

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோனேரியப்ப நாவலரியற்றிய
உபதேசகாண்டம்.

திருக்கலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாண் மகாசந்திரன்

ஸ்ரீமஸ்து

அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள்

சட்டலோயின்படி,

செனனை ககரிஸடியனகாலேஜ் மாஜி தமிழ்ப்பண்டிதரும்,
உரையாசிரியரும் சைவபிரகாசாகருமாதிய

ரகக்காடு

இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்களாற்

பொழிப்புரை யெழுதுவித்து,

மேற்படி மூலமும் உரையும்

தமிழ்ப்பண்டிதா

வல்லி-ப-தெய்வநாயக முதலியாரவர்கள்

பாலைநகரில்,

செனனை

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பித்தனர்.

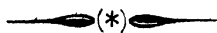
பரிதாபினு மகரரன்.

1913.

Registered Copy right.]

[இதன் விலை ரூபா. 4-8-0.

நூலாசிரியர் சரித்திர சங்கிரகம்.

சான்றோமலிந்த தொண்டைநாட்டில் பெருஞ்சிறப்பமைந்த காஞ்சி நகரத்தில், இற்றைக்குச் சுமார் 1126-வருடங்கட்கு முன்னாச் செவ்வந்தர் மரபில், சீவானந்தமுதலியாரும் அவாமனைவி அமுதாம்பிகையாரும் சிவபக்திமிகாராயிருந்தவர்கள் மகப்பேறினறிக குகாலயமொன்றமைத்து, அதனருகே ஒருதீர்த்தங்கண்டு அதனைக்குகையெனப் பெயரிட்டு வழிபாடியற்றிப் பன்னெடுநாட்பின்னா, தாம்பெற்ற புதலவனுக்குக் குகையெய்யப்பென்ன நாமகரணஞ்செய்தனர். குகையெனப் புகோனையெனப் பிறகாலத்து மருவியதுபோலும்.

இவா ஐந்தாமவயதில் வித்தியாரம்பஞ்செய்யப்பெற்று பண்டைப்புண்ணியததாறகற்றுவல்லுநராய், தமதுகுலகுருவும் அக்காலத்திற் குமரகோட்டத்தருச்சகரும் குமாரகடவுளின் திருவருளுடையருமாகிய ஸ்ரீ கச்சியப்ப சீவாசாரியர் பாற் சமயதீகைபெற்றுத் தேவார திருவாசகமுதலிய திருமுறைகளையும் வடமொழியில் இதிகாசபுராணதிகளையுநதோரது உபயகலாவல்லுநராயினா. பின்னர் விசேஷதீகைபெற்றுக்கொண்டு சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களைக்கற்று, சிவபூசையெழுந்தருளச்செய்துகொண்டு குகப்பெருமான் சநிதியிலும் ஆசிரியா சநிதியிலும் அணுகக்கொண்டராயமாந்திருந்து, சிலகாலத்திற்குப்பின்னா நாவாண தீகையெய்திச்சிவாகமங்களையாராய்ந்து சிவத்தியானபராய வீற்றிருக்கையில், இவரதாசிரியராகிய ஸ்ரீகச்சியப்ப சீவாசாரியசுவாமிகளைக் குமரகோட்டத்திறைவா “திருக்கச்சரச்செய்யுமுகமைந்தினான்” எனமுதலடித்தந்தருள், அஷ்டாதசமகாபுராணங்களிலொன்றாய ஓரிலக்கங்கிரந்தமுடையதாய ஐம்பதுகாண்டங்களுடையதாயவ்ளங்கும் ஸகாந்தமகாபுராணத்தின் சநற்குமாரசங்கிதை குதசங்கிதை சங்கரசங்கிதை விஷ்ணுசங்கிதை பிரமசங்கிதை சூரியசங்கிதையெனும் ஆறுசங்கிதைகளிலொன்றாகிய சங்கரசங்கிதையின் பன்னிருகண்டங்களிலொன்றாகிய சிவரசங்கிதைகண்டத்தின் உட்பிரிவுகளென்கு சப்தகாண்டங்களில், உறபத்திகாண்டம் அசுரகாண்டம் மகேந்திரகாண்டம் யுத்தகாண்டம் தேவகாண்டம் தக்ககாண்டமெனும் ஆறுகாண்டங்களையும் தமிழ்ச்செய்யுட்களாகப்பாடிமுடித்து, இறுதியிதம் ஏழாவதுமாகிய இவவுபதேசகாண்டத்தை அவ்வந்மேதமிழ்ப்பாக்களாற்பாடும்படி இவருக்குக்கட்டின தந்தனா.

ஆசிரியா கட்டளையைச் சிரமேற்றுகிய இவா தமிழ்நாடு தழைத்தோங்க நவரசாலங்காரசொற்சுவை பொருட்கவைகளோடு 4348 செய்யுட்களாகப்பாடி முடித்து, ஆசிரியா விருப்பின்படி குமரகோட்டச்சநிதியில் வடமொழித் தென்மொழிப்பண்டிதாசனும் பிறரும் நிரம்பிய பெருஞ்சபையில் அரங்கேற்றினா பின்னா, பலகாலம் சிவாநுதிச்செல்வராக வாழ்ந்திருந்து நற்றவப்பேற்றற சிவபெருமான திருவடி நீழலில் இரண்டறக்கலந்தனா.

கச்சியப்ப முனிவரநிய வேண்பா.

“அனருழி நினறுதித்த வாரமுதை யொப்பிவொர்
பொன்றமைக்கேயதுவாம் புந்திநீனை - தொன்ற
வுகுநேரிற்றருவென லொககுமலால் வெறென
குகனேரி நாவலனாக கு.”

குகப்பெருமான பிரமோற்சவதினமொன்றிற் பெருமழையெய்து உற்சவந்தடைபடுவதுபோக்கி, இவா “காக்ககு மழைக்குந கவலென கடுஞ்சிறையாற், குாக்குடைந்த நீனைச் சுகத்திருத்தி-பூர்க்குளவிடுவ, கந்தன் விழாவைக் கருதாது பெய்வித்த, லந்தமோ வாக்கண்டலா” எனப்பாடித்தடுத்தனெனவும் இன்னுஞ்சிற்சில அமையங்களில் சாதுரியமாகவும் அற்புதமாகவும் பலசெய்யுள்களியற்றியுள்ளாரென்று கூறுவா.

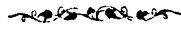
கடவுள் துணை.

உபதேசகாண்டச் சருக்க அட்டவணை.

நெ.	சருக்கம்.	பக்கம்	பாடற் றேகை.
	விநாயக வணக்கம்.	1	1
	வாழ்த்து.	2	2
	கடவுள் வாழ்த்து வணக்கம்.	2	7
	அவையடக்கம்.	5	2
1	கைலேமான்மியச்சருக்கம்.	6	75
2	சூராதிகளொடுக்கச்சருக்கம்.	25	137
3	அயமுகச்சருக்கம்.	58	82
4	மாயைச்சருக்கம்.	75	12
5	விபூதிமானமியச்சருக்கம்.	78	209
6	உருத்திராக்ஷமானமியச்சருக்கம்.	124	254
7	பஞ்சாக்ஷமானமியச்சருக்கம்.	182	138
8	சிவநாமமானமியச்சருக்கம்.	213	174
9	சிவவிரதமானமியச்சருக்கம்.	248	414
10	சிவபுண்ணியமானமியச்சருக்கம்.	346	426
11	சிவபுராணமானமியச்சருக்கம்.	445	57
12	சிவததுரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம்.	459	504
13	சிவபூசைமானமியச்சருக்கம்.	575	117
14	மச்சாவதாரச்சருக்கம்.	603	26
15	காமாவதாரச்சருக்கம்.	610	105
16	வராகாவதாரச்சருக்கம்.	634	34
17	நரசிங்காவதாரச்சருக்கம்.	642	52
18	வாமனாவதாரச்சருக்கம்.	656	68
19	பரசுராமாவதாரச்சருக்கம்.	673	56
20	இராமாவதாரச்சருக்கம்.	687	17
21	பலபத்திராமாவதாரச்சருக்கம்.	692	2
22	கிருஷ்ணாவதாரச்சருக்கம்.	693	3
23	மாயன்வரம்பெறுச்சருக்கம்.	694	30
24	நரகாசுரன்வதைச்சருக்கம்.	701	40
25	திருமால்சிவராச்சனைச்சருக்கம்.	711	48
26	பிரமன்சிவராச்சனைச்சருக்கம்.	724	47
27	இந்திரன்சிவராச்சனைச்சருக்கம்.	735	72
28	திரிபுரவிசயச்சருக்கம்.	754	279
29	அந்தகாசுரன்வதைச்சருக்கம்.	818	36
30	பண்டாசுரன்வதைச்சருக்கம்.	827	72
31	அரிபிரமாதியாபூசனைச்சருக்கம்.	843	40
32	சனகாதியாசிவராச்சனைச்சருக்கம்.	854	150
33	வாணசுரன்பூசனைச்சருக்கம்.	869	233
34	மனமதன்சிவராச்சனைச்சருக்கம்.	944	43
35	கிருதுசிவராச்சனைச்சருக்கம்.	953	19
36	இலக்குமி, பூமிதேவி, சகத்திராமாச்சனைச்சருக்கம்.	959	30
37	சிவராச்சனைமானமியச்சருக்கம்.	966	17
38	குருமானமியச்சருக்கம்.	970	33
39	சரியையாதமானமியச்சருக்கம்.	977	50
40	மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.	991	35
41	சிவகாட்சிப்பேறுச்சருக்கம்.	998	93

உபதேசகாண்டம்.

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

விநாயகவணக்கம்.

கலிலைத்துறை.

குழவி வெண்பிறை மலைச்சியொற குணித்தமா நவந்தி
னிழைதட்டமுன ஸ்ருவிதாழிமயமீன நரித்த
மழைம தாத்தகண மாகதப பசுமபிடி பயந்த
தழைமடறசெவித்தந்திபொற சரணமே சரணம்

(இ - ள்) வெள்ளிய இளஞ்சுந்திரனை (சசுடையில்) அணிந்த சிவபிரானே
கோககிச் செய்த பெருமவந்தால், ஊகினற மிகக நீரானது அருவிபா
யொழுகும் இமயாசலமன்னன் பெற்ற, குளிர்ந்து மதாதத விழிகளையுடைய
மரகத நிறந்தங்கிய பசிய பிடியானே போன்ற (நடையினை வாயந்த) உபா
பிராட்டியாரா ஈன்றருளிய, தழைத்த பட்டப்போலுந் திருச்செவிகளையுடைய
யானே மூக விநாயகப்பெருமானது அழகிய திருவடிகளே எனக்குப் புக
லிடம். எ - று.

தக்ஷப்பிரசாபதியின் சாபத்தால் தன் கலைகள் குறைந்து பல தேவராலும்
நீக்க முடியாது எஞ்சியுலோகலையுடன தம்மையடைந்த சுந்திரனைச்சிரமீசை
யணிந்து அஃதாங்கிருத்தலால் வளர்வு தக்ஷசாபத்தால் தேயவும் வரமளித்த
வராகலீற்சிவபிரானே “குழவி வெண்பிறை மலைச்சியொன்” என்று, இடயா
சலமன்னன் மலைவடிவாகலின் அதற்கியைய உமாபிராட்டியாரை “ஈன்ற
மரகதப்பசுப்பிடி” என்று, விநாயகப்பெருமானைப் பிடிபயந்த என்னுகுறிப்
பாலும், அவரது உத்தமங்கடாகிய சிவாயானைவடிவாதலாலும் “தழைமடற
செவிந்தந்தி” என்றுகூறினா. இஃது உருவகவணி.

“மூராரியாதிய தேவாண முதலுறு முழுதுல கினிலுள்ளோர், விராவி
யாதொரு காரியமாயினும் விளங்குறச் செய்வெனறே, பராவியுன்னருச
சனைசெயவோ, மனத்தது பாணைதந் தருளுன்னன், பிராது செய்வா
காரிய மூறுசெய திடுதியென் நிவைசொன்னான்” எனும் விநாயகபுராணத்தின்
படி முதற்கணவணங்கப்படு கடவுள் விநாயகமாதலின், இந்நூலாகிரியா தாமெ
தெதுக கொண்டகாரியம் முட்டினறி முடியக்கருதி இச்செய்யுள் கூறியதாம்.

பாயிரம்.

வாழ்த்து.

கலிநிலத்துறை.

திங்க ளஞ்சடை யெம்பிரான் நிருவருள் பெருக
பொங்கு திங்கண்மும மாரியும் பொழிக்பூ தலத்தி
லெங்க னாயகன் நிருக்குழாத நொண்டீ டேற
தங்கு நான்மறைச சைவநூ லோங்கறந தழைக.

(இ - ள்) சந்திரனை யணிந்த அழகிய சடையையுடைய எமது சிவபிரான் நிருவருள் பெருகுக. மிகுந்த முடமாரி மாதந்தோறுஞ் சொரியக்கடவன். எங்கனிரைவராகிய பரமேச்சுவரனது உண்மையடியாகள பூலோகத்தில ஓங்குக. பொருந்திய நான்கு வேதங்களின சுருத்தாகிய இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களறி கூறப்பட்ட சிவபுண்ணியங்கள் தழையக்கடவன். எ - று

சிவபிரான் நிருவருட் பெருக்கத்தாலேயே மாதமுடமாரி பெபதலும், அடியவா ஈடேறுதலும், வேதசிவாகமதருக்கள செழித்தலும் உண்டாக வேண்டெனின, அவவடைவுபெற இவ்வாழ்த்துக்கூறியநாட. (க)

மான வெண்குடையிறைவனசெங் கொனெறி வளாக
வேணை மன்பதை மன்னுயிரி சிறக்கவெஞ்ஞான்றும்
வான மீச்செலுவ கடவுள நிருவரும் வாழ்க
பேன வராதினா நெடுநிலப் பலவளம் பெருக.

(இ - ள்.) மாட்சிமைபெற்ற சந்திரவட்டக் குடையின் நீழலிலுள்ள மன்னவன் செங்கோல முரைப்படி வளரக்கடவது. மற்றைய மனிதர்களுடைய நிலைபெற்ற சீவராசிகளும் சிறப்புக. எக்காலத்திலும் ஆகாயவழியே செல்லாநிற்குஞ் சூரிய சந்திரா (எனும் பிரத்தியட்ச தேவா) இருவரும் காழ்க்கடவா. நூற்பொருந்திய நெடிய அலைகளையுடைய கடலாற சூழப்பெற்ற பெரிய நிலவுலகத்திலுள்ள பல வளங்களுட அடிகமாகுக. எ - று.

பேனம் = நூரை.

(உ)

கடவுள்வணக்கம்.

சிவபெருமான்.

விரு மாயிரந திருமுகப் பகிரதி விரிக்கு
முரவு வெண்டி னா யொருபருங் கலைப்பவொண் சடைமே
லரவ கன்பண் மொடுக்குற வருநடம் புரியும்
பர்ம னங்கதப் பரிபுரப் பதமபணி குதுமே.

(இ - ள்.) ஒளிபொருந்திய சடையின்மேல், ஆயிரநதிரமுகங்கையுடைய கங்கையானது பரவச்செய்யும் ஓசைபொருந்திய அலைகள் ஒரு பக்கத்தில் மோதவும், (அதைக் கண்டமாத்நினாயே பரந்து) அச்சடையிற் பொருந்திய

சர்ப்பங்கள் பற்றாத படங்களைச் சுருக்கிக்கொள்ளவும், அரிய ஆரந்ததாண்டவ மியற்றியருளும் சிவபெருமானது சாப்படாகிய சிலப்பணிந்த திருவடிகளைப் பணிவோம். எ - று.

அருடமென்றது பஞ்சகிருத்தியங்களும் நிகழ்ச்செய்யும் நடனமாதலின். இதனை “தோற்றந துடியதனிற்றோயுந் திதியமைப்பிற், சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றடா, ஊன்று மலாப்பதத்தே யுற்ற திரோதமுததி, நான்ற திருவடியி னாந்.”— ஏறும் உணமை விளக்கத்தானறிக. பகீர்த்தனம் கொண்டு வரப்பட்ட தாகலிற் கங்கைபாகிதி யெனப்பெயா பெற்றது. (௬)

உமாதேவியார்.

உலகு மேருவு மண்டமு முறைமுறை யுதவி
யலகில பலலுயி ரனிதவைக களவையி னருளி
நிலவு வெண்பிறைச சடிவிமற் றோபுடை நின்றார்
மலசிலம்படி வழுததுபு கருததுற் மதிப்பாம்.

(இ - ள்) எல்லாவுலகங்களையும், மேரு முதலிய மலைகளையும், எண்ணிறந்த அண்டங்களையும் வழிவழியாகத்தந்து, குற்றமில்லாத பலவகைச் சீவராசிகளையும் காத்து, அவற்றிற்கு(புண்ணிய பாவங்களின்) அளவாக (போகா திகளை) அதுநகிரகித்து, சந்திரிகை வீசும் வெள்ளியபிறைச் சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது வாமபாகத்தில் விளங்கும் உமாதேவியாரது சிலம்பணிந்த மலர் போன்ற திருவடிகளைத் துதிசெய்து மனத்தில தியானிப்போம். எ - று. (சு)

கப்பிரமணியர்.

பூதந் கற்பகப பொன்னுல கிமையவாக கிரங்கிக
காந்த சேவகன கடப்பணி பன்னிரு தடந்தோ
நெற்ற நாடோறுந் தழுமடிமென னுத்தட வரலாற்
நேத்த கிண்கணிச சேடி சென்னிசேர்த் துதுமே.

(இ - ள்) மலாந்த கற்பகச்சோலை புடை சூழாத பொன்னுலகவாசிகளாகிய தேவர்களுக்குத் திருவுளங்களிந்து (அவர்களுற்ற அசுராபயத்தினின்றுங்) காத்தருளிய தேவசேனாதிபதியாகிய குமாரசகடவுளினதடப மலா மாலை தரித்த விசாலமான பன்னிரு திருத்தோளகளையும் நாடோறுந் துதி செய்வதால், தழும பேறுகின்ற நமது நாவின ஊாதலினால், சிவந்த கிண்கணி மாலை யணிந்த அவுவிழைவது சிறிய திருவடிகளைச் சிரசினபேரிற் சோப்போம்.

துதித்தலி னிமித்தம் திருவடிகள் நாவிற்குடி கொளுத்தலின் இவ்வாறு கூறினார். தடவரலாற்சேந்த சேடி எனவியையும். சிறு+அடி=சேடி. ஆதி நீண்டது. இது சிற்றடியெனறும் வரும். (இ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி கவாயிகள்.

தெளள ருநதமிழ் வேட்கையிற் செலுத்ததுமென் சிறியே
னுள்ள மோதொறுஞ் சுவைப்பன வுமைதிரு முலைப்பால்
வளளம் வாகுகினை அாட்டி மாந்திய காழிப்
பிள்ளை சேறடித் தாமரைக காந்தம் பிரசம்.

(இ - ள்.) உமாபிராட்டியார் தமது திருமுலைப்பாலினைப் பொன் வட்டி லிற் பெய்து (சிவஞானத்துடன் மட்டித்து) பருகவிக்கப் பருகியருளிய, சீகாழிப்பதியில் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய ஆளுடைய பிள்ளையாரது சிறிய அடியாகிய தாமரை மலரில் துளித்து விருப்பினைச்செய்யும் அழகியதேன், தெளிந்த அருமை தங்கிய தமிழ் வேதத்திருப்பாசுரங்களில் ஆசையாற் செலுத்தும் தாழ்ந்த சிறியேன் மனம் உணருதோறும் இனியாநிற்கும். எ - று.

காழியெனும் நாகம் பூசித்த தலமாகலின் அது சீகாழி யெனப்பெயர் பெய்தியது. அருந்தமிழெனறுது அதன் அற்புதங்களை விளக்கி. (சு)

தீநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

முப்ப ணைத்திற மூவரிற் காட்டியோரா முதலாய்க்
கப்ப ணைத்துமா ருயிரொனக கவைததரு வானோறே
கொப்ப ணைத்திரு நாவின்னுக கசெனு மொருபே
ரப்ப ணைத்தொழு தகற்றதுது மும்மலத் தவலம்.

(இ - ள்) முக்கிளைகளின் தன்மையை முட்டமூத்திகளின் இயல்பால் விளக்கி, தானே மூலமாகி, அக்கிளைகளிற் கிளைக்கும் யாவும் அரிய உயிர்த்திற மாகக்கிளைத்த ஒரு தாரு [விருட்ச] ரூபமான பரமேசுவரனுக்கு உரிமையுடைய வருட, திருநாவுக்கரசெனும் ஒப்பற்ற திருநாமத்தை வகித்தவருமாகிய அப்பர் சுவாமிகளைப்பணிந்து (ஆணவம் காமியம் மாயை யெனனும்) மும்மலத்தாலுண்டாகிய துன்பங்களை விலக்குவாம். எ - று.

மரமெனச் சிவபெருமானைக் கூறியதற்கேற்ப, முக்கிளையென மும்மூத்திகளையும், கப்பு என உயிர்களையும் இனப்பற்றி உருவக்கு் செய்துளா. கப்பனைத்தும் என்றது வளரா முதலிய அதன் சிறுதுறுப்புக்களை. (எ)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

உரவு மென்னுளத் தறிகடிக் தொருவல தாகி
விரவு முத்தமிழ் முமமதச செருக்கொடு மேவுந்
தரவ ருங்கனி மீக்கொளச சங்கிலி யகற்றிப்
பரவை யிற்படிக் தாடுறு மொருதனிப் பகடு.

(இ - ள்.) சிவபெருமானைக் கொடுக்கப்பெற்ற சந்தோஷ மதிகரிக்க, சங்கிலியைப்பிரித்து, பரவையில் மூழ்கி இனபுற்ற ஒப்பற்ற சிறந்த ஆண் யானை [சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்] மிகவும் வலிய என திதயமாகிய கட்டுத் தறியை விட்டு நீங்காததாகி, கலந்துள்ள (இயலிசை நாடக மெனும்) முத தமிழாகிய மும்மதத்தைச் சொரிந்துகொண்டு ஆநந்தித்திருக்கும். எ - று.

சுங்கிலி - சங்கிலி நாச்சியா. பரவை - பரவை நாச்சியார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை யானை யென்றதற்கினங்க, அதன் இயற்கையாகிய சங்கிலிய கற்றலும் பரவையிற் படிதலும் தறியிற் கட்டுண்டு கிடத்தலும் மும்மீதஞ் சொரிதலுங் காட்டிச்சிலேடைப் பொருட்படுத்தினர். இதுவும் உருவகம். (அ)

மாணிக்கவாசகவாழ்த்தல்.

வரும்ப ரிக்கருள் வழுதிபாற் பொருடனை வரதன்
பெருந்து றைப்பணி விடைக்குரித தாக்கிய பெருமான்
நிருநது வாதஜூர்ச செம்மொழிப் புலவனைத் திருத்தாள்
பொருநது மன்பினுற போற்றிவைத் தறுதினம புகழ்வாம்.

(இ - ள்.) குதினாவாகி வரும்படி அரிமாதன பாண்டியனளித்த பெருந்திரவியத்தை, திருப்பெருந்துறையில் சிவாலயத் திருப்பணிக்கு உபயோகித்ததலைவரும், திருவாத ஜூர் நேன்றிய செவ்விய வாக்கினையுடைய வருமாகிய மணிவாசகப் பெருமானே, அவா திருவீடிகளிலுண்டான உணமையென்புடன் வணங்கி, மனத்திலிருத்தி ராடோறுந் துதி செய்வாம். எ - று.

இச்செய்யுளின் இறுதியடி “பொருந்தினோற்றனைப் போற்றி நப்புனமை போக்குதுமே” என்றும்பாடமுண்டு. (க)

அவையடங்கம்.

எழுப சம்பரி நுகம்பிணித் தியக்குவா னிரவி
மழைதொ டுஞ்சிகை வடவரை வலமவர னோக்கி
யிழுதை மடபரி யிசைப்பது போலுமற றெளியேன்
முழுது ணாரதவா முன்னின் மொழிதருந் துணிபே.

(இ - ள்.) பசிய எழுபாவியை நுகத்திற் பூட்டிய தேரினை ஆகாயவழியிற் செலுத்துஞ் சூரியன், மேகமண்டலமளாவிய சிவங்கையுடைய மகமேருவைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்வதைக்கண்டு, ஓர்நிவிலலான் (தானும் அங்கனஞ்செய்ய அவாவீ) மணைஞ்செய்த குதிரையைத் தேரிந்கட்டுவது போலும், முத்தமிழ் முழுதுணர் புலவா முன்னே, யானும் இப்புராணத்தைப் பாடவந்த துணிபு (இருகருமன்றிப்பிறிதன் று), எ - று.

வடவரை - வடக்கின் கண்ணுள்ள மேல். மேரு.

எழுபரி - ஏழுகுதிரைகளென்றும், சப்தா என்றும் பெயரையுடைய தொரு குதிரையென்றும் தூலகன் மாறுபடக்கூறுகின்றன. (க)

விளங்கு மாமணி மாசுடை மேவர வதனைத்
துளங்க வேகடி துரிசறுத் தடுக்குவா னதுபோ
லுளங்கொண் மேலவ லென்கவிபுன்மையோரந் தொதுக்கிக்
களங்க றுத்துமற றெம்பிரான் கதையுணர்ந் துவப்பார்.

(இ - ள்.) ஒளி வீடுகின்ற பெரிய இரத்தினத்தினிடையே குற்றமிருக்க, அதனை யொளியெய்யும்படி [வேகடி] இரத்தினங்களின் மாசு தீர்ப்போன் அக்குற்றத்தைப்போக்கி அடுக்குவதுபோல, மதிக்கத்தக்க மேலோர்கள் அடியேன் பாடலிலுள்ள இழித்கைமையைத் தெரிந்து அவற்றை விலக்கித்திருத்த மாக்கி, எமது சிவபெருமான் சரிதையுணர்ந் து களிப்பெய்துவார்கள். எ - று.

களங்கறுத்து = களங்கு + அறுத்து.

(க)

பாயிரம்முற்றிற்று.

ஆ காப்பு உள்பட திருவிருத்தம் . ௧௨.

நூ ல்.

மு த ல ா வ து

கைவஸமான்மியச்சுருக்கம்.

றைமிசாரணியச் சிறப்பு.

கலநீலத்துறை.

சேண்ம தித்திரு முகத்தியா காமமுந் தெருளாக்
கோண்ம திபபடு வெகுளியு மயக்கமுந் குறைத்தோ
வாண்ம தித்துறை மாதவத் தலைவரிற் பொலியு
நாண்ம லாபபொழிற் பொதுமபாகுழ் நைமிசா ரணியம்.

(இ - ன்) புதியமலாகள பொருத்திய மரச்செறிவுகளமைந்த சோலை
குழந்தை நைமிசாரணியமானது, ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் (பூண) சந்நிவன
போன்ற அழகிய முகத்தையுடைய மங்கையர்மையலும், குற்றமுள்ளமனத்திற்
ரோன்றிய கோபமும், மயக்கமும் நீங்கி, ஒப்பற்ற ஞானப்பிரகாசத்தை நாடிய
பெரிய தவத்தலைவர்கள் வாசத்தினால் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். எ - று.

காம வெகுளிமயக்கமெனு முககுற்றமுநீங்கிய முனிபுகவா வாசஸ்தான
மென்பது கருத்து.

ஒரு காலத்தில் சவுரகாதி முனிவர்கள் பிரமதேவராயடைந்து தவம்புரித்த
சூரிய புண்ணிய பூமியொன்றை எங்களுக்குத் திருவாய்மலாந் தருளவேண்டு
மெனப்பிராத்திக்க, பிரமதேவா ஒரு தருப்பையைச் சக்கராகாரமாகச்சுருட்டி
அதனை நிலத்திலுருட்டி அது தங்கிய பூமியே உங்களுக்குத் தருந்த பூமியென
விடுப்ப, அவர்கள் அதன் பின்னே சென்றுஅது தங்கிய விடத்தே நின்றனர்.
அதுவே நைமிசவனம். நேமி - சக்கரம். நேமி சம்பந்தம் நைமிசம். இது
தத்திதாந்த நாமம். (க)

கலவிருத்தம்.

அதத லத்துவி சேட டருடபொருண்
முத்த மிழ்ததுறையிறசொல முற்றுமோ
வெத்தி றத்தது வேனுமி யனறவா
றுயத்த சிந்தைய நிரத துணாத்துவா ம

(இ - ன்) அத்தகைய நைமிசாரணியத்தின் விசேஷத்தையும், அவருள்ள
அரும்பொருள்களையும், முத்தமிழ்க்கவிகளாலும் (அளவிட்டுச்) சொல்லமுடிவு
பெறும்மோ? எவ்வகைப்பட்ட சிறப்பினதாயினும் எம்மாற் கூடியவனாயில்,
பொருத்திய மனத்தினால் அநிந்த வனாயிற் சொல்லுகின்றோம். எ - று.

முத்தமிழ்வல்ல பேரறிஞர் யாவராயினும் கூற எல்லையில் தாருமெனுகு
குறிப்புணாதத “முத்தமிழ்த்துறையிற் சொல முற்றுமோ” எனக்கூறிய தன்றி,
தாமே கூறலாகுமெனக் கல்விச்செருக்காற்கூறிய தெனல் அடாது. தெரிந்த
வகையிற் கூறுதுமெனல்கருதது. (௨)

முனிசு ரும்பென நின்றவன் மொய்க்களை
முனித ருந்தவ ரோம்புமு முங்கமுன்
முனியெ முமபுகை வானெறி முந்தாறு
முனிவ ரங்கணி மைததுற முற்றுமால்.

(இதன்பதப்பொருள்) கரும்பு - கரும்பை, முனி என நின்றவன் - வில்லா
குகொண்ட மன்மதனுடைய, பொய்களை - கூட்டாகிய (தாமரை மா
அசோகு முல்லை நீலமென்னும் ஐந்து) மலாப்பாணங்களை, முனிதரும் தவர் -
கோபிகின்ற தவசிகள், ஒம்பு - வளாகின்ற, முழங்கு அழல் - ஒல்லியோடு
கூடிய யாகத்தீயினின்றும், மு(ன)னி எழுப்புகை - மூற்பட்டுக்கிடப்பிய
புகையானது, வான நெறி முந்தாறு - ஆகாயவழியாகச் சஞ்சரிகின்ற, முனி
வா அம் கண் - முனிவர்களுடைய அழகிய கண்களை, இமைத்ததுற முற்றும் -
இமை கொட்டுப்படி (நிறைந்து) படரும். ௭ - று. (௩)

ஆக மங்க ளருமறை யாதிய
தாக மங்கல மாகுகொண் டறைதலா
லாக மங்கமெ னாதணாக் காராவதி
யாக மங்களை பங்க னளிகுருமால்.

(இ. ள்.) ஆகமங்கள் - (இருபத்தெட்டுச்) சிவாகமங்களுட, அருமை
மறை - அரிய வேதத்தையே, ஆதி ஆக - முதன்மையாகக்கொண்டு விளங்க,
மங்கலம் ஆகக்கொண்டு அதைதலால் - (இவவுணமையையறிந்து) மங்கலமாகக்
கொண்டு (எக்காலத்தும்) ஒதுதலால், ஆகம் - (இவா) திருமேனி (வேதமும்),
அங்கம் - (இவா) அவயவங்கள் (ஆகமங்களுட ஆம்), என அந்தணாகரு - எனக்
கூறப்படும வேதியருக்கு, ஆவ தியாகம் - நீர்ப்பு வனவாகிய தியாகங்களை,
அங்களை பங்கன அளிகுரு - உமாதேவியைப் பாகமாகவுடைய சிவபிரான
(எக்காலமும்) அதுக்கிரகித்பா. ௭ - று. (௪)

வேழ மாவரை மேய விளம்பிடி.
வேழ மாவரை மேய விளம்புவார்
வாழி முற்றவ மாதவ யோருசெய்
வாழி முற்றவ மாதவ யோக்கோ.

(இ. ள்.) வேழம் - கருடபையும். மா - மாந்தளிரையும், வரை - மூங்கிலை
யும், மேய - விரும்பிய, இளமை பிடி - இளமைதங்கிய [பிடி] பெண்களை
களையும், வேழம் - ஆணையாளிகளையும், மா வரை மேய - பெரிய மலைகளில்
மேயும்படி, வாழிமுற்ற-மங்கல முதிர், தவயோருசெய - தவயோகம் புரிகின்ற,
முன் தவம் - பண்டைத்தவமுடைய, மாதவ யோகா - பெருமைபொருந்திய,
மிக்க போன்மையுடைய முனிவர்கள், விளம்புவாரா - கட்டளை செய்வார்கள்.

அ

உபத்திசகாண்டம்.

மூன்றாம் அடியில் அமாவெனும் வியப்பிடைச்சொல், இடைகுரைந்து அமா என நின்றது. நான்காம் அடியில் வாழி ஏ அசைச்சொற்கள்.

விலங்குகளும் முனிவர்கட்டளை வழி நிற்கும் என்பது கருதது. (இ)

விரத மேலவ ராவையின் மேவிய
விரத மேலவ ராவையின் மேவுவார்
வரத ருப்பைத் ருவன மந்தியே
வரத ருப்பைத் ருவன மந்தியே.

(இ - ள்) விரதம் மேலவர்-விதானுஷ்டானத்தை மேற்கொண்ட முனிவர்கள், ஆவயின் மேவிய - (அவ்விரத முடிவில் விண்ணுலகினின்றும்) அங்கடைந்த, இரதம் மேல் வரா - இரத்தத்தின்மீதுநாந்து சென்று, ஐயின மேவுவார் - தலைமை பெற்றுப் பொருத்தவார்களே. வர தரு - சிறந்த விருஷங்களை, பை தரு வனம் - அழகைத் தரும் அவ்வனத்திலே, மந்தி - குரங்குகளை, தருப்பை - (மறு தினத்திற்குவேண்டிய) தருப்பையை, அந்தியே வர - (முதற்றினத்தின்) அந்தியிலேயே வருதுசேர, தருவன - (கொய்து கொண்டு வருது) தருவன. எ - று.

வயின் - ஏழனுருபு. இது வையின் எனப்போலியாகியது. அ+வயின் = ஆவயின். சுட்டு நீண்டது. (சு)

ஊறு மாமறையோதிய ததையே
பூறு மாமறையோதிய ததையே
நாறு பூமலா நந்தவ னங்களே
நாறு பூமலா நந்தவ னங்களே.

(இ - ள்) ஊறு மாமறை - பெருகுதலுடைய சிறந்த வேதத்தை, ஓதிய - உணர்ந்த, தத்தை-கிளிப்பிள்ளை, உறும-தானவசிககின்ற, மா - மாமரத்திலே, மறை - மறைந்து நின்று, ஓதியது அதையே - அவவேதத்தினையே ஒது வதாம், நாறு பூ மலா - மணங்கமழும் மலர்கள் விகசித்த, நந்தவனங்கள் - நந்தவனங்களிலே, நாறு பூ - தோன்றிய (நடு) இடங்களிலுள்ள, வனங்கள் - ஜலங்கள், மலா - விரிந்த, நந்த - சங்குகளையுடையனவாம், எ - று.

இரண்டாம் அடியில் ஊறுமென்பது உறுமென்பதன் நீட்டல். இது எதுகை நோக்கியும் யமகநோக்கியும் நிகழ்ந்தது

நாறுதல - முளைத்தல். ஈண்டுத் தோன்றல். (எ)

மெய்தத் வததா விளம்பின மென்கிளி
மெய்தத் வப்பொருளானறி விளம்புவ
கைத்த சிந்தைய ரோதிய காவியங்
கைத்த டஞ்சினைப் பூவை கழறுவ.

(இ - ள்) மெய்தவததர் - உடலளவாகிய தவதையுடைய முனிவர்கள், விளம்பின - பேசிய வேதப்பொருளை, மென்கிளி - மெனமைதங்கிய மதலைச் சொல்லையுடைய கிளிகள், மெய்தத் அ பொருள் இனறி - உண்மையாகிய அப்பொருள் (அருமையை நோக்குதல்) இல்லாமல் [இலிசாக], விளம்புவ - (சொன்மாததிகையாகப்பொருளுணராது) சொல்லுவன. கைத்த - (பந்தங்களை யெல்லாம்) வெறுத்த, சிந்தையா - மனதையுடைய தவசிகள். ஓதிய காவியம் - ஓதிய காவியங்களை, கைதடம் சினை - கை போலும் விசாலித மரக்கிளைகளிலுள்ள, பூவை - நாகணவாய்ப் புட்கள், கழறுவ - சொல்லுவன. எ - று.

மெய்த்தவத்தா - தாங்கொண்டதவம் முடிவின் தி உடல்நீங்கெல்லையு
கொண்டோர். அல்லது. தவத்தின்கண்ணே ஒருப்பட்டமனமுடைய ஞானக்
கொண்டு தவத்து மெய்யொனச் சொல்வகை செய்யினும் பொருந்தும். (அ)

உழைம றிக்குல ஷோள்ளுகி வெமபுலி
யுழைம டிப்பய முண்டு களிப்பன
விழைபு லிப்பெடை மென்பறழ் நவவிய
விழைசு னாப்பய மேயினி தாடுமால்.

(இ - ள்.) உழை மறி குலம் - மான் குட்டியின தொகுதிகள், ஒள் உகிர்
வெம் புலி - ஒளிபொருந்திய நகத்தையுடைய கொடிய புலிகளின், மடியுழை
பயம் - மடியிலுள்ள பாலை, உண்டு களிப்பன - பருகிச்சந்தோஷிப்பன. புலி
பெடை - பெண்புலிகளின், விழை மெல் பறழ் - விருட்பதக்க மெல்லிய குட்டி
கள், நவவிய - மானினுடைய, இழை சுரை - இழைதலோடுகடிய முலையி
லுள்ள, பயம் மேய - பாலைக்குடித்து, இனிது ஆடு - இனிமையாக அவயிடத்
தில வ்ளையாடும். ஏ - று.

இழைத வென்றது பால சுரந்த மடியூரித்திருத்தலால் அனாயில் உராய
தலை. உழை - மான். மறி - மானிலோர் பிரிவு. (க)

மன்ற னாறுகோ டுர மதுமலர்க்
கொன்றை யேந்திக கொடியிட்டந தாங்கலா
லன்றொ ணாமு மன்னமு நேடுவா
னின்ற முக்க ணிமலனை யொகருமால்.

(இ - ள்.) மன்றல் னாறு கோடு - வாசம வீசும் மலையின் சிகரங்கள், ஈரம்
மதுமலா கொன்றை ஏந்தி - குளிர்ச்சி தங்கிய தேனைச் சொரியும் மலாகளை
யுடைய கொன்றையை (முடியில்) ஏற்று, கொடி இடம் தாங்கலால் -
கொடியைத் தம்மிடத்தே கொண்டு நின்றலால், அன்று - முற்காலத்தில, ஓர்
ஏனமும் அன்னமும் - ஒப்பற்ற (திருமலாகிய) பன்றியும், (பிரமதேவரா
கிய) அன்னமும், நேடுவான் நின்ற - (முறையே திருவடியையம் திருமுடியை
யும்) தேடுப்படி (சோதிமலை வடிவாக) விளங்கிய, முககண நிமலனை ஒக்கும் -
(சூரிய சோமாகிகளிகளை) திரிநேத்திரங்களாக யுடைய மல ரகிதரான
சிவபிரானை யொத்திருந்தன. ஏ - று.

கோமரமொன ஒரு சொல்லாகக்கொண்டு சடையென்றும், கொடியென்
பதைக கொடிபோலும் இடையையுடைய உமாபிராட்டி யெனறுங் கொண்டு
சிலேடை காண்க. (க0)

கலநிலைத்துறை.

அனைய மாதவத் துறையுளி னருந்தவத் தலைவர்
வினையி னீங்கிய சூதனை வரன்முறை வினவி
யெனைய கேட்டுழிக கேளவியி னுணாரதறு திருநத
நினைவி னீதியி னொருங்குற வுணாகுவா னினைந்தார.

(இ - ள்.) அத்தகைய பெருந்தவத்திற் கிடமான ரைமிசாரணியத்தில்
வசிகருந் தவமுதியோர் யாவரும், இருவினைதொடக்கினின்றகன்ற சூத
முனிவரிடத்தில தாங்கள் வரன்முறையாகக் கேட்கையில், கேட்டு முடி
யாதனவாக இருந்தவை யெவையோ, அவற்றைக் கிரமமாக முழுவதும்
அறிந்துகொள்ள மனத்திருந்தினார்கள். ஏ - று.

கேட்டு முடிந்தவை - சம்பவ காண்டமுதலிய ஆறும், இனிக்கேளாது நிற்பது இவ்வுபதேசகாண்டமேயாம். இது மேற செய்யுளால் விளங்கும். (கக)

துரிச றுததுநின் நியற்றிய வருந்தவச சூத
வரிய சம்பவ காண்டமே முதலிய ஶாறுந
தெரிய வெமாடோக குணாததினை மறந்து தெரிப்பான
பரிய நெஞ்சினே நினனல தியாவவோ பகாவா.

(இ - எ.) (காடவெருளி மயக்கங்களாகிய) குற்றத்தை விலக்கி (நன்னெறி யில்) நின்று முடித்த அரிய தவத்தை யுடைய சூதமுனிவரோ! அருமையாகிய [சம்பவ] உற்பத்திகாண்ட முதலாகிய ஆறு காண்டங்களையும் உணர்ந்து கொள்ளுபடி எங்களுக்குத் தெரிவித்தீர். (அவற்றின் பின்னுள்ளதாகிய) உபதேசகாண்டத்தையும் தெரிவிக்குபடி விருப்பிய எண்ணமுடையோட. தேவரீரை யன்றி வேறெவராகாரு சொல்லவல்லவா. எ - று. (கஉ)

வான ளந்தெழு வடவரை மேருவின வடபான
மேனி வந்தெழு மண்டபித திகைப்பட மேனி
யான மாபெருங் கயிலையோன றுளதென வறைந்தாய்
ஞான நாதவக கிரிவன மறிசுவா னயந்தேம.

(இ - எ.) ஆகாய மளாவிபுயராத வடகன்கணனுள்ள மலையாகிய மேருவின வடதிசையில், பேலோங்கிடயாத அண்டச்சுவாபடுபடி பொருத்தி, பெருமைபெற்ற மகாகலையுடைய டொன றுள்ளதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி னீர். ஞானநாயகரோ! அககலையுடைய மலையின் சிறப்புக்களைத் தெரிந்துகொள்ள விருப்பினோம். எ - று. (கக)

அன்ன மாபெருங் கயிலையி னகற்சியு நிவப்பு
மன்னு தினகிரி வளங்களு மவனூ றை வனப்பு
மின்ன வாகுமென றிசைத்தரு ளெனவவ றிசைப்பப
பன்னு மாதவக கொழுந்தவாக் தினன்ன பகரும.

(இ - எ.) அப்படிப்பட்ட பெருமைத்தங்கிய பெரிய கைலாயகிரியின் அகலமுடி உயரமுடி, அம்மலையில் நிலையாயுள்ளவளபங்களும, அங்குள்ள அலங்காரங்களும் இத்தகையன வெனக்கூறியருளவேண்டுமென, அந்நைமி சாரணிய முனிவர்கள் வேண்டிக்கொள்ள, துதிக்கத்தக்க பெருந்தவக கொழுந்துபோன்ற சூதமுனிவர அவாகடகு இவ்வாறு சொல்லலாயினர். எ - று.

கைலாயச்சிறப்பு.

வயங்கு ரெட்டிலே வேறபடை மாமயிற் பெருமா
னுபங்கு மாதவக குறுமுனிக குரைத்தனன மேனண்
முயங்கு மக்கிரிப பெருமையை யறிந்தன மொழிவா
மிப்பங்கு வெண்பிறைக் கண்ணியோற கினிதுறு மிருகுகை.

(இ - எ.) உலாவுகின்ற வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனை மாலையாகக்கொண்ட சிவபெருமானுக்கு இனிய வாசஸ்தானமாகப்பொருத்திய அம்மகாகைலாயத் தின் சிறப்பை, விளங்குகின்ற நெடிய இலையடிவமைந்த வேலாயுத மேநதிய சிறந்தமயில்வாகனக்கடவுளாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான், மிருந்ததவத்தை வருந்திச்செய்த அகத்தியமுனிவருக்குப் பூவத்தில் திருவாய்மலர்ந்தருளி னுள்ளார். அவற்றில் யாமறிந்தமட்டிற் சொல்லுவோம். எ - று.

குறுமுனா . குறுசியவடிவுடையமுனாவா, குருமுனியெனப் பாடமாயின் செந்தமிழ் மொழிக்குக் குருவாயிருந்த முனியெனப் பொருள்கொள்க.

இனைய பிள்ளையாரோ பூவம் திருவாயமலாந்தருளிய சிறப்பினதாதலின், அதனைமுற்றும் தாட்கூறவல்லரல்லொன ஊணர்த்தியவாறு “அநிந்தன” என அவற்றுட்சிறிதினைச் சொல்வோமெனக் குறிப்பிண்ணாததினா. (௨௫)

மாகணங்களும புனிதரும் வரனமுறை வணங்க
வேகநாயகனினிது வடபெருங் கயிலை
மீகொள யோசனை நாற்பது கோடி மேனிவந்த
தாக யோசனை யதிறபடும பாதியி னகமசி.

(இ - ள்) பெருமை பொருந்திய சிவகணங்களும (பரிசுத்தராகிய முனிவர்களும்) முறைப்படி வணங்க, ஏகநாயகனாகிய சிவபெருமான இனிமையாக எழுந்தருளியிருக்குங் வடதிசையிலுள்ள அப்பகாலகலாய மலையானது, அளவிலுயர்ந்த நாற்பதுகோடி யோசனை நூறாய் லுயர்ந்தது, அகலமானது அதிற் பாதி [இருபதுகோடி யோசனை] யாகும, எ - று.

ஏகநாயகன . தனக்குமேல நாயகனிலலாதவன. மகாதேவன, (௧௬)

தெய்வ மால்வரை மீப்பொலி நெடுமுடி சிகரம்
பொய்யில் கேளவியர புலமையி னளபடினும் புலவா
வெய்ய வாராகுலக் கொடுமுடி நடுவுற விளங்கிச்
செய்ய பனமணிக் காந்திவிட டெறிப்பதோர சிகரம்.

(இ - ள்) தெய்வீகமானத அப்பகாலகலாயத்தின் நெடிய உச்சியிலுள்ள சிகரங்கள், உணையறிவுடையவாகள தாமுடைய அறிவினாலே அளவிட்டுச்சொன்னாலும அளவுக்கடங்காதன. மிகநீண்ட அக்கொடுமுடித் தோகுதிகளினிடையே உயர்ந்திருப்பது, செப்பமான பலவகை இரத்தினவொளியை வீசு ஓர் சிகரம். எ - று. (௧௭)

பததுக கோடியோ சனையகன றுளநது பாங்க
வொததுக கோடிய தினறிநான மதிலொழுங் குடைத்தாய
வைத்ததுக கோடிய மரக்கக் கொடுங்கையால வயங்குளு
சததுக கோடியர வதிந்தபொன மாளிகைச் சயிலம்.

(இ - ள்) பததுக்கோடியோசனை அகலமுற்றுள்ளது. அதன்பக்கவில நான்குமதில்கள ஒதேதனடையாய வேறுபாடின்றி ஒழுங்காக, மரக்கத் தால வளைந்த கொடுங்கைகள் செய்யப்பட்டு விளங்குகின்றன. அதுவே கணக்கிறந்த பெரியோ வசிக் குட பொன மாளிகைகளையுடையது. எ - று. (௧௮)

ஒழுகு நீணமதி ளுநெதவச் சிகரத்தி னுச்சி
தழுவு ஞானரு பப்பெருந தனித்திருக் கோயின
முழுது கோடியோ சனையுள முழுமணித் தவிசி
னெழுதி முற்றருச் சதாசிவ மினிதுவீர திருக்கும.

(இ - ள்) மீதுயர்ந்த நெடியமதில்களாற சூழப்பட்ட அச்சிகரத்துச்சியிலிருக்குங் ஞானருபமுடைய பெரிய ஒப்பற்றதிருக்கோயிலில், குறைவில்லாத கோடியோசனை விசாலமான முழுமணிகளாலிழைக்கப்பெற்றபீடத்தில், எழுதி முடியாத (திருவுருமைந்த) சதாசிவப்பெருமான இனிமையாக வீற்றிருந்தருளவா. எ - று.

“எழுதிமுற்றரு” என்றது, உலகே - திருடேனியராதலின், (௧௯)

மூல மீறிடை யென்பன மும்மையுங் கடந்து
கால நீடிய கணக்கறு கற்பனை கழிந்து
ஞால மேழுதற் பூதங்கள் யாவையு நல்நி
வால ஞுரிய ரளவொழிந் திமைத்தலப்போல் வயங்கும்.

(இ - ன்.) அப்பெருமான், ஆதிமததி அநதமெனனும் மூன்றையுங் கடந்து
காலங்கள் கழியகணக்கில்லாத கற்பனைகளையுங் கடந்து, பிருதிவீ முதலிய
ஐம்பூதங்களையும் பிறத்ததுவங்களையும் சிருஷ்டித்து, இளஞ்ஞரியர்கள் கண்க
கில்லாதவர்கள் (ஒருகாலத்தில்) பிரகாசிப்பதுபோல வீற்றிருந்தருளவா. எ - று.

வெளிவி னோந்தருள பழுதுதுமே லெவற்றிறகு மேலாய்க்
கனிவி னோதுகாண் பரிதெனக் கடபுலங் கதுவா
தனிவி னோநதபே ரடியவாக கருளினு னநத
வொளிவி னோநதெழு முகங்களை யைந்துபெற் றுளதால்.

(இ - ன்.) வியாபகரூபமாகிய பரசிவத்தினின்றும் (அச்சதாசிவப்
பெருமான்) திருவுருக்கொண்டு திருவருள்மிருது பழமையான பொருள்கட்
கெல்லாம் பழமையான பொருளாய், செருககுற்றுக்காண்டற்கரும் பொரு
ளாய், கட்புலனுக்குப்புலப்படாது மறைத்து, பேரன்பு மிகுந்த உண்மையடியார
கட்டுக்கருணையுடனே சிதானந்த ரூபமாய் விளங்கி நிற்றும் (ஈசானாதி) பஞ்ச
முகங்களோடு இலகுவா. எ - று.

“ஒளிவீனோதெழு முகங்களையைந்து பெற்று” என்பதை முகங்கள்
ஐயைந்து எனக்கொள்ளாது, ஐந்து முகங்களை யெனக்கூட்டுக. அன்றேல்
ஐயைந்து முகங்கள் மஹாசதாசிவனுக்காமாதலின் இங்கே மேலைச்செய்யுளில்
“திருக்காங்குளார்பத்து” எனபதற்கியையாதுநிற்கும்.

ஐந்துமுகங்கள்:—ஈசானம் தற்புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தி
யோஜாத மென்பன. (உக)

திருக்க டங்களுனார பத்தினிற் சிறந்தது சிவணி
முருக்கு முததலைச சூலமே முதலிய தாங்கி
யுருத்தி ரப்பெருங் கணங்களோ நிறைந்துயிராக் குதவி
யருத்தி கூாதரப் பஞ்சசத் திகட்கனி தருளும்.

(இ - ன்.) திருக்காங்கள் பத்திலும் உயாச்சித்தனமைகளமைந்து (எவற்
றையும்) அழிக்கத்தக்க முததலைகளையுடைய சூலாயுத முதலியவற்றையேற்று,
பெரிய உருத்திரகணங்களுக்கிடையே பொருந்து ஆனமகோடிகளுக்கு அருக்கிர
கித்து ஆசைமீக்கார, பஞ்சசத்திகளுக்கும் இனிதாக அருக்கிரகஞ்செய்வா.

பஞ்சசத்திகள் - பராசத்தி ஆதிசத்தி இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியா
சத்தி. அவற்றுட் பராசத்தி பரமசிவத்தில் ஆயிரத்தொருகூறுகொண்டது.
ஆதிசத்தி பராசத்தியில் ஆயிரத்தொருகூறுகொண்டது. இச்சாசத்தி ஆதி
சத்தியில் ஆயிரத்தொருகூறுகொண்டது. ஞானசத்தி இச்சாசத்தியில் ஆயி
ரத்தொருகூறுகொண்டது. கிரியாசத்தி ஞானசத்தியில் ஆயிரத்தொருகூறு
கொண்டது. (உஉ)

அப்பெ ருமபொரு ளுறையிக் ரத்தினுக் கயல்கு
மொப்ப ருஞ்சிக ரங்கள்பன் றென்றுள வுயர்ச்சி

முப்பெருந்தலை வர்க்குமெட் டாதன மொழியிற்
கப்பி ளங்கதி ரொளியெறி சூரிய காதம்.

(இ - ள்.) அந்தப் பெரும்பொருளாகிய சதாசிவமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்
குஞ் சிகரத்தினருகே சூழ்ந்துள்ள ஒப்பில்லாத சிகரங்கள் பதினென்றுள்ளன.
அவற்றின் உயர்ச்சி, திரிமூர்த்திகளாலுஞ் சொல்லமுடியாது. அச்சிகரங்கள்
ஒன்றுகூடிய பால சூரியர்களின் ஒளியை வீசுஞ் சூரியகாந்தக கற்களா
லமைந்தன. ஏ - று. (உங்)

பருதி கார்தமென் றுறாத்திடு பன்னொரு சிகரத்
துருகு காதலி னுருத்தி ரினிதுறைந் துவப்பா
ரருகு சூழ்ந்து தூற நெட்டுள கொடுமுடி யவைதாங்
கருக ருட்படாந் தொலைத்தெறி சந்திர காதம்.

(இ - ள்.) சூரியகாந்தமெனப்பட்ட அந்தப்பதினொரு சிகரங்களில், உருகு
கின்ற அன்புடைய (ஏகாதச) ருத்திரர்கள் இனிமையாகக் களித்து வசிப்பா.
அவற்றருகே சூழ்ந்து நூற்றெட்டுக் கொடுமுடிகளுள்ளன. அவையாவும் கரு
கிய இருட்டொருதியை விலக்கி ஒளிசெய்யுஞ் சந்திரகாந்தத்தாலானவை.

ஏகாதசருத்திரர்:—மகாதேவர் ஹர் உருத்திரா சங்கரா நீலலோகிதர்
சசானா விஜயர் வீமதேவர் பவோற்பவா கபாலி தேவதேவரெனப்படுவர். (உச)

ஆங்க வறறினைப் பத்தொரு சத்திக ளருநா
லோங்கு சிந்தைய ரொம்பிரா னுருவுகொண டுடையோ
ரோங்கு சிறிதடைக் கொடிநவ சத்திக ளினை யோரா
பாங்க மாந்தருட் சதாசிவங் கருத்தூறப் பணிவாரா.

(இ - ள்.) அந்த நூற்றெட்டுக் கொடுமுடிகளில் ஐம்பத்தொரு சத்திக
ளும், அரிய நூலாராய்ச்சியா லுயர்ந்த சிந்தையராகிச் சிவசாரூபமுந்நவர்க
ளும் (தனபாரம் பொருது) துவளுகின்ற கொடிபோலும் சிறிய இடையினை
புடைய நவசத்திகளும் ஆகிய இத்தனமையா, சதாசிவப் பெருமான பக்கலிற்
பொருந்தி மனமியைநது வணங்குவார்கள், ஏ - று. (உடு)

இவற்றை முற்றிய வாயிரத் தொருமுடி யென்ப
வவற்றை யோதுறி னழலொளி யிமைததுநின் றவிவ
தவத்த ரும்பெருந் தாண்டவஞ் சத்தகோ டிகளாங்க
கவாசசெய மந்திர முருவு கொண்டிருப்பன சருதில்.

(இ - ள்.) இந்த நூற்றெட்டுக் கொடிமுடிகளைச் சுற்றிலும் ஆயிரத்தொரு
கொடுமுடிகளிருக்கின்றன. அவற்றைச் சொன்னால் தீயொளிவீச்சுகொண்டு
பிரகாசிப்பன. ஆலோசிக்குமிடத்தில், அவற்றுள் அருமையுடன் பெருமை
தங்கிய தாண்டவங்களும் சத்தகோடிகளாகப் பிரிந்துள்ள மந்திரங்களும் தமது
தவத்தினால் திருவுருக்கொண்டு வீற்றிருக்கின்றன. ஏ - று.

சத்தகோடி - ஏழு கோடி. கோடி - முடிவு.

(உச)

அணைய சூழ்தரு முடிபதி னாயிரத் தொன்று
நினையி னன்னவை படிமற ருங்கவ ணெடுங்கைக்
கணைம தக்கரி முகவனு முருகனுங் கருணை
வினைசெய் மூவருஞ் சாததனுங் கணங்களும் விரவி

(இ - ள்.) அவ்வாயிரத்தெட்டுக் கொடுமுடிகளைச் சூழ்ந்திருக்குங் கொடுமுடிகள் பதினாயிரத்தொன்று. உணருமிடத்தில அவையவும படிக்கதரலாயின. அவற்றில், நெடிய துதிகையுடனே ஒலிக்கின்ற மதஞ்சொரியுமபாணை முகமுடைய விநாயகக் கடவுளுட, முருக்ககடவுளுட், கிருபையுடன் முததொழிலியற்றும் மும்பூததிகளும், அரியர புத்திரனும், சிவகணங்களுஞ்சோந்திருக்க, எ - று.

இது முதலிரண்டு செய்யுள்கள்குளகம். “குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்” எனபது சூத்திரம். வாயி - வினையெச்சத்திரிபு. (உஎ)

நவையொழித்தருள வயிரவ நந்திபிங் கிருடி
சிவகுமாரருங் காளாருந் தேனுவும விடையு
மிவாகொடுமபடைத் தூக்கையுஞ் சத்திகள யாருந்
தவமுயற்சியி னினிதிருந் தப்பதஞ் சரிப்பாரா

(இ - ள்.) குற்றங்களை விலக்கிக் கருணைபுரியும் வயிர்வருட், நந்திதேவருட், பிங்கிருடியுட், சிவகுமாரர்களும், மகாகாளருட், காமதேனுவும, தருமவிடையும எழுச்சியுடைய கொடிய ஆயுதங்களைத் தரித்ததூக்கையுட், எல்லாச் சத்திகளும், தவமுயற்சியோடு இனியையாக அப்பதவியிலவீற்றிருந்து வாழ்வார்கள்.

சிவ குமாரர்கள் தொகையால் நார்பத்தெண்ணியிவ்வா, இவா தாருவன முனிபங்கையா. பிஷாடனமாகவாட் பெருமானைக் காமுறதுப் பெற்ற புத்திரா. இவா கெளலலாரு மிருட்க்கள். (உஅ)

இலகக மொன்றுபெற றுடையன கொடுமுடி றிவைசூழ்ந்
துலப்பி லாமணி மயத்தவாய்க் கடுங்கதி ருமிழவ
நிலைத்த மேற்றிசை நாரணா கோடியா றிவைவா
மலத்தி னீங்குவாரா தனிமுத்த சிறப்பரம் வணங்கி.

(இ - ள்.) இஃத ஆயித்தொரு கொடுமுடிகளைச் சூழ்ந்து இலட்சத்தொரு கொடுமுடிகள் கெடுத்திலலாத இஃத்தின் மயமுடையனவாய்ச் சிறந்த கிணங்களைச் சித்துவன. அவற்றின் மேற்றிசையிலே, கோடிவிஷ்ணு மூர்த்திகள் (ஆணவாதி) மலபந்த நீங்கவேண்டியவர்களாய், ஞானரூபராய எல்லாவற்றிற்கும் முதற்பொருளாகிய ஒப்பற்ற சிவபெருமானை வணங்கிக்கொண்டு நீற்றந் திருப்பார்கள். எ - று. (உக)

உத்தரத்தன கொடுமுடி யுச்சியி னொருவார
முத்தி வேண்டு வளவனு முழுமுத்த மிராம
ரித்தரத்தன கொடுமுடி சீமுத்திசை றிவற்றி
லத்தனைக்கொழு தவவனு மிந்தி ரமைவாரா.

(இ-ள்) (இன்னும்) வடபக்கவிலுள்ள கொடுமுடிகளின் சிகரத்தில, முதன்மைவகித்த அளவிடப்படாத தொகையினராகிய தாமதேவர்கள் நீங்காமவர்களாயிருந்து முத்தியைவிரும்பி வசிப்பார்கள். கீழ்ப்பக்கவிலும இவ்வளவினதான கொடுமுடிகளுக்குக்கின்றன. இவற்றில் எண்ணிறந்த இரத்திரர்கள் பரிசுத்தான சிவபெருமானை வணங்கி வசிப்பார்கள். எ - று. (க௦)

தென்பு லத்திறை கொடுமுடி நெடுமுடிச் சிகரத்
தென்பு ருக்கிப் கணபகளு மிருடி னாயாரு

மனபுருகதிட வருகிய கருத்தின ராகித்
துன்புறுத்துநின் றருமறைத் தலைவனைத் தொழுவாரா.

(இ - ள்.) தென்பகலிலுள்ள கொடுமுடிகளின் நீண்ட உச்சியில் எனபு
நெகருகிய சிவகணநாதாகளும இருடிகளெல்லாரும், அன்பானது உருக்க
உருகிய உள்ளமுடையவராயத் துன்பத்தையொழித்து நின்ற அரிய வேதங்க
டகிறைவராகிய சிவபெருமானை வணங்குவார்களா. எ - று. (சுசு)

ஒன்று பத்திலக கத்துட னவைபருங் குடுததுப
பொன்றி கழறநதிங் கொடுமுடி யாங்கவை பொருந்தக்
கன்று பூதசே னுதிப ருருத்திற் கணங்
சென்ற சித்தபிந்த தியாதரிசு கருடாகந் தருவா

(இ - ள்.) பதினேரிலட்சமெனனுந் தொகையுடன பொன்மயமான
கொடுமுடிகள் அங்கொடுமுடிகளின் பக்கவிலே சூழ்ந்துவிளங்கும். அவற்றில்
பொருந்து பபடி கோயிக்கின்ற பூதகணநாதாகளுட, உருத்திரகணங்களுட, உயா
நட்சித்தர்களுட, வித்தியாதர்களுட, கந்தாவாகளுட. எ - று.

இதமுதல் இரண்பாடல்கள குளக . (சுஉ)

சூலமேமுதற் கருவியுஞ் சாபியு மணியுங்
காலமோரநரு ணிதிகளுங் கற்பக தருவு
மேல வாராகுமுற் கணிகைய ரீட்டமு மெமமான்
சாலு மோருருத் தரித்தவா யாவருஞ் சரிப்பாரா.

(இ - ள்.) சூலமுதலிய ஆயுதங்களுட, காலதேனுவு , சித்தாமணியும்,
காலமறிந்து உதவுகின்ற (சங்கந்தி பதுமந்தி யெனு இரு) நிதிகளுட, கற்பக
விருக்ஷமும், மணங்கமழ்ந்து நெடுகியிருக்கருங் கூடமலையுடைய உருத்திரகணி
கையாகட்டமுட, எமது சிவபெருமானது சாரூபபடைத்தவாகளும ஆகிய
எல்லோரும் வாசஞ்செய்வார்களா. எ - று. (சுசு)

இன்ன தனமைய கொடுமுடிக் கீழவனைத் திருப்ப
மின்னு வெள்ளரியங் கொடுமுடி யவற்றனை ள்ளிரிகின்
மன்னு கோடியு மொன்றுமாய வயங்கொளி மடுப்ப
வன்ன வற்றடைச சரிப்பன வரனமுறை யறைவாரா.

(இ - ள்.) இத்தகையினவாகிய கொடுமுடிகளுக்குக் கீழே பிரகாசிக்கின்ற
வெள்ளிக்கொடுமுடிகள் சூழ்ந்துள்ளன. அவற்றின் சிறப்பை விளக்கச் சொல்லு
கையில், ஒருகோடியு மொன்றுமாயப் பிரகாசிகும. அவற்றில் வசிப்பனவற்றை
முறையே சொல்லுவோம். எ - று. (சுசு)

வெள்ளை வாரண மோரிரன் டாயிரம் வியப்பி
னுள்ள மோராவரும பிரணவத் துருவுகொண் டுறைவ
தெளளு நான்மறை யுருவுகொண் டுளபரித் திரளக்
வெள்ள ருஞ்சுது முகற்குமோர கணங்கள் வீற்றத.

(இ - ள்.) சராயிரம் வெள்ளையானைகள் வியந்து மனதாலறிதற்கும் அரு
மையாகிய பிரணவ வடிவங்கொண்டு வசிகும. தெளிந்த நான்கு வேதங்களின்
உருவமைந்த குதிரைத்தொகுதிகள் இழிவற்ற பிரமதேவனுக்கும் எண்ணிக்கை
செய்யத்தக்க கணங்கைக் கடந்தன. எ - று. (சுசு)

ஒற்றைத் தாளின மூன்றுடைத் தாளின வுரைக்கும்
பொற்றைத் தாளபல வுடையன பொருந்துதா னொழிந்த
கற்றைச் செம்மயி ருடையன கணங்கணக் கிறநத
மற்றைக் கைகளு மன்னதன் மையவென வழங்கும்.

(இ - ள்.) ஒவ்வொரு காலகளுடையவும், மும்மூன்றுகால்களுடையவும்
மலைபோன்று சொல்லத்தக்க (பெரிய) பலகால்களுடையவும், பொருந்திய
கால்களற்றவும், தொகுதியாகிய செம்மயிர்ப்பங்கிடுடையவுமாகிய கணங்கள்
எண்ணில்லாதன, மற்றையகைகளும் அவ்வளவினவேயாகச் சஞ்சரிக்கும். எ - று.

ஒருமு கத்தன விரண்டுதீ முகத்தன வொருவாக்
கருகு மூன்றுடை முகத்தன முகமில்லாக கணங்க
புருகு சீற்றவெங் கணங்களு மின்னணகு சிறநத
மருவு தன்பிறை யெயிறறின பிலம்படு வாய

(இ - ள்.) ஒருமுகங்கொண்டனவும், அக்கினிபோலும் இருமுகங்கொண்ட
னவும், நீங்காதகரிய மும்முகங்கொண்டனவும், முகமில்லாதனவும், கூட்ட
மாகிய கொடியகணங்களும இவ்வகையாகச் சிறநதுள்ளன. அவை குளிரநத
பிறைச்சரதிரன் போலும் வககிரதநதமுடையனவும் பிலம்போல ஆழமாகிய
வாயையுடையனவுமாயப் பொருந்தும். எ - று. (௩௭)

மானி டததவா முகத்தன பறவைமா முகத்த
வாளை மாமுதம புலிமுத முடையன வழலவாய்க்
கான மானரி முகத்தன கரடிமா முகத்த
வேளை மாமுத முடையபூ தங்களுென ணிறநத.

(இ - ள்.) மனிதமுகமுடையவும், பெரிய பறவைமுகமுடையவும் மாட்
சிமைதங்கிய யானைமுகமுடையவும், புலிமுகமுடையவும், அக்கினி சொரியும்
காட்டிற் சஞ்சரிக்கு அங்கமுகமுடையவும் கரடிமுகமுடையவும், பிறமிருக
முகமுடையவுமாகிய பூதங்கள் கண்ககில்லாதன. எ - று.

யானைமா கரடிமா என்பவற்றில், மாமிருகம். இப்பெயர்களை முன்னையது
சிறப்பும பின்னையது பொதுவுமாகக்கொண்ட இருபெயரொட்டிப்பண்புதொ
கை யெனக்கொள்க. அரிமான என்றது மானரியெனவேயாறி இலகணப்
போலியாயது. (௩௮)

இனைய யாவையு மெம்பிரா னுணையி னியங்கி
யனைய வெள்ளியங் குவட்டிடைச் சரிப்பன வன்றிப்
புனைசெய் தேரொடு மாநமும பொருநதுவ பொருநதா
வினையி னீங்கிய தேவாவுகு மதனெறி விளங்கா.

(இ - ள்.) இத்தகையகணங்கள் யாவும் எமது சிவபெருமான் கட்டளைப்
படி நடநது அநதவெள்ளியங்கிரியாகிய கைலாயத்தில் வசித்திருப்பன. இவை
யேயன்றி அலங்கரிக்கப்பெற்றதோர்களோடு விமானங்களும் பொருந்தியுள்ளன.
வினைப்போகத்தை (அநுபவித்து) நீங்கியதேவாவுக்குத் அதன்சிறப்பு விளங்
காது. எ - று. .

“வினையினீங்கிய தேவர்” என்றது தேவர்கள் கேவலம் புண்ணியகருமமே
யுடையவரும், நாசரைப்போல பாபகருமமும், பூலோகவாசிகள்போலப் புண்
னிய பாபங்களாகிய மிரகருமமும் உடையரல்லருமாகலின். (௩௯)

வாழி மாபெருங் கயிலையை மருங்குநீத துயராத
பூழில் பூததலா கற்பகப் பொதுமபரின சீழ்போய்ப்
பாழி மாரிலந் தாங்கிய படம்படப் படாநத
கோழி லைக்கொழுந் தண்டமுந் திகந்தமுங் குலாய.

(இ - ள்.) சிறந்த அந்த மகாகலாயத்தினைச்சூழ்ந்து பக்கலிலுள்ள பூமியில், மலாந்து விசுத்திருக்கும் கற்பகச்சோலையினது வோகளபோய், வலியபெரிய உலகினைத்தாங்கும் (ஆதிசேடனுடைய) படங்களிற் பெய்படி படாந்திருக்கு. கொழுமைவாய்ந்த இலைத்தளிராகள் ஆகாயமும் திசைகளுந் குப்புறமும் அடைந்துவிளங்கும். எ - று.

பூழில் - பூமி.

(சு௦)

மாதி ரததொடு மணவுறு வான்சீனை வகுத்த
போதி ணாநதுவான கயிலையை யிருளப்படப் பொதிநத
மீதி லங்கொளி முழுமணி யவவிருள விழுங்கி
யாத வறகுமோ ரதிசயங் காட்டின றலாநத.

(இ - ள்.) திசைக்கோளும் கலந்த மெடிய கிளைகள் பிரிந்தன. மலர்க் கொத்துகளையுடைத்தாய்ச் சிறந்தகைலையை இருளப்படப் படி மறைத்துள்ளன. தமமிடத்து விளங்குகாநதியுடைய சிறந்த இரத்தினங்களால் அவவிருளையகற் றிச் சூரியனுக்கும் ஓரதிசயத்தைக் காட்டிக்கொண்டு மலாந்துள்ளன. எ - று.

மரங்கள் பொனமயமுட, அரும்புகளும் பூக்களும் இரத்தின மயமுமாக விளங்கி, சூரியனாலும் நீக்கற்கரிய இருளைப்போக்கி நிற்கும் என்பது கருத்து. (1)

கள்ள விழந்திழி நறுமலா தாதினங் கவிழ்ப்பக
கொள்ளை வானறொட நிவந்தெழு கொடுமுடி. குவைக
ளொள்ள ருமபசும பொற்குழும் பங்நையா லேநதி
யாளி யப்பின வாமெனப் பொலிந்தவ வசலம்.

(இ - ள்.) முறுககு அவிழந்து தேனசொரியும் வாசனை மிகுந்த மலர்கள் மகந்தத்தைச்சொரிய, ஆகாயமளாவ உயாந்தோங்கிய கொடுமுடித் தொகுதி கள், இகழ்த்தகரிதாகிய பசியபொன்னுருக்கிய குழம்பை, உள்ளங்கையிற் கொண்டு அள்ளிப்பூசினதுபோல விளங்கின. எ - று.

அங்கை = அகம் + கை “அகமுனாச்செவிகை வரினிடையனக்கெம்” (சஉ)

விரிநதி லங்கிய வடபெருங் கயிலையை மேலோர
தெரிநத தெய்வமென றறிந்தன சீனைக்கொங் கூப்பிப்
பரிநத பூநறா மஞ்சன மாட்டி. மென பணிப்பூச
சொரிநது தாமுநின நேத்துவ போனறவச் சோலை.

(இ - ள்.) பரந்து விளங்கு அலவடபெருங்கைலையை, மேன்மக்களால் அறியப்படும் தெய்வமென்றுணர்ந்தனவாய், அச்சோலைகள்கிளைகளாகிய தமது கைக்களைக்குவித்து, அன்புகொண்டு மலாததேனைத் திருமஞ்சனமாக அபிடே கித்து மெல்லிய குளிர்ச்சிவாய்ந்த மலர்களானாச்சித்துத் தாமும் சோரினறு பூசிப்பனபோல விளங்கின. எ - று. (சூ௩)

மணிகு யிறறின மரகத மிழைத்தன வயிரத்
துணியு றுத்தின பவளமென கொடியொடுந் தொடர்ந்த

தணிப சம்பொனிற் பொதிநதன சினைதொறுந தருவி
யணிம ணிக்குவை துவன்றின தருவிரு ளுழப்ப.

(இ - எ.) மாணிக்கங்கள் பதித்தனவும், மீரகதங்களிழைத்தனவும், வயி
ரத்தணுகளை பொருநதின்வும், மெல்லிய கொடிப்பவளங்கள் பதித்தனவும், அழ
கிய பசம்பொன்றைப் பொதிநதனவும், கிளைகளிலெல்லாம் நெருங்க அழகிய
இரத்தினக் குவியல்கள் செறித்தனவுமாகிய அவவிருட்சங்கள் (பலவகையாக
வெய்திய) இருளை பொழிப்பன. எ - று. (சச)

கால மின்றியே கனிவன கணமலா முகிழா
வாலு நெட்டிலை யவிரோளிப பசம்பொன லலாநத
போலு நாண்மலா நறைபதி ரண்டமும பொதிநத
சோலை நீழலிற றகையறு மிர்விதோத துரகம்.

(இ - எ.) கால நியதியிலலா மல (எப்பொழுதும்) பழங்கடருவன. தேன்
சொரியும் மலாகள கூடப்பாத்தன. அசைகின்ற செடிய இலைகள் பிரகாசிக்
கும ஒளிபொருந்திய பசம்பொனன ல விளங்குவன போலும். புதிய மலாகளின
மணம் வெளியணடங்களிலும் நிரப்புவன, (இதற்கைய) சோலையின் நீழலில்
சூரியன் தேறிப்பூட்டிய குதிகைகள் [தளாவு நீக்கும்] இளைப்பாறுத். எ - று. ()

உருளு நேமியொன றோட்டிய பசம்பரி யுதயோ
னருகு போதலி னயாவுயிராத தருந்தகை யகற்றும்
பொருவு சீதளத துடனடுகு குற்றனன போவான
கருகு கங்குலிற் போதருங் கலைதிக கடவுள.

(இ - எ.) உருளுகின்ற ஒற்றைச்சக்கரத்தேறிப் பச்சைப்புரவியைப்பூட்டிச்
செலுத்ததுஞ் சூரியன் அச்சோலையருகே செல்லுதலால் இளைப்பாறித்தன்னு
டைய தளர்ச்சியை நீக்கிகொள்ளுவான். இருண்ட இராகாலத்தில் உதிக்
கும (பதினாறு) கலைகளையுடைய சந்திரன் (சூரியனாவருமியுந் தும்) இணையிலலாத
சூரியச்சியோடும் உடல் நடுக்கமுற்று (அச்சோலைமழி) போவான். எ - று. ()

அன்ன சோலையி னகன்சினை யூழ்த்திடு நறும்பூத
துன்னு வானிகந திழிதொறு மலமரு தோற்ற
முன்னை யூழ்முறை யதுபவ முற்றற முடிநதா
ருன்ன ருமபத மிழநதிழி வாரையொத துளதால.

(இ - எ.) அந்தச்சோலையின் அகன்ற கிளைகள் சிந்துகின்றவாசமிக
கூக்கள், மிகுந்த உயரத்தினின்றும் இறங்குப்போது சுழலுந் தோற்றமானது,
முற்பட்ட ஊழின் விளைப்பயனை ஈகாந்து முடித்தவர்களாய், எண்ணுதற்கரி
தாகிய சிறந்த பதவியைவிட்டு இறங்குவாராப் போன்றிருக்க. எ - று. (சஎ)

ஆப சோலையி னனிமலாக குப்பைவீ முருவி
யேய மால்வரை யுச்சியெம மருங்கினு மிழிதன
மேய செல்வனை வேண்டுநா வேண்டுநா விருமபித
தூய நாண்மலர்த தொடைபுனைந் தனவெனத் தோன்றும்.

(இ - எ.) இத்தகைத்தான் அச்சோலையின் அழகிய மலாதொகுதி
களேடு இழிகின்ற அருவியானது, அப்பெரிய கைலாய மலையினுச்சியில் எப்
புறத்திலும் இறங்குநதோற்றம், செல்வருடையவனை விரும்பினவர் ஒவ்வொரு
வரும் ஆசைகொண்டு புனிதமான புதிய மலர்மலைகளைத்தரித்தன போலக்
காணப்படும். எ - று. (சஅ)

நாநத நாறின நறுமலாச சநதனங் கமழ்ந்த
குருநத மட்டுயிராத் தலாநதன குங்கும மணத்த
செருநதில வாசநா ஹினசெழுஞ செண்பகம் வினாத்த
பொருநது தண்சினை நெடுங்குர வலாதொறும பூத்த.

(இ - எ.) நாநததைகள் மணக்கினறன. நல்ல பூக்களையுடைய சநதன மரங்கள் வாசம் வீசுகினறன. குருந்தமரங்கள் தேனைச்சிமிதிப் பூத்தன. குங்கும மரங்கள் மணம் வீசின. செருந்தி மரங்கள் பரிமளஞ்சிற்தின. செழிய சண்பக மரங்கள் மணக்கினறன. குளிர்ச்சி பொருந்திய கிளைகளையுடைய குராமரங்கள் புட்பித்தன. எ - ம.

நெடுங்குரவு பொருநதுதண்சினதொறும அலாபூத்த எனினும் பொருநதும். குராமலனாக் குரப்பாவை யென்பது வழக்கு. (சுக்)

அருவி தேக்கிய புடுகிற பொதுளிய வாமபன்
மருவு வெள்ளியங் குவடடொளி கதுவுற மலாநத
பொருவின மாலவரைப பொற்குவட டிளவெயில பொரலான்
முருகு வாய்மடுத தொடுகிதழ் மலாநதன முளரி.

(இ - எ.) அருவிகளது தேக்கிய பள்ளங்களிற் பொருந்திய ஆம்பலகள், அழகிய வெள்ளியலையாகிய கைலாயத்தின் ஒளி தட்பால வீச (சந்திரகிரணமென) மலாநதன. தாமதாயானது ஒப்பிலலாத் அப்பெரிய கைலையின் பொன்மயமான உச்சியின் இளங்கிணம் மோதுதலால் (சூரியகாந்தியென) தேன் பொருந்திக் குவிந்திருந்த இழைகளை விகசித்தன. எ - ம.

ஆம்பல சந்திரன வருகையாலும், தாமதா சூரியன் வருகையாலும் மலருவது இயற்கை. (இ0)

காலத தூழ்பல முறைமுறை கழிந்த வயிராத்துச
சாலக காரொளி தழைந்த தனித்தனியருமபி
யேலத தமடிழைக்க கருங்கொழுந தெழுந்தென நீலக
கோலப் பாரையி னகனகளை நிரப்பின குவளை.

(இ - எ.) அழகைந்த நீலகற்பாறைகளிலுள்ள அகன்ற சுனைகளில், அவற்றிற் பொருந்திய கரிய பிரகாசமானது மேலோங்கி யெழுந்தாற்போலப் பொருந்தும்படி குவளை மலர்களானவை, காலமுடிவுகள் கணக்கிறத்தன முறைப்படி கழிய, அழகு பொருதி, மிகுந்த கருமை நிறத்தைப்பரப்பும்படி தனித்தனி பூத்து நிரம்பியுள்ளன. எ - ம.

கோல நீலப்பாறையின் அகனகளைத் தம் முழை கருங்கொழுந்துஎழுந்தென குவளையிதத்து அருமபி நிரம்பின எனக்கூட்டுக. (இக)

அயிரபெற நேருங்கிய தமனியந் தறையறை தோறு
மெயிலபெற நேருங்கிய பொற்குவட டிடந்தொறுஞ் சாராத
செயிரற நேருங்கிய பொற்றகட டுருந்துறச் செறித்த
வயிரப் பாளமொத திமைப்பன தெளிபுனன மடுக்கன.

(இ - எ.) தெளிந்த நீரிறைந்த மடுக்கள், நுணமணல பெற்றுயராத பொற்பாறைக ளொவ்வொன்றிலும், மதில்களையுடைத்தாய் ஓங்கியிருக்கும் பொன்மலைச் சிகரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், தம்மீடம் பொருந்தக் குற்றமறப் பதிக்கப்பட்ட பொற்றகட்டில் அழுந்துப்படி பதித்த வயிரப்பாளங்களைப் போன்று ஒளிவிடுகின்றன. எ - ம.

ஆட்டு வாராதிரை யலைத்திட வுடையரக் காம்ப
னீட்டு நீரத்தத தொசிரதன கிடப்பவந நெடுநீர்
மாட்டு வாராதிரை வாவிய வானைவா லடிப்பக
கோட்டு நீரராக குருதிசொப புளிப்பன போலும்.

(இ - ள்.) அசைகின்ற நெடிய அலைகள் அலைக்க, அவற்றால் அழிந்துள்ள செவ்வாம்பன் மலர்கள் நீளமான நீர் நிறைந்த தடாகங்களில் வளைந்து கிடக்கின்ற தோற்றமானது, அப்பெரு நீரிலுண்டான நெடிய அலைகளின்பாயும் வானை மீன்கள் தம்முடைய வால்களாலடிக்க, வளைந்துள்ள அந்நீரில் வசிகமும் நீர்ப்பாம்புகள் உதிர்வ கொப்புளிக்க இருப்பதுபோலும் விளங்கும். எ - று. ()

தெனிகு முாமபுனற் றடததுறை நறுமலா சிவணிக
கனிசசு ருமபின நானமறை யலலன கழற
வொளிபு லத்தினன புடைபவாக குளப்படும பதவி
யனிகு மஞ்செழுத தலலது மிழறநில வனனம்.

(இ - ள்.) தெளிவாங்குகுளிரந்த நீரையுடைய தடாகத்திலிருக்கும் வாசந தங்கிய மலர்களில் பொருத்திக் களிப்பெய்தும் வண்டு கூட்டங்கள் நான்கு வேதங்களை யல்லாதனவற்றை ஒலிக்கமாட்டா. (அங்குள்ள) அன்னங்களெல்லாம் தெளிந்த அறிவினிடத்தில் மெய்யனபுடையவருக்கு, அவர்களாற் கருதப்படும் பதவிகளை யளிக்கவல்ல பஞ்சாகக் கதையல்லது பசரமாட்டா. எ - று. ()

அபபெ ருங்கிரி நவநதி யருங்கதி புரகரு
முபபெ ருநதலை வாககுமெட டாதன முயலா
வொபப ருங்குறை குடைபவாக கோங்கிரும் பதத்தி
னெபபெ ருங்கதி யனிகுமோ வறிநதில மினனும்.

(இ - ள்.) அம்மகா கைலாயத்திலுள்ள நவநதிகளும், அரிய பதவிகளைப் பாதுகாக்கும் பெருந்தலைவர்களாகிய திரிமூர்த்திகளுக்குஞ் சொல்லமுடியாப் பெருமையுடையன. ஒப்பில்லாத அரிய அந்த நதித்துறைகளில் மூழ்குபவருக்கு உயர்ந்த பெரிய பதவியில் எத்தனைமையதான பெரிய பதவியைக்கொடுக்குமோ அதனை இதுகாறும் அறிந்திலோட. எ - று. (ருகி)

பாங்கா வைகிய வனநதொறு மருந்தவம் பாயிலவா
ரோங்கு மாதவ ரொபபத முணாநதுகொ ளுணரோம
வாங்கு வராசடைப புனிதனோ மலாபபத மல்லால
யாங்க ஹுநதெநிந துணரினும பதவிமற நிலலை.

(இ - ள்.) வளைந்து நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானது ஒப்பற்ற தாம்மை மலாபோன்ற திருவடியே யல்லாமல், எங்குநதேடியாராயநதாலும் அதிற் சிறந்த பதவி பிறிதொன்றில்லை. (இஃதிங்ஙன மிருக்க) பக்கலிலுள்ள வனங்களிலெல்லாம் அருந்தவஞ் செய்வார்கள (ஆகிய) அப்பெருந்தவசிகள் எந்தப் பதவியைக்கருதியோ அறியோம். எ - று. (ருக)

அணைய கானகத் தருமபொறி யயிலெயிற நரவ
முணையெ யிறறுறை யமுதல தூறறு முழங்கி
விணையெ வாளரி பிணையொடுங் குழைவன விரும்பி
நிணையு நெஞ்சமு மஞ்செழுத தலலது நிணையா.

(இ - ள்.) அத்தகைய வனங்களிலே அரிய பொறிகளையும் கூரிய பற்களையும் முடைய சாப்பங்கள், தமது முனைப்பற்களிலே துளிகளாக அமுதையேயன்றி

(விடத்தை)ச் சொரியமாட்டா. காச்சனை செய்து கொடுமையுரியுஞ் சிங்கங்கள் பேடுகளுடன் விரும்பிக்கலந்து கருதுகின்ற அவற்றின் மனமும் பஞ்சாட் சரததை யன்றி (மற்றென்றையுட) கருதமாட்டா. எ - று. (௭௭)

வனதது வைகுறுங் குடம்பைய வாகினைப் பறவை
யினதத கிள்ளைக ளிசைப்பன செவிமடுத தொப்பில
புனறகொ டுஞ்சடை யெம்பிரான றிருவருள பொருந்தி
யனைதது மாகமச சரிதைமற தல்லதொன றறையா.

(இ - ள்.) அவ்வனங்களிலுள்ள கூட்டில வசிப்பனவாகி நெடிய சிறகு களையுடைய பறவைத்தொகுதிகள் யாவும், கிளிப்பிள்ளைகள் பேசுவனவற்றைக் கேட்டு, சமானமில்லாத கங்காசலம் பொருந்திய சடையையுடைய எய்து சிவ பெருமான் திருவருளையடைந்து, ஆகமசரிதங்களையனறிப் பிற்தொன்றனை யுட்பேசமாட்டா. எ - று. (௭௮)

விழைந்த மாதவா விரும்பிய வனமெலா நுகாநதுந்
தன்முநத மாவனத தருந்தவந் தவறுறு திழைப்பரா
குழைந்த வெண்ணிலாக் குழவியஞ் சிமிலியைக் குணியா
விழைந்த சிந்தையி னவனுரு வேண்டின ரிருப்பரா

(இ - ள்.) விரும்பிய பெருந்தவத்தையுடையோ தாம் இச்சித்த பலவளங் களையும் அதுபவித்தும், தன்முநதுள்ள அச்சிறந்த வனத்திலே தங்கள் அருந தவங்களைத் தவறுபடாது செய்பவர்களாய், விலைந்த வெண்ணிறந்தங்கிய இளஞ்சந்திரனை யணந்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானைத்தியானி தது அச்சிவசாரூபத்தை விரும்பி வசித்திருப்பார்கள. எ - று.

சிமிலி - சடை.

(௭௯)

இன்ன தனமைய கழிலையின கொடுமுடியிலக்கம்
பன்னு கோடியொன நெடுததபன னோரிலக் கததை
மன்னு மாயிர மொன்றுபத தவறறொடு மருவித்
துன்னு நூற்றிரு பத்தொடு மைநதெனச சொலவரா.

(இ - ள்.) இப்படிப்பட்ட இயல்பமைந்த அம்மகா கைலாயத்தின் கொடு முடிகளினுடைய தொகை கோடியே பதினோரிலட்சத்துப் பதினோராய்ந்தது நூற்றிருபத்தைந்து எனது (பெரியோர்கள் தம் விசாரணையால்) சொலவரா கள். எ - று.

இச்செய்யுள் மேற்காட்டிய தொகையிணங்க அடைமொழிகள் சோதது அமைந்துள்ளது. (௮௦)

மொழித் ருமபெருந் கயிலையைக் கீழ்ந டியறறி
யிழிவ றுமபசுந் தமனியத் திருநில மிதனபா
லொழிவ றுங்கணக் கிறந்தன கணங்களோ டொழியாப்
பொழியு மன்பின ருருத்திர ராயிரா பொலிவரா.

(இ - ள்.) (துதித்துப்) பேசப்படுகின்றன மகாகைலாயத்திற்குக் கீழே பொருந்தச்சூழ்ந்து இழிவிலலாத பசுப்பொனமயமான பெரிய பூமியிலே, நீக்க மில்லாத எண்ணிறந்த கணங்களோடு அழிவின்றிப் பெருகுகின்ற அனபின் மிக்க ஆயிரம் உருத்திரர்கள் விளங்குவார்கள. எ - று. (௮௧)

ஆட கத்தளத் தளவொரு கோடியோ சனையா
மாடு முறறுற வெள்ளிவெண் மதினடுத திருக்கு

மூடு சுற்றிய தமனிய விஞ்சியொன றுளதா
 வீடு வாரமதிற பெருமையி னிலைநிகழ்த் துதுமால்.

(இ - ன்.) அப்பொன்மயமான பூமியின் அளவு ஒரு கோடியோசனை விஸ்
 தீரணமாம். அதன் பக்கலில முழுவதும் வெள்ளியமத்தில் சூழ்ந்து கொண்டிருந்
 தும். அம்மதினாடு சூழ்ந்த பொன்மதிலொன்றிருக்கின்றது. மிகவும் நீண்டிள்ள
 அந்தமதிலின் சிறப்பைச்சொல்லுவோம். எ - று. (சுஉ)

கோடி யோசனை யிடமுள கோடியிற் கோடி
 யூடு போக்கியே மேககுற நிவந்தன வோங்கி
 நீடு கோபுர மெட்டுள நெடுநிலை வாயின்
 மாடு காப்பவ நிவனொ வரன்முறை வகுப்பாம்.

(இ - ன்.) அம்மதில்கள் கோடியோசனை யகலமுள்ளன. மேலோங்கி அதிக
 உயர்வாகக்கோடி கோடியோசனை வளந்திருக்கும். அவற்றில உன்னதமான எட்
 டுக் கோபுரங்கள் உள்ளன அந்நெடிப் கோபுரவாயில்களில் காவல் புரிபவர்கள்
 இவ்வியவொன்பதைக் கிரமமாகப்பிரித்துச் சொல்லுவோம். எ - று. (சுங்)

பூரு வத்திடைக் கணபதி பொங்கெரிப புறத்து
 வீர பத்திரன் நென்றிசை நந்தமேன் மூலைக
 கூர யிறபடை வயிரவன மேற்றிசைக் குமரன்
 மாரு தந்திசை வைரவி வடக்குமா காளா.

(இ - ன்.) கீழ்த்திசையில் கணபதியும், அதிகரிக்கின்ற [அக்கினி] தென்
 கீழ்த்திசையில் வீரபத்திரரும், தென்றிசையில் திருநந்திதேவரும், தென்
 மேற்கு மூலையில் கூடாதங்கிய குலாபுதமேந்திய வைரவரும், மேற்றிசையில்
 குமாரசுவாமியும், [வாயு] வடமேற்குத்திசையில் தூக்கையும, வடதிசையில்
 மகா காளரும். எ - று.

இது முதலிரண்பொடல்கள ஒருதொடர். (சுசு)

வடகி முக்கினி லரியா புத்திரன் மறங்கு
 ரடுசி னத்தெறு கணங்களோ டவணவண் புரப்பா
 நெடுமு டிப்பெருங் கயிலையி னிலையிது பகாநதே
 முடனி வறறினை வளைந்திடு மரணமொன றுளதால்.

(இ - ன்.) வடகீழ்த்திசையில் ஐயனாரும், கடுமைமிசுந்த (பகைஞரை)
 அழிக்கும் கோபம்பொருந்திய கண்களுடனே அவவவவிடங்களிற் காவல்
 செய்வார்கள். நெடியகொடுமுடிகளையுடைய மகாகையத்தின் நிலைமை
 இவ்வாறு சொன்னோம். இத்தனோடு இவற்றைச் சூழ்ந்திருக்கும் மதிலொன
 றுண்டு. எ - று. (சுடு)

வனம் ணிகுலந துவன்றின வானுற நிவந்த
 சினவ ரக்கரா னிருதாரா செலற்கருந திறத்த
 களைபெ ருந்திணைப் பிரளயஞ் செலற்கருந் காவ
 லனைய மாபெருங் கயிலையி னிலையிதென றறைந்தான்.

(இ - ன்.) (அம்மதிற்புறங்கள்) அழகிய இரத்தினத்தொகுதிகள் பதிக்கப்
 பட்டன. ஆகாயமட்டும் உயர்ந்தன. கோபமுடைய இராககதராலும் அசுரர
 லும் செல்லுதற்கரிய தன்மையுடையன. ஒலிக்கின்ற பெரிய அலைகளோடு கூ
 டிவரும் பிரளய வெள்ளமும் உட்புகுதற்கரிதாகிய காவலுடையன. அம்மகா
 கையத்தின் நிலைமை இஃதாருமென்று இயம்பினா. எ - று. (சுசு)

சூத மாமுனி வாசகங் கேட்டலுந் துளங்கிச
 சீத மெனபுனல விழிவழி யொழுக்குறத் திருந்தும்

போத நெக்குற மயிர்ப்புறம் பொடித்தனர் புலமை
மாத வத்தின டென்புடைந் திருகினா மயங்கி.

(இ - ன்.) இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளிய குதமுனிவருடைய வாக்கி
யங்களைக் கேட்டவுடனே, மெய்ஞ்ஞானமுதிர்ந்த அப்பெருந்தவசிகள் நடுக
கெய்தி, குளிர்ச்சிபொருந்திய மெல்லிய ஆனந்தகண்ணீர் தமது கண்களின்
வழியே சொரிய, திருந்தியதங்கள் உள்ளம் நெக்குவிட்டுருக, உடலமுழுதும்
மயிர்க்கடிச்செறிய, மயக்கெய்தி, எலும்பும் உருகினார்கள். எ - று. (சுஎ)

அன்ன காலையி னன்னவாக கருந்தவத் தலைவன்
மன்னு மாதவத் துறையுளீர் கேட்கென வகுப்பான்
சொன்ன மாபெருங் கயிலைவீற றிருக்குமத் தொல்லோன்
மன்னு மாருயிராக குயிரொனத் திருவருள வழுங்கும.

(இ - ன்.) அந்தக்காலத்தில், அரியதவத்தலைவராகிய குதமுனிவர், நிலை
யாகிய பெரியதவத்துறையிலிருப்பவாகளே! கேட்பீர்களாகவென்று அம்முனி
வாக்குச் சொல்லுகின்றார். காட்சொல்லிய அம்மகாகைலாயத்தில் வீற்றிருந்
தருளும் பழமையாகிய சிவபெருமான், உலகிற்பொருந்திய சீவான்மாககட்
கெல்லாம் பரமான்மாவாக விருந்து திருவருளபுரிவார். எ - று. (சுஅ)

கண்ணுங் கடபுலங் கதுவிய வொளிதரு நிவந்த
விண்ணும விண்ணிடை வழங்கிய கதிரகளு மேலோ
டொண்ணு மெண்ணிய பொருள்களும் யாவையுந் தானாய்
நண்ணு நாயகனி ருப்பதக் கயிலைமா நகரம்.

(இ - ன்.) கண்களும் கண்களுக்குள்ளே விளங்கிய ஒளிகளுந், மேலுயர்ந்த
ஆகாயமும் அவவாகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் (சூரியசந்திரர்களாகிய) இருசுடர்
களும், மேலோருடைய எண்ணங்களும் அவர்களானுதினறபொருள்களும்
ஆகியவிலையெல்லாம் தாமாகவே விளங்குகின்ற சிவபெருமான எழுந்தருளி
யிருப்பது அம்மகாகைலாயம். ஏ - று. (சுஆ)

தெய்வ மேருவின நெனபுலத் திருப்பெருங் கயிலைத்
தையல பாகனமுத் தலைநெடுஞ் சூறபடைப் பெருமா
ணைய னுலமுண் டிருண்டகண்டத்தின னமாவான
வையம் யாவையும் படைத்தளித்த தழிக்குமவ வரதன்.

(இ - ன்.) தெய்வீகந்தங்கிய பேருடையின தெற்கிலுள்ள சிறந்த அம்
மகாகைலாயத்தில், பாசப்பதியைப்பாகமாகவுடையவரும், முததலைகளையுடைய
நெடிய சூலாயுத் மேந்திய பெருமானும், (சாவலோகங்கட்கும் சாவதேவாகட்
கும்) தலைவரும், ஆலாலத்தை யமுதுசெய்து கறுத்தகண்டத்தையுடையவரும்,
உலகமுழுவதையுஞ் சிருட்டித்துக்காத்து அழிப்பவருடாகிய அச்சிவபெருமான்
வீற்றிருந்தருளுவர். எ - று. (எஃ)

உரைத்த தெய்வமாக கயிலை ளினைப்போ ரிரண்டு
மருத்தி ஞானமா மயமென லாகுமிக் கயிலை
யுருத்தி ரப்பெருங் கணங்களு முலகளிப் பவருந்
திருத்த மாதவத் தலைவருஞ் சிந்தைசெய் திருப்பார்.

(இ - ன்.) இங்கே சொல்லிய தெய்வீகமமைந்த இவ்விருபெருங்கலை
களும் யாவாகும் விருப்பத்தை யுண்டிசெய்யும் ஞானசொருபமென்று
சொல்லலாகும். இக்கலைகளைப் பெரிய உருத்திரகணங்களும் (வைரவா
முதலிய) உலகபாலகங்களும், திருத்தமாகிய சிறந்த தவத்தலைவர்களும் எக
காலத்திலும் தியானஞ்செய்து கொண்டிருப்பார்கள். எ - று. (எக)

இயங்கு வாயுவு மெரிகதூக் கடவுளு மெழுந்து
வயங்கு திங்களும் வளரொளிக கனலியு மரபான்
முயன்று நிற்பன விவரநுட் பெருமையான் முழவுத்
தயங்கு திண்டிபத திந்திரன் பரவுமத தகையே.

(இ - ன்.) சிவபெருமான நிருவருட்பெருமையினால், எங்கும் சஞ்சரிக
கின்ற வாயுவும், சுடுகின்ற கிரணங்களை யுடைய சூரியனும், மேலெழுந்து
விளங்குகின்ற சந்திரனும், அதிகரிகின்ற காரதியையுடைய அக்கினியும்
தங்கள் தொழினமுறையே வணங்கிக்கொண்டிருப்பார்கள். மத்தளம்போல
(திரண்ட) வலிய புயங்களை யுடைய இரத்தினம் அவவண்ணமே வணங்கிக்
கொண்டிருப்பான். எ - று.

(எஉ)

இந்த மாபெருங் கைலையி னியற்கையைப் புலிதநா
டந்த மா முனி கனதுப மனனியற குரைப்ப
வந்த மா முனி தாமரைக் கண்ணவற கருள
வந்தை நாயகன பாண்டவாக குரைத்தனன மேனா.

(இ - ன்.) இந்த மகாகையத்தின் நிலையைப் புலிக்காலகளை வேண
டிப்பெற்றம்முமுனிவா தத்துபதவராகிய உபமன்னிய முனிவாக்குபதேசிக்க,
அந்த உபமன்னிய மகாமுனிவா செந்தாமரை மலரபோலங் கண்களையுடைய
கிருஷ்ணமூத்திக்குபதேசிக்க, திருட்கள் கொழுந்தாகிய அக்கண்ணபிரான
முற்காலத்தில் பாண்டவர்களுக்கு உபதேசித்தனா. எ - று.

மதுமுனிவா பத்திர புஷ்பக் கெடுக்க உடேறுகையில் காலசுறுக்காமற்
புலிக்காலம் புலிக்கையு, அம்மலர்களிற் குற்றங்காண விரல்களில் நகமும்
சிவபெருமானிடம் பெற்று வியாக்கிப்பாற்றொழிப் பெயரெய்தியவா. (எங)

அறிந்த மூவகைத் தலைவருங் காலிபெற் றாடைநதநா
நெறிந்த வராசடையநதணிர நீவிரு நீனைநிற
செறிந்த வேடகையிற சிவனடி செவைசெய் திருமி
சென்றந்த பெரொளிக கைலையே கதிபிற திலை

(இ - ன்.) (இவவிதமாக) உபதேசிக்க உணர்ந்த மூவகைத்தலைவரும்
கையாயபதவியடைந்தார்கள். நெறிப்புறந் நீண்டசடையையுடைய முனிவா
களே! நீங்களும் நீனைவில பெருவிரும்பத்தான சிவபெருமான திருவடியைச்
சேவிப்பீர்களாக. மிக்கஞ்ஞிமைச்செய்யுங் கையாயவே கதி. வேறு கதியில்லை.

என்று கூறிய தொருருகேட் டிறத்திய பனைத்தும்
வென்ற மாதவ நிருத்தவச சூதனை வியந்தா
நின்று நாமிவ னியற்றிய தவப்பெரும பேறு
சென்று பெற்றவா கிடைத்தன மெனவககு சிறந்தாரா.

(இ - ன்.) என்று திருவாய்மலாந்தருளியதை, பஞ்சேந்திரியங்களை யும்
வென்ற அம்முனிவா யாவருங் கூடியிருந்து கேட்டுச் சூதாமுனிவரை வியந்
தார்கள். நாம் இந்த நைமிசவனத்தில வசித்துச் செய்தபெருந்தவப்பயனை,
கைலைக்கு நேரேசென்று பெற்றாராபோல இவவிடத்திலேயே இன்றுபெற்றோ
மென்று களித்தார்கள். எ - று.

(எஃ)

கைலைமான்மியச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் அஃ.

இரண்டாவது சூராதிகளொடுக்கச் சருக்கம்.

—*—
அறுசீர்க்கழிநேடிலாசீரிய யிருத்தம்.

உள்ள மோராதன கேட்டுழி யெர்முழை யொருங்குணர்ந்
தொருங்காகப், பள்ள வாராமடைப் புனலெனத் தொகுத்தனை யாம
தன பயனறுய்த்தேம், வெள்ளெ யிறறுவெஞ் சூரனை முதலியோ
விளிந்தபின் னவராளிக், கொள்ளை வேறபடை யொடுக்கிய தன்மை
யைக் கூறுதி யெமக்கென்றா

(இ - ள்) (நைமிசாரணிய முனிவர்கள் சூதமுனிவரை நோக்கி) எங்கள்
சூராதிகளொடுக்கச் சருக்கம் பள்ளத்தை நாடி வந்த மடைசலம் போலத்
திருவாய்மலாந்தருளினீர், நாங்கள் அதன் பலனை யடபவித்தோம். வெள்ளிய
பற்கள் பொருந்திய வெவ்விப் சூரபண்டன் முதலானவர்கள் இறந்தபிறகு,
அவர்கள் உயிரை, உயிராகக் கொள்ளை கொள்ளு - வேலாபதமானது ஒடுக்கிக்
கொண்ட சரிதையை உபதேசிக்க வேண்டுமென்று வேண்டினார்கள் எ - று.

பன்னு மாதவத் துறையுளோர கேட்டுழிப் பழுவீனைப் பகை
வென்றோன, பின்ன லஞ்சடை ரெடுமுடி துளங்கின னுவகையிற
பெரிதுறறு, னன்ன காரண மறைகுதுங் கேணமினென றறைகுதவா
நெருகாலம், பொன்ன லங்குதாப் பன்னிரு தடம்புயப் புங்கவ
னெய்கோமான.

(இ - ள்) புழுவது சொல்லத்தக்க பெருந்தவநெறியினராகிய அம்முனி
வர்கள் கேட்டபோது, ஐயுயினைபாகிய பகையைவென்ற சூதமுனிவர், பின்
னலசெய்த அழகிப் பெடிய சடைமுடிபை யசைத்து மிகவுங் களிப்பெய்தி
அவ்வரலாற்றினைச் சொல்லுவோம். கேட்காளாகவென்று திருவாய்மலாந்
தருளுகின்றார். ஒரு காலத்திலே பொன்னையாக அசையும் மாலையணிந்த
விசாலமான பன்னிருதருப்புயங்களைடைய குராக்கடவுள். எ - று.

இது முதலிணடு பாடல்கள் ஒரு தொடர். (உ)

கான வண்டறாக் கற்பகப் பொத்தம்பாருழ் கந்தமா தனீன்று
மான வேலொடு பரகதக் கலாபமா மயற்புற மினிதேந்த
வேனை மானிலத் திருவினை யாடலாக் கெழுந்தரு ளியஞானறு
ஞான நாயக னுமையொடு மினிதுறை கயிலையை நணுகுறறான.

(இ - ள்) பண்பாடும வண்டிகள அகலாத கற்பகச்சோலை சூழ்ந்த கந்த
மாதன்கிரியிலிருந்து, மாட்சிமை நங்கிய வேறபடையுடன், பசுமை நிறந்
தங்கிய தோகையையுடைய பெரிய மயிலானது தன் முதுகில இனிடையாகத்
தாங்க, பிறவுலகங்களில இயற்றவேண்டிய திருவினையாடல்களுக்காக ஏழந்
தருளிய நாளில, ஞானசொருபியாகிய சிவபெருமான உமாபிராட்டியுடன்
இனிதாக வீற்றிருக்கும் திருக்கைலாயகிரியையடைந்தனா. எ - று. (சு)

உற்ற காலையிற் களிமயிற புறணிழிந் தொலிந்தரு சிறுதன்னைச
சிறந்திததுணை நோவா மெனமெலச ரெனறவச சிறுகாலே

கொற்ற வாகொடி மயிலொடுங் கயிலையின் நீழுறக் குமரேசன்
கற்றை வாகத்தாக் கயிலேசென் நிறைஞ்சின் பன்னிரு கரங்கூப்பி.

(இ - ள்.) அவ்வாறடைந்தபொழுது, களிப்புடைய மயிலின் முதுகினின்
நிறங்கி ஒலிக்கின்ற சிறு தண்டையணிந்த சிறிய திருவடிகள் வருத்தமெய்த
மெல்லென நடந்தருளிய அச்சிறுநேரத்தில், வெற்றிபொருந்திய நெடிய
கொடி (ஆகிய சேவலும்) மயில (ஆகிய) வாகனமும், கைலாயத்தின் அடிவா
ரத்திலிருக்க, குமார சுவாமியானவா தொகுதியாகி நீண்ட கிரணங்களைப்பரப்
புங் கைலையையடைந்து தனது பன்னிரு திருக்கால்களைபுங் குவித்துப்பயணிந்
தனா. எ - று.

(சு)

கறுத்த கண்டனைக கண்ணுதற் பரமனை படியவா கருத்திமை
வெறுத்த நாதனை வெண்ணிலாச ரடி லீயை வெருவலா புரந்திய
வொறுத்த வாணைப புனிதனை கண்டு கணை களித்தன னுளநெசகான்
மறுத்து வாகுமுன மரகதக் கொம்பரை வணங்கின டகிழ்பெற்றன.

(இ - ள்.) கருநிறமமைந்த கண்ட முடையவரும், நெற்றிக்கண்ணையுடைய
மேலானவரும், அடியவா பிறவி ரோபை நீவிட திருத்தலையும், வெண்மை
தங்கிய சந்திரனையணிந்த சடையை யுடையவரும், பகைஞ் சிறு முப்புறங்களை
யெரியுடம்பி கோபித்த ஒளியை நகையுடைய பரிசுத்தருபாகிய சிவபெரு
மானைத்தரிசித்துக் கண்களி கூடாது டனமுருகினா. மறுபடியும் நெடிய
கூந்தலையுடைய மரகதக் கொம்பினையொத்த உராயிராட்டியைப்பயணிந்து சந்
தோஷ மிருந்தனா. எ - று.

(இ)

வருக முறசிறு தண்டையஞ் சிறிடி மைந்தனை யெதிரோககி
யுருகு காதனமிக் கெழுந்தன னுளவையா னுப்பரிட நல்கினமுன
நிருந டவபுரிந தன்னது நோகுகன்ன சிவையென பொடுநெக்கா
னருகு நின்றனன மெய்பொடிந் தருப்பின னபாந்தன வககாலே.

(இ - ள்.) தம்பால வந்த வீரக்கழலையும் சிறு தண்டையையு மணிந்த
சிறிய பாதங்கையுடைய குமாரக்கடவுளை தேவே பாதது, தேவர்களுக்குத்
தலைவராகிய சிவபெருமான உருகுகின்ற ஆசைமிருது சந்தோஷமெல்லா
தல் திருநடனமியற்றியருள, இளைய பிள்ளையா அதனைத்தரிசித்து மனமும்
எழும்புடன உருகி அருகே நின்ற உடலமுழுதும் மயிரக்கூசெறிந்து பரவச
மாயினா. அச்சமயத்தில். எ - று.

(சு)

முடங்கு வெண்டிசை பொருந்திருப் பாறகடன் முனறின
முடத்துத்திப, படங்கொள பாம்பனை கண்டுயில படலையம் பசுந்து
ழாய் மணிமாரபன. நடங்கொ டுருகிறை யுலணமீப பொலிந்தொரு
மேருவின் நலைமுநீ, ரிடங்கொள காரமழை முளரிபூத தனவென
வெழுந்தன வருகின்றன.

(இ - ள்.) மறிகின்ற வெளரிய அலைகளோதுகின்ற திருப்பாற்கடலின்
முகப்பில, வளைந்த படப் பொறிகையுடைய ஆயிரம் பணுமுகங்களமைந்த
சேஷசயனத்தில் (யோக) நித்திரை புரியும் வரிசையாகிய பசிய துளவமாலே
யணிந்த (கவுஸ்துப) மணி பொருந்திய திருமார்பினையுடைய திருமால், பரந்த
வளைவாகிய சிறகையுடைய கருடனமீது விளங்கி, ஒப்பற்ற மகமேருவின்
மீது, கடலை யிடமாகக்கொண்ட கரிய மேகமானது தாமரை மலர்களையலாந்
தாற்போல ஆரோகணித்து வந்தனா. எ - று.

(எ)

தேவி வாழிய திருமறு மாபின்ன சென்றுறு திசைநோக்கித்
தூவி யன்னமொன் றுகைதன னான்முகச சுருதியொ ட பெருமானு
மேவு கறபக நயநிழ லினி துறை விண்ணலா கணஞ்சூழ
மூவெ யிற்புரஞ் செறறவ னுறறுறை கபிலையை முடுகுறறா.

(இ - ள்.) சீதேவி வாழ்கின்ற அந்தத் திருமறுமாபின்னாகிய விஷ்ணு
மூர்த்தி சென்றடையுந் திசையினை நோக்கி, நான் முகஞ்சூழ வேதங்களைச்
சொன்ன எஃபெருமான பிரம தேவனுடைய தூவியையுடைய ஓர்னனத்தில்
ஆரோகணித்து, பொருந்திய நல்ல கற்பக நீழலில் இனிதாக வசிக்ஞ் தேவா
கூட்டப் புடைசூழ, (பொன் வெள்ளி இருப்பென்னும்) முமமதினுடைய திரி
புரத்தை யெரித்தருளிய சிவபெருநான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கலாயத்தை
யடைந்தனா (அவ்விருவரும்) எ - று. (அ)

ஆழிமாயனு மருமறைக கிழவனு மவணிழிந் தயலாகப்
பாழி வெண்சிறை யுவணமு மன்னமு மொழிந்தனா படாடுனரு
சூழி பறபல காணினும் பிரளய வொடுக்கினு முலவாத
சூழி மாலவனாக கபிலமீச சென்றனா திருநடந் தொழுதேந்த.

(இ - ள்.) சக்கிராபுத லோந்திய திருமாலும் அரிய வேதங்களுடையதை
பிரமதேவரும் அங்கே (தங்களை வாகனங்களினின்று) இறங்கி, வலிய வெண
ணிறத்த சிறகினைபுடைய கருடனைபுடைய அன்னத்தையும் பக்கலில் நிறுத்திச்செல்
வாராய, கணக்கிறந்த கற்பகாலங்களை கழியுங்காலம் துப் மகாப்பிரளய வொ
டுக்கத்திலும் அழியாத சிகரத்தையுடைய பெரிய கைலாய பாவதினமேல்,
திருநடனத்தைத் (தரிசித்து) வணங்கித்துதிககச சென்றாராகள். எ - று. (க)

தொழுந் கையினா துளங்கிய மெய்யின நடுங்கிய தொடாபொடு
மருந் கண்ணின் ரனாபினா சென்றுழி யணிபெடு மணிவாயின்
முழுது னாராதறி நந்திகைப் பிரம்படி முடிதொட நெருக்கடு
வழுவி யேகினா திருநடந் தொழுநனா வழுத்தின ரயனினறா.

(இ - ள்.) கூப்பிய கையையுடையவரும், நடுக்கெய்திய சரீர முடைய
வரும், மனதுருந்தனையோடு அழுந் கண்ணினையுடையவரும், அன்புடைய
வருமாகி அவர்கள் சென்றபோது, அழகுறறு நீண்டு ரத்தினங்கள் பதித்த
முதற் கோபுவாயிலில் முற்றத்தெரிந்த திருந்தி தேவரது திருக்கரத்தேந்திய
பிரம்படி முடிகளிற்பட நெருக்கத்திலே கட்டுத்து சென்று திருநடனத்தைத் (தரி
சித்து) பபணிந்து துதித்துப் பக்கலில் நின்றாராகள். எ - று. (க)

மறைமு ழங்கிய முழக்கொலி யளவறு மாதிரங் கிழித்தோட
வறைந் ருங்குழ லரிமுதற் பிரமோத் தண்டகோ ளையோங்க
விறைதி ருப்பதச சிலம்பொலி மன்னுயிரை கினிதறிந் திடோட்ட
நிறைபெ ருங்கண் மரகர வெணுநொனி பெருநெடு நிலம்போரப்ப.

(இ - ள்.) வேதங்களுவிடமு முழக்கொலியானது எல்லையிலாத
திசைகளைக் கிழித்துச்செல்லவும், ஒலிக்கின்ற வலிய வீரகண்டாமணியணிந்த
திருமால் பிரமன் முதலானோ செய்யுந் தோத்திரவொலியானது அண்ட
கோளகையின் மேலோங்கவும், இறைவராகிய சிவபெருமானுடைய அழகிய
திருவடிச்சிலம்பின் ஒசையானது நிலைபெற்ற உயிரகட்கெல்லாம் இன்பத்தை
யதுக்கிரகித்துத் துன்பத்தையகற்றவும், நிறைவுற்ற பெரிய தேவகணங்கள்
(துதிகரும்) அரகரவென்ற தொனி பெரிய பூலோகமுழுவது மூடவும். எ - று.

இது முதல மூன்று கவிகள் ஒரு தொடர்.

(க)

தேவ தூதர்திரி முரட்டுடொடு பஃரோனேச சிலவரிச சிறுபாணடி ல்
பாவு கண்படு மரம்படு திமிலைவெம பலலியத தொகையாபப
மேவ ருஞ்சடைப பசிரதி யுவட்டெழ விண்ணவா கணஞ்சூழந்
தாவி னநதிகைப பிரமபினு லிமையவா முடிமணி தகாநதோட.

(இ - ள்.) தேவ தூதுவிகளும், மாறுபடத்தொளைத்த பல துவாரங்களில்
சில பருக்கைக்கறகன பொருந்திய சிறு கைத்தாளங்களும், பரந்த இடம்கன்ற
கணையுடைய அழகு பொருந்திய பம்பையும், திமிலைகளும், பெருமைதங்கிய
பல வாததியத்தொகுதிகளும் ஆரப்பரிக்கவும், சடையிற பொருந்திய கங்காநகி
ஊற்றெடுக்கவும், தேவா கூட்டஞ் சூழவும், கெடுதல்லல்லாத திருநந்தி தேவா
திருக்கையிலேந்திய (பொற) பிரம்பினுல தேவா கள கிரீடத்திற்பதித்த நவரத்
தினங்கள பெயாந்து சிந்தவும். ஏ - று.

(கஉ.)

பணிபப டாமபொதி பிமயாநீன றளித்தருண் மரகதப பசும்பாவை
கனித்த சிந்தையி னருகுநின நியற்றிய கமலமென கரப்பாணி
தொனித்த பனமுறைச சதிவழி சீர்தொறுந தூக்கிசை செவிதுங்குக
குனித்த நாயகன நிருநடந தொழுதனா வினாவா குழாததோடும்.

(இ - ள்.) பணிபபடல மூடிய இலாசலமன்னன பெற்றநுளிய மரகதம்
போலும் பசுமை நிறமகைந்த உமாபிராட்டியரா, கனிவுற்ற திருவுள்ளத்துடன்
அருகிலிருந்து இயற்றிய தாமரைபோலும் மெல்லிய கர்தாளம் ஒலித்த சதியின
முறைப்படி, பாடுகின்ற பாடல்களின் ஓவசயானது சீரகடோறும் திருச்செவியி
லேறவும், திருநடனஞ்செய்கின்ற சிவபெருமானது திருநடனத்தை (தமமுடன்
வந்திருத்) தேவா கூட்டத்ததுடன் பணிந்தார்கள. (பிரம் வியுஷணுகள்) ஏ - று

குழைந்த சிந்தையா குமிழினிட டொருதிய கண்ணினா குழையாநின்
நிறைந்த வனபின ருருதிய வெனரினா முகிழ்த்தகை யினைவாங்கரா
விழைந்த வேடையி னின்றன ரயாந்தனா பெயபொடித் துளரெக்கரா
தழைந்த செஞ்சடைப பரமனை யாடல்கண்டு வப்பொடுந கலைநன்றா

(இ - ள்.) குழைவுற்ற மனமுடையவாளுட, நீரககுமிழிகள் துளிக் குட
படி ஆந்த பாடபஞ்சிந்து வியுஷணுடையவாளுட, குழைந்து கசிந்த அன
புடையவாளுட, உருகிய எலும்பினையுடையவாளுட, (சிரமிசைக்) கூப்பியகை
யை எடாதவாளுட, விருப்பிய வாளுசையோடு நின்றது, சோந்தது, உடல
புளிகித்தும், மனநெக்கு விட்டும், தழைந்து செந்நிறம் வாயந்த சடை பொருந்
திய சிவபெருமான திருநடனத்தைத்தரிவித்து அனபினபோடபட்டு நின்றார்கள

இன்ன ரின்ன மாடலகண வெப்பழி பெறுகதிராக கயிலைக்கிழ
மன்னு சேவலு மரகதக கொடுருகிற மயூமு மினிதுற்ற
வன்ன காலையிற சூரனும பதுமனு பரிமுகத் தவனுங்கா
மின்னு வெள்ளெயிற றடுகின்ற தாருக னெனப்படு வையோனும்,

(இ - ள்.) இவர்கள் இவ்வகையாகத் திருநடன தரிசனஞ்செய்து களிட
புற்றிருக்கையில், பிரகாசிக்கின்ற கிரணத்தைபுடைய மகாகலாயத்தின அடி
வாரத்தில், பொருந்திய சேவலும் மரகத ரத்தினம்போலும் வளைந்த கிறகிலை
வாயந்த மயிலும் இனிமையாயிருந்தன. அந்த வேளையிற சூரனும பதுமனும்
சிங்கமுகனும் கூமைவாயந்து பிரகாசிக் குவ வெள்ளிய பறகளையுடைய கொ
லத்தக்க கோபமுடைய தாருகனென்று சொல்லப்பட்ட கொடியவனும்,

பூத வெங்கணக் குலத்திவா நாலவரும் பொறிமயிற் கருகேகிப்
பாத கிண்கிணிப் பங்கயம் பொறுத்தநின் பெருந்திறல் சொலற்பாற்
கேத னத்திறற் குக்குடத் தடுத்திற் றெலவாகிளத் துவாடுகட்டேன் [ரோ
பொதி னுனமுகத் தலைவனு துமமடி போற்றுத் லெளிதனநே.

(இ - ள்.) பூதகணக்கொடுங் குலத்திலுதித்த இவர்களு நாலவரும், புள்ளி
களையுடைய மயிலுக்கருகே போய் குராக்கடவுளின் திருவடியாகிய கிண்கிணி
மாலையணிந்த தாடவா மலர்களைச்சுமந்த உன்னுடைய பெரிய வலலபட (ஒருவ
ராற்) சொல்லுத்தகுதியுடையதோ? துவச்சாகிய வெற்றி பொருதிய சேவ
லின் பேராற்றலை எவாதாரு சொல்லவல்லவா? ஐயோ! தாடவா மலரை
யிடமாகக்கொண்ட நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரபதேவனும் உங்கள்
பாதங்களைத்துதித்தல் எளிதல்லவே. எ - று (கசு)

இவைய நிர்துமற் றறிகில ராமென வெறுமுவலிக் குடையோராபோற்
கவாகொடுஞ்சிறைக் கலுமுனு மன்னமுங் கருதகுற் பதிபாவா
யவம் தித்தன வறிந்திலா போலுமற் அடமொடு மடுபோடுகளை
றுவைசெறுப்பழி அடமொடு நாலவரு முருகநெருந் துடனிற்பேம்.

(இ - ள்.) இவற்றையெல்லாம் தெரிந்தும் அறியாதவைபென்று (கண
டோர்) கூறுபபடி, பெருவலலபத்திக்கு உரியவாகளைப் போன்று, பிரிந்து
நீண்ட சிறையுடைய கருடனும் அன்னமும் தங்குள மனத்திற்பொருத்த மதி
யாதவைகளாய் உங்களை அவமதித்திருக்கின்றன. இவை உங்கட்குத் தெரியாது
போலும். உங்களோடு அவவிண்ணும் வெற்றி பெறத்தக்கபோருக்கு எதிர்க்குஞ்
சமயத்தில், உங்களுடன் நாம்கள நாலவரும் கோபித்து உடனாக (துணை)
நிற்போம். எ - று. (கசு)

எனமொழிந்தன விருசெவித் தொலைபுக வெளிப்பொறி விழிகால
வனம் யில்குலச் சிறைபுடைத் தெழுந்தது வாராணஞ் சினஞ்சிறிப்
புனைபுடைச்சிறை யடிதொடப் போதநடு போரானிறத் தழித்த
தினவிழிகுலம் வடவைக்க கியவுருத் தெழுந்தன வெதிரோடுக்க

(இ - ள்.) என்று கூறிய சொற்கள், இரண்டு செவித் தொலைகளிலும்
புகுந்தவுடனே, கண்கள் நெருப்புப்பொறிகளைச் சிற்துபபடி, அழகிய மயிலா
னது தன்திரு சிறகுகளையும் அடித்துக்கொண்டெழுந்தது. சேவலும் கோபமி
குத்து அலங்காரமுடைய இருபுறச் சிறகுகளுப் பாதத்திற்பட விரித்துவெற்றி
பெறத்தக்க போர்க்குத்தொடங்கியது பூதகணத்தினா கண்கள் வடவாக்கினி
ஸை + சிப்தி அவைகளை மறுப்பாத்த வண்ணமாபக்கோபித்தெழுப்பின.

உருவு சிறற்றமொத் தெதிராவி நோக்கிய வுவனமு முலகோங்கிப்
பொருபெருந்திறைப் பிரளயஞ் சுவற்றிய புடைச்சிறை புடைத்தாரா
விருகொடுஞ்சிறை மலரய னன்னமு மெதிராநடந் துத்தமற்றி [ப்ப
செருவி னைத்தடு திமிலமிட ருப்பின திருகின சினஞ்சிறி.

(இ - ள்.) கோபமே உருவெடுத்தாற் போன்று எதிர வுருவதைக்கண்ட
கருடனும், உலகத்திற்கு மேட்பட்டு போதும் பெரிய அலையோடு கூடிய
பிரளய வெள்ளத்தையுஞ் சுவற்ச்செய்யத்தக்க இரு சிறகுகளையும் அடித்துக்
கொண்டு ஆரப்பரிக்க, கமலாசனனாகிய பிரம் தேவருடைய இருபெருஞ் சிறகு
களையுடைய அன்னமும் எதிரே நடந்து வந்தது. இவை தம்முள் விளைந்த
கோபம் மேலிடப்போர் புரிந்து வெற்றி பெறத்தக்க பேரொலியோடு நாச
சித்தன. எ - று. (கசு)

மேம்படி வேறு.

தெழித்தனவு ரப்பினசி னத்தனக னறபொறிதெ றிப்பவெதினோ
விழித்தனக டித்தனமி தித்தனவ லவகுதினாவேலை சிறையாற
சுழித்தனவு வட்டெழுநெ டுங்கிரிமு டித்தலைது ளக்கியதிரக
கொழித்தெழுநிலது களகொழுநதொடுபடாநது திசைகொண்டுமறுக.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டின் சிறகையடித்துக்கொண்ட காற்றினால், அசை
கின்ற அலைகளையுடைய கடலானது சுழித்துப்பெருக்கெடுக்கவும், நெடிய மேரு
பர்வதமானது கொடு முடிகளாகிய தனது சிகரங்களை யசைத்ததிரவும், கொ
ழித்தெழுநின்ற நிலத்தின் புழுதிகள் கொழுந்தாகப்படாநது திசைகளிற் சுழல
வும், பேரொலி செய்தன காச்சித்தன கோபித்தன நெருப்புப் பொறிபறக்க
அவைகளை எதிர்த்துப்பாரத்தன, பறகள் கடித்தன. பூமியை அழுத்தி
மிதித்தன. (எ - று.) (உ0)

ஆதவனொ ளித்தனன சுமபுறுப சுமபொனுல கண்டாவெருவிப்
போதரநி னைத்தனரி டிகுலமி டிப்பொடுபொ ரிநது திருமான்
மீதொடுநெ டுஞ்சிகர மாயிரி னாததவட மேரு வரையு
மாதிரமு முக்கவரு மாருதமெ னப்பதறி மமம ருதுமால்.

(இ - ள்.) சூரியன் மறைந்தனன். வழுக்குதலுடைய பசுப்பொன் மய
மான தேவலோகத்தில வசிகுரு தேவாகள அஞ்சி அவவிடம் விட்டு நீங்கக்
கருதினாகள். இடிகூட்டங்கள் இடித்துக்கொண்டு பொரிந்து திரிந்தன. மே
லோங்கிய நெடிய ஆயிரஞ்சிகரங்களையுடைய வடதிசையிலுள்ள மேருமலையும்,
திசைகளெல்லாம் கலங்கவருஞ் சண்டமாருதத்தைக் கண்டதுபோலப் பதை
பதைத்துத் துக்கிக்குட. எ - று. (உக்)

வாஸெயிற துககியக னாதலைவா நாலவரும் னஞ்சி னனிஞர்
கோளுறுசு றைக்கலுழ னோடெதிம லைநதமாகொ டுத்த னாகளாற
ஸுஸொடுசெ டித்தலைக் கடித்துநி டச்சிசுத டஞ்சி னறையினு
முஞ்ஞ்சி னைக்கலுழ னைப்பிட்டாடி டைத்ததுமு முக்க மெழுவே.

(இ - ள்.) ஒளிபொருந்திய பற்களைக்கடித்த ஆதரான்கு கணத்தலைவா
களும் மனத்திற கோபமிக்குதவாகளாய், வலிதங்கிய சிறகுகளையுடைய கருட
னோடெதித்ததுப் போசெய்தார்கள. கோபமிக்க கருடனுடைய கால்களோடு
முருட்டித்தலையையும் கடித்துத்தறவேண்டுமென்று, மயிலானது தனது பெருஞ்
சிறகினுற் பேரொலியுண்டாகுங் வகையாக அதன் கழுத்திலடித்தது. எ - று. (1)

ஆரணமு தற்றலைவ னேறியத டஞ்சிசிறைய னத்தி னுடனே
வாரணநெ டுங்கொடிம லைநத்திற லிதெனவ முங்க வசமோ
கூரடியு கிாச்சுவடு கொண்டெகின நெஞ்சுக்குறை பட்ட குறைவாய்ச்
சோரியுக் கித்தெழுவ யசசிறைபு டைத்ததுது றக்க மதிர.

(இ - ள்.) வேதங்களை யுரைத்த முதலவனாகிய பிரமதேவன் ஏறுகின்ற
பரந்த சிறகுகளையுடைய அன்னத்தோடு, நீண்டகொடியாகிய சேவல போா
செய்த ஆற்றலை இவ்வகையென்று சொல்லவியலுமோ? தனது கூரிய கால்
களின் நகக்குறியினால் அன்னத்தின் நெஞ்சைக்குத்திய அக்காயத்தினினும்
உதிரம் பெருகியொழுகும்படி தேவலோகமும் அதிரத்தக்கதாயத் தனவலிய
சிறகாலடித்தது. எ - று. (உக்)

இத்தலைய ருஞ்சுமரி மைத்தகரு டக்கொடியி ழுநது மெடுவான
மொய்ததகிறை தட்டியெழு வோதிமம தன்பிறகு முநது ஸுவதாற்
கைத்தலேநெ டுங்கதைபொ ஸுததெறிக ணைத்தலேவர் கண்டு கதழ்வார்
சித்திரம யிற்கொடிய குக்குடம வறநினவழி சென்று தொடா.

(இ - ள்.) இவ்விடத்திற் பெருப்போ செயதகருடன் வலியிழந்து பெரிய
ஆகாயமாகக் காய்த தனனிரு சிறகையும் புடைத்துக்கொண்டு பறந்தோட,
அன்னமுட அதனைப்பினரெடாந்து பறக்கின்றமையால், அழகியமயிலும்
கொடியாகிய சேவலும் அவற்றின்பின்னே சென்று துறத்த; கைகளில் நீண்ட
கதாபு, தடேந்திப் பகைஞாடேவெறியும் பூதகணநாதர் அதுகண்டு மனங்கொதிந்
கின்றார்கள. எ - று. (உச)

சென்றிடுபெ ருந்திசையு மண்டமும திராதுயிரிசி தைநது மறுக
மன்றமல ரோனாலக டைநதெகினம றைநதுவ யகக லுழனு
நின்றெழுது ஸுக்கொடுமு ருந்தனல கததிடைநி மிரந்து மறையக
கன்றியசி னைதொடுதொ டாநதடிப டாநததுக லாப மயிலே.

(இ - ள்.) அன்னமானது தான் செல்லுநிசைகளும் அண்டகோடிகளும்
அதிராவெதி ஆங்குள்ள சீவராசிகளும் அழிந்து துக்கக்க, மணங்கமழும் தாம
நாமலரில் வசிகளும் பிரமதேவனுடைய சத்தியலோகத்தை யடைந்து பறை
துவிட்டது வெற்றிதங்கிய கருடனும் அங்கிருந்துண்டாகிய பயததுடன் விஷ்
ணுமூர்த்தியின் வைகந்தத்திலே யோடி மறைந்துவிட, தோகையையுடையமயி
லானது மிகுந்தகோபத்துடன் பினரெடாந்து சென்றது எ - று. (உ௪)

அழிவரி நூநநா டி லுநா டி ருநுபய லுதியுலகிற்
பாயனுக ணைத்தினில் னைத்துயிரிசெ ருந்தது படாந்து ரெடுவா
னேயதுமு ருந்தனல கெய்தியவி ருஞ்சிறைவ யகக லுழனைப்
போயுயிரிப் பித்ததுமு ருந்தனல கமபொடிப டச்சி தறியே.

(இ - ள்.) ஆயிரம் இத்தகையுடைய தாமரைப்பீடத்திலிருக்குஞ் சதுமுக
னுடைய சத்தியலோகத்தில் முதலிற்பாயந்தது. ஒரு கணப்பொழுதிந்ருளளாக
அன்னத்தினுயிரை யகற்றியது. அங்கிருந்து சென்று, நீண்ட ஆகாயவழியாக
வைகுந்த மெய்தி அவ்வைகுந்தம் தாளபடுமபடியித்தது, அங்கே மறைந்திருந்த
பெரிய சிறகுகளையுடைய வெற்றிபொருந்திய கருடனையணுகி அதன் உயிவைப்
போக்கியது எ - று. (உ௫)

அங்கணம் ராககுமுத னையகன்மு ருந்தனல கததை யழியாச
செங்கமல நாயகனி ருந்தவுல கப்பதவி சிந்தி டமுனிர [ரிசுழ்
தெங்கணுமவெ குணடுகொடி வாரணமு யிரப்பொறைகொ றித்த தெ
வெங்கணிகல வானொயி றுடைத்தலேவ லொங்கணுமவெ குணடு முனிவா.

(இ - ள்.) கொடியாகிய சேவலானது, அவ்விடத்திலே தேவர்களுக்கு
முத்தர்வலவராகிய விஷ்ணுவின் (வைகுந்த) லோகத்தையழித்தது, செந்தாமரை
மலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவன் பதவியாகிய சத்தியலோகமு மழியுப்படி
கோபித்தது, இவ்விருபதவிகளிலுமுள்ள பலசீவராசிகளையுந் கோபித்துப் புசித்
தது. அக்கினிசூழ்ந்த கொடிய கண்களையும் வலியமைந்து ஒளிசெய்யும் பற்
களையுமுடைய கணத்தலேவர்கள் நாலவரும் எங்கெங்குங் கோபித்துச் சீழுவர்.

இப்படிய ருஞ்சுமரி மைத்தகிம திராப்பினிலெ ருந்த விமையோரா
கப்படிந் றறபதமு ஸுத்தெநடி தோடி னாக லகக முதுவா

ஓப்படியி னிக்குடியி ருப்பதென விமமலினி ரங்கி வெருவா
மைப்படி களத்தனட னம்புரித ருங்கயிலை வந்த ணுகினா.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணமாகப் பெருப்போ செய்யும் அதிச்சியால் பயந
தோடிய தேவர்கள், தம்பாதங்களிலுள்ள கிலைகளபோன்ற விரல்கள் நிலத்திற்
பதிய விரைந்தோடிக்கலங்கி, இனிநாம எங்குந் குடியிருப்போமென்று விம
முதலுடன் துக்கமெய்தி, ஆலாலவிடநதங்கிய நீலகண்டத்தைபுடைய சிவபெ
ருமான் ஆனந்த துண்டியிற்று திருக்கைலாயமலையைச் சோந்தார்கள். ஏ - று.

“கப்படி விரதபதம்” எனபதை, “அடிக்கப் படி விரதபதம்” எனமாற்றுக. (1)

அன்னவாதி ருக்கயிலை யண்மினாகொ டுஞ்சமர டாதத மயிலு
மின்னெயிறு டைக்கணமும வாரணமு மக்கயிலை வெறுபு மருவி
மன்னியொரு பாகமுற முநதமர மம்பொனணி வாயி லினுரு
வினனலினி யாரொடுபுவி எம்புதுமெ னத்தனியி ரங்கி மெலிவாரா.

(இ - ள்.) அந்தே வாகுவி திருச்சுழையை யடைந்தார்கள். பெரு டோ
புரிந்தமயிலும், மின்னுகின்ற பற்களையுடைய பூதகணத்தலைவர்களும், சேவ
லும் அக்கைலாயகிரியை யடைந்து ஒருபக்கலிற் பொருத்தியிருக்க, முற்படவந்த
தேவர்கள் அழகிய பொன்னாலாகிய திருவாயிலையடைந்து, நடுக்குற்றதுன்
பத்தை இனியாவபோடும் விண்ணப்பிப்போமென்று தனித்தனி இரக்கமெய்தி
னார்கள். ஏ - று.

“யாரொடும் விளம்புது” எனந்த - கருடனும் அன்னமும அழிந்த
துடன் வைகுந்தமும் சத்தியலோகமும் பாழப்படுத்தப்பட்டமையின் அவற்றின்
இறைவர்களான திருமால் பிரமன் இவர்களோடு முறையிடுவதா, துன்பிழைத்த
மயிலும் சேவலும் குமார சுவாமியின் வாகனமுங் கொடிப்புடாகலின் அவா பால
முறையிடுவதா, குரன பதுமன் சிங்கன் தாடகனெனும் கணத்தலைவர்களசிவபெரு
மானுடைய ஆட்களாகலின் அவாபால முறையிடுவதாவென்று தேருதுவரு
கின்றென்பதாம். (௨௧)

ஆயதுநி கழந்தபொழு தாரணமு தற்பரண யாடல் பாவிச
சேயொளிவி ரிதநபத பஞ்சயமவ ணங்கினாதி ருப்பி வரனு
மாயனையே திரந்துநெடு வானவாகு முாமொடுவ ணங்கி வழிபா
டேயதுபு ரிந்துவெரு வந்துபடு தங்குறையி ருத்து புகலவாரா.

(இ - ள்.) ஆகிய இச்செய்தி நிகழ்ந்த காலத்தில், வேத முதலவராகிய
சிவபெருமானை நடன காலத்தில் தரிசனஞ்செய்து, செவ்வொளிப்பரிய பாத
தாமனையை பணிந்தவாகன திருப்பிவரும், மிகுதியாகிய வானவாகுடடமாக
விஷ்ணுமூர்த்தியைக்கண்டு வணங்கி, தகுதியாகிய வழிபாடுகளைச்செய்து பயங்
கொண்டு தமக்குற்ற குறைகளை முறையிட்டு யாசித்து விண்ணப்பஞ்செய்யத்
துத்பபாராயினா. ஏ - று. (௨௨)

தரவுக் கோச்சக்கீகல்பபா.

மூவா முதலே முளரிந திருநாபிப
மூவா லுலகனித்த புண்ணியனே பெமமுயிரை
காவா யெனிலெவரே காப்பாரா கடலுறங்குந்
தேவா பசுநதுமாயச செனனிப பெருமானே.

(இ - ள்.) அழியாத முதற்பொருளே! திருவுந்தி யாகிய செந்தாமரை மல ரினால் எல்லா வுலகங்களுக்கும் படைத்த புண்ணிய மூர்த்தியே! நீ எங்களுயிரைக் காவாது விடுவாயாகில வேறெவர்தாம் காககவல்லவா? ஸ்ரீராமத்தில் அறி துயிலபுரியுந் தேவனே! பசியது ளவமாலையணிந்த திருமுடியையுடைய கடவுளே!

அன்றோ களிறுதி மூல மெனவழைப்பச
சென்றோடி யோடா விடா தீர்த்த சேவகனே
குன்றோ டினங்காதத் கோவே யுலகளந்து
நின்றோ யெரிவிழிகு நேமிப பெருமானே.

(இ - ள்.) முன்னாளில், ஒரு யானை [கஜேந்திரன்] ஆதிமூலமேயெனக் கூப்பிட விலாத்தோடிச்சென்று நீங்காத துன்பத்தைத்தொலைத்த சேவகமுடையோ! (கோவாததன் மென்னுங்) குன்றினால் பசுமரதையை (இந்திரன் பெய வித்த சோனமாரியினின்றும்) காத்தருளிய தலைவரே! உலகத்தை (திரிவிக்கிர மாவதாரங்கொண்டு) அளந்து நின்றவரே! தீயைப்போலப் பிரகாசிக்வும் (சுதரி சனமென்னும்) சக்கிராயுத மேந்திய பெருமானே! எ - று. (௩௨)

ஐயோ வமா ருலகிறந்த நாழியாய்
வெய்யோ மெமைக்காப்பா ருன்னனி வேறுளரோ
மையோடு மேனி மயூரங் கடுஞ்சிறையாற
செயயா ளுறையின றிருநாடுஞ் சிந்தியதே.

(இ - ள்.) ஐயோ! சக்கரதாரியே! தேவலோகம் அழிந்தது- கொடியோங் களாகிய எ - டமை உன்னையனறிக்காப்போர வேறொருவருண்டோ? மேகம் போலும் நீல நிறமேனியையுடைய மயிலின் வலிய சிறகினால், திருமகள வசிக் கும் உன்னுடைய திருநாடாகிய வைகுந்தமும் அழிந்தது. எ - று. (௩௩)

வாழி மலரோ னிருக்கு மலாகுகோயில்
பூழி படச்சிதைந்து பொயினதே புங்கவரு
மாழி வரைப்புறத்தோ வண்டத்தி னப்புறமோ
ஆழி யளந்தா யெளியே முணரோமால்.

(இ - ள்.) தாமரை மலரிலிருக்கும் பிரமதேவன் எழுந்தருளிய சத்திய லோகமும் பூழி தியாகச சிதைந்துபோயிற்று. (அவவிடங்களிலிருந்த) தேவா களும், சக்கரவாளகிரியின் அப்புறமோ இவ்வண்டத்திற் கப்புறமோ [சென் றாகன்.] ஊழிக்காலங்களை யளவிட்டவரோ! அடியேங்கள் அறிந்திலோம். (௩௪)

நீரோ தாமரையோ னேறு நெடுநதூவிச
சீரோ மன்னஞ் சிதைந்ததாற நேந்து ளவக்
காரோ பூங்கமலக் கண்ணு கடலவண்ணு
போரோறே நீயேறும புள்ளரசும போயிறறால்.

(இ - ள்.) தேனதுளிகளுந் துளவமாலையணிந்த கரு நிறமமைந்த செந்தா மரைகண்ணையுடையவரே! கடலபோலும் நீல வாணமுடையவரே! நீரிலுள்ள தாமரையில் வசிக் கும பிரமதேவன் ஊந்து செலுத்தும் நெடிய தூவியை யுடைய சிறப்புத்தங்கிய அன்ன மழிந்தது. நீ ஏறிச்செலுத்தும் பட்சி ராஜ னாகிய கருடனும் உயிர்போயது. எ - று. (௩௫)

வெண்பாற் பிறையெயிற்று வெவ்வாய்க் கணநால்வ
 ஞ்ண்பா னவர்க்கிவ் வுலகடையப் போதுமோ
 வெண்பா லடங்குமோ வெம்மோ ரிறப்பெலலாங்
 கண்பார் கருணை சிறிதுளவேற் கான்பேமாலு.

(இ-ள்.) பால்போலும் வெணமையாய், பிறைபோலும் (வளைந்த பற்களை யும், கொடிய வாயையுமுடைய கணநாதர் நால்வரும் உண்ணப்புகுந்தால் அலுந்திக்கு இவ்வுலகமுமாவதும் போதுமோ? (போதாது) எம்மனோ இறத்தல் கணக்கிலடங்குமோ? திருக்கண நோக்கியருளக. சிறிதுகருணையிருக்குமாயின் இறந்தோரை மீண்டுங்காணப் பெறுவோம். எ - று. (௩௬)

என்ன வணங்கி யிமையோ ரொதிரிறப்ப
 பொன்னுண் முளரிப புயலபூத தனையோனும்
 பன்னுண மலாகமலப பண்ணவனு ட போயினார்
 மின்ன ரலங்கிலைய வேலோற் குறுகிலூர்.

(இ - ள்.) என்று தேவர்கள் பணிந்து எதிரிங்க, பொன்னிறமடைந்த அன்றலாந்த தா னாபோலும் அவயவங்களவாயந்த மேகம்போலும் நிறத் தங்கிய திருமாலும், யாவரு துதிக்கின்ற புதியதாமரை மலாபரிடத்தை யுடைய பிரமதேவனுஞ்சென்று, மின்னலைவீசியசைக்கின்ற தகட்டுவடிவாகிய வேற்படையேநதிய குமாரசுவாமிபால அடைந் தார்கள் எ - று. (௩௭)

கண்டா ரிருகண கனிகூர்ந்தா ரோமருவகு
 தண்டா மரைமேகமனனா ன்றணிநினா
 னெண்டா மரைததவிசு வீற்றிருக்கு மொதிமததோன
 விண்டா னுழந்தபரி செல்லாம விளம்புவான.

இ - ள்) இருவிழ்னாலும் தரிசித்தது ஆனந்தமிக்குந்தார்கள். குளிர்ச்சி பொருந்திய தாமரை மலாந்த மேகத்தையொத்த திருமால் ஒருபக்கிலி ல்கனித்து நின்றான். ஒளிபொருந்திய கமலாசனத்தில எழுந்தருளியிருக்கும் அன்னவாகனனாகிய பிரமதேவன தேவலோகம் பட்டபாடு முழுவதையு ம் விண்ணப்பிக்கலாயின்ன். எ - று. (௩௮)

வாரரா டுலையுமையா ளீன்ற மகவேயெம்
 போரோறே வானுலகங் காத்தநிகழ புண்ணியனே
 தாரோ நியகடப்பந் தாரோய சமாதநத
 வீரர மயூரா விளங்கிலைய வேலோனே.

(இ - ள்) சச்சுனிந்த குயங்களைபுடைய உமாபிராட்டியாரா ஈன்றருளிய குழந்தாய்! போர்க்களத்தில் எங்கன ஆண்கிங்கமே! தேவலோகத்தைக் காத திரட்சித்த புண்ணியசுருபியே! கடப்பமலாகளாற்கோத்தமாயேயணிர்தவனே! (அசுரர்களுோடாற்றிய) புத்தததை வெற்றிகொண்ட வீரனே! மயில் வாகனனே! பிரகாசிக்கின்ற இலைவடிவானவோலாயுதனே! எ - று. (௩௯)

தேவே புரந்தரனார் செல்லமே செங்கமலப
 பூவே யெனக்கும் பொருள்விரித்த புண்ணியனே
 துவே யலங்கிலைய வேலோய் சுருதியருக
 கோவே கடம்பலரும் பன்னிருதோட் குன்றமே.

(இ - ள்.) கடவுளே! இந்திரனுக்குப் (பகைவான சூரனாகிய) யாகத் திறிச்
கற்பகராட்டை முறைப்படியளித்த) செல்வம் போல்வானே! செந்தாமரை
மலரில் வசிக்கும் அடியேனுக்கும் வேதப்பொருளை விளக்கிய புண்ணியவானே!
பரிசுத்த மெய்திப்புரகாசிக்கின்ற தகட்டுவடிவாகிய வேற்படையேந்தியவனே!
வேதத்தினின்றும் நீங்காத தலைவனே! கடப்பமாலே விளங்குகின்ற பன்னிரு
புயங்கலையுடைய சிறுகுன்று போல்வானே! எ - று. (சு௦)

நாதா வொருதனியே நான் மறையே நாப்புரட்டி.
யோநா மறையே பிரணவத்தி னுணமயமே
பூதாதி நின்றும் புலப்படாப் போரககளிறே
வேதாக முதலுறையே தண்கருணை வெள்ளமே.

(இ - ள்.) தலைவனே! ஒப்பற்ற ஏகனே! நான்குவேத சொரூபியே!
நாவப்புரட்டிச் சொல்லப்படாத மறைபொருளே! பிரணவத்தில் நிறைந்த
பூணமே! பூதாதிகளிலிருந்து காணப்படாத போர்புரியுட் யானைபோல்
வானே! வேதசிவாகமங்களின் துறையே! குளிர்ச்சிபொருதிய கிருபைப்
பெருக்கமே! எ - று. (சு௧)

தேங்கு திரைததுமபு தெண்ணீரின் மெய்ஞ்ஞான
மோங்கி நிரமபு சரவணத்தி னுறபவமே
தாங்கு சிறியதண்டைத் தானோ யிடையறாப்
பூங்கருணை யாறு முகம்பூத்த பொற்கிரியே.

(இ - ள்.) தேக்கெடுக்கு அலைகள் ததுபுகின்ற தெளிந்தீரில் மெய்ஞ்
ஞானம் பெருங்கிரம்பிய சரவணப்பொய்கையில் திருவவதாரஞ்செய்தவனே!
சிறியதண்டைமுடிய திருவடிகளையுடையவனே! நீங்காது திருவருள் பெருகும்
ஆறு திருமுகங்களையுடைய பொற்கிரிபோலவனே! எ - று. (சு௨)

சூற்ற முரணறுக்கு மாறெழுத்தி னகொண்டாயேம
போற்று மெளரியாய் வலியாய் புராதனனே
யாற்ற லருமபுலகதை வென்றோ ரகநெளரிய
நோற்றிழைத்த வெண்ணு னுடங்குமணி மாபோனே.

(இ - ள்.) சூற்றுவனுடைய வலிமையை யகற்றுப் சடகூர மறுவைத்
தியானஞ்செய்து அடியேங்கள் துதிசெய்கின்ற எளியனாவனே! வலி
யோனே! பழையோனே! வெல்லுதற்கரிய வலியை மந்த ஐம்புலன்களை வென்
றவர்கள் மனநெளியுமபடி தவஞ்செய்தியற்றிய வெள்ளிய உபவீதமசையுந்
திருநாடையுடையவனே! எ - று. (சு௩)

என்று பலவு மொடுதேகத்தி கைகூப்பி
நின்று மலாவாய் புதையா நிகழ்த்துவான்
கன்று சினககணமுங் சராமயிலுங் குக்குடமுங்
சென்றெகினத் தோடுங் கலுமுனெடுகு சீறினவால்.

(இ - ள்.) என்று பிரமதேவன் பலவகையாகவும் எடுத்தது துதித்துக்
கைகூவித்து ஒருபக்கவில் நின்று வாய்பொத்திக்கொண்டு சொல்லுகின்றான்.
மிக்க கோபமுடைய பூதகணமும், கரியமயிலும் சேவலும்போய் அன்னத்துட்
லும் தருடூடூடும் போர்செய்தன. எ - று.

சீறுஞ் செயல்பாழிநத திண்சிறைய வன்கலுழ
 னேறுந தமியே னெனைத்தாங்கு மோதிமத்தோ
 டாறுஞ் சிறகோய்ந தலமந் தமரிழநது
 மாறஞ் சினவாய்ப் புறங்கொடுத்து வானடைந்த.

(இ - ள்.) போர்புரிதலற்ற வலிய சிறகினைவாய்நத கருடத்தலைவனும்,
 அடியவனாகிய என்னைத்தாங்குகின்ற அன்னததுடன் அசைந்துகொண்டிருக்
 குஞ்சிறகுகளோய்நது வருந்திப் போர்புரிதலை விட்டுப்பகைவர்க்குப் பயந்தவை
 களாய்ப் புறமுதுகுதாட்டித் தேவலோக மெய்தின. எ - று. (சுடு)

பின்போ யெனதிருக்கை மாளப் பெரிதிழைத்து
 வன்போடென் னோதிமத்தை மாயதது வயக்கலுழ
 னென்போ டொடிய முடிததுமறுத தேகினவாற
 பொன்போ லுருவா யரியுலகும் போயிறுல.

(இ - ள்.) பொன்போலுந திருமேனியை யுடையவனே! அவையின்
 றொடர்ந்து சென்று என்னுடைய பீடம்முதலியவை அழியும்படி 'மிகத்தங்
 கிழைத்து, வலிமையுடனையடியேன் (வாகனமாகிய) அன்னத்தை அழித்து
 வெற்றியுள்ள கருடனது எலும்புகளும் ஒடியும்படி கொன்று திரும்பிப்போ
 யின. திருமாலினுலகமாகிய வைஞ்ருதமும் அழிந்துபோயிற்று. எ - று. (சுசு)

வானோ ரநேக ரிறந்தாரவ் வானோரி
 னேனோ வடவனாயும் பலவனாயு மெய்தினார்
 யானோ புகல்வே னிவர்பிழைத்தா ரிங்குறரா
 தேனோ டினவண் டுபூந தெரியலாய்.

(இ - ள்.) தேவர்களில அநேகர் இறந்து பட்டார்கள். அததேவரில்
 மற்றையோர் மேருமலையையும் பலமலைகளையுஞ் சென்றடைந்தார்கள். (அவ்
 வீடயத்தை) அடியேனோ சொல்லவல்லவன்? இவாகள்தான் பிழைத்தவாகன்.
 (என்னுடன்) இங்குவந்தார்கள். [தேன்] பெணவனுகளுடனே கூட்டமாகிய
 ஆண்வனுகளும் குடைந்துகொண்டிருக்கங் கடப்பமலர் மாலையணிந்தவனே!

என்றுணாத்த வெல்லாந திருச்செவிதாழ்த் தெம்பிரான்
 ஞன்றுருவ மன்ன கணத்தோர்க் கொணர்கென்றா
 னின்ற கணத்தோர் நெடிதோடிக் கூவுறலு
 மன்றிழைத்த ஞரன் முதலோராவ நணியினர்.

(இ - ள்.) என்நிவ்வாறு எமது பெருமானாகிய குமாரசுவாமி, கூறிய
 வற்றையெல்லாம் திருச்செவியிற்கொண்டு, மலைபோலும் வடிவமைநத அப்பூத
 கணங்கள் நால்வகாக்கொண்டவருகவென்று கட்டளையிட்டனர். அருகிருநத
 கணத்தவர்கள் வினாந்தோடிகூப்பிடவும், தீமையிழைத்தஞரன் முதலானார்
 வநது சேர்ந்ததாகன். எ-று. (சுஅ)

நாவாய் வறப்பக் குறுந்தா ணடுநடுங்க
 வோவாத திறலோய்ந துயிர்நடுங்கி யுள்ளழிந்து
 மேவா வெருவெருத்து நின்றனரால் வெங்காலத்
 தீவாய் விழித்தவிழி பாஸிற் றிகழ்ந்தனவால்.

(இ - ள்.) நாவும் வாயும் வறனவும், குறுகியகால்கள் நடுங்கவும், நீங்காத வல்லபமும் நீங்கி, உயிர்நடுக்கெய்தி மனக்கலக்கமுற்று, மிகப்பயந்து வந்து நின்றார்கள். வெவ்வியசூழல்காற்று ஊழித்தீயுடன்கலந்ததுபோன்ற தன்மையுற்றுப் பார்த்தவழிகள் பால்போல் வெளிதாய் விளங்கின. எ - று. (சக)

வந்தா ரடியற்ற மாமரம்போல் வீழ்ந்துபணி
தந்தா ரவரைத தனிவே லிறைநோக்கிச
செந்தா மரையுலகு மேலுலகுஞ் சேதித்தீர
நந்தா வலிதொலைதது வானவாத நாடழித்தீர.

(இ - ள்.) வந்து அடியற்ற பெருமரம்போல வீழ்ந்து பணிந்தார்கள். அப் பூதகணங்களை யொப்பற்ற வேற்படைதாங்கிய இறைவன் கண்டு, சத்தியவேட்கதையும், அதன்மேம்பட்ட வைகுந்தத்தையும் பாழாக்கினார்கள். தேவார்களது கெடாதவல்லபத்தை யகற்றி, அவர்கள் உலகத்தையும் அழித்தீர்கள். எ - று.

நீவி ரினிப்போய் நெடுநீர்ப் பெருநிலத்துப
பாவ நிருதாசுலத துறபவித்துப பன்முறையாற
நேவ ரிவர்க்கடுக்கண் செயலீர கடைமுறையெய
பூவிலைய வேலாற நெலையது கதிபுகுவீர.

(இ - ள்.) நீங்கள் இனிப்பெரிய கடல்குழந்தவிசாலமான பூலோகத்திற் போய், பாவச்செயலையுடைய அசுராகுலத்திற்குேன்றி, பலவகையாலும் தேவர்களாகிய இவர்களுக்குத் துன்பஞ் செய்வீர்கள். இறுதியில் எம்முடைய வழகிய அச்ச வடிவாகிய வேலாயுதத்தாலுயிரிழந்து கதியடைவீர்கள். எ - று. (சிக)

என்னுங் கடுஞ்சாபங் கேளா விகற்புதா
மின்னுஞ் சுடரிலை வெள்ள வேலோற பதம்போற்றி
மன்னுங் கொடியே நிருதாசுலம வைகுறினு
நின்னன் பகலாத நெஞ்செமக்கு வேண்டுமால.

(இ - ள்.) என்கின்ற கடுமையாகிய சாபவாதகையைக்கேட்டு வலிபொருந்திய பூதகணங்கள், பிரகாசிக்கின்ற வெளிப்பொருந்திய வெள்ளிலைபோன்ற வேலாயுதமேந்திய குமாரக்கடவுளது திருவடிகளைத் துதித்து, கொடியேங்க ளாகிய நாங்கள் அசுராகுலத்திலிருந்தாலும் தேவநீருடையபத்தி நீங்காத மனையடியேங்களுக்கு அதுக்கிரகிக்கவேண்டும். எ - று. (சுஉ)

சுதன்றி மற்றொரு னுனதா லெளரியோங்கள்
போதுங் குலத்துப் புரிதவததா நெட்டிலைவேல்
காதுந திறத்திறக்குங் காலே மயிலாகிப
பாதம் பொறுக்கக் கொடியாகப் பாலிப்பாய்.

(இ - ள்.) இஃதல்லாமல், மற்றோவேணடுகோளுமுளது. (என்னெனில்) அடியேங்கள் பிறகருமசுரகுலத்திற்செய்கின் தவததால், நெடிய இலைபோலும் வேலாயுதங் கொல்லுதன்மையால் இறக்குங்காலத்தில், மயில்வாகனமாய்த் தேவரீர திருவடியைத் தாங்கவும், (சேவலாகித் தேவரீருக்குத்) துவசமாகவும் வரநதநுளவேண்டும். எ - று. (சுக)

ஆய வரமிரண்டு மெம்பா லருடியெனத்
துய முதுக்கெயிற்றுச சூரன் பதுமனொடு

மேய வுவுகையொடும் பெற்றா மிருதவததான்
மாயை வயிற்றிலிவா நாலவோரும வைகினா.

(இ - ள்.) ஆகிய இரண்டு வரங்களையும் அடியேங்களுக்கு அருளுகவென்று
வெள்ளிய வளைந்த பற்களையுடைய சூரனென்பவன் பதுமனோடு பொருந்திய
சந்தோஷமாயப் பெற்றுக்கொண்டான். மிகத்தவத்தினால் இந்நாலவரும்
மாயையின் வயிற்றில் கருவடைந்தார்கள். ஏ - னு.

“சூரன்பதுமனோடு மேய உவகையொடும் பெற்றான்” என்றது சூரன்
பதுமனென்னு ம்வவிருவரும் ஓவாடிவாயப் பிறக்கவரம் பெற்றுக கொண்ட
டையின். இது காரணத்தினையே சூரபதுமனெனுப்பொ விளங்கலாயது.

மாளா வலிதொலைந்து மாண்ட வயக்கலுழன்
ஞாநா ராவிந்த நேயந தனியெகினா
தூளாய முடிந்த சுரநுலக மெம்பிரான்
ஞோநா றிரண்டுடையான சொல்லினிலை பெற்றனவால்.

(இ - ள்.) அழியாதவல்லப மழிந்திருந்த வெற்றிதங்கிய கருடனும, நாள
ததையுடைய தாமரைமைய பீடமாகக்கொண்ட பிரமதேவனே நிச்செலுத்தும்
அன்னமும், தூசுபட்டிந்த தேவலோகமும், எமது பெருமானாகிய பன்னிரு
திருப்புமங்களுடைய குடாரக்கடவுளின் திருவாக்கினால் பண்டைய நிலை
யுற்றன. ஏ - னு. (இரு)

மூரிக கமல விழியாற்கு மூதுணாந்த
வேரிக கமலத தயற்கும விடையருளி
வாரிக கருணைப பெருமான மயிலுக்கைதுப
பாரித்த கந்தப பனிவரையிற போயினான்.

(இ - ள்.) பெருமைதங்கிய செந்தாமரைபோலும் விழியையுடைய தரு
மாலுக்குத் தேனபொருந்திய கமலாசனததையுடைய மூதறிவு பொருந்திய
பிரமனுக்கு விடைகொடுத்தனுப்பி, கருணைக்கடலாகிய சூரபசுவாமி மயில்
வாகன மேறிச்செலுத்தி மிகப்பெரிதாயுள்ள குளிர்ச்சி வாய்ந்த கந்தமாதன்
கிரிக கெழுந்தருளினா. ஏ - னு. (இரு)

என்று மனையா னியமபு மொழிதிறம்பாத
துனது துணைத்தடந்தோட சூரன் பதுமனோடு
மொன்று தனிவயிற்றி னோருருவாயுற்பனித்தாரா
கின்ற விருவ ருடனபிறந்தார நீணிலத்தில.

(இ - ள்.) எக்காலமுப இனையவன் சொல்லும் வார்த்தையைத் தெக்காத
நெருங்கிப்பந்த இருதோள்களையுடைய சூரனுட்பதுமனென்பவனும், பொரு
ந்திய மாயையின் ஒப்பற்ற வயிற்றில் ஒவோடிவமாய இப்பூமியிலுதித்தார்கள்.
மற்றையவிருவரும் (தனித்தனியே) உடன்பிறந்தார்கள். ஏ - னு.

சூரனாகிய நால்வா மூவராய பிறந்தார்களென்க.

(இரு)

சூலப் படைபொறுத்த சூரபன்ம நென்றொருவன்
சீலக குணமொழிந்த சிங்கமுக நென்றொருவன்
சாலத் தவமிழைத்த தாருகனென் றொருவன்
ஞாலத் தசுரகுல மன்னவராய நண்ணினா.

(இ - ள்.) சூலாபுதமேந்திய சூரபன்மனென்றொருவனும், நற்குணநீங்கிய சிங்கமுகனென்றொருவனும், மிகத்தவஞ்செய்த தாங்களெனப்பவன ஒருவனும் (ஆகவிய்மூவரும்) பூலோகத்தில அசுரகுல மன்னவார்களாகப் பிறந்தார்கள்.

பூவிற்பொலிபும் புணைகழ்லோன் போரவேலாற்
காவற கணத்தோ டிருவா கலந்தொழிந்தா
தூவிற்பொலிகுலச சூர னுயிரிற்றது
சேவற் கொடியு மயிலுமெனச செனறொழிந்தான

(இ - ள்.) தாமரைமலர்போலும் விளங்கும் அழகடைந்த திருவடியை யுடைய சூமாரக்கடவுளின் புத்தத்தில வேற்படையாவிற்றது, (சிங்கமுகன தாரகன் எனனு) இருவரும் திருக்கலைமின காவறகணத்தோடு கலந்து போரூரகன பரிசுத்தமான வொளிவீசு சூலாபுதந்தாங்கிய சூரபன்மன்உயிர நீங்கி, கொடியாகிய சேவலாகவும் (வாகனமாகிய) மயிலாகவும் வடிவங் கொண்டன. எ - று.

(௫௯)

நாது நிருதாபிரா னெப்தியவா ந்ககாநை
யாதி முதன ளருமபியநா லெனறருளிச
சூத னுரைததபரி செலலாந துரிசறுநத
மாதவத்தோடு கேட்டு வருத்தி மகிழ்சிறந்தா.

(இ - ள்.) நிருதான அசுரமன்னனாகிய சூரபன்மனடைந்தவகை, அச்சரித்திரம் முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான திருவாய் மலரத்தருளியது என்று சூதமுனிவா கூறியவகை முழுவதையும், (ஆணவாதி) முககுற்றங்களை யொழித்த பெருந்தவசிகளாகிய சைமிசாரணிய முனிவர்கள் கேட்டுத்துதித்துக்களிகூர்தார்கள். எ - று.

(௬௦)

அறுகாக்கழ்நேடிலாசிரியவிரதம்.

நாகிவணிப பரிசாய தெனவுணரத்த வுணர்தனமயா மினிநீ யையு
வாங்குபிறை வளையொழிற்று வாள்வுண ருயிரோழிய மடிந்த ஞானது
வீங்குதுணைப பணைத்த புலை யயடிகியு மிவடப்பந்த வெயய வேறகட
டாங்குகருங்குமுன மாயையெனுமவஞ்ஞொழிந்தவழிசாற்றவேண்டும்

(இ - ள்.) ஐயனே! நாகுகள் இவவிடத்தில் இச்சரித்திர மிவவாறாயிற நென்று தெரிவிக்கத் தெரிந்தோம். இத்தனமேல வளைந்த பிறைச் சந்திரன் போலும் பிரகாசிக்கின்ற வளைந்த பற்களைப்புடைய வசுடர்கள் மூவரும் உயிர் நீங்க இறந்தகாலத்தில், பருந்து விட்டமித்த இரு தனங்களைப்புடைய அயமுங் யென்பவனும் இவளைப்பெற்ற கொடிய வேலபோலுங் கண்ணைப்பு கரிய கூந்தலையுமுடைய மாயையென்று சொல்லப்பட்டவனும் இறந்தவகையினைத் திருவாய்மலரந்தருளவேண்டும். எ - று.

(௬௧)

என்றுமுனி வரரியம்ப விருந்தவத்தி னருங்கொழுந்தா யெழுந்த சூதன், வெனதுபுலன களையிகந்த மாதவத்தோடு கேண்மினென விளம்பு மேனாட, பொன்றிகழுகின் கினிமுளரித் தண்டையந்தான் முருக னெழிம பொருத ஞாடபின், மனறலெழுங் குமுன்மாயை கதிர்ப்பு னைக்கோர மறையறைந்து மறைந்து போனாள்.

(இ - ன்.) என்று முனிசிரேஷ்டர்கள் பிராந்தத்திக்கு, பொருத்தத்தின் அரிய கொழுந்தாக முனைத்த குதமுனிவர், பஞ்சேந்திரியங்களைப் பெறுத் துச் செய்த பெருந்தவத்தினரே! கேளுங்களு என்று சொல்லத்தொடங்கினார். முற்காலத்தில் பொன்மயமாக விளங்கும் கிண்கிணியையும் சதங்கையையும் அணிந்த தாமஸாமலர் போன்ற அழகிய திருவடிபுடைய முருகக் கடவு ளோடும் சூரனாதியர் போர்செய்த யுத்தபூமியில், மணம் வீசுகின்ற கூந்தலை யுடைய மாயையென்பவள் பானுகோபனுக்கு ஓரிரகசியங் கூறி மறைந்து சென்றாள். எ - று. (சுஉ)

போய்நெறித்தலைப்பயந்த மகட்புணர்ந்துன் னெடும்பிறந்த புதல் வர்க் கெல்லா, மேயவிற லினிபுகுதா தொருகுமரன் றிருக்கைவடி வேலால் வீவா, ராயதுவந துறுமளவு மிவணிருத்தி மந்தரவெற படைகின் றேன்யான், றீயநெறிக் கொடுஞ்சூரன் முதலியோர் கள த்துலக்குஞ் செயனீ யோவாய.

(இ - ன்.) (இவ்வாறு) போகின்ற வழியிலே தான் பெற்ற புதல்வியாகிய அயமுனியைச் சேர்ந்து, உன் உடன்பிறந்த புத்திரர்களுக்கெல்லாம் (இதுகா றும்) பொருந்திய வெற்றி இனி யுண்டாகாது. ஒப்பற்ற குமாரகடவுளின் திருக்கரத்தேந்திய வேற்படையால் (அவர்கள்) இறப்பார்கள். ஆகிய வச் செய்தி வந்தடையுமெல்லையும் நீ யிங்கிருக்கக்கடவை. நான் மந்திரகிரிக்குச் செல்கின்றேன். கொடு நடையுடைய வலிய சூரன் முதலானோர் போர்க் களத்தில் இறக்குஞ் செய்தியை நீ யறிந்திருக்கக் கடவாய். எ - று. (சுங்)

மந்தரவெற் பிணையடைநது சீகுலமாப பருப்பதது வருகின் றேன்யா, னிரந்தநெடுங் கொடுஞ்சுமரி னிவரிப்பப துணர்நதுபின்ன ரிவ ணுறுது, வந்தெழுதி வருந்தலைநீ சீகுலவெற பிணைநொக்கி வருதி பென்னா, வந்தரவா னவாககுறிதது நகைவிளைப்ப மாயையவ ண்கன்று போனாள்.

(இ - ன்.) யான் மந்தரகிரியை யடைநது பெரிய சீகுலபர்வதத்திற்குவரு கின்றேன். இப்பொழுது நிகழும் பெரிய வலிய போரில் இவர்கள் இறப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு அதன் பின்னா இவ்விடத்தில்லாமல் வந்துவிடுக. இவர் கட்காக நீ வருந்தவேண்டாம். சீகுல பர்வதத்தைநோக்கி வரக்கடவாயென்று ஆகாய வாசிகளாகிய தேவர்கள் உணர்ந்து நகை செய்யும்படி மாயையென்ப வள் ஆங்கிருந்து நீங்கிப்போயினாள். எ - று. (சுச)

பொருசினத்த வாள்வுணர் கிளைமுழுது மடுகளத்துப் புலவு வேலாற, செருவொழிய வுயிரிறந்தார் மாயைதனைப் பயந்தனித தியோ னேடுந், தருவுலகஞ் சிறைப்படுத்த சூரனரு ளிரணியன்பா தலத்துச சார்ந்தா, னுருகியசெம பெனத்தெளிந்த கண்ணியய முகிய ரற்றி யோடி னாளால்.

(இ - ன்.) போர்செய்கின்ற கோபத்தையுடையீ வாளைந்திய அரைக்கூட்ட முழுவதும் யுத்தபூமியில் புலால் மணங்கமழும் வேற்படையினால் யுத்தம் நீங்க வாய் இறந்தார்கள. மாயையென்பவளைப் பெற்றெடுத்த கொடியோனாகிய அசுரேந்திரனோடும் கற்பகத்தருவையுடைய தேவலோகத்தைச் சிறைசெய்த குடியுடைய பெற்ற இரணியன் பாதல லோகத்தை யடைந்தான். உருகிய

செம்பு தெளிந்தாற்போன்ற கண்ணையுடையவளாகிய அயமுகி அழுதுகொண்டே ஓட்டமெடுத்தாள். எ - று. (சுடு)

மலைத்தலைவெம முலைத்தலத்தி னீடியெனத்தன் கரமபுடைக்கு மருளு மேங்கும, பிஷ்பபகுவாய் திறந்துமுத டதிரவெடுத தழுதரறும பின்பாநத் தோடுங், கொலைத்தலைமுத தலைப்படையோன் கொடு ததவர மின்றளவோ வென்று கூறு, முலைத்தலைநின் றுருகுமெழு கெனக்குமுநது தனையின்று னுறையு னுற்றாள்.

(இ - ள்.) மலையின் சிகரத்தை யொத்த வலியுடையதனினிடத்தில் இடியென்று சொல்லும்படி தன் கையினால் அடித்துக்கொள்ளுவாள், மயங்குவாள், ஏகமடைவாள், பிலம்போலப் பிளவுபட்ட வாயைத்திறந்து ஆகாய முகமே அதிருப்படி உரத்த சத்தத்தோடு அழுது புலப்புவாள், பின்புறம் பார்த்துக் கொண்டே ஓடுவாள், கொலைத்தொழிலிற் றலைமபெற்ற முததலை வேலாகிய குலாடித்ததைத் தாங்கிய சிவபெருமான் கொடுத்தருளியவரம் இன்றளவு தானேவெனக் கூறுவாள், உலைக்களத்தினின் றுருகுநின்ற மெழுகுபோல வுருகித்தன்னபெற்றமாயெனபாள் இருக்குமிடத்திற் சென்றாள். எ - று.

சீகுலமாப பருபபத்ததி னபூதரற்றிச செலவாளே யெதிராது செல்லா, மாசுலமுற றுறபுடிநத தெனவுணாநத மாயைநெடு மணணிலவீழநதாள், சோகமெடுத தலைப்பமறை யபுடிகுடி மவளடியிற றுயாநது வீழநதா, ளாகுலததுக கொருநிலை ருலகதிரத தழுநியழு தரற்றி னுரால்.

(இ - ள்.) பெரிய சீகுலபாஷத்தில் அழுதுபுலப்பிச் செல்கின்ற அயமுகியை யெதிராகொண்டு சென்று பெரிய குலமுழுவதும் அழித்துவிட்டது, என்று தெரிந்துகொண்ட மாயையெனபவள் பெரிய பூநியிலே வீழ்ந்தாள். துன்பமடிகரித்து வருத்தம், அயமுகியும் அமமாயையின் காலில துக்கமுற்று வீழ்ந்தாள் துக்கத்திற்கு லா இருப்பிடமாகிய (அயமுகி மாயையெனலும்) இவ்விருவரும் ஒருவரை யொருவா கடடிக் கொண்டு உலகமதிருப்படி அழுது புலப்பினார்கள். எ - று. (சுஎ)

அநதரவா னவாபணிதத பணிதலைக்கொண்டியற்றுமுடமபயாவு தீர்ந்தாரா, கநதருவ ரியக்காசித்தா விஞ்சையாதந தீராத கவ்வை தீரந்தாரா, சுநதரிமங் கலந்தாவி நெஞ்சுதொட்டு முறுவலித்ததுத் துயரந தீரந்தா, ளிரந்திரனை முகலினோ காற்றமுடபுங் கரததமுடபு மிழந்தாரன்றே.

(இ - ள்.) சுவர்க்கலோகத்துள்ள தேவர்கள், கட்டளையிட்ட கட்டளையைச் சிரமெற்றாங்கு நடத்துகின்ற தங்கள் உடல வருத்தத்தோத்தாராகன். கந்தர்வர், இயக்கா, சித்தா வித்தியாதார (ஆகிய இவர்கள்) தங்களுடைய இடையருத துன்பத்தை நீங்கிப்பெற்றார்கள். இநதிராணி தனது மங்கல சூத்திரத்தைத் தடவிப்பார்த்து நெஞ்சையுநிதாட்டுப்புன்னகைசெய்து தன்பநதீர்ந்தாள். இந திரன் முதலானவர்கள் தங்கள் காற்றமுட்புங் கைத்தமுடபும் போக்கினார்கள்.

பொருவருவெண் குடைநிழற்றிப் பொதுக்கடிந்து பல்லண்டப் புவன மெல்லா, மருவரமபெற நினைதளித்த வசுராகுல மொருகுக ததி னவிரது மாளத, தருவிழநத விரதிராறசென ரடுகளத்தி னெதீர்ந்து

புறநதந்து மானசு, செருவிழந்த தலைவரினி முகமலாந்து தமதுபதஞ் செலுத்து வாரால்.

(இ - ள்.) சமானமற்ற வெண்குடை சிழ்ந்திப்பொதுத்தன்மை நீக்கி, பல வண்டங்களையும் (அருமையான வரத்தால்) இனிதூக ஆண்டிருந்த அசுரர குலம் ஒரோயுத்த களத்தில் அழிந்திருந்தமையால், சுற்பகத்தருவையிழந்த இந் திரனோடுபோய்ப் போகக்கூடியதெதிர்த்து புறங்காட்டியோடிப்பயங்கரமான போரையிழந்த தலைவாகள யாவரும் இனி முகமலாச்சிகொண்டு தங்கள் ஆளு கையைச் செலுத்துவார்கள. எ - று. (சுசு)

அரிமுகவ நெடுததுரைதத மொழியுணரா யண்டமுற்று மளந்த செங்கோ, லெரியினுகுத தனைபோலும் பெருவானு மெறுழவலியு மிழ நதாய் போலு, டூரியவுயிராத துணைவரென வோருயிரா யினிப்பிற பபாருளரோ செட்டேன, விரிகருகற பகநீழலிரனா ராசுகொண்ட வெகுளி வேலைய.

(இ - ள்.) சிங்கமுகன எடுத்துச் சொன்ன நன்மொழிகளை யறியாமற் போயினு, அண்டங்கள முழுவதையும் அசுரரத்திய செங்கோலைத் தீயிலெறிந் தனைபோலும் (பெறுதற்கரிய) பெரிய வரங்களையும் மிகக் வலலமையையும் இழந்தனைபோலும் பொருத்திய உயிர்த்துணைவா என்று சொல்ல (இருவருங் கூடி) ஒருருவாய்ப் பிறப்பவருண்டோ? ஐயோ! விரிந்தகற்பகத்தருவின நீழலிலுள்ள இவ்வினது அசாட்சியையுங் கைக்கொண்ட கோபந்தங்கிய வேலேந்தியவனே! எ - று. (எரு)

ஒழியாத பெருவானு மூவாக்குஞ் சலியாத வுரனு மென்று, மழி யாது பெறுவரனு மழிந்தனைமற்றுனதெழினு மழிந்த தேயோ, சுழி யாது சடைக்கரந்தோன் மதலைபிவ் நென்னுரைதத சொறதே ளாயாற, பழியாவி சுமநதுதுமமை யிழந்திருந்தே னுடன்பிறந்த பரிசு நன்றே.

(இ - ள்.) நீங்காத பெருஞ்செல்வத்தையும் முடிமூர்த்திகட்கும் பின்னி டாத வலலமையையும் எக்காலத்திலு மழியாதிருக்கப்பெற்ற வரத்தையும் அழி யப்பெற்றாய்! உன்னமுகு அழிந்திவிட்டதோ! சுழிபொருத்தியகங்கையாற்றி னைச்சடையில மறைந்த சிவபெருமானுடைய குமாரனின்வன என்னுரைத்திய வாரத்தையைக்கேளா மற் போயின. உங்களையிழந்தும் யாவரும் பழிகுத படி பிராணனைச் சுமந்துகொண்டிருக்கின்றேன். யானுங்களோடுதித்தன்மை நன ருயிருத்தது. எ - று. (எக)

எனவரற்று மயமுக்கிட குமிழியெடுத்த தெறிபுனலை யிருக்கை மாற்றி, மன்மயக்க மொழிதியென மாயைமுகட் கருகிருந்து மமமா தீர்ப்பான். புனைமயிலுங் கொடியுமெனப் பெற்றகரும் பேறினிதபெற் றுப் பொலிந்தான முன்னே, எனமுகைக்கு நானமுகனு மரியுமிவ னடிதொடூதற கணிய வனறே.

(இ - ள்.) என்றுவருதும் அபமுக்கியின கண்களினின்று குமிழிவிட்டெ ழும் (துக்க) பாஷ்பத்தைத் தன்னிருக்கைகளாலுந் துடைத்து, இனிமன்மயக் கழுநீங்கக்கடவாயென்று மாயையானவன் அயமுக்கி கருகிலிருந்து மயக்கத்தை நீக்குபவனாய், உன் மூத்தோனாகிய சூரபதுமன் அலங்காரமுடைய ழூயில் வாசனமும் (சேவற்) கொடியுமாக வொருவரும் பெறுதற்கரிய பதவியை

இனிதாகப்பெற்று விளங்கினன். அன்னத்தைச் செலுத்தும் பிரமதேவனுந் திருமாலும் வணங்குதற்கு இவன் பாதங்கள் அருகிடுப்பனவல்ல. எ - று (எஉ)

பண்டிழைத்த மாதவத்தாற் கிடைத்தன்னம்ற் றிஃகிதன்மேற் பதவியுண்டோ, 'தண்டையஞ்சி' றடிகதுவுந் துகரிமுகப் பெற்றன னெத தவமோ வென்ன, வணடிமிர்பைந் துணரோதி பண்ணையுரைத் தனளவளே வதன நோக்கிக், கெண்டையங்க ணயமுகியுஞ் சிறிது மனக கவலொழிந்து கிளப்ப தானாள்.

(இ - ள்.) முன்னையிற்றிய பெருந்தவத்தினால் இப்பதவியை யடைந்த னன், இதன்மேல் வேறு பதவியுமுண்டோ? தண்டையணிந்த வழியி சிறிய பாதங்களிற் பொருந்திய பராகங்கள் தன்மீது படியப் பெற்றனன். இஃகெனன தவமோவென்று 'வணடுகளொலிகும்' பசியமலாகக்கொத்து பொருந்திப் கூடத் தலையுடைய தாயாகிய மாயை கூறினாள். சேறெண்ணடைபோலும் அழகிய கண்ணையுடைய அயமுகியும் சிறிது மனத்துயரமகன்றுதாயின் முகத்தைப் துச்சொல்லுகின்றாள். எ - று. (எங்)

சூரபன்ம னடுகுருதிப் புகாமுகத்த வேலினுந் தொலைந்து வெற்றி, வீரநெடுஞ் சிற்றமயிலுஞ் சேவலுமா யினனென்ன விளம்பி யுயத, தாரகனு மரிமுகனுஞ் சென்றடைந்த திசையுணரோன் றமியே னன்னோ, சோரிசொரி முததலைசொன்ன மறவிவலைப் பட்டனரோ சொல்க வென்றாள்.

(இ - ள்.) சூரபன்முனைவன, கொல்லுகின்ற வுதிர்க்கறை பொருந்திய முகத்தையுடைய வேலினால் வலிகுன்றி, வெற்றியும் வீரமுமுடைய நெடிய சிறக்கமைந்த மயிலுஞ்சேவலுடாக வாயினனென்று கூறினான். அந்தத்தாரகனும் சிங்கமுகனும் போயச்சோந்த திசையை அடியேன்றியேன். அவர்கள் உதிர்ஞ் சிந்தும் முததலைச் சூலந்தாங்கிய இயமனது காலபாசத்தி லகப்பட்டனரோ? சொல்லவேண்டு மென்றாள். எ - று. (எசு)

ஆயதுமுற் றுணாநகறிவா னுரைக்கின்ற எயமுகிமற் றந்தி யெனன, மாயையுரைத் திடுமீனையோர் கயிலைவரு கணத்தினெடும வாழநதா னெனந், தீயவினைத் திடுமிவரிப் பெற்றகருமபே றடைந்த தெனலைச் செப்பு கென்றா, டாயெனநின் நிவடபயநதா ளவடகறிந்த முறையனைத்துஞ் சாற்ற லுற்றாள்.

(இ - ள்.) அவர்களெய்திய சதிபை முழுதாடெரிந்து நீ யறிப்புப்படி சொல்கின்றேன். அயமுகியே! அறிந்துகொள்கவென்று மாயை கூறுகின்றாள், அவ்விருவரும் மகா கைலாயத்திலுள்ள கணங்களோடு வாழந்தார்களென்று சொல்ல, கொடுமையையே செய்துகொண்டிருந்த இவர்கள் இவ்வண்ணமான அடைதற்கரிய பதவியையடைந்த வகையாதென்று சொல்லவேண்டுமென்ற னன். தாயாகவிருந்து இவளைப்பெற்ற மாயை அவ்வயமுகிக்குத்தானறிந் துள்ள சரிதமுழுவதுஞ் சொல்வாளாயினள். எ - று. (எடு)

முன்னொழிந்த நெடுங்காலத் தினைதினாரின் னுவட்டெடுக்கு முரி முந்நீர், *தன்னகத்து நவதீவீற் சாகத்தி வொன்றுளதா லதனுட் டோன்றி, மன்னியசெங் கோலோசகி யொருகுடையி னுயிரடர்க்கு மன்னா மன்னன், பொன்னவீர்ப்பை யு கழற்காற்பிர பாகரென்னுள் றொருவன் புலவு வேலோன்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற அலைகள் நீரம்பி உவட்டெடுக்கும் பழையபாண்ட கட்டி புடை சூழ்ந்த பூமியிலுள்ள நவதீவுகளில் சாகத்தீவென்பதொன்றுளது. அத்தீவின், கடந்த வெகு காலத்திற்கு முன்னே பிறநது, நிலபெற்ற சென கோலீச்செலுத்தி ஒப்பற்ற வெண கொற்றகருடை நீழலில் எல்லாவுயிர்களை புங்காத அரசாகருகரசனும், பசும் பொன்னில் விளங்கும் வீரக்கழலணிந்த காலையுடையவனும், புலான மணங்கமழும் வேலாயுத மேந்தியவனுடைய பிரபாகரனெனும் பெயரினனெருவனிருந்தான். எ - று. (எசு)

அனையவனுக்கு யிரணையா நொருத்தியக மாட்சிபுரர் தனிப்பா
ளன்னார், புனைமணிமே கலையளக்கு மாரியெனும் பெயருடையார்
பொறழி வீங்காளா, கணைகழறகா லரசனெறி முறைதிமம்பா ளருந்த
தியிற கறழி னிறபா, ளிணையரிவ ரளவிறநத நெடுங்கால மரசுபுரிந
திருந்தா ரன்றே.

(இ - ள்.) அபயிரபாகரணுக்கு உயிர்போனறவளாகிய மனைவி இல்லற தருமங்களைச் (சரியாகப்) பாதுகாப்பவளுட, அவங்கரிகத்தக்க நவமணிகளரிழைத்த மேகலாபரண மணிநதவரும சுகுமாரியெனும் பேருடையவளும், அழகிற குறைவுபடாதவளுட, சத்திக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த மன்னவன செவகோனமுறை மாறுபடாதவளுட, அருத்திபோலக் கற்புநெறியில் நின்றவளுமாவள. இத்தகைய (கணவன மனைவி) இருவரும் கணக்கிலலாத பெருங்காலம் அச்சரிமை நடத்தி வாழ்ந்தார்கள். எ - று. (எ)

ரங்குவாரின் நிழைத்தபெருந தவப்பயத்தா லினி தவப்பி னெடு த்து மோப்பத, தீங்குதலை மகையேரோ நா லவாபிறந துளரிவாக்குச செங்கோடி வேந்த, னேங்குதிற்ற ஞானேனறும் பதுமனென்று மிர டையபெருந குரார்தே னோடிக் க, திவ்யபாற் சிவனென்ற நாரகனென றுமபுனைந்தான றும் வேலோன,

(இ - ள்.) இவாகளிருவரும் நிலைபெறச்செய்த பெருந்தவப்பயனால், இனிமையோடு சந்தோஷத்தெடுத்த முகந்து கொள்ளும்படி, மதுரமான மழைச்சொல்லையுடைய ஒப்பற்ற புதலவா நூலவா பிறந்தனா. மலா மாலை குடிய வேலாயுத டேந்திய செங்கோனடாதது பிரபாகரன் வல்லமை மிகுந்த சூரனென்றும், பதுமனென்றும், முன பிறந்த இரட்டைப் பிள்ளைக்குப் பெயரிட்டு, மறறையோருக்கு வீரக்கழல ஈரிதத் சிங்கனென்றும் தாமகனென்றும் பெயர் சூட்டினன. எ - று. (எ - று)

தங்குலதது முதியோர்பேரீன்றெடுத்த மதலையாக்குத தந்த பின்
 னாப, பொங்கொளிப்பைங் கழலிவாக்குண முனிபிறந்த ஞானாகுப
 புரவு நலக்ச, சிங்கவா சனத்திருத்தித் தேவியொடு மருந்தவத்திற
 சென்ற னன்னே, னங்கணவ னுலகுபுரந் தொருகுடையி னுயிராகு
 தவி யருளி னலை.

(இ - ள்.) தங்கள் குலத்திலிருந்த முன்னோ பெயர்களைத் தான் பெற்ற புதல்வர்களுகுத்தரித்த பின்னே, மிக்க வொளியையுடைய பசிய வீரகண்டா மணி தரித்த இந்நாவ்ருன், முதலிற் பிறந்த குரனுக்கு அரிசுரிழையையளித் துச், சிவகாதனத்திலமர்த்தி, அம்மன்னவன் தன் மனைவியாகிய சுருமாரியோ டும் தவநிலேமேற்கொண்டு சென்றனன். அநதச்சூரன் ஒப்பற்ற சநதிரவட்டக குடை நீழலில் உலக முழுவதுமாகாதது உயிர்கட் கெல்லாம் இதஞ்செயது

(எக)

அற்றெறிச்செங் கோலோச்சி யவனிபுரந் தினிதனிக்கு மந்நாட்
டென்பாற, முறுமுனிகுண் டிகைதுக்குங் கரத்தினனுய்த் தரித்திடு
கைக் குடைய னாகி, மறைதவத்தோ ருருவுகொண்டு வந்தனையோன்
றனதிடதது வரவு நோக்கி, முறையினினி துயிர்புரக்குரு சூரனருந்
தவற்கெதிர்போய் முறையிற் ருழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) தரும முறையோடு செங்கோல் செலுத்தி உலகத்தை இனி
தாக்காத்து இரட்சித்துவரும் அக்காலத்தில், தென்றிசையிலுள்ள குறுகிய
வடிவினையுடைய அகத்திய முனிவா கமண்டலமேந்திய இடக்கைப்புட, சிறு
குடையேந்திய வலக்கைப்பு முடையவராகித்தவசிகள் வேடநரித்ததுவந்து அச
சூரனிடம் வரவும், மதுமுறையோடு இனிதாகஉயர்களைக்காக்குரு சூரன்கண்டு
அருந்தவஞ்செய்த அகத்திய முனிவருக்கெதிரா சென்று நடவகரித்தான்.

அருந்தவமே யருந்தவத்தோராக அருமருந்தே யாரணமே யளியேம
பெற்ற, பெருந்தவமே முழுஞானக் கலைக்கடலே யெழுந்தருளப்
பெற்றே நெனதை, திருநதமல ரடிநீண்டக் கடற்கிடந்த தீவுஞ்செய
திருநன் நென்னாக, குருந்தமலா தமிழ்ப்பொதியக் குறுமுனியைத்
தன்கோயில் கொண்டு புக்கான்.

(இ - ள்.) அரியதவமே! அரியதவசிகட்கு அருமருந்து போல்பவமே!
வேதமே! அடியேங்கள் செய்த பெருந்தவமே! பூரணஞான ஹ சமுத்திரமே!
தேவரீர எழுந்தருளப்பெற்றேன, எமது தந்தையின் திருந்திய தாமரை மலா
போன்ற திருவடிகள் தீண்டப்படிக் கடல்லமுந்திய இதழீழம் செய்திருந்த புண
னியம் நன்றியிருந்ததென்று, குருந்தமலர்கள் விகசிகும் தமிழ் விளையும்
பொதிய வளையில் வீற்றிருக்கும் அகத்திய முனிவரைத்தனது மாளிகைக்கு
அழைத்துக்கொண்டு புகுந்தன. எ - று. (அக)

புகழ்முனி வணைத்தரளங்குயிறுமரி யாசனத்தி னிருத்திப் போற
றித், தக்ககடன முறையாவுந் தம்பியொடு மினிதியற்றத் தமிழின்
வேங்கன, மிக்கெழுந்த பேருவகை வெள்ளமுளத் துவட்டெறிய விய
ந்து நோக்கிப், பக்கமரு கிருத்திரொனத் தொழுதிருந்தா ரன்னவாக
குப்பகர லுற்றான்.

(இ - ள்.) (அரணமனைக்கு) எழுந்தருளிய அகத்திய முனிவரை முத்துக்
கள் பதித்த சிங்காதனத்திலிருத்தித்ததுதிசெய்து செய்யத்தக்க (அக்கிய பாத
'திய முதலிய) ஷோட ஷோபசாரங்களையுந் தன் தம்பியுடன் இனிதாகச்
செய்ய, தமிழ் மொழியின் தலைவராகிய அகத்தியமுனிவா அதிகரித்தோங்கிய
பேரானந்ததின வெள்ளம் பிரவகிக்க வியப்போடு பாதத்து, ஒரு பக்கலில்
அருகே யிருக்கெனக்கட்டளையிட, அவர்கள் அவரைப்பணிந்திருந்தார்கள்.
அப்போது அகத்தியமுனிவா அவாகட்குச் சொல்லலாயினா. எ - று. (அஉ)

கலநிலைத்துறை.

ஆய வெண்குடை நீழலி னவனிகாத தனிக்குந்
தூய சிந்தையிற் றரிசுறு பெருங்குண முடையீர
மேய் துங்களைக் காண்குறும் விருப்பொடு மடைந்தே
மேய் துண்பொரு ளொன்றுள தியம்புதுங் கேண்மின்.

(இ - ள்.) வெண்கொற்றக் குடைநீழலிலே உலகத்தைக் காத்திரட்சிச்
'கின்ற பரிசுத்தமான மனத்தினுற் குற்றயற்ற பெருங்குண முடையவர்களே!

இங்குள்ள உங்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தினால் நாம் இங்கு வந்தோம். தகுதியுள்ள நுட்பமான பொருளொன்றுள்ளது. சொல்கின்றோம் கேட்பீர்களாக. எ - று.

(அக)

அறிவி னாலுளந் தூயவர்த் கண்ணிமற் றறிவிற்
சிறிய சிங்தையிற் றீட்டுவ தன்றது தெரிக்கின்
மறுவின் மாட்சியின மநதிரத் துபநிடத் துச்சி
யுறுவ தியாரினும புலப்படா தொருபொரு ளுளதால்.

(இ - ள்.) அவ்விரகசியஞ் சொன்னால், அறிவுடன் மனப்பரிசுத்தமுடைய வர்களுக்கல்லது, அறிவில்லாத சிறியமனதில் அழுத்துவதன்று. குற்றமில்லாத பெருமையுடனே வேதங்கள் உபநிடதங்கள் இவற்றின் உச்சியில் விளங்குவது எல்லாருக்கும்புலப்படாத ஒரு பொருளாயிருப்பது. எ - று.

(அச)

கண்ணிற் காண்பன யாவையுங் கடபுலங் கதுவா
தெண்ணிற் காண்பது மெண்ணுறு புலங்களு மெண்ணும்
விண்ணிற் காண்பது மேலெனு மெவற்றிற்கு மேலாய
நண்ணிற் காண்பது மப்பொரு ளல்லதார் நவிலவார.

(இ - ள்.) கண்ணுற பாப்பனயாவுப், கண்ணிற்குப் புலப்படாதுமனத்தி னுற்பார்ப்பது, எண்ணுகின்ற ஐப்புலன்களுட, எண்ணமுட, ஆகாயத்திற் காணப்படுவதுமே டேவென்று சொல்லப்படுவன எவற்றிற்கும் மேலாய்ப்பார்ப்ப தும், நாம் (உங்கட்குச்) சொல்லும் அப்பொருளையனறி (வேறெப்பொருளை) எவா சொல்லுவா. எ - று.

(அஇ)

திருமு கங்களோ ராறுளன் றீவினை யனைததும
பொருது வென்றுள பன்னிரு புயமுளனபுலரிப்
பரிதி யாயிர மென்னநின் றிமைப்பது பணியார
குருதி சூறறெழு வேறபடை திருக்கரங் கொள்ளும்.

(இ - ள்.) (அபரம்பொரு ளாவா) ஆறு திருமுகங்களைமுடையவா, தீவினைதொடக்கு முழுவதையுப் போடிநது சயித்த பன்னிரண்டு திருப் புயங்களைமுடையவர், உதயகால சூரியா ஆயிரவா (உதித்தார்) போல ஒளி வீசிப்பிரகாசிப்பதாகி, தன்மை வணங்காதவரது உதித்ததை ஊறறெடுக்கின்ற வேலாயுத்ததைத்திருக்கரத்திலேநதியவா. எ - று.

(அச)

தெய்வமாமயி லொன்றவன சேவடி தாங்கு
மைய வம்மயிற் பெருவலி யாரளந் தறிவார
வைய முற்றவுவ கொறிக்குமோர வாரணக கொடியன்
பொயயில் கேளவியீ ரதனற்றம யாவவோ புகலவார.

(இ - ள்.) தெய்வீகப் பொருந்திய பெரிய மயிலொன்று அவ்விறைவனது சிவந்த திருவடிகளைத்தாங்கி நிற்கும். அழகிய அம்மயில் வாகனத்தின் மிக்க வலிமையை எவர்தாம் அளவிட்டுணர வல்லவா? (அன்றியும்) உலகமுழுவதை யுங் கொறிக்கத்தக்க சேவற் கொடியையுமுடையவா. உண்மையாகிய நூற் கேள்வியுமுடையவாகனே! அதன் வல்லபத்தை எவரோ சொல்லவல்லவர்?எ-று.

முருக நாயகன் சிறடி முளரியிற் சிறுதுள
பொருவின் முககணன் புயங்களு முமைமுலைப் பொருப்பு
மருவி வாழநதன் சிறிதுநாண் மாமயிற் பெருமா
பொருககன நென்னிலென் னுரைக்கேம்.

(இ - ள்.) முருககடவுளுடைய ஐறிய பாததாமரையினின் றுதிர்ந்த சிறு தூசுகள், ஒப்பில்லாத திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருத் தோள்களிலும், உமரபிராட்டியாரது தண்பாரமாகிய மலைகளிலும் சில காலம் பொருந்தி வீழ்ந்தன. பெரிய மயிலாகிய தலைவனோ நீக்கமின்றி நாடோறும் பரிததன்னென்றால் வேறு என்னெனப்புகழ்வோம்? எ - று. (அஅ)

மூவ ராகிய முப்பெருந் தொழிலுடையவாகருந்
தேவர் யாவாகரு மருந்தவரு செய்திபற் றுநாகரு
மோவி லொண்குணத தனையனை யுளத்தமைத தலலால்
யாவ தாகுவ தன்னவாக கெடுத்தியா மியமபில்.

(இ - ள்.) யாமமுடிவாகச்சொன்னால், திரிமூர்திகளாகிய (சிருட்டி திதி சங்கரமெனனும்) மூன்று பெருந்தொழில்களையுடையவாகருக்கு, எல்லாத் தேவாருக்கு, (பூரவம்) அரிய தவங்களைச்செய்து (இப்போது தவம்) புரி வோருக்கு, நீக்கமில்லாத சிறந்த குணதையுடைய அகருமாரககடவுளை மனதி லமைத்தாலன்றி அவாகட்கு ஆகவேண்டிய ஏக்கருமங் கைகூடும்.

ஈது ளப்படுத திருத்திராநீ ரொம்பிரா னிருநாட்
போது வைகலும் போறறுதி றொன்றனன புகலா
வாதி நாயகற் குவமைசா லருந்தவத் தலைவன
வேத வேதிய னுசிகண் மொழிந்தனன் வியப்பின.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தை நீங்கள் மனதில் பதித்திருக்கக்கடவீர்கள். எமது முருகப்பெருமான் உபய திருவடித்தாமரைகளை நாடோறும் துதிகக்கட வீர்கள் என்று கூறி, ஆதிதேவனாகிய சிவபெருமானுக்கு ஒப்பான அருந்தவ சிரேஷ்டரும வேதங்களை யிறந்த அந்தணருமாகிய அகத்திய முனிவா சந்தோ ஷத்துடன் ஆசீர் வசனங்கூறினா. எ - று.

சாக தீவினின் றருந்தவத் தமிழ்முனி தனவா
யோக் நாயக னொருவழிப புகுந்தன் னுவர்கள்
தோகை வாகன மெம்பிரான் சேவலந துவச
மாகல் வேண்டுநா மென்றுதம மருமனத் தடைநதா.

(இ - ள்.) அருந்தவமாற்றிய தமிழ் முனிவராகிய அகத்தியர், சாகத் தீவினினும் நீங்கி ஒரு வழியாகச்சென்றனா. அவர்கள் (இருவரும்) முருகக் கடவுளுக்கு மயில் வாகனமும் சேவற் கொடிபுமாக நாம் ஆகுதல் வேண்டு மென்று தங்கள் அருமையாகிய மனத்திற் கருத்துற்றார்கள். எ - று. (கக)

திரண விநதுவென் றொருமுனி சென்றனன் றிரைநீ
ரரண வேலியச சாகததீ வாங்கவற் கெதிர்போய்ச
சரண பங்கயம் பணிந்தனன் றுரகன் சிந்தை
முரண கற்றறி முகவனும் பணிந்ததை முகிழ்த்தான்.

(இ - ள்.) திரணவீந்து எனும் பெயராகொண்ட ஒரு முனிவர், அலைகளை யுடைய தண்ணீரையே காவலாகிய வேலியாகப்பெற்ற அந்தச்சாகத்தீவி லடைந்தனர். தாரகன் அம்முனிவர்க்கெதிர சென்று அவரது பாததாமரை களைப்பணிந்தனன். மனக்கோணுதலகற்றிய சிங்கமுகனும் அவரை வணங்கிக் கைகூப்பி நின்றான். எ - று. (கஉ)

முகிழ்தத கையின ருருகிய சிந்தையர் முனிபா
னெகிழ்த்த நெஞ்சினா புனற்படு கண்ணினர் கிறைந்த

மகிழ்ச்சி கூடா மாமதிட் கோயில்கொண்டணந்தா
ரிமகிழ்ச்சி யல்லதோ முழுமணித் தவிசக மிருத்தி.

(இ - ள்.) அததிரணவீரது முனிவரிடத்தில் உருகிய சித்தமுடையவர்
களாயு, கணிந்த மனமுடையவர்களாயும், ஆநந்தபாட் பஞ்சிததும் விழிகளை
யுடையவர்களாயும், சிரமிசைக ளுவித்தக்களையுடையவர்களாயும், பூண
மான சந்தோஷ மேடபட, பெரிய மதிலையுடைய தமது அரண்மனைக்கழைத்
துச்சென்று, தாழ்விலலாத ஒப்பற்ற உயர்ந்த இரத்தின பீடத்தில்¹ இருக்கச்
செய்து. எ - று.

இது முதலிவண்டு பாடல்கள் குளகம்.

(கூக)

செய்ய வேணுவ வரனமுறை யாவையுஞ் செய்தா
ரைய நின்னடி தொழப்பெறு மருந்தவம் யாதோ
வையம் யாவையும் புரந்தன மாயினு மறுமை
வெய்ய தீவினை யொழிந்தனம் யாமென விபந்தாரா.

(இ - ள்.) அபமுனிவருக்குச் செய்யவேண்டிய வேடாடஸோபசாரங்களை
யுங் கிரமப்படி செய்தார்கள. ஐயனே! தேவரீர் பாதங்களை அடியேங்களை பணி
யப்பெற்ற அருமையான தவா ஏதோ? நாங்களை பூமி முழுவதையும் அரசு
புரிந்திருந்தோமானாலும், மறுமைக்கு (வித்தாயிருந்த) கொடிய தீவினைகளை
யொழியப்பெற்றோமென்று மகிழவு கொண்டார்கள். எ - று. (கூச)

அன்ன மன்னவாசு காசிசொற நங்கையா லமைதது
மன்னு யிராக்கினி தோராகுடை நீழலின வருத்தோ
பன்னு நான்முறை திறம்புறா நறநெறி பயந்தி
ரினனு மொன்றுள துமக்கெடுத தியம்புவா னியைந்தேம்.

(இ - ள்.) அந்தையை அரசாங்களுக்கு ஆசீர்வாத்தருசொல்லி அழகிய கையி
னைய அபயந்தரது ஒரோ சந்திரவட்டக்குடை நீழலில் நிலைபெற்ற உயிராகட்
கெல்லா இனிமையை உண்டாக்கினார்கள். சொல்லிய நீதி நூல்களின் முறை
(சிறிது) தவறாமல் தருப் வழியைப்பெருக்கச்செய்தார்கள் (ஆயினும்) இன்னு
டொன்றுள்ளது (அதனை) உட்கருக்கு எடுத்ததுச்சொல்ல விரும்பினோம். எ - று.

அதுக ருததுணர்ந தந் குதி ரரிபாற கெனவோரா
மதலை தோனறினன மாநிலத் துயிர்புரந தளிப்பான்
விதுழ டிச்சடை யவனையும் வேரிவண் டரறறும
புதுந றுநதுழா யவனையு மொழிந்ததுயிர புரப்பான்.

(இ - ள்.) அதனை மனத்திறநெறிநதறிபக்கடவீரகள். பெரிய உலகத்தி
லுள்ள உயிர்களைக்காத திரட்சிக்குப்படி அரியாகிய விஷ்ணுவுக்கும் அரனுகிய
சிவபிரானுக்கும் ஓர் புத்திரனென்றுறபவித்தான். சந்திரனைத்தறிந்த சடா
முடியையுடைய சிவபெருமானையும், தேனைப்பருகி வண்டுகளொலிக்கும் புதிய
மணமுள்ள துவைமாலை குடிய விஷ்ணுமூத்ததியையும் நீக்கியே உயிர்களைக்
காப்பான். எ - று.

சிவபெருமானையும் திருமாலையும் நீக்கிப்புரப்பானென்றது - அரியரபுத்தி
ரனது காத்தறறெழிலச்சிறப்பித்த உபசாரவாக்கென்க. (கூக)

அவனு கைக்குமோ ரழிமதக் கலுழிமால் யானை
புவன முற்றற விடிபடுத தண்டிமற் புரட்டி

யிவர்த் டந்திரைப் பிரளய் நடப்புறி னெதிர்போய்க்
கவர்தொ ளைக்கரத னுதிஞ்சிறின் னுருயிர் காக்கும்.

(இ - ள்) அவன் ஊர்ந்து செலுத்துகின்ற, உலகினையழிக்கத்தக்க மதப் பெருகளுடைய பெரிய ஒப்பற்றயானை, உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் இடித்து, மேற்பட்ட அண்டங்களையும் நிலைநாற்றி, அப்பிளையத்திற்கெதிர் நடந்து, பிளவற்ற துவாரத்தங்கிய துதிக்கையினால், அப்பெருக்கதையுறிஞ்சித்தானழி யாதிருத்து, நிறைந்த உயிர்களைக்காக்கும். எ - று. (௯௭)

அன்றி யின்னுமோ ரருமறைப் பொருளுள நறைவாங்
ஞன்று யிராததெழு மசுகதக் கொழுங்கொடி புருவாய
மின்றி ரிகதன டுததலை வேற்படை பொறுத்தாள
பொனறி சுழந்திடு மேருவும வையமும புரந்தாள.

(இ - ள்) அஃதல்லாது, மற்றோ அருமையான வேதப்பொருளுள் ளது- அதையுஞ்சொல்வோம். இப்பாசல மனனஞ் சொல்லுவதற்கிய கொழு மை தங்கிய மசுகதக்கொடி போன்ற உயிராட்டியார வடிவினளாய், மின் னலைத்திரித்தாற்போன்ற முததலைச்சூலப்படை தாங்கினவள், பொன்மயமாக விளங்குப பெருமலைமையுடைய பூலோகத்தைப்பூங்காப்பவள். எ - று. (௯௮)

புரந்த மாதிலம் பாலையுஞ் சரியையும பொறுத்தா
காந்த பலலுயி ரனைத்தையு மொருநெறி காப்பா
காரத கங்கையுஞ் சடையின டுடனடந் தொடுத்தாள
பரங்கு நிற்கிது வவளல னுயரந்துநொர் பகரா.

(இ - ள்) பெரிய பூலோகத்தை அவவாறு காத்து, தேடும் வாட் படைபுரந்தாங்கி, மறைத்து நின்று, பலவகைப்பட்ட எல்லாவுயிர்களையும் ஓரே வகையாகக்காப்பவள். ஊற்றெடுக்கின்ற கங்கையை யணிந்த அழகிய சடை பையுடைய சிலபெருநாளுடன் நடனஞ்செய்தவள் டேன்டைபெற விரும்பின் உயர்தவர்கள் அவளைப்பணிச்சொல்லார்கள். எ - று. (௯௯)

அணைய நூபுரத நளிபு தாங்குவா வரிகுத்ப்
புணைய ரானமறை நாறபத மெனுநதவம் புரிந்து
சினவு வளஞ்சி டொனததவம் புரிந்தது திங்கு
கனலி யீறறெழுந் துருப்பினு மெதிருந்நிக் கவரும.

(இ - ள்) அவளது நூபுரத்தரித்த பாத்தளிபோலும் திருவடிகளைத்தாங்கு வ ஒளியிய சிங்கத்திற்கு நான்கு வேதங்களுட நான்கு பாத்தகனென்று சொல்லுபபடி தவம் புரிந்தன. சுந்திரன் அப்பாநகனிலுள்ள சங்கங்களாகும் படி தவஞ்செய்தனன். மகா சங்கராத்தில வடவாக்கினியே தோன்றி யெதிர்த் தாலும், அச்சிங்கம் எதிரோபோய்க் கிங்கித்துக்கொள்ளும். எ - று. (௧௦௦)

தாமக்கு வேண்வெ திக்கதி நோக்கிமற றினையோ
தமக்கு வேண்டிய பூசனை வான்முறை தந்து
சமர்த்த லைப்பகை கடந்ததுபுன பிறவியோ தவிர்ப்ப
தெமசுரு வேண்டிய திதுவென மொழிந்தன னெழுந்தான.

(இ - ள்) உங்களுக்கு வேண்வெது இப்பதவிமே. இவ்வரிமாயுத்தினுக் குங் காஷிகாதேவிக்குச் செய்யவேண்டிய பூசனையை முறைப்படியேசெய்து,

யுத்தபூமியிலே எதிர்த்த சத்துருக்களைச் சயித்து, இழிவாகிய பிறவீரோயைத் தவிர்த்துக்கொள்வதாகிய இதுவே எமக்கு வேண்டப்படுவதென மூகறியெழுந் தருளினார். எ - று. (௧௦௧)

முனைவ னேகிய பின்னரு நாலவரு முயலாத்
தனைபர் பாலுல களித்தனா தவரு, செயத தணந்தார்
புனையு மாமயில் வாரணம் வாளரி புகாமா
நினையு நெஞ்சின ரப்பதம் பெறுகுவா னினைந்தார்.

(இ - ள்.) திரணவிரதுமுனிவர் சென்றருளியபின்னா, அரிய அந்நால் வரும் முயற்சியுற்று, தங்கள் புதலவரிடம் அரசரிமையைக் கொடுத்தவிட்டுத் தவஞ் செய்தற்கென்று, அலங்கரிக்கின்ற சிறந்த மயிலவர்களைத்தையும், சேவற் கொடியையும், ஆணசிங்கத்தையும், புள்ளிகள் பொருந்திய யானையையும் கரு திய மனத்தினர்களாய அப்பதவிகளையடைய எண்ணினார்கள். எ - று. (௧௦௨)

மஞ்சி யங்கிய பருப்பத வனத்திடை வைகிப்
பருச வகுகினி நாப்பணின் றருநதவம் பயிலவரா
செஞ்சு டாககுகிா பொழிமழை யிருப்பணித் திவலை
நஞ்செ திராப்பினு மநிலை யல்லது நடுங்கார.

(இ - ள்.) மேகத்தவமுஞ் சீசுலபர்வதத்தை யடுத்தவனத்தில்தங்கி, பஞ் சாகுகினிமத்தியிலிருந்து அரியதவம் புரிபவர்களாய, செந்நிறத்தங்கிய சூரிய கிரணமும், சொரிகின்ற மழையும், பெரிய பணித்துளிகளும், விஷஜாதுகளு மாகிய இவை தமது தேகத்திற்குக்கினாலும் அததவநிலையையனறி நடுங்கமாட் டார்கள். எ - று. (௧௦௩)

இக்க ணின்னண மருநதவ மியற்றிடு மெல்லை
தொக்க நான்முக னரிமுதல வானவா துவன்றிப்
புககி யாமனை புதலவன்மற றரியரன புதலவன்
முகக ணனறிரு நடநதொழக கைலையின் முன்னி.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில் இவ்வகையாக அருந்தவஞ் செய்யுங்காலத்தில், கூட்டமாகிய பிரமண விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களும், உமாபுத்திரராகிய குமா ரககடவுளும், அரிபரபுத்திரனும், நிரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான திருநடனத்தைத் திருக்கையில் வணங்கத்தொகுதியாகப்போய். எ - று. (1)

தத்த மூாதியைக கைலையின் மருநகுறத தணவா
வதத ணைத்திரு நடநதொழக கைலைவெற படைந்தா
ரித்த லைசசிறைக கலுமுனு மனனமு மெதிராத
சித்தி ரக்கலா மயினை யடைந்தன செப்பும்.

(இ - ள்.) தங்கடங்கள் வாகனங்களைக் கைலாயத்தின் சார்விலிருக்கவிடு தது, சிவபிரான் திருநடனத்தைப் பணியத் திருக்கையையமையை யடைந் தார்கள். இவ்விடத்தில் சிறகுகளையுடைய கருடனும் அனனமும் தமக்கெதிரே யிருக்கின்ற அழகிய கலாபத்தையுடைய மயில்வாகனத்தையடைந்து சொல் கின்றன. எ - று. (௧௦௪)

சாக தீவகத தரசரோர் நால்வருந் தழுவித்
தோகை யுநகொடிச சேவலுந துர்க்கைவா ளரியும்.

வேக வெம்பரிசு சாததனின் றுகைக்கும்வெங் கனிநு
மாக வேண்டுகின் றருநதவ மழன்முகத திழைப்பார்.

(இ - ள்.) சாகததிலிருக்கும் ஒப்பற்ற அரசர்கள் நால்வருஞ்சேர்ந்து, மயிலும், கொடியாகிய சேவலும், காளியின் வாகனமான கிங்கமும், அரியரபுத்திரன் ஏறிச்செலுத்தும் கடுவேகமுடைய வாகனமாகிய பெரியயானையும், ஆக வேண்டுமென்று பஞ்சாக்கினிக்கிடையிலிருந்து அருந்தவஞ் செய்கின்றார்கள்.

வருட நாற்பதி னாயிரஞ் சென்றன மதியீ
ருட ருமபத முங்களுக கிழசூரநா னடுதத
பொரு வினுமபத மின்றுகொ னுணைகொல புகுவார்.
வெருவ ருமபுனல வருமுன டீணசெயல வேணடும்.

(இ - ள்.) (அவர்கள் தவற்தொடங்கி) நாற்பதினாயிரவருடங்கள் கழிந்தன. புத்திடான்களை! திருவருளைப் பாணிககத்தகக இப்பதவிகளைக் கைவிடத்தகக நாள உங்கட்குச் சமீபித்தன. ஒப்பிலலாத உங்கன்பதங்களுக்கு அவர்கள் இன்றோ நாளையோ வரப்போகிறார்கள். அச்சத்தரும் வெள்ளமவருமுன்னரே அணைகோலுதல அவசியம். எ - று.

(க06)

என்னக் கூறிய சதுமுனு மன்னமு மேக
வனனக காராயின முதலிய வாகனங் குழுமித
தின்னச சீறிய வாமெனு மடுகினர திருக்க
கனனற போதினி லவருழைக கடுஞ்சினங் கனலா.

(இ - ள்.) என்று சொல்லிப் கருடனும் அன்னமும் போக, கருநிறங் கொண்ட மயிலமுதலாகிய வாகனங்களை ஒன்றுசேர்த்து, அவர்களைப்புகிகக் கோபித்தனவென்று சொல்லத்தகக பெருங்கோபமிருந்து ஒரு கணப்பொழுதுதருள அரலவர்களிடத்திலுஞ் சேர்ந்து கொடுமையான கோபத்தோடுசிறி.

கனலவி ழித்தன வனமெலாம பொடித்தன சதுவி
பன்னமு சதுநரீ ருநதவ மிழைத்தவா றறைவீ
னெனவு ரபுரை செவிப்புந நாலவரு மேங்கி
மனர டுகுற வரனுமுற நீணந்தவா வலித்தாரா.

(இ - ள்.) தீப்பொறி சிதற்ப்பாத்தன. அவ்வனமுமுது தூளிபடுத்தின. வீடாதுபற்றிப் பஞ்சாக்கினியிடையிலிருந்து நீங்கள் அருந்தவஞ்செய்த காரணத்தைச் சொல்லுங்களென்று கூறிய உரப்புலாத்தைகள் தங்கள் காதுகளில பட்டவுடனே, அவர்கள் நாலவரும் ஏகமெய்தி மனநடுக்கமுடைய வரிசையாகத் தாம் எண்ணியவகையே உரக்கச்சொல்லினா. எ - று.

(க07)

அச்சொற கேட்டலு மயின்முதற கூடிய வணைததும்
விசசை மாதவம புரிந்தருள வேந்தனா வெகுளா
விசசை யெமபதம விருமபினி ராதவி னினிநீர்
கொசசை மாகணக் குலத்தொடுங் கலத்தொன் றுரையா.

(இ - று.) அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன், மயில் முதலாகச்சேர்க் துள்ள யாவும், ஞானதையுடையாராயப் பெருந்தவஞ்செய்யும் நான்கு அரசர்களுயுங் கோபித்து, நீங்கள் இச்சைகொண்டு எமது பதவிகளைப்பெறஞ்சுசை

உபநேசகாண்டம்

புதிதிகள். ஆனாலும் இனிதான் இதுவரையான பெருங்கண்டோடிக் கலக்
கதகடவீரர்களென்று (சரிப்படுத்து) கூறிய வாய். 18

இது முதல் முயற்சியாகக் குளத்தில் (கத)

பின்னர் ஸ்டீபன் சயிபெயின் மருத்துர வேந்தர் மாண்ட வெங்கைத் தலைவராய் வந்திருநார் மற் றுமீண்டு மாம்பின் ஸ்தலிப் வவற்றோடு மெளியேம் வேண்டு மாதவ முறுங்கொலென் திரந்தனர். விளம்ப.

(இ - ன்) அவை திருக்கைலையின் சாரலைப்பொருத்தத் திருப்புவதன. (அவர்கள்) மாட்சிபெற்ற பெருங்கணத்தலைவராய் வசித்தார்கள். ம்றுபழியும் ஆவ்விடத்தில் பெரிய மயில் முதலியவற்றுடன் எளியேகன்கள்விரூப்பிச்செய்த பெருந்தவப்பயன் கைகூடுமோவென்று குறையர்துயாசிக்க. எ - று. (கக்க)

மயிலுஞ் சேவலு ஈதலிய மனநெகிழ்ந தி ிங்கிக்
கயிலை மாகண்த திருந்துநீர் நான்பல கழித்தான்
முயலு நுநதவப பயனெலா முறறிதி னெனப
புயனி மக்கண மண்டவா பரணனிற் புருசு.

(இ. - என்.) மயிலுக்கு சேவலு முதலிய ஈான்றும் மனக்கரி து டுக்கெய்தி, நீங்கள் திருக்கலையகிரியிலிருந்து பெருகுகணத்திடன பலகாலங்க்குத் தால், முயன் தசெய்த உங்கள் தவப்பலன் யாவையு அடைப்பெறுவாகளென ம சொல்ல, றேகரிநூதநகிய அர்ானருகணக்களுட், தலைமாலைய மாபண்ண மாக வவ்விந்த சிவபிரான திருக்கோயிலிற் சோ தன. எ - டு. (க -)

மாய னூர்தியு மலய னூர்தியும் வனத்தி
னேய நங்கவ மழிப்பதற் கியற்றின வெனைக்
திய சிந்தையிற் கிடத்தியக் கணத்தவா சினங்
மேய தோகையுங் கருடனு முடற்றற்பொ ளினைதார்.

(இ - ன்) திருமால்வாகனமாகியகருடனு, தாண்டப்பூவிலிருக்கு' பிரமன் வாகனமாகிய அன்னமும், காட்டிறசெய்திருத்தாது தவத்தை யழிப்பதற்கு (மார்க்கம்) உண்டாகுகின்றவென்று, அக்கொடுமையை னத்திவதைக்கொண்டு, அக்கணத்தவர் நாலவரு, கோயங்கொண்டு, அகிருடதமயிலுங்கருடனும் எதிர்கத்தகக போரியை உண்டுசெய்தாராகன். எ - று. (கரு)

முக்கணத்திற்கு நடந்தொழு முதன்மையோ யா யாரு
மக்கணத்தினிற் தமபதி யடைந்தன அதன்பின்
மிகு நால்வரு மறுமுக னையால் விரிநீர
தொக்க மாநிலத் தகரநீர னேன்தளர தொடர்பால்.

(இ - ன்) இந்நேத்திரங்களைபுகடைய சிவபெருநான் திருடன்தைப் பணிந்து நின்ற தலைவர்கள் யாவரும் தங்கடகங்கள் பதவினைச் சேர்ந்தார்கள். அதன்பின்பு மோப்பட்ட இந்நாண்குணங்களுஞ் சண்டுகப்பெருநான் திருடனாயநல், விரிந்த சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இப்பெரிய நிலவுலகத்தில் அகராலத் திரை சமோதரங்காகத் தோன்றினார்கள். எ. ம. (கசு)

தேவதன்மைமயி னவநிந் தேவதரின கொஞ்ஞந்
தேவவானவர் தவமனிதரிமைசெய்தொதுப்பவ

னைய காரண மென்கொண்டது நியமித்தி யென்றான்
மாயை தன்மக எயமுதிக்குணர்ந்துவரன் மறிந்தும்.

*(இ - ள்) அந்தத் தண்டையர்வு அகரகலத்திற் பிறந்தாரென்று
சொன்னால், செக்கையாகிய தேவர்களைத் தீமைசெய்து வருத்துப்படி நோந்த
காரணமாயாது? அதனையுஞ்சொல்லவேண்டுமென்று (அயமுதி) கேட்டான்.
மாயை மீண்டும் தன்மகனாகிய அயமுதிக்கு (அவர்றை) உணர்த்துகின்றான்.

பூத ராமிவர் கணத்தொடும் பொருந்திய மேனாட்
காது வெஞ்சினத் தகராறு மமரநுங் களத்தின்
மோத வானவர் பேரம ரிழந்தனர் முறிந்தார்
பாது காப்பிரென் நிவரைவர் தடைந்தனர் பதறி.

*(இ - ள்) பூதர்களாகிய விவர்கள் கணத்தோடு கலந்திருந்த அப்துற்கா
லத்தில், கொல்லதக்க கொடுங்கோபமுடைய அசுரர்களுடே தேவர்களும் புத்த
பூமியிலெதிர்க்க, தேவர்கள் தங்கள் பெரிய புத்தத்தையிழுது அழிந்து எங்க
னாப்பாதுகாக்கக் கடவீர்களென்று, இவ்வாலவரிடம்பலுது பலத்தது அடைக்
கலம் புகுந்தார்தன். எ - று. (ககச)

அன்று வானவாரு குதவுவா னகனிலத் தடைந்து
குன்று ருநநெக குவலயப் பூதநிற குழுமிச்
சென்று ருநநெழு நிருதாவெரு னேனையாடு நெருவிற்
கொன்று வானுல சிந்திற குடியிற் தினால.

*(இ - ள்) அகாலததில, தேவாருக்கு உலுபுரிய, பாத்த நிலவுலகடை
ந்து மலைகளெதிர்ப்புண வெனக்கூற, பூலோசுத்துப் பூதகணத்தோலக கூடிச்
சென்று, எதிதத்துப்போககெழுத்த அசுரர்களின் கொடிய சேனையை டத்தத்
தில் மாயத்து இத்தினைத் தேவலோகத்திற் குடியிருக்கச்செய்தார்கள். எ - று.

அந்த ரத்தவாரு குதவிவான் கயிலையை படைந்தார்
சூத வாராயுத தகுவாடுகோ னிடொடுந் தமிந்தது
வந்தி ரங்கிய வண்டவா பானனை வந்ததி
யெநதை கேண்மதி பெய்குறை யுளநென் னிசைப்பான்.

*(இ - ள்) (இப்படித்) தேவாருக்குதவிபுரிந்து பெரியகைலாயமலை
யடைந்தார்கள். அழகிய மடியதோளகளிடைய அசுரத்தலைவன் விசுனத்
தோடு தனிததுவந்து துக்கித்து, சிரடாலையையாபரணா கப்பூண்ட அச்சிவ
பிரானைத் துதிசெய்து, எமது தலையே! எங்கள் குறையொன்றுள்ளது. அத
னைக் கேட்டருள்கவென்று விண்ணப்பஞ் செய்கின்றான். எ - று. (ககஅ)

நின்ன தானையி னிலையி பூதரோர் நால்வ
னென்ன தாகிய சேனையை யுரிசெருத் திறுத்துப்
பின்ன ரீங்கவ ணடைந்தன னென்றன் னிழையோர்ந்
தன்ன காலையிற் பூதநா யகண்வெகுண் டன்னால்.

*(இ - ள்) தேவரீர் ஆக்கினையில் நிலைபெற்ற ஒப்பில்லாத பூதகணர் நால்
வர், அடியேனுடைய சேனையை உயிர்போக மாய்த்து, பின்னே இவ்விடந்
துக்குவந்துவிட்டார்களென விண்ணப்பித்தான். பூதநாதராகிய சிவபெருமான்
அவர்கள் குற்றத்தைப்பற்றி அப்பொழுது கோபங்கொண்டான். எ - று. (ககஅ)

வருநீர் நால்வரு நீவினென் னுணைய மதியா
தொந்நீ வானவர்க் குதவிசெய் தவுணரை யொறுத்தீர்
குருதி வானொயிற் றசுராவெங் குலத்திடைத தோனறித்
தருவி னுட்டவர்க் கீடும்பைசெய் ததலிலஞ் சரிப்பீர்.

(இ - ள்.) நால்வரும் வாருங்கள். நீங்கள் எமது கட்டளையை மதியாமல் இவ்விடம் நீங்கித் தேவாகட்டுத்விசெய்து அசுரரைக் கொன்றீர்கள். (ஆதலால்) உதிம்பொருந்திய வாட்டைப்போலங் கூடாமதங்கிய பற்களையுடைய கொடிய அசுரருவதறிற் பிறந்து, கற்பகத்தருவையுடைய தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்களுக்குத் துன்புசெய்து நிலவுலகத்திற் சஞ்சரிககநகடவீர்கள். எ - று. (1)

என்று னாததன னண்டவா பரணன்முற நிவரு
மன்ற வனசொலுஞ் சாபத்தா லம்பரந் தவாக்ருக
கன்று வெஞ்சினத் திடுமபைமுற நிழைத்தன டுண்டா
யன்று நொட்டவ ரிழைத்திடு மிடுமபையின றகனற.

(இ - ள்.) எனது சிவபெருமான கட்டளைத்தனா. இவர்கள் அக்காலத் தில, சிவபெருமான கூறியசாபத்தால், தேவலோகவாசிகளுக்கு விசேஷத்த கடுக்கோபத்தினாலே முழுவதும் துன்புசெய்தார்கள். அவர்கள் அக்காலத் தொடங்கிச் செயதுவந்த துயரங்கள் இன்று நீங்கின. எ - று. (246)

இவணி கழநதன விண்ண மீங்கிதன் மேனாட்
டவறின மாதவ மியற்றிய சாகத்தீ வரச
ரவனா மாதவ மழித்தன திருவுளத் தடையாக
கவனொ ளிக்கமுன முருகவேள வெஞ்சுரியிற் கழறும்.

(இ - ள்.) இங்கே யிவ்வாறு நடந்தன. இதற்கு முற்காலத்தில, குற்றமில் லாத பெருந்தவஞ்செய்த சாகத்தீவாசாசா நாவவரை, பெருந்தவ மழித்தன வற்றைத் திருவுளத்தி லடைந்து, ஒளிகளைக் கவர்த்தகக வீரகண்டாமணிதரித்த குமாரககடவுள் கோபங்கொண்டு கூறுகின்றா. எ - று. (247)

கொடியெ னப்பிடிந் துயரிய சேவலைக கொழுங்கரா
நெடிய தோமைமா மயிலினை நீவிப் பொயுருதன
முடிவின மாதவ டியறசியை யொழித்தனனி ரதனாற
தடிய பாதக மடைநதனி றோனமனங் கறுத்தான.

(இ - ள்.) தாட கொடியாகப் பிடித்துயாததிய சேவலையும், மிகக்கறுத்து நீண்ட நெருக்கையுடைய பெரிய மயிலையும் பார்த்து, நீங்களிருவருமபோய்ப போயுரிந்து, எல்லையில்லாத பெருந்தவமுயற்சியை அழித்துவிட்டீர்களாத லால், கொடுப்பாவடியதிலீர்களென்று மனத்திற்போபங் கொண்டனா. எ - று.

இறை நான்முத லெமமடி தாங்கலை யினிநீ
கொற்ற வாகொடி யலையென் நிவறற்றைக் குறித்துச
சொற்ற வாசகங் கேட்டுழிக கொடியொடுந் தோகை
வெற்றி வேலவற் பணிந்துநின் றினையன விளமபும.

(இ - ள்.) இன்று முதலாக நீ எமது திருவடியைத்தாங்க வேண்டாம்; இனிமேல் நீ வெற்றிப்பொருந்திய நெடியகொடியல்லையென்று இவ்விரண்டி னையுநோக்கி, சொன்னவாகியததைக்கேட்ட மாத் திரத்திலே கொடி (யாகிய

சேவல், வாகனமாகிய) மயில் இவ்விரண்டும், வெற்றிபொருத்திய வேலாட, த
போதிய குமாரக்கடவுளை நமஸ்கரித்து எதிரேநின்று இவையோல்வனசொல்
கின்றன. எ - று. (கஉச)

இன்று காதுநின் நிணையடித தொண்டுபூண் டிருந்தே
மென்று நின்னடி புகுதுவ தெபமனத துணரோம்
வென்றி புத்தொளிர் விளங்கிலே வேற்படைப பெரும
வொன்றி யேழையேம புரிசுவ துரைத்தியென் றிரப்ப.

(இ - ள்.) இற்றைவரையில், தேவரீர் உபயபாதங்கட்குத் தொண்டெய
திருந்தோட, மீண்டு எந்நாள தேவரீர் திருவடிப்பையடைவது. எங்கள் மனத்தி
லறியோட, வெற்றி மீரும் துவிளங்கும் பிரகாசமுடைய தகட்டுவடிவாகியவேலா
டிதக்கடவுளை ! ஏழையேங்கள் பொருத்திச்செய்யத்தக்கதைத் திருவாய் மலர்ந
தருளவேண்டுமென்று யாசிக்க. எ - று. (கஉ௫)

கஞ்சி மாநக ரடைநதுரீ ரொபையுனா சருத்தான்
மஞ்ச தோயவரை மாதவம் புரிசுதிர் புரிநதாற
றஞ்ச மெமமடி தருகுது மெசைசென்று சாரா
வஞ்சி மமபடி நினைநதுநின் றவனடி யடைநத.

(இ - ள்.) நீங்கள் காஞ்சிநகரம்மேயதி எம்மையுணர்வதற்குநுதினால்
மேகங்கள் பழகின்ற மலையிற பெருந்தவஞ் செய்கங்கள். அப்படிச்செய்தால்,
அபயமாக எடுத்து திருவடிகளைத் தந்தருளவோமென்று திருவாய் மலர்தருள,
அவ்வண்ணமே சென்றடைந்து, அழகிய சிலப்பணிந்த அவவிறைவா பாதங்
களைத் தியானித்துத் தவத்தினின்றும், அமுருக்ககடவுள் பாடங்களைப்பெய்தின.

மயிலுஞ் சூரனும பதுமலு மியற்றிய தவத்தான்
மயிலுஞ் சேவலு மாயினா வாளரி முகலு
மியலுந் தமபியு நினைநதன முடிபபநற் கெணணிப
புயலுண் டேகுறுங் கயிலையி னந்திபாற புருநதா.

(இ - ள்.) (ஒன்றாய்) பிறந்த சூரனும பதுமலும் தாங்கள் செய்ததவப்
பயலு மயிலுஞ் சேவலு மானார்கள். சிங்கமுகலும் அவ்வுக்கியைந்த இனியவ
னாகியதார்கலும் தாம் நினைத்தவற்றை முடிக்கக்கருதி, மேகங்கள் நீர் பருகிச்
செல்லும் திருக்கைலாயத்தில திருந்துதேவரிடஞ் சென்றார்கள். எ - று. ()

நந்தி நாதனை னளிரகழற் பங்கய மடைந்தேம்
புந்தி கூதர நாவால் கழிந்தரப புரிந்தேம்
விரதை யூதியும் வெணாணிணச சூற்படைச சாத்தன
றந்தி யூதியு மாகுவ மெனமனந் தரிந்து.

(இ - ள்.) திருநந்தி தேவரே ! தேவரீரது குளிரச்சிதங்கிய திருவடித்தா
மரையை யடைந்தோட, அடியேங்கள் காளியின் வாகனமாகிய சிங்கமும்,
வெள்ளிய நிணப்படித் சூலாடித்தந்தித்த அரியரபுத்திரன் வாகனமாகிய
யானையும் ஆவோமென்று மனத்திற்கொண்டு, வெகுதூரம் புத்தியுர்வமான
தவத்தைச் செய்தோட, எ - று. (கஉ௮)

அளிய மாற்றிய வருந்தவ மவப்படா தருளி,
யொளிய நீறணி யெம்பிரா னருடியென் றுரைப்ப -

வெளிய வானெயிற் திவார்முக நோக்கினன் வியவார்
தெளியு நான்மறை நந்திமற் றினையன செப்பும்.

(இ - ள்.) பிரகாசநதங்கிய திருவெண்ணீற்றினைத் தரித்த எமது தலை
வரே! அடியேங்களியற்றிய அருந்தவமானது பலனற்றதாகாமல் அநுக்கிரகஞ்
செய்து அருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, வெண்ணிறநதங்கிய ஒளிபொரு
ந்திய பற்களையுடைய இவர்கள் முகத்தைப்பார்த்து வியந்து, தெளிந்த நான்கு
வேதங்களுடைய திருநீர்திதேவர் இவ்வகையாகச் சொல்லுகிறார். எ - று.

நீற்றிநதரு னெம்பிரா னேறிய நெடுங்கோட்
டேற வாகுள லூதிநட கிருங்கதி கொடுக்குங்
காறு மெழுமுழையிருத்திரென் றுரைதனைன கருதி
வேறு கொண்டி லிருவருந தமதுளம வியந்தார.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீற்றினையணிந்த எடுத்து சிவபெருமானாரோக்கணிக
குட் கொடிய கொம்புகளையுடைய இடப்பாகிய திருந்திதேவா, காரிகுடி
அரியர புத்திநுகருமுள்ள வாகனங்கட்குப்பெருபதவி (ஆகிய முததி) அருளு
கெல்லையு நீங்கள் எம்மடத்திலிருப்போர்களாக வென்ற நுகக்கித்தனா அவா
களிருவரு அதைக்கருதிக்கொண்டு வேறொன்று நினைந்தவாகளாய் மன
மகிழ்வுற்றோர்கள். எ - று. (கரு)

இப்பெருங்கதை கேட்டுழியயமுதி பென்பாரா
கப்பி ளாதனைச் சமைபுடைய தாயொடுங் சைவாரெனாட்
டொப்ப ருந்திற் றேற்றின லூதிந நின்றதந
தப்பில வானகதி பெறுவன சாற்றெனச் சாற்றாம.

(இ - ள்.) அயமுதி பென்பவள இப்பெருஞ் சரிதைகைக்கேட்ட காலத்
தில், கிளைத்த இளமை தங்கிய தன்பா முடைய தன் தாயாகிய மாயை
யுடனே, இரண்டாகப்பிரிந்த கொடுக்கையுடைய ஒப்பற்ற வல்லமை வாய்ந்த
இடப்பாகிய திருந்திதேவால எல்லா வாகனங்களுந்தவறுத்தலில்லாத பெருங்க
தி பெறுகின்றனவற்றைச் சொல்லவேண்டுமெனக் கேட்க, (தாயை அயமு
கிக்கு மேலும்) சொல்லுவான். எ - று. (கரு)

வெள்ளி யங்கிரிக கோட்டந மேவரு மிறைவன்
வள்ளி துணைமருங் குமைரிடைத் தூக்கையை வருத்திப்
புள்ளி வண்டறை துளவணி முகிலிடைப் புலையு
னள்ளி லைப்படைச் சாத்தனை வருத்தின னதுநான்.

(இ - ள்.) அழகிய வெள்ளி லையின் சிகரத்திலே வீற்றிருக்குஞ் சிவபெரு
மான், கொடிபோலும் துணணிய இடையையுடைய உடாதேவியாரிடந்தூக்க
ையை வருவித்து; புளளிகளையுடைய வண்டுகளொலிக்குத் துளவமாலைதரித்த
மேகம்போன்ற திருமாலபால புலால்கமழும் மாமிசசிறைந்த அச்சமாகிய
இலைபோன்றகுலாபுநதநங்கிய அரியரபுத்திரனை வருவித்தனா, அக்காலத்தில்.

இனையா போநனை டொப்பிரான் திருவடி யேத்தி
வினைய லூதிமற் றெங்களுக் கருளொன வேண்ட
வனைய வேற்றினையழைத்திவாக் கூாதிநீ யருள்வா
யெனவு னாதது மெழுமுழைத் துணைமருபி பிடபம்.

(இ - ள்.) இவர்களிருவரும் வந்து எமது சிவபெருமான் திருவடிகளைத் துதிசெய்து நன்னடைபொருதிய வாகனங்களை எங்களுக்கு அருள்வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள, அந்தத் திருந்திதேவனா விளித்து இவ்விருவாக்கும் நீ வாகனங்கள் தரக்கடவாயெனக் கட்டளைத்தவவுடன், பெருவல்லபமுடைய இருகொப்புகளை யுடைய இடபதேவா. எ - று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடல்கள் குளகம்.

(கநச)

அருளி மால்வரைக் கயிலையி னருகுறா சரிர்குந்
திருகு சேறறவெஞ் சீயமொன் றிழிமதச் செருக்கி
னெரிவி ழிக்கரந் தநதியொன ழிக்கிவாக கனிபடல்
கரியு மததிற லாஸியுந் தனிமனங் கவலா.

(இ - ள்.) அருவிவழும் பெருமலைபாதிய கைலாயத்தின் அருகேயிருந்து சுஞ்சரிக்கும் கடுங்கோபமுடைய சிங்கமொன்று, பெருகிப்பாயும் மதச்செருக்கையும் தீப்போலும் விழிகளையும் துதிககையைப் படைந்த யானையொன்று, இவ்விண்ணடையும் இவ்விருவாக்குங் கொடுத்தருள, அந்த யானையும் வலிய சிங்கமும் ஒப்பற்ற டனங்கலங்கி. எ - று.

(கநச)

இடப நாயக பாங்குகிசு சரிலையி னிருந்துன்
படமொ ளிப்பதம் பெறுகுவா னருந்தவம் பாரிந்தெ
மிடையி னீங்கி துற பணிதவா நெறுவென விசைபப
வடன்ம ருப்புடை விடைபவற கினனா மறையும்.

(இ - ள்.) திருந்திதேவனே ! அழியோகள் இகைகலாயகிரியி லிருந்து ஒளிவளாகின்ற தேவரீருடைய திருவடிகளையடையக் கருதி அருந்தவஞ்செய்தோம். இதனடுவே இவ்வாறு உண்டாய் காணம் யாடுகென்றுவினவ, வலி தங்கிய கொப்புகளை யுடைய இடபதேவா அவைகடது இவ்வணங் கூறுகின்றனா. எ - று.

(கநடு)

சேய காலமற நிலையவாக டாகியாயத் திரிந்து
போய பினகதி யளிக்கு தம் போமினென் றிவரை
யேய பின்னாமற நவாக்கவை புரதியா யிருந்து
மாயி ருமபந் மேற்றினு லடைந்தன மகிழ்ச்சி.

(இ - ள்.) கொங்காலம் இவ்விருவாக்கு வாகனங்களாயத் திரிந்திருந்து பின்பு கதிதருவோம் செலலுங்கனென்று விடைகொடுத்து இருவரையும் அனுப்பியபின், அவை அவாகட்கு வாகனங்களாயிருந்து, திருந்திதேவரால் மிகப்பெரும் பதவியாகிய முதநியை மனமகிழ்ச்சியை யுடையவைகளாய் அடைந்தன. எ - று.

(கநக)

ஏறு மூர்திமற நிலமென விருவரு மெதிராநது
கூறு நானமறை யேற்றொடு முயாததனா குறுகி
நீறி லங்கொளி நநதிதன னுளதொடு நிரைநதான்
வேறு கொண்டிவ ரிருவரைக் கொடுத்தனன் விருமபி.

(இ - ள்.) (பூவ) காளி அரிமரபுத்திவஞ்சிய அவ்விருவரும், ஏறத்தக்க வாகனங்க ளிலலையென்று, நாண்குவேதங்களுந் துதிககின்ற திருந்திதேவபோடு எதிரேவந்து கூறினார்கள். திருவெண்ணீறு பிரகாசிக்குந் திருமேனி

யையுடைய திருநெல்வேலித் தலைநகரத்திலுள்ள தமது திருவுள்ளத்தி லாவேரெடுத்து
அவ்விருவரையும் விருப்பத்துடன் (அவர்கள் விருப்பம் நிறைவேறுகப்படி) வாச
னங்களைக் கொடுத்தருளினார் எ - று.

தாரகன் சிங்கமுகனென்று மிகுந்தும் பூர்வகாளி அரியரபுத்திரனிலவர்கட்கு
வாகனமாகத் தவங்கிடந்தவர்களைத் தவின், புண்டையவாகனமிரண்டையும் தாத
னகாளி அரியரபுத்திரனுக்குக் கொடுத்தது, இவர்களை அவர் உள் விருப்பின்படி
பூர்வகாளி அரியரபுத்திரனுக்கே கொடுத்ததன வொன் (க௭)

சூராதிகளொடும் சச்சருங்கம் முற்றிற்று,

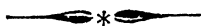

ஆக சருங்கம் உ-இ நிறுவிருத்தம் - ௨௨௪.

மு ன் று வ து

அ ய மு கி ச ரு க் க ம்.

கலநிலைத்துறை.

சுது கேட்டுநீன் நயபுகி பின்னரு மினி
தாது வார்துமு லன்னையென் னிலைசொலத தருமென்
ருத வேரதுவன் கேண்டதி யென்றன னுரைப்பாள
சீத வார்பெருங் சடலகக் துளதொரு தீவு.

(இ - ன்.) இதனைக்கேட்டு அயமுகி மேலேநின்று, மகராதப் நிறைந்த
நெடிய கடந்தலை, டைய தாயே ! இகனமேல், நீ என்வரலாற்றினச் சொல்ல
வேண்டுமெனக்கேட்பு, சொல்கின்றேன். கேட்பாயாகவென்று சொல்கின்
ருள். குளிர்ந்து நீண்டபெருங்கடலுக்குள் ஒரு தீவு உள்ளது. எ - று. (க)

தெங்கு தண்புனற் கிடந்தகோ மேதக தீவின்
வாங்கு நான்மறை விசிட்டனென் றுளறொரு மறைபோ
னங்க வன் நனிச சுவேதையை வேட்டன வவள்பா
லோங்கு மாதவத துதித்தனன் சித்திர லோகை.

(இ - ன்.) தேக்கமுற்ற குளிர்ச்சிதெயிய கடலகத்துள்ள கோமேதக
தீவிலே நான்குவேதங்களைப் முணர்ந்த விசிஷ்டனெனும் பெயர்கொண்ட
வேதியறொவனுண்டு, அவ்விசிஷ்டன் ஒப்பற்ற சுவேதை யென்பானை மணஞ்
செய்து கொண்டனன். அவளிடத்தில் உயர்ந்த பெருந்தவத்தால் சித்திர
லோகை யென்பான் பிறந்தனன். எ - று. (உ)

அழகெ லாந்திரண் டோருருக் கொண்டன வளையாள்
குழவி மானிளம் பிடியினதத் தவழ்தொறுது குதையாள்
கிழலை வாய்மொழிக் குதலையிற் கேட்பினார் மானுந்
கனைய லார்கன வாயினு மரும்பின தழைக்கும்.

(இ - ள்.) (பெண்குட்டிய) அழகுக்கொடியும் ஒன்றுசேர்க்கது வடிவெடுத்ததைப்போன்றவன். இளவத்தனாகிய பெண்மகன்போலத் தவழ்ந்தோறுங் குழைவுமாவான். இளவாயின் மழலைச் சொல்லைக்கேட்டாலும், இலைகள் முற்று முலர்ந்திருக்கும் மரங்களுந் தளிரவிட்டுத்தழைக்கும். எ - று. (௬)

குழைத்த செம்பொன்னு லியற்றிய புனைந்தகண் சிலம்பு
தழைத்த சிலலொலி குலிப்புறத் துளர்நடை பயின்று
ளிழைத்த மாதவத் தன்னைகண் களித்தன ளிருப்ப
மழைத்த வாரகுழ லேழ்வய துற்றன ள வளநாள்.

(இ - ள்.) இளக்கிய பசும்பொன்னுலாகிய அலங்காரஞ்செய்த வளைந்த சிலம்புமிருந்த சிற்றொலியொலிக்கத் தளர்நடைபழகினாள். பெருந்தவம்புரிந்த தாயாகிய சுவேதை கண்கள் களித்திருக்க, மேகவண்ணமுற்றதாய நீண்ட கூந்தலையுடைய அச்சித்திரேகை பழுவயதெய்தி வளரது வருகையில்.

அணைய தீவகத் தயல்கிடந் துளதொரு நகரந
தன்னு னாததிடிற நயங்குபூச சக்கர மநன்பா
னினைய நானமறைக குலத்தரி சனமனோ நெறியோன்
மனைவ யிற்றிடைத் தோனறின னொருதனி மதலை.

(இ - ள்.) அநக கோமேதகதீவின் சம்பத்தில ஒரு நகரமுண்டு. சொல்லுமிடத்தில், அதனபெயர் பூச்சக்கர நகரமென்பாக்கள். அதனிடத்தில், எண்ணத்தக்க நான்குவேதங்கட்குரிய வேதியா குலத்தில, ஒப்பற்ற சனமாக்கடேற் கொண்ட அரிசனமனென்போன வயிற்றில ஒப்பற்ற ஒருபுத்தி னுதித்தனன்.

புனித மாதவன் புண்டரீ கப்பெரும பெயரான்
றனிம றைப்பெருந தலைவனத் தையலை மணந்தா
னினிது கொணடுபோயத் தனதகத் திருத்தின னிவளை
வனைக னங்குழை புதுவனப் பொருங்குற வளாவாள்.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான பெருந்தவரு செய்தவனும, புண்டரீகனென்னும் பெருமைதருகிய பெயர்பெற்றவனுட, ஒப்பற்ற வேதப்பெருந தலைவனுமாகிய அப்பதல்வன், அச்சித்திரேகையை வதுவைசெய்துகொண்டு, இனிமையாக அழைத்துச்சென்று தனயனையில் இருத்திகொண்டனன். அலங்கரித்த மேகத்தாற் செய்ததுபோன்ற கூந்தலையுடைய அவள புதிய அழகுகளையாவும் ஒன்றாய்ச் சேர்வளாவாளாயினாள். எ - று. (௭)

எரியு நஞ்சமு மழைத் த மெடுகதுறத் குழைத்துப்
பரிவி ன்ட்டின கிடத்தின வாமெனப் பதைத்த
வரிப் பரந்தன வயலபிறழந் தணிக்குழை நடந்த
எரிய வாயின வெனியவா யினதடங் கண்கள்.

(இ - ள்.) தீயையும் அழைத்ததையும் விடத்தைப்பட்டுத்து ஒன்றாய்த் கூட்டி அன்போடு நீட்டிக்கிடத்தினவெனச் சொல்லத்தக்கதாய், பதைப்புடையனவும், செவ்வரிப்பரந்தனவும், பகலிற் புரண்டு காதோலைவரையில் நடந்தனவும், கருகிறமுற்றனவும் வெண்ணிறமுற்றனவுமாயப் பாடகண்களை யுடையவன். எ - று. (௮)

ஆரி ருடபிழம் பொருக்குவிட் டணையதோ கமஞ்சுற
காரி ருட்கொழந் தொருவழிக் கானறதோ கமழ்ந்த

வேரி யஞ்சன மயிரொன விழுதுவிழ்ந ததுவோ
வாரி ணர்ச்சுரு னோதியை யாதென மதிப்பாம்.

(இ - ள்.) பொருந்திய இருட்குழம்பை யொழுக்கவிட்டது போன்றதோ? கருக்கொண்ட மேகத்தின் இருட்கொழுந்து ஒலேவழியிற் கக்கியது போன்றதோ? மணம்வீசிய சுருத்த மையானது மயிரொன்ச்சொல்ல விழுதுவிட்டது போன்றதோ? நீண்ட மலாகக்கொத்துகளைச் சூடிய அவளது சுருண்ட கூந்தலை யாதென்று நிச்சயிப்போம்? எ - று.

(அ)

முளைத்த வான்பிறை முத்தின முற்றிய பின்னர்க்
கிளைத்த வாரிருட கீழவடிம பிணைபெறக் கிடத்தித்
தளைத்த வாடுமெனக் கரும்புரு ருத்தொடுந தயங்குந
திளைத்த சிந்தா வாணுதல யாதெனத் தெரிப்பாம்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்தில் முளைத்த சுருத்தின மூன்றுடாட்கள் கலைகள் முற்றிய பிறகு, நீரைத்தவிருள, கீழ்வடிம்பிலே இருபக்கலிலும் சரியாயிருக்க வைத்துக் காவற்படுத்தியதற்குச் சமானமென்று (கண்டோர்) சொல்லுமபடி, கரியபுருவத்துடனே விளங்குஞ்சிந்துர்ப்பொட்டணிக் கொளித்திய நெற்றியை யாதெனச் சொல்லுவோம்? எ - று.

(க)

பயிற்செய் கானக மரகதப் பசுமபனித் தோகை
மாயிருகு லங்குழி மயங்கின சாயலின மயங்கு
முயிரத்த பூந்தறை மாஞ்சின் புடனுறைந திசைக்குங்
குயிற்செய் கானக மரகதப் பசுமபனித் தோகை

(இ - ள்.) பழகியுள்ளகாட்டில் மரகதப்போலும் பசியகுளிரந்த கலாப த்நையுடைய பயிற்செய் கானக மரகதப் பசுமபனித் தோகை இவளசாயலால் மயக்கமுற்றனவாய் மயங்கும். கொழுந்தவகிய குரலெனவும் அழித்ததுடன் சேர்த்த இவள் குதலைச் சொற்களுங்கு அழகிய தழைக்கணிகற்றை டாங்குகளையில் வசிக் கொள்குங்கு குயில்கள் பெருமூச்செழிகின்றன எ - று.

(க0)

முழுத்த பானிலாப பிதித்தன பிறைமுறை திருத்தி
யழுத்தி வைத்தவோ வமிழதினை யருமபென லாகக்கிப்
பழுத்த வெண்ணிலாப படுத்திவைத் தனகொனமற் றற்போ
மொழுக்கு வானகை யாதென வுணர்ந்தில மினனும்.

(இ - ள்.) கலைகளிறைந்த வெள்ளியசுருதினைப் பகிராது வரிசைவரிசை யாய்த் திருத்தியழுத்திவைத்தனவோ, அழித்ததை யருட்புபோற்செய்து மிக்க வெள்ளியசுருதிரிகையைப் பரப்பிப்படிவைத்தனவோ, யாதோ நாமறியோம். ஓங்குகாயுள்ள பிரகாசிக்கின்ற பற்களயாதென்று இதுகாறுந்தெரிந்திலோம்.

வட்ட வார்ச்சுரு னோலையிற் பொலிந்தன வள்ளை
கெட்ட காமனாக கனையிரா கொடுத்ததிகு கிளையே
தொட்ட வராதினாப் பரவைமா நிலத்துயிர சூறை
விட்ட ருந்துற மறலிகைத் திருத்திய விலககே.

(இ - ள்.) வட்டமாகச் சுருண்ட நீண்டபொனலோலையில் வீளக்குவன வாகிய வள்ளை (இலைபோலுங்காதுகள்) அககாலத்திலே அபசயமுற்ற மமைத னுக்கு உயியையளித்தது. அவனுக்குறவாயுள்ள அவையே (சகலா) தோண்டிய நெடிய அலைகள் பொருந்திய கடல்குழந்த பெரிய பூயிம்ல உயிர்களைக் கொள்ளுகொண்ணென இயமன் தனகையால் திருத்திவைத்த குறிமாயுள்ள கொள்ளுமாம். எ - று.

(உஉ)

இலவு பூத்ததிற் பவளமென கொழுந்தொளி யிருத்தி
மலர்மு ருக்கிதழ்ச் சேயொளி வழிதத்தின் றிவிக்
குலந றுங்கனி வீழியிற் கொடுத்தன வெனலா
யலைக டற்படு மாரமு தரும்புசெவ விதழாள்.

(இ - ன்.) பூத்த இலவமலரில் மெல்லிய பவளகொழுந்தின் பிரகா
சத்தை யமைத்து, முருக்கமலரிதழின் செந்நிறத்தை வழித்து அதிற்கூட்டி,
நிறத்தோடுகூடிய நல்ல வீழ்ப்பழத்திற்குக் கொடுத்தன போன்று சொல்லத்
தக்கதாய், அலைகள் பொருந்திய பாற்கடலிலுதித்த நிறைந்த தேவாமாதஞ்
சிறந்துச் சிவந்த அதாததினை யுடையவன். ஏ - று. (க௬)

அரும்பு கண்கறுத தாரமு தகம்பொதிந தமிழ்தின்
குருமைப யொத்தணி திதலைப் பொடித்தற்கு குழைந்த
மருங்கி னுக்கிரங் காதிரு மருங்கொளி பழுத்த
முருங்கு தனமைபெற நெழுநதினை முகிழ்த்தவெம முலையாள்.

(இ - ன்.) அருமையொத்த கண்கள் கறுப்பெய்தி, உள்ளிடத்தில்
நிறைந்த பால்பாவி, தென்னங்குறுமையையொத்து, டேலே அழகிய தேமல
பட்டாந்து, மிகமெலிந்துள்ள இடைக்குத் தளவெய்தாமல் இருபுறங்களிலுட
மிக்க ஒளிவீசி, கொலைத்தனமை வாயத்தோங்கிக் குவிந்து பூரித்த இருதனை
களையுடையவன். ஏ - று. (க௭)

மறுவின் மென்கலை சுருக்கவக் கலையொடு மயங்கி
யுறுவ தினமைபெற றுலகெலா மயக்கிய மா
விறுதி பெற்றபின் னெடுத்ததவோ ருருவென லாகிச
சிறிய சிற்றிடை பவனுயி ராமெனத் திகழும்.

(இ - ன்.) குற்றமில்லாத பெல்லிய ஆடையைக்கட்டுதலுட், அவ்வாடை
யுடன் கலந்து தானுள்ள தோற்றமேயில்லாது, உலகமுழுவதையும் மயங்கச்
செய்த மனத்தன் இறந்தபின்னா எடுத்த (அருவடாகிய) ஓவடிவென்று
சொல்லத்தக்கதாய், அற்படாகிய சிறிய இடையானது, அப்பனத்தனுயிரொன்
சொல்ல விளங்கும். ஏ - று. (க௮)

அருப்பி னந்தனத் தாருயி ரளித்தவ ராசை
விருப்ப மெவவன வவவன வாகிய விரிவா
யுகுத்து ருத்தமு துற்றிருந் தன்னவ ருளமபோற்
பெருத்த நகுகனிந தகலிய வலகுலபெற றுடையாள்.

(இ - ன்.) அருப்புபோல இளமையாகிய தனமுடையாளிடத்தில், தமது
நிறைந்த உயிகைகொடுத்தவர்களின் ஆசையெவ்வளவினதோ அவ்வளவின
தாகிய விரிவையுற்றதாய், சுருந்து சுருந்து அமுட்டும்பெடுத்தது, அக்காழ்கா
களின் மனமெவ்வண்ணம் பரந்திருக்குமோ அவ்வண்ணப்பாவி, மிக்ககனிந்து
விசாலித்த அலகுலையுடையவன். ஏ - று. (க௯)

பாயொ ளிப்பணித் தாமரை பரிதிவிட முமிழ்ங்
காயொ ளிக்கதிர் படப்படக் கருகுவ கதுவா
மீயொ ளிப்பட மென்பையுந் தனமையும் விரிவிச்
சேயொ ளிப்படச் சிவந்தன சீறடிச சிலம்பு.

(இ - ன்.) ஞாயன் தன்பாவிருந்து பரப்பும் வெப்பமாகிய ஒளிதங்கிய
கிரணங்கள் நாகுத்தோறுப, கருகிடபோகும் பரந்த காந்தி, ன்ள ஞாயிச்சி

உபதேசகாண்டம்.

வாய்ந்த தாமனையைப் போலாகாது, சிலம்புத்தின் மிககௌரி தாக்குதலால்
மென்மையும் குளிர்ச்சியும் கலந்து செவ்வொளியிலும் சிவந்திருக்குஞ் சிற்
றழையபுடையவன். எ - று. (கங்)

சாந்தநாவினிய பொதிப்பின் றுயிர்ப்புறத் தவழ்ந்து
போந்த தென்றலங் குழவி யோர் தளர்நடை போலு
மாந்த ராநுயிர் மயக்கிய மடநடைக் குலுமை
கூந்த ஸம்பிடி யனறிமற நேதெனக் குணிப்பாய்.

(இ - ள்.) சந்தனமரங்க ளுபாந்த பொதியாசலத்திருந்து பெருமூச் கண்
டாகத் தவழ்ந்துவந்த தென்றலென்னும் அழகிய குழந்தையின் ஒப்பில்லாத
தளர்நடையைப்போல, புருஷர்களின் அரியவுயிரை மயங்கச்செய்த அவளது
இளநடைக் குபமானமார், [கூந்தல்] கழுத்தடிமையிடைய அழகிய பெண்
யானையைன்றி வேறேதெனறு குறிப்பிடுவோம். எ - று, (கஅ)

இவளை யின்னுயிர்ப் குயிரொனத தழுவின னிருந்தான்
புவன முண்டுமிழ்ந தளர்தவ னிணையடி போற்றித
தவமு யற்சியி னொழுகுவா னறநெறி தவறு
னுவர்க்க ருங்கட லுலகமொத தொழுநகுற வாழ்வான்.

(இ - ள்.) இச்சித்திரரேகையைத் தனது இனிய உயிராகுயிராகத் தழுவி
யிருந்து, உலகமுண்டுமிழ்நதவராகிய விஷ்ணுமாததியின் உடயபாதங்களைத்
துதிசெய்து, தவமுயற்சியில் ஒழுங்குவோனாய், நீதிமுறை தவறாதவனாய், உவா
டையமாகிய கருங்கடலாற குழப்பெற்ற உலகத்தோடொத்தது முறையாக வாழ்ந
திருந்தான். எ - று. (கக)

துளப மாரபினன் சுருக்கிய வுத்தரீ யந்த
னளவு தாமரை மணியின னாழு தனைநத
களவி மென்குயி ளம்புயத திருமகன் கேளவ
னுளநி னைநதிடு வயிணவத தலைமைபெற றுடையோன்.

(இ - ள்.) துளசிமாலையித்த தமார்புடையவனும், சுருக்கித்தரித்த உத்தரீய
முடையவனும், கணக்கிட்ட தாமரைமணி மாலையித்தவனும், குயிலின
குரல்போன்ற தேவாமாதங்கலந்த மெல்லிய சொற்களையுடையவளாயத் தாம
ரைப்பீடத்திலுள்ள திருமகன் கொழுநனை மனதில் தியானஞ்செய்யும் வைண
வத்தலைமை அடைந்தவனுமாவான். எ - று. (உ0)

பொருவின மாதவப புண்டரீ கப்பெரும பெயரான்
மருவு சித்திர றோகைபூண வனமுலை மயங்கி
யொருவு றுவருங் காமவெங் கடற்படிந துற்றான்
றிருகு சிந்தைய னிவனெடுகு சிறந்தன்ன லிலநான்.

(இ - ள்.) ஒப்பில்லாத பெருந்தவமுடைய புண்டரீகனென்னும் பெருமை
பெருந்திய பெயரையுடையவன். தான்மணந்த சித்திரரேகையின் ஆபரண
ம்மணிந்த அழகிய தனங்களில் மயங்கி, எப்போதும் அகலாத அருமையான
காமமென்னுங்கொடிய கடலில் மூழ்கிக்கிடந்தான். மாறுபட்ட மனமுடைய
சித்திரரேகை இவனோடு கூடிச்சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்தான். எ - று. (உக)

மறைக்கு நாயக னீங்குவன வறுமைகண் டுரங்கி
நறைபய ஈந்துழாய் நாயக னொருமணி நலக
நிறைத்த மாநிதிக் குபபையங் கதுதர நின்றான்
செறித்த வாயிரா சிடருந் கருகினன் சிறந்தான்

(இ - ள்) வேத நாயகனாகிய இப்புண்டரீகனது வறுமையைப் பார்த்துத் திருவுள்ளமிடாதி மனவக்கம்மும் புரிய துளவமாவே குடியிருக்கான் ஒருடனிலயக் கொடுத்தருள், அம்மணி நிறைந்த பெருநிரவியக் குயியல்களைத் தரப்பெற்ற அப்புண்டரீகன், தன்னையடுத்த ஆயிரக்கணக்கான சீடர்களுக்கு உதவிசெய்து சிறப்புற்றிருந்தான். எ - று.

(௨௨)

இவன கத்திருந் தில்லற மாட்சியி னிழந்தா
ளவன டிததுணைச சீடரை யவாவின ளணைநதாள்
குவிமு கிழ்ததுணைக் கொங்கையாள் குறிப்புவே ருகிக்
கவரு ளத்தினள காமமிக் கூர்தரக் கவல்வாள்.

(இ - ள்) சித்திரரேகை இவனமனையிலிருந்து இல்லற தருமத்தவறிய வளாய், அப்புண்டரீகன் திருவடியைப்பணிபுஞ் சீடர்களை விரும்பிப்புணர தாள். குவிந்த அரும்பையொத்த இருதனங்களைபுண்டய அவன் மனத்திரிந்து வஞ்சகமனமுற்றாளாய்க் காமமிருத்துப் பெருகுதலால் வருந்துவாள். எ - று.

வாள ரிததடங் கண்களா லுயிருக மருட்டு
மூனெ ரிக்கடுங் காமயெந நோய்க்கெட முயங்கு
நாளொரா நாழிகை யாயினு மொழிவுறு ணையபால்
வேளவி கற்பமே யல்லது வேண்டுழி வேண்டாள்.

(இ - ள்) வாள்போன்று அரிபடர்ந்த பரந்தவிழிகளால் உயிரோருட்படி மருட்டுவாள், மூண்டெரிபுங் கடுங்கோபமாகிய கொடுமையெடெப்புணருவாள், ஒருநாளில் ஒருநாழிகையேனும் ஒழிபாடவளாய் மதனல்லைமையேயிச்சிப்பாள். பிறவற்றை வேண்டுகொண்டாலும் இச்சியாள். எ - று.

(௨௪)

அள்ளல் வாரகட லசனிலத தாடவ ரநேக
ரொளரி றைப்பொழு தொழிவுறு தியற்றினுந் தமிழ்தாற்
களா வானெடுங் கணணித னதுபவக கலவி
யுளா மோரனதுமெய் பொடி ததிருங் காமமிக் கொழுஞ்மு.

(இ - ள்) சேறுதனாகிய ரெடிய கடல் சூழ்ந்த பரந்த உலகத்திலுள்ள ஆட வரகோ, மிக்ககுறைந்த இரைப்பொழுதும் ஓயாது புணரநாலும், பிரிந்த காலத்தில் வஞ்சகமாகிய வாளபோல் நீண்டவிழிகளையுடைய அச்சித்திரரேகை தன் அருபவமாகிய புணர்ச்சிமை மனத்திற்கருதி உடலுளகித்துக் காமநீரை மிகுதியாக ஒழுகுவாள் எ - று.

(௨௫)

கோட்டி. ரும்புனற கொள்ளையக் கோடிற் றறித்து
நீட்டி நீடொறு மாயிடுங் சவாததலை நிமிரும
வாட்ட டங்கணு மனையன மாநதரிற் படருந்
தோட்ட லங்கலாள் சிந்தையு மவவழித் தொடரும்.

(இ - ள்) களையையுடைய மிக்கநீர்ப்பெருக்கு அக்களையழியவுடைத்துப் பெருருந்தோறும் கணக்கில்லாத கால்களாகப்பாயும். (அதுபோல) வாள் போன்ற பரந்த விழிகளையுடைய சித்திரரேகையும் கணக்கில்லாத சோரபுருஷ ருடன் கலப்பாள். இதழ்களோடுகூடிய மலர்மாலையணிந்த அவன்மனமும் அவ் வனையே பின்பொருடர்ந்து செல்லும். எ - று.

(௨௬)

மணியி ழந்தனர் மாந்தியிழந்தனர் மயங்கி
நினைவி ழந்தனர் நெஞ்சிழந் தனர்நிலை யிழந்தார்

உபதேசகாண்டம்,

கீளைசெய்து, மாநகர மாந்தரி லவனொடும் புணர்ந்தா
நினைய் டொன்பெருந திழங்கிய வாக்கைய நினைத்தார்.

(இ - ள்.) அவங்கரிக்கின்ற அநதச்சிறந்த நகரத்திலுள்ள ஆண்மக்களில்
அவனோடு லவதவர்கள் வீடுகளை யிழந்தார்கள், சிறந்த செல்வத்தையிழந்தார்
கள், மயக்க மெய்திதழங்கன் நற்சூததை யிழந்தார்கள், மனவன்மை யிழந்தார்
கள், தங்கள் நிலைமைகளை யிழந்தார்கள், இதன்மையர் (மேலும்) எவ்வுயர்கள்
வெளியே நோன்றிய தேசமுடையவாகனாக இளைத்தார்கள். எ - று. (உஎ)

கலவிருத்தம்.

ஆய ளின்னண மவ்வழி யெய்துழி
மெய வேத வயிணவ வேந்தனை
நெய நெஞ்சொடு நீண்மறை யோரொடுந
தூய சிந்தை துருமுனி யெய்தினான்.

(இ - ள்.) ஆகிய அச்சித்திரேகை இவ்விதமாக அவ்வழியில் ஈடருதுவரு
கையில், அவன் ணவனுண வேதமுணாத வைணவதலைவனுண புண்டரீச
னிடத்தில், அன்புடைய மனதோடும் திரளான அந்தணர்களோடும் பரிசுத்த
மனமுடைய துருவாசமுனிவாவந்தருநினான். எ - று. (உஅ)

சென்ற வததுரு வாசந கெதிராசெலா
வொன்று சிந்தை யுருந வுருகை
னினது நீவந நெக்தவரு செயதன்
வென்றி யாதவ வென்று விளம்பினான்.

(இ - ள்.) வந்தருநிய துருவாச முனிவருக்கு எதிராசென்று, ஒருப்பட்ட
மனமுருக உடலுருகினொய், வெற்றிநங்கிய பெருந்தவமுனிவனோ! தேவரீர
இத்தினத்தில் இங்கெழுந்தருளுவதற்கு யாதவமியற்றினேனெனக்கூறினன்.
(அப்புண்டரீசன்) எ - று. (உக)

பொய்யின மாநவாப புங்கவ னைத்தொழு
தைய பொன்னடி சாததிண் யாதலி
னெயது மென்னக மெததவரு செய்கதோ
செய்த மாநவ புணமை சிறுதனன்.

(இ - ள்.) பொய்யின மாநவாப புங்கவ னைத்தொழு
தைய பொன்னடி சாததிண் யாதலி
னெயது மென்னக மெததவரு செய்கதோ
செய்த மாநவ புணமை சிறுதனன்.
(இ - ள்.) பொய்யின மாநவாப புங்கவ னைத்தொழு
தைய பொன்னடி சாததிண் யாதலி
னெயது மென்னக மெததவரு செய்கதோ
செய்த மாநவ புணமை சிறுதனன்.
பணிந்து, ஐயரே! தேவரீர திருவடிகளைச்சாததியருளிரீரானபடியால், அடி
யேன் குழல்பாது தவமபுரிந்தோ? யானியற்றிய பெருந்தவத்தின உணமைப்
பலனை மேம்படவடைந்தேன். எ - று. (க0)

என்னு மனபி நெடுதெடுத தேத்துபு
வுன்ன ருநதன் னுறையுள கொண் டேகினான்
முன்ன ருநதுரு வாசனெ டுருசுடர்
மன்னு மாமணி மண்டபம் வைகினான்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லும் அன்புடன பலவாருக எடுத்தித்ததிசெய்து
கீளைத்தற்கரிய தன் வீட்டிற் கழைத்துக்கொண்டுபோய், அடைதற்கியிலாத
துருவாசமுனிவருடன் ஒளிதங்கிய சிறந்த ரத்தினங்களிழைத்த மண்டபத்தி
லிருந்தான். எ - று.

ஆசனநத நருசனை செய்தின்
போசனஞ்சொற்றமைக்கப் புகுந்தன்
பாசிழைக்குப் பரிந்துரைத் தானவன்
மாசகற்றிய மைத்தனண மாட்சியின்.

(இ - ள்.) ஆசனமளித்து அர்ச்சனைசெய்த பின்னா, திருமுது செய்யும்
படி பிரார்த்தித்து (அவர்ச்சம்மதிகக்) அத்நையமைக்கப்புகுந்து, பசுமொன்றோ
பரணமணிந்த தன்மனைவிக்கு அனபுடன் சொன்னான். அவனும் சும்மியின் நிச்
சிறப்போடு (உணவாதினைச்) சமைத்தனன். எ - று. (கூஉ)

இயலு மன்பி னடிசிலி ழைக்கபின்
பயன றுங்குமுல கொண்டனை போவெனக்
கயவெ னெகட் கருமபுகொண் டேகி
நியிலு நெஞ்சிற் றயிலவளா வான்றனை.

(இ - ள்.) இயன்ற அன்போடு அமுதமைத்தபிறகு மேகம்போலக்கறுத்த
மணங்கமழுங் கூரதலையுடையானே! (துருவாச முனிவரை) அமுதத்துவப்போ
வென்று (கணவன்) சொல்ல, சேலமீனபோலும் நீண்டவிழிகளை யுடைய கரும
புபோல்வாளாகிய சித்திரரேகை அச்சொல்லை மேற்கொண்டு துயில்புரிபவரை.

கணடு வெஃ கியக் காமக கலவியுட்
கொணடு வீழ்ந்து குலத்தோ டமுவினா
ளணட நோத்து மருந்தவன் றனவிழி
விணடு நோக்க வெருவர வோடினான்.

(இ - ள்.) (சித்திரரேகை துருவாச முனிவரைக்) கணடு விருப்பமுற்று,
அந்த விருப்பத்தாதக்க புணர்ச்சியை மனங்கொண்டு மேல வீழ்ந்து இரண்டு
புயங்களை யுடைய தமுவினான். தேவாருட் துதிக்கும் அருந்தவமுடைய அபமுனி
வா தமது கண்களைத்திறந்து பார்க்கவும், பயந்து ஒட்ட மெடுத்தனன். எ - று. (கூஉ)

ஓடி நாறசதுக் கத்துய ராலடி
கூடி னாளசெந் துருவைக்கு மூர்த்திடை
நீடு மாதவ னின்று வெகுணடுதன்
சீட னைக்கடிந் தன்னவட டேடென்றான்.

(இ - ள்.) அப்படியோடி, நாறநெருக்கள் சேருமிடத்தில், உயர்ந்து
வளர்ந்த ஆல யாறத்தடியிலுள்ள செம்மறியாட்டு மந்தையிற சோந்தனன்.
மிகக் பெருந்தவஞ்செய்த துருவாச முனிவா கோபித்து நின்று, தன் சீடனைக்
கடிந்து அச்சித்திரரேகை (சென்ற வழி)யைத் தேடுகவெனக் கட்டளையிட்ட
ருளினான். எ - று. (கூஉ)

விருமபு சீடன் வினாவிற றுருவியு
மருமபு கொங்கையை யவவழிக கண்டிலன்
மிருமபி மாமுனி தன்னெடுஞ் செப்பினு
விருந்த மாதவன் றன்னுளத் தெண்ணினான்.

(இ - ள்.) விருப்பமுடைய புண்டரீகனெனும் அச்சீடன் வினாந்து
தேடிப்பார்த்தும்; அருமபிய தனங்களை யுடைய சித்திரரேகையை அவவிடத்
திற் காணாதவனாகத் திருமபிவந்து, பெருமை தருகிய துருவாச முனிவரிடஞ்
சொல்லினன். அங்கிருந்த முனிவா தமமனதில் எண்ணிப்பாத்தனான். எ - று.

தழுவி நாலு சதுக்கநதருநெரு
வெழுவு மாலி னிருநிழற் றுஞ்சியே
குழுவு பள்ளைக குழாததுட கநநனள
வழுவி னின்று வரமபு சிதைநதுளாள்.

(இ - ள்.) தீய வழியிலிருந்து கற்பின் வரம்பை யழித்த சித்திரரேகை, நாலு வீதிகள கூடுமிடமாகிப் தெரு நிறைய ஓங்கி வளநதுளள ஆலமரத்தின் அகன்ற நீழலிற் கூடியிருக்கும் ஆடமெந்தையுள் ஒளிததுக்கொண்டனள்.

தவறி னில்லறத தாறிழிந தாடனைக
குவளை யுண்கட பொதுமகட கொண்டுபோ
யிவாத டஞ்சினை பாவிடத தேற்றியுன
றவழு யறசியைக காட்டுதி தன்மையோய்.

(இ - ள்.) இல்லற தாமங்கெட்டதனால் இழி வெய்திய, குவளை மலாபோ லும் மையுண்டகண பொருத்திய அப்பொது மகளை யழைத்துச்சென்று, விசாலமான கிளைகள நெருங்கிய அவவாலமரத்திலேற்றி, உனதவ மகிமையைக்காட்டுக, பெருந்தன்மையுடைய புண்டரீகனை! எ - று. (௩௮)

சேறி பெனறவத தீதறு சிந்தையோன
கூறு சொறறலைக கொண்ட குணத்தவன
வேறு கொண்ட விருப்பின னோப்பிடித
தேறு தொனமரத துசசியி னேற்றினான்.

(இ - ள்.) செவ்வாயாகவென்று, வீணாகிய குற்றங்களற்றமனைதையுடைய துருவாச முனிவா சொல்லிய வார்த்தையைச் சிவமிசையேற்ற நறகுண முடைய புண்டரீகன, வேறு விருப்புற்ற சித்திரரேகையைக் கண்டுபிடித்து, ஓங்கி வளநத ஆலமரத்துச்சியில் ஏற்றினான். எ - று. (௩௯)

ஊடு வாடை யுறுநதோறு மெனசின்
யாடு தோறு மலமந தலறுவாள
கோடு பறநிக கிடநது குலுங்குவா
னீடு நெஞ்சி னிழிய நினைநதுளாள்.

•(இ - ள்.) அவவாலமரத்திலிருந்து இரங்கக்கருதிய அச்சித்திரரேகைக்கு நேராக வாடைக்காற்றது அடிகுத்தோறும், அக்காற்றால் மெல்லிய கிளைகள் ஆடுநதோறும் வருந்தியழுவாள, அம்மரக்கொம்பைப்பற்றியிருந்து குலுங்கிக் கொண்டிருப்பாள். எ - று. (௪௦)

மான மாநகா மைநதரு மாதருங்
கான வாகுமுற கணினியைக கண்டுவிண
போன மாமரத தெவவணம போயினுண
மோன ஞானி மொழிகொடி தெனறனா.

(இ - ள்.) அநதச்சிறநத பெரு நகரிலுள்ளபுருடாகளும் பெண்டிற்களும் மணங்கமழும் நெடிய கூந்தலையுடைய சித்திரரேகையைக்கண்டு, ஆகாய மளா விய இப்பெரு மாததில இவள எவ்வாறேறினா? ஞானவரம புணர்நத அம் முனிவா சொல்கேடிது எனஞாகன. எ - று. (௪௧)

அநிந்த வடருயி ராகிய வந்தணன்
பிறிந்தி ருக்கப் பெறுகிலன் பேரருட்
செநிந்த மாதவச செலவனை யேததுரு
மநிந்து வீழ்ந்த மரமென வீழ்ந்தனை.

(இ - ள்.) அவளுக்கு உயிராக விளங்கும் புண்டரீகன இதனை யறிந்து, அவனைப் பிரிந்திருக்கப் பெறுதலினி, பேரருணமிருந்த பெருந்தவச்செல்வ ராகிய திருவாச முனிவரைத் துதிசெய்து, முநிந்து வீழ்ந்த பெரு மரம்போல அவா திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினான். எ - று. (சஉ)

ஐய நின்னரு ளின்மையென் னுரிமை
வையம் யாவும் வழுசசொல வைகினான்
வெய்ய வாலே விடுத்திழி தற்கருள்
செய்ய வேண்டுந் திருவருள் செய்கென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயமே! தேவரீர் அநுககரக மிலலாததால் எளியேன மனைவி உலக முழுதும் நிற்குமபடியிருக்கின்றான். கொடிய அவவாலினை விட்டு இறங்குமபடி யருளபுரியவேண்டிய. திருவருள் பாலிக்கவெனப் பிரார்த்தனை செய்தான். எ - று. (ச௩)

இல்ல நத்தை யிகழ்ந்தொழி வாளிவள்
புல்லொ முக்கம் பொருந்தாது புனமையோய்
வல்ல றுத்த வனடிலை மாநிலத்
தெல்ல வாக்கு மினிதனித் தாளாரோ.

(இ - ள்.) இல்லற பொழுக்கத்தை யிகழ்ந்து பர்ப்புருடரை விருப்பும் இவ னுடைய தீயொழுக்கத்தைச் சமம திகரும் இழிதகையோனே! இவள் கசகினைக் கிழித்த அழகிய தனங்களைப் பெரிய பூமியிலுள்ள யாவாக்கும் இனிதாக வுதவினள். எ - று. (ச௪)

இன்ன தனமை யிவளை யுனக்கென
வனனி முன்னா வழங்கின ராலல
டன்ன லம்பிறாக் காக்க சமைந்தன
ளுன்னை யோரொபொழு துளருகி லாளென்றான்.

(இ - ள்.) இத்தகைமையாகிய இவளை உனக்கென்று அக்கினி சாட்சி யாக (அவளைப் பெற்றோர்) கொடுத்தார்கள். அவளோ தன்னுடைய இன்பத் தைப் பிறர்க்காகச் சமைந்துள்ளாள். உன்னை ஒரு காவத்திலும் நினைத்தா ளிலலை யென்று சொல்லினாள். எ - று. (ச௫)

ஏது குற்ற மிழைத்தன ளேனும்
மாது குற்ற மனக்கொள லையரீ
நீது யாந்த வடதரு விடடிவள
போத வென்று புகலுதி யென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயமே! அவள் எவ்வகைக்குற்றஞ் செய்தபோதிலும், தேவரீர் அக்குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்திற் கொள்ளவேண்டாம். மேம்பட்டியாந்த ஆல மரத்தை விட்டு இவள் கீழே இறங்கி வரும்படி ஒரு வார்த்தை உரைத்தருள் வேண்டுகென்று வேண்டினான். எ - று. (ச௬)

கற்பீ னினத கனங்குழை யாயினின்
சொற்ப டிகுதுயா தொன்மர நீங்குவா
னெற்ப டெஞ்சின பறநி யிறங்குவாண்
முற்ப டப்போய் மொழிகுதி நீயெனரூன்.

(இ - ன்.) கற்பு நிலையிலிருந்த மேகம் போன்ற (கரிய) கூந்தலுடைய வளாயின், உன சொல்லின்படி உயர்ந்த ஆலமரத்தினின்று வர, குரிய மண்டல மளாவிய கிளையினைப்பற்றி யிறங்குவான். ஆனதால் நீ அவன் முன் சென்று (இறங்கிவா வென்று) சொல்லென்றா. எ - று- (சௌ)

வந்த நின்றென் மனைவி வருகெனச
சந்த வாரமுலை நாலடித தாழ்ந்தன
ளிந்த வெல்லை யிறங்கப் படாதென்றான்
குந்தி யோடினன் மாதவற் கூடினான்.

(இ - ன்.) (அவா கூறியவாறே புண்டரீகன ஆலமர நிழலில்) வந்த நின்ற, என் மனையாளே! இறங்கிவரக்கடவாயெனக் கூப்பிட, அழகிய கச்ச ணிந்த முலையையுடைய சித்திரரேகை நாலடியிறங்கி, இதினைத்தாண்டி யிறங்க முடியாதென்றான் [குந்தியோடி] இருக்கின்றவாயோடி முனிவரையடைந்தான்.

நால டிகெனை தாழ்ந்தன னம்பவென்
னேல வாரமுலை பினன நிறங்கிலை
மால டிகொண்ட மமமரி னேனிநிச
சீல மாதவ செய்குவ தேதென்றான்.

(இ - ன்.) புனிதமான பெருந்தவமுடையவரே! சிவபெருமானே யொத்த வரே! அடியேனுடைய மனம், வீசும் நெடிய கூந்தலையுடைய மனைவி கிளையி னின்ற நாலடித தூரமே யிறங்கினள். அதன் பின் இறங்கமுடியவில்லை. ஆகையி க்க மயக்கமடைந்த மனமுடைய அடியேன் இனியெனன செய்குவேனென் றான். எ - று. (சக)

மங்கை கொங்கை மயங்கி முயங்கினு
ரங்கன் மாநிலத் தாடவர யாவரும்
பொங்கு மாலடி பேரந்திறங் காயெனி
னங்கை கீழ்வரு மெனன நவீற்றினான்.

(இ - ன்.) காமா தூததினால் மயக்குற்ற அம்மங்கையின் குசங்களை யணைந்தவாகளாய், மிகப்பரந்த நிலவுலகிலுள்ள ஆடவர்களும, பெருந்த அவவாலமரத்தின் கீழ்ச்சென்று இறங்குகவெனச் சொல்வார்களாயின் அப் பெண கீழே யிறங்குவாளென்றான். எ - று. (கூடு)

மைய லொன்று மனக்கொ டிருந்தவா
தைய லைப்புணர்ந தாரவா யாரையும்
வெய்தி னோடிக கொணர விளித்தன
வொயது மாமரம் பாதி யிறங்கினாள்.

(இ - ன்.) அவனைப்பார்த்து மயக்குற்ற மனமுடையவர்களும் அவனைக் கடினவர்களுமாகிய வெல்லோரையும், அதிவேககொண்டோடி அழைத்துக்

கொண்டி வரவும், அவர்கள் யாவரும் அவனையழைத்தார்கள். அதனால் அவன் அப்பெரிய மரத்தில அரைப்பாக மிறங்கினான். எ - று. (௧௧)

இப்புறத்தி னிறங்கி தாயவ
டப்புறத்தி விசகினை சாரதலு
மொப்ப றுத்த முனியரு கோடினான்
குப்ப றுத்த முகத்தினன் கூறுவான்.

(இ - எ.) அப்பாதிக்குக்கீழே அவன் இறங்கமாட்டாமல் கீழே விழாத வண்ணம் ஒரு கிளையைத் தழுவிக்கொண்டிருக்கையில், ஒப்பற்ற அம்முனிவ ராகே வந்து புண்டரீகன் குனிந்த முகத்துடன் கூறுகின்றான். எ - று. (௧௨)

என்னை யிவ்வணங் கண்டனை யேயினிக்
கன்னி பாற்றிருக் கண்ணருள செய்யென
நின்ன ருடபெறு வாராநின்று கூவினுன
பொன்ன னாளு மிறங்குவள் போகெனறான்.

(இ - எ.) அடியேனை இவ்வகையாகக் கஷ்டப்படுத்துகின்றீர். இனி யேனும் தேவரீர் அப்பெண்ணினிடங் கிருபா நோக்கம் வைத்தருளல் வேண்டு மென வேண்ட, உன் சீடர்கள வந்தழைத்தால் திருமகன்போலும் அழகுடைய உன் மனைவி யிறங்குவான். போ வென்றனா. எ - று. (௧௩)

அன்ன சீடருந் தானு மடைந்துதன்
பன்னி தன்னை யழைக்கப் பகாந்தனன்
பின்ன ரன்னவா கூவப் பெருமர
மன்ன டிக்கவை வந்திருந் தாளாரோ.

(இ - எ.) அத்தகைய சீடர்களுந் தானுமாக வந்து, தன் மனைவியை யழைக்கும்படி சீடர்களுக்குச் சொல்ல, அவர்களும் அப்படியே யழைக்க, அதன்பின் அப்பெரிய மரத்தின் அடிக்கிளையில வந்திருந்தான். எ - று. (௧௪)

கூண்ட பின்னற் குடுமி யலைநதிடப்
பூண்ட தாமரை மாலை புரண்டிட
வீண்டு துன்பத் திரைத்திட வோடினான்
மீண்டு மாதவ வேந்தனை நண்ணினான்

(இ - று.) கூட்டமாகிய பின்னலோடு சோந்த குடுமியலையடி, பூண்டு கொண்டிருக்கும் தாமரை மணிமாலை புரளவும், தனக்குற்ற துன்பத்தோடு இரைப்பெருக்க ஓடி, மீண்டும் பெருந்தவ வேந்தராகிய அம்முனிவரால் அடைந்தான். எ - று. (௧௫)

கவரத் தருகினைக் கப்பி னிறங்கினு
ளிவளை முறறு மிறங்கப் பணித்தியென
றவனை யேத்தி யிரந்தன னாதனை
புவன மேதது முனிபுகல் வானாரோ.

(இ - எ.) பிளவுற்ற கிளைகளாகிய கொம்பினின்றிழந்த இவளை முழுதும் இறங்கும் வண்ணம் கட்டளை செய்யவேண்டுமென்று அத்தருவாச முனிவரைத் துதித்துப்பிரார்த்தனை செய்துகொண்டான். (அவன் துதிகளைக்கேட்டு) உலக முழுவதும் தோத்திரஞ்செய்யத்தக்க அத்தருவாசமுனிவர் உலாகுகின்றான்.

பேதை தன்னைப் புணர்ந்தவா பேரொலா
மோதி யோதி யுணர்த்தி லிறங்குமென்
ஞாதி வேத மளந்தவன சொற்றாழி
வேத வேதியன் பின்னரு மீட்டனன்.

(இ - ள்.) அப்பெண தன்னைச்சோந்தவர்களுடைய பெயர்களை யெல்
லாஞ் சொல்லித்தெரிவித்தாளாயின், கீழே இறங்கி வருவானென்று முதனமை
யாகிய வேதங்களை அளவிட்டறிந்த முனிவர் கூறியபோது, புண்டரீகனென்
னும் வேதியன் மீண்டும் (மனைவியிருக்குமிடத்திற்குத்) திரும்பினான். ௭ - று.

ஏடி நினனிலங் கொங்கை யிணைத்தடங்
கூடி னாபெயா முற்றறக கூறினீ
தோடு வாராத தொடுகினை விட்டடி
மூடி றங்குவை யென்று மொழிந்தனன்.

(இ - ள்.) அடிபெண்ணே! உன் இளமுலையிரண்டையும் கலந்தவர்களது
பெயர்கள முழுவதையும் நீயே சொல்வாயாகில, நீ பற்றிக்கொண்டிருக்கும்
இதழ்கள ளெருங்கிய கிளையின் மூட்டைவிட்டு விலகிக் கீழே இறங்கி வருவா
யென்று தெரிவித்தான். ௭ - று.

(இஅ)

இன்ன வாசகங் கேட்டலு மேந்திழை
யன்ன கேள்வர நேகரை யெண்ணினா
பின்ன ராதப பெருங்கவை நீ தத்தின்
மன்னு கீழ்க்கவை வந்து வதிந்தனள்.

(இ - ள்.) இவ்வாத்தையைச் சித்திரரேகை கேட்டவுடனே அதற்கைய
புருஷாகள எண்ணிலலா பெயரையும் (ஒவ்வொன்றாகச்) சொன்னாள். அதன்
பின்னர் அப்பெருங்கிளையினின்றும் விலகி அதன் கீழிருக்குங் கிளையில் வந
திருந்தாள். ௭ - று.

(இக)

எவற்றி னாலு ! நிறங்கி லாளினிச
சிவத்தி றகதெரி நீயவட் சென்றிடில்
சுவாதத டம்பனை கைவிடு மெய்துவாய்
தவப்பெ ருங்கட லேசர னென்னனன்.

(இ - ள்.) எவ்வாற்றாலும் அவள் பூமியிலிறங்கவில்லை. இனி, சிவத்திற
முணர்ந்த தேவரீர் அங்கெழுந்தருளினால், பிளந்து விசாலித்த கிளையானது
கைவிட்டு விலகும். பெருந்தவக்கடலபோலபவரே! தேவரீர் ஆங்கடையவேண்
டும். தேவரீருக்கடைக்கலமென்று கூறினான். ௭ - று.

(இ௦)

மூர லித்த முகத்தின் னாதன
னாவ நோக்கி யகநெகிழ்ந தாரணச்
சீர ளாதற் சிட்டா குழாததொடும்
பார வெம்பழு வததரு கெய்தினான்.

(இ - ள்.) துருவாசமுனிவா புன் சிரிப்புகொண்ட முகத்துடன், அப்புண
டரீகனுடைய ஆசைப்பெருக்கத்தைப்பார்த்து மனமிளகி, வேதத்தின் சிறப்
புக்களையெல்லா முணர்ந்த தமது சீடா தொகுதியோடு, மிகவும் பரந்தள்ள
அந்த ஆலமரத்தருகே எழுந்தருளினார். ௭ - று.

(இ௧)

எய்தி யன்ன ளிளமுலை வேட்டருள்
பொய்யி னான்மறைப புண்டரீ கனறீன
வைதி சுத்தனி மாமுனி நோக்கின
செய்கை சிறறொழுக கத்திற் சிறந்ததால்.

(இ - ள்.) வைதிக மாரகத்தில் மேம்பட்ட ஒப்பிலலாத துருவாச முனி
வா அங்கெழுந்தருளி, அச்சித்திர ரேகையின் இளமைதங்கிய தனங்களைக்
காமுற்றிருக்கிற உண்மையான நான்கு வேதங்களையுணர்ந்த புண்டரீகனை நோ
க்கி, உன்றொழில்கள் அற்ப வொழுகத்தில் மேம்பட்டன. ஏ - று. (சுஉ)

வானை வென்ற மதாவிழி யாளிவள்
சூளை யெனப் துணாரத்த துணைமுலை
மூன்று மாயையின் முற்றி முயங்கியுய
கோள றுந்தவத் தன்மை குறைந்தனை.

(இ - ள்.) வாட்படையை வெற்றிகொண்ட மதாத்த விழிகளையடைய
இச்சித்திரரேகை வேசையெனப்பது தெரிந்திருந்தும், அவளது இரண்டு முலை
களிற் பெருகிய ஆசையின் மிக்கவருய அவளைப்புணர்ந்தாய், அது காரணத்
தாற் குற்றமில்லாத தவநிலையிற் குறைவடைந்தாய். ஏ - று. (சுங)

மறறொர் மாதை மணந்திலை மாதிவள
பெற்ற பாவம் பிரித்தொரு பாதியு
முற்ற தாலுனை யோங்குகையின் முப்புரகு
செற்ற தேவ னடித்துணை சோகலாய்,

(இ - ள்.) வேறொரு ஸதிரீயை மணஞ்செய்து கொண்டாயிலலை. இச்
சித்திரரேகை சுயபாதித்த பாவத்தைப்பிரித்தது அறிதபாதி பாவம் உன்னைச்
சோந்தது. அதனால் உயர்ந்த மதில்குழந்த திரிபுநங்களை யெரித்தருளிய சிவ
பெருமானது உபய பாதங்களை நீச் சொட்டாய். ஏ - று. (சுச)

புண்ட ரீக னதுபுலத் தோரந்தன்
விண்டு வாயமொழி யொன்றும் விளம்பலன்
றண்ட ருஞ்சொற் சமயனி றோதமுட
கொண்டெ னக்கது கோளுரைத் தாயென்றான்.

(இ - ள்.) (என்று சொல்லியவற்றை) புண்டரீகன் மனத்திலறிந்து வாய
திறந்தொன்றுஞ் சொல்லாமல், யாவராலும்தள்ளாததற்கரிய புகழ்மைந்த வை
ணவ சமயத்தில் தேவரீர்க்குற்ற விரோதத்தைத்திருவுளங்கொண்டு அடியேனு
க்கு இத்தகைய பழி மொழியுரைத்தொன்றான். ஏ - று. (சுரு)

வேக வெஞ்சின மீக்கொண்டு தனமன
மாக வறசித் தாதுரு வாசலும
யோக சுத்தனை யோரிம னத்தின
னாக நினபெய ரொன்றைந தானரோ.

(இ - ள்.) துருவாச முனிவரும் வேகத்தோடு கூடிய பெருங்கோப மேற்
கொண்டு, தமது மனமானது பெருவருத்தமெய்த, ஏய்க்கும் மனதையுடைய
அப்புண்டரீகனைப்பார்த்து, இன்று முதல் உன்பெயர் யோரிமனத்தினனெ
ன்று வழங்கக்கடவதென்று சொல்லினான். ஏ - று. (சுசு)

புனபு றசாம யபபுற கின்னுநீ
பெனபெ ருககணி பெருதைபி ரானடி
யன்பு றபபெறு வாயலை வெண்ணிற
மின்பி றங்கு கிபூதியும வேண்டலை.

(இ - ன்.) அற்பமாகிய புறச்சமய வழியிலிருந்து, என்பு மாலையையும்
எருக்கமலர் மாலையையுந் தரித்த எமது தருதையாகிய சிவபெருமான திருவடி
களுக்கு அன்பையடையப் பெறத்தருந்தவனல்லே, வெண்ணிறமமைந்த ஒளி
விளங்குகின்ற திருவெண்ணிற்றினையும் விரும்பமாட்டாய். எ - று. (௭௭)

ஆகி யபபுறப புன்சும யததனுபப
போக போக வெனபபுகன் றன்னவன்
பாக முற்றிடுகு சீடபாப பார்த்துள
வேக வெஞ்சின மீககொண் டறைகுவான்

(இ - று.) புறப்பாகிற அற்ப சமயத்தில் அபிமான முற்றிருந்து அவ்
வண்ணமே தாழ்ந்து போகக்கடவாயென்று சபித்து, அப்புண்டரீகனைன்போ
னிடத்திலிருக்கும் பரிபகருவமடைந்த சீடர்களைப்பார்த்தது, தமது மனத்தி
லுதித்த வேகமாகிய கடுங்கோப மிருந்தவராய் மேலுஞ்சொல்லுகின்றார்.

பினனு சிந்தைப் பிணக்கறுத தாரண
மனனு சிந்தைய ராககிய மாதவன்
பனனி கொங்கையிற பறறுவைத தீர்துமர்
மின்ன னாகளும வேசைய ராகுவாரா.

(இ - ன்.) பின்னிகொண்டிருக்கும் மனப்பிணக்குகளை யகற்றி, வேதன
குடி கொள்ளும் மனத்தினராகச்செய்த ஆசிரியது மனைவியின் ருசுவகளில்
ஆசை வைத்தீர்களான்படியால், உங்களை மனைவிடார்களும் வேசையாகனா
வாகனா. எ - று. (௭௮)

என்று கூறி யெரிவீழித் தாங்கவர்க்
கொன்ற லாத பலமுனிந் தோதினான்
கன்று நெஞ்சு கனங்குழை வைகிய
துன்றி ருஞ்சினைத் தொனமர நோக்கினான்.

(இ - ன்.) எனச்சபித்துக்கூறி, கோபாக்கினி பொருந்திய கண்களாற்
பாபத்து, ஒன்றல்லாத அநேக சாப மொழிகளைக் கோபங்கொண்டோத்து,
வருத்தமெய்திய மனமுடைய அச்சித்திரரேகை யிருந்த பெருங்கிளைகள் நெ
ருங்கிய ஆலமரத்தைப்பார்த்தருளினார். எ - று. (௭௯)

வார்த்த கூறதல் கவிந்திள மாமரஞ்
சோந்த மாபங் குருதி சிலுமபிடச
சோந்த மாமரந் தொழி யிருந்தன
ணோந்த சிந்தை முனிவ் னிகழ்த்துவான்.

(இ - ன்.) நெடிய கூறதல் அவிழ்ந்து தொங்கவும், பெரிய ஆலமரத்தைத்
தழுவிய மார்பில் உதிரஞ்சொரியவும், சோர்வெய்தி அப்பெரிய மரத்தில்
தொங்கிக்கொண்டிருந்த சித்திர ரேகையை நோக்கி, இளதின் மனமெய்திய
வராய்த் துருவாசமுனிவர் சொல்லுகின்றார். எ - று. (௮௦)

கொம்மை வெம்முலைக் கோற்றொடி நீயிவ
 ணெம்மை மேலவிழுந தெம்முருத தீண்டலால்
 அமம வெங்க ணசுரரிற் றேன்றியே
 வெமமைக் காம விகாரம் பெறுதியால்

(இ - ள்.) குவிவாகிய வலிய தண்களையுடைய, அழகிய வளையலணிந்த
 பெண்ணே! நீ இப்பொழுது எமதுடலின்மேல் விழுந்து எம்மைப்பரிசிடத
 காரணத்தால், கொடுமையாகிய பாவையையுடைய அசுரா குலத்தில தோன்
 நிககொடுமை தங்கிய காமவிகார மடையக்கடவாய். எ - று. (எஉ)

அயக்கு லத்துட் கரந்தனை யாதலின்
 மயக்கு நின்முக மமமுக மாகுமால்
 வியக்கு மக்குல மேவியும் வெம்முலை
 முயக்கு காம முடிவொழி யாயென்றான்.

(இ - ள்.) நீ ஆட்டெடுத்தையில் ஒளிததுக்கொண்டாயானபடியால், எவ்
 லோரையும் மயக்குகின்ற உன் முகம் அந்த ஆட்டின் முகமாகக்கடவது. அந்த
 ஆட்டி முகத்துடன் எல்லோருக்கும் வியக்கும்படி அந்த அசுர குலத்தில்
 தோன்றியும் தழுவதலாகிய காமத்தை ஆயுணமுடிவு வரையில் நீங்காது பெற்றி
 ருப்பா யென்றனா. எ - று. (எங)

ஈது கூறி மரத்தி னிறங்கனை
 போதி யென்ன விறங்கிப புருந்தனர்
 கோதின் மாதவன பாதங் குறுகினான்
 மாத ரார்க்கு மரபுவ முச்செய்தாள.

(இ - ள்.) இப்படிச்சொல்லி, மரத்தை விட்டிழிந்தது போவெனப்புகல்,
 வேதியா குலத்து மாதார்களுக்குப் பழிச்சொல்லையுண்டாகிய அச்சித்திர
 ரேகையிறங்கி கீழேவந்தது, குற்றமற்ற அம்முனிவரது திருவடிகளையடைந்
 தான. எ - று. (எச)

எந்த நீயிவ ணென்றுணைக கேள்வனைத்
 தந்த கேள்வித் தலைவரைச் சாபியா
 நிரதை தந்தனை யாயினு நின்னுழைச
 சிரதை தந்தன ணென்கொடு தேறுகேன்

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய தேவரீர் இவவிடத்தில் அடியார்களுக்குத்
 துணைவனான கணவனையும், அவனைத்தந்தையாக்கக்கொண்டு நூற்கேள்வியைப்
 பெற்ற மாணவர்களையும் சபித்தது நிரத்திதீராளுலும், தேவரீரிடத்தில் மன
 விருப்பு வைத்த அடியாள் எதைக்கொண்டு தேறுவேன். எ - று. (எஊ)

ஈது பட்டு மெளரிய னினைமலர்ப்
 பாதந தீண்டப்பணித்திலை போலுமென்
 ருத் ரத்தி னவனிரப பத்தனி
 வேத மாமுனி பின்னர் விளம்புவான்.

(இ - ள்.) அடிபேன் இத்துன்பமெய்தியும், தேவரீருடைய மலர்போன்ற
 உபய பாதங்களைப் பரிசெகுப்படி கட்டளைதாலிலையேயென்று, அச்சித்திர
 ரோகை அன்போடு பிரார்த்திக்க, ஒப்பற்ற வேதங்களுணர்ந்த சிறந்த துருவாச
 முனிவா அதன் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றனா. எ - று. (எக)

செய்த பாதகஞ் செப்புறப் போமெனப்
பைகொண் மாநில மோது பழமொழி
யைய துண்மருங் காயறி யாய்கொலோ
தைய னின்பவந தானே தொலைந்ததால்.

(இ - ள்.) அழகிய நுட்பமாகிய இடையையுடையவனே! ஒருவர் தாம்
செய்த பாவங்கள் (பலருமறியச்) சொல்வதால் நீங்குமென்று ஆதிசேடன்
பனாழி மேற்றாகும் பெரிய பூலோகத்தாரா கூறும் பழமொழியை அறிய
மாட்டாயோ. நீ செய்த பாவந தானே யொழிந்தது பெண்ணே! ஏ - டு, (எஎ)

பெண்ணு ருக்கொண் டசுரர் பெருங்குல
நண்ணு நாளருங் காம நயப்பினால்
கண்ணி ணைக்குரி யாராதமைக் கைக்கொளா
வண்ண வெமமுலைக கோட்டின மருவுவாய்.

(இ - ள்.) நீ பெரிய அசுரர் குலத்திற் பெண்ணுருவங்கொண்டு பிறக்கும்
பொழுது சிறந்த காம விருப்பத்தால், இருவிழிகளாலும் இச்சிக்கத்தக்கவர்
களைக்கைக்கொண்டு அழகமைந்த பெரிய முலைகோடுகளில் தழுவுவாய். ஏ - டு.

ஆய காலத்தி யாமவ ணெய்துவந்
தூய வெமமைத் தொடரநனை யாகிநீ
மேய காம விருப்பொழிந் தக்குலத்
தேய மைந்த ரிருவாப பெறுதியால்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் நாம் அங்கே வருவோம் பரிசுத்தராகிய நம்மை
நீ பின் தொடர்ந்தவளாய், உன்னிடத்தனுடான காமவிச்சையை யொழித்
துக்கொண்டவளாகி, அவ்வசுரகுலத்திற்குரிய புதல்வரிருவரைப்பெறுவாய்.

மாக்க ணத்தொடு வைகிய வையனைக்
காக்கும் வெங்கதக காளா கரத்தினுன்
மூக்கு மிந்த முலையுங் கரத்தொடும
போக்கி வீழ்நது புலம்புவை நீயெனா.

(இ - ள்.) சிறந்த பூதகணத்திடன் எழுந்தருளிய ஐயனாகக்காத்திருக்
குகடுங்கோபமுடைய மகாகாளன் கையினால் இந்ந மூக்கையும் முலைகளையும்
கையையும் போக்கிக்கொண்டு நிலத்தில் வீழ்நது புலம்புவாய என்று சொல்லி.

ஆங்க வன்றொட வன்றன வுன்வயி
னோங்கு பாவ மொழிநதுணா வுறறுநீ
தேங்கு தண்குணை சீகுல வெற்பிடை
வாங்கி ருந்தவ மன்னுதி யேகென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில், அம்மகாகாளன் உன்னைப் பரிசுத்த மாத்திரத்
தில், அன்றைய வகைக்கும் உன்பால் மிக்கிருந்த பாவம் விலகிஞானநதோன்றி,
தேக்கோடுக்கும் தண்ணீர் நிரம்பிய குளிர்ச்சி வாய்ந்த கணையையுடைய சீகுல
பர்வதத்தில் நீடித்த பெருந்தவஞ்செய்வாயென்றான். ஏ - டு, (அக)

அணைய ளாயவ ணீயென் னருந்தவத்
தணைய ளாகச சனித்தனை யத்தவ
முனைவ னேதிய சாப முடிந்ததால்
வினையி னீங்கித் தவததை விரும்புவாய்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நீ என்னுடைய அரிய தவத்தினுற் புத்திரியாகப்பிறந்தாய். அத்தவ முனிவராகிய துருவாசரிட்ட சாபம் முடிவுற்றது. ஆதலால், இனி வினையினின்றும் வேறுபட்டுத் தவச் செயலே யிச்சிப்பாயாக. ஏ - று. (௮௨)

அயழக்சருக்கம்மூற்றிற்று.

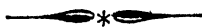

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௦௪.

நா ன் கா வ து

மாயைசருக்கம்.

அறுசீர்க்கழ்நேடிலடியாசிய வீரத்தம்.

என்றுரைத் துணாதது மாயை தன்முக மினிது நோக்கி வன்றிரண முரட்டுக கொங்கை யயமுகி மறுததுங் கேடரு நின்றவென் னியறகை யெல்லா நிகழ்த்தினை நிகழ்த்தா நின்ற வுனறன தியறகை யெல்லாம் புலப்புட வுரைத்தி யெனறாள்.

(இ - ள்.) என்று (இவ்வாறு) சொல்லிப் (பூவசன்மத்தினைத்) தெரிவிக்கின்ற மாயையின் முகத்தை இனிமையுடன்பாதது, வலிமையோடு திரண்ட முரட்டுத் தனங்களையுடைய அயமுகி மீண்டுங் கேட்கின்றாள். என் பூவசனத்தின் செயல் முழுவதையும் யான் தெரிந்துகொள்ளுமாடி சொல்லினை. இனி, இவையாவையும் சொல்லுகின்ற உன பூவசனசாரிதை முழுவதையுஞ் சொல்லவேண்டுமென்கேட்டாள். ஏ - று. (௧)

முற்படு தொல்லை நாளிற காசிப முனிவற் கியானே
நிற்படு பன்னி யாகி யிலலறத் தொழுகி நின்றே
பறபல மைநதாக கோடி பயநதன னவர்க்கு வானே
சொற்படு படையி னன்னே நிறநதனா மடிநதுபோனா.

(இ - ள்.) முன்நடந்த பண்டையகாலத்தில், காசிபமுனிவருக்கு யான் இலலற தாமத்திற்குரிய ஒருமனைவியாகி, இல்லறம் வழவாது நடத்திவருகையில், அம்முனிவருக்கும் பலபல வகைப்பட்டகோடி புதலவாகளைப்பெற்றேன். அம்மைநதாகள அனைவரும் தேவர்களுடைய பிரகாசம்பொருந்திய ஆயுதங்களால் இறந்துபோனார்கள். ஏ - று. (௨)

செருமுகத் திறநது போன மக்களிற் சிந்தை கோட்டி.
பருவற குடனாய் நின்று பறபக விரங்கி மாழ்கித்
தருநிழற பகையை வெலவான் கருதியித் தரணி சாரநது
பொருமுகட் டெசகி யேறி வீழநதுயிரா போககி னேனாள்.

(இ - ள்.) போகங்களத்தில் இறந்துபோன புதல்வரிடத்தில் மனதைச் செலுத்தித் துன்பத்திற்கானாயிருந்து அநேகநாள மனமீரங்கித் தூங்கப்பட்டு,

கற்பகத்தருவின் நீழலிலிருக்கும் பகைவனாகிய இந்நிரனைச் சயிக்கவிரும்பி இப்பூமியையடைநது, இம்மலையுச்சியிலேறி (உழே உருண்டு) விழுநது உயி ராததுநதேன். எ - று.

(௩)

பின்னருந் தருவர் கோற்குப் பெண்ணெனப் பிறந்து மாயை யென்னுமோர் பெயரா லநதக் காசிபற கினிய ளாகும பன்னியாய் தும்மை யெல்லாம் பயந்தனன் பகைதத் தேவா பொன்னினு டனைத்து மீளாச சிறைபுகப் பொரும நீராதேன்.

(இ - ள்.) அதன்பின்னும், அசுரேநதிரனுக்கு மகளாயுதித்து, மாயை யென்னும் ஒருபெயர் பெற்றவளாய், அநதக் காசிபமுனிவருக்கே இனியமனை வியாகி உகுகளையெல்லாம் பெற்றேன். (முற்பிறப்பிலும் பிற்பிறப்பிலும் என் புதல்வரைப்) பகைதத் தேவாகளாகிய பொன்னாட்டினரையெல்லாம் மீளாச் சிறையிலிருக்கக்கண்டு என் றுயரமொழித்தேன். எ - று.

(௪)

பிள்ளைக ணல்வா யார்க்கும் பெற்றற்கும பேறும் பெற்றூர் வளனாவா குழையா யானு மிப்பெருங் கிரிக்கண் வந்தே னெள்ளருந் தவத்தைப் பன்னு ளிழைத்தருந் கயிலை சேர்வேன் வெள்ளியங் கிரியி னம்மை யுமைபதம் பெறுவன் மேனான்.

(இ - ள்.) எனது நான்கு புதல்வர்களும், ஒருவர்க்கும் பெறுதற்கரிய பத் தவியப்பெற்றார்கள். வள்ளைத்தனனு போலும் நெடியகா தினையுடைய அய முகியே! நானும் இப்பெரிய மலையில்வந்து சேர்ந்தேன். இகழ்த்தற்கரிய பெரு நதவத்தைப் பலகாலஞ்செய்து அரிய காலாயததை யடைவேன். மேல்வருங் காலத்தில் அவ்வெள்ளிமலையிலே உமாதேவியின் திருவடியையும் பெறுவேன்.

நீபெறுங் கதியு மின்றே நிகழ்த்துவ னீயு மநத மாபெருங் கயிலை சேர்வா யென்றனன் மகிழ்வு கூர்ந்தாள் கோபவெந தீயிற றேன்றுங் கொடியவ ளன்னை நின்னைத் தாபதா பிரிநத ஞானறு தனித்தவா சாற்று கென்றாள்.

(இ - ள்.) நீயடையுங்கதியையும் இப்பொழுதே சொல்கின்றேன். நீயும் அநதச்சிறநத கைலாயகிரியைச் சேர்வாயென்றாள். வெம்மைமிகுநத கோபத்துடன் றேன்றிய அயமுகியும் கேட்டுமகிழ்வுமிகுநது, தாயே! உன்னைக் காசிபமுனிவர் பிரிந்தகாலத்தில் தனித்திருநத விதத்தைச் சொல்லவேண்டு மென்றான். எ - று.

(௫)

குனிசிலைப் பகழி மாரி யநங்கவேள் குறித்து நீட்டத் தனிகிடந துயிர்த்து வாடை தைவரத் தழலா நின்றான் பனிமதி வடவை காலப் பகைத்தன னுக்கித் தென்பா லினியபூந் தென்ற னுக்கி யெரிமெழு கென்ன லானான்.

(இ - ள்.) வளைததகருப்பு வில்லினிடத்து (மலர்)ப்பாணமாகிய மழையை உருவிலியாகிய மன்மதன் குறிப்பாகவிடுக்க, தனியேயிருநது பெருமூச்செறி நது வாடைகாற்று வீசுவெதும்பியிருநத காசிபமுனிவா, குளிர்ச்சிவாய்ந்த சந திரன் வடவைத்தீயைச் சிறதப்பகைத்தவராய், தென்புறத்திருநதுவநத இனிய அழகிய தெனற்காற்றைக்கண்டு தியிப்பட்ட மெழுகுபோலுருகினா. எ - று.

அநநிலை கமல பீடத் தநதண னுணாநது போந்தா னுன்னருந் தவதது ளோரி லொருங்கிருந தவத்தின மிக்காய்

கன்னலஞ் சிலையிற் றாங்குங் கணைக்கிலக் கென்ன நின்ற
யின்னதுற் றுமுநதாய் கெட்டே னீதுனக கெயைவ தனறால்.

(இ - ள்.) அநத நிலைமையைக் கமலாசனனாகிய பிரமதேவன் தெரிந்து
அம்முனிவர்பாலெய்தி ஒருவராலும் நினைததற்கரிய தவசிகளிலே எப்பெருந்
தவங்களினஞ் சிறந்தவரே! அழகிய கருப்புவிவலிற்பூட்டும் புட்பபாணங்களுக்
கிலக்காகித்துன்பெய்தி வருநதீனீர். ஐயோ! இது உமக்குத்தருநததன் று. எ - று.

என்றன பலவுங் கூறி யிடொழித் தாறறி நின்றான்
றன்றனித தலைமை யோனுந் தனிததுய டொழிநது பின்னர்ப்
பொன்றிக முருவ மங்கை புலத்தியன் மகளை வேட்டு
நின்றன னொழியப் பெற்று நெடுநதுயா விரக வேந்தி.

(இ - ள்.) இவ்வாறு பலவிதஞ்சொல்லி, அம்முனிவரது துன்பத்தை
யொழிததுத் தேற்றினான். தனது ஒப்பில்லாத தலைமைபொருந்திய காசிப்
முனிவரும் தான் தனித்திருந்ததாலுண்டான துன்பமொழியப்பெற்றது, அதன்
மேல் திருமகள்போலும் அழகுபொருந்திய பெண்ணாகிய புலத்திய முனிவரு
டைய குமாரத்தியைத் திருமணம்புரிந்துகொண்டிருந்து பெருநதுயரமாகிய
விரகாக்கினி யொழியப்பெற்றனா. எ - று. (க)

அன்னைசொற் றறியப் பெற்று ளதீசய மடைநதா ளின்ன
வென்னைநீ யறியப் பெற்ற காரண மியம்பு கென்று
டுன்னருந் தவததுட் டோனதுஞ் சுகநீர னுணர்பப் மேன
ளிந்கிலே யுணர்ந்தேன் கால மும்மையு முணராவ நென்றான்.

(இ - ள்.) தாயாகிய மாயைசொல்லக் கேட்டுனாரத அயமுகியென்பாள
அதீசயமெய்தி, இவற்றை யெல்லாம் நீ தெரிந்துகொண்டதற்குக் காரணம
யாது, அதனையுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டனள். நினைததற்கரிய தவத்
தினிடத்துதித்த சுகநீரபகவான் இவற்றையெல்லாம் முற்காலத்திலே சொல்ல
வுணர்ந்தேன். இவற்றையே யன்றி, திரிகாலவாத்தமான்ங்களு மறிவேனென்று
கூறினள். எ - று. (க0)

இவையெலா முணர்ந்த பின்னர் மாயைதா ளிறைஞ்சி யேத்தி
நவையெலா மொழியப் பெற்ற நற்றவ டயறசி பெற்று
ளிவாகருந் கண்ணி மாயை தன்னொடு மிழைத்துத் தேவ
ரவையெலாந் தழுவா நிற்குங் கைலையை யடைநதா ளன்றே.

(இ - ள்.) இவற்றையெல்லா மறிந்தபிறகு, அயமுகி மாயையின்பாதக
களைப்பணிந்து துதிசெய்து, குற்றங்களையாவும் விலகப்பெற்ற நற்றவமுயற்சி
யுற்றவளாய், காதளவாகவோடிய கரியவிழிகளையுடைய மாயையோடு தானுந்
தவமியற்றி, தேவர்கூட்டங்களெல்லாம் புடைசூழ்ந்து விளங்குந் திருக்கைலாய
கிரியை யடைந்தனள். எ - று. (கக)

எனவிவ ணிகழந்த காதைப் பரிசெலா மெடுத்ததுக்காட்டி
நனைமலாப் படப்பை சூழ்ந்த னைமிசா ரணியத் தோங்கும
புனைசடை மௌலி யோர்க்குப் புகுநறன் ன்ருதன் கேளா
வணையவர் மகிழ்ச்சி கூர வணிமுடி துளக கிறூரால்.

(இ - ள்.) எனநிவவகையாக இங்கு நிகழ்ந்த சரிதைகளின் தன்மையை யெல்லாம் விளக்கமாகத் தெரிவித்து, தேன்பொருதிய மலர்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த ரைமிசவனத்திலுள்ள தவமேன்மையுடைய அழகிய சடைமுடியனரிடத் முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் கூறினார். அதனைக்கேட்டு முனிவர்களை மகிழ்ச்சிமிகுந்து அழகிய தமது முடிகளை யசைத்தார்கள். ௭ - று. (கஉ)

மாயைசநுக்கம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ஈகஅ.

ஐ ந் தா வ து

விபூதிமான்மியச்சநுக்கம்:

கலநிலைத்துறை.

மேற்க டாவிய பொருளெலாம் விரித்தனை வியரதேரு குறபெ ருமபடை முதலவனிற் றேனறிய தோன்ற னாறபெ ருங்கலைக் குறுமுனிக் குரைத்தன நயந்தே நூறபெ ருங்கடற் கடந்தவ துவலுதி யெனறா.

(இ - ள்.) நாங்கள் மேலே கேட்ட சரித்திரங்களை யெல்லாம் விளக்கமாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளினீர். சந்தோஷத்தோம், பெரிய குலாயுதங் தாங்கிய சிவ பெருமானிடம் திருவவதாரஞ்செய்த குமாரக்கடவுள், பெருமைதங்கிய நான் குவேதங்களை யுணர்ந்த அரத்திய முனிவருக்கு உபதேசஞ் செய்தவற்றைக் கேட்க அவாவினோம். பெரியவித்தியாசாகரத்தைக்கடந்தருளிய சூதமுனிவரே! அவற்றைத்திருவாய் மலர்ந்தருள் வேண்டுமெனறனா. ௭ - று. (க)

சூத னவ்வுரை கேட்டலுந் துரிசறுத துணர்ந்த போத மாதவத் துறையுளீர் கேட்டுகெனப் புகலு மோது தெய்வவி பூதிமற் றுருத்திர வக்கம வேத நுட்பமென நெடுததபஞ் சாகசுர மேன்மை.

(இ - ள்.) சூதமுனிவா அவ்வாராதையைக் கேட்டவுடன், குற்றநீசகித தெளிந்த ஞானமயமாகிய பெருந்தவமுடையவாகனே! கேட்பீர்களா கவெனத் திருவாய் மலர்ந்தருள்கின்றா. வேதத்திற் சொல்லப்படும் தெய்வீகமுள்ள திருவெண்ணீறு உருத்திராக்ஷம் வேதத்தின் கருத்தாகக் கூறப்பட்ட ஸ்ரீபஞ் சாக்ஷம் ஆகிய இவற்றின் சிறப்புகளும். ௭ - று. (உ)

சிவன ருட்பெயர் தெளிந்தானாத தனாபெறுஞ் சிறப்புச் சிவன யப்புகு விரதமுற் றிழைத்தவா செயகை சிவனை யோராதொரு புண்ணியஞ் செய்தனா பெறுஞ்சீர் சிவனி ரோதமொன் றிலலவர் பெற்றிடுஞ் செலவம்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுடைய திருவருளமைந்த திருநாமங்களைத் தெரிந்து தியானஞ்செய்தவர்கள் அடையும் பெருமையும், சிவபெருமான் மகிழ்தக்க விரதங்களை இடையிழன்றிச் செய்தவர்களுடைய செய்கைகளும், சிவபெருமான் பிரபாவங்களை யறிந்து புண்ணியஞ் செய்தவர்கள் பெறுஞ்சீர்களும் சிவபெருமானுக்கு விரோதமான செயல்கள் ஒன்றும்ற்றவர்கள் அடையுஞ் செல்வமும். எ - று.

(ங)

எம்பி ரானடிக் கருச்சனை யியற்றுவோ ரியற்கை
நமப னைப்பெறுஞ் சிறசிவ ஞானத்தி னன்மை
கமப மாகரித தோலுரித துடுதநங் கடவுட்
டமபி ரானுடன கரங்குறை யோகத்தின் றகைமை.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமான திருவடியில் ஆச்சனைசெய்வோர் தன்மையும், சிவபெருமானையடைச்செய்யும் அறிவுமயமாகிய சிவஞானத்தின நன்மையும், கட்டுததறியையுடைய பெரிய யானைத்தோலையுரித்துப்போராததேவா பெருமானாகிய சிவபெருமானுடன மறைந்து வசிக்ஞ சிவயோகத்தின தன்மையும். எ - று.

(ச)

பரம நாதனுக் கற்புத மாகுமிப் பத்தில்
விரவு தெய்வவி பூதியின றன்மையை விரிப்பே
முரக னுச்சியி னெடுநிலத் துயிரப்பொறைக் கெல்லாம்
புரவ ளிப்பதுந் தனிக்கதி யளிப்பதும் பூதி.

(இ - ள்.) ஆகிய இப்பததும் மகாதேவனாகிய சிவபெருமானுக்கு வீருப்பமிக்கனவாம். இவற்றில ஒன்றாகக்கலந்து முதலிலுள்ள தெய்வீகமமைந்த திருவெண்ணீற்றின சிறப்பினை விரித்துரைக்கின்றோம். ஆதிசேடன் உச்சியிலுள்ள பெரிய நிலவுலகத்திறநங்கிய ஆன்மவாகவகளுக்கெல்லாம் இரட்சிப்பைத்தருவதும் ஒப்பற்ற மோட்சத்தைக்கொடுப்பதும் அத்திருவெண்ணீறே.

கற்ப மென்றது கற்பமென் றுபகற்ப மென்றாய்
முற்ப வரதுடைத தருடரும் பூதிமுன் றுரு
மறபு தநதரு கோமயந தரைப்படு வதனமுன்
விறக லன்படுத தைநதுவில வததொடு விளைததல்.

(இ - ள்.) கற்பமென்றும் அநுகற்பமென்றும் உபகற்பமென்றுஞ் சொல்லத்தக்கதாகி, முற்பிறப்பின் விளைகளையொழிததுத் திருவருள்செய்யும் அத்திருவெண்ணீறு மூலகைப்பெறும். மகிமைகளையுண்டிசெய்யும் பகவின்சாணமானது நிலத்தில் விழுமுன்னரே பிரகாசிக்கின்ற பாதத்திரத்திலேற்று (நொச்சி, விளா, கூவிளம், கிளுவை, மாலிலிங்கையாகிய) பஞ்சவிலங்களுடனே விளைவித்தல். எ - று.

(சு)

ஈது கற்பமற் றதுகற்ப மிப்பரிசேந்தித்
தாது வில்வமைந தில்லதாய் விளைநதது தரணிப்
போது கோமயம விளைநதது பொருநதுப கற்பந
தீதின் மாதவத் தீரவை பிவையெனத தெளிமின்.

(இ - ள்.) இது கற்பமாகும். மற்ற அநுகற்பமாவது இவ்வகையே சாணத்தைப் பாதத்திரத்திலேற்று, தலைமையாகிய பஞ்சவிலங்குகளின்றி விளைவிப்பது.

பது, நிலத்திலிழுந்த சாணத்தால் விளைவித்தது பொருத்தமான உபகற்ப
மாம். குற்றமற்ற பெருந்தவமுனிவர்களே! முற்கூறிய மூவகை விபூதியும்
இவையென்றறியுங்கள். ஏ - று.

(ஏ)

நீறு எப்பட நினைப்பினு நீறுமெயஞ் ஞானத்
தூறு சிந்தையிற் றரிப்பினு மன்னவர்க கொருங்கே
யேறு நல்வினை யாவையுந் தீவினை யிலவாந்
கூற ருந்திரு நீறுநாற பொருளையுந் கொடுக்கும்.

(இ - ள்.) அவ்வகைய விபூதியை மனதிலுன்றத தியானித்தாலும், அவ்
விபூதியை மெய்ஞ்ஞானத்தவகிய மனதோடு தரித்தாலும், அத்தகையினர்களுக்
குப் புண்ணியங்களெல்லாஞ் சேர்ந்தது விர்த்தியாகும், பாவங்களெல்லாம் வில
கும். சொல்லுதற்கரிய (சிறப்புக்களையுடைய) விபூதி (தர்மாதத காம மோக்ஷ
மென்னும்) நான்கு புருஷார்த்தங்களையுந் தரும். ஏ - று.

(அ)

மூல மீதிலா முழுமுதற் பரமனை முடிவில்
கால மோரினும் புலப்படா னுங்கது கடுப்ப
நாலு வேதமுற் றுணாதவந் நாறபொரு ளளிக்கும்
பால்வெண் ணீற்றிய லளப்பரி தாமெனப் பகாவா.

(இ - ள்.) தோற்றமு முடிவுமில்லாத முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெரு
மானை எண்ணில்லாக்காலம் ஓராதாலும் அவன் விளங்கமாட்டான். அது
போலவே நான்கு புருஷார்த்தங்களையுந் கொடுக்கின்ற பால்நிறமுள்ள விபூதி
யின் தன்மையை, நான்கு வேதங்களையும்நிறத் பெரியோர்களுந் அளவிடற்கரி
தென்று சொல்வார்கள். ஏ - று.

(க)

மெய்ம்மை தேற்றந் தயாவொடு விளைந்தமெய்ஞ் ஞானம்
பொய்ம்மை யின்றியே சிதைவறு பூதமோ னாந்துஞ்
செம்மை தந்தவிப் பற்பமென் பெயாகொடு சிறந்த
மும்மை யாகிய வெண்குடப் பெருமையார் மொழிவார்.

(இ - ள்.) உண்மையிருந்த தரும்மும், கிருபையோடு விளைந்த மெய்ஞ்
ஞானமும், நிலையாமையின்றி அழிவற்றுச் சிறந்த ஐம்பூதங்களும், மேன்மை
மிருந்த இரதப்பற்பமென்னும் பெயருடனே சிறப்புற்றிருக்கின்றன. மூன்று
வகையாகிய இரத்ததிருவெண்ணீற்றின் சிறப்பை எவாதாம் எடுத்தும் சொல்
லுவார். ஏ - று.

(க)

அரிமு தற்பெருந் தேவர்க்கும வருணநான் காதி
விரியு மன்பதைப் பகுதிகும வெண்ணிலாச சடையோற்
குரிய நீற்றணி யின்றெனி லவர்களெம் பெருமான்
நெரிச னத்தவ ரலலர்புன் புலையிற் றீயோ.

(இ - ள்.) விஷ்ணுமுதலிய பெரிய தேவர்களுக்கும், நான்கு ஜாதிகளாகப்
பரந்திருக்கின்ற மானுடப்பகுதிகளுக்கும், வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனை யணி
ந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய திருவெண்ணீற்றின் அழகில்ல
யானால், அவர்கள் யாவரும் எமது சிவபெருமானைத் தரிசனஞ்செய்ய வல்லவா
களல்லர். அற்பர்களாகிய நீசரினுந் கொடியவர்களாவார்கள். ஏ - று.

(க)

யாது பாதகம் புரிந்தன ராயினு மிகமும்
பாத கங்கனிற் பஞ்சமா பாதக னொனினும்
பூதி போற்றிடிற் செல்வரா யுலகெலாம் போற்றத்
தீது தீர்ந்தனா பவுத்திர ராகியே திகழ்வாரா.

(இ - ன்.) எவ்வகைப்பாவஞ் செயதோராளுலும், எல்லோராலும் பழிக
கத்தக்க பாதகங்களில் மேம்பட்ட பஞ்சமாபாதகங்களாளுலும், விழுதியைத்
துதிசெய்வார்களாளுல், செல்வவார்களாயும் உலகமுழுதும் துதிகத்த தீமை
யகன்றவர்களாயும் பரிசுத்தர்களாயும் பிரகாசிப்பார்கள். ஏ - று. (கஉ)

திருவெ ணீற்றினை வரன்முறை செங்கையி னேந்தி
யுருகு மனபினிற் புனறெளித் தொருமையிற் குழைத்து
மருவு புண்டர மாயினும் வண்டுக் ளெனினும்
பெருகு காதலிற் புனைந்துளோர கயிலைபெற லுடையோரா.

(இ - ன்.) திருவெண்ணீற்றினைச் சிவாகமமுறையே செவ்விய கையி
லெடுத்த மனங்குழைகின்ற உள்ளனபுடனே நீர்வார்த்து ஒன்றாகக் குழைத்து,
பொருந்திய திரிபுண்டரமாக வாயினும், வளந்தவகிய உத்தாளனமாக வாயி
னும் மிகுந்த ஆசையோடு அணிகின்றவாகள திருக்கைலாயபதவியைப் பெற்ற
வார்களாவார்கள். ஏ - று. (கங)

உச்சி நெற்றிமூக சூரங்கள் முபயகை யுறுப்பா
றிச்சு வறப்புற மிருவிலா விடைப்புற மெனனப்
பச்சி மப்பிறை யணிந்தவற் பணிந்துமு வைநதா
விச்சை மேலவா நீற்றொளி விளங்கிடத் தரிப்பாரா.

(இ - ன்.) மெயஞ்ஞானந்தவகிய பெரியோர்கள் உச்சி நெற்றி நாசி
மாப்பு கழுத்து இருக்கைகளின் ஆதிடங்கள் கழுத்தின் பின்பக்கம் இருவிலாப்
பக்கங்கள் இடுபின்பின்பக்கம் என்னும் பதினைந்து ஸ்தானங்களிலும் இளம்
பிறைகுடிய சிவபெருமானை வணங்கித் திருவெண்ணீற்றின் ஒளிவிளங்குபடி
யணிவார்கள். ஏ - று. (கச)

மந்தி ரத்தொடு தரிப்பினு மந்திர முணரரா
தந்தி ரத்தொடு தரிப்பினு மீங்கவா தமமை
முந்தை மூவரென நேத்தலா மெனபது முறையாற
புந்தி தந்துகா பாலிதே ருபநிடம் புகலும்.

(இ - ன்.) வேதமுறைப்படி தரித்தாலும் வேதமுணராதவர்கள் ஆகம்
முறைப்படிதரித்தாலும் அவ்வாறு தரிப்பவர்களை முதன்மைவாய்ந்த திரிமூர்த
திகளென்று முறைமையமைந்த நீதிகளைக் கட்டினையிட்டு, [காபால்தேருப்
பிடதம்] உருத்திரரஞ்சிய உருத்திரோபநிடதம் முறையிடம். ஏ - று. (கடி)

மற்றி யாமினிப் புலப்பட வுரைப்பதென மறைநூல்
சொற்ற தன்றியென செருகுகொடு சொற்றதோ சுருதி
முற்று மிப்படி முறையிடு முழுவெனீ றணிநகோ
பெற்ற வாசில நிகழ்த்துது மெனறனன பெரியோன்.

(இ - ன்.) நாமவேறுக இன்னும் விளங்கச்சொல்லவேண்டுகது யாது?
வேதங்கள் சொல்லியதேயல்லது எனது செருக்கினுற் சொல்லியதோ? இப்ப,

படியே வேததூன்முற்றும் முறையிடுமே மென்மையுடைய திருவெண்ணீரணி
நதவாகள் பெற்றபேற்றிற் சிந்தினைச் சொல்கின்றேனென்றனா சூதமுனிவா.

முனனை மாநிலம் பிரளயத் தொடுங்குற முளரி
மன்னு நான்முகன் முதலினே ரிறநதனா மடிய
அன்ன வெம்பிர ளயத்துமே லலர்நததோ ராலின்
அன்ன ருநதிறற நிர்நெடு மால்விழி துயில.

(இ - ள்.) பூர்வத்தில், பெரிய உலகமானது சலப்பிரளயத்தில் மூழ்க,
தாமரைமலரில்வசிகடும் பிரமதேவன் முதலானோ இறந்தார்கள். அவாச
ளிநதபின்னர், அக்கொடிய மகாவெள்ளத்தில் விரிந்திருநத ஓராலிலையில்,
ஒருவராலும் அடைதற்கரிய வல்லமையுடைய விஷ்ணுமூரததியானவா அறி
துயில்புரிய. எ - று. (கஎ)

ஆல மாமரத தாங்கவன் றுயிறலு மவன்பான்
மூல மீநிலா முழுமுதன் முககண னடைநதான்
வேலை வெள்ளவெம பிரளயம புறவடி விரவ
நீல மேனிகண் வெப்புற வெருதனி நினருன.

(இ - ள்.) அப்பெரிய ஆலமரத்தில் அவவிஷ்ணுமூரதி யோகநித்திரை
புரியவும், அவரிடத்தில் ஆதியும் அநதமுயிலலாத முழுமுதற்கடவுளாகிய
திரிநேத்திரங்கடையுடைய சிவபெருமான் எழுநதருளி, சமுத்திரவெள்ளமாகிய
அம்மகாப்பிரளயம் தமதுதிருவடிப் பரட்டாவாக்ககலக, நீலவண்ணராகிய
திருமால்கண்டு வியசுருட்படி நேரில்நின்றருளினா. எ - று. (கஆ)

மாய நவவழி முதலவனை நோக்கியு மதியான்
னீயே வன்கொலென றறிவயாந துரைத்தலு நிமல
னாய மாவையி னடைநதன னிவனென வருளித
தூய நீறளித தவனுள மாயையைத் துடைத்தான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது திருமால் சிவபெருமானைத் தரிசித்தும் மதியாத
வராய நீயாரென்று அறிவழிந்து வினாவும், சிவபெருமான இவன மாயை
யிலே மயங்குகுனென்று திருவுளங்கொண்டு, புனிதமாகிய விபூதியையவருக்
களித்து அவருளத்திற் குடிக்கொண்ட மாயையை விலக்கியருளினா. எ - று.

தன்னு ளத்துறு மாயைபோ யுணர்நதனன் றணவா
தெனனை யாளுடை நாயக னீங்கெழுந தருள
முன்னை யானபுரி மாதவ முளதென மொழியாப
பன்னு நான்மறைச சுருதிசொற றவனடி பணிநதான்.

(இ - ள்.) தம்மனத்தின்பொருதிய மாயைநீங்கி அறிவுண்டாகி, இடையீ
டின்றி அடியேனை அடிமைகொண்டதலைவா ஈண்டெழுநதருளும்படி யான
பூவத்திற்செய்த பெருந்தவம் உண்டென்று சொல்லி, துதிகத்தக்க நானரு
வேதங்களாற்றுகித்து, அச்சிவபெருமானது திருப்பாதங்களைப் பணிநதனா.

ஈங்கெழுந்தருள் காரண மென்கொலென் றியம்ப
வோங்கெ யிறபுரஞ் செறறவ னுரைசுழு வுலகந
தாங்கு முந்தியந தாமரை நான்முகன் முதலோர்
வீங்கு வெண்டிரைப பிரளயத் தொடுங்கினா விளிநதார்.

(இ - ன்.) தேவரீர இவவிடத்தெழுந்தருளிய காரணம் யாதெனவினவ, உயராத முமமதிலகனோடுகூடிய முப்புரங்கனையெரித்த சிவபெருமான் திருவாய மலராதருள்கின்றார். திரிலோகங்கனையுந் தாங்கியுள்ள உனதுஅழகிய நாபிகமலத்திற்குன்றிய பிரமாதிதேவர்கள் பருத்தவெள்ளிய அலைகள் பொருந்திய பிரளயவெள்ளத்தில் ஒடுங்கியிறந்தார்கள. எ - று. (உக)

மோது வெண்டிபாப பிரளய முடிவுமுற் றியதா
லாதி மாநிலப பரபபையுஞ் சராசர மனைத்து
மோது நீதியிற படைப்பதற் கொருப்படுத தியற்றும்
வேத வேதியன் மலரயன் வெளிப்பட வேண்டும.

(இ - ன்.) மோதுகின்றவெள்ளிய அலைகளையுடைய பிரளயமுடிவும் முடிந்தது. முதன்மையாகிய நிலவுலகத்தையும் சராசரங்கெனல்லாவற்றையும் நாம் கூறும் முறைப்படி சிருஷ்டிப்பதற்கு இசைந்து அப்படிச்செய்யும் வேதமுனராத கமலாசனத்துள்ள பிரமன் இப்போது வெளிப்படவேண்டும். எ - று.

தாநு காவனத தெய்தியாந தறுகண்வெரு சூலக்
காரி யைப்பயசு கினறநாட் காலமோரந் தறிந்தெம்
பாரி சத்தியா யெதிராதனை யினறுமப பணிபு
வேரி வராகுமுற சத்தியா குதியென விளம்ப.

(இ - ன்.) நாம் தாருவனமடைந்து அஞ்சாமையுடைய வலிய சூலாயுத மேந்திய அரியரபுத்திரனைப் பெறுகின்றநாளில், காலத்தை யோசித்தறிந்து எழுது தேவியாகிய சத்திவடிவாய வெளிப்பட்டனை. இப்போதும் (அதுபோல) அந்தக் குளிராத மலாமணங்கமழும் ரெடிய கூந்தலையுடைய சத்திவடிவாகுந் எனக்கட்டளையிட எ - று. (உக)

அனைய னவவுரு வெடுததலு மரனவட் புணர
வினையி னெயதிய பொறறுளி னிந்துவாங் குதித்து
நன்ன றுந்துழாய நாயக னுபியந் தலத்தது
வனையு ரெட்டிதழ்க் கமலமொன றலாந்தது மன்னோ.

(இ - ன்.) அததிருமால் அவவாறு வடிவேற்றவுடனே, சிவபெருமான் அச்சத்தியைக்கூட, இச்செயலாலெயதிய பொறறுளிபோன்ற சுக்கிலம் அவ விடத்திலுதித்தது, குளிராத மணங்கமழும் துளவமாலையுண்ட திருமாலின் உந்தியிடத்தில், அலங்கரிககின்ற ரெடிய இத்தழகனமைந்த தாமரையொன்று மலராதது. எ - று. (உச)

முனைத்த தாமரைப் பீடிகை முழுமுதற் பிரமன்
கிளைத்த வைந்துமா முகத்தொடுந் தோன்றியக் கெழுநீர்
வளைத்தி டித்தழி வையமு மன்பதைப் பரப்புந்
திளைத்த சிந்தையிற் படைத்தினி திருந்தகஞ் சிறந்தான்.

(இ - ன்.) அப்படியுதித்த கமலாசனத்தில் (சிருட்டியென்னும்) முதற் ருமுற் கிறைவஞனபிரமன், கிளைத்துள்ள சிறந்த ஐந்துமுகங்களோடும் உதித்தது, உலகெங்கும்பரந்த அப்பிரளயவெள்ளஞ் சூழ்ந்தது இடித்தழிந்த பூலோகத்தையும் ஆன்மாககளையும் சந்தோஷித்தததுடன் சிருட்டித்து இனிதாகவிருந்து மனங்களித்தான். எ - று. (உடு)

வைபம் யாவையு மன்னுயிர யாவையும் வகுத்த.
தெய்வம் யாமல திலலெனச் சிந்தனை திறம்ப
வைப னாடர வசைத்தணி வேணிய னறியா
வெய்ய சூறபடை வயிரவக கடவுளை விடுத்தான்.

(இ - ள்.) எல்லாவுலகங்களையும் அவ்வவற்றிலுள்ள எல்லா ஆன்மாக்களையும் படைத்தகடவுள் நாமேயன்றி வேறினறென்று எண்ணமாறுபட, பட்ட விரித்தாடும் பாப்பினை (கச்சாக)க்கட்டிய அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமான் அறிந்து, கொடிய சூலாயுதநதாவகிய வயிரவககடவுளை அவனிடஞ் செலுத்தினான். எ - று. (உசு)

விடுத்த சூறபடை வயிரவ னுருத்தழல் விழித்துக்
கடுதத சிந்தையிற் புகுந்தனை கமலநா யகளை
நடுபப டுந்தலை யறுத்தெறிந தரனுழை நடந்தா
னெடுத்த சிந்தைய னானமுகத் திருந்தன னின்னும்.

(இ - ள்.) அவவாறு அனுப்பப்பட்ட சூலாயுதமேந்திய வயிரவககடவுள் காச்சித்து நெருப்பெழ நோக்கிக் கோபமூண்ட மனத்தோடு கமலாசனஞ்சிய பிரமனிடமவந்து அவனது நடுத்தலையை யறுத்தெறிந்து சிவபெருமானிடஞ் சென்றான். பிரமன ஓங்கியமனதுடன் இதுகாறும் நான்குமுகங்களோடிருந்தனன். எ - று. (உஎ)

வெள்ளொ ளித்திரு நீற்றினு லாலிலை மேலோன்
கள்ள மாயைபோய்க கண்ணுதற சாணசூறப பெற்றான
பிள்ளை யாமென மலரயற பயந்தனை பெரியோ
ருள்ள மோரவது திருவெனீ றல்லதொன றுளதோ.

(இ - ள்.) வெணமையாகிய காதிபொருந்திய திருவெண்ணீற்றினால், ஆலிலையிற்றுயின்ற திருமால், களளமாகிய மாயையகன்று நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானைத் தரிசிக்கப்பெற்றான். (அதுவேயன்றி) தமது சூமார னாகக் கமலாசனஞ் பிரமனைப்பெற்றான். பெரியோர் தங்கன்மனதில தியானஞ்செய்வது திருவெண்ணீற்றனி வேறென நினைக்கின்றதோ. எ - று. (உஅ)

அஞ்ச வித்திடு தவத்துளி ரிங்கது வனறிப்
பஞ்ச டிமட்டி ரெனரியுழன் முகத்தினன் பருவாய்
நஞ்ச யிர்த்ததசற பாசுரன மூவரு நடுகும்
வெஞ்சி னத்தின்மூ வுலகையும் விளித்தனா மேனாள்.

(இ - ள்.) பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்ற தவநிலைமேற்கொண்டவர்களே! இப்போது கூறியதல்லாமல், பஞ்சமெட்டிரன் - எரிசின்ற அக்கினி முகன் - பிளவுபட்டவாயில் விஷஞ்சிந்திய சாப்பாசுரன் என்று சொல்லப்பட்ட அசுரர்கள் மூவரும், எல்லோரையும் நடுகச்செய்யுங் கொடுங்கோபத்தாற் பூரவத்தில் திரிலோகங்களையும் அழித்தார்கள். எ - று. (உக)

அலகி லாவலி மூவரா மமராபட் டிறப்ப
நிலவு நீற்றொளி வீரபத் திரத்தணி நிமலன்
பலகை வாடபடை பொறுத்தன னவருழைப் படர்ந்தான்
கூவுவி வெஞ்சுரத் தனையவ நாரூயிர் தொலைத்தான்.

(இ - ள்.) அனவல்லாத வல்லபமுடைய அமமூனறகரரால் தேவர்களிற தொழிய, சுகதிரிகைவீசும் திருவெண்ணீற்றின ஒளியையுடைய ஒப்பற்ற பரி சுததராகிய வீரபத்திரக்கடவுள், கேடயமும் வாட்படையுநதாங்கி அவாபாற சென்று கொடிய காட்டினிடத்திற் சுழன்று, அவாகளது அரிய உயிரகளை யழித்தனா. எ - று. (௩௦)

மீண்ட பத்திரன் விண்ணுல கடைநதனன விளிந்து
மாண்டு போயின வானவா மறையவா யாரு
மூண்ட பேரருள் சுரநதவ னளித்திட முறையா
லீண்டு நீறுபட்டுயிரப்பொறை யினிதுபெற நெழுகநதா.

(இ - ள்.) திருப்பிய வீரபத்திரக்கடவுள் தேவலோகஞ் சோந்தனா. இறந்துபோன தேவாகளும் முனிவாகளுமாகிய வெவ்வேறாட, அவவீரபத்திரக்கடவுள் மிக்க பேரருணமிருந்து, தமக்குத் திருவெண்ணீறிட, அது பட்ட மாதத்திரத்தில முறையே தங்களுடலிறசோந்த உயிரகள இனிமையாகப்பெற்றுப் பிழைத்தெழுந்தார்கள். எ - று (௩௧)

இன்னு மத்திரு நீற்றது பெருமையொன நிசைப்பா
மன்னு மாதவத துறையுளீர் வரனமுறை யுணர்வீர்
பின்னும வெணடிபாப பரவைசூழ பெருநிலப் பரப்பின
மின்னெ யிற்றுடைப் பிரமராக கதலொரு ஷிறலோன.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற பெரியதவசிகளே! இன்னும் அதத்திருவெண்ணீற்றின பெருமை ஒன்று சொல்லுகின்றோம். முறைப்படி யுணரக்கடவீர், பின்னிகொண்டிள்ள வெள்ளிய அலையமைந்த கடலுசூழந்த பெரியநிலவுகில, மின்னுகின்ற பறகளையுடைய ஒப்பற்றவலப்பனா ஒரு பிரமராககதனிருந்தான எ - று. (௩௨)

பிடித்த தண்டொடும் பெருவலித் திறனொடும் பெருவான
முடித்த மாநிலத் துயிலொலா முடித்தனன முதனா
டொடுத்த பாதக்க கஞ்சுகம் புனைந்தனன றோலான
மடித்த வாயினன மறவியுந துணுகுறு மறவன

(இ - ள்.) (அவன்) பூவத்திற கையிறறுங்கிய தண்டத்தோடும், மிக்க வல்லமைத்தன்மையோடும், சிறந்த தேவலோகத்தையழித்து, பெரிய பூலோகத்தையாக எல்லாவற்றையும் அழித்தனன். பாதகமாகிய கவசத்தையணிந்தவன். (எவாபாலுந்) தோலவியுருத்தவன். (கோபத்தாலே) இத்தழதுக்கிய வாயையுடையவன். இயமனும் நடுங்கத்தக்க கொலையையுடையவன். எ - று.

வாம தேவனென் றொருமுனி யவனுழை வரலுங்
காமா நீற்றொளி யவனுருக கரநதமை கண்டான
றாம ரைச்சர னேசர னென்றவற ருழ்நதா
னேமு நத்தழிஇ நீற்றணி தன்னுரு வேயநதான்.

(இ - ள்) வாமதேவரென்னும் ஒருமுனிவா அவனிடம்வரவுந், அவர் சரீரத்தில் அழகிய திருவெண்ணீற்றின பிரகாசக கலந்திருத்தலைகண்டு, அவரது தாமரைமலாபோலும் பாதங்களே அடைக்கலமென்று அவரைவணங்கி, அன்புண்டாகத் தழுவிகொண்டு, அவருடலிலிருந்த திருவெண்ணீற்றினழகு தனசரீரத்திலுற ஒற்றிக்கொண்டனன். எ - று. (௩௪)

முனிவ னீற்றணி தனனுடன் முயங்கிய பின்னர்ப்
புனிக னல்லுருப பொருந்தின னிருங்கதி புருந்தான்
குனித டந்திரைக கிடங்கர் சூழ் குவலயப பரப்பிற
பனிநி லாவிநி நீற்றுடைத் தனமையா பகாவா.

(இ - ள்.) அவலாமதேவமுனிவருடைய திருவெண்ணீற்றினழகு தன் னுடலிற் பொருந்திய பின்னர், புனிதமாகிய திவ்வியதேகமடைந்து பெருங்கதி யெய்தினன் (ஆகையால்) வளைந்த பரந்த அலைகளையுடைய கடல்குழந்த நிலவுலகத்தில், குளிரந்த சந்திரிகையைப் பரப்புகின்ற திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பை எவர்தாம் சொல்லவல்லவா? எ - று. (நக)

பசுரு முத்தமிழ்க் குறுமுனி தமிழ்நிலப் பரப்பிற்
புகலு நானமறை யொருவன்மற றெருவனிற புருந்து
மகர வார்குழை பொருத்தியைக் களவினான் மணந்தா
னிகல டுஞ்சினத் தனனவ டலைவனுற் றெதிராதான்.

(இ - ள்.) யாவரும் புகழ்ந்தோதுகின்ற முத்தமிழ்க்குரிய அகத்தியமுனி வா வீற்றிருக்கும் தமிழ் வழங்குநாட்டிலே, நான்கு வேதங்களையும் பாராய ணஞ்செய்யும் ஓரந்தணன் வேறோரந்தணன் வீட்டிற்குச்சென்று, லெடியமகர குண்டலமணிந்த ஓர பாரப்பன் மாதைக் களவுப்புணர்ச்சி செய்தான். பகை மையிற் கொலலத்தக்க கோபத்துடன் அப்பாரப்பன்மங்கையின் கணவன் அங் கெய்திக்கண்டான், எ - று. (நக)

பாய லிறபடு மிருவரைப பறநினன் பறந்த
தூய மாமறைத் தலைவனை யுயிருகத் துணித்தான்
மேய தாட்டுணை யிறுசுருறக் கயிறறொடும வீக்கி
யாய வெஞ்சினத் திழுத்தன னுவணத் திட்டான்.

(இ - ள்.) ஒருபாயிற் படுத்திருந்த தன் மனைவியையும் மறையவனையும் பிடித்துக்கொண்டு, புனிதமான வேதங்கடையிறந்த அவவந்தணனை யுயிர்போக வெட்டி வீட்டு, அவனிருகாலங்களையும் கயிற்றா லிறுக்கிக்கட்டி, தனக்குள்ள கடுக கோபத்துடன் இழுகதுச் சென்று கடைத்தெருவிவிட்டான், எ - று.

குருதி பிராவிட மறுகிடைக கிடக்கலுங் குறுகி
யருகு மாடுற வடலையிற கிடசுருமோர சணங்கன்
பருகி நக்குற வாங்கவ னெற்றிமேற பதத்திற
நிருவெ னீறுபட் டணிரத்தன வாமெனச் சிறந்த.

(இ - ள்.) அவவேதியனுடல் உதிரமொழுகக் கடைவீதியிற் கிடக்க, அதி சமீபமாய் அருகிலுள்ள மயானத்திலிருந்த ஒரு நாய அவவுதிரத்தைப்பருகி அவனை நக்கியவுடன், அவ்வந்தணன் நெற்றியில் அந்நாயின் காலிற் படிந திருந்த சுடலைச்சம்பாபட, அவன் இயற்கையாகவே திருநீண்ணிந்துகொண் டாறபோல் தோன்றியது. எ - று. (நக)

அக்க ணத்தினி லவனுயி ரடுதிறன் மறலி
தெக்க ணங்கொடு சேறலும வெண்டுக் சிறப்பின்
முக்க ணெம்பிரான் கணத்தவா முனனினா முடுகித்
தொக்க கட்டறுத் தத்திசைத் துநதாத் துரந்தார்.

(இ - ள்.) அந்நககணத்திலே, அவ்வேதியனுயிரைக் கொல்லத்தக்க வல்லமுடைய யமன் தனது தென்றிசைகொண்டுபோய்ச் சோகக, அவன் நெற்றியிலிருந்த தாவன்யமான தூளித்ததின் சிறப்பால், திரிநேத்திரங்களைபுடைய எமது சிவபெருமானது கணங்கள் அதிவேகமாய் மூற்பட்டுவந்து, அவனைக் கட்டியிருந்த கட்டையமுத்து அததெனநிசையினின்று போந்ததூதரைத் துரத்தினார்கள். எ - று. (௩௯)

பிணத்தி னாய்ப்பதத தடலைபெற் றிடப்பெறும பேற்றாற்
கணத்தி னோரவன றனைக்கொடு கயிலையிற் புருந்தார
புணாதத மாதவத தலைவிரகாண் முமமையிற் பொருந்தி
மணத்த வெண்டுசுட பெருமையை யாராகொலோ மதிப்பார்.

(இ - ள்.) நாயினகாலிற் படிந்திருந்த பிணச்சாம்பா பதியப்பெற்ற புண்ணியத்திலுல, அவனைச் சிவகணங்கள் திருக்கைலைக்கு அழைத்துச்சென்றார்கள். கூட்டமாயுள்ள பெருந்தவத்தலைவர்களை! மூவகையாகவமைந்து மணமுறையிலிருந்த திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பை எவாதாம் அளவிடவல்லவா? (ஒருவருமில்லா). எ - று. (௪௦)

அறுசீர்க்கழநேடி லாசிரியவிரந்தம்.

ஈங்கிவைநின் றிடக்கவித்த பணிககவிகைத் தனிசசெங்கோலிக
லே நனனான், நேங்கமமு நறுந்தெரியற் கொருவொழியப் பகைத்தடி
ந்து சினவு வேலோ, நோக்குதரு மந்தழைப்ப மனுமுறையி னுயிர்
புரக்கு முரவுத் தோளான, வாங்குதடந தினாயுலகிற புயபலனென்
றுள்ளொருவன வங்க வேந்தன.

(இ - ள்.) இப்போதுகூறிய இவைநிறக. கவிரத சந்திரவட்டக்குடைய யும் ஒப்பற்ற செங்கோலையுமுடையவனும், வலிமையால் ஆணசிககத்தைப் போன்றவனும், நறுமணங் கமமுமாலையைத்தரித்து யுத்தமகலம்படி சததுருக்களைக்கொண்டு கோபிக்கும் வேலேந்தியவனும், சிறந்த தருமங்களதிகரிக்க மதுமுறையோடு உயிரகளைக்காக்கும் வலியுயமுள்ளவனுமாய், வளைத்துப் பரந்த கடல்குமுந்த நிலவுகத்திலுள்ள வங்கதேசத்தை யரசுபுரிந்த புயபலனெனும் பெயருடைய ஒருமன்னவனிருந்தான். எ - று. (௪௧)

அருமறையி னெறித்திறம்பா வந்தனருக ளினிதுபுரிந் தனிக்கு பன்னோ
பருவாறுற் றுமுலாது பலனுயிருந் தன்னுயிரிற் பரிந்து மாயாக
கருணையொரு திருவுருவு கொண்டனையோ னிலவலையங் காசுரு நாஸில
வருபருதி தென்றிசைவிட் டுத்தாருசென நயனமுறைவழங்கலுற்றான்.

(இ - ள்.) அரிய வைதிக மாரக்கத்தில் முற்றாத அந்நகர்களை யுபசரித்துக்காக்கும் அவவரசன், பல சீவாகளையும் துயருறிய வருந்தாமல் தன்னுயிர்போற பரிந்து, அழியாத கருணையே வடிவெடுத்தாற்போன்றவனாய் இந்நிலவுகத்தை யரசுசெய்யுங்காலத்தில், உலகினை வலஞ்செய்யுஞ் சூரியன் தன் சியதிபோலத் தென்றிசை நீங்கி வடதிசையிற் பிரகாசிக்கலாயினன். உத்தராயணம் வந்தது, எ - று. (௪௨)

அக்காலத் திருந்தியக் குவைத்தனது முன்னரமைத் தருதூல்
சொற்ற, விககாலந் தனைநிகர்த்த தருமநா னிலலையென்ப தெண்ணி

யோர்ந்து, முக்காலம் பகுத்துணர்ந்த முனிவரந தணாவருவான்
மொழிந்தான் புண்ணீர், கக்காட லலங்கிலேவற் புயபலனுங் கவாச
குதவக கருதினான்.

(இ - ள்.) அக்காலத்திலே, பெரிய பொருட் குவையைத் தன்முனவைத்
துக்கொண்டு, அரிய நூல்களிற் சொன்ன இக்காலம் போல வேறு புண்ணிய
காலமில்லையென் றுலோசித்துணர்ந்து, முக்காலச் செய்திகளைப் புணர்ந்த
முனிவர்களையும் வேதியாகளையும் வருமாறு சொல்லி, உதிராசுரிநதி வெற்றி
பெற்றதையும் தகட்டுவடிவான வேலேந்திய புயபலமன்னன், அவாகட்குத்
தானங் கொடுக்கக்கருதினான். எ - று. (சாந்)

துங்குதடந் திணைப்பழை விதர்ப்பநாட் டிருந்தனனச சுசீல
னென்பான், வீங்குதடந் துணைப்பணைத்தோ ளாங்கவன்றன்றிருநாடை
விருப்பி னெய்த, வோங்கருநான் மறைததலைவ டொதிரபுகுநது தொடி
துநக ருய்த்தார் மறைத, தீங்குதலைத் திருமணக்கும் புயபலற்கண்
னவன்வரவு செப்பி னூரால்.

(இ - ள்.) அசைகின்ற விசாலமான அலைகள் பொருந்திய கழனிகள் குழ்
ந்த விதர்ப்ப நாட்டிலிருந்தவராகிய நல்ல சுசீலரென்பவா, பூரித்து விசாலித்
துக கிளைத்த புயங்களை யுடைய புயபலனது வங்கதேசத்தை விருப்புடனடைய,
அவருள்ள பெருமைதங்கிய அரிய நான் மறைத்தோந்த அந்தணர்விராகொண்டு
பணிந்து தமது நகரிற்கு அழைத்து வந்தனா. அன்றியும், இனிய மழலைச்
சொற்களை யுடைய திருமகள் விலாசமமைந்த புயபலனுக்கு அவாவருகையை
யுரைத்தார்கள். எ - று. (சச)

வேந்தரீ புரிந்தியற்றுந் தவப்பயனோ நினதுகுல வேந்த ரெல்லா,
நீநதுபெருந் தவப்பயனோ நினனாடு புரிதரும் நிலையோ முறறுந,தோய்
ந்தளந்த பெருஞ்சுருதி யோருருவு பெற்றணைய சுசீலனென்பான்,
போந்தன்னின் னகரடைந்தான் யாவாட்கு முதற்றலைமை பொருந்த
நின்றான்.

●(இ - ள்.) 'வேந்தனே! நீ விரும்பிச்செய்யும் தவத்தின்பலனோ? உனகுலத்
தரசாகன் யாவருஞ்செய்த பெருந்தவப்பலனோ? உனனாட்டிலுள்ளோர் புரிந்த
புண்ணியவசமோ? உலகுமுழுதும் பரவியளந்துள்ள பெருமைதங்கியவேதமே
ஒருநவேற்றற்போனவரும் என்களெல்லாருக்குந் தலைமை பெற்றுள்ளவரு
மாகிய சுசீலரென்பவா இந்நகரத்தில வந்திருக்கின்றனா. எ - று. (சஇ)

புரக்குமுதற் பெருந்தான மன்னவற்கு முதற்புரிந்து போய பின்
னந்த, தரப்பெறுதும் யாமெனனக தனிச்செங்கோற் புயபலற்குச்சா
ற்றவனனோன், வரத்தவனை யினிதினினனே கொணாதினொன மாத
வதனோன் வருத லோடுஞ், சிரத்தமுடி படிபடியப் பணிந்தெழுந்தான
றனித்திகிரிச செங்கோல் வேந்தன்.

(இ - ள்.) நீயளிக்குந்தலையாய பெருந்தானத்தை அச்சுசீலாக்கு முதலிலே
யளித்து, அவாபெற்றுச் சென்றபிறகு, நாங்கள் நீ கொடுக்குந்தானத்தைப்
பெறக்கடவோமென்று, ஒப்பற்ற செங்கோலையுடைய புயபலனுக்குரைக்க,
அப்புயபலன் சிறந்த அத்தவசியை இனிமையாக இடப்பொழுதே அழைத்து

வாருங்கனென, சிறந்த தவசிபாகிய சுசிலர்வந்தவுடனே, ஒப்பற்ற ஆக்கினை சக்கரமாகிய செங்கோலேந்திய அம்மன்னவன கிரகிலணிந்தமுடி நிலமிசைப்படிய வணங்கியெழுந்தான். எ - று. (சக)

எனதைநீ யெழுந்தருளப் பெற்றபே நியானிழைத்த தவமோவென்பான, முந்தையோர் நெடுஞ்சாலம் பெரிதிழைத்த தவமெனசகு முடிந்த வாறே, விந்தமா நிலமபுரிந்த தவப்பேறே வென்றுபல வெடுத்ததுக கூறி, வந்தமா தவறகுமணித் தவிசளித்தது தொழுதிருந்தி மகிழ்ந்தா னனறே.

(இ - ள்.) எனது தந்தையே ! தேவரீர் இங்கெழுந்தருளப்பெற்றது அடியேன் செய்ததவப் புண்ணியமோ? எனகுடியிலுதித்த முன்னோ எண்ணில சாலம் மிகுதியாகச்செய்த தவப்பயன் அடியேனுக்குக் கைகடியதோ? இந்நாட்டார் செய்ததவப்பயனோ? எனப்பல உபசாரமொழிகளுரைத்து, அச்சுசிலருக்கு இரத்தினத்தைமளித்தது பணிந்து அதிலமாததிச் சந்தோஷித்தான். எ - று. (சஎ)

என்பருக வருகிறிருகு சிந்தையன யிருநிதிய மிருகை வாரி, மன்புருகி யளித்திடலும் புப்பலனை முகநோக்கி யறைவா னுள்ளத. துன்பொழிய நிதியுதவிக கதியுதவுந் திருநீறு தொட்டி லாயா, னினகருணைக கிதுமுறையோ வெனவுரைத்த சுசிலனினனு நிகழ்த்து வானால்.

(இ - ள்.) எலும்புகள் நெகருவிட மனமுருகி, பெரும் திரவியத்தைத் தன்னிருகைகளாலும் முகந்து, அன்புமேலீட்டாற கொடுக்கப்போட்பொழுது, புயபலன முகத்தைநோக்கிச் சொல்கின்றா உன் மனத்துயா நீங்கத்திரவிய மளித்து மோகூத்தையுந் தரத்தக்க திருவெண்ணீற்றினை நீ யணிந்தாயிலை. உன் கிருபைக்கு இது தாம் மாமோவெனக்கூறி மேலுஞ் சொல்கின்றா. எ-று.

ஏறுயாத சிவபெருமா னெம்பிரான நீருவடிக்கை டிறைஞ்சா ரோனு நீறுபுனை திடுமவனோ தேவாக்குந் தேவனென நின்றா நீறு மாறுபடு மன்னவனோ கொடுநிரயப் படுகுழியின் வயிற்று வாழ்வா சீற்றருஞ்செங் கோலாச நீற்றணிந்து தருதியெனச செபயி னாலால்.

(இ - ள்.) இடபத்தைக் கொடியாக உயாததிய எமது தலைவராகிய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்காரானலும் திருவெண்ணீற்றினை யணிந்தவாகனே தேவாகட்கும் தேவனென்று சொல்ல விளங்குகின்றா கள். திருவெண்ணீற்றியாரால் மாட்டவார்களே கொடிய துன்புடைய மனத்தில் வாழ்வார்கள், ஆகையால் ஒருவாக்கும் வெறுப்பின்றிச் செங்கோல செலுத்தும் அரசனே! நீ யளிகருந்தானத்தைத் திருவெண்ணீற்றிந்து தருகவெனக்கூறினா. எ - று. (சக)

செப்பருமா தவனுரைத்த மொழிதனது செவிப்புக்குஞ் சினமீக் கொண்டு, வெப்பெழுந்த சிந்தையன முன்மிழைத்த விதியுடற்ற வெகுண்டு நோக்கி, யப்பெருநீ றணிந்திலனெலெனனாகு மெனக்கேட்ப வந்த னை, நொப்பருமா கமத்துறைவன புயபலனுக் கிதுவகுத் துரைப்பதானான்.

(இ - ள்.) சொல்லற்கரிய பெருந்தவமுடைய சுசிலா சொல்லிய மொழிகள்தன் செவியிற்புகுந்த மாதந்திரத்தில, புயபலன கோபமிசுரது வெம்பிய

மனமுற்றவனாய் முன்செய்த தீவினை தன்னைப்பகைததலால் அவரைக்கோபங் கொண்டு நோக்கி, அப்பெரிய நீற்றினை யணியாவிட்டால் எனக்கென்ன நேரிடுமென வினவ, அந்தணரும் ஒப்புசொல்லற்கரிய ஆகம நெறியிலொழுகும்சுலோபுயபலனுக்கு இப்படித்தெளிவுடன் சொல்வாராயினர். ஏ - று, (௫௦)

செய்யதிரு நீறுதொட்டுத் தரியாதார் பெருஞ்செல்வங் சிதையுமன்னர், கொய்யுளைய பரித்திரளுங் கரித்திரளு மறுமன்னா கொளவார் வேட்ட, தையலொழிந் தருமகவு தணரதுபெரும பிணியுடையச் சரிபபரன்றி, மெயயினுறுப புககுறைநது புலையினுங் கடைப பிறவி மேவு வாரால.

(இ - ள்.) செப்பமாகிய திருவெண்ணீற்றைத் தொட்டுத்தரியாதவாகளது பெருஞ்செல்வம் அழியும். அவாகளது கத்தரிக்கினற புறமயிரையுடைய குதிரைகூட்டத்தையும் யானைகூட்டத்தையும் மறுதேயத்தரசா கைக்கொள்ளுவார்கள். மணஞ்செய்த மனைவியையிழந்து அரிய புதலவரை நீங்கிப்பெருவியாதிபுற்று அலைவார்கள. அல்லாமலும் உடலின் அவயவங்கள் குறைவுற்று நீசர்களிலும் இழிந்த பிறவியெடுப்பார்கள். ஏ - று. (௫௧)

எங்கணியவற் குறுகதியுண் டெனவுரைத்த மொழிசெவிக்கொண்டிகழா நினறு, பொங்கொளிரெண்ணீறுதொடே னேற்றநையேறறருதுமெனப புகல வனனேன, செங்கணிய மழனிடையோன் நிருநீறு தீண்டாரைத் தீண்ட லாகா, வினகுனது தருநிதிய மேறபதிலை யெனறுவெகுண் டெழுநது போனான்.

(இ - ள்.) அடையத்தக்க பதவி இவாகட்கெவ்வாறு கிடைக்குமெனச் சுலோ சொல்லிய மொழியைக்கேட்டு இகழ்ந்துகொண்டு, ஒளியிருந்த திருநீற்றையணிய மாட்டேன். தானம் வாங்குவதாயிற்றருவேனெனக்கூற, செவந்த கண்ணையுடைய இளமைதங்கிய இடபத்தை வாகனமாக்கக்கொண்ட சிவபெருமானது திருநீற்றியாதலாகளைத் தொட்ப்படாது. நீ கொடுக்குநதானத்தையும் நாம் வாங்குவதில்லைபென்று கோபங்கொண்டெழுந்த செனநனா.()

போதரலும் புயபலற்குப் பின்னிருக்கு மவன்றேவி புதுப்பூங்கோதை மாதொருதன் றெனையாசி துருமபுதிரு கினமெமி மறைவ லாளா நீதருநா னம்பெறு தேகுதியேற றடையிதென்ன நிகழ்த்தி னுண்முற்றேதியவந் தணைவ்வூ ருறைநதிலனநன விதாப்பநாடுறறு னனநே.

(இ - ள்.) அப்படிப்போகவும்; புயபலனுக்குப்பின்னிருந்த புதுமலாமாலையணிந்த அரசன் மனைவி, தன மூக்கின ஒரு தொளையில் துரும்பிட்டதிறுதித் தும்மலவருவித்து, அந்தண! கொடுக்குநதானத்தை யேறகாதுநீ செலவாயாகில் இது தடையாகுமெனாள். வேதமுழுதும் ஐதியுணர்ந்த சுலோ அந்த அங்கநாட்டில் வசியாமல் தமது விதாப்ப நாட்டையடைந்தனா. ஏ. று.()

தனியாழி யினிதுபுரந் துலகனிக்குஞ் சிறிதுநாட் டணந்த பினனர்க், குனியாடற் சிலைத்தடந்தோட் புயபலற்குப் பெருமபிணிமேறகொள்ள வெற்றித், தனியாணை முதலினவாளு சதுரங்க மிறந்தொழிய வறுமை சாரநதான, பணிபாழி நெடுநிலத்தி னிவறகுடைநத் பகையாரா பகைத்தா றனநே.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற ஆக்கினு சககரத்தால் உலகத்தைக்காத்து இனிதாக அரசாளுஞ் சிலநாள சென்ற பிறகு, வளைந்து வெற்றிதங்கிய வில்லேந்திய விசாலமான தோளையுடைய புயபல மன்னனுக்குப் பெருவியாதி அதிகரிக்க, ஐயந்தங்கிய ஒப்பற்ற யானை முதலிய சதுரங்க சேனைகளும் இறக்கத்தரித்திர மடைந்தான். குளிரந்த கடல் சூழ்ந்த பூமியில் இவனுக்குத்தோற்ற பகை மன்னர்களெல்லாம் மீண்டும் அவனை யெதிர்த்தார்கள். எ - று. (இச)

அடுகளத்தி னெதிர்பொரின் றுற்றலனு யரணிந்த தகன்று போ கிப, படுவனதது மனைவியொடுந தனிப்புகுநநா னிவனிருந்த பதியு நா டும், விடுபரிதி யிறந்துபடக கரியகங்குல வளைந்ததென வெகுண்டு போரி, நெடுநிலத்தி னிவறகுடைந்து புறங்கொடுத்த குறுமபுதலை நிமிர்ந்த தன்றே.

(இ - ள்.) போர்க்களத்தில் அவர்களோடெதிர்த்துப்போசெய்யவலியில் லானாய் தன கோட்டையைவிட்டு நீங்கி, தன மனைவியோடு பெரிய காட்டுக் குத தனித்துச்சென்றான். இவன் வசித்த நகரமும் அங்கநாடும், கிரணம்வீசுஞ் சூரியன் அவதமிழ்ந்து மறையக்கரிய இரவு சூழ்ந்துகொண்டாற்போல, இப்பூமி யில் இதனமுன இவனோடு கோபித்தெதிர்த்துத்தோற்றுப் புறமுது கிட்டோ டிய குறும்பரசா கூட்டம் சூழ்ந்துகொண்டது. எ - று. (இடு)

புலிகளிறு பொருகானத் திவரிருவ ரிழந்த கனிப புகுந்து சின்ன, லொலியருவிப புன ஓ ரந்து முப்பிலட கருந்தியுமற ருவி யோமபி, மலரமளி யுறுத்துடலம் பரலதுக்க வைகினராய்ப பூழ்தி வாரந்த,நில னிடைவெம பனியொதுக்கி னினிதுறங்கிப பசிவருத்த நெடிது வாழ்ந தார.

(இ - ள்.) புலியும் யானையும் பொசெய்யும் அவவனத்தில், புயபலனும் அவன் மனைவியும் சகல சம்பததுகளையும் இழந்து தனியேபோய், சிலகாலம் ஒலித்துவரும் காட்டருவி நீரைப்பருகியும், உப்பிலலாத [அடகு] இலைக்கறி களைப்புகித்தும் உயிரகாதது, மலாச்சயனமும் உறுத்துமெனறும் உடலில பருக்கைக்கற்கள் உறுததப்படுத்திப் புழுதித்தரையில் கொடிய பனிக்காக ஒதுங்கி இனிய நித்தினாசெய்து பசினோய வருத்தப் பலகாலம் வசித்தார்கள்.

மனைவிமுதம் பாராதரசு முகங்கவிழந்து மனமிரங்கிக் கண்ணீர் மல்க, வளையதுகண் டனையவளு மழுதிழிகட் புனலொடுநின் றலமந தேங்க, வளைவினைய விதிவெறுத்த மனத்தினராய் வருந்தறவோர் வேட னோர்ந்து, புனைபிழைகைப் பிடித்திழுத்துக் கொடுபோக வழுத ரற்றிப் புலமப லுற்றாள்.

(இ - ள்.) தன மனைவி முகத்தை நோக்கி அரசன் தலையிறங்கி மனம் வருந்திக்கண்ணீர் சொரிய, அதைப்பார்த்து அவன் மனைவியும் அழுது சொரி கின்ற கண்ணீரோடு வருந்தியெங்க, பின்னா தீவினை வினையச்செய்த விதியை வெறுத்த மனமுற்றராய்த் துக்கித்திருக்கையில், இதனை ஒரு வேடுவனரிந்து அலங்கரித்த ஆபரணமணிந்த அவள் கையைப்பற்றி யீர்த்துக்கொண்டு செல்ல அவள் அழுது அலறுதலோடு துக்கிப்பாளாயினாள். எ - று. (இஈ)

கலவீருந்தம்.

மனைவா ழியகற் புவரம் பழிவான்
வினையா ரிதுரு முவிளைத் தனரால்

வனைவார கழனமன னவாவா ளரியே
றனையா யெதுசெய தியறிந் திலனே

(இ - ள்.) அரண்மனையில் வசித்துக்கொண்டிருக்கும் கற்பினவரட்பு கெடு
மாறு இத்தகைய துன்பம் நமக்குண்டாட்படி செயதோர யாவா? நெடிய வீர
கண்டாமணிதரித்து அரசர்களில் ஆண்கிங்கம போலவாரோ! நீர் என்ன செய
கின்றீரோ? யான் அறிந்திலேன். எ - று.

(கூஅ)

பைவார நிலமன னாபதம் பணியச
செயவார கழலோ யெதுசெய தொழிவாய
மெயவா முயிரென னைவிடுத தொருநீ
யுயவா னுனதா வியுமுண் டுகொலோ

(இ - ள்.) அழகைமந்த பெரிய பூமியை யாந்ரம் மன்னாசனெல்லாம்
உமது பாதத்தைப் பணியச்செய்யும் பெரிய வீரகண்டாமணி யணிந்தவரோ!
என்ன செய்துகொண்டு காலத்தைக்கழிப்பீர், உமதுடவின உயிர்போன்ற
எனனைவிட்டு நீர் தனியையாய்பிழைக்கும் வகை உம்முயிரும் உள்ளதோ?

எரிமுன் னாமணந தனையென னையென
குரியா யிதுநா ளுயிர்போ லுனையா
லரிவா மூமவனத திலகற றினையி
பிரிவா யபெரும பிணிதந தனையே.

இ - ள்.) ஓமாககினி முன்னிலையில் அடியானைத் திருமணஞ்செய்தீர்.
எனக்குரியவரோ! இன்று வரையில் என்னுயிர்போலிருப்பீர்! சிங்கங்களவாழும்
காட்டில் என்னை நீக்கிவிட்டீர். இரதப் பிரிவாகிய லோயைத்தந்தீரே. எ - று.

வனாசோ புயமவை கலுமவை குறுமென
கராபோ யதுயாக கடலகண்ட லையே
யுரவோ யெனுயிரத துணையே யுலகோ
ரரசே பெனையென கொடயாத தனையே.

(இ - ள்.) உமது மலைபோன்ற தோள்களில் நாடோறுங் கூடியிருந்த
எனது கரையிலலாத துக்க சாகரத்தைக் காணவில்லையோ! அறிவுள்ளவரோ!
உயிர்த்துணையானவரோ! உலகத்தினா அனைவாக்கும் மன்னரோ! அடியானை
யாது நிமித்தமாக மறந்துவிட்டீரோ? எ - று.

(கூக)

கொற்றக குடைமன னாகுலந தொழுவெண்
கற்றைக கவரித் துணைகா லசைய
மற்றைத் தனியா சனமவை குறுமுன்
வெற்றித் திறனெங் னனவிடுத துணையே.

(இ - ள்.) வெண்கொற்றக குடையையுடைய அரசவமிசத்தினா பணிய
வும், வெள்ளிய தொகுதியாகிய இரண்டு சாமரைகளுங் காற்றுவிசவும், அழகிய
சமாணமற்ற சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் உம்முடைய வெற்றிப்பிரதாபத்
தை எங்கே விட்டுவிட்டீர்? எ - று.

(கூஉ)

எனனைப் புலவே டனெடுத திடமற்
துனனைக் கொடுவே தனெளித் தனனோ
முனனைப் பழவல வினைமற நியதோ
மின்னொ ததுள்ளங் கிலவே லுடையோய்.

(இ - ள்.) அடியாளேப் புலைதன்மையுடைய வேடுவன் பற்றிக்கொண்டு போட்டி கொடிய பிரமதேவன் உம்மை மறைத்துவிட்டானோ? பூர்வஜனனத்திற்செய்த ஊழ்வினை முற்றியதோ? மின்னலைபோலப் பிரகாசிக் கும் தகட்டு வடிவான வேலாயுதந் தாங்கியவரே! எ - று. (சூங்)

சித்தத் துளிர்நு துசிறந் தனநின்
நெத்தைக் கொடுதே றுவதென றுணனோன
முத்தத் தொடரோ டைமுகம் புரளு
மத்தக் களியா னைவயப் பரியோய்.

(இ - ள்.) அடியாள் மனதில் விசேடித்ததுதோன றும் எண்ணங்களிலிருந்து எந்த எண்ணத்தினாலே தேறுதலடைவேன்? முததுமாலையணிந்தவெற்றிப் பட்டபானது முகத்திற் புரளும் உனமத்தமும் களிப்புமுடைய யானையையும் வெற்றி பொருந்திய குதிரையையுமுடையவரே! எ - று. (சூசு)

உனனாடுபிறாக குளவா கவொழிந்
தெனனோடுமிருந் சுரமெய் திணையென
முன்னா வினையீ துமுடித் தனவான
மனனா வெனையெங் றுனமறந் தணையே.

(இ - ள்.) உம்முடைய நாடு பிறாககு உரியதாகவும், நீர் அந்நாட்டை விட்டு இப்பெரிய வனத்தில் என்னோடு அடைநது வந்தீர். என பண்டைக் காலபழவினைகள் இவ்வண்ணம் முடித்துவிட்டன. மன்னவரே! அடியாளே எவ்வகையாக மறந்துவிட்டீரோ? எ - று. (சூரு)

மயிலே களிறு மெடப் பிடியே
குயிலே பெடையூடுகுலக் கிளியெ
பயிலகா னிடையா விபதைத் தனனா
லயிலவே லவொங் றுனநிந் திலிரோ.

(இ - ள்.) மயில்களே! ஆண யானைகளுடன் விளையாடும் பெண யானைகளே! குயில்களே! பெண கிளியோடு ஊடல்கொள்ளும் நிறந்தங்கிய (பச்சைக்) கிளிகளே! நீங்கள் வசிக் கும் இவ்வனத்திலுயிர்ப்பதைக்கின்றேன். கூர்மைதங்கிய வேலேந்திய எனது தலைவா எங்குள்ளார் நீங்களறியீர்களா? எ - று. (சூசு)

என்னப் பலபன னியிரங் குறுவா
டனனைக் கொடுபோ யதனிச சவரன
முன்னாப் புளிபா யமுடிந் தனனா
மினனொத் துதுடங் கிடையே றுறுவாள்.

(இ - ள்.) என்று பலவாறு கூறி வருந்தபவளைக்கொண்டு சென்ற தனியாகிய வேடுவன், தனக்கு முன்னே புலிவந்து பாய இறந்தனன். மின்னல போன்று ஒசிகின்ற இடையையுடைய அவவிராஜபத்தினி தனியே இருக்கின்றாள். எ - று. (சூஎ)

அற்கோ தையையா வியெடுத் தவனைக்
கொற்கு னுகாவெம் புலிகொண் டணையப்
பொறபோ லுருவன் னவள்பொய்ம் மைபடாங்
கற்புண் மைநிகழ்ந் ததுகண டனமால்.

(இ - ள்.) இருள்போன்ற கூந்தலையுடையவளை இச்சிதது அபகரித்த வேடுவனை, வலிதங்கிய வளைந்த நகங்களுள்ளகொடிய புலியை யுயிரொழித்துச் செல்ல, திருமகள்போல் அழகுவாடாத அவளது அழியாத கற்பு நிலைமை விளங்கப்பார்த்தோம். எ - று. (௬௮)

இவளின் னணமெய் தவிகற் பகையைக்
கவருளு சுடாவே லொருகா னையனான்
பவர்கொண் டபடப பைவனஞ் சுழல்வா
லுவருண் டபசும் புலுலாந தனையான.

(இ - ள்.) இவள் இவ்வாறு இருக்க, வலிதங்கிய பகைவனாக்கொல்லும் ஒளி பொருந்திய வேலைத்தாங்கிய வொப்பற்ற குமாரக்கடவுளையொத்த புய பலன், நெருக்கமாகிய காட்டினையடுத்த நாட்டிலலைவனாய் உவா நீர் பருகிய பசும்புல உலாந்தது போனதவனாய். எ - று. (௬௯)

புனனா டுருறும் புபுகுந் தடர
வனநா டியடைந் தவழித் தலைவாய்
மனையா னையொராவே டன்வலிந் துகொளவான்
வினையே யிதுசெய் தனையே விதியோ.

(இ - ள்.) நீர் வளந்தங்கிய (எனது) நாட்டிற் குறும்பரசா வளது நெருங்க, காட்டை நாடிச்சேர்ந்த விடத்தில முதலில என மனைவியை யொரு வேடு வன் பலாத்காரமாகப்பற்றிக்கொண்டு போக எனது தீவினையே இக்காரியத் தைச் செய்தனையே இது நீதியோ? எ - று. (௭௦)

இறவா வுயிர்பெற றவெனக கினிமற்
றுறவே துதவப பயனுண் டுகொலோ
மறைநா வலரா சிவமுக குறுமோ
வறமே துமெனக கிலையா னதுவே.

(இ - ள்.) இறவாமல் உயிருற்றிருக்குமெனக்கினி வேறு சுற்றமேது? தவப்பலனாகிதுமுளதோ? வேதமுணர்ந்த பெரியோரது ஆசாவசனங்கள் தவறு மோ? யான செய்த தருமமெதுவுமெனக்கு (இப்போது) இல்லையாயிற்றே.

பயில்கா னிடைவை கியபற பலநா
டுயில்போ யொழியா ததுயாப படுவான்
மயிலபோ வியவால் வளையைப் பிரியா
வுயிர்போ யவுடம் பெனவொல கினால.

(இ - ள்.) (மிருகங்கள்) வசிகுருகாட்டில் தங்கிய பல நாளாய் நித்திரை நீங்கி, நீங்காததுயருற்ற புயபலன் மயிலபோன்ற சாயலும், வெள்ளிய வளை யலுமுடைய மனைவியைப்பிரிந்து உயிர்போன வுடம்புபோல வாடினான். எ - று.

நரவுக்கோச்சக்கீகலப்பர்.

எல்லங்குபடு கொடுங்கானத் தொருதமியன் வேறுற்றான்
பொலங்குழையி னடசுருந்தப் பொருந்திலனா யுயிர்ப்பெறிவா
னலங்குருடுஞ் சுடரிலைவே லன்னவனும் புகிவருத்த
நலங்கழிய விதர்ப்பநா டடையவந்து நணுகுறறான்.

(இ - ள்.) மிருகங்கள் மிருகத கொடிய வனத்தில் தனித்த வொருவனாய் வேறுபட்டு அழகிய குழைதலையுடைய இலைக்கற்களைத் தின்னப்பொருதவனாகி

பெருமூச்செரிகின்ற, அசைநது வொளிவீசும் நெடிய தகட்டுவடிவான வேலைத் தாங்கிய அப்புயபலன், தன் வயிற்றிற் பசிரோய வருத்தக் காந்தியழிந்து விதாப்பாட்டிற்கேக வந்தடைந்தான். எ - று. (௭௩)

உறறபெரு மாநகரத துளபுக்கா நெருதமியேன்
பொறறொடியை யிழந்தனமென் றுள்ளுயிராகும பொருமலான்
பெறறபெரும பசியலைப நெடுமானம் பிறகிட்டான்
மற்றநகர்க் கடைததலைவா யிரந்திரநது வயிற்றோமபும.

(இ - ள்.) அடைந்த பெரிய சிறப்புள்ள நகரத்திற் பிரவேசித்தது, எளியேன மனைவியை யிழந்துவிட்டேனெனென்று தன்னுள் பெருமூச்செரியத் தக்க துகழுள்ள புயபலன் தனக்குற்ற பெரும்பசிவருத்த, மிக்க மானத்தை யுறறு அநகரிலுள்ள வீடுகளின் தலைவாயிலிலிருந்து யாசித்துப் புசிப்பான்.

உிரவாத மனையுழிசென் றிரந்தேறறுந தனவயிற்று
விரவாத பசியுறுதது மீக்கொளலு மறறொருவர்
கரவாத கரவுணர்நது கரந்துபசி களைந்தனரை
பரவாத கழலரசாப பணியுறுத்த படைவேலோன்.

(இ - ள்.) தன்னைப்பணியாத வீரக்கழலதரித்த மன்னரைப்பணிகொண்ட வேற்படைதாங்கிய புயபலன், யாசிக்கத்தகாத வீடுகளிற் சென்று யாசித்துண்ட மெ தன் வயிற்றில் (அதுகாலம்) ஒரு போதுமில்லாத பசிவருத்தி அதிகரிக்கவும் வேறொருவருணரமுடியாத ஒதுக்கிடத்திருந்து ஒளித்துத்திருடியும் பசியைத்தணித்தான். எ - று. (௭௪)

மாணகரத தவரவாதம் மனைபுகுநது கவாதரலு
நீணகரக் கடுங்காவல புரிந்துடையோர் நெறிதோந்து
கோணுடைய கொடுமுடுக்கி னானேறிடு குப்புறலும்
வாணிலவு படைத்தடக்கை யனையாகண்டு வலிந்தனரால்.

(இ - ள்.) பெருமை தங்கிய அநகரத்தில் அவரவா வீடுகள் தோறும் போயத்திருடவும் அப்பெரிய நகரத்தைக்கடுங்காவல செய்துள்ளவர்களாகிய வொளி வீசும் ஆயுதநாதங்கிய பரந்த கையையுடைய காவலாளர் இவன் வருவழியுணர்ந்து, கோணலாயுள்ள வோர் மூலவீதியின் மதிலிலேறி குதித்தவுடனே இவனைப்பாத்தது பற்றிக்கொண்டாகன எ - று. (௭௫)

பற்றிவலிந் திடையிழுத்ததுப் பாசத்தா லிருகரமுஞ்
சுற்றிவரிந் திறுகசியந்தக கருங்கங்கு றெலைநதினனர்
முற்றரணப புறங்கொடுபோய் முளரிபொருந் கரங்காலு
மிற்றுவிழ வரிந்தனராற குருதிசொரிந் திடருழந்தான்.

(இ - ள்.) கையிறப்பற்றிக்கொண்டு வொரு புறத்திலிழுத்துவந்தது, கயிற்றிலிருக்கையெயுஞ் சுற்றி யிறுக்கிக்கட்டியந்த இருண்ட இரவு நீங்கிய (பொழுது வெடிந்த) பிறகு, அம்மதிலெல்லாவ் கடந்து வெளியே கொண்டோய், தாமரைபோன்ற கையையுந் கால்களையுந் து விழுமபடி அநிந்தார்களான படியால் உதிரம் பெருந்ததுன்புற்றான். எ - று. (௭௬)

கைபார்க்கு மரிந்திட்ட கால்பார்க்குந் குருதிபட்ட,
மெய்பார்க்கு மிதுவிளைத்த விதிபார்க்கும வெய்துறுமால்

மைபாராத வரிநெடுங்கண் மயிலபாராத பொலஞ்சாய
னெய்பாராத கருங்குழலை நினைநதுநினைந துயிர்ப்பெழுமால்.

(இ - ள்.) அறுக்கப்பட்ட கையைப்பார்ப்பான் கலைப்பார்ப்பான். உதிரம் படிந்த வுடலைப்பார்ப்பான். இவ்வாறு விளைவித்தவிதிப்பயனையும் பாப்பான். பெருமூச்சு விடுவான். மைதிட்டிய செவவரிபடாத நெடிய கண்களும் மயில போன்ற வழகிய சாயலும் நறுமணத்தயிலம் பூசிய கரிய கூந்தலுமுடைய தன் மனையாட்டியை மிகவும் நினைநது பெருமூச்சு விடுவான். ஏ - று. (எஅ)

பேரரசு புரிதருநாள யானரியப பிழைத்திலை
னேரரசு பணிகேட்பத தனிககவிகை நிழற்றினே
னோறத்தது முறைதிறம்பேன் மதுமுறையி னுயிர்புரந்தேன்
யாரிழைத்த பெருமபாவ மெனக்கிதுவந தெயதியதே

(இ - ள்.) (சக்கிரவாததியாகிப்) பெரிய அரசினைச்செய்யுங்காலத்தில் யான மனமார்க்குறற்றஞ் செய்திலேன். என போன்ற வரசா பலரும் என கட்டளையைக் கேட்கும்படி யொப்பற்ற சந்திரவட்டக்குடை சிழற்றினேன். ஒரு தருமத்திலும் விதிமுறை தவறிலேன். மனுமுறைப்படி யுயிரகளைக்காததேன். யாா செய்த பெருமபாவத்தினால் எனக்கிதுயா வந்தெய்தியது? ஏ - று. (இ)

கொள்ளாத முறைதிறம்பிக் கொண்டிலேன குவலயத்தது
நள்ளாத வலியரனறி யெளியோரை நலிந்திலே
னெள்ளாத முதியோரை யிகழ்ந்துணரோ நீங்கிதுநா
ளுள்ளாத வினைவினைநதா லினனுமுயி ரோமபுவனே.

(இ - ள்.) வாங்கத்தகாத வரியை நானமுறை தவறி வாங்கினேனில்லை. பூமியில என்னெப்பகைத்த வலியோரையல்லாமல் எளியோரைத் துன்பு செய்தேனில்லை. இகழ்விலலாத பெரியோர்களை யிகழ்ந்தறியமாட்டான். (இநகனமாக) இக்காலத்தில் நானொருபொழுது நினையாத துயரமுண்டாகில், இன்னுமென்னுயிரைக் காப்பேனோ? ஏ - று. (அ௦)

குலமுறையிற் பேரரசு குறுமபுகொள்ள மணநதுகொண்ட
மலாமக்கி யொருவேடன வலிநதுகொள்ள மாநகரத்
தலைகுருதி யெழக்கரங்கா லறுப்புண்டேன றனித்தகிரி
நிலனளித்த பேரரசி னெறிநனறே நெறிநனறே.

(இ - ள்.) வம்சபாரம்பரியமாயுள்ள பெரிய அரசுரிமையைக்குறுநிலமன்னாக்கக் கொள்ளவும், நாம மணவினைசெய்த மலாமக்களபோலும் மனையாட்டியை யொருவேடுவன பலாதகாரமாகக் கையைப்பற்றவும், இப்பெரியநகரத்திலுதிர மொழுகுக் கால்கள் அறுக்கப்பட்டேன. ஒப்பற்ற ஆக்கிஞ்சக்கிரத்தினால் இப்பூமியையாண்ட பெரிய அரசின முறை நன்றாயிருந்ததே! முறைநன்றாயிருந்ததே! ஏ - று. (அக)

எனநென்று பலபித்தற்றித் தனிமறுகி யிடருழக்குங்
குன்றொன்று தோளாணைக் குறுகினாகண் மயங்குரா
வன்னுண்ட முடனரிநதா நிலையென வறபுறுத்திக்
கொன்னுண்ட சினங்கதுவக் குப்புறுவான குலவேந்தன்.

(இ-ள்.) என்றிவவாறு பலபடப் பிதற்றிக்கொண்டு தனியேவருத்தித்துன் பப்படம் மலைபோன்ற தோளையுடைய புயபலனைப் பாதது அவ்வூரார் மயங்கி னவாகளாய் நெருங்கினாகன. கழுத்தையும் அது ககாமற்போனாகளையென்று வலியமைந்து கொலைசெய்துகொள்ளத்தக்க கோபழிதிகரிகப் புயபலன் தலை கவிழ்ந்துகொண்டான். எ-று. (அஉ)

காலமுகிக் கையமுகி முடைநாற்றங் கவர்ந்தபின்னர்
மேலெழுநல வினையிருந்த கடைப்பிடியால் வேந்தறகு
வேலெறிபுண புலாந்துநெடு வீதிதொறு மிரப்பறறு
னூலியபொற கலததருந்து மவனோட்டி வருந்துவான்.

(இ - ள்.) காலமுகியும், கையமுகியும், முடைநாற்றங் சுற்றிக்கொண்ட பிறகு, அப்புயபலனுக்கு மேலேதோன்றிய புண்ணியபலன் கைகூடிய காரணத்தினால், வேலைச்செருகிய புண்ணைப்போல வருந்தி, பெரியதெருக்கடோறும யாசித்தான். அகன்ற பொறபாத்திரத்தி லுண்ணுமவன் ஓட்டிற் புசிப்பானான்.

இநநகரத் தெருத்தலைவா யிரந்திரந்து துகாந்திடுநாட்
னெனருங்கா னகத்திழந்த தூநிலாப பனிமூரல
பொன்னுருவங் கருகிமுனனைப் பொலிவழிந்து போந்தனளா
லநநகரத் திடைபுகுகா ரிருவருமற றறிவயாநதார.

(இ - ள்.) அநநகரத்தின் தெருக்களில் அலைந்து யாசித்துப் புசிக்குநாளில், அடைதற்கரிய காட்டில் விட்டுப்பிரிந்த பரிசுத்தமாகிய சந்திரிகையை வீசுமருளிரந்த பறகையுடைய திரும்புகள்போலவாளது மேனிகருகி, பண்டைய வாழுக நீங்கி வந்தனள். அநநகரத்திற் பிரவேசித்த (அவர்கள்) இருவரும் (ஒருவரையொருவர்) அறியாராயினா. எ - று. (அச)

ஆங்கவளும் பெருமபசிதொட் டலைபுறநின் றுற்றும்
லோங்குதெருப் பெருமனையி னுட்புகுந்து கரந்திடலுந்
தூங்குகருங் குழுவிலனைத் தொடாந்துகா வலாபிடித்தார்
வீங்கிருளிற் பாசத்தால விசித்திடடா விடிவளவும.

(இ-ள்) அவன் மனைவியும் பெருமபசி தொடாந்து வருத்தப்பட்டுச் சகிக் கமாட்டாளாய், உயாந்த தெருவில் பெரிய வொரு வீட்டினுள் மறைந்து புகுந்து விடவும், அநநகரக்காவலாளா, தொங்குகின்ற கரிய கூந்தலையுடைய இவளைப் பின்றொடாந்து பிடித்து அம்மிக் இருளில் கயிற்றால் கட்டி, விடியுமெலையுஞ் (சிறையி)லிட்டார்கள. எ - று. (அதி)

விடிந்தபொழு தெழுந்துநறை விரிமலாப்பூங் குழலானைக்
கடிந்தகடுஞ் சினததுறுக்கிக் கடிகாவற புறங்கொடுபோய்
வடிந்தகுழை கொடிமூக்கு வனமுலையோ டிரந்தனரா
லொடிந்துவிழு மரம்போனின் றலறிநிலத் துறவீழ்ந்தாளா.

(இ - ள்.) பொழுது விடிந்தபிறகு எழுந்து தேனெழுகு மலரணிந்த அழகிய கூந்தலுடையவளைக் கடுக்கோபமுறுஞ் சொற்களாற் பயப்படுத்தி, பெரிய சிறைச்சாலையினின் றும் வெளியே கொண்டு சென்று தொங்கிய காத்தணி

யணிக் த அவளது நீண்ட மூக்கையும் அழகிய முலையையும் றுத்தார்கள். ஒடிநது விழுந்தமரம் போலநின்று அவறிகொண்டு பூமியின்பட வீழ்ந்தாள். எ-று. (1)

தேக்குயரு நெடுவனத்துக் கொலைவேடன் நீண்டியநா
ணக்கழிவு தந்தேனென் னாழிவு தந்திலன
லாக்கியதன் புகழ்வேந்தே யுனைக்காணு மாசையாற
பேசுக்கியமூக் குடனிருக்கப் புலையாவி பொறுத்தேனே.

(இ - ள்.) தேசகமரங்களுயாந்துள்ள பெரிய வனத்தில் கொலைத்தொழில் செய்யும் வேடுவன் எனனைத்தீண்டியபொழுது வீணே பிரலாபிததுவாயபோக கினைன். என்னாழிவுக்கு அழிவு தேடினெனலலன குளிராத புகழை யுண்டாக கிய அரசனே! உம்மைப்பார்க்கவேண்டிய விருப்பத்தினால் அறுக்கப்பட்ட மூக்கோடிருந்தாலும் என்னிழிவாகிய பிராணனைத் தாங்கினேன். எ-று. (அ)

ஒறுத்தாரா யொறுத்துமறத் துடனொழுகா தவவறத்தைக்
கறுத்தாராக கறுத்துநின்ற செங்கோனமைக்க கடனீதோ
வெறுப்பாய கடுஞ்சினத்தேன வெம்முலையுங் கொடிமுககு
மறுப்பாருக கெளிதுறறே நெவவுழைக்கண டறிவாயே.

(இ - ள்.) விரோதித்தவர்களை விரோதித்தும், தரும்வழியிலொழுகாது அத்தரும்த்தைக் கெடுத்தோரைத்தண்டித்தும்வந்த செங்கோன முறைமையின் முடிவு இது தானோ? வெறுக்கத்தக்கதாகிய கொடுங்கோழமுடைய யான, வலிய முலையையும் நெடிய மூக்கையும் அறுக்கின்ற காவலானாகு எளிய னாயினேன். எனனை எவ்வனம் கண்டு அறிநது கொள்ளுவீர்? எ - று. (அ)

இல்லரணுந் தனிக்குடையும் பகைவேந்தற கீர்திறக்கும்
புல்லரணம் புரிந்தவிதிக் கதுகொண்டு போதாதோ
நெல்லரண நீராநாட்டு நினைவணங்கா நிலவேந்தா
வல்லரண மிடிபடுததுச செருக்கெழுமால் யானையாய்.

(இ - ள்.) நமது அரணம்மையையும், ஒப்பில்லாத வெண்கொற்றக்குடையையும் பகை மன்னருக்குக்கொடுத்த, வேண்கின்ற மருசத்தைப்புலலாகச் செய்த தலைவிதிக்கு அது வரையிற போதாதாயிற்றோ? நெறப்பிரா வேலியுடைய நீாவனமமைந்த நாட்டிலே, உம்மை வணங்காத பிறதேச மன்னரின் வலிய கோட்டைகளையிடித்து மதச்செருக்குற்ற பட்டதது யானையுடையவோ.

ஆடருவி நெடுவொயு மருவிகளு மருவிதுறுங்
காடளவு மாககயனிற் றனித்திரிந்துங் கண்டிலே
னாடணைந்தா யெனப்பரவி நணுகுற்றே னறவுயிர்க்கு
மேடவிழ்நூ தெரியலாய் கடைமூறையிங் கிதுபெற்றேன்.

(இ - ள்.) அருவிதவழும் பெரிய மலைகளிலும் கானயாறுகளிலும் அவ யாறுகள் பாயும் நாடுகளெல்லாவற்றிலும், பெரிய கயங்களிலும் தனியாகத் திரிந்தும் உம்மைப்பார்த்திலேன். மணங்கமழும் இத்தழ்களோடு விகசித்த மலா மாலை யணிந்தவோ! இந்ந நாட்டில அடைந்திருப்பீரென அங்கிருநது வந்து இவகே சோந்தேன். கடைசியாக இப்படி அவயவ பங்குற்றேன். எ - று. (1)

ஏனையவெல் லாம்பித்தறி யிருங்கூந்தல் புறஞ்சோர
மானையா ளிருகரங்க ணிலத்தழாய் வரவிருந்து

தேனைய கொழுங்குதலை வேறுபடத் தெருமந்தா
ளானபெருந் தயாககடற்கோர் புண்காணு தலமந்தாள்.

(இ - ள்.) (என்றிவ்வாறு) எல்லா மற்ற வற்றையகூறி, நெடிய அளக
மானது முதுகில் துவள, மாண போன்ற விழியையுடைய அம்மனை, தன
னிருகரங்கும் பூமியைத்தழுவாவுட்காராது, தனக்குறற்றிக் துன்பக்கட
லுக்கு ஓர் புணியின் வி வருந்தியவளாய், கேட்போர்க்குத் தேன்போலினிய
நல்ல மழைச்சொற்கள மாறுபடப் பிரலாபித்தனள். எ - று. (சூக)

இத்துயரம் பெரிதுழவாப பசித்துயர மெரிமூட்ட
மெய்த்துயரத் துடனெழுநது வீதிபுகுந் திரகருறுநா
ளத்தெருவிற் புயபலனு மந்தணாதந தெருசசாரநான்
சுத்தமறை முழுதுணர்ந்த சுசிலனகட் புறமடைநதான்.

(இ - ள்.) இவ்வகைத்துன்பத்தால் மிகவும் வருந்தி, பசித்துயரானது
தீப்போல உள்ளே கொளுத்த, உடற்றுக்கத்துடன் அங்கு நின்று வீதிவழி
சென்று யாகித்துணைகூறு காலத்தில், புயபலனும் அத்தெருக்களுக்குள்ளே
அந்தணத்தெருவையடைந்தது, புனிதமானவேதங்களைல்லாவற்றையுமுணர்ந்த
சுசிலருடைய வீட்டின புறத்தைச்சேர்ந்து. எ - று. (சூக)

ஐயநீ சிறுகூழ்மற றளித்தனையே லிவணுவி
யுவவனே யெனவிரப்ப வோங்கருநான மறைத்தலைவன்
செய்யநீற் றினையிகழ்நது செருசுருமந்தத் தினாவேலி
வையமயா வையுமபுரக்கும வங்கவேந் தினைப்போலும்.

(இ - ள்.) ஐயோ! தேவரீர் சிறிதுணவு உதவுவீராகில் இப்போது உயிர்
பிழைப்பேனென யாகிக், உயர்ந்த வேதங்களுணர்ந்த தலைவராகிய சுசிலர்,
பூவதில், செவ்வையாகிய திருவெண்ணீற்றினையிகழ்ச்சியெய்து அகல்கரித்த
சமுத்திரத்தை வேலியாகவுடைய பூமி முழுதும் அரசுசெய்த அந்த வங்க
நாட்டரசன் போலிருக்கின்றது. எ - று. (சூக)

என்றெண்ணி மனத்தினோர்ந தியாவனீ யெனக்கேட்பக்
குன்றன்ன தடந்தோளா னன்தொனறுங் கூறிலான
மின்றுன்னு நான்மார்பன வியப்பெழுநது விளம்புவான்
பொன்றுன்னுங் கழலவங்கப புயபலனீ போலுமால்.

(இ - ள்.) என்றெண்ணித் தமது மனத்தில் ஆலோசித்து, நீ யாவனெனக்
கேட்க, மலைபோலப்பூரித்த தோளையுடைய புயபலன் அதற்குப்பதிலொன்று
சொல்லவில்லை. ஒளியிருந்த உபவீதமணிந்த மார்பினராகிய சுசிலர் ஆச்சரிய
மிகுக்கூறுகின்றார். பொன்றாசெய்த வீரகண்டாமணி தரித்த வங்க நாட்டு
மன்னனாகிய புயபலன் நீ போலிருக்கின்றாய். எ - று. (சூச)

அகநதெளிந்த மறையவாககன் றருநிதிதா னம்புரிநா
ளுகநதுநின் தருகியா முயாதானம் பெறுமெலலை
முகநதிருநீ நிலதென்னு மொழிந்தனமெம் மொழிசீறி
யிகந்தனை நீ யல்லையோ வெனவுரைப்ப விகலவேலோன்.

(இ - ள்.) உள்ளத்தெளிந்த அந்தணருக்கு அருப்பொருள்களை நீ தானஞ்
செய்த அந்நாளில், யாம் உணவிறுப்போடு உன்னிடத்தில் உயர்ந்த தானம்

வாங்குஞ் சமயத்தில், உன் முகத்தில் திருவெண்ணிலையென்று கூறினோம். எமது அவ்வார்த்தையைக்கோபித்து வெறுத்தவன் நீ யல்லையா வெனக்கூற, வலிதங்கிய வேற்படை தாங்கிய புயபலன். எ - று. (கூதி)

அருந்துயிலிற் கண்டகனா விழித்தபின ரறிவான்போற்
றிருநதமனத துணாநதனனன றுளவெல்லாளு சிந்தித்தா
னிருநதுயர மெய்தினமாந கதனலென் றெண்ணினன்
பொருந்துமறை யவனிருதாள் விழுந்திரநது போற்றினன்.

(இ - ள்.) பெரு நித்தினாயிற்றேன்றிய கனாவைத் தூக்கம் விழித்த பின்
னர் அறிபவன் போனது, திருத்தமுறத் தன்மன திற் கவனங்கொண்டு, அக்
காலத்தில் நிகழ்வதவற்றை யெல்லாம் எண்ணிப்பாத்தும், அதனாலே தான்
இவ்வகை கடுமையுடையதினோ மெனக்கருதி, அச்சிலிருந்தைய உபய பாதங்
களிற் பணிந்து குறைகூறியாசித்துத் துதிசெய்தான். எ - று. (கூசு)

பொறுத்தருணீ யையவெனப் புன்கணீர் புறஞ்சோரக்
கறுத்ததிரு வுளமிரங்கக் கடவையெனக் கைகூப்பி
வெறுத்ததிரு வெண்ணீற்றால விளைந்திரந விளையென்றான்
பெற்றகருநான் மறைவேந்தே நின்னுமாயும் பிழைக்குமோ.

(இ - ள்.) துக்கத்தினற் கண்ணீர் வெளிப்பட்டொழுக, ஐயமே! தேவரீர்
பொறுத்தருள்கவெனறும், அப்போது கோபமெய்திய திருவுளம் இப்போது
இரக்கப்பட்ட வேண்டுமென்றும், இருகரங்களையுஞ் சிரமிசைக்குவித்தது, ஒருவ
ராலும் அடைதற்கரிய நான்கு வேதங்கட்குந் தலைவமே! தேவரீர் வார்த்தை
யும் தவறுமோ? என்றும், அடியேன் அவமதித்த திருவெண்ணீற்றினாலே
தான் இதக்கைத்துன்பங்கள் நிகழ்வதெனவெனறும் கூறினன். எ - று. (கூசு)

எனப்பலபட் டனவெல்லா மெடுத்தானாதது வணங்குவான்
மனக்கருணை சிறிதுபுரிந தளியவென்பால் வழங்குதியா
னினக்கபய மடைநதனனவெண் ணீற்றாள் வேண்டுமெனச்
சினக்கதிருநட டிலவேலோன் செங்கரமொன நேந்தினனால.

(இ - ள்.) எனது பல்வேறுபட்ட மொழிகளை மிகுதியாகக்கூறிப்பணிந்த
வனும், தேவரீர் திருவுள்ளக்கருணையிற் சிறிது, எளியனாகிய அடியேன் பால்
அருக்கிரகிக்க வேண்டுமே. தேவரீருக்கு அடைக்கலம். இப்போது திருவெண்
ணீறு பிரசாதித்தல் வேண்டுமென்று, கோபிக்கின்ற ஒளிதங்கிய நெடிய இலை
போலும் வடிவமைந்த வேலைத்தாங்கிய புயபலன் சிறந்த தனதுகையை நீட்டி
னான். எ - று. (கூசு)

சுருதிதான் முதற்றலைமைச் சுசிலனுள் மிகவிரங்கி
வருதிரீ யெனவருளித் திருநீறு வழங்குதலு
மரசர்கோ னுடலடங்கப் பூரித்தா னககணத்திற்
குருதிபோக் குறவிரிந்த கரத்தொடுகால் கூடியதே.

(இ - ள்.) வேதனா லுணர்ந்த முதற்றலைமை பொருந்திய சுசிலர், தமது
திருவுளத்தில் மிகவும் இரக்கமெய்தி, சமீபித்து வருகவென்று கூறி, திருவெண்
ணீறு கொடுத்தவுடனே, அரசர்க்கரசனான புயபலன் உடலமுழுதும் புளகித்
தான், அப்பொழுதே இரத்தமொழுக அறுத்த கையோடு காலும் வளர்ந்தன.

அரிந்திட்ட கரங்கால்வந் தந்நிலையிற் கூடுதலும்
புரிந்திட்ட பேருவகை மீக்கொண்டு பொருமினான்
பரிந்திட்ட பெருமபிணிபோய்ப் பண்டையினு மெழில்பெற்றான்
விரிந்திட்ட தாமரைபோல் விளங்கினவக கரங்காலும்.

(இ - ள்.) அறுபட்ட கை கால்கள் வளரப்பெற்று அப்பொழுதே கூடிய
வுடன், விரும்பப்பட்ட பெருவகைப் புகுந்தது பூரித்தான். துன்பப்படுத்திய
பெருவியாதி யொழிந்து முன்னிருந்ததைக்காட்டிலும் அதிக அழகடைந்தான்.
அவனது கையும் காலும் விகசித்த தாமரை மலர்களபோலப் பிரகாசித்தன.

பொங்கியநீர் நெளிபொதிந்த புலலுருவம் புயபலறகு
வெங்கதிரா யிரமிமைக்கும் பசுங்கதிராபோ லிலகமலாச
செங்கமலத் தயனையான் றிருவாயி லிவனிற் பக்
கொங்கையொடு மூக்கிழந்தா ளமமறுகிற் குறுகினான்.

(இ - ள்.) புயபலனுக்கு மிகுந்த திருவெண்ணீர்நின் காந்தி பொருந்திய
அற்ப வருவானது, வெவவிய ஆயிரங் கிரணங்களோடு பிரகாசக்கும் பால
சூரியன் போல் விளங்க, செந்தாமரையிலெழுந்தருளியிருக்கும் பிரம தேவனைப்
போன்ற சுசீலா திருமாளிகையின் வாயிலில் இவனிற்ரும்போது, தன்மோடு
மூக்கு மறுபட்ட அவன் மனைவி அவவீதிவழியே யடைந்தாள். எ - று. (1)

கண்டனளின் னுயிரனைய கொழுநனைத்தன் கண்களாற்
பண்டையினல் லுருப்பெற்றா னிவனென னும பரிவினளாய்
விண்டருந் போதிரப்ப விரைநதலி யடிவீழ்ந்தா
ளண்டரினு மெழில்பெற்றா னிவளாடொன றையுறலும்.

(இ - ள்.) தன்னுடைய இனிய வுயிர்போன்ற கணவனைக்கண்களாற் கண்
டாள். இவா முன்னாலும் இப்போது நல்லழகுற்றுள்ளாடொன்றும் விருப்
புற்றவளாய்த தன் வாயினின் நெழுங்குரலைக் காட்டிச்சென்று யாசுக்கும்படி
அதிவிவாக அழுது அவன் பாதங்களிற் பணிந்தாள். தேவரிலும் மிக்க
அழகுற்ற புயபலன் இவள் யாவனென்று சந்தேகப்படவும். எ - று. (க02)

இவ்வினையென் னெழில்கவர வெனையுணரா யானுனது
மைவதைத்தின் டோள்புணர்ந்த மாதவதே தேனிமமறையோர்
தெய்வரீ றுதவிடிவென செய்தபிழை தீரவனென்ப
பெயவனரீ செய்தபிழை பேசுகெனப் பேசுவாள்.

(இ - ள்.) இததீவினையானது அடியானழகைக் கிரகிக்க, என்னை யறியா
மற் போனீர். அடியாள் கரிய மலைபோலும் வலிய உமது தோளைப்புணாந்
திருந்த பெருந்தவமுடையாள். இவ்வந்தனர் தெய்வீகம் பொருந்திய திரு
வெண்ணீறு பிரசாதித்தால், பண்டு புரிந்த என் பாவ மகல்பெறுவெனெனக்
கூற, பெண்ணே! நீ யியற்றிய பாவத்தை யியம்புகவெனக்கேட்க, (அவற்
றைச்) சொலவாளாயினான். எ - று. (க03)

அரிசுமக்கு மாசனத்துத் தனியாசு செலுத்தநாட்
டுரிசுறுத்த பெருங்குணத்திற் றென்மறையோர் தோன்றினார்
விரிதவளத் திருநீறு வேண்டலீர் யிவர்போத
முரிதுருமபு மூக்கிழைத்துத் தும்மினென் முடிவோரோன்.

(இ - ள்) நீர் கிணங்கன் சுமந்த ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து ஒப்பற்ற அரசரிமை நடாத்துகாலத்தில், சூற்றமொழித்த சிறந்த குணமுடைய பெரியோராகிய இவ்வந்தனர் வந்தனர். வெண்மை மிகுந்த விழுதிறைத்தரிசு நீர் தடுத்தமையால் இவர் திரும்பிப்போக, அடியாள் மேல் வருவது தெரியாமல், முரிந்த ஒரு துரும்பை யெடுத்து முகத்தில் திருகித்தும்மினேன். எ - று. (க௦௪)

அன்றிழைத்த மதசெருக்கா லரசிழந்தோ மரசிழந்து
குன்றிழைத்த பெருங்கானார் குறுகினேங் கொடுமபாவ
நின்றிழைப்ப வேறாகி நீங்கினே னிற்காண்பா
னின்றிழைத்த நல்வினையொன் றிருந்தவா வெய்தினேன்.

(இ - ள்) அப்பொழுது செய்த அகவகாரமாகிய செருக்கினால் அரசரிமையை யிழந்தோம், மலைகள் நெருங்கிய பெருங்காட்டி லடைந்தோம்; யானியற்றிய கொடுமபாவம் நடுவே நின்ற பிசிக், யான வேறுபட்டுத் தனிதனி நீங்கினேன்; உம்மைககாணும்படி பண்டையநல்வினை யொன்றிருந்தபடியால் வந்தடைந்தேனென்று கூறினன். எ - று. (க௦௫)

ஆங்கவணின் றுரைத்தமொழி யறிந்தனனை யுறவொழிந்தான்
பூங்குழலா ளவடகண்டு விழிப்பிப்பப் பொருமினான்
தேங்கமழு நறுந்தெரியற் சிவந்தையோ னுளநெககா
னீங்கிவாக ணிலையோராதார் பாவவோ யிரங்காதாரா.

(இ - ள்) அவ்விடத்தில் அவளுரைத்த மொழிகளையறிந்து சந்தேக நீங்கினான். அழகிய கூந்தலையுடைய அவள் நோக்கிக் கண்ணீரொழுகத் துக்கப்பட்டான். மணம் வீசுஞ் சிறந்தமாலையணிந்த ஆதிசைவவேதியராகிய சுசில மொன்பவர் இவற்றால் மனமுருகினா. இவர்கள் இருவருடைய பழையவரலாறுகளை யறிந்தவர்களெவா தாம் துயரெய்தாதவர்கள். எ - று. (க௦௬)

வங்கவேந தணிபுரிநான் மறையோனை யடிவணங்கி
யெங்கண யகமுழுது மிரங்குதியென் றிரந்தேற்ப
பொங்கியவெலா ணீர்வட்கும புரிந்தனனப் பழமறையோன்
மங்கைதிரு வருப்பெற்று மறையோனை வணங்கினான்.

(இ - ள்) வங்கநாட்டிறைவனான புரப்பலன் அழகிய பூணூல் தரித்த சுசிலருடைய பாதங்களிற் பணிந்தது, ஏனென தலைவரே! மும்முகி கிருபை புரிய வேண்டுமென்று குறைகூறிப் பிரார்த்திக்க, அச்சுசிலா மிகப்பெருமையுடையவரான திருவெண்ணீர்நறை அவருக்கும் பிரசாதித்தனர். அவள இலகருமிபோலும் அழகுறாய்க்கப்பெற்றுச் சுசிலரை வணங்கினன். எ - று. (க௦௭)

அந்நிலையி னீங்கிவர்கண் முன்னையுரு வடைந்தனரான்
மின்னிலைய முப்புரிநான் மறையோனை வீழந்திறைஞ்சி
நின்னிலையுற றுணராது நீரிகழந்தோ மிதுபட்டே
மின்னருளி னீறுதரித் தீங்கிதுபெற நனமென்றா.

(இ-ள்) அச்சமயத்தில், அவ்விருவரும் பண்டையவடிவெய்தினார்கள். ஒளி தங்கிய உபவீதந்தரித்த அந்தணராகிய சுசிலா பாதங்களிற் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கி, தேவரீர் தன்மையை யோசித்துணராதவர்களாய்த் திருவெண்ணீர்நறையவமதித்தோம். அதனால் இத்தகைத் துன்பங்களனுபவித்தோம். தேவ

ரீா திருவருளால் திருவெண்ணீறு கொடுக்கத்தரித்தது இப்பண்டையவடிவம் பெற்றோம் என்றார்கள். எ-று. (க0௮)

அந்தமா நகர்சிறந்தா ரதநோக்கி யகமதிழ்ந்தார்
சந்தவார் தடநெடுந்தோட் டனிசசெங்கோல் விதாப்பர்கோ
ஹந்துறுபே ருவகையுட னதுகேட்ட-ங் குடனடைந்தான்
சிறதைகடர் தினிதுவந்து சுசீலரடி சென்னிவைத்தான்.

(இ - ள்.) அநதச் சிறந்த விதர்ப்ப நகரத்தில் தகுதியுடையோரெல்லா
ரும் அதைப்பார்த்து மனங்களிததார்கள். களப்பபூச்சணிரது பரநது நீண்ட
புயங்கனையும், ஒப்பற்ற செங்கோலையுமுடைய விதர்ப்பநாட்டரசன் இசசெய்தி
கேட்டு, முன்னே யனுப்புகின்ற பெருமகிழ்ச்சியுடன் உடனே அவ்விடத
திற்குவந்து மனக்கிந்த இனிமையோடு விரும்பிச் சுசீலருடைய பாதங்களைச்
சிரமிசைக்குடிக்கொண்டான். எ-று. (க0௯)

தேவரா யுறைந்தோரும் பல்லுயிர்க்குச் சிறந்தனிகுரு
மூவராய் நின்றரு நீயாதி மூதுணாந்தோய்
பாலியேன் றிறம்பியதொன் றுளதெனினப பழியொழித்துக்
காவலபூண் டருளுதியென றிரந்தனைக கழலவேந்தன்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பணிந்த வீரகண்டாமணி தரித்த விதாப்ப நாட்
டரசன், பேரறிவாளனோ! தேவாகளாயுள்ளவாகளும் பல சீவராசிகளுக்கஞ்சிறப
போடு வரவகளுதவுந் திரிமூர்த்திகளாயுள்ளவாகளும் தேவரீரே யாவீர். பாவி
யாகிய அடியேன் யாதாயினும் தவறிய துண்டானால் அப்பாவததையும் நீக்கி
அடியேனையும்காததருள் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன். எ - று. (க௧0)

கனைகழற்கா லினனினற தனிசசெங்கோற் காரோறு
துணைபரிததேர்த தானையெனம் மாதுலனிற ரேன்றினு
னினையெனயொற றனையெனியெவவுலருந் தேடியேன
னையவர்தன கடபுலத்தி னெய்தாமை படைந்தனரால்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலனிறநது நிற்பவனும், விரைநது செல்ந்நுங்
குதிரை பூட்டிய தேனையும் சேனையையுமுடையவனும், ஒப்பில்லாத சென
கோல் தரித்தவனும், கரிய மேகம்போன்ற கொடையாளியுமாகிய இவன்,
அடியேனுக்கு மருமகனாக வந்தவன். இவனுக்காகத் தூதுவரையனுப்பி எந்நாட்
டிவந் தேடிப்பார்த்தேன். அவர்கள் பராவைக்குத் தோன்றாமையால் திருமபி
வந்து விட்டார்கள். எ - று. (க௧௧)

அநதணரின் றிருவருளா லிநநகர மடைந்தனனான்
முநதையுடைக கவினெடுநின் னருள்பெற்று னெனமொழிந்தச
சநதநெடும புயபெலனை யுறவணைததுத் தழிஇக்கொண்டு
புநதிமகிழ்ந் தனையோனைத் தேவியொடுந கொடுபோனான்.

(இ - ள்.) அநதணரோ! இநத நகரத்திற்குத் தேவரீர் திருவருளால் வந்து
சேர்ந்தான். அல்லாமலும், பண்டிருநத தேக வழகுடனே தேவரீர் திரு
வருளையும் பெற்றுக்கொண்டானென்று சொல்லி, களப்பபூச்சணிரத் நெடிய
புயங்கனையுடைய புயபலனை மார்போடணைத்ததுத் தழுவிக்கொண்டு, மனக்

க்ளிப்புற்றவனாய், அவனை அவன் மனைவியோடு அழைத்துக்கொண்டு சென்
ருன், எ - று. (ககஉ)

மழையாடு மதிற்கோயின் மண்டபத்தி னரியணைமேற்
குழையாடு முகத்தியோடு மினிதிருத்திக் குலவேந்தன்
றழையாட கத்துடுக்கை முதலவெல்லாந் தந்தளிப்ப
விழையாடு தடம்புயத்தான சிலவைக லவணிநுநதான்.

(இ - ள்) மேகந்தவழும் மதிலகையுடைய அரண்மனையிலுள்ள மண்ட
லத்திலிருக்குஞ் சிவகாதனத்தின்மேல், காதணியசையும் முகமுடைய அவன்
மனைவியோடும் இனிமையாக விருத்தி, அவவியதாப்ப நாட்டரசன் விசேடமான
பீதாம்பரங்கள் முதலிய எவையும்கொடுத்தாததிரிக, ஆபரணங்கள் விளங்கும்
பரந்த தோளையுடைய புயபலன் சில காலம் அங்கேயே இருந்தனன். எ - று.

இப்பரிசிங் கிவணிகழ்ந்த திவணிநுந புனனுட்டை
யொப்பருமன் னவாகொண்டா ரவனாயொழித தோரரக்கன்
செப்பரிய கொடுங்கொன்மை செலுத்தினு னதுகேளா
வெப்பெழுந்த வெருளியினு ன விதாப்பநாட் டிகலவேந்தன்.

(இ - ள்.) இவ்வாறாக இங்கே நடந்தது. இப்புயபலன் அரசு செய்து
கொண்டிருந்த நீாவன் மமைந்த வங்க நாட்டை முதலிலே ஒப்பு சொல்லுதற்
கரிய அரசர்கள் கைப்பற்றினார்கள். வேறோ அரசுகள் அவ்வரசனா யகற்றி,
ஒருவராலுஞ் சொல்லமுடியாத கொடுங்கோலரசு செலுத்தினான். அதனைக்
தேள்விப்பட்ட கடுங்கோப மெய்தியவனாகிய விதர்ப்ப நாட்டையாளும் வலி
தங்கிய மன்னவன். எ - று. (ககசு)

புயபெலனுக் கடுகின்றங் கொய்யுளைய புரவிகளும்
வயவரொடு நெடுந்தாணை மன்னவரு மளவொழிந்த
கயவளக்க ரோரேழு மொன்றுபடக கலந்தவெனத்
துயல்வருகாரப் படையனிகத் தொகைநிரப்பிச் சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) புயபலனுக்கு, கொல்லத்தக்க வலியையானேகளும், கத்தரித்தபுற
மயிருடைய குதிரைகளும், போர்ச் சேவகரோடு பெருஞ் சேனையுடைய அரசு
சர்களும், அசைந்து செல்லத்தக்க காலாட்களுமாகிய இவற்றை, அளவில்லாத
ஆழமுள்ள சத்தசமுத திரங்களும் ஒன்றாய்க்கூட்டின வென்று சொல்லும்படி
அனிகமென்னுங் கணக்காகத்தொகுத்துக் கொடுத்தான். எ - று.

அனிகம் எனபது மூன்று சங்கத்தின் தொகை. சங்கம்—நூறுகோடி
யெனவழங்கும். (ககஊ)

எம்முடைய பெருஞ்சேனை யுடனேகி யிகலரக்கன்
வெம்முணையி னெதிராநடந்து போர்மாய விளித்துணாது
செம்மைதரு தனிச்செங்கோல செலுத்துகவென றேயினான்
பொமமெனின் றெழுஞ்சேனை குறித்தவனும ஸ்ரீததான்.

(இ - ள்.) என்னுடைய இந்தப் பெருஞ்சேனையோடு சென்று, பகைத்த
அரசுகள் செய்யுங் கொடிய யுத்தத்திலெதிர்த்து, அவன்புத்த மழியும்படிமடி
ந்து, பண்டுபோல உன்செங்கோலைச் செலுத்தக் கடவையென்றனுப்பினான்.

பொம்மென்னும் சத்தத்தோடுகூடிப்பறப்பட்ட சேனையைப்பார்த்துப் புயபல
ஐம் மனமகிழ்ந்தான். ஏ - ஹ. (கக௯)

கலிநிலைத்துறை.

புரைசெய் மாகளிறு கோடியிரு பொங்க ருவிதாழ்
வரைசெய் தன்னவை நிராநதன வயப்பு ரவியுந்
திரைசெய் வாரிதி யெனசசிலவு கண்டு செறிபக்
கரையெடுத்தபுற வாழிபொரு சேனை கஞல.

(இ - ள்.) [புரைசெய்] கழுத்தணி கயிற்றையுடைய பெரியயானைகள்
கோடி பெரிய அருவிகளொழுதுகின்ற மலைகள்போல வரிசையாக நடந்தன.
விரைந்து செல்லுககுதிரைகளும் அலையோடு கூடியகடவெனச சொல்ல உலா
விகொண்டு நெருங்க, கரையறற பெருமபுறக்கடலபோன்ற காலாட்சேனை
விளங்க, ஏ-ஹ. (கக௯)

வாசி யெண்டிசை குலுக்கிடு சிரிப்பு வயவெங்
காயசி எனக்களிற் திராந்திடு மதிசாசி கதுவும
பூச லஞ்சிலையி னொணைவி புடைசகு முரசோ
டாசை கொண்டுக்க எனந்தொட நிமிர்ந்த வமலை.

(இ - ள்.) எட்டுத்திக்குக்களையும் குலுகுகின்ற குதிரைகளின் களைப்பும்,
வெற்றிதரும் கடுங்கோபமுடைய யானையின் அதிாகின்ற காச்சனையும், யுத்தஞ்
செய்தற்கு வரிந்திருக்கும் அழகிய வில்லின் குணத்தொனியும், மோதுகின்ற
பேரிகைத்தொனியுடனே கூடிய இவவோசைகள் திசைகளில் நிரம்பி ஆகாயம்
வரையில் உயர்ந்தன. ஏ - ஹ. (கக௯)

மீயொ ளிக்கதிர் பதைத்திட ளிதிர்ந்த வடிவாட்
சேயொ ளிப்பொறி மிடைந்தன தெறித்த திசைபோய்
மாயி ருட்படல நக்கின வயத்த வருப
பாய வெண்டிசை யடைத்தன வெடித்த தவனி.

(இ - ள்.) அதியுயரத்தில் பிரகாசிகின்ற சூரியகிரணங்கள் பதைக்கும்
படி வீசிய வடித்தவாட்படையின் செவ்விய ஒளிப்பொறிகள் நெருங்கினவாய்ச்
சிதறுண்டன. திசைகளிலெல்லாம் பரவிப்பெருத்த இருட்படலத்தை யகற்றி
விட்டன. வீரர்களின் காச்சனை அஷ்டதிசைகளையுஞ் செவ்விடுபடுத்தின. பூமி
வெடிபட்டன. ஏ - ஹ. (கக௯)

இன்ன சேனைகொ டெழுந்தன நெழுந்த கணி நூல
சொன்ன போதொடு சசிலரை யெழுந்த தொழுதா
னன்ன வனநருவி பூதிநுதல கொண்ட னன்னிக
கனனி மாநக ரொழிந்திடை கடந்த புருவான.

(இ - இ.) இவவகைச்சேனையோடு வெளிப்பட்ட புயபலன், சோதிட
நூல்தொல்லிய முகூர்த்தத்திற் சசிலரைவணங்கி, அவராலளிக்கப்பெற்ற
திருவெண்ணீற்றினை நெற்றியில் தரித்துக்கொண்டு, காவலோடுகூடிய அழக
மைந்த சிறந்த வீதர்ப்பராட்டை விட்டு இடைவிலிள்ளவழிகளைத் தாண்டிச
செல்கின்றான். ஏ - ஹ. (க௨௦)

வெய்ய சேனைகொடுன்புகு விசித்ர தரணை
யைய நிறறியென வன்பினொடு புல்லி யகலா
வொய்யெனக்கடி தெழுமபடையொடேக யொலிரீர்
மொய்கொள வேலிபடு தன்னகர முன்ன நிருதன்.

(இ-ள்.) வலிய சேனையை யழைத்துக்கொண்டு உடன் சேர்ந்துவந்த விசித்ர தரணென்போனை, ஐயா! நீ நிற்க வேனறு அன்போடு தழுவிப்பிரிந்து அதிகவிரைவோடு வேகடாக ஒலிக்கின்ற நீ நிறைந்த வேலியையுடைய தனது வங்கநாட்டையடைய, இராகதன். எ - று. (கஉ௧)

வன்ப டைத்தலைவ னைக்கடி து வமமி னெனறு
மினப டைசுலமொடணமினா வெகுண்ட திறலோ
ரனப டைத்தறிவி லாடமுரண டைத்த கொடியோரா
துன்ப டைத்ததுயிரக ளுக்குறுது னுக்க மிடுவாரா

(இ - ள்.) வலிதங்கிய சேனைத்தலைவர்களை விரைவில் வரக்கடவீரெனச் சொல்லவும், கோபங்கொள்ளும் வலிதங்கியவர்களும், அன்பின வழியடைந்த மறியினர்களும் மாறுபாடு நிறைந்த தீயோர்களும் துன்பத்தைப்பெருக்கி ஆனமாகக் குட்பொருந்திய நடுக்கமுண்டு செய்பவர்களுமாகிய வீரர்கள், பிரகாசிக்கின்ற ஆயுதங்களோடு அங்கடைந்தார்கள. எ - று. (கஉ௨)

வெள்ள வெம்படை மிடைந்தொரு வழிபு குதரத்
தாளில் வாள்வ நந்தனமுடி தட்டழிவதாற
களள வெஞ்சின வரக்கனவிழி க்குகும் வடவை
யொள்ளெரிப்பொறி கலித்தது சலித்த துலகம்.

(இ - ள்.) பெரிய வெள்ளக்கணக்காகிய சேனைகள் நெருங்கி ஓரிடத்திற் சேர்ந்ததனால், யாவராலும் விலக்கற்கரிய ஒளிதங்கிய சூப்பமாகிய ஆதிசேடன் பணமுடி தடுமாற்ற மடைகின்றது. களத்தன்மைப்பொருந்திய கடுங் கோபமுடைய அவ்வரக்கள விழிகள் கக்குகின்ற வடவாக்கினியானது ப்ரகாசந்தங்கிய நெருப்புப்பொறி யொலித்தது. உலகமுழுவதும் சலித்தது. எ - று.

கோல முத்தலை யயிற்படை யெடுத்த னாகொடுங்
கால சக்கர மெடுத்தனா கதைப்ப டையொடு
நீல மைக்கட நெருப்பொடு டுருதது நிமிரு
மால மொத்தன ரரக்கனுரு மொத்த திருவான்.

(இ - ள்.) அழகிய முத்தலைச் சூலத்தையெடுத்தார்கள. கொடுபைசெய்யத்தக்க காலசக்கரத்தை யெடுத்தார்கள. கதாயுத்ததோடு நீலம்போலும் கரு நிறமமைந்த சமுத்திரத்திலுள்ள வடவாக்கினியோடு காச்சித்தோங்கிய ஆலகாலத்தை யொத்தார்கள. அதுகண்டு அரக்கனாவன இடியென்று சொல்லக் காச்சித்தான். எ - று. (கஉ௩)

எழுவு சேனைபுடை கொண்டன நெழுந்த னெழுந்
தொழுகு சேனெறி படாந்தன னுடற்ற நீனைவான
மண்டி முககெழு விதர்ப்பாபடை மண்டி யெழுந்
முழைய யப்புலியெ ன்சசினவ ரக்கன் முனிவான்.

(இ - ள்.) எழுதின்ற சேனைகள் புடைசூழ வெளிகொண்டுவந்தது, ஒழுங்காக அதிதூரஞ் சென்று போசெய்யக்கருதுகையில், விதாப்பநாட்டரசன சேனைகள் மேகம்போலொலித்து நெருங்கிவரவும், கோபமுடைய அவ்வரசர்கள், குகையிலிருக்கும் வெற்றியுமைந்த புவிபோலக்கோபிக்கின்றான். எ - று.

விலலும் வேல்களு மிடைந்தன மிடைந்து விரவக
கல்லொ லிப்பட வெழுங்குருதி கானி மிரவோ
வல்லெ யிறறுநிரு தன் ஈறுவி வங்க விறைமேற
செலலு ரத்திருவெ ணீறரச னெற்றி திகழ.

(இ - ள்.) விலலும் (விலலும்) வேலும் (வேலும்) நெருங்கின. அப்படி நெருங்கிக் கலத்தலால் கல்லெனும் ஒலியுண்டாகப் பெருக்கெடுக்கும் உதிரம் வாயக்காலபோன்றோட, ஒப்பற்ற கடியபற்கையுடைய அரசுகள் அடங்காக கோபமுற்று, வங்கநாட்டரசன் மேல எதிர்த்துச்செலல, திருவெண்ணீறு அப்புயபலனுடைய நெற்றியிற் பிரகாசிக்க. எ - று. (கஉ௬)

கண்ட னன்றிருவெ ணீறருள கனிந்து ருகிணன்
மண்டு சேனையை விலகுகினன மறித்த னன்மனக்
கொண்ட காதலினெ டுத்திருகை யுரசி குவியாத
தொண்ட னென்றுதனி சென்றனன்வி மூரது தொழுதான.

(இ - ள்.) (புயபலன நெற்றியில்) திருவெண்ணீற்றினைக் கண்டான். கனிவுற்று மனமுருகினான். நெருங்கிவந்த சேனைகளைத் தடுத்தாவிடக்கிணை, தன்மனத்திலுண்டான பேராசையால் இருகங்களையும் உச்சியிற் கூப்பி, தானே தனியாகச்சீயித்தது, யான உமதடிமை என்றவன பாதங்களிற் சாவத் தாங்கமாக வணங்கினான். எ - று. (கஉ௭)

வங்க மன்னவநி னைப்படவ னோது மறலி
பொங்கு செங்குருதி துங்குதல்பு ரிந்த புலையே
னிங்கு நின்னையெதிர கொண்டுறு மெனபு ருகினே
னெங்க ணையக்பு குந்தபரி செனகொ லுணனோ.

(இ - ள்.) வங்கநாட்டரசனே! உம்மைக்கொல்லச் சூழ்ந்து, இயமனவிசேடித்த செவந்த உதிரங்குடிகக் வீருப்பிய புலையுதன்மையுடைய அடியேன இங்கு உயமை நேரேகண்டமாதிரத்தில எனபுகள் நெகலவிட்டுருகினேன்; எங்கள் இறைவனே! எனக்குண்டாய விதயயாதோ? அறிகிலேன். எ - று. (கஉ௮)

வனறொ ழிறபுலைய ரக்காருல மன்னி யவெனக
கின்று நிறறொழுது தெயவவுரு வெய்தி யறுவென்
புன்றொ ழிறறறுக ணெவவுழைபு ருந்த துணோ
னென்ற டிக்கடிவ ணங்கினனெ ழுந்த பணிவான.

(இ - ள்.) கொடுந்தொழிலும் புலையுதன்மையுமுடைய அரசுகள் குலத்திலுதித்த அடியேனுக்கு, இன்று தேவரீரை வணங்கியமாதிரமே தெயவதேக முண்டாய தென்னகாரணம்? அற்பத்தன்மைவாயந்த தொழிலாகிய என கொடுமைக்கொல்லாம எங்கேசோந்தனவோ அறிகிலேன் என்று, அடிக்கடி தண்டாகாமாக வணங்கியெழுந்து கைகுவித்தான். எ - று. (கஉ௯)

அன்ன தன்மையனை யன்புருகி வங்கர் பெருமா
னின்ன தன்மையிது வென்னையென் னின்ற திசயித்
துன்னை யுள்ளபரி சோர்சிறிது முற்று ணர்கிலேன்
முன்னை சூழ்முறைமொ ழிந்திடுதி யென்று மொழிய.

(இ - ன்.) அத்தகையினனாகிய அரக்கனிடத்தில், வங்கநாட்டரசனான
புயபலன் அன்பால் மனமுருகி, இஃதிதன்மையால் உண்டாயிற்றென்றுண
ராத யோசித்தது வியந்தது நின்று, உன்னுடைய உண்மையான தன்மையிது
வென்று சிறிதும் யோசித்ததறிந்திலேன். உன் பூர்வசன்மத்தின் விதியைச்
சொல்லவேண்டுமெனக் கேட்ப. எ - று. (க௦௦)

கால முற்றியது காய்சினவ ரக்கர் தறுகட்
சீல மறறதுன சேவடிதெ ரிந்த பொழுதே
மூல முற்றனவ னைத்துமடி தொட்டு மொழிவே
னேனு நினனகொ முந்தருடி யென்று தொழுதான்.

(இ - ன்.) தேவரீர் திருவடிகளைத்தரிசித்த மாததிரத்திலேயே அடியே
னுக்கு நற்காலம் பிறந்தது. கடுங்கோபமுள்ள அரக்கர் குலத்திற்கடுத்த குரு
ரத்தன்மைகளவிலகின. எனக்குப்பூர்வத்தில் விளைந்த எல்லாக்கொடுமைகளை
யும் முதலுயிற்றுமாக மொழிகின்றேன். தேவரீர்க் குரித்தான வங்கநாட்டிற்கு
எழுந்தருள்கவென வணங்குகின். எ - று. (க௦௧)

இருவ ழிப்படும நீகமுமெ முந்த தினாரீ
ரொருவ ழிககொடுநி மிரந்ததென வுறறு மிடையப்
பொருகொ டித்திரண்மு கிற்றொடநி வந்து பொதுளுந்
திருந் காத்தனது கோயிலுழை சென்று திகழ்வான்.

(இ - ன்.) இருதிருப்பட்டசேனைகளுட, அலைவீசுகின்ற கடனீர் ஒருவழிக்
கொண்டு பரந்ததெனசொல்லும்படி சோநது நெருங்க, மோதுகின்ற கொடிக
கூட்டங்கள் மேகமண்டலத்தையளாவ, ஓங்கிப்பிரகாசிகும அழகிய தன்
நகரிலுள்ள அரண்மனைக்குப் போயவசிடதான். எ - று. (க௦௨)

கலவிருத்தம்.

அன்ன வற்கன் றரக்க ருருவொரீ இப்
பொன்னு ருககொண் டிலங்கும பொலிவினான்
மன்னு சோதிடஞ் சொற்ற வரன்முறை
முன்னை நாளின் முடிபுனைந தானரோ.

(இ - ன்.) அப்புயபலனுக்கு, அரக்கர் வடிவகன்று பொன்போலுந்திருவுரு
வமைந்து விளங்கும் பொலிவையுடைய அவன், நிலைபெற்ற சோதிடனாவின்
சொல்லிய முறையாகவே, அரசாகன் ஆதிகாலத்தில் முடி சூட்டுவதுபோல்
முடி சூட்டினான். எ - று. (க௦௩)

தூய மாமுடி சூட்டிய பின்னரி
னாய தன்னிலை யன்னர்க் கறைகுவான்
மேய மேறறிசைக் காப்புடை வேந்தன்யான்
மாயி ருமபுவி காக்கும் வருணனே.

(இ - ன்.) புனிதமாகிச் சிறந்த மருடாபிஷேகஞ் செய்தபின்னர், 'தன் பூர்வவரலாற்றினைப் புயபலனுக்குச் சொல்லுவான்: யான் மேற்றிசையை அரசுசெய்யும மன்னனாய் மிகப்பெரிய இப்பூலோகத்தைக்காக்கும் வருணனாகும். (என்றறிக) எ - று. (கருச)

என்ன தாகிய நாட்டை பெறுழ்வலி
மின்னெ யிற்று நிருதா விளித்தனர்
துன்ன மர்குத் தொடங்குவ னேவலர்
கன்ன லொன்றிற் கரப்பா கருங்கடல்,

(இ - ன்.) என்னுடையதாகிய நாட்டை, மிக்கவலிமையையும் ஒளிதங்கிய பற்களையுடைய அரக்கர் அழித்தார்கள். அவர்களோடு நெருங்கியுத்தத்திற்குத் தொடங்குவேனானால், அவ்வரக்கர்கள் ஒருநொடிப்பொழுதில் கரிய கடலுள்ளே ஒளித்துக்கொள்வார்கள். எ - று. (கருது)

நாளு நாளுமென் னாடு நலிந்திட
வாளெ யிற்று நிருதாசெய் மமமராற்
கோளி னைத்த குறிப்பிற் குவிசப்புத
தேளி ருக்குந திருநக டொய்தினேன்.

(இ - ன்.) நாடோறும் என்னாடு அழிவுறும்படி, வாய்போற்கூரிய பற்களையுடைய அரக்கர்செய்யுந் துன்பத்தினால், கொள்கையமைந்த குறிப்போடு, வச்சிராயுதநாதாகிய இரதிரனவசிகுரு தேவலோகத்திற்குச் சென்றேன். ()

நான நாண்மலர்க் கற்பக நாறிய
மான நீழன் மடங்க லிருமபிட
ரான செம்பொ னவிாமணி யாசனத்
தூன மின்றி விளங்கிய வுமபரின்.

(இ - ன்.) கஸ்தூரிபோலும் அன்றலர்ந்த கற்பகமலர்கள் வாசனைவிசும் பெருமைதங்கிய நிழலிலே, சிங்கத்தின் பெரியமுதுகிற் பொருந்தியுள்ள பசும் பொன்னாற்செய்து பிரகாசிகுரம் இரத்தினபீடத்தில், கெடுதலின்றி விளங்கும் உச்சியில் எ - று. (கருஎ)

கண்ணொ ராயிரந் தாமரை காட்டிட
வண்ண மேகலை மங்கையர் சூழ்தரத்
தண்ண றுமலாத் தண்பணைக கற்பகத்
தெண்ண றுதுண் டிவலை தெரிப்பவே.

(இ - ன்.) ஆயிரங்கண்களும் (ஆயிரம்) தாமரைபோலப் பிரகாசிக்கவும், பலநிறத்தோடுங் கலந்த மேகலாபரணமணிந்த மங்கையா புடைசூழவும், குளிர்ச்சியுடைய பூக்களையுடைய கிளைகளமைந்த தட்பமாகிய கற்பகமலர்களின் தெளிந்த தேனின் சிவதுளிகள் தெறிக்கவும். எ - று. (கருஅ)

பன்னி நக்கதிர்க் காசு பரப்பிய
மின்னி நக்கதிர்க் கற்றை விரவலாற்
நென்னி நசகடர் மாமுடி யன்னவன்
வினனி நசகடர்க் கற்றை விழுங்கவே.

(இ - ள்.) பல நிறத்தவகிய கிரணங்கள் பொருந்திய பொற்காசு வீசுகின்ற மின்னல் நிறம்போன்ற ஒளிக்கூட்டங்கள் கலத்தலால், அவ்விறதிர னுடைய பழமையான நிறத்துடன் கலந்த ஒளியமைந்த சிறந்த கிரீடத்தின் இற்திர வில்லின் நிறம்போன்ற ஒளிக்கூட்டங்கள் மழுங்கவும், எ - று.

பூசற் றும்பி புலமபிய மென்குழ
லாசைச் சிறதைய ரம்பையர் சாமரை
வீசக் கற்றை விரிந்தெழு தென்றலின்
வாசக் கற்பக மாலை துயல்வர.

(இ - ள்) போர்செய்யும் வண்டுகளொலிக்கின்ற மெல்லிய கூந்தலை யுடைய, யாவர் மனதிலும் ஆசையை யுண்டசெய்யும் அரம்பாஸ்திரீகள் சாமரையிரட்டவும் அச்சாமரைதொகுதியால் மிகுதியாயுண்டாகும் தென்றற் காற்றினால் மணங்கமழுக கற்பகமலாமாலை யசையவும், எ - று. (கச௦)

மழலை வானவர் மங்கையர் நல்லியா
ழெழுந ரம்பி னணிவிர லெற்றுழி
யொழுகு பாட லிருசெனி யூடுபுக
கிழுகு தோறு முவகை யெடுபபவே.

(இ - ள்.) மழலைச்சொற்களைப் பேசுந தேவமாதாகள் நல்ல வீணையி னிடத்திலுள்ள நரம்புகளேழையும் விரல்களினொற்றடவுதலாலுண்டாகும் பண பாடல்கள், தன்னிரு செவிகளிற் புகுந தூறுதோறும் பெருங்களிகொளவும்.

முல்லை மூரன் முருக்கிதழ் மங்கையர்
கல்லெ னசகிறு தண்டை கலிப்புறப்
பல்ல வபபதம போதொறும பாடிய
மெல்லி சைக்கிளை பொமமென விமமவே.

(இ - ள்.) முல்லை யரும்புபோன்ற பற்களையும், முருக்கம் பூவைப்போன்ற இதழையுமுடைய அததேவமாதாகள், சிறு தண்டைகள் கல்லென வொலி செய்யத் தளிர்போன்ற தமது பாதங்களைப் பெயாக்குமதோறும பாடிய மிருதுவான இசைகளின் கிளைகள் பொமமென்று மேம்படவும், எ - று. (கச௨)

வீற்றி ருந்தனன் கற்பக மென்னற
ஆற்றி ருக்குந தெரியலி னுமபாகோ
னேற்றெ திர்ந்தற வெய்திய வென்னையு
மாற்ற ருஞ்சொல் வரப்பணித தானரோ.

(இ - ள்) மிருதுவான தேன் ஊற்றெடுக்குங் கற்பக மலர்களாலாகிய மாலை தரித்த இற்திரன் வீற்றிருந்தனன். அவனாகுகெதிரே போய்ச்சோந்த அடியேனையும் மரியாதை மாறுபடாத தன் அரிய சொற்களால் வருகவெனக் கட்டளை தந்தனன். எ - று. (கச௩)

சென்றி ருந்தென் னிருங்குல செப்புழித்
குன்றி ருந்த குறுமுனி யெயதின
னன்றி ருந்தவற காயது செயதபி
னென்றி லவகரி யாசனத தேற்றினான்.

(இ - ன்.) (கட்டளைபோலச்) சென்று உட்கார்ந்து எனக்குற்ற பெருநுயரைச் சொல்லுகையில், பொதியாசலத்தில் வசிக்கும் குறுமுனிவராகிய அகத்திய முனிவர் ஆங்கெய்தினார். அப்பெருநுயலைக் குறித்துச் செய்யத்தக்க உபசாரங்களைச் செய்தபின்னர். சூரியனபோல் விளங்குஞ் சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளச்செய்தான், எ - று.

(கசசு)

கும்ப யோனிதி திருவருள் கூர்ந்தினி
தும்பர் கோமகற் காசி யுரைத்தன.
னிமப ரொய்தி யிருத்தி யெனாததமிழ்
நமப னோகர நாண்மலா நீட்டினுன.

(இ - ன்.) குடத்திலுதித்த அவவசத்திய முனிவா திருவருண்மிருந்து, இந்திரனுக்கு இனிமையாக ஆகி கூறினார். பிறகு அவர் இவ்விடத்தில் நீ உட்குரககடவையெனத் தமது வலக்கரமாகிய தாமரையை நீட்டிக் காட்டினார். எ - று.

(கசசு)

முனிவ னீது மொழியத் தருகிழற்
புனித னாகெரா தனிசிற பொலிந்தன
னிநிய ரொற்றறு மெல்லையிற் றெல்லையோ
னனித ருந்தவ நாரத னண்ணினுன.

(இ - ன்.) அகத்தியமுனிவா இப்படி கட்டளையிடவும், கற்பக விருக்ஷ நீழலிற் பொருந்திய இந்திரன், அவருள்ள ஒப்பற்ற சிங்காசனத்திலிருந்து இனிய வராததைக்கோ கூறுகையில், மிகப் பழையோராய் விசேடித்த பெருநுயலையிழந்திய நாரதமுனிவா அங்கெய்தினார். எ - று.

(கசசு)

நண்ண ருந்தவ நாரதா கும்பாநாட
டண்ண லெய்தி யருசனை யாற்றறுபு
வண்ண வார்மலை யம்முனிவ கங்கொராபா
லெண்ண ரும்பொற் றவிசி னிருத்தினுன.

(இ - ன்.) பெறுதற்கரிய தவதையுடைய நாரதமுனிவருக்கு தேவ லோக மன்னனாகிய இந்திரன் எதிர்ப்போல வழிபாடு செய்து அழகிய நெடிய பொதியமலையி லெழுந்தருளிய அகத்திய முனிவருக்கு கொருபக்கவில், நீனைத் தற்கரிய பொன்மயமான சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தான். (1)

வான விரதிரன் மாமுனி நாரத
னான மூவ ராவள விககனி
மோன ராக விருந்துழி முற்றணர்
ஞான நான்மறை நாரதன் கூறுவான்.

(இ - ன்.) தேவராசன் (சுத்த விருடியரிற்) சிறந்த அகத்தியமுனிவர் நாரதமுனிவா ஆகிய விம்முவரும் ஒருவரோடொருவர் கலந்து பேசிச் சுகதோ விதது உடம்பவிரகுகையில் ஞானமயமான நான்கு வேதங்களையும் முற்று முணர்த்த நாரதமுனிவா சொல்வாராயினார். எ - று.

(கசசு)

தொன்னி லத்திடைத் தோனறுமோ ரற்புதம்
பொன்னி லத்துமக கோதப புருந்தன

னன்ன தன்மை யறைஞ்வு னம்புவிக்க
கன்னல் சூழ்தரு காசசிமி ரததுளான்.

(இ - ன்.) பழமைவாய்ந்த நிலவுகத்திலே யுண்டான ஓர்திசயத்தைத் தேவலோகத்திலுள்ள உங்களுக்குத் தெரிவிக்கவந்தேன். அவவிசேடத்தைச் சொல்லுகின்றேன்: பூமியில் கரும்பின் வேலிசூழ்ந்த காவமீரதேசத்திலிருப்பவன், எ - று, (கசக)

ஆர வாரி யகனில மோர்குடை
யீர நீழ லினிது புரந்துதற
சேர லாராத திறைகவாந துறறனன்
வார்த டஞ்சிலை வசகிர தேயனே.

(இ - ன்.) ஒலிக்கின்ற கடல்சூழ்ந்த விசாலமான இப்பூலோக முழுவதையும் ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடையின் குளிராச்சிதங்கிய நிழலிலே இனிமையாகக் காத்து ஓடிதாகி விசாலிதத விலலைதாங்கிய வச்சிரதேயனெனும் மன்னவன் சததுருகன்பார் கப்பங்கொண்டு வாழ்ந்திருந்தான். எ - று. (கக௦)

மன்னர் மன்னவன் வாசற்பு ரோகிதன்
றுன்ன ருஞ்சொற சுதன்மனென் பானவன்
பன்னு சொற்கலை கற்றும் பயனிலா
னன்ன வன்றனை நோக்கி யரசர்கோன்.

(இ - ன்.) இராசராசனான அவ்வச்சிரதேயனது அரண்மனைவாயிற் புரோகிதன் கடுஞ்சொல்லையுடைய சுதன்மனெனப்படுவன். அவன பலராலும் துதிக்கப்படும் நூல்களை யுணர்ந்தும் அவற்றின் பலனைப் பெறுதவன். அவனை அவ்வரசன் பார்த்து, எ - று. (கக௧)

கற்றி லாய்கலை கற்றுண ராமுக
முற்று நோக்கின் மயானத்தை யொக்குமால்
பெற்று ளாரபெறும பேறுதக காதலா
சொற்ற கல்வியிற நாயொன ரோதலே.

(இ - ன்.) நீ சாஸ்திரங்களை யுணர்ந்திலை. கற்றறியாதவாகன் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தால் அது மயானத்தை யொத்திருக்கும். தமக்கள யாவரும் புகழ்த்தக்க கல்வியான் மேம்பட்டோரென்று பலருங் கூறுதலை புதலவரைப் பெற்றோர் பெறுப்பேறும். எ - று. (கக௨)

என்று வேந்த னியம்புறக் கேட்டபின
பொன்ற யங்கு புரிநூற புயத்தினு
ஒன்று நானுண ராககலை யுள்ளதோ
வென்றி யாயவிளங கபபெறு கிறதிலேன்.

(இ - ன்.) என்று வச்சிரதேயன் கூறக்கேட்டபின்னர், பொன்னொளி வீசும் பூணூலணிந்த புயத்தையுடைய சுதனமன், வெற்றியுடையோனே! யானுணராத நூல் ஒன்றாயினு் யிருக்கின்றதோ? அப்படியிருக்க அவற்றைத் தெளிந்துணரப் பெற்றிலேன், எ - று. (கக௩)

இற்றை நாண்முத லைம்படை யேந்திய
வெற்றி நாரணன் மென்மலாத் தாடொழாப்
பெற்ற கல்விய னாகப் பெறுவன்யான்
கொற்ற வேந்தவென் றேறினன கோதிலான்.

(இ - ள்.) வெற்றிதங்கிய அரசனே ! இனறுமுதற்கொண்டு பஞ்சாயுத
மேந்திய வெற்றிபொருந்திய விஷ்ணுமூர்த்தியின் மெல்லிய தாமரைமலர்
போலுந் திருவடிகளை வணங்கி நான் கலவியில் தெளிவுற்றவனாவேனென்று
குற்றமற்ற சுதன்மன் சொல்லினன். எ - று. (கடுசு)

தண்ண றுந்துள வோனடி தன்னுளத
தெண்ணி யேததுற வெந்தைபி ரானெதிர்
நண்ணி நாற்கலை நல்கின னுன்மறைப
புண்ணி யன்றிருப் பாறகடற போயினான்.

(இ - ள்.) தட்பமாகியமணமுள்ள துளசிமாலே பூண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியின்
பாதங்களைத் தன்னுள்ளத்திற்றியானிததுத் துதிசெய்ய, எமது தந்தையாகிய
திருமால் சுதன்மனுக்குப் பிரத்தியட்சமாகி (அறமபொருள் இன்பம் வீடெ
னும்) நால்வகை நூல்களையுந் தெளிவாக விளக்கி, வேதத்திற்குரிய புண்ணிய
சொருபியாகிய திருமால் க்ஷிராப்தியடைந்தனா. எ - று. (கடுகி)

நான்ம றைத்தனி நாயக னன்குணர்
நூன்மு றைக்கலை முறறுணா நோனமையைத
தேன்ம றைத்தின வண்டடை தேனறொடைசு
கோன்மு றைத்தனி வேந்தவை கூறினான்.

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்கட்கும் ஒப்பற்ற நாயகராகிய திருமால்
நன்றாய்த்தெளிவிக்க, முறைப்படி எல்லாநூல்களையும் முறறுமறிந்த வகையை,
தேனை மறைத்துக்கொண்டு தொகுதியாகிய வண்டுகள் அடைகாக்கும் மண
முளள் மாலையிதத்த செங்கோன முறை திறப்பாத சிறந்த வச்சிரதேயன
சபையிற் சொன்னான். எ - று. (கடுகி)

நூல முற்று நடத்துசெங் கோனமுறை
மாலே வெண்குடை வச்சிர தேயனும்
வேலை மாநில நான்மறை வேந்தரை
யேல வமமி னெனவுரைத் தானரோ.

(இ - ள்.) உலகமுழுதுஞ் செலுத்திய செங்கோன முறையும், வெற்றி
மாலையும், வெண்கொற்றக் குடையுமுடைய வச்சிரதேயனும், கடல சூழ்ந்த
பெரிய பூமியிலுள்ள நான்மறை யுணர்ந்த வேதியர்களை ஒருசேர வருமபடி
கட்டளை செய்தான். எ - று. (கடுகி)

வந்த நான்மறை வாணரை யிங்குவன்
சிறதை யோராகவெ னச்சில செப்பலு
மந்த னுள ரளந்தறிந தாரவன்
தந்த கலவி முடிவெவர் சாற்றுவார்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு வந்தது சேர்ந்த நான்மறை தோந்த அந்தணர்களைக்
கண்டு, இச்சுதன்மன் கலவி யுணாவை ஆராய்கவெனச் சில வாரத்தை சொல்ல

வும், அவ்வந்தணர் அச்சதன்மன் கல்வியுணர்வை ஆராய்ந்தறிந்தார்கள் அவன் தெளிந்த கல்வியின் அளவை யெவர்தாவ கூறவல்லவா? எ - று. (ககிஅ)

(முற்று ணர்ந்த முழுமறை வேதியர்
கற்ற தின்மையெனக்கடிந தானவன்
மற்று நாவலா வந்தவா யாராயுஞ்
சொற்றி நததுச சுதன்ம னொழித்தனன்.

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்களுையும் முழுதுணர்ந்த வேதியர்களை, நன்றாகக் கற்கவில்லை யென்று சுதன்மன் கோபித்தான். அல்லாமலும், கற்றுணர்ந்த வர்களாக வந்தவேதியர்களை யெல்லாப்தமிகக் சொல்வனமையுடைய சுதனனின் நீக்கி விட்டான். எ - று. (ககிஆ)

மொழிந்த மூர லிவன்டிக நோக்கில
ரழிந்த சிந்தைய ராயகன் றூரவ
நிழிந்த மேனமைய ராகிய ருங்கலை
யொழிந்த தொன்று மிவறகெடுத தோதிலார்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியர்கள் புன்னகையோடு கூடிய இச்சுதன்மன் முகத் தைப்பாராதவர்களாயும், மனம் வருத்தினவர்களாயும் அகன்று போனார்கள். தங்கள் பெருமை குன்றினவர்களாக இவனொலியப்படாத பெரு நூல்களின் லொன்றையேனும் இவனுக்கு எடுத்துச்சொன்னாரில்லை. எ - று. (ககிப)

சாது ணர்ந்தன னீரித் தூயிர்ப
போதி ருந்தபு ராதனன றன்னுடன
மீது பாவத திரைநத னிருத்தன
யோது நானமறைச செல்வனை யுற்றனன்.

(இ - ள்.) இவனிடப்படி யகங்கரித்திருத்தலை, குளிர்ச்சி தங்கிய ஆயிர விதங்களுடைய தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரபதேவன் உணர்ந்தார் தன் பேனியிற் பரவிய திரையையுடைய விருத்தனாய், நானமறை தோந்த அந் தணனாகி வந்தனன். எ - று. (ககிச)

உற்ற காலேச சுதன்மனை யுற்றுநீ
கற்ற கலவிச கழகலை கற்றுலோர
முற்று நன்கு மொழிவ தழகதன்
பெற்றி யீறு பிறக்கப் பெறுவரே.

(இ - ள்.) வந்தபோது சுதன்மனையடைந்தது, நீகற்ற கல்விகேற்ற அழகு உன்னிடத்திலில்லை. கற்றோ யாவரும் கல்லொழுக்கமுடையானெனக் கூறுவதே யழகம். அததன்மை முழுதுணர்ந்த காலத்திற் பெறுவார்கள்.

என்ன வென்னுளங் கற்றன வெண்ணில
மன்னு மையபுலத தாறும யங்கலான
முன்னா நின்று மொழிந்தனை மூப்பனே
யுன்ன ருங்கலை யொன்றுண ராயெனருன்.

(இ - ள்.) எனக்கூறவும், என் மனத்தெளிவோடு கற்றுள்ளவை கண்க கற்றன. விருத்தனை! நீ நீனைத்தற்கரிய நூல்களொன்று முனராதவன் உன்பாலுள்ள ஐம்புலச்செயல்கள் மயங்கிக்கிடத்தலின் நீ யென முன்னின்று இவ்வண்ணம் உரைத்தனை யெனருன். எ - று. (ககிந)

அக்க றிஞ்சொ லவனுதை தேகலு
முக்கு ணங்கடி நான்முக முன்னவன்
றெக்க நான்முக நோன்றிடத் தோன்றினுன்
மிககெ டூரது கொஞாது வெகுளியான்.

(இ - ள்) அக்கொடு மொழியைக் கூறிச்சுதனமன போகவுட், முக்குணங்
களைச்சயித்த பிரமதேவன், கூட்டமாயுள்ள சதூர முகங்களுந் தோன்றுமபடி
நோன்று, அதிகரித்தெழுந்து சொல்குகுங் கோபமுற்றவனாய். எ - று. (1)

கறறு ணாரத கலைபெரி யோகளை
முறக டிநது மொழிந்தனை யாதவிற்
சொறக டநதநின் னுவிழ்ச சொறறநீ
நிறக டூமரி னென்று நிகழ்த்தினான்.

(இ - ள்) தூலகளைக்கற்றுத்தேர்த பெரியோர்களை முற்பட்டிக்குஞ்
சொறகூற்றினையானபடியால், அபபடிக்கூறிய நீ அச்சொற்களைச்சொல்லிய
உன் நாவானது விழுந்துபோக ஊமா போலாகுவெனச் சபித்தனன். எ - று.

வேத நான்முக னோதிய வெமமையா
லோது நாவயாந தூமரி னுயினான்
மாது யாககொடு வசகிர தேயனு
மேது செயது மெனவிருந் தானரோ.

(இ - ள்) வேத முணர்த நான்முகனாகிய பிரமதேவனுதைத் சாபத்
தினால், பேசுகின்ற நாவானது சோரது ஊமையாய் விட்டான். வசகிரதேய
னும பெருத்தியுயி யாதுசெய்வோமெனக் கருதியிருந்தான். எ - று. (1)

தொலை வேதச சுதன்மனை நோக்கநின்
றலை லுறறன் னுகி யழுங்குவான்
வலலை யன்னவன் றம்பியை வா வென்
வொலை கூயக்கொண் டுணர்த்துவ தாயினான்.

(இ - ள்) பழைமையான வேத முணர்த சுதன்மனை நோக்கி, நோ
கின்று துயரமெய்தி வருந்துவோனாகிய வச்சிரதேயன், வினாவில் அவன் தம்பி
யை வாவென்று சீக்கிரத்தில் அழைத்துச்சென்று கூறுகின்றான். எ - று. (1)

முது ணாரதநின் முன்னனை யுமனாய்ப்
போதி யென்றய னோதிய புனமொழித்
தீது தீராத தெய்வப் பசுநதுழாய்ச்
சீத ரனறனைச் சிறந்தசெய் வாயெனமுன்.

(இ - ள்) முற்றுடறிந்த வுனதன்மனை யுமையாய்ப் போகுவெனப்
பிரமனுதைத் சாபத்தின் துன்பம் விலக, தெய்வீகநம்பகிய பசுமை பொருந்
திய துளவமாலே தரித்த விஷ்ணுமூர்த்தியைத் தியானஞ்செய்க வென்றான்.

வேத நவவுரை கூறலும வேதியன்
போநது செங்கட புனிதனைப் போற்றினான்
சேநத் தாமரைச் செலவத் திருமகன்
காநத் நரநிலைக் காட்சித்ந தானரோ.

(இ - ள்) வச்சிரதேயன் அவவாரதையுதைத் தாமதிரத்தில் சுதன்ம
னுடைய சகோதரன் அதர்க்குணங்க, செநதாமரைக் கண்ணையுடைய பரிசுத்த

னுகிய விஷ்ணுமூர்த்தியைத் துதித்தான். செநதாமனையில் எழுந்தருளி யிருக் குஞ் செவ்வியாகிய திருமகளின் கணவரான திருமால் அப்பொழுது தரிசனந தந்தனர். எ - று. (ககக)

ஆழி நாத னடியிணை போற்றிமற்
 றாழி வேத மெனக்கு முணர்த்தியென்
 வாழி முன்னவற் கோதிய மாமலாச
 சூழ னுன்முகன் சாபந துடைத்தியால்.

(இ - ள்.) சககிராயுதமேந்திய திருமாலினுபயப்பதங்களைத் தோத்திரஞ் செய்து, பழைமையான வேதங்களை யடியேனாகக் விளங்கச்செய்து, என தமையனுக்குப் பதுமாசனத்தானாகிய பிரமன் கொடுத்த சாபத்தையும் நீக்க வேண்டி. எ - று. (ககக)

இவையி ரங்கி யளித்தரு ளென்னலுங்
 கவரொ ளித்திகி ரிகருங் கண்ணனு
 மவையி ழுநதுநின் முன்னவன யாராயு
 நவைமொ ழிந்தது நன்றல வென்றனன்.

(இ - ள்.) இவ்விருவரங்களையும் திருவுளமிரங்கி யணுகிரகிகவேண்டும் எனப்பிரார்த்திக்கவும், எவ்வகையொளியையும் கவரத்தக்க சுதரிசனமேந்திய கருநிறமமைந்த திருமாலும், உன தமையன், சபையை யவமதித்துப் பலரை யுங் குற்றங்கூறியது நன்றன்றென்றான். எ - று. (ககக)

நான ளித்திடுங் கல்வியி னல்லறி
 வான பேரை யவமதித் தானது
 தானு ணர்ந்தயன் சாபமிட டானவ
 னான மென்னு லொழிகுகதத காடுதெனறான்.

(இ - ள்.) நானுக்கிரகித்த கல்வியறிவினால், நல்லறிவுடைய பெரி யோரை யவமதித்தனன். பிரமதேவன் அதனையறிந்து சபித்தான். ஆனதால் அவனுக்குற்ற ஆனத்தை யொழிக்க வென்னால் முடியாது என்றனர். எ - று.

இதுவு ணர்ந்தவி சுதத னிரந்துநீ
 யதும னத்தில டைந்தனை பலலையாய்ப்
 புதித ளித்தரு ளென்னப புனததுழாய்
 மதும லாததொடை யோனை வணங்கலும்.

(இ - ள்.) இதையறிந்த (சுதன்மன் சகோதரனான) விசுத்தன் என்பவன் குறையிரந்து தேவரீர்தனைத் திருவுள்ளங்கொள்ளாது, இப்போது புதிதாகக் காத்தருள்கவென்று, கொல்லையில் வளருந்துளபத்தையுந் தேன நிறைந்த மலர்மாலையையுமணிந்த திருமலை வணங்கவும். எ - று. (ககக)

மீண்டு மககலை விஞ்சை புரிந்திடி
 லீண்டு வேதரை யின்னு மிகமுமென்
 றுண்டு சிந்தை யளந்தன னாகியே
 நீண்ட மேனி நிமல னிகழ்த்துவான்.

(இ - ள்.) மறுபடியும் அக்கலைஞானத்தை யருள்புரிந்தாலும் இங்குள்ள வேதியரை யின்னு மிகழ்ச்சி செய்வானென்று தமது திருவுள்ளத்தில் ஆராய்ந்த வராய், நெடிய திருமேனியையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி கூறுகின்றார். எ - று. (ககக)

ஆச றுங்கலை சுற்றநிந தாரவ
 ரோசி லுள்ள மிரங்கி யொடுங்கிற்ற
 பூசை செய்வர் புலமையுள் ளோரீவன்
 மாசில சாப வழுவுக லாதென்றான்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற னுல்களைக் சுற்றநிநதவாகளவனைக்கண்டு இதழ்
 வார்களாயின், மனநதளர்நது கீழ்ப்படிநதால், அககற்றநிநதவாகள் இவனைப்
 பூசிப்பார்கள். அது வரையில் இவனுடைய களங்கமற்ற சாபக்கொடுமை நீங்கா
 தென்று கூறினா. எ - று. (கௌ)

ஆதி நாத னருளிய கேட்டலும
 வேத சிநதை விசுததன் விளமபுவா
 னீத விராத்திலை யாகினி னனபினேன்
 றீது தீர்ப்பதி யாரொனச செபபுறா.

(இ - ள்.) தேவார்களுள் முதல்வராகிய திருமால் திருவாய்மலாநததைக்
 கேட்டவுடன் வேதமநிநத மனததையுடைய விசுததன சொல்லுகின்றான்:
 உமதன்புறைய வென்தமையனது தீமையைத் தேவரீர் விலக்காவிடின் வேறே
 விளக்குபவரா? என்று கூறி. எ - று. (கௌ)

மாபெ ருளுசொல் வசிட்ட னுரைத்திடுஞ்
 சாப முற்றதரி சங்குவென் பான்றனைப
 பாப நீக்கிப் பதவியு ஞயததனன
 கோப நீதநுள கோசிக னெனபரால்.

(இ - ள்.) சிறந்த பெருங்கோத்தி வகித்த வசிஷ்ட முனிவா சொல்லிய
 சாபததையேற்ற திரிசங்குவென்னுமரசனைக் கோபததைத்தவிரதது அருள்
 செய்யததக்க கௌசிக முனிவா (சாபத்திற்குக்காரணமான) பாவததை விலக்
 கிச் சுவாக்கத்திற் சோததாரென்று பெரியோர் கூறுவர். எ - று. (கௌ)

நின்ன டித்துணை நெருசுகொண் டேமெம
 தின்ன னீக்குநர் யாரொன் றிசைத்தலும்
 பொன்னெ டுமபொலி காராமுகில போலுமா
 றன்னு ளங்கறுத தின்னன சாறறுவான.

(இ - ள்.) தேவரீருடைய வுபய பாதங்களை மனங்கோண்டவர்களாகிய
 வெவகள துன்பததை நீக்குபவர் யாரென்று சொல்லவும்; திரும்களோடுங்
 கலநத நீலமேகம் போலும் விளங்குநதிருமால். தமது திருவுள்ளத்திற் கோப
 முற்று இவவாறு கட்டளை யிகென்றா. எ - று. (கௌ)

என்னை நின்தைசெய தீதுப காரதனை
 யுன்னு றுபபிற குறையுள வாகநின்
 முன்ன வன்றணிச சாபமு டிநதுறு
 தின்ன லுறறுழ்ப் பீரொன் றியமபுறா.

(இ - ள்.) எம்மை நின்திதது இவ்வித வார்த்தைகளைச்சொன்னாய். ஆன
 படியால், உன்னவயவங்களில் குறைவு உண்டாகுக. உன் தமையனுக்குற்ற
 பெருஞ்சாபம் முடிநது படாமல் துகமுற்று வருநதுவீரகளென்று திருவாய
 மலர்நது. எ - று. (கௌ)

நீங்க ருங்களு சாபரி கழ்த்திய
தேங்க மழ்ந்தது மாய்புனை சென்னியோ
நீங்கொழிந்தன நேகனி சுததனு
மோங்கு மூப்பிழந் தின்னலு மூந்தனன்.

(இ - ள்.) நீங்கற்கரிய கொடுஞ்சாபமுரைத்த மணங்கமமுந் துவவமாலே
தரித்த திருமுடியுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி யவ்விடம் விட்டு எழுந்தருளவும்.
விசுத்தனென்பவனும் விசேடித்த அவயவங்களிழந்தவனாய்த் துயரொய்தினான்.

மன்னர் மன்னவன் வசகிர தேயனு
மன்ன தன்மைய நிரதல மந்தன
னென்ன செய்துமி தற்கென வெண்ணினான்
பின்ன ருறறுநி கழந்தன பேசுவாம.

(இ - ள்.) இராஜ ராஜனாகிய வச்சுதேயனும அததகைய தன்மையை
யநிந்தவனாகி வருத்தமெய்தியினி யிதற்கு யாதுசெயலோமென்று சிந்தித்துக்
கொண்டிருந்தான். அதன் பின்னா உண்டாகிய நடந்தனவற்றைக் கூறுவாம்.

கலநிலைத்துறை.

பனிபொ திருதுமெயரு ஞானநல லொளிதிசை பரப்பி
நனியு யாந்தரு மாதவாக குறைவிட நல்கிப்
புனித மாதவர் கணத்தொடும போறறுறப் பொலிந்து
தனிமு தற்பர னிகாதத்து தயங்குகே தாரம்.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சிபெற்று, சிறந்த மெயஞ்ஞான வொளியைத்திசை
களிற் பரவச்செய்து, மிகமேய்பாடுற்று, அருட்பெருந் தபோதனாகரு வசிக
கத்தக்கவிடங்கொடுத்துப் பரிசுத்தமான பெருந்தவமுடையோர் தமது கூட்டத்
தோடு துதிக்குட்படி விளங்கி தனி முதற கடவுளாகிய சிவபெருமானை யொத்
துன்னது விளக்கத்தகிய திருக்கேதாரம். (கஅஉ)

அத்த லத்ததுறை யிறைவனைப் பணிந்தரு ளடைவான்
மெய்த்தி நந்தரு முவகையின விருமபின்ன வேந்த
னெத்தி நத்தினு மிவரிடா நீசுவ நென்ன
வுயத்து டன்கொடு புகுந்தன னநநக ருறறான்.

(இ - ள்.) அந்தத் திருக்கேதாரத்தில எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானை
நமஸ்கரித்து அவர் திருவருளைப்பெற, உணவை ததனமை பொருந்திய மனக்
களிப்போடு வசச்சுதேயன் விருப்புறது, அவவகையிலாயினும் இவர்கள் துன்பத்
தைப் போகருவேனென்று ஆலோசித்தவனாய், அவர்களை யழைத்துச்சென்று
அத்திருக்கேதாரத்தை யடைந்தான். எ - று. (கஅங)

தேவ தேவனைச் சென்னிதாழந் திறைஞ்சின னிமயப்
பூவை நாயகன சினகர முனறிவிற பொருந்தி
யோவ ருந்துணை மறையவ ரிவரொடு முறறான்
மேவ ருமபெருஞ் சாபநீந் தொழித்தற விருமபி.

(இ - ள்.) தேவ தேவனாகிய சிவபெருமானைத் தன் சித்தத்தைதாழ்த்திப்
பணிந்தனன் இமயமலை யரசருமாரியாகிய வுடாதேவிகுக்கு கணவராகிய
அச்சிவபெருமான திருக்கோயிலினை முகப்பிற்றங்கு விவகருவதற்கரியதுணைவா
களான சுதன்மன் விசுத்தன்; என்னும் வேதியரிருவரோடும யாவருமடைத்

கரிய பெருஞ்சாபத்தை விலக்கி யொழிகும்படி விருப்பெய்தித் தங்கியிருந்
தான். எ - று. (௧௮௪)

மோன ஞானிக ளருந்தவர் டும்முத லணையார்
ஞான நாதனைத் தொழுதனர் வருந்தொறு நலிந்த
வேளை யிங்கிவா சாபநீத் திடுதிதொன் றிரப்பச
சேனை வேந்தநீ கேட்டியென் றுரைப்பரச செயலோர்.

(இ - ள்) மென லிலையிலுள்ள ஞானிகளாகவும் அரிய தவநிலையிலுள்ள
வர்களாகவுமிருக்குந் திரிமூர்த்திகளை யொத்தவர்கள், மெய்ஞ்ஞான விறைவ
ராகிய சிவபெருமானைப் பணிந்துகொண்டு திரும்பி வருப்போதெல்லாம், வரு
திகொண்டெள்ள இவ்விருவர் சாபத்தை விலக்கி யருளவேண்டுமென்று குறை
யிரத்தலும், அத்தவசிகளையெவருந், சதுரங்க சேனையையுடைய அரசனே!
கேட்பாயாக வெனக்கூறுகின்றார்கள். எ - று. (௧௮௫)

உலகெ லாமளந் துண்டுமிழந் தருளிய வொருவன
மலாமி சைப்பொலி நான்முகன் வழங்கிய சாப
மலகில் பேரருட் கறைமிடற றெம்பிராற கன்றி
யிலகு வெண்குடை வேந்தமற றெமமனோக கெளிதோ.

(இ - ள்) திரிலோகங்களையும் அளவுபடுத்தி, திருவமுது செய்து உமிழ்ந்
தருளிய ஒப்பற்றவராகிய திருமாலும், கமலாசனத்தில எழுந்தருளியுள்ள
பிரமதேவனுக்கொடுத்த சாபமானது, அளவில்லாத பேரருளாளராகிய நீல
கண்டமுடைய எமது சிவபெருமானுக்கல்லாது, விளங்குகின்ற வெண்கொற்றக்
குடையையுடைய அரசனே! எம்போல்வார்க்கு எளிதானதோ? எ - று. ()

எனவு னாத்தவ றோசலு மெம்பிரா னருளிற
றனையு ணாதத தீசியா மருந்தவன் சார
வனை நங்கமுன் மன்னனு மறைமுழு தளநத
வியை விஞ்சைய ரிருவரு மவனடி வீழநதார்.

(இ - ள்) என்று கூறி, அத்தவசிகள் போகவும், எமது சிவபெருமான்
திருவருளால் தமது நிலையையுணர்ந்த ததீசி முனிவா ஆங்கெழுந்தருள், அலங்
கரித்த பெரிய வீரகண்டாமணி தரித்த அரசனுப், வேதமுழுதும் ஒதியுணர்ந்த
அதிவிரயத்துடன் கூடிய வேதியாகளிருவரும் அத்ததீசிமுனிவா பாத்தவகளில
வணங்கினார்கள்- எ - று, (௧௮௭)

பணங்க ளாயிரப் பாம்பனைப் பாறகட லவனு
மணங்கொ டாமரைப் பிரமனும வழங்கிய சாபங்
குணங்கொ ணினன்னருட் பெருமையி னொழிப்பது குறித்தே
மணங்கு மிததுய ரொழித்தியென் றடிக்கடி பணிந்தாரா.

(இ - ள்) ஆயிரம் பணமுடிகளையுடைய சேஷ சயனத்தில எழுந்தருளிய
விஷ்ணுமூர்த்தியும், மணங்கமமுங் கமலாசனனாகிய பிரமதேவனுக் கொடுத்த
சாபத்தை, விசேஷ குணமுடைய தேவரீர் திருவருட் பெருமையால் நீக்கிக்
கொள்ளக்கருதினும். நாங்க ளவருதுதின்ற இத்ததுயரத்தை நீக்கி விடுவீ
ரென்று அடிக்கடி பணிந்தார்கள். எ - று. (௧௮௮)

ஐய நீற்றுள பெருமையு முருத்திர வக்கத்
தெய்வ மாட்சியுந் தெண்ணிலாக கைலையிற் சிறந்த

பைய ராவணி நம்பரன் பெருமையும் பகுத்து.
மெய்யு ணர்ந்தவா நின்னல் தியாருளர் வியப்பின்.

(இ - று.) ஐயமே! திருவெண்ணீர்தின் பிரபாவத்தையும் உருத்திராக்கத் தின் தெய்வீகம் பொருந்திய சிறப்பையும், தெளிந்த நிலைப்போன்று பிரகாசிக்குந் திருக்கையதின் கண சிறப்போடெழுந்தருளியிருக்கும் படத் தோடுகூடிய சாப்பாபரணராகிய சிவபெருமான் சிறப்பையும் வியப்போடு பகுத்து உண்மையாகத் தெளிந்தவர்கள் தேவரீராயன்றி யாவரிருக்கின்றனா?

மறைமொழிந்திடு நாவீவற் கொன்றினும் வழங்கா
திறைவ தன்னுறுப பொழிந்தன நீங்கிவ னிவற்கு
நிறைபெ ருங்குணத் தருடியே னின்னடி மறவா
துறைவ டொன்றெடுத் துரைத்தன னுலகெலாம் புரப்போன்.

(இ - ள்.) இவருக்கு வேதமோதும் நாவானது எவ்வாற்றினும் உதிக்க வில்லை. இவர் அவயவகுறைந்ததுள்ளார். இவ்வீருவருக்குத் தேவரீருடைய சிறந்த பெருங்குணத்தால் திருவருள் புரிந்தீரானால், தேவரீர் திருவடியை மறவார்களென்று, உலகமுழுவதையுங்காக்கின்ற வச்சிரதேயன் சொன்னான்.

உரைத்த வாசகங் கேட்டலு மொருங்குணர் முனிவ
னிரைத்த பேரருள் வெள்ளநின் றுவட்டெழு விரங்கி
வினாத்த வெள்ளொளி நீறெடுத் தளித்தனன் வேந்தன்
வரைத்த டம்புய மண்ணுற வணங்கினன் வாங்கி.

(இ - ள்.) யாவமுறிந்த ததீசி முனிவர், அவ்வரசன் சொல்லிய வாரத்தை களைக் கேட்டவுடன், ஒலிக்கின்ற பெரிய திருவருட்பெருக்கம் முவட்டெடுக்க ததிருவுளமிரங்கி, மணவீசுகின்ற காரதியுடைய திருவெண்ணீற்றைத்தமது திருக்கரத்தால் அள்ளி அளித்தனா. அவ்வரசன் தனது மலைபோலப் பூரித்த புயங்கள் பூயியைத் தொடுப்படி வணங்கி வாங்கி. எ - று. (ககக)

வாங்கு நீற்றினை மறையவர்க் களித்தனன் மறையோ
ரோங்கு தத்தம துடம்பறப் பனைநதன ருவந்தா
தேங்கு நான்மறை யிசைத்தனன் முன்னவன் சிறியோ
னீங்கு தன்னுடற குறையெலா நிரப்பின னின்றான்.

(இ - ள்.) அப்படி வாககிய திருவெண்ணீற்றை அவ்வீருவேதியருக்குக் கொடுத்தான். அவ்வந்தனா பூரித்த தங்களுடம்பில் பொருந்தத்தரித்துக் களித்தார்கள். உடனே மூத்தவன் (நாவரப்பெற்று) நான்கு வேதங்களை யுமோதினான். இனாமவன் தன்னுடலில் (நீங்கிய) அவயவக் குறைவெல்லாம் நிரம்பப்பெற்றிருந்தான். எ - று. (ககஉ)

சாற்ற ருந்தவத் ததீசியை யடிக்கடி தாழ்ந்தார்
ஊற்ற டம்புய முனிவனு மாசிக னுனவன்றான்
போற்றி மூவருங் காசகியி ரப்பதி புருந்தா
ரோற்ற மாதவத் தலைவனை னழுத்தின நிருந்தார்.

(இ - ள்.) சொல்லமுடியாத தந்தையுடைய ததீசிமுனிவரையடிக்கடிப் பணிந்தார்கள். உபவீதமணிந்த பரந்த தோளையுடைய ததீசிமுனிவரும் ஆசி வசனங் கூறினர். (அரசனும் அந்தணரும் ஆகிய) மூவரும் ததீசிமுனிவரைத்

குதித்துத் தங்கன காஸமீரநாட்டை யடைந்தார்கள். தருநத பெருந்தவ முடைய தத்சிமுனிவரைத் தோத்திரஞ் செய்திருந்தார்கள். எ - று. (கக௯)

ஆதி நாயக னணிதிரு நீற்றின் தருமை
யோதி லெமமனோக நெளிவர வுரைசுமர நெளிதோ
வேத நாயகன நிருமக னாயகன விவமபுர
திது தீராததங் கதனிலை யாவரே தெரிப்பார.

(இ - ள்.) முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானணிகின்ற திருவெண்ணீர்
றின் சிறப்பைச் சொல்லுமிடத்தில் எம்போலவார்க்கு இலேசில் சொல்ல
வெளிதானதோ? வேதமோதிய தலைவனாகிய பிரமதேவனும் இலக்குமிமணை
னாகிய திருமாலுங் கூறிய சாபம் போக்கியது அத்திருவெண்ணீர்றின் நன்மையெ
யெவாதாம் விளக்க வல்லவாகன? எ - று. (கக௯)

என்று நாரத னிரதிர னினிதுகேட வெப்பச்
சுணறி ருந்தவ நென்புநெக கன்பொடுங் குழைய
வன்று ரைத்தலு மதிசய மடைந்தன ரணையா
மன்று ளாடிவெண னீற்றின் தருமையா வருப்பார்.

(இ - ள்.) என்று நாரத முனிவா, இந்திர னினிமையாகக்கேட்டுக் களிக
கவும், பொதியாசலத் தலைவராகிய அகத்திய முனிவா எழுப்புகுவிட்டு
அன்புடனே குழையவும், அன்று கூறிய வுடனே அவ்விருவரும் வியப்புறரா
கள். ஆன்படியால், சிறப்பையிலே ஆனந்தத் திருநடனஞ்செய்யும் சிவபெரு
மானது திருவெண்ணீர்றின் தருமையை யெவாதாம் வருத்துபாப்பா? எ - று.

பொன்ன காக்கிறை முதலினோ மூவரும் பொருநதி
யினன சொறறுழி யென்னதூழ வினைபிடை நிகழ
மின்னெ யிறறுவா ளாகரு மசுரரும் வெகுண்டு
மன்னு யிராததொகை செகுத்தன ருணாததுவான் வந்தேன்.

(இ - ள்.) அமராவதிககிறைவனாகிய இந்திரன் முதலிய மூவருஞ் சோ
ந்தது இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அடியேனுடைய ஆழவினையானது
இடையிலே சம்பவித்ததினால், மின்னலை வீசும் புறக்காபுடைய அரக்கர்களு
மசுரர்களுக்கோபித்தது நிலைபெற்ற ஜீவராசிகளைக் கொன்றார்கள். அதனைத்
தெரிவிக்கும்படியடியேன வந்தேன். எ - று. (கக௯)

அதுகி டக்கமற் றணிதிரு நீற்றின் தருமை
யிதுமொ ழிந்தனி ரினிச்சிறி தொழிதிடுன் றமைதது
மதுகை வாளெயிற றரக்கரை வல்லையி னெழித்தற
கெதுகொல செய்துமென றிரதிரன் றன்னோடு மியம்ப.

(இ - ள்.) அடியேன் வந்தகாரிய மிருக்க அழகிய திருவெண்ணீர்றின்
இந்த அற்புதமாகிய சரித்திரத்தைச் சொன்னார்கள். இனிச்சுற்றத்தை நிறுத்த
துங்களென்று கையமைத்து வலிமையுள்ள கூறிய பற்கள வாயந்த அரக்கர்களை
வினாவிலழிப்பதற்கெதைச் செய்வோமென்று தேவேந்திரனோடு சொல்ல.

குறுமு னிப்பெய ரருந்தவன வெகுண்டனன கொதித்து
மறுவி னீற்றியல புகன்றன மறுத்தநீ வருண
தறுகண வாளெயிற றரக்கரை குதியெனச் சபித்தது
நறும் லாததிதாடை யிரதிரன் றன்னோடு மலிலும்.

(இ - ள்.) திருமுனி யென்னும் பெயரினையுடைய அருந்தவஞ்செய்த அகத்திய முனிவா கோபிததுகருற்றமில்லாத திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பைப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அதனைத்தடைபடுத்திய வருணனை! நீ அஞ்சாமை யையுடைய கூரிய பற்களையுமுடைய அரக்கனாகுவென்று சபிதது, வாசனை தங்கிய கற்பகமலர்மாலை யணிந்த இரத்திரனோடு சொல்லுகின்றனா. ஏ - று.()

எம்பி ரான்றிரு நீற்றின துண்மைமற் றிதுவோ
வம்பொ னங்கையி னெல்லியி னறிகுதி வருகென்
றும்பர் கோமகன் றன்னொடு நாரத னொடுமபோய்க்
சும்ப மாமுனி நெடுந்திரைப் பரவையீர் குறுகி.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமானது திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பிமமட் டோ? அழகிய பொன் போன்ற வுள்ளங்கையிலுள்ள நெலிக்கனிபோலத் தெரிந்து கொள்வாய், என்னுடன் உரக்கடவாயென்று அவவிர்திரனோடும காந்தரோடும் போய் அகத்திய முனிவா நெடிய அலைகளையுடைய கடலின் கணுள்ள நீரையடைந்து. ஏ - று. (ககக)

செங்க ணேற்றுடை யெம்பிரா னணிதிரு நீற்றை
யங்கை யளளியிட் டறலொடுங் குழுததன னணிந்தான
பொங்கு வாரிதி வாவெனக் குடங்கையுட புருத
துங்கி னுளுத தரனடித தாமரை நோக்கி,

(இ - ள்.) சிவந்த கண்ணுள்ள இடபத்தை வாகனமாகவுடைய எமது சிவபெருமானணிகின்ற திருவெண்ணீற்றைத் தமது வுள்ளங்கையிலெடுத்து வைத்து நீர் சேர்த்துக்குழைத்து அணிந்துகொண்டு, பெருகுகின்ற சமுத்திரமே வாவென்றழைத்த வுடனே கடல் குறுகி உள்ளங்கையிற் சேர்வுந் தமது இதயத் தில் சிவபெருமானது பாத தாமரையைத் தரிசித்துப்பருகினா. ஏ - று. (உ00)

வயங்கு வச்சிரப் படைகொடு கடற்பட மறைந்து
முயங்க ரக்கரை முடித்தியென் றெருகர முளரித்
தயங்கு நீற்றித் தருளின னவனது தரித்தான
க்யங்க ரரதுறை யரக்கறை முடித்தனன கணத்தின,

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற வச்சிராயுத்ததால், கடலில் மறைந்து கலந் துள்ள அரக்கரை யழிக்கக்கடவை யென்று, தமது ஒப்பற்ற கமலமலா போன்ற திருக்கரத்தால் பிரகாசிக்கின்ற திருவெண்ணீற்றினைப் பிரசாதித் தனா. அவவிர்திரன் அதனையணிந்துகொண்டு, சமுத்திரத்துள் மறைந்து வசிக்கின்ற அரக்கர்களை ஒரு விராடியிலழித்தனன். ஏ - று. (உ0க)

பொதுவ றத்தனி நோற்றருள குறுமுனி போக
மதும லாததொடையிர்திர னவனடி வணங்கி
பெதுவு ணாதன னீங்கிவ னிவறகிடு சாப
மதுவொ ழித்தியென் றடிக்கடி வணங்கின னவனும்.

(இ - ள்.) பொதுத்தன்மைநீங்கித் தனியாகத் தவஞ்செய்த அகத்திய முனிவா எழுந்தருளவும், தேன்சொரியுங் கற்பகமலர்மாலை தரித்த இரத்திரன் அவவகத்திய முனிவருடைய பாதங்களிற் பணிதது, இவருள்ள இவ்வருணன் தேவரீர் சிறப்பைத்தெரியாதவன். இவனுக்குத் தேவரீர்ப்பணித்த சாபத்தை

விலக்கி யருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்து மீண்டும்குறை வணக்கினான்.
அப்போது அகத்திய முனிவரும். எ - று. (உ௦௨)

வேலை வேலிகூழ கிடந்தவம் மேதினிப் புறகது
ஞால மேத்தும் புயபல னாட்டினை நணுகி
மாலே வெண்குடை யரசுகொண் டிருப்பவம் மன்ன
னாவி ரும்படை யிவனொடு முடறறுவா னனைவான்.

(இ - ள்.) சமுத்திரமே வேலியாகச் சூழ்ந்துள்ள அந்நிலவுலகத்தில்,
அவ்வுலகத்தார் புகழும் புயபலனெனும் மன்னவனது வங்கநாட்டையடைந்து,
வெற்றி மாலையும் வெண்கொற்றக் குடையுமுடையவனும் அரசு செய்கையில்,
அப்புயபல மன்னன் ஒலிக்கின்ற பெருஞ்சேனையையுடைய இவனோடெதிர்க்க
வருவான். எ - று. (உ௦௩)

அவனெ தீர்ந்தமை யறிந்தன னாகிரெஞ் சமுலா
விவனி ருமபடைச சேனையோ டடைந்திடு மேல்வைச
சிவனி னைந்தவ னணிதிரு நீற்றொளி தெரியப்
பவமொ ழிந்தமுன் னுருப்பெறு மிவனென்ப பகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அப்படி அவனெதிர்க்கதைத் தெரிந்தவனைய மனமபுழுங்கி,
இவ்வருணனும் தன் பெரிய ஆயுதங்களுையுடைய சேனையோடு எதிர்க்க சமயத்
தில்சிவபெருமானைத் தியானித்து அப்புயபலன் அணிந்துகொண்டிருள் திரு
வெண்ணீற்றின் காரதி வீசுதலால், இவனுடைய பாவநீங்கிப் பண்டைய
வுருவைப்பெறுவானென்று திருவாய மலர்ந்தனா. எ - று. (உ௦௪)

அந்த மாமுனி யுரைத்தநற் காலமவந் தடைந்தே
னிந்த நின்முக நீறுகண் டவ்வுரு விழந்தேன
றந்தை நீதனித தாயுநீ யென்றடி தாழா
மந்த ருமபொரு புயபலற் குரைத்தனன் வருணன்.

(இ - ள்.) அந்தச்சிறந்த அகத்திய முனிவா அருளபுரிந்த நற்காலம்
வந்தடைந்த படியால், இங்கே வந்து சேர்ந்து, தேவரீர் திருமுகத்திலுள்ள
திருவெண்ணீற்றினைத் தரிசித்து அவ்வரசுக் கடிவததை யகற்றினேன். ஆகை
யால் எமது தந்தையும தேவரீரே! ஒப்பற்றதாயும் தேவரீரே! என்று, பாதங்
களில் வணங்கி, மந்தரமலை போன்ற புயபல மன்னனுக்கு வருணனுடை
தனன். எ - று. (உ௦௫)

மீண்டு தன்னுடைச சேனையோ டொருதனி மேற்பா
லாண்டி ருந்தனன் வருணன்மற் றுங்கவ னுரைப்ப
வேண்டு நீற்றுடைப் பெருமையை வியந்தனன் விரும்பி
யாண்டு மத்திரு நீறலா தணிகில னிறைவன்.

(இ - ள்.) வருணன் தன் சேனையோடு திரும்பி, மிகவுயர்ந்த மேற்றிசை
யில் திசைக்காவலரில் ஒருவனும் அரசு புரிந்திருந்தனன். கூறிய யாவராலும்
வேண்டப்படுக திருவெண்ணீற்றின் பிரபாவத்திற்கு அதிசயித்தவனும், அப்
புயபலன் அன்று தொடங்கி விருப்பத்தோடு எவ்விடத்திலும் அதற்கைச்சிறப்
புடைய திருவெண்ணீற்றையன்றிப் பிற்தொன்மையும் அணிய மாட்டான்.

சூசொ ளித்திரு நீற்றினு ளிருநிதி புதல்வா
வாச நானமீலர்க் குழலியா மாபெருஞ் சேனை

யேசில் செல்வமுற் றிருந்தனன் புயபல னென்பா
ஞசை நீதனன் கடைமுறை கைலைசென் றடைந்தான்.

(இ - ள்.) அப்புயபலன் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் பிரகாசநவநிய திரு வெண்ணீற்றினாலே, விசேட திரவியங்களும், புதல்வார்களும், மணம் வீசும் புதிய பூக்களையணிந்த கூடத்துடைய மனைவியார்களும், மிகப்பெரிய செனைகளு மாகிய குறைவற்ற செல்வமுற்றிருந்தனன். இது திககாலத்தில, இப்பொருள் களிலுள்ள ஆசைகளை யகற்றியவனாய்த் திருக்கைலாயத்தை யெய்தினான்.

பூதி பூசினும் பூதியின் றன்மைகேட் டுறினும்
யாது பாதக மியற்றினும் பாதவ மெனினும்
தீது றுநதுயர் தொலைவன வாதலிற் சிறந்த
வாதி நீற்றின துண்மையை யாவாபெற றறிவார்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீற்றினதாலும், திருவெண்ணீற்றின் பிரபாவங் களைக் கேட்டாலும், யாது பாவம் செய்திருந்தபோதிலும், [பாதவம்] மரங்க ளென்றாலும் கெடுதியை யுண்டெய்யும் துன்பங்கள் அகன்றனவாம். ஆதலின் சிறப்பமைந்த கிருபெருமானுடைய திருவெண்ணீற்றின் உண்மைத்தன்மை யை யாவாதாம் அடைந்தறியத்தக்கவா? ஏ - று.

(உ௦௮)

எழுது றுமறை மொழிதரு நீற்றியற் சரிதை
முழுது ணர்ந்தவை யுணர்த்தினன் சூதமா முனிவன்
வழுவு றுவழி கேட்டனா முனிவரா மகிழ்ந்தாரா
தழுவு சிந்தையி னனபொடு தனித்தனிச் சிறந்தாரா.

(இ - ள்.) எழுதாகுகிளவியாகிய வேதத்திற் சொல்லப்படும் திருவெண் ணீற்றின் பிரபாவமாகிய சரித்திரத்தை முழுவது முணர்த்தி அவ்வளவையும் சிறந்த சூதமுனிவா திருவாய் மலாந்தருளினா. நைமிசாரணிய முனிவர்கள் குற்றமெய்தா வண்ணமாகக்கேட்டுச் சந்தோஷித்து அனபுற்ற மனதோடு ஓவ்வொருவரும் சிறப்புற்றார்கள். ஏ - று.

(உ௦௯)

விபூதிமான்மியசசருக்கம முற்றிறனு.

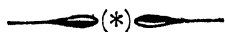

ஆகச்சருக்கம டு-இ திருவிருத்தம் - ௫௨௭.

ஆ ரு வ து

உருத்திராக்மான்மியசருக்கம்.

கலநிலைத்துறை.

இலங்கொ ளித்திரு நீற்றின தியற்கையை யிசைத்தே மலங்கு கங்கையோன் கண்ணெனு முருத்திர வகங்க துலங்கு மேன்மைபெற றுணர்ந்தன வுணர்த்துநா தொலையா நலங்கொண மாதவத் துறையுளீர் கேட்கென வல்லும்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய திருவெண்ணீர்நின் பிரபாவத் தைச் சொன்னோம். அசைகின்ற கங்காநதியை யணிந்த சிவபெருமானது திருநேத்திரமென்று சொல்லப்படும் உருத்திராககத்தினுடைய, விளக்கந தங்கிய பெருமையில் ஆசிரியரால் உபதேசிக்கப்பெற்று நாம் அந்நிதவற்றை யறிவிக்கின்றோம். அழியாத நனமை தங்கிய பெருந்தவ நிலையுள்ள முனிவா களே! கேளுங்கென்று சூதமுனிவர் சொல்கின்றனர். எ - று. (க)

மொழிவ தற்கரு மிதனுடைத் தன்மையை மொழியப்
பழுது றுவழி கேட்டுற்ற கேட்டவை பகரி
னொழிவ ருமபெரும பாதக மடைநதுளோ ரெனினு
மழிவ றும்பெருங் கயிலையுற் றிருங்கதி யடைவாரா.

(இ - ள்.) சொல்லுதற்கரிய இவவுருத்திராககத்தின சிறப்பை எவரோ னுரு சொல்லத்தவறுபடாதவகையாகக் கேட்டாலும், கேட்டவற்றைப் பிராக ருசசொன்னாலும், நீங்குதற்கரிய மகா பாதகங்களைச் செய்தவர்களானாலும் அழிவற்றிருக்கும் மகா கைலாயமடைநது பெரிய பதவியை யுறுவாரா. எ - று.

இதனை யன்பொடு தரிக்கினு மனபில ராகி
யதனி லோராமணி தரிக்கினு மாடலஞ் சிலைக்கை
மதனை வென்றரு ளெம்பிரான கண்ணென வரலாற்
பத மனைததையு முதவுமத் தனிமுதற் பரமன்.

(இ - ள்.) இவவுருத்திராக்கத்தை அன்புடன தரித்தாலும், அன்பில்லாத வாகளாய் அமமணியிலொன்று தரித்தாலும், வெற்றிநங்கிய அழகிய கருப்பு விலகைக்கையற்றுகிய மனமதனை வென்ற எமது தலைவராகிய சிவபெரு மானது திருவீழியென்று வருதலால், அவ்வொப்பற்ற முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான எல்லாபதவிகளையும் அறுக்கிரகிப்பாரா. எ - று. (ங)

மணிக ளாயிரந் தரித்ததற் பணிசூவா னவனே
பணிகொள செஞ்சடைப் பரமனென நேத்திடப் படுமா
லணிபு யததுமுப் பானிரரை டணிமணி கரத்தி
லிணையின மாமணித் தொகையறு நானகெனத் தரிப்பாரா.

(இ - ள்.) ஆயிரமணிகளைப்பணிந்து சிவபெருமானை வணங்குகின்றவனே, சாப்பத்தை யணிந்த செவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானென்று துதிக கப்படுவான். அழகிய புயத்தில் முப்பத்திரண்டு மணிகளும், அணியத்தக்க மணிககட்டுகளில் ஒப்பற்றுச்சிறந்த இருபத்துநான்கு மணிகளுமெனக் கணக் காகத்தரிப்பாராக. எ - று. (ச)

உசசி யொன்றிரு காதினிற் பன்னிரண் டுவந்த
வசசி ரத்தினி னுற்பதெண் ணுன்கணி களத்துச
செசசை மாபினூற் றெட்டெனச சிறந்தணி பவரே
பசசி ளமபிடி யிடத்தெனன் நேத்துறப் பணிவாரா.

(இ - ள்.) உச்சியில் ஒன்று, இருசெவிகளிற பன்னிரண்டு, வீருமபிய சிறந்த சிரத்தில் நாற்பது, அழகிய கழுத்தில் ரூப்பத்திரண்டு, மாபில் நூற் றெட்டுஎனக்கணக்கிட்டுச் சிறப்போடு தரிப்பவர்களே. பசுநிறமமைந்த இனமை தங்கிய பெண்யானை போலும் உமாபிராட்டியாரை வாமபாகத்தடைய சிவ பெருமானென்று துதிககப்படுவாராக. எ - று. (ரு)

தழைநீ லாமணி பவளமொன் நின்னன தயங்க
விழைப டத்தொடுத் தணியினு மிடையிடை படிசும்
புழைப டத்தன தொடுத்தன புணையினு மொளிருங்
குழைப சும்பொனிற் புணையினுங் குலக்கதி பெறுவார்.

(இ - ள்.) மிக்கவெண்மையுடைய முத்து பவளம்பெயர்ந்த இவற்றில் ஒன்று வீணாகும்படி ஒன்றுமைப்பட்ட இடையிற் கோத்தணிந்தாலும், இடை யிடையே படிக்கத்தைத் தொலைப்பது தினவாய்க்கோத்தவைகளை யணிந்தாலும், ஒளிவீசும் இளகிய பசும்பொன் சோத்தணிந்தாலும் கதிகளெல்லா மடைவார்கள். எ - று.

தெய்வ மாமணி கரந்தரித் தொருமனுச செளித்தா
லைய மில்லுரு வொன்றொரு கோடியா மன்றிப்
பொய்யின் மாமணி முடிபொறுத தீரம்புல குளிப்பின்
றுய்ய கங்கைநீர் துளைந்ததா மெனமறை சொல்லும்.

(இ - ள்.) தெய்வீகம்பொருந்திய சிறந்த வருத்திராகக வடத்தைக் கையி லெடுத்து ஒரு மந்திரத்தைச்சுபித்தால், சந்தேகமின்றி யோருரு கோடியுருவா கும். அல்லாமலும் பொய்ப்படாதுசிறந்த உருத்திராககமணியைச் சிர்சிலணிந்து கொண்டு குளிந்த ஜலத்தில் மூழ்கினால் புனிதமான கங்காஜலத்தில் ஸ்நானஞ் செய்ததற்குச் சமானமாமென்று வேதங்கள் கூறும். எ - று. (எ)

இன்ன மாமணி மஞ்சளம் புரிந்திடா திரங்க
மன்னு மாசும் விதிமுறை பூசனை வகுப்பாரா
பன்ன கக்குழைப பரமனை வழிபடும பதவி
நன்ன லம்பெறப பெறுகுவா கயிலையை நனுகி.

(இ - ள்.) இத்தகைய மேம்பட்ட வருத்திராக்கமணிந்து ஸ்நானஞ்செய்து கனிவெய்தி, நிலைபெற்ற சிவாகமமுறைப்படி பூசித்து வருபவர்கள், சார்பு மாகிய குண்டலமணிந்த சிவபெருமானை திருக்கைலாயகிரியிலடைந்து பூசிக பதவியை நன்மையுறும்படி பெறுவார்கள். எ - று (அ)

ஒருமு கத்தது முகங்களை துடையது கருணைத்
திருமு கங்களபன் னென்றுள தருளொடுகு சிறந்து
வருமு கங்கள்ரேமுள தனையமா மணிகள்
கருதி யாசசனை புரிந்தனா பெருவளங் கலப்பாரா.

(இ - இ.) ஒருமுக முள்ளதும் ஐம்முகமுள்ளதும் கிருபையையுடையபதி னொரு திருமுகமுள்ளதும் திருவருளோடு மேன்மையுள்ள பதினான்கு முகமுள்ளதுமாகிய இவைபோன்ற பெருமை தங்கிய வருத்திராகக மணியை யெக்கால் முந் தியானித்துப் பூசைசெய்தவர்கள் பெருமபாகிய மெய்துவார்கள். எ - று

மன்னு சின்மய வருத்திர வக்கமா மணியின்
முன்னி கழ்ந்தாள் தோகதை யக்கதை மொழிவாம்
பின்ன லஞ்சடை யந்தணி ரென்றினிப பிறவாத
தொன்ன லந்தரு சூதமா முனிவரன் சொல்லும்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற ஞான மயமாகிய சிறந்த வருத்திராகக மணியாற் பண்டைக்காலத்தில் நடந்த வோர் சரித்திர முள்ளது, பின்னலோடு கூடிய வழியே சடையையுடைய வேதியர்களே! அச்சரித்திரத்தைச் சொல்கின்றோ

மென்று இனிப்பிறவியை யடையாத பூர்வ புண்ணியநதகிய சூத முனிவர்
சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று. (க௦)

நந்தி யென்றுநான் மறைவலோ ரறையுமா நகர
ஊரத மாநக ராலயத் தடியரு ளொருத்தி
செநது வர்க்கனி மழலைவாய்ச சேயரிக் கருங்கட்
பைநது ணாக்குழ னாதையென் றொருபெயா படைத்தாள்.

(இ - ள்.) வேதியாகன வசிககும் நந்தியென்று சொல்லப்பட்ட சிறந்த
நகரமொன்றுளது. அப்பெரிய நகரிலுள்ள ஆலயத்தின் [தேவதாசி] அடிய
ருள்ளே யொருத்தி, சிவநதபவளம்போலும் அதரததையும், இனிய மழலை
சொல்லையுடைய வாலயும், செவ்வரிபடாநத கருநிறம் பொருந்திய கண்ணை
யும், பசிய மலாககொத தணிநத கூந்தலையுமுடையளாய் நந்தையென்னும்
பெயருற்றிருந்தாள். எ - று. (க௧)

வள்ளை வார்குழை சேவலோர் வானர மிவற்றை
யுள்ள வாசையின் வளாததன ளாங்கவைக கொருங்கே
யெனளின் மாமணியுருத்திர வக்கமுத திடைகோத
தள்ளு செம்பொனிற பொதிநதன ஞவகையி னணிவாள்

(இ - ள்.) வள்ளையிலே போன்ற காதில் நெடிய குண்டலத்தையுடைய
நந்தையென்பாள் ஒருசேவல் குரங்கு ஆகிய இவவிரண்டையும் மனவிரப்போடு
வளாததாள். அவவிரண்டிற்கும் இகழ்வில்லாது சிறந்தமணியாகிய வருத்திராக
கததை முததுகளிடையே கோதது விசேடிதத பசுபொன்னிலே பதிய
வைத்து ஆசையோடு தரிப்பாள். எ - று. (கஉ)

காத ணிநதனள் கழுத்திடைச சாத்தின ஞ்சசி
மீது சுற்றினண் மென்கையிற் பிணிததனள் னிருமபி
யோது சேவலங் குழையினும் புனைநதன ஞவப்பா
லாதி நாயகன் கண்ணொனு முருத்திர வககம.

(இ - ள்.) ஆதிதேவநாகிய சிவபெருமானது திருவழியென்று சொல்லப்
படும் அவ்வுருத்திராக மணியைச் சந்தோஷத்தால் அககுரங்கின காதுகளிற்
றரித்தாள். அவ்விரண்டின கழுத்திற் கனிந்தாள். அககுரங்கினுச் சிககும்ணிக
தாள். மெல்லிய கைகளுக்கங்கட்டினுள். முன்சொல்லிய வச்சேவலினழகிய
கொண்டைக்கு மாசையாலணிந்தாள். எ - று. (கங)

கூதது நூன்முறை பயிறரப பயிற்றினள் குறித்துப்
பார்த்த கண்களுங் களிகொள்வா ளாங்கவை பனனா
னீதது முன்னையூழ் வினைப்படி தமமுயிர நீங்குப
பூதத சூட்டிடை வாரணங் குரங்கொடும போன.

(இ - ள்.) பரதமும் அந்நான் முறைப்படி செய்யக் கற்பித்தாள். அவ
வாறுபழகி அவையாடும்பொழுது அவற்றைப் பார்த்துக் கண்களிரண்டுங் களிப்
பாள். குரங்கும், மலர்நத வச்சிககொண்டையுடைய சேவலும் ஆகிய விரண்டி
பலகாலமீப்படிக்கழிந்து பண்டைய பூழ்வினையளவாக வயிற்றுறநிறந்தன.

சிறந்த வாமணி தரித்தலா னுயிருகச செல்லா
விறகது காசசிமி ரப்பதி யெறுழ்வளி வேந்தன

பறந்த லேத்திறப் பத்திர சேனனோர் மனைவி
யறஞ்செய தன்மையால வாரண மவள்வயிற் றுதிப்ப.

(இ - ள்.) மிகச்சிறந்த வருத்திராகக் மணியைத் தரித்திருந்ததினால் உயிர துரந்திறந்துபோய், காஸமீர நாட்டையாண்ட வலிய வரசனாகவும், போர்க்களத்தில் வெற்றியடையும் பராகிரம சாலியாயுமிருந்த பத்திரசேன னுடைய வொப்பற்ற மனைவி செய்த புணயத்தின் வசத்தால் சேவல் அவள வயிற்றிற் பிறக்கவும். எ - று. (கடு)

மறறை வானர மன்னவ னமைச்சனோ மனைபாற்
பெற்ற பேறெனச் சென்றவ தரித்தது பிறப்பக்
கொற்ற மனனவன றன்னுடைக் குழுவியைக் குறித்துச்
சொற்ற ருஞ்சுதன் மாவென வருமபெயர் சொற்றான்.

(இ - ள்.) மற்றையதாகிய வானரம் அப்பத்திரசேனன மந்திரியின் ஒப்பற்ற மனைவியிடத்தில் அவன் புரிந்த தவததாற் பெற்ற பேற்றினை யொத் துப்பற்றத்தது இவ்வாறு சேவல்வானரமென்னு மிரண்டே பிறக்கவும், வெற்றி தங்கிய பத்திர சேனன தன் குழந்தையை மதித்துப் புகழ் தரத்தக்க சுதனமா வென அருமையான பெயரிட்டான் எ - று. (கசு)

சுதன்மா-இந் திரன் வசந்த மண்டபம், நற்றரும் முடையவன்.

காலமோநதறி யமைச்சனு மீன்றகான் முனாகஞ்சு
சாலு நனமையிற் றுரக் கெனும்பெயர் தந்தா
னேனு மீங்கிவா கற்பன வெவற்றையு முணாநதார
வால வேனிலா நெனப்பொலி யெழிலொடும வளாநதார.

(இ - ள்.) ஜனனகாலத்தை ஆலோசித்தறிந்த அவன் மந்திரியும் தான் பெற்ற புதல்வனுக்கு விசேடித்த நனமையாலேதாரகனென்று பெயரிட்டான். பொருத்திய இவர்களிருவரும், கற்கப்படுவன வாகிய அனைத்தையுங் கற்று, பாலியபருவமுற்றமன்மத்தெனச் சொல்லுபபடி பிரகாசிக்கின்ற அழகோடு வளாநதாகள். எ - று. (கசு)

குரும ணிக்கவன் பலவுள புனைகிலா கொடுங்கோ
லொருவி நின்றருண் மன்னவ னுயிரையொத் துணாநதா
ரிருவ ராவிடி முடலுமொத் தியங்குவா ரொமமான
கருது ருத்திர வக்கமே வேண்டுவா கருத்தால்,

இ - ள்.) நிறந்தங்கிய நவ மணிகள் பதித்த பலவகையாபரணங்களை அணி யாதவாகளாய், கொடுங்கோல நீங்கி நிலைத்து அரசாளும் பத்திரசேனனென னும் மன்னனது உயிர்போலத் தெளிந்தவாகளாய், சுதனமா தாரகனெனும் இருவா உடலுமுயிரும்போலச் சஞ்சரிப்பவர்களாய், எமது சிவபெருமானது கருத்தக்க உருத்திராகக் மணியையே நினைப்புடன் இச்சிப்பாக்கள். எ - று.

பொன்செய் மாமுடி யரசமைச சரியராய்ப் புகுந்து
முனசெய நலவினைத் தொடர்பினுன் முப்புரஞ் செகுத்தோற்
கனபு செய்தன ருருத்திர வக்கமே யணிவா
மனப தைக்கினி தளித்ததுல களித்தனா மரபால.

(இ - ள்.) பொன்னுற் செய்த சிறந்த மகுடநதரித்த அரசனாகவும் மந்திரி யாகவும் தக்கபருவமெய்தியவாகளாய்ப் பிரவேசித்து, சென்ற பிறவியிற்

செய்த புண்ணியத்தொடாபினாலே, திரிபுரங்களை யெரித்தவராகிய சிவபெரு
மாளுக்கு அன்பு பூண்டவர்களாகவுட, உருத்திராக்க மணியையே தரிப்பவாக
ளாகவுட, தம்மரசரிமையிலுள்ள குடிகளுக்கு நனடைபாலித்தது முறைப்படி உல
கத்தை யரசுசெய்தனா. எ - று. (கக)

உலகெ லாமபொது வறப்புரந தோமடிய பினன
ரல்கில செல்வமு மாயுவுந துறந்தர வணிநத
புலவு முததலைச ரூலிவெண கைலையிற் புருந்தார
திலக வானுந நனதையு மக்கதி சிறந்தாள்.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதையும் பொதுதனமையினின்று நீக்கி [தமக்கே
யுரிமையாகக்] அரசு செலுத்திய பிறகு, எல்லையிலலாத செல்வத்தையும்
ஆயுளையும் நீங்கப்பெற்றவர்களாய், சாப்பாபரணம் பூண்ட புலான மணங்
கமழும் முததலைச்சூலமேந்திய சிவபெருமானது வெண்மை தங்கிய கைலாய
கிரியிற் சோந்தாரகன திலகமணிநத ஒளிதங்கிய நெற்றியையுடைய நல்லைத்
யென்பாளும் அக்கைலாயபத்வியை யடைந்தாள். எ - று. (உ௦)

கேட்கு நனகதையினனுமொன றுளதது கேணமின
வாடக நுநதிறற் புடநர தேயதது மனனன
கோடகொ ளுநதிறற் சவுமியன குலமனை யொருவி
நாடக முத்தனன பிறாமனை நலனுகா நயப்பால.

(இ - ள்.) கேட்கத்தக்க நல்ல சரித்திரம் மற்றொன்றுண்டு அதனையுங்
கேளுங்கள். வாட்போரில் மிகமேம்பட்ட வலிமைதங்கிய புடகாதேசமனன
னாகிய யாவரும் மதித்தெண்ணத்தக்க பராக்ஷிமமுடைய செளமியனென்ப
வன் தனது குலபத்தினியைப் பிரித்து ஏனைமாதர்களின் புணாச்சி யின்பத்தை
தகரும் ஆசையாற் பலகாலங்கழித்தான். எ - று. (உ௧)

நல்லொ முககெனு மொழுககினை மற்றந்தன னைக்கரும
புல்லொ முககினை ஸீதல திலலென்ப புரிவான
வல்லொ முகக்ள வனமுலை மனைவிபான மணவா
னல்லொ முககிய ளுளத்தனு யுலகுக்கொண டளிப்பான.

(இ - ள்.) சனமாக்கமெனும் ஒழுகத்ததை மற்றது, நைக்கத்தக்க துன
மாக்கத்தை இதனிற சிறந்த மாக்கமில்லை யெனறுசெய்வான். சூதாடுகரு
வியைத் தோற்கச்செய்யும் இளமைவாயந்த அழகிய முலைகளையுடைய பத்தினி
யிடஞ்சேரான். களங்கத்தங்கிய மனமுடையவனாய் உலகத்தை யரசாட்சி செய
வான். எ - று. (உ௨)

வராக ருங்குமல வசுமதி யெனுவவன மனைவி
சூரத ருங்கா வனையின ஞாயிப்பெறி துயராள
கூரு மைங்களை படப்படத தன னுளங் குழைவாள
வேரி மெனமலாப பாயலுந தழலெழ வெதுமபும.

(இ - ள்.) நீண்ட கருமைவாயந்த வசுமதியென்று சொல்லப்படுங் அவன்
மனைவி, நழுவுகின்ற கைவளையலையணிந்தவளாயும், பெருமூச்சு விடுக்துன்ப
முடையவளாயும், (-ன்மதனது) கூரிய பஞ்சபாணங்கள் தைக்குத்தோறும்

பறந்த லைத்திற பததிர சேனனோர் மனைவி
யறஞ்செய் தனமையால் வாரண மவளவயிற றுதிப்ப.

(இ - ள்.) மிகச்சிறந்த வருத்திராக்க மணியைத் தரித்திருத்தினால் உயிர் துரந்திறந்துபோய், காஸ்மீர நாட்டையாண்ட வலிய வரசனாகவும், போர்க்களத்தில் வெற்றியடையும் பராகிரம சாலியாயிருந்த பததிரசேனனுடைய வொப்பற்றமனைவி செய்த புணயத்தின் வசத்தால் சேவல அவள வயிற்றிற் பிறக்கவும். ஏ - று. (கடு)

மற்றை வானர மன்னவ னமைச்சனோ மனைபாற்
பெற்ற பேறெனச சென்றவ தரித்தது பிறப்பக
கொற்ற மன்னவன் றன்னுடைக குழுவியைக் குறித்துச்
சொற்ற ருஞ்சுதன் மாவென வருமபெயா சொற்றான்.

(இ - ள்.) மற்றையதாகிய வானரம் அப்பத்திரசேனன மந்திரியின் ஒப்பற்ற மனைவியிடத்தில் அவன புரித் தவததார பெற்ற பேற்றினை யொத துப்பற்றத்தது இவ்வாறு சேவலவானரமென்னு மிரண்டும் பிறக்கவும், வெற்றி தங்கிய பததிர சேனன் தன குழந்தையை மதித்துப் புகழ் தரத்தக்க சுதனமா வென அருமையான பெயரிட்டான் ஏ - று. (கசு)

சுதன்மா-இந்திரன் வசந்த மண்டபம், நற்றரும் முடையவன்.

காலமோரந்தறி யமைச்சனு மீன்றகான் முளைக்குச
சாலு நனமையிற றூரக னெனுமபெயா தந்தா
னெனு மீங்குவா கற்பன வெவற்றையு முணாந்தார
வால வேனிலா நெனப்பொலி யெழிலொடும் வளாந்தார.

(இ - ள்.) ஜனனகாலத்தை ஆலோசித்தறிந்த அவன மந்திரியும் தான பெற்ற புதலவனுக்கு விசேடித்த நனமையாலேதாரகனென்று பெயரிட்டான். பொருத்திய இவர்களிருவரும், கற்கப்படுவன வாகிய அனைத்தையுங் கற்று, பாலியபருவமுற்றமன்மத்தனெனச் சொல்லுமபடி பிரகாசிக்கின்ற அழகோடு வளாந்தார்களா. ஏ - று. (கசு)

குரும ணிக்கலன் பலவுள புணைகிலா கொடுங்கோ
லொருவி நின்றருண் மன்னவ னுயிரையொத துணாந்தா
ரிருவ ரானியு முடலுமொத தியங்குவா ரொமமான
கருது ருத்திர வக்கமே வேண்டுவா கருத்தால்.

இ - ள்.) நிறந்தவகிய நவமணிகள் பதித்த பலவகையரபரணங்களை அணி யாதவாகளாய், கொடுங்கோல நீங்கி நிலைத்து அரசாரும் பததிரசேனனென னும் மன்னனது உயிர்போலத் தெளிந்தவாகளாய், சுதனமா தாரகனெனும் இருவா உடலுமுயிருமபோலச் சஞ்சரிப்பவர்களாய், எமது சிவபெருமானது கருத்தக்க உருத்திராக்க மணியையே நினைப்புடன் இச்சிப்பார்களா. ஏ - று.

பொன்செய் மாமுடி யரசமைச சுரியராய்ப் புகுந்து
முனசெய நலவினைத் தொடர்பினுன முப்புரஞ் செகுத்தோற்
கனபு செய்தன ருருத்திர வக்கமே யணிவார
மனப தைக்கினி தளித்ததுல களித்தனா மரபால்.

(இ - ள்.) பொன்னுற் செய்த சிறந்த மகுடநதரித்த அரசனாகவும் மந்திரி யாகவும் தக்கபருவமெய்தியவாகளாய்ப் பிரவேசித்து, செனது பிறவியிற்

செய்த புண்ணியத்தொடாபினாலே, திரிபுரங்களை யெரித்தவராகிய சிவபெரு
யானைக்கு அனபு பூண்டவர்களாகவும், உருத்திராக மணியையே தரிப்பவாக
ளாகவும், தம்மரசரிமையிலுள்ள குழிகளுக்கு நனம்பாலித்து முறைப்படி உல
கத்தை யரசுசெய்தனா. ஏ - ஹ.

(கக)

உலகெ லாம்பொது வறப்புரந தோமபிய பினன
ரலகில செலவமு மாயுவந துறநதரா வணிநத
புலவு முததலைச ரூலிவெண கைலையிற் புருநதரா
திலக வாணுத நனதையு மக்கதி சிறநதாள்.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதையும் பொதுததனமையினின்று நீக்கி [தமக்கே
யுரிமையாகக்] அரசு செலுத்திய பிறகு, எல்லையிலாத செலவத்தையும்
ஆபுனாயு மநீங்கப்பெற்றவர்களாய், சாப்பாபரணம் பூண்ட புலான மணங்
கமமும் முததலைச்சூலமேந்திய சிவபெருமானது வெணமை தங்கிய கைலாய
கிரியிற் சோநதாரகன திலகமணிநத ஒளிதங்கிய நெற்றியையுடைய நலதை
யென்பாரும் அககைலாயபதவியை யடைந்தான். ஏ - ஹ.

(உ௦)

கேட்கு நனகதையினனுமொன றுளதது கேணமின
வாடக நுநதிற புடகர தேயதது மனனன
கோடகொ ளுநதிற சவுமியன குலமனை யொருவி
நாடக முத்தனன பிறாமனை நலனுநா நயப்பால்.

(இ - ள்.) கேட்கத்தக்க நல்ல சரித்திரம் மற்றொன்றுண்டு அதனையுங்
கேளுங்கள். வாட்போரில் மிகமேம்பட்ட வலிமைதங்கிய புடகரதேசமனன
னாகிய யாவரும் மதித்தெண்ணத்தக்க பராகசிம்முடைய செளமியனெனப்
பவன தனது குலபத்தினியைப் பிரித்து ஏனோமாதாகளின் புணர்ச்சி யின்பத்தை
தற்கும் ஆசையாற் பலகாலங்கழித்தான். ஏ - ஹ.

(உ௧)

நல்லொ முக்கெனு மொழுககினை மற்றதன னகைக்கும்
புல்லொ முக்கினை ஸ்தீதல திலலெனப் புரிவான்
வல்லொ முக்கிள வனமுலை மனைவிபான மணவா
னல்லொ முக்கிய ளுளத்தன யுலகுக்கொண டளிப்பான்.

(இ - ள்.) சன்மார்க்கமெனும் ஒழுக்கத்தை மற்றது, நகைக்கத்தக்க துன
மார்க்கத்தை இதனிற சிறந்த மார்க்கமில்லை யெனறுசெய்வான். சூதாடுகரு
வியைத் தோற்கச்செய்யும் இளமைவாயந்த அழகிய முலைகளையுடைய பத்தினி
யிடஞ்சேரான். களங்கநதங்கிய மனமுடையவனாய் உலகத்தை யரசாட்சி செய்
வான். ஏ - ஹ.

(உ௨)

வாரு நுங்குமல் வசுமதி யெனுமவன மனைவி
யூத நுங்கா வளையின னுயிரப்பெறி துயராள
கூரு மைங்கனை படப்படத் தன னுளங் குழைவாள
வேரி மெனமலாப பாயலுந தழுவெழ வெதுமபும்.

(இ - ள்.) நீண்ட கருமைவாயந்த வசுமதியென்று சொல்லப்படுப அவன
மனைவி, நழுவுகின்ற கைவளையலையணிந்தவளாயும், பெருமூச்சு விடுவது
முடையவளாயும், (பனமதனது) கூரிய பஞ்சபாணங்கள் தைக்கருத்தோடும்

மனம் வருநதுவாள். தேனோடு கூடிய மெல்லிய புஷ்பசயனமும் குடுமிக
வெப்பமெய்தும். எ - று. (உசு)

செய்யா தாமரை நாயகி யிவளெனச சிறந்தாள்
வெய்ய வேந்தனைத் துணைபுயந தழுவுவான் விருமயி
யைய நுண்மருங் கெனத்தன தங்கநொந தயாநதாள
கைய றுநதுய ருமுநதுளம பலபடக கவல்வாள.

(இ - ள்.) செநதாமரை மலரினெழுநதருளிய இலக்குமி இவளே யென்று
சொல்ல அழகின மேம்பட்ட வசமதி, கொடியோனாகிய அரசனுடைய இரு
தோள்களையும் அணைவதற்கு ஆசைகொண்டு, (உணடிஸ்ஸை யெனச்) சந்தேகிக
கும் நுண்ணிய தன்னிடைபோல உடல வருந்திச் சோரந்தவளாய், நீக்க மற்ற
துன்பமெய்தி மனம் பலவாறு கருத வருநதுவாள். எ - று. (உசு)

அன்ன காலையி லடுதிற லரசாகோன் றனக்குப
பன்னு நானமறைப புரோகித னுளனவன் பன்னி
யுன்னு கறபினள சத்திய விரதையென றெருந்ததி
தன்னை வநதுற வுரைத்தன ளாங்கவள சாரந்தாள.

(இ - ள்.) அததருணத்தில், போவல்லபமுடைய அம்மன்னா மன்னனு
க்கு, சொல்லுகின்ற நானகு வேதங்களையுமுணர்ந்த புரோகிதனெருவனுண்டு.
அவன் மனைவி, யாவரும் எண்ணற்குரிய கற்புடைய சத்தியவிரதை யெனனும்
பெயர் கொண்ட ஒருத்தியை வருமபடி சொல்லியனுப்பினள். அவள் அங்
கெய்தினள். எ - று. (உசு)

அரச நென்றனை யிகழ்ந்தனன் பிறாக்குள மளித்தான்
வரைசெய திண்புய நெனதுள நீங்கலான வருந்திக
கரைசெ யற்கருங் காதலங் கடலிடைக கிடந்தே
னுரைசெ யிங்கிதற குபாயமென றழுதழு துரைப்ப.

(இ - ள்.) (அவளோடு அரசன் மனைவி) அரசனெனனை வெறுத்தது அன்
னியமாதர்மே லாசைவைத்தான். (ஆளுலும்) மலை போலும் வலிய தோளே
யுடைய மன்னவன் என்மனத்தைவிட்டு நீங்கினாலிலை வருத்தமெய்தி அள
விடற்கரிய ஆசைக்கடலிலமிழந்தேன. இதற்கோருபாயஞ் சொல்லுகவென்று
புலம்பிப் புலம்பிச்சொல்ல. எ - று. (உசு)

பெற்ற மேறிய வெய்பிரான றிருவிழிப பிறப்பென
றுற்ற வாறுரைத் துருத்திர வககமொன் றுதவிக
கற்றை வாகுமு லீங்கிது தரித்தியேற கழறகாற
கொற்ற வேந்தனுன் வசம்வரும பிறாமனை குறுகான்.

(இ - ள்.) இடபவாகனத்தி லாரோகணித்த எமது சிவபெருமான் திரு
நேத்திரத்திலுதித்ததென்று, அவ்வாறு தோன்றிய சரித்திரத்தைச் சொல்லி,
உருத்திராகக் மொன்றினைக் கொடுத்தது, தொகுதியாக நீண்டிருக்குங் கூந்த
லுடையாளே! இதனை நீ தரிப்பாயாகில, வீரக்கழலணிந்த காலையுடைய வெற
றிதங்கிய அரசன் உனபால் வருவான். ஏனைமாதரையடையான். எ-று. (உசு)

நலலெ ழிற்பிறந திலங்குவை நனமகப பெறுவை
தொல்லை மால்விடை யெய்பிரான் றிருவரு டோய்வை

யில்ல றத்தினின் றிருஞ்சிறப் பெய்துவை யினிநீ
புலலெ னுதுடன வாழ்கெனப் புகனறனள போனாள்.

(இ - எ.) நல்ல அழகுண்டாகி விளங்குவாய். நற்புத்திரனைப் பெறுவாய். பழைத்தகிய பெரிய இடபத்தைபுடைய எமது சிவபெருமான் திருவருளைப் பெறுவாய். இல்லறத்திலிருந்து மிகப்பெருமைபெறுவாய். பொலிவழிந்திராது ஜீனி நீ வாழக்கடவாயென்று சொல்லிப்போயினன். எ - று. (உஅ)

தொழுத கையினள் வாங்கின டரிததன மெய்ப்போ
பழுத கண்ணினை யரிபரந தானொழி லமைநதா
ஸ்மூதை மனனவ னினையனை நொக்கின னிரங்கி
பொழுது சிந்தனை யிவட்கல தியாவாகு முதவான.

(இ - எ.) (அதுகேட்டவசமதி) வணங்கிய கையுடையவளாய் அவவுருத்திராகத்தை யெற்றுத்தரித்தாள். நித்திரையிலலாது அழுதுகொண்டிருந்த இருவிழிகளும் செவ்வரிபடாந்து நிறைந்து அழகு வரப்பெற்றாள். அற்புகிய அவ்வரசன் இவ்வசுமதியைக்கண்டு மனமிரங்கி, முறைமையாய் அமைந்த நினைவு இவளிடத்திலல்லாமல் வேறொருவாபாலுரு செலுத்தான். எ - று.

முதிழத்த வெமமுலை முகத்திடை முகம்புதைத தொருவா
னெகிழத்த சிந்தையி னனையன மவனபுய நீங்காண
மகிழ்ச்சி கூாதர மாரனு மிரதியும் போலவா
ரிகழ்ச்சி செய்தனா பிறாமனை யினனன மிருநதா.

(இ - எ.) குவிந்த வலிய தனங்களைபுடைய வசுமதியின் முகத்திலே முகத்தையழுத்திப்பிரியான். உருகிய மனத்துடன் வசுமதியும் அவ்வரசன் தோளைப் பிரியாள சந்தோஷம்திகரிக்க (அவவிருவரு) மனமதனையும் இரதிகையும் போலவாராகி அயலாடனையை வெறுத்தவாகளாய் இப்படியிருத்தார்கள்.

நாந்த நாறுபூங் குழலொடு மகத்துறை நாளிற
புரிந்த வோலகக மிழந்தனன வெள்ளிடைப் புகுந்தான்
சுரந்த வெம்படைத் தானையந தொகுதியைப் புரவான
பரந்த சேனையுந திசைதொறுகு சென்றது பாறி.

(இ - எ.) கத்தூரிகாமமுந் கூந்தலையுடைய வசுமதியோடு தனதரணமனையிலிருக்குநாளில், ஒருநாள்தான் விருப்பிய கொலுச்சபையைக்கண்டு அயலாருக்குப் போயினன். பெருகிய வலிய ஆயுதங்களைத்தாங்கிய சேனைத் தொகுதியைக் காக்கவில்லை. அதனால், பரந்த சேனையும் திருக்குடோறுய் ஒடிப்போயின. எ - று. (கக)

சேனை போயது நொக்கின மடுபடைத் திறலோ
கான நாணமலாக கழனிசூழ நாடெலாங் கவரா
வேனை மாநகாக கொடிநுடங் கிஞ்சிசூழந் திறுத்தா
மான வேறகர னென்செயகே னினியென மதித்தான்.

(இ - எ.) சேனையோடிப்போனதை, போசெய்யத்தக்க சேனையையுடைய வேறறச்சாற்றித்து, சோலைகளும் புதுமலாக்கையுடைய கழனிகளுஞ் சூழ்ந்த அம்மனனவன் நாடுமுழுவதையும் கவாந்துகொண்டு, மற்றுள்ள இராஜதானி நகரத்திலே கொடிகளைசுடிப் மதிசைசுற்றிவரு சோர்தாக்கள். அச்சந்தரு

வேற்படைதாங்கிய கையையுடைய அம்மன்னவன இனி யென்செயவே
வென்று கருதினான். எ - று. (௩௨)

அளந்த சேனையொண்டவர்க்கெதிருடற்றுவா எனன்று
கொளந்த மன்னவா சேனையைக் குறுகினன் கிட்டி
யுளங்குததனன் பொருதன னன்னவாக் குடைந்தான்
வளைந்த விஞ்சிவழி மாநகரப் புருந்தனன வருந்தி

(இ - ள்) கணக்கிட்ட சேனையைக்கொண்டு அவ்வரசாக்கெதிரே போர
செய்யச்சென்று, மனமகிழ்ச்சியுடைய அவ்வரசா சேனையை நெருங்கியடை
ந்து மனத்திற் கோபமுற்றெதிர்த்தான் அவ்வரசாக்குத்தான் தோற்றான். அத
னால் வருத்தமெய்தி வளைந்த மதிலுமூலம் பெரிய தனது நகரத்திற் பிரவே
சித்தான். எ - று. (௩௩)

கொடித் தாங்கிய கோயிலுட புருந்தளங் குழைத்து
வடிநெடுங்குழை மனைக்கமர்நிறந்தவா வருத்து
நெடித்து நெஞ்சுகொண்டினைந்தனன வெருவர னங்கான
கடிம லாககுழ லாங்குது கண்டனா கழறும.

(இ - ள்) துவசங்களையென அரண்மனையிற் பிரவேசித்தது, மனங்ககி
ந்து, மிக நீண்ட கூந்தலையுடைய மனையாட்டிக்கு, தானயுத்தத்திற் றேற்ற
மையைக்கூறி, மிகவும் மனவருத்தங்கொண்டு பயமகலாதவனா யிருந்தான்.
மனம் பொருந்திய மலாமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய அவனானேவி அதனை
நோக்கிச் சொல்லுவான், எ - று. (௩௪)

ஏழை யாயினு மெனலுரை மனக்கொளி னிகலா
பூழி யாகுவா னினகுடை யொருதனிப் பொலியும்
வாழி மங்கைய ருணாத்துசொற் கோடலை வருவென
முழி மாநிலம் புகலவது மேற்கொள லைய

(இ - ள்) அடியாள் பெண்பாலாயினும் என சொல்ல மனத்திற் சொண
டால், சக்துருக்கள் சாம்பராவார்கள். உடம்புடைய வெண்கொற்றம்புடையே !
ஒப்பற்றதாக விளங்கும் மாதாருணாத்துகின்ற சொற்களைக் கொள்ளற்க
தவறென்று, கட்டலுமூலம் பெரிய நிலவுகத்தாரா சொல்வதை மேற்கொள்ள
வேண்டாம். தலைவரே! எ - று. (௩௫)

உருத்தி ரறகிரு கண்ணெனு முருத்தி வகந
தரிப்ப துண்டெனி லெவவுல குடபெறத் தருமான்
முருசுத் தேவவரு முன்னிலா முருங்குவ ரிதநீ
யருத்தி கூதர மேலவாக் கேட்டுணாந தந்தி.

(இ - ள்) உருத்தி ருத்தியின் இருவிழிகளென்று சொல்லும் உருத்தி
ராகமணியைத் தரிப்பீரானால் எல்லா உலகங்களையும் அடையலாகும். வருத்
துகின்ற பகைவரும் முன்னின்று எதிராகமாட்டாது அழிவார்கள். இதனைத்
தேவரீர் ஆசையிருப்படி பெரியோரை விசாரித்து ஆலோசித்தறியக் கடவீர்.

எவ்வு னாத்தசொற் கேட்டுளத் துணாநதுயி ரன்ன
ரீனவி சொற்றசொன மறுத்தில னுகிமா மறைநூல்
வினைய மோரநதறி புரோகிதற் கொணாக்கென வினித்தா
ரணைய வெய்தின னவளுரை யாங்கவற் கறைந்தான்.

(இ - ள்) என்று வசுரதிகூறிய வாராததையைக்கேட்டு மனதில யோசித்து, உயிர்போன்ற மனையாட்டி சொல்லியசொற்களைத் தடுக்காதவனாகி, சிறந்த வேதனால்களை நன்கு கற்றுணர்ந்த புரோகிதமாக கொண்டுவருகவேன ஆவலிட்டு, அப்புரோகிதன் வந்தனன். தன் மனையின் வார்த்தையை அப புரோகிதனோடு சொன்னான். எ - று. (௩௭)

கேட்ட வேதிய னுவகையிற் கீளாந்தன னாகித்
தோட்ட டங்களு முள்ளமுந் துணுகுறச் சொலவா
னோடு வெள்ளிடை யவனணி யுருத்திர வககம்
பூட்டி-டுங்கல னுமென வரனமுறை புனையின.

(இ - ள்) சொல்லக்கேட்ட புரோகிதன், சந்தோஷத்தில் மிகுந்தவனாகி, பரந்ததோள்களும் மனமும் நடுக்கெய்தச்சொல்லுகின்றான். செலுத்துகின்ற வெள்ளிய இடப்பாகனமுடைய சிவபெருமானது அழகிய உருத்திராக்மரானது அணியத்தக்க ஆபரணமாக விதிப்படி யணிந்தால். எ - று. (௩௮)

மாறு நீங்குவை யளவொழி மாநிதி வளாப்பை
பூறு நீங்குவை யுபபுருந் தொழுவாமற் றுனனை
பேறு யாததவ னினையடி பெறுகுவை யிதனைக்
கூறு சொனமுறை புனகுதி யென்றனன் குரவன்.

(இ - ள்) பகைவரைத்தவிர்வாய். எல்லையிலாத பெருஞ் செல்வத்தை விரைந்தி செய்வாய். துன்பகலவாய். உன்னைத் தேவர்களும் வணங்குவார்கள. இடபத்தைக் கொடியாக உயாததிய சிவபெருமானது உபயபாதங்களை யடைவாய். இதனைநாம் சொல்லுகின்ற கட்டளையின் முறைப்படி யணியக் கடவாயென்று புரோகிதன் கூறினன். எ - று. (௩௯)

திதி னுன்மறைப் புரோகிதன் சொன்முறை தெரிந்தா
னாகி நாயகன் கண்ணெனு முருத்திர வககம்
பேதி யாதுகொண டாயிரம் பொறுத்தனன் பின்னா
மாது மததுனை பொறுத்தனன் வாழ்னோர மதிகக.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத நான்கு வேதங்களுமுணர்ந்த புரோகிதன் சொல்லிய முறையை யுணர்ந்தான். (அப்படியே அதிராயகனாகிய) சிவபெருமானது திருவிழியென்னும் உருத்திராக்மணியை மனவேறுபாடின்றி விருப்போடு ஆயிரம் அணிந்தான். அதன்பின்னா, அவன் மனையியம் தேவர்களது திருக்குமபடி அவ்வளவினவாகிய உருத்திராக்மணிந்தனன். எ - று. (௪௦)

பின்ன ரன்னவன் சேனையி னுடனெழீயிப் பெருவான்
மன்னு பொறகொடி துடங்கிய கொடிஞ்சிமான நோமே
லன்ன மன்னளைப் பாடுகென வமைத்திக லமரசகுத்
துன்ன ருங்கிஞ் சினந்தலைக் கொண்டனன் ரொடாந்தான்.

(இ - ள்) பின்னா, அவ்வரசன் தன்சேனையோடு புறப்பட்டு, பெரிய ஆகாயத்தில் நிலைபெற்ற அழகிய துவசங்கள் அசையுங்கொடிஞ்சியையுடைய, குதிரை பூட்டிய தோமிசைநூந்து, அன்னம்போலவாளாகிய தன்மனைவியைச் சாரதியாக நிறுத்தி வலிதங்கியபோருக்கு, அடைத்தக்கரிய பெருங்கோப மிக்கவழிச் சென்றனன். எ - று. (௪௧)

தொடர்ந்த சேனையுந் தானுமாய்த் தோன்றலுந் தொடர்ந்து
படர்ந்த சேனையொண் டெதிரந்தனர் பகைப்புல வேந்தர்
மிடைந்த சேனையின் மெதிதொதி ருடற்றலும் வெகுளாக
கடந்த வெம்புலத் தடையலா புறந்தரக் கடிந்தான்.

(இ - ள்) தன்னைப் பின்றொடர்ந்த சேனையுந் தானுமாகக் காணப்படவும்,
பகைப்புலமன்னர்கள் தங்கள் பரவிய சேனையோடு எதிர்த்துப்போரெய்தார்
கள். நெருங்கிய இருதிறச் சேனைகளும் எதிரின்று ஒன்றோடொன்று போர்
செய்யவும், அவ்வரசன் கோபமுற்றுத் தன் கட்டளை கடந்த மறுபுலப்பகை
ஞரை முதுகுக்காட்டியோடத் துரத்தினான். எ - று. (சஉ)

போன போனதிக் கறிந்தில ரெதிரமா புரிந்தார்
மான வேந்தனு மன்னவா பெருநிலம் வவவித்
தானே காவலாக களித்தனன் றனகை ரடைந்தான்
ஞான நாயகன் விழிமணிப் பெருமையா நவிலவா.

(இ - ள்) அவர்கள் சென்ற சென்ற திசைகளை ஒருவரும் அறியவில்லை.
அச்சத்தைபுணுதி செய்யும் வேலேந்திய அரசனும் அப்பகைமன்னருடைய பெ
ரிய பூமியைக் கைப்பற்றிச் சேனையாகக் குக கொடுத்த தன்னகரமடைந்
தான். ஆனபடியால் ஞானநாயகனாகிய சிவபெருமானுடைய உருத்திரரக்க
மணியின் பிரபாவத்தை எவாடாம சொல்லவல்லவா? எ - று. (ச௩)

தனிப்பெ ருங்குடை பொதுவற நிழற்றினன் றனது
கனித்த சிந்தையி னுருத்திர மணியணி கழற்றான்
பனிப்பெ ருங்குடை லுடுத்தகன் மாநிலப் பரப்பி
னனைத்து ளோரையு மமணிப் பொறுத்தொன் றறைந்தான்.

(இ - ள்) தனிமையாகிய வெண்கொற்றக் குடையைப் பொதுத்தன்மை
நீக்கித்தானே நிழற்றினான். தன் கனிவுற்ற மனத்தோடு உருத்திரரக்க மணி
வடத்தைக் கழற்றுவது, குளிர்ச்சி தங்கிய பெரிய கடல் சூழ்ந்த பரந்த
பூலோக முழுவதும் யாவையும் அவ்வுருத்திரரக்க மணியை அணிபுகளெ
ன்று கட்டளையிட்டான். எ - று. (ச௪)

உலகம் யாவையு முருத்திர மாமணி புனைவித்
தல்கில் வெண்குடை யாசளித் தினிதுறை யநநாள்
மலாத் ருந்தொடைச் செளமியன் றனக்கெழின் மைந்த
நிலகு மாமணிப் பெருமையிற் றென்றின் நிருவா.

(இ - ள்) உலகிலுள்ளோ ரெல்லாரையும் உருத்திரரக்க மணியையணியச்
செய்து, குற்றமில்லாத வெண்கொற்றக் குடை நிழலில் இராசரிக நடத்த
இனிதாக வசித்திருக்குங் காலத்தில், மலாமாலை யணிந்த செளமியனெனும்
அவ்வரசனுக்குப் பிரகாசிக்கின்ற உருத்திரரக்க மணியின் சிறப்பினால் அழகிய
புத்திரரினும் பிறந்தார்கள். எ - று. (ச௫)

இவரை யன்றியு மிருமகட் பயந்தன னென்ப
தவமு யற்சியிற் றருமிரு மைந்தர்க டமக்கன்
றவிர தன்னதி ரதனென்ப பெறுமபெய ரறைந்தான்
கவிகை மன்னவன் பினனிரு மகளிரோ கழறும்.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டு புத்திரர்களையல்லாமலும் இருபுத்திரிகளையும் பெற்றருனென்று முன்னோ சொல்லுவார்கள். தவமுயற்சியாற் பெற்ற இரு குமாரர்களுக்கு அவிரதன் அதிரதனென்று பெயரிட்டான். வெண்கொற்றக குடையையுடைய அரசன் அதன் பின்னா இருகுமாரத்திகட்கும் பெயர்சொல்லுகின்றான். எ - று.

(சக)

காலஞானியென் றொருமகட குரைத்தனன் கனிகூர்
வால சித்திராங் கணையென மறவவட் குரைத்தா
னாலு மககளு முருத்திர நன்மணி தரிககச
சாலு மெனறவை கொடுத்திட வாங்குபு தரித்தா.

(இ - ள்.) காலஞானி யென்று ஒரு குமாரத்திகுப பெயர்வைத்தான். ஆசைமிக இளமை தங்கிய சித்திராங்களை யென்று மற்றொருகுமாரத்திகு க கூறினான். நான்குமுந்தைகளும் நல்ல உருத்திராகமணி தரிககத்தருமென்று சொடுக்க, அவர்கள் அங்ஙனமே அவற்றை வாங்கித் தரித்தார்கள். எ - று.

இத்தி நத்தின ரிவரிவ னிருந்தன ரிப்பான்
மைத்த டம்பொழில் வளவய லுடுத்தமே னாட்டு
மெயத்த நன்னெறிப் பிரமநா தன்னெனும் வேந்தன
முத்த வெண்குடைக கணைகழ லொருதனி முதலவன.

(இ - ள்.) இவர்கள் இத்திறத்தினராசி இப்படி இருந்தார்கள். இதன் மேல், மேகந்தவழும் விசாலமான சோலைகளும் வளந்தங்கிய வயல்களுக்குத் துழ்ந்த மேனாட்டிலே, உண்மையாகிய நல்லொழுக்கமுடைய பிரமநாதன் எனும் மன்னவன், வெள்ளிய முததுக்குடையையும், ஒலிக்கின்ற வீரகண்டாமணியையு முடைய ஒரு ஒப்பற்ற அரசனிருந்தான். எ - று.

(சஅ)

அணைய மன்னவ னருந்தவ முபற்சியி னளித்த
தநய னாகிய தாமரைக கண்ணனத் தனிககோற
புண்பொ லனகழற செளமியன் றவந்தரு புதலவி
வணைக ருங்கழற காலஞா னியைச்சென்று மணந்தான்.

(இ - ள்.) அத்தகைய பிரமநாதனுடைய அருந்தவப் பிரயத்தனத்தாற் பெற்ற புதல்வனாகிய கமலாககனென்பவன், அந்த ஒப்பற்ற செங்கோலையும் அலங்கரிகின்ற பொன்னாலான வீரகழலையுமுடைய செளமியனுடைய தவப் புதல்வியாகிய அழகிய கரிய கூந்தலையுடைய காலஞானியைச் செனதுமணஞ் செய்தான். எ - று.

(சக)

வன்னி முன்னரின் மணந்தனன் மணவினை முற்றி
யின்ன லந்தரு மணவினை யவளொடு மெய்திக்
கன்னி நன்னலங் காமுற வாங்கது கருதிப்
பின்ன கந்தரு தொடையின எவற்கெதிரா பேசும்.

(இ - ள்.) அக்கினியின் முன்பாக மணஞ்செய்தவன், விவாகச்சடங்குகள் முடிந்து இனிய சுகத்தைத் தரத்தக்க மனையாட்டியோடு தன்னகடைந்து, அப்பெண்ணின் கலவியின்பத்தை விருமப, பின்னலினகண பலமலா மாலை யணிந்த காலஞானி அக்கமலாக்கனாகெதிரா சொல்லுகின்றான். எ - று. (இ)

அரசா தொல்குலத் துதித்தனை யாயினு மரச
வுரைசெ யற்கருந தன்மைய வருத்திர வக்கரு

சிரம னிரதனை தீண்டுதி யலையேற றீண்டேல
வகாசெய திண்புய மறுத்தனன வேண்டலை மணத்தல.

(இ - ள்.) அரசனே! பழமையாகிய கூத்திரிய குலத்திற் பிறந்தாயென் றாலும், சொல்லுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய உருத்திராகமணியைச் சிரசிற் றரித்துக்கொண்டு என்னைப்பரிசிக்கக்கடவாய்; அல்லாவிடில் என்னைப் பரிசிக் கவேண்டாம். மலைபோலும் வலிய தோளைத்தழுவுவேண்டாமெனத் தடுத்தான.

என்னக் கேட்டுழி முறுவலித் திருங்குழல வெந்தன்
பொன்னிற் பூண்பன வேண்டு வுளவெனப் புகலா
நின்னிற் பூணுதி யென்று நீ நிகழ்த்திய மணிதான்
மன்னாக காவதொன் றன்றென ஷுநாததெதிர மறுத்தான்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லக்கேட்டபோது, வலிய வீரககுழலணிந்த கம லாககன புன்னகைசெய்து பொன்னுபரணங்களி லணிமத்தகுவன கணக்கினி யிருக்கின்றன வெனக்கூறி, உன்னாலணிக வென்று நீ கூறிய உருத்திராகமணி யானது அரசாக்களுக்கு உரித்தான தொன்றன்று எனக்கூறி எதிராகத் தடுத்த தான். எ - று.

(இஉ)

ஆய மாமணி யுருத்திர வக்கமுற் றணிந்தா
மாயி ருப்புகிச் செல்வராய மன்னரிற் சிறப்பா
ரேய வெள்ளியங் கைலை வீற் றிருப்பரீ திகழருதோ
பாய வெண்டினை நிலத்துழல் பஞ்சபா நகரே.

(இ - ள்.) (காலஞானி சொல்லுகின்றான்.) உருத்திராகமாயி சிறந்த மணியையுடல் முழுதுநத்தரித்தவாகள சிறந்த பெரிய பூலோகத்தில தனவானக் களாய அரசாக்களாய மேடப்படுவாராகள. பொருந்திய வெள்ளிமலையாகிய திருக் கைலாயத்தில் வீற்றிருப்பாராகள. இதனை நினைத்ததோ பரந்த வெள்ளிய அலை கள சூழ்ந்த பூமியில் அலையும் பஞ்சபாபாதகாகளாவாராகள. எ - று. (இங்)

ஆகமத்துறை முற்றுணர்ந தறிந்தவாக் கொணர்ந்து
யோக நாயகன் விழிமணிப் பெருமைகேட் டுணர்ந்து
நீக வனஞ்ஞி சிரதனை நிரப்பியொத் தனையே
லேகன மாமணி புண்குதி யென்றன ளிறைவி.

(இ - ள்.) ஆகமதுல்களில் முழுதுணர்ந்த அறிஞர்களை விளித்து, யோக நாயகனாகிய சிவபெருமானது உருத்திராகமணியின் பிரபாவத்தை விசாரித்த றிந்து, நீ மயங்கிய அறிவை நிரப்பியொப்புவாயாகில், ஏகநாயகனாகியசிவபெரு மானது சிறந்த உருத்திராகமணியை யணிகுக் வென்றரசி கூறினான். எ - று.

யாவ ராயினு நாநெடுத் துரைப்பவாக் கொண்டு
பாவை நீயத் நிலைமையைப் பகாதரப் பணித்தார
பூவை நானுனக் கெனக்குநீ புருடனா குதியென
ஞ்ஞி லுழவினை வலியினு லுணர்ந்தில் லுணாததான்.

(இ - ள்.) நான் சொல்பவர்கள் எவரையாயினும் கொண்டு நீ யவவுருத் திராக்கத்தின் சிறப்பைச் சொல்லச் செய்வாயாயின், பாவைபோலவாளே! நா னுனக்கு மனைவி. நீ யெனக்கு நாயகனாகுக் வென்று, கெடாத லுழவினைவசத் தால் கமலாககன நியாது கூறினான். எ - று.

(இஇ)

கன்னி பவ்வணம பொருந்தினள் கழிந்தது கங்கு
லன்ன மென்னடைக கருங்குயி லணையவ னோடும
பொன்ன லங்கொளி மண்டபம் புலரியிற் புருந்தான்
பன்னு நான்மறை யவனொடு மரசரும் படாநதான்.

(இ - எ.) காலஞானியும் அவ்வகை கிணங்கினாள். இரவு நீங்கிற்று,
அன்னம்போன்ற மெல்லிய நடையையுங் கரிய குயில்போன்ற குலையுமுடைய
காலஞானியோடும் காலையில் பொன்னுலகுகரித்து விளங்குங் கொலுமண்ட
பத்தில் அரசன் பிரவேசித்தான். சொல்லுகின்ற நான்கு வேதமுணர்ந்த
அந்தணருமரசரு மாககுற்றாகள். எ - று. (இசு)

இவாசொற் றுலது தேறுது மென்றுநீ குறித்த
வவரைக காட்டுதி யென்றன ளாயிழை யரசன
சுவரிற் றீட்டிய மாயவன் றுயிலுருசு சுட்டி
யிவரைக கொண்டுநீ பகாவியென றிசைத்தன னிகலி.

(இ - எ.) ஆராய்ந்த ஆபரணங்களை யணிந்த காலஞானி, இவர்கள்
சொன்னதை யுணர்வோமென்று, நீ குறிப்பிட்ட அவரைக் காட்டுகுவென
றாள். அரசனாகிய கமலாககன் கோபித்து, சுவாததலத்திலெழுதிய திருமா
லின் சயனகோலத்திருவுருவைச் சுட்டிக்காட்டி யிவரைக கொண்டு நீ சொல்லு
வீப்பாயாகுவென்று கூறினன். எ - று. (இசு)

நிலை வங்கல ளணையதற் கிசைந்தன னின்ற
ளிலைத் தங்கட லிருவிழி துயிறறுமே ரவணத்
தொலைவின மாமணிப் பெருமையைச் சொலசசொலி யருளென்
றிலுரு வெரைமதி யணிந்தரும் புனிதனை யிரப்பான்.

(இ - எ.) மனநிலைகலங்காதவளாய் தற்குச்சம் மதித்து நின்று, அலைச்சும
விசாலமான திருப்பாற்கடலில் இருகண்களும் துயிலுகின்ற வொப்பற்ற அத
திருமலைக் கெடுத்திலலாத சிறந்த உருத்திராகமணியின் சிறப்பையுரைக்கும்
படி யுடைத்தருளவேண்டுமென்று, பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய (பிறைச்) சந
தியணையணிந்த சிவபெருமானைப் பிரார்த்திப்பான். - - று. (இசு)

கொச்சக்கீகலப்பா.

வெண்ணீ றணிந்த விமலா விரிசடைமேற்
றெண்ணீர் பொறுத்த சிவானந்த வெள்ளமே
பண்ணீர் மொழியொருத்தி பங்கா கடுவொடுக்கு
மொண்ணில கண்டா வுயிர்க்குதவ வேண்டுமால்.

(இ - எ.) திருவெண்ணீறு தரித்த மலரகிதனை! பரந்த சடையின்மேல்
தெளிந்த கங்காசலத்தைத்தாங்கிய சிவானந்தப் பெருக்கமே! பண்ணின் றன
மையமாத சொல்லையுடைய உமாபிராட்டியை யொருபாகத்திலுடைய
வனை! ஆலால விடதையொடுக்கிய வெள்ளிதங்கிய திரு நீலகண்டனை!
அடியேனுடைய உயிருக்குதவி செய்யவேண்டும். எ - று. (இசு)

எனப் பொருப்பா யனமா யிருநிலனும்
வானத் தளவு மருண்டார்க்குடி வந்திலா

யூனெக்க வன்பாக் குடனிறபா யெனபதெலாங்
காணக குழல்பங்கா வித்தலையிற் காண்படுவால்.

(இ - ள்) மலைபோன்ற பன்றியா யனனமாய்ப் பெரிய யூரிமுழுவதும்
ஆகாயம் வரையும் மயக்குற்ற திருமால் பிரமாகளுக்குங் காணப்படாதவனே!
எனபுகள் நெக்குவிட்டுருகிய அடியார்களுக்குடனே தோன்றுபவனே! [உட
னிருப்பவன்] என்று சொல்லுவதெல்லாம் மனம் வீசுக கூந்தலையுடையவரோ
தேவிபாகனே! இவவிடத்திற் காணப்போகின்றேன். எ - று. (சு0)

மையா களத்தாய் மறியாய் மழுப்படையாய்
பையா டரலணைய பாயவியடையா யனபிலாக்ருப
பொய்யாய் பிறந்திறவாப புண்ணியா வென்போலவரா
மெய்யாய் நினைத்தேன முடித்தருள வேண்டுமால்.

(இ - ள்) விடப்பொருந்திய கண்டதையுடையவனே? மாணேந்திய
வனே! மழுவாயுதந் தாங்கியவனே! படமவிரித்தாடும் ஆதிசேடனாகுரு சாப்ப
சயனதையுடைய பாயநது செல்லுமிடபததை வாகனமாகக்கொண்டவனே!
அனபில்லாதவாக்ருப பொய்யானவனே! பிறத்த லிறத்தல்லிலாத புண்ணிய
சொருபியே! என்போனறவாக்ருக குடியானவனே! அடியாளொன்று
கருதினெனதனை நிறைவேற்றவேண்டுமே, எ - று. (சு1)

என்று விழிமுடித்ததுக கையெந்தி யேக்குறறு
நின்று வருநது நிலையுணர்ந்தா மெய்பிரா
னன்று சுவரொழுது மாடரவிற கண்டியிலுவ
குன்ற மெடுத்தோ நெழுநதுவிழி கொட்டினான்.

(இ - ள்) என்று கண்களை மூடிக் கையையேந்தி யேக்கொண்டது நின்று
வருநதுகின்ற நிலைமையை யெழுது சிவபெருமானறிந்தான். அப்பொழுது
அச்சுவாததலத்தில் சித்திரித்திருந்த படமெடுத்தாடும் பாம்பினையில் அறிது
யில் கூருவ கோவாததனமலை யெடுத்திருடால் எழுந்தது நின்று கண்களை
யிமைத்தனா. எ - று. (சு2)

பாடினா னெஞ்சம் பதைப்பொழிந்தா னுச்சிகரந்
குடினா பசசைத துழாய்மொளவித் தூயோனைக
கூடினா னெந்தா யுலகொந்து கொண்டருள
நீடினாய் நின்ற நிமலா சரணென்னாள்.

(இ - ள்) (காலஞாணி) தோததிரஞ்செய்தாள். மனநடுக்கமகன்றாள். உச்
சிவில் கைகளைக்கூப்பினாள். பசியதுளபமாலையணந்த திருமுடியையுடையபுனி
தராகிய திருமாலேச் சமீபித்தாள். எந்தையே! உலகத்தையளந்து கொள்ளும்
பொருட்டு விசுவரூபங்கொண்டவனே! (காட்சிதந்து) எதிரின்ற மலரகிதனே!
அடைக்கலமென்றாள். எ - று, (சு3)

ஓதற் கரிய வருத்திரவக் கப்பெருமை
சூதாக் கறிவான புலப்படுத்தி யென்றருள
மாதர்க் காசே செளமியர்கோன மாதவமே
போதக கொழுந்தே யுரைக்கே னெனப்புகல்வான்.

(இ - ள்.) சொல்லுதற்கருமையாகிய உருத்திராக்கத்தின் சிறப்பை என்னுயிர்போலவார் அறியுப்படி யறிவிப்பா யென்று பிரார்த்திக்க, 'பெண்கள் நாயகமே! செளமியனென்னு மரசன புரிந்தபெருந்தவமே! ஞானச்சுடரே! சொல்கின்றோமெனச் சொல்வாராயினா, எ - று.

(கச)

ஊனு ரூபி யுருத்திவக கப்பெருமை
யானோ புகலவே னெனக்குமெளி தாயிறோ
வானு ததுபொறுத்ததாக கண்டா ரணிகைலை
கொனுகித் தேவா குழாமபோற்ற நிறபரால்.

(இ - ள்.) புலான மணங்கமழுநு சூலப்படைதாங்கிய சிவபெருமானது உருத்திராக்கத்தின் பெருமையை நாளை சொல்லவல்லேனா எனக்கும் அது எளிதாக நின்றதோ? எளிதன்று! அதனையணிந்தவர்களைத் தெரிசித்தவர்கள் அழகிய கயிலாசபதியின் சார்புமுற்றுத் தேவாகூட்டங்கள் துதிக் கவிளங்கு வார்கள். எ - று.

(கக)

சென்மித்த நாண்முதலாய்த் தீநெறிககட் சென்றுசென்று
வன்மித்த நெஞ்சராயக கொன்றுண்ட வனகணரு
நினமித் தரனரு ணிணமலியி லொன்றணிந்தா
லெனமற நவாபெறுமபே நெய்மனோக கெய்துவதே.

(இ - ள்.) பிறந்தநாண் முதலாகத் தீயொழுகுகங்களில் நடந்து நடந்து கடினசித்தமுடையராயக கொன்றுபுகித்த வனகண்ணருட, நியதிசெய்துகொண்டு சிவபெருமானருளிய பெருமைக்க வுருத்திராக்கமணியில் ஒன்றனைத் தந்தாலவர்களடையு பேறு எனப்போலவார்களுக்கடையத்தக்கதோ! என்ன.

யானு தவுமிழைத்தா ரானு மிம்மணியோ
போது தரித்திலரே லத்தவழும் பொய்மமையே
யூதி யுலோக முருக்கியவா சிந்தூரத்
தானு கொடுத்திலரே லென்னுமத் தனமையதே.

(இ - ள்.) எத்தகைத் தவத்தைச் செய்தவர்களானாலும் இவ்வுருத்திராக்க மணியை யொருகாலமும் அணியாதிருப்பார்களானால் தத்தவமும் பொய்யே யாய் உலோகங்களை மூசையிலிட்டுருக்கினவா வேதிச்சிந்தூரம் என்னும் பரிசு வேதியை யதனுட்சோககாவிடி லெனனபயனுண்டு அதுபோலவேயாம். ()

அனன மணிப்பெருமை யெனன லளப்பரிதான
முனனாப் பிறந்திறவா மூத்திழுக கண்ணுகித்
தொனமை யனவா யொழியாப் பவந்தொலைக்கும்
தனமை யுணைப்போ லெவருணாநதா தையலே.

(இ - ள்.) பெண்ணே! அத்தகைய உருத்திராக்கமணியின் மகிமையை என்னுள்ளவிட்டுச்சொல்ல முடியாது. பிறந்து இறக்குந்தன்மையற்ற சிவ பெருமானது முகத்தினகண்ணுள்ள கண்ணகி முதலின்றோன்றி, பழமையாய் நீங்காது தொடரும் பிறவியை அது தொலைக்குந்தன்மையை உண்ணப்போல் யாராதாம் அறிந்துள்ளாரா? (ஒருவருமில்ர்) எ - று.

(கஅ)

எனனாப் பலவு மெடுத்தோதி யெய்பிரான
பன்னு கணைப்புறத்து முனபோற ஸுயிலபயினருன

முன்னன் மறையோரா முடிவேந்த லெல்லோரும்
பொன்னுண் முளரிமயி லன்னவளைப் போற்றினா.

(இ - ள்.) என்று (அவ்வுருத்திராக்கத்தின்) பல சிறப்புக்களையும் எடுத்துச் சொல்லி, எமதுபெருமானாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி பண்டுபோல, விடப்பலையுடைய சேஷசயனத்தில் யோக நித்திரையிலிருந்தனர். முன்னினறவாகனாகிய நால்வேதமுணர்ந்த அந்தணாகளும் மகுடமணிந்த மன்னாகளும் ஆகிய அவகிருந்த யாவரும், பொன்மயமாகிய அன்றலாந்த தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய மயிலின சாயலையுடைய திருமகன்போலவானாத துதிசெய்தார்கள்.

கண்டிதுவென் னென்று திகைத்த கமலாக்கன்
கொண்ட வதிசயத்தி னினுறா குலத்தரசன்
ஒண்டொடித்த குழந்த வுயிர்ப்பாங் கியாகுழுமிந்
திண்டிறல்வேன் மன்னாக கெதிரோக்கிச் செப்புவார்.

(இ - ள்.) இதனைப்பாத்தது என்ன அதிசயமென்று திகைப்பெய்திய கமலாக்கன் அதிசயங்கொண்டு நின்றான். உயாகுலத்தரசனுன் கமலாககன் மனைவியாகிய காலஞானியைச்சூழ்ந்து நின்ற தோழியாகக் கூடி, மிக்க வலி தங்கிய வேலேந்திய அரசனை எதிரோக்கிச் சொல்லுகின்றார்கள். எ - று. ()

வேந்தர் குலத்துதித்து வெண்குடையிற் பாபுரக்கு
யாந்தரில் யானொருவ னென்ன மனநிலையேல்
காந்தையரில் யானொருத்தி யென்னுங் கருத்துளையாய்ப்
பூந்தளவ மூரலா ரினனுருவாய்ப் போதுதியால.

(இ - ள்.) அரச குலத்திற்குன்றிவெண்கொற்றகருடை நீழலில் உலகத் தைக்காகும் மானிடரில் யானுமொருவனென்று உன்மனதிற கருதாதே. அரச மங்கையர்களில் யானொருத்தியென்னுங் கருத்துட்கொண்டு அழகிய முல்லையரும்புபோன்ற பலவரிசையையுடைய மங்கையரது இனிய வடிவமாய வருவாயாக. எ - று. (ஏக)

எனரு ரவரை யெதிரோக்கான கீழ்நோக்கி
நினரு னுளத்து நிலையழிந்து செப்புவான
குன்ற ரிளமுலையா ளானுருவங் கொண்டனளேற்
பின்றழ் குழல்வனிதை யாவனென்ப பேசினான்.

(இ - ள்.) என்று கூறிய அம்மாதாளை (அரசன்) நோக்கோகாதவருயத் தலையிறங்கிப்பார்த்து நின்று, மனநிலைமை தவறிச்சொல்கின்றான். மலை போன்று பூரித்த இளமைவாய்ந்த தனங்கையுடைய காலஞானி ஆணவடிவு மேற்கொள்வாளாகில் யானும் பின்னேதொட்குங் கூந்தலையுடைய பெண் வடிவமாவேனென்று சொன்னான். எ - று. (ஏக)

அக்கால யன்னவளு மாண்பாலா யானுறுப்பின
மிககா ரிவனுமொரு பெண்பாலாய் மேயினுன்
ரெருக்கா ரிவாபெயரு மமுமுறையே சூடினா
முக்கா லமுமுணர்ந்தோர் மொய்குழலை வாழ்த்தினா.

(இ - ள்.) அப்பொழுது காலஞானியும் ஆண்வடிவாகி ஆண்டன்மைகருவிய அவயவங்களிற் சிறந்தனன், இரதக்கமலாக்கனும் ஒரு பெண்வடிவைப் பொருந்தினன். ஒன்று கூடிய அவ்விருவரும் தங்கள் பெயரைத்தாம் மேற்கொண்ட வடிவிற்கேற்பத் தரித்தார்கள். திரிகால வாததமானவர்களையும்நிறத்தஞானிகள் காலநேமியை வாழ்த்தினார்கள். எ - று. (௭௩)

மாறா நலனுக்கந்தா நீங்கிருவர் மாநிலத்தோர்
கூறாப் பழிசுமநதான மேனாட்டுக் கோவேந்தன்
சீறாக் கருணைச் சவுமியனுந் தனசெவியி
னேறாப் பெரிதுவந்தான் சென்ற விடைசிலநாள்.

(இ - ள்.) இவர்களிருவரும் நீங்காத இனப் மறுபலித்தார்கள் மேனாட்டுச் சக்கிரவாததியாகிய பிரமநாதன் பெரிய நிலவுலகத்தோர் சொல்லும் பழிப்பையடைந்தான். சினங்கொள்ளாத கருணையையுடைய செளமியனும் இச்செய்திகேள்வியுற்று மிக்ககளிப்படைந்தான். இவ்வாறு சில நாட்கள் கழிந்தன.

கொங்கன் குடநாடா கோமான் சவுமியனா
மங்க ணரசுகழிச்சென் றையாவெங் கோமகனா
மங்கையென நினமகளோர் மைந்தனெனப் போபுனைந்தார்
துங்க விதிநிலைமை யாரோ துடைத்தொழிப்பார்.

(இ - ள்.) கொங்கு நாடுடையவனும் மேனாட்டிறைவனுமாகிய பிரமநாதன், செளமியன் ஆள்கின்ற இராச சபையிற்போய், ஐயனே! என் சிறந்த குமாரன் கமலாக்கன் பெண்ணெனவும், உன் குமாரத்தி கர்லஞானி ஒப்பற்ற ஆடவனாகவும் பெயர் தரித்ததுகொண்டார்கள. வெற்றிபொருந்திய விதியின் நிலைமையை யாரதாம் நீக்கி விலக்குவோர்? எ - று. (௭௪)

என்ப துரைத்தாங் கவற்கிளையோ நென்னநின்ற
மின்பொருத வேலோன் விபூதன நனகஞர்
யன்பி னளித்தசித்தி ராங்கனையை நலருதியே
லின்பப் பெருமணஞ்செய் தினனே முடித்ததுமென.

(இ - ள்.) என்னும் விடயத்தைக்கூறி, இக்கமலாக்கனுக்கு இளையோனாகவுள்ள மின்னல் வீசும் வேலேந்திய விபூதனுக்கு, நீ அன்போடுபெற்ற சித்திராங்களை யென்னுங் கணிகையைத் தருவாயாயின, இன்பந்தருளு சிறந்த மணவியைச்செய்து இப்போதே முடிப்போமெனக் கூற. எ - று. (௭௫)

தம்மி லியைந்து மணமொழிந்த தண்டரள்க்
கொமமை வனமுலையைத் தனமகற்குக் கொண்டபின்னர்
செமமைத் தனிககோற குடநாடன் சேரலாகோன்
வெம்மைச் சுரங்கழிய மேனாடு புக்கனனால.

(இ - ள்.) தமக்குள் சம்மதித்து மணம்பேசிக் குளிர்ந்த முத்துமாலையணிந்த குவிவாகிய அழகிய தனமுள்ள சித்திராங்கனையைத் தன் குமாரன் விபூதனுக்கு மனைவியாகக் கொண்டபின்னர், ஒப்பற்றசெங்கோலுடைய மேனாட்டரசனாகிய சேரர்களின்றலைவன் [பிரமநாதன்] பெரிய காலகளை யெல்லாங்கடந்து சேரநாட்டையடைந்தான். எ - று. (௭௬)

மின்னிலை வேலோன விபூத னெடுயரிசியா
தன்ன மனையசுத்தி ராங்கனையும் வைகனா
ஞன்னருஞ்சீர நலகு முருத்திரவக கந்தணவார்
மன்னு பெருஞ்சிறப்பி னுடகழித்தார மாநிலத்தில்.

(இ - ள்.) மின்னலை வீசும் வேலையுடைய விபூதனெடும அன்னம் போல்
நடையையுடைய சித்திராங்கனையும் பரியர்மல் வாழ்ந்திருந்தான். நினைத்தற்
கரிய சிறப்பைக்கொடுக்கும் உருத்திராகமணியை நங்காதவர்களாய் இப்பெ
ரிய பூமியில் நிலைபெற்ற பெருஞ் சிறப்போடு தங்கள் வாணன் கழித்தார்கள்.

குடக்கோனு மற்றைச் சவுமியனுங் கோலக
கடற்கோ லிருநிலத்துச் செங்கோற் கடனறிற்ம்பா
குடற்கோலி யிட்ட வுருத்திரவக கத்தால
விடக்கோலக கண்டத்தான றென்கைலை மேயினா.

(இ - ள்.) சேரநாட்டிறைவனு பரமநாதனும் மற்றவனாகிய செளமிய
னும் அழகிய கடல்குழந்த பெரிய பூமியில் செங்கோலை முறைதவறும்ற் சென
த்தி, கங்களுடலிற் குழந்திருக்குமபடி தரித்த உருத்திராகமணியினால் விடந
தங்கிப் அழகிய கண்டத்தைபுடைய சிவபெருமானது சிறந்த கைலாய பதவி
யைப் படைந்தார்கள். எ - று.

(எசு)

ஈது நிகழ்ந்தகதை யெனனா விருது கடஞ்சு
சூத னுரைத்தா னதுவுணர்நதார தொனமையோ
யாதி யுருத்திரவக கத்தி னணிபெருமை
யோதுவது நீர்கேடக வினனு முளவென்றன.

(இ - ள்.) இது முண்டந்த சரிதப் பன்னு மைச்சாணிய முனிவாகட்
ஞச் சூதமுனிவா கூறியருளினார். பழமையாயுள்ள அம்முனிவர்கள் அதையறிந்
தார்கள். முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானது உருத்திராககத்தினழகிய பெரு
மை நீங்கள் கேட்குமபடி சொல்லத்தக்கது மற்றொன்றுண்டெனது சூதமுனி
வா சொல்லுகின்றார். எ - று.

(அ௦)

எழுதிக்கழி நெடியடியாசிய விருத்தம்.

பொருத்தினை புரட்டி மறுகிவீழ் பரவைபுடைபடு நெடுநிலப் பரப்பிற்
றருந்தரு வுலகி னலவளஞ் சுரப்பத் தமனிய விஞ்சிசூழ் கிடகருந்
திருந்திய திறப்புச் சக்கர மெனனுந் திருந்த ரநகாச சிறந்தோன
மருந்தினு மினிய சுப்பிர தீப னெனனுமோ மறையவ னுனனால்.

(இ - ள்.) மோதுகின்ற அலைகள் புரட்டிச் சுழன்றுவீழுக கடல்குழந்த
பெரிய பூலோகத்திலே, கற்பகத் தருவால் வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கப்பட்ட
தேவலோகத்தைப்போல நல்லவளப்பங்களை விசேடிக்கப் பொருத்தில்கள் குழந்
திருக்கும் திருத்தமான வலிதங்கிய பூச்சக்கர மென்னும் பெயர் தங்கிய சிறந்
தநகர மொன்றுள்ளது அநகரத்தில் பெருமையமைந்தவனாகிய அழித்தினு
மினிய சுப்பிரதீபனென்னும் அந்தணனொருவனிருந்தான். எ - று.

(அக)

ஆங்கவ னருஞ்சீர வளத்தொடுஞ் சிறகு மந்தண னன்னவன்
றனக்குப், பூங்குழ லலங்க னை மைந்தரு மவர்க்கு மைந்தரும் பொலிதர

நின்றான், நேங்கம ழிதழிச சென்னியா னடிகழிச சென்னிதாழ்ந
திதைஞ்சுறா திறனு, மோங்கு மறைதோந் துருத்திர வக்க மல்லது
புனைவதற குணரான்.

(இ - ள்) அச்சுப்பிரதீபன அரிய சிறப்புற வளங்களோடு பெருமை
வாய்ந்த அந்தணன், அவ்வந்தணனாகமுகிய வீரக்கழலணிந்த புத்திராக்கரும்
அவர்களுக்குப் புத்திரர்களும் விளங்குபபடி வாழ்தான். மணங்கமழங் கொண்
தையாலையணிந்த முடியையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளில் சிவசுத
தாழ்த்திப்பணிதலும் பெருமைமிகக் அருமையாகிய வேதங்களுணரந்து உருத்
திராக்கமணியை யணிவது மல்லாமல் மற்றொன்றறியான எ - று (அஉ)

தனத்தத தொழுகு மனைவியு மகாருந் தன்குலக் கிளைஞரும் பசும
பொன், மனவிழைத் தணியு மணிவெறுத் தனரா யுருத்திர மணியொ
டுஞ் சிறப்பா, ரணையமா மணிபெற றணிசூநாக கல்லா லாரமு தீனித்
திடான் மறையோ, னினையதோ காலை யிவனையோ காங்க னென்னு
மோர் முனிவர நெதிராதான்.

(இ - ள்) தன் வீட்டில் வசிக்ரும மனைவியு புதல்வருத் தன்மரபினரா
கிய பந்துகளும, பசும்பொன்னில் இரத்தினங்களிழைத்துத் தரிகின்ற ஆப
ரணங்களை வெறுத்தவாகளாய் உருத்திராக்கமணி யணிந்தே சிறப்படைவாரா
கள். அந்தச்சிறந்த உருத்திராக்கமணியைத் தரிப்பவாகட்டே யல்லாமல்
பிறாக்கு நல்ல உணவையளிக்கமாட்டான். இப்படிப்பட்ட காலத்தில, இவ்
வந்தணனை யோகாங்ககரெனும் ஒப்பற்ற ஒருமுனிவா கண்டார். எ - று. (அஉ)

ஆயமா தவத்தோ நெதிரதனு நோக்கு மருமறைச சுப்பிர தீபன,
ஆயமா தவத்தி னொழுகின னென்னும் பசியொடுந் துயரின னெனி
னும், போயநா ளுடையோ னுருத்திர மணியொன றணிந்திலாப புன
மைய னிவறகு, மேயதோர் பிச்சை யளிக்கினும் பாவ மென்றுளத்
துணர்ந்தனன் வெகுண்டான்.

(இ - ள்) அத்தகைய யோகாங்க முனிவா வருதலு, அவரைக்கண்ட
அரியவேதமுணர்ந்த சுப்பிரதீபர், இவன் மிக்க வயதுடையவனானாலும், உருத்
திராக்கமணி யொன்றேனும் பூண்டிலலாத அறப்பொருள்கின்றான் புனித
மான பெருந்தபோ மாகக்கத்தில் நடந்தவனானும் பசியோடு வருந்துகின்றவ
னானும் இவனுக்கு இயைந்த ஒரு பிச்சையிடும் பாவமென்று தன் மன
திற மெரிந்துகொடுத்தார். எ - று. (அச)

எரிபெரும் பசியின், கடுவென வெடுக்கு மிருந்தவ னினையுரின
திரப்பப், புரியுமா தவத்தி ருருத்திர மணியொன றணிந்திலா போ
கெனப் புகனா, னரிதுறும் பசியி னின்றயோ காங்கன போகல னாங்க
வன் றன்னைத், தெரிதரு மறையோன சிறாவளைந் துரப்பித் தள்ளலும்
வெகுண்டவன் செப்பும்.

(இ - ள்) விடம்போல வயிற்றிலெரிக்கின்ற பெருப்பசியோடு பெருந்தவ
முடைய யோகாங்க முனிவர் நின்று நின்றுயாசிக்க, (சுப்பிரதீபர்) பெருந்தவ
முடைய! உருத்திராக்க மணியொன்றேனும் மணிக்கிலீர். போகக் வெண்க
கூறினார். அருப்பெருப்பசியால வருத்திய யோகாங்கர் போனாலிலை, அத்தனைத்

தெரிந்த அவ்வேதியருடைய சிறுவர்கள் அவயோசாங்கரைச் சூழ்ந்துகொண்டு கோபித்துத்தள்ளவும், அவயோசாங்கா கோபித்துக்கூறுவார். ஏ - று. (அஃ)

இரப்பவாக் கிரங்கி யீகலை மறுத்தா யெனதுமுத் தண்டு தொட்டிமுத்தாய், பரப்புநான் மறையோர் குலத்தினிற் றேன்றிப் பாதகம் பயின்றனை யென்னு, வுனத்தனை புறம்போய்த் தொடுகட லாடையுலகெலா மொருகுடை நிழற்றப், புறக்குமந நகரத் தரசுழிச சென்றா னிவனிழைத் தனவெலாம புகன்றான்.

(இ-ள்.) யாசிப்போர்க்கு மனமிரங்கிக் கொடுத்தாயில்லை; தடுத்தாய், என் திரிதண்டத்தைக் கையாற் பிடித்திழுத்தாய். பரவிய நான்கு வேதமுணர்ந்த அந்நணாகுலத்திற் பிறந்து பாவஞ் செயதாயெனக்கூறி வெளியே சென்று, தோண்டப்பட்ட கடலாற் சூழப்பட்ட பூமிமுழுவதையும் ஒப்பற்ற சந்திர வட்டக்குடை நிழல் செய்யக்காக்கின்ற அந்நகரத்தரசனபாறசென்று, இச் சுப்பிரதீபா தெய்தனவற்றை யெல்லாஞ் சொல்லினா. ஏ - று. (அஃ)

கொற்றவெண் குடையோ னதுவுளத் தடைதது வெகுளியிற் கொண்டனன் கொதித்து, மற்றையம் மறையோன சுப்பிர தீபந் கொணாகென மருங்குநின் றவாபோய்ச், சொற்றன ரவலு மடைந் தன னென்னை தூயமா முனிவனிவ விருத்த, னுற்றன னென்ற லுருப் பரோ பெரியோய் நினதருட குடன்படா திதுவே.

(இ - ள்) வெற்றிதங்கிய சந்திரவட்டக் குடையையுடைய அரசன் அதனை மனங்கொண்டு சீறிப்பெருங்கோப மெய்தி, அவ்வாறியற்றிய சுப்பிரதீபனெனும் அந்நனைக் கொண்டிருக்க வெனக்கூற, அருகே நின்றவாகன சென்று சுப் பிர தீபருக்குச் சொல்லினா அதனால் சுப்பிரதீபா அங்கெய்தினர். ஐயா பெரியோரே! புனிதமாகிய இப்பெரு முனிவன் விருத்தன வந்த விடத்தில் கோபிக்கலாமோ? என்ன? இஃதுன்கருணைக்குத்தக்கதன்று. ஏ - று. (அஃ)

எனமுதற் றனிக்கோ லிறையெடுத்த தூண்பப் பெருந்தரு மறை முழு துணாரதோன, மனுநிலத் துதிக்கு நராககெலாம புனைவா னுருத் திரமாமணி வேண்டு, மனையது புனையாக் காண்கினு மவர்க்கே யருநா கதுபுனை திலலோ, வினைசெய்மா தவத்தி னுயாந்தவ லொனிலுந தென் திசை யவாக்கென விரித்தான்.

(இ - ள்) என்று முதன்மைவாய்ந்த ஒப்பற்ற செங்கோலை யேந்திய அரசன் எடுத்ததுச்சொல்ல, எழுதுதற்கரிய வேதங்களைபுணர்ந்த சுப்பிரதீபர், மாறுடர்க்குரிய பூமியிற்றேன்றிய மாந்தா யாவர்க்கும் சிறந்த உருத்திராக்க மணியணிதல் வேண்டும். அதனை யணியாதவாகளைப் பார்த்தாலும் பாராதவா க்ளுக்கு அரிய நரக்கதியுண்டாம். உருத்திராகமணியணியாராயின் புண்ணிய வகத்தாற் செய்த பெருந்தவத்தால் உயர்ந்தவர்களானாலும் யமபுரமேயடைவ ரெனக்கூறினர். ஏ - று. (அஃ)

அவனது புகலநின்றயோ காங்க னருளுசின மடைந்தனன் மற்றீக, கிவனுடை மணியு மென்னுடைத் தவமு மீந்நிலை பகுத்தறி யிறைவ, பவனமிச் சடங்கொண் டேகையைந் தருவிற் பணிமலர் கொணர்குவ னென்று, னுவனுமறி ததுசெய் தளிக்குமேற்கேட்டி பென்றன னாங்கவ னுரைப்பான்.

(இ - ள்.) சுபபிரதிபா அவவாறுசெரல்ல, யோகாங்கர் பெருங்கோபமெய்தி, இப்பொழுது இவருடைய உருத்திராக்ஷமணியினையையும் என்னுடைய தவத்தினைபுட இந்நிலையிலே பருத்தறியக்கடவாய். அரசனே! இவ்வுடலோடு தேவலோக மெய்தி, பஞ்சதருவின குளிர்ச்சிவாய்ந்த மலரைக்கொண்டு வருவேனென்றான். அச்சுபிரதிபா அப்படிச் செய்வாராகிற கேட்பாயென்றான் அதற்குச் சுபபிரதிபா சொல்லுகின்றான். எ - று. (அக்)

முடிவல்லாத தொளிநு முகத்தின் னாகி முழுமதி வெண்குடை வேந்த, குறுகிவிண னுலகத் தருவையோரா பூசை கொணாதரப் புரி குவ னினனே, ஶிறையிது பொழுதி னந்தியென நிகைத்தா னின்ற யோ காங்கனமுன னியற்ற, மறுவறு யோகத் துயர்நில மடைந்தான கொணாதன்னன் கற்பக மல்பபூ.

(இ - ள்.) புன்னகையருமபிப் பிரகாசிக்கு முகமுடையவராய், பூரண சூதிரனபோன்ற வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அரசனே! ஒருபூனையானது தேவலோக மடைந்துகற்பகத்தருவைக் கொண்டுவரச்செயவேன. இதனை இப்போதே கூண்ட நேரத்திற் காணக்கடவா யெனக்கூறினா. அருகிருந்த யோகாங்கா முன்னே பயின்ற குற்றமற்ற யோகத்தினால் தேவலோகஞ் சாரந்து அழகிய கற்பகாலாகளைக் கொண்டுவந்தனா. எ - று. (கூ0)

ஒருதனிச செங்கோ லாக்குண வெந்தா னின்றன ருவந்ததி சயித்தா, ரருமறை தெளிந்த சுபபிர தீபன நன்மகை யகத்துறை பூசை, தருகென நின்ற மநலையோ டினனப் பூசையைக் கொணாதவட சாரந தான, கருணையெம் பெருமா னுருத்திர வகமப் புனைநஞ்ஞ தியாவருங் கண்டாரா.

(இ - ள்.) ஒப்பற்றுச் சிறந்த செங்கோலையுடைய அரசன கண்டு சந்தோஷித்தான். அருகிருந்தவர்கள் அதிசயமுற்றார்கள். அரிய வேத முணர்ந்த சுபபிரதிபா தய வீட்டிலுள்ள பூனையைக் கொண்டுவருவென, அங்கிருப்பினிலே யோடிச் சென்று, அப்பூனையைக்கொண்டுவந்து அவாபா லடைய, அதுகிருபா மூத்ததியாகிய எமது சிவபெருமானுடைய உருத்திராக்ஷமணியணித் திருந்தையாவருங் கண்டார்கள். எ - று. (கூக)

கொணாதவப் பூசை தன்னொடு நீபோய்த் தேவானோன கொடிநக ரடைந்து, மணநதரு தருவி னொருதருக் கொணாதி யென்றான் வானபுர விடுபப், வுணாதவப் புலவா கோமக வற்றகுத் தனிமணி விமானமொன்றாயத்து, நிணங்கொளக் குலிசி வெள்ளைவா ரணத்தி னெதிரந்திரு நெடுங்காங் குவித்தான்.

(இ - ள்.) அவவாறு கொண்டுவரப்பட்ட பூனையுடன், நீ போய் இந்திரனுடைய கொடிகள் கட்டிய நகரத்தைச் சார்ந்து, மணம் வீசும் பஞ்சதருக்களில் ஒருதருவைக் கொண்டுவருக் வென்று, ஆகாயவழியிற் செல்லுமபடி விடுப்ப, இதனையறிந்த அததேவராசனாகிய இந்திரன் அப்பூனைக்கு ஒப்பற்ற இரத்தின விமானமொன்றைப்பி, மாமிசந்தோயந்த அந்த வச்சிரபானி ஐராவதமூர்த்து எதிரா சென்று செடியத்தனானிருக்கையுங் கூப்பி வணங்கினான். எ - று. (1)

உருத்திர மணியிற் பொலிந்திரு வருவ நோக்கின னுள்ள நெக்குருகி, யிருக்குணாத தளந்த சுபபிர தீப ரினிதரு தருமினா கொல

லென், நந்தியின் வினவி யெடுத்தனைத் துச்சி மோந்தனன் மடியகத் தருளிற், பொருத்திநீ போந்த தென்னையென் றுண்பப்ப புருந்தவா றுணாததப பூசை.

(இ - ள்.) உருத்திராக்கமணியோடு விளங்குகின்ற திருவுருவத்தைக்கண்டு, மனம் நெகருவிட்டுருகி, வேதங்களைக்கற்று அளவுபடுத்திய சுப்பிரதீபா இனி மையாக இருந்தருள்கின்றாரா? என்று ஆசையோடு கேட்டு, அப்பூனையை வாரிமெடுத்தது மாபோடணைத்து உச்சிமோந்து தன்மடியில் அனபுடனிருத்தி நீ யிங்குவந்த காரணம் யாதெனக் கேட்ப, அப்பூனையானது நடந்தவரலாற்றினைச் சொல்லியது. எ-று. (கூஉ)

கேட்டுழி மகிழ்ந்து மனங்களி சிறந்திங் கிதுபெறக் கிடைத்தன மென்னு, வாட்டிற்ற நேவ சித்தனை நோக்கி வருதிநந தருவிலோர் தருவை, மூட்டொடு மெடுத்ததுச செல்லுதி யென்னு முழுமணி மான மொன் றுதவித், தாட்டுணை தொழுதப பூசையைப் பொதி யென்றன னிமையவா தலைவன்.

(இ - ள்.) தேவாகட் கிறைவனாகிய இரத்திரன் (பூனையின் விரத்தாந்தத் தைக்) கேட்டவுடனே மகிழ்வெய்தி மனங்களிகூர்ந்து, இப்புண்ணியத்தினை அடையப்பெற்றோமென்று, கோத்திதனாகிய வலியுள்ள தேவசித்தனைப்பாது, வருக, நீ நமமுடைய பஞ்சதருக்களில் ஒருதருவை வேருடன் எடுத்திப்போருக வென்று கட்டளையிட்டு, சிறந்த இரத்திரன் விமானமொன்று கொடுத்தது, அப பூனையைப் பாதங்களிற் பணிந்து செல்லுக் வென்றனன். எ - று. (கூச)

மானநின் றிமைக்குங் கதிரொளிக் கறறைப் பரிதிசெங் கதிரொளி மழுக்கி, யேனைமா நிலத்தின யாவருங் காண மெனமெல விறங்கிய விதனைத், தானிழிந் திறங்கித் தருவொடுந் தேவ சித்தனென பவனெடுந் தழுவி, மேனிவந் திலங்கு வெண்குடை வேந்த னரசவை மேவிரின் றுளதால.

(இ - ள்.) அவவிமானத்திலிருந்து பிரகாசிகுங் கிரணங்களோடு கூடிய பிரகாசத்தொகுதியானது செவந்த சூரிய கிரணங்களை யு மழுங்கச்செய்து, ஏனையபெரியபூமியிலுள்ள யாவருங் காணுமபடி பையப்பைய விறங்கிவருகின்றது. பூனைவிமானத்தினின்றும் கீழிறங்கிக் கற்பக தருவோடும் தேவசித்த னென்பவனோடுஞ் சேர்ந்து, மேலோங்கிப்பிரகாசிகுங் வெண்கொற்றகருடையையுடைய அம்மன்னவன் சபையைடைந்து நின்றது. எ - று. (கூடு)

கண்டன னரச னுச்சிகை கூப்பி நின்றனன் கருணையிற் பூசை, யெ ண்டருந் தவத்துச சுப்பிர தீபன் றனைவலம் புரிந்தரு கிருப்பத, திண்டி றற நேவ சித்தனுந் தொழுது நின்றனன் நேவனின் னருளால, விண்ட லம்புரப்ப தென்றனன் நெழுதே னென்றனன் விண்ணவா பெருமான்.

(இ - ள்.) மன்னவன் அதனைக்கண்டு உச்சியின்மேற் கையைக் குவித்து நின்றனன். பூனையானது கிருபையோடு எண்ணுதற்கரிய தவத்தையுடைய சுப் பிரதீபரைப் பிரதட்சிணஞ் செய்து சமீபத்திலிருக்க, மிக்கவலிதனாகிய தேவ சித்தனும் வண்டுகளினின்று, தேவனே! உமது திருவருளால் தேவலோகத்தை யரசாள்வதென்றும் உம்மை நமஸ்கரித்தேனென்றும் இரத்திரன் கூறினன். (கூ)

என்றினி துவந்த தேவசித் தனுமற் றிருஞ்சினைக் கற்பகத் தருவு, மன்றுவே தியனை வலந்திரிந் தாங்க ணவனுழை யிருப்பமா மேருந், குன்றிரு தடந்தோ ளரசாகோ மகனுங் குறித்தன னதிசயங் கொண் டான், மன்றலந் தெரியல் வெண்குடை வெந்த னெழுந்தனன் பின்ன ரும வனங்கி.

(இ - ள்) என்று இனிடைபோடு மகிழ்வெய்திய தேவசித்தனும், பெருங் கிளைகளையுடைய கற்பகவிற்குங்மும் அப்பொழுது சுப்பிரதீபரைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து அவ்விடத்தில் அவர்குவிசுருக்க, மகமேருகிரியைப்போன்ற பூரித்த இருதோள்களையுடைய இராசராசனும் அதிசயமெய்தினன். மணம் வீசும் அழகிய மாலைமணிந்த வெண்கொற்றக்குடையை யுடைய அவ்வரசனெழுந்து மலங்கரித்தது. எ - று.

(௧௬)

பொன்னகாப் புகுந்த பூசையை நோக்கிப் பொன்னகா புகுந்துள் வாரது, மநற்காப் பெருமா னினக்கரும பூசையளித்ததுவந்தருளிய வாரது, மின்னலாச சினைப்பூங் கற்பகங் கொணாரது புகுந்தனை யிலையெல்லா மிசைப்பா, யென்னவப் பூசை மறையவாப் பார்ப்பப் பசுநதி யென நன் னிசைக்கும்.

(இ - ள்) தேவலோகத்திற்குப்போன பூனையைப்பார்த்தது, நீ தேவலோகத்திற்குப்போன வகையுடைய அங்குரிக்குத்தலைவனுன இர்திரன் உனக்கு அரிய வழிபாடுசெய்து மகிழ்த வகையுடைய, இனிமையான மலர்கள் பொருந்திய கிளைகளையுடைய கற்பகவிற்குச்சத்தைக்கொண்டுவந்த வகையுடைய ஆகிய விவற்றையெல்லாம் சொல்லுக வெனக் கேட்க, அப்பூனையானது சுப்பிரதீபரைநோக்க, அவா சொல்லுகவென, பூனை சொல்லுகின்றது. எ - று.

(௧௭)

அவங்கொளி விரிக்கு முழுமணி மான மடைந்தன னந்தரம் புகுந்தே, விலங்கொளிக் குலிசி வெள்ளைவா ரணங்கொண் டெதிரந்தன னெனையதி னிருந்திப், பொலங்கதிர் நழைந்த விண்ணுல கடைந்தான் பூனை வெண்கொ புரிந்தா, னலங்கொ மருமத் தெடுத்தெடுத்த தனைத்தா னுச்சிமொந் தருளொடு நயந்தான்.

(இ - ள்) பிரகாசிக்கின்ற ஒளிமைப் பரவச்செய்யும் முழுமணிகளாலாக் கப்பட்ட விமானத்தி லிவாந்த தேவலோகமடைந்தேன். ஒளிவிளங்கும் வச்சி ராபுதமேந்திய இர்திரன் வெள்ளையானையாகிய ஐயாவத்ததைக் கொணாரது எதிராவது, எனனை அதன் மிசையிருக்கச்செய்து, அழகிய கிரணங்கள் மிக்க விண்ணுலகஞ் சொந்த மேண்கொண்டவாய் பூசைகளைச் செய்து, நன்மையிருந்த மார்பில் எடுத்தெடுத்தேனைத்து உச்சிமொந்து அனல்போடு சொல்லுகின்றான்.

எழுமுழை விருமபிப் பெரன்ன நடைத்த நெதுவென னென்றன் ன, னுமமுழை யவையி னிகழ்ந்தாவ மலனுந் குரைத்தன னாங்கவ னுவந்து, பைமமலாத் தருவு மாளமும புரிந்து விடுத்தலும பனைத்தற விங்குங், கொமமைமெம முலையா என்னவன நேயி யடைந்தன னதிசயங் கொண்டான்.

(இ - ள்) எம்மிடத்தில் விருப்புற்றுத் தேவலோகமாகிய இப்பொன்னகையடைவதற்குக் காணமென்னவென வினவு, அரசனாகிய உம்முடைய

சபையில் நடந்தவற்றை இந்திரனுக்குயான சொன்னேன். அதற்கவன் சந்தோஷித்தது, பசியமலர்களை யுடைய கற்பக விருட்சத்தையும் விமானத்தையும் விரும்பிக் கொடுத்தவுடனே, கிளைத்து மிகவும் பூரித்த சிகரம்போன்ற ஆசையைவிளைக்குந் தனத்தையுடைய அவவந்திரன் மனையியாகிய இந்திராணிகண்டு அதிசயமுற்றான். எ - று. (௧௦௦)

சுழல்விழிப் பூசைக் குரியதொன நன்றி வரன்முறை பூசனை தொகுத்தா, யமலரக கெனநின் நனபுமிக குருகிக கற்பக முத்தலொடு மளித்தாய், நிழலணி புனைநதா யீங்கிதற கெனனை பணித்திர நிகழத்தென நிகழ்த்தக, குழலிசைக் குதலை மதியொடு துடங்குங் கொம்பரன் னவடகவனகூறும.

(இ - ள்.) சுழல்கின்ற விழிகளையுடைய பூளைக்குச் செய்யவேண்டியதொன்றல்லது, தூனமுறையே பூசைசெய்தீர். தீயிற்பட்ட அரசுக்குபோல அனபுமயமாக நின்று மிகவும் மனமுருகி, கற்பகவிருட்சத்தை வேரோடுகொடுத்தீர் ஒளிவீசும் ஆபரணங்களைச் சூட்டினீர். இதற்கு அவ்வகைய தூய்மைத்தன்மையாது சொல்லுகவெனச் சொல்ல, வேயங்குழலபோலுங் குதலைச் சொல்லோம சந்திரனோடும அசைகின்ற பூங்கொம்பு போலவாளாகிய இந்திராணியே இவந்திரன் சொல்லுகின்றான். எ - று. (௧௦௧)

அரளிநு விழியொத் திருவினைந் கொடாச்சி யகற்றிய வருத்திர வக்கம, வரன்முறை தரித்த மாட்சியின் யாமோ மூவரும் வணங்குதற் குரித்தால், ளிரவிய களப முகிண்டிலை பொறுத்த மெலலிடை யுருத்திர மணியைப், பரமுணாந தறிவோ ரறிகுவ ரவரும் பரமெனச் சென்னிதாங் குவராவு.

(இ - ள்.) களபப்பூச்சணிந்த அருப்பிய முலைகளைச் சமந்த நுண்ணிய இடையை யுடையாளே! சிவபெருமானது இருவிழிகளைப்போன்று இருவினைச் சம்பந்தத்தை விலக்கிய உருத்திராககத்தை முறைப்படியணிந்த பெருமையாலயாம்மட்டுமே திரிமூர்த்திகளும் வணங்குதற்குரியதாம். உருத்திராககமணியின் மேன்மையைத் தெரிந்துணர்ந்தவாகள உணாவார்கள் - (அத்தகையினரும் இப்பூனையைக் காணின்) மேலானதென்று சிரமிசை வைத்துக்கொள்ளுவார்கள். எ - று. (௧௦௨)

புண்ணிய மணியி னிலையினைப் புகல்கேம் புலோமசையினதுகேட்டறிதி, யண்ணலங் கைலை நென்னலெம் பெருமா னருநடம் பரவுதற்குடையதேன், நுண்ணெனக் கணக்குங் கவையடிப் பகடு துரநடு தென்றிசைக் கிழவன், வண்ணவார கணக்குச சித்திர குத்தன றனனொடு மரனடி வணங்கி.

(இ - ள்.) புண்ணியசொருபமாகிய வருத்திராகக மணியின் தன்மையைச் சொல்லுவோம், புலோமன மகளாகிய இந்திராணியே! இனிதாகக் கேட்டுணாவாயாக. பெருமைபொருந்திய அழகிய கைலையிலுள்ள வெமது சிவபெருமானது அரிய திருத்தாண்டவத்தை நேறறுதொழுதற்குச் சென்றேன். அச்சந்தரும்படி கணக்கின்ற பிளவுபட்ட அடியையுடைய எருமைக்கடாவைச் செலுத்தி யுயிரகளைக் கொல்லுகின்ற தென்றிசைக் கிறைவனை இயமன் பருதிக ளுமைய நெடுக கணக்கிற்குரிய சித்திரகுத்த னென்பவனோடுசிவபெருமான் திருவடிகளைப்பணிந்து, எ - று. (௧௦௩)

கலிலைத்துறை.

இருநிலத்துள் வுயிர்த்தொகை யாவையு மியற்று
மருவினைப்பய நவவழி யாங்கவைக் கருள
மருவு நாறகதி பற்பல பதவியும் வருதநாய்
வெருவு தெனபுலத தடுதொழி னரகமும் வித்ததாய்.

(இ - ள்). பெரிய பூரியிலுள்ள ஆன்ம கோடிகளெல்லாங் செய்கின்ற அரிய வினைப்பயனகளை யப்படியே அவ்வாண்மகோடிகளுக்கு அருளபுரிய, பொருந்திய (தேவா நரகா மனிதா விலங்கு) எனவும் நான்கு கதிகளையும், (கைலாயம், வைகுரதம், சத்தியலோகம், அமராவதி, சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சிய முதலிய) எண்ணிறந்த பதவிகளையும் ஏற்படுத்தினீர். அச் சந்தரத்தக தென்றிசையில கொலைத் தொழிலையுடைய நரகங்களையும் உண்டசெய்தீர். எ - று. (க0ச)

நீய செய்தனா யாவருந தெனபுலத தென்பா
லாய தீவினை யனுபவம் பெறுவதற கருளி
மேய நலவினைப் பயனுனோரா நின்னடி விருமபித
தூய சேவடித துணைபெற வளி தனை தொல்லோய்.

(இ - ள்). கொடுந்தொழில் புரிந்தோர யாவரும் தென்றிசையிலுள்ள வென்னிடத்தில் தீவினைக்கேற்ற நரகப் பிராப்தி பெறுமபடி கட்டளைபிட்டு, பொருந்திய நலவினைப் பயனுள்ளவாகன தேவரீர் திருவடியை யிச்சித்தது அப புனிதமாகிய செவவிய புயப்பாதங்களைப் பெறு பபடி யனுககித்தீர். பழமை யானவரே! எ - று. (க0டு)

அளித்த நின்றிரு வாணையி னியற்றின னைய
தெளித்த நலவினை மேலவாப் பூசனை செயதுங்
களித்த கண்மய மிலலவாக் காயெரி நிரயத
தொளித்து மினறா வொருநெறிச சென்றன னென்றான்.

(இ - ள்). ஐயனே! அவ்வாறருளசெய்த தேவரீர் கட்டளைப்படி தெளி வடைந்த நலவியையுடைய மேலோரைப் பூசித்தது களிப்பெய்திய தாடசனய மிலலாதவர்களைக் காய்ந்தெரியும் நரகத்திலமிழத்தியும் இன்னுவலையு மொரு மார்கத்திலொழுதினென்னுள் எ - று. (க0சு)

மறலி யவ்வுரை நின்றிரந துரைத்தலும் வழிநீர்
பிறைமு டித்தரு ளெம்பிரான திருவருள பெருகி
முறையி னுமபுரி தொன்மையி னாயநின் முதனமை
குறைவ துண்டெனி லுரைத்தியென றருள செயக கூறும்.

(இ - ள்). இயமன் அவ்வாததையைச் சிவபெருமான் முன்னின்று பிரார்த்தித்தது கூறவும், வழிகின்ற கங்கா சலத்தையும் பிறைச் சந்திரனையுந திருமடியிலணிந்த எமது சிவபெருமான் திருவருள மிகுந்து முறைமைப்படி நாம் நியமித்த பழமையாகிய வுனனதிகாரங் குறைவுபடுதலுண்டாயின் சொல் லுகவென்று திருவாய்மலாந்தருளவும், இயமன் சொல்லுகின்றான் எ - று. (1)

பிறந்த நாண்முதற் செய்தனன் பெற்றகரும பாவ
மற்றது நந்தன னருளில் னருங்கொலைப் புலையன

மறந்தி ரண்டொரு வடிவுகொண் டன்னவ னவனை
யிறந்து முப்பிடித தெரிநிர யத்துவீழ்த திடலும்.

(இ - ள்) ஜனன தினந்தொடங்கி யொருவருஞ் செயதற்கரிய பானு
களைச் செய்தவனாக தரும்த்தை யறவே நீங்கியவனுங் கிருபையில்லாதவனுங்
கனெகொலேசெய்த புலையனுங் கொடுமைகனெல்லாஞ் சோந்தோருருவெடுத
தாற் போனறவனுமாகிய வொருவனை, அவனிறந்தபோது பிடித்துச்சென்று
ஏகின்ற நரகத்திற் றள்ளியவுடன் - று. (க0அ)

சிவக ணத்துளோ றொன்னுடைத தூதரைச சீறி
யவனை மாமணி யவிரொளி மானடியத தகன்ற
ரிவரி மைததவை நோக்கின் றெய்தின னெளயேன
றவறி மைததில னீதவட் புருதுள தனமை.

(இ - ள்) சிவகணங்கள் அடியேன றுதுவாகளைக் கோபித்து, அப்பாவி
யைப் பெரிய இமத்தினங்கள் மிகுப பிரகாசிக்கும் விானத்திலேற்றிக்
கொண்டு சென்றார்கள். இச்சிவகணா செய்தவற்றைப் பாதத்திரு நிங்குவந்
தேன். அடியேன குற்றஞ் செய்திலேன. இதுவே அங்கு நடந்ததனமை.

என்று கூறிய கூற்றினுக் கெதாமுக நோக்கி
மன்றன் மாலிகைச சூறபடை வயிரவந கடவுள்
புனரொழி நெகொலே யலலது சொத்திலன போலு
மொன்ற வொருதுநின் றுரைத்தியென றுளருறுத துரைத்தான்.

(இ - ள்) என்னுரைத்த இயமனுக்கு நோக்க அவன முகத்தை நோக்கி
மணங்கமழும் மாலைதரித்த சூலாயுதந் தாங்கிய வைரவக கடவுள் அவன் அந்
பததன்மையுடைய கொலேத்தொழில் நீங்க வேறொன்றுஞ் செய்யவில்லை
போலும் பொருந்துபடி ஆபாயநது பாததுச் சொல்லென ஞாபகப்பட்டு
கூறினா. ஏ - று. (கக0)

தரும னவவுரை கேட்டலு மிருவினை தவரு
தொருவ முப்பபட வுரைத்தருள சித்திர குத்த
னருகு நிறபுழி நோக்கினன வாரிவற கறிவா
னொருமை நின்னணக குரைத்தியென றன்னவ னுரைப்பான்.

(இ - ள்) இயமனவவாரத்தை கேட்டமாததித்ததில், புண்ணிய பாவகை
ளைப் பிசகாமல் ஒரு படித்தாயச் சொல்லுஞ் சித்திரகுத்தன் பகத்திலிருக்கையி
லவனைப்பாதது, இவ்வைரவக கடவுளுக்கறியுமபடி யொரு வழிப்பட்டிருக்கும்
கணக்கைச் சொல்லுகவெனக் கட்டளையிட்டான். அச்சித்திரகுத்தன் சொல்லு
கின்றான் - று. (ககக)

மங்கை பாகனை வழுத்தினன் வைரவ குறித்துப்
பொங்கு நீர்வயற் கலிங்கதே யத்தொரு புடையி
னங்க மாந்ததோர வியாககிர புரமுத ததனபாற
றங்கு நான்மறைப் பெருங்குலத் திவனவ தரித்தான்.

(இ - ள்) பார்வதி பாகனைய சிவபெருமானைத் தோத்திரஞ்செய்து,
வைரவக் கடவுளை நோக்கி, மிகக் நீர் நிறைந்த வயல்கூழ்ந்த கலிங்க நாட்டின்
ஓர் புறத்தில், அங்குள்ளோரால் விரும்பப்பட்ட வொப்பற்ற வியாககிரபுர

மீர்ந்துண்டு. அநநகரத்தில் நிலபெற்ற நான்கு வேதங்களையுமுணர்ந்த பெருமை தங்கிய அநதணர் குலத்தில இவன் பிறந்தான் எ - று. (ககஉ)

பயந்த வன்னையும பரவச மாயப்பலாப புணாநது
முயங்கு சூனையாய முடிந்தனன் முன்னையாள வேட்டோ
னியங்கு நாளகழித திறந்தன நீங்கிவ டனகரு
மயங்கு சிறதையன் களவினோர் மறையவ னுளனால்.

(இ - ள்). இவனைப்பெற்ற தாயுந தன் கணவனை விடுத்ததுப் பிறாவயப் பட்டு, பல புருடரைச் சோரது தழுவுகின்ற வேசையாயினான். அவனைப் பூவத தில மணஞ்செய்த இவன்றதை யாயுள்முடிந துயிரீங்கினான். இவனாகரு மயங்குகின்ற மனமுடைய சோர நாயகனாகிய பொரு வேதியனிருந்தான்.

என்ற தந்தையு மன்னையு மிறந்தபி னிவறகுத
தோன்று தந்தையிற் சிறந்தனன் களவழித தோய்ந்தோ
னேன்ற நாளபல கழிந்தன வீங்கிவன றனகரு
முன்று நூலபுனை மணவினை மறைமுறை முடித்தான்.

(இ - ள்). இவனைப்பெற்ற பிதாவுந தாயுமிறந்த பிணனா, இவன் தாயைக் களவிற் புணாந்த அநதணன் இவனுக்குத் தந்தையாயிருந்தான். இப்படிப் பல நாட்களகனறன். இவனுக்கு அப்பிதாவானவன் மும்புரிநூல அணிவிக்ரு உபநயன் விவாகச் சடங்கை வேதவிதிப்படி செயலித்தான் எ - று (ககச)

மைந்த நீங்கிவ னலதுமற் றிலையென் வளாததான்
சிறதை காரிருட பிழம்பெனச சிறந்தவந ியோன
முந்தை மாநிலப பிறாபொருள கவாந்தற் முடித்தா
நந்த வாறுணா தந்தையென் றுளனகடிந தகற்ற.

(இ - ள்). புத்திரன் இவனை நீங்க வேறிலையென்று வளாததான். மன மானதுகரிய இருடபிழம் பென்று சொல்லத்தக்கதா யனான மிருந்த அக் கொடியோன், முற்பட்ட பெரிய பூமியிலுள்ள ஏனையோர் பொருள்களை யபகரித்துதாமத்தை யழித்தான். அதனையறிந்த பிதாவாயிருக்குமநதணன் அவனை யடித்துத்தூர்த்தவும். எ - று. (ககடு)

கோற் லல்லது பயினறிலன் பிறாபொருள குறித்து
மாறி வவவினன் மதுவொடு புலவுணு மறவோன
சீறு சிறதையோன் நெய்வவே தியருழைப பிறந்து
மீறில் செயதனன் புனமைசா மித்திர னிவன்போ.

(இ - ள்). கொலைதொழில்லலது பிறிது தொழில் பழகினுண்லன். அன்னியா பொருளையே விரும்பி மாறுபட்டபகரித்தவன். மதுவுடன் மாமிச பட்சணமுஞ் செய்யுங்கொரேன். கடுக்கோபமுள்ள மனமுடையவன். தெய வீகந்தவகிய அநதணர் குலத்திற் பிறந்து தீமைகள் கணக்கினிச்செய்தான். இவன் பெயா சாமித்திரன். எ - று, (ககஊ)

சோர தாதைதன் கைப்பொருள கவாந்திடத் துணியா
வாவ மினறிமற் றன்னவ னுருயிர செகுத்தான்
பாரி நீங்கிவன் செய்தமா பாதக மனைத்தாந
தேரி னெனகணக களவையி னடங்குமோ செபபின்.

(இ - ன்) இவன் தன சோர தந்தையின் திரவியத்தை யபகரிக்கத்துணிந்து அவன் பால் சிறிது மன்பினறி யவனரிய வுயிகாக்கொன்றான். முடிவாகச் சொன்னால், இப்பூரியிலிவன் செய்த பெரும்பாதகங்களை யெல்லாம் தெளிய வேண்டுமாயில், அடியேன் கணக்கிலடங்குமோ? எ - று. (கக௭)

சனித்த நாண்முதற பாதக மல்லது தனனாற்
குனித்த சிந்தையி னறமெனக குணித்தது முளதோ
பனித்த மறறவன பெயாசொலி நெமமுடல பதறு
யினிசசெ யுமபவ மென்பதொன் நிலலென விசைத்தான்.

(இ - ன்) பிறந்தநாள் முதலாகப் பாவங்களே யல்லாமல் தன்னாலிரகக முள்ள மனதோடு தருமமெனறெண்ணியது முளதோ? அவன் பெயரைச் சொன்னாலெவகளுடல் நடுங்கிப்பதைகும். இவன் இனிமேல செய்யததகக பாவமென்பது ஒன்றுமேயில்லை யென்று சொன்னான். எ - று. (கக௮)

ஒழுகு கங்குலிற் பிறர்மனை கவாநதன னொருநாள்
வழுவி யேகலுங் காவலா பிடித்துற வரிந்து
பொழுதி யங்குடு முன்னமம மாணகாப புறம்போய்
மழுவி னாலெந்ந தன்னவ னுருயிர் மாய்த்தார்.

(இ - ன்) ஒரு நாளிரவில் பிறா மனைவியை விபசரிப்பவனும் நடக்கையில் வழிதவறிச்சென்றவுடன் காவலாளர் இவனைக் கைப்பிடியாகப்பிடித்துச் சோத துக்கட்டி, பொழுது புலர்வதற்குள் அப்பெரிய நகரத்தின் புறம்பேகொண்டு சென்று பாசாயுத்ததாலவனுயிரை யழித்தார்கள். எ - று. (கக௯)

இறந்து நாலுநா ளிறந்தன வீங்குவன் றன்னை
மறந்த ருங்கடுங் கடகொலை மறவனைத் தெய்வச
சிறந்த மாமணி மானம் திருத்தினா சென்ற
ரறந்த ருங்கணத் தலைவனொன் றுரைத்தடி தொழுதான்.

(இ - ன்) இவனிறந்து நாலு தினங்களாயின. பாவத்தைச்செய்யுங்கொடு மைதங்கிய கொலைதொழிலுடைய குற்றானகிய இவனை, புண்ணிய சொருபி களாகிய சிவகணத்தலைவா தெயவீகம பொருநதி யுயர் குணங்களபைந்த சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு சென்றார்க ளென்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிகளில் வணங்கினான். எ - று. (க௭௦)

வகுத்து ரைத்தசொற் கேட்டலும வைரவக் கடவு
டொகுத்து ணாநதுமற ருங்கவற கிணையன சொலவான்
பகுத்த பாவினென நிவனிலை பகாநத்து சரத
மிகுத்த நலவினைப பயனுள தொன்றது விளங்காய்.

(இ - ன்) விவரித்துச்சொன்ன சித்திரகுத்தன் வார்த்தைகளை வைரவக் கடவுள் கேட்டவுடன், அவையனைத்து மொழுங்காயுணர்நதசித்திர குத்தனுக் கிவவகை வார்த்தைகள் சொல்லுகின்றார். அளவு படுத்திய பாதகனெனறிவன் றன்மையைச் சொல்லியது மெய்யே (ஆலா) விசேடித்த நல்வினைப்பயனென் னுண்டு. அதனை நீ யுணர்நதிலை. எ - று. (க௭௧)

வலங்கொள் சக்கர வாகுவென் னுளனொரு மன்னன்
பொலங்கொ ளங்கசுந தரியெனு மன்னவன் புதலவி

யலங்கு திண்சினைப் பொதுமபாகுழ தடங்கரை யடைந்தாள்
விளங்கு வெண்டிடைப் புனல்வினை பாடலை விருமபி.

(இ - ள்) சயங்கொண்ட சக்கரவாகுவென்றோ ரரசனுடை. அவ்வரசன்
மகளாகிய அங்கசுந்தரியென்பாள் விலகிச்செல்லும் வெள்ளிய அலையையு
டைய நீர்வினையாடலை விரும்பியவளாய், அசைகின்ற வலிய கிளைகள் பொருந
திய சோலை சூழ்ந்த விசாலமான தடாக்ககரையை யடைந்தாள் எ - று. (கஉஉ)

மாடு சுற்றிய சிலதியர் குழாததொடு மலாத்தா
ளாட கச்சிலம் பரற்றுறப் புனலரு கடைநது
கோடு வெண்டிடை யிப்பிழை திடையிடை கோத்து
நீடு ருத்திர மணிவடங் கழறின ணின்றாள்.

(இ - ள்) பக்கலிற் சூழ்ந்த தோழிமா கூட்டத்துடன் தாமரை மலர்
போன்ற பாதங்களிற் பொற்சிலப் பு அதிருப்படி, தடாகநீர் சரீபத்திற்
சோநது, வெள்ளிய அலைகளவரது மோதுங்கரையினிடத்தில், இப்பியினிடத்
துறப்பித்த முதுகுகளை இடையிடையே கோத்து நீண்டென உருத்திராக்க
டனிகளாலாகிய டாலையைக் கழறிவைத்திருந்தாள் எ - று. (கஉ௩)

நீத மொத்தலை புனற்கரை நிராகரும பரற்றப்
பூந்த மவவலங் கொடியிடை யாங்குது பொருத்தி
மீத்த துமபிய புனலகுடைந தாமெவ வேலை
யேத்து வெண்டிடை சோறெனக் காகமவந் தெடுத்து.

(இ - ள்) வெள்ள ம்போன்று அலைத்துகொண்டிருக்கும் நீரக்கரையிலே,
வந்த வரிசையாகவுள்ள வண்டுகள் நீங்காஞ்செய்ய மலாந்திருக்கும் அழகிய
முலைக்கொடியையொத்த இடையையுடைய அவ்வங்க சுந்தரி, அந்தக்கரை
யில் மாலையைவைத்து, கரையினின்று வழிந்தோடிய நீரில் ஸ்நானஞ் செய்புஞ்
சமயத்தில, அடியாலையிற் கோத்திருந்த முத்துகளைச் சோறென்று கருதி ஒரு
காக்கை வந்தெடுத்து எ - று. (கஉ௪)

அலகு கோலிலீழ்ந் தெடுத்தவக் காகமவிண் ணடைநது
சுலவி யேகலு மறழி மாமணித் தொடையன
மலைவ நாடுமென விங்கவன சென்னிமேல விழப்
புலையொழிந்தன னாதலாற் கையெறி புருந்தான்.

(இ - ள்) தன முக்கைவளைத்து வந்தெடுத்த அக்காகமானது, ஆகாயத்
திற்சோரது சமுதைய சென்றவுடனே, அதுவது கீழே விழுகின்ற சிறந்த அவ்
வுருத்திராக்க மண்டமாலை, அணிவதுபோல இவன தலைமேல வீழ்ந்தவுடனே
புலத்தன்மையகன்றன. அது காரணத்தினாலே இவன் மகா கையாதையதை
யடைந்தான் எ - று. (கஉ௫)

ஆது ணாநதிலீர் போலுமென் றவனிகழந் தவர்பாற்
காது சூரபடை வைரவக் கண்ணுதல் கழற
விது மற்றவ னுயிரொழி யாககையி னியைநது
திது திரத்திருங் கதியினை யளிப்பதெத தன்மை.

(இ - ள்) அதனை நீங்கள் அறியாபோலுமென்று அச்சாமித்திரனை
இகழ்ந்தவர்களாகிய இயமன் சித்திரகுத்தனாகிய இவர்களிடத்தில், கொல்லுந்

தன்மையுடைய ரூபபுதமேந்திய வவரவப்பெருமான் சொல்ல, இப்புண்ணியம் அச்சாமித்திரனது உயிர் நீங்கிய உடலிற் பொருந்திக் கெடுதியை விலக்கிச் சிறந்த பதவியை யெவ்வாறு தருவது? எ - று. (கஉச)

என்ன மாறுகொண் டிசைத்தனன் நெனபுலத் திறைவன்
பொன்னின் வராகமு னநதிக்கேட் டெதிரமொழி புகலவான்
றுன்னு பாதகா சடத்துவெள ளென்புவெண டிவலை
மன்னு கங்கையிட்டுயந்தில ரோவென வலித்தான.

(இ - ள்.) என்று, தெனறிசைக்கிறைவனான இயமன் எதிர்த்துக் கூறினான். பொன்னாலாகிய நெடிய வீரக்கழலணிந்த நந்தி யெய்பெருமான கேட்டருளி, அதற்கு விடை திருவாய்மலாகினறவராய, மிக்க பாதகமுடையோரது உடலிலுள்ள வெள்ளிய எலும்புகளை வெண்ணிறத் துளிகளபொருந்திய கனகா நதியிற்போட்டு, அப்பாதகங்களொழியப் பெற்றுப் பிழைக்கவிலையோவென ஁ரத்ததுகூறினா எ - று. (கஉஎ)

நந்தி யவ்வழி மொழிதர நமனுட னடுங்கி
யநதி வெண்பிறை மிலைதரு மமலனை யன்பாரற
சந்த வராபுய முதலிய பொருநதுறத தரைமேல
வநது வீழ்ந்தடி வணங்கின னெம்பிரான வழங்கும்.

(இ - ள்.) நந்திதேவா அவ்வாறுரைக்கவும் இயமன், உடல நடுக்கமெய்தி, மாலைக்காலத்திலுதிக்கும் வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனையனிறத் புனிதராகிய சிவபெருமானை, அழகிய நெடிய புயமுதலிய உறுப்புகள நிலமிசைப்படியும் படி அனபோவெநது வீழ்ந்தது திருவடியைப் பணிந்தனன். சிவபெருமான் திருவாய்மலாகத்ருளுகின்றா எ - று. (கஉஅ)

அரிய மாதவர்க் கருடரு முருத்திர வக்க
முரிய நீறிவை புனைநதுளோ ரோங்கரும பாவம்
புரியும் வன்றொழிற புலையரே யாயினு மவரென்
றெரிச னத்துள ரெமதருட் குரியராய்ச் சிறப்பார்.

(இ - ள்.) அரிய பெருந்தவமுடையாராக அருக்கிரகிக்கும் உருத்திராக்கம் நமக்குரித்தாகிய திருவெண்ணீறு ஆகிய விவற்றைத்தரித்தவர்கள், உயர்ந்த பெரும்பாவங்களைச் செய்யுங் கொலைத் தொழிலையுடைய புலையர்களையானும், அவர்கள் எம்மைத் தரிசித்தவர்களாய் எமது திருவருட் குரியவர்களாய்ச் சிறப்பெய்துவார்கள் (எ - று). (கஉக)

புனித மாமணி நீறிவை புனைநதவர்க் காண்கி
னினிது பூசனை வரன்முறை யியற்றுதி நீநின்
முனிக் கெங்கணத் தூதாக்கு மவவழி மொழிதி
நனிவ ணங்குதி போதியென் றுனரு ணுதன.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான சிறந்த உருத்திராக்கமணியும் திருவெண்ணீறுமாகிய இவற்றையணிந்தவர்களைக் கண்டால், நீ நியதிப்படி இனிமையாக அவர்களைப் பூசிக்கக்கடவாய், உன்னுடைய கோபநதங்கிய தூதகணநகட்டும் அவ்வாறு சொல்லக்கடவாய், நன்றாய் வணங்குக, போகுக என்று கிருபாமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளினர் எ - று. (கஉ௦)

ஆல கண்டனன கைலேசன் நீதுணாந தநிநதே
னேல வராகுழ லாதலா லெகிவரும் பூசை
சில மாமணி புனைநதது கண்டெதிர சென்றேன்
ஞால முய்வதும் மணியினு லெனறிவை நவின்ருன்.

(இ - ள்.) வாசம் வீசும் நெடிய கூந்தலையுடைய இந் திராணியே! விஷம்
பொருந்திய கண்டதையுடைய சிவபெருமானது நல்லகலாயமலேககுப்போ
யிதனையாய்ந்தநிநதேன். ஆணபடியால், எதிர வந்த பூனையானது சிறந்த பெரிய
வுருத்திராக்கமணி யணிந்திருந்தது பாதத்தெதிரசெனறுபச்சிந்ததேன். இவ்
வுருத்திராக்க மணியினாலேயே யுலகமுச்சிவிககினறதெனறிவற்றை இந் திரான்
சொன்னான். எ - று. (கருக)

புகலு மிந்திர னுனாகொடு புலோமசை யென்பா
ளகநெ கிழ்ந்தன ளன்புரிசு குருகின ளாகி
மகர வராகுழை யெடுத்தெந்த தணைத்தனா வணங்கி
யசுனி லத்தெனை விடுவதற கிசைநதில வாக.

(இ - ள்.) அப்படிச்சொல்லிய இந் திரன் வராகுழையைக்கொண டிந்திர
ராணியென்பவள், மனங்ககிந்தன்பு மிகுந்தருகியவளாகி, நெடிய மகரகுண்டல
மணிந்த அவவிந்திராணி யெனைப்பரந்த பூமியிற்செல்ல விடுதற்குச் சம்மதி
யாதவளாகப் பலமுறை யெடுத்தணைத்தாள். எ - று. (கருஉ)

யான டைநதபொன னுட்டுள தன்மையி தெனன
மான வேந்தற்கு மறையவன் றனகஞா மகிழ
ஞான மாமணிப பூசைநின றிவையெலா நவில்
வேனை யொரெலாங் கேட்டன ரதிசயித திருந்தா.

(இ - ள்.) யான் சென்ற தேவலோகத்தின் றனமை யித்தகையதென்று
மாட்சிமை பொருந்திய அரசனுக்குள் சுப்பிரதீபனென்னு மந்தணனாகும்
மனமகிழ்ச்சியுண்டாகச் சிறந்த ஞானமயமாகிய வுருத்திராக்கமணி யணிந்த
பூனையானது நோ ரின்றிவறறையெல்லாஞ் சொல்ல, அங்கிருந்தவர்கள், யாவ
ருங் கேட்டாச்சரிய மடைந்திருந்தார்கள். எ - று. (கருங)

வெள்ளை வெண்குடை நிழற்றிய வொருதனி வேந்தன்
கொள்ளை நானமறைச சுப்பிர தீபனைக் குறுகி
யெள்ள ருஞ்சிறப் புருத்திர மாமணி யெளியேற
குள்ள வன்பினோ டளித்தியென றிறைஞ்சின னுவவ.

(இ - ள்.) வெள்ளிய சந்திரவட்டக் குடையினீழ்லேச்செய்யு மொப்பற்ற
அவவரசன், நான்கு வேதங்களையும் நன்குணர்ந்த சுப்பிரதீபரை யடைந்தது
இகழ்வில்லாத சிறப்புடைய வுருத்திராக்க மாமணியை யடியேனுக்குமணவிறுப்
போடு கொடுத்தருளுகவென்று வணங்கினான். (சுப்பிரதீபர் அவனனமே)
கொடுக்க. எ - று. (கருச)

பணிநது வாங்கினன் பன்முறை யினியன பகாந்தா
னணிந்து சென்னியிற் பொருத்தினன் பனித்திர மடைந்தான்
றுணிநது ருத்திர மாமணித் தொடையலிற் சிந்தை
தணிந்திருந்தனன் சாலங்க னென்னுமத தலைவன்.

(இ - ள்) சாலங்கனென்னு மவ்வரசன் தொழுது (அவ்வுருத்திராக்க மணியை) வாங்கி யினிய வார்த்தைகள் ப்லமுறை கூறி, சிரசிற்சூழத் தரிததுக் கொண்டனன். பரிசுத்தனான, புனிதமான வுருத்திராகமணி மாலையினிடத் தில் நீங்காத வுருப்புற்றிருந்தான். எ - று. (கருமீ)

அரச வைத்தலை யிருந்திவை யறிந்தயோ காங்கள்
மரபி ன்மாமணிச சுப்பிர தீபனை வணங்கிக்
கரைசெ யற்கருங் காதலங் கடலொடுங் கனிந்தா
னுரைசெ யற்கருந தன்மைநின் றனமையென் றுரைத்தான்.

(இ - ள்.) இராஜசபையின்க ணிருந்திவற்றை யெல்லாந்தெரிந்த யோ காங்கர் சிறந்த வுருத்திராகமணிந்த சுப்பிர தீபனை முறைப்படிபணிந்து, அளவிடற்கரிய ஆசைக்கடலிலமிழ்ந்து உமது நிலைமையெதேதுச் சொல்லற் கரிய நிலைமையென்று சொல்லினா. எ - று. (கருசு)

அருகு நின்றிரந் தேத்துமயோ காங்கனை யவனி
வருபொ துக்கடிந தளித்தருண் மன்னனை மருங்கி
னிருமெ னப்பகாந திருத்தின னன்னவாக கிசைய
மருவு ருத்திர மாமணிப பெருங்கதை வகுப்பான.

(இ - ள்.) சமீபத்திலிருந்து, துதிககின்ற யோகாங்கரையும், உலகத்தைப் பொதுத்தன்மையின்க்கிக்காதது வருகின்ற கிருபையுடைய சாலங்கனென்னு மரசனையும் பக்கலிலிருங்கனென்று கூறியிருக்கச்செய்து அவர்களுக்கிசைய, பெருமை பொருந்திய வுருத்திராகம ணியைப்பற்றிய வெரு பெருங்கதை சுப்பிர தீபர் சொல்லுகின்றா. எ - று. (கருவ)

மாக ரப்பெருந் தேயமொன் றுததன் மருங்கி
னாக ரப்பதி நகரமொன் றுளத்த நகத்திற
சாக ரப்பெரு மறையவா குலத்தவ தரித்தோன்
சேக ரககுலச சுபுத்தனென றுளனொரு செல்வன்.

(இ - ள்.) மாகரமென்னும் பெரிய நாடொன்றுண்டு. அந்நாட்டின் பக்கலில் ஆகரப்பதியென்னும் நகரமொன்றுண்டு, அந்நகரத்திலே எசுகுல கடல்போலும் பெரிய அநதணர் குலத்திலவதரித்தவனாய், அககுலத்தலையனாகிய சுபுத்தனென்னுமோ வேதியச்செல்வனிருந்தான். எ - று. (கருஅ)

மறைப குத்தறி யாங்கவன் றனகருள மைநதர்
பெறல ருஞ்சிறப பைவறிற் பின்னறிற் பிறந்தோன்
பொறைத ருங்குணன் சாந்திக னெனுமபெயா புனைந்தான்
சிறைத ருமபவந தொலைந்திடப் பிறந்தவச செல்வன்.

(இ - ள்.) வேதங்களைப்பகுத்துணர்ந்த அச்சுபுத்தனுக்கிருந்த ஐந்து புத் திரர்களில, ஐந்தாவது புத்திரன் அடைதற்கரிய சிறப்பமைந்த பொறுமை தங்கிய குணமுள்ளவன், சாந்திகனென்னும் பெயர் பெற்றவன், துன்பத்தைத் தரும் பிறவியழியும்படி புதித்த அச்செல்வப்புத்திரன். எ - று; (கருக)

தெருவு துண்மண லிழைத்திழைத் தாமெச் சிறுநா
ளருகு ருச்சிறப் புளித்தருளுருத்திர வக்க

மொருத னிச்சிது மணியெடுத தெழுந்தகங் தோடித்
கருதி நூலிடைக கோததன னணிந்தனன் களத்திவ்.

(இ - ள்.) தெருவிலுள்ள சிறுமணலைக்குவித்துக் குவித்து விளையாடும் அச்
சிறுவயதில், அடைதற்கரிய பெருமையைத்தரும் உருத்திராக்க மணிகளில்,
ஒப்பற்ற தனியாகிய சிறுமணி யொன்றைக்கண்டெடுத்து, அவ்விடம் விட்டு
வீட்டிற்றோடி அதன் மகிமையைச்சிந்தித்து நூலிற்கோததுக் கழுத்தில அணி
நதுகொண்டான். எ - று. (கச௦)

பெற்ற தந்தைசொற கேட்கிலன் முன்னரிற் பிறந்தான்
சொற்ற சொற்குட னுக்கிலன வறிதடை துரப்பக
கொற்ற மாநக ரிரவினுக் சிவருடன் கூடான
மறறை யன்னவா வாரப்பன துகாநதுள மகிழும்.

(இ - ள்.) தன்னை யின்ற தந்தை சொல்கைகளாதவனாயும், தனக்கு முன்
பிறந்த தமையனமார சொல்கைகேட்டுடனபடாதவனாயும் சில நாட்கள
இப்படிச்செல்ல, வெற்றி பொருந்திய அப்பெரிய நகரத்தில யாசிப்பதற்காக
இவருடன் கூடாதவனாய், அவர்கள் தருவனவற்றையுண்டு உன்னங்களிப்பான்.

இப்பெ ருங்குல மறையவ னிங்ன மிருப்ப
வப்பெ ருந்தமிழக கேரள நாட்டினோ ரரசன்
காப்ப ருந்திற குறப்படைக் கடுந்திற காளிக
கொப்ப ருங்கட னரபலி கொடுப்பதற் கோநது.

(இ - ள்.) பெரிய குலத்திற் பிறந்த இவ்வந்தண்சிறுவன இங்ஙனமிருக்
கையில, மிகச்சிறந்த தமிழ் வழங்குங் கேரள நாட்டிலுள்ள ஓரசன், முக்கிளை
யோடு வலிதங்கிய குலப்படையெற்ற கொடிய வெற்றி பொருந்திய காளிகா
தேவிகு, தான் அளிப்பதாகச் செயதுகொண்ட அரிய பிராத்தனையாசிய நர
பலியைக்கொடுப்பதற்கு ஆலோசித்தது. எ - று. (கச௨)

மன்னன் வாயிலின் வைகிய புரோகித மறையோன்
நுணை யோயின னாபலி மைநதனைத் தருவான்
பொன்னொ கொடிக்கொண்ட டேகெனப் புகனறன னனையோன்
றென்னி லத்திவ னொற்றாபோய் மைநதரைத் தருவ.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் தன்னரன்மனை வாயிலிலிருந்த புரோகிதப் பிரா
மணனை, நரபலி செய்ததற்குரிய பிள்ளையைச்சேகரிக்குமபடி கட்டினைத் தந்து,
ஒரு கொடிபொன் கொண்டு செல்லுகவெனக் கூறினன அவ்வரசனுடைய
பழமையான கேரள நாட்டிலே இவனுடைய தூதர்கள் சென்று (நரபலிக்
கேற்ற) ஒரு குமாரனைத்தேட. எ - று. (கச௩)

மகர மாநகர் புகுந்தனர் மறைவலோர் மறுகிற்
புகுது மேல்வையிற சுபுத்தனோ மனைப்பறம் புகுந்து
மிகுதி மாரிதி தருகுதும வேண்டினா கொண்டோர்
தகுதி மைநதனைத் தருதிரோ வெனவவர் சாறநு.

(இ - ள்.) சிறந்த மாகா காட்டிற் பிரவேசித்து அந்தணர் வீதியிற் புகுஞ்
சமயத்தில், சுபுத்தனென்பவன் வீட்டருகே சென்று, மிகுதியாகிய பெருஞ்

செவ்வதைக்கொடுப்போம். விரும்பினவாகள பெற்றுக்கொண்டு தரு இயாகிய ஒரு புதல்வனைக்கொடுப்பார்களோ? என்று அவர்கள் சொல்ல, எ - று. (கசச)

இத்தெ ருத்தலை யிமமொழி பகாந்திடே லென்னு
வத்தெ ருத்திரு மறையவா வெகுண்டவாக கறைய
வுய்த்த நலகுர வுடன்பிறந துழந்திடு சுபுத்தன்
சித்தமோர்ந்துநின்றெண்ணினன்றன் னுளநதிகைப்பான்.

(இ - ள்.) இவ்வேதிய வீதியில் இவ்வாடையைச் சொல்லவேண்டா மென்று, அவ்வீதியிலிருந்த சிறந்த அந்தணர் கோபித்து அத்தாதுவர்க்குச் சொல்ல, பொருந்திய தரித்திரத்தோடு பிறந்து வருந்துகின்ற சுபுத்தன், இத் தாதர் கருததையறிந்து தன் மனநதிகைத்து ஆலோசித்தான், எ - று. (கசடு)

உள்ள மாறுற மலைந்தன னொருவழி நிறுத்திப்
பிள்ளை யைவரிற் பின்னவன் றினையவாக் களிப்பான்
கள்ள நெஞ்சினன் கதுமென வெழுந்தனன கனகக்
கொள்ளை மாந்திச சுமையினா வமமெனக கூவி.

(இ - ள்.) மனம்பேறுபட மயங்கினான். அதனை ஒரு வழியில் நிறுத்தி, தன் ஐந்து புத்திரரில் இளையவனை அவாகட்குக்கொடுக்க வருசக மனதோடு வினாநெழுந்து, பொன்னுலாகிய மிக்க பெருஞ்செல்வச்சுமையை யுடையோரை வருகவென்று விளித்தது எ - று. (கசசு)

அருகு சென்றவன் கையெடுத தழைப்புழி யகன்ற
பெருகு மாந்திச சுமையினா மறுகிடைப பெயாநதார்
வருதி நென்றவாக கிருப்பளித துளபுகு மறையோன
கருகு சிந்தையட் கெண்ணினன் புலப்படக் கழற.

(இ - ள்.) அருகேபோய், அச்சுபுத்தன் கைகாட்டியழைக்கையில், அங்கு தின்றும் போய்விட்ட மிக்க பெருந்திரவியச்சுமையுடைய அத்தாதர்கள் மீண்டும் அவ்வீதியில் வந்தார்கள். வாருங்களென்று அவாகட்கு ஆசனங்கொடுத்து உளளே பிரவேசித்த அச்சுபுத்தன் வாடிய மனமுடைய தன் மனைவிகு இவ் விடயம் வினங்கச்சொல்லக் கருதினான் எ - று. (கசஎ)

அன்ன மன்னவ ளாமொழி கெட்டலு மயரா
ளுன்னு ளககருத தல்லதொன நெனக்குவே றுளதோ
வென்ன நால்வரு மாங்கதற கிசைந்தன ரிசைத்தார்
பின்ன வன்றன தின்னுயிர கொலைபடப பிறநதான.

(இ - ள்.) அனைப்போன்ற நடைமையுடைய அவன் மனைவி இவ்வார்த் தையைக் கேட்டவுடன வருந்தாமல், உமது மனக்கருததையன்றி எனக்கு வேறெண்ணமுண்டோ? எனக்கூற, நானாகு சகோதரர்களும் அதற்குச்சம்மதித் துச் சொன்னார்கள். இளையவனும தன் இனிய வுயிர் கொல்லப்படுதற்குப் பிறந்தவனுமாயி. எ - று. (கசஅ)

இளைய மைந்தனை வருதியென் றழைத்தனா யாமே
யுளைய நலகுர வழன்றன மருமபசி யுடறற்கு
கிளையொ ருந்தரந் துயிரொழி குதுமெனக் கிளத்தி
விளைவி திப்படி யொன்றிள துனக்கென விரிப்பார்.

(இ - ள்.) இனைய குடாரனை வாவென்று கூப்பிட்டு, நாமெவ்வாரும் வறுமையானது வருத்துதலால் வருத்தினோம். கொடுப்பதி தகிக்க அதனால் நம்கினையோடும் உயிர தூரத்திறப்போம் என்று கூறி, உன் விதியின்படி உனக்குணடாவதொன்றுண்டென உணர்த்துகின்றாகவா. எ - று. (கடுக)

ஐந்தது மக்களி லொருவனை மாந்திக கருளி
யுயரது வாழுது மென்பது துணிந்தன முனக்கு
முநதை யோரினோ புதலவனைக் கொடுப்பது முறையோ
மைந்த நின்கருத தென்கொலென் றறைந்திட மைந்தன.

(இ - ள்.) ஐந்து பிள்ளைகளில் ஒரு பிள்ளையைப் பெருஞ் செல்வத்திற்காகக்கொடுத்து மனஞ்சுச்சிவத்து வாழ்வோமென்று தீர்மானித்தோம். உனக்கு மூத்தோரில் ஒருவனைக் கொடுப்பது தகுதியோ? மகனே! உன் கருத்து யாது? எனக்கேட்டுக், சாந்திகன எ - று. (கடுக)

உலகி றப்பதி லொருதனி நாடிநற தொழிதல
குலவு நாடிநற தொழிவதற கொருநக ரிறத்த
லிலைவின மாநக ரிறப்பதி லொருகுடி யழித
லிலகு மோராகுடி யிறப்பதி லொருவன் றினிதே.

(இ - ள்.) உலக மழிவதைக்காட்டிலும் ஒப்பற்ற ஒரு நாடு அழிதலும், பிரசித்தமான ஒரு நாடு அழிவதைக்காட்டிலும் ஒரு நகர மழிதலும், அலை விலலாத பெரிய நகர மழிதலும் ஒரு குடும்ப மழிதலும், விளங்குகின்ற ஒரு குடும்ப மழிதலிலும் ஒருவனிறப்பதும் இனியதாம் எ - று. (கடுக)

தரவுக்கோச்சக்கல்லப்பா.

முற்றாத முகிண்டிலைப்பால பிதிரந்தோட முன்சுமந்து
பெற்றருளுஞ் சிறிதிரங்கா ளிநறகசையப பெற்றனளாற
கற்றுவி னுளங்கழிந்த தாழைத்து கண்பெற்றான
மற்றுவ ரெனக்கிரங்கி மறுத்துரைப்ப தறியேனல்.

(இ - ள்.) குவிந்த இளந்தனங்களில் பால் சாந்தொழுகமுன்னே (வண்ணை வயிற்றிற்) சமந்து பெற்றதாயும், சிறிதும் இரக்க மில்லாளாய இச்செயலுக்கிணங்கினான். கணையுடைய பசுவைப்போல மனக்கனிவுற்ற தந்தையுங் குருரத்தன்மை யெய்தினான். மற்றவா யாவா எனக்காக மனமிரங்கித்தேடுதற்குக் கூறுபவாகளா யான அறிகலென. எ - று. (கடுக)

முன்னீன்ற தாயர்பாற் றந்தையருண் முழுதிருத்தப்
பின்னீன்ற தநயாபாற ருயுவாகும் பெரிதெனபா
ரென்னீன்ற தாயிடத்தொன றிதுகாணே னிகல்வேந்தன்
பொன்னீன்ற பேராசை பலிகளிககப பொருந்தினா.

(இ - ள்.) முதலிற்பெற்ற புத்திரரிடத்தில் தந்தை மிகவுங் கருணை கொண்டிருக்க, பிற்பட்டபெற்ற புத்திரரிடத்தில் தாய் மிகவும் விருப்பாயிருப்பாளென்று மெனியோர் சொல்லுவார். எண்ணப்பெற்ற தாயினிடத்தில் இநதக் குணங் காண்கிலேன். வலிதங்கிய முன்னவனுடைய பொன் கொடுத்த பேராசையாலே எண்ணப்பலிக்குக்கொடுக்கும்படி மனமிசைந்தார்தான். எ - று. ()

பொன்பரவு தாமரைமேற் புண்ணியனோ வெனையீன்ற
மின்பாவு முப்பரிதூல வேதியனோ வண்கிடத்தி
யன்பாய முலைபிதுக்கி யளித்தவனோ வையகோ
வென்பாவ மோவெளியேற் கிதுவினேதத் தறியேனல்.

(இ - ஷ்.) அழகு பரவிய தாமரை மலரி வெழுந்தருளிய பிரமதேவனோ, எண்ணப்பெற்ற மின்னலைப்பரப்பும் உபவீதமணிக் அந்தன்னோ, அணையிற் கிடத்தி அன்பாகிய முலையைப்பிதுக்கிப் பரல் கொடுத்ததாயோ, ஐயோ! என னுடைய வாறோ. எளியேனாகிய எனக்கு இப்பொல்லாங்கினை யுண்டு செய் தது? ஆறிகலேன! எ - று. (௧௬௪)

என்றேங்க யடிதிரங்கு மிவனைமுக நோக்காராய்க்
குன்றேந்து பணைமுலையு மறைபவனுங் கொடுபோகி
* நின்றேந்தி மாறிதிபெற நிங்கிவனை நோந்திடடார
மன்றேந்து முதியோரு மினையோரு மறுகுறறா.

(இ - ஷ்.) எனநேக்கமெய்தி அழுது வருந்துகின்ற இவனை முகப் பாராத வர்களாய மலைபோலப்பூரித்த இருதனங்கனையுடைய தாடி தந்தையுங் கொண்டுசென்று, தூதுவாகரு நோன்று கையேந்திப் பெருந்திரவியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு இவனைக்கொடுத்து விட்டார்கள். இது பாராத வெளியி லிருந்த விருத்தர்களுட பாலியாகளும் மனமயங்கினார்கள். எ - று. (௧௬௫)

பொன்னேய-பேராசை யிருந்தவா பொருபலிக்குப்
பின்னேய மகற்கொடுத்தான பிாமகுலத் திவனாடொ
முன்னேய மைந்தரத்த குடனினறா முகம்பாரா
பென்னேமற நிவாசிலையிங் கெனனாமென நிரங்கினா.

(இ - ஷ்.) பொன்னினபா லிவனவைத்த பேராசையால கொல்லத்தக்க பலிக்கு இது தியிற்பெற்ற மகனைக்கொடுத்தான. இவன பிராமண குலத்தின னவானோ? முன பிறந்த பிள்ளைகளும் அதற்குடன பட்டார்கள். ஒருவரு ழுவன முகத்தினைப்பாராத்திலா எதென்ன? இவா நிலைமை நன்றாயிருந்தது. இவ்வெதப்படியாமென்று வருந்தினார்கள். எ - று. (௧௬௬)

கடுக்காது கடுமனத்தார மகனையவா கைப்பிடி கதுக்
கொடுத்தாரக குலமதலை யீண்டுவரைக குமபிட்டா
னெடுத்தேறும் வறுமையொழிந் திருத்திரென வெதிரேத்தித்
தேடுத்தேறு வினையுணர்ந்தா னாங்கவாபின் ரெடாந்தனனல்

(இ - ஷ்.) கோபியாத கொடுமனமுடைய பிதாமாதாகன் தன் மகனைப் பிடித்துத் தூதாக்கையிற் கொடுத்தனா, அச்சிறந்த குமாசன் இவர்களிருவண் டும் குப்பிட்டு இதுகாறும் விருத்தியாய்வந்த தரித்திரம் நீங்கி யிருப்பீர்களாக, வெவறெறினோ துதித்துத், தனக்குச் சம்பலித்ததிகரித்த தீவினைப்பயனை யுணர்ந்தவனாய்த் தூதா பின்னே டுன்றான். எ - று. (௧௬௭)

கோடாத நெறிவந்தன் குடநாடு கொடுசென்றார்
வாடாது முகநிலைந்த மையுறையம மாமறைநூல்
வீடாத புரோகிதன்பால் விடுத்தனரும் மறையோது
மேடாரு நறுநீரகரிய நரசவைக்கொண்டிருத்தினான்.

(இ - ள்.) செங்கோன் முறை தவறாத அவவரசனுடைய சேர நாட்டிற் குக்கொண்டுபோய், முகவாட்ட மெய்தாதுமலாச்சி யுற்றிருந்த அப்புத்திரனைச் சிறந்த வேதவொழக்கந் தவறாத புரோகிதனிடம் விட்டார்கள். அவவேதிய னும் இத்தங்கள் பொருந்திய மணம் வீசுகின்ற மாலை யணிந்த அரசன்சபையிற் கொண்டுபோய் நிறுத்தினான். எ - று. (கௌஅ)

மன்னவனு மொதிரோககி மனமகீழ்ந்தான மாகாளிக் கந்நிலையிற் பலிகொடுக்குங் கொலைநான மடுத்ததாற் றென்னிலையி னெயயிழுக்கிப் புனலாட்டித் தோன்றலிக்கு மென்னிலைய செஞ்சாநதுஞ் செம்பூவு மிலைதிட்டாரா.

(இ - ள்.) அரசனு மவவநதனச்சிறுவனை நேரே கண்டு மனக்களிப் படைந்தான். மாகாளிகு நரபலி கொடுக்குங்கொலைதினமுமன்று வந்தது. பண்டைய வழக்கப்படி அப்பிள்ளைக்கு அப்பியங்கன ஸநானஞ் செய்வித்து மெனமைத்தனைப் பொருந்திய செஞ்சநதனமுந் செமமலா மாலையு மணிந் தார்கள். எ - று. (கௌக)

வேந்தவையி னீங்குவனை யமமறையோன விடுத்தாறுஞ் சேந்ததிரு வருநோககி யாசனாகுந் சிறப்புறாந் பூநதொடைய னெடுவேலோன புனிதநீ ரினிதாடிச சாந்திகளைக் கொடுகாரி திருக்கோட்டஞ் சாநதனனூல்.

(இ - ள்.) அரசசபையில் இச்சாந்திகளைப் புரோகிதன் கொண்டுபோய் விடுத்தவுடன், அவனது செவந்த வடிவினைப்பாராதரசன் மனங்களித்தான். அழகிய மாலை யணிந்த நீண்ட வேலேந்திய அமமன்னவன புனிதமாகிய ஜலத் திலினிதான ஸநானஞ்செய்து சாந்திகளை யுடன்கொண்டு காளிகாதேவியின் அழகிய கோயிலை யடைந்தனன். எ - று. (கௌ௦)

குடவாயி னின்றதனிக குடைவெந்தன நிருக்கோயில் வடவாயி லெதிரேத்தி மணனுநலீழ்ந் தடிவணங்கிப் படதீப முதலாய பரிந்தியற்றிப் பலவாறாந் விடுசோரி யெடுத்திறைத்துப் புலவமுது மிசைவித்தான்.

(இ - ள்.) குடைமுலிருந்த கொப்பற்ற வெண்கொற்றக்கருடையுடைய அரசன் அங்கிருக்கோயிலின் வடவாயிலை யெதிரே துதித்துப் பூமி மேற்படிய வீழ்ந்து காளியப்பை யின் நிருவடியைப்பணிந்து, நாகதீப முதலிய தீபாராதனை களை யனபோடுசெய்து, பலவகையால் விடத்தக்க வுதிரைகளை யெடுத்திரை த்து, புலான மணங்கடமு முணவையு விவேதித்தான். எ - று. (கௌக)

பூமாரி தொழுதிறைத்துப் புதனறவரன் முறைபோற்றிக் காமாரி திருமுன்னாச சாந்திகளைக் காட்டுறலுந் தேமாலை முத்தலைவேற படைபொறுத்தான் சிறுவனணி மாமாலை யுருத்திரம் மணிகண்டான் மனநெகிழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) புத்தமாரி பொழுந்து பணிந்து ஆகமங்கள் கூறிய வரன் முறையே தோத்தரித்துக் காளிகாதேவியின் சநநதிக்கேதிரே சாந்திகளை நிறுத்தினவுடன், மணம்வீசும் மாலையினை முதலேவிலாகிய சூற்படையைச் சுமந்த காளிகாதேவி யச்சாந்திகளைநின்றுந் சிறந்த மகிமைதங்கிய வருத திராக்கமணி மாலையிப்பார்த்து மனங்கரைத்தான். எ - று. (கௌஉ)

ஈங்கிவனை யாகொணர்ந்தா ரெனவிரங்கி யெதிரோடி
யோங்கருநான் மறைக்களிற்றை யுச்சிமோந தெடுத்தனைத்துப்
பூங்கழற்காற் றுகணீவி நெற்றிநீ வினள்பொருமித
தேங்கியதன் றிருவருடக ணீராட்டிச சிறப்பித்தாள்.

(இ - ள்.) இவனை யிவவிடத்தில யாவரழைத்து வந்தவனொன்று வருந்தி
யெதிரோடிச்சென்று, விசேட அருமைதங்கிய நான்மறை யுணர்ந்த ஆண
யானேபோன்ற அச்சாந்திகளை யுச்சிமோந்து எடுத்தனைத்து, அழகிய வீரக
கழலணிந்த காலிற்பட்டிருந்த தூசுகளைத்தடவி நெற்றியிலிட்டு அழுதவினால்
தேக்கெடுத்த தன் திருவருள்பொருந்திய கண்ணீராலவனை மூழ்குவித்துப்
பெருமை செய்தனள், எ - று. (௧௬௩)

அரசாகோ னதுநோக்கி யதிசயித்தா னயனினை
புரோகிதனை யெதிநோக்கி யடச்சிற் பொருமினா
விரைவினவன் றலேதிருகி குருதிசூடித் தள்ளவினித்தாள்
பரவியருட சாந்திகனுக கிவவாறு பகாகின்றாள்.

(இ - ள்.) இராஜ ராஜனாகிய அவவரசன் அதனைப்பாத்தாச்சரியப்
பட்டான், அவனருகேவின புரோகிதனை யெதிர்த்துப் பாத்தாக்கொல்லுப்
படி கோபித்தது வருந்தி விவாக அவன்நலையைத்திருகி யுதிரங்குடித்துக்
கொன்றன். அருளியிருந்த சாந்திகளைவணங்கி அவனுக்குச் சொல்கின்றாள்,

அரியமா தவாபுனையு முருத்திரவக கம்புனைந்தாய்
பெரியனீ யுனைநோக்கி வெருவநேன பேதையே
ஹரியவாங் கேட்டவர முதவுகின்றே னுனகசினனே
பரியவா யினவெல்லாங் கேட்டியெனப் பணிநின்றாள்

(இ - ன்.) செயதற்கரிய பெருந்தவமுடையோர் அணியு முருத்திராக்கத்
தினை நீ யணிந்தாய், நீ பெரியவன், உனைப்பாத்தது அருகினென். எளியே
னுக்குரியனவாகிய வரங்களிற் கேட்டவற்றைக் கொடுக்கின்றேன். உனக்கு
விரும்புள்ளவற்றையெல்லா மிப்பொழுதே கேட்பாயாக வென்றவன் கட
டனாகக்கதிர் நோக்கி நின்றாள், எ - று. (௧௬௪)

நின்றானே யெதிநோக்கி நெடிதாய பவக்குரமபை
வென்றானக குலமதலை வெருவொழிய விளம்புவான்
குன்றய பணைமுலையக் குலவேந்த னரபலிமற
நின்றாய நாண்முதலா வேண்டலையா லென்மொழிந்தான்.

(இ - ள்.) அப்படி நின்ற காளிகாதேவியை, அநாதியாகத்தொடர்ந்த
சரித்ததோடு கடைய பிறவியைக்கடந்தவனாகிய அச்சிறந்த சிறுவனேரோ பாத்த
தச்சமகலச்சொல்லுகின்றான். மலையை யொத்த பூரித்த விருதனங்கையுடை
யாளே இச்சிறந்த வரசன் கொடுக்கின்ற ரரபலியை யிற்ப்பைய நாள் முதலாக
நீ விரும்பாதிருப்பாயாக (இதுவே என்வரம்) என்றான், எ - று. (௧௬௫)

அப்பணிதன் றலைக்கொண்டா ளரசனையாங் கயனோக்கி
யொப்பருநல் வரங்கேட்ட தவையனைத்து முனக்கீந்தே
னிப்புதலவன் றனைக்கொணர்ந்த புரோகிதனி னுயிருண்டேன்
செப்பருமபா தகனவனறன் மனைமக்க ளுயிர்செகுத்தேன்.

(இ - ள்) அக்கட்டணையைச் சிரமேற்கொண்ட காளிகாதேவி யவ்விடத்திலேபக்கலில் நின்றிருக்குமரசனைப்பார்த்து ஒப்பற்ற நல்ல வரங்களாய்க்கேட்டனவற்றையெல்லா முனக்குக்கொடுத்தேன். இப்பிள்ளையைப் பலிக்குக்கொண்டு வந்த புரோகிதனுடைய உயிரைப்பருகினேன், சொல்லுதற்கரிய பாதகனாகிய அப்புரோகிதனுடைய மனைவி மக்களுயிரையும் கொன்றேன். எ - று. (1)

அதுகிடக்க வீங்கிவளை யடிபோற்றி யரசநீ
புதுமணிசசிங் காதனத்தி னினிதிருத்தி நிற்புதலவி
வதுவையிவற் களித்தவைகல வணங்குதியா லுணவேண்டி
யிதுபகாந்தே னுயிராக்ருத்தி யெனக்கொடி யிகல்வேந்தே.

(இ - ள்.) அரசனே! அஃதிருக்கட்டுப். இப்புத்திரன் நிருவடிகளைத்தடுத்தித் துப்புதிய இரத்தின சிங்காதனத்திலிவளை யினிதாக விருத்தியுட்புத்திரியை யிவருக்கு ணமுடித்து நாள தோறு வணங்கக்கடவாய். உன்னை விரும்பியிது சொன்னேன். இவவாகிய உன்றாயாக் குறுதியெனக்கொள்க. வெற்றி தன்கிய அரசனே! எ - று.

(கக௪)

அனறிவனை விலைகூறி யளித்தவாங் கியந்தியக
குன்றுகவாந தடுசோரா கொடுபோகக் குலமறையோ
னென்றுமுள வறுமையொழிந் திலனாக் கெததெருவுந்
சென்றிரக்கு மக்களொடுந் தீவினைநல வினையாமோ.

(இ - ள்.) அன்றைய தினத்திலிவனை விலைகூறி விற்றவாங்கிய திரவியக்குவியலை வலிய களவாகக் கவாநது போகவுட, வேதியா குலத்துதித்தவிவன் றநதை தனக்கெக்காலத்திலுமுள தரித்திர நீங்காதவனாய்ததன் புத்திரரோடு மெல்லாததெருக்களிலும் போயாசிப்பான். பாவம் புண்ணியமாகுமா? எ - று.

தேவாக்கும பனித்திரமான் தெய்வமா மணியிதனை
யாவாக்கும புனைதருதற் கெளிதன்றே யிதுபுனைநதார
முவாக்கு முதலான முதன்மையோ ராவறிநது
பூவாக்க மிவனடிக்கே சொரிந்திவனைப் பூசிப்பாய்.

(இ - ள்) தேவாளுக்கும் பரிசுத்தமாகிய தெய்வத்தன்மை தன்கிய சிற்றந் இந் வுருத்திராகக் மணியை யெல்லோரக்கும் அணிந்து கொள்ளுவதற்கு எளிதன்று. இதனை யணிந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகட்கும் மேலான முதன்மைத்தன்மையுடையோர். அதனை யறிந்து மலாவகைகளை யிவன் பாதங்களிலே பெயத்து பூசிக்கக்கடவாய். எ - று.

(கக௫)

என்னமுத தலைசூலி யிசைத்தமொழி மனக்கொண்டு
பொன்னுள முளரிமயி லணையதனிப் புதலவிதனை
யன்னனுக் குடனளித்தா னவிரொளிப்பன மணிகுயிறு
மினனரை நெடுவேலித் திருக்கோயின் மேவித்தான்.

(இ - ள்.) என்று முததலைச்சூலநதங்கிய காளிகாதேவி சொன்ன சொற்களை மனத்திற்கொண்டு, பொன்போன்ற நாளத்தோடு கூடிய தாண்டாயில வசிக் கும் மயிலின் சாயலையுடைய இலக்குமிபோன்ற தன் புத்திரியை யவவேதியச் சிமவனுக்கு வினாவில் மணமுடித்து, பிரகாசக்குமொளிதங்கிய பலவகையிரத்தினங்கள் பதித்த விளக்கமுற்ற மதில் சூழ்ந்த தனதரணமனையிற் பொருநதியிருக்கச்செய்தான். எ - று.

(கக௬)

அக்கோயி லவர்க்கருளி யவணையர் நெனவைகள்
முக்காலுந் தொழுதுற்றான் சுதன்மனெனு முதல்வேந்தன்
மைக்காள கண்டனிரு விழியென்னு மாமணியைத்
தக்காரிற் பெரிதுற சாந்திகனு யிரந்தரித்தான்.

(இ - ன்.) அவ்வரணமனையை யவ்விருவர்களுக்கொடுத்துச் சுதன்மனென்
னுந் தலைமைபெற்ற அரசன, அச்சாந்திகளையே சிவபெருமானுக்கொண்டு
நாஸ்தோறுவ காலையுச்சி மாலையில வணங்கிவந்தான் கரிய நீலகண்டமாகிய
சிவபெருமானது சிறந்த விழிகளென்று கூறு மேனையாதக்கிய அவ்வுருத்தி
ராகக் கணியை மேலோரிற்சிறந்த சாந்திகன் ஆயிரங்கணக்காகத் தரித்தான்.

தூநாறு சுடரிலேவேற சுதன்மனருள புதல்வியொடு
மானாத சாந்திகனு மின்னலம்பெற ற்ருளகூர்நதா
னோமை பெற்றொழியா நொவுழநகா ரிவர்பயந்தோர
தேனாறு தெரியலா னினிதிருநத செயலுனாநதார்.

(இ - ள்.) புலான் மணங்கடமு பிழகாசமுற அசுவடிவான வேல தாங்
கிய சுதன்மனுடைய புதலவியுட, அவளைக்கூடது நீங்காத சாந்திகனுமினிய
நன்மைகளைபுற்று வாழ்ந்திருந்தார்கள பொருடையுள்ளவர்களாய்த் துன்புற்ற
வார்களாய் இவளைப்பெற்ற தாய்த் தையருடேன மணக்கும் மலை தரித்த
சாந்திகன் சுத்ததோடு வாழ்ந்திருக்குஞ்செய்தியைத் தெரிந்தார்கள. எ - று. (1)

இல்லாமை யெனுஞ்சிறுமை யிருந்தவவா தாமிழைத்த
பொல்லாமை யுணாகிலராய்ப புதல்வரொடும் போதரலுஞ்
செல்லாமை பெற்றிருந்தா னைனாகி யெதிரசென்ற
னல்லாமை யிருளோதி யீனறவட னடிவீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) தரித்திரமெனனுஞ் சிறுமையில் வருந்திய அவர்கள் தாரு
செய்த துன்பத்தைத் தெரியாதவர்களாய்த் து புத்திரோடு வந்தவுடனே
யெதிரகொண்டு போகாமல் இறுமாப்புறநிராதவனாய் எதிரசென்றான். இரு
ளின் காரணமாகிய மேகம்போன்ற கூந்தலுடைய தன் தாயின் பாதத்தில
பணிந்தான். எ - று. (கசச)

மல்கியகண் ணீர்த்துமப வன்கண்மை புரிந்தனமென்
றொல்கியசிற தையனாகி யுள்ளடைந்து மெலிவான
நல்கியபே ரன்பினொடு பணிந்தனன லநநாலவ
ரல்கியசிற தையராசிப புல்லினீ ரவாப்பணிந்தான்.

(இ - ள்.) மிகக் கண்ணீர் துளிக்கும்படி, கொடுச்செயல் செய்தோ
மென்று வருந்திய மனமுடையவனாய் உள்ளம் நைந்து மெலிவின தந்தை
யைத் தனக்குள்ளே பேரன்போடுபணிந்தான். அந்நான்கு சகோதரர்களும் தளா
மனமுடையவராய்த் தழுவிகொண்டார்கள் அவர்களபாற்பரிவுகாட்டினான்.

பெருநிதிபெற் றிவன்பயந்த பிள்ளையென்றும் பாராம
லருகியவன் பிணராகி யளித்தனரென் பதுமதியா
னுருகியவன் பொடுபணிந்தான் வேண்டுவன வுவந்ததறிந்
தருநிழலிந திரற்குவமை யிவரெனத்தந் தறித்தனனால்

(இ - ள்.) பெருஞ்செல்வம் பெற்றுக்கொண்டு, பெற்றமகனிலென
றும் பாராமல் பட்சமில்லாதவர்களாய்ப் (பலிக்கு) கொடுத்தார்களென்

பதையு மெண்ணாவனாய், இளகிய அன்போடு பணிநது அவர்களுக்கு வேண்டிய வற்றைச் சந்தோலித்துக்கொடுத்தது, கற்பக விருட்ச நீழலிலுள்ள இடம்தான் எனக்குச் சமமானமானவர்களிவர்களென்று சொல்லு, படியாதரித்தான், எ - று (கௌ)

தந்தையாக்கும் பயந்தளித்த தாயாக்கு முன்பிறந்த
மறந்தையர்க்கு மெம்பிரான் மௌரிமல ரடிபுகுவான்
மந்துமா மணிபுணையத தந்தளித்தான கடைபுறைபோ
யெநதைவான கைலைபுகுந தினிதிநுநதா னிவோடும.

(இ - ள்) தன் பிதாவிற்கு நனைப்பெற்று வளர்த்த தாயிற்கு, சனமுன் றேன்றிய சமையன்மாராகு மெந்து சிவபெருமானது தா - னை போன்ற திருவடியிற் சேரும்பொருட்டு நூலிற்றோதத சிறந்த வருத்திராகக ணியன் யுப்படிக்கொடுத்துக்காது வந்தான், இறுதிகசாலத்தில் சென்று எமது சிவ பெருமானது திருக்கைலாயகிரியை யடைந்திவாகளோடு மினிதாக வீற்றிருந தான், எ - று. (கௌ)

ஒறைமா மணிபபெருமை யுணராது யெடுத்தணியப்
பெற்றசாந திகன்பெற்ற பேறிநென்றல யாமெடுததுச
சொற்றமா மணியநிந்து தொடுத்தணிந்தாக காவசைத்த
கற்றைவரா சடையான்றன் கழலன்றி நிழலின்றே.

(இ - ள்) ஒன்றியாகிய சிறந்த வருத்திராகக ணியன் பெருமைபைத் தெரியாதவனாய் அதனை யெடுத்து அணிந்துகொண்ட சா - திகண்டைப் பதவி யிடுகென்று சொன்னால், நாமெடுத்துச்சொல்லிய சிறந்த அவவருத்திராகக தின் மகிழ்வையெதிரிந்து மாலையாங்கோததணிந்தவாக்குச் சாப்பிடுதைய நாகக்கச்சாக்ககட்டிய கூட்டாகிய நீண்டசடையுடைய சிவபெருமானது திருவடியைத்தவிர நிழல வேறிலலை எ - று. (கௌ)

இப்பரிசிம மணிபபெருமை யெனவுணர வெடுத்ததைத்த
சுப்பிரதீ பறபணிந்து யோகாவந ரெழுதெகதி
யபபெருமா மணியவன்பா லருவபெறறுச சிவயோகத்
துப்புவு பெறமலன் கைலைவரை துன்னினுன.

(இ - ள்) இவவருத்திராகக மணியின் சிறப்பு இததைத்தென்று தெரி நதுகொள்ள விரித்துச்சொன்ன சுப்பிர தீபரையோகாவக முனிவாந னைகித் துப்பணிந்து துதித்து, அச்சிறந்த கிடை தங்கிய வருத்திராகக ணியை அச்சுப்பிர தீபா அன்போடு அருள்செய்யப்பெற்று, சிவயோகாணுபவெ பத்தி மலரகிதனாகிய சிவபெருமானது திருக்கைலாயத்தை யடைந்தனா, எ - று.

தருவினிலம் புரந்தளிக்குஞ் சாலங்க னெனுமவேந்தன்
சருதிமா தவத்தோனைச சுப்பிரதீ பண்பபணிந்து
மருவுசிவ மணிவாவகி முடிபொறுத்து மண்பாக்குந
திருவருசெங் கோலோச்சிப் பின்னாலே சென்றுறறன்.

(இ - ள்) கற்பக தருவைப்போலும் தைத்தனையுடையவனாய், உல கதைக்காதிரட்சிக்குஞ் சாலங்கனென்னு மனனவன், வேதமறிந்த பெருந தவமுடையோராகிய சுப்பிரதீபரைப் பணிந்தவாபாலுள்ள வருத்திராகக ணியைப்பெற்றுச் சிரசித்திரித்து உலகினைக்காக்கும் வளமிக் செநகோல் செலு த்தி நெடுங்காலத்திற்குப்பின் கைலாய ஁யதினன், எ - று. (கௌ)

சூரச னவையகத்தி லினிதுணர்த்தி யுலவாத
வாவமுட னகம்புகுந்த வருமறைசுப பிரதிபன்
பாபுகழ நலனுகர்ந்து பறபகல்வை கியபின்னாச
சார்தருவை யுசசீனி மாகாளா தமக்கீந்தான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற சாலககனென்னும் மன்னவன் கொலுச்சபையில்
உருத்திராக்க மகிமையை யினிமைபெற விளக்கி, நீங்காத அன்போடு தம்மனைக
குச்சென்ற அரிய வேதங்களை யறிந்த சுப்பிர தீபா, உலகமுழுதுந் துதிக்கும்
படி சகல சுகங்களை யு மருவித்துப் பலகாலஞ்சென்ற பிறகு, தமக்கு தேவ
லோகத்திலிருந்து வந்த கற்பகதருவை உசசிணி மாகாளாசுக்குக்கொடுத்தனா.

இநநகர தின்பதுகர்ந தில்வாழ்க்கை யினிதோம்பிப்
பின்னரருங் கிளையோடு மககனொடும் பெரிதுவப்புற
நநகர மதிசயிபப வந்தரதுந துமியராபபப
பொன்னகாவேந தெதிதேதத திருக்கைலை வளைபுகுந்தான்

(இ - ள்.) இவ்வுலக வின்பங்களை யனுபவித்து இல்லற தருமத்தை கன்றா
க்ககாத்து அதன்பின்னா அரிய பாரிளரோடு புதலவரோடும் மிகக் மகிழ்
வெய்தித் தேவலோகாச்சரிய மெயதவு, அநதரது துமி யொலிக்கவும்,
பொன்னகாகரசனான இநதின் எதிர்கொண்டு துதிசெய்யவுந் திருக்கைலாய
கிரி யடைந்தனா. எ - று.

(கஅஉ)

மன்னிகழ்ந்த கதையிதுவென் றெடுத்ததைதது முனிவராக்குப
பின்னிழந்த வநனகாதை பிற்தொன்று பேசுறலும
பன்னுகணத் தவாபுகழ்ந்து பலவாறறாற பரசுறறுப
பொன்னவிராபுன சடைசகூத புகலவாயென் றடிபணிந்தாரா.

(இ - ள்.) பூவத்தினடந்த சரித்திரமீடென்று கைமிசாரணிய வாசி
கட்கு எடுத்தசுசொல்லி, சூதமுனிவா பிற்காலத்தினடந்த அவவுருத்திராக்க
ணியின் மற்றொரு கதைசொல்லத் தொடங்கவும், பலருமவியந்து சொல்லு
முனிவரகன புகழ்ந்து பலவித ரகத துதிசெய்து பொன்போலவிளங்கும் புன
சடையையுடைய சூதமுனிவரோ! இன்னும் திருவாய லாந்தருளுகவென்று
அவா பாதங்களில் நமஸ்கரித்தாரகன. எ - று.

(கஅக)

கலநீலத்துறை.

அடவி மால்வரை யகடுகின் டொழுதிய வருளி
மடல விழ்ந்துவீழ் நறுமலா மிதநதிட வரலாற
புடவி மாமகள புனைமலா மாலையிற் பொலிந்த
நடவு தன்மைபெற றொழுதிய நருமதை யாறு.

(இ - ள்.) வனத்திலுள்ள பெரிய லைகளின் வயிற்றைக்கிழித்தொழுகும்
அருவியானது முதுககவிழ்ந்து விழுந்த பணந்தங்கிய மலாகளமேலே மிதக்கும்
படிவருதலாலே, பெருரைதங்கியபூமிதேவி அணிந்துகொண்டுள்ள மலர்மாலே
போன்று விளங்கிப் பாய்கின்றதனைப்பைப் பெற்றுப் பிரவாகிக்கும் நருமதை
யாறு. எ - று.

(கஅச)

கூல வாராககைக கனியொடுங் குழைந்தவான சினை
சோலை யநநதி வணங்கின தொழுவன போன்ற

சரல நீண்மருங் கெய்தியந் தடநதிரைக் கரத்தான்
மூல மூடிப் கெடுத்தெமை முடிக்கலை யென்னு.

(இ - ள்.) அவ்வாற்றின் குவிந்துநீண்ட கரையிலே, பழங்களுளெவளைந்த
உயர்ந்த கிளைகளையுடைய சோலைகள், மிக நீண்ட பக்கங்களிலெய்தி, அழகிய
விசாலமான அலைகளென னுங் கைகளால் எங்குள் வேறிப்புகுந்து எங்களை யெடு
த்து முடித்துக்கொள்ளவில்லையென்று, அவ்வாற்றைப்பணிந்து அஞ்சலி செய்
வனபோன்றிருந்தன. எ - று.

(கஅகி)

மணிவ ரன்றியும் வைரமீத தொழுகியும் வனவே
யணிநி லாமணி யுந்தியு மாகலி தூரத்தன
மணம கனபுலத் துள்ளவை வானவா கொளலாற்
றணியு மன்னவற களிப்பது போனறத்த தடநீர்.

(இ - ள்.) அப்பரந்த நீர்ப்பெருககாணுது மாணிக்கங்களை வாரிக்கொண்டு
பாயந்து, வைரங்களை யிழுத்துக்கொண்டோடியும், வனத்திலுள்ள மூங்கிலிற்
பிறந்த அழகிய வெணமுத்தங்களைச் செலுத்தியுஞ் சமுத்திரத்தைத் தூரத்தல்,
தன் கணவனாகிய சமுத்திரத்திருக்கும் ஏவமணிகளைத் தேவர்கள் கொண்டமை
யின, செல்வங்குறைந்த அந்நாயகனுக்குக்கொடுப்பதை யொத்திருந்தது எ - று.

வரைய கழ்ந்தெழு மாமொடு மாமதக் களிற்றுந்
திரைசெய் வேல்தொட டாதத்து செறிப்பது செப்பி
னிரைபெ ருங்கடற் களிற்றொடு தருவிழந் தேங்கக்
குரைபெ ருமபுன னருமதை கொடுப்பது கடுக்கும்.

(இ - ள்.) அலைகளைப்பிளந்து எழுமயிற் பரங்களுளெடு பெருத்தஞ்சொரி
யும் யானைகளையும், கரை வரையிலே மோதுத் அலைகளபற்றி யிழுத்துச்சென்று
கடலிற்சோப்பதைச் சொல்லுமிடத்தில, ஒலிக்கின்ற பெரிய கடல் தன்பா
லுதித்த வெள்ளை யானையையும் கற்பகத்தருவையும் இழந்தேங்கி யிருப்பதால்
ஒலிக்கின்ற நீர்ப்பெருக்குடைய நடுபதையாறு அக்கடலுக்குக் கொண்டுபோய்க்
கொடுப்பது போலாம். எ - று.

(கஅஎ)

தூய நாணமலாத தாமரை யோதிமந் திவைப்ப
மேய் தேனறுளி விரையொடு தென்றனமோந் திரைக்கு
மாய வராகரை யருகுறத் திரிகரு மாக்கை
சேயொ ளிககதிர் மாபினுந் தோளிலுந் தெறிப்ப

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான அனறலாந்த தாமரை மலரை அன்னப்பறவை
கள் துவைத்தல்லுல வெளிப்பட்ட தேனறுளிகளைத்தென்றற் காற்றினது
பொந்து வாசனையொடு வீசுட. இத்தலுல அவ்வாற்றின் நீண்ட கரைக்கருகே
சஞ்சரிக்குங் பனித்து சென்ற மயபொருதிப் பிரகாசிக்குங் டோபிலுந்தோளி
லுந் தெரிக்கின்றன. எ - று.

(கஅஅ)

இணைய மாநதி யுடுத்திடு மாயிட மென்னும
புனைசெய் மாநக ரொன்றுள தநநகா பொருநதி
மனைவ ளாதரு விசகவ சித்தனோ வணிக
னிணையு நீதியி னீடறத் துறைவழி நின்றான.

(இ - ள்.) இதற்கைய சிறந்த நருமதையாறு குழப்பெற்ற அலங்காரத்தோடு
கூடிய ஆயிடமென்னும் பெருநகரொன்றுண்டு, அந்நகரத்தில்தவசித்து இல்லற

நடாததும் விசுவசித்தனென்னும் ஒப்பற்ற வைசிய குலத்தவன், மதிககத்தக்க யது முறைப்படி மேம்பட்ட தருமபாக்க வழியே மொழுகினான். எ - று. ()

வேட நலனுருக காண்டொறும் வீழந்தடி பணிநது
மாடி ருத்தியாங் கவாக்கமு துதவியு மணையாக
காடை கோவண மருத்தியி னருளியு மழிபிற
றேட ருமபொரு டருமமொன றல்லது தேடான்.

(இ - ள், சிவவேடந்தாங்கிய நல்ல உருவங்களைத்தரிசித்த பொழுதெவ லாய் சாஷ்டாங்கமாக அவா திருவடிகளில் நடஸ்கரித்து, தன்னருகே யெழுந்தருளச்செய்து அவாகடகுத் திருவழுது ஊட்டியுட, அத்தகைவினாக்கு ஆடைகோவண இவற்றை ஆசையோடு கொடுத்துப், கிராமாகத்தேடத்தக்க பொருள்களில் தருமத்தை நீங்கப் பிறிதொன்றினையுந் தேடாதவன். எ - று.)

ஆற ருஞ்சரக தருமபுனற பந்தாசெய தமைதது
முறு கூவனீவ ருமபொடு கழனிசெய் துவரதுந்
தேறு கினறதிற சிவனடி யல்லது தேரு
னீறி லாபபெருங் கருணையே யுருவெடுத தனையான்.

(இ - ள்) வழியிலுள்ள அரிய பாலை வனத்திலே அரிய தண்ணீர்ப்பந்தலை பேறப்படுத்தியும், ஊற்று நீர் சரக்குங் கிணறுகளையும், நீண்ட வரப்போடுகடிய கழனிகளையடைத்தாக் களித்துப் தேறவேண்டியவற்றில் சிவபெருமான திரு வடியையனறி வேறெனறும் தேருதவனாய் முடிவிலலாத பேரருளே வடிவ மெடுத்தாற போனறவன். எ - று. (ககக)

கடவுண் மாபபெருந் கங்கையா டுதுமெனக கருதி
யிடப வேறெழுடு கத்தப மொட்டக மிவற்றின
மிடைபெ ருஞ்சரக தேறலுவோன் வெசரிப புறத்தி
னடைத ருமபொதி யேற்றின னுருத்திற வககம்.

(இ - ள்) தெய்வீசத்தங்கிய சிறுத் தேனையுடைய கங்காஸ்தானஞ் செயவோமென்று கருதி, இடபத்தின் தேனுய் கழுதையின் தேனுட ஒட்டகத் தினமேனும் விசேட விலைதங்கிய சரக்குகளை யேற்றுவோனாய், கழுதையின் முதுகில் உருத்திராக்கடணிகளாலாகிய பாலைகளின் பொதியை யேற்றினான்

காதங் காதனை வைகலுந் நழிநக கழித்துப்
போதந் தன்னவன் பொதுமபாகுழ் விரதியப பொருப்பின
மீதந் தேறலும வீழநதுகோ கிறபாழி நமனா
தூதன் பற்றன்ன நெனபுலத் துடனகொடு தூர்ப்ப.

(இ - ள்) ஒரு காதப் ஒன்றனாகாதமாக நாடோறுங்கழியுப்படி கடந்து போய், அவவிசுவசித்தனென்று வணிகன சோலை குழந்த விரதகிரியின் பேலே யேறியு, அக்கழுதை யேறமுடியாத தவறிவீழ்ந்து இறக்குப் சமயத்தில் இயம்ப தூதன்பற்றித் தெனறியையிலுள்ள இயம்புரத்திற்கழைத்துக்கொண்டு செல்ல,

கயிலை மாலவரைக கணத்தவா வெகுண்டனா கடுங்க
ணயிலெ யிறறிடு மறவிதன் றாதனை யடாதது
வெயிலி மைத்தெழு மானம் திருத்தற மீண்டு
சயில நாயகன் சநந்திப் படுத்தினா தலைவா.

(இ - ன்.) பெரிய கைலாயகிரியிலுள்ள சிவகணததலைவர் கோபிதது, கரீர
மான விழிகளும் முட்போன்ற பற்களுமுள்ள கொல்லததக்க இயம தூதலே
யெதிராதது, ஒளிவிட்டுப்பிரகாசிகும விமானததின்மே லேற்றிக்கொண்டு
திரும்பி, கைலாச நாதராகிய சிவபெருமான் சநிதியிற் கொண்டோடுபோனாகள்.

நூறு கற்பமங் கிருந்தது கணமென நூல்கோத்
தேறு ருத்திர மாமணி சுமத்தலா நெவாகும
பேற ளிககுமிம மாமணி தரித்தவா பெருமை
கூறி நெமமுழை யடங்குற தென்றனன ருரவன்.

(இ - ள்.) அக்கமுதை, நூல்களிற் கோத்த உருத்திராக்கமணி மாலை
களைச் சுமந்த வீசேடத்தால், நூறு கற்பகாலம் வரையில், ஒருக்ஷண நேரமபோல
அக்ககையத்திலிருந்தது. எத்தகையினருக்கும் உயாகதியைத் தரும் இச்
சிறந்த உருத்திராக்கமணியைத் தரித்தவருடைய சிறப்பைச்சொல்லத் தொட
ங்கினால் எம்மால் முடிவுறுதென்றார் சூதமுனிவர். எ - று. (ககூடு)

கேட்ட நம்புலங் களிப்புறு மாதவக கிழவர்
தோட்ட லங்கலாய் சூதநீ முனபுகல் விசூதி
நாட்ட ருங்கதி தருமென நவின்றைய ததே
மீட்டி மாமணி புனையவேணடுவதென வினாததாய்.

(இ - ன்.) இவற்றையெல்லாங்கேட்டு, அரிய நம்புலங்களுமகிழ்வெய்திய
பெருந்தவமுடையோராகிய நைமிசாரணியவாசிகள், இதழ்களோடு விகசித்த
மலாமாலை யணிந்த சூதமுனிவரோ! தேவரீர் முன்னே யுபதேசித்த விபூதியே
சொல்லற்கரிய மெய்க்கதியைத் தருமெனதுரைத்தீர். அதனோடு கூட்டி
உருத்திராக்கமணி யணியவேண்டுமென்று இப்போது கூறுகின்றீர். எ - று. (ககூடு)

ஒன்றி ருங்கதி தருமெனி லுருத்திர வகக
மின்று பூண்பதில வருபய நெனகொலோ வென்னு
வனறு மாதவா சூதனை வினவலு மனையான்
மின்றி ரண்டன வேணியாக கின்னனம விளம்பும்.

(இ - ள்.) அவ்விபூதி யொன்றே பெருங்கதி தருமென்றால் உருத்திராக்க
மணியை இப்போது அணிவதில் வருமபயன யாதோவென்று, அப்போது
நைமிசாரணிய வாசிகள் சூதமுனிவரை வினாவுடய, அச்சூதமுனிவர் மின்னல்
கள் சோந்திருந்தாற்போலுஞ் சடைமுடியையுடைய அந்நைமிசாரணிய முனி
வாகட்கு இப்படிக்கூறுகின்றார். எ - று. (ககூவு)

மெய்ய ருமபிய வோவையின் விரிபுன லாட்டின்
மைய ருமபிய மழைபினின் மககணமெயந நெருக்கிற்
றையவ வெண்டிரு நீற்றணி சிதைதருகு சிதைநதால்
வெய்ய பூதமவெங் கழுதரா லரககரான மெலிவா.

(இ - ன்.) உடலிற்றுளிக்கின்ற வெயர்வையாலும், பரந்த நீர்விளையாட்
டாலும், மேகங்கள் சொரிந்த மழையாலும், மனிதர்களுடைய உடல் நெருக்
கத்தாலும் தெய்வீகந்தகிய வெள்ளிய திருநீற்றின் அணிதல அழியும். அப்படி
யழிந்தால், கொடிய பூதர்களாலும் பெரிய பிசாசுகளாலும் இராகு கேதுக்களா
லும், இராகத்தாசுகளாலும் வருத்த மெயதுவாகள். எ - று. (ககூவு)

அலங்கு மாமணி யுருத்திர வக்கமொன் றணியின்
விவங்கெ யிற்றுவெம பூதமே முதலிய மேவா
புலங்கொண் மாமணி புனைதரிற் போக்குறு திதனு
விவங்கு மாமணி நீற்றொடும புனைவதற கிசையும்.

(இ - ள்.) விவங்குகின்ற சிறந்த உருத்திராகமணி யொன்றணிந்தால்,
கொடுமான பற்களையுடைய கொடிய பூதமுதலியன பொருந்தா. ஞானந
தரும் சிறந்த உருத்திராகமணிமட்டுமே யணிந்தாலும் அவற்றை யகற்றாது.
அந் காரணத்தால் பரகாசிகுகின்ற உருத்திராகமணி திருவெண்ணீற்றோடுப
அணிதற்கமையும். எ - று. (ககக)

கவர்க்கொ டஞ்சடை யந்தனீ ரொருகதை கேண்மீன்
சவித்து ருப்பெரு நாடெனு மொருதனி நாட்டிற்
பவித்த சூரிய புரமெனு மோபதி யதன்பாற்
குவப்பு யசசிருது சேனனென் னுளறொரு கோமான்

(இ - ள்.) பிளவுற்ற வளைந்த சடையையுடைய அந்தணாகளே! வேறோர்
சரித்திரங் கேட்பீர்களாக. சவித்திருவென்னும் பெருநாடாகிய ஒரு ஒப்பற்ற
நாட்டிலே, சிலாகியமான சூரிய புரமெனும் ஒரு நகரமுண்டு அந்நகரத்தில
திரண்ட புயததையுடைய சிந்துசேனனெனும் ஓரசனிருந்தான். எ - று. ()

சிந்து நாட்டினிற் காகவா நகருடைச சிங்கன்
வந்து போர்க்கறை கூவலும வகுதநாற் படையை
யுந்த மூண்டிரு சேனையு முடற்றிடுங் காலை
முந்து தூசியின் முறிந்தனன சிங்கனு முதலவன்.

(இ - ள்.) சிந்து நாட்டிலே, காகவா நகரத்தை யரசுடைமை கொண்ட
சிங்கனெனு மன்னவன் எதிர்த்து வந்து போருக்கழைத்தவுடனே, சிந்து
சேனன் சதுரங்க சேனையுஞ் செலுத்த, இருவா சேனையும் எதிரிட்டபோர
செய்கையில், சததுருவின் முற்பட்ட தூசிபபடையால் சிங்கனெனு மன்னவன்
தோற்றனன். எ - று. (உ0க)

சிங்க நென்னுமத் திறலுடை யொருதனிச செல்வன்
பொங்கு நாற்பெருஞ் சேனையைக் களமபடப் போகக்
யங்க வன்றனித் தொருவனு யடவிபுக கடைநது
செங்கண் மாயனை நோக்கின றருந்தவஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) சிங்கனென்னும் பெயர் பெற்ற வலிய ஒப்பற்ற வரசன், கோ
பிச்சின்ற தனது நாலவகைப்பெருஞ் சைனியத்தையும் யுத்தத்தில் மாளுப்படி
யழித்து, அவ்வரசன் ஒன்றியாயத்தனிதது ஒரு வனத்திற்போய்ச்சோந்து,
தாமதமலர்க் கண்களையுடைய திருமாலே தியானஞ்செய்திருந்து அரிய
தவம் புரிந்தனன். எ - று. (உ0உ)

சால நாள்பல கழிதரக் கழிந்தபின் னுளப
மாலே மாரபினன புள்ளர சுகைத்தெதிர வந்தா
னெனு மன்பொடு மென்புறக் குழைநதுநின் றேத்தி
மூல மாமுதன் முகுந்தனைப் பணிந்தனன மொழிவான்.

(இ - ள்.) எண்ணிறந்த நாட்கள் இப்படித் தவஞ்செய்து நீங்கிய பிறகு,
துளசிமாலே யணிந்த திருமார்பையுடைய திருமால், பட்சி ராஜனாகிய கருடன்

மீதாரோகணித்துக் காட்சி தருதனர். பொருந்திய அன்புடன் என்புகள் நெக்கு விட வருகி நோ நின்று தோத்திரஞ்செய்து ஆதிமூலமாகிய திருமாலெனும் முதலவரை நமஸ்கரித்து விண்ணப்பஞ் செய்கின்றன. எ - று. (உ௦௩)

செருமு கதத்தி நிருபராற நிருநகர் தீராதே
னருவி மாலவரை யடைநதுநின் னருள்பெற வேண்டி
யொருவ ருநதவத தடைநதன னுவநருள சுரநதாய்
மருவ லாககடந தியானர செயதுவான் மதிப்பாய்.

(இ - ள்) போமுகத்தி லெதிர்த்த பகை மன்னரால் என் செல்வ நகரத் தைப்பிரிந்தேன். அருவிதவமும இப்பெரிய மலையை யடைநது தேவரீர் திரு வருளைப்பெறக கருதி நீக்கறகரிய தவநிலை மேற்கொண்டேன். தேவரீர் திருவுள்ளமுவநது திருவருள் புரிந்தீர். சததுருக்களைச்சயித்து அடியேன் அரசரிமை யெய்துமபடி திருவுள்ளம் பற்றவேண்டும். எ - று. (உ௦௪)

எனன வேந்தனின் நிரந்திரந தெடுத்தெடுத்த தியம்பப்
பொன்னி லங்கெழி லெம்பிரான நிருவருள் புரிநது
தனன லங்கொளிர சககரந தருதுநின் றணவாத
துனனு சேனைகொண் டேசுமற நடுபடை தொலைப்பாய்.

(இ - ள்) என்நிவ்வகையாக அவ்வரசன் திருமாலின் திருமுன்னின்று விண்ணப்பஞ்செய்து விளப்பவும், திருமகள் விளங்கும் அழகுடைய திருமால் திருவருள் கூர்ந்து, தனக்குத்தானே யொப்பாகிய இச்சககராயுதத்தைத் தருகின்றோம். உன்னுடைய பிரியாத நெருங்கிய சேனையை உடன்கொண்டு போய மாற்றுக சேனையை யொழிப்பாய். எ - று. (உ௦௫)

விடுத்த காலநின் வெம்முனை யடுபகை வீட்டி
யடுத்தி நினகாத தமமுறை யடையுமற நபபாற்
கொடுத்த சககர மெமமுழை வருமெனக கொடுத்தா
னெடுத்த வெண்குடை வெந்தனேற நெருநதன னிப்பால்.

(இ - ள்) பிரயோகித்தபோது போரினெதிர்த்த நின்கொடிய பகைவரை யழித்து, உடனே பண்டுபோல உன்கையில் வந்து தங்கும். அதன் பின்னர், நாடு கொடுத்த இச்சககரம் நம்மிடத்தில் வந்தெய்துமென்று திருவாய்மலாந் தளித்தருளினார், வெண்கொற்றக்குடை நிறுவு செய்யும் அம்மன்னவன் அதனை வாங்கிக்கொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டான். இதன பிறகு. எ - று ()

பரிதி நல்கிய நேமியொன் பாற்கட லடைந்தா
னொருத னிகுடை வெந்தனுஞ் சேனைகொண் டிருத்தான்
செருமு ரட்கடுஞ் சிறதுசே னனைககாஞ் செறுததுப
பொருது தங்கனின் மிடைநதன ரெதிரெதிர புருநதார்.

(இ - ள்) சககராயுதமளித்த திருமால் கணார்பதிகு எழந்தருளினார். ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக்குடையையுடைய சிககனெனும் அவ்வரசனும் தனது கிறு சேனையைச்சேர்த்துச்சென்றெதிர்த்தான். முருட்டுத்தனமுடைய கொடும் போர் செய்யத்தக்க சிறது சேனை யுத்தத்திற்கிட்டி யெதிர்த்து, இருதிறச் சேனைகளுஞ் சேர்ந்து எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யலானாகள். எ - று. (உ௦௭)

ஆழி மாயவ னளித்தரு ளாழிவெம் படைக்கு
வாழி நாண்மலர்ப புனலொடு மருசசனை வகுத்துச

சூழ மிக்களச சிந்துசே னன்றொகு சேனை
பூழி யாக்குதி யெனவிடுத தொருகைதோள் புடைத்தான்.

(இ - ள்.) ஸ்ரீராமபுத்தியுய்யுந் திருமால் கொடுத்தருளிய சககராயுதத் திற்குப் புதிய பூககளாலும் நீராலும் பூசுதது, இவ்யுதத பூமியிற் சூழ்நதுள்ள சிந்து சேனனுடைய தொருதியாகிய சேனையைப் புழுதியாகச்செய்யக்கடவா யென்று பிரயோகஞ்செய்து, தனது ஒப்பற்ற வலகையால் இடத்தோனைத் தட்டினான். எ - று. (௨௦௮)

கடவுண் மாப்படை முள்ளுடைக் கடுவனங் கவர்ந்து
படவெ ரித்தடு வடவையிற படாந்தது பாரா
மிடைபெ ருமபடை முறறுற விரித்தது வேந்தன்
சுடர்மு னின்றொளி மழுங்கிய மதியெனத் தொலைந்தான்.

(இ - ள்.) தெய்வீகதங்கிய சிறந்த சககராயுதமானது, முள்ளுகளையுடைய பெரிய வனத்தைக்கவளீகரித்து அழித்துவிட்டித் தகித்தற்குரிய வடவாமுகாக் கினிபோலப் பரவியதைப்பாத்தது, நெருங்கிய பெருஞ்சேனை முழுதும் அழிந் தது. அரசனாகிய சிந்து சேனனும் சூரியனுக்கு முன்னிருந்து ஒளி மழுங்கிய சந்திரனைப்போன்று அழிந்தான். எ - று. (௨௦௯)

தன்ன வாகிய சேனையுந் தானுமாய்த் தணந்து
முன்னை நாடுகொண் டிருந்தனன் சிங்கனா முதல்வ
னன்ன வன்றனி நாட்டையு மணங்குற வலைத்தான்
பினனா சிந்துசே னன்றனித் தன்னவா பெயாந்தான்.

(இ - ள்.) சிந்து சேனை தன்னுடையதாகிய சேனையுந் தானுமாய் யுத்த சளத்தை நீங்கித்தன பழைய நாட்டை அரசு செய்திருந்தான். சிங்கனெனும் மரசன அச்சிந்து சேனனுடைய ஒப்பற்ற நாட்டையும் துன்பெயது உபடியழித்தான். அதன் பிறகு, அச்சிந்து சேனை ஒன்றியாய்த் தன நகரத்தை விட்டுச்சென்றான். எ - று. (௨௧௦)

வெருவி யோடினன் கோசுகன் மேதகு வசிட்ட
னருகி ருந்தநா ரதனிவா மூவரை யடையா
வுருகு காதலின் மண்ணுற வணங்கின றுரைப்பான்
றிருகு சீற்றமு நாடுநீத் தடுகிந்து சேனன்.

(இ - ள்.) கடுங்கோபத்தையும் நாட்டையும் விட்டு நீங்கியோடிய சிந்து சேனன், பயந்தவனாய், பெருமைதங்கிய கௌசிகா வசிஷ்டா அவர்களோ டிருந்த நாரதரென்னும் இம்மூன்று முனிவரை யடைந்து மனமுருகுகின்ற பேரன்போடு பூமியிற்பொருந்தச் சாஷ்டாங்கமாக நபஸகரித்து அவாகட் கெதிரா நின்று விண்ணப்பஞ்செய்கின்றான். எ - று. (௨௧௧)

சிங்க னென்படைச் சேனையாற் செருவலி யிழந்து
பொங்கு கானிடைப புருந்ததுச் தானடி போற்றிச
செங்கண் மாலவ னாழிபெற் றனனமா செறுத்தா
னங்க னாழிபுக் கறுத்ததென் சேனையை யனைத்தும்.

(இ - ள்.) சிங்கனென்பவன், எனது ஆயுதமேந்திய சேனையால் யுத்தஞ் செய்யும் வல்லபமற்று, பெரிய காட்டையடைந்து, இலக்குமியை மாப்பி

லணிந்த திருமாலேத்துதித்துத் தவஞ்செய்து, அததாமகைக்கண்ணனுடைய சக்கராயுதத்தைப்பெற்று மீண்டுமே யுத்தத்திற்கு நெருங்கினான். அவ்விடத்தில் அச்சக்கரம் நெருங்கி என் சேனை முழுவதையும் அழித்துவிட்டது. எ - று. (1)

ஆண்டு நின்றென தருமபகை கடப்பதற் கஞ்சி
யீண்டு துமமடி சரணெனப் புருந்தன னெளியேன்
நூண்டு சிந்தையிற் நிருவருள சரந்தனி ராகி
வேண்டு மொன்றெனக் களித்திரென றவரடி வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அங்கிருந்து என பெரும்பகையை வெல்வதற்குப்பயந்த, இந்
கே தேவரீர திருவடிகளை அடைக்கலமாக அடைந்தேன். பெயர்நூனமோக
கும் உங்களை திருவுளனங்களில் திருவருள சரந்தவாகளாய் விருமபிய ஒரு வரத
தை அடியேனுக்கு அதுக்கிரகிப்பீர்களென்று அம்முனிவர்களை பத்தனக் களில்
வணங்கினான். எ - று. (உக௩)

வேத நான்குமூ வருவெடுத தீனையமெய்த் தவத்தோர்
காது வெஞ்சம ரஞ்சமன னவனகருத் துணரா
வோது முண்மையொன றுளதுனக் துணர்த்துது முணாவாய்
பூதி பூசிமற றுருத்திர மாமணி புண்வாய்,

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்களுமே முவுருவேற்று வந்தாற்போன்ற உண்
மைத்தவத்தையுடைய கௌசிகாதி முனிவர்கள், கொலைத்தனமை பொருந்திய
கொடிய யுத்தத்திற்கு அஞ்சிய சிந்து சேனனெனும் மன்னவனுடைய வெண்
ணத்தை யறிந்து, சொல்லத்தக்க உண்மைப்பொரு ளொன்றுண்டு. அதனை
யுனக்குச்சொல்வோம் அறிவாயாக. திருவெண்ணீறு தரித்து உருத்திராகமணி
யணியக்கடவாய். எ - று. (உக௪)

நின்பெ ரும்படை யிறந்தநா ணினனுயிரக் கிரங்கிற
றன்ப னாழிமற் றேதென வுணர்ந்திலை யையா
வுனக் கத்தழை யுருத்திர மாமணி யுளவான்
முனபு ணாந்திலை பார்த்தியென றனனவா மொழிந்தார்.

(இ - ள்.) உன் பெருஞ்சேனைகள் இறந்த காலத்தில், சிவபெருமானுக்
கண்பராகிய திருமால் அதுக்கிரகித்த சக்கராயுதம், உன்னுயிரை யகற்றாது
இரக்கமுற்றிருந்தது எனன் காரணமென்று நீ யறிந்தாயிலை. ஐயனே! உன்
ஞாபரணங்களிற் சிறந்த உருத்திராகமணி யொன்றிருக்கின்றது. நீ யதனை
முன்னே யறிந்திலை. இப்போது காண்கவென்று முனிவர்கள் கூறினார்கள்.

யான நிரதிடு முருத்திர மணிபிறி திலலை
மான வெமபடை நாளாற வரலுமோர வணிகள்
பானி லாமணி முததணி யளித்தனன பாரே
னேனை மாமணித் தொடையலி னுளதுகொ லென்றான்.

(இ - ன்.) அடியேன் தெரிந்து தரித்த உருத்திராகமணி வேறேயின்றது.
அச்சுத்தத்தரும் பெருஞ் சேனையினிடையே யான் வருகையில், ஒரு வணி
கன் வெள்ளிய சந்திரனபோலப் பிரகாசிகளும் முத்துமணிகள் கோத்த மாலே
யாகிய ஒரு மாலையைக்கொடுத்தனன். அதனையும் நன்கு பார்க்கவில்லை. என
னுடைய தல்லாத அம்முத்துமாலையில் அவவுருத்திராகமணியுள்ளதோ அறி
யேன் எனக்கூறினன். எ - று. (உக௫)

என்று முத்தணி கழற்றின னோக்கின னிடையே
யொன்று ருத்திர மணிகரந திருந்தென் றுரைபப்
வன்று மூவரு நோக்கின ரதிசயங் கொண்டார்
நின்ற வேந்தனு மதனுடைப் பெருமையை நீனைத்தான்.

(இ - ள்.) என்றிவவாறு சொல்லி, அம்முததுமாலையைக் கழற்றிப்பாட்
தான். அதனிலையே உருத்திராகமணியொன்று மறைந்திருந்தது எனச்
சொல்ல, அதனைக்கேட்ட அம்முனிவா மூவரும் அதிசயப்பட்டார்கள். அவா
முன்னின்ற சிறது சேனனும் அவ்வுருத்திராக்கத்தின் பிரபாவத்தைச்சிறுதித்
தான். எ - று. (உ௭௭)

மன்ன கேண்மதி நின்னுடைப் பூமியும் வளனு
நின்ன வாசுற வேண்டுமே னீற்றொடு மணியைச்
சென்னி தாங்குதி சிறதையி லிருததுதி செருவேட்
டுன்னு சேனையு மிவ்வழி புனையுமா றுரைப்பாய்.

(இ - ள்.) அரசனே! கேட்பாயாக. சததுருவாற்றைக்கொள்ளப்பட்ட உன்
பூமியும் வளங்களும் உன்னுடையனவாகப்பண்டுபோற் பெறவேண்டுமாயின,
திருவெண்ணீற்றொடு உருத்திராகமணியைச் சிரமீசையிருத்தி மனதிலுந்
தியானஞ்செய்க. யுத்தத்தைச்செய்ய விரும்பி நீ யனுப்புஞ் சேனைகளுக்கும்
இப்படியே யணியுமபடி கட்டளை தரக்கடவை. எ - று (உ௭௮)

போவெ னசசொலு மநகிலை மாதவப் புனிதா
மூவா தாளினை சென்னிசோத துருத்திர மூரத்திக்
காவ திமமணி யருளவேண் டுதிரென வளித்தார
காவ லன்றொழு தேந்தின னருநெறி கடந்தான்.

(இ - ள்.) இனிச்செலவுகவெனக்கூறிய அப்பொழுது, பெருந்தவமுடைய
பரிசுத்தாகளாகிய கௌசிகா முதலிய மூன்று முனிவர்களுடைய உபய பாந்ந
களையுஞ் சிச்சிந்திர, சிவபெருடானுகுரிய உருத்திராகமணியாகிய இத்னைத்
தேவரீர கொடுத்தருளவேண்டுமென்ப பிராரத்திக்க, அம்முனிவர்களும் அங்
ஙனமே கொடுத்தார்கள். அரசன அவர்களைப்பணிந்து மணியைப்பெற்றுக்
கொண்டு அரிய வனத்தைக்கடந்தான். எ - று. (உ௭௯)

வந்து சேனையுந் தானுமவ் வருத்திர மணியைச்
சிறதை செய்தணிந் தணிதிரு நிறொளி சிறக்க
முநதை வெம்படைத் தலைவோடவனகா முடுகிச்
சிந்து சேனனுஞ் சிங்கனு மமரெதிா செறுத்தார.

(இ - ள்.) தன்னகரமெய்தி, சேனையுந் தானுமாக அவ்வுருத்திராகமணி
யைத் தியானஞ்செய்து அணிந்துகொண்டு, அழகிய திருவெண்ணீற்றின்
பிரகாசம் அதிகரிக்க, முன் போலவே பெரிய சேனா நாயகரோடு, சத்துரு
வாகிய அச்சிங்கனுடைய நகரத்தை யடைந்து, சிறது சேனனும் சிங்கனுமாக
எதிநிதிா நின்று யுத்தஞ்செய்யத் தொடங்கினார்கள். எ - று. (உ௮௦)

செறுத்த சேனையுட் சிங்கனு மடுசினந் திருதி
மறுத்தும வந்தன னெனவுருத் தொழுதெதிா வந்தான்
கறுத்த நெஞ்சொடு கனலுமி ழாழிகைக கொண்டா
னிறுத்த நீரொடு மலரொடு மருசசனை யீந்தான்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய சேனைகளுக்கும் சிங்கனென்பவனும் கடுங்கோப மிகுந்து, மீண்டும் வந்தானென்று கோபத்தோடு புறப்பட்டு எதிரவந்து, வஞ்சக மனத்தோடு நெருப்பைச்சொரியும் சக்கராயுதத்தைக் கையிலெடுத்த சலத்தா லபிடேகிதது மலர்களாலாசசனை செய்து பூசித்தான். எ - று. (உஉ௧)

கடவுண் மாப்படை யாழியை விடுத்தலுங் கனலகான்
நிடந டந்தவத திகிரியு மெமபிரான மணியை
யடலை நீற்றையுங் கண்டது வெருவொடு மகலாப்
புடைவ லனநிரிந் தாங்கவன் கரதலம் புகுத.

(இ - ள்.) தெய்வீகந்தங்கிய சிறந்த சக்கராயுதத்தை ஏவியவுடனே, நீயைச்சிறந்தும்படி சென்ற அச்சக்கராயுதம், எமது சிவபெருமான உருத்திராக்கமணியையும் வெற்றியைத்தருந் திருவெண்ணீற்றையும் பார்த்து, அது அச்சத்தோடும் அங்கு நின்றகன்று, அச்சேனையைப்பித்தகணஞ்செய்து அச சிங்கனுடைய கையிலடைய. எ - று. (உஉ௨)

சீற்ற வெம்படைச் சிந்துசே னன்சினத் தெழுந்தா
னாற்ற லன்னவ னநீகவெஞ் சேனையை யடாததுப
பாற்றி னங்களம் படாதரப் பொருதன்ன பழநா
னோற்றி ருந்தன்ன வனமபுகுந் தொருதனி நோற்றான்.

(இ - ள்.) கோபத்தையுடைய வெவவிய சேனையையுடைய சிற்து சேனன் கோபித்தெழுந்து, தன் வலியையால் அச்சிங்கனுடைய பெருந்தொகையாகிய சேனையை அழித்து, பருந்து கூட்டங்கள் யுத்தக்களத்திற்ப்பவ யுத்தஞ்செய்தனன. அது கண்ட முன் தவஞ்செய்தவன காட்டிற் பிரவேசித்து ஒன்றியாகத்தனியே தவம்புரிந்தான். எ - று. (உஉ௩)

உருத்திராபபெரு மணியினு நீற்றினு முடற்றுஞ்
செருசசி றந்தன னன்னது தீராப்பனென் றெண்ணிக்
குரைக்க ருங்கட லிறைவனை வணங்கினன குறிப்ப
விரைக்க ருங்கட லிறைவலு மாங்கவற செதிரந்தான்.

(இ - ள்.) பெருமை தங்கிய உருத்திராக்கமணியாலும் திருவெண்ணீற்றாலும் செய்கின்ற போரில ஐயமடைந்தான். அந்தச்சயத்தை யொழிப்பேனென்று கருதி, ஒலிக்கின்ற கரு நிறமுள்ள சமுத்திரராஜனான வருணனை வணங்கித்தியானஞ்செய்ய, சத்திக்கின்ற வருணனும் அச்சிங்கனுக்குத்தரிசனை தந்தான். எ - று. (உஉ௪)

அரிது நோற்றனை யென்னைவேண் டித்யென வருளான்
விரிக ருங்கட னாயகன கேட்புழி வேந்தன
பெரிது வந்தரு ளெனதையென பெருவிருப பெல்லாம்
புரிதி யாயினாய நீனைதொறும் பொழிகுதி யென்றான்.

(இ - ள்.) அரிதாகத்தவஞ்செய்தாய். பாது வேண்டுமென்று கருணையோடு, பரந்த சமுத்திரத்திற்குத்தலைவன் கேட்டபோது சிங்கன், மிகவுருகளிப்பெய்தி, திருவருளபுரிந்த எந்தையே! அடியேன பெருவிருப்பெல்லாம் அநுகிரகிக்கத் தொடங்குவீராகில், யான கருதிய பொழுதெல்லாம் மழை பெய்யச்செய்வீரென்று கேட்டுக்கொண்டான். எ - று. (உஉ௫)

ஆங்க தாகவென் றனித்தன் னலைகடற் பெருமா
 னோங்கு வெண்குடைச சிங்கனுஞ் சேனைகொண் டொருங்கே
 வீங்கு திண்புயச சிந்துசே ன்ணையமர் விளைபப
 ஞாங்க ரன்னவர் படையெலா மெதிரெதிர் நடந்த.

(இ - ள்.) அலைகளோடு கூடிய சமுத்திரராஜனான வருணன் அவ்வாறே யாகுவென்று வரங்கொடுத்தான். சந்தோஷ மிக வலிவென்றிருக்கையையுடைய சிங்கனும் தன் சேனைகளை ஒருங்கு சேர்த்துக்கொண்டு, பூரித்த வலியுடைய சிந்து சேனனோடு யுத்தஞ்செய்ய, இருபக்கமாயிருந்த அவர்கள் சேனை முழுதும் எதிரெதிராகப்போர்செய்தன. எ - று. (உஉ௬)

எதிர்ந டந்திகல் சிந்துசே னன்படை யாவும்
 பொதியு நீற்றொடு முருத்திர மணியொடும் பொலிந்த
 கதுமெ னக்கண்ட சிங்கனாக கடவுளை நினைந்தா
 னதிரெடு ருமபுயல பொழிதர நனைந்ததவ வரிகம.

(இ - ள்.) எதிரேறி வந்து போர்செய்யுஞ் சிந்து சேனனுடைய சேனை முழுதும் தமது தேச முற்றிலும் நிறைந்த திருவெண்ணீற்றோடும் உருத்திராகமணியொடும் விளங்கின. அதைக்கண்ட சிங்கன்விரைந்து வருணனைத் தியானித்தான். இடிமுழக்கோடு கூடிய பெரிய மேகங்கள் மழை பொழிந்த மையால் சிந்துசேனன் சேனைமுழுதும் நனைந்தன. எ - று. (உஉ௭)

அதுக ணத்தினிற் சிங்கனோ ரங்கையிற் றிகரி
 கதுமெ னத்துரந தன்னரன் கண்ணெனு மணியைப்
 புதித ணிந்தவாத் தொழுதுவெண் பொடிநனை நழுந்த
 மதுகை வீரனா யாருயிரா குடித்தது வளைதது.

(இ - ள்.) அத்தருணத்தில் சிங்கன் அழகிய கையிலேந்திய ஒப்பற்ற சக்கரத்தை ஏவினான். அது உருத்திராகமணியை நூதனமாகத்தரித்தவர்களைப் பணிந்து, திருவெண்ணீறு மழையினால் நனைவுற்ற வெற்றி பொருந்திய சேனைகளைச் சூழ்ந்து அவர்கள் அரிய உயிரை யுண்டது. எ - று. (உஉ௮)

சிந்து சேனைய ஞாய சிந்துசே னனும்பொ
 யிரந்து சேகரற சுவமைசால் வசிட்டமற் றிவரைச
 செந்த ளிரப்பதம வணங்கினிள் றஞ்சலி செய்து
 புந்தி யுந்தனி வதனமும புலாந்தது புகலவான.

(இ - ள்.) கடல் போலுஞ் சேனையையுடைய சிந்து சேனன் உடனே சென்று, சந்திரனைச்சடையிலணிந்த சிவபெருமானை யொத்த வசிஷ்டா முதலிய மூன்று முனிவர்கள் செவ்விய தளிர் போன்ற பாதங்களில் வணங்கி நேர் நின்று கைகூப்பி, மனமும் ஒப்பற்ற முகமும் வாடி இவ்வாறு சொல்லுகின்றான். எ - று. (உஉ௯)

துணங்கு மாதவத் துறையுளீர் துமமொழி தலைக்கொண்
 டுணங்கு ருத்திர மணியொடும் விபூதிபெற நெளியேன்
 கணங்கொள சேனைகொண் டெதிராது மன்னவன் கடற்கோ
 வணங்கி யேததுறப் பொழிந்தனன் பன்மழை வருணன்.

(இ - ள்.) நுண்ணிய பெருந்தவமராகத்திலிருப்பவர்களே! உங்கள் சொல்லைச்சொகவகித்து, பொருத்தமான திருவெண்ணீற்றோடு உருத்திரக்க

மும் உங்கள் பாற்பெற்று, அடியேன் கூட்டமாகிய சேனைகளைக் கூட்டிக் கொண்டு எதிர்த்தபோது, அச்சிவகன் சமுத்திரராசனான வருணனை வணங்கித் துதிசெய்ய, வருணன் பல மழைகளைப்பெய்தான். எ - று, (உரு)

ஆதி மாமணி புனைநதனா சிலாசில ரணிநத
பூதி சாதன வெண்பொடி புயனனைத் தழிப்பக்
காது நேமிவெம படைசில வொழிதரக கதுவி
மோது சேனையை முறறுற முடித்தது முனிநது.

(இ - ள்.) சிவபெருமானது உருத்திராக்கமணி யணிந்தவாகள் சிலர், மற்றுஞ்சிலா அணிந்திருக்கின்ற விபூதிகாப்பாகிய திருவெண்ணீற்றை மேகங் கள நனைத்தழித்து விட்டமையால், கொலலுக்கின்ற கொடிய சககராயுதமானது சிலவற்றை ஒடிப்போய் விடும்படிசெய்து, கோபித்து நெருங்கிய ஏனைச்சேனை முழுவதையும் மாய்த்தது. எ - று, (உரு)

எனமொழிநதனன் கேட்டருண் மாதவ ரிசைப்பார்
வீனையு ருத்திர மாமணி யாவரும் வீனைந்து
புனையு நீற்றொடும பொருதிலா புயலபட நடநதா
ரனையா யாவரு மிறநதன ரரணமற நிலலாரா.

(இ - ள்.) என்று விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டனன். அதனைக்கேட்ட முனிவா சொல்லுவாரா. அவங்கரிக்கின்ற உருத்திராக்கமாகிய சிறந்த மணியை எல்லோரும் அணிந்துகொண்டு அணிகின்ற நீற்றணியோடு போரா செய்திலா. ஆதலால், வேறு காப்பில்லாதவர்களாய் மழை சொரிதலால் நனைந்த யாவரும் இறந்தார்கள். எ - று, (உரு)

இன்னு மோபொரு ளியம்புதுங் கேட்டிபா லிறைவ
மின்னெ யிறறுவா ளசுராயா வருநதவம் விருமபி
மன்னு ருத்திர மணியொடு பூதியும் வீனைவாரா
துன்னு முப்புரத தகவையி னிருப்பரத தொல்லோர்.

(இ - ள்.) இன்னும் ஒருணமை சொல்லுவோம். அதனையுங்கேட்பாயாக. அரசனே! ஒளி வீசுகின்ற வாட்படைபோன்ற பற்களையுடைய அசுராகள் யா வருந தவச்செய்யலை யிச்சித்தது நிலை பெற்ற உருத்திராக்கமணியோடு திருவெண்ணீற்றை தரிப்பார்கள். அப்பழைய அசுராகள் நெருங்கிய திரிபுரங்களினுள் ளிருப்பார்கள். எ - று, (உரு)

அனைய தொன்மையோ ரரிமுதற் பிரமரை முதலாம்
வினையி னீங்கிய தேவாக்கும் வினைவினை துவப்பாரா
முனைமு கத்தவர்க் குடைந்துமுப பததுமு; கோடி
துனைபெ ருமபடை வானவ ராற்றலா துய வாரா.

(இ - ள்.) அததிறப்பழைய அசுராகள், பிரமனுக்கும் பிதாவான திருமால் முதலாகிய தீவினையினின்று கழிந்த தேவாளுக்கும் தீமை செய்து களிப்பார்கள். யுத்தத்தில் அவ்வசுரர்க்குத்தோற்று முட்பதது முக்கோடி தேவர்களும் ஆற்ற முடியாதவர்களாய் வருந்துவார்கள். எ - று, (உரு)

அரிய நான்முகக் கடவுளுந் தேவர்கள் யாரும்
புரிய முப்புராஞ் செகுத்துறப் புலமையி னோந்தா

ரெரியும் வேள்வியொன் றோம்பின ரவ்வெரி யிடைநின்
றுரிய பூதமும் பேய்களும் பிறநதன வுலப்பில.

(இ - ள்). விஷ்ணுவும் பிரமனும் ஏனைய தேவர்கள் யாவரும், தமக்குத்
துன்பு செய்யும் திரிபுரங்களை யழித்துவிடத் தங்கள் புத்தியால ஆலோசித்தா
கள். எரிகின்ற ஆபிராயாகமொன்றுவளர்த்தார்கள அவயாகாக்கினியிலிருந்
து குருஞ்செய்யத்தக்க பூதங்களும் பேய்களுந் கணக்கின்றித்தோன்றின. எ - று.

சாண்டு குண்டவெந் தழலிடை யெழுந்தவெளு சேனை
தூண்ட முப்புரஞ் சுற்றின கடுஞ்சமா தொடுத்த
வாண்டெ திரந்தவ ரணநதரு ஞாநத்திர் வககம்
பூண்ட பூதிகண் டெதிர்தொழு திறைஞ்சின போன.

(இ - ள்). இவ்விடத்தில், அவயாக குண்டத்தின் கொடிய அக்கினியில்
தோன்றிய கொடிய சேனையை யேவவும், அவைதிரிபுரங்களைச்சூழ்ந்துகொண்டு
கடும்போர்செய்தன. அங்கெதிரந்த திரிபுர வசராகள அணிர்திருக்கும் உருத்
திராக்கமணியையும் திருவெண்ணீற்றையும் பார்த்து அவாக்களையெ திரகொண்டு
வணங்கிச்சென்றன. எ - று.

(உருக)

ஒன்றி னாலுமுப் புரத்தவ ரொழிகில ரென்னு
மன்ற லந்தன வணிந்தருண மாயவன மதித்துச்
சென்று தானொரு பவுத்தறிற் சிறந்தன னாகி
யன்ற வாககுவே றுணாத்தினன பேரறி வழித்தான்.

(இ - ள்). ஒரு வழியாலும் இததிரிபுரர்கள் அழிந்திலரே யென்று,
மணம்வீசு துளசிமாலையணிந்தருளும் திருமால் யோசித்து, தாமே யொரு
சிறந்த பவுத்தாசாரியராகப்போய், அவ்வசராகட்டுப்பவுத்த பராகத்தை
புபதேசித்து அவாக்களுடைய பெரிய ஞானத்தை யொழித்தார். எ - று. (உருக)

முப்பு ரத்தினா மணியொடு பூதியோரந் தெடுத்த
வப்பு ரத்தினை வறுமபுர மாகக் கன ரதுவோரந்
தெப்பு ரத்தினு முறைந்தரு ளிமையவா பெருமா
னிப்பு ரத்தழ னகைவிளைத் திடவுயிர நீத்தார்.

(இ - ள்). திரிபுரவண்ணாக்களின் உருத்திராக்கமணியுடன் திருவெண்ணீற்
றையும் முன்னே யணிந்திருந்த அவவுடல்களை வெற்றுடல்களாக்கினார்கள்.
அதனை யறிந்து எவவுலகங்களிலும் நிறைந்தருளிய தேவராயகளுகிய சிவபெரு
மான், இததிரிபுரங்களிற் றோபச்சிரிப்புண்டாக அவர்கள் உயிர விட்டார்கள்.

நீயு மவ்வழி யுருத்திர மணியொடு நீறு
மேய சேனையோ டணிந்துமால் விழிவளந் தருளும்
பாயி ருந்தினைக் கடலெனப் பெருமபடை பரப்பிப்
போய வனபடை வரவழைத் தெதிரெழுப் பொருதி.

(இ - ள்). அப்படியே, நீயும் பொருந்திய உன்சேனையோடு உருத்திராக்க
மணியையுந் திருவெண்ணீற்றையுந் தரித்து, திருமால் யோகரித்தினை புரியும்,
பாய்கின்ற பெரிய அலைகளையுடைய பாற்கடல்போலப் பெருஞ்சேனை பரவச்
சென்று, அச்சிங்கன் சேனையை வரும்படி அழைத்தெதிர்த்து யுத்தஞ் செய்யக்
கடவாய். எ - று.

(உருக)

பூச பூதிதண் புயறபுன னனைநதுபோக் குறினு
மாச நபபுனை யுருத்திர மாமணி யழியா
பேசி லீங்கவை பிரண்டையும பெரிதுறப் புனைநது
மூச வண்டிமிர் வாகைபெற நெழுக்கென மொழிந்தார்.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்றால், அணிந்த திருவெண்ணீற்றை மேகங்கள் மழையால் நனைத்துக்கலைத்து விட்டாலும், குற்றமகலத்தரித்துள்ள சிறந்த உருத்திராக்கமணி நனைத்தழியாதாதலால், சொல்லுமிடத்தில் இவ்விரண்டனை யும் மிகுதியாகத்தரித்து மூசுகின்ற வண்டுகளொலிகும் வெற்றிமாலையடை நது செல்கவெனக் கூறினார். எ - று. (உச௦)

அருந்த வங்கிளைத் தனையாசொற் றருளிய மொழியாற்
நிருந்து சிந்தைய னுருத்திர மணியொடுஞ் சிறந்து
பொருந்து பூதியைச் சேனையும் புனைதரப் புனைத்
திருந்த சேனைகொண் டெனுவவலிச சிங்கன்மே லெழுந்தான்.

(இ - ள்.) அரியதவமே கப்புவிட்டதுபோன்ற அம்முனிவர்கள் மொழிந தருளிய வராததைகளால், திருந்திய மனதையுடைய சிந்து சேன மன்ன வன், உருத்திராக்கமணியோடு, சிறப்புற்றுப்பொருந்திய திருவெண்ணீற்றை யும், தன் சேனையும் அணிந்துகொள்ளத் தானுமணிந்து, தன்பாலிருந்த சேனை களைக்கூட்டிக்கொண்டு, மிக்க வலிதங்கிய அச்சிங்கன்மேலெதிராக்கப் புறப்பட்ட டான். எ - று. (உச௧)

எழுந்த சேனைகொண் டேகலு மெய்திய சேனைக்
கொழுந்து சிங்கனுராக கொடிமதி னுடுத்தன வனையான்
புழுங்கு சீற்றமோ ருருவுடொண டாலெனப் புகுந்தா
னழுந்து பாறகடன மேலவிழு மதிராமுகில பொருவா.

(இ - ள்.) இவ்வாறு புறப்பட்ட சேனையை யுடன்கொண்டு செல்லவும், சேனையின் முதல வரிசைகள் சிங்கனுடைய நகரத்தின் துவசங்கட்டிய மதிலைச் சூழ்ந்து கொண்டன. அச்சிங்கன், ஆழமாகிய கழீரப்பதியின் மேல்விழுங்க காச் சனையுடைய டேகத்தைப்போல, கடுங்கோபமே லா வடிவெடுத்ததென்று சொல்லுமபடி சேனையோடு வந்தான். எ - று. (உச௨)

இருவர் சேனையு மெதிரெதி ருடற்றின விடையே
குருதி யாறெழுந் தலைப்பது பெருமபிணக் குப்பை
யருகு யாந்தன வெருவருஞ் சிங்கனேற றடாந்தா
னெருவ னிப்பெருந் திகிரிகொண் டருச்சனை யுருற்றி.

(இ - ள்.) இருமன்னவா சைனியமும் ஒன்றுடனென்று எதிர்த்துப் போராசெய்தன. இவ்வகைப் போர்க்கிடையில் உதிர்வெள்ளம் அலைத்தோடியது. பெரிய பிணக்குவியலகள் அருகே மலைபோன் றுயாந்தன. அச்சந்த ரும் அரிய சிங்கனெனப்பவன் எதிர்த்துப் போராசெய்தவனும், ஒப்பற்றதாகிய பெரிய சக்கராயுதத்தைக் கையிலேற்றுப் பூசித்து எ - று. (உச௩)

விடுத்த னன்றனித் திகிரியவ் வெண்ணிணத் திகிரி
யெடுத்த சேனையி னிடையிடை கழிந்தா வேகித்
தொடுத்த மாமணித் தொடையுணர்ந தாங்குவாத தொழுது
மடுத்த சேனையை வலன்றிரிந் தகன்றது வாழ்த்தி.

(இ - ன்.) ஒப்பற்ற சக்கராயுதத்தைப் பிரயோகித்தான். வெள்ளிய நணநதோய்ந்துள்ள அநதச் சக்கராயுதம் சைரியங்களின் இடையிடையே விலகும்படி போய், அணிநதிருக்கும் சிறநத உருத்திராக்கமணி மாலையைப் பார்த்து அவர்களைப் பணிநது, நிறைநத அச்சேனையைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து தோத்திரித்துப்போயது. எ - று. (உசச)

சிங்க நென்னுமக் கடுஞ்சினத் திறலுடை வேந்தன்
பொங்கு வெண்டிரைக் கருங்கட லிறைவனைப் போற்ற
மங்கு லண்டமுற நிகுக்குரன் முழக்குடன் வந்து
துங்க வெம்படை விழுகிதோய்ந தழிதரச சொரிநத.

(இ - ன்.) சிங்கனென்று சொல்லுங் கடுங்கோபமும்வலிமையுமுடைய அவ் வரசன், விசேடித்த வெள்ளிய அலைகளையுடைய கருங்கடலுக்குத் தலைவனான வருணனைத் துதிசெய்ய, மேகந்நன் ஆகாயத்திற் பொருநதி இடியாகிய குரன் முழக்கத்துடன் வந்து, புனிதமாகிய பெரிய சேனையின் விழுககாப்பை நனைந தழியும்படி மழை சொரிநதன. எ - று. (உசசி)

சொரிந்த காலையி னீற்றொளி தொலைதரச சோதி
விரிநத மாமணி விளங்குற நமக்கினி விறலே
தரிநத நீர்ப்புன லருவரை யடைதுமென றடைநதான்
பரிநத சேனையுந தானுமா யவவனம் பயின்றான்.

(இ - ன்.) அப்படி மழைபெய்த சமயத்தில், திருவெண்ணீற்றொளி மறைய, ஒளிக்கிசு சிறநத உருத்திராக்கமணி பிரகாசிக்கப் பார்த்து, சிங்கன் இனி நமக்கு ஐயமுண்டாவதெவ்வனம்? குளிராத நீரருவி பாயும் பெரிய மலையை யடைவோமென்று சோநது, தனபாற் பரிவுள்ள சேனையுந தானு மாக்கமலையருகிலுள்ள வனத்திற் றங்கினான். எ - று. (உசசு)

தெண்ணி லாத்தனிக் கவிகைமே னிழற்றுறச சினங்கா
லண்ணல் வாரண மீப்பொலிந தருடபகை கடநது
வண்ண வார்சிலைச சிங்கனா டடங்கலும் வணங்க
வெண்ண ருமணி சூயிறறரி யாசனத் திருநதான்.

(இ - ன்.) தெளிநத சநதிரிகையை வீசும் ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடை மேலே நிழலைச்செய்ய, கோபத்தைச் சிறதும் பெருமை தங்கிய பட்டதது யானைமேல் விளங்கி அரிய பகைவர்களை வென்று அழகமைநத நெடிய விலலைத் தாங்கிய சிங்கனுடைய நாடு முழுவதையும் தன்னை வணங்கும்படி அளவற்ற நவமணிகள்பதித்த சிங்காசனத்திற் பொருநதியிருநதான். எ - று. (உசஎ)

செய்ய கோன்முறை பொதுவறச செலுத்தியந நாடும
பொய்யின் மாமணி நீற்றொடும புனைதரப பொலிநதான்
வையம் யாவையு மொருகுடை நிழறறினன் மனையான்
மெய்யொடுஞ்சிறந் தருநல நுகர்நதன்ன மிருநாள.

(இ - ன்.) பொதுத்தன்மை நீங்கச் செங்கோன்முறையை நடாததி, அந் நாடுகளையும் பொய்மையில்லாத உருத்திராக்கமணியுடன் திருவெண்ணீற்றை யும் அணியச்செய்து விளங்கினான். உலக முழுவதையும் ஒப்பற்ற சநதிரவட்டக

குடையால் நிழல்செய்து, மனைவியோடுகூடி வெகுகாலம் உண்மை நிலையுடன் பெருமைபெற்று அரிய சுகங்களை யநுபவித்தான். எ - று. (உசஅ)

விரும்பு நன்னலம் யாவையு துகர்ந்தனன் வியந்தான்
நிர்ந்து மைந்தரு மனைவியு நிதியமுஞ் சிறந்தா
னிருந்து நாள்பல கழிந்தபின் றன்குலத் தெவரும்
பொருந்து சேனையுந தானுமாய்க் கைலைமீப பொலிந்தான்.

(இ - ன்.) விரும்பத்தக்க நல்ல இன்பங்களையெல்லாம் அநுபவித்துக் களித்து, திருந்திய புதல்வரும் மனைவியரும் செல்வமுமுடையவனுய்ச் சிறப்பெய்தி, அநேககாலங் கழிந்தபிறகு, தன் குலத்தாரெல்லாரும், பொருந்திய சேனையுந் தானுமாகச் சேர்ந்து திருக்கைலாயத்தில் விளங்கிவாழ்ந்தான். எ - று.

மாறு கொண்டிகல் வேந்தனும் வனம்புக வைகி
நீறு மாமணி யுருத்திர வக்கமு நீங்கான்
வீறு கொண்டுமால் விடையினன் நிருவருள் வேண்டி
யீறு பெற்றனன் கடைமுறை கைலைபெற நிருந்தான்.

(இ - ன்.) வேறுபட்டுப் பகைத்த அரசனாகிய சிங்கனும், வனத்திற் புகுந்து வசித்து, திருவெண்ணீற்றையும் சிறந்த உருத்திராக்கத்தையும் நீங்காத வயைத் திடசித்தமுற்று, திருமலை இடப்பாக்ககொண்ட சிவபெருமான் நிருவருளை விரும்பி முடிவெய்தினான். இறுதியாகக் கைலாயபதவியுற்று வாழ்ந்தான். எ - று. (உஉ௦)

பொன்னிற் சூழ்ந்தன செம்பினிற் பொதிந்தன புயல்வான்
மின்னிற் றேனறிய வெள்ளியிற் போகத்தன விவற்றின்
பின்னற் கம்பியிற் கோத்தன பெரிதணிந் துவப்பரா
தன்னைத் தன்வினை யைத்தலை வனையுணர் தவத்தோர்

(இ - ன்.) பொன்னாற் கவசஞ் செய்யப்பட்டனவும், ஆகாயத்திலுள்ள மேகத்திலுண்டாகும் மின்னல்போன்ற வெள்ளியாற் சூழப்பட்டனவும், இவ்வுலோகங்களின் பின்னலாகிய கம்பியிற் கோத்தனவுமாக மிகவுந் தரித்துச் சரதோஷிப்பவர்களே தன்னையும் தன் வினையையும் தலைவனையும் உணரத்தக்க தவத்தினராவா. எ - று. (உஉ௧)

ஆத லாற்றிரு நீற்றொடு முருத்திர வக்க
மீத ணிரதிட வேண்டுமா விவற்றுள விழுப்ப
மோது நான்மறை யோதுவ தன்றிமற றொருவ
ராதி தோன்றிய விவற்றினை யெவருணாந தறிவார்.

(இ - ன்.) ஆகையால், திருவெண்ணீற்றொடு உருத்திராக்கமணியை உடம்பிலணியவேண்டும். இவற்றிற்குள்ளனவாகிய மேன்மைகளை ஓதப்படும் நான்கு வேதங்களும் சொல்லுவதன்றி, ஆதியிலுற்பவித்த இவ்விண்ணின் சிறப்புகளை. வேறே யாரொருவர் தெளிந்துணரத்தக்கவாகள? எ - று. (உஉ௨)

உரைத்த மாமணி யணிந்தவ ரெம்பிராற் குகந்தோ
நிரைத்த கங்கையஞ் சடையவர்க் கிருவிழி யனையார்
திரைத்த வார்கட னெடுநிலத் திம்மணிச சிறப்பை
நிரைத்த நுன்முறை கேட்பவ ரவாதமை நிகர்ப்பார்.

(இ - ள்.) சொல்லிய அச்சிறந்த உருத்திராக்கமணியை யணிந்தவர்கள் எமது சிவபெருமானுக்கு உவப்புடையவாகள், ஒலிக்கின்ற கங்கையையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு இருவழிகளையொத்தவர்கள். அலைகள் பொருந்திய நெடிய கடல்கூழ்ந்த பெரிய பூமியில், இவ்வுருத்திராக்கமணியின் மகிமையை வரிசையான நூல்களில் முறைப்படி கேட்பவர்கள் தம்மைத்தாமே யொத்தவர்கள், ஏ - று. (உருக)

என்று சூதமா முனிவர னியம்பிய தியாவு
நின்று ணாந்தமா முனிவர றுளாநற நெகிழ்ந்தா
ரன்றெடுத்தெடுத்த துரைத்தரு ளுருத்திர வககத்
துன்று காதைமுற் றுணர்த்துமச சூதனைத் தொழுதார்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வகையாகச் சூதமகாமுனிவர் திருவாயமலாந்தவற்றை யெல்லாம், நன்னிலையினின்றுணாந்த சிறந்த நைமிசவன முனிவர்கள் மன முருகினவர்களாய், பூவாதில் பலரெடுத்ததுசொன்ன உருத்திராக்கமணியின் சரிதைகள் எல்லாவற்றையும் உணர்த்தியருளிய அந்தச் சூதமுனிவரை வணங்கி னார்கள், ஏ - று. (உருச)

உருத்திராக்கமா ன்மியசருக்கம் முற்றிற்று.

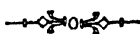

ஆ திருவிருத்தய - ஏஅக.

ஏழாவது

பஞ்சாக்கரமான்மியசருக்கம்:

கலநிலைத்துறை.

முனிவா யாரினு முன்மொழி சூதமா முனிவ
னனித வமபுரி பெருமைசா னைமிசா ரணியத
தினிய மாதவாக கெம்பிரா னாளுசெழுத தியற்கைப்
புனித மாக்கதை யாவையும் புலப்படப் புகலும்.

(இ - ள்.) முனிவர்களெல்லோருள்ளும் தலைமையாகச் சொல்லப்படும் பெருமை தங்கிய சூதமுனிவா, மிகுதியாகிய தவத்தைச்செய்த மேன்மை மிகுந்த நைமிசாரணய வாசுடனாகிய இனிய பெருந்தவசிகளுக்கு எமது சிவ பெருமானது பஞ்சாக்கரத்தின் இயல்பாகிய புனிதமான சிறந்த சரிதங்களெல்லாவற்றையுந் தெரியும்படி உரைக்கின்றனா' ஏ - று. (க)

எந்தை யெம்பிரா னருளையிவ் வெழுததெனப் பிரித்துத்
தந்த மந்திர மைந்தெழுத் தாமெனத் தகுமா
லந்த மந்திரத் தளவையைச் சற்குரு வறிநது
சிந்தை தேறுறத் தெளிபதந் சுதனிலை தெரிக்கில்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் தமது திருவருளையே இவ்
வெழுத்துகளாக வகுத்துக்கொடுத்தருளிய மந்திரமானது பஞ்சாக்கரமென்று
சொல்லத்தக்கது. அந்தப் பஞ்சாக்கர மந்திரத்தின் பிரமாணத்தை ஞானசிரி
யா நன்றாக வுணர்ந்து பன்னத்தெளியும்படி யுணர்த்துவது. அம்மந்திர நிலை
மையைச் சொல்லுமிடத்தில் எ - று.

(உ)

இனைய மந்திரத் தியலபுணாந தோபொழு திசைப்போ
ரனையா தமமுழைப் புண்ணியம் பாவையு மடங்கும்
வினையு நீங்குவா மேதனி புரந்தினி தனிப்பா
புனையு மேற்பதம் புகுவாமுத தேவிறி பொலிவா.

(இ - ள்.) இத்தகைய மந்திரத்தின் இயல்பினைத் தோரது ஒருகால் தியா
னஞ் செய்வோர்கள் யாரோ அவர்கள் பால் எல்லாப் புண்ணியங்களும் சேரும்.
சகல வினைகளும் கல்வாக்கள். உலகத்தை யரசுசெய்து இனிதாகக் காட்டா
கள். அலங்காரமான உயாபதவி யடைவார்கள். திரிமூர்த்திகளபோல விளங்
குவார்கள் எ - று.

(ங)

புலரிக காலையு முச்சியு மாலையும் புனிதன்
பலரிக கிண்கணிப் பாததா மரைமுறை பரவி
மலரிப் புரதியிம் மந்திர நினைபவா மனஞ்ரு
ழலரிக குஞ்சுகத் தவரையே சிவவடி வாக்கும்.

(இ - ள்.) விடியற்காலத்திலும் உச்சிக்காலத்திலும் மாலையுடைய புனிதன்,
சிவபெருமானது பல மரகதங்களாலாகிய கிண்கணியுடைய மலரிடையே
தாமரைகளை முறைப்படி துதித்து, தெளிந்த சித்தத்தோடு இப்பஞ்சாக்கர
மந்திரத்தைத் தியானஞ் செய்பவர்களது மனத்திற் குழந்து மலரச்செய்யும்
இப்பூமியில் அத்தகையினையே சிவசாரூப மடையச்செய்யும் எ - று. (ச)

அருசெ முததெனு மருமறை மந்திர மதனை
நெஞ்ச முததவா முழுமுதற் றேவனை நிரப்பா
பஞ்ச பாதகா மீதுமற் றவாநிழற் படினுஞ்
செஞ்செ வேயவா காண்கினும் பவந்தொலை செல்லும்.

(இ - ள்.) பஞ்சாக்கரமென்று சொல்லப்படும் அரிய இரகசியப்பொரு
ளாகிய இம்மந்திரத்தை மனத்திறியானஞ்செய்வோ முழுமுதற்கடவுளாகிய
சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாவார்கள். அத்தகையினருடைய நிலைமையானது ஐம்
பெரும்பாதகஞ்செய்தோ மேற்பட்டாலும், (அப்பாவிகள் அவர்களைத்)
தரிசித்தாலும், அதிதூரமாகப்பாவங்களெல்லாம் ஒடிப்போம். எ - று. (ரு)

சிற்ப ரந்தெரி மந்திர மீங்கிதிற சிறந்த
முற்பெ ருங்குகை யுளதது மொழிகுதுங் கேண்மின்
பொறப் ழும்பதி காசிவாழ் வெண்குடைப் புனிதன்
மறப் குந்தன் தடம்புயன் வசசிர வாரு.

(இ - ள்.) ஞானரூபியாகிய சிவபெருமானைத் தெரிவிக்கும் மந்திரமாகிய
இப்பஞ்சாக்கரத்தைப்பற்றி, மேலான சிறந்த பூவசரிதை யொன்றுண்டு,
அதனைக்கூறுவோம் கேட்பீர்களாக, அழகைமந்த காசி யென்னும் பழைய நகரத்
தில் வாழ்ந்திருந்த வெண்கொற்றக்குடையுடைய பரிசுத்தனும் வலிமை

யைப்பாரு படுத்தியது போலும் பரந்த தோள்களுடையவனுமாகிய வச்சிர வாருவென்றொருவனுண்டு. ஏ - று. (௫)

வாழி மன்னவன் மனைவியிற் றேன்றினன் மகர
யாழி னின்னிசை பிறந்தென விமையவர்க் கெறிநீ
ராழி யாரமு துயாதென வருந்தமிழ்ப் பொதியஞ்
சூழி ருந்தமி ழின்றென வொருதனித் தோகை.

(இ - ள்.) இச்சிறந்த மன்னவனுடைய மனைவியினிடத்தில், மகரயாழிலே இனிய இசைகள் பிறந்தாற்போலவும், தேவர்களுக்கு அலைவீசுங் கடலானது அமுதத்தைப்பெற்றது போலவும், அருமையான இனிய பொதிய மலையானது உலகமுற்றும் பரவிய பெரிய தமிழைக்கொடுத்தது போலவும், ஒப்பற்ற வொரு குமாரத்தி பிறந்தான். (௭)

பருவ மங்கைய ரழகெலா மொருவழிப படுத்தி
யுருவ மாக்கின னுறுபபெனு மவயவத் துவமை
பொருவ மறறையோர்க ளுளளபோற படைத்திலை புதுபூ
மருவி ருங்குழற் குவமையே தியமபுமில் வையம்.

(இ-ள-) பால்ய ஸ்திரீகளின் அழகு முழுவதையும் ஒன்றுசேர்த்து ஒருருவ மாக்கினன் பிரமதேவன். அவளுக்கு அங்கங்கொன்னும் அவயவங்களுக்கரிய உவமானங்கட்குப்பொருந்த, மற்றப்பெண்கட்கிருபனவொன்று உண்டாக கிணுனில்லை. அன்றலாந்த மலர் சூடிய அவளுடைய பெரிய கூந்தலுக்கு இவ் வுலகினர் எதனை உவமையாகச் சொல்லுவா. ஏ - று. (௮)

இத்தி றத்தொடும வளர்தரு கலாவதி யென்பா
ளுய்த்து ரைததுள கலையெலா மொருங்கினி துணர்ந்தான்
முதத் வான்கை யிவடனை மணந்தனன் முரட்போரா
மதத் யானையோர தனிககுடை மதிர்குல வழுதி.

(இ - ள்.) இவ்வகை யழகோடும் வளங்கின்ற கலாவதியெனும் பெயர் பெற்ற அப்பெண, பெரியோரோ தோந்து கூறிய தூலகலையெல்லாம் முற்றும் இனிதாகத்தேர்ந்தனள். முததுப்போலும் ஒளிவீசும் பறகையுடைய இவளை, மாறுபடுகின்ற யுத்தத்தில் வலிய மதங்கொண்ட பட்டத்து யானையையும் ஒப்பற்ற ஓர் சந்திரவட்டக்குடையமுடைய சந்திர குலத்தவளுகிய ஒரு பாண்டியன் மணஞ் செய்தனன். ஏ - று. (௯)

வதுவை முற்றினன் மாநகா கொணார்தனன் வழுதி
விதுமு கத்தின ணலதுகா விருப்பொடு வெதுமபிப
புதுமு லைத்தடம் புல்லலுற் றனனது பொழுதின
மதும லாககுழ நீண்டனீ யென்றிடை மறுத்தாள்.

(இ - ள்.) அம்மன்னன் மணவினை முடித்ததிதன்னுடைய சிறந்த நகரத் திற்கழைத்து வந்தான். பூரண சந்திரன்போலும் முகத்தையுடைய அக்கலா வதியின் கல்விச்சகத்தை விரும்பிக்காமத்தியாற்றிக் கப்பட்டு, பரந்த அவளுடைய இளந்தனங்களைத்தழுவத் தொடங்கினான். அப்போது தேன சிக்கும் மலர்மலை யணிந்த கூந்தலையுடைய கலாவதி தொடாதேயெனத் தடுத்தாள்.

உலகம் யாவையு முள்ளன சராசர மனைத்துஞ்
சுவவி நிற்பது தொன்மைய தாயது சுருதி

யலகின் மந்திர வஞ்செழுத் தறிந்திலை யரசு
புலவ ருநதினை பிறாமனை விரும்பினை புகுநதாய்.

(இ - ன்) அரசனே! உலக முழுவதிலும் உள்ளனவாகிய சராசரப்பொருள் களிலெல்லாங் சூழ்நகிருப்பதும், பழமையானதும், வேதத்திற்குச் சொல்லுங் குற்றமில்லாத மந்திரமுகிய பஞ்சாக்கரத்தை நீ யறிந்தாயில்லை. மாமிச பட்சணஞ் செய்திருக்கின்றனை, பிறா மனைவியரை விரும்பி அவா பாற்க்க மதுபவித்தனை. எ - று.

(கக)

என்றெடுத்தெடுத்த தீதல பலவெலா மிசைத்தான்
குன்றெடுத்தெடுத்த கொம்பரிற் குறைபடு துசுப்பாள்
மனற லந்தொடை வழிமா லுணாநதிகன் மார
னென்ற லாதன பலகளை சொரிந்துநின் னுருத்தான்.

(இ - ன்) குணங்களைச்சுமக்கும் மெல்லிய கொடிபோலத்துவளும் இடையையுடைய அக்கலாவதி, இப்படியும் இதுவல்லாமற் பலவற்றையும் எடுத்ததுச் சொல்லினள். மனநதிகிய அழகிய மலாமலை யணிந்த பாண்டியனது காம விச்சையை வலிதங்கிய மன்மதனறிந்து ஒன்றல்லாதனவாகிய மலாபபாணங் கள பலவற்றையும் அவனமேற் பிரயோகித்தது கேர் நின்று துன்பு செய்தான்.

பார னம்புதொட் டாததெழு மமமின் மயங்கு
மீர் வாடைதொட டிழுகுற வெரியெழு வுயிராகுந
காரி ருடபிழம் பொழிவது கற்பமென் றயரும
வேரி யநதொடை சாநதொடும் பொரிதர வெதும்பும்.

(இ - ன்) மன்மத பாணங்கள் பாயந்து தைத்துக் காமம் அதிகரித்தலால் காம மயக்கத்தோடு மயங்குவான். குளிராத வாடைக்காற்று உடலைப்பரிசிட துச்செல்ல, தீப்பொறி சிகழப் பெருமூச்செறிவான். கறுத்த இருட்டொருதி நீங்குவது ஒரு கற்ப காலமென்று வருந்துவான். வாசந்தங்கிய அழகிய மாலையும் கலவைச்சாரதும் கருகிப்போக வெதும்புவான். எ - று.

(கங)

ஊது தென்றலவெற புயிர்த்திட வுடனுயிர்ப் பெறியுஞ்
சீத ளக்கலைத் திங்கனாற நெருமருந திகைக்கம
போது மேற்றிசை புகுதரப புகுநதபுன் மலை
மீதெ ழுநதழற செக்கரால வெதுமபுமெய் வெயாக்கும்.

(இ - ன்) பொதிய மலையிற்பிறக்கின்ற மிருதுவாக வீசுந தென்றற்காற்று வீசுதலால் உடனே பெருமூச்செறிவான். குளிர்ச்சி வாய்ந்த கலைகையுடைய சந்திரனால் மயக்கெய்தித் தியங்குவான். சூரியன் மேற்றிசையுடைய உடனே தோன்றிய சிமாமலைப்பொழுதில் ஆகாயத்திறேனுந் தீமயமான செவ்வா னத்தால் உடல் வெப்பமெய்தி வெயாப்பான். எ - று.

(கச)

கருகு வராகுழ லறிவெலா நுகாநதது கமலத
தருகு வராகுழை மனங்கவாந தனவவற நிடைபோய்ப்
பொருது லாவிமீண டொருகுமி ழிடறிய புலவுக்
குருதி வேனெடுங் கண்கடுன னொருயிர குடிதத.

(இ - ன்) கலாவுதியின் கரிய நெடிய கூந்தல் என்னறிவு முழுவதையுங் கவளீகரித்தது. முகமாகிய தாமரைக்கு அருகேயுள்ள குண்டலங்கன்பாற் போரா

கவிஞர்,

உபதேசதானம்.

செய்து ஒடித்திரும்பி ஒரு குமிழும்பு வாய்க்கை படுத்தப்பட்ட புலான் மணற்
கமழும் உதிராதோய்ந்த வேல் போலும் ஓடிய விழிகள் என்னரிய உபிரைப்
பருகின். எ - று. (கக)

சுர வாணிலா லீவரியெழுத் தந்தனை யிலவ்
மூரல் வாணிலா வளித்திலை முடிப்பட முயன்றாய்
மார வேளெறி குவளையென் மருங்குற வைத்தா
யேரி தழக்கருங் குவளையோக் களித்திலை யென்றான்.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சி பொருந்திய ஒள்ளிய நிலவைத்தீப்பொற் கடச்செய்
தனை. இலவுபோன்ற இதழ்களினுள்ளிருக்கும் வெள்ளிய சூதிரிகையைத்
தந்தாயில்லை. கொல்லத்தொடங்கியவளாய், மன்மதன் தொடுக்கும் நீலோற்
பல மலரை என்பாலடையப்பொருத்தினை, ஒப்பற்ற இதழையுடைய கரிய
நீலோற்பலம் போன்ற பார்வையைத்தந்தாயில்லை. எ - று. (கக)

நஞ்சி ருத்திய கண்களு முளைத்தநாண் மதியப்
பிஞ்சி ருத்திய நெற்றியும் பிண்டிமென் றளிநிற்
பஞ்சி ருத்திய பாதமும் படைத்தொரு மருங்கு
நெஞ்சி ருத்திய விரககமும் படைத்தில னிமலன்.

(இ - ள்.) விஷத்தைப்பொருந்திய விழிகளும், தோன்றுவதாகிய மூன்றா
நாளாகிய பிறைச்சூதிரன் பொருந்திய நெற்றியும், மெல்லிய அசோகாதளிர்
போன்று செம்பஞ்சுகுழம்பூட்டிய பாதங்களும் சூவரன் படைத்து, ஒரு
பக்கவில் மனத்தின்கண் இரககத்தினையும் ஏன் உனக்குப் படைத்தானில்லை?

இரங்கு நாளினி யென்றுள துரைத்திடு மெளியேன்
சுரங்க ணும்முலை புதைத்திடுங் காலமு முளதோ
சுரங்க ளெண்ணில தூரந்தனன் மதனைச் சரத்தா
லரங்கு நெஞ்சொடு மயர்ந்தனன் றிருவுளத் தடையீர்.

(இ - ள்.) உமதுமனம் இரங்குநினம் என்றைக்குள்ளது? சொல்லும்.
என் கைகள் உம்முடைய தனக்களைத்தழுவுங் காலமுமுளதோ? மன்மதன்
கணக்கில்லாதனவாகிய அம்புகளை விருத்தனன். அவ்வம்புகளால் வருந்துகின்ற
மனத்துடன் சோர்ந்துள்ளேன். இவற்றை உம்முடைய மனத்திற் கொள்ள
வேண்டும். எ - று. (கஅ)

மாண்டி றந்திடு ாளிது மங்கலங் காத்தெ
னீண்டு துன்பொழித் திரங்கலி ரென்றெடுத திரந்து
மூண்ட காமனோ யாறறலன் முகிண்முலைத் தடத்துப்
பூண்டு வீழ்ந்துறத் தழுவினன் மதிகுலப் புதலவன்.

(இ - ள்.) சூதிரவயிசு குமாரனாகிய அப்பாண்டியன், இன்று நான் உயிர்
நீங்கியிருக்குநினமாயிருக்கின்றது உமது மாறகல்யத்தைக்காத்துக்கொண்டு
எனக்குண்டாகிய துயரத்தை யகற்றி மனமிரங்க வேண்டுமென்று யாசித்துப்
பன்முறை கூறி, அதிகரித்த காமனோயைச் சகியாதவனாகி, கோங்கரும்பு நிகா
த்த முலைகளினிடத்தது விருப்புற்று மேல்விழுநது மாப்புறத் தழுவிக்கொண்
டான். எ - று. (கஆ)

அனைய மேனினின் றனலெழு வாற்றல னாஞ்
வினைய முற்றுறு தநிலை வெருவா னீங்கி

நனைந ருங்குழ னல்லுந்த் தன்னெனச சொல்லும்.
துனைக நெங்கல் வெதுப்பிய தென்னெனச சொல்லும்.

(இ - ள்.) அக்கவாவதியின் திருமேனியிலிருந்து அக்கினிச்சுவாலை யுண்டாக, சகியாதவனாகி, தன் வஞ்சக எண்ண முடிவுறாமல் அச்சமயத்திற் பயத்துடன் நீங்கி, தேன் பொருந்தி மணங்கமழும் கூந்தலுடையானே! உன்னமுகிய உடலைத்தொட்ட வுடனே, வடவாக்கினியினும் வேகமாகிய கடுநெருப்பு தகித்தது. இஃத்யாது? எனக்கேட்க, கலாவதி கூறுகின்றாள். எ - று. (உ௭)

ஆதி நாயகன் றிருவரு ளாயவஞ் செழுத்த
மோதியுச்சரித் துணர்ந்திலை யுளத்துறு மயக்கார்
பேதை யென்னுருத் தீண்டிமெய் வெதுப்பெழப பெற்றாய்
மாத வத்தர்பார் கேட்டுணர்ந தென்னுழை வருதி.

(இ - ள்.) முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானது திருவருளாகிய ஐந்தெழுத்தகளுையும் கற்றுச்செய்ததுத் தெளிந்தாயில்லை. உன் மனதிலுள்ள காம விகாரத்தால் பேதைமைத தன்மையோடு என்னுடலைப்பரிசித்து உன்னுடல் முழுதும் வெப்பமெய்தப்பெற்றனை இனி, பெருந்தவசிகளிடம் அதனை யுபதேசிக்கப்பெற்றுத்தெளிந்தது, பின்னா என்னிடம் வருக. எ - று. (உ௮)

அல்லை யாகிமற் றென்னுழை விரும்புதி யாகின்
வல்லை வெந்தொழிந் திறக்குவை யென்றனண் மனையா
ளெல்லை மாநில மொருகுடை புரககுமவ் விறைவன்
றொல்லை மாதவக கந்தரைத் தொழுதன் னுணைத்தாள்.

(இ - ள்.) அப்படிக்கல்லாது என்பால் இச்சிப்பையாயின் அதிவிரைவில் வெந்து உயிர் நீங்குவானென கலாவதி சொன்னாள், எல்லைக்குட்பட்டபாண்டி நாடு முழுவதையும் ஒப்பற்ற வெண்குடை நிழலிற்காக்கும் அவவரசன், பெருந்தவமுடைய பெரியோராகிய கற்கரைத்தரிசித்தது, அவர் உபய பாதங்களை வணங்கினான். எ - று. (உ௯)

தொழுத வேந்தனை நோக்கினன் மாதவத் துயோன்
முழுது மாநில மொருங்கெடுத் தாண்டருண் முதல்வ
வெழுது பேரெழி விழிந்தனை யொளிமழுங் கணையாற்
றழவு சிந்தனை தளரந்தனை பென்னெனச சாற்றும்.

(இ - ள்.) தம்மைப்பணிந்த பாண்டியனைப் பெருந்தவமுடைய புனிதராகிய கற்க முனிவர் பார்த்தருளி, பெரிய பாண்டிநாடு முழுவதையும் ஒன்றாய்ச்சேர்த்தது அரசு செய்யும் முதனமையுடையானே! சித்திரத்தெழுத்தக்கமிக அழகன்று சோபித்த நீங்கின அனறியும் களிப்போடுகடிய மனம் வருந்தின. யாது காரணம்? என வினவ, அரசன் சொல்லுவான். எ - று. (உ௯)

இறறை நாள்வரை நாளாவங் கழித்தன நெறிநீர்
முற்று மாநிலம் புரந்தனன் முன்வினைப பயனாற்
பெற்ற பேறிது பிழைபடா தொருநெறி மறைநூல்
சொற்ற வஞ்செழுத் துணாததெனப பின்னருந தொழுதான்.

(இ - ள்.) இன்று வரையில், நாள்களை வீணுக்கழித்தேன். தேக்கெடுக்கும் நீர்வளமுள்ள பாண்டிநாடு முழுவதையும் அரசு செய்தேன், முற்பிறவியில்

யான் செய்த தீவினைப்பயனாலு அடையத்தக்க பயன் இதுவாயின் அது தவறாது ஒப்பற்ற வேதமார்த்தமாகிய சாததிரங்களிற்கூறிய பஞ்சாக்கரத்தை யுபதேசிப் பீரென்று வேண்டி மீண்டும் வணங்கினான். எ - று. (உச)

கனித்த சிந்தையம் மாதவன் கண்ணருள சுரந்து
தனித்த வானெறி யஞ்செழுத தொருசெவித் தாரை
தொனித்து ணாததின னன்னவன் நன்னுழைத் தொடர்ந்த
பனித்த பாதகங் கருங்கொடி யுருங்கொடு பறந்த.

(இ - ள்.) கனிவாகிய மனமுடைய அகக்கற் முனிவா பெரிய திருவருண் மீருந்து, ஒப்பற்ற சிறந்த மாகக்கமாகிய பஞ்சாக்கரத்தை, அப்பாண்டியன் வலக்காது வழியாய் உச்சரித்து உபதேசஞ்செய்தருளினர். உடனே அப்பாண்டியன்பால் தொடர்ந்ததாய அவனை வருத்திய பாவங்கள் கரிய காக்கை வடிவாய்ப் பறந்தோடின. எ - று. (உ௮)

பறந்து சென்றவப் பாதகப் படர்ச்சிறைக் காசுரு
சிறந்த வஞ்செழுத தெரியினா செல்வறக் கரியா
யிறந்து வீழ்ந்தன வீங்கிவன பவித்திர மெய்தி
மறந்து ணாந்தன னுமென முனிவனை வணங்கி.

(இ - ள்.) பறந்தோடிய பாவங்களாகிய பறந்த சிறகுகளையுடைய அக்கா கங்கள் சிறப்புப்பொருத்திய பஞ்சாக்கரமெனும் அக்கினியினால் பறத்தலி னின்று நீங்கிக்கரியாகி இறந்து விழுந்தன. இவ்விடத்தில் இப்பாண்டியன் புனிதமுற்று, நிகதிரை விட்டெழுந்தவனைப்போல அகக்கற் முனிவரை வணங்கி. எ - று. (உ௯)

ஆசி பெற்றனன் முனிவரற் கருச்சனை யயர்ந்தான்
பூசல் வண்டறை தாரினன் றன்னகா புகுந்து
பாசி னைத்துணைப் பணைமுலைக் கலாவதி பணைத்தோ
ளேசி லனபொடு மின்னல துகார்தன னிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஆசிவசனங்களை அவா பாற்பெற்றுக்கொண்டு, வழிபாடியற்றி, போசெய்யும் வண்டுகளொலிக்கும் மலாமலை சூடிய பாண்டியன் தன் நகரையடைந்து, பசிய ஆபரணநதரித்த பூரித்த இருதனங்களுடைய கலாவதியின் மூங்கிலையொத்த இருதோள்களைத்தழுவி, குற்றமில்லாத உண்மையன்புடன் அவளது இனிய சுகத்தை அருப்பவித்திருந்தான். எ - று. (உ௯)

வைகல் பற்பல கழிதரக் கலாவதி மணினூல்
பெய்க் லத்திள முகிண்முலைத் தலம்பிரிந திலனாய்ச்
செய்க் லத்தொடு மகவொடு நிதியொடுஞ் சிறந்தான்
பைக லப்புறு நெடுநில நெடிதுநாட் பரித்தான்.

(இ - ள்.) பற்பல நாட்கள் இப்படிச்செல்ல, கலாவதியின் அழகிய மாற கல்யாணமும் மிக்க ஆபரணங்களுமுடைய இளமைத்தன்மை வாய்ந்த அரும்பு போன்ற ருசுக்களைவிட் டகலாதவனாயும், செய்யப்பட்ட ஆபரண களுடனும் புத்திராளுடனும் சிறப்பெய்தியவனாயும், ஆதிசேடன்பு முடி யிற்றாங்கிய பெரிய அப்பாண்டிராடு முழுவதையும் பல காலம் அரசு செய் திருந்தான். எ - று. (உ௯)

கரும முற்றிய காலம்வந் தடுத்தலு முலைகொண்
டருகு சிற்றிடைக கலாவதி தன்னொடு மரன்கூர்
திருவ ருட்பெறக கைலைபோய்ச் சிறந்தனன் சிலநா
ளுருகு காதலி எனவொடு மருங்கதி யுற்றான்.

(இ - ள்.) வினைப்போகம் முற்றுப்பெற்ற காலம் வந்து சோந்ததிடீ, முலை
களைத்தாங்கி வருந்தும் நுண்ணிய சிற்றிடையையுடைய கலாவதியுடன், சிவ
பெருமானுடைய திருவருளைப்பெறக்கருதித் திருக்கலைகஞ்சென்று, சில
தினங்கள் சிறப்புற்றிருந்து, மன வருக்கத்தோடு கூடிய அனபுடையவனாய்,
அக்கலாவதியோடும் அரிய மோட்சபதவியை யடைந்தான். எ - று. (உக)

இன்னு மோபெருஞ் சரிதைமற னுளதென வெடுத்தது
மன்னு மாதவச சூதமா முனிவரன் வருப்பான
கன்னல வேலியுங் கதலியுங் கழனியுஞ் சூழநத
துன்ன ரும்புக மாடவ தேயமொன னுளதால்.

(இ - ள்.) மற்றும் வேறொரு பெரிய சரித்திரமுளதென்று சொல்லத்
தொடங்கி, நிலைபெற்ற பெருந்தவதையுடைய சிறந்த சூத முனிவா சொல்லு
கின்றார். கருடபும் வாழையுமே வேலியாகவுள்ளதும் கழனிகள் சூழ்ந்துள்ளது
மான யாவரும் நினைத்தற்கரிய காதலியமைந்த ஆடவமெனும் ஒரு தேச
முண்டு. எ - று. (ஈ0)

சாலி வேலியந நாட்டிடைத் தடநெடும் புரிசை
கோலி யிட்டமா லியமெனுங் கொடிக நதன்பா
னாவு மாமறை முறைதெளிந் துணாந்தவ னாறு
நூலி யறகைமுற னுணாந்தவன சுபுத்தன்முந நூலோன்.

(இ - ள்.) நெற்பயிரை வேலியாகவுடைய அவ்வாடவ நாட்டில், பரந்து
நீண்ட மதில்கள் சூழ்ந்தமைந்திருக்கும் கொடிகள் கட்டிய மாலியம் எனும்
நகரத்திலே, முப்புரிநூலணிந்த வேதியராய், சிறந்த நான்கு வேதங்களைபும்
முறைப்படி ஓதி யுணர்ந்தவராய், ஆறு சாத்திரங்களின் தாற்பரிய முற்றும்
தெரிந்தவராய்ச் சுபுத்தரெனும் பெயரினரொருவரிருந்தார். எ - று. (கக)

இருக்கு முற்றுணர்ந திவன்றவ மிழைத்தலு மிவன்பாற்
சருக்கில் கேளவியன் றருமனென றெருமகன் றோனறப்
பெருக்கு மநகர்ப் பெருமறைக குலத்தொடு விபுல
னுருக்கு மெய்ததவத துதவினன மககளோ றிருவா.

(இ - ள்.) இச்சுபுத்தர் வேதமுழுவது முணர்ந்து தவம்புரிந்து வருகையில்
இவருக்குப் பரந்த நூற்கேள்வியுடைய தருமனென்று வொருபுத்திரன் பிறக்க,
பெரிய அந்த மாலிய நகரிலுள்ள சிறந்த அந்தணா குலத்தினராகிய விபுல
ரெனபவர் மனவுருக்கத்தோடு கூடிய மெய்ததவததினால் இருபுதல்வரைப்
பெற்றனர். எ - று. (கஉ)

தநயன் முன்னவன் றரும்பெயர் சந்திர சேனன்
பிணைய வன்பெயர் மிருதுசந திரனெனப் பெற்று
வினைய மைந்தரின் முன்னனுந் தருமனு மியைந்து
வினைகளைந்தனா நண்புகொண் டொழுகினர் விருக்பி.

(இ - ள்.) அவ்விபுலர் புதல்வரில் முன்னவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெயர் சந்திர சேனன். பின்னவன் தன் பெயர் மிருது சந்திரன் என்றழைக்கப்பெற்றான். இவ்விபுதல்வரில் மூத்தோனாகிய சந்திரசேனனும் சுபுத்தர் மகனாகிய தருமனும் மனமியைநது வஞ்சகம் நீங்கினவர்களாய் விருப்பய்திச சிறேக முற்றிருந்தனா. எ - று. (௩௩)

பருவ மேழ்பிற கிட்டனர் பழமறை விதியா
ஊருவ நூல்புனை நோதின ருணாதன ரொருங்கே
தரும நீதியு மொழுககமுந் தழுவினா சான்றோ
பெருகு மன்பினா களிப்புற வளாதனா பிரியார்.

(இ - ள்.) ஏழுவயது கழிந்தவர்களானார்கள். பழையையான வேதங்களை விதிப்படி, அழகிய உபவீதநரிதது ஓதி புணர்ந்தார்கள். புண்ணியத்திற் குரிய நீதிகளையு மொழுகுகவையுந் கடைப்பிடித்தார்கள். மேலோகளுந் தம்பால் விசேட அன்புடையவர்களும் மகிழ்வெய்தும்படி யொருவரை யொரு வா பிரியாமல் வளர்ந்து வந்தார்கள். எ - று. (௩௪)

மறைக வர்ந்தெழு கொழுந்தென விவர்வளர் நாளி
ஊறைத வததுறை விததியா னாதனென ரொருவ
னிறைம யக்கமுந் காமமும வெகுளியு நீதோன்
ஊறைகொள் பறபல தவததின லிலலறந துறந்தோன்.

(இ - ள்.) வேதங்களை விழுங்கி புயர்ந்து கொழுந்துபோல விவ்விருவரும் வளருங்காலத்தில் உறுதியான தவநியுடையராய் ஆதமாக்களுக்கு மிருந துள்ள காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னும்கூற்ற நீங்கினவராய் அளவையுடைய வெண்ணிறந்த தவச்செயலால் இலலறத்தை விடுத்தவராகிய விததியானந்த ரென்னும் ஒரு முனிவரிருந்தா. எ - று. (௩௫)

அநத மாமுனி வரனடி யடைந்தன ரிவர்க
நெளதை யாங்களு மிலலறந றுறப்பதற கியைந்தேரு
சிறதை கூரத்தினித திருவருள் புரிசெனச செப்பி
மைநத் ராங்கவன் ருணமிசை வீழந்தனா வணங்க.

(இ - ள்.) இத்தருமன் சந்திரசேனனென்னும் புதல்வரிருவரும், சிறந்த அவ்விததியானந்த முனிவருடைய பாதங்களை யடைந்து, எமது தந்தையே ! நான்கு மில்லறத்தைத் துறப்பதற்குடன் பட்டோம். தேவரீர திருவுள மிருந தினித்திருவருள் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தது அம்முனிவர் பாதத்தில வீழ்ந்து வணங்க. எ - று. (௩௬)

புரிதம் யாமெனப் புதலவருக் காசுகொ புரிந்து
பெரிது வந்தன னிலலறந திழிபையும் பிரிந்தோ
ரரிது பெற்றறுள பேற்றையு முணாததின னையா
துரிச றுத்துணர் சிறதையா விடைபெறத் தொழுதார்.

(இ - ள்.) நாமப்படியே செய்வோமென்று அவ்விருந்ருர்க்கும் ஆசீர்வாதஞ் செய்து மிக மகிழ்ச்சியெய்தி மில்லறத்தினது இழிதல்கமையுநதுரவி கள் அரிதாகப்பெற்றிருக்கும் பேறுகளையும் அறிவித்தார், அவ்விருவருங் குற்ற முறத்தொளிர்த மனமுடையராய் அவர்பால் விடைபெறப்பணிந்தார்கள். எ - று.

வணங்கி மீண்டன ரீன்றவர்க் குரைத்தனர் மைந்தர்
பணங்கு நூல்புனை விபுலனன் பொடும்பெரி துவநதா
னிணங்கு மைநதர்க ளிருவரி லொருவனில் லறத்தை
மணந்து வாழவு மற்றவன் றுறக்கவு மதித்து.

(இ - ன்) அவ்வாறு பணிந்து திரும்பித்தம் பெற்றோர்க்குச்சொல்லினர்.
அப்பெற்றோரில் நெருங்கிய உபவீதமணிநத விபுலர் தமகருவாய்த்தவிருபுததி
ரரில் ஒருவன் இல்லறத்தைக்கலநது வாழவும் மற்றொருவன் துறவியாகவும்
யோசித்து அன்பொடு பெரு மகிழ்ச்சி யெய்தினர். எ - று. (௩௮)

நன்று சந்திர சேனரின் கருத்தென நயநதா
னன்று மைநதனும வித்தியா னந்தனை யடைந்து
தன்று ணைப்பெருங் கிளையொடு மில்லறந தணந்தா
னென்று மூன்றுதண் டெடுததனன் மாதவத் துயார்தான்.

(இ - ன்) சந்திர சேனனே! நின் கருத்து நன்றா யிருந்தென்று மகிழ்ந்
தார். சந்திர சேனனென்னுந் குமாரனும் அப்பொழுதே வித்தியானநத
முனிவரையடைநது தன்றுணை வரையும் பெரிய ஷறவினரோடு மில்லறத்தை
விடுத்தான். பொருந்திய திரிதண்டத்தை யெடுத்ததுக்கொண்டான். சிறந்த
தவத்தில் மேம்பட்டான். எ - று. (௩௯)

ஐந்து மாபெரும் புலததின்மே லெழுதரு மவாவை
யிந்தி யங்கனோ டொடுக்கினன் யோகமுற் றிழைத்தா
னநத யோகததி னுயாநிலை பதவிமுற் றறிநது
சிந்தை யாரினுந் தெரிவுறுப பரத்திடை செறித்தான்.

(இ - ன்) பெரிய ஐம்பெரும் புலன்களின் மீதுணடாகுமாசையையுமாம்
பொறிச்சேஷ்டையையு மொழித்தவனாயோக நிலையெய்தி யொழுதினான்.
அநத யோகத்தின் உயர்ந்த நிலையிலுள்ள பதவி முழுவதையுநதெரிநது தன்
மனதை யொருவராலு முணரப்படாத பரமாகிய சிவபெருமானிடத்திற் கலக்
கச்செய்தான். எ - று. (௪௦)

மற்றையோதனிப் புதல்வனுந் தன்மனத் தொருப்பா
டுற்ற தந்தையாளு சுபுததனுந் குரைத்தலு மொருநீ
கற்ற கல்வியைக் கமாவிடுத தொழிதியோ தமிழேம்
பெற்ற பேறுனை யன்றியும் பிள்ளைமற் றுளதோ.

(இ - ன்) ஒப்பற்ற மற்றொரு புதல்வனாகிய தருமனுந் தன் மனவொருப்
பாட்டைததன் பிதாவாகிய சுபுததருக்குச்சொன்ன வுடனே, ஒப்பற்ற நீ
பயின்ற கல்வியை வெடிப்பிற் கவிழ்த்தொழித்தனையோ? தனியே யிருக்கு நாண
களிருவருமுன்ன யன்றிப்பெற்ற பிள்ளைகள் வேறுண்டோ? எ - று. (௪௧)

மட்டு லாவருந் குழலியை வதுவைசெய் மணநா
ளிட்ட மாலையுந் தோளகளுந் காணவென் றிருக்கேங்
கட்டு காலியந் துகிலொடு நீவரக் காண்ப
பட்ட கண்களைப் பறித்தெறி யேன்கொலிப் பாவி.

(இ - ன்) மணங்கமழு மனகத்தையுடைய வோர் கன்னிகையை மணம்
புரியுந் திருக்கலியாண தினத்தில் நீயணிநத மணமாலையையும், அதை யணிநத

தோள்களையும் காணவேண்டுமென்று விருப்பியுள்ளோம். கட்டுகின்ற அழகிய காவிய வஸ்திரத்தோடு நீ வரக்காணப்பட்டவென்கண்களை இப்பாவியாகிய நான் பிடுங்கியெறிய மாட்டேனோ? எ - று. (சஉ)

ஈன்ற தாயினை யீன்றெடுத்த திருபுயத் தணைக்கு
மான்ற தந்தையை யரந்தைசெய் தகன்றுபோ யடவி
தோன்றி மாதவந் தொடங்கினோ ரிவர்களைத் தொல்லை
மூன்று தேவரு முனிவுற நிரயமுற் நிழிவாரா.

(இ - ள்.) பெற்ற தாயையும் பெற்றெடுத்து இருதோளிலு மணைத்துக் கொள்ளுஞ் சிறந்த தந்தையையுந் துன்பப்படும்படி விட்டுச்சென்று வந்ததி லடைந்து பெருந்தவஞ்செய்யத் தொடங்குமிவர்களைப் பழமையான மும்மூத்ததி ளுளுங் கோபமடைய நரகத்திலடைந்து தாழ்வார்கள். எ - று. (சங)

என்னை நீத்துநீ யிற்றுறந் தேகினை யாயி
னுன்னை நீத்துநா னுயிர்பொறுத் துய்யுநா ளுளதோ
பின்னை நோற்றொரு மகப்பெறப பெற்றிலே னென்னு
வன்னை யாகுவித் தழுதன ளருகிருந் தரறறும்.

(இ - ள்.) என்னைப்பிரிந்து நீ இல்லறத்தை விட்டுச் செல்வாயாயின், உன்னை நீங்கி நான் உயிர சுடநது பிழைத்திருக்கும் நாளும் உள்ளதோ? மீண்டுந் தவஞ்செய்து ஒரு பிள்ளையைப் பெறுவதற்கும் வலியிலவேன் ான்று, தாயான வள் வருந்தி அழுபவளாய் அருகிலிருந்து அலறுவாள். எ - று. (சச)

தாயி ரங்கவுந தந்தைநின் றிரங்கவுந தமர்குழந்
தாயி ரமபெய ரிரங்கவு மிரங்கில ன்ணையான்
பாயி ரந்தொரு நூலுணாந தில்லறம பரியான்
போயி ரங்கரு விககிரி புகமனம் புரிவான்.

(இ - ள்.) தாய் வருந்தவுட, தந்தை எதிர் நின்று வருந்தவும், உறவினர் பலர் சுற்றிக்கொண்டு வருந்தவும், அததருமன வருந்தாதவனாகி, பாயிரததுடன் சேர்ந்த ஞான நூல்களை யுணாநது இல்லறத்தைத் தாங்காதவனாகி, ஒலிக்கின்ற அருவியானது ஒழுக்கிக்கொண்டிருக்கும் மலைக்குப் போகுப்படி மனங்கொண்டான். எ - று. (சடு)

மைவ ருங்குழ லன்னையுந் தந்தையு மதலை
மெய்யு நீழலு மாமென விடுதலை ரதுநாட்
செய்ய மாநக ரதனிடைய பிருகுவாந் தெய்வப்
பொய்யில் கேளவியன் புகுந்தன னவனுழைப் புகுந்தார்.

(இ - ள்.) மேகம்போலுங் கூந்தலையுடைய தாயும், பிதாவும், தமது குமாரனே ஒருடல் போலவும், தாங்களே அவ்வுடலின் நிழல் போலவும் அவனை நீங்காதிருந்தார்கள். அப்போது செப்பமாகிய சிறந்த அந்நகரத்தில், பிரகு வென்னுந் தெய்வீகந்தனாகிய மெய்யுணர்வுடைய முனிவா எழுந்தருளினர். இவர்கள் அவர் சகந்தியுற்றார்கள். எ - று. (சசு)

அரிய மாதவத் தந்தணீ ரருந்தவம் வருந்திப்
புரியு நன்மையிற் பெற்றன மொருதனிப் புதல்வ
னெனியு நெஞ்சினே மிறந்தற வில்லறந் துறந்து
பிரிவ தெண்ணுமற் நிவனல தில்லையோர் பிள்ளை.

(இ - ள்.) அரும் பெருந்தவமுடைய முனிவரே! நான்கள் வருத்தத்தோடு அருந்தவஞ்செய்த பண்ணியததால் ஒப்பற்ற ஒரு புத்திரனைப்பெற்றோம், அதற்கைய இவன், வருத்தமெய்து மனமுடைய நான்கள் இறந்து போம்படி இல்லறத்தைவிட்டுப் பிரிதலைக்கருதுகின்றான். இவனை யல்லாமல் வேறொரு பிள்ளையும் எங்களுக்கில்லை. எ - று.

(சஎ)

ஆங்க வன்றனை யருகழைத் தருக்கிய சிந்தை
யோங்கி மீசசெல வுரைத்தியென் றுரைத்தடி வணங்கத்
தேங்கு மாதவப் பிருகுவா செலவனைச் சிறியோய்
பாங்க ருத்தியென் றிருத்தின னிணையன பகர்வான்.

(இ - ள்.) ஆதலின், தேவரீர் அப்புத்திரனை யருகே யழைத்து, அவனுடைய அற்ப யோசனை விசேடித்துத் தூக்கமாப்படி கூறியருளவேண்டிமென்று வேண்டி, அவர் பாதங்களிற் பணிய, பெருந்தவமுடைய பிருகு முனிவா, அச்சிறுவனை நோக்கி, பிள்ளாய்! பக்கலிலிருக்க வென்றிருக்கச்செய்து இப்படி யுரைக்கின்றார். எ - று.

(சஅ)

தரும மேமுத லாகிய நான்கையுந் தழுவி
யிருமை யுட்பெறத் தருளுவ தில்லறப் பருதி
யருமை லல்லற மிழைக்கென மத்தவத் துறையோர்
தரும மிலலையே லத்தவ மவதொடுங் கழியும்.

(இ - ள்.) தரும முதலிய நான்கு புருடாத்தங்களையுந் தழுவி, இம்மை மறுமைப்பயன்களையுந் தருவது இல்லற தருமமாக. அத்துறவற மராகத்ததில் அருமையாகிய நல்ல பண்ணியங்களைச்செய்தாலும் ஓர் விடயந்தவறினால் அத்துறவறம் அப்பிரயோசனப்பாதி நீங்கும். எ - று.

(சக)

நோற்ற ருந்தவ முயன்றுளோ ரத்தவ நோலா
வேற்று வெவவினைத் துறையுளோர தெய்வவே தியாகண
மாற்ற ருமபசித் தழுவெழ வரவெதிர் வழங்கி
யாற்றி யத்தழ லவிப்பரேற நீவினை யவிப்பாரா.

(இ - ள்.) அருந்தவங்களை அநுஷ்டித்து முயன்றோர்களும், அவ்வித்தவத்தை யநுஷ்டியாதவர்களுட, இவற்றிற்கு வேறாயுள்ள கொடுமொழின் மராகத்ததுற்றோரும், தெய்வீகந்தங்கிய அந்தணாகள ஒரு காலத்தில் தணிக்க முடியாத பசித்தழலோடு வந்த வுடனே, அவர்களை யெதிரொண்டழைத்து உபசரித்து, அததீபாக்கினியைத் தணிப்பாராகில், தங்கள் தீவினையை யொழிப்பார்களா. எ - று.

(இஃ)

இன்று நோற்றுள தவமெலா மிவவுடம் பிகந்து
சென்று வேண்டுவ தினனலஞ் செறிவதற் கனரோ
வன்று வேண்டுறு பிறப்பினிவ வில்லறத் தடைநதோ
ரென்று மச்சிறப் பெயதுவ ரையமற் றில்லை.

(இ - ள்.) இக்காலத்தில், நாம் நோற்றரு தவங்களை யாவும், இத்தேகத்தை விட்டுப்போய் (மேலைப்பிறப்பில்) வேண்டிய இன்ப சுகங்களைப் பொருந்தித் தவல்லவோ? அக்காலத்திலிருப்பதக்க பிறவியிலே இவ்வில்லறத்தையடைந்தவர்கள், எக்காலத்திலும் அந்தச் சிறப்பினைப் பெறுவார்கள். வேறு சந்தேகமேயில்லை எ - று.

(இக)

வகுத்த துண்பொருள பெருநருவான வரினெறுத ததனுற
 நெருகுத தருபொருள பெற்றனா பெருவளந துயப்பா
 பகுதத மெல்வாக கிலலிருந துண்பன பகுத்தா
 பகுதத நுநதனிப பதவிவந தெளிதுறப புகுவா.

(இ - ள்) சொல்லிய துண்ணிய சிவமெனனும் பொருளினிடத்தில அன
 பைப்பெருக்க இல்லறத்தை வெறுத்தலால், தொகுத்துள்ள அவ்வரும் பொரு
 னைப் பெற்றவாகளாயப் பெருஞ்செலவ மதுபவிப்பார்கள். உலகிற்பிறந்த
 பெரியோர்க்குத் தாம் புசிப்பனவற்றைப் பாகித்துதகநதவாகன், எவரும் பெறு
 தற்கரிய ஒப்பற்ற பதவியை இலேசில அடையப்பெறுவார்கள் எ - று. (இஉ)

ராவ தீதரு மிருவினைப் பகுதிமுற நிடைபே
 லீவ துணமைநன மைநதரால் வினையற நோலரா
 யாவ ராயினுந தென்புலத் தெரிபடு நிரயம
 போவ தினம்மற மும்பரி மும்பரிற் பொலிவா,

(இ - ள்) அரிய இருவினைகளுந் தரும் இயற்கையிது. இவை முறமும்
 இடையே அழிந்துவிடுவது உணமை. தீவினையகலத் தவஞ்செய்யார யாவரா
 யினும், யமபுத்தலை தீமயமாகிய நரகத்தில் அடைவதில்லாலை, புத்திரப
 பேற்றினால் மெனமேலும் உயாவாகிய பதவிகளையெய்தி விளங்குவார்கள். ()

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசீரிய விநத்தம்.

என்பன பலவும் பனனித் தெருட்டி நன் பிருகு வென்பான்
 மன்பரி வுளளத் தொன்று முணர்நிலை நரும் நென்போன
 பொன்பொதி யுளத்தோ பெய்து மிவலா புகன்ற வெல்லா
 மன்பறத் துறப்பா னன்ன தனமைய னுயி னுனே

(இ - ள்) என்பனவாகிய பலவற்றையும் பிருகு முனிவா கூறித்தெரிவித்
 தா. தருபுனே தன் பரிபுத்தகிய மனதில் ஒரு சிறிதும் உணர்ந்தானிலலை.
 பொன்னைத்தித்த மனமுடைய செல்வர்கள் தம்பால யாசகா கூறினவனைத்
 தம் அன்பறது விட்டுவிடுவதுபோன்ற தன்மையையுடையவனுயினான் எ - று.

ஞானமா முனிவ கேணமோ நளிதிரைப் பரவை சூழ
 மாநிலப் பரப்பி னுள்ள மனப்பதை யெடுத்த வாக்கை
 யூனெறுத துணவு வேண்டா தருநதவ முயற்றி னுபவரா
 ஞானிவாய்ப் படுவ ரனறே லுருளுடைச சகட மொப்பரா.

(இ - ள்) சிறந்த ஞானமுனிவரே! கேட்பீராக. குளிர்ச்சிவாய்ந்த அலைக
 ளையுடைய கடல்குழும் பெரிய பூமியிலுள்ள மாதுடரெடுத்த வுடலின்றையை
 வெறுத்தாகாரத்தை யிச்சியாமல் அருந்தவம் முயன்ற லுச்சீவிப்பார்கள்.
 அல்லாவிடின் உருட்சியாகிய வடிவுடைய தேர்ச்சக்கிரத்தை யொத்தவாக
 ளாய்ப் பல யோனிகளிலுமுதிப்பார்கள் எ - று. (இஉ)

இல்லறத் திபற்றுந் தீமை யிருஞ்சிலை மருங்கு வீக்கத்
 தொல்லெவம் பிறவிப் பெளவந் கடக்குமா நெவனோ தூயோ
 யொல்லையின் வெகுளி காம மயக்கமென றவறறை நீப்பா
 னல்லறத் தவமே யன்றி யாருளர் நடுவு தீரப்பா.

(இ - ள்) இலலறத்திலிருந்து செய்யுந தீமையாகிய பெரிய பாரையை அரையிற்கட்டிக்கொண்டு பழைய கொடிய பிறவிகடலைக் கடப்பதெவன னமோ? அதிகேகிரத்திற்காமவெகுளி மயக்கங்களாகிய முககுற்றங்களை யகற் றுகிறவன் நல்ல துறவியேயல்லது இலலறத்தாருள் இடையில் அகற்றபவர் யாவரிருக்கின்றனா எ - று.

(௫௬)

மக்களை நிதியைப் பேதை மகனிரை மருவகு சூழ்ந்த
வொக்கலை நோக்கி யேமாந துறுகதி நோக்க லாராய்
மிக்கழி நிரயத் தாழ்வார மென்சிறு பறவை கண்டந
தொக்துறு சமுனாக கெண்டை கொண்டுவிண் பெயலா தனறே.

(இ - ள்) மெல்லிய சிறு பறவைகள் தங்களை கழுத்திற் கோக்கப்பட்ட சிறு கெண்டையைத் தூக்கிக்கொண்டு ஆகாயத்திற் பறவாது. அதுபோல, பிள்ளைகளையும் பொண்ணையும் பேதமை தங்கிய மாதரையும் அருகே சூழ்ந்த உற வினரையும் பார்த்துக்கொண்டேமாநதவாகளாயத் தாமடையவேண்டிய பத் தியை விருமபாதவாகளாய மிக்க கெடுதிவாயந்த நகரத்தில் அமிழ்வார்கள்,

இருவினை யிவற்றை யாண்பெண் னெனவெடுத்தியற்றி வேதன்
றிருவினை யாண்பா லாகத் தீவினை முற்றும் பெண்பா
லுநவெனப் படைத்து விட்டா னாதலா லுமம னோமற
றருவினை மகளி ரெனறே துறந்தன ராசை யெல்லாம்.

(இ - ள்) வேதங்களைச் சொல்லிய பிரமதேவன் நலவினை தீவினையென்னு மிவ்விரண்டையுமெடுத்து ஆண்பெண்ணாகப் படைக்கத் தொடங்கி நலவினை முற்று மாண்பாலாகவும் தீவினைமுற்றும் பெண்பாலாகவும் படைத்தவிட் டான். ஆனதால் உண்பைப்போன்ற பெரியோர்கள் தீவினையுருவமென்று அம்மாதர்கள் மேலுள்ளவாசை முழுவதையும் அகற்றினார்கள் எ - று. (௫௭)

தாமததால வீழ்ந்து சோரந்த குழலியா தழுவித் தந்த
காமததாற பெருகும் பாவக் கடற்கரை காண்ப தனறே
பாமததாற கலக்கத் தோன்றும் பரவைநஞ் சணிந்த கண்ட
னாமத்தாட புணையொன் றன்றி நமக்கது கடக்க லாமோ.

(இ - ள்) மலாமாலையால் அவிழந்துதொங்கிய கடந்தலைபுடைய மாதர் கள் தழுவியுண்டாகிய மோகத்தினாலே பெருகுகின்ற பாவக்கடலானது கரை கடக்கத்தக்கதன்று. பரவிய மந்தரமாகிய மத்தாறக்கடைந்தாற நிருப்பாற் கடலிலுண்டான ஆலகாலவிடத்தையணிந்த கண்டதையுடைய சிவபெருமா னது காததிபொருந்திய திருவடிகளாகிய தெப்பமொன்றிலல்லது நம் போன்றவர்களுக்கு அக்கடலைக்கடக்க முடியுமோ? எ - று. (௫௮)

இவ்வழி தரும் னென்பா னெதிரெடுத்தியம்ப நோக்குந
செவ்வழி பிருகு முற்றுங் கேட்டனன சீற்றங் கொண்டா
னவவழி பெடுத்த சீற்ற மரிதொழித் தவினை நோக்கி
வெவ்வழி நீப்பா னென்று விளம்புதுங் கேட்டி யென்றான.

(இ - ள்) இவ்வழியாயத்தரும்னென்பவ னெதிராக வெடுத்துச்சொல்ல வும், அவனைப்பாத்திருக்கும் மேலான மாரக்கத்திலுள்ள பிருகுமுனிவா அதற றையெல்லாங்கேட்டுக் கோபமுற்று, அப்போதுண்டான கோபத்தை யறி

தாகவடக்கி அவனைப்பார்த்துத் துன்மாக்கத்தை நீக்குவதற்கொன்று சொல்ல
வோம். கேட்பாயாக வென்றனா. எ - று. (சு0)

மூலமாய் நவொ யீராய் முதற்பெரும் பொருளாய் முற்று
ஞாலமாய்ப் புனலாய்த் தீயா யுலவையாய் நளிவா னாகி
மேலதாயக் கீழ் தாகி மெய்யுமாய்ப் பொய்யு மாயமுக்
காலமா யுயிராக டோறுங் கரப்பதொன னுளது காண்டி.

(இ - ள்.) முதலிடை கடையாகியும், முதற்பெரும் பொருளாகியும், முடி
வாயுள்ள பிரிதிவியாகியும், அப்பாகியும், தேயுவாகியும் வாயுவாகியும் குளிர்ச்சி
பொருந்திய ஆகாயமாகியு முயாந்ததாகியு மிழிந்ததாகியும் உண்மையாகியும்
பொய்யாகியும் காலத்தியாயங்களாகியும், ஆனமாககடோறும் மறைந்திருக்கு
மொரு பொருளுள்ளது. அதனைப்பார்க்கக்கடவாய். எ - று. (சு1)

செய்தவப் பயனு மறறை யில்லறச சிறப்பு மெல்லா
மெய்திய வெளிதி னலகு மஞ்செழுத் திதனை யின னுன
பொய்யறு சிந்தை பற்றிப் புலப்பட வுணாத்து கின்றே
னுய்தியென னுணாத்தி னுனப் புதல்வனு முணாந்நா னன்றே.

(இ - ள்.) துறவு நெறியிலிருந்து செய்யத்தக்க தவப்பலனும அதின்
வேறுகிய இல்லற நெறிகுரிய மேன்மைகளும் ஆகிய வெவ்வேறந்தையும்
நாம் இலேசிற் பெறுமபடி திருவைந்தெழுத்தே கொடுக்கும். இப்பஞ்சாக
கரத்தை யின்றைத்தின்மே யுணனுணமை தங்கிய மனத்திற்பதிறது தெளியும்
படி யுபதேசிக்கின்றோம். நீ கடைத்தேறுகவென்று உபதேசித்தனா. அப்புக்
திரனுமதைத்தெளிந்து கொண்டான். எ - று. (சு2)

தாபத நிலைமை பெற்ற சந்திர சேன னின்னை
மாபெருங் கதியி னுய்க்கும் வழிமொழி யெனறி ரப்ப
நீபக விரவு மாறாச செவித்தரு னெனநி கழந்தந்
தீபமு மிருளும் போலத் தெளிந்தனன் சிறுவன சிந்தை.

(இ - ள்.) துறவற நிலைமையடைந்த சந்திர சேனன உன்னை யடைநது
மிகப்பெரிய முதத்திய செஞ்சுதும் வழியையடைந்து வந்து யாக்கரு படி, நீ
விரவும் பகலும் விடாமற் பஞ்சாககரத்தைச் செபித்திருக்கக்கடவாயென்று
கூறவும், அதற்குமன் தீபத்தைக்கண்டவிருளபோல மனமயக்க நீங்கித்தெளிந்
தான். எ - று. (சு3)

பெருந்தவத் தலைமை சான்ற பிரகுமா முனிவன் பின்னா
மருந்தினு மினிய தோன்றற் கருமறை வதுவை முற்றப்
பொருநதுநா னோரை நோக்கிப் பொருவருங் கற்பின மிக்க
திருந்திழை யவனை நோக்கி மணவினை சிறக்கச் செய்தான.

(இ - ள்.) பெரிய தவநிலையின முதனமை மிக்க பிரகுமாமுனிவா அதன்
பின்னா, அமிழ்த்ததிலு மினிதாகிய தவனுக்கு அரியவேத விதிப்படி மணவினை
முடிக்கப்பொருத்தமாகிய நாளும் முகூத்தமும் பார்த்து, ஒப்பிடக்கரிய மிக்க
கற்பினையுடைய திருந்திய ஆபரணமணிந்த வொரு பெண்ணைத்தேடித்
திருமணச்சடங்கினைச் சிறப்போடு செய்து முடித்தா. எ - று. (சு4)

மணவினை முடிந்த பின்னாப் பிரகுமா தவத்தோர தெய்வக்
கணமுறை குருவிற் சென்றான நருமனுங் கலவிச ஷெலவத்

துணர்வின னஞ்செழுததுச சரித்தன னெழியா னென்றுந்
துணைபடப புரண்டா னநத வெள்ளரீர துள்ளுந கண்ணான்.

(இ - ள்) மணவினை முடிந்த பிற்பாடு பிருகு முனிவா, பெருந்தவசிகளு
டைய தெய்வீகத்தவகிய கூட்டத்தார வசிகளுக்குசபைக்குப்போயினா. தரும
னென்பவனுங் கலவீப்பொருளுணர்ச்சிபெற்றவனுய்ப் பஞ்சாககரத்தை நீங்கா
மலுச்சரிப்பவனுய், அன்பின் மிகையாலானந்தக்கண்ணீர் இருபாகமாகப்பெருக்
கெடுத்ததுதாளிகும இருவீழிகளையுடையவனானான். எ - று. (சுடு)

நங்கிவ னினை யனாக பற்பக லிறந்த பின்னாத
தாங்கருந தவமேற கொண்ட சந்திர சேன னென்பான்
மூங்குருந டிகையன் றளளிந் துளங்குறு நடையன் மீச்சென்
றேங்கிய குடையன் முக்கோ லுயரிய கரத்த னுற்றான்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில தருமன் இவ்வண்ணமாக விருக்க, அநேக நாட்
கள் அகன்ற பிறகு, நிரவாகஞ் செயதற்கரிய துறவறத்தை மேற்கொண்ட
சந்திர சேனனென்பவன், கையிறறொங்குந கமண்டலமுடையவனும், தள்ளாடி
யசையும் நடையுடையவனும், மிக உயர்ந்த குடையையுடையவனும், திரிதண
டத்தை யுயரத்திய கையையுடையவனுமாக வந்தான். எ - று. (சுசு)

கண்டன னெதிராது செய்யுந் கடன்முறை யாவுஞ் செய்து
குணடிகைத் தண்டு கொண்டான குடைபிடித துடனகொண்ட டேக
வெண்டரு மனையி னுய்த்தா னுசனத திருத்தியனன
னுண்டியி னுவந்த பிச்சை யுதவின னுவப்பின மிக்கான்.

(இ - ள்) இப்படி வரக்கண்டு தருமனெ திரகொண்டு செய்யவேண்டிய
கடன்களையெல்லாந் செய்து கமண்டலத் திரிதண்டம் இவற்றைத்தாங்கிய
அச்சந்திரசேனைத் தன்னோடு குடை பிடித்துக்கொண்டு அழைத்துச்சென்று
எண்ணத்தக்க தன் மனையிறச்செலுத்தி ஆசனத்திலிருத்திச்சந்தோஷ மிக்கவனு
யச்சந்திர சேனன் புசித்தற்கு விருமபிய உணவையளித்தான். எ - று. (சுஎ)

அணிமறு காட லெண்ணி யளவளாய்ப் பழமை கூறித்
தணிவிலபே ரனடி மிகுந் தங்கனிற் றமித்த கால்த
நனிதவந் துருவ மனனான சந்திர சேன னென்போன்
பணிதரு தருமந் பரததுச சிறசில பகாவ தானான்.

(இ - ள்.) அழகிய வீதியிலுலாவி வாரத்தையாடக்கருதி அளவளாவித்தங்
களுகஞ்ள பழய சிறேகத்தைச்சொல்லிககுறையாத பேரன்பு மிகுநது, இரு
வருந்தனித்த காலத்திற் பெரிய தவத்தின் உருவத்தைப்போன்ற சந்திரசேன
னென்பவன்தன்னை வழிபடுந்தருமனைப்பார்த்துச் சிறசில வாரத்தைகள் செப்பு
வானாயினான். எ - று. (சுஅ)

கெடுத்தனை யறிவை மற்றைக் கேழ்கினா மறையி னுட்பம்
விடுத்தனை கோத்தி ரத்தின மெயநெறி யொழுககம் பாழே
மடுத்தனை யிலல நதது வாழ்வினை யோமபி நன்று
தடுத்தனை தவத்தை யெங்ங னுய்குவை தருமம் பாராய்.

(இ - ள்) தருமனே! உன்னறிவைக கெடுத்தாய். அன்றியும் பெருமை
மிகுந்த வேதத்தின் கருத்தைவிட்டாய். உன் கோத்திரத்தின் உண்மை மராக்
கத்திற்குரிய பொழுக்கங்களை வீணாக்கினாய். இல்லறவாழ்க்கையைப் பாது
காத்து நல்ல தவமார்க்கத்தைத் தடுத்தாய். நீ எப்படிக்க கடைத்தேறுவாய்?

மில்லறந துறவென றோது மீங்கிவை யிரண்டு நோக்கி
னல்லறந துறவே நின்று நாளாவந கழிய வாழும்
புல்லற மில்லின் வாழ்க்கை பொன்னகாத தருவுங் கோவும்
வல்லையில வருக வென்னில வரவெதிர் வரத்தி னினதேன்.

(இ-ள்) இல்லறந துறவறமென்று கூறும் இவை யிரண்டனையும் யோசித்
துப்பாராததால் துறவறமே நனமாககம். வாணுள் வீணே கழியுப்படி வாழும்
இல்லறவாழ்க்கையே அற்ப அறம். நான் தேவலோசகதுள்ள கற்பகவிருட்சமு
மிக்திரனுஞ் சேகிரத்தில வரக்கடவாயென்று கூறினாலு உடனே யெதிரில
தக்கவரமுடையவனாயிருக்கிறேன் எ - று. (௭௦)

மரிதருங் கூந்த னல்லா முழைமுக் மயங்கி வேதந
தெரிதரு சிந்தை யெல்லாஞ் சிந்தனை சிந்தைய யானு
யரிமுதற நேவ ரெல்லா மெனறவத தடங்க நோற்றப்
பெரியறி பெரிய ரானேன பிழைத்தனை தவத்தை யோராய்.

(இ - ள்.) முனிகின்ற கூந்தலையுடைய மாதாகனது குசங்களில் மயக்கெய்தி
வேதத்தையணாத மனமுழுமையும் அற்ப வெண்ணங்களுடையவனாயினே.
விஷ்ணுமுதலிய வெல்லாத தேவருமென்தவ மகிமையாலெனக்கு அடங்கி
யிருக்கத் தவஞ்செய்து பெரியோர்களினெல்லாம் பெரியோனாயினேன். நீ
யறியாதவனாய்த் தவயாக்கத்தைத் தவறியாய். எ - று. (௭௧)

இரதிரன முதலி னோரை யிக்கணத் தழைப்ப நென்னை
மைந்தநீ யொப்பா யல்ல வரனமுறை பிழைத்தா யெனன
வந்தணன் றரும னுள்ளத் தணிநகை பூதது மறறைச
சந்திர சேனன றனை நோக்கின சந்தி துச சொல்லவான்.

(இ - ள்.) இரதிரன முதலான தேவர்களை இக்கணத்திலேயே யிக் கு வர
வழைப்பேன். பிள்ளாய்! நீ தவறினையாகவின் எனக்குச் சபாநமில்லை
யென்று சந்திரசேனன் சொல்ல, அந்தணனாகிய தருமன் றனமனதிலழகிய
புன்னகையருப்பினவனாய், அச்சந்திரசேனைப்பார்த்து மனவெறுப்புற்றுச்
சொல்லுகின்றான் எ - று. (௭௨)

இயலுடை மூவாக கெல்லா மில்லற மில்லை யாகின்
முயலுறு தவங்க ளெங்கன முற்று முடிவு பாரா
யயலுற மொழிந்தா யுமப ரிறையைநீ யழைத்தி யாயின்
மயலுறு மனத்தோ யானு மவவழி வருவனென்றான்.

(இ - ள்.) கிருத்திருத்தியங்களுடைய திரிபூதத்தினைக்கு மில்லறமில்லா
லிடின, அவரவாகன் செய்யுந் தவங்களுெல்லா மெப்படிமுடியும்? அம்முடிவை
நீ யுகித்தப்பாக்கவில்லை. ஆதலாலென்னை வேறுபடுத்திப்பேசினே. தேவராச
னாகிய இரதிரனை நீ வரவழைத்தாயாயின மயக்கமுற்ற மனமுடையோனே!
நானு முனமாகத்திற்கு வருவேனென்று சொன்னான் எ - று. (௭௩)

தருமனீ துறைத்த லோடுஞ் சந்திர சேன னென்பான்
பொருவரு சீற்ற மிக்குப் புரந்தர வருதி யெனன
நிரமியா முன்ன மன்னு னெதிருமப போற்றி நீனரு
னிருகவுட கட்ட வெள்ளை வாரண னெழுந்த போனான்.

(இ - ள்.) தரும னிவ்வாததைகள் சொன்ன மாதந்திரத்தில், சந்திர சேனனென்பவன் ஒப்பிடற்கரிய கோபமிருந்து வந்திரனே வருகவெனக் கட்டளையிடு முன்னரே யவவந்திர னெதிராகவந்துதித்து நின்று இருசன்னங்களிலும் மதமொழும வெள்ளை யானையுடையவன் அங்கிருந்து போயினன். சுட்டினன் காட்ட நின்று தருமனைச் சுடுவ சொல்லி மட்டவி ழுலங்க லோய்நீ வலையேல் வருவி யெனனக் கட்டவி ழிதழி வேணிக் கடவுளஞ் செழுததை நெஞ்சந் தொட்டின னொட்டா முன்ன மெதிரந்தன னுமபா கோயான.

(இ - ள்.) சந்திரசேன னவவந்திரனைச் சுட்டிக்காட்டி ரோகின்று, தருமனைப்பாத்துக்கொடுங்கள் சொல்லி மணங்கீசம் மாலையுடையோனே! நீவருவிக் வலவவனாயின வருவிப்பாயென்று கூற, முறுக்கவிழ்ந்த கொன்றை மலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது பஞ்சாக்ஷரத்தை மனதிற நியாணித்தான். அவன நியானிக் கு முன்னரே இந்திரனேறி நேருநினை எ - று அலங்கலந் தடந்தோள வெள்ளை வாரண னசச மெயதக் கலங்கிய மனதத னாகித் தருமனைக் காங்குள கூப்பி வலன்றிரிந் திரங்கி நின்று வரனமுறை வழுத்தி ஞாநப் பொலங்கமுற குமர னோக்கிப் போகெனக் குவிசன போனான்.

(இ - ள்.) அழகிய கற்பக மாலையணிந்த விசாலமான தோள்களையம் வெள்ளையானையையுடைய அவவந்திரன் பப் மடைதலாற கல்கமுற்ற மன முடையவனாய் தருமனை ஫ோக்கிக் கைகளைக் குவித்துப் பிரதகனனருசெபது மனமுருகி ரோகின்று கிட - பபடி துதிசெபது ஞானவானாகிய அழகிய வீரக்கழலணிந்த அததருமன் போவென்று கட்டளையிட்டு, வசகிராத்தமேந்திய அவவந்திரன் சென்றான் எ - று.

(எசு)

திருத்திய தவத்தின மிககாநா சந்திர சேன னென்போ னருத்தியி னசசங் கூட வதிசய மடைந்தான் மறறை யிருக்குறான முழுதும் போக்குந் தருமனிட விலனை நோக்கி வருக்கமழ் கமலத் தோனை வருத்துவன் காணடி யென்றான்.

(இ - ள்.) திருத்தமாகிய தவத்தில் மேம்பட்ட சந்திரசேனனென்பவன் ஆவலோடு அச்சமு மதிகரிக் ஆச்சரியமடைந்தான். வேதசாஸ்திரமுழுவது மறிந்த தருமனென்பவ னிச்சந்திரசேனனைப்பாத்து மணம்வீசுந் தாமரைப் பீடத்திலுள்ள பிரமதேவனை நான் வாழைக்கின்றேன் பாரப்பாயாக வென்றான் எ - று.

(எஏ)

அநநிலை புரிதி யாயி னருமறைக் கிழவன் றன்னை ஈநநிலை யானு மினனே வருவிப்பே னென்ன லோடுஞ் சொல்லித் தரும சிலன் றெயவவரு செழுததை யுள்ளத் துன்னலுங் கணத்தி னுற்ற ஸந்தியம் பொருட்டு மேலோன்.

(இ - ள்.) நீ யப்படிச்செய்வாயாயின அரிய வேதங்களுக்கரிய பிரம தேவனை இவவிடத்திலேயே காணுமிப்பொழுதே வருவிப்பேனென்று சொல்ல வுஞ் செப்பமான மாரகத்திலுள்ள தருமனென்னும் பரிசுத்தமானவன் தெயவீகம் பொருந்திய பஞ்சாக்ஷரத்தைத்தான் மனதிலெண்ணிய' வுடனே தாமரைப்பொருட்டின் நடுவில் உசிகமும் பிரமதேவன் ஒரு கூண்காலத்திற்குள் அங்கே வந்தான் எ - று.

(எஅ)

எமமுறை யருள்வைத் தாயின் நெததவம் புரிந்தே நென்னு
முமமுறை வணங்கிச சூழ்ந்து மொழிதரு கடன்கள யாவரு
செய்முறை திருந்தச் செய்தான றிசைமுகக கடவுட் செல்வ
னமுறை யருளி னோக்கி யேகுதி யமல வென்றான்.

(இ - ள்.) ஓ தருமனே! நீ யெங்கிளிடத்திலின்று கருணை வைத்தாய். இதற்
காக நாங்கள் யாது தவஞ்செய்தோமென்று மும்முறை பிரதக்ஷணஞ்செய்து
வணங்கி, சொல்லுகின்ற வழிபாடுகளை யெல்லாஞ் செய்பவேண்டிய முறைகள்
திருத்தமாகச்செய்தான நான்குமுகங்கையுடைய பிரமதேவன் ஞானச்செல்வ
முடைய தருமனு ரப்படியே கருணையோடு பார்த்து மலமற்றனே! நீ போகுக
வெனக் கூறினான். எ - று. (௭௯)

உந்தியங் கமலத் தோங்குந் திசைமுகத் தொருவன செல்ல
வந்தரத் திமையோரா யாரு மன்னவாக கெதிரோ வானத்
துந்தியி முழங்க மறறைப் பலலியந் துவைப்பப் பொன்னுட்
டிரந்தி நெதிரின நெததத் தன்னுல செய்தி னாலல்

(இ - ள்.) அழகிய உந்திக்கலத்தில வீற்றிருக்கும் நான்கு முகங்களையுடைய
வொப்பற்ற பிரம தேவன் செல்லவும், ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்களெல்லாரும்
பிரமதேவனுக்கு எதிராகத் தேவதுந்தியி யொலிக்கவும் பல வகைப்பட்ட
பிறவாததியங்கள் முழங்கவுந் தேவலோக மன்னவாகிய இரத்திரன் எதிர்
நின்று துதிசெய்யவுந் தன்னு சத்திய லோகமெய்தினன். எ - று. (௮0)

வல்லையே லமைத்தி யென்னு மொழிந்தனன் மறைவ லாள
னெல்லையின் மான மீக்கொண டிருந்தன னிரந்து சேன
னெல்லையி லவனை நோக்கிக் கண்முக்குழித் தியோகத் துற்றான்
னெல்லையா தவத்தோன் றனமை மதிக்கிலன் சருந்திச் செல்வன்.

(இ - ள்.) நீ வல்லவனுயின் பிரமதேவனை யழைத்தவென்று தருமன்
கூறினன். கணக்கிலலாத மானமதிகரித்திருந்த சந்திர சேனன் அதிசிக்கிரத்
திற்நருமனைப்பார்த்துக் கண்களை மூடிக்கொண்டு யோகத்திலிருந்தான் பழமை
யாகிய பெருந்தவமுடைய சந்திரன்சேனன் றனமையை வேதமுணராத
தருமன் சிறிதும் மதித்தானில்லை. எ - று. (௮௧)

இருநிலத் துள்ளோரா யாருந் தெய்வமற் றிவனே யென்னுத்
தருமனை வணங்கி யேததி வழுத்தலுஞ் சந்திர சேன
னுருகிப் புளத்த னாகி யுவகையங் கடலு ளாழ்ந்தா
னருமறைத் தரும நினை யினை யனென றறிந்தி லேனால.

(இ - ள்.) பெரிய பூமியிலுள்ளவர்கள் யாவரு மிவனே தெய்வமென்று
தருமனை வழிபட்டு வணங்கித்துதிக்கவும், அதனைகண்ட சந்திரசேனன் உருக்க
முள்ள மனமுடையவனாய்ச்சுதோஷ சாகரத்திலிரிந்து அரிய வேதங்களை
புணராத தருமனே உன்னை யிதுகாறு மித்தகை மகலமையுடையவனென்றுண
ராமலிருந்தேன். எ - று. (௮௨)

என்வுலாத் திரந்து நிற்பாற் புண்ணிய மிருந்த வாவென்
மன்னினைத் துணர வல்லே னல்லலாய் மதித்தி லேன்யான்
புணையுழப் புரிநான் மாற்ப நின்னுழைப் புலமை யெல்லாம்
வினையினேற் குணர்த்த வேண்டு மென்றுளம் வியந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) என்று கூறியாகித்து, உன்னிடத்திற் பொருந்திய புண்ணியத் தையென மனதினைத் துத்தெளிய வல்லபயிலலாதவனாய், யானுண்ணை மதியாமல் அலட்சியஞ்செய்தேன அவனாகிகின்ற அபவீதமணிநத மாப்பையுடையோனே! உனபாற் பொருந்திய வல்லபங்களை யெல்லாம் வினைச்சம்பந்தமுடையேனாகிய வென்கருணாதத வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்து மனங்களித்து நின்றான். எ - று (அரு)

மறைவரம பிறைய னுமையில்த வரம்பி னின்றான்
நிறநெறித் தவத்தி னோங்குஞ் சந்திர சேனற் கனபா
லநெறித் ததயி னுயக்கு மஞ்செழுத துணாததத் தமமி
விறைதிறம் பலராய்ப் பன்னு ன்ருநதன ருலக மேத்த.

(இ - ள்) வைதிகமாகம் ஒரு சிறிதுநதவருது இலலற தருமத்திலொரு கிய தருமநிலையான துறவற நெறியினின்று தவத்தன மேம்பட்ட சந்திர சேனனாகனபுடையவனாய் தரும மாகத்தினருக்கு உரித்தாகிய பதவியிற் செலுத்தத்தக்க பஞ்சாக்கரத்தை யுபதேசிக்கவுந தமக்குள்ளுநெறித்ததிலொரு சிறிதும் மாறுபாடில்லாதவாகளாய் உலகினா தங்களைத் துதி செய்யும்படி வெகு காலம் வாழ்ந்திருந்தார்கள். எ - று. (அச)

இநநல துகர்ந்து மண்மே லிறதிர செலவந துய்த்து
நன்னெறித் துறையின் வைகி நாளபல கழிந்த பின்னர்த்
துன்னருந கிளையு மீன்ற மககளுந தொடர்பு போநது
பொன்னெறிஞ் சடிவ மெளலி திருவடிக் கமலம் புககார்.

(இ - ள்.) இனிய சகங்களை யதுபவித்துப் பூலோகத்திலிறதிர போகத் தை துகளதும், நன்மாகக்கமாகிய துறவறத்திலிருந்து பலநாள்கள கழிந்த பின்னா சூழ்நதுள்ள வரிய வுறவினரும பெற்ற புதலவருநதம்மைத்தொடர்நது வரச்சென்று பொன்போலும் நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானது சிறந்த பாத தாமரையிலொடுங்கினர். எ - று, (அரு)

கொழுந்துவிட் டிலங்கி நீண்டு படர்கொடிப் பவள வேணிச
செழுநதவத் துறையீ ரினனு மஞ்செழுத தியலபிற செலலு
மொழுங்குறு கதையொன றுண்டா லுணாததுது முணர்மி னென்னுத்
தொழுநதகைக் குரவ னென்னுஞ் சூதனீ தெடுத்தசு சொலவான.

(இ - ள்.) கொழுந்து விட்டுப்பிரகாசித்து நீண்டு படாநத கொடிப்பவழம் போலுஞ் சடையையுடைய சிறந்த தவநெறியிலுள்ள கைமிசாரணிய முனிவா களே! பஞ்சாக்கர மகிளையெகூறு மொழக்கம் பொருந்திய இன்னுமோர் சரிதமுனது. அதனையுநதெரிவிப்போம். தெரிநது கொள்ளுங்கனென்று வணங் கத்தக்க தன்மை வாயந்த ஆசிரியரென்னுஞ் சூதமுனிவரிவ்விதத்தொடங்கிச் சொல்வாராயினர். எ - று. (அச)

விட்புலத் திமையொர் வீரது பிறப்பதை விருமப வனனோர்
கட்புலந் கதுவுந தொல்சீராக் கவுசிக மெனனு நாட்டி
னுட்புலத் தாடி வீழ்நத வானக ருருவு போலு
நட்புலந் திறவாச செலவ விககிரம நகரொன் றுண்டால்.

(இ - ள்) விண்ணகரிலுள்ள தேவர்கள் மாண்புபிறப்பதை விருப்பும்படி அத் தேவர்களது கண்களைப்பற்றிக கொள்ளும் பண்டைய சோதங்கிய கௌசிக

மெனனு ம நாட்டிற் கண்ணாடியினுள்ளே பொதிந்த தேவலோகத்தின் வடிவத்தைப்போன்று எல்லோர்க்குந் தன்னிடத்துள்ள நேசங்கழிந்துபோகாத செல்வநதங்கிய வீக்கிரம நகரம் என்றொரு நகரமுண்டு ஏ.று. (அ)

அத்திரு நகரின் வேத கோத்திரத் துளரா னநதன் சுததநாற் சுருதி வல்ல சூரிய சன்மாவெனனு மித்திரத திருவர் தமமு ளிகலுளரா நிகழுங் காலைச் சத்திரம புதைத்த நெஞ்சன் றறுகணு னநத னெனப்போன்.

(இ - ள்.) அநத சிறந்த நகரத்தில் அநதனர் குலத்திலுள்ள ஆனநதன் பரிசுத்தமாகிய நான்கு வேதங்களில் வல்லவானாகிய சூரியசன்மாவெனனுமில் விருவருந் தமக்குள்ளே பகையுள்ளவர்களா யிருக்குகாலத்தில் வேலாயுதத்தை புதைத்துள்ளதுபோன்ற மனமுடைய அஞ்சாதவனாகிய ஆனநதனென்பவன்.

மாறுகொண் டிவனை வெல்லப் படுவதன் மென்று மாயங் கூறுகொண் டனைய நெஞ்ச னுனந்தன் குறித்து வேதத் தீறுகண் டிருந்த போதத் திரவிசன் மாவை யெய்தி வேறுகொண் டிருந்த தீமை பொறுத்தியென் றடியில் வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) இச்சூரியசன்மாவை யெதிர்த்து வெற்றிகொள்ளத்தக்கதன்று என்று வஞ்சகமே யமாநதிருப்பதுபோன்ற மனத்தையுடைய ஆனநதன் ஆலோசித்து வேதத்தின் முடிவை யறிந்திருந்த அறிவையுடைய சூரியசன் மாவை யடைநது நான் றங்களை யிதுகாறும் வேறுபடுத்தி யிருந்தவென் கொடு மையைப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென நவனபாதத்தில் வணங்கினான்.

இற்றைநா ளளவு நின்பான் மாறுகொண் டிழைத்த தீமைக் கற்றமொன் றில்லை யைய வென்னறி வின்மை யானே குற்றமுற் றொழித்து நீயே பொறுத்தனை கோடி பொலலா வெற்றனை யருளவா யென்னப் பின்னரும் வணங்கி வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) இன்றுவரையி லும்மிடத்திற் பகைபாராட்டி நான்செய்த கொடுமைகளுக்கஞ்சோவு சிறிதுமில்லை ஐயனே! அவையெல்லா மென்னறி வின்மை யானே நடந்தன, என் குற்றங்களையெல்லாம் நீக்கி நீரே மனம் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அல்லாமலுங் கொரேனாகிய இவ்வீணைக் காததருளவேண்டுமென்று மறுபடியும்வனபுகளில் வீழ்ந்து வணங்கினான்.

தோமறு குணத்தின் மிக்க சூரிய சனம் னுளந் தாமரை யயனுக் கொப்பா னுங்கவன் றன்மை நோக்கி வேமெரி மெழுகை வைத்தா லன்னதாய் மெலிய நெஞ்சன் காமருங் கருணை நல்கி யிருக்கெகை கழறி னுலா.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற நற்குணங்களான மேம்பட்ட சூரியசன்மனென்று சொல்லப்படும் நாளதையுடைய தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவ னுக் கொப்பானவன் அப்போது அவ்வானநதனைப்பாதது ஜொலிக்கின்ற வக கினியில் மெழுகை வைத்ததுபோல வருகிய மன்னுடையவனாய் வருகிய திரு வருள் சுறந்து இருக்கவென்று கூறினான் எ.று. (க)

ஆங்கவன் பணித்த லோடு மருகுபோ யிருத்தற் கஞ்சித் தேங்கிய கருணை யைய நின்னடிச் சேவை நல்கப்

சூங்கமுற குரிமை யென்னை யாக்குதி புலையன் செய்த
திக்கனைப பொறுத்தி யாயிற நேவிற நேவ னீயே.

(இ - ள்.) அவவண்ணமவன் கட்டளையிடவும் அவனருகே சென்றிருக்கப்
பயந்த அருளபெருகிய ஐயரே! உம்முடைய பாததரிசனநதநது அந்த அழகிய
பாதத்திற்கு என்னை யடிமையாகிக்கொள்ளவேண்டும். புலைதன்மையுடைய
நான் இதுகாறுஞ்செய்த கொடுமைகளைப்பொறுத்தருள்வீரானால் நீரே தேவர்
களுக்குந் தேவனாக மதிக்கப்படுவீர். எ - று. (௬௨)

என்றவ னுரைத்த மாற்ற மிருசெனிப் படுத்தி வெண்ணெய்க்
குன்றெரி துற்ற தென்னக் குழைந்தன னிரவி சன்மா
வின்றுதொட டெனது சுற்றத் தினியைநீ யெனக்கு நின்போ
னன்றியோ ருளரோ வென்னத் தழுவின னட்டிக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) என்று ஆனந்தன்சொல்லிய வாராதைகளைதன்னிரு செவி
களிற்கேட்டு வெண்ணெய மலையிற் பட்டதுபோலமன முருகியவனாயின்று
முதல் எனனு மவினரிலும் நீயே யினிமையானவன். உன்னைப்போல நன்மை
யுடையோர் வேறொருவருளரோ வெனது (சூரிய சனமா ஆனந்தனை)ச் சோத்
தனைத்து டேசித்தான் எ - று. (௬௩)

அறநிரண் டனைய நெஞ்சத் தானந்த நெருநால வேதச
சொறநிரண் டனைய நாவான சூரிய சனமா னோடு
மறநிரண் டிலுலு யொன்றிப் பறபல வைகல சென்றான்
கொறநிரண் டனைய வைவே லுள்ளத்தான் குறித்துக் கூறும்.

(இ - ள்.) இருள் முழுவதும் திரண்டாற்போன்ற மனமுடைய ஆனந்த
னென்பவன், ஒப்பற்ற நான்கு வேதசொற்களுமொன்று சோந் தருவெடுத்த
தாற்போன்ற நாவினையுடையவனாகிய சூரிய சனமாவுடன் இரண்டிட்ட
மாறுபாடற்றவனாகக்கலந்து பல காலங்கழித்தான். கொலையதன்மைதிரண்
டாறபோன்ற கூரிய வேலையொத்த மனமுடைய ஆனந்தனுலோகித்துச்சொல்
கின்றான், எ - று. (௬௪)

வரையடுத திருக்கு நமமூர் மறுகெலாம் வரிகொள் வேங்கை
யிரையெடுத்த துழுவம் வாஸிட டிரிநுட பிழம்பு வீங்கும்
விரைகம் முலங்க லாயநீ வெளிப்படா திருத்தி யானே
யரையிரு ணடுநா ளெல்லாந் துயில்கலன் திரிவ் வென்னு.

(இ - ள்.) மலையருகிலுள்ள நமதுராததெருக்கள் யாவும் வரிகள் பொருந்
திய புலிகள் உணவெடுத்ததுச்சஞ்சரிகுகின்றன. இப்போதோ பெரிய விருட்
டொகுதி யொளிவிட்டதிகரிக்கும். வாசனை வீசும் மாலையுடையவனே? நீ
வெ.ரிவராமலிரு நானொருவனே பாதியிவாகிய நஞ்சாமமெல்லாம் நிதகி
ரை நீங்கியவனாய் அறிவேன். எ - று. (௬௫)

வானுகித் தடக்கை வேங்கை வருநெறி பார்த்து நின்பான்
மூளிருந் துயிலை நீக்க யெழுப்புவன முனிநாண கோததுக
கோளிரும் பகழி தூண்டிக் கோறியென் றுரைப்ப வெரத்தான்
கேளிரும் பவத்தை வென்றே னவனுளங் கிடப்ப தோரான்.

(இ - ள்.) ஒளிதங்கிய மேகம் பொருந்திய பரந்த கைகையுடைய,
வேங்கைப்புலி வருவழியை நோக்கி உனக்குண்டான பெரிய நித்திரையை

யகற்றி யெழுப்புவேன், வில்லில்நாண ஏதிட்டுக்கொல்லுப்படி செல்லும்பெரிய அம்புகளை விட்டுக்கொல்லுகவெனக்கூற, பலராலுவ கேட்கப்படும் பெரிய பிறவிப்பகையைச்செய்தத சூரிய சன்மன் அவ்வாறநதன் மனதிலுள்ளதை யறியாதவனாய் அதற்கினங்கினுன். எ - று. (௯௯)

அளித்தக வில்லா நெஞ்சத தானந்த னன்றோ ராவை வெளிப்பட விடுத்தது வீக்கி வேங்கையி னதனாற போர்த்தது துளிப்புனல் விழியிற சோரச சூரிய சன்மற கூவி விளித்தனன் சிலைக யேந்தி யணையனும வெளிவர துற்றான்.

(இ - ள்.) கருணைததன்மையில்லாத நெஞ்சத்தையுடைய ஆனந்தனென் பவன் அப்பொழுது ஒரு பசுவை வெளியே வரவிடுத்தது நன்றாகப் புலித்தோ லால் முடிக்கட்டி, கண்களில் நீர்த்துளிசிறதச் சூரிய சன்மனை உரக்கக்கூப்பிட் டான். அச்சூரிய சன்மனுங் கையில் வீற்படித்து வெளியே வந்து சோகதனன்.

சுட்டினன் வேங்கை யீதென் றுரைத்தனன் சுட்டா முன்னம் விட்டனன் பகழி யீது வேங்கையென் றுண்மை கொண்டான் பட்டது பகழி வீழ்நது பட்டது பசுவு நோக்கிக் கெட்டன னிவனென றுனரூப பினனருங் கிளத்த லுற்றான்.

(இ - ள்.) இதுதான் புலியென்று சுட்டிக்காண்பித்தான். அப்படியவன் காட்டு முன்னரே யிது புலிதானென்று நம்பினவனாய்ச் சூரியசன்மன் அம்பு வீட்டான். அவவம்பு பாய்ந்தது. உடனே அப்பசுவும் வீழ்ந்திறந்தது அதைப் பார்த்தது ஆனந்தன் (இவன் கோஹத்தியால்) சீக்கிரத்திற் கெட்டுப்போவா னென்று கருதி மீண்டுஞ் சொல்கின்றான். எ - று. (௯௮)

நள்ளிருட் பொழுது நீங்கா நாமிவ னிருப்பி னோருங் கள்வரால் வெருவா தியான்போய் நமமனை கண்டு மீளவேன் வள்ளலிங் கிருத்தி யென்னு வேகினன் மனையு னெய்தி யொள்ளிழாய் சோரா சோவ ரகததைவிட டொழிதி யென்றான்.

(இ - ள்.) நெராததிரி யின்னும நீங்கவில்லை. நாமிகிருந்தால இதை யுணர்ந்த திருடர்களால் நம்பீட்டவா பயமுறாமல் நானே சென்று நமது வீட்டைப்பார்த்தது வருவேன். வள்ளலே! நீரிவ்விடத்திலிருமென்று சொல்லிப் போயினன், அவன் சூரிய சன்மன் வீட்டை யடைந்தது அவன் மனைவியை நோக்கி ஒளிதங்கிய ஆபரணமணிந்த அனனையே! திருடா வருவார்களா. வீட்டை விட்டு வெளியே சென்றிருவென்று சொன்னான். எ - று. (௯௯)

கொண்டுபோ யவளை மைநதன் குலமனை யிருத்தி மைநத னெண்டொடி யோடுங் கூடி யுடன்செல வருத்தித் தாதை தண்டலின் மனையுட் போக்கித் தம்பினின் றநதை போல மண்டிருள் விளிப்பா களவர் திறக்கலை வாயி லென்றான்.

(இ - ள்.) அவளை யழைத்துச்சென்று அவன் மகன படுக்கை அரையி லிருத்தி, அவர்கள் புத்திரனை அவன் மனைவியோடுங்கூடித் தன்னோடு வரும்படி வரவழைத்துச்சென்று, அவன் றநதையாகிய சூரிய சன்மாவின்மையில்லாத படுக்கை யரையிற் செலுத்தி, தம்பீ! இந்நெராத்திரியில் உணர்நதையைப் போலக் கள்வர்வந்து கூப்பிடுவார்கள். நீ கதவைத்திறக்கவேண்டா மென்றான்.

இவரையிங் கிருத்தி மீண்டு புன்மைய வளைத்துங் கூடிக்
கவாபடு மனத்தன் சென்றான் கைபுடைத துயிராதது நின்றான்
குளிமுலை மடநதை மறறோ கொழுநனைக் கொண்டாநது பாய
லவளவினைத் திடுதல கேட்பா னரிதுநின னருகு வந்தேன்.

(இ - ள்) இவர்களை யிப்படி யிடமாற்றியிருக்கச்செய்து திருமபி, இழி
குணங்களெல்லா மொன்று சோநது கிளைத்த மனமுடைய ஆனந்தன்போய்,
கைகொட்டிப்பெருமூச்செறிந்து அச்சூரிய சனமன் முன்னினது உன குவிந்த
தனங்களையுடைய மனைவி, பிற்தொரு கணவனை வருவித்து அவள சயனித
திருப்பதைக்கேட்டுப்பொருட்டுன்னருகே வினரநது வந்தேனென்று சொன
னான். எ - று. (௧௦௧)

அன்னவ னுரைத்த லோடு மழலெழ வுயிராபு லீங்கி
மினனிலை வாளொன் நேரதி வெகுண்டுருத தெழுநது மீண்டான்
றன்னிலை வாயிற கூவத திறநதிலா தறுகண் பெற்றரு
னநிலை மதிலொன் நேறித் தன்னக மதனுட புககான்.

(இ - ள்.) அவ்வானந்தன் சொன்னவுடன் நெருப்புப்பறக்கப் பெருமூச்
செறிந்து, மின்னலபோலும் பிரகாசிக்கும் ஓவாளாயுத்ததைக் கையிற்கொண்டு,
கோபித்து ஆப்பரித்துப்புறப்பட்டுத் திருமபினான். தன வீட்டு வாயிற்படியி
லிருத்தழைக்கவும் அவர்கள் கத்தைத்திறக்கவிலை கொடுமையுற்றிருக்கு
சூரிய சனமா அங்குள்ள வொரு மதிலின மேலேறித் தன வீட்டினுள் பிரவேசித்
தான். எ - று. (௧௦௨)

புகுநதன் மனையுட் புக்கான் மருகியைப் பொருந்திப் புல்லி
மகனறுயில கொளவ தோரான் மறமபடு குருதி வாளாற
புகுநதிற் மருமம போழநதா னிருவரும் பட்டாரா கங்கு
லிகநத்து பரிதி வெய்யோ னெழுந்தது குணபா லெய்தி.

(இ - ள்.) வீட்டுப்புருத்த சூரிய சனமா படுக்கையறையினுள்ளே போய்,
தன் மருகியைப்பொருத்தமாகத் தழுவிகொண்டு தன மைந்தன் றுயில் புரிவ
தையறியாதவனாய், கொலைபுரிய முதிர்மபடிந்த வாட்டையால பிளக்குந்த
மையோடு மாலைப்பிளந்தான். அவர்களிருவரு மிறந்தார்கள். இரவு நீங்கி
யது. சூரியன் கீழ்த்திசையில் வந்துதித்தான். எ - று. (௧௦௩)

தரவுகோச்சக்கல்பா.

வந்தான் மனையான் மதலை யொடுமருகி
செந்தார குருதிச செழுஞ்சேற் றிடைக்கிடப்ப
வந்தோ விதுகாணப் பெற்றேனீ தாரிழைத்தா
மொந்தாய மகனையென் நேங்கி யெடுத்தழைத்தான்,

(இ - ள்) பொழுது விடிந்தபின் சூரிய சனமன் மனைவி அங்குற்றுப்புத்திர
னோடு மருகியுஞ் சிவந்தமாலையோலோடிய செழுமையான வுதிசச்சேற்றிலிருக்
கப்பார்த்து ஐயோ நானிதைக்காணப்பெற்றேனே! இப்படிச்செய்தார் யார்?
எந்தையே மகனே! என்று ஏக்கமெய்தி யுரத்த சப்தத்தோடும் விளித்தான்.

சோரிக் கொழுஞ்சேற் றிடைக்கிடக்குந தோன்றலைத்தான்
வாரி யெடுத்தா மடிக்கிடத்தி மைந்தனுக்கும்

பாரிக்கு மீதோ வகுத்தான் பழமறையோன்
யாரிக கொடிதிழுத்தா ரென்னு வரற்றினான்.

(இ - ள்.) உதிரச்சேற்றிற் கிடக்கும் புத்திரனைத்தான் வாரியெடுத்துதன்
மடியிலிருக்கவைத்து, பழய வேதங்களை யுணராத பிரமதேவன், என் புத்திர
னாகும் அவன் மனைவிகளும் இவ்விதியையோ அமைத்திருக்கின்றான்? யாவரோ
இக்கொடுக்கொலை புரிந்தவர்? ஏ - று. (க0இ)

பெற்றெடுத்த தாதை யநிரதுமுயிர் பெற்றானே
விறற்றண்டு கூறு யிறந்தா யுணைக்கண்டு
முற்ற வுயிசுமந்த வாழ்ந்தே னுலகத்தோர்
மற்றெனைககை தீண்டி யழவழககு வாராதே.

(இ - ள்.) நீ யிறந்ததை உண்ணப்பெற்ற தந்தை யநிரதும் உயிரைத்
திருக்கின்றாரோ? இருகூறாகப் பிளக்கப்பட்டிறந்த உண்ணப்பாத்தும்,
பொருந்திய உயிரைத்தாவகி வாழ்ந்திருக்கின்றேன். இவ்வுலகிலுள்ளவர்கள்
இதனைப்பாவினாகிய என்னைக கைப்பற்றியழுதற்கு நியாயம் தோளருதே.

கல்விக் கடலே கலைஞான தீபமே
செல்வக கொழுந்தே செழுநான மறைப்பொருப்பே
சொல்வித் தகனெபென றேன்ற லுணையிதுநாட
கொல்விதத் தாரென றுணரேன் குலமுடிந்தேன்.

(இ - ள்) வித்தியாசாகரமே! தூற்பயனாகிய விளக்கே! ஐசுவரியத்தின்
கொழுந்தாயுள்ளவனே! உயாந்த நானகு வேதமலையே! புகழ்ந்து சொல்லத்
தக்க ஞானவானே! என்மகனே! இன்று உன்னைக் கொலைசெய்வித்ததை
யாரென்றுணாதினென். என் குலத்தை யழிந்தேன் ஏ - று. (க0எ)

பிரியல சோரி பெருகப் பெருந்தாமத்
தாரியன் மாபாப மிருபிளவு தந்தாரே
யாரிது செய்தா ரறியே னுணையினற
சூரிய சன்மா வநிரதிலனே தோனறலே.

(இ - ள்) என்மகனே! பீநெந் தன்மையுடைய உதிரம் பெருகும்படி
பெரிய மலர்மாலையுடைய இரத்தின மாலையுடைய உன்மாபை இருபிள
வாய்ப் பிளந்தார்களே. யாவா இப்படிச் செய்தனரோ? அறியேன். உன்னைப்
பெற்ற தந்தையாகிய சூரியசன்மா இதனை யுணராரோ? ஏ - று. (க0அ)

கள்வர் வருவ துரைத்தறிந்த கள்விரா
னுப்புக் குமைப்புறத்துப் போக்கினே னோர்பாவி
தள்ளு திரையுலகங் கைசழிப்பத தானமிழந்
தென்னிறையு நீங்கே னிருந்தே னுமையிழந்தும்.

(இ - ள்.) திருடர்கள் வருவார்களென்பது ஆந்தர் சொல்லவுணர்ந்த
திருடியாகிய நான், ஒப்பற்ற பாவியானபடியால், உள்ளே புகுந்துகொண்டு
உங்களிருவரையும் வெளியே யனுப்பினேன். அலைகள்மோதும் கடல்முற்ற
உலகிலுள்ளா என் கையைத்தொடாது கழிக்கும்படி, இருக்குமிடம்விட்டு
எட்டுமீனையும் நீங்கா திருக்கும் யான் உம்மைப்பிரிந்தார் தனியேயிருந்தேன்.

ஈனுந் தனித்தாயர் யானிருப்ப வீங்குனக்கு
ஞானம் புரிந்தோ னிருப்பவிது நாளவரையுந்
தானென்று நீயென்றும் வேறுபடுத தாததகைமை
யானநத னினனு மறிந்திலனோ வைபனே.

(இ - ள்.) உன்னெப்பெற்ற ஒப்பற்ற தாயாக நானிருக்கவும், இவ்வுலகில
உனக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்த தந்தையிருக்கவும், இன்றுவரையிலும் நீயென்
றும் நானென்றும் வேறுபடுததாத தனமையையுடைய ஆனநதா இச்செய
தியை அறியவிலையோ? ஐயனே! எ - று. (கக0)

என்றரற்றி யேங்கு குரலகேட் டிரவிசன்மா
வின் றுணைவி யாமென நிடிவீழ் மரம்போல
நின்றலறி வீழ்நதா நெடிதோடி யுளபுகுகென
வன்றடக்கை வாளா லிறந்தனையோ மைநததே

(இ - ள்.) எனதுகூறிப் புலம்பியேற்குந் குரலுச் சூரியசன்மாகேட்டு,
இக்குரலுடையவள தன் இனிய மனைவியாகுமென்று, இடிவிழுந்த மரம்போல,
நின்று பிரலாபிததுக கீழேவிழுந்து, மீண்டெழுந்து உள்ளே போய்ப்பார்த்தது
எனது வலியோடு விசாலமான கரத்திற்றுகிய வாளாலிறந்தனையோ?
மகனே! எ - று. (ககக)

செய்வாரா செயற்கரிய செய்தே நெனவுணையான்
வைவா ளெறிந்து வதைத்தேனே யானநத
னுய்யா வழிபாத துடனாடு சத்துருவாய்ப்
பொய்யாயப் படுததா னினியாவி போற்றேனே.

(இ - ள்.) விபசாரஞ் செய்வோரும் செயதற்கரிய தொழிலைச் செய்தவ
னாகக்கருதி, உன்னை நான் எனது கூடமைதற்கிய வானைவீசிப் பிளந்தேனே!
ஆனநதனென்பவன் நான் உச்சீவியாத வழியையாடி அதுகூல சத்துருவாய்ப்
பொய்சொல்லிக் கொல்லுவித்தான. இனி, நான் என பிராணனைக் காப்பாற்ற
மாட்டேன். எ - று. (ககஉ)

விளளா விருளிற் புலிவேட்டம் போக்கினு
னெள்ளாது செயதே நெனதுவினை தீரேனா
துள்ளாடு சத்துருவென் றேரேன மருகியொடும
பிளளா யுணியழிகுப பெற்றேனே பெறிலியேன.

(இ - ள்.) தெளியாதவிருளிலே யென்னைப் புலிவேட்டைக் கனுப்பினான்.
அதனையுங் குலமுறையன் நெனறிகழாது செயதேன. அதனானோநத வென்
றீவினையை யானொழியமாட்டேன், அவனுளவீட்டிச் சத்துருவென் றுணரே
னாகி, புத்திஈனே! உன்னையும் மருகியொடும போக்கடித்துக் கொல்லப் பெற்
தேன, பேற்றற்றவனாயினேன். எ - று. (ககக)

எனனாப் பலபிதற்றி யேங்கு மிரவிசன்மா
தன்னு லறியாத தவறிழைத்த தீரமை
யநரா ளவையறிந்த வந்தணரு மையுற்றார்
* பின்னாறின் றுனநத னுங்கொன்று பேசுவான்.

(இ - ள்.) என்றிப்படிப் பலவாறாகப் பிரலாபிததேக்கமெய்திய சூரியசன் மாவீனா தெரியாமற்செய்த தீவினை நீங்காமையை அந்தத்தினத்திலறிந்த வேதியர்களுஞ் சந்தேகமுற்றாராள். அவர்கள் பின்னே ஆனந்தனென்பவன் வந்துநின்று அச்சமயத்திலொன்று சொல்கின்றான். ஏ - று. (ககச)

கம்பங் கழுது தருமிருளிற் கைசகிலையா
லம்பொன் நெறிநதுசன்மா கொன்றான் சினையாவை
வெம்புக கொலைவாள விதிரத்தினை மைந்தனையும்
வம்புண் குழலியையுங் கொன்றான் மருளுற்றான்.

(இ - ள்.) சூரியசனமாபிததுப் பிடித்தவனாய்ப் பிசாசுகளும் நடுங்கும் நிச ராதநிரியில் கருப்பங்கொண்ட பகவொன்றைத் தன்கைவிலில் அம்பொன்று பூட்டிக்கொன்றான். கடுங்கோபத்துடன் கூடிய கொலைத்தன்மை பொருந்நிய வாணவீசித் தான பெற்றமகனையும் மருகியாகிய வாசனேகூட்டிய கூந்தலையுடைய பெண்ணையுங் கொலைசெய்தான். ஏ - று. (ககஇ)

என்ற நவையோ ரெழுந்தா நிவனசினையாக்
கொன்றானே வல்லனே பார்த்துமெனக் கூடினார்
சென்றா பகழி தீளபப்ச செயலொழிந்தாங்
கன்ற விறந்த தறிந்தா ரருமறையோர்.

(இ - ள்.) என்று கூறினா, சபையோராகிய வந்தனா இச்சூரியசனமா சினைபகவை வதைத்தானே வில்லையோ? பாரப்போமென்று ஒன்றுகூடிப் போனார்கள், அமபு ஏறுண்டு செயல்நீங்கி யவவிடத்தி லன்றிறந்துள்ள பகவையவர்கள் கண்டார்கள். ஏ - று (ககக)

மீண்டா மறையோர் வெகுண்டி-ரவி சன்மனெனுந்
தீண்டாப புலைய வருதியெனச் செபபுறறு
மாண்டா ரணத்துறைபோர் முன்வந்தா னன்னவரும்
வேண்டா விழைந்தனையெம பேரவையின் மெவலியால்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியர்கள் திரும்பிவந்து சூரியசன்மாவென்னுந் தீண்டத் தகாத நீசனே! வாவென்று கோபித்துச்சொல்லவும், அவனும் அங்குள்ள வேத மார்க்கமுணர்ந்த மறையோருக் கெதிரில்வந்தான். அமயறையவரும் நீ செய் யத் தகாதனவற்றைச் செய்தாயான்படியகல இனியெங்குள் பெரிய சபையின் கண வரவேண்டாம். ஏ - று. (ககக)

ஆவி னுயிரொறுத்தாய் மைந்தனையு மன்னவனறன்
பூவியலுங் கூந்தலையுங் கொன்றாய் புலையுண்டாய்
மூவழியா யுள்ள பழிபொறுத்தாய் முன்னினாய்
பாவி யுன்னோக்கி லுண்டாம் படுகிரயம்.

(இ - ள்.) பசுவினுயிரைக் கொன்றாய். மகனையும் அவனுடைய மலர ணிந்த அளகதையுடைய மனைவியையுங் கொன்றாய். இதனால் நீசத்துவ மடைந்தாய். கோஹத்தி சிசுஹத்தி ஸதிரிஹத்தியாகிய மூவகைப்பட்ட பாவங் களையும் பொருந்நினாய், எங்குமுன்னே நிற்கின்றாய். பாவியாகிய வுன்னைப் பார்த்தாலும் அததோஷங்களா லெங்குக்குங் கடுங்கமுண்டாகும். ஏ - று. ()

என்றெதெதுக் கூறி யெமதுநக ருற்றனையேற்
கொன்றிடுது மெனற ரவரையெதிர கைகூப்பி
யன்றளவை யானநதன் செய்தபரி சததனையு
மொனறுவழா தோதின னோநதறியா தையுற்றா.

(இ - ள்.) எனறெதெதுச்சொல்லி யெங்கணகரத்திற்கு வருவாயாகின்,
கொன்று விடுவோமெனறாகன. அவாகனைச் சூரியசன்மா நேரில கைகூவிதது,
அன்று வரையிலானநதன் செயத வருசனைகளெல்லாவற்றையும் ஒன்று விடா
பற சொன்னான். அச்சபையினர் ஆலோசித்தனராதவர்களாய மயங்கினார்கள்.

சூதால விளைந்த பரிசென்று சொற்றனைநீ
கெதார நாதன் நிருமுற்றந கிட்டினையிப்
போதா ரிடபததைப் புல்லருநத நலகினையே
னீதா னிழைத்தனவன் றெனனா நிகழ்த்தினா.

(இ - ள்.) இது வஞ்சகத்தானிகழந்த தன்மையென்று நீ சொல்லினே.
ஆதலால் நீ நமது கேதாரேசுவரர் திருக்கோயிலையடைந்து இப்போதே அங்கு
நிறைந்துள்ள சில யிடபங்களைப்பூல்துணைக்கொடுப்பாயாகில் இப்பாதகங்கள்
நீயே புரிந்தன வல்லவென்றுமைத்தார்கள. எ - று. (௧௨௦)

எநதை பெருமான் நிருமுனிப பததேறு
சுநதை திருவருளிற் சீரியநா னுனமதிஞர்
தந்த விடபந தருகோ புரத்திடபம
வந்தருந்தச் செயவேனீர் காண்பான வரிலென்றான்.

(இ - ள்.) நீங்கள் காணும்படி வருவீர்களாயின், எமதுதந்தையாகிய கேதா
ரேசுவரருடைய சந்திதானத்தின் முன்னுள்ள அதிகார நந்தி, அவவிறைவன்
நிருவுள்ளத்திற்கிகியந்த திருவருள பெற்றுச் சிறப்புற்றதாகையால், தான்கு
மதில்களிலுமுள்ள விடபங்களுந் திருக்கோபுரத்திலுள்ள விடபங்களுந் அந
நந்திதேவா பால வந்து புல்லருந்தச்செயவேனென்றான். எ - று. (௧௨௧)

ஆயது செய்து மெனநான கருமறையோரா
தூய திருமனததுச சூரியசன மாவொடுமபோ
யேய பெருமான் நிருமுற்ற மெய்தினா
போயொருநதன் சீடனையும் புறகொணாதி யென்றுரைத்தான்.

(இ - ள்.) அப்படியே செய்வோமென்று ஆரிய நான்கு வேதங்களுமுணர்
ந்த அந்தணர்கள், புனிதமான அழகிய மனதையுடைய சூரிய சன்மாவூடன்
சென்று தங்களுக்கூரிய சிவபெருமான் நிருக்கோயிலையடைந்தார்கள். சூரிய
சன்மா தன் சீடனொருவனை ஸோகிப்பசிய புல்லையறுத்ததுகொண்டு வருக
வெண்ககட்டளை யிட்டான். எ - று. (௧௨௨)

ஈட்டு மதிட்டோடி யெய்திடபத தேறுகா
ண்டிருநெடுங் கோபுரத்து நின்றொழிந்த சேவினங்கா
ளாட்டுதிரைக் கங்கை யணிந்தபீரா னஞ்செழுத்து
மாட்டு திருவருளுண் டென்றால் வருதிரென்றான்.

(இ - ள்.) தொகுத்துள்ள மதில்களின் இறுதி வரையிலுள்ள இடப வேறு
களே! நீளமாயிருக்கும் நெடிய கோபுரத்திலிருந்துள்ள விடபங்களே! அசை

கின்ற அலைகளையுடைய கங்காநதியை யணிந்த சிவபெருமானது பஞ்சாக்கரத் தில திருவருளுதாயின் வாருங்கென்றான். எ . று. (கஉ௩)

பொய்யிலிருந் கேள்விப் புலமையோன் சொற்றவுடன்
றைய லொருபாகன் சந்நிதியி னேற்றருகு
வெய்ய முழக்கெழுப்பி மேவரது வேதியன்கைச
செய்யபகம் புற்கொழுநது நாவளைத்துத் தின்றனவால்.

(இ - ன்.) பொய்மையில்லாத சிறந்த தூத்கேள்வியாற் புலமை வாய்ந்த சூரிய சன்மா அப்படிச்சொல்லியவுடன், உமாதேவிபாகராகிய கேதாரேசுவரர் சந்நிதியிலுள்ள அதிகார நந்தியினருகே, கரோமாகிய முழக்கத்தைச்செய்து கொண்டெல்லா விடபங்களும் வந்து, அச்சூரிய சன்மாவின் கையிலிருந்த செவ்விய பசும்புற்கொழுநதுகளைத்தமது நாககளை வளைத்துக்கறித்துத்தின்றன.

கண்டார மறையோர் களித்தா ரதிசயமுட்
கொண்டார வெருவந்தார குமபிடடார் கோமானைத்
தண்டா மரைசசரணந தாழ்ந்தாராய நீயன்றோ
பண்டா லிலைகிடநதோற கெட்டாப் பரனென்றார்.

(இ - ன்.) வேதியர்க்கு பாததாராகன். மனமகிழ்ச்சியுற்று அதிசயித்துப் பயந்த, சூரிய சன்மாவைக் கும்பிட்டு அவனது தாமரை மலா போன்ற பாதங் களிற் பணிந்தவாகளாய, நீ யல்லவா பண்டைக்காலத்திலாலிவையிறசயனித்த திருமாலிற்கும் எட்டப்படாத மகாதேவனென்று தோத்திரஞ்செய்தாராகன்.

யாங்க ளிழைத்தபிழை யெல்லா மிதழவிழ்த்த
பூங்கமலத் தாரோய் பொறுப்பாய நினதிடந்தி .
னோங்கறமே யன்றி மறமிருக்க வொண்ணாமோ
வீங்கு பவபபவை கீழ்போக மேனினறாய.

(இ - ன்.) நாககளிதுகாறு மியற்றிய குற்றங்களெல்லாவற்றையும், இதழ் கள் விகித்த தாமரை மலாமாலையணிந்தவனே! மனம் பொறுக்கவேணும். உணவிடத்தில் மிருக புண்ணியமேயறைப பாவ மிருக்கக்கூடுமோ? பெரிய பவக்கடல் கீழேயிருக்க அதன் மேலிருக்கினறாய. எ - று. (கஉ௪)

இன்ன பலபன்னி யேத்தி யிரவிசன்மா
பொன்னடியை மீண்டும் பணிநது புலமையோய்
சின்னெறிய வஞ்செழுத்தி னுணமை தெளிவிப்பா
னின்னலதி யாருளரே யென்னு நிகழ்த்தினா.

(இ - ன்.) இப்படிப்பட்ட பல வார்த்தைகள் சொல்லித் துதிசெய்து அச் சூரியசன்மாவின் அழகிய பாதங்களை மீண்டும் வணங்கிப் புலமைவாய்ந்தவனே! ஞான நெறியையுடைய பஞ்சாக்கரத்தின் உணமைதன்மையை யும்மைத் தவிர வெங்கட்டுத்தெரிவிப்போர் வேறெவாதாழுவர் என்று சொன்னார்கள்.

அருளிற் கதிபுரக்கு மஞ்செழுத்து நாலு
வருணத் தவர்க்கும வகுத்தபரி சோதித்
தெருளத் தெருட்டித் தெளிவிப்பாய் நீயென்னத்
துரிசறற் சிறதையோன் சூரியசன் மாவுறுப்பான்.

(இ - ள்.) திருவருளிஞலே நற்கதியைத்தரும் பஞ்சாக்கரத்தை, (பிரம கூடத்தியிய வைசிய குத்திரரென்னும் நான்கு) வருணத்தாருக்கு மேற்படுத்திய தனையை யுபதேசித்துத்தெளிவாகும்படி யுணர்த்தி யெவகள் மயக்கத்தைத் தெளிவிக்கவேண்டுமென வேண்ட, குற்றமற்ற மனதையுடைய சூரியசன்மா சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. (கஉஅ)

பேரா மறைபேரார் பிரணவததோ டெசசரிகக
பாரா ளரசரது வொழிக பலசனங்க
வோராச சிகார முதனமகர மீழுக
வாராய்ந துருவேற்றி யுயரதொழிக வென்றறைநதான்.

(இ - ள்.) பெருமை மிகுந்த அந்தணர்கள் பிரணவததோடுச்சரிககவேண்டும், உலகத்தையாளு மரசாகள் அப்பிரணவ நீக்கிச்செபிகக வேண்டும். ஒழிந்த ஏனையர் இதனை யுணர்ந்து சிகார முதலாகவும் மகார மிறுதியாகவும் ஆராய்ச்சியோடு செபித்துச்சீவிக்க வேண்டுமென்று சொன்னான். எ - று. ()

அக்காலே யாங்கனையான் பன்னி யருகடைநதா
டக்கோ ருடன்கூழ்ந தவனடியிற றுழ்ந்தனவான்
மிககரா பகழிதொட வீழ்ந்த பசவுமுயி
ருக்காரு முய்வா னுரைத்தி யெனவிரநதாள.

(இ - ள்.) அக்காலத்திலவவிடத்தில் அச்சூரிய சனமன மனைவி யருகே வந்து, பெரியோர்களோடு சோததுச் சூரியசனமனைப் பிரதககணஞ்செயது பாதங்களில வணங்கி, மேடப்பட்டவரே! (உமமாலம்புலிட) இறந்த பசவும் (வாளால் வெட்டுண்டு) இறந்தவாகளும் பிழைக்கும்படிச் சொல்லவேண்டுமென்று பிரராததித்தான். எ - று. (கரு0)

தெயவத் திருவரு செழுததொடுதன் சிந்தைவைத்தான்
மைவைத்த கண்ட னிரங்கி வரங்கொடுததான்
வைவைத்த வாரி செகுத்தபசு மைந்தனெடு
முய்வித்தான் மாமருகி யாங்க னுடனெழுந்தார்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட சூரியசன்மா தெயவீகம்பொருதிய பஞ்சாக்கரத்தை தன் மனத்திறியானித்தான். கருநிறங்கொண்ட கண்டதையுடைய சிவபெருமான் நிருஷங்க கனிந்துவர முதலினர், உடனே கூமைவாய்ந்த அம்பினற்கொன்ற பசுவையும் (வாளால்வெட்டிய) மகனோடு சிறந்த மருகியையும் பிழைக்கச்செய்தான். அவவிடத்திலுடனே யுயிர்பெற்றிருந்தார்கள எ - று.

எல்லோரு நோக்கி யதிசயங்கொண் டேத்தினா
நல்லோனைச சூழ்ந்து நடுநடுங்கி யஞ்செழுத்து
வல்லோனை நோக்கி வலஞ்சூழ்ந்து பொந்தகன்று
புல்லே றனைத்து மிருந்தவுழைப போயினவால்.

(இ - ள்.) யாவருமிதைப்பார்த்து ஆச்சரியமெய்திச் சூரியசன்மாவைப் பிரதககணஞ்செயது பயத்தோடு துதித்து அப்போது பஞ்சாக்கரஞ் செபிப்பதில் வல்லவனாகிய அவனைப்பார்த்து அங்கே கூடியிருந்த விடபங்கனெல்லாம் வலஞ்செயது தத்தமிருந்த விடங்களிற்போயின எ - று. (கருஉ)

சொல்லா மறைதெளித்த சூரியசன் மாவருள
வெல்லாருந் தங்கண் மனையகத்தி னொபதினா

பொல்லாத தீங்கிழைத்த வானந்தன் பொங்கருவிச்
கல்லா நெடுவரையுங் கானகமுஞ் சென்றெளிந்தான்.

(இ - ள்.) சொல்லமுடியாத மறைபொருளாகிய பஞ்சாக்கரத்தை யுணர்
த்திய சூரியசன்மா விடைகொடுக்க யாவருந் தத்தம் மனைகஞ்ச் செனறார்கள
கொடும் பாதகங்களைச்செய்த ஆனந்தன் அருவிகள் பெருகக்கெடுக்குங் கற்களா
லாகிய பெரிய மலைகளிலும் காடுகளிலும்போய் மறைநது வசித்தான். எ - று.

தன்னுருவ மெல்லாம் பிணிக்களிததுத் தன்னுடலச
செந்நிறநீர் பாயப் புழுக்கினைப்பத் தீதுறான்
மன்னுயிரு மாண்டான் மறலி வதைத்திழுப்ப
வின்னு நிரயத் திழிந்தா நெழுந்திலனால்.

(இ - ள்.) அவ்வானந்தனென்பவன் உடல்முழுவதும் நோய்க்குக் கொடித்
துத் தன்னுடலிலுள்ள வுதிரமுழுவதும் இரணங்களின் வழிமேலொழுக்கவும்
இரணங்களில் புழுக்கள் நெரியவுங் கெடுதியுடைந் துயிருமீழநான். இய
மன் றண்டஞ்செய்து இழுத்ததுப்போக நரகத்திலுமுநியவன் இன்னும் மீள
வில்லை. எ - று. (க௭ச)

சூரிய சன்மா சுருதியுரைக் கெட்டாத
சீரிய வஞ்செழுத்தின் சின்மயனாய்ச் சேயநாட்,
பாரி னினிதுவந்து வைகல பலகழித்தா
னாரி யொருபாகன் றிருக்கைலை நண்ணினான்.

(இ - ள்.) சூரியசன்மா வேதவாக்கியங்கட் கெட்டாத சிறப்பமைந்த பஞ்
சாககரத்தாலாகிய ஞானமயனாகிய யேகேநான் உலகத்திலினிதாக வாழ்ந்து பல
காலங்கழித்து மாதேவியாரையொருபாகத்திலுடைய சிவபெருமானது கைலாய
கிரியை யடைந்தனன். எ - று. (க௭டு)

நண்ணுங் கைலைக் கிரியினெடு நாள்கழித்துக்
கண்ணுத லெமமா னுருவிற் கரந்தொழிந்தா
னண்ண லருந்தவததீ ரென்னாவவ் வஞ்செழுத்தி
னுண்மை தெரிப்பி னுணர்த்தத் தெளித்தன்றே.

(இ - ள்.) தானடைந்த கைலாயகிரியி லநேககாலம் நீங்கியபிறகு, நெற்றிக்
கண்ணையுடைய வெமது சிவபெருமானுடைய வடிவத்தி லயிக்கியமாயினான்.
சிறந்த பெருந்தவமுடைய முனிவர்களே! அப்பஞ்சாககரத்தின் மகிமையை
அடியினால் சொல்லப்படுகதாற் சொல்லுவதற் தெளிதல்லவே. எ - று. (க௭சு)

அஞ்சு திருவுருவம் பெற்றெடுத்த வஞ்செழுத்தை
நெஞ்சி னினைவா ரிதழியொடு நீணிலாப்
பிஞ்சு புனையும் பெருமானே யென்பதல்லால்
வஞ்சமறுத் தீரவரை யென்னென்று வாழ்த்துகென்.

(இ - ள்.) ஐந்தது திருவுருவங்களைப் பெற்றோங்கிய அப்பஞ்சாககரத்தை
நனத்திறியானிப்பவாகன கொன்றைமாலையோடு நீண்ட பிறைச்சந்திரனையும்
தரித்த சிவபெருமானையென்று சொல்லுவதல்லாமல் அத்தகையினரை
யாதென்று துதிப்பேன். களங்கமற்றவர்களே! எ - று. (க௭எ)

ஆதி யருளுருவம் பெறறெடுத்த வஞ்செழுத்தை
யோதியுணர்ந்தாரை யுள்ளத் துணர்ந்தாலுந்
திது பிறப்பறுபபா ரன்னவாககுத் தீங்கிழைப்பார்
போது நரகனுக்கு மண்ணுததல போகாதே.

(இ - ன்.) சிவபெருமானது திருவருளே வடிவமாகக் கொண்டோங்கிய
பஞ்சாக்கரத்தைத் தியானஞ்செய்து தெரிந்தவர்களை மனதினினைததாலுமவா
கள் கொடிய பிறவியையொழிக்கும். அத்தகையினருக்குத் தீமை செயல்வர்கள்
போகும் நரகங்களுக்கு வாய்திறந்த நீங்காது (என்று சூதமுனிவர் நைமிசா
ணிய முனிவர்களுக்குக் கூறியருளினா) ஏ - று. (கநஅ)

பஞ்சாக்கரமான்மியசருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கூகக.

எ ட் ட ர வ து

சிவநாம மான்மியசருக்கம்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலாசிரியவிர்த்தம்.

வேதத் தொழக்க முழுதுணர்ந்த விரிபுன் சடையோ விமலனம
தாதிப பெருமான் திருவெழுத்தி னுண்மை யறிந்த முறையறைந்தே
நாதத் தொளிநுந் திருவுருவ நாம முளதென றுரைத்தனமெம்
பேதைச செருக்கி னறிந்தவறறைச சொல்வாங் கேட்டுப்பெரிதுவப்பீர்.

(இ - ன்.) வைதிகமுறைமை முற்றுமறிந்த புரிந்த சிறு சடையையுடைய
முனிவர்களை! மலரகிதரும் முதற்கடவுளுமாகிய நமது சிவபெருமானது பஞ
சாக்ரமகிமையைத் தெரிந்தவையே சொன்னோம். நாதத்ததுவத்திற் பிரகா
சுக்கும் அச்சிவபெருமானது திருமேனிகுரிய திருநாமங்களுண்டென்று
சொன்னோம். அவற்றுள், எமது பேதமையாலவினாத செருக்கினால் நாமு
ணர்ந்தவற்றைச் சொல்லுவோம். அவறறையுங்கேட்டுச் சந்தோஷப்பீர்களாக
வென்றனா சூதமுனிவர் ஏ - று. (க)

புரங்கண் மூன்று மடுவடவைக் கொடுத்திமாட்டும் புன்னகையோன்
சிரங்க ளோரைந் துடையபிரான் திருநா மத்தி னொருநாம
மிரங்கி யொருகா லுரைத்தாலு மிவனே யவனென் றெண்ணன்
யரங்கி மனஞ்சூ முஞ்ஞானத் திகழ்வா ரளது புகுவாரே.

(இ - ன்.) திரிபுரங்களையும் எரிககத்தக்க கொடிய அக்கினியையூட்டும்
புன்னகையுடையவரும், ஐம்முகங்களுடையவருமாகிய சிவபெருமானது திரு
நாமங்களில் ஒரு திருநாமத்தை மனமுருகி ஒருமுறைசொன்னாலும், இவனே
அச்சிவபெருமானென்று எண்ணவேண்டியதன்றி, தங்கள் - மனத்திப்படிந்த
அஞ்ஞானத்திலமிழந்து இகழ்கின்றவர்கள் ராகச்சேர்நிலமிழ்வார்கள் ஏ - று.

எந்தை பெருமான் நிருநாமம் பிறந்த நாட்டொட் டிறப்பளவுஞ்
சிறதை யொருபோ துணராராய்த் தீது புரிந்தோர் செல்லுநா
ளேந்து புலனு மயாநதபின் ரறிந்து மறியா மையினாலும்
வந்த நாமங் கைலகொடு புருத்தப புருந்த வழுமொழிவாம்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானது திருநாமத்தை, பூமியிற்
பிறந்த நாள்தொடங்கி இறக்குமெல்லையும், தங்கள் மனதில் ஒருகாலததும்
எண்ணாதவர்களாய்த் தீமையையே செய்தவர்கள், உறமுகையில் ஐம்புலந
களும் ஓய்ந்தபின்னா, தெரிந்தாவது தெரியாமலாவது தங்கள் வாயில்வந்த
சிவநாமமானது, அவர்களைக் கையாடிகிரியிற் கொண்டபோய்ச் செலுத்தவந்த
வகையினைச் சொல்லுவோம் எ - று. (ங)

திரைநீர் வேலை யகழுதத கொடிக்கோட் புரிசை செலக்கிடந்த,
வரைநீண் மாட மறுகுதொறு மழைகீண் டெயர வருகலிங்கப், புரைநீர்
திருநாட டகவையறம் புரிகந துகமென் றெருநகரத், நுரைநான்
மறையோர் குலந்தோன்றும் வியாழ நென்போ னெருமறையோன்.

(இ - ள்.) அலையோடுகடிய நீராமமான கடல்போன்ற அகழிசூழ்ந்ததும்,
கொடிகள்கட்டிய மதில்கள் சுற்றியிருப்பதும் மலைபோலுயர்ந்த நெடியமாடந
கள் தெருக்கடோறும மேகமண்டலத்தைக் கிழித்தது உயர்ந்தோங்கியிருப்பது
மாகிய கலிங்கமெனது குற்றமற்ற அழகிய நாட்டிலே, தருமநிகழுங் கருது
மெனும் நகரத்தில், புகழ்ந்து சொல்லத்தக்க அநதணா குலத்துதித்த வியாழ
நென்னும் வேதியனொருவனிருந்தான் எ - று. (ச)

புதல்வ ரிலனாய் நெடுங்காலம் புரிந்த தவத்தின் பொருட்டானோ
மதலை பயநதான் வீரியனென நவறகு நாம மதலையவன்
சிதையு மனத்தான் வரமபிகநது புலவு மதுவுந் தினறருநது
மதுமற றெழியான் களவிலகும் மறுகு தோறு மலமருமால்.

(இ - ள்.) புத்திரப்பேறில்லாதவனும், வெகுகாலஞ்செய்த தவத்தின்
காரணமாக ஒரு புதல்வினைப்பெற்றான். அப்புத்திரனுக்கு வீரியனென்று
பெயர். அம்மைந்தன துனமனமெய்தியனாய், எல்லைகடந்து புலாலுண்பதுந
கட் குடித்தலுமாகிய இவற்றை நீங்காதவனும், கள்ளாவிலே கூறிவிற்துக
கொண்டு தெருக்கடோறுஞ் சுழன்று திரிவான் எ - று. (ரு)

அறுத்த புலவு வகைந்தரிந்து கூலத்த மைத்து விலைபகரு
நிறுத்த பொருளாவேட் டவாவினனாய்ப் பிறந்த வரம்பி நெறிநீத்தான்
கறுத்த மனத்தின் புலைதொழிலே யன்றிக் கருதான் பரப்பிரமத் [ம.
திருத்த பொருளோரை துள்ளோரை யிகழா தொழியா நெஞ்ஞான்று

(இ - ள்.) அறுத்த இறைச்சியைப் பிளந்து துண்டுகளாக அரிந்து கடைத்
தெருவில் வைத்துக்கொண்டு விற்பான். அப்புலாலை (எடையுடன்) நிறுத்த
பொருளை இச்சித்தவனும், தான்பிறந்த குலத்தின் ஒழுகத்தைக் கைவிட்
டான். கரோமான மனதில் புலைதொழிலெயன்றிப் பிறிதொன்றை நினை
யான். பரப்பிரமப் பொருளைத் தெரிந்தவர்களை எப்போதும் நிரதியாமலிரான்.

இவ்வா றெழுக்கும் புல்லொழுக்கி னெழுக்கி சிலநா ளொழிந்தபின்னர்
வெவ்வா றிழைத்த வினைபெருக்கி வீரது படுநான் மெய்தீண்டி.

யவ்வா றொழுது மதலையவ னருகு சாரநதா னினதுபொரு
னெவ்வா றுணரேன் கொடுததபரி சேற்ற பரிசே தியம்பென்றான்.

(இ - ன்.) இப்படி நடக்குந் தீயொழுக்கிலே நடந்து சிலநாள் கழிந்த
பிறகு, துன்மாகக்கதாற் செய்த பாவச்செயல்களைப் பெருக்கி இறந்து
போகும்நாளிலே, அப்படி நடந்த புதல்வனருதே வியாழனென்பவன் சென்று,
உன்பொருள்கள் எப்படியானதோ? உணரேன். நீ கொடுத்த தன்மையும்
வாங்கினதன்மையும் சொல்லுகவென்று வினவினான் எ - று. (௭)

செலலக் கிடக்கும் புலைச்சேரித தலைவ ரிருவ ரிவர்களிலோ
ரலலற புலையன புலவுவிலே தரவேண் டுவதுண் டரைபபணம் [னவ்
றொலலைக் கொடுத்த மதுசசிவமென் றுரைததா னுயிராவிட டொழிந்தன
வெலலைக் கடைபாராத் திருநதநமன் பாசங் கழுத்திட் டிழுத்தனனால.

(இ - ன்.) தூரமாகவிருக்கும் புலைச்சேரிக்குத் தலைவாகளிருவருளர். அவ
ரில், கொடியோனாகிய ஒருபுலையன் புலால்வாங்கியதில் பாக்கி அரைப்பணங்
கொடுக்கவேண்டியுள்ளது. பிறனொருவனுக்கும் பல நாட்களின் முன்னே
கொடுத்ததன் ஒரு குறுணியென்று கூறி உயிராவிட்டிறந்தான். அக்காலத்தி
ன்னவைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த நமன், அவன்கழுத்திற பாசத்தைமாட்டி
யிழுத்துப்போனான் எ - று. (௮)

தென்பான் மறலி செலக்கொடுபோயச செக்கிற் றிருக்கித் திருக்கியவ
னென்பா னவையொன றறியாம லரைக்குவ காலை யிறந்தொழிநா
ளன்பாளு சிவமென றுரைத்ததனைக் கயிலை கணத்தோ ரறிந்து றுத்து
முனபா மறலி யொடுமபொருது முடித்தாரா மறலி முடிச்சேனை.

(இ - ன்.) இயமன் தென்றிசையினுள்ள தனது நகரத்திற்கு அழைத்துச்
சென்று, செக்கிலிட்டு அவனைத் திருப்பித்திருப்பி, அவனுடலிலுள்ள எலும்பு
கள் ஒன்றையினுந் தெரியாதவகையாக வரைக்கும்பொழுது, அவன் இறக்குங்
காலத்தில் அடியார்க்கு அன்புபுவிவாசிய சிவமென்று (குறுணியின் பெயரைக்)
கூறியதைக் கையாயத்திலுள்ள சிவகணாகளுணர்ந்து, நமனுக்கு எதிரேவந்து
கோபித்தெனாதது அவனியமனது வலிய சேனைகளையெல்லாம் போசெய
தழித்ததாகன. எ - று. (௯)

நிரையத் தலைவன பெருஞ்சேனை யிறந்து நீங்க நெடுமறலி
வரையொத திவரும புயத்தடத்தைப் பாசத் திறுக்கி வலித்திழுத்தா
ருரையிற சிவமென் றுரைத்தானைத் தெய்வ மானத் துமபருயத்தது
விரையக் கொடுபோய்த் திருக்கயிலைப் புனிதன் றிருமுன் விடுத்தனரால்.

(இ - ன்.) நரகாதிபனாகிய இயமனது பெருஞ்சேனை யிறந்தொழிய, அவ்
வியமனது மலைபோல் வளர்ந்து பூரித்த தோள்களைப் பாசத்தால் வீக்கியழுத்
தார்கள். பேசுகையில், சிவமென்று சொல்லிய அவ்வொழுங்கினனாகிய வேழி
யனைத் தெய்வ விமானத்திலே ஆகாசவீதியிற செலுத்தி, அதிவேகமாய்க்
கொண்டு சென்று திருக்கையிலைத்திலெழுந்தருளிய தலைவராகிய சிவபெரு
மான் சநிதியில் விடுத்ததாகன. எ - று. (௧௦)

விடுத்த மறையோன் முதற்புரிந்த வெம்மை நீங்கி யுணம்பாகத்
தெடுத்த பெருமான் றிருவுருவ மெடுத்தச சிறந்தான் றொடர்பாசந்

தொடுத்த நமனைக் கொடுமுழையின் றுரவுட் புகுத்தா ரதுகேள்பப் படுத்த நிரயத் தென்றிசைக்கோன் வடபாற் கைலை படாந்துற்றான்.

(இ - ன்.) சிவபெருமான் முன்னர் விடப்பட்ட வீரியன், முதலிலேசெய்த பாவங்களை விலகி, உபாதேவியாரை வாம பாகத்திற் பொருதகிய சிவபெருமானது திருவடிவமைத்து சிறப்புற்றான். பாசக்கயிற்றூற் கட்டிய நமனைக் கொண்டு சென்று கைலையின் குகையிலுள்ள ஒரு தூவிற்றளளிஞாள். அதனைக்கேள்விபுற்றவனும் அவனை நரகத்திலிட்டவனுமாகிய இயமன் வட திசையிலுள்ள கைலாயத்திற்கு வந்து சோந்தான். எ - று. (கக)

எங்கோ னந்தி யெம்பெருமான் நிருத்தா ளிறைஞ்சு மியமனொரு செங்கோ லளித்தா யதுவன்றித் தீமை புரியே னொருசுறியே னங்கோர் மறைநன் குலமிகந்து புலவு மதுவு மயினறநுநதி வெங்கோ லரசன் நிருப்போலத் தருமங் கழிய மீதூரநான்.

(இ - ன்.) எமது தலைவராகிய நந்தி பகவானது திருவடிகளை வணங்கும் இயமன், அடியேனுக்கொரு செங்கோலளித்தீர். அதிபாடியன்றி அடியேன் ஒரு தீமையுஞ் செய்திலேன். ஆங்குள்ள ஒரு வேதியன் நல்ல குலாசாரமீழ்ந்து புலாலுங்கள்ளுந் தின்று குடித்து, கொடுங்கோன் மன்னனுடைய ஐசுவரியம் போலப் புண்ணியங்குறையப்பாவத்தில் அதிகப்பட்டவனாயினன். எ - று. (கஉ)

அவனைக் கொணாதாரா கொணாவழிசென்ற யிலவா ளெயிற்றுக் கணநாதா, சிவனைப் பணிநதோ னிவனெனவென சேனை முடியச செகுத்திற்றுத்திப், பவனத் தொருசார நெடுமானப் பாகங் றேற்றி யீவ னுய்த்தா, ரெவனுற நடைத்தா ரதியேனென பணிமேற கொணு மிழைத்தானே.

(இ - ன்.) அப்பாலியை என்னேவலாளாகப் பிடித்து வந்தார்கள். அப் படிப்பிடித்து வருகையில், கூரிய ஒளிதங்கிய பற்களையுடைய சிவகணத்தலைவர்கள் இவன் சிவபெருமானை வணங்கியவனென்று என சேனை முழுவதையும் அழித்தொழித்து, ஆகாயவீதியில் ஒரு பக்கமாகப்பெரிய விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு இவருக்கொணாதாராகள், என் கட்டளை பெற்று இப்படிக்கொண்டு வந்த நமனை எங்கே சிறைபிட்டார்களோ? தெரிகலேன். எ - று. (கங)

இதுகேட்டுனது திருவடிககி முழந்தி யடைந்தே நெம்பெருமா னதுகேட்டின்ன பரிசெனவோந் தருளவா யெனலு மருணநதி மதுவாய்ப் புலையன் மறைக்குலத்து வரம்பு நீதத் வீரியவா னெனதுதீர்த் தொழிவா னல்வினையொன் நிருநத் திறநத் முற்பிறப்பின்.

(இ - ன்.) எம்பெருமானே! இச்செய்தியைக்கேட்டுத்தேவரீர் பாதங்களின் கீழ்வந்து சேர்ந்தேன். சிவகணங்களை விளித்து அதனைக்கேட்டுணர்ந்து இன்ன தன்மையதென்று அடியேனுக்குத்திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டுமென்பவிராந்த் திக்கவும், கிருபாமூர்த்தியாகிய நந்திதேவர் சொல்லுகின்றார். கட்டுமுத்துப் புலாலுண்ட வாயையுடைய, அநதணர் குலாசாரங்கெட்ட வீரியனென்பவன், இத்தீவினைகள் நீங்கற்கேதுவாய் முற்பிறப்பிற் செய்த புண்ணியமொன்றுள்ளது. எ - று. (கச)

ஆத லானு மூயிரிநக்கு மற்றை நாளி லரனாம
மோத லானும் பெற்றநகரிய கதியி னுயர்நகா னுடம்பெடுத்தார

திதி லர்மை செய்திலராய்ச் செனன வலையிற நியங்குறினுஞ்
சாத லான தூலைசிவ நினைநதார் கதியின் நலைநின்றூ.

(இ - ள்.) ஆதலினாலும், இப்பிறப்பில் உயிா தூரகம அற்றைய தினம்
சிவநாமத்தைக்கூறியதினாலும் பெறுதற்கரிதாகிய கதியிற்சிறந்துவிளங்கினுண்-
மனித சரீரம் பெற்றவாகன திவினையையன்றி வேறு செய்யாதவாகனாய்ச்
சனனமாகிய வலையிற்சிக்குண்டிருந்தாலும், மரண மெயதுங்காலத்தில சிவ
பெருமானைத் தியானஞ்செய்பவாகன மேலான பதவியில விளங்குவாகன.

அபபே ருரைககி லருமபதவி யவார்க்கல லாம லெவர்க்குண்டோ
வெப்போ டெரியுந தீநிரயத திழிவா ரிவாகு வினைசெய்வா
ரிப்போ துனது கொடுங்கோன்மைக கரன்பே ருரைத்தா ரெளியரோ
மைப்போ லுளததாய் முன்னொருநா ணிகழ்ந்த காதை மறநதனையே.

(இ - ள்.) அநதச்சிவநாமத்தை யுச்சரித்தால், அவர்களுக்கே அரிய பதவி
யுண்டாவதல்லாமல எமமவாகுண்டாகுமோ? இத்தகையோருக்குத்தன்பி
யற்றினவாகன வெப்பத்தோடெரியும் அகங்னிமயமான நரகதிலமிழ்வாகன.
இப்போது உன்னுடைய கொடுங்கோன்மைக்குச் சிவநாமங்கூறினோர் எளிய
ராவாகனோ? மேகம போற்கரிய மனமுடையவனே! முன்னொரு காலத்தில
நடந்த சரித்திரத்தை மறந்து விட்டாயோ? எ - று. (க௭)

கழிந்த காலத தொருவேடன வைவாள் விதிர்க்குந் கரத்தினன
யழிந்த சிந்தை மறச்செருககால வழிச்செல வோரை யாறலைததுஞ்
சுழிந்த சீறறத துடனுயிரைத துறநதீர திட்டிம புலமயக்கி
னீழிந்த மதுவுண டாம்புலவு தினதும் பிறாபா விடாவினைததும்.

(இ - ள்.) கடந்த பண்டைக்காலத்தில், ஒரு வேடன் கூர்மைதங்கிய
வாளை வீசுங்கையையுடையவனாய், எண்ணமற்ற கொடிய காவததினால், வழிச்
செல்பவர்களை வழி பறித்தும், மிகுந்த கோபத்தோடு உயிரகளைப்போககிக்
கொன்றும், புத்தி மயக்கத்தால் இழிவாகிய கடகுடித்தும், பச்சையாகிய
புலாலைத்தினதும், அயலாக்குத்தீமை செய்தும். எ - று. (க௭)

இரகக மென்ப தொருசிறிது மில்லா னாகித் தறுகண்மை
கரக்கு மனத்திற பிறாபொருளைக் கவனிக கவாநதங் கடும்பாவம்
புரக்கும புலைய ரிறபழகிக் கண்மோர துண்மொ புரியறத்தைத்
தூரக்குந தொழிலுக குளனாகிக் கனவா னிரவுந துயில்கொள ளான்

(இ - ள்.) இரககமென்பது ஒருசிறிதும் இல்லாதவனாய், அஞ்சாமையால்
வஞ்சகஞ்செய்யும் மனத்தோடு பிறா பொருளை விடாது அபகரித்தும், பெரிய
பாதகங்களைக் காக்கும் புலையாகனோடு சிறுகித்தது, கள்ளை வாசனை பார்த்துக்
குடித்தும், பலா செய்யுநதருமத்தையழிகருந தொழிலுககே உரியவனாய்த்திருடு
தலால் இரவிவநதுயில செய்யான- எ - று. (க௭)

வரைக்குண் முழையி னகத்தொதுங்கி வழிச்செல்வோரையாகரவென்
றுரைக்கு மொருகாற பிறகரவென் றுரைக்கு மொருகாற் கடுஞ்சீறறத
திரைத்து வெகுளாச சங்கரவென் நியமபு மிவனுக் கிறுதியிடுத
தரைக்குப் குழவி பெனவுயிர்க்குங் காலை மதலை யருகுற்றான்.

(இ - ன்) மலைகளிலிருக்குங் குகைகளில் மறைந்து; வழிப்போக்கர்களை [ஆகர] உங்களைக் கைப்பொருளை யபகரிப்பேனென்று சொல்லுவான். ஒருதடவை [பிறகர] அடித்துப்பிடுங்குவேனென்று சொல்லுவான். பின்னுமொரு தடவை பெருங்கோபத்தாலிரைந்து [சங்கர] சினந்துகொன்று பிடுங்குவேனென்று சொல்லுவான். இவனுக்கு மரணம் சமீபித்து, வியாதியுள்ள குழந்தைபோல, வலிவொடுங்கிப்பெருமூச்செறிகையில், அவன் புத்திரன் அருகே வந்தான்,

எனியே னுய்வ தெவ்வாறென் றிரங்கி யழக்கண் டிவனோக்கி
யொளிவா யெழுந்து செலவோரை யோடி மறித்துன் னேவலரை
வினியா கரவென பிறகரவென் னிடலை யாகிச் சங்கரவென
ஹுனிநீர கலுழக கவாந்ததிடென வுரைத்தா னாவி துறந்தொழிந்தான்.

(இ - ன்.) அடியேன் பிழைப்பதெப்படி யென்று அப்புத்திரன் மனமுருகி அழுவதை இவ்வேடன் பார்த்து, செல்வநாகளாயப்பிரயாணமுற்றுச் செலப வாகளைத்தொடர்ந்து சென்று தடுத்தது, ஏவலரை யழைத்து ஆகரவென்று சொல். பிறகரவென்று சொல். விடாதவராயச் சங்கரவென்று சொல் இப்படி வழிப்போக்கா கண்களில் நீர்த்துளி சிறந்த அவர்கள் பொருளை யபகரியென்று கூறினன். உடனே உயிர விடடிந்தான். எ - று. (20)

தொலைவில் காலம் பெரும்பாவந் தொடர்ந்த தொடர்ந்தா நுயிரனைத்
கொலைசெய் வேட னிலினைநெடு நிரயங் குமிழி யெழுவமிழத்தி [துங்
யலகில காலங் கிடத்தியென வறைந்த கணக்கற கெதிரோக்கிப்
புலைய னெனினுஞ் சிவநாம முரைத்தா னிறக்கும் பொழுதென்றாய்.

(இ - ன்.) எண்ணிலகாலமாகப் பெருமபாவங்கள் சோந்துகொண்டே
வர, கொலைதொழிலுபநிந்த வேடனாகிய இவனை, பெரிய நரககுழியில் குமிழி
யுண்டாமபடி யழுத்தி, எண்ணிலகாலம் கிடடுவைப்பீரென்று சொல்லிய சித்
திரகுத்தனை யெதிரேப்பார்த்து, இவன் புலையையுடையவனுயினும் இறக்கும்
போது சிவநாமத்தைச் சொன்னானென்று சொல்லினே. எ - று. (21)

நீயா யுரைத்த வுரையுணர்ந்த நிறைந்த குணசகித திரகுத்தன்
நேயாப பதவி புரந்தளிக்கும பெருமா னனியுந் திருநாமம்
வாயா னுரைக்குந் திறுறுறா னேழிந்தா னிய மெனமதிப்பாத்
தூயா வழுத்த நடுநின்றாய நீயை நிழைத்த சொல்லுவாம.

(இ - ன்.) நீயேயுரைத்த சொற்களையுணர்ந்த நற்குணமமைந்த அச்சித
திரகுத்தன், அழியாப பதவியைக் கொடுத்துக்காக்குஞ் சிவபெருமான தனிக
கின்ற திருநாமத்தைத் தன் வாயாற்சொல்லும் வவலபமுற்றாய், நரக வேத
னையை நீங்கினானென்று சருதும்படி, புனிதர்கள் வாழ்த்தும்படி நடுவு நிலைமை
யில் நிற்பவனே! அப்போது செயதவைகளைக் கூறுவோம். எ - று. (22)

வெள்ளே றுகைத்த தனிப்பெருமா னும் முரைத்தான் வீரதுறுநாட்
புள்ளே றுகைக்கும் பெருமாத்ருமயற்குமபோற்றும்பொறைபெற்றான்
வள்ளே றெருகா னெடுஞ்சூலப் படையீர் வழுத்தும் வழுத்துமெனக்
களளே நிதழ்ப்பூ மலரிறைத்துத் தொழுதாய் களித்தாய் நீயன்றே.

(இ - ன்.) வெண்ணிறந்தங்கிய இடபத்தை வாகனமாகச் செலுத்திய ஒப்
பற்ற சிவபெருமானது திருநாமத்தை யிறக்குந் தினத்திற் கூறினான். பட்சி

ராசனாகிய கருடனை வாகனமாகக்கொண்ட திருமாலுக்கும் பிரமாவுக்கும் துதி செய்வதக்க பெருமையைடைந்தான். கூடமை மிருத ஒற்றைத்தாளுள்ள நெடிய சூலாயுதநதாங்கிய கணங்களே! நீங்களும் துதிசெய்யுங்கள் துதிசெய்யுங்களென்று சொல்லி, தேன்பொருந்திய இதழ்களையுடைய அழகிய மலர் களைத் தூவிக் களித்தவன் நீயல்லையா? எ - று. (௨௩)

இன்ன கால நெனத்தெரியேன் வேட நிரந்தா நெம்பெருமான் றன்ன தாய திருவுருப்பெற் றறியாய் போலுஞ் சதுமறைதேர் மன்னு புரிநூல் வேதியனை மறலப புகுந்தா ருன்னுழையோர் பன்னு கணத்தோ ரிதுபுரிந்தா ருனக்கே சாலப பழுதென்றான்.

(இ - ன்.) அவ்வேடன இதனைகாலம் இப்படியிருந்தானென்று நானு முணரேன், அவன் எமது சிவபெருமானது திருவுருவமெய்தினன். இதனை நீயறிந்திலேபோலும், நான்குவேதங்களுமுணர்ந்த நிலைபெற்ற உபவீதமணிந்த, அநதனை உன்பாலுள்ளாரா வதைக்கப் புகுந்தார்கள, துதிககத்தக்க சிவகணா கள் இதனைச் செய்தார்கள. உனக்கேயிது கெடுதியானதென்று நந்திதேவா, திருவாயமலாந்தனர். எ - று. (௨௪)

நந்தி யுரைத்த பரிசனைததுஞ் செவியோரந் துணர்ந்த நமனுரைக்கு மெந்தை பெருமான் நிருநாமத் துயாந்தோ னவனை யிடரிழைத்தல சிந்தை யுணர்ந்தே னலன்கைலைப் பெருமான சேவை செயப்புகுந்தேன் முந்தைமுறைக்காலையொழித்திங்கிவனையமைத்தேன்முறையோரான

(இ - ன்.) திருநந்திதேவா கூறியன முழுவதையும் கேட்டுத்தெளிந்த இய் மன் சொல்லுகின்றான். எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய திருநாம தியானத்தால் மேம்பாடுற்ற அவவந்தனை வதைபுரிதலை எனமனதில் தெளிந்தேனில்லை. அச்சமயம் சிவபெருமானைத் தரிசிக்கக் கைலாயகிரிக்கு வந்திருந்தேன். பழமையாயிருந்த நமனை நீக்கி நவீனமாக இவனை நியமித் தேன். இவன் அவவழக்கந்தெரியான். எ - று. (௨௫)

சேவே றுகைத்த முதற்பெருமான் நிருநாமத்தி நெருநாம நாவே றுதற்கன் புடனின்ற ரெனக்கு நமரே நவனிழைத்த பூவே நிதழிப புரிசடைமேன மதியு மரவும புணைநதாரா [நதான்] யாவே றுகைத்தோ னருடபெருமான் பொறுத்தி யெனசசே வடிவீழ்

(இ - ன்.) இடபவேற்றைச் செலுத்திய முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் திருநாமங்களில் ஒரு திருநாமத்தைத் தமது நாவால் உச்சரிக்க அன்புள்ளவர்கள் அடியேனுக்கும் உறவினரேயாவர். நான்புரிந்த திமைகளை, கொன்றை மலர்குடிய முறுக்கிய சடைமீது பிறைச்சந்திரனையும் சாப்பததையுந் தரித்தவ ராய், இடபவேற்றை வாகனமாகச் செலுத்தும் சிவபெருமான் திருவருள் பெற்று விளங்கும் நந்தி பகவானே! பொறுத்தருள்கவென்று, அவர், தம் செவந்த பாதங்களிற் பணிந்தான். எ - று. (௨௬)

தரும நிரங்கத் தானிரங்கி நந்தி புகலுஞ் சண்டனைவெஞ் செருவி நெழுந்து மாகாளா கணத்தோரா பிடித்துச் சேமித்தார் அருகு செலப்போ யாமுரைத்தே மென்னவுணாததி யாங்கவனை[டான் மருவு சிறைமீட்ட டென்கொடுப்போ வெனலுந் தோழுது வழிக்கொண

(இ - ள்.) இயமன் இப்படி வருநத நந்திதேவரும் வருநதிச் சொல்கின் றார். நமனை மாகாளாரின் கணத்தோர் போாமேற்கொண்டு சென்று பிடித்துச் சிறையிலிட்டார்கள். நீ அவர்கள்பாற் சென்று, யாம் சொன்னோமென்று தெரிவித்து, அவன் பொருந்திய சிறையினின்றும் அவனைமீட்டி, உன்றோ டழைத்துச் செல்கவெனக கூறவும், நந்திதேவரை வணங்கிப் புறப்பட்டான்.

கலிவிரூத்தம்.

ஏகா நெறியெய் தலுமெண் ணுறுவான்
சோகா குலனெஞ் சுதுணுக குறுவான்
மாகா ளரைமுன் னிவணக் கழுறு
நீகா வெனநின் றுநிகழ்த் துவனால.

(இ - ள்.) அங்குமின்றும் புறப்பட்டுச் செல்லும்வரையும் சிறதனையுற்ற வ்னாய், சோர்வுடன்கூடிய விசாரமுடைய மனநடுக்கத்துடனே மாகாளாரை யடைந்து பணிநது, தேவரீர் அடியேனைக் காககவேண்டுமென்று நோதினறு சொல்லுகின்றான். எ - று.

(உஅ)

எந்தாய் நினபொன் னடியெய் தினனென்
சிறதா குலமுற் றருள்செய் தியெனா
வந்தா னைவருந் தினையென னையெனா
நந்தா மொழிகா ளர்நவீற் றினரால்.

(இ - ள்.) எந்தையே ! தேவரீருடைய அழகிய திருவடியையடைந்தேன். ஏன் துயரமுழுவதையும் விலக்கி யருளவேண்டுமென்று சொல்லிவந்த இய மனை, மகா காளர்நோக்கி, ஏன் வருநதுகின்றாயென்று, கெடாதவராததைகள் சொல்லினா. எ - று.

(உக)

முன்னுற் றுநிகழ்த் தனமுற் றுமுரைத்
தினன் ற் குறைகூ றியிரந திடுமக
கன்னற் பொழுதிற் றெறுகா ளாவெகுண்
டுன்னச சமொழிந தனைபோ ளுமெனா.

(இ - ள்.) இயமன், முன்னே நடந்தனவற்றை யெல்லாஞ்சொல்லி, தனக்குற்ற தீமையை முறையிட்டு வருநதுகின்ற அததருணத்தில, அழிக்கத் தக்க வல்லமையுடைய மாகாளா கோபமற்று, உன் மனத்துள்ள பயம் நீங்கினைபோலுமென்றார் எ - று.

(க௦)

ஐயா வெனதச சமொழிந் திலநீ
செய்யா யருள்சீ றலைசீ ரியநின்
கையால் வரவந தகதைத் துயரென்
மையார் தனிநெஞ் சுமறக் குமதோ.

(இ - ள்.) ஐயனே! யான் என் பயத்தினினது நீங்கிலேன். அருள்புரிய வேண்டும். கோபிக்கவேண்டாம். முன்னொரு காலத்தில்கோபமுற்ற தேவரீர் திருகரைத்தால் விடுத்த கதாயுதஞ்செய்த துயரத்தை ஒப்பற்ற அஞ்ஞான முடையென் மனம் மறக்குமோ? எ - று.

(க௧)

என்றன் னவ்னஞ் சியெழுந் துமுடிக்
குனறென் னவிரூந் திடர்கூ றினனென்

றன்றோ தியரு தனையந் தணர்வான்
மின்றோ யுடுமெடு கொடிவே ணியனே.

(இ - ள்.) என்று கூறி, அவ்வியமன் அஞ்சி யெழுந்தது, மகுடம்பூண்ட மலையோலப்பணிந்து தன் துயரத்தை மறுபடியுஞ் சொன்னாணென்று திரு வாயமலர்ந்தருளிய சூதமுனிவரை, ஸைமிசாரணிய முனிவா நோக்கி, ஸுனி பொருந்திய நெடிய கொடியைப்போன்ற சடையையுடைய சூதமுனிவரே!

மறலிக் கிடாகா ளர்வருத் தியவா
றுறமுற் றுமுணாத துதியென் னவுணார்
தறமுற றுமளந் ததவத் தறவோன்
முறைபற் றியவாக குமொழிந் திடுவான்.

(இ - ள்.) இயமனுக்கு மகாகாளா வருந்தச்செய்த சரிதையை நாங்கள் அறியுப்படி முழுதாதெரிவிக்கவேண்டுமென்று வேண்ட, தருமங்களை யெவ லாம அளவிட்டறிந்த தவதையுடைய புண்ணியசொருபியாகிய சூதமுனிவா, வரிசையாக அந்ஸைமிசாரணிய முனிவர்க்குச்சொல்வாராயினர். எ - று.

ஒதுரு சவுராட் டிரமென் னெருநாட்
டேதந் தருதீ விரனென் னெருநாட
வேதம பயிரெல் குலவே தியனை
மாதந் தையெனப் பெறுமோர மதலை.

(இ - ள்.) யாவரும் புகழ்ந்து சொல்லுஞ் செளராட்டிரமெனும் ஒரு நாட்டிலே, தீவிரனென்னும் பெயருற்று நான்கு வேதங்களையுமோதிய பழய வேதிய குலமுற்றவனை, சிறந்த தந்தையாகப்பெற்ற குற்றத்தை வினைக்கும் ஒரு புத்திரன். எ - று. (நச)

கூறும் பெயர்கோ சிகனென் றுடையான்
மாறுண் டமனத் தன்வரம புகடந்
தூறுங் களிமா மதுவுண் டெலாய்
நாறும் புலவுண் டுடக குவனால.

(இ - ள்.) கோசிகனென்று சொல்லும் பெயரையுடையவன், மாறுபட்ட மனமுடையவன், குலாசாரத்தை விலகிக், களிப்பைத்தருங் கள்ளைக்குடித்து எவருகிறிந்து, தூநாற்றம் பொருந்திய மாமிசத்தைத்தின்னு தூவழியில் நடப்பவன். எ - று. (நச)

வள்வா ளொடுநள் ளிருள்வா யுழல்வான்
களவா ரொடுநா டெவாந் துறுவான்
புள்வாய் விடல்கண் டுபுலைக் குடிபுக்
குளவாய் மதுவுண் டுடனா டெவனால்.

(இ - ள்.) கூர்மை தங்கிய வாளாயுத்ததோடு நெராத்நிரியில் எவருகிறி வான். திருடுபவர்களோடு அந்நாட்டினர் பொருளை யபகரிப்பான். காகங்கரை தலையுணர்ந்து புலையர் குடிசையிற் பிரவேசித்து, அதனுள்ளேயே கள்ளைக் குடித்து அவர்களோடு கூத்தாடுவான். எ - று. (நச)

இத்தன் மையனா கியியங் குவனோர்
பொய்த் தன் மையனா யபுலச சிமுலைப்

பித்தின் மயலா யவள்பின் சுழல்வான்
மததன் கொலையஞ் சிமனந் திரியான்.

(இ - ள்.) இவ்வகையினனொழுபுவன், இயற்கையாகவே பொய்மை நிறைந்த ஒரு புலச்சியின் தனங்களிற்கொண்ட ஆசை மயக்குற்று, அவனைத் தொடர்ந்து பின்னேயே சுழல்பவன். ஐம்புலச்செயல் மாறிக் கொலைக்கும் பயந்து மனங்கலங்காதவன். எ - று. (௯௭)

ஒருநா ளவனோடு றையும்கொழுதிற்
செருவா ளொடுகண் டசினப புலையன்
பெருமா ளெடுகண் டிபிடித் திவனை
யிருதோ ளுமிறுக் கிவிசித தனனூல்.

(இ - ள்.) அவனோடிருக்கும் ஒரு நாட் பொழுதில், போருக்குரியவரானோடு இவனைப்பார்த்த கோபமுடைய அப்புலையன், விகாரத்தோடிருக்கும் இவனைக்கண்டு பிடித்துக்கொண்டு, இவனுடைய இரு தோள்களையும் இறுக்கிக் கட்டி, எ - று. (௯௮)

வைவாள் கொடுவல் வியவன் குறியைக்
கொயதா னதுகொண் டுயிராவின டனனூன்
மொய்வார படையோடு முடுக் கிநமன
கைவார கொடுகட் டியிழுத தனனூல்.

(இ - ள்.) கூாமையாகிய வாளினாலே அவன் குறியைப்பற்றி அறுத்தனன். அங்ஙனம் அதுதான் உயிர் விட்டனன். மிக்க பெரிய ஆயுதத்துடன் வந்த நமன் கோப மெய்தி, தன் கையிலுள்ள பாசத்தாலே அவனைப்பிணித்தது இழுத்தான். எ - று. (௯௯)

தென்றிக் கிவனைக் கொடுசே றலுமல்
வென்றிச் சிவனூ தாவெருண் டனரா
யொன்றிச் சமனூ தரையோ டவடித
தனறிப படுபா வியையண் மினரால்.

(இ - ள்.) தென்புறத்துள்ள இயமலோகத்திற்கு இவனைக்கொண்டு சேரவும், அந்த வெற்றித்தனகிய சிவகணங்கள் கோபித்தவர்களாய், சமனூடையானதுவாகவே நெருங்கி அவர்களை யோடுப்படி யடித்ததன்றி இக்கொடும் பாவியை நெருங்கினார்கள். எ - று. (௧௦௦)

செம்பொற் றனிமா னமிசைச செறிவித்
துமபாக கொடுசென் றனருற றனராற
கமபக் களியா னையுரிக் கனகப
பைம்பொற் கிரிவில் லிபுழங் கயிலை.

(இ - ள்.) செம்பொன்னுற் செய்த ஒப்பற்ற விமானத்தின்மே லிருக்கச் செய்து ஆகாய வழியே கொண்டுபோய், கட்டுத்தற்றியையுடைய மதஞ்சொரியும் யானை யுரிபோர்த்த மேரு மலையாகிய பசிய பொன் வில்லையேந்திய சிவ பெருமானது பழமையான கைலாயகிரியிற் பொருந்தினார்கள். எ - று. (௧௦௧)

குருதிப புனலா றுகுதித தெழும்
 ருருதித கிலாதென றிசையுற றனரால்
 வெருவிப பதறித தனிவிம முறுவார
 செருவிற் றருமற் குரைசெய் தனரால்

(இ - ள்.) அதனால் காலதூதா, உதிர நீர் ஆரூயப்பெருகிப்பிரவகிக்க, பிறிதொரு ஆதரணையு மில்லாதவர்களாய், இயம்புரியணுகி, தனித்தனியே பயந்தது ஏக்கமெய்தி, போரா செயதற்குரிய விலலைத்தாங்கிய இயமனாகுஞ் சொன்னார்கள். எ - று. (சஉ)

அக்கா லையெழுந் தன்னந் தகனு
 மிக்கா யகடுஞ் சினமீ துறுவான
 மைக்கா ளகளுத தனமணிக கயிலை
 புககா னதுசென றுபுகுந் துறலும.

(இ - ள்.) இயமனும் அப்பொழுது மிகுந்த கடுங்கோபம் அதிகரித்துப் புறப்பட்டு, கரிய விடந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுடைய அழகிய கைலாயகிரியை யடைந்தான். அவன் அக்கைலாயகிரியிற் சோந்தமாத திரத்தில். எ - று. (சங)

கண்டா ரணுகா ளாகணத் தலைவ
 ருண்டா யதுவென னையுரைத் தியெனத்
 தண்டா மரையன் லாகரண பரவா
 விண்டா னிடருற றுவினேந் தவெலாம.

(இ - ள்.) மகா காளரது சிவகண நாதர்கள் அதனைக்கண்டு, உனக்கு நிகழ்ந்தது யாது? அதனைச்சொல்லுகவென, குளிரச்சி பொருந்திய தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களைத்தொழுது, நிகழ்ந்த செய்தி முழுதும் துன்புற்றுச்சொல்லினன். எ - று. (சச)

தென்பா லிறைசொற் றசெவிப புகுகா
 முன யதுபா ளாமொழிந் திடுவா
 னபா னவனன பனெனத் தருமா
 றுனபா லறிவிப பனுணாந் தறிநீ.

(இ - ள்.) தென்றிசைத்தலைவனான இயமன் சொல்லிய வார்த்தைகள் செவியிற் புகாமுன்னரே அமமகாகாளா கூறுவாரா. அக்கோசிகன் அனபின் மயமாகிய சிவபெருமானுக்கு அனபனென்று சொல்ல வந்த காரணத்தை உணனிடத்திற் சொல்லுகின்றேன். தெளிந்தறிவாயாக. எ - று. (சரு)

வினையா டிடவீ திபுகுஞ் சிறுநாட்
 டனையா ரருள்சம புனொடும பயில்வா
 னினையா மறைவே தியனென் றிசெம
 பனையா வமொடின னவரைந் தனனால்.

(இ - ள்.) இவன் வினையாடும்படி தெருவிற செல்லுஞ் சிறு வயதில், மிகப்பகூறுடைய சம்பு வென்பவனோடும் வினையாடுகையில், தவறுதவைதிகவொழுக்கமுடைய வேதியனென்று யாவருஞ் சொல்லும் அச்சம்பு வென்பவன், ஒற்றுமைப்பட்ட அன்புடன் இப்படிச்சொன்னான். எ - று. (சசு)

கூகைப் பெயர்கோ கிகெனன் பதுனக்
காகத் தநுமா றலவென் றுமையாள
பாகத் திரியம பகெனன் றுபகர்ந
தோகைப் படவோ தியழைத் தனனூல்.

(இ - ள்.) [கோசிகம்] கூகையின் பெயராக, உனக்குக் கோசிகனென்னும் பெயர் தருதியுடைய தன்மென்று, பாவதிபாகராகிய சிவபெருமான் திருநாமமாகிய திரியம்பகெனென்று அவனுக்குப் பெயர் கூறி, அவன் களிக்கும்படி சொல்லியழைத்தான். எ - று. (சஎ)

சம்புப் பெயரான் முறைதந் தபெயர்
நம்பற கினிதா யருணண் ணினனா
லுமபர்க் குமுயாந துடையோ னிவனைக்
கம்பித் தனையென னைகொல்கா ரணமே.

(இ - ள்.) சம்பு வெனனும்தேதியச்சிறுவன் தருதியென்றளித்த திரியம் பகெனென்னும் பெயரானது, சிவபெருமானாக இருக்கிறவருளெய்தினன், தேவர்களுக்கும் உயராதவன இவனை நடுகச்செய்தனையோ யாது காரணம்? எ - று. (சஅ)

உறமுன றுமுரைத் திலையென் னையென
மற்றந் தகனீ துவழந் குவனா
லிறநின் னதிரியம பகெனன் பெயரா
கிறுநன் னருமிக் கதிகிட் டுவனே.

(இ - ள்.) கோசினது ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. என்ன காரணமெனக்கேட்க, இயமன இப்படிக்கூறுகின்றான். இப்போது சொல்லிய இத்திரியம்பகெனென்பது என பெயராயிருந்தால், அடைதற்கரிய இப்பதவியைப் பெறுவேனோ. எ - று. (சக)

செயயா தபவத தொடுசென மமெடுத்த
துயயா தவரோ பெயரோ திடினப்
பையா டரவோ னடிபற றுவரே
லையா வதிரா ரடட ருயமன.

(இ - ள்.) ஒருவருஞ்செய்யாத தீவினைகளோடு பிறவிக்கொடுத்த உச்சிவியாதவர்கள் ஒரு திருநாமத்தைச்சொல்வார்களானால், அநதப்பட மெடுத்தாமு சாப்புகளையணிந்த சிவபெருமானது திருவடிகளைச்சோவார்களானால், ஐயா! யான அதிகாரம் நடத்தவேனோ. எ - று. (இஃ)

என்னச சிலகூ றியிகழ்ந் தனனய்த்
தன்னைக் கொடுப்பா துறலுந் தழலா
முன்னர்ப் படவா வெனமுந் துறலுந்
கன்னத துவிமுந் ததுகா ளர்கதை.

(இ - ள்.) என்றிது போன்ற சில வாதைகளுரைத்து இகழ்ச்சி செய்து மெல்ல நழுவச்செல்லவும், மகா காளா சினநது, இயமனே! முற்படவநது நில்லென, அப்படியே முன், வநத மாததிரத்தில், மகா காளநது கதாயுதமானது இயமன் கன்னத்தில் விழுந்தது. எ - று. (இத)

அடியுண் டதுசோ ரியலைத் தெழுவா
னிடியுண் டவரா வினிடிந் துவிழா
முடியுண் டனனென் னமுயங் கிநெடும்
படியுண் டனனா விபதைத் திலனே.

(இ - ள்.) அடிபட்டதினால் உதிரம் பெருகியோட, மேகத்திலுண்டான இடிமுழக்குற்ற பாம்பைப்போல வருந்திவிழுதது இறந்தவன்போல மூர்ச்சித் துப பெரிய பூமிமேல் சாய்ந்தனன். உயிர துரந்தானில்லை. எ - று. (இஉ)

அதுகா லையிலாழிவயப் படையோன்
பதுமா சனமீ துறைபண் ணவனங்
கெதாவா கயிலை கிரியெய் தினரா
லிதுயார் நமனைக் கொட்டாத தவரே.

(இ - ள்.) அப்போது, வெற்றிதங்கிய சக்கராயுதந்தாங்கிய திருமாலும், கமலாசனத்தில் வாழும் பிரமதேவனும், திருக்கைலாயகிரிக்கு வருபவர்களாக எதிர்ப்பட்டார்கள். விழுந்தகிடக்கும் நமனேனோக்கி இவனை யெதிர்த்தவர் களா எவா? எ - று. (இக)

என்றுற நனர்கா ளரையெய் தினராய்
மஹந றுளவோ னுமலாக கிறையும
மின்றொத துமெயிற றுடைவைம மறலிக்
கினறைப பிழைநீ விரபொறுத திரென.

(இ - ள்.) என்றெண்ணி வந்தவாகன் மகா காளரை யெய்தினவர்களாய் மணங்கமழுததுளவ மாலையணிந்த திருமாலும் தாமரை மலரிலுள்ள பிரமனும் மின்னல் போலப்பிர காசிக்ரும பற்களையுடைய கொடிய இயமனாகு இன்று நோந்த குற்றத்தைப்பொறுத்தருள்கவென்று விண்ணப்பஞ்செய்யவும். எ - று.

கூறந் தகனுங் குருதிப் புனலாற
றேறுண் டெழுசிற தைதெளிந் தனனான்
மாறின நியகா ளரைவந் துதொழா
நாறும் பனிநாண் மலரோ னறைவான்.

(இ - ள்.) மேலேசொல்லிய இயமனும், உதிர நீர்ப்பெருக்கின் கரையேறி மயக்கனது மனநெளிந்தான். மாறுபாடில்லாத மகாகாளரை வந்தபணிய, மணங்கமழும் புதியதாமரை மலரிலுள்ள பிரமன் சொல்லுகின்றான். எ - று. (இ)

மேற்படி வேறு.

கொழித்த நான்மறைக கோசிக் கென்பவன்
கழித்தி மெபெய ரார்க்கி நண்ணினான்
விழித்தது வேளை யெரித்தவன் மெயநநெறி
மொழித்தி நத்தின் மொழிதர முற்றுமோ.

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்களையுமுணர்ந்த கோசிகென்பவன், பெயர் மாற்றிக்கொண்டதனாலேயே உத்தம பதவியடைந்தான். நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து மன்மதனை யெரித்த சிவபெருமானது சத்திய வழியைச்சொல்லிக் திறத்தாற்சொல்ல முடியுமா? எ - று. (இஉ)

கயிலே மேவு கடவுடன் னுமத்தைத்
துயிலே மேவி வெருவநது சொல்லினு
மயிலே யோராமருங் காக்கிய வானவன்
பயிலு மிந்தப் பருப்பதம வைகுவார்.

(இ - ன்.) கைலாயகிரியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமான் நிருநாமத்தை; நித்திரை யெய்தி அப்போது பயந்தது சொன்னாலும், மயில் போலுஞ் சாயலை யுடைய உமாதேவியை யொருபக்கவி லுடைய சிவபெருமான வசிகும் இரதக் கைலாயகிரியில் வசிப்பார்கள். எ - று. (௫௭)

நீயி னுழைத்த தரும்பிழை நீயுநின்
வாயி னுழைத்தன காளரை வாழ்த்துதி
யாயி னுழைக்கொரு பாகனை யாமென
மீயி னுழைத்த வினையற மேவுவாய்.

(இ - ன்.) நீ செய்தது பெருநுகற்றம். உன் வாயாற் கூடியமட்டும் மகா காளரை வாழ்த்துக. திருத்தமாகிய ஆபரணங்களை யணிந்த உமாதேவியாக ராகிய சிவபெருமானை நிரந்திதத்தை யொத்த விசேஷத்த தீவினையினின்று விலகினவனாயிருப்பாய். எ - று. (௫௮)

என்று காளரை யேற்புற நோக்கியே
யின்று காறு மிவன்பிழை நோக்கலை
வெனறி யாள விடுத்திடு வாயென
நன்று கூறிக் கயிலையை நண்ணினார்.

(இ - ன்.) என்று இப்படி இயமனுக்குச்சொல்லி, மகாகாளரை அன்பு பொருந்தப்பாத்தது, இவன் இன்று வரையிற் செய்த பிழைகளைப்பாராட்ட வேண்டாம். வெற்றியுடையோய்! விட்டு விடுவாயாகவென்று இதவாதத்தை களாகவுரைத்துக் கைலாயகிரியையடைந்தனன், எ - று. (௫௯)

வாள டப்பணி யானைவ ணங்கினூ
நீள நதத நெறிப்பட நின்றவெங்
கோள ரத்தரு மறகுறித தாரட்டா
காள ரற்ற கருணைவ முங்கினூ.

(இ - ன்.) பிரம விஷ்ணுகள, ஒளி பொருந்திய சாப்பாபரணமணிந்த சிவபெருமானை வணங்கினார்கள். நெடிய தரும் வழியில் நின்ற சிறந்த கொள கையையுடைய மகா காளர் அவ்வியமனை நோக்கி, தமதுநீங்கிய கருணையை மிண்டும் அளித்தார்கள். [விடுத்தார்கள்.] எ - று. (௬௦)

தென்பு லத்திய மன்புகச சென்றன
னன்பு லப்புறு காளர வன்றனை
வன்பு றுத்திய வாறுவ குத்தன
முன்பு ணாதது வழிமொழி வாமரோ.

(இ - ன்.) இயமன், தென்றிசையிலுள்ள தன் நகரடையச்சென்றான். பேரன்பு நீங்காத மகாகாளர் அவ்வியமனைத்தண்டித்த வகையை இதுகாறுஞ் சொன்னோம். இனி, முற்கூறி வந்த சரித்தத்தின் ஞாடர்பினைச் சொல்லுவோ மென்று குதமுனிவர் ரைமிசாரணிய வாசிகளுக்குச்சொல்லத்) தொடங்கினார்.

ஐய னநதி யருளிய வாறுநின்
செய்ய தாமரைச சீறடி போற்றினேன்
வெய்ய காலனை விட்டிடும னுமன
மைய றுங்குணக் காளரை வாழ்த்தினான்.

(இ - ன்.) தலைவராகிய திருநதி தேவா உரைத்தருளிய வண்ணம் தேவரீ
ருடைய தாமரை மலாபோலுஞ் சிறிய பாதங்களைத் துதிசெய்தேன். கொடுமை
புரிந்த காலனை விட்டு விடவேண்டுமென்று, குற்றமற்ற சற்குணமுடைய மகா
காளரைப்பலவாறு துதிசெய்தான். எ - று.

(௧௨)

நநதி சொற்றன நாமறுப் பேமலேஞ்
சிறதை கூரநன மென்றுதி ருந்தியே
முநது பூதநு டன்மொழிந் தானவ
ருநது காவனைக் காவலொழிக்கவே.

(இ - ன்.) நநதிதேவர் கூறிய சொற்களை நாம் தவறமாட்டோம். இரக்க
மெய்தினோமென்று மனநிறுநதி, தமக்கெதிரே நின்றதம் துபூதகணங்களோடு,
அவர்களாற் சிறையிற் சோககப்பட்ட காலனை, அக்காவலினின்றகற்றக்கட்
டனை யிட்டனா. எ - று.

(௧௩)

பூத ரோடிப் புகுந்தனா சறறெனு
மூது காலியங் காதவுழைமுழைச
சாதன் மேவிய காலனைத் தளளியே
தீதில காளா திருமுன விடுத்தனா.

(இ - ன்.) அப்படிக்கட்டினையிட்ட வுடனே, நுட்பமாக வீசங் காற்றும்
நுகழையாத இடத்திலுள்ள குகையில மிக வேகமாகச்சென்று சோநது, மரண,
வாதனையுறுங் காலனை வெளியே தளளி, குற்றமில்லாத மகாகாளா திருமுன்.
கொணாநது நிறுத்தினாகனா. எ - று.

(௧௪)

கொண்டு போவெனக் காளுநங் கூறினார்
பண்டு போலிரு பாதம வணங்கினான்
மண்டு காலனெடுமவழிச சேறலும
விண்ட நெஞ்சொடு காலன் விளம்புவான்.

(இ - ன்.) இயமனை நோக்கிக் கொண்டுபோகவென மகாகாளா உத்தர
வளித்தனர். முன் போலவே அவருடைய இருபாதங்களையும் பணிந்து, பயமிரு
ந்த காலனோடு வழிச்செல்லவும், காலன் உடைந்த மனதுடன் இப்படிச்சொல்
கின்றான். எ - று.

(௧௫)

போதும் போதுமெ னக்கிது புன்றொழில்
யாதுஞ் செய்தில னித்துய ரெயதினேன்
மீதுண் டோடுங் குருதியின் விமரின
னோதுந தன்மைத தருமனு ணாததுவான்.

(இ - ன்.) எனக்கு இவவற்பத்தொழில் இது வரையிற்போதும் போதும்.
யாது தீமையுஞ் செய்திலேன. இவவகைய துன்பமடைந்தேன் என்று,
வெளிப்பட்டு உடல் முழுவதையும் ணைத்துப்பெருகும் உதிரத்தால் வருந்திய
வன சொல்லியதற்காக நமன சொல்லுகின்றான். எ - று.

(௧௬)

தொட்ட நாளிற் றொழிலிற் புருந்தியான்
பட்ட பாடு பகர்வது கேன்னு
வட்ட வாரி வளைந்த வரம்புநீத்
திட்ட கந்துக மென்றொரு நாடுள.

(இ - ள்.) இத்தொழிலிற் புருது தொடங்கிய நாள் முதலாக, யான்
பட்ட பாடுகளைச் சொல்வதைக்கேட்பாயாக வென்று, வட்ட வழிவான சமுத
திரத்தார் குழப்பட்ட எல்லையையுடைய கந்துகமென்னும் ஒரு நாடு உள்ளது.

அந்த நாட்டி னருங்கத லிப்பதி
நந்த கப்பெயர் வெண்குடை நாயகன்
புந்தி கூரப் பொதுக்கடிந தோர்தனி
முந்தை வைய முறையிற புரக்குநாள்.

(இ - ள்.) அந்தக்கடிக நாட்டிலே அரிய கடலிநகரத்தில்தந்தகனென்னும்
பெயரமைந்த வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அரசன், அறிவு மிகுதியால்
பொதுத்தன்மை நீக்கி, பழமையாகிய உலகத்தைத்தானே மறு முறைப்படி
அரசு செய்கையில். எ - று.

(௬௮)

அன்ன வன்றனக் காருயிர்த் தேவியோர்
கன்னி யன்னவள காமதை யென்றுளாள்
பொன்னி னினனுரு வேண்டும பொலிவினாள்
பன்னி கற்பை யிகரது பரந்துளாள்.

(இ - ள்.) அவனுக்கு உயிர் போலும் மனைவியாகிய ஒரு பெண்ணிருந்தாள்.
அவள் பெயர் காமதையென்று சொல்லப்படும். இலகருமியும் அவளழகை
விரும்பத்தக்க அழகு வாய்ந்தவள். அவன் மனைவி தன் கற்பையழித்தவளாய்ப்
பூமி யெங்கணுந் திரிந்திருந்தாள். எ - று.

(௬௯)

கட்பு லத்தி னினியரைக் கண்ணுறீஇ
யுட்பு லத்தி னுடன்கொடு போயவா
நட்ப ளாவிய காமந லத்தினால்
வெட்க மின்றியு மேல்விழப புல்லுவாள்.

(இ - ள்.) தன் கண்களால் அழகுடையோரைக்கண்டு, உள்ளிடத்திற்குத்
தன்னோடழைத்துச்சென்று, அவர்களுடைய நேசத்தைப்பற்றிய காம சுகத்
தினால், நாணமில்லாமலும் அவளே வலிய மேல் விழந்து அணைவாள் எ - று.

பொங்கு பேரெழி லானதுர் புத்தியென
றங்கொ ருத்த னவனைய ணைந்தனள்
வெங்க னறக்குந் காமவெ துப்பினாற்
றங்கு வேகந தலைப்படு மாசையாள்.

(இ - ள்.) வெவ்வித அக்கினிக்கு ஒப்பாகிய கடிய காம வெப்பத்தினாற்
பொருந்திய வேகத்தின் மேம்பட்ட ஆசையுடையவள். அவ்வூரிலுள்ள மிகக்
அழகு பொருந்திய தூர்புத்தியென்பா னொருவனைச்சேர்ந்தாள். எ - று. (௭௦)

இனைய காத லிவனெனும் வைகுறு
மனைய தன்மை யரசுநு ணர்ந்தனன்

புனைசெய் கொங்கை புறம்படப் போவென
மனனி கழநதுது நநதன்ன மன்னாகோன்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாசையுற்று, அத்துர்புத்தியோடு கூடியிருக்கும் அச்
செய்தியை மன்னவனநிரதான். அம்மன்னவன் உடனே, அஃகரிக்கின்ற
கொங்கையையுடையானே! இப்பொழுதே நீ அரண்மனையை விட்டு வெளியே
செல்கவென்று மனவெறுப்புற்றுத்தூரத்தினன். எ - று. (எஉ)

போன் மங்கைதூ புத்தியொடுங்களித்
தான காமம னுபவித தாளறற்
கான வோதிக ரூபமுண் டாயின
ளேனை யன்னவன நன்னைவிட டேகினார்.

(இ - ள்.) அப்படியே புறஞ்சென்ற அம்மங்கையாகிய காமதை, தூர்புத்தி
யோடு சந்தோஷித்தது, காமலின்ப மதுபவித்தது, கருமணற் படிவுபோன்ற கூர்
தலையடைய அவள் கருப்பமெய்தினாள். உடனே சோர புருடனாகிய அவளை
விட்டுப்போயினாள். எ - று. (எங)

வடித்த வேத வசுமதி மினனெனத்
துடித்த முப்புரி தோன்றிய மாரபின
னடித்தொ டாநதள்ள சென்றன ளன்னவற்
பிடித் திருநதுதன் காமமபி தற்றினாள்.

(இ - ள்.) தூபுத்தியை விலகிப்போனவள், வேத முழுதுணாகவளைய,
மின்னலபோலப் புறநூம் உபவீதமணிந்தமாரபுடையவளாய், வசுமதியென்னும்
பெயர் பெற்றவன் ஒரு வேதியனைப் பின்புறாடாநதுபோய், அவனைப்பிடித்
திருநது தன் காம விச்சையைச்சொன்னாள். எ - று (எச)

வேத வேதியன் விட்டில னன்னவட்
பூத ரம்பொரு கொங்கைபு ணாநதன்ன
மாத ராளு மகப்பயந தாளரோ
காத லநதண்ண காலங்க ழிநதன்ன.

(இ - ள்.) காமதையின் சொல்லைக்கேட்ட வேதமறிந்த அவ்வநதன்னன்;
அவளை விடாதவளாய், மலைபோலப்பூரித்த அவளது தனங்களைத்தழுவினான்.
அமமங்கையும் பிள்ளையைப்பெற்றனன். அவள் பால் ஆசை வைத்திருந்த
வசுமதியெனபாணும் உயிர் நீங்கினான். எ - று. (எடி)

பிறந்த காதற் பெறலரும பிள்ளையை
மறநதும வேண்டல ளாய்மறு கிட்டன
நெநத ரூத்திரன் தூபுத்தி தன்னொடுஞ்
சிறந்தி ருநதள்ள கற்பிற றிறம்பினாள்.

(இ - ள்.) கற்புதவறிய காமதை, தனக்குப்பிறந்த ஆசை தர்த்தக்க பெறு
தற்கரிய பிள்ளையை மறநதும் ஆசைவையாதவளாய்த்தெருவிலிட்டனன். தான்
முன்னே விட்டுப்பிரிந்த ரூத்திரனாகிய தூபுத்தியோடு சோரது சந்தோஷித்
திருந்தான். எ - று (எஃ)

அவனொ டன்பி னருங்கல மெறியே
யுவரி புக்கன ளோடொறு நாளையிற

கவன வெங்கடுங் காலெறிந் தெற்றவி
னிவர்க லன்கவிழந் திட்டிறந் தாரரோ.

(இ - ன்.) அத்தூர்புத்தியோடு, அரிய கப்பலிலேறிக்கடலிற் புருந்தான். இக்கப்பலையோட்டிங் காலத்தில், வேகமாய்ச்செல்லுக கொடிய சூறைக்காற்று வீசித்தள்ளுதலால் இவர்களேறிய கப்பல் கவிழ்ந்தது இந்நதார்கள். எ - று. ()

ஈறு கண்டன ரென்னுழைத் தூதாகண்
மாறு கொண்டனர் வமமினெ னசசொலாச்
சீறு சீறறத் தெதிர்ந்தவா திண்புயங்
கூறு பட்டுறக் கடடிக கொண்டநதனர்.

(இ - ன்.) என் தூதர்கள் இவர்களுடைய முடிவைப்பாத்து, தீயொழுகக் முடையோரே! வாருவகென்று கூறிச் சீறுகின்ற கடுங்கோபத்தோடு அவர் களை நெருங்கி, அவ்விருவருடைய வலிய புயங்களைத்தணித்தணி கட்டிக் கொண்டு வருதார்கள். எ - று. (எஅ)

ஈரு மீர்வடி வாளெடுத் தீரந்தனர்
சோரு மாவியர் துண்ணெனு நெஞ்சினர்
யாடகொல் காப்பவ ரென்றென் றரற்றினர்
வீர பத்திரன் னூதா வெகுண்டனா.

(இ - ன்.) அறியத்தக்க கூரிய அரிவாளைக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது தவிக்கின்ற பிராணனுடையவர்களாயும், நடுக்கமெய்திய மனமுடையவர்களாயும், நம்மை இச்சமயத்தில் எவா காப்போரென்று சொல்லியழுதார்கள். உடனே வீரபத்திரக்கடவுளது தூதுவர்கள் கோபங்கொண்டார்கள். எ - று. ()

சூலம் வாண்மழுத தண்டுசு ரிகைவெங்
கால நேமி முதறபடை கைக்கொளா
வால காலமெ னப்பரந தண்மினா
மூல முற்றவெஞ் சேனைமு டித்தனா.

(இ - ன்.) சூலாயுதம் வானாயுதம் மழுவாயுதம் தண்டாயுதம் அரிவாள் வெவ்விய காச சக்கிரம் முதலாகிய ஆயுதங்களைக் கையிலேற்றுக்கொண்டு ஆலால விடம்போவெங்கும் பரவி நெருங்கி, முதலிலிருந்த எனது சேனைகளை யழித்தார்கள். எ - று. (அ0)

இழைத்த பாவி க ளாமற் றிருவரைத்
தழைத்த பேரொளி மானந தனிவர
வழைத்தி ருத்தின ரேகனு மண்மிநீ
பிழைப்ப தெவவுழை யென்றுபின சென்றனன்.

(இ - ன்.) தீமைகள் செய்த பாவிக்களான அவ்விருவரையும், மிகப்பிரகாசம் வீசும் ஒப்பற்ற விமானத்தை வரவழைத்து, அதில் இருத்திக்கொண்டு செல்லவும், அதனைப்பார்த்த யான் விமானத்தை நெருங்கி, நீங்கள் எங்கே பிழைப்பீர கெனப்பின்றொடர்ந்து போயினேன். எ - று. (அக)

என்னைப் பற்றியென் பாசத்தி னுக்கினர்
தின்னுஞ் சீற்றமொ டுந்திகி ரிக்கிரி

துன்னக கொண்டொர் முழையிட்டுறுத்தினர்
மனனு பூதரைக் காக்கவும் வைத்தனர்.

(இ - ள்.) என்னைப்பிடித்தது என் பாசத்தினாலேயேயுறுக்கி, என்னைத் தின்று விட்டதக்க கேட்பத்தோடு, சக்கரவாளகிரிகருகே கொண்டோய ஒரு குகையில் அடைத்தார்கள். நிலைபெற்ற பூதகணங்களைக்காவல் புரியவும் வைத் தார்கள். எ - று. (அஉ)

மற்றொர் பூதத்தை வாவெனக் கூவிநா
ன்றற தெனறிசை யாங்கதுக கீந்தனர்
குற்ற பாவ ரிருவரைக கொண்டோய்
நெற்றி நேத்திரன் முன்னாறி றுத்தினர்.

(இ - ள்.) மற்றொரு பூதத்தை வருகவென விளித்தது, நான் பிரிந்த இயம புரத்தை யரசு செய்யும் அதிகாரத்தை அப்பூதத்திற்கு அளித்தார்கள். கொடு மை புரிந்த அப்பாவிகளிருவரையும் அழைத்துக்கொண்டு சென்று, நெற்றிக கண்ணையுடைய சிவபெருமான் திருமுன்னே ரிறுத்தினார்கள். எ - று. (அங)

இத்தி றத்தி னிகழ்ந்த விவையெலாஞ்
சித்த மோர்ந்தறி சித்திர குத்தனும்
பைத்த பாம்பணைப பாற்கடற் றுஞ்சிய
வத்த னைத்தொழு தாங்கறி வித்தனன்.

(இ - ள்.) இவவாருக நடந்த இவற்றையெல்லாம், தன் மனதில் ஆலோ சித்தறிந்த சித்திர குத்தனும், படத்தோடு கூடிய சேஷ சயனத்திலே திருப் பார் கடலில யோக ரித்திரை செய்யும் விஷ்ணுமூர்த்தியை வணங்கி அவவிடத் தில இச்செய்தியைத்தெரிவித்தான். எ - று. (அச)

பைநது மூய்நறு மாலைப படலையோ
ஊநதி பூத்தெழு நான்முகத் தோனெடும
வநது வெள்ளிப பருபபத் மன்னினை
நறதி மாமுகப் பிள்ளையைச் சந்தியா.

(இ - ள்.) பசிய துளவின மணங்கமழும் மாலையணிந்த திருமால் தனது நாபிக்கமலத்திலு தித்த நான்கு திருமுகங்கையுடைய பிரம தேவனோடும் புறப் பட்டு வநது வெள்ளி மலையாகிய கைலாயத்தை யடைந்தார். சிறந்த யானை முகமுடைய மூத்தபிள்ளையாரைச்சந்தித்து. எ - று (அடு)

செய்ய வேண்டுவ யாவையுஞ் செய்தனர்
வெய்தி னென்னைப் பிடித்தது மேயவென்
பொய்யில் செய்கையோ பூதறகளித்ததுங்
கைகொண் மாமுகற் குற்றுக கழறினா.

(இ - ள்.) செய்யவேண்டுவனவாகிய வந்தனை வழிபாடுகளையெல்லாஞ் செய்தனர். விரைவாக என்னைப்பிடித்ததும், எனக்குப்பொருநதியிருந்த உண் மையோடு கூடிய என்றொழிவை மற்றொரு பூதத்திற்குக்கொடுத்ததும், துதிக் கையுடைய அவ்யானை முக்ககடவுளுக்குக்கூறினார்கள். எ - று. (அசு)

துமபி மாமுகத் தோன்றனந தூதரை
வெமபி மேல்நிழந் தானறி யாதூர்

ரிம்ப ரெய்தினீ ரென்னலு மீரநதிரைப்
பம்பு பாற்கட னாதன் பகநதன்ன.

(இ - ள்.) சிறந்த யானை முகமுள்ள விராயகக்கடவுள், அந்த யமன் நமது தாதர்களாகிய செவகணங்களின்மீது கோபித்து விழுகதான். இதனை நீங்களுண் ராமல் இவகே வந்தீர்கள் என்று திருவாய்மலராதருளவும், குளிராத அலைக ளொலிக்குத் திருப்பாற்கடலுக்கிறைவராகிய திருமால் இப்படிச் சொன்னார்.

என்னை வேண்டுறி னிப்பிழை தீரகெனப்
பின்ன ருஞ்சில சொற்றனன பேதையோன்
முன்ன நிரதிலன் செய்யுமு யறசியி
னின்னு மொன்றறி யானபுதி தென்றலும்.

(இ - ள்.) தேவரீர் அடியேனை விரும்பினால், இகருற்றதைப்பொறுத் தருளவேண்டுமென்று, பின்னுஞ் சில வாராதைகள் சொல்லினா.மேலும் இவ லியமன மதியில்லாதவன். பண்டைய வழக்கம் உணராதவன். தன்றொழிலுக் குச்செய்யவேண்டிய முயற்சிகளில் ஒன்றினையும் இதுகாறும் தெரிந்திலன். புதியவனென்று சொல்லவும். எ - று.

(அஅ)

ஐந்து செங்கைய வாளைக் குழவியுய்
சூந்து தாளச லாககளைக் கூவியே
வெந்தொ ழிற்கண வீரரி யமனைச்
சீந்து சூழதிகி ரிக்கிரி யிட்டனா.

(இ - ள்.) செம்மையாகிய ஐந்து திருக்கரங்களைபுடைய யானைக்கன்றாகிய விராயகப்பெருமானும், சூந்து காண்புடைய அசலாககனெ னும் பூதகண வீரனை விளித்து கொடுந்தொழிலுடைய பூதகண வீரர்கள் இயமனைக்கொண்டுபோய்க கடல் சூழ்ந்த சக்கரவாளகிரியிலடைத்தார்கள். எ - று.

(அக)

சென்று நீயவன் சேமந திறந்தனை
யின்று கொண்டுட னெய்துதி யென்றலு
மன்றெ னைக்கொண் டளித்தன னெனவினை
பொன்ற யானை முகவனைப் போற்றினேன்.

(இ - ள்.) நீ போய் அவன் சிறையைத்திறந்து, இப்போதே யழைத்துக் கொண்டு வருகவெனக்கட்டளையிடவும், அக்காலத்திலே என்னை யடிமை கொண்டு என்வினை யொழிய ஆட்கொண்டனா. யான உடனே அக்கஜமுக கணேசனைத்துதி செயதேன். எ - று.

(கூ0)

என்னை நோக்கி நகைவினைத் தீங்குவ
டன்னை யினனவன றனனைத் தலைப்படுத
தின்னல் செய்தனை யீங்கிதாக கெய்திய
மன்னு நல்வினை யொன்றும் எனக்கொளாய்.

(இ - ள்.) அப்போது கணபதி என்னைப்பார்த்து நகைபுரிந்து, இவருள்ள இவனையும் இவனையும் கட்டிவைத்துத்தனுபு செய்தனை. இவ்விருவாக்கு முண டான நிலைப்பேறான புண்ணியமொன்றுள்ளது. அதனை புன்மனதில் நினைத் திலை. எ - று.

(கூச)

இவளொ ருத்தி யரசரில் லெய்தினு
ளவனொ ருத்த னவள்வயி னுயினு

றவறிழைத்தவா தமறிற் கலந்தனா
கவரு எத்திக ருப்பமுன் டாயினாள்.

(இ - ள்.) இவளொருத்தி மன்னா வீட்டிலுதித்தாள். அவனொருத்தன் அவளிடத்திற் சோத்தான, இவயிருவருட ருற்றஞ்செய்தவாகளாயத்தமறிற் கலந்தார்கள். பலரையுங் கவர்த்தகக மனங்கொண்டவளாகிய இவள் கருப்ப மெய்தினள். எ - று. (கூஉ)

மாலனி னேந்ததூர் புத்தியை மாற்றிமென்
மேல்வி னேந்தெழு காமினி ருப்பிறை
சீல வேத வகமதி செவ்வெழிற
கோலம் வவவி யவனுடன் கூடினாள்.

(இ - ள்.) காமத்தை யுண்டுசெய்த தூபுத்தியென்பவனைப்பிரிந்து, மேன் மேலும் ஒங்கியெழுந்த காம விரூப்பால், புனிதமான வேதமுணர்ந்த வகமதி யென்னும் வேதியனுடைய செப்பமாகிய அழகின் அலங்காரத்தை இச்சித் துகொண்டு அவனுடனே சோத்தாள். எ - று. (கூஉ)

அந்த ணு ன் னகத்திருந் தோராதனி
மைந்த ன் னறனா மாமறை யொணுயிர
நகதி ணுனிவன மைந்தனை நாடுமுன
புத்தி யோடுதூர் புத்தியை மெயினாள்.

(இ - ள்.) அவவந்தணன் மனையிற் சில நாள்ருந்து ஒப்பற்ற ஒரு புதல் விளைப்பெற்றாள். சிறந்த அவவந்தணன் உயிரொழிந்தான். அப்போது இவள் தன் மகன் மேல் நாட்டிலல்லாதவளாகி, சித்தத்துடன் மீண்டும் தூபுத்தியை யடைந்தாள். எ - று. (கூஉ)

பங்க யங்கை வகமதி புத்தினி
மங்கை காமதை மைந்தனை யேற்றனா
சந்த ரனெனைத் தந்தனா ப்பெய
ரிவகி வாகருப பெருங்கதி யிந்தநால்.

(இ - ள்.) வகமதியின் பத்தினியாகிய தாமரை மலாபோலங்கைகளை யுடைய மங்கைப்பருவம் வாயந்த காமகை யென்பாள், அப்புத்தியனை யெடுத் துக் கொண்டனள். அதற்குப்பெயர் சங்கரென்னிட்டனள். அப்பெயரே இப்போது இவர்களுக்குப் பெரு மபதவியைத்தந்தது. எ - று, (கூடு)

யாவ ரேனு மிழிகுலப் பஞ்சமா
பாவ காரிய ரேனுமெம் பண்ணவன்
மேவ ருத்திரு நாமமி லைகுளோர்
தேவ பெய்வா தேவறிற் றிரியோர்.

(இ - ள்.) யாவரானாலும், இழிகுலத்துதித்த பஞ்சமராயப்பாவத்தொழில் செய்பவரானாலும், எம்மிறைவராகிய சிவபெருமானது அடைதற்கரிய திரு நாமத்தை வகித்தவர்களே தேவர்கள், அவர்களே தேவர்களிற் சிறந்தவர்கள்.

பிள்ளை யானை முகப்பெரு மாநெனக்
குள்ள வாரிது ணாத்தலு முள்ளுறக்

தளஞ் சான்ற நெருந்த தாழ்ந்தனை
வள்ளன் மாய நயனெழும் வாழ்த்தினுன்.

(இ - ள்.) மூத்த பிள்ளையாகிய யானைமுக விராயகப்பெருமான இதனை
எனக்கு உள்படியே உபதேசிக்கவும், எனனுடலிலே யுலாவும பிராணன துழக்
குமபடி வணங்கினேன். வள்ளலாகிய திருமாலும் பிரமதேவரோடு துதிசெய
தனா. எ - று. (௯௭)

என்னை மரற்றி யிருத்திய வெங்கணந்
தன்னை மாற்றித் தனக்களித் தனபுடன்
மின்னெ யிறறயி லநதக மேவுநின்
பொன்ன காக்கினிப் போதியென றுனரோ.

(இ - ள்.) என்னை மாற்றிப்பதிலாக அமாததிய கொடிய பூதத்தைமாற்றி,
பழயபடியே எனக்கென்றொழிலைக்கொடுத்து, அனபுடன் பார்த்து, மின்னலை
வீசும் வேலைப்போன்ற பறக்கோபுடைய இயமனே! நீ வாழும் உன்னதழிய
நகரத்திற்கு இனிப்போடுக வென்றனா. (௯௮)

சாரது றுங்கை தலைதட வித்தனிப்
போந்த னன்றிருப் புகம லாசனி
காந்த மைப்பொற் கருட னு கைத்தனை
சேந்த பங்கயச செலவனும் போயினுன்.

(இ - ள்.) சிறந்த தாமரை மலாபீடத்தைபுடைய திருநகரின் கொழுந்
னாகிய திருமால், சந்தனக்குழம்பு பொருந்திய தமது திருக்கரத்தால் என சிரத்
தைப்பிடித்து உச்சிமோந்து அழகிய பொன்னிறத்த கருடவாகனத்தைச்செலுத்
திப்போயினா. செவந்த கமலாசனனாகிய பிரமதேவனும் போயினன். எ - று)

அல்லல வெஞ்சின் மாளநிந தல்லது
செலலு ருதெனச செபபுவா சீரியோ
புலலை யேறுயா புகவன றாதரை
யொல்லை கண்டு கொழாதுருத் தேகினீர்.

(இ - ள்.) துன்பகாரணமாகிய கடுங்கோபம் ஆளக்கொன்றாலன்றி யழியா
தென்று மேலோர் சொல்லுவா. வெண்மையோடு கூடிய செந்நிறத்தாகிய
இடப வாகனத்தைச்செலுத்தும் சிவபெருமான தூகாளை [கணகளை] கண்டு
உடனே வணங்காமல் கோபித்துச்சென்றானா. எ - று. (௧௦௦)

பஞ்ச பாதக ராயினும் பாவமே
தஞ்ச மாகச சரிப்பவ ராயினு
நஞ்ச யினவ னுமமு ரைப்படு
லஞ்ச மஞ்சமென் னெஞ்சக மஞ்சமால்.

(இ - ள்.) ஐம்பெரும் பாவங்களைச்செய்தவர்களானாலும், பாவங்களையே
தமக்குச்சாரபாகக்கொண்டு திரிபவர்களானாலும், ஆலால விடத்தைப்புகித்
தருளிய சிவபெருமானது திருநாமத்தைச்சொல்வார்களானால், என மனம்
பயப்படும்! பயப்படும்! பயப்படும்! எ - று. (௧௦௧)

எண்ணி யீடுதான் றநிந்தலை யின்றள
வண்ண லஞ்சடை யானடி யாரெனிற

கண்ணிற காணுமுன் கைதொழு தில்லையே
எண்ணு நம்மதி காரந மக்கல்.

(இ - ள்.) பெருமை தங்கிய அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு
அடியாகளானால், அவர்களை உன் கண்களாற் காணு முன்னரே கைகப்பி
வணங்காவிட்டால் நம்முடைய அதிகாரம் நமக்குரிதன்று, இவ்வொரே வுண்
மையை யின்று வரை யறிந்தாயில்லை. எ - று. (கரஉ)

எனக்கு மற்றிங் கிருக்க விடையிலே
நனைத்து முாய்முடி நாயக னோடுமபோயப்
புறன்கொடுஞ்சடைப புங்கவன வாரிலே
வினைத்தி றங்கொடு காக்குதல வேண்டுவேன.

(இ - ள்.) எனக்கு இவ்விருக்க உதரவில்லை குளிராத துளவமாலையணிந்த
முடியையுடைய விணடுவுடன் சென்று, கங்கையை யணிந்தவனைத் சடையை
யுடைய சிவபெருமான திருக்கோபுரவாயிலைத்தொழின முயற்சியோடு காவல
புரிய வேண்டுவோன். எ - று. (கரங)

நீடு கோடி. நிரயமு நின்னாந்
நாடு நின்னாந் நன்னகா நின்னதென
முட லந்தகன காலற் கருகுறப்
பாடி ருத்தி யிதுபகாந தானரோ.

(இ - ள்.) கோடிகணக்காகிய மிக்க நரகங்களும் உன்னுடையதே. என்
நாடு முழுவதும் உன்னுடையதே. என உலல நகரமும் உன்னுடையதே யென்று
வெற்றிதங்கிய இயமன், அருகாக்கசமீபத்திலிருக்கவைத்து, காலனுக்கு இப்
படிச்சொன்னான். எ - று. (கரச)

உரைத்த வாய்மை யுணர்ந்தறி காலனு
மிறைத்த வரச மிவனுரை கீழ்ப்பட
நிரைத்து நிற்பன நெஞ்சு மஞ்சவான
வரைத்த டம்புயன் பின்சொல வழங்குவான்.

(இ - ள்.) சொல்லிய இவ்வுண்மையைத் தெளிந்துணர்ந்த காலனும், அச்
சுத்தால் வார்த்தையாடிப் இவ்வியமனு சொற்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கவும்
தருந்த சில வார்த்தைகளை, மலைபோற் பரந்த புயத்தையுடைய இயமன் சொ
ல்லி முடித்தபின், மனமஞ்சிச்சொலவானாயினான் எ - று. (கரடு)

சிவக ணத்திறை திணடி.றல வீரரை
யவம தித்தில னாயினு மறறையோ
தவறி மைத்தன னென்பாந தனமையா
லிவரு நெஞ்சொடு மஞ்சவன யானெனநான்.

(இ - ள்.) சிவகணத்துள்ள திண்ணிய வலிதங்கிய வீரர்களை அவமதித்தே
னில்லையானாலும், ஏனையோரா இவன் குற்றஞ்செய்தானென்று சொல்வார்களே
யென்றுண்டாகிய மனத்தினால் நான் அஞ்சுகின்றேனென்று கூறினான். எ - று.

என்ற காலற் கியம னியம்புவான்
குன்ற வில்லி குலக்கணத் தூதனா

பன்றி நீமற் றொருவற்கு மஞ்சலை
யொன்று கேடடி யுரைத்துமென் றோதுவான்.

(இ - ள்.) எனக்கூறிய காலனுக்கு இயமன் கூறுகின்றான். மலை வில்லி யாகிய சிவபெருமானது கணங்களாகிய தூதர்களையல்லாமல் நீ வேறொரு வருகும் பயப்பட வேண்டாம். ஒரு சரித்திரங்கேட்பாயாக, சொல்கின்றே னெனச்சொல்கின்றான். எ - று. (௧௦௭)

வஞ்சிவந்தம்.

பார்மட மங்கை பண்ணத்தோண் - மார்பணி யெனன வயங்கும்
வாராதிரை வாளை புரட்டு - மாரகலி சூழ மவந்தி.

(இ - ள்.) மூங்கிலையொத்த தோளையுடைய பூமி தேவியின் மாபிலணிந்த ஆபரணமெனச்சொல்லுமாபடி பிரகாசிக்கும், நெடிய அலைகளால் வாளை மீன் கள் புரட்டப்படும் கடல சூழ்ந்த அவந்தியெனனும் நகர மொன்றுண்டு, எ - று.

வாய்ந்தக கர்த்திரு மறையோன் - சாந்திக னன்புறு தநய
னேயந்தக லைக்கட லெல்லாந - தோயந்த மறைசுருண சிலன்.

(இ - ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய அவ்வவந்தி நகரத்திலுள்ள அழகிய வேதியனான சாந்திகனென்பவனுடைய அன்பு பொருந்திய புத்திரன், பொருந் திய தூந்தகல் முழுவது தோந்த வைதிக வொழுக்குடைய புனிதன். எ - று.

அன்னவன் மேல்கட லருகோ - ருன்னுசி வாலய முளநாற்
பினனித மேவிய பெருநீர் - மன்னுத டங்கரை வரலும.

(இ - ள்.) மேற்கடலருகே ஒரு சிவாலயமுண்டு. அச்சிவாலயத்தின் பின் பக்கவிலுள்ள வீசேட நீர் நிலைத்துள்ள அக்கடற்கரையில் அப்புத்திரன் வரவும்.

நீடிய மாலை நினைததா - னாடின னததுறை யன்னான்
மாடு கிடந்தொரு வன்மீ - னோடியெ டுததுயி ருண்ண.

(இ - ள்.) நெடிய திருமாலைத்தியானஞ்செய்து அக்கடற்றுறையில் நீராடி னான். அங்கே பக்கவிலிருந்த ஒரு முதலை அதிவேகமாக வந்து அவனை விழுங்கி உயிர் நீக்க. எ - று. (௧௧௧)

மாதவ னாமம் வணங்கி - யேதமி லாவி யிழந்தான
காதுக ளொசின மோடென் - னாததொ டாநது கொணாரந்தார்.

(இ - ள்.) திருமாவின் திருநாடங்களைக்கூறிப்பணிந்து குற்றமில்வாத உயிர் நீங்கியிருந்தான். கொலலத்தக்க கொடிய கோபத்துடன், என தூதர்கள் போய், அவனைக்கட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். எ - று. (௧௧௨)

சேயுயிர் சென்றது கேளாத - தாயொடு தந்தை சலித்து
மேயுடன் மேவினர் தமமோ - டேயது சொல்லியி றந்தான்.

(இ - ள்.) அவனது தாயுந்தந்தையும், தம் புத்திரன் உயிர் நீங்கியதைக் கேள்வியுற்று மனம் வருந்தி, அவனோடு கூடியிருந்து வந்த நண்பர்களை, அவ னிறக்கும்போது யாது சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். எ - று. (௧௧௩)

என்றலு மன்னி ரங்கி - மன்றன் மலாததுள வோனை
யொனறுக ருத்தொ றரைத்தான் - கொன்றதி டங்கா கொதித்து.

(இ - ள்.) என்று கேட்கவும், அந்நண்பாகள வருததமெய்தி, மணக்கமழந்
துளவமாலையணிந்த விஷ்ணுமூர்த்தியை ஒருப்பட்ட மனதோடு துதிசெய்தான்.
உடனே முதலை கோபித்துக்கொன்றது. ஏ - று. (ககச)

என்னலு மன்னவ நென்சேய் - தன்னையவன்றரு மென்னு
வுன்னரு மமம ரொழிந்தான் - பன்னியு மன்ன பகாந்தாள்.

(இ - ள்.) என்று அந்நண்பாகள சொல்லவும், அச்சாந்திகன, என் புத
திரனை அத்திருமாலே வருவித்துக்கொடுப்பானென்று சொல்லி, எண்ணுதற்
களிய துக்க மொழிந்தனன். அவன் மனைவியும் அந்நணமே சொல்லினள்.

ஆவது போக வதன்பின் - மாவசு தேவா வரத்தாற
தேவகி சிறுதுத ரத்தி - லேவறு மாய னுதித்தான்.

(இ - ள்.) ஆகிய விது இப்படியாக அதன பின்னா, சிறப்பு தங்கிய வசு
தேவன் வரத்தினால் தேவகிதேவியின் சிறிய வயிற்றில், கெடுதலற்ற மாயா
சொரூபியாகிய கண்ணபிரான அவதரித்தனா. ஏ - று. (ககச)

கண்படு கட்செவி முன்னு - வெண்பல பத்திர நென்னு
வொண்டொடி பகச னுதித்தான் - நிண்டிறல வீரா சிறந்தார்.

(இ - ள்.) திருமால் யோக நித்திரை புரியும் ஆதிசேடன, இக்கிருஷ்ணவ
தாரத்திற்கு முன்னரே, யாவரும் எண்ணத்தக்க பல பத்திரராமனாக, ஒளளிய
வளையலணிந்த அததேவகியிடம் அவதரித்தான். திண்ணிய வலியமைந்த வீர
ரிருவருஞ் சிறப்புறறாகள். ஏ - று. (ககச)

கறபடு நெஞ்சொரு கஞ்சன் - சொற்கொடு வந்து தொடர்ந்த
மறபொரு தாவி மடித்தா - ருறபவ வைய முதைத்தார்.

(இ - ள்.) கல்போலுங் காடினய சித்தமுடைய ஒப்பற்ற கஞ்சனுடைய
சொல்லை மேற்கொண்டு வந்து போர தொடங்கிய அசுரர்களை யெதிர்த்து
அவர்களுயிரைக்கொன்று திருமப வருவார்களோவெனஞ் சந்தேக மொழிந்
தார்கள. ஏ - று. (ககஅ)

பூதன்மு தறபெயா புக்கோ - ரேதநி சரசர ரெல்லா
மீதுறு விண்ணில விடுத்தார் - நீதுறு துமபி செகுத்தார்.

(இ - ள்.) பூதன் முதலாகிய போருக்கு வந்த குற்றமுள்ள அசுரர்களை
லாரையும் மேலேயுள்ள விண்ணுலகத்திற்குச் செல்லவிடுத்தார்கள்[கொன்றா
கள்.] கொல்ல விடுத்த குவலயாபிட மென்னும் யானையைக்கொன்றார்கள்.

காமரு சிந்தைக னன்றா - மாமனை யோடிம டுத்தார்
தாமரு தந்தையா தாப - ரேமுற வலலியி னுத்தார்.

(இ - று.) அழகிய மனத்திற் கோப மூண்டார்கள். தங்கள் மாமனாகிய
கஞ்சனை வேகமாயப்போய்க்கொன்றார்கள். தங்கள் மருவிய பிதா மாதாக்கள்
இறுமாகும்படி, கஞ்சன் அவர்கட்குப்பூட்டியிருந்த விலங்கை முரித்தார்கள்

போயவ னாவி; உட்குத் - தீயவ னாசி றந்தா
ராயபுரி நூலும லாத்தார் - ரேயபெ ருங்கலை தோவார்.

(இ - ள்.) யோய்க்கஞ்சனுயிரை யொழிதது, அக்கொடியோனாட்டிற் குடி புகுந்தார்கள். பூணுலனியும் உபநயனத்திரியையையும் பொருந்தினார்கள். விரி வாகிய பிரபலமான நூல்களை யாராயந்தார்கள். எ - று. (கஉக)

சாந்திக ஓற்றுழிச சாராதார் - நீந்துக லைக்கட னேடி.
யேய்நதன மென்னவி ரப்பப - போநதவ னனப்பு ரிந்தான்.

(இ - று.) மேற்கூறிய சாந்திகனென்னும் ஆந்தணிடஞ்சார்ந்தார்கள். சாஸ்திரக்கடலை நீந்தத்தேடி வந்தோமென்று பிரார்த்திக்க, சாந்திகனும் அன் புற்று அதற்கிணங்கினான். எ - று. (கஉஉ)

ஆலுறு நூலுறு பத்து - நாலுமு டித்துந வினார்
சீலுறு தெக்கணை கேளா - நூலுறு மாபபு வனாரன்.

(இ - ள்.) ஒன்று சேர்ந்துள்ள அறுபத்துநான்கு கலை நூனங்களைபுங் கற்று முடித்து, விடை கேட்டார்கள். புனிதமாகிய தக்ஷிணை கேளாத உபவீதந தங்கிய மாப்பினையுடைய சாந்திகன கண்ணனை நோக்கிக்கூறுகின்றான். எ - று.

என்னுயி ரேயதொ மைநதன - முன்னாரின் மைமொ ழிந்தா
னன்னநெடுங்கட லாட - வினனுயி ருணாதி டங்கா.

(இ - ள்.) என உயிர்போனற புத்திரனொருவனிருந்தான். சில காலத் திற்கு முன்னா, உன திருநாடத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டே, அப்பெருங்கடலில் நீராடுகையில் முதலை அவனுயிரைப்பருகியது. (கஉச)

அகுகும ரற்றரி லாமென் - றுககம னத்தினு ரைத்தான்
மிக்கதொ தேரினவி ரைந்தா - மைக்கட னுய்க்க வந்தான்.

(இ - ள்.) அகுகுமாரனை வருவித்தளித்தால தக்ஷிணை யாகுமென்று ரைந்த மனதோடு சொல்லினன். அவவிருவரும் மேனமை வாயந்த ஒருதேரில் உடனே யேறினார்கள். கரிய கடற்கிறைவனாகிய வருணன் வந்தான். எ - று. (கஉரு)

பிள்ளை ரற்கெதிரா பேச - வுள்ளநடுங்கியு ரைப்பான
வள்ளுகிர் வனறலை வனமீ - னள்ளலபு தைத்தத நுந்தி.

(இ - ள்.) அப்புத்திரனைத்தருமபடி வருணனை நேரே கேட்க, வருணன் மனநடுக்கெய்திச்சொல்லுவான். கூரிய நகங்கனையும் கடினமான தலையையு முடைய முதலை அகுகுமாரனைக்கொன்று சேற்றிற புதைத்தது. எ - று. (கஉ௬)

என்னவ முற்கணி றைப்ப - வனனதனைப்பிள வாக்கித
தென்னிலை யென்னெதிரா சேர்ந்தா - ரின்னய மாகவி சைத்தார்.

(இ - ள்.) எனக்கூற, அவ்விருவரும் விழிகளில் நெருப்புப்பிபறி பறக்க, அம்முதலையை இருகூறுகப் பிளந்து, தென்றிசையிலுள்ள என்முன்னேவந்து இனிமையாகவும் நயமாகவும் புதல்வனைத் தரச்சொன்னார்கள். எ - று. (கஉ௭)

யானதி நெஞ்சமி ரங்கிப் - போனவு யிரப்பொறை யோடு
மூனமி லாமறை யோனை - மானவா தமமுனம வைத்தேன்.

(இ - ள்.) நான் அவர்கள் வேண்டுகோளில் மனமிரங்கி, இழந்தவயிரோடு அழிவில்லாத அவவந்தண்ச்சிறுவனை அவவிருவர்க்கு முன்னா வருவித்து விடு த்தேன். எ - று. (கஉ௮)

தேரின மைத்தனா செனரு - ரோரூரு, வக்குமு னுயத்தார
வராகட லாடை வளைக்கும - பாரீர, செய்தினி பன்னாள்.

(இ - ள்.) அப்புதல்வனைத் தாமேறிவநத தேரிலேற்றிக் கொண்டு சென்று
ஒப்பற்ற தமது குருவின்முன் காணிக்கையாக விடுத்தார்கள். அவர்பால் விடை
கொண்டு சென்று நெடிய கடலாடைபோர்த்த பூவுலகத்தைப் பலகாலம் அரசு
செலுத்தினார்கள். எ - று. (கஉ௯)

மாயவ நெண்ணைவ மூத்திப் - போயவு ரீர்ப்பொறை பெற்று
னீயெனை யெனனைநினைநதா - பெயது கேட்டரு நென்றான்.

(இ - ள்.) கண்ணன் அப்போது என்னைத் துதிசெய்து, அவ்வநதன்ச்
சிறுவனது இறந்தவுயிரை மீண்டும் பெற்றுக்கொண்டனன். நீ விரும்பியத
னைக் கேட்டருளவாயாக வென்றனன். எ - று. (க௬௦)

காமனை யன்றுக னன்றோ - னாமந வினறவாக கல்லால்
யாமொரு வறகெரி யேமோ - நீமன னஞ்சனினைத்து.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், காமனை யெரித்தருளிய சிவபெருமானது திரு
நாமத்தை ஒதுபவர்களுக்கன்றி, நாம வேறொருவாக்கும எளியவர்களோ? ஆத
லால், நீ இதைக்கருதி மனதில அஞ்சவேண்டாம். எ - று. (க௬௧)

என்றிய மன்சில சொல்லக - கன்றுக ருத்தது காலன
சென்று சிறதைதெ ளிநதா - ன்னொரு முணமை நயநதான்

(இ - ள்.) என்று சிலவாரத்தைகளை இயமன சொல்ல, வருத்தமுற்ற
மனமுடைய காலனனவன், கலக்கமெய்திய தன் மனந்தெளிந்தவனாய், மேற்
சொல்லியவற்றின் நன்மையையும் சத்தியத்தையும் அறிந்து சந்தோஷித்தான்.

சீலனெ னுஞ்சிறு செலவன் - மாலேவ ணங்கன் மறந்து
பாலவி லோசனா பாதங் - காலமு ணாநது களித்தான்.

(இ - ள்.) சீலனென்று சொல்லப்படும் அவவேதியச் சிறுவன், அது
முதல் விஷ்ணுவின் வழிபாடுபுரிதலை மறந்து, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ
பெருமானது திருவடிகளை (கால உச்சிமாலையென னூர்) திரிகாலங்களிலும் தரி
சித்து மகிழ்வெய்தினான். எ - று. (க௬௨)

மைக்கடன் மாநில மனனித - தொகக சிறப்பொடு துயத்தா
றொக்கலெ னுங்கிளை யோடு - மக்கயி லாயம டைநதான்.

(இ - ள்.) கரியகடல் சூழ்ந்த பூமியில் நிலைத்திருந்து, தொகுதியாகிய
சிறப்புடன் போகங்களை யநுபவித்தவனாய், உறவினரெனது கூட்டத்தோடும்
அநதக்கலாயபதவியையடைநதான். எ - று. (க௬௩)

கலநிலைத்துறை.

மற்று மோகத்தை நிகழ்ந்தன வரனமுறை கேட்டி-
தெற்று வெண்டிரைச சரையுவென ரொருநதி சிறக்கு
மெற்று வாரதிரை யுலகுள் னினையொழித் திவா
ஹற தன்கரை நந்தியங் கிராமமொன றுளதால்.

(இ - ள்.) நடந்ததாகிய பிற்தொரு சரித்திரமுள்ளது. சாங்கோபாங்கமா கக கேட்பாயாக. மோதுகின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய சரையுவென்னும் சிறப்புத்தங்கிய ஓராறுள்ளது. ஏதிரத்தேறுங் கொடிய அலைகள் தங்கிய அந்நதிககரையில், உலகினரது தீவினைகளை யகற்றுட்படி நந்திக்கிராமமென்னும் ஓரழகிய நகரமுள்ளது. எ - று. (கரு)

அக்கிராமத்தி னருமறை தந்தகோத் திரததுட்
புக்க வேதிய நிருவாபுட கரனெனும் பெயரோன்
மிகக மாநிலப பாதக மவையெலாம விரளி
பொகக மேவிய வாககைப னிருவரி லொருவன்.

(இ - ள்.) அந்தக்கிராமத்திலே, அரியவேதியா குலத்திலே பிறந்த வேதியா இருவரிருந்தனா. அவரில், ஒருவன புட்கரனெனும் பெயராவதித்தவன். அவன்பெரிய நிலவுலகிற் செய்யப்படும் பெரும் பாதகங்களெல்லாங் கூடியோருருவாயப் பொருந்திய தேகமுடையவன். எ - று. (கரு)

ஒருவ னாயிரம பெயருடை யமலனை யொருங்கே
கருதி யனபொடு மெனபுநெக் குருகுறுங் கருத்தான்
மருவ ருநதுழாய் மாலிகை மாபினை மனத்தாற
பொருவ ருநதிரு வெட்டுடமுத தல்லது புகலான.

(இ - ள்.) மற்றொருவன், ஆயிரத்திருநாமங்களையுடைய மலரகிதராகிய சிவபெருமானை ஏகமனதோடு தியானித்து அனபுடன் எலும்பும் நெகருவிட் நெகத்தகக மனமுடையவனாகிய, மணங்கமழுந் துளவ மாலைதரித்த மாபையுடைய திருமாலின் ஒப்பற்றுச் சிறந்த அஷ்டாக்கூரத்தையனறிப் பிறிதொன்றைத் தியானிக்கான். எ - று. (கரு)

படமொ ராயிரம பரபரிய பாபபனை யவற்கு
மடல ளிழகதிடு நறுமல ருந்ச்சனை வழங்கிக்
கடவுண் மறநிலை யெனறுளக கருதகொடுங் கனிவா
னுடனி கழந்திவற பூரனை புரிந்தினி துவப்பான.

(இ - ள்.) ஆயிரம் படங்களைப்பாப்பிய ஆதிசேடனாகிய சயனத்தையுடைய திருமாலுக்கு, இதழ்கள் விகசித்த மணந்தங்கிய மலர்களானருச்சனை புரிந்து, வேறுகடவுளிலலை யெனனும் மனதோடுருகுவான். அதனோடு ஏனைத்தேவரையும் இகழ்ச்சிகூறி இத்திருமாலையே பூசைசெய்து இனிதாகக் களிப்படைவான். எ - று. (கரு)

அணைய காலையி லததிரு மாநக ரதன்பாற
புணைய நலலநந் துறந்தவப புட்கரன றனை
நினையு மிககணங் கொணாகென நானிகழத் திடலும
வினைசெய் தூதாபோய மயக்கினு லவனறனை விடுதது.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், அந்தச்சிறந்த பெரியநகரத்தில், அலங்கரிகின்ற நலல தருமநெறியை யொழித்த அப்புட்கரனென்பவனை, எண்ணுகின்ற இக்கணத்திலேயே கொண்டுவருகவென்று நான் சொல்லியவுடனே, எனது ஏவல்புரியுந் தூதுவாள்போய் மயக்கத்தினுலே அப்புட்கரனை விட்டுவிட்டு.

புள்ளு யர்த்தவன் திருவடித் தாமரை போற்றி
யுள்ளி நெகருறு வேதியற் கொணாதன ருணர்ந்து
வெள்ள வெம்படைத் துதரை வெகுண்டன நெருநீ
ரெள்ளின் மாதவத் திவனையென கொணாதனி ரென்ஊ.

(இ - ள்.) கருடனைக் கொடியாக வுயர்த்திய திருமாலின் திருவடித்தா
மரைகளைத் துதிசெய்து தியானஞ்செய்து நெகருருகும் மற்றோராதனைக்
கொண்டுவந்தார்கள். அதனையறிந்து கணக்கிலாத கொடிய ஆயுதங்களையுடைய
எனது துவரைநோக்கி, நீங்கள் இகழ்வற்ற பெருந்தவமுடைய இவரையேன
கொண்டு வந்தாகளென்று கோபமுற்றேன. எ - று. (கசு)

எடுதத பாதக னவனைவிட் டிவற்கொணாத திடலாற்
கடுதத சிந்தைவிட் டிவற்கொரு நன்னெறி காட்டி
விடுதது விட்டன னாகவன் நன்னகா மேவிப்
படுதத பாம்பினைப் பள்ளியோற பழித்திது பகாவான்.

(இ - ள்.) மிகப்பாதகமுடையவனாகிய அப்புட்கரனை விடுதது இவனை
யழைத்துவந்தபடியால், இவனமேற கோபிக்கும் எண்ணத்தைவிட்டு இவனுக்
கொரு நல்வழியைக்காட்டி விட்டுவிட்டேன. அவன் உடனே தன்நகரமடை
ந்து சேஷசயனத்தில் அறிதுயிலபுரியும் திருமாலே நிந்தித்தது இப்படிச் சொல்
லுக்கினான். எ - று. (கசு)

இறந்து ழித்தன திணையடித தாமரை யெனக்குச
சிறந்து நல்குமென் றினறள வருசசனை செய்தேன
மறந்த நுந்திகி ரிப்படை நாயகன மறந்தான
றுறந்து ழிச்சிவ மனறிமற நிலையோர துணையே.

(இ - ள்.) இறந்தகாலத்தில், தமது உபயபாதங்களாகிய சிறந்ததாமரை
மலாகளை எனக்குச் சிறப்போடு கொடுப்பாரென்று கருதி, இன்றுவரையில்
அருச்சுனையெனவேன, கொடுக்கொழிப்பிரியும் சகரப்படைதானாகிய திரு
மால் என்னைமறந்தனா. ஆதலால், உடலவிகையில், ஆனமாகளுக்குச் சிவ
மன்றித்ததுணையாயுள்ளது வேறிலலை. எ - று. (கசு)

எனநி னைந்தணி நீற்றொடு மிலங்குற நின்றான்
புனைச டைப்பிராற கினியன பூசனை புரிந்தான்
பனக மாநிலச சிறப்பொடு மிருந்தனன பன்னா
ளனகன் வைகுறுங் கயிலைபோய்க் கடைமுறை யடைந்தான்.

(இ - ள்.) என்று கருதி, அழகிய திருநீற்றொடு பிரகாசிக்க நடப்பவனாய்,
அலங்கரிகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு இனியனவாகிய சிவ
பூசையைச்செய்தான். ஆதிசேடனார் சுமக்கப்பட்ட பெரிய பூமியிற் பலகாலம்
சிறப்புடன் வாழ்ந்திருந்தான். இறுதியாக, சிவபெருமான எழுந்தருளியிருக்குங்
கையிலிருந்தோய்ச்சோந்தான். எ - று. (கசு)

ஆத லானுமற றரிமுதற் றேவாககு மஞ்சேன்
மாது பாகனை வழுத்துநர் மழுப்படை யவனைத்
தீதி நெருஞ்சொடு நினைப்பவ ரவன்றிரு நாம
ய்து கொண்டவ ரெதிராதுறிற் பணிந்தடி வீழ்தி

(இ - ள்.) ஆனபடியாலும், திருமால் முதலிய மற்றத்தேவர்களுக்கும் அஞ்சவேண்டாம். உமாசமேதனாகிய சிவபெருமானைத் துதி செய்பவர்களும், மழுபாயுதநதாங்கிய அவ்விறைவனைக்குற்றமில்லாத மனதோடு தியானஞ் செய்பவர்களும், அச்சிவபெருமான் திருநாமத்தைத் தமது பெயராகக்கொண்டவர்களும் எதிர் வருவார்களாயின், அவர்கள் பாதங்களிற் பணிவாயாக. ஏ - று.

இன்னு மோர்மறை யுனக்குள தியம்புவன் கேட்டி
கன்னி யம்பிகை யாங்கவள கருணைவான் புதல்வா
மின்னு சூறபடை நந்திவெள விடைசசிவ னடியார்
மன்னு காளர்மா சாததாநம வயிரவக் கடவுள்.

(இ - ள்.) வேறொருகையுமுள்ளது அதனையும் உனக்குச் சொல்லுவேன். கேட்பாயாக, அழியாமையுடைய உமாபிராட்டியும், அப்பிராட்டியின் திருவருள் மிகுந்த புதல்வர்களும், மின்னலைவிசுஞ் சூலாயுதமேந்திய நந்திதேவரும், வெள்ளிய இடபாருடாகிய சிவபெருமானாக கடியவர்களும், நிலைபெற்ற மகாகாளரும், சிறந்த ஐயனரும், நமது வைரவக் கடவுளும். ஏ - று.

நங்க வாக்குள பெயரெவ ருரைக்கினு மிவரைப
பூங்குழற்செழு தநிலை நெடுந்தொலை போதி
யாங்க வாக்குள பெயரெவா பொறுக்கினு மவருக்
கோங்க ருங்கதி யுளதுமற் றநிலை யுரைக்கேன்.

(இ - ள்.) ஆகிய இவர்களுக்குள்ள திருநாமங்களை யாவா சொன்னாலும், இப்படிப்பட்டவர்களை அழகிய பாதங்களிற் பணிந்துகொண்டு அப்போதே அங்கிருந்து நெடுந்தூரத்தே போயவிடக்கடவாய். அப்படிப்பட்ட அவர்களுக்குள்ள பெயர்களை யாவர் தரித்திருந்தாலும் அத்தகையினருக்கு உயரவாகிய பெரிய முததியுண்டு. அத்தன்மையையுஞ் சொல்லுகின்றேன். ஏ - று. (கசசு)

மல்ல லம்பழ னத்தொடுஞ் சிறந்ததோர் மகத
வெலலை நாட்டகத் தருமறைக் குலத்துவந் துதித்தான்
பல்பெ ருமபவக் கிளையெலாம் விளைக்குமோர் பதகன்
றுறலலை வல்லிருட் கங்குளிற் பிறாமனை துழாவும.

(இ - ள்.) அழகிய வளநதங்கிய வயல்களோடு மேயப்பட்ட மகதநாட்டின் ஓர் எல்லையில், அருமையாகிய வேதியாகுலத்தில வந்து பிறந்தவன். பலவகைப்பட்ட பெரிய பாவத்தொகுதிக ளெல்லாவற்றையும் விளைவித்த பெருமபாதகன். பழமையாகிய வலிய இருளன்றைந்த இவ்வில பிறா மவிவியைத் தழுவுவான். ஏ - று. (கசசு)

கொலைக்க நெதொழிற் கஞ்சலன் மதுக்குடித் துழலு
மலைக்கு மாககளை யாறலைத் தருமபொருள கவரும்
புலைக்கு லத்தறிற் புலவுணுங் கண்மயம பொருநதா
னுலைத்த முறகணு னொளிபடக் கானகத் துறையும்.

(இ - ள்.) கொலையாகிய கொடுஞ்செயலுக்குப் பயப்படாதவனுய்க் கட்டுகுடித்து உழல்வான். மிருகங்களைக் கொல்லுவான். பிரயாணஞ் செய்வோரைத் தடுத்தி அவர்களை அரும்பொருள்களை யபகரிப்பான். நீசகுலத்திற் பிறந்தவர்களைப்போல மாமிசமுண்ணுவான். கொல்லுணைக்களம்போலத் திப்பொறி சிந்தும் விழியையுடையவனுய்த் தாட்சணியமில்லாதவன், காடுகளில மறைந்து வசிப்பான். ஏ - று, (கசஅ)

அத்த னிககொலைப் பாதக னாங்கவ னெருநான்
மைதத காரிருட கனைபெயன் மழைநடு நானிற
கைதத சிந்தையக களவனோ கடிநகா புருந்து
மெயதத விப்பொருவ கவாதலுங் காவலர் வெகுண்டார்.

(இ - ள்.) அந்த ஒப்பற்ற கொலைப்பாதகனும், வெறுக்கத்தக்க மன
முடையவனுமாகிய அததிருடன், அங்கே யொருநாள மைபோலும் இருள் நிற
முடையதாய்க்காச்சுணையோடு கூடிய மேகம் மழைசொரியும் நெராததிரியில்,
ஓர் காவலபூண்ட நகரத்தையடைந்து, உண்மையான ஒப்பற்ற பொருளைத்
திருடவும், அங்கிருந்த காவலாட்கள் கோபமுற்றாகுள் எ - று. (கசக)

வெருவி யோடினன காவலா தொடர்ந்தனா வெகுண்டு
துருவு களவனைக் காண்கிலா சுவட்டடி தொடர்ந்தா
கருவி யேந்திய கையினா பிற்படக் களைத்தா
நெருவ னாங்கவன றனனோடு முடனகலந துறநுன்.

(இ - ள்.) அஞ்சியோடினன். காவலாளிகள் கோபிததுத தொடர்ந்தா
கள். ஓடிய திருடனைக் காணாதவர்களாய்க் காற்சுவட்டடிபற்றித் தொடர்ந்தா
கள். ஆயுதநாங்கிய கையையுடையவர்களாயப் பின்தொடர்ந்தோடிச் சோந
தாரகள் ஒருவன்மட்டும அவனோடே தொடர்ந்தோடிச் சென்றான். எ - று.

உறந் காட்டி டைப் பிடிபிடி யெனத்தொடர் துறநுன்
மறந் வனஞால கெடபுழி யொருவரி வேங்கை
முறந் கனபுழை முழையகன் நிவனெனா முழங்கி
யொறறை வானபதத் தடித்தலுங் காவல னுலநதான்.

(இ - ள்.) அவனை நெருங்கிய அக்காட்டிலே பிடிபிடியென்று சொல்லிக்
கொண்டே தொடர்ந்துபோனான். அக்காவலானது ஒசையைக் கேட்கை
யில் வரிகளையுடைய ஒரு புலி மிக்ககனந் துவாரத்தோடுகூடிய குகையினின்று
இக்காவலாளியெதிரே உறுமி, பெரிய தனது ஒற்றைக்காலால் அடிக்கவும்
அக்காவலன் மடிந்தான். எ - று. (ககிக)

துரநத் காவல னிறத்தலு மிவன்றுயா துறந்தான்
பரநத் கானிலொர பபபைபுக கொதுங்கினன பதுங்கிக்
கரநது நப்புகு நெறியெலாங் காவலொற றுணாநதா
னரநதை வெமபசி யுடறறலி னவணிகந் தகனநுன்.

(இ - ள்.) தன்னைத் துரத்திவந்த காவற்காரன இறந்தவுடன், இததிரு
டன துயர்மொழிந்தான். பரவிய அக்காட்டில் ஒரு கொல்லையிற பிரவேசித்து
ஒதுங்கி மறைந்திருந்து, தான் மறைவாகப் போகும் வழிகளிலெல்லாம் காவ
லாட்களுண்டோவென்று ஒற்றராலறிந்துகொண்டான். துயரஞ்செய்யுகடும்
பசி வருத்ததுவதால் அங்கிருந்து பிரிந்து புறப்பட்டான். எ - று. (ககிஉ)

வலலி யநதொகு மருவரை முடுக்கின் வழிபோய்க்
கலலி ருஞ்சுர நெடுநெறி யொருதனிக் கடந்தா
னெல்ல சென்றனன் கேரள நாட்டக முற்றான்
நெல்லை நல்லறம் புரியுமந் நாட்டகந் தொக்கான்.

இ - ள்.) புலிகள் கூடிய அரிய மலைகளிலுள்ள குகைகளின் வழியேபோய், கற்கள் நிறைந்த பெரிய பாலைவனமாகிய மிக நீண்ட வழியைத் தனியே ஒரு வஞ்சக்கடந்து மிக விரைவாயோடிக்கேரளநாட்டிற் சேர்ந்தான். பழமையாகிய நல்ல தருமங்களைச் செய்யும் அக்கேரளநாட்டையுற்ற அக்கள்வன். எ - று

புனிதொ டாநதவற பதங்கொடு கோறலும் பொய்மமை
நலிவி யாக்கிர பாதனைன் றெருதனி நாம
மலித ரச்சில நாளகழித தொழிநதனை மானடா
னெலிது ரநதெழு பூசைபோ லெமாபிடித திழுததா.

(இ - ள்.) புலி தொடர்ந்ததெனும் அப்பததை முதலாக அமைத்துக் கொண்டு கொலைசெய்தலையும் பொய் பேசுதலையும் நீங்கிய வியாக்கிரபாத என்னும் ஒரு ஒப்பற்ற திருநாமம் தனக்குவழங்குமபடி சிலநினைவுகளசென்று தன ஆயுள்நீங்கி யிறந்தான். எலியைத் துரத்திக்கொண்டு செல்லும் பூனையைப்போல் எமது தூதர்கள் அவனைப் பிடித்திழுத்தார்கள். எ - று. (கஞ்ச)

பிடித்தி ருந்திற புயவரை யிறுகுறப் பிணிததா
ரடிதது ரபினா புரந்தொறுங் குருதிதொட டலைப்பான
கொடிக்க யிறொடுங் கொணாநதனா சிவகணக குலத்தோர்
துடிதது யாநதனா முனமறித தாரமா தொடுததா.

(இ - ள்.) பிடித்துப்பெரிய வலிதங்கிய தோள்களாகிய மலைகளை இறுகுப் படி கட்டி அடித்துக் காச்சித்தார்கள உடல்முழுதும் உதிர்ம பெருக்கெடுக்கும்படி கட்டிய பாசத்துடன் கொண்டுவந்தார்கள், உடனை சிவகணங்களாகிய கூட்டத்தினர் கோபாவேசமுற்றவர்களாகி ஆகாயவழியாய் முன்னேநின்று தடுத்தது யுத்தஞ்செய்யத் தொடங்கினார்கள். எ - று. (கஞ்சு)

காலொ டிநதனா கண்மணி தகாநதனர் கைபோய்
மேலெ முந்துகள் குருதிநின் றலைப்புற வெருவிச
சூல வெம்படை யிழநதனா நமமுடைத் தூதா
பாலெ னத்தெளி கண்ணின ரெமமுழைப் படாநதா.

(இ - ள்.) நமது தூதர்கள் காலொடிந்தார்கள். கண்மணிகள் பெயராகப் பட்டார்கள். கையறுபட்டு மேலெழுந்து பாயும் உதிர்வெள்ளம் ஓயாதிழியப் பயந்து, பெரிய சூலாயுதத்தை யிழந்தார்கள். பாலபோற்றெளிந்த வீழிகளையுடைய சிவகணங்கள் எம்பாற சோந்தார்கள். எ - று. (கஞ்சு)

இரக்க மினறிய வியாக்கிர பாதனை யெடுத்தப
புரக்கு நல்லொளி மானமீ தேற்றினா போனா
வரப்பெ ருந்திறச சிவகுலக் கணத்தவா வானத
துரப்பு துறதுமி முழக்குறக கயிலைகொண் டெத்தார்.

(இ - ள்.) கிருபையற்ற வியாக்கிரபாதனைத் தூக்கி, யாவரையுங் காக்கும் நல்ல காந்தியுடைய விமானத்தின்மீதேற்றிச் சென்றார்கள். விரும்பினோருக்கு வரகளையுதவும் வல்லபமுடைய சிவகணத்தோர்கள், ஆகாயத்தில் தொனிகும் துறதுமியொலிக்குமபடி திருக்கையத்திற்குக் கொண்டோய்ச் செலுத்தினார்கள் எ - று. (கஞ்சு)

வெள்ளி யங்கிரிப் பரஞ்சுடர் வியாக்கிர பாத
னுளளு நத்தரு கெனப்புகுந் தரனு ருவந்தான்

நெள்ளு கங்கைகு டெம்பிரான் சிதம்பரத் தணைபு.
 ளெள்ளி லெமமடி யானபெயா பொறுத்தனை யென்னு.

(இ - ள்.) வெள்ளி மலையாகிய கைலாயத்தில் வீற்றிருக்குந் சிவபெருமான, வியாக்கிரபாதனை உள்ளழைத்துவருக எனக்கட்டளையிட, அவனுட்புகுந்து சிவபெருமானறிருவருளுக்கும் கிழிவுற்றான். தெளிவாகிய கங்காநதியையணிந்த சிவபெருமான சிதம்பரத்திலுள்ள சிறசபையிலே நமது நடனத்தைச் சதாதரிசிகரும் இகழ்விலலாத நமமடியவனது நாமத்தைப்பெற்றாயென்று.

அவனை யாரருள புரிந்தளித் தாங்கவ ணிருத்திச
 சிவனி ருங்கதி தருதுமென் றருளுறச சிறந்தா
 னிவாத ருமபெருங் குருதிநின் றலைததுற வெமமோ
 தவறி யோடினா சிலாசில ரெம்முழைச சாரந்தா

(இ - ள்.) அவ்வியாக்கிரபாதனை மிக்க கிருபைமிக்குது அங்கிருக்கச் செய்து, பெருமபதி தருவோமென்று சிவபெருமான அருக்கிரங்கைச் சிறப்பெய்தினான். எனது தூதர்கள் ஓடுகின்ற வுதிர்வெள்ளைநெருங்குகொண்டிருக்கச் சிலா தப்பித்துக்கொண்டு ஓடினார்கள். சிலா எம்பாலவந்து சோந்தார்கள்.

தாங்க ளாயிடை யுற்றன யாவையுரு சாற்றி
 யேங்கி நின்றன ரநிலை யெழுந்தனன சென்றே
 னேங்கி மீச்செலுங் கொடுமுடிக கயிலைசென றுற்றேன
 நேங்கு கங்கைகு டெம்பிரான் றிருவடி தெரிந்தேன.

(இ - ள்.) தாங்கள் அங்குற்ற எல்லாத் துன்பங்களையுங்கூறி யேக்கமெய்தினவர்களாய் நின்றார்கள். நான் அப்பொழுதே புறப்பட்டுப்போய் உயர்ந்து மேலோங்கியெழுந்த கொடுமுடிகளையுடைய திருக்கைலாயகிரியை யடைந்தேன். நிறைந்த கங்கையணிந்த எமது சிவபெருமானது பாதங்களைத் தரிசித்தேன். எ - று. (கசு)

தெரிந்தது தூபுரச சேவடி சிந்தையுட சிறப்பப
 பரிந்தது போற்றிநின் நேத்தலு மெமமையாள பரமன
 புரிந்த துன்பொடும போந்தனை யாதெனப போற்றி
 விரிந்த மாநிலத் தவனபுரி பவமெலாம விரித்தேன.

(இ - ள்.) தெரிசித்துச் சிலம்பணிந்த சிவந்த பாதங்களை மனதிற்பதைய அன்போடு பணிந்தது சந்திதியினின்று தோத்திரஞ்செய்யவும், எமமை ஆட்கொண்ட, சிவபெருமான உண்டாகிய துயரத்தோடு வந்தாய் அஃதியாது? என வினவ, உடனே துதித்து, பரந்த பெரிய பூமியில் அவ்வியாக்கிரபாதன் செய்த பாவங்களையெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்தேன் எ - று. (கசு)

திருச்செ விப்புறத் தேற்புழி யெம்பிரான் சிரித்தெம
 மருடபொ ருந்துறு மடியவா நாமமற நெம்பாற
 கருத்து வந்திடு நாமமோ துற்றவா கருத்தி
 னுருத்த பாதகங் கனறபடு பஞ்சிலவெந தொழியும்.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமான திருச்செவியில் ஏற்றுக்கொண்டபோது, கைத்தருளி, எமது திருவருளைப்பெற்ற அடியார திருநாமங்களையும் எமக்கு வீருப்பாயுள்ள திருநாமங்களையும் ஒதுகின்றவர்கள் மனமறிந்துசெய்த பாதகங்களை தீயிற் பட்ட பஞ்சுபோல வெந்து நீங்கும் எ - று. (கசு)

தேவ ருந்தொழுஞ் சின்மய சிதம்பரத் தவையுண்
மேவ ருந்தவ வியாககிர பாதனோ பெயரை
யோவ ரசசுமந திறந்தன னிவனை நீ யுறுத்தாய்
பாவி யாயினும் பயந்திலை யப்பெயர் பாராய்.

தேவர்களும் வணங்குகின்ற சிதம்பரததிலுள்ள ஞானமயமாகிய சிற்சபையிலே வசித்துத் தெரிசிகின்ற அருந்தவமுடைய வியாககிரபாதனது ஒப்பற்றபெயரை நீங்காமற் றரித்திருந்திறந்தான். நீ யிவனைத் தண்டித்தாய். இவன் பாவியானாலும் இவனுக்குரிய அப்பெயரைப் பாராமல் பயப்பட்டாயில்லை. எ - று. (கசுந)

ஆயி னின்னுழை யறப்பழு துளதென வருளும்
பாய்வி டைத்தனிப பரமனைப பின்னரும் பணிந்தே
னைய வெனபிழை பொறுத்தியென நிவற்கரு கிருநத
தூய வேற்படைச சேவலங் கொடியினன் சொல்லும்.

(இ - ள்.) ஆனால் உன்னிடத்தில் நீதிவிரோதம் உண்டென்று அருள் புரிந்து, பாயந்து செல்லுமிடத்தையுடைய வொப்பற்ற சிவபெருமானே, என பார் பொருந்திய தவறுபாட்டைக் கூறித்தருளவேண்டுமென்று மறுபடியும் பணிந்தேன். அப்போது சிவபெருமானுக் கருகிலெழுந்தருளியிருந்த புனிதமாகிய வேலாயுத்தையையும் கிய சேவற்கொடியையுமுடைய முருகக்கூடவுள திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். எ - று. (கசுச)

மறந்தொழிந்தனை முன்னொரு காலத்து மறைநூற
நிறந்தெ ரிந்தருள சதானந்த நெனுந்தவத் திறலோன்
கறங்கு வாராதிரை யுலகெலாந் திரித்தருங் காலே
யறன்கொள சிந்தைய னின்னுடைத் தென்புல மடைந்தான்.

(இ - ள்.) நீ மறந்துவிட்டாய். முன்னொருகாலத்தில், வேதசாஸ்திரத்தினை யுணர்ந்த சதானந்தனென்னுந் தவவலியுடையவன், ஒலிக்கின்ற நெடிய கடல்குழந்த உலகமுழுவதும் திரிந்துகொண்டிருக்கையில், தருமங் குடிக்கொண்ட மனமுடைய உனது இயமபுரத்திற்கு வந்தான் எ - று. (கசுடு)

மண்டு மாநிர யத்திடைசு கிடப்பவர் மறுகங்
கண்டு கணபுதைத் திரங்கின னவரை மெய்க் கதயிற்
கொண்டு போவனென றுளத்தொடுங் குறித்தனன் கூவித்
தொண்டை விமமின றரகர கரவெனச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய பெரு நரகங்களில் வீழ்ந்துள்ளவாகனது துன்பங்களைப்பார்த்து, கணகளை மூடிக்கொண்டு வருந்தினவனாய், இப்பாவிகளை உண்மையாகிய நற்கதியில் விடுவேனென்று தன் திருவுளத்திற் குறிக்கொண்டு, கழுத்து வீங்கும்படி அங்கே நின்று ஹரஹரஹரவென்று சொன்னான். எ - று. (கசுசு)

அன்ன காலையி னிரயநீத் தெழுந்தன ரவர்க்குப்
பொன்னின மானமவெவ வேறெனப் புகுந்துள பொருதி
யெனனை யாளுடை யெம்பிரான் கயிலைவந் திறுத்தார்
கன்ன லொன்றிலாண் டெய்தினை நீயுமிக் கயிலே.

(இ - ள்.) அப்பாவிகள் அப்போது நரகத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டார்கள். பொன்மயமான விமானங்கள் தனித்தனி வந்திருந்தன. அவைகளிலேறி

என்னை ஆளாகவுடைய எமது சிவபெருமானது கைலாயத்திற்குவரது சோஷ் தராகள். ஒரு நாழிகைக்குள்ளாக நீயும் அங்கிருந்து, இக்கைலாயகிரியை யடைந்தனை. எ - று. (கௌ)

நிரய முற்றுற வறிதுபட்டனவென நிகழ்த்தி
யிரைபு னற்சடை யெம்பிராற் றெழுதுநின் றிசைத்தா
யரணு ரைததன வன்றுகொண் டயாததனை கொல்லோ
நரக மில்லையென் னுமமோந தறிந்தவர்க் கென்னு.

(இ - ள்.) நரகங்களெல்லாம் வெறுமையாயுள்ளன வென்றுரைத்து, ஒலித்தின்ற சங்கரத்தியையணிந்த சடையையுடைய எமது சிவபெருமானை வணங்கித் திருமுன்னே நின்று விண்ணப்பஞ்செய்தாய். அதற்குச் சிவபெருமான், என திருநாமங்களை யறிந்து தியானஞ் செய்வோருக்கு நரகமில்லையென்று அப்போது திருவாய்மலாதருளியதை மனங்கொண்டு மறந்தவிட்டனையோ? எ - று. (கௌ)

எளதை யெம்பிரான் றிருவரு னுமமொன் றெடுத்தத்
தந்த நாவின் ரெமமினித தலைமையிற் சிறப்பா
ரந்த நாமமற் றிருசெவி குளிர்ப்புற வறிந்தார்
பைந்து ணாசசெழுந கொன்றையான் றிருவடிப் பதிவார.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருவருள்பொருத்திய திருநாமங்களொன்றை யெடுத்துரைக்கும் நாவுடையவர்கள், எம்மைப்போல இவ்வகை முதனமையான சிறப்பெய்துவார்கள் அவ்வகைத் திருநாமங்களைத் தங்கள் இருசெவிகளும் குளிர்மபடி கேட்டறிந்தவர்கள், பசிய பூங்கொத்தாக வுள்ளசெழிய கொன்றைமலையுடைய சிவபெருமான திருவடியிறசேர்வார்கள்.

சாத நிந்துமற றநிகில ராமென விழைததாய்
தீது செய்தனை செயததகு மெனபன செய்யா
யாத லாலெதிர நிற்கலை போதியென் றருள
மீது எளதனில் வெருவரத தொழுதனன மீண்டேன்.

(இ - ள்.) இதனை யறிந்திருந்தும் அறியாதவர்களைப்போல இவ்வகைக் காரியஞ்செய்தாய். செய்யதக்க காரியத்தைச் செய்தாயில்லை ஆதலால், நீ முன்னே நிலலற்க. செல்க எனத் திருவாய்மலாதருளியவுடனே, என் மனதில் பயம் உண்டாதலிற் பணிந்து அங்கிருந்து திரும்பினேன் எ - று.

இவையெ லாமுனக் கெடுத்தெடுத்திசைத்தன னினிரீ
யவையெ லாமளந தறிந்துதென் றிசைபுரந தளிப்பாய்
நவையெ லாமபொறுக கினுமரன் றனனுடை நாமந
தவறி னப்பிழை பொறுக்கலன் முனிவுதந தருளும்.

(இ - ள்.) இவையெல்லாவற்றையும் உனக்கு எடுத்தெடுத்துச் சொன்னேன். இனி நீ அவையெல்லாவற்றையும் மனத்திலுணர்ந்து இயம்புரத்தைக் காக்கக்கடவாய், சிவபெருமான் நாம செய்யுந் குற்றங்களையெல்லாம் மனம் பொறுத்திருந்தாராயினும், தமது திருநாமத்திற்குத் தவறு செய்வார்களாயின் அக்குற்றத்தைப் பொராதவராய்க் கோபஞ்செய்தருளுவர். எ - று. (கௌ)

என்று காலனுக் கியமனோர் துணர்த்தின னிதன்மேற்
சென்ற சிந்தையன காலனு மவவழிச சிறந்தா

என்று கொண்டெவர் சிவன்றிரு நாமத்தை நவின்ரு
ரன்றி யார்பொறுத் துளரவர் பெருமையா ரளபபார்.

(இ - ள்.) என்று, இவ்விதமாகக் காலனுக்கு இயமன் அறிந்து தெரிவித்
தான். இதன்பிறகு, தெளிந்த மனமுடைய 'காலனும் அப்படியே நடந்து
சிறப்பெய்தினான்' நன்னெறியைக் கைக்கொண்டு சிவபெருமான் நிருநாமத்தை
எவர்கள் ஒதுகின்றார்களோ அல்லது அத் திருநாமத்தைத் தமது நாமமாகத் தரிசு
கப்பட்டுள்ளார்களோ அவர்கள் பெருமையை அளவுபடுத்த வல்வோர் யார்?
(ஒருவருமில்ர்.) எ - று. (கௌ)

பூதி பூசினு முருத்திர மாமணிப் புனையன்
மீது கொண்டவர் மிலையினு மஞ்செழுத துண்மை
யோதி யோரினு மரன்றிரு நாமமோந துறினுந
தீது தீராதவர் முழுமுதற் றலைவரிற் சிறப்பார

(இ - ள்.) திருவெண்ணீரணிந்தாலும், சிறந்த உருத்திராகமணி வடத்
தை யுடலிற் பூண்டாலும், பஞ்சாககரத்தை உண்மையனபோடு ஜபித்துத்
தெளிந்தாலும், சிவநாமங்களை ஆராய்ந்தறிந்தாலும், அவாகள தங்குற்றங்க
ளகன்று முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானைப்போலச் சிறப்பெய்துவார்கள்.

எனவெ ட்த்தெடுத்திருடிகட் கியமபினன் சூதன்
மனனு வந்தவர் வரஹமுறை கேட்டுள மகிழந்தார்
புன்னெ டுஞ்சடைப் புங்கவற கினிதுறு விரத
மினியு ரைக்குதுங் கேட்டிரென் றிருத்தவ னிசைப்பான்.

(இ - ள்.) என்றிப்படி, சூதமுனிவா நைமிசாரணிய முனிவாகளுக்கு எடுத்த
தெடுத்துக் கூறியருளினா. அவாகள மனமகிழ்ந்து முறைப்படி கேட்டுச் சித்த
முவந்தாகள. கங்கையாறு தங்கிய நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமா
ளுக்கு இனிமைசெய்யும் விரதங்களை இனிச்சொல்லுவோம் கேட்பீர்களாக
என்று பெருந்தலமுடைய சூதமுனிவா சொல்வாராயினா எ - று. (கௌ)

சிவநாமமான்மியச்சருக்க முற்றிறு.

—
ஆ. திருவிருத்தம். ௧௦௯௩.

—
ஒன்பதாவது

சிவவிரதமான்மியச்சருக்கம்.

—
அறுசீர்க்கழ்நெடிலாசிரிய வீரத்தம்.

தொல்லையவல் கிண்கழித்துத் தருஞ்சோம வாரமா திரைநோன்
பன்றிப், புல்லியவு மாமகேச சரஞ்சிவராத் திரிமுறையிற பொருந்த
நோற்கப், பல்வினையுந தொலைத்தடுகே தாரமண விரதமிவை பரம
னோனபு, கொல்லுறுசூற் படைவிரத மெனுமெட்டுரு சிவவிரதங்
குணிககுங் காலே.

(இ - ள்.) சிவவிரதங்களைச் சொல்லுமிடத்தில், பழமையாகிய தீவினைகளை நீக்கி, நன்மையைத்தரும் சோமவார விரதம் திருவாதிரை விரதம், இதுவே யல்லாமல் இதனோடு சேர்ந்த உமாமகேசுவர விரதம், சிவராதத்ரி விரதம், சிவாகம் முறைக்குப்பொருந்த அநுஷ்டித்தால் பல பாவங்களையும் போக்கிக் காக்கின்ற கேதாரநாத விரதம், திருமண விரதம் ஆகிய விவற்றுடனே, சிவபெருமானாகுரிய விரதமாகிய பகைவரை யழிக்கத்தக்க பாசபத விரதம், அஷ்டமி விரதத்துடன் எட்டுமாம். எ - று.

(க)

சித்திரைபூ ரணைப்பக்கஞ் சுககிரவார மபயில்வார தீமை தீர்த்து முத்திரை மைப்பசிபுத் திரத்தொடுமா நவமியிவை மூன்றாம் பச்சைத் தத்தைமொழி யுமைவிரதந தநதிமுகன விரதமெள்ளி சதூததி யன்றி யொத்ததுமார கழிசட்டி யிவைமூன்று மாங்கவனுக் குரியனோன்பே.

(இ - ள்.) சித்திரைமாச பூவபகக் சுககிரவாரமும், அநுஷ்டிப்போருடைய பாவங்களை விலக்கி போடசத்தைத் தரும் ஐப்பசிமாச உத்தி நக்ஷத்திரமும். மகா நவமியுமாகிய இயமூன்றாம் பச்சைக்கிளிபோலும் மொழியையுடைய உமாதேவி விரதங்களாம். யானைமுகமுடைய வீராயக்கடவுளுக்குரிய விரதங்கள் சுககிரவாரமும் சதூததித்தியும் இவையன்றி மாகழிமாசத்திலவரும்சஷ்டித்தியும் ஆகிய இயமூன்றாம் அவருக்குரிய றோனபுகளாய். எ - று.

(உ)

ஐப்பசிவெள விககிழமை காரத்திகைகாரத் திகைச்சட்டி யனைய மூன்றுங், கொற்படுவெற றனிகுதுமா முருகவேள விரதமெவ்ய்யோன குலவு தையிற, கொற்படுஞ் சிறுசிறு ரைப்பரணி யைப்பசிபிற றெருகுத்த வநநா, ன்றபவிகு மிவைமூன்றாம் வைரவறகுற றிடுவிரத முறைககினை மனனே

(இ - ள்.) ஐப்பசிபாச சுககிரவாரமும், மாசமேதோ மும் வரும் காரத்திகை நக்ஷத்திரமும், சாரப்பிறை நக்ஷத்திரத்துடன் கூடிய சஷ்டித்தியும் ஆகிய விட மூன்றாம், வெற்றித்தங்கிய வேறப்படை தாங்கிய முருகக்கடவுளின விரதங்களாம். குரியன மகாராசியல் பிரவேசிகளுந் தைநாதத்தில் சொல்லப்படும் ஆதிவாரமும், சித்திரைமாச பரணி நக்ஷத்திரமும், ஐப்பசிமாச பரணி நக்ஷத்திரமும் என்றுண்டாய இம்மூன்றாம் சொல்லுமிடத்தில் வைரவக்கடவுளுக்குப் பொருந்திய விரதங்களாம் எ - று.

(ஈ)

பரித்திடுசெவ வாய்விரதந திறலவீர பத்திறகுப் பகுத்தனோன்பு. தெரித்தவரன முறைநோற்றா ரிருநிலத்துப் பெருநிதியச் செல்வ ராகி, னிரித்தபெருங் கிளைகளொடு மக்களொடு நலனுகாநது மிருநாள வைகிப், புரித்தபெருஞ் சடைப்பெருமான் றிருக்கைகலை புருநதுக்கி புகுது வாரால்.

(இ - ள்.) காகத்தக்க மங்களவார விரதம், வலிமைத்தங்கிய வீரபத்திரக் கடவுளுக்கு நியமித்த விரதமாகும். மேற்சொல்லிய முறைப்படி அநுஷ்டித்தவர்கள் பெரிய உலகத்திலே யிக்க ஐசுவரியநதங்கிய செல்வர்களாகி, பரந்த பெரிய உறவினருடன் பிள்ளைகளோடும் இம்மைச் சுகங்களை யநுபவித்துப் பன்னெடுநாள வாழ்ந்து, புரிந்துள்ள நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானது திருக்கையாகியிற சோநது முத்தியை யடைவார்கள். எ - று.

(ச)

நங்கிலைநோற றிடுமுறைமை யின்னபரி செனவிசைத்து மினிது கேண்மி, னோங்கியசந திரவாரங் காரத்திகைத்திங் களிற் றெடாங்க

வுதய காலம், வீங்குபுனர் குடைநதுமுன்னாக் குறைமுடித்துச் சிவ பூசை விருப்பிற் செய்து, பாங்கொராமறை யவணையன்னு யனனியையு முடனழைத்துப் பரிநது போற்றி.

(இ - ள்.) இங்கு இவ்விரதங்களை ஆசரிக்கும் ஒழுகு இவ்வகைதென்று சொல்லுகின்றோம். இனிமையோடு கேட்பீர்களாக, பெருமை மிகச் சோம வார விரதம் கார்த்திகை மாசத்தில் தொடங்கவேண்டும். அன்று உதயகாலத் தில் மிகுந்த ஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, முதல் ல் நித்திய காமங்களை முடித் துகொண்டு, சிவபூசையை விருப்புடனே நிறைவேற்றி, நற்குணமடைந்த ஒரு வேதியனையும் அவன மனைவியையும் ஒன்றாக வருவித்து அன்போடு துதி செய்து. எ - று.

(௫)

அன்னவனைச் சிவனாகப் பாவித்தாங் கவளையுமையாப் பாவித் துன்னருநதன் டிலமுதல கொடுத்துத்தா லொருபேய் துகர வேண்டு மன்னுகுதிர மறைந்தருந்தின மிகநன்று சிவபூசை வரம்பி லாதார் முன்னுரைத்த வழிமுயன்று சிவபரன லயம்புகுநது முன்னின் றேத்தி

(இ - ள்.) அவ்வேதியனைச் சிவபெருமானாகப் பாவனைசெய்தும், அவன மனைவியை, உமாதேவியாகப் பாவனைசெய்தும், நனைத்தற்கரிய ஆர்சி முதலிய பொருள்களைத் தானமாகக்கொடுத்து, தான் ஒருவேளைபுணவே கொள்ளவேண் டும். நிலைபெற்ற சூரியன் அஸ்தமித்த பிறகு (அவ்வொருவேளையை) புசித் தால் மிக வீசேடம். சிவபூசை நியமனமுருதவாகள முறையிய முறையே முடித்து, சிவபெருமானுடைய திருவாலயத்தையடைந்து சந்நிதியின முன னின்று துதிசெய்து. எ - று.

(ஈ)

அரனுக்குப் பஞ்சவமிர தத்தினு லபிடேகஞ் செய்விந தந்த வரனுக்குப் பனமலரால் வழிபட்டு மறையவார்போ சனமு நல்கிப் பரணைச்சே வித்தொருபோ துண்கினுமா முபவாசம் பயின்று மறறை யிரவிற்கண் டியிலினுமா மிப்படிநோற பவாகயில யெய்து வாரே.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுக்குப் பஞ்சாமிரத்தத்தினுல் அபிஷேகஞ் செய் வித்து, அவ்விறைவனுக்குப் பல புஷ்பங்களால் அருச்சினை நடத்தி, பிராமண போசனமும் நடத்துவித்துச் சிவபெருமானைச் சேவைசெய்து ஒருவேளையே யுணவுகொண்டாலும் உததமமாம். அன்று முழுவதும் உபவாசம் [படபுஷி] இருந்து அன்றிரவில நித்திரை செய்தாலும் உததமமே. இவ்வாறாக அநுஷ் டிப்பவாகள திருக்கைலாய பதவியை யடைவார்கள. எ - று.

(எ)

இதினிகழ்ந்த தொருகைதீ மந்தினியென் றரசர்குலத் தெய்தி நின்றான், முதனிகழ்த்து வரனமுறையாற சோமவிர தந்தவறான் முய ன்று நோற்கும், புதுமறையோர தமையுமவர பனனியையு மரனுமை யிற புகழ்நது போற்றிப், பதிவிரத முறைதிருமபா ளிவவண்ண நல்லொ முக்கிற் படரு நாளில்.

(இ - ள்.) இச்சோமவார விரத சம்பந்தமாக நடந்த ஒரு சரிதமுளது சீமந்தனியெனும் ஒருத்தி அரசா குலத்தில் அவதரித்திருந்தாளா. முற்சொல் லிய முறைமைப்படி சோமவார விரதாதுஷ்டானத்தைத் தவறாது நடத்திவந டுதான். புதுமை மிக்க அநதனர்களையும் அவா மனைவிமாரையும் சிவபெருமா

னாகவும் உமாபிராட்டியராகவும் புகழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்து, பதிவிரதா தர்மத்தில் முறை தவறுதபடி, இப்படி நல்லொழுக்கத்தில் நடக்குங்காலத்தில்.

பாரரச னொருவனில ஞ்ளத்தியறகை யளந்தறிவான் பரிவினோர் வா, னோரிருவ ரெனுமபிரம சாரிகளி லொருவனைப்பெண் ணுருவ மாக்கித், தாரிவருங் குழலிவளபாற ந்நுகளினை நேறினனத் தகைய ணோரது, சோகெழுபெண் ணுமையென்னத் தியானிப்பப் பெண்குறியிற் சிறந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) உலகினையாளும் ஒரு மன்னவன் இச்சீமநதனியின் மனவுறுதியை அளவிட்டறியவேண்டி அனபோடு தெரிந்துவர, இரண்டு பிரமசாரிகளில் ஒருவனைப் பெண் வடிவுடையவனாக அலங்கரித்து மலாமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய இச்சீமநதனிபால அனுப்பினான். சீமநதனி அப்பிரமசாரியைக்கண்டு, சிறப்பு மிகுந்தபெண் வடிவினை உமாபிராட்டியாகப் பாவினைச் செய்ததால் அவன் பெண்குறியுற்றவனாய்ச் சிறந்தான். எ - று. (க)

வினையறநோற் றுவவசிட்டன சோமசனமன் நன்மலீ ரியனோர்கறக, னினையவிர தத்தினேநோற றருந்ததியை யரும்பொருளைக் கதியை யின்ற, தநயரைப்பெற் றினிதுவந்தா ரின்னுமொரு கதைநிகழ்ந்த தனமை சொலகே, னினமறைச்சத் தியசந்தற் கொருமைந்தன விராடனென்போ னெறியை நீத்தோன.

(இ - ள்.) தீவினைநீங்கத் தவஞ்செய்த வசிஷ்டரும் சோமசன்மரும் தனம் வீரியரும் கற்கரும் இந்தச் சோமவார விரதத்தை அறுஷ்டித்து, முறையே அருந்ததியையும் பெருஞ்செல்வத்தையும் நற்கதியையும் புதல்வர்களையும் பெற்று இனிதாக வாழ்ந்தார்கள். இன்னுமொரு சரிதம் முன்பு நடந்துள்ளது. சொல்லுகின்றேன். தொகுதியாகிய வேதங்களுணராத சத்தியசந்தனென்பவனுக்கு விராடனெனும் பெயருடைய ஒரு குமாரனிருந்தான். அவன் சன்மாக்கர தவறினவன். எ - று. (க)

களஞ்சாப்பான் புலவுதினபான் காரிருளிற் பிறாமனைபோய்க் தவருமோநாட, புளளுண்பூந தொடைக்குழலாக கெடுத்தபொருள் கொடுத்தனைவான் புகுத் லோடும், வளளுண்கோற சிலைவயவா காவலர்கண்டிடைதொடர மழையி னேடி, முளளுண்கா னகம்புகுந்தா னருமபசியா னுதரவங்கி மூள நினருன.

(இ - ள்.) அவன் கடகுடிப்பான், புலால்புசிப்பான், கரிய இருட்காலத்திற்போய அன்னிய மாதரைக் களவிற புணாவான். ஒருநாளில் வண்டுகளதேனுண்ணும் மலாமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய சோமநகையருக்குத் தான் நிருடிய பொருளைக்கொடுத்துக் கலக்குமபடி களவுசெய்யச் சென்றபோது, கூரிய அம்புபூட்டி விலைததாங்கிய வீரர்களான காவலர்கள் இவனைப் பின்பொடர, மழையில் நனைந்தோடிச்சென்று முட்கள் நிறைந்த காட்டிற் சோந்தான். பெரும்பசியால் உதராக்கினி மிகக்கரிய நினருன். எ - று. (க)

அனறுகதி தருஞ்சோம வாரமத் ணுண்மையிவ னறியா னந்நாட், கன்றுசினப் படவரவம் பறபுதையக் கடித்துவிடங் காலப்பட்டா, னெனறுணராத கடுமறலி விடுதூதா பாசமெடுத்தெறிந்து வீசிக், குன்றனைய பனைத்தடநதோள பிணித்திறுகக் கெடுகிரிய கொடுசெல் காலே.

(இ - ள்.) இது நடந்த அந்நாள கதியளிகததகக சோமவாரமாம். அவ் வபரவிசேடத்தை யிவனறியான். அந்நாளிலே அக்காட்டில கோபம்பொருந திய படத்தோடுகூடிய பாம்பு தன் பல்லுன்றக கடித்து விடங்கக இறந்தான். இதீனயநிறத கொடிய நமனூல விடப்பட்ட தூதர்கள் பாசத்தை வீசியெறிந்து, மலைபோன்ற பூரிதத தோளகளைச் சோததுககட்டிப் பெரிய நரகங்களில் அழைத்துக்கொண்டு போருங் காலத்தில். ஏ - று. (௧௨)

அநிறதசிவ கணத்தலைவ டொதாபுருநநா றலைத்தவரை யடர்த்துச் செம்பொற, செநிறதமணி மானத்து விராடனையேற நினாகயிலே செல லுங் காலே, மநிறதியம் தூதரவற கலையுரைப்பத் தெனறிசையோ னவாபின் வந்தா, நெநிறதுயிரகொன ற்பொவிசு கிதுசெய்வ தியலபல வென றிசைத்துப் பினனும்.

(இ - ள்.) இவற்றையநிறத சிவகணத்தலைவர்கள் எதிரென்று வழி மறித்து அவர்களைக்கொன்று, செம்பொன்னிற்பதித்த இரத்தினங்களாலான விமானத்தில், விராடனையேறறிகொண்டு திருக்கைகைக்குச் செல்லுங் காலத் தில், அததுதுவர்கள் திரும்பிச்சென்று இதனை இயமனாகுக்குச் சொல்லவும், இயமன அததுதுவா பின்னே தொடர்ந்துவந்து, ஆயுதங்களை யெறிந்து உயிரக்கோலசெய்யும் பாவிக்கு இப்படிச்செய்வது தகுதியனறெனறுசொல்லி, பின்னும். ஏ - று. (௧௩)

பாதகமென றுள்ளவைமற நெவறறினுசுரு மிவனொருவன் பறறு நின்றான், மீதகுபுன றசையனைத்தும் பிறவுயிரகொன நெடுததுமிசை வீக்க மிந்தத, தீதகததோன நெயவவிமா னநதொடுதற கியலானென் செய்தீ ருளப, பேதகததி னிதுபுரிந்தீ ரியனுழைப்புண ணியமுள வேற பேசு கென்றான்.

(இ - ள்.) பாதகங்களென்று சொல்லப்பட்டவை எல்லாவற்றிற்கும் இவனே ஒருபற்றுக்கோடா யிருந்தான், மிருத இழிவாகிய மாமிசங்களை யெல்லாம் பிறவுயிர்களைக் கொன்றுதின்னும் விருப்பமுடைய இரதக கடின சித்தமுடையவன், தெய்வீகமவாயநத விமானத்தைத் தொடுத்தும் பாததிர னாகான். யாது செய்தீர்கள்? மனவிகற்பத்தினாலேயே இப்படிச் செய்தீர் கள். இவனிடத்திற் புண்ணியகருமங்கள் இருக்குமாயின் சொல்வீர்களாக வென்றான். ஏ - று. (௧௪)

மேற்படி வேறு.

சோம வாரநா ளிருளிடைக களைபெய ரேய்ந்தனன கடுங்கானிற் காம ரொண்கனி கிழங்கலை யருந்தின னுண்பன காணுலை வேம லங்கெரி விழிசொரி படவராக கடித்துற வீரதுறறான போம ருமபிற்ப பருந்தவ மிருந்தவா கயிலையிற் புகுகின்றான்.

(இ - ள்.) சோமவாரத்தில் நரோத்திரியில, காசசனையோடு கூடிய மழை யிலே மூழ்கினான். கொடிய காட்டிலே உணவுப்பொருள்கள கிடைக்காமல் அழகிய பிரகாசமிக கணிகள் கிழங்குகள முதலிய இவற்றைப் புசித்திருந் தான். உட்டினமிக்கு அசைகின்ற தீப்பொறிகள் கண்களிற் சிந்துமபடி படத் தையுடைய பாம்பு கடித்தலால் இறந்தான். அப்படியிறந்த அரிய அப்பிறவி யில் மேடப்பட்ட தவப்பயன் அவனுக்கு உண்டாயிருந்தபடியால், அவன் திருக் கைகைக்குப் போகின்றான். ஏ - று. (௧௫)

ஏழை பங்கினன் நிருவருள் பெற்றனன் கயிலையி னினிதாழி
வாழி வாழநது நுங் கடைமுறை பெய்பிரான் நிருவடி மலர்சேரும்
பாழி வெம்பகட் டந்தக வென்கொலெம் பிறகுறப் படருற்ற
யாழி நிற்குதி யல்லேபெற் பிழைவரு மென்றிசைத் தவாபோனார்.

(இ - ள்.) உமாசமேதராகிய சிவபெருமானது திருவருளைப் பெற்றான்.
கைலாயத்தில் கற்பகாலம்வரையில் இனிமையாக வாழந் திருப்பான். இறுதி
யில் எமது சிவபெருமானது திருவடித் தாமரையைப் பொருநதுவான். வலி
தங்கிய கொடிய எருமைக்கடாவை வாகனமாகவுடைய இயமனே! நீயேன் எங
கன்பினனே தொடரநது வருகின்றாய்? கட்டளைபோல நிற்பாயாக. அல்லா
விடிந் குற்றமுண்டாகுமென்று சிவகணங்கள் சொல்லிச் சென்றார்கள். எ - று.
செய்ய கோன்முறைத் தென்றிசைச் சிழவனுந் தன்றிசை செலவற்றான்
றெய்வ மானமும் விராடனு மெம்பிரான் கயிலையிற் செலப்பெற்றான்
பைப் ராவணி யான்றிரு வருளினு லுழிகள் பலபோகதிப்
பொய்யில் வானகதி புகுந்தன னதனிலை பாவரே புகல்கிறபார்.

(இ - ள்.) நீதியோடுகூடிய செங்கோலையுடைய இயமனும் தனது தென்
றிசைநோக்கிச் சென்றான். தெய்வ விமானத்துடன் விராடனும் எமது சிவ
பெருமான எழுந்தருளிய திருக்கையிலேயே போகப்பெற்றான். படதையுடைய
சாப்பாபரணராகிய சிவபெருமான திருவருளினுற் பலவாழி காலங்கழித்து
உண்மையாகிய சிவகதியடைந்தான். அச்சோய்வார விரத்ததின தன்மையை
எவாதாம் சொல்லவல்லவா? எ - று. (௧௭)

சந்திரத்தனிப் பெயரினான மறித்து நோற்றலுந் தனிநாதன்
வந்தி ரககமுற னுன்றிற் திருகினம் வேண்டுதி வரமெனன
வந்தி ரப்பெரும பதனியோ வனறிமற் றெம்மடி யவாபேற்றே
சந்த ரத்திரு நாயகன் முதலியோர் முதனமையோ சொல்கென்றான்.

(இ - ள்.) சந்திரனென்னும் ஒப்பற்ற பெயரையுடையவன், இச்சோம
வார விரத்ததை ஆசிரயிக்கவும் ஒப்பற்ற சிவபெருமான் நிருவருள்சுரநது பிர
சன்னராய உண்பாலிரக்கமுற்றோம். வேண்டிய வரங்களைக் கேள் என்றும்,
இந்திரனது பெரிய பதவியோ அல்லது எமது அடியவர்கள் பதவியோ அழ
குள்ள திருமகள் கொழுனனான திருமால் முதலினோது தலைமைத் தன்
மையோ? அதனையுடனே சொல்லக்கடவாயென்றான். எ - று. (௧௮)

என்ன தாகிய பெயருடைக் கிழமையி னியலுநின் நிருநோன்பு
நின்ன தாகிய வருளினென் பெயரொடும் வழங்குவா னின்கினே
ன்னன வாறளித் தருளெனக் கேட்டலு மருளபுரிந் தருளிப் போய்ப்
பொன்ன லாநதெழு கொன்றையரு சடையினுன் கயிலையங் கிரிபுககான்

(இ - ள்.) அடியேன் பெயருற்ற வாரத்தில், பொருந்திய தேவரீரது
சிறந்த விரத்ததைத் தேவரீர் திருவருளால் அடியேன் பெயரோடும் வழங்கி
வருமபடி யெண்ணுகின்றேன். அவ்வாதேய துக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று விண்
ணப்பிக்கவும், திருவருளசெய்து பொன்போல மலரநது ஓங்கிய அழகிய
கொன்றைமாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருக்கைலாயமலை
யையடைந்தான். எ - று. (௧௯)

பட்ட ராகனென நொருதிரு மறையவன் வறுமையிற் புரிவுற்றான் [ந்
நொட்ட கராததிகைத் திங்கணமுற் றிங்குறிந் நொடுததயன்முறையானோ

றிட்டி ருமபொரு ளெய்தினன் பன்மகப் பெற்றன னிதழிப்பூ
மட்ட லாததெழு வேணியான் கயிலேபோல மன்னிவான் கதிபெற்றான்.

(இ - ள்.) பட்டராகனென்னும் பெயரவாய்ந்த ஒரு சிறந்த அந்தணன் தரித்திரத்தால் வருந்தினவனுகித் தொடர்ந்துவரும் காரத்திகைமாதம் முதற் சோமவாரத்தில் ஆரம்பித்தது விதிமுறைப்படி இவ்விரதாநுஷ்டானஞ்செய்து பெருத்திரவியமடைந்து, பல புதல்வரைப்பெற்று, கொன்றைமலரின் மணமா னது மிருந்து விளங்குஞ் சடையையுடைய சிவபெருமானது திருக்கைலைக்குப் போய் நிலைத்துப்பெரிய முத்தியெய்தினன். ஏ - டு. (உ௦)

ஆத லாலியற சோமவா ரத்தினை நோற்பவ ரகன்ஞாலத்
திது தீர்த்தனர் பல்வள துகர்ந்தனா சேஷுடைப பெருமானுக்
கோது மீதுபோ லுவந்ததொன் றில்லையா லுவகையிற் றிலைந்ரு
னீது நோற்பவ ரிக்கதை கேட்பவா கயிலேவீ ர்நிருப்பாரே.

(இ - ள்.) ஆதலால், பொருந்திய சோமவார விரதத்தை யநுஷ்டிப்போர் இடமகன்ற பூமியில் துன்பம் நீங்கினவாகளாயப் பல போகங்களை யு மதப வித்தவர்களாவார்கள். இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானுக்கு இப்போது சொல்லிய இச்சோமவார விரதத்தைப்போல விருப்பமுள்ள விரதம் வேறொ ன்றுமில்லை. அவ்விறைவா இவ்விரதத்தில் மிக்க விருப்பம் வைத்திருக்கின்றனா. இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிப்பவாகளும் இச்சரித்ததைக்கேட்பவாகளுந் திருக்கை லாயகிரியில் வீற்றிருப்பார்களா ஏ - டு. (உ௧)

கலவிரூத்தம்.

ஆதிரை நோன்புள தென்ற றைந்தனா
திதற நோற்றிடு முறைமை செபபுகே
மேதகு மாகழித திங்கண மேவரு
கோதறு மாதிரை குறுகும வைகலின்.

(இ - ள்.) திருவாதிரை விரதமொன்றுளதென்று சொன்னோம். அவ்விர தத்தைக்குற்றமற நோற்கும் வகையைச்சொல்கின்றோம். மேனடிை தங்கிய மார்கழி மாசத்தில் வருங் குற்றமற்ற திருவாதிரை நகூத்திரங் கலக்குந்தினத தில். ஏ - டு. (உ௨)

காலையி லீசனைக் கருத்து ளோர்ந்துநற்
கோலநீ ராடிய பினனாக கோதறு
வாலநீ றணிநதுசெய மரபு நோநதுசென்
றூலய மடைநதுகூழ்ந தரனைப போற்றியே.

(இ - ள்.) பிராதககாலத்தில், சிவபெருமானை மனதில் தியானஞ்செய்து, நல்ல அழகிய சலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்த பிறகு, குற்றமற்ற தாவளயமான திருநீறு அணிநது செய்யவேண்டிய ரித்திய காமங்களை முடித்துக்கொண்டு போய், சிவாலயத்தை யடைநது பிரதக்ஷணஞ்செய்து சிவபெருமானைத் துதி செய்து. ஏ - டு. (உ௩)

நசனுக் கருளபி டேக மேறறுவித்
தாசினெய் வேததியக் காவ தீநதவற்

கேசறு நெய்விளக கேற்றி யீசனைப்
பூசனை யாற்றுவித தகததுப் போற்றியே.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுக்கு அபிடேகம் நடப்பிதது, குற்றமற்ற நிவேதனத்திற்கு வேண்டியவற்றைத் தந்து அப்பெருமானுக்கு ஏகதலற்ற, திருநெய் விளககேற்றி வைத்து அப்பெருமான் பூசையை முடிப்பிதது மனதிலுந் தியானஞ் செயது. எ - று. (உச)

இமமுறை தாண்டவேச சுரற்கு மேய்ந்தபின்
செமமையி னவனடி சிந்தை செய துபோய்த்
தமமனை புகுநதுண றவிரந்து வைகியே
வெமமைவெங் கதிரெழும விடியல் வைகலின்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக நடராசப்பெருமானுக்குச் செயவிதத பிணனா, செவ்விய அப்பெருமான் பாதங்களைச் சிந்தனைசெயது போய், தமது இருக்கை யைப் படைநது உணவாதிகளை நீங்கியிருந்து, வெப்பமிருந்த சூரியோதயமாகும் விடியற்காலத்தில, எ - று. (உரு)

தெண்புனல் குடைநதுநீ றணிநது செநதழற
கண்படு துதலவற பணிநது கைதொழு
தெண்படு மறையவாக கடிசி லீந்தபி
னுண்பன பாரண முவாது கொளவரே.

(இ - ள்.) தெளிந்த நீரில் ஸநானஞ்செயது, திருவெண்ணீற்றணிநது அக கினிககண்ணையுடைய நெற்றியாய்ந்த சிவபெருமானைப்பணிநது, மதிககத்தக அநதணருக்குக்கைகுவித்து வணங்கி அன்னமளித்தது, அதன பிணனாப் பாரணஞ் செயதற்கு (உண்டறகு) யோக்கியமானவற்றைச் சந்தோஷித்ததுண்பாராகள்.

செவவழிச சிளபயச சிதம்ப ரததலத்
திவவழி யீந்தநோன் பியற்று வராவர்
வெவவழித் தன்மைய வினையி நீங்கிமற
றுயவழி யருங்கதி யொடுங்கு வாராகளே.

(இ - ள்.) செவ்வையாகிய வழியைக்காட்டும் ஞானமயமாகிய சிதம்பரக்ஷேத்திரத்திலே, இவ்வகையாக இந்த விரத்ததை ஆசரிப்பவர்கள், கொடுந தனமை யனவாகிய தீவினைகளினின்றும் நீங்கி, கடைத்தேறும் வழியாகிய அரிய முத்தியில் ஐக்கியமாவார்கள். எ - று. (உஎ)

அநதமின் மாகழித் திங்க ளாதிரை
வந்தராட் சிதம்பரத் தலதது மனனுவா
நிரதிரன் முதலிய தேவா யாரினு
முநதுறு நாரதன் முதல மாதவா.

(இ - ள்.) அழிவில்லாத மார்கழி மாகத்தில் திருவாதிரை நட்சத்திரங் கலந்த தினைத்தில, சிதம்பர ஸதலத்திலே இந்திராதி தேவர்களும் தவசிகளி லெல்லாம் முற்பட்ட நாரதாதி மாதவாளும நிலைத்து வசிப்பார்கள். எ - று.

இருடிக ளாயிர நாற்பத் தெண்மரு
மருடிக் முததலத் தன்பி னெயதுவா

மருடிரி மேருவே முதல மால்வரை
யுருடிரைக கங்கையே முதல வொண்புனல்.

(இ - ள்) நாற்பத்தெண்ணாயிரம் இருடிகளும், திருவருள் விளங்கும் அச்சிதம்பர ஸ்தலத்தில அனபோதி சோவாகள். மயக்கமொழித்த மகமேரு முதலிய மகாபாவதங்களும், புரள்கின்ற அலைகளையுடைய கங்கை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட சிறந்த தீர்த்தங்களும். ஏ - று. (௨௯)

ஏழ்திரைப பரவையு முருவ மெய்தின
சூழதரு மததலந தொழுது சூழுவ
கேழகிளா துமபுரு கருடா கினனரர்
வாழிய பன்னகா மறைநது வைகுவார்.

(இ - ள்) அலைகள் பொருந்திய சப்த சமுத்திரங்களும் வெவ்வேறு வடிவ மெடுத்தனவாய்ப பிரத்கணஞ்செய்யத்தக்க தகுதிவாய்ந்த அத்தலத்தை வணங்கிப் பிரத்கணஞ் செய்வன. வல்லபமிருந்த துமபுருவா கருடா கினனரா நாகா கள ஆகிய விவாகளு மறைநது வசிப்பார்கள். ஏ - று. (௩௦)

முற்படக் கழிந்ததோர மூன்று கத்தினுஞ்
சொறபெயா வெளிப்படத தொழுது தோனறுவார
பிறபடு கலிவெளிப படாது போற்றுவார்
சிற்பர ஞானமச சிதம்ப ரத்தலம்.

(இ - ள்.) மேற்கூறியவாகள யாவரும், முற்பட்டுச்சென்றதாகிய ஒப்பற்ற (கிரேதாயுகம் திரேதாபகம் துவாபரயுகமென்னும்) மூன்று யுகங்களிலும், யாவருக்குநதோனறுமபடி, சிறந்த பரஞானத்தைத்தரும் அச்சிதம்பர ஸ்தலத்திலே வணங்கியிருப்பார்கள். இழிவாகிய கலியுகத்திலே ஒருநூருக்குநதோனறுதபடி துதி செய்வார்கள். ஏ - று. (௩௧)

கங்கைசூழ் காசியி னிறக்க முததியிப
பொங்குமா நகாதொழ முததி பூங்கலைத
திங்குளா சடையினோன றிருந டந்தரத
தங்குமிந நகாசிறப பியாவா சாற்றுவார்.

(இ - ள்.) கங்காநதியானது சூழ்ந்துள்ள காசிப்பதியிலே இறத்தலாலே முததியுண்டு. மிகச்சிறந்த இறத்தச்சிதம்பர ஸ்தலத்தைத்தொழுதலால் முததியுண்டு. ஆதலால் அழகிய பிறைச்சந்திரன தவமுஞ் சடையையுடைய நடராசப பெருமான திருடனதரிசனர தந்தருமபடி அழியாத இறத்தச்சிதம்பர ஸ்தலத்தின் சிறப்பை எவா சொல்லவல்லவா? ஏ - று. (௩௨)

முன்னைநா ளையின்முரு கேச னெம்பிரா
னநக ரிந்தநோன பாறறி யேத்தியப
பொன்னொளி மானமீப பொலிநது போய்மதி
நன்னுத விடத்தனைக கயிலை நண்ணினுன.

(இ - ள்.) முன்னோ காலத்தில், முருகப்பெருமான, எழுது சிவபெருமானுடைய சிதம்பர ஸ்தலத்தில் இறத்ததிருவாதினை விடத்தனைசெய்து துதித்து, சிறந்த பொன்மயமான விமானத்தின் மேலாரோகணித்துச்சென்று. திருக்கலையில் வீற்றிருக்கும் மூன்றாம பிறையைப்போலும் நல்ல நெற்றியையுடைய உமாதேவியையபாகமாகக் கவுடைய சிவபெருமானைக்கலந்தருளினான்.

மேற்படி வேறு.

வெள்ளை வாளுகி லியாககிர பாதனு
முள்ள மேராதிது நோற்றுப் மனனியப்
பிள்ளை யாமெனப் பெற்றுமத தொனனக
ருள்ள ருங்கதி பெற்றுறைந தானரோ.

(இ - ள்.) வெள்ளிய கூர்மையான நகங்கையுடைய வியாக்கிரபாத முனி
வரும் இவ்விரதமேனமையை மனத்திற் றெளிந்து அநுஷ்டித்து, உயமநய முனி
வரைப் புத்திரராகப் பெற்று, பழமையான அச்சிதம்பர ஸ்தலத்திற்றானே
நினைந்தநகரிய முத்தியடைந்து வாழ்ந்தனா. எ - று. (௩௪)

வேத ரூப விபுலனென பானொரு
போத நநநகா நோற்றுப் பொருந்தினு
னாதி நாத நிமாசலை யாரெழின
மாது பாக னுபய மலாபபதம்.

(இ - ள்.) வேத சொரூபமாயுள்ள விபுலனென னும் ஒரு ஞானி, அச்சிதம்
பரத்திலே இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து; முதற்கடவுளாகியும், இமயாசல புத்
திரியராகிய அழகிய உமாபிராட்டியாரை வாமபாகத்துடையவராகியும் விளங்
குளு சிவபெருமானது தாமரை மலாபோலும் உபய பாதங்களை யெய்தினான்.

இன்னு மெத்தனை பேரித் திருநகா
மனனி முனனா வரனமுறை நோற்றவ
ரனனா பெற்ற வருங்கதி முற்றறப்
பன்ன கேசனுங் கூறப் படுவதோ.

(இ - ள்.) இன்னம் இரத்தச்சிதம்பர ஸ்தலத்தில் வந்திது முற்காலத்தில்
இத்திருவாதிரை வீரதத்தை யநுஷ்டித்துப் பேறுற்றவர்கள் எத்தனை பேரு
ளா அவாசனெய்திய அருமையாகிய முதலிப்பேறுகளை வாகராசனாகிய ஆதி
சேடனும் முடிவு படுத்திச்சொல்லத்தக்கதே? எ - று. (௩௫)

பாக முத்திரு வாதிரை மஞ்சனத்
தாரு யிராக்கெலா மனநி னட்டமுநி
தோவ ருங்கதி நலந யுமையிடக
காரமி டற்றன நருணை வழங்குமால.

(இ - ள்.) மாகமுத்திரை திருவாதிரை நகத்திரத்திற் செய்கின்ற திருமஞ்
சனத்தினால் உலகத்தில நிறைந்த ஆனமாககளுக்கெல்லாம் அனபோடு பஞ்ச
கிருத்திய திருநடனஞ்செய்தருளி, அறிதற்கரிதாகிய முத்தியைக்கொடுத்து,
உமாதேவியாரை வாமபாகத்திலுடைய நீலகண்டராகிய சிவபெருமான்
திருவருள் பாலிப்பா. எ - று. (௩௬)

நீற்று மேனி நிமலன் திருநடம்
போற்றி யன்பு புரிந்துரு காரினரா
மாற்ற ருங்கதி வைகுவ துண்மையாற
சாற்றி னேமிது சத்தியஞ் சத்தியம்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீற்றணிந்த திருமேனியையுடைய நிமலராகிய
நடராசப்பெருமானது திருநடனத்தைத் துதிசெய்து உண்மையன்பு மிகுந்து
ஐஐ

மனமுருகுகின்றவர்கள், வேறுபடுத்தற்கரிதாகிய முததியின்பமெய் திவாழ்வது உண்மையாகும். இதனைச்சொன்னோம். இது சததியம் சததியம். எ-று. (௩௮)

திரளி நுஞ்சடை யான்றிரு வாதிரை
விரத நோன்மை விளம்பினம் வெளவிடை
வரத னோன்புமா மேசசுர மாமுறை
சுரத மின்ன பரிசெனச சாற்றுவாம.

(இ - ள்.) திரண்டிருக்கின்ற பெரிய சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவாதிரை விரதத்தின் சிறப்பை இதுகாறாகு சொன்னோம். வெள்ளிய இடப் வாகனத்தையுடைய சிவபெருமானது விரதமாகிய உமா மகேச்சுர விரதத்தின் முறையையும் அதன் உண்மையையும் இதன்மையதென இனிச் சொல்லுவோம். எ - று. (௩௯)

மேற்படி வேறு.

கார்த்திகைப் பூரணை யன்று காலையிற
சேததூர திடுமவற சிந்தை செய்துமின
பூத்துறு நறுமபுனற் பொய்கை மூழ்கிநின்
நேத்துறு கடன்முறை யாவுகு செய்தபின.

(இ - ள்.) கார்த்திகைமாசு பெள்ளமிதின உதயத்தில், இடபத்தை வாகனமாகச்செலுத்தும் சிவபிரானைத்தியானஞ்செய்து, ஒளிமிகுநது விளங்கும் நல்ல நீர் நிரம்பிய தடாகத்தில் மூழ்கி, அதன் கரையிலிருநது ந்ததிய கர்மாறுஷ்டானங்களை யெல்லாம் முறைப்படிசெய்து முடித்தது. எ - று. (௪௦)

பொன்னினுல வெள்ளியா லீமயப் பூவையை
யன்னவட பாகமவைத தபைதத் வீசனை
யினனுரு வமைத்தொரு தலத்தை யீர்ப்புனன
மன்னுகோ மயத்தினுன மெழுகுரு மாற்றியே.

(இ - ள்.) பொன்னுலேனும் வெள்ளியாலேனும், இமாசல புத்திரியாராகிய உமா பிராட்டியாரையும், அப்பிராட்டியாரை வாம பாகத்தில் வைத்துப் பொருந்திய சிவபெருமானையும் இனிய திருவமாகச்செய்து, ஒரிடத்தைக்குளிராத சலத்தாற் பசுவின் சாணங்கலந்து திருமெழுகுக்கிட்டு (சுத்திசெய்து) எ-று.

ஆங்கவ ணையிரு நாழி நெற்குவித்
தோங்கிய குமபயீ திருத்தி யுளளுறப்
பூங்கமழ் நறுமபுனல் பொழிநது பூஞ்சினை
மாங்கமழ் நறுந்தழை வாய்ப்பெய திட்டபின.

(இ - ள்.) அவவிடத்தில் பததுநாழி நெல்லைக்கொட்டி, சிறந்த தொரு கும்பத்தை அந்த நெல்லின்மேல் வைத்து, அக்கும்பத்தினுள்ளே மலா மணங்கமழும் சுதத ஜலத்தைவிட்டு, அழகிய கிளைகளையுடைய மாமரத்தின் மணங்கமழும் நல்ல இலைகளை அக்கும்பத்தின் வாயில் வைத்த பின்னா. எ - று.

புதுக்கலை நான்மடிப் பாக்கிப் பூந்தழை
யதுக்குறக் குமபயீ தமைத்து முன்புற
வொதுக்கிய விம்பமோ ரிரண்டை யொன்றெனப்
பொதுப்படு கெனியமோ னாததிற் போற்றியே.

(இ - ள்.) புதிய வஸ்திரத்தை நான்கு மடிப்பாக மடித்து அழகிய மாநதழைகள் அமுருதும்படி அசுரும்பத்தின்மீது வைத்து, முன்னமைத்து வைத்துள்ள உமாமகேசுவர மூர்த்தபிம்பங்கள் இரண்டினையும், ஒன்றாகக்கூட்டி வைத்துள்ள (பால. தயிர். நெய். கோமயம்-சாணம். கோசலம் ஆகிய) பஞ்சகவ்வியத்தினால் அபிடேகஞ்செய்து, ஏ - று.

(சங)

வகுத்தலோ ரிரண்டையு மடித்து வான்கலை
தொகுத்துவைத் தினியதோர தூபங் காட்டிமென்
முசிமுத்தஞ்ச சந்தன முடியிற் சூட்டிநெரு
சகத்துற வருகியா ரமுது நீட்டியே.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய வஸ்திர மடிப்புகளில் இரண்டினை உமாமகேசுவர மூர்த்திகள் இரண்டிற்கும் மேம்பட்ட வஸ்திரங்களாகத்தரித்து அலங்கரித்து வைத்து, இனிதாயச்சிறந்த தூபங்காட்டி, மலாரத் மெல்லிய மலாகளையும் சந்தனத்தையுஞ் சிரசிலணிந்துபொருட்துமபடிமனமுருகி நிறைந்த திருவமுது நிவேதனஞ்செய்து, ஏ - று.

(சச)

மரபினுன மும்முறை வலன்றி ரிந்தருட்
பரமனை யுமையொடும பணிந்து தமமுளம்
விரவிய வொருபொருள விருமபி வேண்டிப்போ
யரனுடை யாலய மனைந்து போற்றுவாரா.

(இ - ள்.) முறைப்படி மும்முறை பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, கிருபாமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானை உமாதேவியோடு நமஸ்கரித்து, தமமனத்திற்கருதிய ஒரு பொருளை விருமபி யாசித்து, சிவாலயத்தையடைந்து சென்று தோத்திரஞ் செய்வார்கள. ஏ - று.

(சசி)

ஆலயத் தீசநரு மந்த வாழ்ழைத்
தோலைவார குழையொடு மரனை யுணனினை
தேலவே தமமனை யெய்தி யறையேயா
காலமுண டப்பகல கழித்த பினனரின.

(இ - ள்.) ஆலயத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கும் அப்படியே பூசை நடத்தி, பொன்னேலை யணிந்த நீண்ட செவிகளையுடைய உமாபிராட்டியாரோடு சிவபெருமானையும் மனதில தியானஞ்செய்து, பொருட்தும்படி தமது இருக்கையையடைந்து, அன்று ஒருகாலமே புசித்து, அன்றைய பகற்பொழுது நீங்கிய பிறகு, ஏ - று.

(சசு)

இனியதோர பண்டமுண் டிரவு போக்கியே
நனிகதிப் பவ்லெழும பிறறை நாளிடைப்
புனிதநீ ராடித்தன னியதி போக்கியப்
பணிவருங் குழலிபைப் பரனைப் போற்றியே.

(இ - ள்.) இனிதாகிய ஒரு பண்டத்தைப்புகித்து இரவைக்கழித்து, மிக்க கிரணங்களையுடைய சூரியன் உதிக்குட அடுத்த தினத்தில, சுத்தமான நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து, தனது நித்தியமாகிய சந்தியை முடித்து, முன்கும்பத்திலெழுந்தருள்செய்துள்ள இமாசல புத்திரியாகிய உமாபிராட்டியையும் சிவபெருமானையும் பூசித்து, ஏ - று.

(சஎ)

மீண்டருச சனைபுரி குமப மேனிய
மாண்டரு பொன்னுரு ஷரண்டு மாமறை
யாண்டருள வேதியாக் கவற்றோ டநதபிற
கூண்டவே டததரோ டமுது கொளவரால்.

(இ - ள்) திரும்பவும் பூசித்த அககுப்பத்தில் எழுந்தருள்செய்திருந்த மாட்சிமை தங்கிய பொன்னுலான அம்மூர்த்தங்களிரண்டினையும், அவ்விடத் திற் சிறந்த வேத கோஷஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் அந்தணருக்கு அககுமபம் வஸ்திர முதலியவற்றுடன் தானமாகக்கொடுத்த பிறகு, தொகுதியாகிய சிவனடியவர்களோடு நிருவமுது செய்வார்கள. எ - று. (சுள)

இததிற திறமபுற தியல்பி னேற்றவர்
புத்திர ரொடுமவளம் பொருந்தி வாழ்ந்துபி
னததகை யவரொடு மமர ரேததப்போய
முத்திசென றடைநதனா முதலவ ராகுவரா.

(இ - ள்) இவ்வகையாக முறைவழால் விதிப்படி அநுஷ்டித்தவர்கள், புத்திர பாகியததுடனே ஐசுவரிய மெய்திவாழ்ந்து, பிறகு புத்திர பெளத திரகததிரங்களுடன் தேவர்கள் துதிசெய்யச்சென்று முததியடையப்பெற்ற வாகளாய்ச்சிவபெருமானுடைய சாரூபா டைவார்கள். எ - று. (சுசு)

கலிலைத்துறை

சீர்த்த மாதவத திரணவிர தென்றொரு செலவன்
பார்த்த கட்புலங் குழிபட வருந்தினன பன்னு
னோற்ற நிரதிது நோற்றன னோற்றலு நிவப்புற
றூத்த கட்புலம் பெற்றனன கயிலைசென றடைநதான்.

(இ - ள்) சிறந்த பெருந்தவமுடைய திரணவிரது என்னு பெயருடைய ஒரு முனிவன் பார்த்தற்குரிய தேத்திரேந்திரியம் குறைவுற்றமையால் பல காலம் வருந்தியிருந்தான். இவ்விரத மகிமையைத்தெரிந்து இதனை யநுஷ்டித் தவுடனே, அம்மேனமையும் நிறைந்த பாவையைப்பெற்றவனாய் இவ்விதில திருக்கலாயபதவி யெய்தினான். எ - று. (சூ0)

பாக்கி யம்புரி தேவகி பயந்தகோ பால
னாக்க மாதரெண னாயிர விரட்டிபெற றணைநதான்
கோக்கு மாராக னொன்பது கோடிபெற றுயாநது
தேக்கு வாகட லுலகெலாம் புரந்தனன சிறந்தான்.

(இ - ள்) புண்ணியங்களைச்செய்த தேவகி தேவி பெற்ற நிருஷ்ண மூர்த்தி இவ்விரதாநுஷ்டானத்தால் செலவம் பொருந்திய பதினாறுயிரம் மாதர்களைத் தேவிமாராகப்பெற்றுக்கூடி, யதுகுலமைநதான ஒன்பது கோடி பேரைப்பெற்று மேம்பட்டு, தேக்கெடுக்கும் நீரையுடைய ஈடிய கடல்குழந்த உலக முழுவதையும் அரசு செயது சிறப்பெய்தினர். எ - று. (சூக)

மழலை வார்குழைக் கரும்புகா யத்திரி வாணி
யொழுது வராசிலை துதலிசா வித்திரி யொளிகா
லிழைபொ ருந்தன மூவரு மனையெனச சிறந்தான்
செழும லர்த்தவி சினிதுறை நானமுகச செலவன.

(இ - ள்.) செழுமை தங்கிய தாமரை மலாததலில் இனிதாக வாழும் நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவன், மழலைச்சொலையும் நெடிய காதையுமுடைய செங்கரும்பு போன்ற காயத்திரி, சரகவதி, நீண்டு வளைந்த, வில் போலும் நெறியையுடைய சாவித்திரியாகிய ஒளி வீசும் ஆபரணமணிந்த மூவரையும் தனக்கு மனைவிமாராகப்பெற்றுச் சிறப்பெய்தினன. ஏ - று. (௫௨)

ஈர நாணமல நிழிதா விருஞ்சினை விடுகருந
தாரு விரதிரை சயந்தனைப் பயந்தனை நவதது
மேரு வன்னவோரா வசிட்டமா முனிவரன விருமா
யோவ ருந்தனித தெயவமாச சுரப்பெற நுயாந்தான.

(இ - ள்.) பெரிய கிளைகள் குளிர்ச்சி யெய்திப் புதிய பூக்களைக்கீழே விழச் சிறதுகின்ற கற்பக விருட்சத்தையுடைய இந்திரன் இவ்விரதாநுஷ்டானத்தால் சயந்தனை மகளைப்பெற்றான். தவத்தால் மேருவை யொகத வசிஷ்ட டகா முனிவா விருப்போடுசெய்து சொல்லுதற்கரிய ஒப்பற்ற தெயவீகமுற்றதுச் சிறந்த காமதேனுவைப்பெற்று உயா வெய்தினா எ - று. (௫௩)

கனக மாமதி ருடுதற்கல கடிநா ரிடுலைச
சனக னுருயிரத் தநயாக ளினமையிற் றனாரநது
வனச ரோருக மடநதையை மகனெனப் பயந்தா
னினை யினனனம வரனமுறை விரதம் திழைத்தது.

(இ - ள்.) பொன் மயமான பெரிய மதில்களாற் சூழப்பட்ட விசாலமான காவலோடு கூடிய மிதுலையை யாண்ட சனகாசன, தன் அரிய உயிர்போன்ற புத்திர களிலலாயையால் மனம் வருந்தி அழகிய செந்தாண் மலா மங்கை யெனப்படும சீதாதேவியைத் தன் புத்திரிபாகப்பெற்றான். இவாகள யாவரும் இவ்வகையாக இவ்விரதத்தை ய நுஷ்டித்தார்களா, எ - று. (௫௪)

சிலைத்த மும்புடைத திண்புயா சித்திர தேய
னிலைத்த நன்னெறி விரதம் திழைத்தன னேராக
கொலைத்த வாடுண்டு கடகடை யுருப்பசி குலத்தோண
மலைத்த டரதன மணந்தவண மனையெனச் சிறந்தான.

(இ - ள்.) வில்லைந்திய வடுவையுடைய சித்திர தேயனெனனும் வலி தங்கிய தோளையுடையவன், சிலைப்பெற்ற ஆக மோகத்தாக இவ்விரதத்தை ய நுஷ்டித்தது ஒருவருக்கு கிடைக்காத கொலைத்தனமை வாயந்த வாள்போன்ற நெடிய கடைக்கண்களையுடைய ஊராவசியின் இரு தோள்களையும் மலைபோலப் பரந்த முலைகளையுடையதுவி அவளையே மனைவியாகக்கொண்டு சிறப்பெய்தினான்.

பூத லத்திவ னிவனொடு மணநதுறை பொழுதிற்
ருத் விழத்தலா கற்பக மிவனுழைச சாரநது
மேத கப்பல வேண்டுவு வேண்டுவு புரியந்
தீத் வித்தரு மைந்தரைப் பயந்தறஞ் சிறந்தான.

(இ - ள்.) பூலோகத்திலே இச்சித்திரசேனன் இவ்வூராவசியோடு கூடி வாழ்ந்த காலத்திலே, மகரநதப்பொடிகளைச்சிறதி மலருங் கற்பக விருட்சம இவனிடத்தே வந்து மேன்மை தங்கிய பற்பல செய்கைகளையும் அவன் வீரும்

பிய வண்ணமே யியற்ற, திமையை யகற்றிப் பல அரிய புதல்வரைப்பெற்று
இல்லற வொழுக்கத்தில் சிறந்திருந்தான். எ - று. (இக)

கால நீடுறு பற்பகல் கழிகரக் கழித்து
ஞால மன்னுயிர தன்னுயி ராமென நடத்திக்
கோல வெண்குடை நிழறநன் பின்னாவெண் குழவி
வால சந்திர மௌலிதன் கயிலைபோய் வதிந்தான்.

(இ - ள்.) காலம் நீடித்து அநேக காலங்கள் கழியும்படி கழித்து, உலகி
லுள்ள மன்னுயிர்களுையெல்லாம் தன்னுயிர் போல நடத்தி, அழகிய வெண
கொற்றககுடை நீழலில் அரசு செய்தான். அதன் பின்னா, வெள்ளிய இளமை
தங்கிய பிறைச்சந்திரனையணிந்த முடியையுடைய சிவபெருமானது திருக்கலை
யிற் சென்று வாழ்ந்திருந்தான். எ - று. (இஎ)

வயங்கு முப்புரி நூறசுதன் மாவெனு மறையோன்
றயங்கு விஞ்சையிற் றகவுறுக ருததில னாகி
மயங்கி நாளபல கழித்தனன் வையக மிகழ
முயங்கு விஞ்சைகேட டங்கிது நோற்றனன் முறைபின்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பூணூலணிந்த சுதனமாவெனும் வேதியன்,
தான் கற்றறிய வேண்டிய வேத பாராயணத்தில் தகுதியாகிய மனமில்லாத
வனாகி, உலகினா பழிகுமபடி மயக்கமெய்தி நெடுநாள கழித்தனன். இவ்விர
தத்தை அறுவ்டிகும வித்தையைக் கௌவியுற்று இதனை முறைப்படி அறுவ்
டித்தான். எ - று. (இஅ)

விரத மீங்கிது நோற்றலும் வெள்ளைவெண் கமலை
வரம சிழ்ந்தெதிர் தோனறினா னுதவிய வரத்தாற
பரவு நான்மறை முதலிய கலையெல்லாம் பயின்று
சுரநு வப்புற வயற்குமோ மறைக்குரை சொல்லும்.

(இ - ள்.) இவ்விரதத்தை யறுவ்டிக்கவும், வெண்ணிறத்தங்கிய கலைமகள்
வீற்றிருத்தற்குத் திருவுளங்கொண்டு பிரசன்னமாய் அநுக்கிரகித்த வரத்தினால்
துகிக்கத்தக்க நான்கு வேதங்கள் முதலாகிய எல்லா நூல்களையும் பழகி, தேவா
கள் மகிழும்படி, பிரமதேவனுக்கும் ஒப்பற்ற வேதத்திற்கும பொருள் சொல்ல
வல்லவனானான். எ - று. (இக)

ஒத வேட்டவாக கோதுனித தொருபொருள் விருமபான
மூது ணாநதவா யாவாககு மூதுணாத துறுமா
லீது ணாநதக னெடுநிலம் புரந்தரு ளிறைவா
திது தீரத்திரு நிதிதரப பெற்றனன் செலவன்.

(இ - ள்.) நூல்களைக்கற்க விருமபினேருக்குக் கற்பித்து, ஒரு பொருளை
யும் விரும்பாதவனாய், நன்றாய் ஒதித்தோநதவாகள் எல்லாருக்கும் அதிகமாகத்
தெரிவிப்பான். இந்நிலையை யறிந்து உலகத்தை யாளும் அரசன், இவனது
தரிதகிரத்தையொழித்துப் பெரும்பொருள் பரிசு கொடுக்கப்பெற்றான் அக
கல்விச்செல்வமுடைய சுதன்மன். எ - று. (இஃ)

இகழ ருங்கலைக் கடலென மைநதரீன் றெடுத்தா
னகழி மாநிலத் தளவறு வளதுகாந தருளு

முகிழ்சி றந்தன்ன கடைமுறை கயிலேவான் கணத்தோர்
புகழ வன்னவர் தலைவர்களு தலைவனிற் பொலிந்தான்.

(இ - ள்.) இகழ்தலற்ற கல்விக்கடலென்று சொல்லும்படி புதல்வர்
களைப்பெற்றான். கடல் சூழ்ந்த பெரிய பூமியில் எண்ணில்லாத போகங்களை
யநுபவித்து, நீங்காத களிப்பின் மேம்பட்டவளும், இறுதியில் திருக்கைலாயத்
திலுள்ள சிறந்த சிவகணத்தவர்கள் புகழும்படி, அக்கணங்களுக்குத் தலைவர்
களுக்கெல்லாம் தலைவனாக விளங்கினான். எ - று. (சுக)

உநது வெண்டிரைப் புணரினின் றுவட்டெழு முவரி
தநத மாநிலப் பரப்பெலா நிழற்றிய தகைசா
லிநது வெண்குடைத் தனிச்சுட ராழியோ நெறிவே
லிநது சேனனென் றுளனிகன மன்னவா திலகன்.

(இ - ள்.) பாயகின்ற வெள்ளிய அலைகள் அலைத்து பொங்கியெழுந்
கடலாற் சூழப்பட்ட உலக முழுமையும் நிழல் பரப்பிய பெருமை தங்கிய வெண்
ணிறமுற்ற வெண்கொற்றக்குடையையும் ஒப்பற்ற ஆக்கின சக்கரத்தையும்
உடையவளும், ஏறிகின்ற வேலேந்திய இநது சேனனென்னும் வலிதங்கிய மன
னவா திலகனொருவனிருந்தான். எ - று (சுக 2)

அனைய னிரநிலத் தாருயிர புரக்குநா ளவன்பால
வினைசெய் திண்பரி வேற்படை மன்னவா வெகுண்டு
முனைசெய காலையி னவாக்குடைந் தோடினன முநநீரக
கனைக் குங்கட லுலகுபோயக கானக மடைந்தான்.

(இ - ள்.) அவலிந்து சேனன இவவுலகில் சிறந்த உயிர்களுயாளுங்
காலத்தில, அவனோடு போர்த்தொழில் செய்யும் வலி தங்கிய குதிரைகளையும்
வேல தாங்கிய சேனைகளையுமுடைய மறு மன்னா பகைத்துப்போசெய்த
போது, அப்பகைகளுக்குத்தோற்றுப் புறமுதுகு காட்டிச்சென்று, (ஆற்று நீர்
வேற்று நீர் ஊற்று நீராகிய) மூன்று நீரகள் சிறந்தது ஒலிகூங்க கரிய கடல்
சூழ்ந்த அநங்கரைவிட்டுக் காட்டையடைந்தான், எ - று. (சுக)

அரிதி யற்றிய வறுசுவை யுண்டியி னமைத்த
கருனை வெண்குதை யுணுவொடு மயினறவன் கனலா
யுருகு வெம்பசி யுடற்றாற வொளங்காக் கரங்கா
குருதி போரத்தெழ முண்டகக் சுனிகரங் கொளவான்.

(இ - ள்.) அரிதாகச்சமைத்த அறுசுவையுடைய உணவாகிய பாகப்படுத
தியபொறிக்கறியும் வெண்ணிறந்தங்கிய அமுதம் போன்ற சாதத்தோடு புசித்து
வந்த அம்மன்னவன், தீயமாயுருகுநிற கொடிய பசிரோய் வருத்த, அழகிய
நகங்களைமறை விரல்களில் உதிரம் பெருக்கெடுக்கும்படி, தாழைக்கனிகளைக்
கையாலெடுப்பான். எ - று. (சுக)

அடக விரதன வுப்பிலி யருந்தியு மகிழ்ந்த
புடவி சீண்டமென் கிழங்குமென றுட்பசி போக்கான்
படாசொ முநதொடும பல்கனி புசித்தனன படாநத
விடரெ னுங்கொடி தவழ்ந்தகொள கொம்பென லானான்.

(இ - ள்.) வதக்கிய இலைக்கறிகளை உப்பிலலாது புசித்தும், பூமியைப்
பிளந்து தோண்டி யெடுத்த மெல்லிய கிழங்குகளைத்தின்றும், பசி துணியாத

வனைய, மேலே படர்ந்த பலகொழுநதுகளையும் கீழே விழுந்த பல பழங்கழையும்
புசித்துக்கொண்டிருந்தான். ஆதலால், துன்பமென்னுங் கொடியானது சுற்றப்
பெற்ற கொழுக்கொம்பென்று சொல்லற்கிடனானை. எ - று. (சுரு)

அரக்கர் வெங்கழு தயிலெயிறு றரவுதேன் மதமா
முருக்கு வெஞ்சின் வாளரி முதற்பல விலங்கிறு
கருக்கி யாருயிர பொறுக்கினன் றிரிந்தன நரநாட்
செருக்கின மாதவக குறுமுனி யவவனஞ் சென்றான்.

(இ - ள்.) அசுரர்கள்-கொடிய பேய்கள்-கூறிய பற்களையுடைய பாம்புக
தேள்கள்-மத யானைகள்-கொல்லுகின்ற கடுங்கோபமுள்ள சிங்கங்கள் முதலிய
மிருகங்களுக்குப்பயந்து தன்னுயிரைத் தாங்கிச்சஞ்சரித்திருந்தான். அப்பொழுது
பெருந்தவத்தினால் செருக்கற்ற அகத்திய முனிவா அவ்வரணயத்தை யடைந்
தனா. எ - று. (சுசு)

சென்ற மாதவத் தலைவனை யெய்தினன் சிறந்த
மனநன் மாமலாந தாளினை வீழந்தனன் வணங்கி
நின்று தன்னுடைக குறையெலா நிகழ்த்தனன் மலயக்
குன்றி ருந்திடு முதுதமிழக குறுமுனி கூறும்.

(இ - ள்.) அங்கெழுந்தருளிய பெருந்தவ சிரேஷ்டராகிய அகஸ்திய முனி
வன் யடைந்து மணங்கமழுஞ்சிறந்த தாமரை மலாபோலுந் திருவடிகளிற்
பணிந்து சும்பிட்டி நோ நின்று தன் குறைகளை யெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய
தான். பொதிய மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் முதிர்ந்த தமிழ் முனிவராகிய
அகஸ்திய முனிவா கூகின்றா. எ - று. (சுசு)

மதித்த நல்குறு மாமகேச சுரமெனும் விரதம்
விதித்த வாறுநொற றண்பெனில் வினையற விளங்கி
யுதித்த வெண்மதிக குடைநிழ லரசுபெற றுவப்பாய்
கதிக்கு நாயக னாகுவை கடைமுறை கயிலை.

(இ - ள்.) எண்ணிய வங்களைகொடுங்கும் உமா மகேசுவர டெவனும்
விரதத்தை விதிப்படிய நுஷ்டிப்பாயாகில உன் பாவங்களெல்லாம் நீங்கி யோங்கி
உதிக்கின்ற வெள்ளிய சந்திரன் போன்ற வெண்கொற்றகருடையின் நீழலில்
அரசாட்சியை யெய்திச் சந்தோஷப்பாய. தேகாந்தத்தில் கைலாய பதவிகளுந்
தலைவனாக ஆகுவை. எ - று. (சுசு)

என்று ரைத்தசொற செவிமடுத் தேத்தின் னிறைவ
னன்று தொடருநல விரதம் தாற்றினன் முறையாற்
சென்று நாளபல கழிந்தன செஷ்பாத தியமான்
கன்று மைக்கையான றிருவுள நெகிழ்ந்தது கருணை.

(இ - ள்.) என்று கூறியருளிய சொற்களை மன்னவன் கேட்டு, அகத்திய
முனிவரைத் துதிசெய்து, அது முதல் சிறப்புறற இவவுமா மகேசுவர விரதத்
தை முறைப்படிய நுஷ்டித்தான். இப்படிப்பல காலங்கள் சென்றன. இடபக்
கொடியை யுயர்த்தியவரும் மானகனறையேந்திய திருக்கரத்தையுடையவரு
டாகிய சிவபெருமான் திருவுள்ளத்திற் கருணை மிகுந்து. எ - று, (சுசு)

ஒரி டப்பறத் தம்பிகை யுணர்நதன் னொருங்கே
யார ருட்கட லுவட்டெழ னிருவரு மருளிற்
கூரி லைப்படைக் குபேரனை யழைத்துநீ குரைநீர்ப்
பாரி டத்திநது சேனனுக் குதவென்ப பணிததான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற வாமபாகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் உமாதேவியாரும் இதனை யுணர்நதனர். சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் ஒன்றாய் நிலநத திருவருட்கடல பெருகும்படி, கிருபையோடு கூர்மைதங்கிய சூலாயுதமேந்திய குபேரனை வருவித்து ஒலிக்கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட பூலோகத்தில் இரது சேனனெனனும் மன்னவனுக்கு வேண்டிய பொருளைத்தருவாயாகவெனக் கட்டினாயிட்டருளினான். எ - று. (எ0)

அளகை மாநக ரிறைவனு மக்கணத் தடைநது
முளைவ னத்திநது சேனை யெதிரநதனை முழங்குந்
தொளைநெ டுங்கைமால் யானைமீப் பொலிதரத் துவனறி
வளைத் தடங்கடற் சேனைகொண் டவனெடும வந்தான.

(இ - ள்.) சிறந்த அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனும் அந்தக்ஷணத்திலேயே சென்று வனத்திலே தலஞ்செய்யும் இரது சேனை யெதிராகொண்டு, காச்சிக்கின்ற நெடியதுதிகையையுடைய பெரியயானையின் மேல் வணங்கும் படி, வளைந்த விசாலமான கடல்போலும் பெரிய சேனையை யுடன்கொண்டு அவ்விடத்துசேனனெடும வந்தான. எ - று. (எ1)

செருத்த லைப்புறத் தரசொலா மருவரை சோந்தா
ரொருநதந டமமத்த தோடைநீ டொருகரப் பொருப்பி
னெருத்த மீப்பொலி யிநதுசே னற்கர சீர்தான
றிருத்த மாமுடி புனைநதன னளகையஞ் செலவன.

(இ - ள்.) யுத்தத்தில் முன்னேபுறங் கொண்ட மன்னாகள யாவரும் அரிய மலைகளையடைந்தார்கள, யானையாகிய முமமத்ததையும் முகபடாததையும்துதி க்கையாகிய நெடிய ஒரு கரத்தைமுடைய மலையினப்பிடரிமேல் விளங்கிய இரது சேனனுக்கு அரசளித்தது, திருத்தமாகிய கிரீடநதிதது அரசரிமையளித்ததன் அளகாபுரித்தலைவனாகிய குபேரன். எ - று. (எ2)

மதிமு டிச்சடை யெமபிரா னருளிய வரத்தா
லிதுவி யற்றின னீங்குனக் கெனறெடுத்த தியமபிப்
பொதிநி திககுவை யளகைவேந தளித்ததன் போனா
னதிரு மாகலி நிலமெவ னெடிதுநா ளளித்ததான்.

(இ - ள்.) சுகிரனையணிந்த சடைமுடியையுடைய எமது சிவபெருமான் அநுகிரகித்தவரத்தினால், இப்போது இதனை உனக்கு யான் செய்தேன் என்று சொல்லி, பொருங்கிய நிதிகுவைகளை அவனுக்குக்கொடுத்தது, குபேரன் தன் அளகாபுரிக்குப் போயினன். ஒலிக்கின்ற கடல் சூழ்ந்த உலகத்தை இவ்விடத்து சேனன் நெடுங்காலம் அரசாண்டான். எ - று. (எ3)

கடுதத் மன்னவ ரிருநிலங் கனவரைப் புயத்தா
லெடுத்த னனபொதுக் கடிநதன னுயிர்புரந் திருந்தா
னடுத்த காலமவந் தெதிரநதுழிக் கயிலைவா முமலன்
விடுத்த மானமீச சிறநதன் னெள்ளிவெற படைந்தான்.

(இ - ள்.) பகைத்த அரசார்களுடைய பெரிய நகரங்களைத் தனது பெரிய மலைபோலுந் தோள்களிலே தாங்கிப் பொதுத்தன்மை நீக்கி உயிரகளைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருந்தான். முடிவுகாலஞ் சம்பவித்தபோது, திருக்கலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் அனுப்பிய விமானத்திலிவாந்து வெள்ளி மலையாகிய கைலாயத்தை யடைந்தான். எ - று, (எசு)

அறுசீர்க்கழ்நேடி லடியாசீரியவிருத்தம்

எக்கு ணத்தினு மருந்தவ மல்லதொன் நிலென வெடுததோதி
யக்கு ணத்துட னெழுகிய முனிவராக கருந்தவத் தலைநின்ற
முக்கு ணங்கடிக் தியற்றிய சூதமா முனிவரன முறைநோக்கி
மெய்க்கு ணத்தவத் தலைவிராகா ளின்னுமோர் விரதமுண் டதுகேணமின

(இ - ள்.) முக்குணங்களைக் கடந்து பெருந்தவஞ்செய்த சூத மகாமுனிவா ரைமிசாரணிய முனிவர்களை முறையோடுபார்த்து, எவ்வகைய நூலிலுய அருந்தவத்தைக் காட்டிலும் வேறென நிலை யென விளக்கக்கூறி, அதற்கைத் தவமாகத்தோடு அநுஷ்டித்த முனிவர்களுக்குள் உண்மைக்குணமுள்ள தலை வர்களே! மற்றோர்விரதமுள்ளது கேட்பீர்களாக. எ - று. (எதி)

என்று ரைத்தவாக் கியமபுவான மழவிடையேறுகைத் திடுமெம்மான சென்ற சிந்தையிற நிருவுள முவந்தது தேவந முறைநோற்பார நன்றெ னுஞ்சிவ ராததிரி யீங்கிது நோற்பவா நறுங்கொன்றைப் பொன்றி கழந்திடு சடைமுடிக் கயிலையம் புனிதநிற ரெழுநிறபார்.

(இ - ள்.) என்றுரைத்து அம்முனிவர்களுக்குக் கூறுகின்றனா. இளமை தங்கிய இடப்பாகனத்தி லாரோகணிகமும் எமது சிவபெருமான மேம்பட்ட எண்ணத்தோடு திருவுள்ளத்திற்களித்தத்துட, தேவாகளம் முறையோடு நோற் பாராய நல்விரதமெனச் சொல்வதும் சிவராததிரிவிரதமாம். இச்சிவராததிரி விரதத்தை யநுஷ்டித்தவர்கள் நறுமணங்கமழும் கொன்றைமலராகிய பொன பிரகாசிகமும் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான போன்று பலரும் வணங்க வாழ்வார்கள். எ - று. (எசு)

ஒற்றை யாழியங் கடவுளுர் வைகலி னுணவொழிந் துதயம்போய்
முற்று கங்குலின யாமமோரா நானகி னு முறை முறை துயில்போக்கிக்
கற்றை யஞ்சடைக் கடவுளை விதிமுறை யருச்சனைக் கடனாற்றிப்
பிறறை வைகலிற் பாரணங் கூட்டுவார பெற்றற்கருங்கதிசோவார.

(இ - ள்.) ஒற்றைச்சக்கரமுடைய தேரைச் செலுத்தஞ்ஞரியின சஞ்சரிக கும் பகற்பொழுதின உணவைவிலக்கி, காலேழுதற் பகற்காலங் கழிந்தபிறகு, வருகின்ற இரவில நாலுசாமங்களிலும் விதிமுறை நித்திரை நீங்கி, தொகுதி யாகிய அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானை விதிப்படி பூசித்தலாகிய கிரியையை முடித்து, அடுத்ததினங்காலையிற் பாரணஞ் செய்பவர்கள் அடை தற்கரிய பதவியை யடைவார்கள். எ - று. (எசு)

வருட மொன்றினமூ வெட்டெனத் தொடாநதிடை வந்தது பதினான்
சுருதி யிப்படி வரனமுறை நோற்பது கணக்கறு தவத்தோகாள [கிற
பொருவி னித்திய சிவநிசி யாகுவ பொங்குருட் பதினானு
தருவ பணிரண் டெனுமிவை பதிச்சிவ ராததிரி யெனத்தக்க.

(இ - ள்) கணக்கிடப்படாத தவமுடையவாகனே! ஓராண்டில் இருபத்து நான்காகத் தொடர்ச்சியாய் வரத்தக்க பதினான்காவது திதியாகிய சதுர்த்த சித்திதியில், ஞாபகத்தோடு இப்படி விதிமுறையால் அநுஷ்டிப்பது ஒப்பற்ற நித்திய சிவராததிரியாகும். இவ்விருபத்து நாள்களில், அமரபட்ச சதுர்த்த சிக்ஷைச் சொல்லும் பன்னிரண்டும் மாசசிவராததிரிக்ஷைச் சொல்லத் தக்கன. எ - று.

(எஅ)

வருட மொன்றிடை வருதின மனைத்தினு மதிக்கிழ மையிறறேன்றுந்
கருகு கங்குலு வாவரி லவவிராக கண்ணு! லீரவாகு
முருகு சிந்தைமீ ருரைத்தடி லாங்குது யோகராத திரியாகும்
பொருவி லறறைநா னோற்றவா பெற்றபே மெமமனோ புகல்வாரே.

(இ - ள்) ஒருவருடத்தில் வருட எல்லா நாட்களிலும் சோமவாரத்தின் இரவில் அடாவாசை வருமாயிள் அவ்விரவும் சிவராததிரியாகும். உருகுகின்ற மனமுள்ள முனிவர்களே! அவ்சிவராததிரியைக் குறித்துத் சொல்லப்படுகநால் அது யோகசிவராததிரியென்று சொல்லலாகும். ஒப்பற்ற அத்தினத்தில், சிவராததிரிவிரத்ததை யநுஷ்டிப்பவர்கள் பெறுமபயனை என்னையொத்தவர்கள் சொல்லுவார்களோ? எ - று.

(எக)

மகா திங்களி னமரபக கத்திடை வருபிர தமையெய்திப் [தாக்கிப்
புகலு மனறுதொட டெதிராதபன மூன்றுநாட புகிப்பதோர் பொழு
பகாத ருமபதி னைகிடை நோற்பது பககராத திரியாகு
மிகப் ரந்தரு மாகமா தத்திடை நோற்பது வியலபாமே.

(இ - ள்.) தைமாதத்தில் அமரபட்சத்தில் வருட பிரதமை திதிநோந்
அன்றைநாள் தொடங்கி எதிராது வருட பதினமூன்று நாட்களும் ஒருவேளை
யுணவுகொண்டு, யாவரும் புகழ்ந்து சொல்லும் சதுர்த்தசித்திதிவரையில் அநு
ஷ்டிப்பது பக்ஷசிவராததிரியாகும். இக்கூறிலும் பரத்திலும் பலன்களைத்தரும்
மாசமாதத்தில் அநுஷ்டிப்பது இயற்கையாகும். எ - று.

(அ0)

அருட ருஞ்சிவ ராததிரி யிப்படி யைநதுபட டதுவாகு
முருகு காதலி னீங்கிவை நோற்கபற் றெனறெனுந் திறம்பாமல்
வருவி திப்படி யூண்டிபி லொழிந்திது வரனமுறை நோலாதார
பெருகு மாதவம் புரிந்தவ ராயினும் பிழைத்தனா பிழையாதார்.

(இ - ள்) திருவருள் பாலிக்குஞ் சிவராததிரி விரதமானது இப்படி ஐந்து
வகையினை யுடையதாம். மனமுருகிய அன்போடு ஒருவகையினு குறைவுநே
ராமல் இவ்வைந்துவகையினைப்பூ அநுஷ்டிக்கக் கடவீர்கள். சிவாக்யங்களிற்
சொல்லிய விதிப்படி ஆகார நித்திரைகளில்லாமல் இத்தனைத் தொடர்ச்சி
யாக நோற்காதவர்கள் திறந்தபெருந்தவங்களைச் செய்தவர்களானாலும் அவர்
கள் உச்சீவித்தவர்களல்லா. எ - று.

(அக)

இன்ன வாய்நிகழ்ந் தெய்திய வருட்சிவ ராததிரி யெனுமந்நான்
மன்னு காலையிற் புனல்குடைந் தவரவா வரன்முறை கடனாற்றி
மின்னி ருங்கொடி. டீவணியெம்பிரானுறை கோயில்போய் வியந்தேத்தி
யனன வறகுருய்த தீபமே முதலிய வாற்றின் றடிபோற்றி.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக நடந்துவருகின்ற அருளதரத்தக்க சிவராததிரி
யென்று சொல்லப்படும் அந்தத்தினத்திலே, நிலைபெற்ற விடியற்காலத்திலே

ஸ்நானஞ்செய்து தங்கடங்கள் வருணசிரமங்கட்கியைய நீதியு கருமங்களைச் செய்து முடித்து, நெடிய மின்னற்கொடிபோலும் சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் ஆலயத்தையடைந்து சந்தோஷித்துத் துதி செய்து, அப்பெருமானுக்கு நெய்திருவிளகரு முதலிய திருப்பணிகள் புரிந்து சந்தரிதானத்தில் நின்று திருவடிகளை வணங்கி, எ - று. (அஉ)

உறக்க முண்பன வொழித்தும் நெம்பிரான் நிருநடத் துபயத்தா ணறைப்ப சுநதுண ரஞ்சசனை புரிந்திரு நாலியா மழுமபோற்றி பிறைக்கொ டுஞ்சடை யெம்பிரா னஞ்சசனை யில்லவா பெருமானைத் திறத்து ணாந்திடு முளத்தராய்க் கோபிலசென நேறதுவா சிவகங்குல.

(இ - ள்.) நித்திரை ஆகாரமுதலியவற்றை நீக்கி, எமது சிவபெருமா னது திருநடம் புரியும் உபயபாதங்களில், மணங்கமழும் பசிய மலர்க்கொத துகளால் அாச்சனைபுரிந்து (பகல் ரவாகிய) எட்டு ஜாமங்களிலும் பூசிக்கக்கட வா, பிறைச்சந்திரனை யணிந்து வளைய ஜடையையுடைய எமது சிவபெரு மான் பூஜை செய்யாதவர்கள் அப்பெருமானைத் தியான வல்லபத்தால் தரிசிக் கும் மனமுடையவர்களாய்த் திருக்கோயிலையெய்திச் சிவராததிநிதினத்தில் தோத்திரஞ் செய்க. எ - று. (அங்)

எடுத்த ரைத்தமற மீங்கிவை யைந்தையு மிப்படி முறைநோற்கத் தொடுத்தி லாரெனில் விரதமொன றுயினு நோற்றுறி னவாதுய்வை யடுத்த நாவிறை சொற்றுறி செழுங்கம லாலயத் தயனாலும விடுத்த கோடிகற் பத்தினு மடையுமோ யாரது விரிப்பாரே.

(இ - ள்.) இதுகாறும் எடுத்துக் கூறிய இச்சிவராததிநி விரதங்களைநதை யும் இவ்வகையாக்கிரமப்படி அநுஷ்டிக்கத் தொடங்காதவர்களானால், இவர் தில் ஓர்விரதத்தை யேனும் அநுஷ்டிப்பாராயின, அவர்களது சிறப்பை நாவி னுற் சொல்லுமிடத்தில், செழுமைதங்கிய தாமரைப்பீடத்திலுள்ள பிரமதேவ னாலும் கழிகின்ற கோடிகற்பங்களிலும் முடியுமோ? அதனை விரித்துச் சொல லுவோரெவா? எ - று. (அசு)

ஆழி மாயவ னுயிர்புரந் தரிப்பது மடப்புத திருக்கோயிற பாழி யெண்புய னெடுநில மின்னுயிர படைப்பதும பகடம்பொனா னுழி யிர்திரை புரப்பது உ மளகையா னெழிவறு வளனீண்டி வாழி பெற்றதும விரதமீ திழைத்தலா லெனபது மனக்கொளவீர.

(இ - ள்.) திருப்பாற்கடலில் அரிதுயிலபுரியும் திருமால் உயிரகளைக்காத திரட்சிப்பது, அழகிய தாமரைமலரிருக்கையையுடைய வலிய எட்டுத் திருப்புயங்கையுடைய பிரமன், நெடிய உலகத்தையும் அதிலுள்ள இனிய வுயிரகளைஞ் சிருட்டித்தலும்பசிய பொன்மயமான தேவலோகத்தைஇந் திரை அரகசெய்வதும, அளக்கேனாகிய குபேரன் ஒழிவிலலாத வளங்கள் சேரப்பெ ற்று வாழ்வெய்தியதும, இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்ததாலே யென்று மனதிற் கொளவீர்களாக. எ - று. (அஇ)

மதிக வித்தென வெண்குடை நிழற்றுகன் மாடபா தனைப்பற்றி விதிவ ழித்தொடர் பிரமகத தியைவிடுத தொழிப்பது விருமபுற்று முதிய மாதவக் கௌதமன் சொற்படி யீங்கிது முறைநோற்றுக் கித்தருந்தனித் தலைவனுய்ப் பாதக மெவற்றையுங் கடந்துற்றான்.

(இ - ள்) சந்திரனைக் கவிதததுபோலும் வெண்குடையால் நிழல் செய்கின்ற கன்மாடபாதனெனனு அரசன் தனைப் பிடித்துக்கொண்டு விதிப்படி தொடர்ந்துவந்த பிரமகத்தையைப் போக்கவிரும்பி, சிறந்தபெருந்தவமுடைய கௌதம முனிவர் சொற்படி இவ்விரதத்தைக் கிரமப்படி செய்து, வேண்டிய வரத்தை யருக்கிரகிக்கும் ஒப்பற்ற தலைவனாய்த தனபாவங்களை யெல்லாம் விலக்கிப் புனிதனாயினான். எ - று. (அசு)

குனித்த வராசிலைக் கரத்தினன் சுருடரு குஞ்சியன் நிணிதோளான ஹனித்த சிந்தையன் காரண மின்றியே சுஞ்சினக் கொலைவேடன பனித்த கங்குலி னடுகொலை வேடடைமேற படாநதனை படாகாநந தனித்து லாவினன கிடைத்தில னெனறையு மிருநதனை றனியோரபால்

(இ - ள்) வளைந்த நெடிய வில்லேந்திய கையை யுடையவனும் சுருண்ட தலையிரையுடையவனும் வலிய புயமுடையவனும் வருத்தும் மனமுடையவனும் காரணமின்றிக் கடுங்கோபத்தாற் கொலப்பவனுமாகவுள்ள ஁ருவேடன், பயத்தை விளைவிக்கும் ஒரிரவல், உயர்போகருங் கொலைதொழிலாகிய வேட்டைக்குச்சென்றான். பரவிய காட்டில் தனியே திரிந்தும் ஒன்றும் கிடையாத வனாய் ஓபக்கலில் தனிமையாயிருந்தான். எ - று. (அசு)

அனற ரனசிவ ராததிரி யெனபது மறித்தில னயனோக்கிக் கனறு வெஞ்சின விலங்கனை வெருவியோ விலவமேற கவையுற்ற னினறி ருந்தாயி றுறந்தில மாயினவீழந் திடுதுமென றுளத்தெண்ணி மனற னாறுபத் திரம்பறித் திட்டன னிரவிதோ வருங்காறும.

(இ - ள்) அன்று சிவராததிரியெனப்பதையும் உணராதவனாய் பக்கத்திற் பாதத்து வருந்தத்தக்க கடுங்கோபமுடைய ஒரு மிருகத்திற்குப் பயந்து அதற்குத் தப்பியபடி அங்கிருந்த ஒரு விலவமரத்தின் உயர் கிளையிலேறிக்கொண்டான். இன்றிரவு பெருந்தித்திரையை யொழித்திடாவிடின் தரைமேல் விழுந்து விடுவோமென்று மனதிற்கருதி, சூரியன் றோ உதயமாகுமெல்லையும் மணங்கமழும் விலவ தளங்களைப் பறித்து எறித்துக்கொண்டிருந்தான் எ - று. (அசு)

பறித்த பத்திர மெம்பிரான நிருமுடி வீழ்தலும் பனிககறறை வெறித்த வராசடை பெம்பிரான் நிருவருள் புரிந்தனை விறலவேடன் செறித்த பாதகங் கனறபடு பஞ்சியிற நீந்தன மறையாவுங் குறித்த நாயகன் சேவடி புகுந்தனை விண்ணவா குலம்போற்ற.

(இ - ள்) பறித்தெறிந்த வந்த அவ்விலவபத்திரங்களை எமது சிவபெருமான் திருமுடிமீது சோந்தவுடனே, குளிர்ச்சியுறையக் கூட்டமாய் மணந்தனகி நீண்ட சடையையுடைய எமது சிவபெருமான அவனுக்குத் திருவருள் புரிந்தனா. வலிதங்கிய அவவேடனது நிறைந்த பாவங்களெல்லாம் தீப்பொறிப் பட்ட பஞ்ச மூட்டைபோல நிறைந்த, வேதங்களெல்லாம் நாடியிருக்கும் சிவபெருமான திருவடி நீழலில் தேவகணங்கள் துதிசெய்யப்பட்ட சோந்தனை. (1)

இழிதொழிறகுலப் புலையரிற் றோனறின ளொருத்திமற் றிரப்பற்றா விழியி ழந்தனள வறுமையிற் றேமபினள விரதமீ துறுமநாட் கழிபெருங்கட லுலகுளோ ரெழுந்துகோ கன்னமெய் திடுங்காலை வழியி ருந்தன ளிருகையேற நிரந்தரும பசியொடும் வருந்தற்றாள்.

(இ - ள்) மேலும், இழிந்த அசேதனச் செயற்குரிய குலமாகிய புலைச் சாதியிற் பிறந்தாளொருத்தி, யாசிப்பவனும் கண்ணொளி யில்லாதவனும் வறுமையால் வருத்துபவளுமாகி இச்சிவராததிரி வந்ததனத்திலே, மிகப்பெரிய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகினா புறப்பட்டிக கோகர்ண ஸ்தலத்திற்குப்போகுஞ் சமயத்தில் அவ்வழியிலே யிருந்துகொண்டு இருக்கையையும் பரப்பி யாகித்துக் கொடுப்பதொடு வருத்தமெய்தியிருந்தான். ௭-ம். (௯௦)

அந்நெ நித்தலை யருட்சிவ ராத்திரி நோதகவென் றவனோகுஞ் செந்நெ நித்தலை மாநதரி லொருவனின் றவளகரந தீண்டாமற் பன்னு பத்திர லிலவமிட டேகின னாகது பசிநீர்த தினனு தற்கியைந தனவல வெனவெந்ந திட்டன டிசைநொககாரா.

(இ - ள்) அவ்வழியிலே சிவராததிரி விரத்ததை அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று கோகாணத்திற்குச் செல்லும் நல்லவழியிலே சிறந்த மாநதாகளி லொருவன், அங்கே நன்று அவள கையைத்தொடாமல் யாவரும் புகழும் விலவ தளத்தை அவள கையிற் போட்டுப் போயினான். அது தன் பசியடங்கத் தினனுதற்குப் பொருந்தியதன்மென்று கருதி, திசையைப் பாராமல் எந்நிது விட்டான். ௭-ம். (௯௧)

அணைய காலையிற் சுழித்தெறி காலெழுந தாங்கவ னெறிவிலவம் புனித மேனியோ ரிலிங்கமுற னுளத்தன் றிருமுடி பொலிந்திட லணைய ஞ்சிவ ராததிரி யறறைநா ளாதலின் விடையூர்தோ னினைவ ருந்தரு வுளமிரங் கினனவள கயிலைநன் னெற்சென்றான்.

(இ - ள்) அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் சுழன்று வீசங் காற்றினால் அவன் வீசியெறிந்த விலவ பத்திரமானது போய், அங்கே புனிதமான திருமேனியை யுடைய ஒரு சிவலிங்கப்பெருமான இருந்ததனால், அப்பெருமான அழகிய திரு முடியிற் பொருந்தியது அன்றையதினம் ஆனமாக்களின் வினைகளை யொழிக் கும் சிவராததிரி தினமாதலால், இடப்பாகனத் தாரோகணித்த சிவபெருமான் திருவுள்ளமிருங்கினா. அப்புலைச்சி கையாய்மாகிய நல்ல பதவியைச் சென்றடைந்தான். ௭-ம். (௯௨)

கலநிலைத்துறை.

முடங்கு வெண்மதிக கணையின முகிணமுலை யொருத்தி யிடங்கொ ளொம்பிரா னிரவுநொற நின்னருட கடற்பா லடங்கி னோகதை யினனுமொன் னுளதுமக கறைவாம படாநத புனசடை யந்தனை ருணாகெனப் பகாவான்.

(இ - ள்) வளைந்த கூந்தலை மாலைபாக வுடையராய், அருடபுபோலுந தனங்கையுடைய ஒப்பற்ற உமாபிராட்டியாரை வாட்பாகத்திற் கொண்ட எமது சிவபெருமானுடைய சிவராததிரி விரத்ததை யனுஷ்டித்தது இனிய திரு வருட் கடலில் மூழ்கினவரது சரித்திரம் வேறென்றுளது அதனை யும்குசு சொல்லுவோம். படாநதுள சிறு சடையுடைய கைமீசாரணிய முனிவா களை! தெரிந்துகொள்ளுங்களைன்ச் சூதமுனிவா சொல்லலாயினர், ௭-ம்.

சரிமு கக்குல மெடுத்திரும பவளவோ துருவி விரிதி ரைக்குலஞ் சுமந்துற வொடுகிமீ தூரநது வரி ம டப்பட்டங் குளிப்பது நடப்பது வானோ - தெரிந் ருமபுனற் சிரதுவென் றொருநதி யுடாதால்.

(இ - ள்.) சங்குகளினதொகுதியை மேலேதாங்கிக்கொண்டு, பெரிய பவ ளக்கொடிகளின் வேரைத்தேடிக்கொண்டு, பரவிய அலைதொகுதிகளையும் மேற்கொண்டு மேலேப்போங்கி, வரிகளற்று வளைந்திருக்கும் ஆதிசேடன் பணை மகுடங்கள் குளிப்பெய்தும்படி பாயத்தக்க, தேவர்களும் தேடிக்கொண்டிருக்கும் நீர் நிரம்பிய சிந்து வென்றொரு நதியுண்டு. எ - று. (கூச)

அன்ன மாந்திக கரைமருங் கயல்வய லுதித
பொன்னி னிஞ்சிசூழ கிடந்தது தேவரும் புகழ்தற
கின்ன லந்தரு குஞ்சரத திருநக ரிதன்பான
மின்னு வேறபடைக் குஞ்சக னுள்ளொரு வேந்தன்.

(இ - ள்.) அநதச் சிறந்த நதிககரைக்கருகே அயலில வயல்கள சூழ்ந்த பொன்னாலாகிய மதில்கள நாம்புறநு சூழ்ந்த நகரமானது தேவர்களுந் துதித்தற்குரிய இனிய இன்பத்தைத்தருங் குஞ்சரமென்னு அழகிய நகரமாம். இந் நகரத்திலே பிரகாசிக்கின்ற வேறபடைதாங்கிய குஞ்சகனென்னு மன்னவ னொருவனிருந்தான். எ - று. (கூடு)

அணைய வேந்தனுக் காசிசொற றிடுமொரு மறையோன
றணைய ரின்றியே யருட்பெருந் தவத்தொடுகு சரித்தான
புனைநெ டுஞ்சடை யெம்பிரான றிருவருள புரியா
வளைத ருஞ்சுரு மாரளவந் துதித்தனன வரத்தால்.

(இ - ள்.) அத்தகைய மன்னவனுக்கு ஆசி கூறும் ஒருவேதியன் புதல்வா களிலலாமல் அரியபெருந்தவங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தான் அலங்கரிக கின்ற நெடிய சட்டையையுடைய எடுத்து சிவபெருமான திருவருளபுரிந்த வரத் தினால் அலங்கரிகக்கத்தக்க சகுமாரனென்னு புத்திரன் தோன்றினன். எ - று.

வனப்பெ லாந்திரன் டொருவழிக கொண்டென வளாவா
னினக்கு நானமறை முதலிய யாவையு மிசைத்தான
சினக்கொ டுந்தொழில் வேனிலாற சுவமையிற் சிறந்தான
கலைக்க ருங்கட லுலகுளோ காண்டொறுங் கவினும்.

(இ - ள்.) அழகுமுழுவதுஞ் சேர்ந்து ஓர் வடிவெடுத்தாற்போல வளர்ந்து வருகின்ற சகுமாரன், இனமாயுள்ள நான்குவேதங்கள் முதலிய எல்லாவற்றையு மொத்தியறிந்தவனாய், கோபத்தோடு கூடிய கொடுந்தொழிலுடைய மனப்பத னுக்குச் சரியானவென்று ஒப்பிடப்படாமல் மேயப்பட்டான். ஒலிக்கின்ற கரு நிறங்கொண்ட கடல்குழந்த உலகினா அவனைப்பார்க்குந்தோறும் அழகோடு விளங்குவான். எ - று. (கூஎ)

தகாந்த வெண்மதி திருத்திய றுறுவலன ருமாப்
பகாந்த மென்மொழி மயக்கினன பணைத்தடம் புயத்தான்
சகந்தொ முதத்தருந் தனமையான றண்சிறைச் சுருமபா
துகாந்த தாரொடு மின்னென துடங்குநான மாப்பன.

(இ - ள்.) பிளவுபட்ட வெள்ளிய சந்திரனை வரிசைப்படுத்தியதுபோன்ற பற்களையுடையவன். தாழ்ந்தவோசையோடு கூறும் மென்மொழிகளால் கேட் போர் யாவரையும் மயக்குகின்றவன், பருத்தும் பரந்த தோள்களையுடையவன். உலகினா பணியத்தக்க ஒழுகமுடையவன். வண்டுகள் தேனுண்ணுந் தாமரை மலையாலையோடு மின்னல்போலசையும் உபவீதம் விளங்கும் மார்புடையவன்.

வருண் நான்குள மாந்தரு மயங்குறு வனப்பி
 னுருவ மெய்திய வுறுப்பின னோடரித் தடங்கண்
 மருவ ருங்குழன் மகளிர்கண் கவர்தரு வதனன்
 செருகு மென்மலர்க் குழியி னாடவா திலகன்.

(இ - ள்.) வருணங்கள் நான்கிலுள்ளாரும் மயங்கத்தக்க அழகுபொருந்
 திய வடிவோடுகூடிய அவயவங்கள் வாய்ந்தவன். காதளவும் ஓடிய அரிபடாநத
 பரந்தவிழிகளையும் மணங்கமழுக கூந்தலையுமுடைய மங்கையரது விழிகளைக்
 கவரத்தக்க முகமுடையவன். மெல்லியமலாருடிய சிகையையுடையவன், ஆண
 மக்கட்கொரு திலகம் போன்றவன். எ - று. (கூக)

மார னூல்வழி வரன்முறை தெரிந்தது வகுத்த
 சேர னீற்றலகோ தன்மையீ நிவற்றிடைத தெரிந்த
 வோராவ ருங்கர ணங்கணற் பத்தினெட டிருக்கி
 யாராத ருஞ்சுவைப பானமைந தாறுமுற நளநதான்.

(இ - ள்.) காமாகமத்திற் சொல்லியுள்ள முறைமைகளெல்லாவற்றையும்
 தெரிந்து அதில் வகுக்கப்பட்டுள்ள சோதலமுகலாக உவகையிறுதியாகக் கூறப்
 படும் எட்டு அங்கிதங்களையும், இவற்றுள் வகுக்கப்பட்ட யாவரும் உணர்
 தற்கரிய கரணங்கள் நார்பததெட்டினாலும் உருகச்செய்துணனும் நிறைந
 திருக்கின்ற ஏகாதசமானங்கள் முழுவதும் தோந்தவன். எ - று. (கூ௦)

“சேரலாதி காதன்மை” எனபதை—“புல்லுதல் சுவைத்திடல் புணாநகச
 குறி, பல்லுதல் மததனம் பயிலுநதாடனம், ஒல்லொலிகரணோடுவகையா
 திய, எல்லையில் புணாநிலை கியைநத வென்பலே” எனபதொருணாக இதன்
 விரிவு காமாறுவள்ளும் கந்தபுராணத்துள்ளுங்காணக - விரிப்பிறபெருகும்.

துஞ்ச கங்குலிற் பக்கமு மிருத்தையுந தோய்ந்து
 நஞ்சு மாரமு திடையிற் நடப்பன நாடி
 யஞ்சி னத்துகொக குந்யெய்ந றுறுகுறி யளநது
 பஞ்சின் மெல்லடி மகளிரைத தன்வயப படுத்தான்.

(இ - ள்.) சீத்திரைபுரியும் இராககாலத்தில் பட்சத்தையும் திதியையும்
 உணர்நது, விடமும் அமுதமும் இடையே நிலலாமல நடக்குநதன்மையறிநது
 ஐந்தவிரலகளிலும் பொருந்திய நகக்குறியையும் பறகுறிகளையும் உணர்நது
 செம்பஞ்சுக்குழம் பூட்டிய மெல்லிய பாதங்களையுடைய மாதாளைத் தன் வசஞ்
 செயது கொண்டனன். எ - று. (கூ௧)

கொழந ரன்றியோ கடவுளைத் தளிரக்கரங் குவியா
 வழுவில் கற்புடை மடநசையா மனங்களிந துருகி
 யொழுக நின்றனன் பிறாமனை யெனபதொன் றுணரா
 நெழுவு கோக்குலத் தொருதனி யேறெனத் திரிவான்.

(இ - ள்.) வேதியா குலத்திற்கு ஒப்பற்று மேம்பட்ட ஆண்சிங்கம்போற்
 சஞ்சரிப்பவனாகிய சுருமாரன், தங்கள் கணவரையல்லது பிறிதொருதெய்வத்
 தை மாநதளிரபோலுங் கைகளைக் கூப்பிப்பணியாத குற்றமற்ற கற்புவாய்ந்த
 தன்மனைவிமார் மனக்கனிவுற்றவர்களாய் உபசரிக்கவிருந்தான, பிறா மனைவி
 யர்ச்சையோகமென்பது ஒருசிறிது முணர்நான். எ - று. (கூ௨)

கன்னி மாடமுங் கடிமதிற் காவலுங் கழியத்
துன்னு மாரிருட பிழம்பிடை யிவனடித தொடர்வா
ரன்ன மன்னவாக கலககுற விலக்கினு மமையா
ரினன தன்மையி னீங்கிவை நிகழ்ந்தது மேலவை.

(இ - து.) கன்னிமாடங்கனையங் காப்பமைந்த மதிர்காவலுடைய வற்றை யுங் கடந்த மிகவிசேடித்த நரோத்திரி இருளிலே, இவனைத்தேடிவரும் அன் னம்போலும நடையையுடைய மாதாக்கை இவன் கூடுதற்குத் தடுத்தாலும் அவர்கள் சமமதியாகன. இவ்வகையாக இவ்விடத்தில் இவை நடந்தேறிவரு கின்றகாலத்தில், எ - று.

(க0க)

ஒளித்த காமமீக் கூாசுரு மாரனென் றெருவன்
றெளித்த கற்புடை மகளிரை யழித்தபுன் செயலை
வெளிப்ப டித்தின ராகிவந திருநிலம் வியப்பா
லளித்த மன்னவற கறைந்தனர் மானரீத் தயாநதார்.

(இ - ள்) சுருமாரனென்னும் பெயரையுடைய அதிகமாகிய காமத்தை மறைத்து வைத்துள்ள பொருவன், தெளிந்த கற்புறுமாதரை அவர்கள் நிலை மைதவறும்படி அழித்ததூசெயலை வெளியிடுவார்போலவந்தது, இவனை விரும் பிப்பினரொடாந்து தமது விருப்பங் கைகூடாதவாகளாய் மானம்விட்டு வெறுப்பெய்தியவாகன, உலகினைக் காத்திருந்த அரசனுக்கு அபவாதமாகச் சொன்னார்கள். எ - று.

(க0ச)

கேட்ட மன்னவன செவித்தொனை சுறுக்கொளக் கிளரா
வீட்டு சீற்றமிக கெழுந்தவற கொணாமினென நிசைப்ப
வாட்ட டக்கையொ சொன்றனா கொணாதர வநதான
றீட்டு பேரெழி னோக்கினன குளிரந்ததச் சீற்றம்.

(இ - ள்.) கேட்டறிந்தஅரசன செவித்தொனையிற் சுறுக்கென்றுதைக்கப் பொங்கியெழுந்த கோபமுண்டாகி, அவனைப்பிடித்துவருக வென்றக்கியாபிக்க, வாளாயுதநதாங்கிய விசாலமானகையையுடைய காவலாளர் உடனே போய்ப் பற்றிவர அவனும் வந்தனன், மன்னவன் அவனது அழகிய சித்திரம் போலும் வடிவைப்பாத்தான். அதனால் அவனுக்குண்டான கோபந்தணிந்தது. எ - று.

கொல்ல லாமெனூந தகையனன் நிவனெழில குறிப்பின்
றொலலை நானமறை யவருழைத் தோன்றியோ னிவனை
யொலலை கொண்டனிர போதிரெம முயாகுடை நிழற்கீ
ழெலலை மாநிலங் கடத்திரீர் விடுத்திரென நிசைத்தான்.

(இ - ள்.) இவன்ழகை யெண்ணிப்பாத்தால, கொல்லலாமெனச் சொல் லத்தக்க தகுதிவாயந்தவனல்லன். பழமையாகிய நான்குவேதங்களையுணர்ந்த மறையவா குலத்திற் சனித்தவன் இவனை, அறிவிரைவிற்கொண்டு சென்று நமது வெண்கொற்றககுடைநிழலில் அரசுடத்தும் பூமியின எல்லையைக் கட தது விட்டுவிடுகனென உத்தரவளித்தான். எ - று.

(க0க)

அனைய ரவ்வுரை கேட்டலும பற்றின நகன்றார்
களைபொ லனகழன் மன்னர்கோ னகனிலங் கடத்தி

வினையு னகதிது வினேநதவா நென்றனா விடுததார்
கிணைய கானகத் தருவரை நெடுநெந் செனறான

(இ - ள்.) அத்தனடலாளர் அக்கட்டலாயைக சேட்டமாததிரமே, அவ
னைப்பறதிச் சென்று ஒலிககின்ற பொன்னாலான வீரகண்டாமணிதரித்த இரா
சராசனுடைய பூமியின் எல்லையைக்கடந்தது, இப்படி உனக்கு நோந்தது உன
வினைப்பயனெனக கூறிவிடுததாரகன, கிளைவழிகளையுடைய ஒரு காட்டிலிருக
கும் பெரியமலையின்மேல் வெகுதூரஞ்செனறான. ஏ - று. (க௦௭)

சென்ற கானகத் தடுபுலி கொய்யுளைச சீயங்
கன்று வெஞ்சின விடவரா வழிமதக கலிறு
துன்று மோரநெறி முடுகுகரி னெடுவனஞ் சுழனறான
மனற மமபுனற பொய்கையொன நெதிராதனன மறையோன.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்ற காட்டிலே கொலலததகக புலிகளும், கத்தரித
தது போன்ற பிடரியிறையுடைய சிங்கங்களும், கொடேமான கோபமுடைய
பாம்புகளும், மதஞ்சொரியும் யானைகளும் நெருங்கிய ஒருவழியின் முடுக்கில
அகப்பட்டு, பெரிய காடுமுழுதுந் திரிந்துகொண்டிருந்த சுருமாவன்னெனும்
வேதியன மணந்தங்கிய அழகிய நீர்நீரப்பய தடாகமொன்றை எதிரே கண
டான். ஏ - று. (க௦௮)

அன்ன நாண்மலாப் படுகரி னளவைபெற் றறியேந
துன்னு பனமலா மிடைநதன வுடைநதுதேன சொரியக்
கன்னி யன்னமே முதலிய தொகுதியிற் கலநத
பன்னி நததெழு தியபடாம படுகதன கடுகரும்.

(இ - ள்.) அத்தகைய புதியமலாகளையுடைய தடாகத்தின அளவை நாம
சொல்ல அறியோம். அதில் நெருங்கிய பலவகைப்பூக்களும் ஒன்றுகூடியன
வாய இதழ்கள விரிந்து தேனைச்சொரிய, இளமை தங்கிய அன்னமுதலிய
பறவைகள் கூட்டமாகக் கலந்திருக்கின்ற தோற்றமானது, பலவாணங்களோ
டமைத்த சித்திரவஸ்திரங்கள் விரித்திருப்பனவற்றைப்போன்றிருக்கும். ஏ - று.

சில்லு கிர்ச்சிறு தாட்படு புள்ளியஞ் சிரலை
யெலலை வானெழுந் திருங்கயல் கதுவலீழ்ந் திடலு
மொல்லை பாசடைக கயலொளித தொதுங்குந் வொங்கி
மெல்லி ருஞ்சிறை விதிராதுவே றிருப்பது வெளகி.

(இ - ள்.) சில நகங்களையுடைய சிறுகாலங்களையும் புள்ளிகள் தங்கிய சிறகு
களையுமுடைய அழகிய [சிச்சிலி] மீன்கொத்திக்குருவியை அததடாகத்தி
லுள்ள பெரிய கயல் மீன்கள் ஆகாயமளவும் எழுப்பிப்பற்ற, அக்குருவி நீல
மிசைவிழுந்தவுடனே, அக்கயல் மீன்கள் சீக்கிரத்தில் அததடாகத்திலுள்ள தா
மரையின் பசிய இலைகளின் கீழேயொளித்ததுமறைய அக்குருவிமேலேபறந்து
தன்மெல்லிய பெருஞ் சிறகுகளையடித்துக்கொண்டு வெட்கித்தனியிருக்கும்.

தாது நாண்மலாக் குப்பைநின் றுயிர்ப்புறத் தவழ்ந்து
போது காலொடு நறைகார தொதுங்குந் புருநதோ
ரீது வாசமென் றறிவரி தாகிமற நெலலை
காத நாரின தூடம்புடைக கிடந்தவக் கானம்.

(இ - ள்.) அத்தடாகததைச் சூழ்ந்து வீசும்வாசனை, மகரந்தத்துடன் அன்றலர்ந்தமலாக சூவியலிறபடிந்து மெல்ல வீசங்காற்றோடு சிறிதுமறைந்து ஒளித்துக்கொண்டமையால், அவ்விடத்திற்கு வந்துசோந்தவர்கள், இஃதினமலா மணமென்று உணர்வதற் கருமையாகிக் காததூர விஸ்தீரணம் மணங்கமழ்ந்தன. எ - று. (ககக)

முளரித தாதொடும் பொமமென முழங்கிய சுருமபா
களரிப பானலம் பெடையொடு மணந்துறக கனலா
விளரிப பாடல்வண டடுசின மிழற்றின விரிநீர்
தளரிக கொம்பரின வாரலி ரெனச்சினை தாழ்ந்த.

(இ - ள்) தாமரைமலரின மகரந்தங்களில் பொமமென னும ஒலியுடன் நீங்காருசெய்யும் [சுருமபா] ஆணவணடுகள், கருங்குவளைமலரிலிருந்த[தேன என னும] பெணவணடுகளுடன் சோதலால், அததாமரைமலர்களிலிருந்தபெணவணடுகள் கோபமெய்தி விளரியென னும பண்ணைப்பாடின. மிகக் நீரிவேதளாந திருக்கும் இக்கொம்பில் வராதீர்கள் என்று, கருங்குவளை யருமபுகள் கீழே நோக்கித் தொங்கின. எ - று. (ககஉ)

பாளை வாளெயிற றிடங்காவாய்த் தவறிய பசுவாய்
வாளை தாவுற வயவாகை வாடபடை மருட்டுந்
தாள தாமரை முகம்படு சுரிமுகச் சங்கங்
காள வேலவிழி மகளிராகைக் கந்துகங் கடுக்கும்.

(இ - ள்.) தென்னம்பாளைபோலங் கூர்மை தங்கிய பற்களையுடைய முதலேவாயினின்றபயிய பிளவுபட்டவாயையுடைய வானீமீன்கள் அத்தடாகத் திறசஞ்சரிகுந் தன்மையானது, போவீராகையிலேந்திய வாடபடையையகாநிற்கும். தாளோடுகடிய தாமரையினிடத்திலிருக்கும் சுரிமுகச்சங்கங்களை நஞ்சுட்டியவேலபோலங் கண்களுடைய மங்கையாகரத்திறகுங்கிவிளையாடும் பந்துகளையொத்திருந்தன. எ - று. (ககங்)

மடலு டைந்தலா தாமரை யுழக்கிமென மதுவாய்க்
குடமு டைந்தல ராப்பலங் காடிடை குழப்பி
முடவு வெணடிறை நழித்துவாய்த் தவறிய முதுநீர்
நெடுவ ராலினைத் தொடர்ந்தெழு மடுசின நீர்நாய.

(இ - ள்) இதழ்கள் விகசித்தலாந்த தாமரைமலர்களைக் கசக்கி, மெல்லிய தேன்நிறைந்த குடமானது உடைந்தாற்போல விகசிக்கும் ஆம்பறபூக்களின்கூட்டத்திலே கலக்கி, வளைந்திருக்கும் அலைகளைக்கிழித்து அவ்வலைகளைத்தப்பித்துக்கொண்டு, அத்தடாகத்தின் மிகக் நீரிற்சஞ்சரிகும பெரியவராலமீன்களைக் கெடுகோபமுற்ற நீர் நாய்களபின் தொடர்ந்து செல்லாநிற்கும். எ - று. (ககச)

அனங்கொ டுஞ்சிறைப் புறவொடு புளரியஞ் சிரலை
யினந்த ருங்குரு கிடையிடை நடப்பன குரண்டம்
புனைந்த வனனகம் புடபடு சக்கர வாக்
நனைந்த மெனசிறை புலாததுவு புளினமே னடப்ப.

(இ - ள்) அனனப்புட்களும் வளைந்தசிறகினையுடைய புறக்களும் புள்ளிகளபொருந்திய [சிச்சிலி] மீன்கொத்திக்குருவிகளுடாகிய இவ்வகைக் கூட்

டங்களாகிய பட்சிகட்கிடையே கொக்குகள் உலாவித்திரியும். அலங்கரித்தாற் போன்ற வானம்பாடிக்குருவிகளும் அங்குள்ள சக்கரவாஹப்பட்சிகளும் ஈரமாயுள்ள தங்களை மெல்லியசிறகுகளைப் புலாததுவதற்கு மண்ணமேடைகளில் உலாவித்திரிவன. எ-று. (ககஞ)

அன்ன தன்மைய வகன்புனற் படுகரின் பாங்கு
ருன்ன ருங்கொலைப் புலைக்குலந் தோன்றிய வொருத்தி
மன்னு தன்மனை நீக்கமுற் றிருந்தனள் வநதா
ளின்ன தன்மையென் றவளவனப் பியம்புவ தியாரே.

(இ - ள்.) அத்தகைய பரவிய நீர்நீரம்பியதடாகத்தினருகே, எவராலும் எண்ணற்கரிய கொலைதன்மைவாய்ந்த புலையாகுலத்திற் பிறந்தவொருத்தி, தானவாசஞ்செய்யும் தனவீட்டிற் புறம்பாய் [பிரஷ்டையாய்] இருந்தவளாக வந்தனள். அவளுடைய அழகு இதத்தைத்தெனறு எவாதாங்குதவல்லவா?

அள்ளி வாரிமற் றொருகையிற் செருகிய வளகந்
தொள்ளி நானடெய் யிழுகிய கருமையின் றோற்றம்
வெள்ள வாரிமேற் படிந்தெழு கருமபுயல் விரவி
யொள்ளி ருட்பிழம் பஞ்சனந தீற்றின வொக்கும்.

(இ - ள்.) ஒருகையாற் சோததுப்பிடித்துச் செருகியகூடதல்லே, கஸ்தூரித் தைலத்தினற் குழைந்த சேரூனது ஒழுகிக்கொண்டிருக்கும் கருநிறத்தின காட்சியானது, நீர்ப்பெருககுடைய சமுத்திரத்தினமீது மூழ்கியெழுந்த கார் மேகமானது மிக்ககருநிறந்தங்கிய இருட்பிழம்போடுகூட்டி அஞ்சனத்தைத் தடவிக் கொண்டதற்குச் சமானமாகும். எ-று. (ககஞ)

எங்கொ ளிப்பது மருங்கெனக் கணக்கறுத திளகிப்
பொங்கு வெமழுலை நீப்படப் பொடித்தலா திதலை
யங்க திரப்பக லிளங்கொழுந தளவிய பசுமபொற்
செங்கு ருந்தொளி யிடைபடச செறித்தன சிவனும்.

(இ - ள்.) இடையானது எங்கேயொளித்துக்கொள்வதெனறு, தங்கள் கண்கள் கருநிறமெய்தி, இளகுதலுற்றுப்பூரித்த பெரியமுலைகளினமேல் பொடிப்பொடியாகவிளங்குநதேமல்கள், அழகிய கிரணங்களையுடைய சூரியனது இளங்கொழுநதுகலந்த பசுமபொன்னிலே, இடையிடையே செவ்வயிரத்தின் காதிறெருங்கியிருந்ததற்குச்சமானமாகும். எ-று. (ககஞ)

ஒழுங்கு வாகுழைத் திருத்திய பொற்சுரு ளோலை
யழுங்கு வாகட லுலகெலா மடக்கிய மாரன்
கொழுங்கு யிறகுற குதலையாட் கெழுநின்ன கொடுத்த
தொழுந்த கைத்தனிச சாதனங் கடுப்பன சொல்லின.

(இ - ள்.) ஒழுங்காயுள்ள நெடிய காதுகளில் திருத்தியுள்ள பொண்ணுற் செய்த சுருளோலைகள், ஒப்புக்கூறுமிடத்தில், ஆழமாகிய நெடுகடல் சூழ்ந்த உலகமுழுவதையும் தனக்கு ஐக்கியஞ் செய்துகொண்ட மன்னதன், கொழுவிய ருயில்போயிலுங் குரலமைந்த குதலைமொழியையுடைய அப்புலைச்சிக்குளறுதிக் கொடுத்த ஒப்பற்ற வணக்கமுள்ள சாசனத்தைப்போன்றிருந்தன. எ - று. ()

ஈர வாரமு தொழுக்கிய முழுமதிக் கிடையே
காரி ருட்கொழுந தெனவளா கருமபுர ரத்தி
னோர நஞ்சிரண் டெனவகுத துறுத்திய கொல்லோ
வாரி மாநில முடித்திடச் செருக்கிய வடிக்கண்.

(இ - ள்.) கடல் சூழ்ந்த உலகினை யழிக்கும்படி மதாததுள்ள மாவடுப் போன்ற அம்மங்கையின்கண்கள், குளிர்ச்சியுற்றுநிறைந்த அமுதத்தைத்துளிக் கும் பூரணசந்திரனாகிடையே, கருநிறந்தவகிய இருட்பிழம்புபோல் வளந துள்ள கரிய புருவங்களின் ஓரத்தில், இரண்டு விஷங்களுென்று சொல்லுமபடி பிரித்துச் செலுத்தியனவோ? (அறிகலேன்) எ - று. (கஉ௦)

இனைய ளெய்துற நோககின்ன் வெய்துயிர்ப் பெறிநதான்
புனைக ருங்குழ லீங்கிவள யாரெனப புலம்பா
நின்று நெஞ்சொடு மணங்கென வயிரத்தன் னினறான்
வனைசி லம்படி மணனுறத் தெளிநதன் மயக்கம்.

(இ - ள்.) இதக்கையாளான புலைச்சி ஆங்கடைய, சுருமாரனென்னு ம அநதண்கண்டு பெருமூச்சு விட்டவனாய், அலங்கரிககின்ற கரிய கூந்தலே யுடைய இவள யாவனென வருந்திக்கருதும் மனதோடு [அணங்கு] தெய்வப் பெண்ணெனச் சந்தேகித்து நின்றான். ஆனால், சிலம்பணிந்த அவளுடைய பாதங்கள் நிலமிசைப்படிதலால் (மானுட்பெண்ணேயென்று) தன் மயக்கம் தெளிநதன். எ - று. (கஉ௧)

தாம ரைப்பொகுட் டாசன மிகந்தொரு தனியே
காமா பூமக ணினறன் ளாமெனக் கவலா
வேம ருநதுயா நெஞ்சினன் வெதுப்புறு விரகின்
வாம மேகலைக் கருகுறப் பைப்பைய வந்தான்.

(இ - ள்.) தாமரை மலாப்பொகுட்டாகிய பீடத்தைவிலகி அழகிய திரு மகனே, ஒன்றியாகவந்து நின்றாளென விரும்பி, வருந்தியையுந் கொடுநதுயா தவகிய மனமுடைய அச்சுருமான், தன்னைத் தகிக்கின்ற காமத்தினாலே அழ கிய மேகலாபரணமணிந்த அப்புலைச்சியினருகே மெல்லமெல்லப் போயினன்.

வந்த பொற்கு மாரனைக் கண்டனள் வனம்போர
நீந்த நல்லுருக் காட்சிந் தன்னிவ னென்னு
வுந்து சிந்தையள் வெளகிள்ள வல்லியொன் றெதுங்கித்
தந்த காமநோய் புலப்படா தொருதனி தளாவாள்.

(இ - ள்.) அப்படித் தன்னருகே யடைந்த அழகிய சுருமாரனைப் புலைச்சி யானவள் கண்டு, இவன் இந்தக் காட்டிலெய்தி, இத்தகைய அழகிய வடிவி னைக் காண்பித்தானென்று, அவன் பாறசென்ற மனமுடையவளாய் வெட்க முற்று, ஓர் பூங்கொடிபோலத் துவண்டு, அவனளித்த காமநோய் ஒருவருக்குந் தெரியாதவகையாகத் தனியேயிருந்து வருந்துவாள். எ - று. (கஉ௨)

முந்தை யூழவனை முறைததொடா பிருநதவா முதியோன்
றந்த நானமறைக் குலத்துளோன் புலைக்குலஞ் சாரந்த
கந்த வாராகுழற் குருகிய கருத்தின் னு
னந்த நானமுகன் விதிப்படி தவிரப்பவா யாரே.

(இ - ள்.) முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினை வழியின் தொடக்கிருந்தமையால், அறிவின் மேம்பட்டவனும் நான்கு வேதங்கட்குரிய வேதியர்குலத்திற் சனிதத் வனுமாய் சகுமாரன், புலையர் குலத்துப்பிறந்த மணமிகுந்த நெடிய கூந்தலை யுடைய அப்புலைச்சியின் கலவிக்கும் மன்முருகத்தக்க கருத்துடையவனானான். சிறப்புற்ற அந்த நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவன் விதித்த முறைமையை நீக்க வல்லவர் யாவா? (ஒருவருமிலர்). எ - று. (கஉச)

நிலவு வாணகைக குடைந்ததென் னெஞ்சுக நெடுங்காற்
கலவ மாமயிற் சாயலிற் களித்தவென் கணக
டிலக வாணுத லின்னுயிர செருத்தது செழுந்தே
னிலவ மென்னுழை சென்செயு மறிந்தில னினனும.

(இ - ள்) சந்திரிகை வீசம் ஒளிதங்கிய உன் பற்கட்கு என மனங்கரைந் தது. நீண்ட காலகளையுங் கலாபத்தையுமுடைய சிறந்த மயில்போன்ற உன் சாயலைக்கண்டு என்விழிகள் மகிழ்ந்தன. திலகமணிக் கஒளிபொருந்திய உனது நெற்றியானது என அரியவுயிரை யழித்தது. செழிய தேன நிறைந்த இலவ மலாபோன்ற உன் இதழ்கள எனபால் யாது செய்யுமோ? அதனை இன்னும் அறிகிலென எ - று. (கஉஊ)

புரங்க மிததவ நெற்றியந தழலிடைப பொடிந்தோன
சரங்க உபபன வெமமுயிர்ப் பொறையெலாந் தமிழேற
கிரங்கு நாளுள தெனறுமற றறிகிலே நெரிவா
யரங்க மந்தவேற கட்கடை சிறிதளித் தருளீர்.

(இ - ள்) முப்புரங்களைப் பொடிபடுத்திய சிவபெருமானது அழகிய நெற் றியின் கண்ணுள்ள தீக்கண்ணினுற் சாம்பராயவிட்ட மனமதனது பாணங்கள் என உயிர்ச்சுமையைத் தகிக்கின்றன. அடியேனுகு மனமிரங்கு நாள் என்றோ அறியேன். தீயிற்காயப்பிட்டெடுத்த அரங்களையுந் தகிக்கத்தக்க வேற்படை போன்ற உன கடைக்கண பாவையைச் சிறிது கொடுத்தருளவேண்டி. எ - று.

குதலை கேட்புறி னுயிர்தளிர்ந்த துடறபொறை குளிராகருந்
திதலை வெமமுலை முகத்தொடு சிறியவென றுணைத்தோண்
மதலை மோரதுறின் வாரகிலை குனித்தவேள வரைப்பான
முதலை யன்றியெம முன்னாநின் றிகலுமோ மொழியின்.

(இ. ள்.) சொல்லுமிடத்தில், உன் மழலைச்சொற்களைக் கேட்கப் பெற் றால் என்னுயிர மகிழ்ச்சியுற்று உடறசுமை குளிர்ச்சியெய்தும், தேமல்படாநத் விருப்பத்தரும் உன குசங்களோடு என்னிருதோள்களாகிய தூண்கள் முகக்கு மாயின, நெடிய தன் கருப்பு விலலைவளைத்த மன்மதன், மலைமீதுள்ள முதலை யாகுவனன்றி எமக்கு முன்னே நினறு பகைத்திறங் காட்டுவானோ? எ - று.

என்று பெய்ப்பற பரிபுரப் பங்கய மிறைஞ்சிச
சென்று வீழ்ந்தன லோக்கினண் டுறுவலிற் சிறந்தாள்
குனறெடுத்தபூங் கொம்பரி நெதிராதனள குறுகித்
தன்ற ளிராகைக்கோத் தெடுத்தன ளிறுகுறத் தழுவி.

(இ - ள்.) என்றுகூறி, அருகேசென்று, பருககைக கற்கள் பெய்துள்ள காற்சிலமபணிகத் தாமரைமலாபோன்ற பாத்தங்களில வீழ்ந்து வணங்கினான்.

அப்புலச்சியானவன் கண்டு, புன்னகை மிகவுளைய இருமலைகளைச் சுமந்த மலாகடுகாம்புபோன்று நோந்து நெருங்கி, தனது மாந்தளிரபோலுங் கைகளாற் கோத்துத் தூக்கியெடுத்துத் தனங்கள் இறுகுமபடி தழுவுகக்கொண்டு.

பூதத் மாதவிப் பொதுமபரி னகனறன நிருந்தாரா
நாதத் மூமபுறப் பயினறன மதன்கலை நவிறுறுங்
கோத்திர நெதிரிந் தியைவன யாவையுங் குணித்து
மாததி ரைக்கர ணநெதிரிந் தமமுறை மணந்தான.

(இ - ள்.) புடபித்துள்ள குருக்கத்தி மரச்சோலையிற்போய வசித்து, நாவா னது தழும்புறுமபடி படித்துள்ள மதனாகத் திற சொல்லப்பட்டு சாதிவிலக்கண முதலியன வறிந்து, பொருந்திய இலக்கணங்கள் யாவையும் நன்குணர்ந்து, காலநுட்பங்களையும் கல்விகளையும் ஆராய்ந்து அவற்றிற்கியையப் புணர்ந்தான,

பதுமினி முதலியநாலவகைச் சாதியுட, வாலே தருணைமுதலிய நால்வகைப் பருவமும், அப்பாவத்திற்குரிய காலபேதமும், அவற்றிற்குரிய கண்ணமும் இவைபோலவனபிறவுங் காமநூலுட் கண்டுகொள்க.

மழலை வாய்மொழி மயங்குற வாளரித் தடங்கண்
குழையு லாவிநின றலமவரக கருங்கொடி. குனிப்ப
விழைத் தனக்குவ டெடுத்திடை துடங்குற விருதாட
டழைசி லமபொலி கல்லெனத் தழுவின டணவாள.

(இ - ள்.) வாயினினறுவரும் மழலைச்சொற்கள குழறவும், வாளபோலும் அரிபரந்த பரவிய கண்கள காத்தவும் ஒடியுலாவிச் சூழலவும், கரிய கொடிபோ லும் புருவங்கள் வளையவும், ஆபரணமணிந்த குச்சுகளின் பாரத்தைத் தாங்கி இடையானது துவளவும், இருபாதங்களிலும் தரித்த சிலம்புகளின் ஒலி கல்லெ னறு பேசவும் சிறிதும் பிரியாது தழுவினான். ஏ - று. (கங்)

இருவ ரீங்குவ ருடலிரண் டோருயி ரெனனப்
பெரிய வாராதங் கண்ணினை யிமையெனப் பிரியா
ரோருவி நாளபல கழித்தபின் னீங்கிவாக குரிமை
மருவு மைந்தாக ளைவரைப் பயந்தனா வளாவார.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தே, இவர்களிருவருக்கும் உடலிரண்டு உயிரொன்று எனக் கண்டோ கூறும்படி, பெரிதாக நீண்டு விசாலித்த இருவிழிகளும் அவற் றின் இமையுமபோலப் பிரியாதவாகளாய், பலநாட்கள் கழித்து நீக்கியபிறகு, இவ்விருவருக்கும் உரியவாகளாகிக் கலந்த ஐந்து புத்திரரை யினறனா. அவா கள் வளாவாரானாகள். ஏ - று. (கங்)

பயந்த மைந்தரப் பாதக மைந்தெனப் படுவா
ரியங்கு நாளபல கழிந்தன பின்னுமீங் கிவாகு
வயங்கு தாயபெறு வனப்பொடு மகளிரோ நிருவ
ருயங்க் மாரனு மயங்கிடப் பிறந்தன ருளாகள்.

(இ - ள்.) இவ்வுலகத்தில் அவர்களபெற்ற புத்திரர்களைவரும் பஞ்சமா பாதகங்களென்று சொல்லத் தக்கவர்களாய் இவ்வாறு வாழுகாலம் பல சென் றன. மேலும் இவாகட்குப் புத்திரிகளிருவா வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் தங்கள்

தாயினுடைய அழகுடன் மன்மதனும் மனவருத்தமெய்தி மயக்குறும்படி
யிறந்தார்கள். எ - று. (௧௩௨)

மைந்த ரைவருங் கூற்றமோ ரைந்தென வளர்வா
ரந்த மைந்தரோ டருநெறி யாறலைத் தொழுகிச்
சிறதி மன்பதை பொருளாகவாந் துயிருகச் செகுத்து
வெந்த முறசுமூல் விழிக்கமெ புலியென வெகுளவான்.

(இ - ள்.) அப்புத்திரரைவரும் ஐந்தியமன்களைப்போன்று வளர்ந்து வரு
கின்றார்கள். அப்புத்திரர்களோடும் சுகுமாரன் நெருக்கமாகிய வழிகளிலே
வழி பறித்துத் திரிந்து, வழிச்செலவோ பொருள்களை யழித்துச் சூறையிட்டு
அவர்களை உயிரொழியக்கொண்டு, வடவாக்கினிபோன்ற நிறமுள்ளதாய்ச்
சுழல்கின்ற விழிகன்படைத்த கொடும்புலிபோலக் கோரிப்பான். எ - று. (௧௩௩)

ஆவெச ராபிர மாயிர மருமறைத் துறவோர்
சேவு மோபதி னாயிரஞ் செகுத்தனன றியோன்
பாவ காரிய மெவையுள வவையெலாம் பயின்றான
வாவு தென்றிசை நிரயமொன னுளதென மதியான்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் பசுக்களையும், அரிய வேதமறிந்த ஆயிரந்துறவிகளை
யும், பதினாயிரம் எருதுகளையும் அச்சுகுமாரனெனுங் கொடியோன கொன்ற
னன். தாவிச்செல்லுந் தென்றிசையிலுள்ள இயம்புரத்தில நாகமென்றென
முண்டென்னும் சிந்தனையே யிலலாதவனாய், பாவச்செயல்களாயுள்ளனவே
வைவோ அவற்றிலெல்லாம் பழகிவந்தான். எ - று. (௧௩௪)

மதுறு காரதனன் பிறாபொருள கவாரதனன் மருளாக்
கதுமெ னப்புரி பவத்தொகை யாவரே கணிப்பார
புதிய பாதக மிழைப்பாதற கேதுவாம புலேச்சி
யிதுபு ரிந்தவ னியங்குநா ளாருயி ரிறந்தாள.

(இ - ள்.) மதுபாணஞ் செய்தான். பிறா திரவியத்தை யபகரித்தான்.
மயங்கி விரைவாக அவன் செய்த பாவத்தொகையை யாவாதான் கண்க்கிடுவா
கள். இவ்வகைய பாவங்களைச் செய்துகொண்டு அவன் திரிகையில், அவன
புதிதாக இப்பாதகங்களைச் செய்தற்கு ஏதுவாயிருந்த அப்புலேச்சிதன் அரிய
உயிரினை யிறந்தான். எ - று. (௧௩௫)

குமுலை யாழினைப் பழித்தசொற் குதலையா னிறப்ப
வுழலை வேடைவெங் காமவெந் நோய்தெற வுடைந்தான்
சுழலி ருஞ்சிறைத் தும்பியஞ் சுருளிரு ளோதி
மழலை மக்களை யிருவரை மனையென வரைந்தான்.

(இ - ள்.) ஊது குழலொலியையும் வீணை யொலியையும் பழிக்கத்தக்கமழ
லைச் சொல்லையுடைய அப்புலேச்சி யிறக்கவும், தாகத்தையும் வெப்பத்தையும்
உண்டுசெய்யுங் கொடிய காமநோய் வருத்தவருந்தினவனாய்; சுழன்றுகொண்
டிருக்கும் அரிய சிறகுகளையுடைய வண்டிகன்பொருந்திய அழகுடைத்தாய்ச்
சுருண்டிருண்ட கூந்தலையுடைய மழலைச்சொற்கள் கூறுந் தன் புதல்வியிருவ
ரையும் தன் மனைவியராக்கிக்கொண்டான். எ - று. (௧௩௬)

ஈன்ற பேதைய நிருவர்த மின்னல நுகர்ந்து
கானற காமமீக கூாதர நாள்பல கழித்தா
னாற பாதக மனைத்துமோ ருருவெனு மனையா
னேன்று சூழ்வரைக கானகத தியங்குறு மெல்லே.

(இ - ள்.) தானபெற்ற புதல்வியிருவா பால் இனிய காமவின்ப மனுப
வித்து, (மேலோ) வெறுத்த காமவிருப்ப மதிகரிகப் பல தினங்கள் கழித்
தான். மிக்க பாதகங்களெல்லாம் சோந்த ஓர் வடிவுபோன்றவனென்று சொல்
லததரும் சுருமாரன, மலைசூழ்ந்த காட்டில் புறப்பட்டுத் திரிந்துகொண்டிருக்
குவ காலத்தில், எ - று. (கங்)

வேலை மாநிலம் புரந்தரு ளோர்தனி வேந்த
னா லவாளாப் பரிதியுண் மிழ்தரு மர்நா
னூலி னுன்மறை வேதியாக கிடுபொரு ணைக்கிப்
பாலை வெஞ்சுரத தாங்கவ ரெதிருறப பறித்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய கடல்சூழ்ந்த பூமியை யரசானும் ஒப்பற்ற ஓரசான்,
விடந்தங்கிய ஒளியுள்ள கேதுவென்றும் பாமயு சூரியனை விழுங்கிக் கக்கும் கிர
கண தினத்தில், பூணூலணிந்தவராய நால் வேதங்களுணர்ந்த வேதியருக்குத்
தானங்கொடுக்குந் திரவியத்தைக் கண்டு, பாலை நிலமாகிய கடுவெளியிலே அவ
வேதியார்களுக்கெதிரே போய்க் கொள்ளையடித்தான். எ - று. (கங்)

நெற்றி கீண்டெழு குருதியா வெருவரு நெஞ்சா
பற்று றந்திடு வாயினா பதறிய பதைப்பா
தெற்று காலின ரோடினா மீண்டனா சென்றா
கொற்ற வேந்தனுக் கிவனிலை யுணர்த்தினா குழறி.

(இ - ள்.) அப்படிப் பறிகொடுத்தவாகன, நெற்றியானது பிளவுற்றொழு
கும உதிரமுடையவாகனும், பயந்த நடுங்கும் மனமுடையவாகனும், பற்கள்
கழன்ற வாயையுடையவாகனும் பதைத்துத் துடிப்பவாகனும், பின்னிய கால
களையுடையவாகனாகி, அங்கிருந்து திரும்பிச்சென்று, வெற்றித்தங்கிய மன
னவனுக்கு இச்சுருமாரன செயலைக் குழறிய வார்த்தைகளாற் கூறி வெளியிட்ட
டாகள். எ - று. (கங்)

அனைய கேட்புழி வடவையொத் தடுசினங் கதுவிக்
கனைக ருங்கழல் வெண்குடைக் கடுந்திறல் வேந்த
னினைய செய்தவற கொணாகென விசைத்தன னனிக
முனைவ ரோடின ரொருவருக கொருவாபோய் முநதி.

(இ - ள்.) அவவார்த்தைகளைக் கேட்கையில், வடவாக்கினிபோலச் சின
முற்று, ஒலிக்கின்ற வலிய வீரகழலையும் மிகுவுலப்பதையுமுடைய அமமன்
னவன், இத்தீங்கிழைத்தவனைக் கொண்டுவருகவெனக் கடடனையிட்டான். சேனா
வீரர்கள் விரைந்தவாகளாய் ஒருவரையொருவா முற்பட்டுப்போய். எ - று.

தொடர்ந்த பல்வரை முடுக்கரு மருநெறித் தொடர்பும்
படாந்து பற்றின ரடவியும் படப்பையும் படாந்தா
ரடாந்த சேனைகண் டறிந்தனன் வெருவின னகன்றான்
மடநதை மாரொடு மகாரொடு மவவன மறைந்தான்.

(இ - ன்.) தொடர்ச்சியாயுள்ள பல மலைக்குகைகளிலும், நெருங்கிய பாறைகளின் சரதுகளிலுந் தேடிச் சென்று காட்டையடைந்து நாகுகளிலுஞ் சேர்ந்தார்கள். அப்படியடைந்த நெருங்கிய சேனையைப்பார்த்துத் தன்னைத் தேவேதறிந்து பயந்து அங்கிருந்து நீங்கி, தன் புதல்வியரோடும் புதல்வரோடும் அவ்வனத்தில் மறைந்துகொண்டான். எ - று. (கசக)

ஒழுகு மாரிருட் கங்குலி னிவ்வன மொருவி
யெழுவு காவதம் பற்பல கழிந்தன னேகிப
பொழுதி யங்குற ஐணதேயபபுடைப பொருப்பின்
றழுவு சாரலி னடவிபுக் கொளித்தவண் சரித்தான.

(இ - ன்.) நிறைந்த இருண்மிருந்த இராத்திரியில் இக்காட்டை நீங்கித் தோன்றுகின்ற அநேக காதவழிகளைக் கடந்து சென்று, பொழுதுபுலரும் காலப்பொழுதில், ஐணதேயத்தின் அருகிலுள்ள மலையின் சாரலையடைந்து அங்கோரிடத்தில் ஒளித்துக்கொண்டு வசித்திருந்தான். எ - று, (கசஉ)

ஆய கானகத் தகவையுட் சரித்து மநநாட்
பாய வேனெடுங் கண்ணிய நிருமகப பயநதா
தீய தீயன வீன்றெனப பிறந்துறுஞ் செலவா
மாய மென்சிறு குதலைகேட் டுவநதனன மகிழ்நதான்.

(இ - ன்.) ஆகிய அக்காட்டின் உட்பாகத்தில் வசித்திருக்கும் அகாலத்தில் பாய்கின்ற வேற்படைபோலும் நீண்ட கண்களையுடைய இருபெண்களும் இரண்டு புதல்வரைப் பெற்றார்கள். தீவினைகள் தீவினைகளைப் பெற்றன வென்று சொல்லும்படி பிறந்த அப்பிள்ளைகள் பேசுகின்ற மாயம், தங்கிய பெல விய சிறுகுதலைச் சொற்களைக்கேட்டுப் பெருமகிழ்வுற்றன. எ - று. (கசங)

அன்ன கானகத் தயல்விளிம் புதித்தநாட் டருப்பு
மீன்னி ளமபிறை முடித்தநா கேசசுர நிருககை
பின்னி டப்படு காவதம் பாதியிற பெருநீர்
மன்னு நல்வளஞ் சுரந்தெழு நாகமா நகரம்.

(இ - ன்.) அத்தன்மையான காட்டினையடுத்த அருகேயுள்ள மதிலுடை குழந்த காட்டிலே, பிரகாசிக்கின்ற பிறைச் சந்திரனைச் சிரசிலணிந்த நா கேச்சுரா திருவாலயமானது அமைந்து, பிறப்பிடுள்ள அரைக்காத வழிவரையிலும், நிலையாயுள்ள நல்ல நீர்வளமானது மிகுளுள நாகையென்னும் நகர மொன்றுள்ளது. எ - று.

உரைத்த மாநகர் மாதரு மைந்தரு மொருங்கே
யிரைத்தெ முநதுநா கேசசுர மெய்தின ரிழைத்தார்
வரைத்து ருமுழு மறைமொழி வரன்முறை மரபான்
விரைத்த செஞ்சடை யவன்சிவ ராத்திரி விரதம்.

(இ - ன்.) சொல்லிய சிறத்த அந்நாகை நகரத்திலுள்ள மாதர்களும் புரு டர்களும் ஒன்றாய்க்கலந்து கோஷித்துப் புறப்பட்டு நாகேச்சுவராலயத்தை யடைந்து அளவிடற்கியலாத வேதமுழுவதுமுறைத் த வரிசைக்கிரமத்தின் முறைப்படி மணங்கமழுஞ் செவ்விய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானாக குரித்தாகிய சிவராத்திரி விரதத்தை யதுஷ்டித்தார்கள். எ - று.

* துணர்ந்தில் நெம்பிரான் நிரும்ணி முன்றிற்
ருத விழ்ந்தலா நநதன வனமலா தடவிப்
போத னுஞ்சு குமாரன்மற் றடுகொலைப் புலையன்
காதன் மிக்குநின் றவர்தொழு துரைப்பன கண்டான்.

(இ - ள்.) சுருமாரனென்னுங் கொலையுடைய புலையனாவன், இச்சிவராததியின் வீரத மகிமை தெரியாதவனாய்; எமது நாகேசுவரருடைய திருக்கோயிலின் அழகிய முற்றத்திலுள்ள மகரநத்தைச்சிறித்ப் பூக்கள் அலாநதுள்ள நநதன வனத்திலுள்ள பூக்களைத் திருடிக்கொண்டு புறம்போகையில், உள்ளன்பு மிகுந்த பகதர்கள் பரமேசுவரனைப்பணிந்து பிரார்த்தனை செய் பவற்றைப்பார்த்தான். ஏ - து.

(கசக)

ஆய கங்குலிற் கடிகைமு வைந்துசென் றகலப்
பாய வெளவிடை யெம்பிரா னிலிங்கமுற் பவித்துத்
தூய வெண்பிறை யிதழிமான் மழுப்படை துவன்றச
சாயை காட்டலு நோகுகின் றெழுதனன் றணநதான்.

(இ - ள்.) ஆகிய அன்றிராததியில், பதினைத்து நாழிகை கழிந்துபோக, பாய்ந்து செல்லும் வெளவிய இடபவாகனமுடைய எமது நாகேசுவரப் பெருமான் சிவவிநாகத்தினிடநோனி, புனிதமாகிய வெள்ளியபிரைச்சந்திர னும கொன்றைமாலையும் மானும் மழுவாயுதமும் விளங்குமபடி தமது சொரு பத்தைத் தரிசனநதநருளவும், தரிசித்துப்பணிந்து போயினான். ஏ - து. (1)

கள்ளன் வாழ்க்கைய நெறுழ்வலி யாக்கையன் கடுவான்
புளளு நோக்குநின் வெருவரும் பாவிதென புலத்தோ
னுளளு நாளொலா முறுககுறு மியறகைய நெருநா
ளொளரு பாதக மிறநதெனத் தன்னுயி ரிறநதான்.

(இ - ள்.) கட்டுடிகுக்கும் வாழ்க்கையுடையவனும், மிகக் வலியுடைய நத கெழுடையவனும், வேகமாயப்பறக்கும் ஆகாயப்பறவைகளும் பார்த்தமாதிரி மே பயப்படத்தக்க பாவியும், தென்றிசைத்தலைவனாகிய காலனும் நினைக்கும் நாள்களெல்லாம் நரகத்தில வருத்தத்தக்க தன்மையனுமாகிய சுருமாரன் ஒரு தினத்தில் இழித்துக்கூறத்தக்க பாவ மென்பதே உயிர் தொலைந்தார்போலத் தன்னுயிரைத் துரந்தான். ஏ - து.

(கசஅ)

அறுசீர்க்கழ்டேடி லடியாசீரியவிர்த்தம்.

வெஞ்சினத் தெறுழ்வலித் தென்புலத் தவரொலாம வெகுளி மிக்கா
ரஞ்சுறத் தழுவவிழித் தொழுக்குழத் தலையிற படையெடுத்தார
செஞ்சிலைப் படையகதைப் படையவலித் தொடாவிடுந் திகிரி கொண்டார்
நஞ்சுருத் தெனவுருத் தனாதெழித் தனர்பொரு நகைவி னைத்தார்.

(இ - ள்.) கெஞ்சினத்துடன் பெரும் பலமுள்ள இயம்புரக்கிவகரர்கள் யாவரும் கோபமிக்கவராய், கண்டோர் அஞ்சும்படி தீப்பொறி சிந்தப்பார்த்து, முத்தலைகளையுடைய குலாயுதத்தை யெடுத்துக்கொண்டார்கள். செவ்விய மலை போலப்பூரித்த விற்களையும் கதாயுதங்களையும் பாசக்கயிறுகளையும் செலுத் தத்தக்க சக்கராயுதங்களையும் தாங்கியவர்களாய், ஆலகாலம் கோபித்தெழுந் தூற்போலக் கோபவகொண்டு கர்ச்சனை செய்து கோபச்சிரிப்புச்சிரித்தார்கள்.

சென்றுறப் பினர்வளைத் தனர்பிடித் தனாமுடைச் சிகர வன்றோள்
குன்றிணைத் தெனவிணைத் தனர்கதைப் படையிலவெங் கொடிறு டைத்
நின்றடித் தனரிடித் தனாகழுத் திடைநெடும் பீச மிட்டுப் [தாச்
புன்றலைக் கணிபிதுக் குறவிடித் தனருடன் கொண்டு போவார்.

(இ - ள்.) அட்டிணவர்களாய்ச்சென்று சூழ்நதுகொண்டார்கள். புலான்
மணங்கமழும் புலைச்சியின் சேர புருடனான சுருமரனுடைய தோளகளை,
மலைகளைச்சேர்த்ததுபோலச் சேர்த்துப்பிணித்தார்கள். அவன் பெரிய கன்னத்
தைக்கையினும் பிளந்தார்கள், நோ நின்று அடித்தார்கள் குத்தினார்கள்.
அவன் கழுத்தில் நெடிய பாசக்கயிற்றினை வீசிச்சுருக்கிட்டு அற்பத்தன்மை
புடைய அவன் கண்கள் பிதுங்கும்படி செய்து ஆப்பரித்ததுகொண்டு தங்க
னோடு இழுத்துப்போவார்கள். ஏ - று. (கரு)

ஆயகர லத்துமுப புரநகைத் தெரிகொளுத் தாதி நாதன்
றுபபொறி நிருவுளத் திவையுணாந தருடனுந் தொல்லை மேனாட்
பாயநங் கங்குலிற் கடிக்கையீ ரெட்டினெம் பதமு ணாநதான்
போயவற் கொணாகெனக் கணமுதற் றலைவாதென் புலம் டைநதார்.

(இ - ள்.) ஆகிய அக்காலத்தில், புன்னகைசெய்து புரநகன் மூன்றையும்
எரித்தருளிய முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான, தமது புனிதமாகிய திருவுள்
ளத்திலே, இப்படிச் சுருமரன் அதுபவிக்ரும இயமவேதனையைக் கருதிய
வுடனே, பழமையாகிய முற்காலத்தில் புகழ் பரவிய நமது இரவாகிய சிவராத்
திரி தினத்தில் பதினாறு நாழிகையில், நமது திருவடிகளைத் தரிசித்தவனாகிய
அச்சுருமரனை நீங்கள் போய் அழைத்து வருவன்களைக்கட்டளை செய்யவும்,
முதன்மையாகிய சிவகணத்தார்கள் இயம்புரஞ் சேரநதார்கள். ஏ - று. (கரு)

தண்டிசக் கரமமுப் படைத்திரு லங்கொடுஞ் சாப நேமி, பிண்டிபா
லங்கதிரக் கட்கமற் றுளவெலாமை பெரிது கொண்டா, திணடிற்ற
செருமுகச சண்டவெம் படையொடுஞ் சென்றி றுத்தாரா, கொண்டெ
திர்த தனர்வளைத் தனாவிளைத் தனர்கொலைக் கொடிய வெம்போர்.

(இ - ள்.) தண்டாயுதம் சக்கராயுதம் மழுவாயுதம் முதலேச்சூலாயுதம்
வளைவாகியவில் அழகுபொருந்திய எறியாயுதம் ஒளிதங்கிய வாளாயுதம் மற்று
முள்ளனவாகிய ஆயுதங்களெல்லாவற்றையும் மிகுதியாகத்தாங்கினவர்களாய்
அதிகரித்த வல்லமைதங்கிய போரக்களத்திற் பிரயோகிக்கும் பெரிய பாசுப
தாஸ்திரத்தோடுஞ் சென்றெதிர்த்தார்கள். இயமகிங்கரர்களும் எதிர வந
தெதிர்த்தவர்களாய்ச் சூழ்நதுகொண்டுகொலைத்தன்மையுடைய மிக்க கொரே
மாகிய யுத்தத்தைச் சிவகணங்களோடு செய்தார்கள். ஏ - று. (கரு)

அக்கணத் துக்கணத் தலைவர்சென் றழல்விழித் தடல்வ யப்போர்
தெக்கணத் தவரொடும் புகக்கிழைத் தடுசினந் திருநி நின்றா
தொக்கவெம் படைபடத் தலைதெறித் தனவிழித் தொகைதெ றிப்பச்
செக்காதென் புலமவிழந் தனவெனக் குருதிசெஞ் சேறு பட்ட.

(இ - ள்.) அந்நக்ஷணத்திலேயே சிவகண எதர்கள் எதிர்த்துச்சென்று,
கண்களில் தீப்பொறி சிந்தப்பார்த்து, வலிதங்கிய வெற்றியுள்ள யுத்தத்தை
இயமகிங்கரர்களோடு கிட்டிச்சென்று, கொல்லத்தக்க கோபமுடையவர்களை
யிருந்தார்கள். அதகணத்தவர்களால் விடப்பட்ட கட்டடமாகிய பெரிய ஆயுதங்

கள் மோதுதலினாலே இயமகிங்கராகளுடைய கூட்டமாகிய விழிகள் தெறித்து விழ அவர்கள் சிரங்கள் தெறித்தன. செவ்வானங்கள் இயம்புரத்தே வீழ்ந்தன வென்று கண்டோர் சொல்ல, செவந்த உதிரகமும்பு தேக்கின. எ - று.

பல்லிழர் தனர்கரப் படையிழர் தனர்துணைப் பணைநெ டுந்தோட்
கல்லிழர் தனாதடக் கரமிழந் தனாசரங் கால்ப ரப்பா
வில்லிழர் தனர்புலால வேலிழந் தனாவிடா மிடலி ழந்தார்
சொலலிழர் தனருயிரத் தொகையிழந் தனாபொருர் மறவினாதர்.

(இ - ள்.) சததுருக்களாகிய இயமகிங்கரர்களிற் சிற்சிலா பல்லிழந்தார் கள், சிற்சிலர் கையிற்றாகிய ஆயுதங்களை யிழந்தார்கள். பூரித்து நீண்ட இரு புயங்களென்னும் மலைகளை யிழந்தார்கள். விசாலமான கைகளை யிழந்தார்கள். வாயு வேகம்போற் பரவும் அம்புகள் பூட்டிய விலை யிழந்தார்கள். புலால் மணங்கமழும் வேலை யிழந்தார்கள். அறிவுபடாத வல்லபயிழந்தார்கள். வீரச் சொற்களை யிழந்தார்கள். சிற்சிலா தங்கள் உயிர்த்தொகைகளை யிழந்தார்கள்.

தாளிழந் தனர்முடித் தலையிழந் தனாதுணைச் சயில மேருத்
தோளிழந் தனர்கரத் துணையிழந் தனாவிழித் தொகையி ழந்தார்
கோளிழந் தெழுமதித் கடவுளொத் தடுத்திற குரவை கொண்டார்
வேளிழந் திடவிழித் தழலுமிழந் தவனடித் துணைய வீரா.

(இ - ள்.) சிற்சிலா காலிழந்தார்கள், கிரீடமணிநத் தலையிழந்தார்கள். இரண்டு மேருமலைகளையெய்தத் தோள்களை யிழந்தார்கள். இரு கைகளை யிழந் தார்கள். கண்களை யிழந்தார்கள். மனம்தன் உயிரிழக்கும்படி நெற்றி விழியிற் றீப்பொறி சிந்திய சிவபெருமானது திருவடியையே துணையாகக்கொண்ட சிவகண நாதர்கள், இராகுவென்னுங் கோளினால் விழுங்கிவிடப்பட்டு உதித்த பூரண சந்திரன்போலப் பெருவல்லபத்தினுற் குரவைகூடத்தாடினார்கள். எ-து.

முறுகுவெள னெயிறடித் தலைதெரித் தோடிவின் முகடு முட்டிக்
குறுகவின் னுயிரம் பிறைபொடிப் பனரிசாப் பனகு நிப்பி
னறுதலைக் குறையிரத் தங்குதித் தெழுவவே யணவு வெநதீத்
தெறுதழற் கானகத் துவவைவே வனவெனச் சிவனு மன்றோ.

(இ - ள்.) அக்கிங்கரர்களின் முறுகிய வெண்ணிறநங்கிய பற்கள் உதிர வெள்ளத்தின் அலைகளிலடிககப்பட்டுத்தெறித்துச்சென்று ஆகாயமுகட்டில் தாக்கிக் கீழே விழவும், அதனை யோசிகுமிடத்தில், ஆகாயத்திலுள்ள சந்திரனை ஆயிரம் பிளவுகளாகப்பொடித்ததை யொத்திருந்தன. உடல அறுபட்ட தலைக் குறைகள் உதிர வெள்ளத்திலே முழ்கி யெழுந்தோற்றமானது மூங்கில் மரங் கள் மாயதலினால் தோன்றிய கொடிய தீப்பற்றிய காட்டிலுள்ள ஏனைய மரங் களும் வேகின்றனவெனச் சொல்வதை யொத்திருக்கும், எ - று. (கடுக)

வெள்ளவெங் குருதியெங் கணுமெழுத் தோடிவெவ வேறுபேதத்
தள்ளலவா னிரயமெங் கணுநிரப் பினபிணத் தொகையி னமமா
கொள்ளைபோ யினநெடுந் தென்றிசைக் கிழவனூர் கொடிதிழைத்தா
ரொளளரும் போரிழந் திரியலா வியமனா டிரியல போன.

(இ - ள்.) கொடிய உதிரவெள்ளம் எல்லா விடங்களிலும் பிரனிகித்துப் பெருகி, வெவ்வேறு வகையாயுள்ள கிறந்த அள்ளல் (இரௌரவம்) கும்பிபாகம்

உடசாலம் செத்துத்தானம் அழற்பிரபை தூமப்பிரமை இரத்தப்பிரபை) மூதலிய, நரகங்கெல்லாவற்றிலும் பிணக்குவியலை நிரப்பிவிட்டன. தென் நிசைக்கிறைவனாகிய இயமனது நகரமானது கொள்ளைபோயது. கொடுமை செய்த கிங்கரர்கள் இகழ்ச்சி கூறுதற்கரிய புத்தத்தில் தோல்வியுற்றவர்களாய்ப் புறமுதுகு காட்டி ஒடுவதால் இயம்புரம் அழிந்து விட்டது. எ - று. (கடுஎ)

அந்நிலத் தஞ்சுறுஞ் சுருமார ணைப்புரந் தஞ்ச லென்னப் பொன்னுடைத் தெய்வமா னத்தினுய்த் தவனெனும் போக லுற்றார் கொன்னுணைச சூலவெங் கணமுதற் றலைவர்தோள் கொட்டி யார்த்தா ரின்னிளம் பிறைமுடிச சடையவன் கைலைசென் றெய்தி னரால்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில் பயங்கொண்டிருக்கும் சுருமாரணக்காத்துப் பயபடாதேயெனக்கூறி, பொன்னாலாகிய தெய்வீகநதங்கிய விமானத்திலேற்றி, அவனுடன் செல்லத்தொடங்கிய வெற்றி தங்கிய கூரிய சூலாயுதமுடைய கொடிய சிவகணத்தலைவர்கள், தோள் தட்டி ஆர்ப்பரித்தவர்களாய், இனிமையும் இளமையும் பொருந்திய மூன்றாம் பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கையாகிரியிற்போய்ச் சேர்ந்தார்கள்- எ - று. (கடுஅ)

கண்டமுக் கண்ணினு னுண்மகிழ்ந் திடையறாக் கருணை செய்தா னண்டர்நா யகனுருப பெற்றுநெஞ் சுருகியோ ரருகு நின்றான் றெண்டாபெற் றிடுபயன் பெறவளித் தனனவன் றெல்லை வாணோர் துண்டவெண் பிறையினு னிலையுணர்ந் திருகரந் தொழுது நின்றார்.

(இ - ள்.) அவர்களைச்சுருமாரனோடு வரக்கண்ட திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் மனமகிழ்ந்து நீங்காத திருவருள சுரந்தனர். அச்சுருமான் மகாதேவராகிய சிவபெருமான சாரூபமெய்தி மனங்கனிந்துள்ளவர்கட் கருகிலிருந்தான், சிவபெருமான் அவனுக்கு உணமையடியார்க்குரிய பேற்றைத்தந்தருளினார். பழமையாயுள்ள தேவர்கள் தாவள்யமான இளம்பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சிவபெருமான் திருவருணிலமையையறிந்து இருக்காங்களாயும் சிரமிசைக் கூப்பிவணங்கி நின்றார்கள். எ - று. (கடுக)

வெருவருந் தகையனு கியநமன் சித்திரகுத் தனைவி ளித்தான் கருதரும் பாதகன் சிவகணத் தவரொடுங் கைலை சென்றான் செருமுகத் திவரிழைத் தனவுமப் பாதகன் செயலு முக்க னெருவனைத் தொழுதுரைத் திடுதுமென் றெளிமணி கைலை யுற்றான்.

(இ - ள்.) அச்சங்கொண்ட தன்மையுடையவனாகிய இயமன் சித்திரகுத்தனை யழைத்து உடன்கொண்டு, எண்ணுதற்கும அரிய பாதகனாகிய சுருமாரன் சிவகணத்தாராடன் திருக்கையையடைந்தான். இச்சிவகணர் புத்தத்திற் செய்த செயல்களையும் அப்பாலியின் செயல்களையும் திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான வணங்கிச்சொல்லுவோமென்று ஒளிமிருந்த ரத்தின கதிமாயிருக்கும் திருக்கையாகிரியையடைந்தான். எ - று (கடுஉ)

பெற்றமே நியதனிப் புனிதனைப் பரவியெம் பெரும சென்றே பற்றிவந் தனாபுலச சுருமா ரனென்னுமிப் பாவி தன்னை யுற்றகா லத்தருட் சிவகணத் தவர்மறித் துடனு ருத்துக் கற்றடந் தோளினெம் படைசெகுத் திவனெடுங் கைலை வந்தார்.

. (இ - ள்.) இடபவாகன மூர்ந்தருளும் ஒப்பற்ற சிவபெருமானைப்பணித்து எம்பெருமானே! அடியேன் தூதர்கள் சென்று புலைக்குலத்தடைந்த சுருமார. நென்னும் இப்பாலியையடைந்த காலத்தில், கிருபையுடைய சிவகணநாதர்கள் தடுத்துக்கோபித்து மலைபோல வலிதாய்ப்பருத்த தோள்களினாலே அடியேன் சேனையைக்கொண்டு இச்சுருமாரனோடு திருக்கலைக்கு வந்தார்கள். எ - று. (1)

கோறலஞ் சலன்மதுக் கொள்வதஞ் சலனெங் கொடுமை செய்யச் சேறலஞ் சலன்மறைத் தெய்வமா மரபினிற் சென்று தித்து மாறரும் புலைமகட் புணருமங் கவள்வயின் வந்து தித்தார் நாரிருங் கோதையோ ரிருவரைத் தழுவியின் னலதுகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) கொலை செய்யப்பயப்படாதவனும், மதுபானஞ்செய்யப் பயப் படாதவனும், கொலைதொழில் செய்யுங்கொடுமை செய்யப் பயமற்றவனும், வேதமார்க்கந்தழுவிய தெய்வீகம் பொருந்திய சிறந்த மரபில் வந்து பிறந்து, மாறுபடுதற்கரிய புலைப்பெண்ணைக்கூடி அவன்பாற் பிறந்தவர்களாகிய மண மிக்க நெடிய கூந்தலையுடைய புதலவிய ரிருவரையுங்கூடி அவர்கள் பால் இனிய சிற்றின்பத்தை அருபவித்தான். எ - று. (க௭உ)

இவனிழைத் திடுபவத் தெல்லைகண் டிலமெடுத் தோதி நெந்தாய் தவமுயற் சியர்பெறு வீடளித் தனையிதோ தரும் மென்னக் கவாதலைச ஞ்விமென் னகைவிளைத திவருழைக் கண்ண டத்தாச் சிவதினக் கங்குல்பெற் றறறைநா ளெம்மடிச சிறதை செய்தான்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! எடுத்துச்சொன்னால், இவன் செய்த பாவத் தின் அளவு காண்கிலோம். தவமுயற்சியுடையாராகனும் அடைதற்கியலாத முததியின்பத்தை அறுக்கிரகித்தோ. இது தாமதநாளாவெனக்கேட்க, க்ளிதைத் முததலைச்சூலநாகிய சிவபெருமான் புன்னகையரும்பி, இவன்பால் ஒரு காலத்திலும் பாததிராத சிவராத்திரி வீரதத்தைக்காணப்பெற்று அத்தினத்தி லே எமது திருவடியைத் தியானஞ்செய்தான். எ - று, (க௭௩)

ஆதலா லிவனுழைத் கொடியபா தகமெலா மறைது மற்றைத் தீதுறும் பஞ்சியிற் சென்றும் பரிதிமுற் நிமிர் மொத்தவ் வாதவன் கதிரொளிப் பணிநிகாத தனவிதற் கைய மில்லை நீதெத் திடுவதற் கெளியனன் நென்றனன் னிலவ ணிநதோன்.

(இ - ள்.) ஆகையால், இவன்பாலிருந்த கொடிய பாதகங்களெல்லாம், தீயா னது தகிக்கக்கெற்ற பஞ்சப்பொதி போலவும், உதித்துப்பிரகாசிக்குஞ் சூரியன் முன் இருன்போலவும், அச்சூரிய கிரணங்களின் முன் பனி போலவும் ஆயின. இதற்குச்சந்தேகமில்லை. இவன் முததியடைதலினின்றும் நீதெத்தற்கு எளியவ னவ்வனென்று சந்திர சேடராகிய சிவபெருமான் இயமனுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளினா. எ - று. (க௭௪)

எம்பிரா னிவையுரைத் தருளவொன் றுரைசெயா னியம நெந்தாய் நம்பநா யகதிரிசு லப்படைத் தேவபுன் னகைநி லாவான் வெம்புமுப் புரமெரித் தருள்பரம் பரதராய் விடையெ னப்போ யிம்பரா னவரெலா நகைதரத் தென்றிசைக் கெய்தி னாலல்

(இ - ள்) எமது சிவபெருமான் இப்படித் திருவாய்மலர்ந்தருளவும், அதனைக்கேட்ட இயமன் ஒன்றுஞ் சொல்லாதவனாய் எமது தந்தையே! நம்பா! நாயகா! முத்தலைச்சூலமேந்திய தேவனே! புன்சிரிப்பின் சந்திரிகையால் கொடிய முப்புரங்களை யெரித்தருளிய மேலான பரம்பரனே! அடியேனுகரு விடையருளவேண்டுமென்று சென்று, இவருள்ளா யாவரும் நகைக்கும்படி தன் தென்றிசையடைந்தான். எ - று. (௧௬௫)

ஈதுநஞ் சிவனருட கங்குலின் பெருமைமற நித்தன் யுள்ளக காதலிற் பெரிதிழைப் பவாபெறும் பதவியா கழறு கிற்பா ராதியிற் சிவநீசிக குறபவம் புகலமற நறிதி ரெனஞ்ச சூதமெய்த தவனமொழிந் திடமுனித தலைவாகை தொழுது நின்றார்.

(இ - ள்.) இதுவே நமது சிவபெருமானுடைய திருவருள் பெருகுஞ் சிவராததிரி. மகிமை. இதனை மனவிருப்போடு மிகுதியாக அநுஷ்டிப்பவர்கள் அடையும் பதவியை யாவா சொல்லுவா? ஆதிகாலத்தில், சிவராததிரியுண்டாகிய காரணத்தைச்சொல்ல, அறிந்து கொள்ளுங்களு என்று, உண்மைத்தவத்தை யுடைய சூதமுனிவா சொல்ல, முனிசிரேஷ்டர்கள் கைகளைக்கூப்பி வணங்கி நின்றார்கள். எ - று. (௧௬௬)

கலிவந்தம்.

கற்ப மீறுபட் டீந்திக கமலவீட்
டிறபு ரததுல கீன்றவ னிற்றுறப
பெற்றெ முந்த பிரளயத் தாருயிர
முறறு முறற முடிந்தெழு கங்குலின்.

(இ - ள்.) ஒரு கற்பமழிந்து, திருமாலின் உந்தியிலுதித்து, தாமரை மலதிருக்கையிலிருந்து உலகினைப் படைத்த பிரமதேவன் இறக்க, அப்பொழுதுண்டாகிய பிரளய வெள்ளத்திலே அரிய உயிர் வகைகள் யாவும் அழிவடைய உண்டாகிய இரவில். எ - று. (௧௬௭)

யாம நாலு மிருநதுமையாளிளங்
காமா வெண்பிறைக் கண்ணியற் பூசியாச
சேமுவல்லிருட் சென்றக டைத்தலைத்
தோமில் வையந் தொடங்குறுந் தொலைநாள்.

(இ - ள்.) அந்த இரவின நான்கு சாமங்களிலும், உமாதேவியா இளமை தங்கிய அழகிய வெண்மையாகிய பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சிவபெருமானைப் பூசைசெய்து கொடிய இருளின் புதையலாகிய அவவிரவு நீங்கிய கடைசியில், பண்டுபோலக் குற்றமில்லாத உலகினைப் படைக்கத் தொடங்கிய காலத்தில். (1)

எந்தை நானுனை யேத்திய கங்குடை
சிறதை கூாசிவ ராததிரி யென்றுபோ
தந்து நோற்றவா சாயுச்சியமபெறப்
புநதி கூாநதரு ளென்றடி போற்றினாள்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! அடியேன தேவரீரைப் பூசைபுரிந்த இவ்விரவிற்கு எல்லோருஞ் சிந்திக்கத்தக்க சிவராததிரியெனும் பெயராதது, இவ்விரதத்தை நோற்றவர்கள் சாயுச்சியபதவி யெய்தும்படி திருவுள்ளம்கொண்டருள வேண்டுமென்று திருவடிகளைப் பணிந்தனா. எ - று. (௧௬௮)

ஆக லிற்சிவ ராத்திரி யாகிய
தீதி லாமையு மின்னுமோ காரண
மோது றுஞ்சிவ ராத்திரி யுற்பவந
தீதின மாதவா கேட்கெனச் செபபுவான்.

(இ - ன்) ஆனபடியால், அது சிவராத்திரி தினமாயிற்று. இதுவேயல்
லாமலும் சிவராத்திரியின் உற்பத்திக்கு வேறேர் காரணமும் நூல்கள் சொல்
லும். குற்றமற்ற பெருந்தவமுடைய னைமிசாரணிய முனிவர்களே! அதனையுந்
கேட்பீர்களாகவெனச் சூதமுனிவா சொல்லுகின்றனா. எ - று, (கஎ௦)

ஆதி நாரண னம்புயத தந்தணன்
காது வெஞ்சமா தமமிற் கன்னறனர்
தீதி டைக்குஞ் சினந்திரு கிச்செருப
போது நூறு வருடம் புரிந்தனா.

(இ - ன்) பூவத்திலே, திருமாலும் தாமரை மலரிலுள்ள பிரமனும் மிகக்
கொடிய விரோதத்தினாலே தங்களுக்குள் கோபங்கொண்டவாகளாய், தீமையை
யுண்டு செய்யத்தக்க கோபம்திகரித்து, நூறுவருஷ காலமவ்வரையில் பெரும
பேராபுரிந்து கின்றார்கள். எ - று. (கஎ௧)

நானமு கனபிர மாததிர நாரணன்
மேனமு கந்தெழு வேண்டி விடுத்தன
னானமு கனபட நாரண வத்திர
மேனமு குந்தன வெகுளியி னேயினான்.

(இ - ன்) சதாமுகப் பிரமன், விஷ்ணுமாதத்தியின் மேற்போய்ப் பாயும்
படி பிரயாஸதிரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்தான். அதனைக்கண்ட முருகனாகிய
விஷ்ணுமூர்த்தி கோபத்தோடு அந்தப் பிரமன் மேற்போய்ப்படுமபடி நாரா
யணஸ்திரத்தை அதன் பின்னாப் பிரயோகஞ்செய்தான். எ - று. (கஎ௨)

ரணடி நந்து படுவ ரிவரெனத்
தூண்டு மத்திர முன்னரிற் றேன்றியே
நீண்ட சோதி நிலவணி சென்னியான்
காண்ட குஞ்செங் கன்றபிழம் பாயினான்.

(இ - ன்) இங்கே இவர்களிருவரும் இறப்பாக்கொன்று, மிகக் சோதமிய
மான இளம்பிறை தரித்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமான அவர்கள் அஸ
்திரங்கட்கு முற்பட வெழுந்தருளி, யாவருங் காணுதற்குரிய செவந்த அக்கி
னிப் பிழம்பாயினா. எ - று. (கஎ௩)

அன்ன காலையி லாங்கவ ரத்திர
மென்னை யாளுடை யானெதி ரேறந்தச்
சன்ன மாகிவெண் சாமபரி னுயது
மினனோ பாகனை யாறியந் தேத்தனா.

(இ - ன்) அக்காலத்தில், அவர்கள்விடுத்த அஸ்திரங்களிரண்டும், என்னை
அடிமையாகவுடைய சிவபெருமானே யெதிர்க்கவுய், அற்பத்தன்மையுடைய
தாய வெள்ளிய சாம்பராய்ப் பொடிபட்டன. ஆதலால் உமாதேவிபாகராகிய
சிவபெருமானே எவர்தாம் வியந்து துதிசெய்யாதவர்கள்? எ - று. (கஎ௪)

மாக திங்கள் வருமபதி னுன்கினன்
 ருக் நீடிரு ளததம கன்றபின
 னேக நாத னிலிங்கமுற் றெய்தினு
 வேக நீததவா வந்தடி வீழந்தனா

(இ - ள்.) மாசி மாதத்திலவரும் பதினாண்டுகள் திதியாகிய சதாத்தசித் தினத்தில், செம்மையாக மிக்க இருளையுடைய நரோத்திரி நீங்கிய பிறகு, ஒப் பற்ற தலைவராகிய சிவபெருமான் (சோதிப்பிழம்பின் வடிவைக் கரந்து) சிவ லிங்கத்திற் கலந்தருளினர். கோபாவேசமொழிந்த பிரமவிஷ்ணுகளவந்து அப்பெருமான் திருவடிகளை வணங்கினார்கள். எ - று. (கௌ)

ஐய நினை பளவறுப பாரெவா
 வெயய பனறியு மனனமு மேயயாரு
 செய்ய ஆழி திரிந்துநிற கண்டிலேம
 பொயயி லன்பின ருளளம புகுந்தனை.

(இ - ள்.) ஐயனே ! தேவரீரை யளவிட்டுணர வல்லவர் யாவா ? கொடிய பன்றியாகவும் அன்னமாகவும் வடிவெடுத்த தெடிய நாங்கள் இருவரும் எண் ணிறந்த ஊழிகாலங்களாகத் திரிந்தும் தேவரீரைக் கண்டோமில்லை. பொய்யம்ம யில்லாத உண்மையடியவர்கள் உள்ளமே யிடமாகப் புகுந்திருந்தனை யாதலால்.

என்ன மாதவரு செய்தனம் யாங்கண்மற
 றுனன தினனுருக கடபுலந் துறறனம
 பனன கப்பணி யாயினிப பங்கயப்
 பொன்ன டித்தனை போற்றப் புரிதியால்.

(இ - ள்.) அடியேங்கள் எவ்வகைப் பெருந்தவஞ் செய்தோம். தேவரீ ருடைய இனிய திருவுருவத்தைக் கண்களாற் றரிசிக்கப்பெற்றோம். அரவ பூஷணராகிய இறைவரே ! இனியேனும், தேவரீருடைய தாமரை மலர்போ லும் அழகிய உபயபாதங்களை யாச்சிக்கத் திருவருளபுரிதல் வேண்டும்.

இற்றை வைக லிருட்படு கங்குலைப்
 பெற்ற மேறும் பிரானிர வென்றுயிர
 முறறு மோதவு நோற்பவா முததிபெற்
 றுற்ற பாவ மொழியவும வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) இன்று தினத்தில், இருள்மிகுந்த இவ்விரவை இடபவாகன ராகிய சிவபெருமானுக்குரிய சிவராததிரியென்று ஆனமாகக் கெல்லாம சொல் லவும், இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிப்போர ழுதியெய்தி, அதுகாறும் அவாக ளியற்றிய பாவங்களை விலகவும் அநுகங்கிககவேண்டும். எ - று. (கௌ)

என்று வேண்டி யிரந்தன ரெம்பிரா
 னன்ற வாக்கவ வரமளித் தானரோ
 மன்ற லந்தள வோன்மல ரோடுமொடு
 புனருழி ழிமசம ரறறுடன் போயினு.

(இ - ள்.) என்று பிரார்த்தித்துப் பலவாறு யாசித்தார்கள். எமது சிவ பெருமான அவ்வாறு வேண்டிய அப்பிரம விஷ்ணுக்களுக்கு அப்படியே வரந தந்தருளினா. மணங்கமுந் துவவமாலையணிந்த திருமால் தாமரை மலரி

ஹ்ன் பிரமதேவனு இழிதொழிலாகிய போசெயதலையொழிந்து உடனே தம்மிடஞ் சோந்தனன. எ - று. (கஎக)

செங்க ணேறுடை யான்சி வராததிரி
யங்க ணுறற தறிநத திசைததனம்
பொருகு கங்குற் புனிதமற நெமமனோ
தங்க ளாலு முரைக்கத தருவதோ.

(இ-ள்.) சிவந்த கோபகண்ணையுடைய இடபத்தைவாகனமாகக்கொண்ட சிவபெருமானாகுரிய சிவராததிரியானது, இலவுலகத்தில் உறப்பித்த சரிதையைத் தெரிந்தமட்டிற் சொன்னோம். விசேடித்த அச்சிவராததிரியின் மேம்பாடுகள் எம்மைப்போன்ற பிறராலும் சொல்லத்தகுவனவோ? எ - று. (கஅ௦)

ஆதி நாளி னரும்பிய நோன்பினை
யோதி லுண்மையறிநதெவ ரோதுவாரா
ரது நோற்பவா தங்களை யெமமனோ
மாதொரா பாக னெனததொழு வாரரோ.

(இ - எ ளாவகாலத்திலுண்டாகிய இச்சிவராததிரி விரதத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினால், அதன் உண்மையை நன்குணர்ந்துரைப்போராவார்? இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிப்பவர்களை, எனையொத்தவர்கள் உமாதேவியை ஒப்பற்ற வாம்பாகத்திலுடைய சிவபெருமானையென்று பணிவார்கள். எ - று. (கஅ௧)

இந்த மாவிர தத்தினை யெம்பிரா
னநதி பாலெடுத தோதவந நாண்முதற்
கந்த வேளயன காளா கடவுளா
விரதை கேளவ னிறைத்தனா மெய்ம்மையால்.

(இ - எ.) இந்த மேலான வீரத்தை, முற்காலத்தில் எமதுசிவபெருமான் திருநகரத்தேவருக்கு எடுத்தபத்தேசிக்க, அந்தக் காலமுதலாகக் குமாரசுவாமி பிரமதேவன் மகாகாளா பிறதேவர்கள் திருமகள் கொழுநனாகிய திருமால் ஆகிய இவர்கள் யாவரும் உண்மைப் பகதியோடு அநுஷ்டித்தார்கள். எ - று.

கலநிலைத்துறை.

உரைத்த னஞ்சிவ ராததிரி விரதமுற னுமக்கு
விரைத்த வராசடை யவனுடை விரதமொன றுளது
கரைத்த சிந்தையிற் கேட்குதி ரெனறன்ன கருணை
யிரைத்த சிந்தையன சூதனமற ருங்கவாக கியம்பும

(இ - எ.) கிருபை மிகுந்த மனதையுடைய சூதமுனிவா, சிவராததிரி வீரதப் பிரபாவ முழுவதையும் உங்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னோம். மணம்பொருந்திய நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானாகுரிய வீரதம் மற்றொன்றுள்ளது. அதனை மனவுருக்கத்துடன் கேட்பீர்களாகவென்று, அந்த நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குச் சொல்லவாராயினா. எ - று. (கஅ௩)

விரித்த செஞ்சடை யெநதைகே தாரமா விரதந
தெரித்து ணாததுறி னெமமுழை யடங்குமோ சிறியேந்
தரித்த வாறுமக குணாததுது மெனறலுந தாழாப
புரித்த புனசடை மாதவா கேட்பது புரிந்தா.

(இ - ள்.) விரித்துள்ள செவந்த சடையையுடைய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்குரிய சிறப்புற்ற கேதார விரதத்தைத் தெளிந்த அறிவிக்கத் தொடங்கினால், எம்மளவில் அடங்குமோ? அடங்காது. அடியேன் மனதிற் றெளிந்தபடி உங்கட்கு உணராததுகின்றேன் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளவும், முறுக்கிய சிறு சடைகளையுடைய பெருந்தவத்தினரான முனிவர்கள் வணங்கிக் கேட்கத் தொடங்கினார்கள். எ - று. (கஅச)

பணிப்ப டாம்பொதியிமவரைக் கொடுமுடி பலவுட்
டனித்த தோமுடி கைலைபோன் றுளததன் றன்மை
தொனித்த ணாததுநின் வெள்ளியொத தவிரொளி துளங்குந்
கனித்த வன்பொடு முறைவது பிறைமுடிக் கடவுள்.

(இ - ள்.) பனியாகிய [படாம்] போவை பொதிந்ததுளள இமாசலத்தின் கொடுமுடிகள் எண்ணிறந்தவற்றுள்ளே, தனியாயுள்ள ஒரு கொடுமுடி திருக்கைலையைப் போன்றிருக்கின்றது. அக்கொடுமுடியின் றன்மையைச் சொல்லியுணர்த்தத் தொடங்கினால் வெள்ளிபோலப் பிரகாசுக்கும் ஒளி விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் அக்கொடுமுடியில், இளம்பிறைச் சந்திரனைச்சூடிய திருமுடியையுடைய சிவபெருமான மிகுந்த ஆசையோடு எழுந்தருளியிருப்பது. எ - று.

திசையெ லாம்பட வெள்ளொளி கிரிப்பது சிமையத
தசைவி லாமுழு மதியநின் றவிரவதொத திலங்கும
விசைய மாதவ ருளததொடும பொதிவது விண்ணோர்
வசையி னுரை னுனமுகன ரெழுத்தத்கும வணங்கி,

(இ - ள்.) அக்கொடுமுடி திசைகளினெல்லாம் பரவுப்படி வெள்ளிய காந்தியைப் பரப்புவது. அதனுச்சியில் சலனமில்லாத பூரண சந்திரனிருந்து ஒளி செய்வதுபோல விளங்கும். வெற்றிபொருந்திய பெருந்தவசிகள் இதயத்தை யும்போன்றது தேவர்களும் பழியற்றவர்களாகிய விஷ்ணு பிரமன் முதலானோரும் கைகூப்பி வணங்கத்தக்கது. எ - று. (கஅச)

அருவி நாலிரு புறத்தினு மிடையறு தலைக்கு
மருங் குஞ்சினைக் கறபகம் பூழினமந் தாரங்
குருந் றுளதுணாக் குங்குமஞ் சண்பகங் குருந்தம்
விரிக் குஞ்சினை நரந்தைதே மாவன வெள்ளில்.

(இ - ள்.) அருவியாறுகள் அஷ்ட திக்குகளிலும் ஓயாமல் இழிந்துகொண்டிருக்கும் மணம்பொருந்திய அருமபுகளையுடைய கறபக விருட்சமும் அங்கு விருட்சமும் மந்தாரமரமும் செந்நிறத்தங்கிப் பரிமளிக்கும் மலாக்கொத்துகளை யுடைய குங்குமமரமும் சண்பகமரமும் குருந்தமரமும், மிக்க கருநிறத்தங்கிய கிளைகளையுடைய நாரத்தை மரமும் தேமாமரமும் காட்டு விளாமரமும். எ று.

இவையெ லாம்பொதிந் திருட்படாம போர்ப்பதவ விருளை
நவம் ணிக்குவை துவன்றிநின் றறுபபன நளிநீக
கவர்கெ டுஞ்சடை யெம்பிரான் றிருநடங் காண்பான்
றவநின் மாதவ ரரிமுதற தேவாசஞ் சரிப்பார்.

(இ - ள்.) இவையாவும் நெருங்கி இருப்படலை போர்த்துக்கொண்டுள்ளது அல்விருட்படலையை அக்கொடு முடியிலுள்ள நவரத்தினக் குவியல்கள் நெருங்கியிருந்து விலக்குவன. குளிர்ச்சி தங்கிய கங்காஜலத்தைக் கவரநிற்கும்

நீண்டசடைமுடியையுடைய எமதுசிவபெருமானது திருநடனத்தைத்தரிசிக்க, தவறுதலில்லாத பெருந்தவசிகள் திருமால் முதலிய தேவர்கள் சஞ்சரிததுக் கொண்டிருப்பார்கள். எ - று. (௧௮௮)

தெய்வ யோகிகள் கின்னர ரியக்கர்கர் திருவர்
மெய்கொ டெய்வமால் வரையினை சூழநதனர் விரும்பி
மைகொள் கண்டனை வணங்கினா மாதவம் பயிலவரா
பொய்யி னான்மறை யுச்சிலீற நிருபபதப் பொருப்பு.

(இ - ள்.) தெய்வீகர தங்கிய யோகிகளும் கின்னரர்களும் இயக்காகளும் கந்தாவர்களும் உண்மை தங்கிய தெய்வீகம்பொருந்திய இப்பெரிய மலையை விருப்போடு பிரதக்கணஞ்செய்து, கருநீறந்தங்கிய ஸ்ரீகண்டத்தைடியுடைய சிவ பெருமானை வணங்கியவாகளாய் மேம்பட்ட தவத்தைச் செய்வார்கள். ஆதலால் அக்கொடு முடியானது உண்மையாகிய நான்கு வேதங்களின உச்சிபோல வீற்றிருப்பது. எ - று. (௧௮௯)

இனைய மால்வரை யுச்சிவா ளரிசுமந தெடுத்த
புனைம ணித்தனி சுமபரி னுமையொடும் பொருந்திக்
கனைபொ லனகழ லிர்திரன கணத்தொடு மிறைஞ்சு
வினைய மாநிலத் துயிரக்களித் திருந்தனன் விமலன.

(இ - ள்.) இத்தகைய பெரிய மலையினுச்சியில், ஒளிதங்கிய சிங்கங்களாற் சுமந்துகொண்டிருக்கும் அலங்கரிக்கத்தக்க இரத்தினமயமாய் விளங்கிய ஆசனத்தின்பேரில், உமாபிராட்டியாரோடும் பொருந்தி, ஒலிக்கின்ற பொன்னாலாகிய வீரகண்டாமணி தரித்த தேவேந்திரன தன் பரிவார தேவர்களுடன வணங்க, இந்த ரெடிய நிலவுலகத்திலுள்ள ஆனமாககளுக்கூத திருவருள் புரிந்துகொண்டு மலரகிதராகிய சிவபெருமான வீற்றிருக்கின்றனா. எ - று.

பரிதி வானவன் பனிமதிக் கடவுண்மா தவத்தோ
குருதி யாழிவெம படையின னானமுகக் குரிசி
விருடி நாரதன முதலினோ துமபுரு வியக்கா
கருணை கூர்சன காதியா யோகிகள கணத்தோ.

(இ - ள்.) சூரியபகவானும், சூரிச்சித்தங்கிய சந்திரதேவனும், பெருந்தவ சிகளும், உதிரம்படிந்த கொடிய சக்கராயுதந்தாங்கிய விஷ்ணுமூர்த்தியும், நான்கு முகங்களுடைய பிரமதேவனும், நாரதமுனிவா முதலானவர்களும், துமபுருவரும் இயக்கரும், கிருபை மிகுந்த சனகனாதிய நாலவரும் யோகிகளும் சிவகணங்களும். எ - று. (௧௯௦)

வலவை கேளவனு மரகதப் பலகையொத் தகலுங்
கலவ மாமயிற பாகனு நந்தியுங் கடல்குழ
நிலநெ டெதிசைப் பாலரும் வசிட்டனு நிரைத்தார்
மலர யன்றனித் தலைதுமித் தோனாவ மருங்கன்.

(இ - ள்.) வல்லபை கணவராகிய விநாயகப்பெருமானும், மரகத்தாலாகிய பலகையைப்போல விரித்தாடுகின்ற கலாபதையுடைய சிறந்த மயில்வாகனத்தையுடைய குமாரக கடவுளும், திருநந்திதேவரும், கடல்குழந்த பெரிய நிலவுலகத்தின் அஷ்டதிக்குப் பாலாகளும், வசிஷ்டமுனிவரும், தரமரைப் பூவில் வீற்றிருக்கும் பிரமனுடைய ஒப்பற்ற கிரகைக்கொய்தருளிய சிவபெருமான் திருச்சபைக்கருகே வரிசையா யிருந்தார்கள். எ - று. (௧௯௧)

மருங்கு னேவுற மைபடு வாளரித தடங்க
 னரமபை மேனகையுருப்பசி திலோத்தமை யருநூற்
 றிருநது பாடலிற பலவிச சதிமுறை திறம்பா
 திரங்கு சில்லொலிச சிறடி நூபுர மிரங்க.

(இ - ள்.) மைதீட்டிய வாட்படைபோன்று செவ்வரிபடாநது பரந்தவிழி
 களையுடைய அரப்பை மேனகை ஊாவசி திலோத்தமையாகிய விவாகன தங்கள்
 இடைவருந்தும்படி, அரிய பரத சாஸ்திரத்தின்படி திருத்தமாகிய பாடல
 களினாலே, பலவாதத்யங்களின் சதிமுறைதவறாது, ஒலிக்கின்ற சிற்றேசை
 யுடையதாய்ச் சிறியபாதங்களி லணிந்துள்ள [நூபுரம்] கிண்கிணி யொலிக்க.

சுருதி யாழிசை துமபுரு நாரத ரிசைப்பக
 கருவி மததள மெனமெல விசைப்பன காணு
 வருகு பாடலி னரமபையா நடநதர வொருபாற்
 செருகு வெண்பிறைக கண்ணியன நிருவருள சிறந்தான்.

(இ - ள்.) சுருதிகூட்டிய யாழினிசையைத் துமபுருவும் நாரதரும் வாசிக்க,
 வாதத்யகருவிகளும் மததளமும் மிகமெதுவாக ஒலிபடத்தைக் கண்டு, மனவருக
 கந்தரும் பாடலைப்பாடிக்கொண்டு தேவமாதாகள ஒருபுறத்தே நடனஞ்செய்து
 கொண்டிருக்க, சடையினிடத்தே செருகியுள்ள வெண்ணிறத் தங்கிய பிறைச்
 சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்த சிவபெருமான திருவருள பாலித்தனா.

இன்ன லந்தரு மரமபையா நடித்தவீற் றிறுதிப
 பின்ன லஞ்சடைப பிங்கிரு டிபபெரும பெயரோ
 னன்ன வாககெலா நகைவர முடநட மயாநதான
 மனனு மாசவை நகைத்தது மாதிர மதிர.

(இ - ள்.) இனிய இனபத்தை வினாவிகரும் தேவமாதாகள நிரத்தனஞ்
 செய்து முடிவுபெறும் கடைசியில், அழகிய பின்னறச்சடையையுடைய பிருங்கி
 யென்னுஞ் சிறந்த முனிவா, அவாகடகெல்லாம் நகைப்புண்டாம்படி [முடக்]
 கோணக் கூத்தாடினா. கூடியிருந் பெருஞ்சபை முழுவதும் திசைகள் அதி
 ரும்படி நகைத்தது. எ - று. (கசுக்)

நன்று நன்றெனத் தனிவிழி நெறறியோ னவிலப
 பினை வழந்தபுன புரிசடை நடித்தபிங் கிருடி
 மனற லோதியை யொழித்திள மதிநிலாப புனைநத
 குறற விலலியை நடத்தொடுந தனிவலங் கொண்டான.

(இ - ள்.) நனரூயுளது நனரூயுளதென்று, ஒப்பற்ற நெற்றிக்கண்களை
 யுடைய சிவபெருமான திருவாயமலாநதருளவும், முதுகின்மேல் முறுக்கிய
 சிறு சடைதவழ நடித்தவரான பிருங்கிமுனிவா, மணங்கமழுங் கூந்தலையுடைய
 உமாபிராட்டியை நீக்கி, இளம்பிறைச் சந்திரனையேனிரத் மலையில்லையுடைய
 சிவபெருமானைமட்டுமே நடித்துக்கொண்டு பிரதக்ஷிணஞ் செய்தனா. எ - று.

கொண்டு போற்றினன் வரனமுறை வணங்கினன குழைந்தா
 னண்டா நாயக நினதருள பெறப்பெற்ற வரற்றற்
 பண்டை நாணமுத விழைத்தமா தவப்பய னடைநகேன்
 ரெண்ட னெனென நடித்துநின் நடிக்கடி தொழுதான்.

(இ - ள்.) வலங்கொண்டு துதிசெய்து மனமிளகி, தேவர்தலைவரே! தேவரீருடைய திருவருளை யடையப்பெற்ற வகையால், ஆதிகாலந் தொடங்கி அடியேன் புரிந்த பெருந்தவத்தின் பிரயோசனத்தை யடைந்தவனாயினேன் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஆனந்தக் கூத்தாடி சந்நிதியில் நின்று பலமுறை பணிந்தார். எ - று. (கூஎ)

ரது நோக்கின டிருவுளங் கறுத்தன ளிறைவி
யாதி வன்செய லெண்ணீத தவமதித திகழ்நது
போதி ளம்பிறைக கண்ணியோய் நினைவலம புரிந்த
தோத வேண்டின னென்றனள சீறறமிக குமையாள்.

(இ - ள்.) இதனை உமாதேவியாரா கண்டு திருவுளஞ் சிறந்தது, மலர்போன்ற இளம் பிறைச்சுந்திரனையணிந்த தலைவரே! என்னை மதிப்பினறி இகழ்ச்சியோடு தள்ளித் தேவரீரை மாத்திரம் பிரதக்ஷிணம் புரிந்ததாகிய இமமுனிவன் செயலுக்கு நிமித்தம் யாது? அதனைத் தேவரீர் திருவாயமலாந்தருள வேண்டுமென்று கோபமிருந்து உமாதேவியாரா வினவினார். எ - று. (கூஅ)

பான லங்கருங் கண்ணிமற் றுங்கது பகர
வாரி ளம்பிறைக கண்ணிபோ னவடகெதிர வழங்கு
மோன மாநவா மூலமொன நேயென முன்னி
நீனெ டுங்குமுன மறறுமொன றுளதென நீனையார்.

(இ - ள்.) நீலோற்பல மலர்போலும் அழகிய கரிய விழிகளையுடைய உமா பிராட்டியாரா அட்படி வினவவும், உயர்ந்த இளம்பிறையை முடித்த சிவபிரருமான பிராட்டியாருக்கு விரைவாகத் திருவாயமலாந்தருள்கின்றார். கறுத்த நெடிய கூந்தலையுடையாளே! மெளன நிலைவகித்த பெருந்தவமுடையோரா காரணப்பொருள் ஒன்றேயெனக்கருதி, மறறென்றிருப்பதாகக் கருதார்.

தேங்கு கங்கையரு சடையின் னுங்கது செப்ப
வீங்கு சீறறமிக நெழுந்தன ணுணங்க கிளரப
பாங்கு நின்றபிங் கிருடியை நோக்கின ளவனபா
லோங்கு சத்திரீத தொழிதர வாங்கின னுமையாள்.

(இ - ள்.) பெருகுகின்ற கங்காநதியைத் தரித்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமான் இங்ஙனத் திருவாயமலாந்தருள, உமாதேவியாரா கடுங்கோபம்திகரித்தவராய் நாணம் மிகமேலே யதிகரிக்க, அருகே நிற்குகொண்டிருந்த பிரங்கு முனிவரைப்பாத்தது, அவரிடத்துள்ள உடலவலிமை நீங்கிப்போம்படி வாங்கிவிட்டனா. எ - று. (உஓ)

ஒழிந்த சத்திய னுலரிய வாக்கைய னுணங்கிக்
கழிந்த வென்பினன றோலொடு நரம்பல காணு
குழிந்த கண்ணின றெடுங்கிய கொடிற்றினன குருதி
பிழிந்த மெய்யினன சுரம்படு முலவையிற் பெயாவான்.

(இ - ள்.) சத்தி நீங்கியவனாய்ச் சவுகித்த தேகமுடையவராய் வாட்டமெய்தி, தசைகழிந்த வெற்றெலும்புடையவராயத் தோலும் நரம்புமன்றிப் பிறிதொன்றுங் காணாது உள்ளே குழிந்த விழியுடையராய் வற்றிய கொடியுடையவராய் உதிரத்தைப் பிழிந்துவிட்ட சகைகேபோன்ற உடலுடையராய், பாலை நிலத்தில்கப்பட்ட தழைபோன்றவராய்ச் சென்றனா. எ - று. (உஔ)

ஈச னித்தனை கண்டன னெனமனத் திருத்தி
மூச வெஞ்சினத் தகன்றன ளருந்தவ முயல்வான்
பாசிழைப்பரும் பனைமுலை யுளத்தினைப் பழங்க
ஊச லாட்டுறக் கவுதம் னுறையுள்சென் னுறைந்தாள்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் இவ்வளவு அவமதிப்பையும் பாராதிருந்தனரே யென்று தமது திருவுள்ளத்திற் கொண்டு பசிய பொன்றாற்செய்த ஆபரணங ளையும் மிகப் பூரித்த குசங்கையுமுடைய உமாதேவியார், அதிகரித்த கடுங்கோ பத்தினால் அருந்தவஞ்செய்யக்கருதி நீங்கினர். அப்போது தேவியாரது திருவுள் ளத்தைத் துயரமானது ஊசலாட்டிக்கொண்டிருக்க, கௌதமமுனிவருடைய ஆச்சிரமத்திற்குச்சென்று அங்கே வீற்றிருந்தனா. எ - று. (உ௦உ)

உலகம் யாவையு முறுபொரு ளீனத்தையு முலவா
வலகி லண்டமுஞ் சராசர மனைத்தையு மனிதநாள்
செலவு மன்னவள சேறடி தீண்டவுஞ் சிறப்புந்
நிலகு மவவன மரிதுறப புரிந்ததெத் தவமே.

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாவற்றையும், அவற்றிலுள்ள வஸ்துக்களெல்லா வற்றையும், அழியாதகணக்கில்லாத அண்டங்களையும், சராசரப்பொருள்கள எல்லாவற்றையும் பெற்றருளியதாயாகிய உமாபிராட்டியாரா அவவாச்சிரமத திற்கெழுந்தருளவும், அப்பிராட்டியாரது சிறிய திருவடிகளைப் பரிசிக்கவும், சிறப்புற்று விளங்கும் அவவனமானது புரிந்தது யாதுதவமோ? எ - று. ()

குருதி வாளெயிற றடுபுலிக் கொள்ளையும் வெகுண்டு
திருகு வெஞ்சினக் கவிழ்தலை யுளியமுந் திணிதோட்
டொருகை வாரண மத்தமீந தூறறெழுந் குருதி
பருகு வாளரி மடங்கலுங் கலந்துடன படாவ.

(இ - ள்.) உதிரம் படிந்தவாட்படைபோலும் கூர்மைவாய்ந்த பற்களை யுடைய கொல்லதக்க புலிகூட்டமும, மாறுபட்ட கொடுங்கோபமுடைய கீழ்நோக்கிய தலையையுடைய கரடிகளும், வலிபொருந்திய தந்தங்களையும் ஒப்பற்றதுதிக்கையையுமுடைய யானைகூட்டங்களும், அவயானைகளின் துதி க்கையைப்பற்றி யீதது அதிற் சுரந்தொழுகும் உதிரத்தைப்பாணஞ்செய்யும் ஒளிமிக்க ஆண்சிங்கங்களின் தொகுதியும் ஒரு சேரக்கூடிச் சஞ்சரித்துக்கொண் டிருப்பன. எ - று. (உ௦௪)

திரிம ருபபெழு மிரலையுஞ் சிறுபொறிப் புள்ளிக்
கரிய கட்பெடை மாடுகொடுந் திரிவன கடுக்கான
நெரிசி னாதவா ளரவின மொழுககியூர்ந் தியங்கும்
வரிநெ டுஞ்சிறைப புடகுலந் துவன்றுமவ வனமே.

(இ - ள்.) முறுக்கியகொம்புகள் உயர்ந்திருக்குங் கலைமாண்கள சிறுபொ றிகளையொத்த புள்ளிகள்பொருந்திய கரியகண்ணமைந்த பெணமான்களோடு உலாவிக்கொண்டிருப்பன. தீப்போலவிடத்தைச்சிந்திக் கடுங்கோபதையுடைய னவாகிய ஒளிதங்கிய சாப்பகூட்டங்களை வரிசையாக நகரதுகொண்டிருக் கும். வரிகளோடிகூடிய நெடிய சிறகுகளைப்படைத்த பறவைகூட்டங்களும் நெருங்கியிருக்கும். எ - று. (உ௦௫)

இழைத்த மாதவத் தலைவர்குழந் திருப்பன விமவான்
கழைப்ப சங்கிரிப புடைபடு மவ்வனங் கடுப்பத்
தழைத்த பூரதுணா சிணையொடுந் தழைப்பன சாரதங்
குழைத்த கொம்பொடு பொதுளிய சிலிர்த்தன குருந்தம்.

(இ - ள்.) பெருந்தவத்தைச் செய்த தலைவாகளெல்லாரும் சூழ்ந்திருப்பார்
கள். அந்த இமயமலையரயனது குளிரந்த மலைப்புறத்தானை கருப்பஞ்சோலை
சூழ்ந்த ஆச்சிரமத்தைப்போல, விரிந்த மலாக் கொத்துகளையுடைய கிளைக
ளுடன் சந்தன மரங்கள் தழைத்திருக்கின்றன. குருந்த மரங்கள் குழைவுற்ற
கிளைகளோடு தேனைத் துளித்துக்கொண்டு குளிர்ச்சியுற்றிருந்தன, எ - று. ()

இருந்த மாதவக் கவுதம வவணகன நேகி
யருந்து கின்றன சமிதையுந் தருப்பையு மாய்ந்து
பொருந்து மேலவையிற நன்னுழை யவவனம் புகுத்த்
திருந்து மவவனம் புதுவளஞ் சிறந்தன தெரிந்தான.

(இ - ள்.) அவவாச்சிரமத்தில் வீற்றிருந்த பெருந்தவமுடைய கௌதம
முனிவா அங்கிருந்து நீங்கிப்போய், தமக்குணவாயுள்ள (காயகனிகழங்குமுத
லிய) வறறையும், ஓமத்திற்குரிய சமிதையையுந் தருப்பையையுந் தேடி யெடு
த்துக்கொண்டு திருப்புகுசமயத்தில், தமமுடைய ஆச்சிரமத்திற்குச் சோதலுந்
திருத்தமாகிய அவவனம் புதியவனப்பத்தில் மேம்பாடுற்றிருத்தலை யறிந்தனா.

பொழிந்த முமாதக கலுழியம் பொருப்பொரு பூடகை
கிழிந்த வாயப்பொரு கோளரி வெரிதுறக் கிடப்ப
தொழிந்த வெம்புலிப போததொடு மொருதனி மடமா
னிழைந்து நினறுட னேலிவ மாறெழிந் திரங்கி.

(இ - ள்.) முமாதங்களைப் பெருக்கெடுக்கப்பொழிந்த தொனையோடுகூடி
யதுதிகையையுடைய மலைபோலும் அழகியயானையானது, திறந்தவாயையு
டையகோபம் பொருந்திய சிங்கத்தின் முதுகின்மேலேறிக்கொண்டிருக்கின்
றது. பெட்டையைநீக்கிய கொடிய ஆண்புலியோடு, பகையின்றி அன்புகூர்ந்து
தனியேயுள்ள ஒப்பற்ற இனமானகன கூடியிருந்து அதனோடேகும். எ - று.

திறல்கொள வெஞ்சினக் கலுழினே டரவினந் தினையா
வுறைகொள வாளெயிற றிடையரு தாரமு துருப்பப்
பொறைய ரிப்புறத் தொதுங்கிய மடறசெவிப புனமேய்
சிறுமு யறகுழாத் துடனுறைந் தாலிவ செநநாய்.

(இ - ள்.) வலிதங்கிய கங்கோபமுடைய கருடனோடு சாப்பகூட்டங்கள்
கலந்து உறைபூட்டிய வாளபோலுங் கூாமையான தங்கன பறகளிலிருந்து
ஓயாது சிறந்த அமுதத்தைத் துளித்துக்கொண்டிருக்க, மலைகளிலும் சோலைப்
புறங்களிலும் காடுகளிலும் ஒதுங்கிமேயும் மடலபோன்ற செவிகளையுடைய
சிறுமுயற்கூட்டத்துடன் செநநாய்கள சோந்து விளையாடுவன. எ - று. ()

ஒருத னிப்பெருந் திகிரிதே ருருட்டிய வுதயோ
னுருகு வெங்கதிா படப்பட வுணங்கிய வுலவை
மருவ ருந்துண ரீனறன பூரதுணா மலாநத்
பொருவ ருஞ்சினைக் கறபக வனமெனப் பொதுளி.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற ஒற்றைச்சக்கரமொன்ற பெரிய தேரைச்செலுத்திய
சூரியனது வெப்பத்தைத்தருங் கொடிய கிரணங்கள் படுக்தோறும் உலாந்திரு

நத [உலவை] கிலுகிலுப்பைக் கொடிகள, நிகரின்றி விளங்கும் கிளைகளோடு கூடிய கற்பகவனத்தை யொழித்துச்சென்று, மணங்கமழும் மலாக்கொத்துக் களை வாய்நதன. பூங்கொத்துகளெல்லாம் மலாநதன. எ - று. (௨௬௦)

பருவ நோக்கில பணைமரம் பழக்குலை யீன்ற
மருவு ருமலர் மருப்பட மலாநதன மலாவாய்ப்
பெருகு தேத்துளி யிடையிடை தெறிப்பன பெரியோன்
சுருதி யெட்டியு முண்பன பழுப்பன கண்டான்.

(இ - ள்.) பருத்த பழந்தருமரங்கள்யாவும், காலம்பாராமல் பழக்குலை பொருந்தின. மண்மற்ற மலர்கள்யாவும் மணமுடையவாய்மலர்நதன. ஆய் மலாகளாற் பெருகக்கெடுத்த தேன்றுளிகள் இடையிடையே துளித்துக்கொண்டிருந்தன. எட்டிப்பழங்களும் விரும்பி உண்ணத்தக்க இனிமையோடு பழுத்திருப்பதைக் கௌதமமுனிவர்கண்டு சிந்தித்து. எ - று. (௨௬௧)

என்னை யிவ்வன மிருஞ்சிறப் பினையுடைத் தாதி
முன்னை யிறசிறப் புடையதாய்ப் பெருவள முயன்ற
வென்னை யாளுடை நாயகி யினிதெழுந் தருளிப்
பொன்ன டித்துணை சாத்திய துணாநதிலன் புனிதன.

(இ - ள்.) இவ்வாச்சிரமம் மிகு சிறப்புடையதாய் முன்னாளினும் மேன்மைதங்கியதாய்ப் பெருவளங்க ளெய்தியதன் காரணமயாது? எனக் கௌதம முனிவா, என்னை யடிமையாகவுடைய உமாபிராட்டியாரா இனிமையாக விந் தெழுந்தருளி, பொன்னையொத்த தமதுபயபாதங்களையும் பரிசிக்கச்செய்தருளியதைத் தெரிந்துகொள்ளாதவராய். எ - று, (௨௬௨)

குடையன் குண்டிகை தூக்கிய கரத்தினன் குனித்த
நடைய னஞ்செழுத் தோதிய நாவினன் கலைத்தோ
லுடையன் செம்பொனு மோடுமொத் துளவென வுணாவா
னடைத் ருப்பையே முதலிய வெருங்குகொண்டடைந்தான்.

(இ - ள்.) குடையையுடையவரும், கமண்டலந்தொங்கவிட்டகையையுடையவரும், தளாந்தையுடையவரும், பஞ்சாகரத்தைச் சபிக்கும் நாவினையுடையவரும், மான்தோலாகிய உடையையுடையவரும், செடமையாகிய பொன்னையும் ஓட்டையும் சமமானாயுள்ளன வெனக்கருதியவருமாகிய கௌதமமுனிவா, கிடைத்த தருப்பைமுதலியவற்றை ஒன்றாக வெடுத்த வந்தனா. எ - று. (௨௬௩)

வெயிற்கொ டுங்கதிா பரம்பிய வேலைமா நிலத்தி
னுயிர்க்கு மாருயிரப் பொறைகடகு முணாவுதந் துதவிப்
பயிற்சி தொன்றுதொட் டறப்பயிா வளாககுறும் பணைத்தோட்
குயிற்கொ டுஞ்சிறு குதலைவீற்றி ருப்பது கண்டான்.

(இ - ள்.) சூரியன் தனது வெயிலாகிய கிரணங்களைப் பரப்பும் கடல் சூழ்ந்த பெரியபூமியில், உயிர்கொண்டென ஆனமவாக்கங்களுக்கு அறிவைக் கொடுத்தனுகிரகித்து, அநாதியாகப்பழகிவருப உயர்களாகிய பயிரை வளாக்கும் மூங்கிலையொத்த தோள்களையும் குயிலின இனிய குரலபோன்ற மழலைச் சொல்லையுமுடைய உமாபிராட்டியாரா எழுந்தருளியிருப்பதைக்கண்டார் எ - று.

யாமிழைத்தமா தவங்கொலோ வெமமுனோர் முன்பு
தாமிழைத்தமா தவங்கொலோ வனமுபுரி தவமோ

வேம வெற்புறை பெமபெரு மாட்டியைக் கொணர்ந்து
காமர் நலவினை யளித்ததென் மென்புறக் கனிந்தான்.

(இ - ள்.) நாம் பூவததிற்செய்த பெருந்தவமோ? எமது முதியோர் முயற்சிசெய்து தாமே செய்த பெருந்தவமோ? அன்றி இவ்வாசிரமந்தான செய்தவமோ? பொன்னலை [ஆகியமேருமலை] யில் எழுந்தருளிய எமது உமாபிராட்டியாரை எங்கழைத்துவந்த அழகிய புண்ணியம்போலத் தந்ததே யென்று தமது எனபுகள் நெகருவிடும்படி மனமுருகினார். எ - று. (உகடு)

கணித்த சிந்தையி னருக்கிய முதலிய கடன்க
டனித்து மாதவ னுமையவட கருண்முறை தந்தான்
பணித்த மெய்யின னடிககடி நிலனுறப் பணிந்தா
ணினைத்தெ ழுந்தரு ளியகருத் தென்னென நிகழ்த்தும்.

(இ - ள்.) உருகிய மனதோடு அரக்கியமுதலிய (ஷோடஸ) உபசாரங்களைக் கௌதமமுனிவா தாம் தனியாகவே உமாபிராட்டியாருக்கு விதிவழிசெய்தவராய், நடுங்கியதேகமுடையராய், பலமுறை நிலந்தோயச் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கினவராய், அடியேனையும் பொருளாககருதி யெழுந்தருளிய காரணயாது? எனவினவும், தேவியா திருவாயமலாந்தருள்கின்றனா. எ - று. ()

மறுவ றுமபிறைக கண்ணியோற கொருபுற மருளிப்
பெறுவ தாறறுதற் கியைந்தன னுங்கது பெறுவா
னுறுபெ ருந்தவ விரதமொன றுரைகருதி யுரைத்தா
லிறுவ தின்றிவ ணிருந்தினி தியறறுவ னென்றான்.

(இ - ள்.) களங்கமற்ற பிறைச்சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்த சிவ பெருமானுக்கு வாமபாகத்திற் கலக்கப்பெறுதற்காக ஒருவிரத மறுட்டிக்கச் சமமித்தேன. அதனையானடைய, பெருமைமிகக் கிறந்தவிரத மொன்றைச் சொல்லீராக. அப்படி நீர் சொன்னால் தவறுதலின்றி அவ்விரதத்தை இவ்வாசிரமத்திலிருந்தே இனிதாக அநுஷ்டிப்பேனெனத் திருவாயமலாந்தருளினார்.

ஏழை யினனண முறைத்தலு மிருந்தவத் தலைவன
வாழி நானமறை யுயிர்த்தநாள வழங்கிய வழக்கத்
தாழி யாகமப் பெருங்கடற் றுறைகுடைந தளந்தோ
னாழி யானறனி விரதமொன றுளதென அணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பிராட்டியார் இங்ஙனம் திருவாயமலாந்தருளவும், பெருந்தவமுடையவரும், நான்கு வேதங்களுதித்த காலமுதலாக வழங்கிய வழக்கத்துடன் ஆழ்பொருளுள்ள ஆகமமாகிய பெருங்கடற் றுறைகளில் மூழ்கிய எந்தவருமாகிய கௌதமமுனிவா, ஊழி காலத்தும் விளங்குபவராகிய சிவபெருமானுக்குரிய விரதமொன்றுளதெனத் தெளிந்தார். எ - று. (உகஅ)

குணித்த சிந்தையா னிமயவெற பீன்றமென் கொடியை
யணித்து நின றுல கீன்றளித் தருளிய வணங்கே
பணிக்கொ டுஞ்சடைப் பரமனுக் குவந்ததோ விரதங்
கணித்த தொன்றுள தென்றன் முமமலந் கடிந்தோன்.

(இ-ள்.) ஆலோசித்துத் தெளிந்தவரும் மும்மலத்தொடக் கற்றவருமாகிய கௌதமமுனிவா, இமாசலமனன் னெறத்தெ மெல்லிய பூங்கொடிபோன்ற உமாபிராட்டியாரை நெருங்கித் திருமுன்னின்று உலகங்கையெல்லாம் அவற்றி

ஹள்ள ஹன்மவர்க்கங்களோடு பெற்றருளிக்காத்தருளும் ஜகந்மாதாவே! சாப்ப மணிந்த வீரோத சடையையுடைய சிவபெருமானாகுச் சந்தோஷகரமாகிய ஒப்பற்ற விரதமாகச் சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்ட-விரதமொன்றுள்ளது ஏன் நனா. ஏ - ஹ. (உகக)

அணைய கேட்டலு மகநெகிழ்ந் தருத்திய ளாகி
விணைய நத்தனி நோற்றருள விரதமெய்த தலைவா
நீனத ருநதனி விரதமு நோற்றிடு நெறியும்
வணையு மாகம வரனமுறை வழங்கென வகுப்பான்.

(இ - ள்) அவவாததையைக் கேட்டவுடனே, உமாபிராட்டியா மன முருகி ஆசையுடையவராய், தீவிணையகல ஒப்பற்ற விரதாநுஷ்டானஞ்செய்த உணமை முனிவரே! நீவிர நீனதத ஒப்பற்ற விரதத்தையும் அதை யநுஷ்டிக் கும் வழியையும் வரிசைப்பட்டு சிவாகம விதிப்படி சொல்லுவீராகவெனத் திரு வாய்மலாநருளவும், கௌதமமுனிவர் சொல்வாராயினா. ஏ - ஹ. (உஉ௦)

உலகெ டுத்தகே தாரமா மதன்பெய ருலகம
பலதொ மும்புரட் டாதியிற் பூருவ பககத
தலக லட்டமி முதறறெடுத தருங்கலை கழியு
நிலவு வாவரு மளவையு நோற்பது நெறியே.

(இ - ள்) உலகமுழுவதும் புகழுறற கேதாரவிரதமென்பது அதன் பெய ராகும். உலகங்களெல்லாம் வணங்கத்தக்க புட்டாசிமாத பூவபக்ஷத்தில வரும் அஷ்டமிதிதி முதலாகத் தொடங்கி, அரிய சந்திரன கலைகன குறைந்து போகும் நிலைபெறான அமாவாசை வருமெல்லையும் அநுஷ்டிப்பது அதன கிரம மாம். ஏ - ஹ. (உஉ௧)

குழைத்த வெண்டிரைப் புனல்படிந் தரனடி குறுகா
விழைத்த தந்துவி னேழுமூன றிடககர தரித்துக்
குழைத்த வெங்கதிாப் பரித்போபக குறைகடற் குளிப்ப
விழைத்த சிந்தையி னோபொழு தயின றுற வேண்டும்.

(இ - ள்) நெகிழ்ச்சியுடைய வெண்மையாகிய அலைகளையுடைய நீரிலே ஸ்நானஞ்செய்து சிவாலயமடைந்து அவா பாதங்களை வணங்கி, இழைத்தெடுத்த இருபத்தோரிழையுள்ள தூலை இடதுகையிலணிந்து, எல்லாவற்றினையும் வாட்ச் செய்யும் வெப்பந்தங்கிய கிரணங்களையுடைய சூரியனபோயச் சப்திக்கின்ற மேற்கடலில் மூழ்கிய பின்பு, விருப்பமிக்க மனத்தோடு ஒருவேளை புசித்திருக்க வேண்டும். ஏ - ஹ. (உஉ௨)

பரந்த கங்குலிற் பரப்பிய தருப்பையிற் படியா
விரங்கு மனப்பொடு சிந்தனை யரனடி யிருத்திப்
புரந்த வப்பதி னானகிடைப் புனைமணி நிவந்தரு
சுரந்த தேத்துளி நறுமலாத தொடலைக் கேகி.

(இ - ள்) இராப்போது முழுவதும், பரப்பிய தருப்பையின்மேலே சய னித்திருந்து, உருகிய அன்போடு மனதைச் சிவபெருமான் திருவடிகளிற் பதித்து, இப்படி விரதங்களாத்து அந்த அமரபக்ஷ சதுர்த்தசியில் இரத்தினங் களால் அலங்கரித்துள்ள [நிவந்தம்] ஆலயத்திலே தேனறுளிகள் துளித்துக் கொண்டிருக்கும் மணந்தங்கிய மலாமலைகளைத் தொங்கவிட்டு, ஏ - ஹ. (உஉ௩)

நிவரத மூடுபுக ககவைவெண் னெற்படத திருத்தி
யுவரத மந்திரத் தெழுதிய பிரணவத துள்ளா
யவந்தொ லைத்திம பூரண மணிகுட மமைத்துப்
பவந்தொ லைத்துறப் பவித்திரத தருப்பையாற் பரப்பி.

(இ - ள்.) ஆலயத்தினுள்ளே பிரவேசித்து ஒரு மரக்கால் செந்நெல்லைப்
பரப்பித் திருத்தஞ்செய்து, சந்தோஷத்தோடு மந்திர பூவமாக எழுதிய பிரண
வத்தினுள்ளே, பாவங்களை யொழுகும் இரத்தினமயமான பூரணகுடத்தை
ஸ்தாபித்து, வினைகளை நீக்கிப் பிறவியை யகற்றப் புனிதமாகிய தருப்பையைப்
பரப்பிவைத்து. எ - று. (உ௨௪)

ஏறு யாததிடு மெந்தையை யிருமபுனற் குடத்து
வேறி நுத்திய பாவக மனபொடும் விளைத்து
நாறு நாணமல ருசசனை வானமுறை நடத்தி
யூறு தீபமற றுளவெலா முறைமுறையுவந்து.

(இ - ள்.) இடபத்தைக் கொடியாயுயர்த்திய எமது தந்தையாகிய சிவ
பெருமானே, பெரிய அப்பூரண குடத்திலே வேறே யாவாகித்தலாகிய பாவ
னையை அனபோடு செய்து, மணங்கமழும் புதிய மலர்களால் கிரமப்படி அருச்
சனைசெய்து, நெய்யுறிய திருவிளக்கு தூபமுதலியவற்றை வானமுறையாகச்
செய்து. எ - று. (உ௨௫)

சிரித்தது முப்புரந துகளெழத் தீயெழச் சிறி
யெரித்த நாதகே தாரவென றடிக்கடி யெத்திப்
புரித்த மென்குழ லறறைநா னோற்றது போக்கித்
தரித்த பிறறைநாட காப்பொழித் தானடி தாழ்வாய்.

(இ - ள்.) பின்னிய மிருதுவான கூந்தலையுடைய தாயே! புனணகைசெய்து
முப்புரங்களும் பொடிபடுவண்ணம் தீயெழக் கோபித்தெரித்தருளிய கேதாரப்
பெருமானே! என்று பலமுறை துதிசெய்து, அன்று நோற்றவைகளைக் கழித்து,
மதுராளில் முன்னுண்ணித் திருந்த தூவினையகற்றிச் சிவபெருமான திருவடிகளை
வணங்குவாயாக. எ - று. (உ௨௬)

ஈது நோற்பவா மாந்தரே லேழுமூன் றிழையுந்
தீது தீரத்திட வலந்தரித் திவவணஞ் சிறப்பார
தாது சோகுழ னோற்றகுதி யெனறன்ன றவப்பே
ரோது கோதமன கேட்டுளத் தமைத்தன ளுமையாள்.

(இ - ள்.) இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிப்போர் ஆணமக்களாயின் இருபத்தோ
ரிழையையும் தீமையகலுமபடி வலதுகையிலணிந்து இவ்வாறு அநுஷ்டிக்கக்
கடவா. மகந்தத்தையுடைய கூந்தலையுடைய தாயே! இதனை யநுஷ்டித்
தருள்வீராகவெனத் தவப்பலினை யரைக்கத்தக்க கௌதமமுனிவா விண்ணப்
பித்தனா. இவற்றையெல்லாம் உமாதேவியார கேட்டுத் திருவுளத்திலமைத்
தனா. எ - று. (உ௨௭)

உரைத்த தூனமுறை நோற்பன வுயர்ந்தவர்க் குரித்தால்
வரைத்த மாநில மனபதைக் குரியன பதினால்
கரைத்த நீரூட்டைந் திறைபடு காப்பணிக் திறைபாற
கரைத்த வனபொடு முணவொழிந் தியற்றுதல் கடனே.

(இ - ள்.) நாம் கூறிய தூன்முறையே அநுஷ்டிப்பது உயர்ந்தோர்க்குரிய தாம். அளவிடப்பட்ட பெரிய பூமியிலுள்ள மனிதர்கட் குரியன, சதூததசியில் ஒலிக்கின்ற நீரில் ஸநானஞ்செய்து இருபத்தோரிழையாலான தூலையணிந்துகொண்டு சிவபெருமானிடத்தில மனங்கரைந்த உண்மையன்போடு உபவாசமிருந்து அநுஷ்டிப்பது முறையாகும். எ - று. (உ௨௮)

பிற்பை நாளமா வாசையிற் பிரமகோத் திரததோர்க்கு
குற்ற போசன மினிதுவந தவரயின் ரெழிநதாற
பெற்ற பாரணந கூட்டுவ நீங்கிது பிழையா
முற்று நோற்பவா பெறுபயன் யாவரே மொழிவார்.

(இ - ள்.) மறுநாளாகிய அமாவாசையில், பிரமகோத்திரமுடைய வேதியருக்குத் தகுதியாகிய உணவைஇனிமையாகவளிந்து அவாகள புசித்தபின்னா, தாங்கள கிடைக்கப்பெற்ற பாரணத்தைச் செய்வார்கள. இவ்விரதத்தைத் தவருதவாகளாய் ஆயுண முடிவு வரையில் அநுஷ்டிப்போ அடையும் பலனை எவர்தாம் எடுத்தது கூறுவா. எ - று. (உ௨௯)

என்று கோதம னுந்ரததநோன் புமையவ ளியற்றி
நின்று ணாநதுணாந திரங்கின ணிலவணி சடையோன்
மனற லோதிபாற் கணததொடு மருகுற வநதான
குன்று யிராததபூந கொம்பனா டொழுதுளங் குழைநதாள்.

(இ - ள்.) என்று கௌதமமுனிவா உரைத்த கேதாரவிரதத்தை உமா தேவியார் அநுஷ்டித்துச் சிவபெருமானை மிகவுஞ் சிந்தித்து வருந்தினா சந திரசேகரனாகிய சிவபெருமான மணங்கமமுங் கூந்தலுடைய உமாபிராட்டியா ிடத்தில சிவகணங்களோடு அருகே யெழுந்தருளினா. இமாசலமன்னன் பெற்ற பூங்கொம்புபோலும் உமாதேவியா உடனேவணங்கி மனங்கரைந்தனா.

தரவுகோச்சகக்கல்ப்பா.

மூலமாய் முமமுதலாய முனபின் னெனமொழியுங்
காலமாய நீராய்க் கனலாய வளிவெளியாயத
தாலமா யெப்பொருளுந் தநதாய தனிநின்ற
கோலமா காணபா ரொழியாக கொழுஞ்சுடரே.

(இ - ள்.) எவற்றிற்கும் மூலகாரணராய், முததொழிலுக்கும் முதல்வராய், முன்னென்றும் பின்னென்றும் சொல்லத்தக்க காலமாய், [தாலம்] பிருதிவி அப்பு தேயுவாய் ஆகையமாய எல்லாப்பொருள்களையும் தநதவரே! நீங்காத கொழுந்தையுடைய சோதிச்சுடரே! தேவரீரது ஒப்பற்ற வடிவத்தை எவர்தாங் காணவல்லவா? எ - று. (உ௩௦)

எந்தா யெவாக்கும புலப்படா யெவவுயிருந்
தநதாய் தருமுயாககுத தாயா யுணவுகர
வநதாய் சமயநூ லாறாய் வழங்குற்றாய்
செநதாமுச டைப்பரநி லாவணிநத சென்னியாய்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! எவாக்குங் காணப்படாதவரே! எல்லா ஆன்மாக்களையும் படைத்தவரே! சன்ற ஆன்மாக்களுக்குத் தாயாகி, உணவாதிகளையளித்தற்கு எழுந்தருளியவரே! சடசமயங்குரிய ஆறு தூலகளாய் விளங்குபவரே! சிவநத் தொங்குகின்ற சடையையுடைய மேலானவரே! சநதிரசேகரரே! எ - று. (உ௩௧)

அண்டம் பலவாய்ப் புவனங்க ளாயவற்று
ஞண்டனவா யுண்பா னொருவனா யுண்பனவாய்க்
கொண்ட விருப்பா விருப்பாறுங் கொள்கையாய்ப்
பண்டை யுயிரககளித்து நின்றாய் பரமபரனே.

(இ - ள்.) பல அண்டங்களாய், அவற்றிலுள்ள புவனங்களாய், அவற்றில்
உண்டவையாய், உண்டவனாய், உண்பவையாய், மனம் விருமபிய விருப்பமாய்,
விருப்பம் பொருந்திய எண்ணமாய், அநாதியாயுள்ள ஆன்மக்களுக்கு (வேண்டு
வனவற்றை) அதுக்கிரகித்து விளங்கும் பரததிற்சும் பரமாயுள்ளவரே ! எ - று.

ராகருந் திரைப்பாற கடறறுயிலு மீரநதுழாய்த்
தார்க்குன் றொருநாபி தநத தனிககமல
மாரகரு முலகுயிரோ டினறநிதத தாராய்ந்து
பார்க்கி னினதருண்மற் றனறிப பலியாதால.

(இ - ள்) குளிர்ச்சியாகிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில் அறிதியில்
புரியும் குளிர்ச்சிவாய்ந்த துளசிமாலையணிந்த மலையையொத்த திருமால்
தமது ஒப்பற்ற நாயியினின்றும் பெற்றருளிய ஒப்பற்ற தாமரை மலரிலுள்ள
பிரமன், ஒலிக்கின்ற உலகங்களையும் ஆன்மக்களோடு படைத்ததை ஆராய்ந்து
பார்க்குமிடத்தில், தேவரீர திருவருளையன்றிச் சித்திகமமாட்டாது. எ - று. ()

தோற்றமா யீரூ யளவைசொலத தோன்றாது
போற்று மறைதுணுக்கம் போலவாய் புலப்படா
யாற்று மருநோனபி னெம்பிரா னவவுருவே
மேற்றனவென கணக ளிழைத்ததவ மெத்தவமே.

(இ - ள்.) ஆதியாயும் அந்தமாயும் அளவு சொல்லற கெட்டாததாயும்
துதிககின்ற வேதமுடிவைப்போல வாயாற கூறற் கமையாதவரே ! அடியாள
புரிந்த அரிய விரதத்தினால் எனது விழிகள அத்தகைய உருவைத் தரிசித்தன.
எமது பெருமானே ! இவ்வனந தரிசனை செய்தற்கு அவையாது தவம் புரிந்
தனவோ ? எ - று. (௨௬௮)

ஆனநத வாரி யரிநெடுங்க ணறலைப்ப
ஆனநத மெல்லா முருக வுளநெகப்போய்
வானந தருநிலவச சென்னியான வராகழற்கே
கானந தருமலரிட் டேத்திக கணிந்தனளால.

(இ - ள்.) இன்பப் பெருக்கானது செவ்வரிபடாநத நெடிய விழிகளில்
ஆறுபோல வொழுகவும், உடல் முழுவது முருகவும், மனம் நெகருவிடவுஞ்
சென்று, வெண்ணிறங் குறைவுபடாத பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த திருமுடியை
யுடைய சிவபெருமானது நெடிய திருவடிகளுக்கு, மணநதவகிய மலர்களா
னாச்சித்துத் துதிசெய்து அன்பு செய்தனா. எ - று. (௨௬௯)

மானேநது செங்கை மழுவாட் படையுடையான்
ருனேநது பாகந தரப்பெற்று டணணிலாக
கூனேநது வராசடைமேற் கொன்றை கொழித்துயிராக்ருந்
தேனேநது சென்னியோற் போற்றியிவை செப்புவாள்.

(இ - ள்.) மானையும் ஒளிதவகிய மழுவாயுத்ததையும் தாககிய சிவநத
திருக்கரங்களையுடைய சிவபெருமான் தமது திருடேனியின் வாமபாகத்தைத்

தரப்பெற்றனர், குளிர்ச்சிதங்கிய வளைந்த பிறைச் சந்திரனையணிந்த நெடிய சடையின்மேலே, கொன்றைமலர்கள் மலர்ந்து துளிக்கும் தேனைத்தாங்கிய திரு முடியையுடைய சிவபெருமானைத் துதித்து இவற்றைத் திருவாயமவந்தருளு கின்றனர். எ - று. (௨௩௭)

தேவ நினைநோக்கி நோற்ற திருநோன்பை
யாவ ரிழைத்தா ரெனினு மவாககீறு
சேவடிபபோ தீந்து திருமகப்பெற றுள்ளளவு
மேவு நலனளிக்க வேண்டுமென வேண்டினாள்.

(இ - ள்.) தேவனே ! தேவரீரை நோக்கி அடியாள அநுஷ்டித்த சிறந்த கேதாரவிரதத்தை, எவாகள அநுஷ்டித்ததாகளானாலும் அவாகட்கெல்லாம் இவ்வுலகிலுள்ள ஆயுள்வரையில் சிறந்த புத்திரப்பேற்றைக் கொடுத்து, பூலோ கத்திலுள்ள பல நன்மைகளைக் கொடுத்து, இறுதியில் தேவரீர் திருவடித் தாமரைகளையும் அநுகிரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனா. எ - று. (1)

அவ்வா றருளி யருந்தவத்தோக காரருளிற்
செவ்வே திருநோககரு செனறான் றிரைபுரட்டு
மவவேலை நஞ்சணிந்த கண்ட எவளோடும்
வெவ்வே றுகைத்தொரு தன வெள்ளிப் பொருப்படைந்தான்.

(இ - ள்.) அலைகள் புரளும் அததிருப்பாற்கடலிலுதித்த ஆலாலவிடத்தை யணிந்த ஸ்ரீ கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான பிராட்டியார் பிரார்த்தித்த வகையே யநுகிரகஞ்செய்து, அருந்தவமியற்றிய கௌதம முனிவருக்கும் செவ்வையாகத் திருக்கண்ணைக்கம பாலித்து, அவவுமாபிராட்டியாரோடும் கோபந்தங்கிய இடப்பவாகனமூர்ந்து ஒப்பற்ற தமது வெள்ளிமலையாகிய திருக்கலையை யடைந்தருளினா. எ - று. (௨௩௯)

எழுகீர்க்கழ்நெடி லடியாசீரியவிரந்தம்

ஆதி நாயகன் கையேறி சித்திர வங்கத் துயகந் தருவன்
போதன் மேயினு னநதிபா லடைந்தன எவனிரு பூங்கழ லிறைஞ்சி
மாத வன்புகல் விரதம் துணாததுற வுணாதனன லனாகட லுடுத்த
பூத மமபுகுந தாங்கணுச சென்னிகேட் டறிந்தன னநநகா புகுந்தான்.

(இ - ள்.) (உமாபிராட்டியார் இவ்விரதாநுஷ்டானஞ் செய்தனரென்பதை) ஆதிதேவனாகிய சிவபெருமான எழுந்தருளிய திருக்கலையாகியிலுள்ள சித்திர வங்கத்தென்னு கந்தாவண்ணாநது புறப்பட்டு, திருநந்தி தேவரிடஞ்சென்று, அப்பெருமானது அழகிய உபயபாதங்களை வணங்கி, பெருந்தவமுடைய கௌதமமுனிவர் உமாபிராட்டியாருக்குக் கூறிய இவ்விரதத்தினை அவருபதே சிக்கத் தெளிந்தது, வளைவாகிய கடலாற சூழப்பெற்ற பூலோகத்தையடைந்து, அவ்விடத்தில் உச்சினியெனு நகரம் சிறந்ததென்று கேட்டறிந்து அநநகரத்தி லடைந்தான். எ - று. (௨௪௦)

ஒருத னிப்பெருங் கவிகையான் வசசிர தேயனென் றுளனொரு வேரதன், மருவ ருந்தொடை யாங்கவற குணாததினன் கோதமன வகுத்தனோன் பிதனை, யுருகு காதலி னன்னக ராங்கவ நோற்றன்ன பெருஞ்சிறப் போரந்தான, கருணை மைந்தறி பொலிந்தன்ன றன்னு டைத் திகிரியா னிலயபொதுக் கடிந்தான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற பெரிய ஏக சுககிராதிபதியாகிய வச்சிரதேயனென்று ஓர் அரணிருந்தான். கௌதமமுனிவா உபாபிராட்டியாருக்குக் கூறிய இவ விரதத்தைச் சித்திராவகத்தென்னுங் கந்தாவன, மணங்கடமும் மலாமாலே தாவ கிய அவவச்சிரதேய மன்னனாகுப போதித்தான். அந்நகரத்தில் அமமன்ன வன் மனமுருகிய பேரணபோதி அதுஷ்டித்தான், அத்நாற் புகழ் பரவியவனாய், சுருணையுள்ள புதலவரால் விளக்கெய்தித் தன்னுடைய ஆக்கிஞ்சக்கரத்தால் உலகமுழுவதையும் பொதுத்தன்மை நீக்கித் தானே அரசுசெய்யான எ - று.

அந்நேய மரகதா வணிகரிற் பிறந்தன ரரிமதா நெடுங்கனையிழையரா, மணியின் மாடசியரா பாககிய வதியெனும் புண்ணிய வதியெனும் பெ யரா, ரிணைய நோன்பினை யிருவரு நோற்பதற் கிசைந்தன ரிரங்கிய லுளத்தா, னிணைய நெஞ்சினா தாதைபாற் கேட்டன ரீங்கிது நின்று நோற்றும்பவான.

(இ - ள்.) அந்தச் சிறப்புள்ள உச்சினி நகரத்திலே வணிகாகுலத்திலுதித் தவராய் இலவந்திதருகிய போப்பாடுடையவர்களாய், பாககியவதியெனும் புண்ணியவதியெனும் பெயர் பெற்றவர்கள், செவ்வரி படாந்து மதாத்துள்ள நெடிய விழுகளையுடைய பெண்களிருவரும், இக்கேதார கௌரி விரதத்தை அதுஷ்டிக்கக்கருதிய மனமுடையவர்களாய், இங்னை ஓரிடத்திலிருந்து அதுஷ டிக்குப்படி தமது தந்தையின்பால் அநுமதி கேட்டார்கள். எ - று. (உசஉ)

மரபின் மாடசிய ரிங்ஙன முறைத்தசொற் கேட்டலும் வணிகாதம பெருமா, னூர்வுநீனிதிரிழநதன்ன வறிஞரி னெங்கின னுமக்கென நோ க்கித், தாவ ருமபொரு ள்ஸிலை வுரைத்தலு மாங்குவா தரிக்கலா தா ழாப, பரவி நீயிதற் கியைந்தில் பென்னினு நோற்றகுதும் பணித்தியென றிரந்தா.

(இ - ள்.) மரபின் மேப்பாடுடைய புத்திரிகள் இப்படிச்சொல்லிய வாத தையைக் கேட்டவுடனே, வணிகா தலைவரான அவர்கள் பிதா, நான் இப்போது பெருந்திரிவி பிழந்தவனாய், தரித்திரரில் தலைவனாயிருக்கிறேன். அவ்விரதத்தை நீங்கள் அதுஷ்டிக்க உங்களுக்கு அரும்பொருள் கொடுத்தற்கு இல்லையேயென்று சொல்லவும், அப்பெண்களிருவரும் பன்னாள்பாவங்களாய் வணங்கித்துதித்து, நீர் எங்களுக்குப் பொருளாக வியலாதவராயிருப்பினும் நாங்கள் விரதத்தை யதுஷ்டிக்கிறோம். விவதாதவேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்தார்கள். எ - று.

வணிக னொத்துறக் கன்னிய ரிருவரு மாரதிப் பெருந்துறை மூழ் கிப், பணிமு டிச்சுடைப் பாமனுக் காடப்பி பாவகந தம்முளத் திருந தித், திணித் டஞ்சினை யானிழ லிருநதிவா நோற்றலுஞ் செழுநதனிச சோதி, மணிமி டற்றன்ன நிருவுளத் தடைத்தன்ன மகிழ்ந்தன னொரு தனி வந்தான்.

(இ - ள்.) தந்தையாகிய வணிகன் அதற்குடன்படவும், கன்னியாக்களிரு வரும் சிறந்த நதியின் பெரிய துறையிலே மூழ்கி, சாப்பம்ணிகத் சடை முடி யையுடைய சிவபெருமானுக்கு அடியைப்படுஞ் சிந்தனையைத் தம்மனத்திற்கொ ண்டு, வலிதாயவிசாலித்த கிண்களையுடைய ஆலமரத்தடியிலிருந்து இப்பெண் கள் அதுஷ்டிக்கவும், செழிய வொப்பற்ற சோதிசொருபராகிய நீலகண்டத் தையுடைய சிவபெருமான திருவுளத்தடைத்தவராயச் சந்தோஷித்துத் தாம் தனியே எழுந்தருளிட் காட்சித்தனா. எ - று. (உசச)

இனைய வேழையர்க் கிருந்தி யீட்டமு மேடவிழ்ந் தலர்ந்தபூ முளரி
மனைவி நலவெழி லொப்பன வருவமுந் தொலைவற வழங்குவா னானும்
புனைவ ளமபல யாவையும வேண்டுவ புரிந்தனன் புனைமலாக் கோதை
நனைந் துங்குமுற கன்னிய ரிருவரும் வாழ்ந்தனா நயப்பது நாளின்.

(இ - ள்.) இப்பெண்க ளிருவருக்கும் பெருஞ்செல்வக குவியலையும், இதழ்
கள் விரிந்து மலர்ந்த தாமரைமலரை யிடமாகக்கொண்ட திருமகளின் சிறந்த
அழகை யொத்த ரூபத்தையும் நீங்காதிருக்கும்படி யறக்கிரகித்து, ஆயுளும்
அலங்கரிகின்ற எல்லாவளங்களும் அவர்கள் இஷ்டப்படி யெய்தக்கொடுத்
தருளினர். அணிந்த மலாமாலையானது குளிரந்து மணம் வீசும்கூந்தலையுடைய
கன்னியர்கள் இருவரும் இப்படிக்களித்து வாழுகாலத்தில. எ - று. (உசஇ)

வள்ளை வார்குழை யிருவரிற் புண்ணிய வதியெனு மழலைமென குதலை
வெள்ளை வெண்குடை வசசிர தந்தலை வேட்டுறப் பெருநலம் விழைந்
தொள்ள நமபுகழக் காஞ்சி மாநக ரெரிமுகச சுடரிலை வேலோன [தா
களளி ருங்குமுற பாககிய வதிதனை மணந்துறக் களித்ததுளம் வியந்தாள்.

(இ - ள்.) வள்ளைபோலும் நெடிய செவிகளையுடைய அவலிருகன்னியா
களில் புண்ணியவதியெனும் நீரம்பாத மெல்லியகுதலைச்சொல்லையுடைய
பெண, வெள்ளியசந்திரவட்டக்குடையையுடைய வச்சிரதந்தனெனும் மன்ன
வஞல் மணமுடிக்கப்பெற்றுப்பெருகு செல்வமெய்தினள். இகழத்தக்கிய சோத
தியை யுடைய காஞ்சிமாநகரத்தை யாண்டிருந்த தீயின காந்தியை வீசும் அச்ச
வடிவாகிய வேலோனிய அரசன், தேனசிற்துய மலாருடிய நீண்டகூந்தலையு
டைய பாக்கியவதியை மணஞ்செய்ய மனக்களிப்பெய்தி இன்புற்றான். எ - று,
இருவ ரின்னண மாசரிற் புகுந்தமற் றிலலறப் பகுதியிற் சிறந்தா
ருருகு காதலின் மைந்தரு மகளிரு முயிர்த்தன ரொருவருக கொருவா
பெருந் தத்தினும் வளத்தினு மிழிந்திலா ரறமுருப் பெற்றதே யனையார்
பொருவ ருந்தவ விரதநீத தொழிந்திலா நோற்றன் ரறமலாற் புரியார்.

(இ - ள்.) இவ்விருமங்கையரும் இப்படி மன்னா வீடுகளில் மருகியராயப்
புகுந்து இல்லறச்செயலிற சிறந்தார்கள். மணமுருக்கத்தக ஆசையுடனே பிள்ளை
களையும் பெண்களையும் பெற்றார்களாய் இன்பத்திலும் பாக்கியத்திலும் ஒரு
வாக்கொருவா குறையாதிருந்தார்கள். தருமம் வடிவெடுத்தாற்போன்ற அப்
பெண்கள் தருமமன்றி மற்றொன்று செய்யாதவர்களாய், ஒப்பற்ற தாந்
தொடங்கிய தவவிரதத்தை நீங்காமல் அநுஷ்டித்துவந்தார்கள். எ - று. (உசஎ)

இரங்கி மனப்பதை கையெடுத்தே ததுற நான்பல கழித்தன ரிதுநாட
சுரந்த மாநிதிச செருக்கொடும பாககிய வதிதனி துறந்தனள் விரதம்
புரங்க டுந்தவ ரடித்துணை யிடந்தன ளாங்குது புரவல் னுணர்ந்தான
கரந்து மீப்படு வெகுளியான் துறந்தன னவளின் முலைமுகக் கலவி.

(இ - ள்.) மணவுருக்கத்துடன் பிரசைகள் யாவரும் கங்களைச்சிரமிசைக்கு
வித்துத்துக்குப்படி அநேக்காலம் வாழ்ந்தார்கள். இந்நாளில் தமக்குப்பெரு
கிய செல்வச்செருக்கினால், பாக்கியவதியானவள் மேற்கொண்ட விரதத்தைக்
கைவிட்டு முப்பூரங்களை யெரித்தசிவபெருமானது பாதங்களைமற்றதாள். அதனை
அவள் கணவனுணர்ந்து தன்மனத்தே யொளித்து மிகுந்த கோபமுற்றவனாய்
அப்பாக்கியவதியின் இளமைதங்கிய தனங்கரில் தழுவும் கலவிச்சுகத்தை விடுத்தான். எ - று,
(உசஅ)

மிடைவனம்புக மகனொடும் போக்கின புருந்தனள் வெள்ளிடை யறியா, எடவி புகருநின் மறுதன ளிரங்கின எலமரு முளத்தின ளாகிப், படாவனநதரு முப்பிலிப் புறகையாற பறபகல் கழித்தனள் பசியா, லுடலுணங்கிமற நென்பொடுங் கழிதரு மகனமுக நோக்கின னுயிரப்பாள்.

(இ - ள்.) மரங்கள் நெருங்கிய காட்டிற்குப்போம்படி அவனை அவள் மக னோடு துரத்திவிட்டான். வெளியிடமறியாதவளாகிய பாககியவதி காட்டிற்குச் செ ன்று நின்றகொண்டு வருந்தியழுது அலையும் மனமுடையவளாய், பரந்த அக் காட்டில் வசிப்போர் கொடுக்கும் உப்பில்லாககூழினும் பலதினங்கழித்தனள். பசிப்பினியால் உடலினை துத்தசையற்று எலும்புடன் உருகியிருக்கும் தன மகன முகம்பாறத்து நின்றபெருமூச்செறிவாள். எ - று. (உச௯)

தனனை நோக்கிய மைநதனின் நெதிரழத தழலெழு முயிர்ப்பின் டரியாள், பின்னையாங்கவன நனமுக நோக்கியப் பெயவளை யழுதழு திரங்கு, மெனனை யிங்கிவா படப்படா வருத்தமொன நிலவென வெரி வனஞ் சுழன்று, ரனனை மைநதனை யருகழைத் திருந்துய ராற்றினளின் னண மறைவாள்.

(இ - ள்.) தன்னோக்கிகேரேநின்று புத்திரனழவும், தீப்பொறிபறக்கும் பெருமூச்செறிந்து தரியாதவளாய், அதனமேல அவளுள் அமமகனமுகத்தைப் பார்த்து மிகவும் அழுது வருந்துவாள் இவாகளாறயப்பபடாத துன்பம் யாதிரு க்கினதது? ஒன்றுமில்லை யென்றுசொல்லுமாபடி தீடபோலும் வெப்பமுடைய காட்டில் அலைந்தாக்கள். பாககியவதி தனபுத்திரனை யருகேயழைத்து அவனு டைய துக்கத்தைத்தணித்து இப்படிச் சொல்லுகின்றாள். எ - று. (உ௪௦)

மைநத னேமக னேநெடு மாரிலங் காப்புறு மன்னரிற் புருந்தேன் [ரே முநதை யூழனனை நெடுவனம் புருத்திய தினனுயிர் முடிப்பதென்றுண னிரந்த நல்குர வுடற்றுற மெலிந்தன னீயினி யெனக்குடன பிறந்த சந்த வாராகுழற் புண்ணிய வதியெனு மனைப்பாற சாரகுதி யென்றாள்.

(இ - ள்.) மகனே! மகனே! நெடிய பெரிய யூரியைக்காவலபூண்ட மன்ன வன் வீட்டில் வாழ்க்கைப்பட்டேன். சனமாந்தரவினையானது பெரியவனத்தில் என்னைச்சோதத்து. என இனிய உயிரைப்போகக் ஒருபாயமுண்ணேன், இந்தத் தரித்திரமானது வருத்துதலால் வருந்தினேன். நீ இனி, எனக்கு முன்னே பிறந்த மனமவீசும் நெடிய கூந்தலையுடைய புண்ணியவதியென்னும் பெரிய தாயின்பாற சேருக வென்றாள். எ - று. (உ௪௧)

என்று ரைத்தசொற் செனிபுகக் கேட்டலு மீன்றவ டனைவிடுத் தேக்ச சென்று மீளவதிறப்பதே நலனெனத்தீர்ப்பிடு மெழுமெனக்குழைந்தா னென்று நீயினி வருந்தலை மைந்தவென்றுரைத்தன எவவுரையொழியா கன்று நீங்கிய கறவையிற் கரைந்தன ளன்னவ வவவனங் கடந்தான்.

(இ - ள்.) எனச்சொல்லிய சொற்கள் காதிப்படக்கேட்டவுடனே, பெற்ற தாயைக்காட்டில் தனியே விடுததுச்சென்று, ஆங்கெய்தி, மீளவுநிகும்பி வரு வதைக்காட்டிலும் இறப்பதே நலமென்று தீயிற்பட்டமெழுருபோல மனமுரு கினான். இனி நீ யெனக்காகச் சிறிதும் வருந்தவேண்டாம் மகனே! என்ற அந தச்சொலலைத் தடுக்க மாட்டாதவனுப் அக்காட்டை நீங்கிச்சென்றான். பாககி யவதி கண்றைப்பிரித்தாயப் பகப்போல மனமுருகினாள். எ - று. (உ௪௨)

எரித ருங்கதிர்ப் பரிதியோ நெடுவரை வெதுமபுறு மிருஞ்சுரத தேகிப்
பொரி பறப்பட வுள்ளடி பதைப்புறத தாயிறி போக்குசுந தையனாக
கரிக ளுஞ்சுர மொருநெறி கடந்தனன் கடிமதிற் கொடிநகா கண்டான்
புரிந அங்குமுற் புண்ணிய வதிதன திருக்கையி னொருதனி புகுந்தான்.

(இ - ள்.) சூரியன் வெப்பத்தை விளைக்குங்கிரணங்களைப்பரப்பும் பாலேவ
னத்தில் நெடுநூரஞ்ென்று, நெருப்புப் பொறிகள் போன்ற பருக்கைக்கற்கள்
தாக்குவதால் உள்ளங்கால் பதைக்குமபடி, தன பெரியதாயின வீட்டிறஞ்செ
லுத்தியமனமுடையவனாய், கரிந்துபோயிருக்குங்கொடிய பெரியபாலேவனத்தை
ஒருவகையாய்த தாண்டினவனாய், காவலையுடைய மதிலிறகொடிகள கட்டிய
அநகரைக்கண்டான். பின்னிய மணமுள்ள கூந்தலையுடைய புண்ணியவதியிரு
க்கும் அரண்மனைக்குள் ஒன்றியாய்ப் புகுந்தான். எ - று. (௨௮௯)

கண்டெ முந்தெதி ரோடின ளகவுறத தழுவின்ள் கயனெடுந தட
ங்கண், கொண்ட லைதெழு குமிழிநீ ருவட்டெழ வுச்சிமோந துயிரொ
டுங் குழைநதாள, புண்டி நந்தெரி கொளுத்திய நெஞ்சின ளாமெனப
பொருமின ளகனிவாய், விண்ட ரறநின் ளன்னையாங் கென்றன ளவற
குள பரிசெலாம ஹிததான்.

(இ - ள்.) புண்ணியவதி பாரதது எழுந்தது எதிர்கொண்டோடி மாபுறதத
மூவிகொண்டு, சேற்கெண்டைபோலும் நீண்பிரந்தவழிகளில் நிறைந்து
பெருகும் குமிழியோடு கூடிய துக்க நீர் வெள்ளமாயோட உச்சிமோந்து உள்ள
முழயிரும் உருகினாள். புண்ணைக்கறித தீக்கொளுத்திய துபோன்ற மனத்தின
னென்று சொல்லுமபடி துக்கித்தான். கொவவைக்கனிபோல வாய்திறந்தழு
தான் உன தாயெங்கே யெனக்கேட்டான். அவளுக்குற்ற துக்கங்களை யெல
லாம் விரித்துச்சொன்னான். எ - று. (௨௯௦)

வணிக ரிற்றிறந்தரசரிற் புகுந்தனை வரந்திச சடைமுடிப பெரு
மான், பணியி னினறனை யறத்தொடும பழகனை பாக்கிய வதியெனும
பெயரா, யணியு மைந்தரு நிதியொடும பெற்றினி துவந்தனை யருங்கடை
முறைபோயத, திணிய வனம்புகுந தடங்குந்தனையய நெழுதிய தெவா
கொலோ சிதைப்பார.

(இ - ள்.) வணிக குலத்திற்பிறந்து அரசருக்குவாழ்க்கைப்பட்டனை கங்
கையையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருத்தொண்டிற்பொ
ழுது போககின். தரும்நெறியில் முயன்றனை, பாக்கியவதியெனும பெயருடை
யாளே! அவகரிககத்தக்க பஞ்சதருக்களையும் (சங்கந்திப துமநிதியென னும்)
இருந்திகளையும் பெற்று இனிதாகக்களித்தனை. கடைசியாகச்சென்று கொடிக
ளடாந்த காட்டிறசோந்து இலைகளைப் பசித்தனை. பிரமன் எழுதிய எழுத்தை
யாராதான் கெடுக்கவல்லவா? எ - று. (௨௯௧)

விடுதொழிந்தனை தனிதுறந னீனறதாய் வெய்துற வெய்துற மகனை
கெடுதொழிந்தனை விலங்கொடும வேடரார கெடுதிவந துறுவனகாண்
யடுதத வாறினி யாருணார துறைப்பவ ரென்றரு நலமா னோக்கிவன்.
யெடுத்தவெந்துயாக கெலலைகளை டிலென்னவிருந்தன்னருநதுயாசிறு

(இ - ள்.) மகனே! உன்னையீனறதாயாகிய என தங்கை துன்பெயதும்
பமதனியேவிடுததுவந்தாய். அக்காட்டிலுள்ள மிருங்ககளாலும் வேடர்களாலும்

வரதக்கதுன்பங்கள் நோவனவற்றைக்கடந்துவந்தாய். நீ ஈண்டுவந்தசெய்தியைத்தெரிந்து யார உன் தாய்க்குக் கூறுவா? எனப்புலப்பி மனச்சுழற்சியுடைவது கண்டு, பெருந்துக்கமெய்திய புத்திரன், தன் பெரிய தாயாரைக்கண்டபோது உண்டான துயரத்திற்கு எலல்காணாதவனானென்று சொல்லப்பட்டிருந்தின்ன. எ - று. (206)

மீண்டு மைந்தனைத் தழுவினன பெருந்தி வேட்டன வேட்டன புரிந்தார, பூண்ட வன்பொடு மழுதழி கண்ணினன புகைந்தெழு நெரு சொடும புழுங்கி, மாண்டி நந்தன ளாமெனு மரந்தையன் மைந்தனிற பயந்தன ஞுறைகா, ஞாண்டு போகுதி யென விடுத்த தகற்றினன மைந்தனு மநங்க ரகனான.

(இ - ள்) திரும்பவும் மகனைத்தழுவிக்கொண்டு மிகத்திரவியங்கனையும் அவன் விருப்பிய விருமபியபவவற்றையுங்கொடுத்தது, மனத்திலுண்டான உள்ளனபோடும் அழுது நீர்சொரியும் விழியுடையவளாய், வெம்பிப்பதைக்கின்ற மனதோடு துக்கப்பட்டு உயிர் நீங்கினென்று சொல்லத்தக்கதுயரெய்திய அப்புண்ணியவதி, மகனே! உன்னைப்பெற்றதாயாகிய எனதங்கைவாழ்ந்திருக்குங்காடாகிய அவவிடஞ் சோகவென்று விடைத்தந்தனுப்பினான். அப்புதலவனும அநங்காவிட்டுப் போயினான். எ - று. (207)

தரவு கொச்சுக்கல்பா.

ஆளுப பெருந்தியங் கைக்கொண்டவனாகன்று
போனா னடுவடவை பொருகு நெடுஞ்சுவாய
வானா கணத்தோர் வழிமுறுத்து வவ்வினராற
நேனா ரலங்கற சிறுவன நிகைத்தழுதான்.

(இ - ள்) அளவுபடாத பெருந்திரவியங்களைக் கைக்கொண்டவனாய் அநங்கைநீங்கி, கொல்லத்தக்க வடவாக்கினிஜொலிக்கின்ற பெருங்காட்டிறசென்றான். பெருங்கூட்டத்தாக்கள வழியில் தடுத்தது அவன்கைப்பொருளைக்கவாந்து கொண்டாக்கள். தேனபொதுளியமலாமாலை யணந்த அச்சிறுவன ஏங்கியழுதான். எ - று. (208)

ஏங்கி யழுதாறறி விடமி யெதிரிதருமபிப்
பூங்குழ லோதிப பெருந்தா யுழைப்புருந்தா
லோங்குசுரத தெனனைப் பறித்தா ரெனவுரைத்தான்
ருங்கு பெருந்தியம் பினனுந் தரப்போனான்.

(இ - ள்) ஏக்கங்கொண்டு அலறியழுது உடனே தானவந்தவழியேதிரும்பி அழகிய கூந்தலையுடைய பெரியதாயினபாறசென்று, பெரிய காட்டுவழியில் என்னை வழிமுறித்துப்பறித்துக்கொண்டாக்களென்று சொன்னான். அவன் ஆதரிக்கத்தக்க பெருஞ்செல்வத்தை மீண்டுங் கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டு பாணன். எ - று. (209)

சேனா நெடுநெறியிற சென்றான் முனம்பறித்தார
காணா வழியொன்று சென்றான் கடுமபாவம்
பூணா வீருந்தவா முனப்பறித்துப் போயினா
வானாட கிடரிழையாரா பினனரிதி வவ்வினரால்.

(இ - ள்) அதிதூரமாகிய பெரிய காட்டிறகுச்சென்ற அப்புத்திரன் முன்னேவழிப்பறித்தவாக்கள் காணாதற்றோ வழியாகச்சென்றான், கொடியபாவத்தை

யே யாபரணமாகப்பூண்ட முன்னேகவாநது சென்ற திருடர்கள், அவ்வழியிலு
மபார்த்து அவனுயிரக்கூறு செய்யாமல் மீண்டும் அப்பொருள்களைக்கவர்ந்
தார்கள். ௪ - அ. (௨௬௦)

நின்ற நழுதான் நிகைத்தா நெடிதுயிர்த்தான்
பொன்றாத வண்ணந துயாக்கடலுட் புககிழிந்தா
னென்றானு மாகா வெனமறுத்து மொண்டொடிபாற்
சென்ற லினிததருமோ வெனனாத் தெருமநதான்.

(இ - ள்) அவன் காட்டிலேயே யிருந்து கொண்டழுது ஏங்கிப்பெருமூச்சு
விட்டு, இறவாதவகையால் துகக்காகரத்திலமூழ்கி, ஒன்றாலும் நமதெண்ணங்
கைகூடாதென்று தீரமானஞ்செய்து, மறுபடியும் தனபெரிய தாயாபாற
சென்றால் இன்னுங்கொடுப்பாளோ வென்று மயங்கினான். ௪ - அ. (௨௬௧)

கேதார நாதன் நிருவடியின் கீழிறைககும்
போதா னடைநத பெருமபொருளும் புண்ணியமும்
பாதாள வெங்கமரி னிடலா பழிபெற்றீ
ரீதா லிதுவினோநத தெனறொருசொல லேற்றனனல்.

(இ - ள்.) கேதாரேசருடைய பாதங்களின் கீழே அரசுக்கின்ற மலாக
ளாற் பெற்றிருந்த பெரும்பொருளையும் புண்ணியங்களையும் பாதளாட்டுமெவ
டித்திருக்கும் கொடியவெடிப்பிலே எறிந்து விட்டாகள். பழிச்சொல்லையும்
பெற்றீராகள். இக்குற்றத்தினால் இத்தீமை நோந்ததென்று ஓர் அசரீரிவாக்கினை
க

பால நழுது திருமபிப பதிபுருந்தச
சேலனைய கண்ணுட கதுபுகலத தேமொழியு
நீல மணிமிடற்ற னுணைபதனை நீயிருந்து
நூலுரைத்துக் காட்டு வரனமுறையே நோலென்றாள்.

(இ - ள்.) அச்சிதுவன திரும்பவும் தான் வந்தவழியே திரும்பித்தன பெரி
யதாயின் நகரமடைந்து, சேறகெண்டைபோலும் விழிச்சொடியுடைய அப்புண்ணி
யவதிகுத்தான்கேட்ட அசரீரிவாக்கை வெளியிட்டவும், இனியசொல்லையுடைய
அவளும் அழகிய நீலகண்டதையுடைய சிவபெருமானாகுரிய அக்கேதாரவிர
த்ததை, நீம்ட்டும் இங்கிருந்து முறையோடு அநுஷ்டிப்பாயென்றாள். ௪ - அ.

அன்னையுரைத்தமொழி மாறா தவணிருந்து
முன்ன விதிப்படியே நோற்றான முதுவனததுத
தன்னையொழியத் தனிவிடுதுப் போமகனை
யென்ன வரககாணே நெனநென் றமுதழைப்பாள்.

(இ - ள்.) பெரியதாயா சொல்லிய சொல்லமறுக்காமல் அங்கேயே யிரு
ந்து பண்டைய சிவாகமவிதிப்படி அவவிரத்ததைய நுஷ்டித்தான். பெரிய காட்
டிலே தன்னை விட்டுத்தனியே பிரிந்து சென்ற மகனை இதுவரையில் வரககா
ணேமே, என்று பலமுறை கூறிப்பூலம்பிக்கவுகின்றான். ௪ - அ.

தாளார விரதச சதுமுகத்தோ னனநிழைத்த
கோளா னகரிமுந்து கானங் குடிபுகுநதேம
வாளா விடுதேன் மகனை வரககாணேன்
கேளாய கனிநின் றநுகறறறக கேளாயோ.

(இ - ள்.) தாளையுடைய தாமரைமலரைப்பீடமாகக்கொண்டபிரமன் ஆக் காலத்தில் விதித்த விதியினாலே என் நகரினேநீங்கிக் காட்டிற்குடியேறினோம். என் புதல்வனையும் வீணைபரித்தனுப்பினேன். இதுகாறும் அவன் திரும்பிவரக் காணேன். நான் இக்காட்டில் தனியாயிருந்து அழுது புலம்பவும் எனக்கு உற வாய உடனிருந்து ஏனென்றுகேட்கமாட்டாயோ? எ - று. (உசுடு)

உநதை யெனைநீத தொழிய வுனைநோக்கி
மைநத வுடறபொறைகொண டாற்றி வனமபுருநதேன
சுநதை தரியே னுனையிழநதந தீபபாவி
நிநதை சுமநது வயிரோம்பி நினறேனல.

(இ- ள்.) உன தநதை என்னை இக்காட்டிற்குத் துரத்தியும், புத்திரனே உன முகத்தைப்பாதுகக்கொண்டே இவவுடலைச்சுமநது இக்காட்டிலடைந தேன, உன்னையும்பிரித்ததுமனஞ்சுகியேன். கொடுமபாவியாகையினால் பழிபுண்டு கொண்டும் வயிறுவளாததுநதிரிந்துகொண டிருக்கிறேன். எ - று. (உசுசு)

என்னு வழுதரற்றி யேங்கி யெரியின மெழு
கனனு ளவலங்கு யலமந தலநினளா
லினனு வழநது விரத மினிதிழைத்துப்
பொனனா பொதியேநதிச செலவ நெறிபுக்கான்.

(இ- ள்.) எனதுகூறிக்கொண்டே புலம்பியேக்கமெய்தி, அழலிடைப்பட்ட மெழுகு போனதுருகிப்பிரலாபித்து மயங்கியழுதாள். பலவகைத்துயரத்திற காளாகி, கேதாரேசருடைய விரதத்தை நனமையோடு அநுஷ்டித்து, பொன னாகிய பெருங்குவைகளை யெடுத்துக்கொண்டு அப்புதலவன வழியே வருகி னானு. எ - று. (உசுஎ)

முனபோ யருநெநியிற றேற்ற முதலனைததும்
பினபோ நெறிககே பெறப்பெற்றன கோமானு
மெனபோ இருகி யிதுவெனனை யெனறயிராததா
னனபோடு கேதார நாத னருளுணரநதான்.

(இ - ள்.) முனபோன காட்டுவழியிலே களளருக்குள பரிகொடுத்த பொ ருளகளையும் மீண்டும் தன தாயினிடம் போகும்வழியிலே அடையப்பெற்றானு. அதனைக்கண்ட இராஜகுமாரனும், எலும்பும் நெக்குவிட்டுருக மனமுருகி, இது யாது அதிசயமெனக் கிலேசித்து. உணமை யனபுடையவனாக கேதாரேசா திருவருளாகுமென்று தெரிந்தான். ஏ - று. (உசுஅ)

கூடு நிதியனைத்துங் கொண்டு களங்குழைய
மாடு சுமநதுசுமந தீனனா வனமபுருநதா
னோடரிக்க ணல்லாளைக காணு னுயிர்பெறிநதான்
கோடியநெரு சததன்னு யெனறழுது கூவினான்.

(இ - ள்.) ஒன்று சோநத செல்வகருவைக ளெல்லாவற்றையும் சுமநது கொண்டு கழுத்தொடியத் தோள்கள மாற்றித்தாங்கித் தன தாயிருந்த காட் டினையடைந்தான். அக்காட்டில் செவ்வரிடடாநத் விழிகளையுடைய தன்தாயைக் காணப் பெருதவனாய் பெருமூச்சுவிட்டு, வருந்திய மனத்தனய் அம்மாஅம்மா என்றழுது கூவினான். எ - று. (உசுசு)

யே யாபரணமாகப்பூண்ட முன்னேகவாநது சென்ற திருடர்கள், அவ்வழியிலு
ம்பார்த்து அவனு யிரக்கூறு செய்யாமல் மீண்டும் அப்பொருள்களைக்கவர்ந்
தார்கள். எ - று. (உ௬௦)

நின்ற னழுதான் றிகைத்தா னெடிதுயிர்த்தான்
பொன்றத வண்ணந துயாக்கடலுட புககிழிந்தா
னென்றனு மாகா வெனமறுத்து மொண்டொடிபாற்
சென்ற லினிததருமோ வெனனாத் தெருமநதான்.

(இ - ள்) அவன் காட்டிலேயே யிருந்து கொண்டழுது ஏங்கிப்பெருமூச்சு
விட்டு, இறவாதவகையால் துக்கசாகரத்திலமழ்க்கி, ஒன்றாலும் நமதெண்ணங்
கைகூடாதென்று தீர்மானஞ்செய்து, மறுபடியும் தனபெரிய தாயார்பாற்
சென்றால் இன்னுங்கொடுப்பாளோ வென்று மயங்கினான். எ - று. (உ௬௧)

கேதார நாதன் றிருவடியின் கீழிறைகரும
போதா னடைநத பெருமபொருளும் புண்ணியமும்
பாதாள வெங்கமரி னிடலா பழிபெற்றீ
ரீதா லிதுவிளைநத தெனறொருசொல் லேற்றனனால்.

(இ - ள்.) கேதாரேசருடைய பாதங்களின் கீழே அசுசிக்கின்ற மலாக
ளாற் பெற்றிருநத பெரும்பொருளையும் புண்ணியங்களையும் பாதளமட்டு மவெ
டித்திருக்கும் கொடியவெடிப்பிலே எறிநது விட்டாகன. பழிச்சொல்லையும்
பெற்றாகன. இககுற்றத்தினால் இத்தீமை நோந்ததென்று ஓர் அசரீரிவாக்கினை
கேட்டான். எ - று. (உ௬௨)

பால னழுது திரும்பிப் பதிபுகுநதச
சேலனைய கண்ணுட் சுதுபுகலத் தேமொழியு
நீல மணிமிடற்ற னோனபதனை நீயிருநது
நூலுரைத்துக் காட்டு வரனமுறையே நோலெனறாள்.

(இ - ள்.) அச்சிறுவன் திரும்பவும் தான் வந்தவழியே திரும்பித்தன் பெரி
யதாயின நகரமடைநது, சேற்கெண்டைபோலும் விழிசீராயுடைய அப்புண்ணி
யவதிகுத்தான்கேட்ட அசரீரிவாக்கை வெளியிடவும், இனியசொல்லையுடைய
அவளும் அழகிய நீலகண்டதையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய அக்கேதாரவிர
தத்தை, நீமட்டும் இங்கிருந்து முறையோடு அதுஷ்டிப்பாயெனறாள். எ - று.

ஆன்னை யுரைத்தமொழி மாறா தவணிநுநது
முன்னை விதிப்படியே நோற்றான முதுவ னததுத்
தன்னை யொழியத் தனிவிடுததுப் போமகனை
யென்னை வரக்காணே னென்றென் றமுதழைப்பாள்.

(இ - ள்.) பெரியதாயார சொல்லிய சொல்லைமறுக்காமல் அங்கேயே யிரு
நது பண்டைய சிவாகமவிதிப்படி அவவிரதத்தை யறுஷ்டித்தான். பெரிய காட்
டிலே தன்னை விட்டுத்தனியே பிரிநது சென்ற மகனை இதுவரையில் வரக்கா
ணோமே, என்று பலமுறை கூறிப்புலம்பிக்கூவுகின்றான். எ - று.

தாளார விந்தச சதுமுகத்தோ னன்றிழைத்த
கோளா னகரிமுந்து காணங் குடிபுகுநதேம
வாளா விடுததேன் மகனை வரக்காணேன்
கோளாய தனிரின் றடிநற்றறக கோளாயோ.

(இ - ள்.) தானையுடைய தாமரைமலரைப்பீடமாகக்கொண்டபிரமன் அக் காலத்தில் விதித்த யிதியினாலே என் நகரினநீங்கிக் காட்டிற்குடியேறினோம். என் புதல்வனையும் வீணேபரித்தருப்பினேன். இதுகாறும் அவன் திரும்பிவரக் காணேன். நான் இக்காட்டில் தனியாயிருந்து அழுது புலம்பவும் எனக்கு உறவாய உடனிருந்து ஏனெனறுகேட்கமாட்டாயோ? ஏ - று. (உசுடு)

உநதை யெனைநீத் தொழிய வுனைநோக்கி
மைநத் வுடற்பொறைகொண்டாற்றி வனமபுருநதேன்
சிறதை தரியே னுனையிழநதூந தீப்பாவி
நிறதை சுமநது வயிரோம்பி நினறேலை.

(இ- ள்.) உன் தநதை என்னை இக்காட்டிற்குத் துரத்தியும், புத்திரனே உன் முகத்தைப்பாத்துக்கொண்டே இவ்வுடலைசுமநது இக்காட்டிலடைநதேன். உன்னையும்பிரித்ததுமனஞ்சகியேன். கொடுப்பாவியாகையினால் பழிபூண்டு கொண்டும் வயிறுவளாததுநதிரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஏ - று. (உசுக)

என்னு வழத்தரறி யேங்கி யெரியின் மெழு
கனனு ளவலங்க யலமந தலந்நளா
வினனு வழநது விரத மினிதிழைத்துப்
பொன்னா பொதியேநதிச செலவ நெறிபுக்கான்.

(இ- ள்.) எனதுகூறிக்கொண்டே புலம்பியேககமெய்தி, அழலிடைப்பட்ட மெழுகு போனதுருகிப்பிரலாபித்து மயங்கியழுதாள். பலவகைத்துயரத்திறகாளாகி, கேதாரேசருடைய விரதத்தை நனமையோடு அநுஷ்டித்து, பொன்னாகிய பெருங்குவைகளை யெடுத்துக்கொண்டு அப்புதலவன் வழியே வருகின்றான். ஏ - று. (உசுஎ)

முனபோ யருநெறியிற றேற்ற முதலனைத்தும்
பினபோ நெறிககே பெறப்பெற்றன கோமானு
மெனபோ நுருகி யிதுவெனனை யெனறயிராததா
னனபோடு கேதார நாத நருளுணரநதான்.

(இ - ள்.) முனபோன காடுவழியிலே கள்ளருக்குள் பரிகொடுத்த பொருள்களையும் மீண்டும் தன் தாயினிடம் போகும்வழியிலே அடையப்பெற்றான். அதனைக்கண்ட இராஜகுமாரனும், எலும்பும் நெகருவிட்டுருக மனமுருகி, இது யாது அதிசயமெனக் கிலேகித்து. உணமை யன்புடையவனாக கேதாரேசா திருவருளாகுமென்று தெரிந்தான். ஏ - று. (உசுஅ)

கூடு நிதியனைத்துங் கொண்டு களங்குழைய
மாடு சுமநதுசுமந தீனனா வனமபுருநதா
னோடரிகக ணல்லாளைக காண னுயிர்பெறிந்தான்
கோடியநெரு சத்தனனு யென்றழுது கூவினான்.

(இ - ள்.) ஒன்று சோந்த செலவகருவைக் கொல்லாவற்றையும் சுமநது கொண்டு கழுத்தொடியத் தோள்கள் மாற்றித்தாங்கித் தன் தாயிருந்த காட்டினையடைந்தான். அக்காட்டில் செவ்வரிடடாந்த விழிகளையுடைய தந்தாயைக் காணப் பெருதவனாய் பெருமூச்சுவிட்டு, வருந்திய மனத்தனாய் அம்மா அம்பா என்றழுது கூவினான். ஏ - று. (உசுக)

கேட்டா ளயாநது கிடந்தோர முழைபுக்காண்
மாட்டா னுயிரதழைசக வல்லாண மகனஞ்ஞலென
ரோட்டா லெதிரநதா ஞ்டனகண்டா ளோரமகனைத்
தாட்டா மரைககரத்தால வாவித தழீஇககொண்டாள்.

(இ - ள்) ஒருமலைக்குகையிற் புருந்த சோரநது பதித்திருந்த அவன தாய் கேட்டு, இது தன மகன ஞ்ஞலெனதுணரநது, உரத்ததுக்கவி யழைக்கச் சக்தி யற்றவளாய், ஓட்டமாறெய்திரோடிவந்த தன ஒப்பற்றமகனைக் கண்டாள். உடனே நாளத்தோடுகூடிய தாமரைமலர் போன்ற தன்னிரு கரங்களாலும் தழுவி யணைத்துக் கொண்டாள். எ - று (உ௭௦)

மைநத னிழைத்த வரததா லெதிரநதபொரு
டநது விரதத தலைநின்ற ளாங்கவளும்
பைந்தொடியை நீத்த தனிச்செங்கோற் பாரத்திவனுஞ்
சிரதை யிரங்கி நெகிழ்ந்துருகிச் சிந்தித்தான்.

(இ - ன்) அப்புத்திரன், தானபுரிந்த விரதத்தினறகிடைத்த பொருளைத் தாய்கையிற்கொடுத்தான். அவளும் அவ்விரதத்தைச்சிறந்து நோற்கத் தொடங்கினாள். பசியவளையலையணிந்து அந்தப்பாக்கியவதி யென்பானைவிடக்கிய ஒப்பற்ற செங்கோலையுடைய அரசனும் மனமிரங்கி நெக்குவிட்டுருகிக்கருதினாள்.

பண்ணுங் கடகரியும் பாயமாவு மாநிலத்தி
னெண்ணுந தனிவேந்தா யாரு முடனீண்ட
விண்ணுந தொடநிலந்த வெற்படவி புகுகனனாற்
பண்ணினற் சொல்லாட கொணரநது பதிபுகுதான்.

(இ - ள்) அலங்கரிக்கும் மதஜலஞ்சொரியும் பட்டத்தியானையும், தாவிச் செல்லுங் குதிரையும் உலகத்தில மதிக்கத்தக்க மன்னர்கள் யாவரும் உடனே சோரநது, நெருங்கிவர, ஆகாயத்தையுநதொடுப்படி யுயர்ந்த மலைகளுள்ளகாட்டிற் சோரநது, பண்போலுஞ்சொலையுடைய தன்மனைவியை யழைத்துச்சென்று தன பதியைச் சோரநான். எ - று. (உ௭௧)

கோமாடக கரஞ்சிக கொடிநகரக கோவேந்தன்
வாமா ன்ணையவிழி மாதைப் பிரியானாய்ப்
பூமா நிலத்து நெடுநாட புரந்தளித்துத்
தேமாரி கொன்றைநிலாச சென்னிபதஞ் சோரநனனல்.

(இ - ள்) சிறப்புத்தங்கிய மாளிகைகள் பொருந்திய காஞ்சியாகிய கொடிசை நெருங்கிய நகரிற்கு மேனமைத்தங்கிய அரசனாகிய அவன், தாவிச்செல்லுங் மான்போலும் விழியையுடைய பாக்கியவதியைப் பிரியாதவனாகி, பெரிய பூலோகத்தில் ஹேகு காலம் அரசு செய்து, தேனமாரி சொரியுங் கொன்றையையும் இளப்பிறையையும்ணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமானுடைய திருவடி நீழலெய்தினான். எ - று. (உ௭௨)

வையம் புரந்தளிக்கும் வசசிர தந்தனென்னும்
பொய்யில் புலமைப் புரவலனும் பூங்கமலத்
தைய லணையா ளொடுநெடுநாட டாரணியின்
மையில் வளம்புரநது வடகயிலை மன்னினான்.

(இ - ள்) உலகினைக்காதது அச்ச செய்யும் வச்சிரத்தனென்னும் பெயரையுடைய மெய்யறிவுடைய மன்னனும், அழகிய செந்தாமரையில் வாழுக திருமகள் போலும் அழகு பொருந்திய தன் மனைவியோடு, பூமியில் குற்றமில்லாத வளங்களைநோடு நெடுநகரம் அரசு செய்து வடதுகையிலுள்ள கைலாயகிரியில் நிலைபெற்று வாழ்ந்தான். எ - று. (உஎச)

பாய திபைபபாற கடற்பகுவாய்ப் பாம்பணையின்
மேய விழிதுயிறுறு மேலோ னினுநோற்றுத்
தூயதனி வைகுண்டம் பெற்றான நெழுமடியாக
கேய பெருமபதவி யின்னும் புரிந்தனனூல.

(இ - ள்) பரவிய அலைகளையுடைய பாற்கடலில் பிளந்த வாயோடு கூடிய சேஷசயனத்திற் பொருந்திய யோக சித்திரை செய்யும் மேலோனாகிய திருமால் இவ்விரதத்தை யறுஷ்டித்து, புனிதமாகிய ஒப்பற்ற வைகுண்டமெய்தினவராயத் தம்மை வணங்கும் அடியவர்களுக்குப்பொருந்திய பதவிகளையும் மறறும் வேண்டுவனவற்றையுடைய கொடுத்தருளினான். எ - று. (உஎடு)

உந்திக் கமலத் துறையுளோ னிவவிரதஞ்
சிறத்திது நோற்றிவ வுலகளிசுஞ் சோபெற்று
னந்தப் பெருமபே றதுவனந் பாரளித்தார
செந்தப் பொழுக்கூணைய புனசடிஸச சென்னியோ.

(இ - ள்) விஷ்ணுமூர்த்தியின் உந்திக்கமலத்தை வசிக்ருமிடமாக வந்த பிரமன் இவ்விரதத்தை விருப்பி யறுஷ்டித்து, இவவுலகினைப் படைக்குஞ் சிறப்பைப் பெற்றனன். சிவந்த பவள வரிசைபோலுஞ் சிறு சடைகளமைந்த முடிக்களையுடைய முனிவர்களே! பிரமதேவனுக்கு அந்த உயாபதவியை அவ விரதமல்லாமல் யாவா கொடுத்தான். எ - று. (உஎசு)

மண்ணுலக மெய்தி மகவா னிதுநோற்று
னண்ணமால் யானை யரச ரடிபோற்ற
வெண்ணரிய வினப் மினிதுவந்து பினனாப்போய்
விண்ணுலகாண டினறளவும் வெளவா ரணமுகைப்பான்.

(இ - ள்) பூலோகமடைந்தது இந்திரனும் இவ்விரதத்தை யறுஷ்டித்தான். பெருமை தங்கிய பெரிய பட்டத்து யானையையுடைய நிலவுலக மன்னர்கள் தன் பாதங்களைப்பணிய, கணக்கிடற்கரிய இன்பங்களை இனிதாக அருபவித்து, அதன் பினனாச்சென்று பொன்னுலகை யரசாண்டு இன்னும் மட்டுமே வெள்ளையானையாகிய ஐராவதத்தை வாகனமாகக் கொண்டான். எ - று. (உஎஎ)

மககடபே நின்றி விசுத்தனெனு மாமறையோன
றொக்க தனிவிரத மீதழைத்தித் தொலலுலகற்
புகக் மகவொருநா நெய்திக் கடைமுறைபோய்ச்
செககாச செழுஞ்சடையோன சேவடிகரீழ வைகனான்.

(இ - ள்) விசுத்தனென்னுஞ் சிறந்த அந்தணனொருவன், புத்திரப் பேறில்லாமல், நன்மைகள் யாவாகூடிய ஒப்பற்ற இவ்விரதத்தை யறுஷ்டித்து, இப்பூலோகத்திலுந் தூறு குமாரர்களுக்கப்பெற்று, தன் தேகந்திய திசையிற் சென்று, செவ்வானம்போலுஞ் செவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது செவ்விய திருவடிகளின் கீழே தங்கினான். எ - று. (உஎஅ)

தீதோட நோற்றா சிறந்த பெற்றுகருப்பே
தீதோ சிறிதே பிறந்த தெடுத்துரைத்தேன
போதோ டிருக்கும் புராதனற்கும போகுகிறான்
மாதோ டிருக்கக் கொடுத்த வரவிரதம்.

(இ - ள்.) துன்பமகல அநுஷ்டிதவாகளுடைய சிறப்பாகிய அடைதற்
கரிய பெரிய பதவிகள் இம்மட்டோ? எனக்குத் தெரிந்தனவாகிய சிலவற்
றையே உங்கட்கு எடுத்துச்சொன்னேன். இச்சிறந்த விந்தமானது திருமகள்
வாசத்தோடுள்ளபடி அவாவருக்குப் பாலித்துள்ளனவற்றை தாமரை மலர்ப
பீடத்திலிருக்கும் பிரமனுக்கும் சொல்லுவதற் கரிதாகு. எ - று. (உ.அக)

கலநிலைத்துறை.

இன்னு முண்டொரு விரதமற் மெம்பிராற் கினிது
மன்னு மாமண விரதமற் நதனிலை வகுப்பி
ன்னன்ன லூதிக்கு மளநதற் வரிநெவ ரளப்பரா
பின்னல வேணியிர் கேனமினென நதனிலை போய்.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமானுக்கு இனிமையை நிலைபெறச் செய்யும்
விரதம் மதறெனுதுண்டு. அது சிறந்த மணவிந்தமாம். அதன் தன்மையைச்
சொல்லுமிடத்தில் அன்னவாகனனாகிய பிரமனுக்கும் அளவிடற்கரிதாயின்,
வேறெவாதாம் அதனை யளவிடுவாரகள்? பின்னிய சடையையுடைய மூனிவா
களே! கேளுங்களென்று அதன் நிலைமையைச் சொல்லுகின்றா. எ - று. (உ.அக)

திருநது பங்குனி யுத்திர வைகலிற் சிறந்த
பொருநது மாதொரு பாகலை மணவணி புரப்ப
விருநது சிந்தனை யிருத்தியிரம் புனலகுடைந தேதி
வருநத மக்குள நியதியை முற்றற்ற வகுதது.

(இ - ள்.) திருந்திய பங்குனி மாதத்திலே உத்திர நட்சத்திரமடையும்
தினத்தில், சிறப்போடு வீற்றிருக்கும் பாவதி பாகலாகிய சிவபெருமானே, திரு
மணக் கோலத்தோடு ஒரிடத்திற் நங்கித் திர்பானருசெய்து, குளிர்ச்சிநங்கிய
நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து சென்று, தொன்றுதொட்டு வந்த தமக்குரிய நித்திய
காமாநுஷ்டானங்களை முடிவாகச்செய்து. எ - று. (உ.அக)

எநதை சேவடி யருச்சனை யியற்றற் ராரின
நந்த மீசனை யுமையொடுஞ் சாரநதமை தழுவா
சிறதை ரெயதவன றிருமாணந திருந்திய கோலம்
வந்தனைக்குறித் தாமென விதிமுறை வணங்கி.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய சிவந்த திருவடிக
ளைப் பூசிப்பவர்களானால், தங்கள் ஆனமாதத் சிவலிங்கப்பெருமானைப் பா
வதியுடனே கூடித்தழுவியதாகத் தியானஞ்செய்து, அப்பெருமான உமாபி
ராட்டியைத் திருமணஞ்செய்தற்குக் கொண்டருளிய திருத்தமாகிய திருந
கோலமே நாம் வழிபாடு செய்தற்குரித்தென்று முறைப்படி பணிந்து. எ - று.

நாச நெம்பிரான் றிருவடி யருச்சனை யிலரே
லாச றுமபகந தமனியத் தானுரு விமையப்
பாசி மைப்பொலந தொடியொடும வகுத்தபின் பாலா
லேசி லேநதினற் சுத்திசெய் திலங்குற் விளக்கி.

(இ - எ -) எமது பெருமானாகிய சிவபெருமான் திருவடியார்ச்சிக்கும் பேரில்லாதவர்களாயின, குற்றமற்ற பசும்பொன்னால் சிவலிங்க வடிவத்தை இமாசல மன்னன் புதல்வியாகிய, பசிய ஆபரணங்களையும் பொன்வளையையு மணிந்த உமாதேவியாரோடும் அமைத்தபின்னா, பாலினாலும் இழிவில்லாத பஞ்சகவயிததினாலும் அபிஷேகித்து விளக்கஞ்செய்து. எ - னு. (௨௮௩)

மாலே நாற்றிய விதானமண டபததகத தெய்தி
யேல நெறபடுத தணிபுனற ரூபமொன நிருத்திக
கோல மாந்தழை பெயத்திற கொழும்பொன வியற்ற
மால கண்டனை யுமையொடும் வரனமுறை யமைத்தது.

(இ - எ) மலாமாலேகள் தொங்கவிட்ட [விதானம்] மேற்கட்டியை யுடைய மணடபத்தினுட் புகுந்து, நெல்லைப் பொருத்தப் பரப்பி, அழகிய பூரண ரூபமொன்றைமேத்து அழகு பொருந்திய மாந்தழையைச் செருகி, அக கலசத்தில சாமபூர்த்தமெனும் பொன்னாற்செய்த சிவபெருமானைப் பிராட்டியா ரோடும் முறையோடு எழுந்தருளுச்செய்து. எ - னு. (௨௮௪)

தெரிந்த நாணமல ரெடுத்தெடுத்த தருசசனை திருத்திப்
புரிந்து பூசனைக் குளவெலாம் வரனமுறை போக்கப்
பரிந்து வெண்ணிற நறுமபுகை யெழுப்பிநம் பரனை
விரிந்த கங்கைவாடி சடையனை வீழ்ந்துவீழ்ந திறைஞ்சி.

(இ - எ) சிவபெருமானுக்கும் தேவியாருக்கும் உரித்தெனக் கூறிய புதிய மலாக்கை யெடுத்தெடுத்த தாசசனைச்செய்து, அன்போடு பூசைக்கு வேண்டிய உப கிரியையெல்லாம் விதிப்படி செய்து, அன்புடையராய வெள்ளிய மணந்தங்கிய சூபத்தைக்காட்டி, சிவபெருமானும் பந்த கங்கைத்தங்கிய சடையையுடைய வருமாகிய சிவபெருமானைப் பன்முறை சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து.

தெய்வ மாமறை தெரிந்துவே தியனறனை மனைவாழ
தைய லோடுநீ வருகென வாங்கவன நனக்கு
மைய நுண்ணிடையவடகுபுற நளிப்பன வர்நளிப்
பொயயி லன்பொடு மினிதுறப் போசனம் புரிந்து,

(இ - எ) தெய்வீகத் தங்கிய சிறந்த வேதங்களைபுணர்ந்த ஓர்ந்தனை, அவன் மனையிலவங்குட் இல்லாளோடு வருகவென நழைத்துவந்து, அவனுக் கும் (உண்டோ இலையோவென்று) சந்தேகிக்கத்தக்க நுண்ணிய இடையை யுடைய அவன் பனைவிக்கும கொடுக்கவேண்டுமென்றையெல்லாம்கொடுத்த, உண்மை யன்புடன் இவ்விய அமுது செயலித்து எ - னு. (௨௮௫)

ஆல யம்புகுந நீசறகு முனசொன்ன வாற்றன
மாலே தீபமே முதலிய யாவையும் வழங்கி
வேலை வென்றக ணுமைமண வினையொடும் விமலற
கோல நெஞ்சுத திருத்தியா லயமவலங் கொண்டு.

(இ - எ.) சிவாலயமடைந்து சிவபெருமானுக்கு முற்கூறியவகையே, மலாமாலேகள் தீபங்கள் முதலியவற்றையெல்லாம் மிகுதியாகச் செய்வித்து, வேறபடையைச் சயித்த விழ்களைபுடைய உமாபிராட்டியாரைத் திருமணம் புரிபும செய்கையுடன் சிவபெருமான் திருக்கோலத்தை மனதில தியானஞ் செய்து, திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணம்செய்து. எ - னு. (௨௮௬)

மனைபு குந்தெழுங் கடுங்கதிர் குடகடல் வைக
வனைய நன்னெறிக் கடன்முறை யமைத்தபி னருளாற்
றநயா தங்கிளை நட்டவா தம்மொடுந தழுவிப்
புனித வுண்டுகொண் டொருதனித தருப்பைக்கட் பொருநதி.

(இ - ள்.) வீட்டிற்குவந்து உதிக்கின்ற உஷ்ணத்தைத் தரும் சூரியன்
மேற்கடலில் மறைய, அப்போது செயதற்குரிய நல்ல சந்தியாவந்தனத்தை
விதிப்படி நடத்தியபின்னா, கிருபையோடு புத்திர பந்துக்கள சீரேகாகளென
ஐம் இத்தகையினரோடு கூடி, புனிதமான ஆகாரதையுண்டு ஒப்பற்ற சிறப்
புடைய தருப்பைப்பாயின்படித்து. ஏ - று, (உஅஅ)

மற்றை வைகலிற் றுயிலொரீஇ வருபுன லாடி-
யுற்ற வேதியற சீரணை யுமைபொடு மொருங்கே
பொற்ற சம்பொடு முதலிய கொடுத்தடி போற்றிப்
பெற்ற மேறியோன றுண்டரோ டருந்துறப் பெறுவார்.

(இ - ள்.) அன்றிராததிரியில் நித்திரைநீங்கி விடியற்காலத்தில் ஊற்று
நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து அங்குவந்துள்ள வேதியருக்குச் சிவபெருமானைத் தேவி
யோடு அம்மூர்த்தங்களை தாபித்திருந்த பொற்கலசத்தோடு மற்றப் பொருள்
களைபுந் தானமாகக் கொடுத்தி, அவா பாதங்களை உணங்கி, இடபாருடராகிய
சிவபெருமானுடைய அடியாருடன் பாரணைசெய்ய எண்ணிய வங்களை யடை
வார்கள். ஏ - று, (உஅக)

செய்ய தாமரைப் பிழகையினிதுறை தேவி
பொய்யில கேளவியு னோறனள பாம்பணைப் புனிதன்
மெய்கொண் மாபக மினிதுவீற் றிருந்தனள விருமபித
தெய்வ நோன்பித நிலைமையா முடிவுறத் தெரிப்பாரா.

(இ - ள்.) செந்தாமரைப்பூவில் இனிதாக வசிக்ருக திருமகள் உண்மையுப்
தேசத்தால இவ்விரதத்தை யறுத்தித்து, சேயசயனமுடைய விஷ்ணுவின் திரு
மேனியிலுள்ள திருமார்பில் இனிதாக ஆசையோடு வீற்றிருந்தாள். ஆதலால்,
தெய்வீகமுடைய இவ்விரத மகிமையை எவாதாம முழுதும் தெரிவிப்பவா?

திணித டஞ்சினை கற்பகத் திருநீழ லிறைவ
னணித ருங்கதி விரதம் திழைத்தர னருளான்
மணிவ டஞ்சுமந திளகிய வனமுலை தாங்கிப்
பணிது சுப்புடைப் புலோமசை யவளொடும பயின்றான்.

(இ - ள்.) வலிய விசாலித்த கிளைகளையுடைய கற்பகவிருட்சத்தின் சிறந்த
நிழலில் வீற்றிருக்கும் இரதிரன் மோட்சநதரும் இவ்விரதத்தை பதவித்தது
சிவபெருமான் கருணையால், இரத்தினமாலைகளணிந்து மென்மைத்தனமை
வாய்ந்த அழகிய ருசங்களைத்தாங்கி ஓசையும் இடையையுடைய இரதிராணி
யோடு கூடியிருந்தான். ஏ - று, (உகக)

வேனி லைங்குணைக் கிழவனில் விரதநோற நவனாய்ப்
பான லங்கருங் கட்டகடை குழைவழி பரப்புந்
கான வாராகுழ விரதிவெம முலைநலங் கவாரநான்
மீன வார்கொடி யுயரத்திமு வுலகையும் வென்றான்.

(இ - ள்.) வேனிற்காலத்திற்குரிய (தாமரை மா அசோகுமூல்லை நீலமாகிய) ஐரது மலாப்பாணங்களையுடைய மன்மதன் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்தவனாகி, செவ்விரையிலோடிய நீலோற்பல மலர்போன்ற அழகிய கரிய விழிகளையும் மணங்கமழ்ந்து நீண்டுள்ள கூந்தலையுமுடைய இரத்திதேவியின் விருப்பந்தருள ருசங்களைத் தழுவும் இன்பமெய்தினான். நெடிய மீனகொடிதாங்கி மூவுலகங்களையும் வென்றான். எ - று. (௨௬௨)

வையம் யாவையும் படைத்துப் பி ரணத்தையும் வழங்குஞ் செய் ய தாமரைக் கிழவன் திழைத்தனன் சினவேன மைய ரித்தடங் கட்சிறு குதலைநா மடநதை பெய்த நாவகத் திருத்தின னிருந்தன னினனும்.

(இ - ள்.) உலக முழுவதையும் படைத்து உயிர்களையெல்லாம் படைக்கும் செந்தாமரை மலரிலுள்ள பிரமன், இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்தவனாகி, கோபந்தங்கிய வேல்போன்ற அஞ்சனந தீட்டிச் செவ்வரி படாநதுள்ள பரந்த விழிகளையும் இளமைவாய்ந்த மழலைச் சொலையுமுடைய சரசுவதிதேவி தன நாவினிடத்தி லிருக்கப்பெற்று இன்னும் அங்ஙனமே வைத்திருக்கின்றான். எ - று.

வான வர்க்கினி தாரமு துதவிவான் வழங்குந் தான வபபெயாச சந்திர னோற்றன் னவத்தான் மேனி வந்தழி வொன்பதென் றெண்ணிடை விரிந்த பான லங்கருங் கண்ணியாப புணாந்தன பரிவான்.

(இ - ள்.) தேவர்களுக்கு இனிமை நிறைந்த அமுதத்தைக் கொடுத்து, ஆகாயமே வாசஸ்தானமாகவுடைய அமுதகதிரோனாகிப் சந்திரன், தான அநுஷ்டித்துவந்த இவ்விரதத்தால் ஆகாயத்தின்மீதோங்கிய தொகையில் இரு பத்தேழுமேறு பெருகிய நீலமலாபோலும், அழகிய கருநிறவாய்ந்த விழிகளையுடைய மாதாளை அன்புடன் மனைவியராகக்கொண்டு கூடினான். எ - று.

விரத மினனண நோற்றவ ரிளநிலா மிலைசக மரண டிததுணை புருந்தவ ரளவிறந தொழிந்தார சரத மீங்கிது சத்தியஞ் சத்தியந தவங்கா விரத மாதவத் தலைவிகா ளறிந்தவா விரித்தேம

(இ - ள்.) இவ்விரதத்தை இப்படி அநுஷ்டித்தவர்களுடும், இளஞ்சந்திரனை யணந்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமான திருவருளிற சோந்தவாகநடும், கண்கிலலாதவார்களாவாகன. அவர்களில் நாம் அநிறதுள்ளவரையிற சொன்னோம். நியமமான டெருந்தவமுடைய முனிவர்களே! இஃதுணமை உண்மை உண்மை. எ - று. (௨௬௩)

வெள்ளி வெண்பிறைக் கண்ணியோற் கினமொரு விரத முள்ள வாறெடுத்த துணாததுது மினிதுகேட வெப்பிர தெளஞ் சிந்தையீ ராங்கதன் நிருபபெயா சிவனபால வளவ யிற்படைச சூலத்தின பெயரது வழங்கின.

(இ - ள்.) வெள்ளிபோலும் வெண்ணிறந்தங்கிய பிரைச்சந்திரனை மாலை யாகவணந்த சிவபெருமானுக்குரிய வேறோ விரதத்தை உளவாறு விளக்கிச் சொல்லுகின்றோம். இனிதாகக் கேட்டுக் களிப்பாராக, தெளிந்த மனமுடைய

முனிவர்களே! அதன் சிறந்த பெயரைச் சொல்லுமிடத்தில் சிவபெருமான் பாலுள்ள வலிதங்கிய கூரிய ஆயுதமாகிய சூலாயுதத்தின் பெயரையுடையது.

ஆயி ரம்பெருங் கதிரவன் நென்றிசை யகன்று
பாய வுத்தரம் படர்முதற் றிங்குறி பதினான்
கேய பிறற்றையி னிருங்கதிர கரக்குர நெழுநது
தூய தண்புனல் குடைநதுதங் குறையெலாந தொலைத்து-

(இ - ள்) ஆயிரங் கிரணங்களை யுடைய பெருமைதங்கிய சூரியன் தென் றிசை நீங்கி வடதிசை செல்லும் [உத்தராயணத்தின்] முதலாகிய [தை] மாசத் தில், பதினான்காந் திதியாகிய சதுர்த்தசி கழிந்த மறுதினத்தில், சூரியோதய காலத்திலெழுந்திருந்து புனிதமுடைய சூரியன் நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து தங் கள் நித்திய காமாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு. ஏ - னு. (உகௌ)

இழைத்த செம்பொனால் வெள்ளியா லாவதெம் பெருமான
குழைத்த செஞ்சடாத் திருவுரு வியற்றிவெங் கொழங்கூர
தழைத்த முததலைச சூலமற் றுங்கதிற சமைத்து
விழைத்த வன்பினோ டெம்பிரான மெனகரத் தழைத்து

(இ - ள்) செம்பொன்னாலாவது வெள்ளியாலாவது எழுது சிவபெருமா னுடைய தளிர்விட்ட செவ்விய அக்கினிமயமான திருவுருவத்தைச் செயது, கொடிதாகிய மிக்க கூடையாய்ந்த மூவிலை வடிவாயுள்ள சூலாயுதத்தை அவ் வுலோகத்தினாலேயே செயது விருப்பமிருந்த அனபோடு எய்து சிவபெருமா னுடைய மெல்லிய திருக்கரத்திலமைத்து. ஏ - னு. (உகௌ)

முன்னு ரைத்திடு விரதநூன முயற்சியின் முறையே
பொன்னின் முறறிய பாமனை யமைத்தவன் பூசை
யன்ன வாறமைத் தவன்றிருக் தொண்டாபா லருளி
னன்ன மமபுரிந் தப்படி நோற்பரா னல்லோர.

(இ - ள்) முன்னே புகன்ற விரதத்தை நானமுறைப்படி பொன்னாலா கிய சிவபெருமானது திருவுருவத்தைத் தாபித்து அவருக்குச் செய்யும் பூசை முறையையு மப்படியே நடத்தி, அவவிறைவனுடைய வுண்மையடியாரிடத்தும் கிருபையோடும் உபசாரங்கள் செயது அங்ஙனமே இவ்விரதத்தையும் நல்லவா கள் அநுஷ்டிப்பார்களா. ஏ - னு. (உகௌ)

இந்த நோன்பிழைத் திருநிலத் தினிதுவாழந் திலரு
சுந்த வெம்முலை யுமையொரு பாணைத் தமது
சுந்தை யானினைந் தென்புற வருகினா சிறந்தார
விரதை கேளவனும விரிஞ்சனும் பெறப்பெறு வீடு.

(இ - ள்) இந்தப் பாசுபத் தவிரதத்தை யநுஷ்டித்து இப்பெரிய பூமியில் இனிதாக வாழ்ந்து, ஒளிவிடுகின்ற களபயணிந்த விருப்பந்தரும் குசங்களை யுடைய உமாபிராட்டியை வொப்பற்ற வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானைத் தமது மனத்திற் றியானஞ்செய்து, எலும்பும் உருகத்தக்க மனவுருக்கமுடைய ராய், இலட்சிராய்களாகிய திருமாலும், பரமனும் அடைத்தகீரிய வுயரபத்வி களிலு சிறப்புற்றார்களா. ஏ - னு. (நூலு)

இருங்கொடுஞ்சிறைக கலுழனுநாந துகைதெழு மிறைவன்
வருநதி யீங்கிது நோற்றனன வானெயிற றசுரன
பொருங்க டுஞ்சனக காலநே மியைககாம பொறுத்த
நருநது நேமியிற பிளந்தவ னுருயிர செகுத்தான.

(இ - ள்.) பெரிதாய வளைந்த சிறகினையுடைய கருடனமீது ஆளோகணித்
துச் செலுத்தித் திரியும் விஷ்ணுமூர்த்தி, இவ்விரதத்தை மிகமுயன்று அநுஷ
டித்தவராய், போசெய்யத்தக்க கொடுங்கோபமுள்ள வாளபோலும் கடரிய
பற்களையுடைய காலநேமியெனலும் அசுரனைத் தன் கையிறுநங்கிய திருத்த
டான சக்கிராயுத்தத்தாற் பிளந்து அவனுடைய அரிய வுயிரைப் போக்கினார்.

பெருந்த வம்புரி பரசுரா மப்பெரும பெயரோ
னிருநது நோற்றன நிறைவனை யிறைமனந தணவா
னருஞ்சு மாதரு கார்த்தவீ ரியன்றனை யமாவாய
வருநத டகையூர் யீரந்தடிந தாருயிர மடித்தான.

(இ - ள்.) பெருந்தவமியற்றிய பரசுரா ரெனஞய மேனமைதங்கிய பெய
ருடையவா சிவபெருமானைக் கூண்காலமும் நீங்காமல மனத்திறியானித்து இவ
விரதத்தை யநுஷ்டித்து அரிய யுத்தஞ்செய்யத்தக்க கார்த்த வீரியாச்சுனை
யுத்தகளைத் தி லவனுக்கிருந்த விசாலமான ஆயிரங்கைகளையும் வெட்டி உயிரொ
ழித்தார். எ - று. (௩௦௨)

நீதத மாமுகி னிறத்தின னுநதின் நெருநது
பூதத தாமரைப பொருடடின னுதரவெம பினியா
னாதத மூமபுறப புலம்பின னடுங்கினி றிதுநோன
பேத்தி நோற்றன னபபினி யொழிந்தவீற நிருநதான்.

(இ - ள்.) நீர நிரம்பிய பெரிய மேகம்போலும் கருநிறமுடைய திருமா
லின் உந்தித்தாமரையினின்றித்தது, உலகினைப்படைத்த செங்கமலாசனஞ
கிய திசைமுகன், தனக்குற்ற கொடிய வயிறுநோயால உடலங்கெக பெய்தி
நாததமும் பெய்துமட்டியழுதவனாய், தோத்திரஞ்செய்து இவ்விரதத்தையனுஷ
டித்தான். அவவியாதி உடனே நீங்கப்பெற்றவனாய்ச் சுகமெய்தினான். எ - று.

தேவ ராயினு மிருநிலஞ் சிறந்தவ ரெனினும
பாவ ராயினு மிடையரூப பெருமபினி யனராய்ப்
பாவ ராயுழந திசைமுறை நோற்பேற பயினற
நோவொழிந்தபின் னிருங்கதப் பெருநல னுகாவார்.

(இ - ள்.) தேவர்களானாலும் பெரிய பூமியில் மேமட்டவாகளானாலும்,
எவாகளானாலும், இடைவிடாத பெரிய வியாதியஸ்தையப் பாலிகளாய வருநதி
இவ்விரதத்தை முறைப்படி அநுஷ்டிப்பார்களானால், அதுவரையில் தாங்கள்
அநுபவித்த அவவியாதியகன்று அதனமேல பெருமபேருகிய பேரினடி சுகத்தை
யநுபவிப்பார்கள். எ - று, (௩௦௪)

இதத னித்திரு நோன்பினை யிருந்திறல வீர
யுத்தி மப்பெரும பெயரினன பானுகம பற்கன்
றுயதக் கார்த்தன னுங்கது வியாதாகேட டுணர்த்த
மெபத்தி றத்தொடு முணாரதனன் யானுமில் வீரதம்,

(இ-ள்.) இந்த வொப்பற்றுச்சிறந்தவிரதத்தைப் பெருவல்லபம் பொருந்திய வீரபத்திராகிய பெருமைவாய்ந்த திருநாமமெய்திய கடவுள், பாதுகம்பனெனும் சிவகணநாதனுக்கு முற்காலத்தில தெளிவாக உபதேசத்தருளினா. அப்பாணுகடபளிதத்தில் வியாசமுனிவா உபதேசிக்கப்பெற்று எனக்கு உபதேசத்த இவ்விரதத்தை யானும் உணமையோடு தெளிந்தேன, எ - று.

உரைத்த நஞ்சிவ விரதமற நினமொடு விரத
நரைத்த வெளவிடை யவற்குள தாங்குந் நவிறி
னிரைத்த வாகட னிலத்தினு ரளவெடுத்திசைப்பார
விரைத்த வராசடைக குரவிகா ளறிந்தவா விரிப்பாரம்.

(இ - ள்) சிவவிரதங்களாகிய இவற்றைச் சொன்னோம். இன்னொரு விரதம் வெண்ணிறநங்கிய இடபாருடாகிய சிவபெருமானுக்குரிததாயுள்ளது அதனைச்சொல்லுமிடத்தில், ஒலிக்கின்ற நெடிய கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகத்தில் எவாதாம் அதன்பிரபாவங்களை விளக்கிச் சொல்லுவார்கள. மலாமணங்கமழும் நெடியசடையையுடைய முனிவர்களே! இதனைத் தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுவோம். எ - று.

(௩௦௬)

இடப திங்கன்ற பூருவத தட்டமி யெதிரப
படவ ராவணி புனிதனைப் பணிவரை பயந்த
மடவ நததினைப் பாயவிடை மேற்பட மதியாக்
குடைந் அம்புனல் புலரியி னெழுந்தபோய்க் குடைந்து.

(இ - ள்.) ஷைகாசி மாசத்தில் வருட அந்தப் பூரவாஷை அஷ்டமிதிதியில் விடியற்காலையி லெழுந்த சென்று நீராடத்தக்க நல்லசலத்தில், படத்தோடு கூடிய சாப்பாபரணாகிய சிவபெருமானையும், இமாசலமன்னன் பெற்ற இளமைதங்கிய அன்னம்போலும் நடையையுடைய பாவதி தேவியையும், தாவிச் செல்லும் இடபவாகனத்தினின்று ஆரோகணித்திருப்பதாகத் தியானஞ்செய்து ஸநானம்செய்து. எ - று.

(௩௦௭)

ஆட கத்தினால் வெள்ளியா லாவதா ரணங்கை
மாடி ருத்திய வரதனை விடையினமேல் வகுத்துக்
கூடு மைவகைக் கவளிய பளித்திங் கொடுத்த
நீடு குமபம்பிப் பொருத்தியே முடிபபது நியதி.

(இ - ள்.) பொன்னுலாயினும் வெள்ளியாலாயினும் உமாபிராட்டியை ஒரு பாகத்திலிருந்திய சிவபெருமானை இடபவாகனத்தினமேலெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்து, ஒன்றாய்க்கலந்த ஸுவகைப்பட்ட பாலதயா நெய் கோழுத்திரம் கோமயம் சாணம் ஆகிய கவளியத்தினால் அபிடேகித்து, பெருமை மிகுந்த கலத்தின்பேரில் எழுந்தருளச்செய்து ஸதாப்பிப்பது சிவாகம விதியாகும்.

முன்ன ரெய்திய விதிமுறை முயற்சியி னோற்றுக்
கனனன் முப்பதுங் கழிந்தொழி காரிருட நங்கு
லென்னை யாளுடை நாயக னிணையடி யெத்தி
யுன்ன ரஞ்சிவ கதையுணர்ந் தருந்தாய் லொழிப்பார்.

(இ - ள்.) முன்னே கூறப்பட்ட ஆகார விதிப்படி விடா முயற்சியோடு அநுஷ்டித்து, பகல் முப்பது நாழிகையும் நீங்கியவுடன், கறுத்த இருள்மிகுந்த அன்று ராத்நிரியில், எண்ணெயடிமையாகவுடைய சிவபெருமான உபய திருவடிகளைத் துதிசெய்து, எண்ணுதற்கரிய சிவசரித்திரங்களைச் சிர்வணஞ்செய்து அரிய நித்திரையை விலக்குவார்கள. எ - று.

(௩௦௯)

ஒழிந்த கங்குலி னுதயவ நெழுசசிகுண டுடனபோய்ச்
சுழந்த தண்புன றுளிரதுதங் கடனமுறை தொலைதுப
பொழிந்த வனபொடு மாலயந தொழுதுகுழ புரிந்து
வழிந்த நீர்க்குட முதலவே தியாகுகென வழங்கி.

(இ - ள்.) இரவு நீங்கிய சூரியோதயகாலத்தைப் பார்த்து உடனேபோய், சுழித்துக்கொண்டிருக்கும். சூரிர்ச்சி தங்கிய சலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, தங்களுக்கு உரித்தான நித்திய காடாநுஷ்டானத்தை சீறைவேற்றி, மிக்க பேரன் போடு சிவாவயமெய்தி வணங்கிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, நிரம்பிய நீருள்ள பூரண கலச முதலியவற்றையும் வேதியருக்கென்று தானங்கொடுத்தது. எ - று.

ஆங்க வாகுகெனப் போரண மருத்திய பின்ன
ரோங்கு பாரணஞ் சிவனடித் தொண்டரை யொருங்கே
பாங்கி ருத்தியே நுகாரதவாக் காவன பகாரது
தேங்கு கங்கையஞ் சடையனைச் சிந்தைசெய் திருப்பார்.

(இ - ள்.) அங்கே அந்தணருக்கு அமுதாட்டிய பின்னா, சிவபெருமானுக்குரிய உண்மையடியாகள யாவனாவும் கூட்டமாக அருகே வைத்துக்கொண்டு, உயாவாகிய பாரணம்புசித்து, அடியவர்களுக்கு வேண்டிய தானங்களையளித்து, தேக்கங்கெடுக்கும் கங்கையணிந்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானைத் தியானஞ் செய்துகொண்டிருப்பார்கள். எ - று.

(௩௧௦)

பாறக டறறுயில் பண்ணவன பங்கயத் திறைவ
றைறி சைப்படு மெணமாவா னடக்குறுங் கதிராகள்
வீற்று வேறுள தேவரிவ வீரதநோற றனறே
போற்ற ருந்திறற நெய்வவா கனத்தொடும பொலிந்தார்.

(இ - ள்.) திருப்பாற்கடலில் யோகந்திறை செய்யுந் திருமாலும் பிரமாவும் நாற்றிசைகளிலுமுள்ள அஷ்டதிக்குப பாலாருடைய ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் ஒளிநுப்பினான சூரிய சந்திரார்களும் வெவ்வேறுபுள்ள பிறதேவர்களும் இவ்விரதத்தை அநுஷ்டித்தலலவா புகழ்தற்கரிய வல்லமைத்தங்கிய தெய்வீக மடைந்த வாகனங்களோடு விளங்கினார்களா? எ - று.

(௩௧௧)

ஒருத னிகருடை விசகவ சோனனென றெருவ
னிருமை யுந்தெரி வசிட்டனால வீரதமீ திழைப்பப்
பொருவ ருந்திறற காவுள றுணாரதனைகடைபோய்க்
கரும் ணித்தனிக் கண்டனோ நிறைந்தனை கயிலை.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற ஏக சந்திரவட்டக் குடையையுடைய விச்சுவசேன நெனுமர்சன, இம்மை மறுமைப் பயன்களையுணர்ந்த வசிஷ்ட முனிவரால் இவ்விரதத்தை அநுஷ்டித்து, சமாமில்லாத திரிகால வாததமானங்களையுந் தெரிந்து, இறுதியில் நீலமணிபோலும் ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானோடு திருக்கையாலாகியில் வசித்தனன். எ - று.

(௩௧௨)

வீரவேற்படை விதுருத னென்றொரு நெருத
 னாதருந்பெரு விருப்பினு லீதுநோற றடைநதான்
 மூரி யண்டமே முதலிய மூவுல கியாவும
 யாரு மெய்துறுக் காய்சித் தியினெழு மியகம

(இ - ள்.) வீரநதகிய வேற்படையையடைய விதுருதனென்றும் பெயர்
 வாய்ந்த ஒரு மன்னவன், மனத்தில் நிறைந்த பேரனபோடி இவ்விதத்தை
 யதுஷ்டித்துப் பெருமைநதகிய சொங்க முதலிய மூவுலகங்களின் அச்சரிமை
 முழுவதையும், ஒருவரும் அடையப்பெறாத காய்சித்தியினுலே பரகாயப் பிர
 வேச சித்தியும் பெற்றனன். எ - று (நகசு)

கடுக்க ருப்பூர மெரிதரு நகைவாக கடிநதோ
 நெடுத்த தெய்வமா விரதமோ ருடடையு மிசைநதே
 மடுதது ரைத்திடு வீரதமற றறைகுது மாலக
 கொடுத்த பென்மலாக கொம்பனாடு குளதொரு விரதம்.

(இ - ள்.) பகைத்த திரிபுரங்களை யெரித்தருளுங் புன்னகை தோனாக
 கோபித்தவராகிய சிவபெரு பாடகருடையனவென அசிவாகாசங்களிற் சொல்லி
 யுள்ள தெய்வீகநதகிய சிறந்த டுட்டு வீரதங்களைப் பூசெதுச சொன்னோம்.
 அதனுடன் சோததுகூறிய விதங்களைப் பூசுகின்றோம். இயாசலமின்ற
 செல்லிய பூங்கொம்பையொத்த உபாதேவிக்குரிபதோலிதமுள்ளது. எ - று.

தினக ரன்றெறு சிதாவிரி சித்திரைத் திங்க
 ள்ணைய திங்கணமுற றிருதரு வெள்ளிவாந கடுப்பப
 புனைபொ லுதொடி யம்பிகைப் புருத்திர தித்து
 நின்றும வைகறை தெளிபுனற கங்கைநீ ராடி.

(இ - ள்.) சூரியன் தன் வெவ்விபகிரணங்களைப் பரப்புவது சித்திரைராதம்,
 அம்மாதத்தில், பிரதரை திதிகூடிய சுக்கிரவாரம் வரதமைந்தபோது, விடியற்
 காலையில் அலங்காரநதகிய பொன்னவியலணிந்த உபாதேவியை மானதில்
 தியானஞ்செய்து எல்லோரும் நினைக்கத்தக்கதெளிந்த நீண்டடைய கங்காமலத்
 தில் ஸ்நானஞ்செய்து. எ - று. (நகசு)

முறைதி னக்கடன் முடிப்பன யாவையு முடித்து
 நறைம லாததொடை மாலிகை மண்டப நாற்றி
 மறைப காரதிடு மருதிர வரனமுறை வழாது
 நிறைத ரும்புனற பூரண மணிகுது நிரப்பி.

(இ - ள்.) முறைப்படிச் செய்யவேண்டிய ரித்திய கடன்களை யெல்லாஞ்
 செய்து முடித்து, பூசாமண்டபத்தில் தேனாலிக்கும மலாமாலிகையா மணி
 மாலிகையுந் தொங்கவிட்டு, வேதத்திறசொல்லிய மருதிரங்களின் கிரமந
 தவறும் வீரத்தினத்தாலாகக்கப்பட்ட பூரண குமபத்தைவிசேஷநீரினால் நிரப்பி.

புதிய பட்டுடை விரித்தணி மணிக்ருடம் பொதிந்து
 மதிமு டிசுசடைப பரமனோ மருங்குற வாடும்
 விதுது தற்பசுந் கொடியதி னுறைவதா விருமபிப்
 பொதிய விழ்ந்திடு நறுமல ருருசனை புரிந்து.

(இ - ள்) புதிய பட்டு வஸ்திரங்களைப் பரப்பி யழகிய இஷ்டினை கலசத்திற்குத் தரித்துச் சந்திரனைச் சடையிலணிகத் சிவபெருமானது ஒப்பற்ற வாம்பாகத்திற்பொருந்த வீற்றிருக்கும் பிறைபோலுநெற்றியையுடையமரகதக் கொடிபோலு முமாபிராட்டியாரைக் கலசத்திலெழுந்தருளியிருப்பதாய், இதழ்கள விரிந்த மணநதங்கிய மலாகளா வருச்சித்து விருப்பி எ - று. (௩௧௮)

புரிய வேண்டுவ பாவையும விதிமுறை போககி
யரிவை முன்னரிற் சருக்கரை யாரமு தமைததுத்
தெரிம றைக்குல மங்கைய ரெண்பரைச சிந்தித்
துருகு காத்திற பூசனை புரிந்தவாக குதவி.

(இ - ள்) செயயவேண்டிய பூசையெல்லாம் விதிமுறையாக முடித்து, அதேதேவியார சந்ததியில சாக்கரைப் பொங்கலவைத்து நிகேதனஞ்செய்து நெளிந்த வேதியாகுல மாதாகள எட்டுப் போகளை வருவித்து, அவர்களைப் பாபிராட்டியாராகப் பாவனைசெய்து, மனமுருகத்தக்க ஆசையோடவர்களைப் பூசித்து அக்கலசமுதலியவற்றை யவர்களுக்குக் கொடுத்து. எ - று. (௩௧௯)

கொடியி டைப்பசுங் கோமனை யாலயங் குறுகி
விடுசு டாசசெழுந தீபமே முதலிய விதித்த
படிய மைத்தவ ளாலயம் வலங்கொடு பணியா
வடிசின் மத்திம முததமம் பலாதிகொண டமைதல்.

(இ - ள்) கொடிபோலு மிடைமையுடைய மரகத நிறந்தங்கிய உமாதேவியார் திருக்கோயில யடைந்து சுடா விடுகின்ற செழுமையாதிய தீப முதலிய வற்றை விதிப்படிசெய்துவைத்து, அதேதேவியார சந்தியைவலயவருதுபணிந்து பழவாக்க முதலியவற்றை யுணவாக்ககொள்ளுதல் உத்தயமுய அனனத்தை ஆகாம்பாக்ககொள்ளுதல் மத்தியமுடாய். எ - று (௩௨௦)

எடுத்த நாணமுதற் சுககிர னிரத்தோன பியற்ற
வடித்த டங்கணை பாப்பதி யெதிருந வணங்கித்
தொடுத்த நினபெரு விரதமென பெயரோடுஞ் சொல்லிப்
படுத்த வெண்டின னென்றன னுங்கது பணித்தாள்.

(இ - ள்) எடுத்துச்சொல்லிய இந்த நாளில முதலிலே சுககிரன் இவ்விரதத்தை யறுஷ்டிக்கவுய், மாவடுபோன்று பரந்த வீழ்க்கையுடைய பாப்பதி தேவியார அவனுக்கருள் படி பிரசன்னராக அவரை வணங்கி யடியே னறுஷ்டித்த தேவார்டுடைய சிறந்த இவ்விரதமானது என பெயரோடுஞ் சொல்லி வழங்குபடி விருப்புற்றுள்ளேன என்று வேண்டினன். பிராட்டியாரு மவ வரத்தை யறுக்கிறதனா. எ - று. (௩௨௧)

அன்று தொடடுவெண் கிழமைமய பிகைதரு வரத்தாற்
பின்று சுககிர வாரமென றொருபெரும பெயராய்
நின்ற தீங்கிது திருமக னோற்றன னெறியான
மன்ற லந்துள் வொன்றிரு மாரபக மணநதாள்.

(இ - ள்.) அன்று தொடங்கி வெள்ளிக்கிழமையானது பார்வதியார் வரத்தினுலே பிறகாலத்திற சுககிரவாரமென்று ஒரு பெரும பெயருடையதாய் நிலை பெற்றது. இவ்விரதத்தை யிவ்வுலகத்திற் திருட்களானவன் கிடம்ப்படி யறுஷ்டி

டித்தவளாய் முணம்வீச மழகிய துளசிமாலேதரித்த திருமாலின் சிறந்த மார்பி
னிடஞ் சேர்ந்தனன். எ - று. (௩௨௨)

வெள்ளி தழ்ப்பனித் தாமரைப் பொருட்டுவீற் றிருந்தா
னெள்ள ருஞ்சது மறைபகாந் தெடுத்தவிவ் விரத
முள்ள வாழிழைத் துந்தியந் தாமரை யுறையுந்
தெள்ளு நான்மறை யவன்றிரு நாவகஞ் சிறந்தாள்.

(இ-ள்.) வெண்ணிறத்தங்கிய இதழ்களையுடைய குளிர்ந்த தாமரை மலரி
னிடையே வீற்றிருக்குஞ் சாஸ்வதி, இதழ்தலற்ற நான்கு வேதகஞ்ஞ்சொல்லி
விதித்த இவ்விரதத்தை யுள்ளபடி யதுஷ்டித்துத் திருமாலின் உறதித் தாமரை
யில் விளங்கும் தெளிந்த நான்கு வேதகளையுணர்ந்த பிரமதேவனுடைய சிறந்த
நாவில விளக்கமெய்தினான். எ - று. (௩௨௩)

பருத்த வைப்பசி யுத்திரத் தின்னணம் பரிவாற்
றொகுத்து நோற்றுறி னுமைதரு மினனரு டொருவார்
வருத்து நோற்றனள புலோமசை வானவர்க் கிறைவன்
மிகுத்த காதலின் முயங்குற வினிதுவீற் றிருந்தாள்.

(இ - ள்.) பிரித்துச்சொல்லிய ஐப்பசிமாத வுத்திர நட்சத்திரத்தி லிப்படி
யன்போ டொன்றுகூடிய நுஷ்டிப்பாசகளானால், உமாதேவிபாா அநுககிரககு
மினிய திருவருளே யடைவார்கள். இந் திராணியானவள் இப்படி வகைப்படுத்தி
ய நுஷ்டித்தவளாய்த் தேவாகளுக் கிறைவனான இந் திராணதிகரித்த ஆசையோடு
இனிமையாக அணையும்படி வாழ்ந்தனள். எ - று. (௩௨௪)

பெருகு காதலிற் புரட்டைமுற் பிரதமை முதலாய்
மருவி முன்பகல் விதிமுறை மணிகுட மமைத்துச்
சொரிந் துநதுண ரருச்சுனை வரன்முறை தொகுத்துப்
பரிவி னெண்பகற் பலாதியுண் டருண்முறை பயிலவார்.

(இ - ள்.) அதிகரித்த அனபோடு புரட்டாசிமாத முதலில்வரும் பிரதமை
முதலாகத்தொடங்கி, முன் சொன்ன முறைப்படி அழகிய கலச ஸ்தாபனஞ்
செய்து அருச்சிக்கத்தக்க நறு மலர்களால் முறைப்படி யருச்சித்து ஆசையோ
டவட்டமிவரையி லெட்டு தினங்களும் பழமுதலியவற்றைப் புசித்துத் திரு
வருணிலைமையைச் சிறதித்து அநுஷ்டிப்பவர்கள். எ - று. (௩௨௫)

நடந்த நாள் கழித் தீற்றிடை பெதிர்ந்தமா நவமி
தொடங்கு பிறறைநான் மறையவாப போசனந் தொகுத்து
வடங்கொள புண்முலை மறையவா மடநதையர்க் கினிது
நுடங்கு கோசிக் மளித்தபின் பாரண நுகர்வார.

(இ - ள்.) அநுஷ்டித்துவந்த எட்டு நாளுகளுந் கழித்துக் கடைசி தினத்
தீற் கெதிர்ப்புகும் மகா நவமி யுதிககின்ற மறுதினத்தி¹ ல்லந்தணருக் கன்ன
மளித்து, முத்து வடநதங்கிய ஆபரணமணிந்த ஸ்தனவகளையுடைய வேதிய
மாதாகட்டு இனிதாகத் துவளுகின்ற பட்டுச்சீலைகளைத் தானவகொடுத்த பிறகு
பாரணஞ் செய்வார்கள். எ - று. (௩௨௬)

¹ சேந்த தாமரைத் தடங்களு னததிற நோற்று
² மோந்த போர்முசுத் தசுரரை முதலற முருக்கி

வாய்ந்த னீன்கலா சத்தியை யடைநதனன் மற்றோர்
பூந தடங்கனோர் பாககிய சததியும் புரிநதான்.

(இ - ள்.) பரதத செநதாமரைக கண்ணராகிய திருமால் இவ்விரதத்தை
யிப்படி யநுஷ்டித்து, எதிர்த யுத்தபூமியி லகரர்களுல்லாரையு மடியோ
டழித்து வெற்றி பெற்றவராய் வல்லபதையும் மற்றொருததியாகிய அழகு
வாயநது விசாலித்து ஒப்பற்ற விழிகளையுடைய தனலட்சுமியையும் விருப்புற்
றவராயினா. எ - று. (௩௨௭)

இமைய மீன்றெடுத்த தளித்தவள் விரதமீ திழைத்தோ
ரமைய நல்கிய பெருவளந துய்த்ததன ராகி
யுமைத நுமபெருங் கருணையா லருங்கதி யுவந்தார்
தமையெடுத்தெடுத்த துணாததுவ தியாருழைத் தகுமே.

(இ - ள்.) இமாசல மன்னன் பெற்றெடுத்தது வளாதத உமாதேவியாருக
ருரிய இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்தவர்களாய்த் தமது விருப்பத்திற்கேற்கப்
பாவித்த பெருஞ் செல்வத்தை யநுபவித்தவர்களாய், அவ்வுமையமையாரா
அருளிய பெரிய திருவருட்பேற்றினால் பெருங்கதியடைந்தோர்களை யெடுத்தெ
டுத்ததுச் சொல்லுவதெவாகருத்தான முடியுமா? எ - று. (௩௨௮)

புலன்க னைநதையு மொருவழி நிறுத்திய புனிதக்
குலங்கொண் மாதவத தலைவிகா ளுமையவட் குணிக்கு
நலங்கொண் மாதவ விரதமுன் றுள்ளன நவின்றே
மலங்கு வார்சடை யைங்கரன விரதமுற றறைவாம்.

(இ - ள்.) ஐம்புலன்களையும் ஒருவகைப்பட நிறுத்திய பரிசுத்தமாகிய
தொகுதியான பெருந்தவ முனிவர்களே! உமாதேவியாரை மகிழ்ச்செய்யும்
நன்மை தங்கிய பெருந்தவமாகிய விரதங்கள் மூனறுள்ளன சொன்னோம்.
அசைகின்ற நெடிய சடையையுடைய ஐங்கர கட்டவுளாகிய கணேசப் பெருமா
னுக்குரிய விரதத்தைச் சாங்கோபாங்கமாகச் சொல்லுவோம். எ - று. (௩௨௯)

மேட திங்களிற பூருவ பக்கவெள ளிபிலு
ளாடி ருந்திரை மாநதி புலரியி னாடிக
கோடொர கையுடைக குடவயிற றைங்கரக் களிறறைத
தேட ருமபொனால வெள்ளியாற் றிருவுருச செய்து.

(இ - ள்.) சிதகரை மாதத்தில பூவபட்ச சுக்கிரவார தினத்தில், அசை
கின்ற பெரிய அலைகளையுடைய புனிதமான நதி தீரத்தில் விடியற்காலத்தில்
ஈநானஞ்செய்து, ஒற்றைக் கொட்பினைத் திருக்கரத்தேநதிய குடம்போலும்
வயிற்றையுடைய ஐந்துதிருக்கரங்களடைந்த யானைமுக விராயகப்பெருமானைத்
தேடித்தெற்கரிய பொன்னாலாவது வெள்ளியாலாவது திருவுருவமைத்து. எ - று.

முன்னு ரைத்திடு விரதத்தின் விதிமுறை நோக்கி
மன்னு மாலிகைப் பநதரின் மணிகுட்ட மமைத்தாந்
கெனனை யாளுடைக களிறறினை யாங்கதி னிறுத்திப
பனனு நூன்மொழி வரனமுறை நோற்பது பரிசால்.

(இ - ள்.) முன்னே சொல்லிய விரதத்திற்குரிய விதிமுறையாகவே கருதி,
நிலைபெற்ற மலாமாலிகள் தொங்கவிட்ட பநதரினிடத்தில், இரத்தின கும்
பத்தை ஸதாபனஞ்செய்து, அதில என்னை யடிமையாகவுடைய விராயகப்

பெருமானை அகரூப்பதில் சூவாகித்து, சொல்லிய சிவாகம நூல்கள் வீதித்த
கிரமப்படி அருஷ்டிப்பது தகுதியாம். எ - று. (௩௩௧)

தெங்கி னெண்பழ மெட்பொரி முதிரைநீங் கதவி
பைங்க ருமபுவெள் ளிற்கனி சருக்கரை பலவின
பொங்கு தண்களை முதலிய யாவையும் பொலித்தது
வெங்கை மாமுகற க்முதுசெய வித்தருள் வேண்டி.

(இ - ள்) ஒளி தங்கிய தேவகாய் - எள்ளின்பொரி - [முதுரை] காரா
மணி - இனிய வாழைக்கனி - பசிய கரும்பு - வெள்ளிற்கனி - சருக்கரை -
ஞளிர்ச்சி பொருந்திய பலாக்கணியின் களைகள் முதலிய பல பொருள்களையும்
மிகுதியாகவைத்து வலிய யானைமுக விரியகப் பெருமானுக்குத் திருவமுது
செயவித்து, அப்பெருமானது திருவருளைப் பிராத்தித்து. எ - று. (௩௩௨)

மடநதை பாகன தாலயம புகுநதடி வருந்தத
தொடங்கு தெக்கண மைமபதிற் றிரட்டியுந் தொலைத்துப்
படாநத செங்கதிர் பரிதிபோய்க் குடகடல படிநதான
மிடைநத கங்குலிற்பலாதிபுண டிருடபடு விடியல.

(இ-ள்.) உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலையடைந்து,
கால்கள வருந்தும்படி தொடங்கிய பிரதக்ஷணங்கள் நூறுஞ்செய்து முடித்து,
பரவீய சிவநத கிரணங்களையுடைய சூரியன் மேற்கடலிற்சென்று அஸ்தமித்
தால, நெருங்கிய [இருளாகிய] இரவில் கனிவாக்க முதலியவற்றைப் புசித்து,
இரவு நீங்கிய விடியற்காலத்தில் எ - று. (௩௩௩)

வைத்த பூரண மணிகுடம பரப்பிய நெல்லோ
மய்தத நானமறை யவாக்கென வுதவிமற் றவாகுரு
மெய்தத சிநதையிற் போசன மளித்தபின் விருப்பாற்
பத்த ரோடிருந் தினிதெனப் பாரணம் பயிலவார.

(இ - ள்) ஸ்தாபித்துவைத்த இரத்தினமயமான பூரண குமபத்தைப்பாப்பி
வைத்த நெல் முதலியவற்றுடன், நான்கு வேதங்களையுணராத வேதியாகளுக்கு
உரித்தென்று தானங்கொடுத்து, அவ்வந்தணருக்கு உண்மைதங்கிய மனதோடு
திருவமுது கொடுத்த பின்னா, சிவனடியவருடன் கூடியிருந்து ஆசையோடு
பாரணஞ் செய்வான்கள். எ - று. (௩௩௪)

அரிதி னிப்படி. நோற்றன னத்திரி முனிவன்
விரித ருங்கலைச சநதிற பயநதன் ன் விரிபுன
புரிச டைததுரு வாசனை மகவெனப் புரநதான்
வரிய ராவணிந தோனடி கடைமுறை வதிநதான்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக அத்திரிமுனிவா இவ்விதத்தை அரிதாக அருஷ்
டித்து, பரந்த ஸோடஷ்கலைகளையுடைய சந்திரனைப் புதலவளையப் பெற்றனா.
முருக்கி விரிந்த சிறு சட்டையையுடைய துருவாச முனிவரைப் புத்திரராகவளித்
தனா. கீற்றுக்களமைந்த சரீர்பத்தை ஆபரணமாகவுடைய சிவபெருமானடி
களைத் தேகாரதியத்தில் எய்தினா. எ - று. (௩௩௫)

உநதி யங்கம லாலயந் தொருவீனோற் றுலவா
வந்த ணத்துவ மடைந்தன னளையைய மதியோ

னிந்த நோன்பிழைத திருநிதி சிறந்தன நெந்தை
தந்தி மாமுக னருளொடு மரசொடுஞ் சரிப்பான்.

(இ-ள்) திருமாலின் அழகிய உருதிகமலத்தை வாசஸ்தானமரிகவுடைய
ஒப்பற்ற பிரமண இவ்விரதத்தை யறுவடித்து, கெடாத பிராமணத்துவத்தைப்
பெற்றான். அளகாபுரித் தலைவனாகிய குபேரன் இந்த விரதத்தையறுவடித்து,
பெரிய நவநிதிகட்கிறைவனாய், எமது தந்தையாகிய விராயகப்பெருமான் திரு
வருளால், தலைமையாகச் சஞ்சரிககினான். எ - று. (௩௩௬)

தேவ ரெனபவர் முனிவரா யாவருந் திரைநீர்ப்
பூவ மமபடு மாககளு நோற்றனா பொருகோட
டாவு யாததரு ளெம்பிரா னருமறைக கெட்டாச
சேவ டித்துணை படைநதனா திருவருட சிறப்பின.

(இ - ள்.) தேவாகளென்று சொல்லப்பட்டவாகளும் முனிவராகளுமாகிய
எல்லோரும், அலைகள் பொருந்திய கடல்குமுத பூமியிலுள்ள மாநாடரும் இவ
விரதத்தை நோற்றவர்களாகி, போராசெய்யக் கொம்பிணையுடைய இடபக்
கொடியையுடைய எமது சிவபெருமானது திருவருட பெருக்கத்தால், அவ
விறைவருடைய, வேதநகக்குமெட்டாத சிவந்த உபய பாதங்களை யெய்திந்
கன். எ - று. (௩௩௭)

எருதை தந்திமா முகவனுக் கினமொரு விரதஞ்
சிறதை கூாதரு விராயக சதாத்தியாந் தினத்தின
முருது நைத்திடு வரனமுறை துமபிமா முகனைத்
தந்து சுற்றிய மணிசகுட மீதுறத் தந்து.

(இ - ள்.) ஏருதையாகிய விராயகப்பெருமான்களுரிய மற்றொருவிரதமுள்
ளது. மனங்களிகத்தக்க விராயக சதாத்தியாந் தினத்தில, முற்கூறிய
சிவாகம விதிப்படி, யானைமுக விராயகப்பெருமானை, தூல்கள் சுற்றிய இரத
தின குப்பத்தின்பேரில ஆவாகன (முதலியன வரிசைபெறச்) செய்து. எ - று.

பத்தி ரங்கண்மூ வேழிறை நீருவடி பரவிச
சித்த மெனபுறக் குழைந் வஞ்சகனை செய்யா
வுயத்த தீங்கணி பண்டமற் நினையன வுலகதே
யத்த னுலையந தொழுதுமீண் டிருடபொழு தகற்றி.

(இ - ள்.) கணேசப்பெருமான திருவடிகளில் இருபத்தொரு வகைப்பட்ட
பத்திரங்களினால் அர்ச்சனைசெய்து, மனங்களிந்து எஜமாயுள்ள நெகருவிட்
டுருகத் துதித்து, பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலை யடைந்து
வணங்கித் திரும்பி, நவோதித்த இனிய கனிவாகக் முதலியவற்றைப் புசித்து
இராப்பொழுத்தைக் கழித்து. எ - று. (௩௩௯)

கும்ப மும்பொதி யாடையும நெற்பொரிசு. குவையும
விமப மும்பெற வேதிபாக கீருதுள விருப்பபற
றும்பி மாமுகந் நெருதுபின பாரணந் துயப்பா
ரிமபா வாழ்ந்துசென றுங்கவன பத்ததுவீந் திருப்பார்.

(இ - ள்.) பூரண குடமும் அதிற்சுற்றிய வஸ்திரமும் நெற்பொரிசு குவி
யலும் திருவுருவமுமாகிய இவற்றை ஆசையோடு அந்நணருக்குப் பெறுமபடி
கொடுத்தி, யானைமுக விராயகப் பெருமானை வணங்கி, அதன்பின்னர், பாரணம்

புசிப்பவர்கள் இவ்வுலகத்தில் (சகல பாக்கியங்களோடும்) வாழ்ந்து (தேகநாதத் தில) அவ்விராயகப்பெருமான் பதவியிற்சென்று வாழ்ந்திருப்பார்கள. எ - று.

கீற்றி எம்பிறைச சடிலியு மரகதங் கீளைத்துக்
தோற்றி எங்கொழுந தனையநுங் கயிலையிற் றென்னுட்
சாற்றி னககவ ரூடலுந தனி முதற நேவா
போற்றி ளநதளி ரடியின ளினையன புகலவாள்.

(இ - ள்.) பிளவுப்பட்ட இளம்பிறைச் சந்திரனைச் சடையிலுடைய சிவ பெருமானும், மரகதமணியானது கப்புவிட்டுக் கிளைத்தெழுந்த இளங்கொழுந்து போன்ற [பசுநிறத்தங்கிய] உமாபிராட்டியும், முன்னொரு காலத்தில் திருக்கலையகிரியில் [கவறு] சொக்கட்டாளுடவும், ஒப்பற்ற முதற்பெருங் கடவுளாகும் துதிசெய்யும் மாநதளிர்போன்ற திருவடிபையுடைய உமாதேவியார இவ்வாறு சொல்கின்றனா. எ - று. (நசக)

ஏற்றி நுநதவ ணுடலு மெம்பிரா னிருவேந
தோற்பு வெல்வது சொல்பவா யாரென லோமெ
பாறபெ ருநகடற பாம்பனைப பனித துழாய்ப படலைச
சூறப சுமபுய லாங்கவ னெயதினன றெழு வான.

(இ - ள்.) எமது தலைவரே! தேவரீரும் அடியாளுமாகிய நாமிருவரும் இங்கே இணங்கிச் சூடாவும், நமமுடைய தேரலவியையும் வெற்றியையும் எவா சொல்லற்குரியவென வினாவும், பெரிய திருப்பாற்கடல் சேஷ சயனத்திலுள்ள குளிராச்சித்தங்கிய துளசிமாலையணிந்த பசிய சூலகொண்ட மேகம போன்ற சரிய திருமால் அச்சமயத்தில் வணங்குமபடி அங்கெய்தினா. எ - று.

அனைய னெய்தலு மெம்பெரு மாட்டியு மாலம
புனைக ளத்தலு மாங்கவன் சான்றெனப புகல
நனை நுநதுழாய் நாயக னிருநதன னயநத
வினையி ணுடினா தோற்றன னெனனையாள விமலன்.

(இ - ள்.) அத்திருமால் அடையவும், எமது பெருமாட்டியாகிய உமாதேவியும் ஆலால விஷந்தங்கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானும் திருமால் சாட்சியெனக் கூற, குளிராச்சித்தங்கிய மண்பொருந்திய துளவமாலையணிந்த திருமால் சாட்சியாகவிருந்தனா. இருவரும் நயதிப்படி சொக்கட்டா ணுடினா. என்னையாளாகவுடைய சிவபெருமான தோலவியெய்தினா.

முகிழ்தத மூரல ளெம்பிரான றிருமுக நோக்கி
நெகிழ்தத சிந்தைய ணிமலரீ தோற்றனை யெனலு
நகைத்து நாயகன் கட்டகடை மான்முக நடத்த
வகுத்த வாகுமு றோற்றனை யென்றன் மாயோன்.

(இ - ள்.) அரும்பியதந்த பந்தியையுடைய உமாதேவியார் எமது சிவபெருமான் திருமுகத்தைப்பாத்து, உருகிய மனமுடையராய இறைவரே! தேவரீர தோற்றிரெனக் கூறவும், சிவபெருமான் புன்னகையருடயி, திருமால் முகத்திற் கடைக்கனோக்கஞ் செய்யவும், திருமால் வகைப்படுத்திய மண்ட கூந்தலையுடைய உமாபிராட்டியாரே! நீர்தாம் தோற்றிரென்றனா. எ - று. (நசக)

மாய னவ்வுரை வழங்கலும் வரைபயந் தளித்த
நூய மென்கொடி வெருண்டன ளிருங்கமை துறந்தாள்
சேய ரித்தடங் கட்புனல சிந்துபு சித்திப
போய ரிச்சிலம் பரற்றுற நடந்தனள் புகுந்தாள்.

(இ - ள்.) திருமால் அவ்வார்த்தை சொல்லவும், இமாசலமன்னன் பெற்
றெடுத்த புனிதமாகிய மெல்லிய கொடிபோலும் உமாதேவியார் கோபன
கொண்டவராகி, சாந்த மொழிந்தவராய், செவ்வரிபடாந்த பரவிய கண்களில்
நீர் துளித்து, பால்கள் சிந்திச் சிலம்புகளொலிக்க நடந்து சென்றனா. ஏ - டு.

நோக்க நோக்குற விருந்தனை நோக்கின துவலாய்
வாக்கி னொன றுநின் மனத்தினொன் றுமென வலித்தாய்
பார்க்கு ம்பபுல னிழநதுவெம பாந்தளிற் பலவாய்ப்
போக்கு மூழிபல் கழித்தியென் றுரைத்தனள் பூவை.

(இ-ள்.) திருமாலே ! கண்கள காணவீற்றிருந்தனை. கண்டதைச்சொல்லா
யாயினே ! உன வாக்கிலொன்றும மனத்திலொன்றுமாக மாறுபட்டனே ! அத
னால் நீ காணத்தக்க கட்புலனிழநது பாம்பாகி, பலவாய்க் கழியும் பல ஊழி
காலங்கள் கழிக்கக்கடவாயென்று சபித்தனர். ஏ - டு. (௩௪௬)

மொழிந்த வீற்றிடை முளரிபூத தெழுமகழ யுருவங்
கழிந்தொ ராயிர மியோசனை நெட்டுடல காடடிக்
குழிந்த கட்புல னிலனெனக் கொடியவெம பசிதீரந்
தொழிநது ருவரிப பாந்தளாய்க் கிடந்தன னுயங்கி.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சபித்த விறுதியில், தாமரைபூத்து விளங்கும் கார்
மேகம்போன்ற உருவம் நீங்கி, ஓராயிர யோசனை நீளமுள்ள உடலைக்கொண்டு,
குழிந்திருக்கும் விழிகளற்றவராய், மிக்க கொடிய பசிநோய் நீங்கப்பெறாத
வரிகளையுடைய சாப்பமாகி மனத்தளாச்சி யெய்தியிருந்தா. ஏ - டு. (௩௪௭)

ஏங்கு சிந்தையன் வெருவரு முளத்தின் னெந்நீர்
தேங்கு கண்ணின்ன் செய்யுமா நேதெனத் தேராத்
தாங்கு செஞ்சடை யரனடி தாழநதன னெடுமா
லாங்க தற்குநீ யஞ்சலை யெனச்சிவ னருளவான்.

(இ - ள்.) திருமால் ஏக்கமுற்ற எண்ணமுடையவரும், அச்சமுள்ள மன
முடையவரும், சிந்துகின்ற துக்கநீர் தேக்கெடுக்கும் விழிகளுடையவருமாக,
செய்யும் வகை யாதென்றாலோசித்து, செவ்விய சடைமுடிதாங்கிய சிவபெரு
மானைத் திருவடிகளிற் பணிந்தனர். அப்போது சிவபெருமான் நீ அதற்குப்
பயப்படவேண்டாமென்று திருவாய்மலாந் தருளினா. ஏ - டு. (௩௪௮)

ஆவ ணித்தனித் திங்களி னைங்கரக் களிற்றி
னோவ ருந்தனி விரதமோர் துறவருஞ் சதுர்த்தி
மேவு மததனி விரதநீ விருப்பொடு நோற்பிற்
நேவி சாபரீத் தொழிதரு முன்னுருச சிறப்பாய்.

(இ - ள்.) ஆவணியாகிய வொப்பற்ற மாதத்தில வரும் சதுர்த்தியாகிய
திதி, ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய யானைமுக விராய்கப்பெருமன்னது அன்பக்
லாத விரதமென்று தெளிந்தது, அப்படி வகுக்கின்ற அநதச் சிறந்த விரதத்தை நீ

அன்புகொண்டு அதுஷ்டிப்பாயாகில், நமது உமாதேவியின் சாபமும் அகன்று போம். உனது பண்டைய வடிவத்தையும் பெறுவாய். எ - று. (௩௪௯)

எனமொழிந்தரு ளெம்பிரான் நிருவரு ளிப்பற்றிப்
புனந் துநதுழாய்க் கண்ணியோ னேறறனன் பொறிப்பாம்
பனைய மெய்யொழிந் தலாந்தெழு தாமரை மலாநத
கனைக ருங்கடற காராமழை நிகாததனன கண்ணன்.

(இ - ள்.) என்று நிருவாய்மலாநதருளிய எய்து சிவபெருமான் நிருவருளினால், அவ்விரத்ததை முயன்று, நறுமணங்கமழுந் துளசிமாலையணிந்தவராகிய திருமால் அதுஷ்டித்தவராய், புள்ளிகளையுடைய பாம்பைப்போன்ற சாபவுடல் நீங்கப்பெற்று, தாமரைகள் இதழ்கள விகசித்தலாநத, சத்திக்கின்ற கடல் நீரைப்பருகிய சூற்கொண்ட காரமேகடபோன்றவராயினான். எ - று. (௩௫௦)

இழைக்கு நோன்பிது நோற்றன ரிலங்கொளிக் கயிலைப்
புழைக்க ரத்தனை விண்ணாவ ரருசசனை புரிந்தார
தழைச்செ விசகிது புகாழுகத தைங்கரத தநதி
விழைத்த சிந்தையி னடித்தனன விண்ணவா வியந்தார.

(இ - ள்.) திருமால் அதுஷ்டித்த இவ்விரத்ததைப் பிரகாசிக்கின்ற ஒளி தங்கிய திருக்கலையகிரியில் துதிககையையுடைய விராயக்ககடவுளைக் குறித்துத் தேவர்கள் அதுஷ்டித்துப் பூசை செய்தார்கள். தழைத்த செவிகளும் சிறு புள்ளிகள் பொருந்திய முகமும் ஐந்து திருக்கரங்களுமுடைய விராயக்ககடவுள் விரும்பிய மனதோடு நடனஞ் செய்தான். தேவர்கள் தரிசித்து அதிசயித்தார்கள். எ - று. (௩௫௧)

தூங்கு பண்டியுந் தொளைபடு துதிககையுங் கரத்ததுந்
தாங்கு பண்டமுந் தண்டைபம பியருநந் தாளு
மாங்கு நோக்கின னகைத்தன னம்புலி உகடவு
டேங்கு சீற்றமிக கெழுநதனன கரிமுகச சிறுவன்.

(இ - ள்.) சரித்தவயிறும், துவாரம்பொருந்திய துதிககையுடன், திருக்கரத்திலேந்திய மோதகமும், சத்திக்கிறை தண்டையணிந்த சிறிய பாதங்களும், ஆகிய விவற்றைத் தரிசித்தவனாய்ச் சந்திரன் நகை செய்தான். யானை முகமுடைய விராயகப்பெருமான அதுகண்டு கோபமிருந்து சந்திரனை எதிர்த்தருளினான். எ - று. (௩௫௨)

என்னை நோக்கினை நகைத்தனை திங்கண்மற் றிதுநா
ளுன்னை நோக்கின ருறப்பழி பாதக முற்றந்
கினன லங்கடற படிந்திட ரொழிந்தில ராகித்
தொன்னி லத்தவா நகைதரக் கறங்கெனச சுழல்வார்.

(இ - ள்.) சந்திரா! நீ நம்மைப்பார்த்து நகைத்தனையாகையால், இந்நத்தினத்திலே உன்னைக் கண்டவர்கள் அடையாத பழி பாவங்களை யடைந்தவர்களாய்த் துக்க சாகரத்தில் மூழ்கி யிடையூறு நீங்காதவர்களாய், பழமையாகிய நிலவுலகத்தார் சிரிக்கும்படி காரற்றடிபோலச் சுழல்வார்களாக. எ - று. (௩௫௩)

என்று ரைத்தன னைங்கரத் திபழுகக் கடவு
என்று ரைத்தன வந்நதில னாகியாப் புரக்குந்

ரூன்றெ தெத்தவ னாவணிச சதுர்த்தியிற் குடபா
னின்னெ முந்திடு மிளமபிசை நோக்கின னின்றன.

(இ - ன்.) என்நிவ்வாறு, ஐகது திருக்கரங்கனையும் யானே முகத்தையு
முடைய விநாயககடவுள் சபித்தனர். ஆவ்வாறு கொடுத்த சாபமொழிகளை
யுணராதவராய், கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகவெடுத்த திருமால் ஆவணி
மாச சதுர்த்திதிதியில் மேற்குத் திக்கினின் மூதயமாகும் நானகாம் பிறையைப்
பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். எ - று. (௩௩௪)

ஆத லாலவற் கெய்திய வருமபழி யுரைக்கே
தீது தீராதொழி துவாரகை யெனுநதிரு நகரின்
மாத லம்பொதுக் கடிநதுல களிகுருநான் மனுநூ
லோது சத்திர சித்துவென் பானுள னொருவன்.

(இ - ன்.) அப்படிப் பார்த்ததால் அவருக்குண்டாகிய அரிய பழிகளைச்
சொல்லுவோம். குற்றநதீராதொழிந்த துவாரகையென்னுந் திருநகரத்தில
பெரிய பூமி முழுவதையும் பொதுத்தனமை நீங்கி உலகத்தை அரசு செய்யுங்
காலத்தில், மனுமுறையை நன்றாக ஒதியுணர்ந்த சத்திரசித்தென்று ஒரு மன்
னவனிருந்தான். எ - று. (௩௩௫)

அணைய னாங்கணுற நரநாத தவரொளி விரிகுரு
துணைப சுமபரித தேருடைச சூரியற ரெழுது
வணைசி மந்தக மணிதரப பெற்றனன் மன்னன்
நினமு மெண்கலப பசும்பொனாங் கதுதரச சிறந்தான்.

(இ - ன்.) அந்தச் சத்திரசித்துவெனும் மன்னவன், சூரியஹலகடைந்து,
ஆசாயத்திற்பாரந்த வொளியை வீசும் நெருங்கிய சப்தாவென்னும் பச்சைக்
குதிரை பூட்டிய தேரையுடைய சூரியனே வணங்கி, அவங்காரமாகிய சிமந்தக்
மெனும் ஓர் மணியை அச்சூரியன் கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டான். அது
தினந்தோறும் எட்டுக்கலம் பசும்பொன் கொடுத்துவரச் சிறப்பெய்தினான்.

மணியி னால்வளம் பெறப்பெறு மன்னனை வாவென்
றணிம திற்பெருந துவாரகை யமாந்தரு ளமலன்
பணிப னிகுடை யாங்கவன் றனிமுகம் பாராத
தணிவில சீராதரு சிமந்தகந் தருதியென றுரைப்ப.

(இ - ன்.) மணியினாலே செலவமடையப் பெற்றுள்ள சத்திரசித்துவை,
அழகிய மதிவகுந்த சிறந்த துவாரகையில் வீற்றிருக்குங் கண்ணபிரான் வருக
வென்றழைத்து, அவ்வன்மே வந்து பணிந்த சத்திரவட்டக் குடையையுடைய
அமயன்னவனது ஒப்பற்ற முகத்தை நோக்கி, ஒழியாத செலவத்தைத் தரும்
சிமந்தக் மணியை யெமக்குத் தருகவெனக் கேட்க. எ - று. (௩௩௬)

தெய்வ மாமணி யான்றரச சிந்தில செங்க
ணைய யான்றரி பிழைவருங் கேட்கலை யகல்வான்
வெய்ய வனறிரு வருப்பிரி விதனை வீணடல்
செய்ய தனறென மறுத்தனன் சத்திர சித்தன்.

(இ - ன்.) செந்தாமரைபோலும் கண்களையுடையவரே! தெய்வீகப்பொருள்
திய சிறந்த அந்த மணி நான் கொடுக்க எளிதல்ல. அப்படி யான் கொடுப்பி

ஹம் தவஹண்டாகும். அதனைக் கேட்கவேண்டாம். பரந்த் ஆகாயத்திற் சஞ் சரிக்குஞ் சூரியனுடைய திருவுருவத்தில் ஒரு பாகமாகும், ஆதலால் இதனை நீர் விருப்புவது சரியன்றென்று தடுத்துச் சொன்னான். எ - று. (௩௫)

தருதி யேஸது பெறுகுது மன்றெனத் தடுத்தார்
கருதி லேமது போதியென் றுரைத்தனன் கமலத்
திருவி னாயக னுங்கவன் போயினன் றிகழும்
பருதி வானவன் மணிதரப பலவளம் பயந்தான்

(இ.ள்.) அந்த மணியைத் தருவாயாகில் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். அல்ல வென்று தடுத்தால் அதை நாம் நினைக்கமாட்டோம். செல்லுகவென, தாமரை மலரிலுள்ள திருமகள் கொழுனாகிய திருமால் கூறினர். பிரகாசிகளும் சூரிய பகவான் சிமந்தகமணி கொடுக்க, பல ஐசுவரியங்களைப் பெற்றவனாகிய சத்திர சித்த போய்விட்டான். எ - று. (௩௬)

வளசசெ ருக்கினற் றெய்வமா மணியினைப் பின்னோன்
களத்தி லாரமிட் டணிந்தன னவனெழில காண்பான்
றளப்பெ ரும்படைத தானையோர் சூழுவரத தமபி
யுளத்தி னோங்கிப பரியுகைத் துயாவன மடைந்தான்.

(இ.ள்.) சத்திரசித்து, தன்செல்வச்செருக்கால், தன் தம்பி (பிரசேனன்) அழகைப் பார்க்கும்பொருட்டு அதெய்வமணியை அவன் கழுத்தணி மாலை யிற் கோத்தணிந்தான், அவ்விளையவன் கூட்டமாகிய சிறந்த ஆயுதங்களை யேறதிய சேனைகள் தன்னைப் புடை சூழும்படி மகிழ்வுற்ற மனதோடு குதிரைமீதேறிக்கொண்டு பெரிய வனத்தை யடைந்தான். எ - று. (௩௭)

அருவி மால்வரை யருகுசென் றடைந்தனன் வேட்டத்
தொருவி நீத்தன சேனைதா னொருவழித் தணந்தா
னிருவி மால்வரை கன்முழை யெரிவிழிப பேழ்வாய்ப்
பொருக டுஞ்சினக் கோளரி யெதிராததப் பொழுதின.

(இ.ள்.) அருவியாறிழியும் பெரிய மலையருகே சென்று சோந்தான். வேட்டையாடுகையில் சேனைகள் தன்னை நீங்கிப் பிரிந்துபோயின. தான் மற்றொரு வழி போயினன். துணைதாள்களையுடைய அப்பெரிய மலையின் அகன்ற குகையினின்றும் தீச்சிறதும் விழியையும் பெரிய வாயையும் போர செய்யத தக்க கடுங்கோபத்தை யு முடைய ஒரு சிங்கம் அப்பொழுது எதிராதது. எ - று.

காலை யாதவன் கதிரொளி பரப்பிய கழுத்தின்
மாலை மாமணி நோக்கிய வாளரி மடங்கல
வேலை வெஞ்சின மீககொள வேந்தனைப் பாய்ந்து
கோல வெம்பரி கிழித்துடன் கொண்டதம மணியை.

(இ.ள்.) பாலசூரியனது கிரணங்களைப் பரப்பிய அவன் கழுத்திலுள்ள மாலை யிலமைந்த சிமந்தக மணியைப்பார்த்த அவ்வாண் சிங்கமானது, கடல் போலும் பெருங்கோப மிகுநிக அம்மன்னவன்மீது பாய்ந்து அழகோடு கூடிய வேகமுள்ள குதிரையைக் கிழித்துப்பிளந்து அவன் தரித்திருந்த மணியைப்பற்றிக்கொண்டது. எ - று. (௩௮)

எடுத்த மாமணி யுடன்செலு மடங்கலை யெதிரந்து
கடுத்த வெஞ்சினக் கவிழ்தலைச சாம்பவன் காணு

விடுத்த வள்ளுகிர்த் தடக்கையால் வெரிறுறப் பிடித்துப்
படுத்தி மாமணி பறித்தனன் பாதலம் படர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பற்றிக்கொண்ட சிறந்த சிமந்தகமணியோடு செல்லுஞ் சிங்கத்தை, கொடுமை தங்கிய கடுங்கோபமும் கவிழ்ந்த தலையுடைய சாம்பவன் நேரே கண்டு, பிரிந்திருக்குங் கூரிய நகங்களை யுடைய தன் விசாலமான கைகளால் அச்சிங்கத்தின் முதுகைச் சேர்த்துப் பற்றித் தரைமேல் வீழ்த்தி, அச் சிமந்தக மணியைப் பற்றிக்கொண்டு பாதல லோகத்திற்குப் போயினான். ஏ - று.

படர்ந்து பாதலம் புகுநதனன் சாம்பவன் பரிவான்
மடநதை யின்றநு ளொருதனி மகவுகண் வளரு
றுடங்கு தொட்டிலுட் டேக்கின னோக்கினன் களிப்பான்
மிடைநத பலகதிர் மணியினால் வினைவதொன் றறியான்.

(இ - ள்.) அச்சிமந்தகமணியால் நடக்கப்போவதை அறிந்துகொள்ளாதவனான சாம்பவன் சென்று பாதல லோகஞ்சேர்த்து, ஆசையோடு தன் மனைவி பெற்ற ஒப்பற்ற ஒரே குழந்தை நித்திரை புரியும் அசைநதுகொண்டிருக்கும் தொட்டிலிற் கட்டிப்பார்த்து மகிழ்வானாயினான். ஏ - று. (௩௪௪)

வெம்பு கானிடைப் பரிவிடு வேட்டமேற் சென்ற
தமபி பெய்தில னென்கொலோ வெனயனந தளரப்
பம்பு சேனையோர் வன்மெலாந துருவினா பார்த்தா
ரமபொன் மாமுடி யரசனைக காண்கில ரகன்றார்.

(இ - ள்.) வெப்பநதருக காட்டிலே குதிரையைச் செலுத்தி வேட்டைமேற் சென்ற நமது தலைவரின் சகோதரா வந்திலவே. என்ன காரணமோவென்று மனநதளாவெய்த, நெருங்கிய சேனைகள் காடு முழுவதும் தேடிப்பாராதார்கள். அழகிய பொன்னாற் செய்யப்பட்ட சிறந்த கிரீடநதிரித இளவரசனைக் காணாதவராய்த் திரும்பிப்போனார்கள். ஏ - று. (௩௪௫)

எதிரு முன்னவற் கெதிர்ந்தன ரெம்பியோ வென்ன
வதிரு மாடரு விப்பொருப படவியு மடைநத
வெதிர சைநதிடு சாரலும வெள்ளிடைப பரப்புங்
கதிரசெய் மாமுடி வேநதனை நேடலுங் காணேம.

(இ - ள்.) திரும்பும்போது, எதிரே வந்த மூத்தோனாகிய சததிரசித்து என்ற தமயன், என் தம்பியைக் கண்டரோவெனக் கேட்க, அதிர்ந்தோடும் அருவியையுடைய மலைசார்ந்த காட்டிலும், அம்மலையினருகிலுள்ள மூங்கில்கள் அசைநதுகொண்டிருக்கும் சாரல்களிலும், வேறாயுள்ள வெளியிடங்களிலும், ஒளிவீசுஞ் சிறந்த கிரீடமணிநத உமது தம்பியைத் தேடியுங் காணப்பெற்றிலோம். ஏ - று. (௩௪௬)

என்று ரைத்தசொற் செவித்தொளை யெரிநுழைந் தென்னச்
சென்ற முறபடத் தீத்தலுஞ் சிந்தைவெந துருகி
யொன்று ரைத்திலன் வெயாத்தன னயாததன னுலவா
நின்று யிர்த்தனன் கண்கணி ருவடடெழ நின்றுன்.

(இ - ள்.) என்நிவ்வாறு சேனைகள் சொல்லிய வார்த்தையானது, செவித் தொளையில் தீயானது புகுநததுபோலச் சென்று, தீப்பற்றியதுபோலச் சுடவும்,

மனம் வெந்துருகி ஒன்றும் சொல்லாதவனும், வியர்வரும்பிச் சோர்வெய்தி ஒழியாத பெருமூச்சு விடுவனாய்க் கண்களில் துக்கக் கண்ணீர் ஊற்றெடுக்கும் படி யிருந்தான். எ - று. (௩௬௭)

என்னு யிர்த்துணைத் தம்பியை யின்னுயி ரொழித்து மன்னு மாமணி கவர்ந்தனன் மழைமுகில் வண்ணன் பின்னொ ருத்தரீங் கிதுசெயப் பெறுகிலா பெருநீர்த் தொன்னி லம்புரப் பவற்கிது பிழையெனச் சொற்றான்.

(இ - ள்.) எனது உயிர்த்துணைவனாகிய இளவலை இனிய உயிர் செகுத்து, நூற்கொண்ட மேகம்போலும் நிறந்தவகிய கண்ணனே நிறந்த சிமந்தகமணியை அபகரித்துக்கொண்டான். வேறெவரும் இப்படிக் கொல்லத்தக்கவாகளல்லர். பெரிய கடல்கூழ்ந்த பழைய உலகத்தைக் காக்கும் மன்னவனுக்கு இது தவறு பாடாகுமென்று சத்திரிசித்து சொன்னான். எ - று. (௩௬௮)

இதுவு ணாந்தன னுயிர்புரந தெழுமுகில் வண்ணன் கதுமெ னப்புருந் தவன்புகு நெடுவரைக கானிற குதிரை பின்குளம் படிச்சுவ டோராதனன் குறுகி யதிராம ணிக்கழ லரசுபட் டுழிப்புகுந் தறிந்தான்.

(இ - ள்.) இவன் கூறிய வார்த்தையை, சீவாகளைக் காக்கும் மேகவண்ண னாகிய கண்ணபிரான் தெரிந்தது, அந்தப் பிரசேனெனப்பவன் வேட்டைக்குப் போன பெரிய மலையையுடைய காட்டில் அதிலிரைவாகச் சென்று, குதிரை யின் குளம்புச் சுவட்டினைக் குறியாகப் பார்த்துக்கொண்டுபோய் நெருங்கி, சத்திக்கின்ற நவரத்தினங்கள் பதித்த வீரக்கழலணிந்த அம்மனவன் இறந்த விடத்திற் சென்றுணர்ந்தார். எ - று. (௩௬௯)

வயங்கு யொன்முடி பூழ்தியிற புரண்டதும வயிரத் தயங்கு திண்புயம் வகிபடப பிளந்ததுந் தரைநீத் தியங்கு சோரிசோரந் திழிவது நோக்கின னிவனைப் பயம்ப டாதிது செய்ததா ரெனமனம் பணித்தான்,

(இ - ள்.) பிரகாசுக்கும் பொன்னுலாகிய கிரீடமானது புழுதியிற் புரண் டெள்ளையும, வீரத்தன்மைவாய்ந்த வலிதங்கிய தோளானது பிரிவுபட்டுப் பிளந்துள்ளதையும், தசைகளிவிட்டுப் பெருகுகின்ற இரத்தம் பரவியோடுவதையும் பார்த்து, இரத்தப் பிரசேனைப் பயமில்லாமல் இப்படிக்கொலைசெய்த வன் யாவனென்று மனங்கொற்றான். எ - று. (௩௭௦)

மாய னத்தலை நின்றகன் றேகிவா ளெயிற்றுச சீய வளஞ்காச செம்புனற் சுவட்டடி தெரிய வாய வெஞ்சின மடங்கலகொன் றதுவென வறிந்து சீய வளஞ்காக கோளரி யிறந்துழிச சென்றான்.

(இ - ள்.) கண்ணபிரான் அவரு நின்றும் அகன்று சென்று, வாட்படை போலும் கூர்மைவாய்ந்த பற்களையுடைய சிங்கத்தின் கூரிய நகங்களோடு கூடிய உதிரந்தோய்ந்த அடிகளின் குறி தெரியவும், அந்தக் கடுங்கோபமுடைய சிங்கத்தான் கொன்றதென்றுணர்ந்தது, அக்கொடிய சிங்கமானது இறந்துகிடக்கும் இடத்திற்குப் போயினா. எ - று. (௩௭௧)

இறந்து நீங்கிய கோளரி நோக்கின னிதனை
மறந்து றந்துயிர செகுத்ததா ரெனமனத தளநதான்
புறந்திரிந்தன னுளியவெம போத்தடி போகக
சிறந்த சிந்தைய னுங்கதன் சுவட்டிடைச் சென்றான்.

(இ - ள்) உயிர் நீங்கிக்கிடந்த சிங்கத்தைக்கண்டு, இதனைக்கொடுமைக்குப் பயப்படாதவர்களாய உயிர்தொலைத்தவர்கள் யாரென்று, மனதிற்கருதியவராய வெளியே யுலாவுகையில், அங்கே கொடிய ஆண கரடியின் அடிச்சுவட் சென்றிருப்பதால், மேம்பட்ட ஆலோசனையுடைய கண்ணபிரான் அச்சுவட்டின் வழியே சென்றனா. எ - று. [உளியடக்கரடி.] இங்கே சாம்பவன். (௩௩௩)

சென்ற போத்தடி நெடுவனப் பிலத்துழைச் செல்ல
வொன்றி யூடுபுக குறற்கரும பாதலத் துறறு
னன்று தொடடி-லுட் கேகிய சிமந்தக மதனைக
கன்று சிந்தையிற பறித்தனன் கடனிறக கடவுள்.

(இ - ள்.) கடல நிறங்கொண்ட கண்ணபிரான், நடந்திருந்த கரடியின் அடிச்சுவட்டின் வழியே அக்காட்டிலுள்ள பிலத்துட பிரவேசித்துப்போய், ஒருவரும் அடைதற்கரிய பாதலலோகமெய்தினா, அப்பொழுது தொட்டிலிற் றொங்கவிட்டிருந்த சிமந்தக மணியைக் கோபங்கொண்ட மனத்துடன் பறித்தெடுத்தனா. எ - று. (௩௩௩)

தூங்கு தொடடினின் றுட்டிய கரிமுழைச் சேடி
யோங்கு நெஞ்சின ளரற்றினன முனறிவீழ்ந திரங்கி
யோங்கு வெங்குர லுணர்ந்தன சாம்பவ னுறறான
வீங்கு வெஞ்சினத் திருவாங்கும விளைந்தன வெம்போர்.

(இ - ள்.) அசைத்துக்கொண்டிருக்கும் தொட்டிலிற்ருகே நின்று அதனை யசைத்துக்கொண்டிருந்த சுருண்ட கூந்தலையுடைய தாழியானவள, ஏகக்மெய்தின் மனமுடையவளாகிப் புலப்பினா. முற்றத்தில வீழ்ந்து வருந்திக் கதறுங்கொருலைச் சாம்பவனநின்று ஆங்கெய்தினா, மிக்க கோபமுடைய இவ்விருவீராகும் கொடுப்போ ரிகழ்ந்தது. எ - று. (௩௩௪)

ஒய்யெ னபபுகு மிருவரு மொனபதிற றிரட்டி
வைகல வெஞ்சமா விளைத்தனா சாம்பவன மருளாச
செய்ய சிந்தனை தெரிந்தன னுலகெலார் தித்குரு
மைய னுங்கொலென் றயிரத்தன னடைந்தன னசசம.

(இ - ள்.) விரைந்து போசெய்யப் புகுந்த இரண்டுபேரும் பதினெட்டு தினங்களவரையில் கொடுப்போ செயதாக்கள். சாம்பவன மயங்கிச் செமமையாகிய அறிவினால் உலகத்தையெல்லாவா காக்கும் கடவுளோவென்று ஆலோசித்துச் சந்தேகித்துப் பயங்கொண்டனா. எ - று. (௩௩௪)

உந்தி யமபுயத் திருந்தல ருயிரெலா மளிகருந
தந்தை தந்தையென றுணர்ந்திலன் றுமறைத் தடங்கட்
பைந்து நூய்முடிப பாப்பனைப் பள்ளியெம பரணே
வந்தை கேளவரின் சரணமே சரணென வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) உத்திச் சமலத்திலிருந்து உலகங்களை யெல்லாம் படைக்கும் பிரமனுடைய தந்தையென்று தேவரீரை அறியாமற் போயினேன். தாமரை மலர்போலும் பரந்த விழிகளையும் பசிய துளவமாலையணிந்த முடியையும் சேஷ சயனத்தையுமுடைய எமது பரமனே! திருமகன் நாயகரே! தேவரீர் திருவடி னே கதியென்று நமஸ்கரித்தான். எ - று. (௧௭௭)

தானு வந்திடு தவத்தினுற் றனிப்பயந் தெடுத்த
தேனெ னுஞ்சிறு குதலையுஞ் சிமந்தக மணியு
ஞான நாயக பெறுதியென் றளித்தன நயப்பாற்
பூந னைந்தெழு துளவினோன் பூதலம புருநதான்.

(இ - ள்.) சாம்பவன், தான் விருப்பிய தவத்தினால் சிறப்பாகப்பெற் றெடுத்த தேனென்று சொல்லத்தக்க சிறிய குதலைச்சொல்லையுடைய (சாம்ப வதியெனும்) பெண்குழந்தையையும் சிமந்தக மணியையும், ஞான நாயகரே! பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசையோடு கொடுத்தனன். அழகிய தேனுடைத்தாழிய துளவமாலையணிந்த கண்ணிரான அவற்றைப்பெற்றுக் கொண்டு பூலோகமெய்தித் தமது துவாரகையைபடைந்தனர். எ - று. (௧௭௭)

புருநது சத்திர சித்தனை வருகெனப் புகன்று
திகழ்ந்த மாமணி கொடுத்தனன் சிமந்தக மணிபோ
யகன்ற வாரெறலா மருளின நவனுளத தடைத்தது
மகிழ்ந்தது மாமணி யொடுமபெற வளித்தனன் மகலே.

(இ - ள்.) துவாரகைக்கு வந்து சத்திர சித்தனை வருகவென வளித்தது, விளங் கிய சிமந்தகமணியைக்கொடுத்தது, அச்சிமந்தகமணிபோய நீங்கியிருந்த வகை யெல்லாங் சொல்லினா. அவற்றையெல்லாம் அவரசன் மனதிலுணர்ந்து மகிழ்வுற்றவனும், சிறந்த அம்மணியோடு (சத்தியபாமையெனும்) தன் புத்திரி யையுன்கொடுத்தான். எ - று. (௧௭௮)

சாம்பவன் சாம்பவதியெனும் புத்திரியையும், சத்திரசித்தது சத்தியபாமை யெனும் புத்திரியையும் முறையே கொடுத்தனா.

திரும கட்குநா யகனுமற் றுவணித திங்கள்
வருச துர்த்திபி னோககலு மிவ்வன மயங்கி
யிருநி லத்தினோ ரிகழ்ச்சிபெற ரெழுந்நதன னென்றாற்
பெருகு மாதவத துறையுளீர் காண்பரோ பெரியோரா.

(இ - ள்.) இலகருமி கணவராகிய கண்ணிரானும், ஆவணி மாசத்தில் வரும் சதுர்த்தி திதியிற் சுகிரனைப் பார்த்தவுடனே இவ்வாறு மயக்கமெய்தி, பெரிய பூலோகத்தாரால் அவமதி யெய்தினாரென்று சொல்லப்படுமாகில், மிக்க பெருந்தவ நெறியில் ஒழுகும் முனிவர்களே! பெரியோர் அதனைத்திற் சுகிரனைப் பார்ப்பார்களோ? எ - று. (௧௭௯)

இதனை மார்கழித் திங்களிற் சட்டியி னிழைத்த
விதிவ முக்குறு தன்பொடு நோற்பதும் விதியா
னுதி கொள் வேற்படை வசகிர மாலினோற ருதித்த
முதிாபெ ரும்புணிச சாகரங் கடந்தனன் முன்னான்.

(இ - ள்.) இவ்விரதத்தை மார்கழிமாச, ஷஷ்திதியிலும் ஆசமமுறை மாறாது அன்புடன் அநுஷ்டிப்பதும் முறையாகும். பூர்வத்தில் தர்மமொழியந்த வேற்படைதாங்கிய உச்சிரமாலியெனும் மன்னவன் அத்திதியில் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்துத் தனக்குச் சம்பவித்திருந்த முதிராத பெருவியாதியென்னுங் கட லேததாண்டினான். எ - று.

(௩௮௦)

அன்றி மைந்தரிற்சிறந்தன னவனிகாத் தளித்து
வெனறி வெண்குடை விளங்கினன் மென்மருக கனுக்குங்
குன்ற வெம்முலைத் திலோத்தமை மனையெனக் கொண்டா
னென்று மீறலாக கயிலைபெற நிருந்தன னின்னும.

(இ - ள்.) அன்றியும், புத்திரபாங்கியத்திற் சிறந்தவனும், உலகினைக் காவல் பூண்ட பொதுகாதது வெண்கொற்றக் குடையுடையவனும் விளங்கினான். நுண னிய இடையை வருந்தச்செய்யும் மலைபோலும் பூரித்த தனங்கனையுடைய திலோத்தமையை மனைவியாகக்கொண்டு, எககாலத்திலும் இறுதியில்லாத கைலாயபதவி யெய்தி இதுகாறும் அங்கே வீற்றிருக்கின்றான். எ - று.

உருக்கு செம்பொன்தொ தொழுகுபுன புரிசடை யுடையீ
ரருட்பெ ருங்கட லைங்கரன விரதமுற நறைந்தேந்
திருக்கு வெள்ளொயிற நசுராவெங் குலமுத மீர்
முருக்கு வேற்படையறுமுகற் குள்ளன மொழிவாம்.

(இ - ள்.) உருக்கிய செம்பொனப்போன்று நீண்டு முறுக்கிய சிறுசடை யையுடைய முனிவர்களே! பெரிய கருணைக்கடலாகிய விராயகப்பெருமான்விர தங்கள் முற்றுஞ் சொன்னோம். வஞ்சனையுடையவர்களாகிய வெள்ளியப்பற்களை யுடைய கொடிய அசுரகுலத்தின் வேரறும்படி கொன்றருளிய வேற்படைதாங் கிய அறுமுகப் பெருமானாகுகூரிய விரதங்களைச் சொல்லுகின்றோம். எ - று.

ஐப்ப சித்தலைச சுக்கிர வாரத்தி னலரி
யுறப் வித்திடு காலையி லொண்புனல குடைந்து
கொறகொள வேற்படைக் குமரனை யுளமபடக் குணியா
முறசெ யப்படு தினக்குறை முறையினன் முடித்து.

(இ - ள்.) ஐப்பசிமாசத்தில வரும் முதற்சுக்கிரவாரத்தில், சூரியனு திக்கும் காலப்பொழுதில சிறந்த நீரில் ஸநானஞ் செய்து, வெற்றிபொருந்திய வேலா யுதமேந்திய குடாகவாமியை மனதிற் பொருந்தத் தியானித்தி, காலையிற் செய்யவேண்டிய நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்களை முறைப்படிசெய்து முடித்தி.

ஒளிப்ப சும்பொனாற் சூரடு மறுமுக னுருவந்
தெளித்த வன்பொடு மியற்றிய பினனறிந் நிரைநீர்
நளிப்ப சும்பொனிற நசுமபுநெற பரப்பிய நாப்பண்
குளிப்ப வைத்துமாந தழைமணிக் குமபமேற கொடுத்தி.

(இ - ள்.) சூரனை வதைத்த ஆறுமுகப்பெருமான திருவுருவத்தை, பிரகா சம் பொருந்திய பசும் பொன்னாலே, மனநதெளிந்த அன்புடன் செய்வித்த பிறகு, நெலலைப்பரப்பி அதனிடையே, அலைகளையுடைய குளிரந்த நீர் கிரம்பிய பசும்பொன்னாற்செய்த குடத்தை யழுந்தவைத்து, அழகிய அக்சும்பத்தின்மேல் மாவிலையைச்செருகி. எ - று.

(௩௮௧)

இயற்று பொன்னுருக் கௌரிய சுத்தியி னிலக்கி
யுயர்த்து கும்பமீ தமைத்துநூல் விதிமுறை யுரைத்த
முயற்சி யாரண மந்திரப் பவித்திர முற்றச
செயப்படுதரு வருசசனை முதலிய திருத்தி.

(இ - ன்.) அமைத்துள்ள பொன்னுருவத்தைப் பஞ்ச கௌரியத்தினுற
சுத்தி செய்து நெல்லின் மீது வைத்திருக்கும் கலசத்தின்மீதமர்த்தி, ஆகம
விதிப்படி தொடர்ச்சியாயுள்ள வேத மந்திரசுத்தி முடியும்படி செய்யப்படுங்
தாசிய சிறந்த அர்ச்சனாதினைத் திருத்தமாக முடித்து, எ - று. (௩௮௫)

மங்கை பாகன தாலயம் புகுநதுற வுணங்கிப்
பொங்கு தீபமே முதலிய வழுதொடும் பொலிவித்
தெங்க வீசனைத் தெக்கணம் வலன்றிரிந் தேத்திக
கங்கு லிறபெயு பலாதியுண் டத்தினங் கழித்து.

(இ - ன்.) பின்னர், பாவதி பாகராகிய சிவபெருமானது ஆலயத்திற்
சென்று நிலமிசைப்படிய நமஸ்கரித்து, விசேடித்த தீபம் ரைவேததியம்
முதலியவற்றுடன் விளக்கமாகச் செயவித்து எங்குள பரமேசுவரனை வலப்புறமா
கப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து தோத்திரித்து, இரவீர் கிடைத்த பழ முதலியவற
றைப் புகித்து அததினமகற்றி. எ - று. (௩௮௬)

அற்றை நாட்படுங் கங்குனீத் தலரிவந் தெழுநத
பிறறை நாடபுனல் குடைநதுதங் குறைநிறை பினனர்க்
கறறை வராசடை யெம்பிராற கைதொழு தமைத்த
மறறை விமபமுங் குமபமு மறையவாக் குதவி.

(இ - ன்.) அன்றைய தினத்தின் இரவைக்கழித்து, அருணேதயமாகிய
மறுதினம் நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து நித்திய காமங்களைச் செய்து முடித்தபிறகு,
தொகுதியாக நீண்டொள்ள சடையையுடைய எழுது சிவபெருமானைக் கைகூப்பி
வணங்கி, ஸ்தாபித்துள்ள அக்கலசத்தையும் அதன்மேலுள்ள சண்டுகேசன
திருவுருவத்தையும் அந்தணருக்குத் தானமளித்து. எ - று. (௩௮௭)

அடிசி லாரமு தாங்கவர்க் கினிதென வருளிப
படிசி ரம்படப படிநதவாப போக்கிய பினனர்க்
குடி லவேணிரம் பரனடி யவரொடுங் கூடிக்
கடிகை யொன்பதிற் பாரணந் துய்த்துளங் களிப்பார்.

(இ - ன்.) அந்தணருக்குச் சிறந்த அமுதத்தை இனிமையானதெனச்
சொல்லும்படி படைத்து, பூமியிற் கொள்ளாது படியும்படி நமஸ்கரித்து அவர்
களையனுப்பிய பின்னர், கைகாந்தியைத் தரித்த சடையையுடைய சிவபெருமா
னது திருவடியார்களுடன் கலந்து, ஒன்பது நாழிகைக்குள்ளாகப் பாரணஞ்
செய்து மனக்களிப்படைவார்கள். எ - று. (௩௮௮)

ஈது முற்படு கிரதமற் றிதனையிப் பரிசே
யோது சித்திரை முதலிய வருடமொன் றுற்ற
தீதில் கார்த்திகை யாற்றண் டெய்துமத் தினத்திற்
தாது சூர்ப்பகை யருள்பெற நோற்பது கடலே.

(இ - ள்) இதுவே முதன்மையான விரதம், இவ்விரதத்தை இப்படியே சொல்லப்படுகின்ற வருடமொன்றில் வரும் சித்திரைமுதலிய பன்னிரு மாதங்களிலும் குற்றமில்லாத காரத்தினை கட்சத்திரம் வரும் பன்னிரு நாட்களில், சூரபதமனைக் கொன்றருளிய பகைவராகிய குமாரக கடவுளின் திருவருளையடையும்படி அநுஷ்டிப்பது கடமையாம். ஏ - று. (௩௮௯)

முருக னன்புறு விருச்சிகத் திங்களே முதலாய்
வருட மொன்றினிற் சட்டிநா லாறவை வருநா
ளருளி ன்ப்பபடித் திருவுருக் குமபமீ தமைத்தே
யுருகு காதலி னோற்பவ ருமபரிற் பொலிவாரா.

(இ - ள்.) முருகக் கடவுளுக்கு விருப்பந்தங்கிய காரத்தினை மாதமுதலாக வருஷமொன்றிற்கு இருபததுநாளுக்கு சஷ்டிகள். அவை சம்பவிகருந தினங்களில், இவ்வகையே அன்போடு திருவுருவமைத்துப் பூரண சூட்பத்தினமீது ஸதாபித்தது, மனமுருகும் பேரவாவுடனே அநுஷ்டிப்பவர்கள் தேவாகள்போல விளங்கிப் பிரகாசிப்பார்கள். ஏ - று. (௩௯௦)

நீல வண்டறை பசுநதுழாய் நெடுமபுயல் வண்ணன்
கோல வுரதியந தாமரை நானமுகக குரிசில
கால மோர்ந்திவை வான்முறை நோற்றனா கடுங்கா
ரால மனனவா ளசுரரைக கடந்தன ரநாளா.

(இ - ள்) அவ்வாறிகாலத்தில், நீல நிறந்தங்கிய வண்டுகள் நீங்காரஞ்செய்யும் பசிய துளவமாலையணிந்த நெடிய மேகவண்ணராகிய திருமாலும், அழகிய நாயக்கமலத்திலுதித்த நான்கு முகங்களுடைய பிரம்மனும், இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிக்குங் காலநியதியை யுணர்ந்து அநுஷ்டித்தவர்களாய், கொடுமையாய்க் கறுத்தவிடம்போன்ற காரதியுடைய அசுரர்களைச் சயித்தார்கள். ஏ - று.

முமுநி லாககுடை முசுருநதன மனுமுறை புரநதோ
னெழுவு திண்புய னோற்றன்ன கணங்களுக் கிறையா
யொழுது வெள்ளரு வித்திருக கயிலைபெற றுயாநதான்
நெழுத வத்தினீ ரவனையெத தேவருந தொழுவார்.

(இ - ள்) எல்லோரும் வணங்கத்தக்க தவமுடைய முனிவர்களே! பூரண சந்திரனபோன்ற வெண்கொற்றக் குடையின நிழலில் மனுமுறைப்படி அரசு செய்திருந்த உயாந்த வலிதங்கிய தோள்களையுடைய முசுருந சக்கிரவாத்தி, இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்துச் சிவகணங்கட்குத் தலைவனாய், வெள்ளிய அருவியாய் இழிந்துகொண்டிருக்குத் திருக்கையபதவியடைந்து மேன்மையெய்தினான். அச்சக்கிரவாத்தியைத் தேவாகளெல்லாரும் வணங்குவார்கள். ஏ - று.

நார தப்பெரும பெயரினோன முதலநம போல்வார
பேர ருடபெற நோற்றனா வரன்முறை பிழையா
மேரு மாலவரை முதலிறந திறப்பினும் விளியாச
சாரவ ருமபெரும பதவிபெற் றின்னமுஞ் சரிப்பார்.

(இ - ள்.) நாரதரென்னும் பெரும்பெயர்பெற்றோன் முதலிய நம்மைப் போன்ற முனிவர்களும், விதிவழுவாத வகையாக முருகக் கடவுளின் மேன்மை

தவகிய திருவருளெய்தும்படி இவ்விரதத்தை ய நுஷ்டித்தவர்களாய், பெருமை யிருந்த மேருமலை முதலியன அழிந்தொழியினும் அழியாததாய், அடைதற் தரிதாயுள்ள பெரும்பதவிகளையடைந்து இன்னும் வசித்திருப்பார்கள். எ - று.

இத்த னிப்பெரு விரதநோற நிழைப்பவ ரிறவா
முத்தி பெற்றவ ரெதனை பேரென மொழிவா
மத்த னாரிருங் கயிலைவீற் றிருந்தன ரவரைச
சித்த மோரினு நமமுழைத தீமையுஞ் சிததும்.

(இ - ள்.) இரத ஒப்பற்ற பெரிய விரதத்தை ய நுஷ்டித்தி அழியாத முத்தி யெய்தியவாகளும் இப்போதும் அநுஷ்டித்தி வருபவாகளும் எத்தனை போ களென்று சொல்லி முடிப்போம்? இவ்விரதத்தை ய நுஷ்டித்தவர்களெல்லாரும் சிவபெருமானது திருக்கைலாயகிரியில் வீற்றிருந்தார்கள். அவர்களை மனதிலே தியானஞ்செய்தாலு ம் உடனே நமது தீவினைகளும் அழிந்துபோம். எ - று.

ஆத லான்மொழி விரதமூன் றவற்றினு ளடிகா
ளோதி லொன்றெனு நோற்பது வேண்டுமா னுமையாள்
காதன் மைந்தனைக் கருத்துற நினைப்பினுங் கதிமற
றேது வேண்டுது மதுநமக கெய்துவ தெளிதே

(இ - ள்.) ஆனபடியால் நாம் சொல்லி முடித்த குமாரக் கடவுளின் விர தங்கள் மூன்று அவற்றில், [அடிகாள்] சுவாமிகளே! குறைத்துச் சொல்லு யிடத்தில் ஒரு விரதத்தையானாலும் அநுஷ்டித்தல வேண்டாம். உமாபிராட்டி யாருடைய ஆசைப் புதல்வராகிய இளைய பிள்ளையாரை மனதிற்பொருந்த ஒரு முறை நினைத்தாலும், நாம் எப்பதவியை விருமபுதினரோமோ அது நமக்கடை வது சுலபமாம். எ - று.

(௩௪௧)

அறுசீர்க்கழநேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கடுங்காலக் கொடுவடவைக கொழுந்தனைய புரிசடையீர் கடனீர்
ஞால, மடுங்காலத் திரிகுலப் படைமுதலோன் விரதமுத லநிரத
வெல்லா, மொடுங்காத வழியுரைத்தேம வயிரவறகொன றுளவிரத
முரைக்கே முள்ளஞ், சுடுங்காமத் தழலகிக்கு நீர்மையீர் கேண்மி
னெனச் சொல்ல ஹறமுன.

(இ - ள்.) கடுமைதவகிய இயமனையொத்த கொடுமைமைந்த வடவாழகாக் கினியின் கொழுந்துபோன்ற நிறமமைந்த முறுக்கிய சடையையுடைய ரைமிச முனிவர்களே! மனதைச் சுடுகின்ற சாமாக்கினியைத் தணிக்கின்ற தன்மையுடையவர்களே! கடல்குழந்த உலகத்தையழிகும் சர்வசங்காரகாலத் தலைவ ராகிய சூலப்படைதாங்கிய சிவபெருமானுக்குரிய விரதங்கள் முதலாக யாம் அநிந்திள்ளவரையில் சுருங்காதவண்ணம் விளக்கிச்சொன்னோம். இனி, வைர வக கடவுளுக்குரிய விரதமொன்றுண்டு. அதனையுங் கூறுவோம். கேளுநக ளென்று சூதமுனிவர் சொல்லலாயினர். எ - று.

(௩௪௨)

பூருவரின் நெழும்பரிதி யுத்தரஞ்சென் றியங்கியதைப் புதிய திங் கட், சாருமுதற் செவவாயிற் புலரியெழுந் தருந்தியிற ருழந்த பின்ன, ரோவருதங் கருமமுடித்திர சத்ததாற் பொன்னினுலுருவச சூலப், போர் விளைத்து நிலம்புரக்கும் வயிரவனைத் திருவருவம் பொலியச் செய்து.

(இ - ள்.) கிழக்குத் திக்கினின் றதிக்குஞ் சூரியன் வடதிசையாய்ச் சாய் கின்ற உத்தராயணத்தின் முதலாகிய தைமாதத்தில்வரும் முதற் செவ்வாய்ச் கிழமையில், விடியற்காலத்தில் நித்திரை விட்டெழுந்து சிறந்த நதி நீரில் ஸ்நானஞ் செய்தபிறகு, உணாதற்கரிய தனகன் நித்தியாதுஷ்டானவகளை முடித்துக் கொண்டு வெள்ளியாலாயினும் பொன்னாலாயினும் சூலாயுதத்தாற் போர் செய்து உலகத்தைக் காவல்பூண்ட வைரவக கடவுளின் திருவுருவத்தை விளங்கச் செய்து. ஏ - ஹ. (நக௯)

முன்புரைத்த பரிசுமணிப் பூரணமும் பந்திருத்தி முதல்வன் றன்னை, யன்புடனாக கதினமைததுப் பூசனைகளை றுரியவெல்லா மமைத்த பின்ன, ரென்பெருநகு முடிபுனைந்த சிவபெருமான றிருக்கோயி லெயதிமைதீர், பொன்புரையு ரெடுநதிப் முதலளித்தது வலனறிநது பணிநது போற்றி.

(இ - ள்.) முன்னுரைத்தவகையே, அழகிய பூரணகலசந தாபித்து, வைரவக் கடவுள் வடிவத்தை அனபோடி அககலசத்தின் மேலெழுந்தருளச்செய்து பூசித்தற்கு வேண்டிய வெல்லாப் பொருள்களையுஞ் சேகரித்த பின்னர், எலும்பு மாலையையும் வெள்ளெருக்க மலரையும் திருமுடியிலணிந்த சிவபெருமானுடைய ஆலயத்தையணுகி, களங்கமற்ற பொன்போலும் நிறமமைந்த பெரிய தீப் முதலியவற்றைக் கொடுத்து பிரதக்ஷிணஞ்செய்து பணிநது துதித்து.

பொருதிரைய ரெடும்பரவை புடைகிடக்கு ரெடுஞாலம் பொதிந்த கங்கு, லொருபொழுதுண் டிருக்கவல்லோ ருபவாசத் தொழிந்தகங்கு லொழிந்த பின்னா, வருபுலரி யெழுந்தநுறம புனலாடிச் செய்வசெய்து மதிப்பூங் கணணி, தருசடில மெள்ளிவிடபங் குமபமொடு மறையோக்குத் தான நலகி.

(இ - ள்.) எறிக்கின்ற அலைகளையுடைய ரெடிய கடல்புடை சூழ்ந்துள்ள பெரிய பூலோகத்தில், நிரம்பிய இரவில் ஒரு முறையுண்டு உபவாசமிருப்பவாகுள், உபவாசத்தாற் கழிந்த இரவு நீங்கியபின்னா வரும் விடியற்காலத்தி லெழுந்திருந்து நல்ல நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து செய்யவேண்டிய நித்திய கடன்களை முடித்துக்கொண்டு, சந்திரனை அழகிய சிரோமாலையாகவணிந்த சடையை யுடைய வைரவக கடவுளின் திருவுருவத்தை, அதை ஸதாபித்துள்ள கலசத்துடன் அந்தணருக்குத் தானமாகவளித்து. ஏ - ஹ. (நக௯)

ஆங்கவாககு வழிபாடு பலவியற்றிப் போசனந்த நளித்த பின்னாத, தேங்குநதி மதிபுனைந்த செழுஞ்சடிலச சிவபெருமானடியாக் கூவிப், பாங்குருத்தி யறுசுவையிற் பாரணங்கொண்டினிதுவப்பா பசிய சட்டை, யோங்குவயி ரவககடவுட குவந்திடுமா விரதம் தினமொன றுண்டால.

(இ - ள்.) அவவேதியருக்குச் செய்யவேண்டிய பலவகைப்பட்ட உபசாரங்களையுஞ் செய்து திருவமுதுண்பித்த பின்னா, தேக்கெடுக்குங் கங்காநதியையும் பிறைச் சந்திரனையும்ணிகத் சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானடியாக் களை வருவித்து அவர்களைப் பக்கலிலிருத்தி, அறுசுவையோடு கூடிய அமுதைப் பாரணங்கொண்டு இனிமையாக மகிழ்வார்கள, பசிய சட்டையணிந்த பெருமை

மிகக் கைவரவருக்குக் களிப்பை விளைக்கும் சிறந்த விரதம் இஃதாரும். இன்னு
மொரு விரதமுள்ளது. எ - று. (௪௦௦)

சித்திரைத்திங்குளிநெடுத்த பரணிநா ளிவ்வாறு சிதையா வண்
ணம், பத்திபடு கும்பவிமபம படநோற்ப தின்னுமொன்றைப் பசியின்
வந்து, முத்திதரும் பரணிநாண் முறைநோற்ப திவ்வண்ண முயன்று
நோற்பார், தத்தருவித் திருக்கயிலைப் பேரரசு தமதெனவீற நிருப்பர்
தப்பா.

(இ - ள்.) சித்திரை மாதத்தில்வரும் பரணி நகூத்திர தினத்தில் இவ்
வகையே தவறாதபடி வரிசையாக வருகின்ற கலசமும் திருவுருவமும் அமையும்
படி அநுஷ்டிப்பது. மற்றொன்று ஐப்பசி மாதத்தில் வந்து நன்மையைத்தரும்
பரணி நகூத்திரத்தன்று இம்முறையாக அநுஷ்டிப்பது. இவ்வகையாக இம்
மூன்று விரதங்களையும் முயன்று அநுஷ்டிப்பவர்கள் தவறாதவர்களாய் அருவி
நீர் பெருகும் திருக்கைலாயகிரியின் சிறந்த அரசாட்சி தம்முடையதாகத் தவ
றாமல் வீற்றிருப்பார்கள். எ - று. (௪௦௧)

ஓராழித் தனித்தடாதே ருகயவனோற் றெருமூவர் படையி னு
லும், பேராத கஞ்சகம்பெற நினிதுவந்தா னாதலினெம பெருமா னோ
ன்பு, சீராய மூன்றினினமற றென்றேனு நோற்கினவா தீமை யெல
லா, மாராயி னெரிபடுபொ செனமாயுங் கயிலையிற்சென் றடைவர்
மாதோ.

(இ - ள்.) ஒற்றைச் சக்கரமுடைய ஒப்பற்ற விசாலமான தேரையுடைய
சூரியன் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து, சிறந்த திரிமூர்த்திகளின் ஆயுதங்களா
லும் அழியாத [கஞ்சகம்] அங்கியைப் பெற்றுக்கொண்டு இனிதாகக் களித்
தான் ஆதலால் எமது வைரவக கடவுளின் விரதமாகச் சிறந்த மூன்றனில
ஒன்றையெனினும் அநுஷ்டிப்பவர்களானால், ஆலோசித் துரைக்குமிடத்தில்
அவர்கள் செய்த பாவங்களெல்லாம் தீப்பொறிபட்ட பஞ்சப்பொதிபோல
அழிந்துவிடும். திருக்கைலாயத்திற் சென்று சோவராகள். எ - று. (௪௦௨)

ஈதுவயி ரவக்கடவுட் கியன்றுநிகழ்ந் திடுவிரத மிதுமுன் போகக்,
காதுநெடுங் கொடுவடவை கொப்புளிகு நெடுஞ்சரிகைக் கரத்தனாகித்,
தீதிழைக்கும் பேரகந்தைத் தககனியற் நியவேளவி சிதைய நூறிப்,
போதருமெம் பரமனெந்தை வீரபதர குளவிரதம் புகலக் கேணமின்.

(இ - ள்.) இது வைரவக கடவுளுக்கு இயற்கையாய் வழங்கிவரும் விரத
மாகும். இதுமுடிய, கொல்லாததக மிகக் கொடுமைவாய்ந்த வடவாக்கினி
யைக் கொப்புளிக்கும் நீண்ட வாட்படை தாங்கிய திருக்கரமுடையராய், தீமை
புரியும் அகநகரமுடைய தககன் செய்த யாகத்தைக் கெடுமபடியுழித்து, திருக்
கைலாயத்திற் கெழுந்தருளிப் எமது பெருமானும் தந்தையுமாகிய வீரபத்திரக்
கடவுட்குரிய விரதத்தைச் சொல்லுவோம். கேட்பீராக. எ - று. (௪௦௩)

தெரிந்தெழுசித் திணைத்திங்கண் முற்படுசெவ் வாய்க்கிழமை விடி
யல் சென்று, பெருந்திரைநீர் குடைந்தெழுந்த முன்னியமக் குறைமு
டித்த பின்னா வெண்ணூல், வரிந்தமணிக் குடமமைத்துப் பொன்னினு
நெந்தைபிரான் வடிவத் தோடு, பொருந்துபது மையையந்தக் குடத்
திருத்தி யருசசனையும் புரிந்து போற்றி.

(இ - ள்) வருஷாசம்பத்தில் வரும் சித்திரைமாதத்தில் முதற் செவ்வாய்க் கிழமையை யறிந்து, விடியற்காலத்திற் போய், பெருத்த அலைகடையுடைய நதிநீரில் ஸ்நானஞ்செய்தெழுந்த, காலையிற் செய்யத்தக்க சந்தியாகிரியைகளைச் செய்து முடித்த பிறகு, வெண்ணூல் சுற்றிய அழகிய கலசத்தை ஸ்தாபித்து, பொன்னுலே எழுது தந்தையும் பெருமானுமாகிய வீரபத்திரக கடவுளின் திரு வருவத்தைப் போன்றமைத்த விகிரகத்தை அக்கலசத்தில் எழுந்தரு ள்ச்செய்து ஆர்ச்சனை முதலியன முறைப்படிசெய்து துதித்து. எ - று. (௪௦௪)

கொள்ளைநீர் சடைக்கரந்த பரமனமான துடையதிருக் கோயில் புக்கு வெள்ளநீ ரபிடைக் முதலியபூ சனைக்குரிய விருப்பி யீரது வள்ளைவாரா குழையொருபா கத்தன டையெழுந்த வணங்கி மீண்டு நாளிரா வுணவொழிவ ரல்லரேற் பலாதிதுகாந திருப்பா நல்லோ.

(இ - ள்.) கங்கையின் பெருக்கைச் சடையிலணிந்துகொண்ட சிவபெரு மான் அனபோடெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலையடைந்து, கங்கா தீரத்த முதலிய அபிடைக் பூசை இவற்றிற்கு வேண்டிய உபகரணங்களை ஆசையொடு கொடுத்து, வள்ளைபோலும் நீண்ட செவிகளையுடைய உமாபிராட்டியை வாம பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்துத் திருமபி நரோத்திரிவரையில் உணவினறி யிருப்பாக்கன். விருத்தாக ளாயின பழ முதலியன உணபாக்கள். எ - று. (௪௦௫)

காலையெழுந தெம்மானைக் கருத்தமைத்துப் புனலாடிக் கரும முற்றி, மாலைமணிக் குடத்தமைத்த பதுமைபோ சனத்தோடு மறை யோராக நின்ற, வேலைதரப் பரந்தெழுந்த காளகண்ட விடையோன்ற னடியாராக கூளிப், பாலிருத்தி யறுசுவையிற் பாரணங்கொண்ட னிது வந்து பரிவா மேலோ.

(இ - ள்.) மேலோராயுள்ளோ உதயத்திலெழுந்து எழுது சிவபெருமானை மனதிற நியானித்து திராணஞ்செய்து நித்தியகாம முடித்து மாலைமணிக் கலசத்தில் ஸ்தாபித்த வீரபத்திரக கடவுளின் திருவருவத்தை அந்தணருக் கமுதுப்படைத்து அவாகட்குக் கொடுத்து, பாற்கடலிறஞேன்றிப் பரவியெழுந்த ஆலாலத்தைக் கண்டத்திடக்கிய இடபாருடராகிய சிவபெருமானது அடியவா களை வருவித்துப் பக்கலிலயாத்தி, ஷ்டரஸோபேதமான வுணவைப் பாரணஞ் செய்து இனிதாக உவப்போடு அநுஷ்டிப்பாக்கள். எ - று (௪௦௬)

ஆயிரநெட் டிதழ்விரிக்கு மம்புயவா சனத்திருக்கு மையன செய்ய, பாயிரநூற் படிநோற்றுப் பசுமபலகைத் திறலவீர பத்தி ரரருக், காயசினத்தி னெடுமபுருந்து தக்கனெடுங் கொடியவெம்போர் கடந்த ஞான்று, மேயதடந் தோர்நடத்தாந் தனிப்பாரு செலுத்திவென்றி விளங்கா நின்றான்.

(இ - ள்.) நெடிய ஆயிர இதழ்களோடு மலர்ந்த தாமரை மலாப்பீடத்தி லிருக்கும் பிரமன, செவ்வையாகிய பாயிரத்தோ றெரத்துள்ள ஆகம முறைப் படி யதுஷ்டித்து, சிறந்த பரிசாயதந்தாகிய வலிதங்கிய வீரபத்திரக கடவு ளுக்கு, அவா கடுங்கோபத்துடன் சென்று தக்கனுடன் மிக்க குரூரமாகிய கடும போர் செய்த காலத்தில், அவர் ஆரோகணித்த பரவிய தேரைச் செலுத்தும் சாரதியாகவிருந்து வெற்றிகொண்டு விளக்கெய்தி யிருக்கின்றான். எ - று.

இமையாத நாட்டங்க ளாயிரம்பெற் றுடையபிரா னிதனை நோற்று, னமையாத பெருவளத்தின் பெருஞ்சினைய கற்பகம்பெற் றடைந்தா னன்றிச், சுமையாட் ராநிலத்தி னீங்கிதனை நோற்றவாவெந துயரந் தீரந்தா, றுமையாளே யொருமருங்கி னுடையபிரான சேவடி பெற் றய்ந்தா ரன்றே.

(இ - ள்) இமைகொட்டாத ஆயிரங் கணகளையுடைய தேவேந்திரன் இவ் விரதத்தை யறுஷ்டித்தி, அளவிடப்படாத பெருஞ்செல்வத்தைத் தரும் பருத்த கிளைகளையுடைய கற்பக நாட்டின் அரசரிமையைப் பெற்றான். அதுவேயன்றி அசைகின்ற ஆதிசேடனுக்கு ஒரு தலைச்சுமையாகிய இப்பூலோகத்திலே, இவ் விரதத்தை அறுஷ்டித்தவாகவெல்லாரும் கொடிய துன்பங்களினின்று நீங்கிய வர்களாய், உமாதேவியாரை ஒப்பற்ற வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானது திருவடியை யடைந்திடுகடைத்தேறினார்கள். எ - று. (௪௦௮)

அருமறைநூ லந்தணானோற றுதியுணர்ந தறிஞானத் தடைந்தா ரன்றிப், பொருகழன்மன னவானோற்றுப் பனைசெகுத்துப் பொதுக கடிந்து புரந்தா மறறை, யிருவருணத் தவானோற்றுப் பெருவளனு மிருங்கதியு மெய்தா நின்றா, கருணையுரு வெடுத்தனைய மாதவத்தி ரத் தனிமை கழற்ற பாற்றே.

(இ - ள்) அரிய வேதங்களை யறிந்த மறையோர கணக்கில்லார் இவ்விர தத்தை யறுஷ்டித்து, சிவபெருமானே உள்ளபடியறியும் மெயஞ்ஞான நிலைமையெய்தினார்கள் ஒலிக்கின்ற வீரககழலணிந்த மனனாகள் அறுஷ்டித்து, பசையை யழித்துப் பொதுத்தன்மை நீக்கி அரசு செய்தார்கள. மற்றுமுள்ள வைசியர் சற்குத்திரராகிய இருவருணத்தவர்களும் அறுஷ்டித்துப் பெருஞ்செல்வத்தை யும் உயர் பதவியையும் அடைகின்றார்கள். ஆதலால், கருணையே வடிவெடுத்தாற்போன்ற பெருந்தவமுடைய முனிவர்களே! இவ்விரதத்தின் தன்மை சொல்லி முடிக்குந் தருதியுடையதோ? எ - று. (௪௦௯)

கொடிப்புரிசை மூன்றுநகைத் தெரித்தபிரான விரதமுதற் குளிர் பூந் தோடு, விரித்தகம லாலயத்தோன றெழுங்கடவுள் வீரபத்திர விரத மீறா, யெடுத்தமறை மொழியிருபத் தொன்றுதமக் கிசைத்தன மற்றிவற்றை நோற்பான, றெடுக்குறினுங் கவைககுள்ள தொனமரபு விதித்தபடி சொல்லக் கேணமின.

(இ - ள்) துவசங்கள் கட்டிய முமத்தில்லையும் சிரித்தெரித்தருளிய சிவ பெருமானுடைய விரதங்கள் முதலாக, குளிர்ச்சிவாயநத் அழகிய கமலாசன முடைய பிரமன வணங்கும் வீரபத்திர கடவுளுடைய விரத மிறுதியாக, வேதங்களெடுத்துச் சொல்லிய இருபத்தொரு விரதங்களையும் உங்கட்குச் சொன்னோம். இவ்விரதங்களை அறுஷ்டிக்க ஆரம்பிக்க வேண்டுமானால், அவ் விரதாறுஷ்டாணங்களுக் குள்ளனவாகிய பழமைவாய்ந்த கிரமப் பாடுகளைச் சிவாகமங்களிற் கட்டினையிட்ட வகையே நாய் கூறக் கேட்போர்களாக. எ - று.

அரசரா தியமூன்று வருணத்தோர் சங்கரசா தியரா லந்த, விரத நோற றுறத்தொடங்கின் மறையோரக்கொண் டியறறுவித்தல விதியா, லன்றிப், பரணையா கமத்துறையுட படிந்துசிவ னருசசனையிற் பரியுந் தெய்வக், குரவரா லைநோற்க வேண்டுவரா கமங்களுமப் பி ஈறும்.

(இ - ள்.) கூத்திரியா முதலிய மூன்று வருணத்தாராலும் (அதுலோம பிரதிலோமா அந்தராளா விராததியரெனனும்) சங்கர ஜாதியாராலும் அந்த விரதம் நோற்கத் தொடங்கப்படுமாயின, வேதியரைக்கொண்டு விதிப்படி நடப்பிததல் முறையாம். அல்லாமலும், சிவாகமப் பெருங்கடலில் மூழ்கிச் சிவார்ச்சனையில் விருப்பெய்திய தெய்வீகம்பொருந்திய சைவாசாரியரால் அவ்விரதா நுஷ்டானத்தை வீரம்புவோர் அநுஷ்டிக்கக்கடவா, சிவாகமங்களும் இதுபற்றி அப்படியே சொல்லும். எ - று. (சுகக)

ஏழைபா கத்தரனைக் குறித்தெடுத்த விரதமே வேழி வறறுள் வாழியோ விரதமிழைத் துளானறி யிழைப்பவாக்கு வழிபா டெய்தி யாழிநீ ருலகத்திக் கதைகேட்போர கேட்டவாககண் டருளிற் றுழவோ ருழியீற் றி னுமூலவாா கடைமுறைபிற கயிலைபுருந துறைவ ரனறே.

(இ - ள்.) உமாதேவியாரை ஒரு பாகத்திலுடைய சிவபெருமானைக் குறித்துக் கூறிய விரதங்கள் இருபத்தொன்று. இவ்விரதங்களில் பங்கலகரமாகிய ஒரு விரதத்தையேனும் அநுஷ்டித்தவாகளே யல்லாமல், அநுஷ்டிப்போர்க்கு வழிபாடு செயது, கடல்குமுந்த பூமியில் இச்சரிதையைக் கேட்டவாகளும், கேட்டவாகளைத் தரிசித்து அன்போடு பணிந்தவாகளும், ஊழிக்காலத்தி னின்று தியிலும் அழிய மாட்டார்கள். தங்கள் தேகாரத்தில கைலாயகிரியிற்சென்று வாழ்வார்கள். எ - று. (சுகஉ)

நோற்பவானோற் பவர்க்குரிய பருந்தளிப்போர நோற்பவரானு வலுங் கேளவி, யேற்பவரிக கதைபடிப்போ ரிருசெவிதாழ்த துளந்தா முப்போ ரிவைநோற் பித்த, போற்றரிய குரவரடி வீழநதிறைஞ்சித் தமக்கியனற் புரிந்தோர் செங்கண், மாறப்பொருகோட் டிமிலேறு கடவுளபிரான றிருக்கயிலைமன்னி வாழ்வா.

(இ - ள்.) சிவ விரதங்களை யநுஷ்டிப்பவர்களும், விரதா நுஷ்டானஞ் செய்வோர்க்கு வேண்டுவனவற்றைப் பாதித்துக்கொடுத்த ததவுப்பவர்களும், விரதிகளாலே சொல்லப்படும் நூற்கேள்வியைச் சிரவணஞ் செய்பவர்களும், இச்சரிதத்தை வாசிப்பவர்களும், இருசெவிகளையுஞ் சாயத்துக்கேட்டமனன களிப்பவர்களும், இவ்விரதங்களை யநுஷ்டிக்கச்செய்த ஆசிரியர்களுடைய பாதங்களில் நமஸ்கரித்து வணங்கித் தம்மாறகூடிய உபகாரஞ்செய்தவர்களும் செவந்த கண்களையுப் பெரிய போரபுரியுங் கொம்பையும் முகப்பையுமுடைய இடப்பவர்களுமாகிய சிவபெருமான வீற்றிருக்குந் திருக்கைலாயகிரியில் நிலைபெற்று வாழ்வார்கள். எ - று. (சுகக)

சிவவிரதமான்மியசருக்க முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - சுருக்கம்.

பத் தா வ து

சிவபுண்ணியமான்மியசருக்கம்.

கலநீலத்துறை.

முக்கு றும்பெறி சிந்தனை மூசுவண் டரறறு
மைக்க ருங்குழல் பாகன்மா மலரடி பதித்தீ.
ரிக்க ணஞ்சிவ விரதமுற் றிசைத்தன றுமகஞ்சு
செக்க ரஞ்சடை யெய்பிரான் புண்ணியந தெரிக்கேம்.

(இ - ள்.) ஆணவாதி முக்குற்றங்களைக் கடந்த சித்தத்தை, வண்டுகள் மொய்ததுப் பண்பாடும் மேகம்போற்கரிய கூந்தலையுடைய உமாபிராட்டியாரை வாமபாகத்தி லிருத்திய சிவபெருமானுடைய செந்தாமரை மலர்போலத் திருவடிகளிற் பதித்த முனிவர்களே! இதுகாறும் உங்களுக்குச் சிவவிரதங்களை யெல்லாங் சொன்னோம். இனி, செவ்வானம்போலும் அழகிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமானுக் குரிய புண்ணியங்களைச் சொல்லுகின்றோம். எ - று.

(3)

எந்தை யீசனுக் கிமயமீன் றளித்தபைங் கீளிக்குத்
தந்தி மாமுகற காறிரு தடம்புயத் தவறஞ்சு
சிந்தை கூதரு சிவகணத் தவாககெனச் சிறந்த
புந்தி கூதரு சிகரமுற ரூபம புரிவார.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கும், இமாசலமன்னன் பெற்ற பச்சைகளிபோன்ற உமாபிராட்டியாருக்கும், சிறந்த யானைமுக முடைய விராயக கடவுளுக்கும், பூரித்த பன்னிரு திருப்புயங்களையுடைய குமாரக் கடவுளுக்கும், சிறந்த மன்முடையவாகளாகிய சிவகணங்களுக்கும் உரியனவெனச் சிகரங்களோடு கூடிய திருக்கோயிலை கட்டுபவர்களும். எ - று.

நீடு கோபுர மண்டப முதலிய நிரப்பி
யாடு வெண்டிறைத் திருக்குளஞ் சாமரை யலங்க
லாடு கூவெனய்த் தீபமவெண் சாந்திவை யுதவி
மாடு நின்றெழு நறுமபுகை முதலிய வகுப்பார.

(இ - ள்.) நீண்ட கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் முதலியன முடித்து, வெள்ளிய அலைகள் அசைந்துகொண்டிருக்கும் திருக்குளங்களும் சாமரைகளும் மாலைகளும் ஆழமுள்ள கிணறுகளும் நெய்விளக்கு சுண்ணசசாநது இவை முதலியவைகளும் உபகரித்து, மூர்த்திகட்கருகே நின்று நல்ல தூப முதலியவைகளைக் கொடுப்பவர்களும். எ - று.

(4)

சாற்று வெண்டிகில் வெண்குடை வாகனந் தரளம்
பூத்த செமமணிப் பொலன்கல னமுதிவை பொருந்த
வார்த்த ருந்தொழிற் றுதிய ரன்புட னனிப்பார
சேற்ற செந்நெல்ல கழனிமற றவாககெனச் சேர்ப்பார்.

சிவபுண்ணிய மான்மியசூக்தம். ௩௬௪

(இ - ள்.) சொல்லிய வெள்ளை வஸ்திரம், வெள்ளைக்குடை, வஸ்தனங்கண்
முத்து மாணிக்க முதலியவற்றுடன் கூடிய பொன்னுபரணங்களைத் திருவழுது
இவற்றுடன், பொருநதும்படி பாடி அரிய நடனஞ்செய்யும் தாசிகளையும்,
உணமை யன்போடுதவ்வாகளும், சிவபெருமானுக்கென்று செக்கெல் விளை
யத்தக்க சேற்றையுடைய கழனிகளைத் தானஞ் செய்பவர்களும், ஏ - று. (ச)

மாலே வெண்பிறைக் கண்ணியோன் நிருமுடி வதியச
சீல வெண்மலா நநதன வனமபல செய்வார்
பால லோசனற் கெனத்திரு விழாவுறப் பணிப்பா
ரால யமபுகுந் தரனடி வழுத்தியன் பளிப்பார்.

(இ - ள்.) மாலேப்பொழுதினுதிக்கும் வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனைச் சிரோ
மாலையாக வணிந்த சிவபெருமான் திருமுடியிலே சாத்தும்படி புனிதமாகிய
அஷ்ட புஷ்பங்கள் நிறைந்த பல நநதன வனங்களை ஊண்டு செய்பவர்களும்,
நெற்றி விழியையுடைய சிவபெருமானுக்கென்று திருவிழா நடக்கும்படி நிய
மனஞ் செய்பவர்களும், திருக்கோயிலுட்சென்று அனபோடு சிவபெருமான்
திருவடிகளைத் துதி செய்பவர்களும், ஏ - று. (இ)

தொல்லே யாலய மழிந்தன புதுக்கிமென் னுவர்வாய்
வல்லி பாகனுக் கருசரணை முதலிய வகுப்பார
புல்லே யேற்றுடை யெம்பிராற கடித்தொழில் புரிவார்க்
கல்ல னுததுளம விளக்கிய குரவரா யவாக்கு.

(இ - ள்.) பழமையாய்பழுதுபட்ட ஆலயங்களைச் சேரணுததாரணஞ்செய்
வித்து, மெல்லிய பவளம்போலும் உதட்டினையுடைய மரகதக் கொடிபோன்ற
உமாபிராட்டியாரை ஒரு பாகத்திலுடைய சிவபெருமானுக்குப் பூசை முதலிய
வறறை நடத்துபவர்களுட், [புல்லே] வெணமை கலந்த செய்மை நிறமுடைய
இடப்பவாகனம் பொருந்திய எமது சிவபெருமானுக்குத் திருவடித் தொண்டு
செய்பவர்களுக்கும், அஞ்ஞானத்தை யகற்றி மனதைத் தெளிவுபடுத்திய ஆசாரி
யாகளா யுள்ளவர்களுக்கு, ஏ - று. (சு)

மனையின் மாட்சிகொண் டினிதிருந் தில்லறம் வளரப்பான்
வினையின் வேண்டுற வேண்டிய பாவையும் விருப்பா
னியை மன்பினுற பலபொருட் படுகுறை நிரப்பி
யனைய வர்க்கென விலலெடுத்த தகஞ்சிறந தளிப்பார.

(இ-ள்.) இல்லறத்திற்குரிய ஒழுக்கங்களை மேற்கொண்டு இனிதாக வாழ்ந்து
இல்லற தாமதத்தை வளாகருப்பொருட்டு, முயற்சியோடு தேடவேண்டிய பல
பொருள்களை யெல்லாம் ஆசையோடும நீங்காத அனபோடும் குறைவின்றி
யிகுதியாகக் கொடுத்து, அத்தகையினர்க்கெனறே வீடுகட்டி மனக்களிப்போடு
தானஞ்செய்பவர்களும், ஏ - று. (ஏ)

தன்ன கப்படு களங்கநீத் தளிப்பவர் தமைக்கண்
டின்ன லத்தொடு மெதிரெழுந திறைஞ்சினின் நேத்திப்
பின்ன லஞ்சடை யெம்பிரா னடியவா பேரன்
புன்னி யுனனிரெஞ் சிளகின் றன்புட னுவப்பார்.

(இ - ள்.) தன் மனதிலுண்டான அஞ்ஞானத்தை விலக்கி அருள் 'செய் பவராகிய ஆசிரியரைக் கண்டவுடனே இனிய உபசாரத்தோடு எதிரென்று பணிந்து அவர் திருமுன்னின்று' துதிசெய்து, பின்னலோடு கூடிய அழகிய சடையையுடைய ஏமது சிவபெருமானுக்கு அடியவர்கள் செய்யும் பேரன்பை மிகவுங் கருதி மனமுருகி ஆசையோடு களிப்பவர்களும். ஏ - னு. (அ)

நாகு ரைத்திடு மிவற்றினுட் டமக்கென வியனற
தேங்கு சிந்தையி னெனறிழைத தார்களு மொலிநீர்
தேங்கு செஞ்சடை யானுறை திருநெடுங் கயிலை
தாங்கு முச்சிவீற திருநதொழி யாவளந் தழைப்பார்.

(இ - ள்.) இங்கே சொல்லப்படும் இப்புண்ணியங்களில் தம்மாற் செய்யக் கூடியதாகிய ஒன்றையானும் அதிக கவனத்தோடு செய்தவர்களும், ஒலிக் கின்ற கங்காசலமானது தேங்கிக்கொண்டிருக்கும் செவந்த சடையையுடைய, சிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும் அழகும் பெருமையுந்தன்கிய கைலாயகிரியி னுச்சியில் வதிந்திருந்து நீங்காத செவந்ததில் மேம்படுவார்கள். ஏ - னு. (க)

கோடி கற்பமக கயிலைவீற திருநதுபைங் கொடியோர
மாடி ருந்திய முக்கண்ண மலரடி வதிவா
ரோடு நீடிய பசும்பொனு மொக்கவே நோக்கி
நாடு வீரிவா பெறுமபயன யாவரே நவிலவா

(இ - ள்.) அக்கைலாயகிரியில் கோடிகற்பகாலம் வாழ்ந்திருந்து, மரகதக் கொடிபோலும் உமாபிராட்டியாரை ஒரு பாகத்தி லுமாததிய திரிநேத்திரங் களையுடைய சிவபெருமானுடைய தாமரை மலரோலுந் திருவடிகளிற கலப் பார்கள். ஆதலால், ஒட்டையும் மாறநேறிய பசும்பொன்னையும் ஒன்றாக மதித்து நாடுகின்ற ரைமிசாரணிய முனிவர்களே! இப்புண்ணியாக்களடையும் பேற்றை எவாதாங் கூற வல்லவா? ஏ - னு. (கௌ)

கலவிரந்தம்.

என்று சூத னுணர்ததன யாவையு
மொனறு சோவுறு துற நற வோர்ந்தரு
ணினற நேய முனிவரா நீதியோ
யின்று கேட்பதொன் றுண்டென் றிசைத்தனர்.

(இ - ள்.) என்று சூதமுனிவர் சொல்லியவற்றையெல்லாம், ஒன்றுந் தவ றுமல் மனதிற்பதிலுமபடி தெரிந்துகொண்ட, அனபே குடிக்கொண்ட சிவ நேயந்தன்கிய ரைமிசாரணிய முனிவர்கள், நீதிநெறியையுடைய சூதமுனிவரே! இப்போது தேவாரைக் கேட்டுக்கொள்ளுவதொன்று எனறார்கள். ஏ - னு.

தேவ தேவனைத் தேவன் திருவரு
ளாவ தீதென் றறிவிக்கு மையனை
மேவ ருந்திரு வேடத்தி னுண்பொரு
ளோவ நத்தெனிர தோர்களை யோர்கிலேம்.

(இ - ள்.) தேவாகட்குத் தேவனாகிய சிவபெருமானையும், அப்பெருமான் திரு வருணிலைமையையும் இப்படியிப்படியெனத் தெரிவிக்கும் ஞானசாரியாரையும்,

யாவரும் அடைதற்கரிதாகிய திருவேடத்தின டுட்பமாகிய பொருளையும்
கெடுதலின்றி ஆராயநதுணாதவாகளையும் நாங்கன இதுகாறும் தெரிநதிலோம்.

எடுத்த மூவகை யாகு மிவற்றைநெரு
சடுத்த நிரதில மாதலி னையநீ
விடுத்த கொன்றை மிலைசிய வேணிநெரு
சொடுக்கு தொண்ட ரியறகை யுரைத்தியால்.

(இ - ள்.) விரித்துச் சொல்லிய மூவகையாகிய விவற்றை மனதில்
யோசித்தநிறதோ மிலையாதலால், ஐயரே ! கொன்றைமாலையணிந்து தொங்க
விட்டிருக்குஞ் சடையையுடைய சிவபெருமான பால மனத்தினை யொடுக்கிய
தொண்டார்களின் இயலபினைத் தேவரீர் அடியேங்கட் குரைத்தருளவேண்டுக.

நாத நிரதில திப்பிறப பெய்திய
தீது தீரசிவ புண்ணியஞ் செய்வதற
கோது சிந்தை யொருப்படு மோவெனச
சூத மாமுனி சொல்லுதன மேயினான்.

(இ - ள்.) இதனை யுணரமாட்டாமல், இப்பிறவியை யடைந்ததற்குக்
காரணமாகிய குற்றநதீரந்த சிவபுண்ணியங்களைச் செய்வதற்குச் சொல்லுகின்ற
மனமானது ஒற்றுமைப்படுமோ? என்று நைமிசாரணிய முனிவா வினாவ,
பெருமை தங்கிய சூதமுனிவா சொல்லத் தொடங்கினார். எ - று. (கச)

மாக ரந்தணா மற்றுள மானிடா
யோக ஞான முனிவ ருலப்பறு
நாகா சித்த ரியககா நடுநிகழந
தேகு சங்கர சாதியி ராககதா.

(இ - ள்.) தேவாகளும் வேதியர்களும் வேறுபுள்ள மனிதர்களும் யோக
முனிவர்களும் ஞான முனிவர்களும் கெடுதலற்ற நாகலோக வாசிகளும் சித்தா
களும் இராககதார்களும் நடுவில் விளங்கியழிகின்ற சங்கர சாதியிலுதித்தவர்களும்
இராககதார்களும். எ - று. (கரு)

சேணை நிககந தருவா தைத்தியா
மாணை நிககுடை மனன ரிவாகனி
னீணை நெதிறை நேமி யடுங்கடு
ஆணு காந்தவற காடபட லுண்டரோ.

(இ - ள்.) ஆகாயவழியிற சஞ்சரிக்கும் சந்தாவாகளும் தைத்தியாகளும்
மாட்சிமை தங்கிய சனமாக்கமுடைய அரசாளுமாகிய இவர்களில், மிக
நீண்ட நெடிய உடல்கூழ்ந்த உலகத்தை யழிக்கவந்த ஆலகாலத்தைத் திருவமுது
செய்த சிவபெருமானுக்கு அடிமை பூணுதலுண்டு. எ - று. (கசு)

வரமு னித்தலை வீரவ வருணமாச
சிரம மென்பத வாககிலைச சேவுடை
யரன ருசசனை யாவாக்கு மாமவா
பரம நென்னப புணியப் படுவரால்.

(இ - ள்.) சிறந்த முனாதலவாகளே! அவ்வகைப்பட்ட வருணம் ஆச் சிரமம் என்னும் வேறுபாடு அததொண்டங்கட்கு இவ்வு. இடபக் கொடியை யுடைய சிவபெருமான் து அர்ச்சனையானது ஸ்ரீலோருக்குமாகும். அப்படிப் பூசிப்பவர்களே சிவபெருமானென்றே பலராலும் வணங்கப்படுவார்கள். ஏ - று.

சுச நெந்தை பிரர்னடிக்கீர்ந்துணர்
வாச நன்மல ரிட்டுவ ணங்குவா
மாசி லாசசிர மததின் வருணத்திற்
பேசி லாங்கவர் போற்றப் பெரியரே.

(இ - ள்.) எமது தந்தையும் கடவுளுமாகிய சிவபெருமான் பாதங்களுக்கு, குளிர்ந்த பூகொத்தாய மணமுடைய அன்றலந்த மலர்களால் ஆச்சித்தி வணங்குபவர்களாகிய அவர்களே, சொல்லுமிடத்தில் குதறமற்ற ஆச்சிரமத்தி லும் வருணத்திலும் துதிசெய்தற்குரிய பெரியோராவா. ஏ - று. (௧௮)

அன்ன வாககதி யாசசிர மபபெயா
மன்னு மீதென் மனசசெருக கன்றிது
பன்னு நான்மறை முறறும படிப்படி
சொன்ன தாமிது சத்தியஞ் சொற்றனம்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்டவாருக்கே அதியாச்சிரமிகள் என்னும் பெயர் நிலைநிற்கும். இப்படிச் சொல்வது எமது மனோகர்வமல்ல. இச்சொற்கள் பல ரும் கூறும் நான்கு வேதங்கள் முழுவதும் முறை முறையாகக் கூறியதாம். இதனைச் சத்தியமாகச் சொன்னோம். ஏ - று. (௧௯)

செய்ய பேனிச சிவனடி யார்க்கய
லெய்தக் காணு மிலககணம் பததுள
மெய்யி லெய்து மிலககண மெமமமைசா
லையி ரண்டகத் துள்ளன மூன்றரோ.

(இ - ள்.) செவந்த திருமேனியையுடைய சிவபெருமானுடைய தொண்டர்களுக்குப்பிறம்பாக அடையும்படி காணத்தக்க பதது இலககணங்களுள்ளன, தேகத்திலடையத்தக்க உணமை மிகுந்த பதது இலககணங்களுள்ளன. மன தின கண்ணுள்ளனவாகிய மூன்று இலககணங்களுள்ளன. ஏ - று. (௨௦)

அலக்க ணீக்கு மரனடி யார்க்கென
விலகக ணங்க ளிருபதது மூன்றுள
பலப்ப டுதது முதறபடு பததையும்
புலப்ப டுததி துமக்குப புகலுவாம.

(இ - ள்.) துன்பங்களை யகற்றும் சிவபெருமானுடைய அடியார்களுக் கென்று கூறிய இலககணங்கள் இருபதது மூன்றுள்ளன. முதலிற் கூறிய பிர யோசனமளிக்கும் பகதிலககணங்களையும் உகளுக்குத் தெளியும்படி சொல்லு வோம். ஏ - று. (௨௧)

வாசப் பூதி யுருத்திர மாமணி
பூசிப் பூணல் குரவரைப் பூசித்த

லாசைப் பாட்டி லரணைப் புகழுத
ஶீசற் குணின் நாம பீயம்புதல்.

(இ - ள்.) ஶ்ருவணநதங்கிய திருவெண்ணிறையும், சிறந்த உருத்திராக் கமணியையும் முறையே பூசுவதும் அணிவதும், ஆசாரியற்கு வழிபாடு செய்தலும், ஆசைகொண்டு சிவபெருமானைத் தோத்திரிப்பதும், சிவபெருமானுக்குரிய திருநாமங்களைச் சபிப்பதும். எ - று. (உஉ)

நீந்தை ஶீச னருச்சனை யோம்புத
நநதி ரசசிவ தன்மம் புரிசுதன்
முந்தை யோன்கதை கேட்டன் முறைமையாற்
புநதி கூந்தர னுலயம் போற்றுதல்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய வழிபாட்டினை நடத்துவதும், சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்ட சிவதாமகளைச் செய்வதும், ஆதிதேவனாகிய சிவபெருமான் சரிதைகளைச் சிரவணஞ் செய்வதும், கிரமப்படி மனவிரும்போடு சிவாலயத்தைப் பாதுகாப்பதும். எ - று. (உங)

ஒத்த பதந ரிடத்தல தோரிடந்
துய்தத னீததலத தொண்டரிந ரெண்டராய்ச்
சிதத மன்புற வீதன்முன செபபிய
பத்து மிங்கவை காண்ப படுதிரால்.

(இ - ள்.) தம்மைப்போன்ற தொண்டர்களிடத்தி லல்லாமல் மற்றோரிடத்தில் உண்ணுதலை நீக்குதல், அத்தொண்டாக்குத் தொண்டராய் அவர்கள் மனமானது சந்தோஷிக்கும்படி கொடுத்தல் ஆகிய இவை பததும் முற்கூறிய பததுப்புறத் திலக்கணங்களென்று காண்பார்களாக. எ - று. (உச)

தொண்டா மெய்யிற் றுலங்கு மிலக்கண
மூண்டொ பததென் றுரைத்த துரைக்குந்
சூண்டை யூதி சிவத்தியல் கூறுவகாற
கண்ட முற்றொரு விபயிதந காட்டுதல்.

(இ - ள்.) தொண்டருடலில் விளங்கும் இலக்கணங்கள் பத்து உளவெனச் சொல்லியவற்றைச் சொல்லுவோம். இடபததை வாகனமாகவுடைய சிவபெருமானது தன்மையைச் சொல்லுமிடத்தில் கழுதது முழுவதும் ஒருவிம்மிதல் காட்டலும். எ - று. (உசி)

ஏதது மெந்தை யியறகை யுணர்தொறு
நாத்து டித்தெழும் பாத னகைப்புறம்
பூதத முத்தந துடித்தல் விபூதிக்கொண்
டார்த்த ணிந்ததம் மங்கங் குலுவகுதல்.

(இ - ள்.) பலருந் துதிசெய்யும் எந்தையாகிய சிவபெருமானது தன்மையைக் கருதும்பொழுதெல்லாம், நாவானது துடித்து வார்த்தை சொல்ல வியலாபையும், உள்ளே தோன்றிய நகைப்பைப் புறத்தே காட்டிய உதடு துடித்தலும், திருவெண்ணிறைக கையிலெடுத்துச் சபித்துத் தரித்திருக்கும் தமதுடல் குலுங்குதலும். எ - று. (உச)

மயிர்ப்பு நம்புள சித்தல் வரன்முறை
வெயாதத நன்வச மன்றி னளம்புநாப்
பெயாத்தி டாதலா கப் பெருங்கண்
ரயற்பு தெதுதல் வாட்ட டமுதலே.

(இ - ள்.) உடலின்மீது மயிர்க்குச் செறிதலும், வரன்முறைபோல வெயா
வுண்டாதலும், தன் வசப்படாது பேசும் நாவானது பேசவராமற் றழுதழுத்
தலும், பெரிய ஆநந்தக கண்ணீர் வெளிப்படுதலும், வாய்விட்டமுதலும்.

பாவ சத்தின னாகிப் பட்டாசடை
யரனு ளம்பட்ட தனனை யயாககுதல்
விரவு பததும் விடுக னுரைத தோமிவை
வரமு னிததலை வீரமனக கொளவிரால்.

(இ - ள்.) பரவசமுடையராய், பட்டாசடைசடையுடைய சிவபெருமான்
திருவுள்ளங் களிகொள்ளுமாபடி தமமை வெறுத்தலுமாகிய உடலிலககணங்கள்
பததினையு லிளக்கிச்சொன்னோம். சிறந்த முனிசிரேஷ்டர்களே! இவற்றை
நீங்கள் மனதிற்கொள்ளக் கடவீர்கள். எ - று. (உஅ)

உளத்தி டக்கண மூன்றென் றுரைத்தன
மளத்தி லஞ்செழுத துன்னல் கப்பட
வளங்கு மானத பூசனை மைக்கடுக
களத்த னைத்தனை யொன்றெனக் காண்குதல்.

(இ - ள்.) அகத்திலககணங்கள் மூன்றென்று சொன்னோம். அவையாவை
யெனில், பஞ்சாக்ஷரத்தைச் சபித்தலும் உள்ளீடாகக் செய்துவரும் மாந்த
பூசையும், கரிய விஷந்தங்கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானையும் தன்
னையும் வேற்றக்காணுதலுமாம். எ - று. (உஆ)

எம்மை யாளுந் தொண்டாக கிலக்கண
முமமை யேழு மிரண்டு மொழிந்தன
மெமமை யானந்த மெய்ப்பொரு ளோர்ந்தறி
செமமை யீருணாக தீரினிச செப்புவாம்.

(இ - ள்.) எம்மை யுமமைகொள்ளுந் தன்மையுடைய அடியார்களுகளுள்
இலககணங்கள் இருபத்து மூன்றையுஞ் சொன்னோம் உண்மையானந்தமாகிய
சித்தியப்பொருளைத் தோந்து தெளிந்த செமமைப்பொருந்திய முனிவர்களே!
அவற்றைத் தெரிந்துகொண்டாகன. மேலே சொல்லுவோம். எ - று. (உஆ)

பின்னு ரைத்துள மூன்றும் பெரிதுளத
துனனி யோமபிய வுத்தம் ரைப்பிறைப
பொன்னு யிராத புரிசடைப் புங்கவ
னென்ன வேரானதுளத தெண்ணுவ ரெமமனோர்.

(இ - ள்.) இறுதியிற் சொல்லியுள்ள மூன்று அகத்திலககணங்களையும்,
மனதில் மிகவுஞ் சிந்தித்துச் செய்யும் புண்ணியங்களே, எம்போனறவர்கள்
யாவரும் இளம்பிறைச் சந்திரனை யணிந்த பொன்னிறத்தங்கிய புரிந்த சடை
யையுடைய சிவபெருமானென்று தெளிந்து மனதிற கருதுவார்கள. எ - று.

எண்ணி யோது மிலக்கணம் யாவையு
நண்ணி ஞால ராயினு நீயகன்
கண்ணெ னதகூழ் மாமன ளுக்கபுனை
வேண்ணி றப்பொடி தாடிய வேட்க்தோ.

(இ - எ) நாம தொகைப்படுத்திச்சொன்ன இலக்கணங்களை யெல்லாம்
பொருத்தாதவர்களாலும், சிவபெருமான திருவிழிகளென்று சொலததக்க
கிரமமாக அணிதிறை சிறந்த உருத்திராகக் பணியையும் திருவேண்ணீற்றை
யும் அணிந், ருக்கும் திருவேடமேற்றவாகளுப. எ - று, (௬௨)

ஆச றுதது விளகரு மருட்சிவ
தேசி கறபணி வோசிவ தொண்டரைப்
பூச னைரகுரி யாரெனப் போற்றுவோ
ரீச னொப்பரென தேததுவ ரெமமனோ

(இ - எ) அஞ்ஞானத்தை விலக்கித் தெளிவிக்கு, திருவருணிறைந்த
சைவாசாரியரை வணங்குவோர்களும், சிவனடியாராகளைப் பூசைபுரிதற் குரிய
வாகளென்று தோத்திரஞ் செய்வோரூந் சிவபெருமான யொப்பவாராக
ளென்று எம்போலவாரா துதிசெய்வார்கள். எ - று. (௬௩)

எடுதத யாகரை யீடுமபை யிருந்தவா
தொடுதத நலலறத தினபுந தாயத துநீ
படுதத வையப் பவித்திர மெயதிவாழந
தொடுக்கு மைமபுலச செயகை யொடுங்குநாள்.

(இ - எ) அததகையினாதாமெடுத்த தேக துன்பத்தை நீங்கியவர்களாய்,
தாம் செய்துவந்த புண்ணிய பலனையும் அநபவித்து, கடலாற நழுப்பட்டுள்ள
உலகமானது தாயமையடையடபடி வாழுகிருந்த, ஒடுக்குதற்குரிய ஐம்புலக்
குறுமபுகள ஒடுங்குஞ் சமயத்தில எ - று. (௬௪)

கற்றை நல்லொளி துற்றுங் கதிர்மணி
யுற்ற மான நடுவகத துமபரி
பெற்ற தேவ வருகசொடு பேரொளி
யுற்ற வெண்குடை மீசசென நெருவிரவே.

(இ - எ) கூட்டபாகிய பேரொளியோடு நிறைந்த கிரண்ம வீசும் இரத்
தினங்களிழைத்த விபானத்தினமீதுள்ள ஆதனத்தில், தாம் பெற்ற தெய்வ
ஷடலோடு மிக்க காந்தியுள்ள சந்திரவட்டக்குடை அதியுனைதமா யோங்கி
விளங்கவும், எ - று. (௬௫)

வண்ண வால்வளை வானவா மங்கையா
வெண்ணி றக்கொடுஞ் சாமரை வீசிடக்
கண்ணெ கிழந்தலா கறபக நாணமலா
விண்ணி ழிந்த மிடைநது நெருங்கவே.

(இ - எ) வெள்ளிய வொளிபொருதிய அடியை வளையலையணிந்த தேவ
மாதாக்கள் பெரிய வெண்ணிறந்தங்கிய சா ரைகளை வீசிட; தேனைத் துளித்
துக்கொண்டு மலாந்த கறபக விருகத்தின புதிய மலாகண் ஆகாயத்திலிருந்
திறங்கி ஒன்று சேர்த்து நெருங்கவும். எ - று. (௬௬)

விண்வ ருளுகி னு மெல்லிய லாரிசை
புணர்ந் ருமீபல் பாடலி னாடிய
சுணர்ந் ருளுகி னு 'தாழ்நரத் தாளினைக்
கணர்ந் ருளுகி னு தண் கலிப்பிற.

(இ - ள்.) தேவலோகத்தினின்று வந்த இளம்பருவம் வாய்ந்த மென்மைத் தன்மையுடைய அப்சமசுகள், குளிர்ச்சி தங்கிய தாமரை மலாபோன்ற சிறிய பாத்தங்களிரண்டிலுள்ளத சிறு தண்டைகளொலிக்க, பண்ணோடு கூடிய பல லோகப்பாடலோடு நடனஞ் செய்யவும். எ - று. (நன)

தேவ தூநதுமி திகதளந தேநகுறக
காவ லெண்மருங் கைதொழு தேததுற
மேவ ருநதனி வீணை தெந்பபொலி
பாவ ருமபல லிசையொடும படபவே.

(இ - ள்.) தேவதூநதுமிகள் திசைகடோறும் பரவி யொலி செய்யவும், அஷ்டதிக்குப பாலாகளும கைகளைச் சிமிடிகைக் குவித்தித் துதி செய்யவும், அடைதற்கரிய ஒப்பற்ற வீணையின் (சப்தகாங்களாகிய) மட புகளைத் தெறிககு மொலியானது, பரவியுள்ள பல வாததிபங்களுடொ முழங்கவும். எ - று. (நன)

ஆழி பநதனித தேருடை யாதவன
வாழி மாநிலத் தோவெள்ளை மாமதச
குழி வாரணத் கோணுல் கதநுளோர
பாழி நாணமல ரெநதை பதததுளோர.

(இ - ள்.) ஒற்றைச் சக்கரம் வாய்ந்த ஆழ்கிய இரத்தையுடைய சூரியன், நிறந்த பெரிய உலகத்தார்களுட, முகடாப் தரித்தது மதஞ்சொரியும் (ஐராவத் மெனும்) வெள்ளை யானையையுடைய இரத்திர லோகத்தார்களும, அன்றலாந்த தெநதாமரைமலா வாழ்க்கையையுடைய எமது தந்தையாகிய பிரம் [சத்திய] லோகத்தார்களும. எ - று. (நன)

பணங்க ளாயிரந தாங்கிய பாபபணை
மணங்க மழநதது ழாய்முடி வானவன
கணங்கொ ண்டுநிறை தேவாக ளந்தனை
ரிணங்கி நின்றெதி ரேத்தியி ரங்கவே.

(இ - ள்.) ஆயிரம் பணமுடிகளைத் தாங்கிய ஆதிசேடனாகிய படுக்கையை யுடைய மணங்கமழுந் துளபமாலை தரித்த திருமாலின் கணங்கள் வாழ்ந்த தோண்டிருக்கும் வைகுந்தத்தில் வசிகும தேவார்களும் முனிவார்களும் ஒன்று கூடி நோ நின்று தோத்திரித்துப் பிரார்த்திக்கவும். எ - று. (சௌ)

வேத நாதம் வெளிப்பட மென்மெலப
போதல செய்து கயிலைப் பொருபுறை
நாதனைககட் புலப்பட நண்ணு வார
திது தீரத்தினி தின்பஞ் சிறப்பிராஸ.

(இ - ள்.) வேதவொலி முழங்க, சர்வகாசமாகப் பேரய்க் கைலாயகிரியில் திருத்தருளும் சிவபெருமானைத் தந்தி வழிகட்குப் பிரத்தியக்ஷமாகும்படி.

புடையவர்களாய், தமது துன்பங்க ணீங்கி இனிப் இன்பத்தின் மேம்பட்டு விளங்குவார்கள். ஏ - று. (சக).

இப்ப தஞ்சிவ னென் ன்டரை யேத்துத்
மப்பெ யாககென் றரனளித் தானேனி
செப்ப ருஞ்சிவ தேசிக ளல்லரோ
முப்பொ ருடகுமு தற்பொரு ளாகுவரா.

(இ - ள்.) இந்த வகைக கையாபதவியானது, சிவபெரு மான் து தொண்டாகளைத் துதி செய்பவர்களுக்கென்றே சிவபெருமான் சிருட்டித்தனரென்று சொல்வோமாயின், சொல்லுதற்கரிய சிறப்புகளையுடைய சிவாசாரியர்களுளரே திரிமூர்த்திகட்குத் தலைமையான பொருளாவார்கள். ஏ - று. (சஉ)

ஆத ல்லானம மருந்தவத கையாகா
மது நீாசிவ புண்ணியச செய்கையை
போத லாவதன் றோரதது ணாததுது
மேத மோராதெந் சிந்தையி ருத்துவோ.

(இ - ள்.) ஆதலால் அருந்தவஞ்செய்த முனிவர்களே! குற்றங்களை விலக்கும சிவ புண்ணியங்களின் செய்கைகள் சொல்லற்கியன்றனவல்ல. நாம் அறிந்த வற்றைத் தெரிவிக்கின்றோம். குற்றங்களைத் தெரிந்து நீக்கிய மனதை இதிற் சோக்கக் கடவீர்கள். ஏ - று. (சங)

எவனை நீாசிவ புண்ணியத் தெய்திய
தொளனி லைப்பொருள சொல்லெனச சொற்றபொர்
கனனி தெனனிம யாசலக் காரிகை
மின்னு வாண்மழு வோனைவி னுவினா.

(இ - ள்.) வேதங்கள் துதிசெய்யுஞ் சிறந்த கணியும், அழகிய இமாசுந் புத்திரியுமாகிய உமாதேவியாரா, மின்னலை வீசும் மழுப்படை தாங்கிய சிவபெருமானே, சிவ புண்ணியத்திலுள்ள புராதன நிலைமையான உணமைப்பொருள் யாதா? அதனைத் தேவரீர் உரைத்தருள்வென்கொடுமென வினாவினா. ஏ - று.

காள னுமலாக கற்றைசு மந்தெழு
மொளி ருடபடு கூந்தலி மாசலைக
குளள வாறுமு றையினு ணாததினன்
வெள்ள வாசடைச செனனி விமலனே.

(இ - ள்.) தேன நீங்காத மலாதொகுதியைத் தாங்கிக்கொண்டோங்கிய நெருக்கமுள்ள, இருள்போன்ற கூந்தலையுடைய உமாதேவியாருக்கு, யாற்றை யணிந்த நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமான உள்ளபடியே முறைப்படியுபதேசித்தனா. ஏ - று. (சடு)

கலநிலைத்துறை.

கேட்டு வந்தரு ளுமையுனத ததிசயங் கிளைபு
மீட்டு மெய்ப்புள கெழுந்தன ளிருக்காவிட டிழிந்தா
பாட்டு னைத்தடந தாழரை படிந்தெழீவித் தருணத
தோட்டு முண்டகத் தனிர களீங் குவித்திவை சொன்னான்

(இ - ள்.) சிவனஞ்செய்து களித்தருளிய உபாபிராட்டியார் திருவுள் ளத்தில் வியப்புண்டாகத் திருமேனி புளிகித்து மீண்டும் தமதிருக்கைவிட் டெழுந்திறங்கி, சிவ்பெருமான்து உபய பாதங்களாகிய பரந்த தாமரை மலா களில் வணங்கியெழுந்து, இளமைதங்கிய இதழ்களையுடைய தாமரை மலா போலுந் தளிர்ந்த திருக்கரங்களைக் குவித்து இவற்றை விண்ணப்பஞ் செய்த னா. எ - று. (ச௬)

அளபப நுமபெரு யோனிபுக கருநர கடைநது
துளக்க மெய்திய மனனுயிர வரனமுறை தொகுத்து
விளக்கு புண்ணிய மியறறுந் ராகிநின விபைபூந்
தளபப நிததுணைத் தாமரைத் தாளபெற வேண்டும்.

(இ - ள்.) அளவிடுதற்கரிய பல யோனிகளிலுற்று, கடுநகிலெய்தி நடுக்கமெய்திய நிலைபெற்ற ஆனமாகக்ள வரிசைப்படத் தொகுத்துச்சொல்லும் சிவபுண்ணியங்களைச் செய்பவர்களாய், தேவரீருடைய மணமும அழகிய இதழ் களும்கூறத் குளிர்ச்சி தங்கிய தாமரை மலாபோன்ற உபய பாதங்களைப்பெறு தல் வேணமே. எ - று. (ச௭)

அருள வேண்டிவ தென்றன் ளிமயமீன றளித்தாள
பெருகு மாயிர முகநதி முடித்தருள பெருமான்
மருவ நுங்குழ லாபெய புணனிய மாக்கள
'கருதி யோர்வதற் கரிதெனப் பின்னருங் கழறும.

(இ - ள்.) இமாசலமன்னன் அருந்தவப் புதல்வியாகப் பெற்ற உபாதேவி யார், அதுககிரகிக் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனா. பிரவாகமெடுத்த ஆயிர முகங்களுடைய கங்காரதியை யணிந்தருளிய சிவபெருமான், இயற்கை மன்னதங்கிய கூடலையுடைய உமையே! எமது சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யும ஆனமாகக்ள நினைந்துணாதற் கரிதென்று மேலும் திருவாய்மலர்ந் தருளு கின்றா. எ - று. (ச௮)

உரைத்து நிறசிவ புண்ணிய மெனசசில வுளவால்
வரைக்கொ முநதுயிரத் துதவிய மரகதக் கொம்பே
நிரைத்த வாலவளை நினகசுவை நிகழ்த்துது மென்ன
விநைத்த வாரசடைப் பணிபிபிறைக் கண்ணியோன விளம்பும்.

(இ - ள்.) இமாசலமன்னன் பெற்றெடுத்த மரகதக் கொம்பினையொத்த உமையே! கேள். வரிசைப்படுத்திய சங்கவளையலை யணிந்தவளே! எடுத்துச் சொல்லுமிடத்தில், சிவபுண்ணியங்களென்று மறுபுற சிலவுள். உனக்கவர் றைச் சொல்வோமென்று முணம வீசிய நீண்ட சடையினிடத்தில் குளிர்நத் பிறைச் சந்திரனாகிய அருமபையணிந்த சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந் தருளு கின்றா. எ - று. (ச௯)

சினக ராலயந் தூர்ப்பது திருமெழுக்கிடுதல்
புனன்மு கருதெமை யாட்டுவித் தெமக்கெனப் புரித்
நினனு மாலயத் தகவையி லெழுந்தபுற சீத்த
உணைந் துநதுணா நாணமல ரெடுத்ததுட னலகல.

(இ - ள்.) திருக்கோயிலில் திருவலகிதேலும், திருமெழுக்கிதேலும், நீரை மூகந்து நமக்கு அபிஷேகித்தலும், நமக்கென்று தொண்டுசெய்தலும், நாடோ அந் திருக்கோயிலிலுண்டான புலலைப் பறித்தலும், தேனெனும் வாசனையுடைய புதிய பூங்கொத்துகளை யெடுத்து உடனே கொடுத்தலும். எ - று. (இ௦)

இவையு ளப்படுத் திரங்கின ராகின் றியல்வா
ரவம திப்பற வறிவுபெற றவ்வறி வதனா
றவறில பக்குவ மடைந்துளத தூய்மையுந தழுவிச
சிவக திப்படு புண்ணியஞ் சிலசில தெரிவார்

(இ - ள்.) இத்தொண்டுகளை மனதிற்கருதி இரக்கமுற்றவர்களாய் ஆந நிலையினின்று நடத்துபவர்கள், எல்லோராலும் மதிக்கத்தக்க பேரறிவெய்தி, அப்பேரறிவார் தவறுபடாத பரிபக்குவமெய்தியவர்களாய்ப் புனிதமுமடைந்து சிவகதியைக் கொடுக்கத்தக்க சிவபுண்ணிடங்கள் [எண்ணிறந்தனவற்றுட்] சிற் சிலவற்றை புணாவார்கள். எ - று. (இ௧)

பாத காக்கெனி னுஞ்சிவ புண்ணியம் பலித்தாற்
றீத சுற்றிடு மாதலா லாங்குது செயதாற
போத முற்றிடும புண்ணியம் புலப்படு மெனற
னாதி நாயகிக காங்கவை யறைந்தன நவிலவாம்.

(இ - ள்.) பாதகர்களுக்காளுதும் சிவபுண்ணியங்கள் கைகூட்டுமாயின், குற்றங்களை விலக்குமானபடியால், அச்சிவபுண்ணியங்களைச் செயதால் ஞானேதயமாகின்ற சிவபுண்ணியங்கள் விளங்குமென்று திருவாய்மலர் தருளினார். முதலவியாகிய உமாதேவியாருக்கு அச்சிவபெருமான் திருவாய்மலர் தருளிய வற்றைச் சொல்லுவோம். எ - று. (இ௨)

இநதி யங்களை யளித்திரும புலனதடந் திருசுரு
மநத னீரந் மாதவக கொழுந்தெனு மடிசா
னொந்த யெம்பெரு மானசிவ புண்ணியத் தியலா
வநத காத்தையொன றுளதது வகுப்பொடு வகுப்பாம்.

(இ - ள்.) இந் திரியங்களை நிககிரக்கஞ்செய்து ஐயுலன்களை யடக்கியிருக்கும் முனிவர்களே! அருமையான பெருந்தவக் கொழுந்தென்று சொல்லத்தக்க பேலோர்களே! எமது பிதாவாகிய சிவபெருவானுடைய சிவபுண்ணியத்தின் தன்மையுடையதாய் நிகழ்ந்த சரித்திரமொன்றுள்ளது. அதனைப் பிரிவோடு சொல்லுவோம். எ - று. (இ௩)

நீடு புண்ணியப் பெருந்தவ முயற்சியா னெடுநீர்
மாடு சூழ்கிடந் தளவறு வளந்தரு வனப்பா
னாடு விண்ணவ நிழிந்ததுற வேண்டின் றெருங்கே
நாடி நோற்பது கௌசல மெனப்பதோ நாடு.

(இ - ள்.) மிக்க புண்ணியத்தாலாகிய பெருந்தவத்தின் முயற்சியாலும், நீப்பெருக்கானது பக்கலிற் சூழ்ந்தது எண்ணிலலாத செல்வத்தை விரைந்தி செய்விக்கும் அழகாலும், தேவர்களும் பூலோகத்திலிறங்கி உள்ளே வசிக்கவேண்டி

மென்று, ஒன்று சேர்த்திருந்து கருதித் தவஞ்செய்வதாகிய கோசலமென்மை
ஒப்பற்ற நாடொன்றுள்ளது. எ - று. (௫௪)

அன்ன நாட்டகத் தகலிய வெண்குடை நிழற்கீழ்
மன்னு மின்னியி ராநென வளாப்பான்
பொன்னி லங்கிய கணைகழற் புனைநறுந் தொடையான்
மின்னு யிர்த்தவேற கௌசிக னென்னொரு வேந்தன்.

(இ - ள்) அததகைக கோசலநாட்டிலே, பரந்த வெண்கொற்றக குடை
நிழலின்கீழ், நிலைபெற்ற மன்னியாகளைத் தன்னியாபோல ஆதரிப்பவனும்,
பொன்னாற்செய்து விளங்கும் ஒலிதங்கிய ஷீரக்மூலணிந்தவனும், அணிந்த
மணநதங்கிய மாலைபுடையவனும், மின்னலைவீசும் வேலைநதியவனுமாகிய
கௌசிகனென்றோரசனிநுந்தான். எ - று. (௫௫)

அனைய வேந்தனிற றேன்றின ராருயி ரனையா
புனை நறுகுழற் பூவைமென் குதலையா நாலவா
வனச மாளிகை மடநதையா நாலவரோ விரதி
யினை நாலவரோ வெனப்புகி யேததுறு மெழிலாரா.

(இ - ள்) அக்கோசிகன்பால் அவனுடைய அரிப வுயிர்போனறவாகளாய்,
அவனகரிகின்ற மணமுள்ள கூந்தலையுடைய [பூவை] நாகணவாயப் புளபோன்ற
மெல்லிய குதலைச் சொல்லையுமுடைய நான்கு புதலவியா, தாரைமலா மாளி
கையையுடைய இலகருமிகள இந்நாலவரோ இரதியென்பவளே இந்நாலவரோ?
என்று உலகினா துதிசெய்யுட்படியான அழகுடையவாகளாய்ப் பிறந்தார்கள.

கடிகொ ணண்மலாக கறபக நாட்டகந துறந்து
வடிவி னால்வரும் வந்திழிந தார்கொலோ மடவா
படிவ முறறுற விலகண்ப பகுதிசோ வழாது
முடிவி னானமுகன நிருத்திய தியாதென மொழிவாம.

(இ - ள்) மணநதங்கிய புதுமலாகளைக்கொண்ட கறபக விருட்சத்தை
யுடைய தேவிலோகத்தை நீங்கி, அழகின் மிருத இப்பெண்கள் நால்வரும் வந
தார்களோ? அல்லது இப்பெண்களின் அவயவங்களெல்லாம் அவ்வவரறிந்
ருந்ததாகிய இலக்கணமுறையின் சிறப்புகள குன்றாது முழுவதையும் பிரமன
சிருட்டிததுவைத்ததை யாதெனச் சொல்லுவோம்? எ - று. (௫௬)

மகனிர் நால்வரின் முநதுறத் தோன்றிய மகட்குப்
புகற ரும்பெய ரையெனப் பணித்தனன் புதுபூ
முனை நறுகுழன் மூவாகருந தனிதனி மொழிந்தா
னிகல ருநதன வருமபூத திளகிய திவாக்கு.

(இ - ள்) அப்புதல்வியா நால்வரில், முதலிற் பிறந்த பெண்ணுக்குச்
சொல்லத்தக்க பெயர் அையையென்று சொன்னான். புதியமலாக்களின் அரும்பை
யுடைய மணநதங்கிய கூந்தலைப்பெற்ற ஏனைய மூன்று புத்திரிகளுக்கும் வெவ்
வேறு பெயர்களிட்டான். இப்பெண்கட்கு [காமவிச்சையென்றும்] பகை
யுற்றனவாகிய அரும்புபோன்ற கொங்கைகள் பருத்தது இவ்வினை. எ - று. (௫௭)

பொருது வென்றவேல் கறைததுளி பொதுளிய வென்ன
விருத டங்கணுநு செவவரி யிடைபடச சிதறிக்
கருகு வாணெடுங் கடகடை குழைபடக கடந்த
பருவ நோக்கினன கௌசலன பாரத்திபா பெருமான்.

(இ . ள்.) போசெயது சப மறற வேலாயுதத்தில் உதிரததுளி நெருங்கி
யிருப்பதுபோல, பரந்த இருவிழிகளிலும் செவவரி இடையே படாந்து பரவி,
கருவிற்நதங்கிய வாளாயுதம்போல நீண்ட கடைக்கண்கள் காதுகளைத் தொடும
படியோடிய பருவத்தை இராசராசனாகிய கௌசலனென்னும் தந்தை பாரத
தறிந்தனன். எ - று. (௫௯)

உருவ மங்கையா மனைவினைப் பொலிதரு முருவங்
கருணை கூாதரக கண்டுகண களிப்பது கருநா
விருநி லததுள வேந்தரை வாந்திறென நெழுத்ச
சுருதி மங்கல நாடகணித தறிந்தனன் றுயோன்.

(இ - ள்.) அழகுள்ள அககுராரிகள் திருமணச் செயலிற்குரிய யுவகந
தங்கிய கோலத்தை, புனிதனாகிய அவ்வரசன் கிருபை மிகுப்படி பாரத்துக்
கண்கள் களிக்க வேண்டுமென்பதை யெண்ணி, பெரிய பூமியிலுள்ள பல மன
னாகளையும் வருவீர்களாகவென்று மணவோலை பெழுதியனுப்பி, சோதிட
நூலின்படி விவாக கடதினத்தை யு மாப்பந்தறிந்தனன். எ - று. (௬௦)

மழைக்கு லம்பட நிவந்தெழு மணிமதிட புரிசை
யுழைபப மெபும புதுக்குவா னுழையருக குரைத்தான்
றழைபப சங்கதிர் கடவுதன் கோயில நெருபா
லிழைத்தொ டாசியுட சயமர மண்டப மெடுத்தார்.

(இ - ள்.) மேக கூட்டங்கள் வந்து தங்குமபடி உயாந்தோங்கிய அழகிய
சுற்றுச்சுவர்களாகிய மதில்களின் உள்ளிடத்ததுள்ள நகரத்தை அலங்காரநு
செய்யும்படி நூதுவாக்குக கட்டளை கொடுத்தான். பசிய கிரணங்கள் பரவிய
பால சூரியன் பரிசிக்கும் தன்னரணமனையின ஒரு புறத்தில் காவலின்றொடர்ச்
சிகுள்ளே சுயமவர மண்டபத்தை நியமித்தான். எ - று. (௬௧)

எடுத்த மண்டபத் தசையி னரிசுமந நெடுகப்ப
படுத்த வாசனம் பறபல படுத்தனா பசுமபொ
னுடுகை கொபயக மீப்பட நாற்றின் ருவரி
கொடுத்த முததணி தொடுத்தன ரிளநிலாக் கொழிப்ப.

(இ - ள்.) நியமித்த சுயமவர மண்டபத்தின் உட்பாகத்திலே, சிங்கங்கள்
சுமந்து தாங்குமபடி யமைத்த பற்பல ஆசனங்களைச் செய்தார்கள். பசுமபொற்
சரிகை வஸ்திரங்களால் மேலே குச்சுகள் தொங்கவிட்டார்கள். கடலில் பிறந்த
முத்துக்களாலாகிய மாலைகளை இளஞ்சுந்திரிகை வீசுமபடி கட்டினார்கள். எ - று.

பானி லாப்பனிக் கறறையிற் படுத்தன சுவரி
மேனி லாப்பனக் குச்சொடுந நூக்கினா னிரிபூங்
கான நாண்மூலா மாலிகை நிறைத்தனா கணித்த
மோனை மதுகலத் தியற்றுவ யாவையு முடித்தார்.

(இ - ள்.) பால்போலுந் தாவள்யமான சந்திரிகையின் குளிர்ந்த கூட்டம் போன்ற சாமரைகளை, டேலே ஒளி வீசுபடி குச்சிகளாகத் தொங்கவிட்டார்கள மலர்ந்து அழகுடைத்தாய் மணங்கமழும் அன்றலாந்த மலர்களாலாகிய மாலிகைகளை நிறைத்தார்கள். முதனமையான திருமணத்திற்காகச் செய்யத் தக்கவைகளையெல்லாம் செய்து முடித்தார்கள். எ - று.

(கூங்)

இரங்கு வெண்டிரை புடைப்பி மிருநிலப் பரப்பி
னரங்க டிந்தவேற பாரத்திபர் யாவரு மடைந்தார்
கரங்கொண் முமமதக் களிற்றொடுங் கொய்யுளைக் கலினக்
குரந்த லததுறப் புரவியங் கடலொடுங் குறுகி.

(இ - ள்.) துதிகையுடைய முமமதங்களைச் சோரியும் யானைகளோடும், சுத்தரித்த பிடரி மயில்களும் கடிவாளமுமுடையவாய்க் காற குடைபு நிலத்திற் படியாத குதிகைகளெனனும் அழகிய சமுத்திரத்தோடும், நெருங்கி யொலிக் கின்ற வெள்ளிய அலைகளை யுடைத்தாகிய கடலுடை சூழ்ந்த நீலவுலகிலுள்ள அரத்தையுடவென்ற வேலைத்தாங்கிய மன்னர்களெல்லாருடவரது சோந்தார்கள்.

எதிரு மன்னவாக் கணுகுருவை யளபபினு மெண்ணு
வதிரு பராகலித் தானையா நெதிர்புகுந் தடைந்து
முதிரு மனபுட னளவளா ரினியன மொழிந்து
கதிரசெய் மாமுடி யரசரைக் கடிந்தா கொணாரதான்.

(இ - ள்.) அப்படி வருகின்ற மன்னர்களுக்கு, அணுகுகளின் குவியலைக் கணக்கிட்டுத் தொகை சொன்னாலும் கணக்கிடப்படாத ஒலிகளின்ற கடல் போன்ற சேனையையுடைய அவவாசன எதிர்கொண்டு சென்று பெருங்கி, அதி கரித்த ஆசையோடு அளவளாவி இனசொல்பேசி, ஒளிவீசுந் சிறந்த கிரீடந் தரித்த அவவரசர்களைத் தனது காவலையுடைய நகரத்திற்கு அழைத்துவந்தான்.

வயங்கு மாமுடி மன்னவா யாவாக்கு மழைக்கா
ரியங்கு மாளிகை யிருக்கைவே றினிதனி தமைத்து
முயங்கு நலவிருந் தமைப்பன முறையத் துதவித்
தயங்கு மண்டபத் தனையரை யு ன்கொடு சாரந்தான்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற சிறந்த கிரீடந் தரித்த மன்னர்களெல்லாருக்கும், சூற்கொண்ட டேகந்தவழம் தன்னரண் மனையில் கூனி யாக வெவ்வேறு விதி கள் ஏற்படுத்தி, கலத்தற குறித்தாகச் செய்யவேண்டியனவாகிய சிறந்த விருந்தை அவவாருக்கேற்ற முறை தெரிந்து செயவித்து, விளக்கந்தங்கிய விவாக மண்டபத்திற்கு அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு போயினன. எ - று.

அழைத்த மைத்திடு வாவரி மடங்கலா சனத்தி
னிழைத்த மாமுடி யரசரை யினிதுகொண் டிருத்தி
மழைத்த வராகுமுன மகனிராகு மணவணி திருத்திக்
குழைத்த மெனமலா மாலிகை யவாகரந் கொடுத்தா.

(இ - ள்.) இரத்தினங்களிழைத்த சிறந்த கிரீடந் தரித்த அவவரசர்களை இனிதாக அழைத்துவந்து, அவ்வவாக மண்டபத்துலே அமைத்துள்ள ஒளிநங் கிய சிங்காதனங்களிலிருத்தி, மேகம்போலக் கறுத்து நீர் வாய்ந்த கூந்தலை யுடைய அக்கணனிகைக்குக் கலியாண கோலஞ்செய்து குழையுந் தன்மை பொருந்திய மெல்லிய மலாமலைகளை அவர்கள் கைகளிற் கொடுத்தா. எ - று.

மாத ராயிரஞ் சூழுவா மண்டபத் துயத்தான்
பேதை நாலவரு மன்னவர் யாரையும் பிறழ்ந்த
நாத லிறகருங் கடகடையெறிந்தனா காணா
நீத மாலைகை நாலவாதங் கழுந்திடைச செறிந்தாரா.

(இ - ள்) ஆயிரக்கணக்கானமாதர்கள் புடைசூழ்ந்தவரச்சயமவரமண்டபத்திற்குப்பின்ன அமமங்கையா நாலவரும் அங்குள்ளமன்னாகளெல்லோரையும், காடவிருப்பையுண்டு செய்யும் பிறழ்ச்சிபொருந்திய கரியகட்கடைகளை வீசிப்பார்த்து, குறியச்சிவாயந்த அம்மலாமலைகளை நான்குமன்னாகள் கழுத்திருட்டு னாக. எ-று. (சூ.அ)

அன்ன மன்னவா நாலவரின முன்பிறந தமைந்த
கன்னி மாமயிற சாயலா ளையெனுங் கன்னி
மின்னு யிராததழல் விழித்தவே னிடத்தது வேந்தா
மன்ன வன்மகேந திரனகாத தணிந்தனை மாலை.

(இ - ள்) நடையினால் அன்னத்தையொத்தவாகளாகிய அப்பெண்கள் நால்வரில் முதலிற பிறந்த சிறந்தமயிலினசாயலையுடைய கன்னிப்பருவமுடைய அையையென்னும் பெண், மின்னலை வீசித் தீப்பொறியை நகருகும் லேவேந்திய நிடத்தேச் அமன்னவன் மன்னனாகிய மகேந்திரன் கழுத்திலே மாலை தரித்தான். எ-று. (சூ.க)

பொன்னை யன்னவட னிலையவ னுவருகாம போச
மன்னா மன்னவன் சானந்த தணிந்தனை மாலை
மன்ன வட்டுளை யாளந்த நெடுநிலப் பெருமான
அன்ன நுமபுகழ் மாலைமார பணிந்தன டொங்கல்.

(இ - ள்) இலககுமியைப்போன்ற அையையென்பாட்கு இலையவள், காம்போஜதேசத்து இராசரா கிய சானந்தனுக்குமன்கிழந்தி மாலை தரித்தான். அதன்பின், அவருக்கிலையவள் பெரிது அங்கதேசத்திற்கு மன்னனாகிய அடைத்தகரிய கோத்தியடைந்த மாலியெனடின் மாபிலே மாலை யணிந்தான். எ-று.

உரைத்த மூவாக்கும பின்னரி னுதித்திடு மொருத்தி
வரைத்த டம்புயக கொங்கண் தேயத்து மன்னன்
விரைத்த தாமரை விசாலநேத திரனெனும விந்லோற
கிரைத்த காதலி னணிந்தன விலங்குதா ரலங்கல்.

(இ - ள்) மேற்சொல்லிய கன்னிகைகள் மூவருக்கும் பின்னே பிறந்த ஒரு பெண், கொங்கண்தேசத்து மன்னனாகிய மலைபோலும் விசாலமான தோள்களையுடைய மணங்கமழுந்தா மரை டலாபோன்ற விசாலநேத்திரனென்னும் பராகதிமகசாலிக்கு மிகுந்த ஆசையோடு தன் கையில் விளங்குகின்ற மலாமாலையைச் சூட்டினான். எ-று. (சூ.க)

இனைய நாலவரு மாலையிட் டரசாபா லிருப்ப
வனைய கண்ணுண் களித்தனை மணவிலை யயாநது
புனைபொ லங்கலன் முதலிய கொடுத்தருள புரிந்தான்
மனையின் மனையி னிருந்தன ரவணசில வைகல்.

(இ - ன்.) இத்தகைய புதல்வியர் நால்வரும் சுயம்வரமாவை சூட்டி அவ்வம் மன்னர்களிடமிருக்க, அவர்களை நோக்கிக் கண்களிப்புறவனாய் விவாதச சடனுகளை நிறைவேற்றி, அலங்கரிகததகக பொன்னாபரண முதலியவற்றைக் கொடுத்ததவினான். அப்புத்திரிகள் நால்வரும் சில தினங்கள் அங்கேயே இல்லற நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். எ - று.

(எஉ)

மதிப்பெ ருங்குடை வேந்தாக்கு வேண்டு வவழங்கிப் பதிக்க ணேகுதா நீரெனப் பணிததனன் பணிப்ப வதிர்க்கு மாழியந தேரொடு நால்வரு மகனரார் விதித்த வாட்படை கொடபுறு தாண்கூழ் மிடைபு.

(இ - ன்.) பெரிய சாதிவாட்டககுடையபுடைய அவ்வரசர்நால்வர்க்கும் வேண்டிய செல்வங்களை யளித்தது, உங்கள் தேசங்கட்குச் செல்லுகவென விடைதந்தனன். அந்நாளை கட்டளையிடவும் ஒலிக்கின்ற சகரததையுடைய தோளிலேறிக்கொண்டு அபமனனா நால்வரும், அசைத்து நெருங்கிய வாளா யுதமேந்திய சேனைகள் புடைகூழ்ந்து வருப்படி தங்கடங்களை தேசத்திற்குப் போனார்கள். எ - று.

(எக)

தோ திர்ப்பினும் புரியுந் திரிபினும் தனிகளை காரமு தக்கினும் பலலியத துவைப்பினும் கடனீர்ப் பராசு மசகுறு மனந்தனும் பகைப்பிறப் படாநதா தார்தெ நித்தலை யெதிர்தனன் கோசுகத தவத்தோன்.

(இ - ன்.) அவ்வரசர்கள நால்வரும், தேரின அதிர்ச்சியாலும், அழகிய குதிரைகளின் களைப்பினால், ஒப்பற்ற சிறுக்கையையுடைய மோகப் போன்ற யானைகளின் காச்சையினாலும், பல வாதநிபங்களின் முழக்கினாலும், நீராய் மான கடல் சூழ்ந்த பூமிபைத்தாங்கு ஆதிசேடையுடைய பதைக்குப்படி விரைந்து சென்றார்கள். வழியிடையிலே தவததையுடைய விசுவாமித்திர முனிவர் எதிர்ப்பட்டனார். எ - று.

(எச)

சென்றெ திரந்திடு பெருந்தவக் கோகிசு செல்வ னினறு வேந்தருந் சொருமொழி நிகழ்ததுவான விவிதகான வென்றி வேந்தாமற் றமலைறி கேட்டிலா வெருண்டான குன்று ருத்தவற் கிருபுரு ரங்களுங் குனிந்த.

(இ - ன்.) எதிரிற் செல்வவராகிய பெருந்தவஞ்செய்த விசுவாமித்திர முனிவர் அங்கே நின்று அவ்வரசர்களுக்கு ஒரு வாதத்தை (ஆசிராசனயாகக்) கூற வேண்டியழைத்தனார். வெற்றிபெருந்திய மன்னர்கள் ஒலிக்கையாற் கேட்டாரிலர். அதனால் குறைவுபடாத தவததையுடைய முனிவர்க்கு இருபுருவங்களும் வளைந்தன. அவர் கோபமெய்தினார். எ - று.

(எடு)

கொடிக்கொ ழும்புகை யிருவிழி கொழுந்துவிட் டெழுந்த பொடித் தருமயின வெயாததுளி பொருகதிப் பருத் வெடித்த வெங்கதி ரொடுங்கின மீண்டனன் விரிநீர்ப் படித்த லம்புகைத் திருண்டது சொதித்தது புதுவ.

(இ - ள்) கொடிபோலப்படரும் பெரிய கோபப்புகையானது அவருடைய இருவிழிகளிலுங் கொழுகதுவிட்டுத்தோன்றின. வியாவுதுளிகள் மயிராகச் சோடு தோன்றின. போசெய்யுங் கிரணங்களையுடைய சூரியனும் தனது உஷ்ணமாகிய கொடுங்கிரணங்களை யொடுக்கக்கொண்டு காந்தான். கடலுழுந்த பூமி முழுவதும் இருண்டது. சமுத்திரமுங்கொதித்த. ஏ - று. (எசு)

வாமப ரித்தடந தேருறை மன்னரு மனையா
தேமபு சிறநிடைத தேவியா நாலவருந தீரக
கூமபு டைக்கொடித தேர்முதற் சேனையுங் குழவும
சாமப ராயின வருந்தவன் கடுஞ்சினத தழலால்.

(இ - ள்) தாவிச்செல்லுங் குதிரை பூட்டிய பரந்த தோகளிலேறிய மன்னாருந், அவர்கள் மெல்லிய நுண்ணிய இடையையுடைய மனைவிகள் நாலவரும் நீங்கலாக, [கூமபு] கொடிஞ்சியையுடைய துவசங்கட்டிய தோமுதலான சேனைத்தொகை முழுவதும், அருந்தவமுடைய விசுவாமித்திர முனிவா கொடிய கோபாக்கினியாத சாமபராயின. ஏ - று. (எசு)

என்கொ லீதென வெருவினா நோக்கின ரெதிரந்த
பொன்செய் மாடிபு யரசரை நோக்குபு புகல்வான்
மின்செய வேறபடையரசாகா னுமமெதிர விளிந்தேம்
புனசி ரிப்பினா கேட்டெமை நோக்கிலீர் போலும்.

(இ - ள்) இஃதெனன காரணமென்று அஞ்சியவாகளாய் நோக்கி, நேசேவந்த பொன்னொலங்கிய சிறந்த கிரீடமணிந்த மன்னாக்களைப்பார்த்து அமரமுனிவா சொல்லுகின்றார். மின்னலை வீசுங் வேறபடைதாங்கிய மன்னவாக்களே! உங்கட்கெதிரில் நாம்லழத்தோம் நீங்கள் கொண்டிருந்த புண்கையினாலே ஏமமைப்பாராதிருந்தீர்கள் போலும். ஏ - று. (எசு)

ஆத லானுமக கிருசெனி நேடகல வாக
தீது தீரகரு கடபுலந தெரியல வாக
மாத ரின்னல மணந்துறு தொழிகளீர் மணந்தார
பேதை காணுமா முடிததலை வெடித்தறப பிளக்க.

(இ - ள்) ஆதலால், அறிவிலிகளே! உங்கட்கு இருசெவிகளும் கேளாதனவாகுக. குறமறந்து விளங்கும இழுவிழிகளும் தெரியாதனவாகுக நீங்கள் உங்கள் மனைவியரினபத்தை நுகராமற் போகுக. அப்படி நுகர்ந்தால், உங்கள் கிரீடமணிந்த சிவங்கள் முழுவதும் வெடித்துப்பிளந்து போகக்கடவன. ஏ - று.

நாடு மெப்பெரு நகரமு மகரமு நீததுக
காடு போகுதி ரென்றுருத் தருந்தவன கழறு
நீடு நன்னெறி மாதவ முளவெலா நெடுங்கூத
தாடு தன்னுடை யாச்சிர மம்புகுந் தடைந்தான்.

(இ - ள்) உங்கள் நாடுகளையும், அவற்றுள்ள பெரிய நகரங்களையும், உங்கள் அரண்மனைகளையும் நீங்கிக்காட்டிற்றகுப் போகக்கடவீர்களென்று, அருந்தவ விசுவாமித்திரா சாஸ்திரி, அதிகரித்த ஸமாராகத்தோடு கூடிய பெருந்தவங்களையுள்ளவெல்லாம் அருந்த நடனஞ்செய்யுங் தமது ஆச்சிரமப்போயடைந்தனா. ஏ - று. (அடி)

வேந்தர் நால்வரு மப்புல மொழிந்தனா விரைப்பூங்
காந்தண் மெல்விற நேவிய ரருநெறி காட்டப
போந்த பலவரை மீட்படு மடவியுட் புகுந்த
நீந்து ருப்பெருந துயாககடல் படிந்தனா நெடுநாள்.

(இ - ள்.) உடனே மன்னவர் நால்வரும் கட்புலனுஞ் செவிப்புலனு
மிழந்தார்கள். வாசனையும் அழகும் பொருந்திய செங்காந்தள் மலாபோலும்
மெல்லிய விரல்களைக்கொண்டு தங்கள் மனைவிமராகள் (கணவர் கரங்களைப்
பற்றி) ஆரிய காட்டுவழியைக்காட்டச்செனது, பல மலைகள் நெருங்கிய காட்
டிற்சோந்தி, தாண்ட முடியாத பெரிய துயரக்கடலில் அநேக காலம் மூழ்கிக்
கிடந்தார்கள். ஏ - று. (அக)

மேம்படி வேறு.

ஆடும்பு னற்றுள்ளி யருவிப்பெ ருஞ்சாரல் வெங்கானகத்
தூடுண்ட வுப்பிலப சமபுறகை யினிதுண்டு வககினறநா
ண்டுமபொ லங்கோமு டித்தெயவ மலையதது நிறைமாதவ
னெந்த மிழ்க்குமப முனியகக டுங்கான நடுவெய்தினு

(இ - ள்.) நீர்த்துளிகளாகிய அருவியொழுகும் பெரிய மலைச்சாரலையுடைய
கடுங்காட்டில் தாக்காக்கிடத்த உப்பிலவாத குளிராத கூழை இனிதாகப்புகித்
துககளிக்கின்ற நாளில், சிறந்த பொன்மயமான சிகரங்கலையுடைய தெய்வீக
தங்கிய பொதிய மலையில் வீற்றிருக்கும் பெருந்தவமுடித்தவரும், யாவரும்
மதிகும் தமிழை வளர்த்தவருமாகிய அகத்தியமுனிவர் அக்கொடிய காட்டி
னிடையே யெழுந்தருளினா, ஏ - று. (அஉ)

செல்லுந்த மிழ்க்குமப ராணிவறப ணிந்தொன்று செய்தேமலேம
பல்லுங்க டுஞ்சாப முனிகோசி கன்றநது போனானினிச
சொல்லும்பெ ருஞ்சாப முனையனி யெவரோது டைப்பாரென
வல்லென்ற முலைமாத ரரசாததொ முச்சொல்லி வழிபட்டனா.

(இ - ள்.) அப்படி யெழுந்தருளிய தமிழ் முனிவராகிய கும்பத்திற் பிறந்த
அகத்திய முனிவரை, சொக்கட்டான காயகொன்று சொல்லத்தக்க ஸ்தனங்
களையுடைய அம்மங்கையா பணிந்து, அடியேன்கள ஒரு தீமையுஞ் செய்தவர்க
ளல்லோம். விசுவாமித்திர முனிவா எங்களைச்சேருப்படியான கொடுஞ்சாப
தந்து போயினா. இனி அக்கொடுஞ்சாபத்தை தேவரீரையன்றி நீக்குவோர்
யாவரென்று விண்ணப்பஞ்செய்தி, தங்கள் கணவராகிய அரசர்களை வணங்கும்
படி சொல்லிப் பூசை செய்தார்கள். ஏ - று. (அங)

அக்காலே யிகன்மன்னா தொழுபைங்க முறகால டற்சோரிவாய்
கககாட நெடுவேலி நெருநாலவா தொழுதுறற கவலகண்ணுரு
மைக்காள கண்டதத ரற்கொப்பு வரநின்ற தமிழ்மாதவ
னெக்கானு ளங்கண்கள பனிமல்க நனிநின்று நீனைகின்றன்.

(இ - ள்.) அச்சமயத்தில், பகைமன்னர்கள் பணியும் பசிய வீரகழ
லணிந்த காலகூடும், உலியுடைத்தாய் உதிர்ஞ் சிறதும் வாயையுடைய வெற்றி

தங்கிய நெடியவேலாயுதமுங்கொண்ட ஒப்பற்ற நான்கு அரசர்களுந்நபணி தடைந்த துயரத்தைப்பார்த்து, விடந்தங்கிய நீலகண்டத்தைபுடைய சிவபெருமானுக்குச் சமானமாக விளங்கிய அகஸ்தியமுனிவர் மனமுருகி, கண்களில் நீர் பொசிய நெடுநெரம் நின்று தம்முள் ஆலோசிக்கின்றனர். எ - று. (அச)

என்னேயி வர்க்கிக்க டொசாப மொழிகின்ற தெதுகொண்டென வுன்னுவு னாரதெநதை சிவபுண்ணி யததனறி யொழியாதெனச சொன்னு வரங்கன்ன தறிவானெ மதகின்று சொல்லாயெனப பன்னுசென்னிபப ரற்கான வழிபாடு பகாகின்றனன்.

(இ - ள்.) இவ்வரசர்க்குற்ற கொடுஞ்சாபம் எவ்வாற்றுவொழிவது யாது செயது எனது செந்தித்திணாந்து, எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானைசூரிய புண்ணியத்தாலன்றி அமமனனாகளுக்குரைத்தருளினா. அச்சிவபுண்ணியத்தை அடியேங்கள் இப்போது தெரிந்துகொள்ளும்படி திருவாயமலர்த்தருளவேண்டுமென வேண்ட, பல நாகங்களைச் சடையிலணிந்த சிவபெருமானுக்குரித்தாகிய பூஜாமார்க்கத்தைத் திருவாயமலரத்தருள்கின்றனர். எ - று. (அடு)

பொருதண்பு னறகீச கக்கோன காசசெய்ய போராழியான் செருவென்று வககின்ற சாதார னென்னுநதி றறகோமகன வருதிங்க னொருகொம்பெடுத்தனன முகமங்கை மயிலபோலுவா ளிருகுருகு மககொங்கை முழ்க்குகி டப்பானவெ ளிககெயதுறன்.

(இ - ள்.) மோதுகின்ற குளிரந்த நீரையுடைய கீசகமெனும் பெரிய நகரத்திலே, செவ்விய போரசெய்யும் ஆச்சிஞ்சகக்கிரத்தையுடையவனாய், போர்முகத்தில் வெற்றிபெற்றுக்களிக்கின்ற சாதாரனென்னும் வலிதங்கிய சிறந்த அரசனிருந்தான அவன் உதயமாகின்ற சந்திரனை ஒரு பூங்கொம்பு சுமந்திருந்தாற போன்ற முகத்தையுடைய மயிலபோலுஞ் சாயலையுடைய மனைவியின், குருகுமச்சேறு பூசிய இருதனங்களைத்தழவி.மோக சாகரத்திலமிழந்து புரத்தேவர மாட்டான். எ - று. (அசு)

அன்னுனி ருக்குநதி ருக்கோயி னெடுவாயி லவனெய்தினுன பன்னுனி னைக்குந்த வந்தானு ருக்கொண்ட படிபோலுவான முன்னவ சிட்டனபு ருந்தான தரசறகு மொழிதந்திலா பின்னாலு கன்னறபு றம்போக வறிவுறற பின்னெய்தினுன்.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் வாழ்ந்திருக்கும் அழகிய அரண்மனையின் நெடிய வாயிற் படியில் எழுந்தருளவதற்குத் திருவுள்ளங்கொண்டு, பல காலங்களிற் செயத தவமே ஒரு வடிவெடுத்தாறபோன்றவராகிய வசிட்டமுனிவா அங்கெயதி உளளே போயினா. அதனை அககாவலாளா அரசனுக்குணாததிலா. நாலு நாழிகை காலங்கழிந்ததன பின்னா, அவர்கள் உணர்த்த வுணர்ந்து வெளியே வந்தனன். எ - று. (அள)

வேரித்த டந்தாம நெடுவேலி ளங்கோவெ ருக்கொண்டிவ னீர்பப சுந்தாம ஸைத்தாளப ணிந்தானெ ழுந்துறறன

மூரக நெதீமு சுத்தான முறமுனமு னிந்தானரோ
வாரிப்பெ ருமபூத லபபூத மிருளபட்டு மருள்பட்டதே.

(இ - ள்.) மண மிருத மலாமாலையணிந்து விசாலித்து நீண்ட வேலேந்
திய இளநன்மையுடைய அர்ச்சன பயபெய்தி, இவ்வசிஷ்டமூனிவருடைய
ருளிர்ச்சிவாய்ந்த செநதாமரை மலர்போன்ற பாதங்களைப்பணிந்தெழுந்து
நெருங்கினான். கோப நகைபொருந்திய வடவாக்கினிபோன்ற முகமுள்ள அம்
முனிவா சுளித்துக்கோபித்தாரா. உடனே கடல் சூழ்ந்த பெரிய உலகமாகிய
ஐம்பெரும் பூதங்களும் இருள்பட்டு மயக்குற்றன. எ - று. (அஅ)

பேராழி வையம்பு ரக்குஞ்செ ருக்கிற்பெ ரும்பேதையா
யோராத காமகக் ளிப்பாடெல் மைச்சுற்று முளமெண்ணிலாய்
வாராடி எங்கொங்கை யவளோடு மொருநீயும் வனவேடனாய்ச்
சூராடி ருங்கான கஞ்சேறி யென்றான றத்தொல்லையான்.

(இ - ள்.) பெரிய கடல்சூழ்ந்த உலகத்தைக்காக்கும் இறுமாப்பினாலே
பெரிய மூடனாகி. உணாவற்ற காக்களிப்பினால் எம்மைச்சிறிதும் மனதில்
மதியாதுவாளா விருந்தனை. அதனால், கச்சணிரந்த இளங்குசங்கையுடைய உன்
மனைவியோடும் ஒப்பற்ற நீயும் காட்டில் வசிகுக்கும் வேடனாகி [சூா] வனதெய
வங்களைச் சஞ்சரிக்கும் காட்டிற் சேரக்கடவாயென்று தாய் சொருபராகிய பழமை
வாய்ந்த வசிஷ்டமுனிவா சபித்தனா. எ - று. (அக)

நின்னாடு காடாகி மிடைதந்த வனவேய்நி ரைக்குனறெழ
வநாட சுததுள்ள வனவோரு மழலவாயவ யக்கோளரி
செநநாயபொ றிப்புண்ட ரீக்குசி னப்பலல முதலானமாக
கொன்னாடு காகக்கங்க முதலாய புளவாரெடு னக்கூற்றினா.

(இ - ள்.) உன் நாடு முழுதுங்காடாகி, நெருங்கிய காட்டுமூங்கில்கள் மலை
களின் வரிசையில் ஓங்கி வளரவுய், அநாடடிதுள்ள வெவலோரும் தீயைச்
சூதும் வெற்றிதங்கிய சிங்கங்கள் செநநாயகன் புள்ளிகளமைந்த புலிகள்
கோபந்தங்கிய கரடிகள் முதலிய மிருகங்களும், வலிமிருந்த நகங்கையுடைய
பருந்து முதலிய பறவைகளுடாக்ககடவெனது சாபமிட்டனா. எ - று.

உடுக்கும்ப சுடபீத கககோசி கம்பிலி யுடையானதாற
றெடுக்கின்ற முததாரம வெண்குனற் யாகித்து வனமுற்றவாற
படுக்கின்ற முதக்கக முற்சோகி யாகிப்ப தம்புககதா
லெடுக்குந்த வத்திறகு மேயலன்ப துண்டோவி சைத்தோடவே.

(இ - ள்.) உடுதிருக்கும் பசும் பொன்னிறமான பட்டு வஸ்திரம் மயிற்
றேகையுடையாகியது. கோத்திருக்கும் முத்துமலை வெண்குனற் மணிமலை
யாகி நெருங்கியிருந்தன. எவலோருக்கு அனபை விளைக்கும் வீரகண்டாமணி
பலகலாயாக்கிக் காக்களிலெய்தின. ஆனபடியால், எவலோராலும் புகழ்ந்து
சொல்லத்தக்க தவத்திற்கு உயர்ந்ததாக எடுத்துக்கூறவேறென்று னத்தோற-று.

ஒளிரும்பு சும்பொறறொ டாததாலி புலிவாளெ யிற்றொத்ததாற
றளிர்ண்ட பொன்மேனி கருகப்பொ லஞ்சேலே தணுபட்டதாற

குளிர்ந்த ளிரசசெங்கை நிரைவரு சங்கான குழையுடுலாப்
மிளிர்நக யறகண்ணி பாலவேடு வததனமை வெளிபட்டதே.

(இ - ள்) ஒளிவிடும் பசுபொனனாறுசெய்து தொடர்ந்திருக்கும் மங்கல
குத்திரம் புலியின் கூரிய பல்லையொத்து, மாந்தளிரபோன்ற பொன்னிறத்
தேகங்கருகி, தரித்திருந்த பொற்சேலை தழையாவிட்டது குளிர்ந்த தளிர்
போலுஞ் செந்நிறம்வாய்ந்த கைகளிலணிந்த வளையல்கள் சங்குகளாயின.
காதணிவரையில் மீண்டு திருப்பும் சேற்கெட்டைபோலுங் கண்களையுடைய
அவ்வரசன் மனைவியிடத்தில் வேடமாதின் தனமை வெளிப்பட்டது. எ - று.

திராவேலி நெடுமாரி லத்தெவ்வா பரவந்த சினவேலினான்
வனாவேட னுருவெய்தி மனையாரொடுங்கான வனமெய்தினான்
உரையாழு நமபெற்ற கொலைவேட னிலைகண்டு நத்தாறினான்
புரைதீர்த வந்தொற்று கொள்கொம்பெ னுந்தெய்வ முனிபோயினான்

(இ - ள்.) கடல் வேலிவாயந்த பெரிய பூமியில் பகைமன்னா பணியக
கோபிக்கும் வேலேந்திப் அம்மன்னவன், வேட்டுருவெய்தித் தன் மனைவியோடு
பெருங்காட்டையடைந்தான் குற்றமற்ற தவமென்னுங்கொடி படாநதுள்ள
கொழுகொம்புபோன்ற தெய்வீகம்பொருந்திய வசிஷ்டமுனிவா, தாம் சயிப்
பதற்குள்ளேயே அவ்வரசன் பெற்ற கொலைத்தொழில் புரியும் வேட்டுருவத்
தைக்கண்டு கோபந்தணிந்து தமது ஆச்சிரமத்திற்கெழுந்தருளினா. எ - று. ()

மேம்படி வேறு.

கெட்டும் மானிகைக் கேசப் புரத்தாள் மாந்தர
சமூகு மாந்தையுங் கங்கமுந் கம்புளுந் கொடியு
மொருகு சிச்சிலுஞ் சிரலையு மொண்சிறைப் புறவு
மெழுவு மறறுள் பறவையு மாகிவினை னெருந்தாரா.

(இ - ள்) மித்த மானிகைகள் நிறைந்த கேசபுரத்தில் வசித்த மனிதர்
கள் யாவரும் கழுத்களும் ஆந்தைகளும் பருத்திகளும் சம்பங்கோழிகளும் கா
கைகளும் பொனவாப்பட்டிகளும் மீன்கொத்திப்பட்டிகளும் அழகிய சிறக்கைந்த
புருக்களும் பறந்துசெல்லும் ஏனைப்பறவைகளும்ாய ஆகாயத்திற் கிளம்பி
ளுக்கள். (கூச)

முடங்கு வாளெயிற் றடுகின் வேங்கையு முழைவான்
மடங்க லாளியும வலனுளைப் பனறியும் பருவாயப்
படங்கொள பரந்தளும் பல்லுகொப் பத்தகசெந் நாயுங்
கடங்க விழ்த்தெழு களிற்றுமொத் தவ்வனங் கலந்தாரா.

(இ - ள்.) லிளைத்து கூர்மையான பற்களையுடைய கொல்லத்தக்க கோபத்
தையுடைய புரியும் துடுப்புப்போன்ற வாலையுடைய சிங்கமும், யாளியும், வலிய
மயிர்களையுடைய பன்றியும், பிளவுபட்ட வாயையும் படத்தையுமுடைய பாம்பும்,
பல நகங்கள் பொருந்திய பாதம் வாயந்த செந்நாயும், மதஞ்சொரிந்து
கொண்டு வரும் யானையும்போன்று அக்காட்டிற் சஞ்சரித்தார்கள். எ - று. ()

எழுதி நோக்கினு மொப்புறு விஞ்சிசூழ் நகரம்
பழுவ மூடிய வனமெனப் பல்சிறப் பொழிந்து

தருவு மன்னவன் கோயிலுட் கழுதினஞ் சரிப்பப்
பொழுது றுவகை யிருளபடப புனமரம் பொதிரத.

(இ - ள்.) படமெழுதிப்பார்த்தாலும் ஒப்பாகாத மதில்கள் சூழ்ந்த அநகர
மானது, நெருங்கியடாந்த காட்டைப்போலப்பலவகைச் சிறப்புகளும் நீங்கி,
அதனைச்சோந்த இராசமானிகையிற்சென்று கழுகு கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்க,
சூரியனும் நுழையாத வண்ணம் இருள் நிறைந்திருப்படி புற்களும் மரங்களும்
நிறைந்தவிட்டன. ஏ - ள்.

(௬௬)

நீண்ட மாமனைத் தொடர்படா கிரிகளாய் நிவந்த
வாண்ட மைந்தெழு முளியரிற் குறுமுய லடைந்த
வேண்ட ருஞ்சிறப் பெய்திய வெண்ணிலா முன்றற்
மாண்ட ருஞ்சினப் படுபுலி பிணவுகண டியிலவ.

(இ - ள்.) நீண்ட சிறப்புற்ற மாளிகைகளின் தொடர்ச்சிகளெல்லாம்
படர்ந்த மலைகளாய்ந்தன. அங்கே வசித்தோங்குகின்ற வேட்களைப்போலக்
குறுமுயல்களெய்தின. விருமப்படுகின்ற அரிய சிறப்புகளடைந்த வெண்ணி
லாழற்றத்திலே, விசேடித்த கங்கோபந்தங்கிய கொலத்தக்க புலிகளும்
பெண புலிகளும் தூங்கிக்கொண்டிருந்தன. ஏ - ள்,

(௬௭)

நீடு கோபுரங் கொடுமுடி நெடுவரை பாகி
யூடு பாரதளபுகு குறங்குவ வோரிநின் றழைப்பப்
பாடு போக்கிய சாளர முழையெனப் பகுத்த
மாட மாளிகை பொற்றையாய்க் கொழுங்கொடி வளைத்த.

(இ - ள்.) உயர்ந்த கோபுரங்களெல்லாம் பெரிய மலைகளின் கொடுமுடிக
* ளாகி, அவற்றின் மலைப்பாம்புகள புகுந்து கண்டியிலவன. கிழ நரிகள் ஊனையிடு
வன. சிற்பத்தொழிலமைந்த சாளர வாயில்களாக வகுத்திருந்த மாடமாளிகை
களெல்லாம் சூறு குன்றுகளாய் அவற்றிற்கொழுவிய காகங்கள் சூழ்ந்திருந்தன.

மணந் தூதுணர் வனமெல்லாம் பகனறையாய் மலர்ந்த
துணர் விழந்தலா மாதவி காஞ்சொரி துணர்த்த
விணர்வி ழந்தலா பூங்கழு சீர்தென விலிர்த்த
பணைநெ டுஞ்சினை மாமபொழில் காஞ்சிரை பழுத்த.

(இ - ள்.) நறுமணமுள்ள மலாகுகொத்துக்களையுடைய நந்தன வனங்கள
எல்லாம் [பகன்றை] கி லுக்கிலுப்பை மலர்களாகவிகசித்தன. பூங்கொத்துகள்
விகசித்து மலர்ந்த குருக்கத்திகள் காஞ்சொரிகளாய்லாந்தன. மகரந்தத்தை
புதிர்ந்தது மலாகின்ற அழகிய கமுக மரங்களெல்லாம் ஈச்சமரங்களாய் ததளிர்
விட்டன. பனைத்த நீண்ட கிளைகளும் மாஞ்சோலைகளும் எட்டிமரங்களாய்
பழுத்தன. ஏ - ள்.

(௬௯)

கலைநி லாப்படு வெண்பளிக கறைமுகட் டுச்சி
கொலைம தக்களி றழித்தெழுங் கோளரிக் குறுந்தா
ளலைப் சும்புனற் குருதிதோய்ந தவணவ ணமைத்த
நிலைநெ டுமபுனற் றுமரை மலர்ந்தன நிகர்த்த.

(இ - ள்) பூரண கலைகளோடுகூடிய சந்திரிகையைப்பரப்பும் வெள்ளிய பூளிகருக்கர்களாற்சமைந்த உத்திரத்தினமீது, கொல்லத்தக்க மதங்கொண்ட யானையைவென்று விளவகுஞ் சிங்கத்தின் சிறு கால்கள், அலைகின்ற புதிய நீராகிய உத்திரத்திற்படிந்து அங்கங்கே வைத்திருப்பவை, நிலையாயுள்ள மிக்க நீரின் தாமரைமலர்கள் மலாந்தனபோன்றிருந்தன. எ - று (400)

ஒடுக்கி தழப்படு தாமரை காந்தனொத துடைந்த
மடற்பொ திரதெழு மலலிவெண் காந்தளாய் மலாந்த
வெடுத்த தண்புனல கானலொத தெல்லீந்த திறந்த
வெடுத்த பானலு மழைநிறக குறிஞ்சியொத தலாந்த.

(இ - ள்.) ஒடுக்கிய இதழ்களபடைத்த தாமரைகளெல்லாளு செங்காந்தளைப்போன்று விகசித்தன. இதழ்கள் நெருங்கியோங்கிய மலலிகை மலாக னெல்லாம வெண்காந்தள் மலாகள்போலப் புட்பித்தன. நிரம்பிய குளிர்ச்சி தங்கிய நீர் நிலைகள் கானற்சலம்போல வரம்புகடந்தொழிந்தன. நெருங்கிய நீலோற்பலமலாகளும் மேகநிறந்தங்கிய மருதோன்றிறமங்களபோலப்பூத்தன.

முழங்கு பைங்குழற கோமக னூடக முகப்பிற
றழங்கு பல்லியங் களிநென நாடகச் சதியின
வழங்கு மாடலை மிதிக்குநா மயிலெனக குயிலா
லெழுந்த பாடலி னூடகந தனிமைகண டிருக்கும்.

(இ - ள்.) சபதிககின்ற பசிய வீரகண்டாமணிதரித்த அம்மன்னனது நாடகசாலையின் வாசலில் ஒலித்துக்கொண்டிருந்த பல வாத்தியங்களுள் யானைகளாகவும், நாடகத்திற்குணங்கச் சதிகொகாது நடக்கும் நடனஞ்செய்பவர்களாமயில்களாகவும், குயில்களாலுண்டாகிய ஒசையே பாடலாகவும் இவ்வகை நடனம் பாரப்பவர்களிலாமல் தானே நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும். எ - று. (1)

இன்ன தனமையொத திருந்தன வாசியி லிருக்கை
பன்ன வேடனொத தகைறவ னடவியுட் சரியா
வினன லங்கடற படிந்தவ ணியங்குறு மேலவை
பன்னு மாதவத திரணவிர தவவனம் படாநதான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசனது அரசியற்கைத் தனமை இவ்வகையை யொத்திருந்தன. அவ்வகைய வேடனபோலச் சென்ற மன்னவன் பெருங்காட்டிற் சஞ்சரித்துக்கொண்டு, துயாக்கடலில் மூழ்கி விசுத்திருக்குந் தருணத்தில், துதித் தற்குரிய பெருந்தவத்தையுடைய திருணவீந்துவென்னும் முனிவா அக்காட்டிற்கு எழுந்தருளினா. எ - று. (400)

அடைந்த மாதவத தலைவனை யரசனு மவளும்
படிந்து தம்முடி மண்ணுறப் பணிந்தனர் பணியா
மிடைந்த புன்சடை யருந்தவ வசிட்டனால் வினைந்த
திடைந்த சிந்தையி னெடுத்தெடுத்த தியம்பின நிரந்த.

(இ - ள்) அங்கெழுந்தருளிய பெருந்தவத் தலைவராகிய திரணவீந்துவென்னும் முனிவரை அவ்வரசனும் அவன் மனைவியும் நிலமிசைப் படியும்படி வணங்கினார்கள். அப்படி வணங்கியவுடனே நெருங்கிய சிறு சுடைகளையுடைய அருந்தவஞ்செய்த வசிட்டமுனிவரால் தமக்குற்ற சாபத்தை, வருந்திய மனதோடு பிராத்தித்து விளக்கி விண்ணப்பித்தார்கள். எ - று. (400)

கேட்டு நின்றருண் முனிவரற் கின்னருள் கிளைப்பத்
தோட்ட லங்கலீர் தும்முழைப் பாதகற் தொலைவான்
கோட்டு வெள்விடை யவனருட் புண்ணியங் குணியா
வீட்டுச் சிந்தையி னியற்றறுதி ரெனவெடுத் திசைத்தான்.

(இ - ள்.) அதனைக்கேட்டருளிய திரணவிரது முனிவருக்கு இனிய திரு
வருள் மிக, இதழ்களோடு கூடிய மலர்மாலையை யணிந்தவாகளே! உங்கட்
குள்ள பாவங்கள் நிராரணமாகும்படி, கொம்புகளையுடைய வெண்ணிறந்தங்கிய
இடபாருடராகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளுக்குரிய சிவ புண்ணியங்
களைக் கருதிச் செய்யவேண்டுமென்னும் மனதோடு செய்யக்கடவாகளென்று
விரித்துச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (௧௦௮)

இவரை யன்னவன் பின்னரு நோக்கி மற் றீங்குச
சிவன தாலய முண்டுகொ லென்றலுஞ் செந்நத
கவன வேடனு மனைவியுந தொழுதுளங் களிப்பார்
தவமு யற்சியீ ருளதெனச சாற்றின ரவறறு.

(இ - ள்.) இவ்விருவரையும் அம்முனிவா மீண்டும் பார்த்து, இங்கே ஏதே
னும் சிவாலயம் உளதோ? என வினாவும், மிகுந்த கவனத்தையுடைய வேட
ருபங்கொண்ட மன்னவனும் அவன் மனைவியும், அம்முனிவரை வணங்கி மனங்
களிப்படைந்தவர்களாய், அவரை நோக்கித் தவமுயற்சியுடையோரே! இங்
குண்டென்று சொன்னார்கள். எ - று. (௧௦௯)

இத்த லத்தினுக் கயல்பிர மேசசுர மென்னு
மத்த னாலய முளதென வருந்தவத் தலைவன
பத்தி யிறசிவ னாலயம புகுந்துநீர் பரிவான
முத்தர், வேண்டு று மருஞ்செயற பணிவிடை முயல்வீர்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்திற்கருகே பிரமேச்சுரமென்னுந் திருநாமமுள்ள
சிவபெருமான திருவாலயமிருக்கின்றதென்று கூற, அதனைக்கேட்ட அருந
தவச் செல்வராகிய திரணவிரது முனிவா நீங்குகிறவரும் பத்தியோடு அச்சிவா
லயமடைந்து அங்குள்ள பெரியோர்கள் விருமபுகின்ற சிறந்த செயல்களாகிய
பணிவிடைகளை அன்புடன்செய்ய முயலுவீர்களாக. எ - று. (௧௧௦)

புரிந்த மாமதிற் புறத்துள புற்சிகைத்த தெடுத்திஞ்
சரிந்து வீழ்சரு ககற்றியுந் தனித்திரு முனற்ற
பரிந்த வன்பினிற் றுகடுடைத் தகற்றியும பழங்க
ணிரிந்து போதரச சந்நிதி திருமெழுக கிடமெ.

(இ - ள்.) அலங்கரித்த பெரிய மதிப்புறத்திலே முளைத்துள்ள புற்களைப்
பிடுங்கியெறிந்தும், மரங்களினின்றும் நழுவிவிழுகின்ற சருகுகளைப் பொறுக்கி
யெறிந்தும், ஒப்பற்ற திருமுற்றத்திலே மெய்யன்போடு தூசுகளை கழித்து
நீக்கியும், துன்பங்களழிந்தோடும்படி திருச்சந்நிதானத்தில் திருமெழுக்கிடமும்.

அலங்க ணண்மல ருதவியு மரனபி டேகக்
கலங்கொ ணாந்தவற் சூதவியுந் கடிமதிட் கிளைத்த
குலங்கொள் வல்லீவோ பிடுங்கியு மெம்பிரான் கோயிற்
புலன்றி ரிருநின் றெடுத்தெடுத்தி தனிதக மகிழ்ந்தும்.

(இ - ன்.) சிவபெருமானுக்குத் திருமலைக்குரிய மலர்களை யெடுத்துக் கொடுத்தும், அபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய திரவியங்களைச் சேகரித்துவந்து அவருக்குதலியும், காவலாயுள்ள திருமதில்களில் முனைத்துள்ள கூட்டமாகிய கொடிகளையும் வேர்களுடைய பறித்தும், எமது சிவபெருமான் திருவாலயத்தை வலஞ்செய்தும், சந்நிதிகு நேரிலின்று மிகவுற துதித்து இனிதாக மனங்கனித்தும். எ - று. (௧௦௯)

கருத்தி நெம்பிரான் நிருவடி கரந்துறக் கருதி
யிருத்தி ராங்கவ ணிபபெருஞ் சாபநீத தொழியு
மருத்தி மார்கா முன்னையிற் சிறப்புடைத் தாருந்
திருத்து நின்னுடை யரசுசெவ கோனமுறை செலலும்.

(இ - ன்.) உலகளியத்தில், எமது சிவபெருமான் திருவடிகள் மறைந் திருக்கும்படி தியானஞ் செய்துகொண்டிருப்பீர்களாக. அப்போது அங்கே உங்களுக்கு நோந்துள்ள இப்பெருஞ்சாபம் நீங்கும். உங்களால் விரும்பப்படும் பெரிய நகரமும் முனப்போலவே சிறப்பினையுடையும். திருத்தமாகிய உன் அரசாட்சிக்குரிய செங்கோலும் கிரமப்படி செலலும். எ - று. (௧௧௦)

என்று ரைத்தன்ன நிரணவிர திருநதவச செலவ
னன்ற வாக்களித் தாசசிர மத்துநீத தகன்றான
மனற லவகுமுன மனைவியுந் தானுமாய் வடபாற
குனற விலலிபொற கோயிலிற் குறுகினன புகுந்தான்.

(இ - ன்.) எனறிவவாறு திரணவிரதுவென்னும் பெரிய தவச்செல்வ முடையவா திருவாய்மலரந்து, அன்று அவர்களுக்குத் திருவருள்செய்து அவ் வனத்தை யகன்று சென்று தாம் வசிகரம் ஆசீர்மத்திற்கு எழுந்தருளினர். மணங்கமழும் அழகிய கூந்தலையுடைய தன் மனைவியும் தானுமாய், வட திசையிலுள்ள மேருமலையை விலலாகக் கொண்டருளும் சிவபெருமான் வீற் திருக்கின்ற அழகிய பிரமேச்சுரத்தையடைந்து உள்ளே போயினன். எ - று.

உரைத்த மாதவ னுரைப்படி யெம்பிராற் சுவப்பி
னிரைத்த வனப்பினே டெனபற வருகின ரியற்றாக
கரைத்த கடபுன லருமபுறக் கனிந்தனா கவலார
நிரைத்த கங்குலபன் னெனறுபிற படுத்தலு நிமலன்.

(இ - ன்.) தமக்குபதேசித்த பெருந்தவமுடைய திரணவிரது முனிவர் சொற்படி எமது சிவபெருமானுக்குக் களிப்போடும் ஆரவாரித்த மெய்யன் போடும் எலும்பும் நெக்குவீட்டுருக் மனவுருக்கமெய்தியவராய்ச் செய்து, ஒழுகிய ஆந்தரபாஷ்பங்கன் துளிக்ககவலையறநவர்களாய்க் கனிவெய்தியவா களாய் வரிசையாக வரும் இரவுகள் பதினொன்றைக் கழித்தவுடன், சிவபெருமான்.

ஒது சாபநீத தின்னுரு முன்னுரு வுதவிப்
போது மார்கா முன்னினுஞ் சிறப்பெனப் புரிந்து
காதன் மாக்களு மன்பதை யுருக்கொடு களிப்பத்
தீது தீரநதுறத் திருவுள நெகிழ்ந்தருள் செய்தான்.

(இ - ன்.) வசிஷ்டமுனிவா கூறிய சாபத்தைப் கற்றி, இனிய உருவமாகிய பண்டைய உருவத்தைப் பாவித்து, அளந்த பெரிய நகரமானது முன்னிருந்

ததைக் காட்டினஞ் சிறப்புடையதென்று கண்டோர் கழறுப்படி செய்து, ஆசையையுடைய அநகரவாசிகளும் மனிதவுருவமெய்திக் களிப்புறவும், கெடுதிகளெல்லாம் நீங்கிப்போகவும் திருவுள்ளமிரங்கித் திருநாளுள் பாலித்தனர்.

தடக்கை வேந்தனுந் தேவியுந் தன்னக ரடைந்து
திடப்பெ ருந்தனித் திகிரியாற் கோமுறை செலுத்தி
மடக்கொ முங்கொடி பாகனை வரன்முறை வழத்தி
யிடர்ப்பெ ருமபிறப பொழித்துபோய்க் கயிலேவீற றிருந்தார்.

(இ - ள்.) பரந்த கைகளையுடைய அரசனும் அவன பததினியும் தங்களுந்
ரத்தையடைந்து, வைராக்கியத்தோடு சோந்த பெருமை தங்கிய ஒப்பற்ற ஆக்
கினசக்கரத்தினிலே இராசரீக் முறைமையைச் செலுத்திக்கொண்டு, அழகிய
உமாபிராட்டியாரை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானைத் துதிசெய்து துய
ரத்திற்குக் காரணமாகிய பெரிய பிறவி நீங்கிச்சென்று திருக்கைலாயத்தில்
வீற்றிருந்தாரகன். எ - று. (ககச)

ஏறு கைத்திடு மெம்பிராற் கினியன வியறறுந்
கூற ருஞ்சிவ புண்ணிய நீவிருங் குணிப்பி
னாரு நீங்கியிக கொடுமபெருஞ் சாபநீத தொழிவீர்
வேறெழு மித்தற்று தென்றன நருந்தவ வேந்தன.

(இ - ள்.) இடபத்தை வாகனமாகச் செலுத்தும் மெது சிவபெருமானுக்கு
இனிய திருத்தொண்டுகளைச் செய்வதாகிய செல்லுத்தற்கரிய சிவ புண்ணியங்
களைச் செய்தற்கு நீங்கும் நினைப்பாகளாயின, இடையூறகன்று இக்கொடிய
பெருஞ்சாபத்தினின்று நீங்கப்பெறுவீர்கள். இச்சிவ புண்ணியத்தைத் தவிர
வேறென்றும் இச்சாபத்தை நீக்காதென்று சிறந்த தவராசராகிய அகத்திய
முனிவர் (அவ்வரசா நால்வாக்குங்) கூறினர். எ - று. (ககடு)

ஏழையேஞ்சிவ புண்ணிய மியற்றுவான் முயல
வாழி மாதவ வரன்முறை வழங்குதல வேண்டும்
ஊழி நாயகந் கினியன வுணர்ந்திலே மெனது
மாயை யொண்கணா தமமொடும பணிந்தனர் மன்னர்.

(இ - ள்.) சிறந்த தவமுடையவரே! அடியேன்கள சிவபுண்ணியஞ்செய்ய
வீருமபி, முயற்சிப்பதாக வரிசையான முறைமைகளைத் திருவாயமலாந்தருள்
வேணமெ. ஊழி முதல்வராகிய சிவபெருமானுக் குரியனவாகிய சிவபுண்ணி
யங்கள் இவையெனத் தெரிந்திலோம் என்று, அழகிய வொளிதங்கிய விழி
களையுடைய தங்களுமனைவிமாரோடு, அம்மன்னர்களாலவரும் பணிந்தாரகன்.

இரந்து முத்தமிழ்த் தலைவனை யெடுததெடுத தேத்திப்
புரிந்து பேரறறு மநநிலை மழவிடைப் புனிதன
கரந்தை யஞ்சடைப் பரன்மு தேசசுரன கருனை
கரந்த ளிததுறப் பெருஞ்சிவ தேசிகன றேறற.

(இ-ள்.) முத்தமிழ்க் கிறைவராகிய அகத்தியமுனிவரை இப்படிப் பிராத்த
தித்து, அவர் புகழ்களைப் பலவாறு எடுத்துத் துதிசெய்து, விருப்பத்துடன்
பணிந்துகொண்டிருக்குந் தருணத்தில், இனமை தங்கிய இடபவாகனத்தை
டைய புனிதமானவரும், கரந்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானு
மாகிய அமுதேசவாருடைய திருவாருள் மிகுந்து பாலிக்கப்பெற்ற அர்ச்சகா
ஆகக்கொண்டிருந்நாலும். எ - று. (ககள்)

தெய்வ வேதியன் றோன்றலுள் செழுந்தமிழ்ப் புனித
னைவ ருநதனிச சிறதையோ டெதிராதன னவைதீர்
பொய்யின் மாதவன் றன்னொடு மளவளாய்ப் பொறைகூ
ரைய நின்னுடைப் பெருமையா ரளவறிந திசைப்பார்.

(இ - ள்.) அச்சிவாசாரியா ஆங்கெழுந்தருளியவுடனே, செழித்த தமிழ் முனிவா மிக வருந்திய சிறந்த மனதோடு அவரை யெதிர் கொண்டவராய், குற்றமகன்ற மெய்த்தவமுடைய அவ்வாசாரியரோடுங் கலந்து, சாந்தருண் முதிர்ந்த தலைவரே! தங்களுடைய பெருமையை எவர்தாம் அளவிட்டுச் சொல்ல வல்லவாகன? எ - று.

(௧௧௮)

மாரி னோங்கிய கொடுமுடிப் புடபமால் வரையிற்
ரூவர் கோத்திரத் துதித்தனை மறைக்குலக கொழுந்தே
பரவி நின்னுழை வேண்டுவ துண்டது பணிப்பாய்
புரவு பூண்டவ ரிவர்க்குவந் துறுதுயா புகலவான்.

(இ - ள்.) முறைப்படி யோங்கியுயர்ந்த கொடுமுடிகளையுடைய பெரிய புட்புகரியில் சிவாசாரிய கோத்திரத்திற் சனித்த வேதியா மரபின கொழுந்து போல்வரே! உமமிடத்தில் யான் பிராத்தித்து வேண்டிக்கொளவதொன்று ளது. அதனைப் பாலிகவேண்டி, அரசாட்சியை மேற்கொண்டவர்களாகிய இவர்கள் நால்வருக்கும் வந்தடைந்த துயரத்தைக் கூறுகின்றேன். எ - று. (1)

தெளித்த மாதவக கோசிக னடுகினத தீயாற
களித்த யானையுஞ் சேனையுஞ் சாமபராயக கழிய
வெளிப்ப மெபுல னிழந்திரு செவிப்புலன வீயக
குளிர்ந்த கல்லரு விப்புனங் குறுகின ரிவாகன.

(இ - ள்.) தெளிவுற்ற பெருந்தவமுடைய விசவாமிததிர முனிவருடைய கொடிய சினத்தீயினால், களிப்புற்ற பட்டத்தது யானையும் மற்றுள்ள சேனை களுஞ் சாமபராயழியவும், காண்டற்குரிய கட்புலனழிந்து கேள்விகுறிய இரு செவிப் புலன்களுமழிய, மலையினின்றொழுகும் குளிரந்த அருவி நீபாயும் இக காட்டில் இந்நால்வரும் வந்து சேந்தார்கள். எ - று.

(௧௨௦)

எநதை நீயினி யினனரு ளிவாககென வீரது
முநதை யோனசிவ புண்ணிய முயற்சியின முயலத்
தநது மாபெருகு சாபநீத நருளெனப் புகலாச
செநத மிழக்கடற குறுமுனி கயிலேபோய்ச் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) எந்தையாகிய நீ இப்போது உமமுடைய இனிய அருளை இவர் கட்டு அளித்து, முதல்வராகிய நமது பெருமானாகுறிய சிவபுண்ணிய முயற்சியிற் பயிலுமபடி செய்து, இவர்களுக்குச் சம்பவித்துள்ள மகத்தாகிய பெருஞ் சாபத்தை விலக்கியருளவேண்டுமென்று கூறி, செவ்விய தமிழ்க் கடலைக் கடந்த அகத்திய முனிவா கைலாயகிரிக் கெழுந்தருளிச் சிறந்திருந்தனர்.

அரசர் நால்வருந் தேவியா நால்வரு மருதூற
சூரவ னைப்பணிந் தேத்தின ராககவன கொடுபோய்ப்
புரவ லாக்கமு தேச்சுரங் காட்டலும புகுந்தார
பரம னைத்திருச சநநிதி மண்ணுறப் பணிந்தார்.

(இ - ன்.) இராச குமாரர்கள் நால்வரும், அவர்கள் மனைவிமகள் நால்வரும், அரிய வேதமுணர்ந்த அச்சிவாசாரியரைப் பணிந்து துதிசெய்தார்கள். அச்சிவாசாரியர் இவர்கள் எட்டுப்பேரையும் அழைத்துக்கொண்டு சென்று அம்மன்னர்களுக்கு அமுதேசுவரமென்னுந் திருக்கோயிலைக் காட்டியவுடனே உன்னேபோய், திருச்சன்னிதானமடைந்து அமுதேசுவரைச் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்தார்கள். ஏ - று. (௧௨௨)

பரசி நின்றிரந் தழுதழு திரங்குதல் பார்த்துக்
குரவ னாகவாக கரசாகள கொடிநெடும புரிசைப்
புரமெ ரித்தவ னடியவர்க் கெளியனீர் புனகண
டாவ ருநதுறு தெழுதிரென் றோகதை சாறுறும்.

(இ - ன்.) சநிதியில் வணங்கி நோரின்று புலம்பிப் புலம்பித் துயருறுவதுகண்டு, சிவாசாரியர், அரசர்களே! கொடிகளோங்கிய நெடிய மதில்களையுடைய முப்புறங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமான அடியார்கட்கெளியவராயிருப்பவா. ஆதலால், நீங்கள் துன்பமெய்தும்படி வருந்தாமல் எழுந்திருக்க னென்று அந்நாலவ் ளுக்குங் கூறி ஒரு சரிதையைக் கூறுகின்றார். ஏ - று.

கருணை மெய்யுரு வெடுத்தன காசிபத தவத்தோ
னருகு முறகல் னெனுமபெய ரநதண னருநூற்
சுருதி கேட்டிருந தோதின னேதலுந துவிபட்
டொருவு நாபுன நெறித்தலுங் காசிபனு ருத்தான்.

(இ - ன்.) காருணியமே திருமேனியாகக்கொண்ட தவதையுடைய காசிப முனிவரிடத்திலே, முற்கலவெனனும் பெயருடைய ஒரு முனிவர் அரிய நூலாகிய வேதத்தைப் பாடங்கேட்டுக்கொண்டு, அவரிடத்திலிருந்தே அவவேதத்தை யோதினர். அவ்வா றே துணையில், அம்முனிவருடைய நாவிலுள்ள உமிழ்நீர் தவறி ஒரு துளி தெளித்தமாதிரித்தில, காசிபமுனிவர் கோபமெய்தினார்.

பத்தி யும்பய முந்தெரிந துணாரதிலே பசுநூற்
பித்த னாயினே நின்னுடை நாவகம் பிதிராத்
தொத்து புன்றுளி யெமமுழைத் தெறித்தலாற் றுறவோ
யித்து ணைக்கரும் பகடெனப் போதிவென றிசைத்தான்.

(இ-ன்-) முனிவனே! ஆசிரியன் பால் வைக்கவேண்டிய பத்தியும் பயமும் அறிந்து தெரிந்துகொண்டாயில்லை. நீ பசுநூலுணர்ந்த பைத்தியக்காரனாய் விட்டாய். உன் நாவினொருமுகிய ஒட்டுதலையுடைய எச்சிற்றுளி யெம்மிடத்தில் தெளித்தபடியால், நீ இப்பொழுதே கருகிறமமைந்த ஏருமைக்கடா வாகப் போகுவெனச் சபித்தனா. ஏ - று.

எடுத்த மெய்யிழந் திருமருப பொருதனிப் பகடாப்
விடுத்த பைமபுலி னூர்பபுற மேயநதனன் றிரிவான்
றெடுத்த தொல்லைநாட் கழித்தன னெருதினந தொடுநீர்க்
கடுத்த னிக்கறைக் கண்டனோ ராலயங் காணு.

(இ - ன்.) நீ யெடுத்த மாணுதேகம் நீங்கி இருகொம்புகளையுடைய ஒப்பற்ற வொன்றியான ஏருமைக்கடாவாய், முளைத்துள்ள பசிய¹பூக்களை ஊர்ப்பூறங்களில் மேய்ந்து சஞ்சரிப்பவனாய், தொடர்ந்துவரும் நெடுநாட்களை யிப்படிக்கழித்து, ஒருநாள் பாற்கடலிலுதித்த ஒப்பற்ற ஆலாலத்தை யடக்கிய நீல கண்டராகிய சிவபெருமானது ஒப்பற்ற திருக்கோயிலைப் பார்த்து. ஏ - று.

ஆதி யெந்தைசத் தீசகரத் தகவயி னடைநது
சீத வார்பசம் புறபட மேய்ந்துஞ்ஞ திரிநது
வீதி யங்ஙன மும்முறை சூழ்நதுமெல் வியற்கோர்
பாந் தீர்தவன் சநிதி கிடந்ததப பகடு.

(இ-ள்.) ஆதிதேவனும் எமது தந்தையுமாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் சததீசுவரமென்னுந் திருவாலயத்தை யடைநது, குளிர்ச்சியுற்ற நீண்ட பசம்புற்களை மேய்ந்துகொண்டிருநது ஆலயத்தைச் சூழ்நது திரிநது அப்படியே மாடவீதியையும் மும்முறை சூழ்நதுவநது, உமாதேவியாருக்குத் தமது திருமேனியிற் பாதியை யளித்தவராகிய சததீசுவரர் சநிதானத்திற் படுத்திருந்தது. எ - று.

(கஉ௭)

ஆல யம்பசம் புறந்ர ளழித்தத னாலு
மாலே மும்முறை வநதது வலன்றிரிந ததுவே
போலு மென்பத னாலுமப் புராரிசந நிதிக்கே
யேல வீழ்நதது வணங்கலொத ததுவென வாகும்.

(இ - ள்.) அச்சிவாலயத்தில் முளைத்திருந்த பசம்புற் கூட்டங்களை அழித்தமையினாலும், மாலேப்பொழுதில் அவவாலயத்தை மும்முறை சூழ்நது வநதது வலம் வநததையொத்த தெனற்படியாலும், அச்சிவபெருமான சநிதானத்திற்கு நேராகப்படுத்திருந்ததே நமஸ்கரித்தமையை யொத்தது என்பபடியாலும். எ - று.

(கஉ௮)

உமைக்கு நாயகன் திருவுள மிரங்கிய தொருங்கே
யமைத்த சாபநீத தவவுரு வடைநதன னநநா
னிமைப்பின் முக்கண னெம்பிரான் சநிதி யிகவான்
சமைத்த னான்முறை வலன்றிரிந தேத்தினன் சரிப்பான்.

(இ - ள்.) உமாபிராட்டியாருக்குக் கணவராகிய சிவபெருமான் திருவுள்ளமிரங்கி யருளபுரிந்தனா. அன்றையதினமே தனக்குற்றிருந்த சாபம் விலகிப்பண்டை வடிவம்பெற்றனன். உடனே திரிநேத் திரங்கையுடைய எமது சிவபெருமான் சநிதியை இமைப்பொழுதும் நீங்காதவராய், சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஆகமவீதிப்படி வலஞ்செய்து துதித்துவசிக்கிறுந்தனா.

ஈது நோக்கினின் றதிசய முலகுளோ ரெய்த
யாது மொன்றநிந தியற்றுறு திபபக டிழைத்த
தீது தீராததென றுறசிவ புண்ணியப் பெருமை
யோத வேண்டுநிந யாவரே யளவறுத துரைப்பார்.

(இ - ள்.) இதனைப்பார்த்து நின்று, உலகினா யாவரும் அதிசயமடைந்து, ஏதொன்றையினும் நிவாரணமற்றது செய்யாமலே, இவ்வெருமைக்கடாசெய்த பாவமானது நிவாரணமாயிற்றென்று சொல்வோமானால், சிவபுண்ணியத்தின் சிறப்புகளை முழுவதும் எடுத்துச்சொல்லவேண்டுமானால் எவர் தாம் அளவு படுத்துச்சொல்லவல்லவராவார்கள்? எ - று.

(கஉ௯)

வருதிர் நீவிரென் றுரைத்தன நெருவனான் மலர்த்தார்
தருதி ரென்றன நெருவாபோய்த தடம்புனல கொணர்மி
நெருவ ரிங்குழை வாரமுற் றிழைத்தாமற் நெருவா
பருகு மென்கனி த்ருதிர் சனுக்கெனப் பணித்தான்.

(இ - ள்.) நீங்கள் வருவீர்களாகவென்று கூறி, அவர்கள் நால்வரில் ஒரு வனை அன்றலாந்த மலாகளாகவாகிய மாலே கட்டிக்கொடு என்றும், பிறிதொரு வனை நீ போய் விசேஷ தீர்த்தங்கொண்டு வருகவென்றும், வேறொருவனைப்புகு கத்தக்க மெல்லிய கனிவாகவகளைச் சிவபெருமானுக்கு நிவேதிககக கொணரக் வென்றும் உத்தரவளித்தனா. எ - று. (௧௯௧)

சொற்ற நாலவகைப் பணிவிடைக் கேற்பன தொகுத்து
மற்றை நாலவாக்கு முதலின னாகவா வாங்கிக்
கற்றை வார்சடை யெம்பிரான் பணிவிடை கருதி
முற்றி முடித்தனா வலன்றிரிந தேத்தினா முறையால்.

(இ - ள்.) மேலே சொல்லிய நான்கு வகையான திருத்தொண்டுகளுக்கு ஈற்ற கருவிகளைச்சித்தஞ்செய்து அந்நாலவாக்குகொடுத்தனர். அந்நாலவரும் அவற்றைப்பெற்றுக்கொண்டு, கூட்டமாகிய நெடிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமான திருத்தொண்டுகள் செய்யக்கருதி, முழுதுஞ்செய்து வருபவர்களாய் நாடோறும் கிரமப்படி பிரதக்ஷிணஞ்செய்து துதித்து வந்தார்கள்.

இனைய நால்வரு மீசனுக் கிவைபுரிந் தேத்த
வனைத வச்சிவ தேசிகன் மழவிடைக கொடியோன்
புனைம லாபபத மருசசனை வரனமுறை புரிந்தான
கனைக திராபபடு மூவெழு வைகலுங் கழிந்த.

(இ - ள்.) இததகை நால்வரும் சிவபெருமானுக்கு இத்தொண்டுகளைச் செய்து துதிபுரிய, தவச்செயல்பொருந்திய அச்சிவாசாரியர், இளமைதங்கிய இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமானுடைய அழகிய மலாபோன்ற திருவடிகளைச்சிவாகம முறைப்படி பூசைசெய்துவந்தனா. உலக மெங்கும் நிறைந்த சூரியன அஸ்தமிக்கின்ற இருபத்தொரு நாட்களும் சென்றன. எ - று.

அடுத்த வைகலி னால்வருங் கட்டபுல னடைந்தாரா
கெடுத்தி டுஞ்செவி மெலலென வுரைப்பதுங் கேட்டாரா
தொடுத்த சாபநாட டலையுள பெருநலந தோனற
வெடுத்த துன்பொழிந் தரனருட் பிறந்ததெண் மருக்கும்.

(இ - ள்.) அடுத்த இருபத்திரண்டாந் தினத்தில், அவ்வரச குமாரர் நால்வரும் கட்பார்வையை யடைந்தார்கள். செவிடாயிருந்த செவிகளில் மெல்ல வசனிப்பதையுங்கேட்கப்பெற்றார்கள், சாபம் நோந்த தினத்தின ஆரம்பத்திலிருந்த பெருங்களிப்புண்டாக, வினாந் திருந்த துயரங்கள் விலகி அவ்வெண்மருக்கு சிவபெருமானுடைய திருவருட் பெருக்கமுண்டாயிற்று. எ - று. ()

சாபந தீராதரப பின்னரு மெண்மருந் தழுவித்
தீபம போற்றினர் வலன்றிரிந தேத்தினா முனைவன்
கோபந தீத்திடப் பொடித்தெழு பதாதினை கூடந்
தாபந தீராதனர் குரவனைச சென்றடி தாழ்ந்தாரா.

(இ - ள்.) சாபங்கழிந்தவுடனே, மீண்டும் அவ்வெண்மருக்கடி அவ்வாலயத் திற்குத்திருவிளக்கு ஏற்றினார்கள், பிரதக்ஷிணஞ்செய்து துதித்தார்கள். விசுவாமிததிர முனிவனுடைய கோபாக்ஷினி தகிக்கச்சாமபராயவிட்ட சேனைகள யாவும் பிழைத்து வரவும், துயரம் நீங்கியவா களாய்ச் சிவாசாரியரிடஞ்சென்று அவர் பாங்குகளில் நமஸ்கரித்தார்கள். எ - று. (௧௯௨)

எந்தை நின்னரு ளியற்கையி னினிதபெற் றுயர்ந்தே
முய்ந்த னம்பழி பாதக மொத்தன மென்ஞா
சுந்தை நெக்குநெக் கிரங்கின ராங்கது தெநிரதா
னந்த னுளனு மாங்கவர்க கின்னண மறைவான்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! தேவரீர் திருவருளின் இயல்பினாலே இனி
மையான பேறுகளைப்பெற்று மேம்பாடடைந்தோம், நாங்கள் கடைத்தேறி
னோம். எங்களுக்குற்ற பழிபாதகங்களை நீங்கினோமென்று, மனம் மிகவும்
நெக்குருகினாகன. அச்சிவாசாரியர் அதனை யுணராதவராகி அவ்வரசாகட்டு
இப்படிச்சொல்லுகின்றார். எ - று. (௧௩௬)

இனித்த டம்பதி யெய்திதும் மரசிய லிருககை
பனித்த வெண்குடை மீசசெலக கோமுறை பரிததுத்
கனித்த சிந்தையி னருட்சிவ புண்ணியங் கருதித்
தனித்த வாழிகொண் டிகலறத் தராதலம் புரப்பீர்.

(இ - ள்.) நீங்கள், இனியுங்கள் விசாலமான நகரத்தையடைந்து உங்கள்
அரசாட்சிகஞரிய சிங்காதனத்தில், குளிராச்சிதங்கிய சந்திரவட்டக்குடை
யானது மேலேநிழல்செய்ய இராசாங்கத்தை யேற்றுக்கொண்டு, கனிவெய்திய
மனமுடையவர்களாய்திருவருள் பெறத்தக்க சிவபுண்ணியங்களைச்சிந்தித்து,
ஒப்பற்ற ஆக்கிஞ்சக்கிரத்தைச்செலுத்திக்கொண்டு பகைவரைவென்று உல
கினைக்காப்பீர்களாக. எ - று. (௧௩௭)

என்று ரைத்தசொற் கேட்டலு மெம்பிராற் கினிது
நன்று வேண்டிய வழுதொடு யாவையு நல்கி
யன்று ரைத்ததங் குருமொழி வழிதிரும பலராய்ச்
சென்று மாநகா நாலவரு மடைந்தனா சிறந்தாரா.

(இ - ள்.) என்று சொல்லிய வார்த்தையைக்கேட்டவுடனே, எமது
சிவபெருமானுக்கு இனிதாகவும் நன்றாகவும் வேண்டியுள்ள திருவழுதோடு
அனைத்தையுங்கொடுத்தது, அத்தினத்தில் கட்டளை தந்த தங்கள் ஆசிரியர்
திருவார்த்தைகளின் மாரக்கத்தில் மாறுபடாதவாகளாய், அந்நாலவரும் தங்கள்
மனைவிமாரோடு தங்கள் பெரிய நகரம் போய்ச்சேர்ந்து சிறப்படைந்தார்கள்.

மதுக்க மழ்ந்தலா கொன்றையான திருவருள வழுது
பொதுக்க டிருதல கனித்தன ரினனுயிர் புரந்தாரா
புதுப்ப சம்பனித் தாமவேற புரவலா மீண்டு
விதுக்கொ முந்தணி வேணியோற பணிந்திடை வீழ்ந்தாரா.

(இ - ள்.) தேனுடன் வாசனைவீசி மலர்ந்த கொன்றைமாலையணிந்த
சிவபெருமான் திருவருள வழுதபடி பொதுத்தன்மை நீக்கி உலகத்தைக்காதது
இனிமையான மன்னுயிர்களைப்பாதுகாததனா. அன்றலாந்த பசிய குளிராச்சி
தங்கிய மாலையணிந்துள்ள வேலாயுதந்தாங்கிய அவ்வரசா மீண்டும் அவ்வனத்
தையடைந்து, இளம்பிறைச்சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய அமுதேச
வரை அஞ்சலிசெய்து சந்திரியில் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கினார்கள். எ - று

சிறக்கு மெம்பிரா னினிதெழுந தருடருக்கோயிற்
புறப்ப மெம்படு வனமெலா டுதலறப போக்கி
யறப்ப யன்றெரி மறைவலோக ககரமுற் றனித்தார்
துறக்கு மந்திர வீதியு நான்கெனத் தொகுத்தார்.

(இ - ள்.) மேம்பட்ட எழுது சிவபெருமான் இனிதாக வெழுநதருளியிருக்
கூறு திருக்கோயிலின் புறம்பாயுள்ள பெருங்காடுகளையெல்லாம் வேரறக்கழித்து,
புண்ணியப்பயனை நன்குணர்ந்த வேதங்களில் கவல்வர்களாகிய அந்நணர்
களுக்கு வாசஞ்செய்தற்குரிய மாளிகைகள் சமைத்துக்கொடுத்தாராக. தேவ
லோகம்போன்ற சிறப்புடைய நான்கு மாடவீதிகளும் ஏற்படுத்தினார்கள்.

திசைபி ளாதுவைத தணையநீ டெருத்தெருத தோறும்
வசையின மாடமுஞ் சூளிகை மாளிகை பொருபு
மிசையு மன்றமுஞ் சதுக்கமு முறைமுறை யியற்றிக்
குசைநெ டுமபரி மன்னவா குடிவளங் கொடுத்தார்.

(இ - ள்.) திசைகளைப்பிளந்து வைத்தாற்போன்ற நெடிய வீதிகடோறும்,
குற்றமில்லாத மாடங்களையும், சூளிகைகளையுடைய மாளிகைகளாகிய மலைகளே
யும், பொருத்தமாகிய சபைகளையும், நாறறெருக்கட்டு மிடங்களையும், வரிசை
களாகக்கட்டுவித்து, கடிவாளத்தோடு கூடிய பெரிய குதிரைகளையுடைய அன
வசா நாலவரும், குடிகளுக்கு வேண்டிய பல செலவங்களையும் கொடுத்தாராக.

வருண நான்குள சாதியும் வகுத்தனர் மறைப்
பெருவ ளாதரு மரபினே ளவறப பெருக்கிப்
பொருபெ ருங்கட லெடுபினும் புகலரி தெனலா
யருநெ டுகொடிக் கொமமைசூ ழிஞ்சியு மமைத்தார்.

(இ - ள்.) நான்கு வருணங்களிலுள்ள சாதிகளைப்பிரித்தாராக. மற்றுள்ள
பெருஞ்சிறப்பமைந்த சாதியாகளையும் கணக்கற்றவர்களாகப்பெருக்கச்செய்து,
அலைகள் மோதுகின்ற பெருப்புறக்கடல் பெருக்கெடுத்தாலும் உள்ளே பிரவே
சிப்பதற்கு அருமையென்று சொல்லத்தக்கதாய், சிறப்பமைந்த நெடிய கொடி
கள் தாங்கியுள்ள சிகரங்கள் சூழ்ந்த மதில்களும் ஏற்படுத்தினார்கள். எ - று. (1)

அன்ன மாநகர கருமபெருஞ் சாபநீத தனித்த
மன்னு நான்மறைத தேசிகன நிருபபெயா வழங்கத்
துன்ன ருங்குரு தனமிய மெனுமபெயா தொகுத்தார்
பொன்ன காப்படு காவெலா மறற்கெனப் புரிந்தார்.

(இ - ள்.) அத்தகைய நகரத்திற்குத்த அருமபெருஞ்சாபத்தை நீக்கித்
திருவருள பாலித்து நிலைபெற்ற நான்கு வேதங்களையும் ஓதியுணர்ந்த அச்சிவா
சாரியருடைய சிறந்த பெயரே உலகத்திலவழங்கும்படி அடைதற்கரிய குருதன்
மியமென்னும் பெயா தரித்தாராக. தேவலோகத்திலுள்ள கற்பகச்சோலையைப்
போன்ற சோலைகளையெல்லாம் சிவபெருமானுக்கென்று விட்டி விட்டாராக.

இரும ருபபுரு டிமிலுடைச சேவ்யாத் திடுவோ
னருட ரத்திருக கோபுர முதலிய யாவு
முருகு காதலி னமைததன் ரெம்பிராற குதவித்
தருபொ லன்கலன யாவையு மளவறத் தந்தார்.

(இ - ள்.) இருகொம்புகளையும் உருண்ட முரிப்பையுமுடைய இடபக் கொடிதாங்கிய சிவபெருமான் திருவருள் பாலிக்கும்படி, அழகிய கோபுரங்கள் முதலியவற்றையெல்லாம், மனவுருக்கமுடைய பேரவாவோடு ஏற்படுத்தினவர்களாய்ச் சிவபெருமானுக்களித்தது, கொடுக்கத்தக்க பொன்னுபரணங்களை யெல்லாம் கணக்கிறந்தனவாக்குகொடுத்தார்கள். எ - று. (௧௪௪)

மாரி முற்றுற வறப்பினும் வறப்புறப் பெருநீ
ரேரி கீழ்ப்படு செந்நெலங் கழனிகள் யாவும்
வாரி வெவ்விட மறைகறைக களத்தற்கு வழங்கிப்
பேரி யோங்கிய திருவிழா நடத்தினா பெயாநதார.

(இ - ள்.) வருஷ முழுவதும் மழை பெய்யாமல உலகெங்கும் நீர் வற்றிய காலத்திலும் நீர் வற்றாத மிகக் கீரையுடைய ஏரியின் கீழுள்ள செந்நெல விளையும் அழகிய வயல்களைத்தையும், திருப்பாற்கடலிற்றேனறிய ஆலாலத்தை மறைத்திருக்கும் நீலகண்டராகிய சிவபெருமானுக்குத்தானங்கொடுத்து முரசு வாததிய முழங்கும் திருவிழா நடத்திச்சென்றார்கள். எ - று. (௧௪௫)

மல்கு மாணிதிப பெருக்கமு மகப்பெறு வளனு
நலகு புண்ணிய நலனெடு சிறந்தனா கடுங்க
ணலகு சிந்தைய ராயுல களித்தன ரலாததேன
பிலகு தாமவே னைவரும் பேரர சுவந்தார.

(இ - ள்.) மிக மாட்சிமைப்பட்ட செல்வ விருத்தியையும் புத்திர பாகியத் தையுங்கொடுக்கின்ற சிவபுண்ணியத்தின் பயனெடு பெயாபெய தயவாகளாய், கொடுமை தவிராத சித்தமுடையவர்களாய், உலகத்தை அரசு செய்தவர்களாகிய மலாததேன்கிந்தும் மாலையணிந்த வேலைத்தாங்கிய அமமன்னவா நால வரும் பெரிய அரசுநிமையைப் பண்டுபோலடைந்தார்கள். எ - று. (௧௪௬)

உவந்த காலையி னால்வரு மோதனை மொருங்கே
பவந்தொ லைத்திடு பரிசெலா முறைமுறை பகராங்
கவாராத சிந்தனை களிப்புற விருத்தலுங் கண்டா
ரிவாரத தூறறுரு வாசனா கெத்திருற வெழுந்தார.

(இ - ள்.) இப்படி நாலவருவ்களித்திருக்கையில், ஒரு நாள் நால்வரும் ஒன்று சேர்ந்து தங்கள் பாவங்களை நீக்கிக்கொண்ட தன்மையையெல்லாம் கிரமமாகச்சொல்லி, களிப்போடு கவரப்பட்ட மனமெய்தியிருக்குமபோது, விசேடமான தூலகளையெல்லாமறிந்த தூவாசமுனிவா அவனிடத்திலே எந்நா வரப்பாத்தது உடனே தமதிருக்கை விட்டெழுந்தார்கள். எ - று, (௧௪௭)

எழுந்த சிந்தையி னுவகைகின் றிரைத்தலு மறைநூற
கொழுந்தை மாதவங் குடிபுரு மொருவனைக் குலத்தாள
விழுந்தது கோமுடி மண்ணுற வணங்கினா விபந்தார
தொழுந்த கைத்தனி முனிவனு மாசிகள் சொன்னான்.

(இ - ள்.) மேடப்பட்ட மனதில் சந்தோஷமிருந்து அதிகரிக்கவும், வேத சாத்திரங்களின் கொழுந்தினைப்போல்வரும் பெருந்தவங்கெல்லாவும் குடிபுத்தற்கு இடம்போல்வருமாகிய ஒப்பற்ற அம்முனிவரை, பாதங்களிற்

பணிநது சிறந்த கிரீடம் பூயியிற் படியும்படி வணங்கியவர்களாய் அதிசயித்தார்கள். யாவரும் பணிதற்குரிய தன்மைவாய்ந்த ஒப்பற்ற அம்முனிவரும் ஆசீர்வதித்தனர். எ - று. (கசஅ)

செய்ய வேண்டுறு கடன்முறை யாவையுஞ் செய்தா
ரையனைக் கொணர்ந்தவி ரொளிமடங்கலா சனத்து
நொயதி னுய்த்தனர் வரன்முறை தொழுதனர் நோக்கா
நெய்கொள வேறபடை மன்னர்வாய புதைத்தய னின்றார்.

(இ - ள்.) செய்யவேண்டிய முறைமையாகிய கடன்களையெல்லாஞ் செய்தார் தன். அம்முனிவரை யழைத்துவந்த விளக்கநதங்கிய பிரகாசமுடைய சிவகாசனத்தின்மேல் அதிவிரைவில் எழுந்தருளச்செய்தார்கள். வரிசைப்படி மீண்டும் நமஸ்கரித்து அம்முனிவரை நோக்கிக்கொண்டு, நெய் பூசிய வேலாயுத மேந்திய அவ்வரசர்கள் வாய்பொத்திக்கொண்டு பக்கலில் நின்றார்கள். எ - று.

அறப்பெ ருநதனித் திகிரியு மலங்கல்வெண் குடையுஞ்
சிறைப்பு டைததென முனிவரன கேட்டலுஞ் செழுநான்
மறைப்பெ ருமபொரு ளுணர்நதவ வாழிய வாழி
பெற்றக ருநதவத தலைவரின் பெருமையி னெனறார்.

(இ - ள்.) தரும வழியிற் செலுத்துகின்ற ஒப்பற்ற ஆக்கிணக்கரமும் மாலையணிந்த வெண்கொற்றக்குடையும் சிறப்பாயுள்ளனவாவென்று, தூர்வாச முனிவர் வினையிருளவும், செழுவிய நான்கு வேதங்களின் சிறந்த பொருளையுணர்நதவரே! ஒருவராலும் அடைதற்கரிய தவத்தின் தலைவரே! தேவரீர் மகிமையால் வாழ்ந்திருக்கின்றன வாழ்ந்திருக்கின்றன வென்றார்கள். எ - று.

எனவு ரைத்தனா பின்னரு முனிவனை யிறைஞ்சி
மனவு மாமுடி மன்னவா நால்வரு மறையோய்
முனயி ழைத்திடு பவத்தொட ருணடுகொன முனிவன்
சினவ லிற்பெருஞ் சாபமவந தடுத்தது தெரியேம்.

(இ - ள்.) என்று கூறி, மீண்டும் முனிவரை வணங்கி, இரத்தினங்க ளிழைத்த சிறந்த கிரீடமணிந்த அவ்வரசர் நாலவரும், ஒ முனிவரே! விசுவாமித்திர முனிவா கோபமெய்தினதால் பெருஞ்சாபம் வந்து சம்பவித்தது. அப்படிச் சம்பவிப்பதற்கு நான்கள் முற்பிறப்பிற்செய்த பாவத்தொடாச்சி யேதேனும் எண்டோ? அறிகிலோம். எ - று. (ககக)

மூன்று காலமுங் காலமீ றுறப்படு முடிவுந்
தோன்ற நின்றனை கோசிகன் சொற்புனை சாப
மேன்று நிற்பதற் கேதுவே தியமபுதி யென்று
ரான்ற மாதவத தலைவனு மளநதறிந துரைப்பான்.

(இ - ள்.) திரிகாலவர்த்தமானங்களும், காலங்களெல்லாம் அந்தமாகின்ற முடியும் தெரியும்படி விளங்குபவரே! விசுவாமித்திரருடைய சொற்களால் நேர்ந்த சாபத்தை நான்கள் பெற்றுக்கொண்டிருப்பதற்குக்காரணம் யாதோ? அதனைத் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருள்வீரென்று பிரார்த்தித்ததாகள். விசேடித்தபெருந்தவதையுடைய தூர்வாசமுனிவரும் ஆராய்ந்து தெளிந்த திருவாய்மலர்கின்றார். எ - று. (ககஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடி ஸடியாசீர்விநுத்தம்.

தேங்குதடர் திரைபுரட்டு நதியுடுக்கப் படுவவன தேய மந்நாட்
டோங்குமா தித்தபுர மெனப்படுவ தொருநகர முளதா லந்தண், பூங்கி
மலை சிறப்புடையர் நகர்வணிகர் பெருமரபிற் போந்தோ னீரது, வாங்
குபெரு நிதிசிறப்பி னுயர்ந்தவன்விச சுவவசுவோர் வணிக னுண்டால்.

(இ - ள்.) தேங்கிக்கொண்டிருக்கும் பரந்த அலைகளைப்பூரட்டுகின்ற ஆற்றி
னார் சுவப்பட்டு யவனமென்றொரு நாமென்டு. அநாட்டிலே வளமிருந்த
ஆதித்தபுரமென்றொரு நகரமுண்டு. அழகுடன் குளிரசியுற்று விளங்கும்
தாமரை மலரில் வசிக்கின்ற திருமகள் விலாசம்பொருந்திய அநகரிலுள்ள
சிறந்த வைசியாகுலத்திற் பிறந்தவனும் அநேகர்க்குக்கடன் கொடுத்திவானாகும்
மகதைசுவரியப்பெருக்கிற் சிறந்தவனுமாக விச்சுவ வசுவெனும் பெயர் பெற்ற
ஒரு வணிகனிருந்தான். ஏ - று. (௧௮௩)

அக்குலக்கோ வணிகனுழை யவதரித்துப் பிறந்தனிரீரீர் நால்வி
ரந்நாள், மிக்குயர்ந்த நிதியுமக்கு வேறளிப்பக் குலத்தொழிலால் விளங்
கா கினறீர், தொக்கபெருந திருநகரி னாதித்தேச சரமகடிமைத் தொ
ண்டு பூண்டோன், நக்கபெரு மறைக்குலத்தி னவதரித்தோ னொருவ
னுள னுமமைச சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வைசிய குலத்தலைவனிடத்தில் நீங்கள் நால்வரும் கருவிற்
புருது (அவன் மனைவி வயிறறிலிருந்து) பிறந்தீர்கள். அக்காலத்தில் அப்பிதா
உங்கட்குத் தனித்தனி பெருந்திரவியங்கொடுக்க, அதனைக்கொண்டு உங்கள்
குலத்தொழிலாகிய வர்த்தகத்திலே சிறந்திருந்தீர்கள். சிறந்த லக்ஷமிகடாக்ஷம்
குடிக்கொண்டிருந்த அநகரத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆதித்தேசவரருக்குத் திருவடித்
தொண்டு கடைப்பிடித்தவனும் தருந்த பெருமையுடைய அந்தணர் குலத்திற்
பிறந்தவனுமாயிருந்த ஒருவன் உங்களை யடுத்தான். ஏ - று. (௧௮௪)

எம்பெருமான் பணிவிடைக்கென் றுமதிடத்து வருந்திரடந் தினை
ப்பீருரு, செம்பொன்னிக் குதுமென்ன வாங்கவற்குத் தரங்கொடுத
துச செப்பா நின்றீ, ரம்பொன்னித் திலிரொருநா ளுமதருகி னவனிர
ங்கி யழைப்பக் கேளீர், வெம்பிவெதும பினனவனை முகநோக்கி ரவ
னழுது மீண்டா னன்றே.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமான் திருப்பணிகட்காக உங்களிடம் வருத்த
மெய்தி நடந்து இளைக்கவும், நீங்களும் அத்திருப்பணிகளுக்கு உதவத்தக்க
திரவியங்கொடுக்கிறோமென்று அவ்வரதணனுக்கு உதவவு கொடுத்துக்கொண்டு
வந்தீர்கள். அத்திரவியத்தைக்கொடுத்தீரில்லை. ஓர் நாள் அவ்வரதணன் உங்கட்
கருகே வந்து மனவுருக்கத்தோடழைக்கவும், கேளாதிருந்தீர்கள். மனம் புழங்கி
வருந்தினான். அப்போதும் அவன் முகம் பாராதிருந்தீர்கள், அதனாலே அவன்
புலம்பிக்கொண்டு வருந்தினான். ஏ - று. (௧௮௫)

வீயாத பெருஞ்செல்வ நிதிப்பெருக்கி னமமைவிழிவிடுத்து நோக்கா
ராயாத பேராசை தருமனனே யடங்குதியென் றடங்காரினரூன்[னாட்
பாயாவெண் டிரைபுரட்டு நெடுமபரவைக கலநடத்திப் படாநதீர் பன்
போயாடு திரைக்கடலுட் கரைகாணீர் நெடுமசகு புருநதீர் எனறே.

(இ - ள்.) அழியாத மகதைசுவரியப் பெருக்கினால் நம்மைக்கண்டிற்றது
பார்க்கமாட்டார்கள். ஆலோசியாத பேராசையைத்தரும் மனமே! நீ யடங்கக்
கடவாயென்று தன்னாசையை யடக்கிக்கொண்டான். பாயந்துகொண்டிருக்கும்
வெண்மையாகிய அலைகளைப்பூர்த்தி நிற்கும பெரிய கடலிலே மரக்கலத்தைச்
செலுத்திக்கொண்டு போனீர்கள். பல நாட்கள அக்கடலவழியேபோய அலைக
ளையும் அக்கடலின் கரையைக்காணாதவாகளாய நீண்ட பள்ளத்திற் புருநதீர்
கள். எ - று. (கஞசு)

போதற்கென் றயனடத்தந் திசைகாணீர் மழைநெடுநாட் பொதி
ந்த கங்கு, லுதைக்கொண் டெழுஞ்சுழலகாற நெடுதெந்நீயக கலன
கவிழுவொருங்கு மாண்டீர், மாதைப்பாங் கமைத்தபிரான் நிருப்பணி
க்கு நிதிதருது மெனற வாக்காற, கோதைப்பொன முடிவேந்தா குல
த்துதித்தீர் கொடாநிதியங் கடலில் வீழத்தீர்.

(இ - ள்.) அதற்குமேலே, மரக்கலத்தைச்செலுத்தித்தற்குரிய திசையைக்
காணாதவர்களானீர்கள். அநேக தினவரையில் மழை பொழிந்தன. இராப்
பொழுதில் குளிராச்சியாயத்தோன்றிய சுழலகாற்று அதிகமாய வீச, மரக்கலம்
அப்பள்ளத்திற் கவிழ, நீங்கள் நால்வரும் ஒன்றாக இறந்தீர்கள். உமாதேவ்பாக
மாகிய சிவபெருமான் திருப்பணிகுலவேண்டிய திரவியங்கொடுப்போமென்று
சொல்லிய வாக்கினால் மாலை சூடிய பொற்கிரீடமணிந்த அரசகுலத்திற் பிறந்
தீர்கள். அத்திருப்பணிக்கு உதவி செய்யாத செல்வத்தைக்கடலிற் கொட்டி
விட்டீர்கள். எ - று. (கஞி)

எந்தைப்பிரான் நிருத்தொண்டிற் குரியவனென் றெடுத்தழைப்பக்
கேள் ராகிச, சிந்தைமயக்குற்றத்தை னொவிடுபட்ட ரவனைமுருக தெரிய
நோக்கந், தந்திலிரா தலினிருகட் புலனிழந்தீ ரதுமுனைந்த தன்மை
பிரநா, எந்திவண்ணற கியற்றுசிவ புண்ணியத்தாற சாபமொழிந்
தகற்றி நீர்நால.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் நிருத்தொண்டு செய்த
அவ்வந்தனை உரத்த குரலோடு கூப்பிடவுங் கேளாதவர்களாய மனமயக்க
மெய்தியபடியால் செவிடர்களானீர்கள். அவன் முகத்தைக்கண்ணெடுத்துப்
பாரசுதிருநதீர்களான்படியால் இருவிழிகளின பாவையுமிழந்தீர்கள். இது
தான் உங்கள் ஜனமாந்தர சரிதை. இக்காலத்தில், செவ்வானம்போன்ற
திருமேனியையுடைய சிவபெருமானுக்குச்செய்கின்ற சிவபுண்ணியத்தினால்
சாபத்தைப்போக்கிக்கொண்டீர்கள். எ - று. (கஞி)

ஈதிரைத்த திருவாச முனிமொழிகேட் டினிதுவந்த புளக மெய்தித்
தீதவித்த முனிவரற்கு வேண்டிதுபூ சனைபுரியச செல்லா நினரூன்[ரிக்
பூதலமன னுயிர்புரந்தோர் நெடுங்காலம் பிற்படப்போய்க் கயிலை மன
காதுமழுப் படைவிடையோன் பரிபுரச்சே வடிக்கமலங் கரநதாரனறே.

(இ - ள்) இப்படிக்கூறிய தூர்வாசமுனிவா சொற்களைக்கேட்டு இனிமையோடு மகிழ்வெய்திப்புகிதது, குற்றங்கொழித்த அம்முனிவருக்குச் செய்ய வேண்டிய உபசாரங்களையெல்லாஞ் செய்ய, அவா தமது ஆச்சிரமத்திற்கு எழுந்தருளினா. உலகத்திலுள்ள மன்னுயிரகளைத் தன்னுயிர்போலப்பாதுகாத்த அவ்வரசாகள பல காலங்கழிந்து சென்று திருக்கைலாயகிரியில் வீற்றிருந்து, கொலலத்தக்க மழுவாயுதந்தாகிய இடபாருடராகிய சிவபெருமானது சிலம்பணிந்த செந்தாமரை மலாபோன்ற திருவடிகளில் கலந்து வாழ்ந்தாசுகள்.

தாதுலா மலரிதழிச சடைமடியோன் புண்ணியத்தி னியன்ற தன்மை, ருதமா முனிவனவர்க சிவவண்ண மெடுத்துரைப்பத துளக்க மெய்தா, வாதிரா யகனசரிதை யினிதுணாந்தே மெனததெளிந்தா ரன் னோ ரமபொற, போதினான முகற்குவமை தனிச்சான்ற முதலவனின் னும புகலவ தானுன.

(இ - ள்) மகாநந்தமகிய கொணரை மலரணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது சிவபுண்ணியத்தினியலபான தனமையைச் சூதமகாமுனிவா அந்நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்கு விளக்கிச்சொல்லவுட, அம்முனிவர்கள் எல்லோரும் உடல நடுககுற்று, முதலவராகிய சிவபெருமான் சரிதையை இனிமையோடறிந்தோமென்று மனத்தெளிந்தாசுகள் அழகிய பொற்றாமரை மலரப்பீடத்தையுடைய பிரமனுக்கு ஒப்பிடத்தக்க சிறப்புற்ற சூதமுனிவா மேலுங்குதலாயினா. எ - று. (௧௬௦)

தருநான்கு பெருவளனும பெறப்புரகரு திருநாடச சமபு நாட்டி. னொருவாத பேரழகு தரவருமா யாபுரத்திற் குவமை சொல்லிற் கருகாத மணிசசுடிகை நாகாநாட டி. னுநிலத்திங் கடவுட டாருப பெருவான நெடுமுகட்டு மெடுத்துரைக்கி னதற்குநிகா பேச லாமோ.

(இ - ள்) கற்பகத்தரும (அரிசந்தனம் சந்தானம் பாரிசாதம் மந்தாரமாகிய) நான்கு தருக்களும் பெற்றிருக்கும் வளங்களெல்லாம் தன்பாலுள்ளா பெறுமபடி கொடுக்கும் சிறந்த நாடாகிய சமீபு நாட்டிலே, மாறாத மிகுந்த அழகுதர விளங்கும் மாயாபுரத்திற்கு ஒப்பு சொல்லவேண்டுமாயின், கருநிற மடையாத மாணிக்கம் பொருந்திய படத்தையுடைய நாகா வசிகளும் நாகலோகத்திலும் பூலோகத்திலும் கற்பகத்தருவுள்ள பெரிய ஆகாயத்தின் மேலிருக்கும் ரெடிய உச்சியாகிய தேவலோகத்திலும் எடுத்திச்சொல்லங்கூல அந்நகரிற்கு உவமை கூறுதலாகுமோ? எ - று. (௧௬௧)

ஊழிநாட் பெருமழையி னுவடடெடுக்கும் பிரளயத்தாலுலகத்தோடிப், பாழிமா நகரிற்கு மெனவனறே சுருமபரற்றும் பசுநது ழாயோ, னாழிசூழ் நிலமுழுது மிதனபொருடடா லெடுத்ததரத் தமைத்தா னெனாற், சூழநீ ரகழுதித்த நெடுமபுரிசை நகாசகிறப்புச சொல்ல லாமே.

(இ - ள்.) மகாப்பிரளய காலத்திலே பொழிழத்தக்க பெரு மழையினு ளுண்டாகும்வெள்ளமானது, உலகத்திற்பாய்ந்து வலிபெற்றுச் சிறந்த இந்நகர மழிந்து விடுமென்றல்லவா, வண்டிகள் பண்பாடு துளவமாலையணிந்த விஷ்ணு மூர்த்தி, கடல் சூழ்ந்த இந்நில வுலக முழுவதையும் இந்நகரிற்கென்றே யெடுத்ததுக்கொண்டு தன் வயிற்றிலடக்கினார் என்று சொல்வோமாயின், நீர் கிறைந்த அகழியாற் சூழப்பட்ட நெடிய மதில்களையுடைய அந்நகரின் சிறப்பைச் சொல்லமுடியுமோ? ஏ - னு. (௧௬௨)

கொடியாடு நெடும்புரிசைக் கோபுரத்தி னெடுத்தமைத்த குடுமி யொற்றைச், சுடராழித் தேர்புரவித் குரமிடறு மெனவெருவித் துளங்கு வெய்யோ, நெடுவாயிற புழைதுழைந்து மீச்செலப்போய நிவந்தனமே ருவுக்கொப் பென்றோ, லடலாட கப்பொருபு நான்குளவா மெனிற்சிற்தொப பாகு மன்றே.

(இ - ள்.) கொடிகளையும் நெடிய மதிலையுடைய கோபுரங்களில் உயர்வாய்ச்சுமைந்துள்ள சிகரங்களில, பிரகாசிக்கின்ற ஒற்றைச்சக்கரமுடைய தனது தேரின் பூட்டிய குதிரையின் காற் குளம்பு இடறுமென்று பயந்து நடுங்கிய சூரியன், நெடிய அக்கோபுரவாயிலின் துவாரத்துட் புருந்து அதனபின் ஆகாயத்திற் செல்ல, மேருமலையைப்போன்றுயர்ந்திருக்கின்றனவென்று கூறுவோமாயின், அந்நான்கு கோபுரங்களுக்கும் வல்லமையுடைய நான்கு மேருவென்னும் பொன்மலைகளிருக்குமானால் சிறிது ஒப்புதலாகும். ஏ - னு. (௧௬௩)

சார்ந்தறுக்கப் படுபடிசுச் சுவரெழுப்பி யிருமருங்கும் வீதி காட்டிச், சார்ந்தபுடை புடையெடுத்த தவளமா ளிகைவரிப்பந் தடிக்கு நல்லாரா, சோரந்தவரிப் பந்துதைந்து விண்முகடடி னணவுதொறுஞ் சுவாககமாத, ராரந்தவரி வளைக்காரதொட டடித்துறமீண் டிவாகரத்தி னயர்க்கு மன்றே.

(இ - ள்.) பிள்ளது அறுக்கப்பட்ட பளிங்குக்கற்களாற் சுவாகளெழுப்பி இருபக்கலிலும் வீதிகளமைத்து, அதைச்சேர்ந்த பக்கங்களிலெல்லாம் ஏறப்படுத்திய வெண்ணிறமானிகைகளிலிருந்து பந்து விளையாடும் மாதாக்கள கையைவிட்டகன்ற நிறந்தங்கிய அப்பந்துகள் பூமிமேல் போதி ஆகாயத்திற் கிளம்பும் பொழுதெல்லாம், சுவாக்கலோகத்திலுள்ள தெய்வமங்கையா, நிறைந்துள்ள வரிகளையுடைய வளையலணிந்த கைகளால் பரிசித்து அடிக்க, அங்கிருந்து திரும்பி இந்நிலவுலக நங்கையா கைகளில வந்து விழும். ஏ - னு. (௧௬௪)

காரளகப் பணிப்படலைச் சுமையெடுத்துக் களங்குழையப் புளகம் பூத்த, வாரளவு முலைச்சுமையின மருங்கனுங்கப் புருந்துபுனர் றுளைந்த மாதா, பேரொளிமா மணித்தொடையல கழித்தனாபோ யினாபிறழ்ந்த வெயிலால்வாளிட, டீரிருட்கங் குறப்பொழுதுங் குவிர்திலநின் றலர்ந்தனபூங் கமல மெல்லாம்.

(இ - ள்.) கரிய கூந்தலிலணிந்துள்ள குளிர்த மலர் மாலையின் சுமையைத் தாங்குதலால் கழுத்தானது இளைக்கவும், புளகித்தல மிகுந்து கச்சுட்டியிருசுவர்களின் பாதத்தினால் இடையானது வருந்தவுப்போய நீரில் மூழ்கிய மாதர்கள், மிக்க காரதியுடைய சிறந்த இரத்தின மாலையேககமுற்றி யெறிந்துபோக, இமமணிகள் ஒளிசெய்யுங்காந்தியால், பகைவாகள் வாளாலறுக்கக்கூடக்கூட பேரிருணமிருந்த இரவிலும் அழகிய தாமரைமலர்களெல்லாம் இதழ்கள் குவியாது வீர்திருந்தன. எ - று. (க௭௫)

இழைத்தபசும் பொற்றகட்டி. னிடைக்குயிற்று மனவுகிட்டுத் திமைக்குஞ் சொதி, தழைத்தெழுவின் முகடனவுந் சாளரமா விகைமுகட்டுத் தடவுந் கொணாழக்த், குழைத்தநவ நிணமெடுத் தாகாய் மெழுகுகியதிற றேன்றுங் கோல், வுழைப்புரிசை நகரொழிய யோசனைசென்றலதுதம துருவங் காட்டா.

(இ - ள்.) பசும்பொன்னுலிழைத்த தகட்டிலே பதித்த நவமணிகள் பிரகாசிக்கும் ஒளியானது தழைத்து மேலே போய்க, ஆகாயமுகட்டினை யளாவிய சாளரங்களை யுடைய மாளிகைகளின் சிகரத்தினமேற படிந்த மேகங்கள், ஒளியுக்கலந்த ஒன்பதுகூர்திபட்ட பெறைய, ஆகாயத்தில் மெழுகியதுபோலத்தோன்றுமா. அழகுக்கிருப்பிடமாகிப் பதிலு முழந்த அந்த நகரைக்கடந்து ஒரு யோசனை தூயத்திற கப்பாலன்றி அம்மேகங்கள் மூன்று இயற்கை நிறங்காட்டவியலா, எ - று. (க௭௬)

கொய்யுளைய நெடும்புரனிக் குரவடிப்பு பட்டிதிக்குங் கரடக்கோட்டு, மையனமதக கவினுமெறி யெடுதிறைததுந வின்னான்ற மயங்குநதுனி, செயருடுமி நெடுமாடக கொடிநரைசை நெடுதிறைத்த திவலை சிந்தப, பையருழ நிலம்படிந்து பசைநதுப்பிக் குரம்படததுன் படுவ பின்னும்.

(இ - ள்.) கதறிககின்ற புறயிரை யுடைய பெரிய குதிரைகளின் காற் குளபனுடைய வோரங்கள் நிலத்திற பதியுபபடி மிதிக்கத்தக்க, மதபொழுக்கு கவடுந் தந்தமுழுடைய மதமயக்குடைய யானைகள் எடுத்து வீசலால் ஆகாயவரையில் ஒங்கிப்பறந்த தூசுகள், வளைந்த சிகரங்களோடு கூடிய பெரிய மாளிகைகளிற கட்டிபுள்ள கொடிகள் மேகங்களைக்கிழித்து எடுத்துவீசிய மழை ததுளிகள் சூதுவதால், அத்தூசுகளெல்லாம் மெல்லெனப் பூமியிற்படிந்து ஈரத்தாற குழைந்து, மீண்டும் குதிரைக்குள் படி மிதிப்பால் முனபோலவே மறுபடியும் அக்குழைத்தல தூசுகளாம். எ - று. (க௭௭)

புதையுமிருட் பட்டைகிழித் நெழுந்தகதி நுடயநெடுங் குடபாறபோதத், ததையிருளிற கொழுநரிட மேகலைநா புரம்புலம்பத் தனிரககை நலலா, ரிதயமெதிர முன்னடப்பப பின்னடப்பப மகனிரதெறுத் திட்டபைமபூண், கதிரொளிப்பா டகச்சுறுதா ஞுறுத்தாது பரப்புதளிர்கடுக்கு மன்றே.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதும் மூடும இருட்டலத்தைக்கீழித்துக்கொண்டு உதிக்கின்ற சூரியன் நெடிய மேறறிசை சேரவும், நிரம்பிய இருளிலேதங்கடன்கள் கணவாபால மேகலையும் பாத்திசிலமபும ஒலிக்குமபடி மாந்தளிர் போலுங்

கைகள் பொருந்திய மங்கையாமனமானது முற்படச்செல்ல, அதன் பின்னே தாங்கள் செல்வார்கள். அம்மாதர்கள் வெறுத்துக்கழற்றி யெறிந்த பசிய ஆபரணங்களுடைய கிரணங்களாகிய காரதி அம்மங்கையருடையபாடகம் பூண்ட சிறுபாதங்களில் உறுத்தாதபடி பரப்பியநிறமமைந்த தளிர்கள்போன்றிருக்கும்

பகையரசு ருடற்பிளவு படுத்திக்கும் பணைக்கோட்டுப் பரும யானைத், தகையழிமும் மதச்சேறு நெடுமுடி வாயுமிழ்ந்து தாத நீரு, முகண்கையா வெறுத்தெறிமா லிகைசோரந்த நறுநதேனு முழவுத் தோளா, ரிகலொளிமா பணிசூழமு மறுகுநிறை நியங்குநாகா லீழு கரு மன்றே.

(இ - ள்) பகைமன்னருடலைப்பிளந்து அடுக்கும்படியான பருத்த தந்தை களையுடைய போரவை பூண்ட யானைகளின் குணத்தையகற்றும் முடிமதச்சேறும, பெரிய குதிரைகளின்வாயினின்று உமிழ்ந்து சிந்தும் நுரைகளுட், முல்லை யருமபையொத்த பறகளையுடைய மங்கையா வெறுத்து வீசிய மலாடாலைகளின் னின்றொழுகிய மணந்தங்கிய தேனும், மத்தளப்போலும் தோள்களையுடைய ஆடவாகன வலியையுடைய பிரகாசமுமமைந்த மார்பிலணிந்த கலவைச் சேறும் வீதிகடோறும் நிறைந்து நடப்பவர்களின் காலகளை வழுக்கும். ௭ - று.

தூங்குமதக் கலுழிகெடுவனா முழுகருந் தொகுபுறங்கி சிரிப்பு மன்ன, ரோங்கியபல் லியத துவைப்பு மாடாங்கி நெடுமுழுகி நெலிய நல்லோரா, வீங்கியகிண னரக்கருளிப் பாடலினோ தையும்மறையோரவேத கீதத், தேங்கிசையு மொருவழிக்கொண்டெழு கடலின் முழுகொழிய வெழுந்து விமழும்.

(இ - ள்) சொரிந்துகொண்டிருக்கும் மதமாகிய கலங்கல் நீையுடைய பெரியமலைபோலும் யானைகளின் காச்சையுடைய, தொகுதியாயுள்ள குதிரைகளின் கணையும், பன்னவா மாளிகைகளில் மிக்கொடுக்குப்பலவாத்தியங்களின் கோஷமும், நடனசாலையில் முழங்கும் மேககாச்சனைபோன்ற முழக்கும், அதி மேம்பாடுறற வீணையாகிய இசைக்கருவியாற பாடுகின்ற பாடலொலியும், வேத கீதத்தாலுண்டான மிக நரதமும் ஒன்றுகூடி, சத்தசமுத்தியங்களின் கோஷமும் அடங்குமபடி முழங்கிப்பெருகும் ௭ - று.

(௧௭0)

ஷெ வேறு.

அன்னமா நகாக்கு வேந்த னலங்கலந் தடநதோ ளேநதி [ன் மின்னுயிரத் திமைகுகும பைம்பூண வெண்குடைத் தனிச்செங் கோலா மன்னுயிர்க் குயிரே யனனா னளிராதினா னளாக மெல்லந தன்னுடைத் திகிரி செல்ல நின்றசற் புத்தி யென்பான்.

(இ - ள்) அத்தன்மைய பெரிய நகரத்திற்குமன்னனான மலர்மாலையுடைய அழகிய விசாலித்த தோளுடையவனும், ஒளிவீசிவிளங்கும் பசும்பொன்னுபரணங்களும் சந்திரவட்டக்குடையும் ஒப்பற்ற செங்கோலுமுடையவனும், நிலை பெற்ற உயிர்கட் குயிரானவனும், குளிரந்த கடல சூழ்ந்த உலகமுழுவதையும் தனது ஆக்கினசக்கரமானது செல்ல வாழ்ந்திருந்தவனுமாகிய சம்புத்தியென்பவன். ௭ - று.

(௧௭௧)

மற்றடம் புயத்து வேர்த னுன்கவன மனையின் மாட்சிப்
பொற்றொடி பயந்த மைந்த ரெண்மரப் புதுபழங் கோதை
பெற்றதி புதலவி மறறை யொருத்தியப் பெருஞ்சீர நோக்கிக்
கொற்றவன் மகிழ்ச்சி கூர வளாந்தனா குவடித் தோளா.

(இ - ள்) மற்போர் புரிபும் பரந்ததோளையுடைய மன்னனாகிய அச்சற்
புத்தியின் இலலறத்திறஞரிய மனைவிபெற்ற புதலவாகன் என மா. புதியமலர்
மாலை சூட்டிய அழகிய கூந்தலையுடைய அம்மனைவி அதன்பின்னா பெற்ற புத
திரி யொருத்தி. இத்தன்மைய பெருஞ்சிறப்பினைக் கண்டு மன்னன் மனமகி
ழுட்படி திரண்டதோள்களையுடைய அப்புதலவா வளாந்துவந்தனா. எ - று

வீமனென் நெவாககு முன்னோற குணாததன்ன வெறிவண் டாடுங்
தாமவேற குமராக கின்னெ தனித்தனி நாமஞ் சொற்றறன
பூமருங் குழற்கு மாரி யெனுமபெயா புகனறான வெற்றி
நாமவே லாசா கோமா னுயிர்புரந் தனிகு நாளில.

(இ - ள்) அச்சத்தைப் பகைஞாக்குணசெய்யும் வெற்றிதங்கிய வேற்
படையேந்திய இராசராசனாகிய சரபுத்தி, புத்திரர்களில் யாவாக்குப் முததவ
னுக்கு வீமனென்று பெயரிட்டான் தேனபருகியங்கிய வணிகளுமலும் மலா
மாலை தரித்த வனையபுதலவாகளுக்கும் இப்படிபே வெவவேறு பெயரிட்டான்.
அழககந்த கூந்தலையுடைய புதலவிக்கு யாரியென்று பெயரிட்டான். சீவா
களைப் பரிபாலித்து வருசாடகனில் எ - று. (கௌ)

பொருகமுற் குமரா யாரு பெதிர்பொருங் தெவவ ரேததச
செருமுகச சீய மாநா சிறுகொருங் குதலைச் செவவாய
மருமலாக் குழளி யீசன புண்ணிய மரடி னேங்க
யுருகுபே ரனடி னினற ளவணிலை யுரைக்க லாமெ.

(இ - ள்) ஒலிகினை வீரசகழலணிந்த அப்புதலவரென்றும், எதிர்த்துப்
போசெய்யத்தக்க பகைஞாகள துதிககப் போககளத்தில் வெற்றிதங்கிய
ஆணசிக்கப் போலாயினா சிறிய மதலைச்சொற்களும் செம்மைந்தந் தங்கிய
வாடிய மணங்கமழும் மலாகளணிந்த கூந்தலுமுடைய அப்புதலவி, சிவபுண்ணி
யத்தன்மையிற் சிறந்தவளாய் மனவுருக்கம் பொருத்திய பேரன்புரிமையிலிருந்
தனா. அப்புதலவியின் தன்மையைச் சொல்ல முடிபுமோ? எ - று. (கௌ)

ஈங்கு வரியுந் நாளி லிகலொழித் திமைசுரும வெலோன
பாங்குந் ருதித வைய மொன்பதிற் படுதபு பைமபொற
பூங்குழற் குமராக் கெட்டும பரிந்தன்ன பெறிவண் டுதந
தேங்குமுற் கொருபங் கீது தவத்தினமேற் செல்லா நின்றன.

(இ - ள்) இவாகள இவ்வன இருகருங்காலத்தில், பகைவரையழித்து ஒளி
விடுவேலேந்திய சரபுத்தி, நீர்வளந்தங்கிய தன்னரசாட்சியிலுள்ள பூமியை
ஒன்பது தேசங்களாகப்பிடித்து, பசு பொன்னாலாகிய அழகியவீக்கழலணிந்த
புதல்வரெனமருக்கும் எட்டுத்தேயங்களைக் கொடுத்து, புள்ளிகளமைந்தவண்டிக்
களாலிக்கும் மணந்தங்கிய கூந்தலையுடைய புதலவிக்கு மற்றொருதேயத்தைக்
கொடுத்து, தான் தவச்செயலை மேற்கொண்டு போயினன். எ - று. (கௌ)

செயற்கருந் தவத்து முற்றி யன்னவன் கயிலை சென்றான்
கயற்கட னுலக மெல்லா மெண்மருங் காத்தா ரந்த
முயற்கறை யொழிந்த திங்கண் முகத்தினு ளாலம் பூத்த
புயற்படு களத்தற கேயந்த புண்ணிய மரபி னின்றான்.

(இ - ள்.) செய்தற்கரிய தவச்செயலில் மேம்பட்டு அவ்வரசன் திருகளை
லாய கிரியையடைந்தனன. மீன்களுலாவாகடல் சூழ்ந்த உலகமுழுவதையும்
அவன் புதல்வரெணமரும் அரசுசெயதாக்கள். முயற்களங்க மகன்ற பூரணசக
திரண்டோற் பொலிவாகிய முகத்தையுடைய அப்புதல்விமேக நிறந்தாகிய கண
டத்தை யுடையவராகிய சிவபெருமானுக்குரிய சிவபுண்ணிய நெறியிலொழுகி
னான். எ - று.

(கௌ)

தவளவெண் னீற்று வேடந் தாங்கின ளாகித் திங்க
ளிவந்தருளு ரடிவி நாமத் தீரங்கிய வுளந்த ளாகி
சிவபெரும் புண்ணி யத்துச செய்வன செய்து நின்ற
ருவருடை ரெடு நீராடை யுலகெலாந் தொழுதற கொத்தாள்.

(இ - ள்.) வெண்ணிறத்தாகிய திருநீற்றுக்கோலம் பூண்டவளாகி, சந்திர
னுலாவஞ் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானுடைய திருநாமங்களைக் கேட்
கும்போதெல்லாம் உருகுகின்ற மனமுடையவளாய், பெருமைதங்கிய சிவபுண
ணியங்களிலே தனக்குச்செய்வதற் கியன்றனவற்றைச் செய்திவந்தாள். உவா
நீர் நிரம்பிய கடலை யாடையாகவுடைய உலகமுழுவதும் வணங்குவதற்குத்தக்க
வளானான். எ - று.

(கௌ)

மின்னென றுடங்க நின்ற மென்மருங் கியற்கை நோக்கிப்
பன்னருந் தவத்த ரேழு முனிவரும் பரிவி னெய்தி
யன்னையின் னறத்தின வாழ்க்கை யழிந்தென் றறைந்தார் களுந்
பொன்னுயிர்த் தனைபாள் போற்றும் வரன்முறை போற்றி நின்றாள்.

(இ - ள்.) மின்னல்போல அசைதலையுடைய மெல்லிய இடையமைந்த
அவ்விராசகுமாரியின் தன்மையைப்பார்த்து, சொல்லுத்தற்கரிய தவத்தினர்க
ளாகிய சப்தருஷிகளும் அனபோடுவந்து, தாயே! நீ செய்யுஞ் சிவபுண்ணியத்
தின்வாழ்க்கையானது பேரழகுடைத்தாகிய தென்று சொன்னார்கள். தாமரை
யும் பொன்னும் உயிர் பெற்றறபோன்றவளாகிய அவ்விராசகுமாரி, பெரியோ
ரையுபசரிக்கும் முறைப்படி உபசரித்து நேரில் நின்றனாள். எ - று.

“கஞ்சம் பொன்னுயிர்த்தனையான்” என்றது அவ்வரசகுமாரியின் தேகம்
பொன்னும் அவளவயவங்கள் தாமரைமலர்களும் போன்றனவென்றபடி. அல்
லது சிவபக்தனாகிய அவள பிதா சற்புத்தி வெண்கலம் போன்றவனும் அவளுந்
பெறப்பட்டமாரி அவனபக்தியினும் மேம்படலின், பொன்போன்றவளு மெனக்
கூறினாரெனினும் அமையும். ஈண்டுக்கஞ்சம்-வெண்கலம். (கௌ)

அணங்குரு விரப்ப வேண்டு மணங்களுப் நின்ற நின்றான்
பணங்களை ராவ வேணிப் பண்ணவற கௌலாய் நின்ற

குணந்தரு புண்ணி யத்தா லுலகுடை கூப்ப நின்றாய்
மணங்கொ ரலங்க லோதி நின்னொக்கு மகளிர் யாரே.

(இ - ள்) தெய்வப்பெண்களும் அழகினையாசிக்கவேண்டிய பேரழகுநாய
நத்தாயே! எங்கட்கு நேரே நிற்கின்ற நின்னாள், படங்கள் பொருந்திய பாம்புக
ளமைந்த சடையையுடைய சிவபெருமானாகாக நீ நடத்திவரும் மேம்பாடு
தருகிய சிவபுண்ணியங்களால் உலகமுழுவதுங் கைகுவிக்குப்படி வாழ்ந்தாய்.
மணமிருந்தமலர்மாலே குடிய கூந்தலையுடையாளே! உன்னையோலும் மனகை
யர்யாவருளா? ஒருவருபிலர். எ - று. (கஎக)

என்றலு மெதிர்ந்து நின்ற முனிவர ரெழுவர் தம்பா
லொன்றிய வுளத்தி னன்பு நீகொள வருகா நின்றார்
பொன்றவழி சடில முநதூற் புனிதாகாள் புகலிற் பேதை
யின்றெனக் கெளரிய வனதே புண்ணியத் தியற்கை யெனது.

(இ - ள்) என்று சொல்லவும், நேரில் வந்திருக்கும் சப்தமுனிவர்களிடத்
தில் மனததின் கட் பொருந்திய பேரன்பானது மெனமேலும் அதிகரிக்க,
பொன்போலப் பிரகாசிக்ஞ்சடையையும் உபவீதததையுமுடையமுனிவர்களே!
சொல்லுமிடத்து, பேதையாகிய அடியாளுக்குச் சிவபுண்ணியத்தின் தன்மை
கள் இப்பொழுது அறிதற்கெளிதன்று. (அவற்றை யுணரத்தவேண்டுமென்று)
மனமுருகிநேரே ஈனறனா. எ - று. (கஅ௦)

அலங்கலே டவிழ்ந்த லோதி யுமையிடத் தமைந்த வைப
னலங்கொர் புண்ணி யத்தின் பெருமித் தவையிற ற்ப
புலம்பட வுணர்ந்தார் மேலோ ரென்றநீர் புகல்வ தெல்லா
மில்ல்குறக் கேட்ட துண்ட தியம்புதி ரெளியற் கென்றாள்.

(இ - ள்) இதழ்கள விரிந்த மலர்மாலேகுடிய கூந்தலையுடைய உமாதேவி
யாரை வரம்பாகதகிலமாத்திய சிவபெருமானுமாகுகுரித்தாகிய நன்மைகள்
பிக்க சிவபுண்ணியத்தின் பெருமைகளையெல்லாம், குற்றங்களறத்தெளிவாகத்
தெரிந்தவாகள் பெரியோர்களென்று நீங்கள் கூறுவது முற்றும் விளங்குப்படி
முன்னரே அடியாள் கேள்விப்பட்டதுண்டு. ஆதலின், சிவபுண்ணியப்பெருமை
யாகிய இதனை அடியாளுக்குத் திருவாய்மலர் வேண்டுமென்று கேட்டனாள்.

கேட்டருண் முனிவா யாருங் கிளமுடி ச சடிலரு சாய்ததா
வாட்டடங் கண்ணி தன்பாற் கோதமன் வகுப்ப தானுன்
றோட்டவி ழலங்க லோதி சொல்வன கேட்டி. யென்றான
பூட்டுறு கதறி னின்றா டொழுதுவாய் புதைத்து நின்றான்.

(இ - ள்) அவ்வார்த்தையைக் கேட்டருளிய எல்லாமுனிவர்களும் பிரகா
சிக்கின்ற தமது சடைமுடியை யசைத்தார்கள. அப்பொழுது ஒளிபொருந்திய
பரந்தவழிகளையுடைய அவ்விராசு மாரியிடத்தில் கோதமமுனிவர் சொல்லு
கின்றார். இதழ்களால்நத கூந்தலையுடையாளே! யான் சொல்வனவற்றைக்
கேட்பாயாகவென்றனா. கற்பின்காவலாற் பிணிக்கப்பட்ட மாரியென்பாள்
வணங்கி வாய்முடி நின்றான். எ - று. (கஅ௨)

பழனநீர் வேலி சூழும் பாஞ்சால மென்னு நாட்டிற்
றுழனிநீ ரிருசி சுறறுஞ சோபன நகரத் துள்ளான்
மழலையின் மறைநற றேது மாதவன் மறையோன பெற்றா
னிழைபொரு திதலைக் கொங்கைச் சுந்தரி யென்பா டனனை.

(இ - ள்.) வயல்களமைந்த நீர்வேலி சூழ்ந்த பாஞ்சாலமென்னும் தேயத்
திலே ஒலிக்கின்ற நீர் நிரப்பிய அகழியாற் சூழப்பட்ட சோபனமென்னும்பெய
ருடைய நகரத்திலுள்ளவனும், குதலைச்சொல்லையுடைய இளம்பருவத்திலேயே
வேதங்களை யோதியுணர்ந்த பெருநூலனுமாகிய ஓரந்தனைன், ஆபரணங்களைப்
போன்ற தேமல்படாநதுள்ள குசங்களை புடைய சுந்தரியென்னும்பெயருடைய
ஒருகுமாரத்தியைப் பெற்றான். எ - று. (௧௮௩)

புகன்மறை முழுது மோதுங் கரீரமா புத்தி னுள்ளோ
னகையுறு குணத்தின மிகக் புடகர னவ்வி புனக
னிகளினங் கொங்கை யானை மணந்தன னிருந்தா னநநாட்
டகையறு காம வேடகை மிககெழிச் சரிபா நின்றான்.

(இ - ள்.) எல்லோராலும் புகழ்ந்தோதப்படும் வேதங்கள் முழுவதையும்
சொல்லுஞ் சிறந்த கரீரபுத்திலுள்ளவனாகிய இளம்பருவத்திய சற்குணத்தின
மேம்பட்ட புடகரனென்பவன், பானையொத்த பாவையமைந்த மைத்தீட்டிய
விழிகளையும் பகைசெய்யும் இளந்தனங்களுடைய பெற்ற அச்சுந்தரியை எவ்
வாருசெய்துகொண்டு வாழ்ந்திருந்தான் அச்சுந்தரி தகுதியற்றகாமவிருப்பம்
அதிகரிக்கச்சஞ்சரித்ததுகொண்டிருந்தான். எ - று. (௧௮௪)

அயலொரு மனையி னுள்ள வேதிய னழிந்த சிதை
மயலுறு மனத்தன காம வேடகைய னவ்வ னவ்விக
கயல்பொருங் கணணி கூடப் புணர்ந்தனா கணவன கண்டான்
றுயல்வரு கயிறற்ற கட்டி யடித்தன றுயரம் பாரான.

(இ - ள்.) சேற்கெண்டைபோலும் விழிகளையுடைய அம்மங்கை, தன்
னயல் வீட்டிலுள்ள தூணெனமும் மயங்கிய மனமுமுடையவனும் காமவிச்
சையுடையவனுமாகிய ஓரந்தனைன்களவுத்தனையுடையவளாய்ச் சோந்து
சுகித்தான். அத் தீச்செயல் அவள் கணவன் பார்த்து அவளெய்துந் துயரத்
தைப்பாராதவனாய் அசைகின்றகயிறறிஞர் கட்டியடித்தான். எ - று. (1)

அதுமனத் தடைத்துப் பன்னா வைகின எவனை யோநாட்
கதுமென வாலந் தீறிக கோறலுங் கயிறு நீதது
விதவையாய்க் களவிற புல்லு மவனையும் விடுத்தா ளல்லள்
வதிநரு கருப்ப மெல்லாஞ் சிதைத்தனன் மருந்து மாந்தி.

(இ - ள்.) அவள் அதைமனதில் வைத்துக்கொண்டு பலகாலம் வசித்திருந்
தாள். இறுதியில் தன்கணவனை விஷமூட்டிக் கொன்றுவிட்டவுடனே, உடனே மாங்
கலய சூத்திரமிழந்து விதவையாகிப்போ, களவுப்புணர்ச்சி செய்யும் அச்சோரபுரு
ஷனை விட்டவளல்லள். அதனால் உண்டாகிய கர்ப்பங்களுையெல்லாம் மருந்
துண்டு அழித்துவந்தாள். எ - று. (௧௮௫)

அளவறு கருப்ப மங்ங னழித்தன ளழியா துற்று
வீளைதரு கருப்ப மொன்றான் வீங்கிய வுதர நோக்கி
வளைதரு சுற்றத அள்ளொர் கழிப்பமா நகர நீத்துத்
தனிரிய னடநது வேறோ நாட்டகரு சாச னுற்றான்.

(இ - ள்.) கணக்கில்லாத கர்ப்பங்களை அப்படி யழித்தனன். அவன்புசித்த
ஒளவுத்ததினால் அழியாதிருந்து வளர்ச்சியெய்தும் ஒருகர்ப்பத்தினுற் பெருத்
திருக்கும் வயிற்றைக்கண்டு, சூழ்ந்துள்ள உறவினமுறையினராயுள்ளவர்கள்
அவனை நீக்கிவிடவும் பெரியநகரத்தைநீக்கி, மாரதளிர்போலும் சாயலையுடைய
அச்சுந்தரியெனபவன் வேறொரு நாட்டிற்குப்போய்ச் சோதனன். எ - று.

அந்நக ரிருந்து பெற்ற மதலையை யால மூட்டி
மன்னுமி ரழித்து வேறோர் மறையவற புணர்ந்து வைந்
யினனலைங் கொடுக்கு நாளி லிருகிதிப் பெருங்க நோக்கிப்
புனனிலை நஞ்சிட டனனு னிதிகவாந தாவி போககி.

(இ - ள்.) அப்படியவது சோதனகரத்திலிருந்து பத்துமாதமுங் கழித்துப்
பெற்ற குழந்தையை விஷமூட்டி புயிர்தொலைத்து, அங்குள்ளவேறொரு வேதி
யினைக் கூடிவாழ்ந்து அந்நகருச்சுகமளித்து வருகையில் அவன்பாலுள்ள பெ
ருநகரவியப் பெருக்கைப்பாடத்து, கொடுமைத் தன்மைபொருந்திய விஷப்பிர
போகஞ்செய்து அஹையிடை அகற்றி அவன் திரவியங்களுடும் அபகரித்துக்
கொண்டி. எ - று.

(கஅஅ)

மற்றொரு மறையோன் றள்ளை மாநிதி யிட்ட நோக்கிப்
பற்றின் ளவனை யந்தப் பரிசுறை நோற லுற்ற
ளிற்றில தவன தாவி யோர்பக லிவனைக் கொண்டு
பொறறையங் கானம புக்காள் புணர்ந்தனன் மயங்கிப் புல்லி.

(இ - ள்.) வேறோ வேதியனை அவனபால் பெருநகரவியஞ் சேர்ந்திருப்
பது கண்டு சிநேகன்கொண்டான். அவ்வந்தணையும அப்படியே விஷநகொடு
த்துக்கொல்லத்தொடங்கினான். அவன் கொடுத்த விஷத்தால் அவ்வந்தண
னையிர் அகலாதிருந்தது. ஒருநாள் இவ்வந்தணனை யழைத்துச்சென்று மலை
களையுடைய அழகிய காட்டிற்புகுந்து, காத்ததால் மயக்க மதிகரித்தவனபோல
வஞ்சகமாகத் தழுவிக்கலந்தான். எ - று.

(கஅக)

அரிநிழற் படபபை வாரந்த புன்மண லகவை துஞ்ச
வெரிதரு நெஞ்சி னோங்க யோர்சிலை யேந்திச் சென்னி
நெரிதர வீழ்த்துக் கொன்று நீணிதி கவர்ந்து கொண்டாள்
விரிதரு கவினை வேந்த னுணர்ந்தெரி விழித்து நோக்கி.

(இ - ள்.) அடர்ந்த நிழலுள்ள பசுக்கொட்டிலிலே பரவியிருந்த கிறுமண
லினமீது அவன் நித்திரைசெய்கையில், அச்சுந்தரியானவள் கோபங்கொண்ட
மனத்தோடு ஓர் கலிலை புயாவாகத்தூக்கி, அவ்வந்தணன் தலையாந்து உடை

படுமபடிபோட்டு அவனுயிரையொழித்து, அவனுடைய பெரும்பொருளை யபகரித்துக்கொண்டாள், நிழலைப்பரப்பும் வெண்கொற்றக குடையையுடைய அரசன் இச்செயலை யுணர்ந்து, கண்களில் தீப்பொறி சிந்தநோக்கி. எ - று.

அனையவ டன்னைப் பற்றிக் கொணர்கெனக் கொணர்ந்தா ரந்தப் புனையிழை முலையு மூகமும் போக்குதி ரென்னப் போக்க வினையிருந் துடற்றக கைகா லறறவ னோடு மேவி நனைமது நுகாந்து தின்னப் புலவெலா நயந்து தின்றாள்.

(இ - ள்.) அச்சந்தரி யென்பாளைப்பிடித்து வாருங்கென்று கட்டளையிட ஏவலாளர் அங்ஙனமே கொண்டுவந்தார்கள். அலங்காரமுடைய ஆபரண மணிந்த அவள் தனங்களையும் நாகியையும் குறைப்பீரகளைகை கட்டளையிட, தண்டலாளர் அவளானமே அறுத்தமாத்திரத்தில், தீவ்னையிருந்தி வருத்திய படியால் இருகைகளும் இரு கால்களையிழந்த ஒருவனோடு கூடி, குளிரச்சிதங்கிய கள்ளைக்குடித்து அதுகாறுநதின்தை புலால்வகைகளையெல்லாம் ஆசையோடு புசித்தாள். எ - று. (ககக)

ஒருகர மொருகா னொரி மந்தவ னொருவன் றன்னை மருவின ளவளாற் செய்யாப் பாதக மில்லை மண்ணி லிருவரு நடக்கு நாளிற் றம்மிலோ நிகலுண் டாகக குருதிநீத் தறுதத கையாற குந்தினு னவளு மாண்டாள்.

(இ - ள்.) அதன் பின்னா, ஒரு கையும் ஒரு காலும் மூக்குமிழந்திருக்கும் ஒருவனைக்கடியிருந்தாள். இப்பூமியில் அவளாற் செய்யப்பட்டாத பாவங்களே யில்லை. இப்படி இவர்களிருவரும் கூடியிருக்கையில், இவ்விருவாக்கும் ஒரு பகைமையுண்டாகவும், அவன் தன்னுத்திரம் நீங்கி மறுகப்பட்ட கையினால் அவளைக்குத்தினான். அச்சந்தரியும் அதனால் உடனே உயிர துறந்தாள். எ - று.

பாதகி யிறந்த பின்னர் மறலிதன் பணியாற நென்பாற் றூதர்விட் டெறியும் பாசந தொகுத்துறக் கழுத்தித் டூத்துத் தீதுறு நிரயத் திட்டார சிவகணத தலைவா சீறி மாதரன் னவளைக் கொண்டு மானமுயத் தகனமு மன்னோ.

(இ - ள்.) அந்தப்பாதகி மரித்தபின்னா, தெனறிசையிலுள்ள இயமனு டைய கட்டளையால் தூதுவர்கள் எடுத்தெறிக்கின்ற பாசக்கயிறறைக கூட்ட மாயச் சேரும்படி அவள கழுத்தில் மாட்டி இழுத்துச்சென்று கொடுமைநிறை ந்த நரகத்திற் போட்டார்கள. உடனே சிவகணத்தலைவர்கள் அதுதூதுவர்களை வெகுண்டு, அமுஞ்ள அவளை விமானத்தினம் தேற்றிக்கொண்டு செலுத்திச் சென்றார்கள். எ - று. (ககக)

தொடர்ந்தனா மறலி தென்பாற் றூதரன் னவரை யெல்லாங் க்டந்தன ரிவளைக்கொண்டு கயிலையங் கிரியிற் புக்கார படர்ந்தெழு சடில மோலிப் பரன்றிரு முன்ன ராக்க மடந்தைபார் வதிக்குத் தோழி யாமென வதிந்தா ளன்றே.

சிவபுண்ணிய மான்மீயசருக்தம்.

ந. கூ. ந.

(இ - ன்.) தென்றிசையிலுள்ள இயம தூதர்கள் அச்சிவகணத்தலைவரை விடாது பின்றொடர்ந்தார்கள், அச்சிவகணத்தலைவர்கள் அத்தூதுவர்களுடைய லாவககூறு இவனை யழைத்துச்சென்று திருக்கையாகிரியையடைந்தார்கள். பரவியோங்கிய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருச்சுந்திரதானத்தில் வீடவும், அச்சுந்தரியானவன் பார்வதிதேவியாருக்குத்தோழியென்று சொல்லும் படி வசித்திருந்தான். எ - று. (ககச)

தென்புலத் தலைவன் னாதா சென்றனர் சிவகணத்தோரன்பறக் கடிந்த வாறு புகன்றன ரதுகா லத்த முன்புறச் சித்திர குத்தற கொணாகென மொழிய வந்தா னின்கணக் களவாற செய்த புண்ணிய நிகழ்த்தி யெனறான்.

(இ - ன்.) தென்றிசைத்தலைவனாகிய இயமனது தூதுவாகப்போய், சிவகணத்தலைவர்கள் அனபற்றவாகளாயத் தங்களைக்கோபித்த வகையைத்தெரி வித்தார்கள். அத்தருணத்தில் சித்திரகுத்தனை முன்னே வருமபடி அழைத்துக் கொண்டு வாருவகெனன்று கட்டளையிடவும், அவனும உடனே வந்தான். இயமன் அச்சித்திரகுத்தனைப்பார்த்து உண்கணக்கினபடி இச்சுந்தரி செயத் புண்ணியத்தைப் புகலகவென்றன. எ - று. (ககரு)

வெய்துறு பாவ மெல்லா மொருவழிக் கொண்ட மேனி யெய்துறு மிவளாற செய்த தருமமொன நிலை யெனறான பெய்கழற் றரும னோரா விருந்தன னிருந்த பின்னா மொய்தரு சடில மோலி நாரத் முனிவன சென்றான்.

(இ - ன்.) கொடுமையாகிய பாவங்களெல்லாம் ஒரே வடிவாகவந்த தேக முடையவளாகிய இவளாற செய்யப்பட்ட புண்ணியம் ஒன்றுமே கிடையா தென்றன். வீரகண்டாமணிதரித்த இயமன் ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தான். அவ்வந்மிருந்த பின்னா, நெருங்கியுள்ள சடைமுடியையுடைய நாரத்முனிவர அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளினா. எ - று. (ககசு)

சென்றவற் கெதிராது மற்றைத் தென்புலக் கிழவ னெய்தி யன்றவற் கென்ன வேண்டு மருச்சனை புரிந்தா னைய வின்றிவ ணடைந்த தெனனை யெனறனு மிரட்டை மேருக் குன்றினு முயாதோ ளாயோ ரதிசயங் கொண்டு புக்கேன்.

(இ - ன்.) ஆங்கடைந்த நாரத்முனிவரை இயமன் எதிரகொண்டழைத்து வந்து, அன்று அம்முனிவருக்குச்செய்யவேண்டிய உபசாரங்களைச்செய்தவனாய் ஐயனே! தேவரீர் இன்று இவ்விடத்திற்கெழுந்தருளிய காரணம் யாதென்று வினாவும், இரண்டு மேருமலைகளுக்காட்டிலும் உயாவாகி விளங்குந்தோள்களை யுடையவனே! ஓரதிசயங்கேட்டுக்கொண்டு வந்தேன். எ - று. (ககசு)

அதிசய மென்கொ லைய வருடியென் றறைந்தா னந்த முதியமா தவனுந் தென்பான முதலவனுக் குரைக்கு முன்னைச் சதூமறைக் குலத்தி னுள்ளா னொருத்தியைத் தருண வேணி மதிமுடி யவன்பா லுய்த்து வந்துறை கணத்தர் சொல்வா.

(இ - ள்) அவவதிசயம் யாதா? ஐயனே! அதனைத்திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்ததான் சிறந்த பெருந்தவமுடைய அந்நாரதமுனி வரும் தென்றிசைக்கிறைவனாகிய இயமனாகுக்கூறுகிறார். பழமையாகிய நான்கு வேதங்கட்குரிய அந்கணர் குலத்திற்பிறந்தவனாகிய வெருத்தியை, பிறைச்சுந்திரனையணிந்த சடைமுடிபையுடைய சிவபெருமானிடத்தில் விட்டு அங்கு வந்திருக்கும் சிவசுணங்களை சொல்லுவார்கள். எ - று. (௧௯௮)

நெடுநிலத் திவளா லுள்ள பாதக நிகழ்த்திற நெண்ணீர்
படுகடன் மணலை யெண்ணி னெண்ணுறு மென்றார் பன்னாட்
டொடுசன னத்தி னுற்ற நலவினைத் தொடாச்சி தனனால்
விடுசுடாக கயிலை பெற்றா னென்றனா விடுத்தச சொல்வார்.

(இ - ள்.) ரெடிய நிலவுலகத்தில் இவளாற் செய்யப்பட்டிருக்கும் பாவங் களைச்சொன்னால், தெளிந்த நீரையுடைய கடலிலுள்ள மணல்களையாவது எண்ணப்புகுந்தால் எண்ணி முடிக்கலாமென்றார்கள். அநேக காலங்களுக்கத்தொடா ரது வரும் இப்பிறப்பிற்குரிய ஒரு நலவினைச்சம்பந்தத்தால் ஒளி வீசும் இக் கையாகியிருந்தையுடையபெற்றாளென்று விரித்துச்சொல்வார்கள், எ - று. (1)

வேதகோத திரத்தி னுள்ள வேதிய நெருவன் றன்னைத்
தீதுறு வனத்திற கொண்டு சென்றவற் புணர்ந்த பின்னர்க்
காதுறு சினத்திற கலவிற் கொன்றனள போலு மக்க
லாதிரை யவனறன் கோயிற நிருப்பணிக கடைந்த தென்றா.

(இ - ள்.) வேதமோதற்குரிய அந்நனா குலத்திற்பிறந்திருக்கும் வேதிய நெருவனைக் கொடுத்தாகிய காட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவனோடு கிளிடையெய்த பின்னா, கடுங்கோபத்தோடு அவனைக்கல்லாற் கொன்றனள. அப்படி அவனைக்கொன்ற கலவானது திருவாதிரை நட்சத்திரத்திற்குரியவ ராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிறநிருப்பணி செயதற்குச்சோந்தது என்ற னர். எ - று. (௨௦௦)

அன்னவன் கையிற் றீண்டி யெடுத்தகல் லரன்பொற் கோயிற்
சன்னிதிக் காவ தாக வாதலாற் றறுக ணட்டி
முன்னிழைத் திட்ட பாவ முடிந்ததென றுரைத்தா ரன்றோ
சொன்னது கேட்டு நிற்பாற் சொல்லுவான றொடாதே மென்றான்.

(இ - ள்) அவன் ஸயிழைநெட்டெடுத்த கலவானது சிவபெருமானது அழகிய திருக்கோயிலின் சந்திரனாகிய திருப்பணி வேலைக்கு உபயோ கப்பட்டதனால், கொடுந்தொழிலுடைய இவள முன் செய்த மகா பாதகங்கள் யாவும் அழிந்தனவென்று சொன்னார்கள் அச்சிவசுணங்களை சொல்லிய வற்றைக்கேட்டு அவவிஷயத்தை உண்பாற் சொல்லுவதற்காகவே இங்கே வந தோமெனக் கூறினா. எ - று, (௨௦௧)

நாரத னுரைப்பக் கேட்டுத் தென்றிசை நடுவ னோரது
பாரியா யிருந்து கொன்ற பாதகி பெற்ற பேற்றால்
வேரியஞ் சடிவ மோலி புண்ணியம் விருப்பிற செய்த
பேர்பெறும் பெருமை யெம்மாற் பேசுதற் கெளிய வன்றே.

(இ - ள்.) தென்றிசைக்கிறைவனாகிய இயமன், இவ்வாறுரைத்த நாரத முனிவா வாராதையைக் கேட்டறிந்து, மனைவியாயிருந்து கணவனைக் கொன்ற மகாபாதகியெய்திய பேற்றினாலே, மணமுடி அழகுமுள்ள சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானாகுகுறித்தாகிய சிவபுண்ணியங்களை விருப்பத்தோடு செய்தோர அடையத்தக்க மேன்மை எவ்களாற் சொல்லுதற்கு எளிமையுடையன வல்ல. எ - று. (௨௦௨)

எனவெடுத தியம்பிச் சென்ற நாரதற் கியன்ற செய்தா னனையவன் போகத் தனனி னதிசய மடைநதா னீலப் புனையிழு மடநதை பாகன் புண்ணியம் புரிந்து நின்றா வினைபடு பஞ்சிற நீயின் விளிவது தின்ன மென்றான்.

(இ - ள்.) என்று கூறி, ஆங்கெய்திய நாரதமுனிவருக்குத்தக்க உபசாரங் களைச் செய்தான். அம்முனிவா சுயேச்சையாக வெழுந்தருளவும், இயமன், தன்னுள்ளே ஆச்சரிய மெய்தியவனாய், பசுமை நிறந்தவகிய உமாதேவியாரை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானாகுகுரிய பதிபுண்ணியஞ்செய்துள்ளவா களுடைய தீவினையானது தீப்பொறிப்பட்ட பஞ்சுப்பொதிபோல அழிவது உண்மையென்று தெளிந்தான். எ - று. (௨௦௩)

கொழுங்கொடிப் பவள வேணிக கோதம னுரைத்த பின்னாத தொழுந்தகைக் குமாரி தனபாற் காசிபன றொருபப் தானு னமுங்குறு பவந்தீர் வேதா ரணியமென றுரைக்கப் பட்ட செழுங்கொடி நகாப்போ காங்க னெனுமொரு சினவேல் வேந்தன்.

(இ - ள்.) கொழுவிய கொடிப்பவளம் போன்ற சடைமுடியையுடைய கௌதமமுனிவா திருவாயமலாந்தருளிய பின்னா, யாவரும் பணிதற்குரிய தன்மை பொருந்திய அவவீராசகுமாரியிடத்தில் காசிபமுனிவா கழறலாயினா, வருந்துகின்ற பிறவீப்பினியை விலக்குட வேதாரணியமென்று சொல்லத்தக்க செழிய காவலுடைய நகரத்தில், போகாங்கனென்னுய பெயருடைய கோபந தவகிய வேலைதாங்கிய பன்னவன் ஒருவனிருந்தான். எ - று. (௨௦௪)

அறனிது பாவ மீதென றறிந்தால களித்தல செய்யா னிறைகடந் துரப்பிக் கொள்ளு மன்னுயிரக் கீடுக்க னோககான மறனோடு பழகி வாழும் வள்ளுகூப புலியே நன்னுன பொறைசிற் துணரான றெய்வம் போற்றலன் கருளை நீத்தான்.

(இ - ள்.) இது புண்ணிய கருடம் இது பாவ கருமமென்று தெரிந்து உலகத்தைக்காவாதவன். வரிகளை மிகுதியாக விதித்துக்கொடுமையோடு பழகி வாழும் கூரிய நகங்களுையுடைய ஆண்புலி யொத்தவன். பொறுமை யென்பதை ஒரு சிறிதும் மறியாதவன் தெய்வ வழிபாடு செய்யாதவன். கிருபையென்பது, அறவே தன்பாற் பொருந்தாது விலக்கவன். எ - று. (௨௦௫)

கருமம் றொழியத் துஞ்சுங் காலையிற் நென்பாற் செல்வன் பொருக்கழற் றாதா புககா புயத்துணை பொருந்த வீக்கி மருமமுற் றிடித்துக் கொண்டு சென்றனா மறலி தானுந் தெருமரு நிரயத் திட்டான கிடந்தனவ வருந்திச் சின்னா.

(இ - ள்.) தன் தேக சம்பந்த வினைகழிந்து அவனிற்குஞ் சமயத்தில், தென்றிசைக்கிறவனுள் இயமனுடைய ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த தூதுவர்கள் வந்தி, அவனது இரு தோள்களையும் ஒரு சேரக்கட்டி, மார்பிற் குத்தி இழுத்துக்கொண்டு சென்றார்கள் இயமனும் அலண்ச்சுழலத்தக்க நரகத்திற் போட்டனன், சில காலமெல்லையும் வருத்தமெய்தி யிருந்தான். ஏ - று. (20௬)

கண்ணுதற் கடவு ளேவக் கயிலையங் கிரியிற் றாதர்
துண்ணெனு முழக்கத் தோடு தென்றிசை தொடர்ந்து சென்ற
ரெண்ணரு நிரயத் தாழ்ந்த விவற்பிடித் தெடுத்தசு செய்பொ
ண்ணண்ணலர தனிமா னத்தி னமைத்தன ரகன்று போனார்.

(இ - ள்.) நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் கட்டளையால் திருக் கைலாயகிரியிலுள்ள சிவகணங்கள் அச்சகருப்பியுடைய முழக்கத்தோடு தென்றிசை நோக்கி இயம்புரம் போய்ச்சேரந்து, எண்ணுதற்கும் அரிய நரகத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கும் இப்போகாங்கு நென்பவனைக்கண்டு பிடித்தெடுத்தது, பசும் பொன்னாலாகிய சிறந்த விமானத்திலேறி இயம்புரத்தை விட்டுச்சென்றார்கள்.

போதரு நெறியிற் பற்றிப் புருந்தனர் தென்பாற றாதா
தீதறு சிவக ணத்துச செலவரைப் பின்சென் றேததி
யாதிவன் நருமரு செய்த துணாததிரென் றிரந்து கேடப
மாதொரு பாகன் றாத ரவனிலை வகுப்ப தானா.

(இ - ள்.) போகும்வழியில் இயமதூதா அவர்களைப் பின்பற்றிச்சென்றார்கள். அப்படிசு குற்றமற்ற சிவகணப்புண்ணியாகளைப் பின்னொடர்ந்து துதி செய்து, இப்போகாங்கு செய்தது யாது புண்ணியமோ? அதனை யுணர்த்துக வெனக்குறை கூறி வினாவும், உமாதேவியாரை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் தூதர்கள் அவன் நிலைமையைச்சொல்வாராயினா. ஏ - று. (20௮)

இததிறத் திவன்செய் பாவ மெண்ணிநந துளவென் றாலும்
பத்தியி னிவன்பாற் றோன்றுங் கனகனென றுளனோ பால
னத்தனை மணலிற கோட்டி யருசசனை விளையாட் டுறாண்
முத்தனோந் திவன்பாடி வெள்ளிக் கயிலையின் முதனமை யீந்தான்

(இ - ள்.) இப்படி இவன் செய்த பாவங்கள் எண்ணிநநதுள்ளவானாலும் இவன்பாற் பிறந்த கனகனெனஹ பெயருடைய புத்திரன் பகதியோடு சிவபெருமானை மணலாலமைத்து வேடிக்கையாகப்பூசை செய்தான். அதனைச் சிவபெருமான் தெரிந்து இப்போகாங்களுக்கு வெள்ளி மலையாகிய கைலாயத்தின் தலைமையைத்தந்தருளினார். ஏ - று. (20௯)

பெற்றன னதனால் வெள்ளிப் பொருப்பெனப் பேச மீண்டாரா
குற்றடு தகையா தென்பாற் றருமனைக் குறுகி யன்னா [டான்
சொற்றன வனைத்துஞ் சொல்லத் துண்ணெனத் துணுக்கங் கொண்
கற்றைவார் சடையோன நனமை நினைநதுளங் கனிவ தானா.

(இ - ள்.) அதனால் கைலாயபதவியை யெய்தினானென்று சிவகணங்கள் சொல்லக்கேட்டு மீண்டு குத்திக்கொல்லுந் தன்மையுடைய அவர்கள் தென்றிசையிலுள்ள இயமனை நெருங்கி அக்கணங்கள் கூறியவற்றையெல்லாம் தெரி

விக்கவும், இயமன் விரைவில் நடுக்கமெய்தி, தொகுதியாக நீண்ட சடையை
புடைய சிவபெருமானுடைய திருவருளின் மனக்கனி
வெய்தியவனான். எ - று. (௨௪௦)

கலிவந்தம்.

என்று காசிபன் சொல்லியி றுத்தனன்
றன்று ணைச்சம தக்கினி சாற்றுவான்
மன்ற லோதி வரனுடைப் புண்ணிய
மொன்று கேட்டியென் றன்னவட் கோதுவான்.

(இ - ள்.) என்றிப்படிசு காசிபமுனிவா சொல்லி முடித்தனர். தனக்குத்
தானே யொத்தவராகிய சமதக்கினிமுனிவா சாற்றலாயினா. மணங்கமழுங்
கூந்தலையுடைய மங்கையே! சிவபெருமானாகுரிய சிவபுண்ணியத்தின் பெருமை
யானென்று சொல்லுவேன். கேட்பாயாகவென்று அவருக்குச்சொல்லுகின்றார்.

தழைநெடுங்கொடிசு சந்திர மாநகர்
மழைபடுங்கை மதிமா நெனுமிரு
குழைமுடி கத்தனி வேந்தனக கோமகன்
விழைவ மைச்சன் விசுத்தனென் பானுளன்.

(இ - ள்.) தழைத்து நீண்ட கொடிகளையுடைய சந்திரமா நகரத்தை
யாண்ட மேகம்போலக்கொடுக்குங் கையையுடைய மதிமானென்னும் பெயர்
பெற்ற, இரு குண்டலங்கள் விளங்கும் முகத்தோடு கூடிய ஒரு ஒப்பில்லாத
மன்னவனிருந்தான். அவனுக்கு அன்புள்ள மந்திரியாகிய விசுத்தனென்னும்
பெயரினனொருவனிருந்தான். எ - று. (௨௪௧)

உரைக்கு மன்னவன் றன்னுழைத் தோன்றிய
வரைக்கு லப்புய மைந்த ரிருவரி
னிரைத்தெ முந்தாக குண்ணெனு மேராமகன்
றரைத்த லத்தூர சாரனென் றோமகன்.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய அரசனபாலுதித்த, சிறந்த மலைகன்போலுந் தோள்
களையுடைய புத்திரா இருவரில், ஒரு புத்திரன், சப்தித்தோருகின்ற தூருண்
னென்னும் பெயருடையவன், பிறிதொரு புத்திரன் தூரசாரனென்னும் பெயர்
வகித்தவன். எ - று. (௨௪௨)

எடுத்தி ரைக்கு மிவர்களி யறையைப்
படுத்தி ணாந்தனன் றுதையிப் பாதகர்
விடுக்கு நீரமைய ரென்னவி டுத்துவே
றடுத்தி ருந்தன னன்னவ ரோந்தனர்.

(இ - ள்.) எடுத்திச்சொல்லுகின்ற இவர்களது இயற்கைக்குணத்தை அவர்
கள் தந்தை பலவகையிலும் பரிசோதித்தறிந்தான். இப்பாவிகள் நாம் விலகிப்
பிரிதற்கு உரியவர்களென துணிந்து அவர்களை விடுத்த தான் வேற்றிடத்
தெய்தியிருந்தான். அதனையப்புதலவருணாந்தனா. எ - று. (௨௪௩)

தந்தை நம்முழைத் தண்ணளி யற்றன
னுய்ந்து நாமவயி றோம்புதற் கொன்றிலே
மந்தி வல்லிரு ளாறலைத் தாருயிர
சிறதி வவந்தி தரிதுமென் றேகனார்.

(இ - ள்.) நம்முடைய தந்தை நம்மிடத்தில் இரகசமற்றிருக்கின்றனன். நாம் பிழைத்து வயிறு வளர்ப்பதற்கு ஒரு வழியுமில்லை ஆதலால், மாலைக்காலத்தில் வருகின்ற கொடிய இருளிலே வழிபறித்து உயிர்போக்கிப் பொருளை யபகரித்துச் சஞ்சரிப்போமென்று தோமானித்துப்போயினா, எ - று. (உகடு)

செல்ல ருங்குங் கானகத் தீநெறி
புல்லி யோர்நது பதுக்கைபு ருந்திருந்
தெல்லை நோக்கி யிடைபருந் தரீருழை
யொல்லை சென்றுயிர் போக்கிக் கவாருவார்.

(இ - ள்.) போதற்கரிய கடுங்காட்டின் கொடிய வழியிலே சோநது, மறை தற்குரிய விடமற்றது, சிறு புதரில் மறைநது நின்று சமயம் நோக்கி, வழியே வருகின்றவாகளிடைதலை, மிக விரைவாயோடி அவர்களைக்கொண்டு அவர்கள் பாலுள்ள பொருள்களை யபகரிப்பார்கள், எ - று. (உகசு)

அற்ற நோக்கிக் கவர்நதுயி ராசறச
செற்ற தெத்தனை யென்னென்று செப்புகே
ஊற்ற நாளி னொருகிழை டநதனை
சுற்றி றுகருகு சுமையொடு தோன்றினு.

(இ - ள்.) சமயம்பார்த்துப் பொருளைப்பறித்துக்கொண்டு அவர்களுயிர் வினாவில் அகலும்படி கொலைசெய்ததெத்தனை? அக்கொடுமையை என்னென்று சொல்லுவேன்? இப்படி ஈடத்திவருங்காவத்திலே ஒரு நாள் ஒரு வயோதிக வேதியன் பகவத்களினெல்லாம் அழுத்தும்படியான பெருகு சுமையொடு வந்தனன். எ - று. (உக௪)

இரும ருங்கு மிவாகளி ருந்தன
ரருநெ நிபபட வந்தண நெய்தலுந்
திருகு சிற்றந் தலைக்கொளச் சென்றனா
பருவ ரற்புரிந் தாங்கவற பற்றினா.

(இ - ள்.) இருவரும் இரு புறங்களிலுமிருந்தார்கள். அக்காட்டுமாகக் காமம் அவவேதியன் வந்தவுடனே கொடுங்கோப மேற்கொண்டவர்களாய்ச் சென்று அவனைப்பலவகைப்பட்ட துன்பங்கள் செய்து அவவேதியனைப் பிடித்தார்கள். எ - று. (உக௫)

பற்றி யெற்றிப பறித்துப் பரட்டடி
முற்று நப்புடைத தாராகொண்டு முன்னினா
துற்று றுங்குங் கானிடைத தோளினை
யிற்று நக்கொடி கட்டியி றுககினா.

(இ - ள்.) அப்படிப்பிடித்துக்குத்தி அவன் பொருள்களைப் பறித்துக் கொண்டு, காலின் கணுக்கள் முழுதும் முறியும்படியடித்து அழைத்துச்சென்று அச்சுமையைச்சோதிக்க விரும்பியவர்களாய், நெருங்கிய கடுங்காட்டிலே, அங்குள்ள கொடிகளால் அவன் தோள்களை இற்றுப்போம்படி, இறுக்கிக்கட்டினார்கள். எ - று. (உக௬)

கட்டு றுத்தசு மைக்கட் டறுதநு
ரிட்ட பண்டமெடுத்திக் கவாநதனர்
சுட்ட மைததகற் சுண்ணமி ருநதெடா
விடெட நிறதனர் வெங்கடுக காட்டரோ.

(இ - ள்.) அவ்வேதியன் கயிற்றினற் பிணித்திருந்த அடமட்டையின் கட்டையறுத்து விட்டார்கள். அதனுள் வைக்கப்பட்டிருந்த பொருள்களை யபகரித்தெடுத்துக்கொண்டார்கள். அப்பொதியினுள்ளே தாளித்து வைத்திருந்த கற்சுண்ணமிருந்ததனால் அதனை யெடுத்து வெவ்விய அக்கடுகாட்டில் விடெடநிறதார்கள். எ - று. (௨௨௦)

இன்ன வாறிவா செய்யுமி மெபையை
மன்னா மன்னன் மதிமா னுணாரதன
னன்ன வாப்பிடித தானமழு வாரினற்
பினன மாககியு ரம்பிளந தானரோ.

(இ - ள்.) இந்த வகையாக இவர்கள் இரண்டுபேரும் செய்கின்ற கொடுமை களை மன்னா மன்னவனாகிய மணிமாநென்பவன் தெரிந்துகொண்டு, அவாக ளிரண்டுபேரையும் பிடித்து, பரசு வாள முதலிய ஆயுதங்களால் அவர்களுடைய பினனஞ்செய்து அவர்கள் மாலைப்பிளந்தான். எ - று. (௨௨௧)

கால தண்டஞ் சுழற்றிக் கடுகிற்ற
சூல மேந்திய தெனறிசைத தூதுவ
ரால கால மெனவுருத தாபவப
பால மன்னவ ரைக்கொடு பாறினா.

(இ - ள்.) உடனே காலதண்டத்தைச்சுழற்றிக்கொண்டு மிக வுக்கிரவல்லப முடைய சூலாயுதமேந்திய இயம்புரத தூதர்கள், சூலால் விஷத்தைப்போலக் காச்சனைசெய்து பாங்குகளுற்பவிகும பூமிபோன்ற அவவிரண்டு பேரையும் இழுத்துக்கொண்டு ஒடிப்போனார்கள். எ - று. (௨௨௨)

அந்த கனற்று முன்னர்க் கருகுற
முந்தி நிற்பவி தெதனா முன்னவன
சிறதை கூர்நதறி சித்தி குந்தனை
யிரத வீங்கிவா செயதன யாவெனான.

(இ - ள்.) இடம தருமறுடைய சரத்தியின் முன்பாகச்சமீபத்தில் முற் பட்டு நிற்கும்படி நிறுத்தினான். முதலவனாகிய அவவியன் புத்தி கூடாமையோடு அந்நிற்குக்கும் சித்திக்குத்தனை யழைத்து, இங்கே யிதோ நிற்கின்ற இவர்களியற்றிய பாவ புண்ணியங்கள் எவை? என வினாவினான். எ - று. (௨௨௩)

புண்ணி யப்பொரு ளொன்றும் புரிந்திலா
கண்ண கனறெழு கானிற பறித்தெறி
சுண்ண மறறொ சுருதிவல் லானெடுத
தண்ணன முக்கண னுலயத தெயதுரு.

(இ - ள்.) எவ்வகைததாகிய ஒரு புண்ணியமும் இவர்கள் செய்திலா. இடமகன்றுயர்ந்த காட்டினிடத்தில் (ஒரந்தனை) வழிபறித்தப்பிடுவகி யெறி ந்த கற்சுண்ணத்தை மற்ருரு வேதமறிந்த பிராமணனெடுத்து அழகிய திரி நேத்திரங்களைபுடைய சிவபெருமான திருவாலயத்தைப்படைந்து. எ - று. (௨௨௪)

அன்றெடுத்தகற் சுண்ண மழித்திலே
தின்று மிக்கது சேவுயர்த தோன்மதிற
குன்றிடுக்கி னிழுகிய கொள்கைபா
லின்றி வாக்கிட ரில்லையென் றுனரோ.

(இ - ள்.) அன்று கண்டெடுத்த கற்சுண்ணத்தைத் தடவித் தாம்பூலத்தின்று
மிகுதியாக நின்ற சுண்ணத்தை இடபகொடியையுடைய சிவபெருமான்
திருவாலயத்தின் மதிலிலுள்ள கற்களினிடையே தடவிய தனமையால், இப்
போது இவர்கட்குப்பாவமுண்டாகவல்லையென்று சித்திரகுத்தன் சொன்னான்.

என்னு மாததிரை யெநதைபி ரானரு
டுன்னு தூதாதொ டாநதுப டாநதனா
பொனனி லங்குறு மானம் பொருத்தினு
ரின்ன நீராததவாக் கொடைகன றேகினூ.

(இ - ள்.) என்று சொல்லுகையில், எந்தையாகிய சிவபெருமான் திருவரு
ளடைந்த சிவகணங்களை தொடர்ந்துவந்து, பொன்னொளி வீசும் தெய்வவிமானத்
திலேற்றி, துன்பத்தையகற்றி, அவ்விருவரையும் உடன்கொண்டு அங்கிருந்
தகன்று கைலாயத்திறகுச்சென்றார்கள். எ - று. (உஉசு)

பின்னெ ழுநதுவ ணங்கிப பெருநதிசைத
தெனன காக்கிற சென்றனன கைதொழா
வென்னு டைப்பெருந தூதரி யறறிய
புனனி லைப்பெருந தீமைபொ றுத்திரால.

(இ - ள்.) அதன் பின்னா, பெரிய தென்றிசைக்கிறவனாகிய இயமன்
எழுந்து பணிக் குச்சென்று கைகுவித்து என்னுடைய பெரிய கணங்களசெய்த
இழிதகைமையையுடைய கொடிதாகிய குற்றங்களைப்பொறுத்தருளவீராக.

என்னப் பொங்கியி றைஞ்சியெ ழுநதனன்
கன்னற சாபன கனறபட மாட்டியோன
முன்னாக் கொண்டிவி டுத்தனா முக்கணன்
றனனொப பாயொரு சராபிருந தாரரோ.

(இ - ள்.) என்று கூறிய துதிசெய்து வணங்கித் திரும்பினான். கரும்பு
வில்லேந்திய மனமதனை நெருப்பாலழியத் திருவுளங்கொண்ட சிவபெருமான
சந்நிதியில் அழைத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அவர்களிருவரும் திரி
நேத்திரங்கையுடைய சிவபெருமானைப்போல (சாரூபமெய்தி) ஒரு பக்கலி
லிருந்தார்கள். எ - று. (உஉஅ)

ஆத லிறசிவ புண்ணியம யாவையு
மோதி முறறுமொ ழிக்கப படுவதோ
வீதி வெண்பிறை சென்னிமி லைச்சியோன்
முது ணாநதவ ரன்றி மொழிவரோ.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், சிவபுண்ணியங்களை யெல்லாம் முழுவதுஞ்
சொல்லி முடிக்க முடிவுறுமோ? அவற்றை [வீதி] ஒழுங்கமைந்த தாவள்யமான
பிறைச்சந்நிரனை யணிந்த முடியையுடைய சிவபெருமானும் முற்றநதோந்த
ஞானிகளும்லலாமல் வேறொருவா சொல்லுவாரோ? எ - று. (உஉக)

என்ன வைத்திடு மீற்றடைக் கோசிகன்
கனனி தன்முக நோக்கிக் கழறுவான்
பன்னு மாதவத் தொல்லையா பண்புடைப்
பொன்ன காக்குப புரந்தர னுதியோர்.

(இ - ள்) எனக்கூறிய வினாடியில், விசுவாமித்திரமுனிவர் அவ்வரசு
குமாரியின் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றனா. எவராலுந் துதி செய்யத்
தக்க பெருந்தவமுடைய பெரியோராகளும் தேவலோகத்திற்குத் தலைமை வகித்த
இந்திரன் முதலாகவுள்ள தேவர்களும். ஏ - று. (உரு)

சித்தா கிம்புரு டசகிப போர்ப்பெரு
வித்தி யாதரா வீணையா மேவரப
பைத்த பாம்பணைப் பள்ளிய னுத்தியி
னுய்ததெ ழுந்த முளரியு றையுளோன்.

(இ - ள்) சித்தாகளும் கிம்புருடராகிய சிறப்பினையுடையவர்களும் பெரு
மைதங்கிய வித்தியாதராகளும் கின்னரர்களும் புடை சூழும்படி பணுமடிகளை
யுடைய ஆதிசேஷனாகிய சயனத்தில யோகசித்திரை செய்யுந் திருமாலும்,
அவா உந்திக்கமலத்தாதித்திள்ள கமலாசனனாகிய பிரமதேவனும். ஏ - று. (1)

ஏம கூடத தினித்ருந தாரவண
யாமு மெய்திப பரசியி ருந்தனங்
காம ரொண்பிறை கண்ணிக ணந்தாளா
ஹம வேறசத விந்தய னண்ணினா

(இ - ள்) ஏமகூடமென்னும் பாவத்தில இனிதாந் விருந்தாகள் அங்கே
நாமும்போய் அவாகளைப்புகழ்ந்தோம். அழகிய பிறைச்சந்திரனாகிய மாலையை
யணந்த சிவபெருமானாகுரிய சிவகணத்திலுள்ளவனாகிய அச்சந்தரும் வேலேந்
திய சதவிரது வெண்பவன அமமலைக்கருகே வந்தனன். ஏ - று. (உரு)

உரைத்த மாலவரை யோராமருங் காகமுற
றிநாததெ ழுந்தக் கணத்தொடு மெய்தலும்
விபைப் சுமபனித தாமரை மேலுளா
னிரைகக் கணத்தொடு ழுந்தன னினறனன்.

(இ - ள்) சொல்லிய பெரிய அவவேமகூடபாவத்தின ஒரு புறமாக,
பேரிறைச்சலோடு தோன்றிய சிவகணங்களோடெய்திய வுடனே, மணமுடைத்
தாகி அனல்வாரத் குளிரத் செந்தாமரை மலாபீடத்தை யுடைய பிரமன்
வரிசையாயுள்ள கூட்டத்தோடெழுந்து நின்றான். ஏ - று. (உரு)

நின்ற நான்முகத் தேவ னிரைபடு
தனற ளிரக்கரங் கூப்பிய தன்மையை
யொன்று நோக்கல னாக யொருதனிக
குன்ற விலலி கயிலை குறுகுனா.

(இ - ள்) அப்படி நின்ற நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவன் வரிசை
யாயுள்ள தனது தளிர்போன்ற கைகளைச்சிரமேற்குவித்ததன்மையைச் சிறிதும்
பாராதவனும், ஒப்பற்ற தனிமையாகிய மலை விலலைத்தாங்கிய சிவபெருமான
எழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கைலாயகிரியிற் சோந்தான். ஏ - று. (உரு)

பின்னி ருந்தன னுன்முகன் பேரற
மன்னு மாதவர் சுற்றுற வைகின
ரன்ன காலையி னநதனை னைத்தொழா
வென்னை யீதென்றி யானுமவி னுயினேன்

(இ - ன்.) நின்றுகொண்டிருந்த பிரமதேவன், அதன் பின்னே, நிலைபெற்ற பெருந்தவமுடைய பெரியோர் புடை சூழும்படி உட்காரநிறுத்தான். அச்சம யத்தில் பிரமதேவனை வணங்கி இஃதென்னவென்று நாமுங் கேட்டோம். எ-று.

நீயெழுந்தனை நிற்கவு நோக்கலன்
போயொழிந்தனன் யாதிவன் புண்ணிய
மாய வேண்டுது மென்னலு மம்புயத்
தூய நாத னவனிலை சொல்லுவான்.

(இ - ன்.) நீ எழுந்து நின்றுகொண்டிருக்கவும், கவனித்துப்பாராமற் சென்றுவிட்டான். இவனியற்றிய புண்ணியம் ஏதோ? அதனை யாயநதுரை வேண்டினேமென விண்ணப்பிக்கவும், புனிதமாகிய செந்தாமரைமலர்ப்பீடத்தை புடைய பிரமதேவன் அச்சிவகணன் பெருமையைச் சொல்லுகின்றான். எ - று.

மேற்படி வேறு.

வண்டமிழ்ப் பரவுசா மந்தமா நகருளான்
விண்டநூல் புனைசதா விந்துவென பானிவ
னெண்டரற் கரியதோர் வறுமைபெற நெய்தினான்
றண்டலைக் கழனிபுக குழுதொழிற சாமினான்.

(இ - ன்.) வளந்தங்கிய தமிழ்மொழி வழங்கும் சிறந்த சாமந்த நகரத்தி லுள்ளவனும், முப்பரிநூல்தரித்த சதவிரதுவெனனும் பெயா பெற்றவனுமாகிய இவன், என்னுதற்கும் அரிதாகிய ஒப்பற்ற தரித்திரமெய்தியவனாய், குளிரச்சி வாய்ந்த வயல்களிற்போய உழுது பயிரிடுதொழிலைச்சார்ந்தவனாயினான். எ-று.

பழமறைக் குலமுதித தனனிவன் பரிவின
லுழுதொழிற் பரிசுபெற நெழிகலான் வறுமைநோ
யெழுமருப் பொருகரும் பகடுளா னிதனையப
பொழுதுவிற் குதுமெனப பசியொடும போயினான்.

(இ - ன்.) பழமையாகிய வேதியர்குலத்திற்குரிய இவன், வறுமைத் துயரால் உழவுத்தொழில் செய்தற்கியைந்தும் தன் வறுமைத்துயா தணியாது வருகின்றான். அப்போது கொம்புகள் நீண்ட கருநிறந்தங்கிய எருமைக்கடா வொன்றுடையவனாயிருந்தான். இக்கடாவை அன்றைய தினத்தில் மிகப்பசியி னால் விற்றுவிடுவோமென்று தெருவழியே போயினான். எ - று. (உருஅ)

கொள்கிலா ரதனைநல் குரவொடும பசியொடு
முள்புகா வொருதறிப பகடனைத் துறுதலும்
வளப்படுங் கொடியவால் வரிவிநிச சிகமடு
தெள்விடம் புகமடுத் தலுமவன் நெருமரா.

(இ - ன்.) அதனை யாரும் வாங்காமையால், தரித்திரத்தாலும் பசியாலும் வீட்டைச்சேர்ந்து ஒரு கட்டித்தறியல் அவ்வெருமையை யணைத்துக்கட்டின

வுடனே, கூரிய வளைந்த வாலையும் வரிகளையுமுடைய ஒரு தேனானது, கொல்லத்தக்க தெளிவாகிய விஷம் உடலிற் பாயுமபடி கொட்டவும் அவன் மயக்க மடைந்தது. ஏ - று. (உருக)

கைத்தலங் குலைதரச சுழல்வருங் கண்முகிழ்த்
துய்த்துறங் கிலனுயிரப் பொறைதூரந் தானரோ
வததலைப் பகடுகட டறுதரப் புறமுலாய
மததமா மதமுழந் தயலெலா மறிதர.

(இ - ள்.) கைகள நடுங்கவும் சுழலுவ கண்கள் குவிந்தது நல்ல நித்திரை செயயாதவனாயும் உயிர விட்டான். அச்சமயத்தில் அவன் கட்டிவைத்த எருமைக்கடா கட்டினை அறுத்துக்கொண்டு புறத்தே திரிந்து உன்மததமாகிய சிறந்த மதமெய்தி, பக்கங்களிலெல்லாம் அழித்துக்கொண்டிருக்க. ஏ - று. ()

சேவயர்த் தவர்திருப் பணிவிடைக் குளபகட்
டாவிநீத் தலுமரன பணிவிடைக் கண்மினா
மேவரக் கொடுசுகட் றுறவிசித் தனாதனித்
தேவனுக் கொருபுகற் சிலையிழுத் திட்டதால்.

(இ - ள்.) இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய திருப்பணி விடைக்கேற்ற எருமைக்கடாவொன்று உயிர நீங்கிய வளவில், சிவபணிவிடை கருவாதவாகன, இவ்வெருமைக்கடாவை யிழுத்துச்சென்று வண்டியிற் பொரு நதக்கட்டினாகன, ஆதலால் ஒப்பற்ற சிவபெருமானுக்கு ஒருநாள முழுவதும் கலவிழுத்தது. ஏ - று. (உசக)

அப்பெரும பகடரன் பணிவிடைக் குதவலா
னிப்பெரும பதவிபெற றிறைகணத் தலைவனுய்ச்
செப்பருந் துளமுடிச் செங்குணை முதவினா
துபபுறம் பரிவினாற் றெழுவிருந் தானரோ.

(இ - ள்.) அப்பெரிய எருமைக்கடா சிவபணிவிடைக்கு உதவியாயிருந்த படியால், இவன் இவ்வளவு மேலான பதவியையடைந்து, சிவகணங்களுக்குத் தலைவனாகி, சொல்லுதற்கரிய துளவமாலையானிருந்த திருமுடியையுடைய திரு மால் முதலானோ மேனமைத்தங்கிய அனபுடன பணியுமபடி யிருந்தனன்.

இன்னன்னஞ் சதுமுகத் தவனிசைத் தானெனப்
பொன்னையன் னவளொடுங் கோசின புகறலு
மன்னமன னவளுவந் ததிரைத் தெய்தினா
பின்னாநின் றுளபரத் துவனிபிப் பேசுவான்.

(இ - ள்.) நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவன் இப்படிக்கூறின னென்று, திருமகளையொத்த அவ்விராசுகுமாரி மாரியினிடம் வீசுவாயித்திர முனிவன் திருவாய்மலாந்தருளவும், அனனம்போலும் நடையையுடைய அவ விராசுபுத்திரி மனங்களிதது ஆச்சரிய மெய்தினன். அவர்களிற் பிற்பட்ட ஷிருந்த பரத்துவாசமுனிவா மேலே சொல்லுகின்றா. ஏ - று. (உசக)

தாதெருப் படுகுடித் றொறுவதிற் றலைவனிற்
போதுமோரா சிறுவனா டுறுதெருப் பறலயிற்
காதலிற் கண்ணுதற் புனிதனைக் கருதியென்
னாதன் யென்னவோர் சிலையைமுன னட்டனன்.

(இ - ள்.) தூசும் சாணமும் நிரம்பிய குடிசையில் வாழும் இடையாகருள் குத தலைவனாகிய ஒருவன் வீட்டிற் பிறந்த ஒரு சிறுவன், மிக்க அன்போடு நெற நிகக்ண்ணையுடைய சிவபெருமானைத் தியானஞ்செய்து தான விளையாடும் வீதியி லிருக்கும் சிறு கற்களினிடத்தில், ஒரு கலையெடுத்து நீதான என கடவு ளென்று தனமுனை நட்டான். எ - று. (உசச)

மற்றுமச சிறுகலான் மதினெடுத் தையனைச்
சுற்றுமுற றுறவகுத திழிபுனற நெுள்ளியே
முற்றுமென சந்தெனப புனைசெயவான முளியறிற்
றுற்றுபன் மலரெடுத தணிமுடிச சொரிசுவான.

(இ - ள்.) மறறைச்சிறு கற்களால் மதிலமைத்தது, தான ஸதாபித்த சிவ பெருமானை முறறுசுறறி யிருக்கச்செய்து, இழிவாகிய நீராலாகிய குழை சேறே மிகமெல்லிய சந்தனமென்று தரிப்பான். முள்ளிச்செடியில் நிறைந திருக்கும பல பூக்களையெடுத்து அழகிய திருமுடியிலிவான். எ - று. (உசடு)

மணலெடுத தலரெருக கடைவருத் திதுவுன்
குணவெனத தொழுதிழைத தாடுநா ளுமையிடக்
கணபடிச சடிவிபே ருளொடுங் கருதுரு
வினைமருப பேறுகைத் தினிதெழுந் தருளினை.

(இ - ள்.) மணல்களையெடுத்து அங்கிருந்த எருக்கிலையில் வைத்து இது தான உனக்கு நிவேதனமென்று வணங்கி, இவ்வாறுசெய்து விளையாடுந் தினங் களில், உமாதேவியை வாமபாகத்திலுடையவரும் சாப்பமணிந்த சடையை யுடையவருமாகிய சிவபெருமான், சிறந்த திருவருளோடு திருவுள்ளங்கொண் டருளி இரு கொம்புகளையுடைய இடபவாகனமூர்த்து இனிதாக வெழுந்தருளி னான். எ - று. (உசசு)

மைந்தனைக் கருணையான் மருவுறத் தழுவீநீ
தந்தவற புதமெமக கெனவுரைத் தன்னவன்
சிறதையிற் களியினவைத் திடுசிலைச் செழுமணிச
சுந்தரச சோதிபெற நிதவளித் துதவினை.

(இ - ள்.) அச்சிறுவனைக் கருணையோடு ஆலிங்கனஞ்செய்து நீ தந்தவை யாவும் எமக்கு அற்புதமாயினவென்று திருவாயமலாந்தருளினான். அச்சிறுவன் களிப்போடு ஸதாபித்த அச்சிறு கலவானது, உயாந்த மாணிக்கத்தின் பிரகா சத்தை யெய்துமபடி வாமபாலித்தனான். எ - று. (உசஎ)

அவனடுக் கியசிலைக கோபுரத் தயனமதிட்
கவரொளிக் கதிாமணிக குலமெனக் கருதுமுக்
குவைரிதிக கிழவனிற பொதிரிதிக குவையெலா
மிவனுறப் பெறவளித் துதவினா னிறைவனே.

(இ - ள்.) அவன் அடுக்கிய சிறுகற கோபுரத்தயலில் மதிலொன்று, பிற பிரகாசங்களை மழுங்கச்செய்ய தக்கக ஒளிதங்கிய இரத்தினக்கூட்டங்களென்று சொல்லும்படியாகவும், யாவரும் நினைக்கின்ற மூவகைரிதிகருவைகளையுடைய குபோனைப்போலப்பொருந்திய ரிதிகருவைகள் முழுவதையும் இச்சிறுவனைய தவும் சிவபெருமான் திருவருள் புரிந்தனான். எ - று. (உசஅ)

என்னையா வீசனப் புதலவனா லெய்துமத்
துன்னருங் கோயிலுட சோதிமா மயமென
மன்னினா னுலகுளோர் மாலைவெண் கவிக்கையோர்
பன்னுமா தவமுனித தலைவரும் பரசினார்.

(இ - ள்) என்னையடிக்கையாகவுடைய சிவபெருமான், அச்சிறுவனாலாகிய
அச்சிறு கோயிலில், சிறந்த சோதிமயமாக வெழுந்தருளினார். அவ்விடமாக
மூர்த்தியை நிலவுலகத்தாரும், வெற்றிமாலையும் வெண்கொற்றக்குடைய
முடைய அரசர்களும், யாவரும் துதிக்கும சிறந்த தவத்தையுடைய முனிசிவோஷ
டாகளும் துதி செய்தாராக. எ - று. (உசக)

நின்னுடைக குலமுதற் கீளையுளாய் நெடுநிலம்
பன்னுசோ நந்தகோ பாலன்வந தவதரித
தன்னவன பானுந னுளவினா னவதரித
தினனறா பெருவளம் பெறுதியென நேத்தினார்.

(இ - ள்) உன் குலமுதல்வர்களாகிய உறவினருள்ளே, நெடிய வுலகம்
துதி செய்யத்தக்க, சிறப்புற நந்தகோபாலன் வந்தவதரித்தது, அவனபால்
மணங்கமழும் துளவமாலையணிந்த கண்ணபிரான் அவதரித்தது அதனால் துன்ப
மற்ற பேரின்பமெய் துவாயென்று வாழ்த்தினார்கள். எ - று. (உசக)

இறைநாண டுதலுனக கிருநிப பெயாகுடச
சொற்றனரு சீகரன் பெயரெனச சொல்லினா
மறைமைந தனையடிக்க கடிதொழா வாழ்த்தினார்.
பொற்றடம் புனியுளோர் முனிவரும் போயினார்.

(இ - ள்) இன்று முதலாக உனக்குவழங்கிவரும் கிருநிபபெயா விலகும்
படி, சீகரனென்று காரணப்பெயர் வழங்குபடி சொன்னோமென்று கூறினார்
கள். மேலும் அடிக்கடி அவர்கள் அச்சிறுவனை வணங்கித் துதிசெய்தாராக.
அதன் பின்னா, அழகும் விசாலமுமுடைய அவனாரும் முனிவர்களும் தத்த
மிடம் போனார்கள். எ - று. (உசக)

சீகரப் பெயருடைச சிறுவனுந தினைபொருந
சாகரப் பெருநிலப் பவளந தழுவினா
னாகரத் தின்பமுற றனுபவித் தணிபிறைச
சேகரச சடிவென கயிலைசென றனமினா.

(இ - ள்) சீகரனெனும் பெயருடைய அச்சிறுவனும் அலைகளெறியுங்
கடலாற் சூழப்பட்ட பெரிய நிலவுலகிலுள்ள பவளக்கொல்லெய்யுதி,
இன்பத்திற்கெல்லாம் வாசஸ்தானமாகவிருந்தது அவற்றை நுகர்ந்து, அழகிய
சந்திரசேகரஐடாதராகிய சிவபெருமானெழுந்தருளியுள்ள தென்கையத்
திற்போய்ச்சோந்தனன். எ - று. (உசக)

கலநிலைத்துறை.

நெறிநத ினசடை நிலவணி செனனியோன் பெருமை
யறிந்து செய்குநா பெறுவமற் றுங்கவ னலலாற்
பிறந்து நப்பிரித் துணைகருநா யாவரே யறப்பாற்
செறிநத சிந்தையா யென்றன னருந்தவச செலவன்.

(இ - ள்.) நெறிப்புற்ற சிறு சடையில் இளஞ்சுநீரணையணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமான் மகிமையைநிறுது செய்வோரெய்தும் பேறுகளை, அச்சிவபெருமானையன்றிப் பாசுபாடு பெறுமபடி வகுத்துச்சொல்லுவோர் யாவர்? ஒருவருமில்ர்! தரும் நெறியிற்படிந்த மனமுடையவாகளை! என்று சிறந்த தபோநிதியாகிய பரததுவாசமுனிவா கூறினா. எ - று. (உடுக)

முனிவ ரேழ்வரும் வரன்முறை யிவ்வுழி மொழிந்தார்
கனியு மன்பினள கட்டின லரும்புறக ணிந்தா
ஸினிய சொல்லிமற றுங்கவாப பணிந்தா விரங்கிப்
புனித மாதவ ருளநெகிழந தாசுகள புனனூர்.

(இ - ள்.) முனிவாகளெழுவரும் கிரமமாக இப்படித்திருவாய்மலாந்தருளி னா. கனிவுற்ற உண்மையனபுடைய அவ்விராச குமாரி கண்களில் ஆந்த பாஷ்பஞ் சிதும்படி மனமுருகினவளாய், உபசார வாததைகள் சொல்லி அம்முனிவாகளை வணங்கவும், புனிதமுடையவராகிய அமமுனிவாகள திருவுள மிரங்கி மனங்கனிந்து ஆசாவதித்தாராகள. எ - று. (உடுச)

ஏறு மாலவிடை யெம்பிரான நிருவரு ளெய்தி
யூறு நீங்கிய செல்வியாய்ப் பெருவள னுவந்தா
சீற ருஞ்சிவ புண்ணியத தொழுகுதி யெனரு
ரார நிறதநூ லந்தணத தருந்தவ ரகனூர்.

(இ - ள்.) வைதிகமாகக்முணாந்த அந்தணாகளாகிய அருந்தவமுடைய சப்தமுனிவாகளும், பெரிய இடபவாகனமூந்தருளும் எமது சிவபெருமான திருவருளைப் பூரணமாக வடைந்து, இடையூறு நீங்கிய செல்வமுடையவா களாய் விசேட போகங்களை நுகாந்து, சிறந்த அருமையாகிய சிவபுண்ணிய நெறியில் நடக்கக்கடவாயென்று கூறி, அவ்விடம் விட்டுச்சென்றார்கள. எ - று.

திருநது மாதவ ருரைத்தன வுளத்தொடுஞ் செறித்தான்
முருந்த வாணகைக் குமாரிமுன் னையிறகுழைந் தருகிப்
பெருந்த டந்தினை நெடுநிலப் பேரறம் வளாததா
டருந்த வககொழுந் தனையளால வளாந்தது தரும்.

(இ - ள்.) திருத்தமாகிய சப்தமுனிவாகளும் கூறியவற்றை மனதில் வைத் துக்கொண்டு, மயிலிறகினடிக்குத்துப்போன்ற ஒளிதங்கிய பற்களையுடைய அவ்விராச குமாரி முன்னிலை அநிகமாக மனநெகிழ்ந்தருகி, பருத்தா விசா லித்த அலைகள் பொருந்திய கடலுந்நத பெரிய நிலவுகில சிறந்த தருமங்களை வளர்த்தாள். தவத்தின் கொழுந்துபோன்ற அவ்விராச குமாரியால் உலகில் தருமநெறி வளர்ந்தது. எ - று. (உடுக)

ஆல யம்பல வமைத்தன டிருக்குள மமைத்தான்
மாலே நந்தன வனமெலா மொருங்குற வருத்தா
ளோலி மெபுனற கூவலு மெம்பிராற ருவப்பக
காலே யங்குதிர புரைமணிக் கலனகளு மனிதாள்..

(இ - ள்.) பல சிவாலயங்களைப்புதுக்கினான். . அநேக திருக்குளங்களையும் புதுக்கினான். வரிசையாக நந்தன வனங்களையும் ஒலிக்கின்ற நீர் நிறைந்த திரு மஞ்சனக்கூவல்களையும் ஒன்றாகப்புதுக்கினான். எமது சிவபெருமானுக்குத் திருவுளம்கிடும்படி காலையிலுதிகடும் பால சூரியனபோன்ற நிறந்தவகிய இரத்தினங்களிழைத்த ஆபரணங்களையும் கொடுத்தான். எ - று. (உ௫௭)

செஞ்சு டைப்பரற கினிதுறத் திருவிழாப் பலவு
நெஞ்சு றக்கனிர தொருகுறை யில்லென நிரப்பி
மஞ்சு றங்குழல் வேடமெய்ப பொருளிலா வருங்கா
லஞ்சி நெஞ்சுழிந தலமருந் தன்மைய ளானான்.

(இ - ள்.) சிவந்த சடையையடைய சிவபெருமானுக்கு இனிதாஃப் பல திருவிழாக்களையும், மனமுழுதுங்கனிவெய்த யாதொரு குறையிலையென்று சொல்லும்படி முடித்து, மேகநிறந்தங்கிய கூந்தலையுடைய அவவிராசுகுமாரி, சிவபெருமான் திருவேடமுடையவாகளாய், உணமைத் தன்மையறறவாகள வந்தபோதி, அச்சத்தோடு மனமுடைந்து வருந்தா தன்மையுள்ளவளானான்.

இனிச்செ யப்படு தருமமொன றிலலென யாவுங்
கனித்த சிரதையி னிரப்பினன தருமவோ களேவான்
பனிப்ப சுமபிறைக் கணனிபொன் றனையுளப படுததித்
தனித்த யோகமு ஞானமுந் தழைத்தன டையல.

(இ - ள்.) இனிச்செய்யத்தக்க தருமமொன்றிலையென்று சொல்லும்படி தன் வினையின வேரறுபடத்தருமங்களெல்லாவற்றையும் கனிந்த மனத்தோடு செயது முடித்தான். குளிர்ச்சித்தங்கிய இளம்பிறையாகிய மாலையையணிந்த சிவபெருமானே மனதில தியானஞ்செயது ஒப்பற்ற யோகத்தினும் ஞானத் தினும் அவவிராசுகுமாரி மேனமை பெற்றனள். எ - று. (உ௫௮)

அளவ றுமபெரும பயனுகாந் தாடிருந் தினாநீர்
வனேநி லத்தினூழ் பிறபட வைகனீத் தொழித்ததுக்
கிளேம னித்தனி மானமீச சிறந்தனள் கெழுமித்
தனைய விழந்ததன் பூமழை பொழிதரச சராவாள்.

(இ - ள்.) அளவற்ற பெருஞ்செல்வத்தை யனுபவித்து, அசைந்துகொண்டிருக்கும் பெரிய அலைகளையுடைய கடல சூழ்ந்த நிலவுலகத்திலுள்ள வினைப் பயன் அகலத்தக்க ராளங்களேகழித்து நீக்கி, தொகுதியாகிய நவமணிகளிழைத்த விமானத்திலிவாந்து சிறப்புறவளாய் மேனமையெய்தி, இத்தகன விநந்த குளிரந்த மலாமழை சொரியும்படி செல்கின்றனள். எ - று. (உ௫௯)

கண்க ளாயிரம் பொறுத்தவன் கற்பக நாட்டுப்
பண்கொண மெனசிறு சூதலைய ரயினிபாரத் தெடுப்ப
வெண்கொண மாதவா முனிவர ரிமையவ ரியாரும்
விண்கொண மாமணி மானமுற நயலுற மேவ.

(இ - ள்.) ஆயிரங் கண்களையுடைய இரதிரனது கற்பக (நாட்டிலுள்ள இசைதவசிய மெல்லிய சிறிய மழலைச்சொற்களையுடைய அரம்பா ஸ்திரீகள் சாமரமெடுத்து வீசவும், யாவரும் மதிக்கத்தக்க பெருந்தவசிகளும் முனிவராகும் தேவர்களும்) சிய யாவரும் மேம்பட்டுச் சிறந்த இரதநினங்கள் பதித்த விமானத்தைக்கிட்டி யயலில் வரவும். எ - று. (உசுக்)

பல்லி யக்குவை மாதிர மலைப்புறப் பாக
மெல்லி யற்குள தோழிய ரெதிவர வினாக்கும்
புல்லி தழக்கம லாலய னரியொடும போற்றத
தொல்லை வானவன் கயிலைபுக் கிருந்தன டோகை.

(இ - ள்.) பல வாததியத்தொகுதிகளுந் திசைகளெல்லாம் அதிருப்படி யொலிக்கவும்; அவவிராசுகுமாரிகுள்ள தோழிகள் எதிரே வரவும், மணங் கமழும் புறவிதழ்களையுடைய தாமரை மலரைக்கோயிலாகவுடைய பிரமன் திருமாலோடு துதி செய்யவும், மயிலபொலுஞ் சாயலுடைய அவவிராசுகுமாரி புராதனராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கருந் திருக்கைலாயமெய்தின ள்.

ஊழி யாயிர மாயிரம் பிறபட வொருங்கே
வாழி வானவன் கயிலைவீற நிருந்தனன் மகர
யாழெ னுஞ்சிறு குதலையா ளிருவாசுரு மெட்டாச
சூழ நூபுரப் பங்கயச சேவடி துயினளுள்.

(இ - ள்.) (பதினேழு நரமபுகளையுடைய) மகரயாழ்போலும் இசையை யுடைய மெல்லிய மழலைச்சொல்கூறும் அவவரசுகுமாரி, கண்ககிலலாத ஊழி காலங்கள் கழியுமட்டும் சிவபெருமானெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கைலாய பதவியில் வீற்றிருந்து, திருமால் பிரமன் இருவருக்குங் காண்டறகரிய கிண்கிணி யணிந்த தாமரைபோலுஞ் சிவந்த அப்பெருமான் திருவடியின் கீழ் ஆரந்த நித்திரை கொண்டன ள். எ - று. (உசுக்)

தொகுத்த வராசடை யருந்தவச சூதனோ மடந்தை
வகுத்த பாகுததன் புண்ணியம் வரனமுறை வழங்கப்
பகுத்து ணாந்தனர் முனிவரா புளகமெய பணித்தா
ருகுத்த கட்புன லருமபுற வனபுமிக சுவந்தா.

(இ - ள்.) கூட்டமான நெடிய சடையையுடைய அருந்தவம் புரிந்த சூத முனிவா, ஒப்பற்ற உமாபிராட்டியை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானாகு ரிய சிவபுண்ணியங்களை முறைப்படி கூறியருள், அதைக்கேட்ட நைமிசார ணிய முனிவர்கள் பாகு பாட்டுடன் தெளிந்து சரீரம் புளகித்துக்குளிர்து ஆரந்தக்கண்ணீர் விழிகளில் துளிகழப்படி அனபுமிருந்து களித்தார்கள். எ - று.

இரதி யங்கடந தொருவழிப் புலனிறுத தியலு
முந்தை மாதவச சூதமா முனிவரன முதன்மை
தந்த மாதவத தலைவர்கா ணிலவணி சடிவத்
தெந்தை புண்ணிய மின்னமுந கேண்மினன் நிசைப்பான்.

(இ - ள்.) இந்திரியங்களை நிககிரகிதது ஐம்புலங்களை யொருவகையாக நினைத்தி அதனற்பொருந்திய புராதனமாகிய பெருந்தவமுடைய சூதமுனிவா முத்தையாகிய பெருந்தவத்தலைவாகாள்! பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சடையுடைய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானாகுரிய சிவபுண்ணியப்பயன்களை இன்னும் கேட்பார்களாக வென்று மேலுஞ் சொல்லுகின்றா. எ - று. ()

வேலி நீணதியுடுதனை விராட நாட்டகத்தது
மாலை யினுசிகுழ கிடந்தே மந்தமா நகரத்
தாலு நானமறைக குலத்தினன குரவனன நவன்பாற
பால நென்னவந ஆதித்தனன மிருகனோ படிநன.

(இ - ள்.) வேலிபோலப் பெரிய நதியானது சூழ்ந்துள்ளவிராடநாட்டிலே மலையையப்போலவும் அதில் சூழ்ந்துருக்கும் சிறந்த சேந்தக்கரத்தில், ஒலிக்கின்ற நான்கு வேதங்கட்குரிய பிரமகுலத்திலுதித்தவனுய ஆகிரியனானவனுமாகிய ஒருந்தண்ணிடத்தில் மிருகத்தனையுடைய ஒருதுஷ்டன் புதல்வனாக வந்த பிறந்தான் எ - று. (உசுசு)

முலைவி லைப்பொது மங்கையா முலைமுக்கு முயங்குக
கலைவாமந்திர தாரிநுட கனவழி நடப்பா
னந்தி னெட்டிலையாபைமுடி புடகந்த தகனனா
குலைநெடுபழங்க கவாந்துவே சையாகுகெனக் கொடுப்பான.

(இ - ள்.) முலைவிலைபொது மங்கையாதனங்களில் தழவி நூல்களின் வையையா நீங்கியவனாய் நிறைந்த விருளில் திருடவிவழியாகத்திரிவான். அவன் ஒருநாள் உள்ளறநீண்ட நிலைகளைமுடைய வாழை பழங்கள் புடைசூழ்ந்த புடையேசுபக்திக்குச் சென்றான் அங்கேந்னட கமிகள் நிறைந்த வாலழை குலைகளைத் திருடிச்சென்று பரத்தையாக்குக் கொடுத்தவாருான். எ - று. ()

திருளி நெறறுவைந் திருத்தன நிவனசெல நோகந்த
திருகு வெஞ்சினத் தெட்டகனா நென நறப பிழ நதா
பொருபு யயகந்தி நறபபிணிந் துடனகொடு போனா
வெருவ ருத்தினா வெண்குடை வேந்தனமுன விடுதநா.

(இ - ள்.) அவன் திருடுவென்ற இருளிலே உள்ளாட்கள வைத்திருந்தவர்களாய், அவன் செல்வவையப்பாறத்து முருகிய கடுங்கோபத்தோடு ஓடிச்சென்று அவனைச் சோத்துபிடித்துக்கொண்டாருள். போசெய்தறகுரிய அவன்குள்குளையுடைய மன்னவன் முன்னிறுத்தினாருள். எ - று. (உசுசு)

அன்ன வவபணி விரறறுணிந் தகநறின ரவனைப்
பின்னு மகசொ வெழிந்திலை பெருங்குடை வேந்தன
கனனி மாமதி லேற்பக கோரினாட கதலிப
பொவனி நககுலை தடிந்தன நெடுத்தயல போவான.

(இ - ள்.) அம்மன்னவன் கட்டளைப்படி விரல்களையறுத்துத் திரத்திலிட்டாருள். அதன் பின்னும், அவன் அக்களவாட்டிலே நீங்காதவனாய், பெரிய வெண்கொற்றக்குடையுடைய அம்மன்னவனுடைய காவல் பொருந்திய சிறந்த பதிலினடேலேறி அவவாண்டுகளுள்ளிருந்த வாழைபரத்தின் பொன்னிறந்தகுகிய குலையை வெட்டி யெடுத்தும் கொண்டு புறத்தே போகின்றான்.

மான கர்ப்புறக் காவல ரவணைவல் லிருளிற்
போன போககடி துருவினா போதலுங் காண
வேணை மாக்குலை யிவாதகென வாட்கேச சுராமு
னான சநிதி யெறிநதுசே நலுமபிடித தசைததார.

(இ - ள்.) அப்பெரிய நகரத்தின் புறக்காவலர்கள், பேரிருளில் அத் திருடனைப்பிடிக்க அவன போன காலடியைத் தேடிக்கொண்டு சென்றபோது, அக்காவலரை அவன கண்டி, அப்பெருங்குலையை இவாக்கே யாப்பணமென்று, தனக்கெதிரேயுள்ள ஆட்கேசுவரா சநிதியில் வீசிக்கிட்டவும், அவர்கள் பிடித துக்கொண்டு கட்டினார்கள். எ - று. (உஎ௦)

கட்டு நப்பிணித் தொருதனிக சனிகையோன றிருமுன
விட்டு நககமுல வேந்தனவெரு சினதொடு விளம்ப
முட்ட றுததனா கரத்தொடு காலதன முடிவிற
பட்டொ றுததனன நெனறிசைப புலத்தூளார பதாநதார

(இ - ள்) கட்டுகளமுநத விறுக்கி ஒப்பற்ற ஏக சக்கிராதிபதியாகிய அம் மன்னவன முன்னே விட்டவுடன், வீரகண்டாமணிநரித்த அம்மன்னவன கடுங்கோபத்தோடு கட்டினையிடிவு, அப்படியே அக்களவனுடைய கைகளோடு கால்களையு அறுத்தவிட்டாகன. அவ்வெட்டுக் காயத்தோடு துன்பப்பட்டக கொண்டிருந்து இறந்தான் இயம்புததினுள்ள நூதுவாகள வந்தாகன.

மணிகு யிறறினா நளததனா நோளினில வரங்கிப
பிணித்தி றுககின ரிடித்தனா பெருமபிடி ரிடியக
குணிறப டுததெறித் தடித்தனா தென்புலக கோவேந
தணிபப டககொடு விடுத்தனா நோக்கின னவனும.

(இ - ள்) தோளகளைப்பாசக்கயிறநிலை வளைத்துக்கட்டினார்கள் இறுகப் பற்றிக்கொண்டார்கள் பெரிய பிடருடைபுமபடி குத்தினார்கள் குறுந்தடி களைச்சோதெடுத்திக்கொண்டு அடித்தார்கள் தென்றிசைக்கிறவனுடிய இயமதருமணிததிறுகொண்டுபோய விட்டார்கள். அவவியமனும் இவனைப் பாததான. எ - று. (உஎ௨)

நோக்கு மந்தகன சித்திர குத்தனை நோக்கி
யாகு புணையிய மிவறகுள நோவென வருள
வாககி னுலவ னுரைத்தன மனக்கொடு மறவி
வீக்கி விட்டதன றாதரை நோக்குபு விளம்பும.

(இ - ள்.) அவனைக்கண்ட இயமன சித்திரகுத்தனைப்பார்க்கு நற்பயனை யுண்டுசெய்யும் சிவபுண்ணிய இவனைக்கு உள்ளதோவெனக்கேட்க, அச்சத்திர குத்தன வாயினுற கூறியவநறை இயமன மனத்திறுகொண்டு, அவனைக்கட்டிக் கொண்டு வந்து நிறுத்திய தன்னுடைய நூதா்களை நோக்கிச்சொல்லுகின்றான்.

கரவி னுறபழங் கொடுசெலக காவலா கடுகி
விரசு நககண்டு வெளவிடை யவறகெனப் போட்டா
னரனு வப்புறத திருமுடி பொதிந்தன ரத்த
னரக மெயதுறப பெறுவனோ விடுகென நகின்றான்.

(இ - ள்.) திருட்டுதனத்தால் வாழைப்பழகருலை யெடுத்துச்செல்ல, அதுகண்ட காவலாட்கள விரைவாய் ஓடிவந்து நெருங்கக்கண்டு, இகருலை வெள்ளிய இடபத்தையடைய சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணமென்று வீசினான். அதை அாச்சகாகளெடுத்துச் சிவபெருமான களிப்பெய துமபடி அப்பெருமான் திருமுடியில் அபிடேசித்தாராகள். ஆகையால் இவன் நம கமடைவானே விட்டு விடுவகளென்று கட்டளைவிட்டான். எ - று. (உஎச)

இறுக்கு பாசமவிட டவிழத்தன ரெனனைபா ஞுடைய
முறுக்கு புனசடை முககண்ண கணத்தவா மொயத்தா
ருறுத்து மாமணி மரனமுயத தகனறன ருடனபோய்ச்
செறுத்த பேரொளிக கயிலேபுக கிருங்கதி செனருன.

(இ - ள்.) உடனே கட்டியிருந்த கயிற்றைப்பிரித்து அவிழத்துவிட்டார்கள. என்னை யாளாகவுடைய முறுக்கிய சடையையுடைய திரிநெத்திரங்களை யுடைய சிவபெருமானுக்குரிய சிவகணங்கள் நெருங்கி, சிறந்த நவமணிகள் பதித்த விடானத்தி லேற்றிக்கொண்டு செல்ல, அவர்களோடு போய் ஒளிகளை யெல்லாம் அழிக்கத்தக்க பேரொளியுடைய திருக்கையையடைந்து அப்பத வியல் பொருதினான். எ - று. (உஎடி)

அதி காலமுற றநுந்தவா யாவரு மடைந்து
பொக விழந்தவா கந்தமா தனமெனும் பொருப்பி
னெதின மாதவ மிலாந்தன ரிருந்தனு மெழுது
நீதின மாதவாக கண னுவ முனியவன் செனருன.

(இ - ள்.) முதகாலத்தில் முடிந்த அருந்தவப் பரிந்த பலரும் ஒன்று சேர்ந்து, மலர்கள் இதழவிரிந்து மலாசின்ன காதாமாதனென னென் பாவத்ததில், பெருந்தவரு செய்தவா களாயிருந்தபோது, கெடுதி நீங்கிய பெருந்தவமுடைய கண்ணுமுகனிவா புறப்பட்டு அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளினார். எ - று. (உஎக)

செல்லு மாதவம் கருந்தவ மெதிர்முசு சொன்று
தொல்ல தூனமொழி வரனமுறை யாவையுந தொகுந்தா
ரொல்ல யிறதொனார தாசன மிருத்தின ருவந்தா
ரொல்ல பெருத்தலத் திருந்தாரி வருதினெ னற்சைத்தாரா.

(இ - ள்.) அப்படி யெழுந்தருளிய பெருந்தவடியாகிய கண்ணுமுகனிவருக்கு அத்தவசிகளெல்லாரும் எதிர்கொண்டு சென்று, பண்டைய சாதத்திப்படி விதிமுறையே செய்யவேண்டிய உபசாரங்களை யெல்லாரு செய்தவர்களாய், அதிசங்கரத்தில் அழைத்துவந்து ஓராசனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து மணங்களிதது, தேவாரீர் எவ்கிருந்தெழுந்தருளியிருந்து கேட்டார்கள். எ - று.

மருவு தாமரை நானமுச னுலகத்து வைகி
வருது மெனறனு மருந்தவ மாமுனித தலைவ
ரிருகி லததுமற மதிசய முணுகொ லெனறா
கருணை யொருருப பெற்றனன கண்ணுவன விளம்பும்.

(இ - ள்.) தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய சதாமுகப்பிர பண்டைய சத்திய லோகத்தில் வாழ்ந்திருந்து வருகின்றோமென்றவளவில், அருமையாகச்சிறந்த தவசிரேஷ்டர்களெல்லாரும், நிலவுலகத்தில் ஏதெனும் அற்புதமுண்டோவென வினாவினார்கள். திருவருளேபோர் வடிவமொத்ததுபோன்ற கண்ணுவமுகனிவர் கூறுகின்றார். எ - று. (உஎஅ)

சிறந்த மானவ தேயமென் றபபெருந் திருநாட்
டறந்தி ருந்துகல யாணியெவ்றெருநக யதவபான்
மறந்த ருந்தொழில் வரினாவ னெனறுமவல் லிந்னிற்
கறங்கெ னசுமுல கராககவ னெனறுமோ ரிருவா.

(இ - ள்) சிறந்த மானவமென்றெரு தேசமுண்டு. அவ்வளவுதகிய பெரிய நாட்டிலே, தருமநெறிதழைத்தோங்கும் ஒப்பற்ற வியோணி பென றெருநகரமுள்ளது. அநகரத்திலே பாவசெயல்களையுடைய வைணவனென றும், நமோத்திரியில் காற்றடிபோலச் சுழன்றுகொண்டிருக்கும் கராகவனென றும் சொல்லத்தக்க இருவருண்டு. எ - று. (உஎக)

மரபி னோவிய வணிகர்கோத நிரந்தரவா னுதித்தார
விரவு கூலமுற றிருந்துதர தொழிலின் னிளப்பார
பரவு செம்பொன்ற படுத்திய சிகையா நிதியோ
வரவு நொக்கியன னவாகுகொடு நமமனை வருவார்.

(இ - ள்) அவ்வருவரும் மரபின மேம்பட்ட வைதிய மரபிற் பிறந்தவா கள். கலந்துள்ள கடைபெருவிற் சென்றிருந்து, தாங்கள் உபநிரூபிய வாழ்த கத்திலே பாவத்தை விளப்பவர்கள், மிக்க நிர்வியத்திற்கெனத்திய னமுடையவர்கள். செலவவான்களின் வருதலைக்கண்டிருத்து, அவர்களை யழைத்துச் சென்று தங்கள் வீட்டிற்கு வருவார்கள் எ - று. (உஅ௦)

ஈருந்தெ னககனிக தனனவாக களவளாய் ளிளம்பி
பொருந்து போசன முதலிய வளமெலாம் புரிந்து
கருங்கொ ழூந்தெழுப் படாதரு கங்குலங் காலை
யருந்து யிறசியி னுங்கவ ருயிரசெகுத தழிப்பார.

(இ - ள்) அச்செலவாகளுக்கு விருந்து செய்வதாக மனக்களிப்போடு கூடிச்சொல்லி, பொருத்தமாகிய போசன விசேடங்களெல்லாவற்றையுரு செயது, இருக்கொழுநாந்து வங்கும் பவ்யோங்கும் இடங்களில் அவ வாத்தகச்செலவவான்களுடைய பெருந் தூக்கத்தில் உயிரை யொழித்துக் கொல்லுவார்கள் எ - று (உஅ௧)

கொன்று தமமனைக் குழிபடப் புதைத்தவா சொனாந்த
துன்று மாநிதி கவாந்துபின் றுயிலெழுந் தவறபோற
சென்று வானிபச செயதொழில் விதைத்தவ ணிருப்பா
ரின்று காறுமற றவாசெயற் குணிகொ லெல்லே.

(இ - ள்) இப்படிக்கொன்று, தம்கள் வீட்டிலுள்ள குழியில் அழுந்துமாடி புதைத்துவிட்டு அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள பெரும் பொருளை யபகரித்து, அதன் பின்னா அநிகாலையில் தூங்கி யெழுந்தவாகளபோன்று, கடைக்குச் சென்று தாங்கள் செய்யும் வாத்தகத்தொழிலைச்செய்துகொண்டு, அக்கடை வீதியிலிருப்பார்கள். இன்று வரையில் அவர்கள் செய்த தீச்செயலுக்கோ எல்லையுண்டோ? எ - று (உஅ௨)

இனைய ரிப்பரி சியற்றுமந நானெடுஞ் சேணின்
றனைய கோத்திரத் தவாநிதிக் குவையொடு மடைநதார்
புனைய மாநக ராயாதந் குலக்குடி புருந்தம்
மனையின மாநிதி யிறக்கினா புருந்தனா வணிகா.

(இ - ள்) இவாகள இப்பமச்செயதுவரும் அநாட்களில், அதிதூரத்திலிருந்து தங்களை மரபினரே பெருந்திரவியத்தோடு வந்தார்கள. அவர்கள் அலங்காரமுடைய அநதப்பெருநகரிலுள்ள இடைக்குலத்தார வீட்டிற்சென்று அவவீட்டில் தாங்கள் கொணர்த மிக்க திரவிய மூட்டையை இறங்கினார்கள். அப்பொழுது இவவிருவண்கூட அவவீட்டிற்குப்போனார்கள். எ - று. (1)

உடனடி குருதன ராங்கவாக இனியன வுதவிப்
படாந்த பாயலி னுடனிருந தெரிந்திரா படப்போய
மிடையத் தங்குவிற் புருந்தவா விழி டிகிழந் துறங்கிக்
கிடந்த பாயலிற் சொக்கெந்ந தவருடன கிடந்தார.

(இ - ள்) அவர்களோடு உட்புகுந்து, அவர்கட்கு இனிய பொருள்களைக் கொடுத்தி, விசாலமான அவர்கள் படுக்கையிறகுளே ஒன்றாய்ச்சயனித்திருந்து ஒளி வீசுஞ் சூரியன் மறைந்து இருளமிருந்த நடுராத்திரியிலெழுந்து அவர்கள் கண்களை மூடிக் கொண்டு தூங்கிக் கொண்டிருந்த படுக்கையில், சொக்குத் தூளைத் தூவியிட்டு, அவர்களோடு மிண்டும் படுத்துக்கொண்டார்கள். எ - று. (உ - ௨௪)

அணிப சமபொலிற் கிடந்தன யாவையு மகற்றந்
சணித் தற்குநம் பொருளெல்லா முடபுகு கவாரந்து
பிணிப முகத்தி நெய்யெடுத்த தன்னறநர் பெயாந் தார
மணி க வந்தன லயமபடு வனமபுக மறைந்தார.

(இ - ள்) அழகிய பசிய பொன்னிற சோதவற்றையெல்லாம் அப்பறப் படுக்கை, கண்கடிறகு முடியாத துவியமாகையெல்லாம் தங்கனவீட்டிற் சேரும் படியபுகுந்தருப் பொதியாக்கக்கடிகொண்டு, அவவிடையன் வீட்டினிருந்த உறியில் வைத்த நெய்யையப் அபகரித்துக்கொண்டு அங்கு விந்து, புறப்பட்டு, நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான திருக்கோயிலையுடைய ஒரு கூட்டிற்குப் போக மறைந்தார்கள். எ - று. (உ - ௨௫)

அன்ன கானகத் தயலெரி நெய்யினு னனைந்நச
சனனி நிப்படக கொளுந் தினா தாங்கவாந் திட்ட
பொன்ன னைத்தையும பகுந்தனா மீண்டனா போத
மன்ன னுண்ணிற் காவலா வழிந்தலை மறித்தார

(இ - ள்) அந்தகாட்டின் அருவிக்குந் நெருப்பைத் தாங்கள் கொணர்ந்த நெய்யினுலே எரித்து, அங்கிருந்த திருக்கோயிலில் விளக்கெற்றி, தாங்கள் களவாடிய பொருள்களை யெல்லாம் பங்கிட்டுக்கொண்டு திருப்பிச்செல்லுகையில், அரசன் கட்டளையாற காவற்கொழின்பேற கொண்டவர்கள் அவர்களை நடுவழியிலே கண்டு தடுத்தார்கள். எ - று. (உ - ௨௬)

விழுந்தது மேற்றிசைக கடற்படு தெறுக்திர வெய்யோ
னெழுந்த காலையி னடவிநின் நிவாவர் நோக்கித்
கொழுந்தது விட்டெரி கோபவெந் தீயினா குறுகி
யழுந்தது றப்பிணித் தசைத்தன ரரசவை கொண்டாந்தார.

(இ - ள்) மேற்றிசைக கடலில் விழுந்த அமிழ்ந்த ரொடிய கிரணங்களை யுடைய சூரியன் மீண்டும் உதயமாகிய காலப்பொழுதில், அக்காட்டினின்றும் ஓவவருவரும் வர அதைப்பார்த்து, ஒளிவிடப்பிரகாசக்கும கோபமென்னுங்கெந்தீபொருந்திய அக்காவலாளர் இவர்களை நெருங்கி ஒரு சேரக்கட்டி யிழுத்துச்சென்று இராச சபையிற் கொண்டுவந்தார்கள். எ - று. (உ - ௨௭)

ஆய நீர்ப்புகுந் தருமபொருள் கவர்ந்தன ரடவி
பொய்யொ ளரித்தனர் கவாந்திம பொருளொடும் புகுத
வேய சென்னெறித் தடம்புகுந் திடைமறித் திருந்தே
மாய மாப்பொடிக களவாமற் நிவரென வலித்தார.

(இ - ள்.) இவ்விருவரும் இடையா வீட்டினுழைந்த பெருந் திரவியக
களை யபகரித்து வந்து காட்டில மறைத்துக்கொண்டிருந்து திருடிய செல்வத்
தோடு வந்தபோது இவர்கள் நடந்துகொண்டிருந்த வழியிற்போய், நடுவே
தடைப்படுத்தி வைத்திருந்தோர். இவர்கள் சொசுக்குப்பொடித்திருடர்கள்
என்றிழுத்து விடுத்தார்கள். எ - று. (உஅஅ)

மண்ட மாப்படு புலியெனத் தெறுசின மன்ன
கொண்டு போதிரென றுரைத்தலுங் காவலா கொடுபோய்க்
கண்ட கப்பழிப் பதகரை யககணத் தெலலை
துண்ட மாககிசா சென்னியைக் குருதிநீர் சொரிய.

(இ - ள்.) பெரும போசெய்யம் ஆண புலிபோன்று கொல்லத்தக்க
கோபமெய்திய அமரன்னவன், இவர்களை யழைத்துக்கொண்டுசென்று வெட்
டிப்போடுங்கொன்ன உத்தரவு செய்வுடன, காவலர்கள் அழைத்துச்சென்று
பழியஞ்சாத பாசுகத்துஷ்டர்களை அககணமே உதிரவெள்ள மொழுமுட்படி
தலையை வெட்டினார்கள். எ - று. (உஅசு)

தென்றி சைப்பட மெய்துமுன சிவகணத் தலைவா
பொன்ற யங்கிய மானமுய்த துடன்கொடு புகுதக்
கொன்றை வாராசடை யெம்பிரான் கயிலையிற் குறுகித்
தன்ற நிபபெரும பதவிவீற் திருந்தனா சரிப்பார.

(இ - ள்.) தென்னிசையிலுள்ள இயம் தூதர்கள் அவரு வருவதன் முன்ன
ரே சிவகணத்தலைவர்கள், பொற்காந்திபுடைய விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு
தங்கனோடழைத்துப்போக, கொன்றைமலையிலேருடிய நெடிய சடைமுடி
யடைய எழுது சிவபெருமான திருக்கையாய்ததையடைந்து அவலிறைவ
னுடைய ஒப்பற்ற பெரிய பதவியில் வீற்றிருக்கின்றார்கள். எ - று. (உசு0)

எனவு ரைத்தன்ன கண்ணுவ னிருந்தவத் தலைவா
மன்னெ கிழந்தனா களவினா லெடுத்தநெய வாரத்துப்
புனைவி னாகமொன றமைத்தலாற் கயிலையிற் புகுந்தா
ரனமு கைத்தவற் கரியவன் பெருமையா ரளப்பார.

(இ - ள்.) என்று கண்ணுவமுனிவா கூறினா. பெரிய தவசிரேஷ்டர்
களாகிய முனிவர்கள் மனமுருகினா. திருட்டிறேடிய நெய்யைச்சொரிந்து
அவககரிக்கின்ற ஒரு தீபத்தைச்சிவாலயத்தில் வைத்தபடியால் அவர்கள்
கையகிரியிற் சோந்தார்கள். அன்னவர்களுடைய பிரமனாகுது எட்டாத
சிவபெருமானுடைய மகிமா விசேடங்களை யார அளவிட்டுரைப்பவா? எ - று.

என்று மாதவ ருவந்தன ரீற்றிடை யெடுத்தபு
பின்ற ருஞ்சடை வாமதே வபபெரும பெயரோ
என்று நபபெறு மாதவத் தலைவராகா னையப்பா
னென்று கேட்குதி ரென்றவாசு குளப்படுத்தி துரைப்பான்.

(இ - ள்.) என்று கூறிப் பெருந்தவசிகள் சந்தோஷித்தார்கள். இறுதியில் பின்னிய சடையையுடைய வாமதேவரென்னும் பெரிய பெயரையுடையவர். நன்றாகத்தேடிய சிறந்த தவத்தலைவரானே! விருப்போடு ஒன்று கேட்பீர்களாக என்று அவர்கள் மனத்திற் பதியுமபடி எடுத்துச்சொல்லுவாராயினர். எ - று.

கொழித்த முததமிழ்க் குண்டல தேயமந நாட்டி.
ஹழிசசி நபபுடைக கபித்தமென நெருநக ராகனபாற்
செழித்தெ மூங்குல வளமைபன கண்டகன றியோ
நெழிப்ப தாரந மலலதொன நெழித்துற விருமபான.

(இ - ள்.) தெள்ளிய முததமிழ்களையுடைய குண்டலநாடென் றென னுண்டு அந்நாட்டிலே சிறப்புடைய கபித்தமென்றெரு நகரமுண்டு அந்நகரத் தில், செழித்தோங்கிய குலவளமடைந்தவனொருவன் கொடியோனுய், கெடுபப தாகத் தருமமல்லது பிறிதொன்றையொழிக்க விரும்பாதவனுமாயிருந்தான்.

பொதியுங் கங்குலின் வளநகரப் பொருளாகவாந் தெடுகரு
சதியி னறலைத் தொடுகுறும பவத்கொடுகு சரிக்கு
மதிகொண மாளிகை மறநெரு மாநகர புருநது
நிதிக வாந்தனன போதது மாரிரு னிங்க.

(இ - ள்.) இருண்மூடிய இராதநிதியில் அந்நகரவாசிகளுடைய திரவியங் களைத்திருடியபகரிப்பான வஞ்சனையால் வழிநித்ததுபற்றிசுகும் பாவத்தொழி லோடுழலவான். இவன் மறநெரு பெரு நகரத்திற்குச்சென்று சந்திரன் தவமுடபடி யுயர்ந்த மாளிகையிலுள்ள திரவியங்களைத் திருடிக்கொண்டு செல லுமபோது இருளகன்று பொழுது புலர்வு. எ - று. (உசுச)

மத்தி கேசசுரா சநந்தித் திருக்குளம் வறந்து
பொதது சேற்றிடைச குழித்ததிற புதைத்தயல போனான்
மொய்தக காரிருட கங்குலி நெடுப்பது மயனனான்
வைத்த வெலலையை மறந்துள் மயங்கினன் மயங்கா.

(இ - ள்.) அந்நகரிலிருக்கும் மத்திகேசவராலயத்திருக்குளம் நீர்வறண்டு மறைந்துள்ள சேற்றிலே பள்ளந்தோண்டி தான் திருடிய திரவியங்களை அதில் புதைத்துவிட்டுப் புறம்பே போயவிட்டான். கரிய இருளசெறிந்த அன்றிரவு மீண்டும அத்திரவியத்தை பெடுக்க முயற்சியெய்தான். புதைத்துவைத்த இடத்தை மறந்துவிட்டு மயங்கிவிட்டான் அப்படி மயங்கி எ - று. (உசுசு)

திருக்கு ளம்படு சேதக மனைநதைபுரு சிவனபா
ஹருக்குகு சிந்தையி நெடுப்பவா போடுவத தொழித்தான்
பெருத்த மாநிதி கண்டெடுத்த தன்னகா பெயர்நா
னருத்தி மாநலத் தளவொழி செலவமுற நனலை.

(இ - ள்.) அத்திருக்குளத்திலிருந்த சேற்றினையெல்லாம், சிவபெருமா னிடத்தில் உருக்கமுள்ள மனமுடையவாகள் எடுப்பதுபோல எடுத்துவிட் டான். அப்போது தான் புதைத்துவைத்த பெருப் பொருள்ககண்டெடுத்து அந்நகரத்தைவிட்டுத் தன்னகத்திற்குச்சேர்ந்து விருப்பமாகிய சிறந்த நன்மை களோடு அளவிலலாத செலவமுற்றிருந்தான். எ - று. (உசுசு)

ரஹ் லந்தகன் ஸூதாவந் தெய்தி னரிவரை
 மாறறி யெமமையாண் மணிககள்த தவனகணத் தலைவர்
 போற்றி மானமுய்த துடன்கொடு கயிலையிற புகலும்
 வேற்ற வானவ ரிவனசெயல் யாதென வினவ.

(இ - ள்.) அவனுடைய காலவிறுதியில் இயம ஸூதாக்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள் எமமையாண்ட நீலகண்டத்தைபுடைய சிவபெருமானது கணத்தலைவர்கள உடனே இத் ஸூதாக்களை யகற்றி, அவனைத் துதிசெய்து தெய்வவிமானத்திலேற்றித்தமமோடமைத்துக்கொண்டு திருக்கைலாயமெய்திய வளவில், வேருகிய தேவர்கள் இவன புரிந்த சிவபுண்ணியம் எத்தகைத்தென்று வினவ.

பனிதத வராசடைப பண்ணவன றிருக்குளத தொள்ளி
 கனிதத சிந்தையிற கழிதர வெடுததன னதனா
 றனிபபெ ருந்திருந் கயிலைபெற றன்னென ர சாற்றக்
 குனிதத பொருடிலை யரனைவா னவாகர வ குவித்தார.

(இ - ள்.) குளிரந்துநீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமான திருக்கோயிற்குளத்திலுள்ள சேரறை, கனிவுள்ள மனத்தோடு குளத்திலிருந்து நீங்குபபடி வெளிப்படுத்தினான்தலால், ஒப்பற்ற பெருமைதங்கிய இத்திருக்கைலாயபதவியைப்பெற்றனென்று சொல்ல, அதுகேட்ட தேவர்கள், மேருபலையை விலலாக விளைத்த சிவபெருமானைத் தியானஞ்செய்து தங்குள் எங்களைச் சிம்மிசைக்கப்பினார்கள். எ - று. (உசுஅ)

என்ன வாரங்கல னிசைப்பதற நீறுகண் டிருந்த
 மன்னு மாதவச சநானந்த னோகதை வருப்பா
 னுன்ன ருமபுகழக காபால மென்றெருந் பாட்டி-
 னன்ன லம்படு வளந்தரு குருந்தமோர் நகரம்.

(இ - ள்.) எனநிவ்வகையாக அவ்வா தேவமுனிவா சொல்லி முடிப்பதைக் கண்டிருந்த நிலைத்துள்ள உத்தி பொருந்திய காபாலமென்று சொல்லப்படுப ஒரு நாட்டிலே, நன்மைகள் விளைந்தருளிய வளப்பங்கள் பொருந்திய குருந்தமென்று சொல்லப்படும ஒரு நகரமுண்டு. எ - று. (உசுக)

உரைத்த மாநகர்ச சோபன னெனுமொரு மறையோன
 கரைத்த சிந்தைய னலகுர வுடனபட்ட கவலவா
 னிரைத்த மாநகர மனைதொறு மிரகரு ம பொருநாட
 புரைத்த மாநிகை யப்புறத் தொருநகர புகுவான

(இ - ள்.) சொல்லிய அந்தச்சிறுத் நகரத்தில் சோபனனென்னும் பெயர்கொண்ட வேதியனொருவனிருப்பான் அவன் வறுமைநோய் தன்னை யடைய அதுனால் மனமுருகி வருந்துவானாக, ஓசை மிக்கிருக்கு அந்தப்பெரிய நகரத்தில் வீடுகளிலெல்லாம் இர. நுண்டு திரிபும் ஒரு நாளில் அந்நகரத்தைப் போன்ற வேறொரு நகரத்தின ஒரு மாநிகையைச்சேருப்படி. எ - று. (ஈ00)

எய்து மாநகரக் கிடைபடு நெடுநெறி யெதிர்ந்தான்
 சைவ தேசிகன றனிப்பெருந் தவத்தினோ தலைவன
 றுயய நான்மறைச சோளபுட பத்துறை குரவோர
 தெய்வ கோத்திரத் துள்ளவன சேவடி பெரிந்தான.

(இ - ள்.) அவனடைந்த பெரிய நகரத்தினிடையிலுள்ள நெடிய வழியில் சிவாசாரியராகவும், ஒப்பற்ற பெருந்தவத்தலைவராகவும், புனிதமாகிய நான்ரு வேதங்களை யோதும் சோனப்புட்பெனும் நகரத்தில் வாழ்கின்ற சிவாசாரியர் களின் சிவசோத்திரத்தவதரித்தவராகவும் ஒருவா எதிர்ப்பட்டனர். அவா பாதங்களைச் சோபனன் தரிசித்தான். எ - று. (௧௦௧)

இவனை யாங்கவ நெதிரநதிடு மெல்லையி னிடையே
கவாகொ முநதுளி நெடுமழை கவிழதசலுங காணுத்
தவமு டைத்தனித் தேசிகன நன்னெடு மறையோ
னவனு மாங்கனோ மன்றமுற நேறின னடைந்தான்.

(இ - ள்.) இச்சோபனை அச்சிவாசாரியா எதிரகாண்டற் கிடையிலே விசேடித்த நீரத்தினிகளால் மூடிய பெரு மழை சொரியவும், அம்மழையைப் பார்த்துத் தவயபொருந்திய ஒப்பற்ற அச்சைவாசாரியருடன் சோபனனெனும் அந்தணனும் ஒரு வீட்டின் வாசலிலேறிப்போயினன். எ - று. (௧௦௨)

அடைந்த காலையி லந்தணன் ஞாவனை யைய
மிடைந்த நல்குர வழந்தன னிரங்குதல வேண்டு
மிடைந்து றுவகை யிமமையு மறுமைபு மெய்தத்
தடைந்த வனபொடு மொருவழி சாறறுதி யெனது.

(இ - ள்.) சோபனபோது சோபனனெனும் அந்தணன் சிவாசாரியரை நோக்கி, ஐயனே! நெருங்கிய தரித்திரத்தினால் வருந்தியுள்ளேன். கருணை புரிய வேண்டும். இடையில் அகலாதவண்ணம் இமனைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையும் பெறுதல்படி மிகுந்த அன்புடன் அடியேனாக ஒரு வழி சொல்லவேண்டு மென்று. எ - று. (௧௦௩)

இரந்த வீழந்தடி யிறைஞ்சினன் நேசிக னிரங்கு
யரங்கு நல்குர வொழிந்தவ னிருங்கதி யடைவான்
புரங்க டந்தவ னறபெறு நலவழி புதனாறு
பரமப குந்தறி தேசிகன பகாந்தது பகாவாம்.

(இ - ள்.) யாசித்து, நிலமிசைப்பணிந்து அவா பாதங்களை வணங்கினான். சிவாசாரியா மனங்கொடுத்து, வருத்தம்கின்ற தரித்திரம்களும் அவன் பெரிய பதவியை யெய்தும்படி திரிபுரங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமானால் கொள்ளாத க்க ஒரு நல்ல வழியைப்போதித்தனா. பரத்தினநன்மையை விரித்துணர்ந்த சிவாசாரியா கூறியதைச்சொல்லுவோம். எ - று. (௧௦௪)

யாம ருச்சனை புரிந்திடு மீசனாக கெனன்
நாம நந்தன வனப்பணி நாடொறு மியற்றித்
தேம ருமபுதுப பனிமல ரளித்தியேற ற்மை
போம கன்றர னருளின லிருங்கதி புகுவாய்.

(இ - ள்.) நாம பூசுக்கும் சிவபெருமானாகக்கென்று பெயர் பெற்ற திருந் தனவனத் திருப்பணியை நாடோறுஞ்செய்து, தேனறுளிக்கும் குளிர்ச்சி தங்கிய அனநலாந்த மலாகளைக்கொடுத்த வருவாயாகில, உனக்குற்ற துன்பம்கலும். அகல்பெற்று சிவாங்கிரகத்தால் பெரிய சிவகதியிற் சோவாய். எ - று. (௧)

ஈது திண்ணமென் றுரைத்தனன் நேசிக னிவனுஞ்
சீத வார்புனல் குடைநதபின காலையிற் சென்று
நாத னுக்குரித் தாகிய நாண்மலர் தொகுப்பான்
வீதி நந்தன வனப்பணி விடைக்குரித தானான்.

(இ - ள்.) இதுவே சத்தியமென்று சிவாசாரியர் கூறினர். இச்சோபன
ஹம் அதிகாலையில் குளிர்ச்சிவாயநத நெடிய நீரில மூழ்கிய பிறகு சென்று,
சிவபெருமானுக்குரித்தாகிய அன்றலாந்த மலாகளைத் தொகுக்கும்படி ஒழுங்கா
யுள்ள திருநதனவனப் பணிவிடைக்கு உரித்தானவனுயினான். ஏ - று. (௩௦௬)

நார நாண்மலா மல்லிகை சண்பக நறுமீழ்
வேரி நாறுசெவ் வந்திமட டவிழுக லீரம
பாரி சாதமென் கொழுந்தோடு வலமபுரி பலவு
மூரி வாயநெகிழ்ந தலாதருங் காலமுற நியதால.

(இ - ள்.) புதிய நாரதலத மலாகள், மல்லிகை மலாகள், மணங்கமழுஞ்
சண்பகமலாகள், தேன்மணஞ்சொரியுஞ் செவ்வந்தி மலாகள், வாசனை வீசும்
அலரி மலாகள், பாரிசாத மலாகள், மெல்லிய மருகுகொழுந்தோடு நந்தியா
வர்த்த மலாகளாகிய பல மலாகளும் வலியுள்ள இதழ்கள விரிந்து மலரும்
பருவம் நோந்தது. ஏ - று. (௩௦௭)

எண்ணி யோர்ந்தன னினியெடுத்த தளிக்குது மென்னாட
புணணி யப்புனல் குடைநதுநீ றணிநதனன புருந்தான
கண்ணி வாய்விடுங் காலையி னெடுத்தனன கருதிப்
பண்ண வர்க்கெனப் பழுதறுத துதவினன் பனனான்.

(இ - ள்.) யோசித்துணர்ந்தவனாய் இது முதல் மலாகளை யெடுத்துக்
கொடுப்போமென்று, புணணிய தீர்த்தததில் ஸ்ரானஞ்செய்து திருநீறணிந்து
நந்தனவனத்துட் புருந்தனன். அரும்புகள் விகசிகும் சமயத்திலெடுத்த,
சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பித்தமென்று கருதிக் குற்றமொழிந்து வெகுசாலந
கொடுத்தி வந்தான். ஏ - று. (௩௦௮)

ஈச னுக்கிவ னின்னண மலரெடுத் துதவ
வாச வன்புகுந திறைஞ்சியம மறையவற போற்றி
யேசி லாரமு தளித்தன னிருநிதியீட்ட
மாசை யெவ்வா வவவள வவறகென வளித்தான்.

(இ - ள்.) இவன் இப்படிச் சிவபெருமானுக்கு நந்தனவனத்திலுள்ள மலர்
களை யெடுத்துக்கொடுத்தவர, இந்நிறை அவவேதியனிடமெய்தி வணக்கித்
துதித்து, குற்றமில்லாத தேவாமிரத்ததையளித்தது, பெருந்திரவியக்குவியுடையும்
அவவேதியனுக்கு எவ்வளவு ஆசையோ அவ்வளவும் அவனுக்குக்கொடுத்தான்.

அளித்த மாந்திப் பெருக்கொடு மலைகட னிலத்துக்
களித்த சிந்தையி னுளபல கழித்தனை யாகி
யொளிப்ப சம்பொனாட் டேகுதி யெனவுரைத் தகன்னுன்
றுளித்த நாண்மலாக் கறபக நாடுடைத் தொல்லோன்.

(இ - ள்.) இப்படியளித்த தேனசிறதும் அன்றலாந்த மலர்களைபுடைய
கற்பகநாட்டிற்குத் தலைவனாகிய இந்நிரளளித்த சிறந்த தனக்குவியுடைய

அலைகளையுடைய கடல்கூழ்ந்த சிலவுலகத்தில் களிப்பெய்திய மனத்தினனாய் பல நாட்கள வாழ்ந்து, ஒளி வீசும் பொன்மயமான தேவலோகமடையக கடவா யென்று கூறிச்சென்றான். எ - று. (௩௧௦)

வருத்து நல்குர வெழிந்தன நெருதிரு மறையோ
னருத்தி கூாதரு மரனுடைப் பணிவிடை பயரான்
குருத்த னிததுணைச சேவடி தொழுதுளங குழைவான்
மருத்த நாண்மல ிடையரூப் பறபகல் வழங்கும்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற சிறந்த அவவநணன், அதுவரையில் தன்னைத் துன்பப்படுத்திய வறுமையினின்று விலகி, அன்பு மிகுந்த சிவபணிவிடைகளிற் சோவிலலாதவனாய்த தனக்குபதேசித்த சிவாசாரியரின் ஒப்பற்ற உபய பாதங் களையும் வணங்கி, மனக்களிவோடு மனமுள்ள புதிய மலாகளை இடைவிடாது பலநாள் கொடுத்து வந்தான். எ - று (௩௧௧)

என்னை யாளுடை யெம்பிரான றிருவரு ளிரங்கி
யன்னை பங்குற மழவிடை மேலெழுந தருளி
மன்னு நானமறை யந்தணன் மனங்குழைந துருக
முன்ன டொய்தினு னாங்கவன முறைமுறை பணிந்தான்.

(இ - ள்.) என்னை யாளாகவுடைய எமது சிவபெருமான் திருவருளமிகுந்தது, உமாதேவியாரா இடப்பாகத்திலிருக்கும்படி இளமைவாய்ந்த இடப்பவாகன மூரந்தருளி, நிலைபேருள நான்கு வேதங்களுையுணர்ந்த வேதியன் மனம் நெகரு விட்டுருக்கும்படி பிரசன்னமாயினா, அது கண்ட அந்தணன் முறை முறையாகப் பணிந்தான். எ - று. (௩௧௨)

அழுத னன்சிரித் தாடினன் பாடின னாகித்
தொழுத னன்களி துளங்கினன் மயிப்பமுந துள்ள
வெழுத ருங்குணித் தோடுறு மீளுறு மிடையே
விழுத ருங்கரங் கொட்டுறு மினனணம் வியந்தான்.

(இ - ள்.) சந்தோஷ மிகையால் அழுதான். நகைத்துக் கூத்தாடினான், துதி செய்துகொண்டு வணங்கினான். களிப்பெய்தியவனாய் மயிரக்கூச்செறிய எழுந்திருப்பான். உடலை வளைத்துக்கொண்டோடுவான். மீண்டும் திரும்புவான் இடையே கீழே விழுவான், கைகளைத்தட்டுவான். இப்படி யதிகயித்தான்.

அளகை யாளியை யெம்பிரான் வரவழைத் தருளி
யுளநெ சிழ்ந்திரு நிதிகருவை யுக்வென வருளி
வளது காரதுநாள பறபல கழிந்தபின் வாராப
புளக மெய்தியக் கற்பக நாட்டகம் புரப்பாய்

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமான், அளக்கேனாகிய குபேரனை வரவழைத்துக் கருணை கூர்ந்து திருவுளமிரங்கி, பெருந்திரவியக் குவியலைக்கொடுக்கவெனக் கட்டளையிட்டு, போகங்களை யனுபவித்தது அநேக நாட்கள் கழிந்த பின்னர், மயிர்க்கூச்செறிய வந்து அததேவலோகத்தை யரசு நடத்தவாய். எ - று. ()

கைத்த லத்துணை கறுப்புற வெருந்தனிக் கருதிப்
பத்தி யிப்படி புரிந்தெவா பணிவிடை பயினரா
சித்த நெக்குள மகிழ்ந்தனம் யாமெனச செப்பா
வதத னாயிரம் பெயரினு னெதிர் தொழ வகன்றான்,

(இ - ள்.) உன்னிரு கைகளுந் தழும்பெய்தும்படி, ஒப்பற்ற ஒருவராகிய நபரைத் தியானஞ்செய்து, இத்தகைப் பகதியோடு பணிவிடை செயதோர் யாவா? அதனால் நாம் திருவுளங்கனிந்து மனமகிழ்ந்தோமென்று திருவாய் மலராதருளி, ஆயிரம் திருநாமங்களையுடைய சிவபெருமான், அவ்வநதனன் பணிந்துகொண்டிருக்கையில் அநதர்தானமாயினா. எ - று. (௬௬)

மறைவ லாளனுந் தேசிகற் றொழுதுற வணங்கி
யிறைவ நின்னரு ளிபறகையி னெம்பிரா னிரங்கி
வறிது நீத தன்ன பவித்திர மடைநதனன் வானோ
முறைவ ணங்குறப பெற்றனன யானென மொழிந்தான்.

(இ - ள்.) அநதனனும் ஆதிசைவரைச்சிமிசைக கைகுவித்து, அவ் டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து, தலைவரே! தேவார்டுடைய திருவருட் பெருக்கத் தால எமது சிவபெருமான திருவுளங்கனிந்து என வறுமையை யகற்றினா. அதனால் புனிதமெய்தினேன. தேவாகள கிரமமாக எனனை வணங்கும்படி பெற்றுக்கொண்டேனென்று தெரிவித்தான். எ - று. (௬௬)

முற்ப ணிந்தரு டேசிகன் மொழிதிம பலனாய்ப்
பறப கறபடப பணிமலாப பணிவிடை பயிலாச
சிறப ரநதெளிந துணாநதனன கடைமுறை சென்றான்
கறப கததரு நிழலர சிருநதுளங் களித்தான்.

(இ - ள்.) முதலில் தனக்குக் கட்டளைதந்த சிவாசாரியன மொழிகளைத் தவறுதவனாய், அநேக நாள்கழிய, குளிர்ச்சி தங்கிய மலாப்பணிவிடைசெய்து, ஞானமயமான சிவபெருமான நிலைமைபைத் தெளிவாயுணர்நதவனாய்த் தேக் முடிவிற்கென்று, கற்பகமர நிழலில் வீற்றிருநதரசுசெய்யும் இநதிர பதவீ யெய்தி மனமகிழ்ந்தான். எ - று. (௬௬)

வான மங்கையர் சாமரை யிருபுறம் வருட
நான நாண்மல ரோதியா நாடக நடிபப
வேனை வீணைய நின்னிசை செவிதொறு மிறைப்பக்
கான வாகுமுற சுநதரி கட்குடை நடத்த.

(இ - ள்.) தெய்வ நங்கையா இருபுறமும் சாமரை யிரட்டவும், கந்தாரி யணிந்த அன்றலாநத மலாக்களையணிந்த கூந்தலைபுடையவா நடிக்கவும், வேரு யுள்ள கின்னரர்கள் இனிய கீதங்களை இரு செவிகளிலும் நிறைக்கவும், பரிமளந தங்கிய நீண்ட கூந்தலைபுடைய இநதிராணியானவள கடைக்கட்பார்வை செலுத் தவும். எ - று. (௬௬)

தெய்வப் பேரர சின்னணு செலுத்திய பின்னர்ச
சய்வத் தேதிகன றிருவரு டரபபெறு மறையோன
மய்வைக் குங்குளத் தரனுடைக் கயிலேபோய மறைந்தான்
பய்வைக் குமபொறிப் பாம்பணி நூபுரப பதத்தின்.

(இ - ள்.) தெய்வலோகத்திய பெரிய அரசாட்சியை இவவண்ணம் நடத்திய பின்னர், சிவாசாரியா திருவருள புரியப்பெற்ற அவவேதியன, விடம் பொருந்திய கண்டத்தைபுடைய சிவபெருமானுக்குரிய திருக்கைலாயகிரியிற் சென்று, படமமைநத புள்ளிகளையுடைய அவாபரணனுடைய சிலம்பணிநத பாதங்களிற் கூடி முறைநதனன். எ - று. (௬௬)

மேற்படி வேறு.

ஈது ரைத்தருள் சதானந்தன் வைத்த விடையே
யாதி காலமுனி யத்திரிய னைந்த னனரோ
பாத கக்களை பறித்தெறிவ தக்கதை யையம்
மூது ணாந்தவ னுணாத்திய துமக்கு மொழிவாம்.

(இ - ள்) இவ்வண்ணங் கூறியருளிய சதானந்தமுனிவா முடித்தவுடனே, பாவங்களாகிய களைகளைப் பிடுங்கி யெறியத்தக்க ஒரு சரித்திரத்தை முற்காலத் தவராகிய அதிதிரிமுனிவர் மொழிந்தனா. அச்சரித்திரத்தை முற்றுணர்வின ராகிய அம்முனிவா மொழிந்தவகையே உங்கட்குச் சொல்கின்றோம். ஏ - டு.

சோதூ டபபெயரி னுள்ளதொரு தொல்லை நெடுநாட்
டோதி ளுஞ்சருவ சித்துல களிகுரு முறவேளன்
சீத வெண்குடை யவற்குவரு சொல்வா புகலிற்
பாத கக்கொடிய ரைமபதி னிரட்டி படுவாரா.

(இ - ள்.) சோதிடமென்னும் பெயர்கொண்ட பழமையாகிய ஒரு பெ ரிய நாடுண்டு. அந்நாட்டினையரசு செய்யும் சம்பந்தமுடையவன் யாவருட்புகழத் தக்க சர்வசித்தென்னும் பெயருடையவன். குளிர்ச்சி தங்கிய சந்திரவட்டக் குடையையுடைய அமமன்னனுக்குப்பிறந்த புதலவரைச் சொல்லவேண்டுமா யின், பாவஞ்செய்யுங் கொடியோர்களாய் நூறுபெயர்களாகும். ஏ - டு. (1)

அன்ன பாதகரை யன்றியர னோடு பழகும்
பின்னொ ருத்தரை சற்குனிது பெற்ற மதலை
முன்னு ரைத்தவா முடித்தபழி பாத கமெலாந்
தொனனி லத்தளவை சொல்லினைவை சொற்று முடியா.

(இ - ள்) அதித்திரத்த பாலிகளையல்லாமல் சிவபெருமான பால அன்புடை யவனாகவும், அவ்வரசனுக்கு இனிய புத்திரனாகவும், அந்த நூறு புதல்வாகட் கும் இனியவனாகவும் ஒருவனிருந்தான். முன்னேசொன்ன நூறுபுதலவர்களும் பழமையாகிய இந்நிலவுலகத்தில் செய்து முடித்த பழிபாவங்களையெல்லாம் அளவிட்டுரைக்க வேண்டுமானால் அவை சொல்லிமுடியா. ஏ - டு. (௩௨௨)

சினது ரக்களி மதாசல விறற்றி கிரியான்
மைந்த ரிப்படி பவப்படா வளாபப துணரா
நொந்த சிந்தையி னுடங்கின னுடங்கி மருளா
வெந்து செய்துமென வெண்ணிமன மீட முகுவான்.

(இ - ள்.) யானையாகிய களிப்புற்று மத சலஞ் சொரியும் மலையையும் வெற்றிதங்கிய ஆக்கினசுக்கிரத்தையுமுடைய சாவசித்தென்னும் அமமன்னவன், தன் நூறுபுதலவர்களும் இப்படிப் பாவமாகிய துன்பத்தை வளர்த்துவருக துணர்ந்து வருந்திய மனத்தோடு துவருந்தலடைந்தான், அப்படித்திவண்டு மய மகி, இதற்கேது செய்வோமென்று கருதி மனவலிகுன்றினவனான். ஏ - டு.

அநநி லைத்தன தரக்களை யழைத்தி வரைநீ
தினென னாசன வரக்களவா தீமையுணராப்
பின்ன வாபபட விடுக்கின னகன்று பெயாவான்
மன்னு முத்தர நெடுநதிசையின வந்த னனரோ.

(இ - ள்.) அத்தருணத்தில் தனக்கு வேண்டிய ஓரசுரனை வரவழைத்து, இப்புதல்வர்களை நீ தின்றுவீடுகவெனக் கட்டினாயிடவும், கோபமுள்ள அவ் வசுரன் அப்புதல்வர்களுடைய 'கொடுமையை'றிந்து, அதன்பின் அவர்களைத் தன்னிருகைகளில் அகப்படுத்திப் பிடுகிக்கொண்டு அவகிருத்து நீங்கிச்சென்று நிலைபெறான வடதிசையில் வந்தான். எ - று. (௩௨௪)

சுர மற்றிடு சினததொடு மிலங்கு மியகே
தார முத்தர மடைந்திடு தனிக்கு மரர்கால்
வாரி யெற்றின னடித்தனனம மைநத ருடலைச்
சோரி கக்குற வெறிந்துதொடை கொட்டி பெருவான்.

(இ - ள்.) அன்பென்பதற்ற கோபத்தோடு, பிரகாசிக்கின்ற இமயமலைக் கருகிலுள்ள கேதாரமென்னும் கேசுதிரத்திற்கு வடதிசையிலடைந்து, ஒப் பற்ற அவ்விராசகுமாரர்களுடைய காலைப்பிடித்திழுத்தது அழுத்தது அடித்தது, அவர்களுடலை உதிரமொழுகும்படி வீசித் தொடைதட்டி யாப்பரித்தான்.

காசி கசசிமரு தூரரு ணைகா ளத்திமற்
றேசி நிலைகே தாரங்கு டநதை யெமமோர்
மாச கறறிய விருத்தகிரி சீகு லவரை
பேசு மிப்பதி விழுநதனர் பெருங்கு மரரே.

(இ - ள்.) (அப்படி வீசிய காலத்தில்) காசி காஞ்சி திருவிடைமருதூர் திருவருணை திருக்காளத்தி குற்றமற்ற திருத்திலை திருக்கேதாரம் திருக்குட நதை எம்மவரது குற்றங்களை யொழித்த விருத்தாசலம் மலலிகாச்சுனமெ ன்று சொல்லும் இத்தலங்களில் விழுந்தார்கள். எ - று. (௩௨௫)

இத்த லத்திடை விழுந்துயி ரிறநத குமராக்
கத்த லப்பெருமை யிறசிவனி ரங்கி யருள
மொய்த்த செமமணி விமானமெதிர முநது றுதலாற்
சித்தி ரக்கயிலை யிற்கதி சிறநத னரரோ.

(இ - ள்.) இரத்ததலங்களில் வீழ்ந்துயிரிறநத அப்புதல்வாகட்கு அவ்வத் தல மகிமையாற் சிவபெருமான் திருவுள்ளமிரங்கி யருளவும், மாணிக்கங்கள் நெருங்கிய தெய்வவிமானம் கேரேகாணப்பட்டமையால், அற்புதத்தங்கிய திருக்கலாயபதவியை யெய்திச் சிறப்படைந்தார்கள். எ - று. (௩௨௬)

என்ன மாதவ ரியாவரு மிருநது கயிலை
முன்னை வானவ னியற்கையை மொழிநது களிகூர்
மன்னு சிந்தனை நெகிழ்நதனா மகிழ்தத னர்மதிப
பின்னல் வேணிய னருட்டகைமை பேச வெளிதோ.

(இ - ள்.) என்று பெருந்தவசிக னெல்லாரும் ஒன்று கூடியிருந்து திருக் கலாயகிரியில் எழுந்தருளி யிருக்கும் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் தன்மையை யெடுத்துச்சொல்லி நிலைபெறான ஆரந்தயிருநது மனந களிரகி மகிழ்ந்தார்கள், சுகதிரனையணிந்து பின்னியசுடையையுடைய சிவபெருமானு டைய சிறப்பு சொல்ல எளியதோ? எ - று. (௩௨௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விநுத்தம்.

சுதவ ரெடுத்தும் காட்டி யிசைத்தன விசைத்தே மின்னுங்
காதையொன் றுளது சொல்லக் கேட்குதி ரென்னக் காட்டி.
வேதநான் முகற்கொப் பாய மாதவர் வினவிக் கேட்பச்
சூதமா முனிவன் சொற்ற தின்னமு மெடுத்தசு சொல்வோம்.

(இ - ள்.) அததவசிகள இப்படி யெடுத்துச்சொல்லியதை முற்றுஞ் சொ
னனோ, இன்னும் ஒரு சரிதமுள்ளது. அதனையுஞ்சொல்லக் கேட்பீர்களாக
வெனறுரைத்து, வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமதேவனுக்குச் சமான்மாதிய நைமி
சாரணிய முனிவர்கள் வினவிக் கேட்க, சூதமாகமுனிவா சொல்லியதை இன்
னும் விளக்கிச்சொல்லுவோம். எ - று. (௩௨௬)

எடுத்தியா கொடிக்கோட் டிருசி விராட்டர மென்னு நாட்டுட்
படுத்திய கனக மென்னு மாநகரப் பதியுட டோனறி
மடுத்தெழு கங்குற களவன வளங்காப் புலியே றன்னா
றிடுக்குற வுரப்பிச சொல்லுஞ் சித்திர பானு வெனனோன.

(இ - ள்.) உயர்ந்து துவசங் கட்டியிருக்கும் சிகரத்தைபுடைய மதில்
சூழ்ந்த விராட்டரமென்னு நாட்டில விளங்கிய கனகமென்னும் பெரிய நகரத்திற்
பிறந்ததிதத் இராத் திருடனும், கூரிய நகங்களவாயந்த ஆண்புலியைப்போன்ற
வனுமாகிய பலரும் அஞ்சத்தக்க அத்தட்டிப்பேசுஞ் சித்திரபரனு வென்பவன்.

வரிகழ லரசற கோரந்து வரனமுறை மரபிற சொல்லும
புரகித னகத்துப் புக்குக கரநதன்ன போத னேகசி
விரவிருண மறையோன கண்டு பிடித்தனன விளித்த லோடு
மாமெறி தடக்கை வாளா லெறிந்தன னவனை யனனா.

(இ - ள்.) வரிந்து கட்டிய வீரகண்டாமணி தரித்த அரசனுக்கு நன்குணர்
ந்து முறைப்படி பஞ்சாங்கமோதிவரும் புரோகிதன் வீட்டில (அத்திருடன்)
ஒருநாள புக்குது மறைந்து செல்வதை அப்புரோகிதன் பார்த்து, இருனகூடிய
அவவிரவில, கண்டு பிடித்ததைத் தவடன், அக்களவன் புரோகிதனைத் தன்
கையிறறுங்கிய விசாலமான வாளாயுத்ததால் வீசினான் எ - று. (௩௩௧)

பெருநக ரரவங் கோரப் பெருங்கொடை யரசா கோமான்
வருதலு முணர்ந்தான மறையு காவலா வடமி னெனனா
வருநெறி மறித்துப் போன களவனைக் கொணாமி னன்றேற
பொருசினத் துமமை யாவி போகருவ னெனனப் போனா.

(இ - ள்.) பெரிய அநநகரத்தின அரவத்தைக்கேட்டு, பெருங் கொடை
யானனாகிய இராசராசன் அங்கு வந்த வுடனே, திருடன் ஓடியதறிந்து, தன்
காவலாட்களை வாருமென்றழைத்து, காட்டு வழியிலோடிய அத்திருடனைப்
பிடித்து வருக. அப்படிப்பிடித்து வரவிடின பெருங்கோபத்தோடு உங்களைக்
கொல்வேனென்று ஆக்கியாயிகக, அவர்கள் சென்றார்கள. எ - று. (௩௩௨)

சென்றவர் திகந்த மெட்டுங் கடடினா செறிவெங் கானுங்
குணமுந் துருவிச் சென்றா காவலா குவவுத் தோளா
ரன்றவற பிடித்துப் பின்னே ளைசைத்தனா கொணர்ந்தா ராடன்
மினறவழிந் திலங்கு வேலோன் முன்னின் விடுத்தா ரன்றே.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்ற காவலாட்கள் நகரத்தின் எட்டுத்திக்குகளின் முடிவு வரையில் காவல் வைத்தார்கள், மரங்கள் நெருங்கிய கொடிய காடுகளிலும் மலைகளிலும் தேடிப்போய், திரண்ட தோளகளையுடைய அக்காவலர்கள் அற்றைத்தினத்திலேயே அததிருடனைக்கண்டு பிடித்து, அவனிரு தோளையும பிழ்முமாகச் சேர்த்துப் பணித்துக்கொண்டு வந்து ஒளிவீசி விளங்கும் வெற்றி தங்கிய வேலேந்திய மன்னவன் முன்னே விடுத்தார்கள். ஏ - று. (௩௩௩)

வேந்தனும் வெகுண்டு செங்க ணெரியெழ விழித்து நோக்கிக்
காந்துறு மனத்த னாகிக களவனைப் பிணித்து வீழ்தது
மேரதுநீர் முதலை முன்ன ரிடுதிரென றிசைத்தா னன்னோ
பேரதன ரவனைக கொண்டு கடிமதிற் புரிசைக கப்பால

(இ - ள்.) மன்னவனுங் கோபித்து, செவ்விய விழிகளில் தீப்பொறி பரக் கப்பார்த்தது, மனவெப்பமெய்தி, இக்களவனைக் கட்டிப்போடுங்கள். நீரில மிதந்துகொண்டிருக்கும் முதலையின் முன்னே விட்டு விடுங்களுனத தீர்மானித்தனன். அதனைக்கேட்ட அக்காவலாட்கள் காவல் புண்ட அநநகரத்தின் மதி லுக்கு வெளியே இவனைப்பிடித்துக்கொண்டு சென்றார்கள். ஏ - று. (௩௩௪)

முடங்குவெண் டிரைநீரக குட்டத் திட்டன ரவனை முள்வா
லிடங்காமோந தெடுத்தாளு சென்னி யேந்தியக கரையி னுயப்பக்
கடங்கலுழ் நெடுநல யானை மன்னனிற கடித்து சென்றா
தொடாநதடு முதலை கொல்லா திட்டது தொழுது சொன்னா.

(இ - ள்.) வளைந்து பாயும் வெள்ளிய அலைகளையுடைய நீர் நிரம்பிய குளத்தில் அக்களவனைப்போட்டார்கள். முப்பொருந்திய வாலையுடைய முதலை அவனைத்தலைமேற் சுமந்து தூக்கிச்சென்று மறைக்கறையில் விடவும், மதஞ் சொரியும் பெரிய பட்டத்து யானையையுடைய மன்னன்பால் விரைந்துசென்று கொல்லத்தக்க முதலை கொல்லாது விடுத்ததை வணங்கிச்சொன்னார்கள்.

என்னைகொ லிதுமற நென்னு விருநதன னரசன் மீண்டு
மன்னவற கொணாதி ரெனனக கொணாநதன ரவனை நோக்கி
மின்னுபிரத தனைய கூவா னொறித்துயிர வீழ்த்து மென்றான
சொன்னது புரிந்தா ரிறறுத தெறித்தத்த துளங்கு கூவாள்.

(இ - ள்.) அரசன் இஃதென்ன காரணமென்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தான். மீண்டும் அக்களவனைப்பிடித்துவருகவெனக் கட்டளையிட அப்படியழைத்து வந்தார்கள். அவனைப்பாத்து மின்னல கக்குவதுபோன்ற கூரிய வாட்படையால் வீசிக்கொல்லுகவெனக் கட்டளையிட்டான். ஏவலாட்கள மன்னன சொல்லிய வகையே செய்தார்கள், பிரகாச மிகுந்த கூரிய அவவாளாயுதம் இரு துண்டாயத்தெறித்தது. ஏ - று. (௩௩௫)

அதிசய மெய்தி யோராவையுறு மனத்த னாகி
மதிமுறை மரபி னொக்கு மமைச்சரை வருதி றெனன
விதிமுறை தெரிந்தா ரொன்றும விளங்கல ராகி மீண்டார்
கதிராமணி கழற்கால் வேந்தன் கடிமதிற் கோயில புகுகான்.

(இ - ன்) ஆச்சரியமெய்தி, தீராச்சகதேகமூற்ற மனமுடையவனாய், விவேக முறையின் தன்மையால் சிரந்த மந்திரிகளை வரக்கடவீர்^௧ என, நான்மார்க்கமுணர்ந்த அவ்வமைச்சர்கள் ஒன்று முணராது சென்றார்கள். ஒளி தங்கிய நவமணிகள் பதித்த வீரகண்டாமணி யணிந்த ஆம்மன்னவன் காவல் தங்கிய மதில் சூழ்ந்த தனது அரண்மனைக்குச் சென்றான். ஏ - மு. ()

காரகத திவனை யாக்கிச் சென்றவன் கதிர்முத் தேந்தும்
வாரக முகின்மென் கொங்கை மயிலியற் குயின்மென் சொல்லான்
சூரதை வினவச் சொற்றா னுங்கவ யெரே லென்றப
பாரகம் புரக்கு மன்னற கின்னணம் பகர்வ தானா.

(இ - ன்.) அரசன், இத்திருடனைக் [காரகம்] இருட்டரையிலிட்டுப்போய், ஒளி தங்கிய முத்துகளமைந்த கச்சினுள்ளையிருக்கும் கோங்கும்புபோன்ற மெல்லிய தனங்களையும் மயிலபோலுஞ் சாயலையும் குயில்போலும் மழலைச் சொல்லையுமுடைய தன் மனைவியாகிய தெய்வப்பெண்போல்வான், இதுனைக் கேட்கும்படி தெரிவித்தான். அவள, வருந்தற்கவென்று உலக்கினை யாளும் அவ் வரசனுக்கு இப்படிச் சொல்லுகின்றான். ஏ - மு. (ருஅ)

காலமுன் றுணரத் தக்க கிள்ளைநங் கரத்த நாகப்
பாலமையுடைய ராகிப் படருறப் படுவ தென்னே
யாலுறு கவிகை வேந்தே யதுகொணாந தளிப்ப னென்னுக்
கோலவளை கொணாநதாள வேந்த னினையன கூற லுற்றான்.

(இ - ன்.) முக்காலச்செய்திகளையும் அறிந்து சொல்லத்தக்க கிளிப்பிள்ளை நமமிடத்திருக்கவும், அறியாமைதனமை யுடையவராய வருந் துவதேதிக்கு ? அசைகின்ற வெண்கொற்றக் குடையை யுடைய அரசனே! அதை யெடுத்துக் கொணர்ந்து தருகின்றேனென்று அழகிய வளையணிந்த அவனையேவி அககிளியைக் கொண்டுவந்தான். மன்னவன இப்படிச் சொல்லுகின்றான். ஏ - மு. ()

கிள்ளையே சுதமே முன்னங் கேழ்கிளர் தவத்தா லெய்தும்
பிள்ளையே மகவான் றேவி யெமமுழைப பெருங்கற பாய
வள்ளைவார குழைக்கு நலக வந்தனை மரபி னோந்திக்
காவன தியறகை சொல்லா யென்றன கழற்கால் வேந்தன்.

(இ - ன்) கிளிப்பிள்ளையே! அஞ்சுகமே! பூவத்தில் பெரியவைராகியத் தாலாகிய மிகக் தவத்தினுற் கிடைத்த புதலவனே! இந் திரன்மனைவியாகிய இரத்திராணி, எமமிடத்துள்ள மேம்பட்ட கற்புநிலைமையையுடைய வள்ளைக் கொடிபோலும் செடிய காதுகள் வாயந்த எனமனைவிகளுக் கொடுக்கவந்தனை. இத்திருடன் நிலைமையை முறைப்படி யுணர்ந்து சொல்லவேண்டுமென்று, வீரகமூலணிந்த பாதங்களையுடைய அவ்வரசன் கேட்டான். ஏ - மு. (ருசு௦)

ஆயது பகர்வே னைய கேட்டியென் றரசற போற்றிப்
பொயெழு கொடிகோட் டிஞ்சிக குயபுர நகரத் துள்ள
நாயக வணிக னென்னும் விட்கமப னயநது பெற்ற
சேயிவ னெடுத்த நாமஞ் சித்திர பாணு வென்பான்.

(இ - ள்) ஐயனே! கேட்பாயாக, இவன் தன்மையைச் சொல்லுகின்றே
 நென்று அரசனைப்புகழ்ந்தது அகநிலி சொல்லுகின்றது. ஓங்கிவளர்க்கத் தொடி
 சனையுடைய சுகரங்கள் தங்கிய மதில் சூழ்ந்த குயபுரமெனும் நகரத்திலிருக்கும்
 வைசியரிற் நலிமைபெற்ற விட்கம்பெனன்பவன் அரிதாகப்பெற்ற, புத்திரனா
 கிய இவன் பெற்றபெயா சித்திரபானு வென்டார்கள். எ - று. (௩௪௪)

கள்வன வன்றி யொன்றுங் கருதல னகர மெல்லா
 மொளளொரி மடுக்கு மன்றே ருளபுகுந தொதுககப் பட்ட
 வெளளிடை நின்று கொண்டு வேசையாக குதவும் வெய்யோன்
 றள்ளரும பாவ மெல்லார் தகைபடு சாலே யானான்.

(இ - ள்.) திருவினவேயல்லாது மற்றொன்றும் எண்ணமாட்டான். அந்
 நகர்முழுவதும் ஒளிமிகுந்த தீ யூட்டுவான். அநகரிலுள்ளா வீடுகளிற் புகுந்து
 தியானது எரிகாமல ஒதுகப்பட்ட வெளியிடத்தில் அகப்படுகின்ற பொருள்
 களை யெடுத்துக்கொண்டு வேசையருகருக கொடுகருக கொடியோன். பலரா
 லுந தள்ளிவிடப்பட்ட பாவங்களுையெல்லாம் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒருசாலை
 போன்றவனானான். எ - று. (௩௪௫)

நாட்டக மகர மறறை நகரமென் நிவற்றைச சூழ்ந்து
 மூட்டெரி மடுதத லோடு முடிவுற முடிந்த கறறு
 பாட்டளி யலங்க லோதிப பாபபனி மறையோர் பாலர்
 வீட்டெரி வளைத்துக் கொல்ல விளிந்தவர்க் கிலக்க முண்டோ.

(இ - ள்.) நாகென், [அகரம்] அநதணருறைவிடம், நகரங்கென்னும்
 இவற்றைச் சூழ மூட்டிய நெருப்பிறை கொளுத்திய வுடனே உயிர நீங்கியிற்
 நத கன்றையுடைய பசுக்களும், பாட்டுப் பாடும் வண்டிகணிகைநத மலாமாலை
 சூடிய கூந்தலையுடைய வேதியமாதரும், வேதியாகளும், சிறுர்களுமாக, வீடு
 களில் தீப்பற்றிக்கொண்டு கொன்றதனால் இறந்தோர்களுக்கு எல்லையுண்டோ.

புன்னிலைப் பவத்துக் கெல்லாந தானொரு பொறைய னாகி
 யிநிலை நடக்குங் காலைப் புயங்கமென நெடுதத மாட
 நன்னகாக கடுநதீ மாட்ட நகாபபுறந துறந்து போக்கும
 பன்னிரை கவர்ந்து போனா னருநெறிப பட்ட கானம்.

(இ - ள்.) இழிதகையினவாகிய எல்லாப் பாவங்களுக்கும் தானே ஒருகமை
 யரனாய், இப்படி நடக்கையில், உயர்ந்த மாளிகைகளைப்புகுடைய புயங்கமென்
 னும் நகரத்தைக் கொடிய தீக்கொளுத்த நகாப்பறத்திலே வெளிப்படுத்தி
 யோட்டிய பல பசுமரத்தைகளை யபகரித்துக்கொண்டு கொடிய வழியையுடைய
 காட்டினுள்ளே சென்றான். எ - று. (௩௪௬)

மேக்குயாந தெடுதத சாரன மிடைவனத் தடவிக் கானத்
 தாக்குலந துறந்து சென்று னரனச லேச னமபொற்
 தேக்குயர் கோயில் வாயிற சேறலுஞ் சிளையாக் குற்றி
 தாக்கலுங் கிடப்ப வீது சங்கரற கென்று போனான்.

(இ - ள்.) மேற்றிசையாக மிகவுயர்ந்தோங்கிய மலைச்சாரலுள்ள நெருங்
 கிய கடுங்காட்டில் அப்பசுமரத்தைகளை யோட்டிக்கொண்டு சென்றான். ஆங்கெ
 ழுந்தருளியிருக்கும் அசுலேசனானென்னுஞ் சிவபெருமானுடைய பாக்குமரங்க

நாய்ந்த அழகிய பொன்மயமான திருக்கோயிற் கோபுரவாயிலிற் சேர்ந்தவுட்
னே, ஒருசினைப்பசு அவஞன் ஒருகட்டை தடுத்தவுடன் கீழேவிழுந்துவிட,
இப்பசு சிவபெருமானுக்கென்று சொல்லிட்டுப்போனான். எ - று. (௩௪௫)

பாலநேத் திரத்தா நென்றை பணிவிடைக் குளரர யுள்ளோர்
காலேவந் தெடுத்தா ராகின் காலபந்த துவனா யத்தா
லேலவே பொதிரது காணு யொழித்தன ரிதற்குப் பின்னர்ச
சூலமு மெழுதி விட்டா ரீன்றதச சுரபிக காரா.

(இ - ள்.) நெற்றிகண்ணையுடைய எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானு
டைய பணிவிடைக்குரிய அடியவாகளா யுள்ளவாகன், காலைப்பொழுதில்
வந்த அப்பசுவைத் தூக்கினார்கள். அப்பசுவின் காலப்பற்றித்துவைத்துக்கட்டு
மருந்தாற்பொருதும்படிக்கட்டி, அதன்காலிலுள்ள நோயையகற்றினார்கள்.
அதன்பின்னா, பசவுக்குச் சூலக்குறியிட்டார்கள். அப்பசு சின்னாவிட காராம்
பசுவைப்பெற்றது. எ - று. (௩௪௬)

அன்றள வுமையோர் பாகத தாற்கபி டேக மாக
வின்று காறமுத மீந்த தாதலா விவன்செய் பாவக்
குனறெரி பட்ட பஞ்சிற றெனையது குவவுத தோளாய்
மன்றலஞ சடையோன் றனமை யாவரே வகுக்க வல்லா.

(இ - ள்.) அன்று முதலாக இன்றும்பட்டோ, உமாதேவியை ஒரு பாகத்தி
லுடைய அசுலேசுவரப்பெருமானுக்குத் திருமஞ்சனத்திற்குரிய பால கொடுத்து
வந்தபடியால், இச்சித்திரபாணசெய்த பாவமாகிய மலைகளைல்லாம், தீப்பொறி
பட்ட பஞ்சமூட்டைபோலழிந்தது. குவிந்த தோளையுடைய அரசனே! மணம்
வீசும் அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானுடைய தன்மையை எவாதாம்
வகுத்துச்சொல்ல வல்லவோ? எ - று. (௩௪௭)

வாளெடுத்த தெறிந்திட் டாலு மழுவினாற் பிளந்திட் டாலும்
கோளரா வெயிற்றுச சிங்க திறநின கொளுத்திட் டாலு
மாளெரி கிடத்தி னாலு முரீதிரைக் கயத்திட் டாலுந
தாளர வணிந்தோன றந்த வரத்தினாற் சாத மீரந்தான்.

(இ - ள்.) திருவடியிற் சர்ப்பகங்கணமணிந்த சிவபெருமானளித்த வரத்
தினால், இவன் வாட்படையால் வெட்டினாலும், கொல்லத்தக்க பாம்புகளின்
வீஷத்தையூட்டி மூட்டினாலும், பெரு நெருப்பிலிட்டாலும், முரிந்துபோகும்
அலைகளையுடைய நீரில் வீழ்த்தினாலும் இறத்தலினின்றும் நீங்கினவன்.
(இவற்றாலெல்லாம் இவனுக்கு மரணமில்லை) எ - று. (௩௪௮)

உடைதிரை நெடுநீர் வையத தினனல் நுகர்ந்த பின்னாக்
கடைமுறை கயிலை வாழ்ந்து கதிபெற்ற குரிய னான
படாசடைப பரமநீந்த பாறபசு வுரோம மொன்றிற்
கிடைபடு பிரம கற்ப மாயிர மிகந்து வாழ்வார்.

(இ - ள்.) மறிகின்ற அலைகளையுடைய கடல்குழந்த நிலவுகத்தில் இனிய
போகங்களை நுகாந்தபின்னா, தேகாந்தத்திற்போயக் கைலாயபதவியில் வாழ்ந்
திருந்து முத்தியின்பத்தை அடைதற்கு உரியவனான். ஆனபடியால், படாந்த
சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குத் தானம்புரிந்த பாறபசுவின் உடலிலுள்ள
உரோம மொவ்வொன்றுக்கும் மத்தியாயுள்ள பிரமகற்பங்கள் ஆயிரஞ் செல்
லும்படி வாழ்வார்கள். எ - று. (௩௪௯)

ஆகையா ஸ்வனை நன்னுற கொலலுவ தந்து முக்க
ணைகளு யகனுக் குள்ள மிரங்குறுந் தகைய னுன
னீகவ லொழிதி யன்னேன் வேண்டுறு நிதிய மீநது
போகென விடுத்தி யென்று புகன்றதப் புண்ப்பூங் கிள்ளை.

(இ - ன்.) ஆனபடியால், இத்திருடனை உன்னுற் கொலைசெய்தல் அரிய
தாம். இவனோ திரிநேத்திரங்களைபுடைய ஏகநாயகனாகிய சிவபெருமானுக்கு
மனமுருகும் அன்புடையவனாயினான். இனி நீ யிதற்காகததுயரொழிந்துவிடு.
அத்திருடன் இசைக்கின்ற திரவியத்தை அப்படியே கொடுத்து, நீ விருப்பின்படி
செல்லுகவென விடைதரதனுப்பிவிடு என்று, பசு நிறமும் அழகுநடனகிய
அக்கினிப்பிள்ளை சொல்லியது. எ - று. (௩௫௦)

அடுகின மொழிநது நெருசத ததிசய மடைந்தான் மன்னன்
விடுதிரென் றவனைக் கொண்டு விளங்குகொளி மடங்க லேறதும்
படுமணி யாசனத்தி னிருத தினன் பணிநதான் பல்கா
னெடுமுடி மகுட வேந்த னிதிக்குவை பஸவு நோநதான்.

(இ - ன்.) அக்கினியின் வாராதையால், அக்கள்வினாக கொல்லும்படி
கொண்டிருந்த கோபநீங்கி, அரசன் தன் மனதில ஆச்சரியமெய்தி அவனை
விடக்கடவீரென்று காவலாடகருக்குணாததி, அவனை யழைத்துப்போய, சிர
மிசை நெடிய கிரீடமணிந்த அம்மன்னவன், பிரகாசிக்கும் ஒளியையுடைய
சிவங்கங்கள் சுமக்கும் இரத்தினபீடத்தில இருக்கச்செய்து பலமுறை பணிநது
பலவிதமான திரவியங்களைபுற கொடுத்தான். எ - று. (௩௫௧)

எந்துறு குடுமி மாடத திருக்கையு மினிது நலகி
மாநதளி ரணைய மேனி மகளிரால வகுவை முற்ற
வேய்நதன யாவு மீநதா னிததலை நெடுநாள் வைகப்
போநதன்ன கயிலை வாழ்நது சேவடி புகுநதா னனறே.

(இ - ன்.) மிக வுயாவாகிய சிவரத்தையுடைய தன் அரண்மனையில்
அக்களவணிநுப்பதற்கு இனிதாக இருப்பிடமுங்கொடுத்து, மாநதளிப்போன்ற
மேனிவாய்ந்த மனகையரால் விவாகமும் முடிவுறுமபடி அவவிவாகோபகரணங்
களெல்லாவற்றையுந் கொடுத்தான். இப்படி வெகு காலம் வாழ்ந்திருந்து திருக்
கையுடைய மனதையடைந்து பலகாலம் வசித்து, சிவபெருமானுடைய சிறந்த
திருவடி நீழலிற் கலந்தான். எ - று. (௩௫௨)

தேகருயர் வனத்தின் வீழ்நத பசுவிது சிவனுக் கென்று
போககினு னிதுபெற றுனேற் புரிசடைப் புனிதற கென்னு
வாக்கினுன் மனததாற் செய்யுஞ் செய்கையால் வணங்கப பெற்றோர்
கோக்கொணாந தளிப்போர தன்மை யெமமனோர் கூற்ற பாரறோ.

(இ - ன்.) தேக்கமரங்கள் உயர்ந்தோனாகிய காட்டிலே, குற்றியால் தடை
செய்யப்பட்டு விழுந்ததுவிட்ட இப்பசு, சிவபெருமானுக்கென்று விட்டு விட்டு
வந்தவன், இத்தகைய சிறந்த பதவியைப் பெறுவானாயின், முறுக்கிய சடை
பையுடைய சிவபெருமானுக்கென்று வாககாலம் மனத்தாலும் செய்யத்தக்க
தொழில்களாலும் பணிப்பெற்றவர்களாய், ஒரு பசுவை விலைக்கு வாங்கிவந்து
தானு செய்வோரடையும் பதவி என்னையொத்தோர் கூறுநதகமையதோ?

மழலையங் குதலைக் கிள்ளை மதிமதி மாணென் றோதுங்
கழலுடை யரசற் கோதுங் காசையொன் நின்னு முண்டாற்
குழலியம் புலிமென் கண்ணி யரனுளங் குளிப்பப் தாரு
மிழைசடை மூனிவர் கேண்மி னென்றெடுத்தி திசைப்ப தானான்.

(இ - ன்.) நிரம்பாத அழகிய மலைச்சொல்லையுடைய அக்கிளிப்பிள்ளை
மதிமாணெனும் பெயருள்ள வீரகண்டாமணி தரித்த அம்மன்னனுக்குச்சொல்லு
கின்ற சரித்திரம் மற்றொன்றுள்ளது. இளஞ் சந்திரனைச் சிரோமாலையாக
வணிந்த சிவபெருமான் திருவுள்ளங்களித்தற்கேதுவாகிய கலத்தலமைந்த
சடையையுடைய மூனிவர்களே! கேளுங்களென்று குதமூனிவர் விளக்கிச்
சொல்லுகின்றனர். எ - று.

(௩௫௪)

தொலைநான் முளரி பூத்த முகிலெனுந் துளவு மாயோ
னலலக னெடுமார பததி னுயிழை யலங்க லோதி
யெவ்வளை முளரி யேந்த விருந்தன விருந்த ஞான்று
வல்லெழு முகின்மென கொங்கைப் புலோமசை யாங்கு வந்தான்.

(இ - ன்.) அனறலாந்த தாமரைமலர்களபூத்த மேகமென்று சொல்லுகின்ற
துளவுமலை தரித்த திருமாலின் ஒளி தங்கிய அகன்ற மார்பில் வசிக்கும்
திருந்திய ஆபரணங்களைமலாமலையையணிந்தகூந்தலையுடைய திருமகள்,
ஆதிகாலத்தில் ஒளி யமைந்த தாமரை மலாப்பீடத்தில் வீற்றிருந்த காலத்தில்,
குதாடுகருவிபோன்றும விளங்கும் மெல்லிய தனங்களை யுடைய இரத்திராணி
அங்கேவந்தன். எ - று.

(௩௫௫)

வந்தனள குலிச வேந்த னுயிழை வணக்கம் பொங்கித்
தந்தன ளவளை நோக்கித் தாமரைத் தவிசின மேலான
சிறந்தனை யெதுமற றெனனால் வேண்டுவ செப்பு கென்றார்
சுந்தரி நின்மைக கிள்ளை தருகெனத் தொழுது சொன்னார்.

(இ - ன்.) வச்சிராயுதமேந்திய இரத்திரன் மனைவி திருமகளுக்கு நமஸ்கரித்
தனா. தாமரைமலாப்பீடத்திலுள்ள திருமகன் இரத்திரானியை நோக்கி உன
கருத்து யாது? உனக்கு வேண்டியவற்றைச் சொல்லுகவென வினாவினன்.
அந்நேககேட்ட இரத்திராணி உன கையிலுள்ள கிளிப்பிள்ளையைத் தருகவென
வணங்கிச்சொல்லினன். எ - று.

(௩௫௬)

ஆயவ ஞரைத்த லோடு மம்புயத் தணங்கு நோக்கி
நீயிது கோடி யென்னாக கொடுத்தன னெடுவேற றுனைச
சேயரித் தடங்க ணலலாள் வாங்கினள சிறப்பு மிககாண்
மாயவன் றேவி தனமை மகிழ்ந்தொரு மருங்கு நினளுள்.

(இ - ன்.) அவ்விரத்திராணி யிப்படிச்சொன்னவுடனே, திருமகன் அவளைப்
பார்த்து, நீ யிதனைப்பெறுகவென்று கொடுத்தனன். நெடிய வேலாயுதம்
போலச் செவ்வரிப்படாது பரந்த விழிகளையுடைய இரத்திராணி அக்கிளிப்
பிள்ளையைப்பெற்றுக்கொண்டு, அழகின் மேம்பட்டவளாகிய இலகருமியின்
இயற்கையை யெண்ணி யிதயங்களித்து ஒரு புறத்தில் நின்றுருந்தான், எ - று.

நிறபுழி யழலவாய் கக்கு நேமியோ னமது நாடு
பொறபுறப் புனைதி ரென்னக் கணத்தறிற் புகல நோக்கி
யறபுரை யலங்க லோதித் தாமரை யகத்து வாழும்
கற்பினா வினவிக் கேட்பக் கரியவன் புகல்வ தானான்.

(இ. எ.) அப்படி நிற்கையில், தீபபொறிகளைச் சிறதும் வாயையுடைய சக்கராயுதநாங்கிய திருமால், நமது வைகுந்த நாட்டை அழகுறுமபடி அலங் காரஞ்செய்கவெனத் தமது கணத்தோடுகருக கட்டளையிட, அதனைக்கண்டு, இருள்போலுங் கூந்தலைப்பெற்றுச் செந்தாமரைமலரில் வாழ்ந்துள்ள கற்பினை யுடைய திருமகள், யாது காரணத்திற்கென வினவ, கருநிறமெய்திய திருமால் கூறுகின்றார். எ - று.

(ருருஅ)

கிளிபுரை குதலைச் செவ்வாப்க் கோல்வளை கேட்டி. யென்னுத
துளவணி யிறைவன் சொல்லுஞ் சுபாரிச மென்னு நாட்டிற்
றளமல ரகழி சூழ்ந்த சருவரி யென்னு மவலு
ருளனொரு மறைவ லாளன கபிலனென றுரைக்கப் பெற்றான்.

(இ - எ.) கிளிபோலும் மழலைச்சொல்லையுடைய சிவந்த வாயையும், அழகிய வளையையும் பொருந்தியவளே! கேனென்று துளவமலை தரித்த திருமால் கூறுகின்றனா. சுபாரிசமெனும் ஒரு நாட்டிலே இத்தக்கையுடைய மலர்கள் விரிந்துள்ள அகழியாற சூழப்பெற்ற சருவரியெனஞ் சிறப்புற்ற நகரத்தில், கபிலனெனும் பெயரெய்திய அந்நகரெருவனுள்ளன். எ - று.

அல்லினும் பகலுங் களவான் பாழ்வயி றோம்பு மன்னுன்
வலலைவல லிருளிற் சென்றோ மறையவன சுரபி வவவி
யிலலகம பிணிததுக கொண்டா னிறந்தன சிலநாட் பின்ன [ன்.
ரொல்லையொற றுணாநது வந்தா ரொளித்தனன கபில னென்போ

(இ - எ.) இரவிலும் பகலிலும் திருபெவனாய் பாழ்வயிறறை ளளாத்தி வரும் அவன, அதிசிக்கிறத்தில் நரோத்திரியிற்சென்று ஓரநகணை பசுவை யபகரித்துக்கொண்டுவந்து தன் வீட்டிலே கட்டிக்கொண்டான். இப்படிச் சில தினங்கள் சென்றன. அதன் பின்னா, உளவு தெரிந்து அதிசிக்கிறதில் தேடிக்கொண்டுவந்தார்கள். அதனைத்தெரிந்த கபிலனெனலுங் களவன் அந்நபசுவை மறைத்துவிட்டான். எ - று.

(ருரு0)

கன்றொடு சுரபி நீக்கிக் கண்ணுதற பெருமா னன்பி
னின்றவோர மறையோன றனபா னிறுத்தின னிறுத்த லோடு
மன்றுடைத தீமபா லெனபா லாககுதி யெனன வன்னு
னனறெனப் புரிந்தான பிறறை நாட்படு நடுநாட் கங்குல்.

(இ - எ.) கன்றையும் பசுவையும் அப்படிப்படுத்தி, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய மெய்யனபு நிலையிலிருந்த மற்றோர் அந்நண னிடத்திற் சோததான். அப்படிச்சோததபோதே, நாடோறுங் கறக்கின்ற இனிமையான பாலை எனபாலனுப்பிவிடுகவெனக்கூற, அவ்வந்நணன் நன் றென்று அப்படியே செய்துவந்தான். சில நாட்களுக்குப்பின், ஒரு நாள் நரோத்திரியில். எ - று.

(ருருக)

பொழிதரு தீமபா லாவும் புனிற்றினங் கன்று மாயேர்
வழிபட விருளிற் செலவான டுனனரின் மறித்து வவனி
முழவடு திரடோவ பறறி விசித்தனா முழவரு பைமபொற்
கழலுடை யரசன் றனமுன விடுத்தனா கபிலன் றனை.

(இ - ள்.) சொரிகின்ற இனிய பாலைபுடைய பசுவும், மிக்க இளங்கன்று மாக ஒட்டிக்கொண்டு ஓர் வழியில் இருட்காலத்திலே செல்லுங் கபிலனை, நகரக் காவலாகத் தடுத்து அப்பசுவையுங் கன்றையும் பற்றிக்கொண்டு, திரட்சியினால் மதளத்தையும் வெவ்வுததகக் அவனிரு தோள்களையுஞ் சோத்துப்பிணித்து, பசும்பொனனாற் சமைக்கப்பட்டு ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த மன்னவன் முன்னே விடுத்தாராக. எ - று. (௩௬௨)

வேதகோத் திரத்தி னுள்ளோர் கள்வரேல் விளிந்த லாகா
தீதென வுணர்ந்து கணக ளிரண்டையுந் தீர் வாங்கிப்
போதர விடுத்தா னந்த மறையவன் பொறுத்த லாற்றான்
மாதுய ருழந்து தன்ன நாருயிர் மாயத்துக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) அந்தணாகுலத்துதித்தவர்கள் திருவொர்களாகில், அவர்களைக் கொல்லலாகாது அது தீதென்றறிந்து, மன்னவன் அக்கபிலன் விழிகளிரண் டினையும் அடியோடு பறித்தும் போகும்படி விடுத்தான். அக்கபிலன் அவவேதனை சகிக்க வியலாதவனாய் பெருந்தயரெய்தித் தன்னுயிரைப் போக்கிக்கொண்டான். எ - று. (௩௬௩)

மறையவ னவனுக் கென்ன மாசணந தலைவா முக்க
ணிறையவ னருளிற் செம்பொ னெரிமணி மானங் கொண்டு
முறையறிந் தெதிரச் சென்றா ராங்கவன் முளரி நலலாய்
பொறைபடும புரிசை நமஸூர் நகரொடும போவ னென்றான்.

(இ - ள்.) வேதியனாகிய அக்கபிலனைக் கொண்டிபோதற்காக, சிறந்த சிவகணத்தலைவர்கள், திரிநேத்திரங்களைபுடைய சிவபெருமான திருவருளால், செய்பொனனாற் செயது ஒளிவிடும் இரத்தினங்கள் பறித்த விமானத்தைக் கொணர்ந்து, அவனது புண்ணிய முறைமையைத்தெரிந்து எதிர கொள்ளப் போனார்கள். கமலாசனையே ! அக்கபிலன் விமானமூர்தி சிறு மலைபோன்ற உயர்வோடு கூடிய மதிலொழுக நமது ஒப்பிலலாத வைகுந்த நகரத்தின் வழியே செல்வானென்று சொல்லினா. எ - று. (௩௬௪)

ஆதலா லுலக மெல்லாம புதுக்குவா னமைந்தே மம்பொற்
பேதைநீ யிவனாற் செய்த புண்ணியப் பெருமை கேட்பி
னோதுந் கயிலைப் பெம்மா னடியருக கொருநா ளீர்தான்
சீதநுண டிவலைத் தீம்பா லாதலாற் கயிலை செல்வான.

(இ - ள்.) ஆதலினாலே, நமது நகர முழுவதும் அழகு செய்யத்தொடங்கினோம். அழகிய பொன்னென்னும் பெயருடையாளே ! இவனாற் செய்யப் பட்ட சிவபுண்ணியத்தின் சிறப்பைக்கேட்பதானாற் சொல்கின்றோம். கைலாய நாதராகிய சிவபெருமான அடியொருவருக்கு ஒரு நாள் அப்பசுவின் இனிய பாலில் குளிராசத்தங்கிய மிக நுண்ணிய ஒரு துளி கொடுத்தான். ஆதலால் கைலாயத்திற்குச்செல்கின்றான். எ - று. (௩௬௫)

என்றெடுத தியம்பி விட்டா னிருந்துழா யலங்கன் மாயோன்
னெடுத தனைய கொங்கை யதிசயங் கொண்டா ளென்ன
மென்றுணைச் சிறைய கிள்ளை வேந்தனுக் குரைப்ப வேந்தன்
றன்றுணைத் தடந்தோள விமமா வரனருட் டனையி னின்றான்.

(இ. ள்.) என்நிவ்வகையாகப் பெரிய துளவமாலையணிந்த திருடால் எடுத்துச் சொல்லினர். உயர்ந்து வளராத மலைபோன்ற குச்சுக்களையுடைய திருமகள் வியப்பெய்தினுளென்று, மிருதுவாகிய இரு சிறகுளுடைய அக்கிளிப்பிள்ளை மன்னவனுக்குக்கூற, அது கேட்ட மன்னவன் தன்பரந்த இரு தோள்களும் பூரித்து, சிவபெருமான் திருவருளென்னும் வரம்பிலிருந்தான். எ - று. (நசுக)

ஈதல தெடுத்திக் காடமெ புண்ணிய மினமொன் றுண்டாற
நீதறு மச்ச மென்னுந தெண்புனற் றிருநா டநநாட்
டோதுவெண் கலிகை வேந்தன் சுமதியென றுளனவ வேந்தன்
பாதக மொழியப பெற்ற வதிரத னென்னும பாலன்.

(இ. ள்.) ஈதன்றியும், எதெதுச்சொல்லவேண்டிய சிவபுண்ணிய சரிதம் மற்றென்றுள்ளது. குற்றமற்ற தெளிந்த நீர்வளராதகிய மச்சமென்னுஞ் சிறந்த நாடொன்றுண்டு. அந்நாட்டிலே சந்திவட்டக்குடைபையுடைய சுமதியென்று சொல்லப்பட்ட பெயர் பெற்ற ஒரு மன்னவனுண்டு. அம்மன்னவனுடைய பாதகமகல்பெற்ற அதிரதனென்றும் புத்திரன், எ - று. (நசுக)

கேகயத தரசு நீன்ற கிளிபுரை ருதலைச செவவாய்த்
தோகையை வதுவை முரறியின்னலந துயக்கு நாளி
னேகிமுற போன சென்மந திடைபபடு மியற்கை யெல்லாஞ்
சேகரத தெரியப பெற்றான சிவனடி சிந்தை செயதான்.

(இ. ள்.) கேகயதேயத்து மன்னவனின் கிளிபோலும் மழலைச்சொல்லை கூறும் செவவிய வாயையுடைய பெண்ணை விவாகஞ்செய்து, இன்பமடைபவீதது வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும்காலத்தில், கழிந்துபோன பண்டையசுன்னத்தில் நிகழ்ந்த செய்திகளையெல்லாம் தவறுதல நீங்கத்தெரியப்பெற்றவரைய, சிவபெருமானுடைய திருவடியைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தான். எ - று. (1)

வெள்ளிடை யவனைத் தாழ வேண்டுறு மனதந் னாகிக்
களவிடு தொடையன் மாபன றந்தையைக் கலிநது கேட்க
வுள்விடை நெகிழ்ந்த சிந்தை யாங்கவ னுவப்பக கூவாய்ப்
புள்ளிடு புலரி செய்யுங் குறைமுடித் தெழுநது போனான்.

(இ. ள்.) தாவளம்மான இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானை வணங்கித் தவஞ்செய்யுக கருத்தெய்தியவனாகி, தேன சிந்தை மலாமலை தரித்த மாபினனாகிய தன் பிதாவை மனங்ககிந்து உத்தரவு கேட்க, அதனைக்கேட்ட சுமதியென்னும் அவன் பிதா மனமுருகிய நிலையையுடையவரைய மகிழ்ந்து விடைதர, கூரிய வாயையுடைய பற்கைகளாலிக்கும் காலப்பொழுதல், செய்யவேண்டிய நித்தியானுஷ்டானங்களை முடித்துப் புறப்பட்டுச் சென்றான். எ - று. (நசுக)

அவனுடை நகர நாபப ணீசகர மடைநது புக்குச
சிவனடி தொழுது போற்றிச சிந்தைநெக கன்பு மிக்குக்
கவலொழி மனத்த னாகி நிறறலுங் கடவுட கெனன
வுவகையி னடைக்காய் நல்கும வேததன் மியைக்கண் னுற்றான்.

(இ - ள்.) அம்மனைவனுடைய நகரத்தின இடையிலுள்ள அரிச்சுவர மென்றும் திருக்கோயிலையடைந்து உள்ளே புருந்து, ஆககு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருடான் திருவடிகளை வணங்கித்திசையது யன்முருதி அன்பின் மிகுந்து துன்பகன்ற சித்தமெய்தியவனாகத் திருமுனை நின்ற பாதத்திரமே, அபடெருடானாக்கென்று மனக்களிப்போடு தாபபூவயளித்தவரும் வேததன்மியெனனுய் வெறுப்பைப்பார்த்தான். எ - று. (௬௭)

உறறவன நன்மை நோக்கி வருகவென நனைதகா நந்தக் கறறநீ மறைவ லாஸன நைவிரிந செதி, நோக்கி யிறைநீ யென்கை பறறு மதிவைக்கா வெனனக கேட்ப மறறவ னரசா கோமான மைந்தனை யறியா யாரே.

(இ - ள்.) ஆங்கெய்திய வேததன்மியின் தன்மையைப் பார்த்து, வருகவென்றதென்தான். அது கேட்ட வேதங்களைக்கற்றுணர்ந்த அவவங்கனன், கையை விரித்துக்கொண்டு எதிர வருவதுபார்த்து, இப்போது நீ யென்கை முழுவதும் உணர்வாயோ எனக்கேட்க, அவவேததன்மியெனடான மன்னவா னனவனுடைய ரைந்தனை யுணராதவா டாவா? ஒருவருமில்லா. எ - று. (௬௮)

எனநதுங் குமா' நகரா விரிசன னந்தியா ந நன்ற நவ்வெ'னனை நலையொடும பத்சிச செய்யும் புனருழிற போன செவநக கந்தியோ புதறி யெனரு னனநது சிவஹக கலலா வறிவரி தைய வெனருளா.

(இ - ள்.) என்று கூறிபவுடனே அரசகுமாரன் சிரித்து, இப்பிறப்பில் உலகத்திலுள்ளா ரெல்லாருட னன்னா னருபுணர்வார்கள். நீயெதொழில்களில் பிழை அறப செயல்களைச் செய்திருந்த பூர்வசனத்தில் அறிவாயோ சொல்லாயென வினாவின னுமனே! அச்சனத்தின் செயல்கள் சிவபெருடானாக்கெயன்றி உறையையோ உணர்ந்தரு அரியதாய்மென்றன எ - று.

என்னுடைப போன செவந தியறநைமூன்' நெறித்துக் சாடடி யுனனுளந துணரச சொல்கெ'னெனநவ'னைப்ப தானுன் பன்னுரான மறைவ னாவச குலத்திலுற பங்கிருப பாவப புன்னிலைப் புலைய நிலலிற புருந்தரும புலவு தினதென.

(இ - ள்.) என்னுடைய சந்திப்பின் நன்மையை முதலில் எடுத்துணர் த்தி உன்மன திறநெளிப்புபடி சொல்லுகின்றேனென்று அந் தன் விளம்பலாயினன். எல்லோராலு கேண்மையாகச் சொல்லப்படு மாலவேதங்களை யுணர்ந்த வாகளாகிய அந்தணா குலத்திறனோன்றிப் பாலமாகிய இதிறந்த நிலைமையையுடைய புலையாவிட்டிற புருந்து தினுதற்கரிய புலவாக்தினதென. எ - று. (௬௯)

புலேசகிவெம முலைக்கண் னுள்ளம புதைத்தரு மதுமொந் துண்டு விலைக்கொடு நீர்வாழ் சாதி பறபல வாரிப் போந்து விலைக்குற விறறுத நீங்கட புலவொடு கமந்து விறபென் றலைப்படு பவுததுக் கெல்லையாவரே சாற்ற வல்லார,

(இ - ள்.) பஞ்சமர் குலப்பெண்ணின் விருப்பநதரு தனத்திலே மனம் வைத்து, குடிததற்கரிய கள்ளை வாசனை பார்த்திக் குடித்து, வலையினால் நீர்வாழ் சாதியாகிய பலவகை மச்சங்களைப் பிடித்துக் கொணர்ந்து, விலகருக் கேட்டோர்க்கு விற்பும், கொடிதாதிய களைப்புலால் வகையுடன் சிரமிசைச்சுடநது சென்றும் விற்பேன. யானசெய்தபெரும் பாவங்கட்கு அளவு சொல்ல வல்லவர்கள் யாவா? ஒருவருமில்ர். எ - று. (௧௭௪)

அவ்வழி நடக்கு மெல்லை யானுக்கென் றடைக்காய் கொளவான வெவ்வழிக் கூலம் புக்காய் விரிசெவிச சிறுகண் யானை கவவுறப் பிணிதத் வலவி களைநதெதிர கடுகுந் கால் யெவ்வழித் தென்ன நோக்கா யோடினை யிடைவந் துற்றாய்.

(இ - ள்.) அப்படி நடந்து வருங்காலத்தில், நீ சிவபெருமானாகாகத் தாய்பூலம் வாங்கவேண்டி வருங்கியவழியாகிய கடைவீதியிற் சென்றாய். பரந்த செவிகளையும் சிறியவழிகளையுமுடைய ஓயானை, கவ்வுப்படிக்கடியிருந்த சர்க்கிலியையறுத்துக்கொண்டு எதிர்ப்பட்டு வருங்காலத்தில், எந்தவழியால் ஒடுவதென்பதைப்பாராதவனாய் ஒடி நடுவில்வந்து சேர்ந்தாய். எ - று. (௧௭௫)

எந்நையெம் பெருமாற் கெனன விலையுந் தாயநது கொளவான் வந்தனை கொணர்ந்த காசு மண்ணிடை வெருளி வீழ்ந்தாசு சிந்தனை புழுதி முறறுங் கிளைந்தனை சூரியக் காணாய் நொந்தனை துடங்கி நின்றாயநிலை நின்னை நோக்கி.

(இ - ள்.) எமது பிதாவும் எமது பெருமானாகிய சிவபெருமானாகாகத் தாய்பூலம் வாங்குமபடி கடைகருவந்த நீ கொணர்ந்த காசைநிலைசைப்போட்டுச் சிதறினாய். அந்தக் காசையிணைம எகெகு படி தெருவிலுள்ள மணமுழுவதையும் தழாவினாய்- அது கண்ணுக்குத் தோற்றவில்லை. மனநொந்துவாட்டமெய்தி யிருந்தமையால் அதற்குண்டதில் உன்னை நோக்கி. எ - று. (௧௭௬)

யாதுநீ புழுதி கிண்டி வருந்துவ தென்னை பெனன மாதொரு பாகற் கிந்த வரன்முறை வழாது மறறைந் தீதக் கடைக்காய் நலருளு செய்வினை மாயி னினறேன போதிது முடங்கப் பெறறே நென்செயல் புரிவ் நெனறாய்.

(இ - ள்.) நீ தெருப்புழுதியைக்கிண்டிக்கொண்டு வருந்துதற்கெனன காரணம்? என வினவ, உமாபிராட்டியாரை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமானாகருக் கொடுத்திவந்த நியதிதவறாத வகையாகக் குற்றமற்ற தாய்பூலமளித்து வருகின்ற திருத்தொண்டி நியற்கையிலிருந்தேன, இன்றையதினத்தில் அதுதடைபுறப்பெற்றேன். இனிவிதற்கு யாது செயல் புரிவேனென்றாய். எ - று. (௧௭௭)

என்னலும் போகமா நின்ற காசுந் திடுவ் நெனனைத் தொன்னிலம் புரக்கு மன்னர் மரபிடைத் தோன்றச் செய்துன் முனனவ் வருளுந் கொல்லோ வென்றவென் முகத்தை நோக்கி யன்னது புரிவ் தெருந்தை கரிதல வென்ன லோமும்.

(இ - ள்.) என்று சொன்ன மாததிரமே, நீ வீழ்த்திவிட்ட காசைத்தருகின்றேன. உனது கடவுள் என்னைப்பழமையாகிய உலகத்தைக்காகரும் மன்னவர் மரபிற் பிறக்கச்செய்து அதுகிரகிப்பாரோ? எனக் கேட்ட என்னுடைய முகத்தைப்பார்த்து, அப்படிச் செய்வது எமது தத்தையாகிய சிவபெருமானாகரு அரிதானகாரியமல்ல என்று நீ சொல்லியவுடனே, எ - று. (௧௭௮)

யானுடைப் புலேச்சி நின்ற ளிருநகனி யாடி யின்னோன்
மோனுடைக் குலத்துட் டோன்ற யானுமக குலத்து ளின்னோன்
ருனுடைப் பாரி யாகச் சங்கரன் நருங்கொ லென்னுத்
தேனுடை யலங்கன மார்ப தருவது திண்ண மென்றாய்.

(இ - ள்.) நான் விரும்பிப் புலேச்சியும் மிகவும் கடகுடித்து மயக்குற்றிருந்
தான் அவள அச்சயததில் இவா மன்னவா மரபிற் பிறக்கையில் நானும் மன
னவாகுலத்து மகளாகி இவாகு மனைவியாகும் வண்ணம் சங்கரன் வரந்தரு
வாரோவெனச் சாற்ற, தேன சொரியும் மலாடாலை தரித்த மாபியினையுடைய
வனை! அப்படியே யனுக்கிரகிப்பது சத்தியமென்றாய். ஏ - று. (௬௭௯)

கிரிதனங் கனியாட் டெய்தித் தீமபுல வெடுத்து விற்துத்
தரித்தகா கனபாற் றந்து போந்தனஞ் சேரி சாரந்து
விரித்தெழு கங்குற் போது போதலும் வெகுண்டு வெம்பேய்
நரிக்குலங் கடிப்ப வாவ் துந்தன னுத் வென்றான்.

(இ - ள்.) நான்களிருவருமே ாகைத்து, களைப்பருகி வெறி யெய்திக்
சொடிய புலாலவகைகளைச் சிவபிசைத்தாங்கிவிறு, அதனற நேடிபகாசை
உனருகுகொடுத்த விட்டு, புலேச்சேரிபோய்ச் சேரந்து, அநிகரித்துத் தோன்
று இராக்கால பெய்தவு, கொடுமாகிய டேயநரித்தொகுதிகள கடிக்கப்பய
கது நான்களிருவரும் அப்பொழுதே யிறந்தோ மென்றான். ஏ - று. (௬௮௦)

ஏறுகைத் திரிபி ரானுக் கிலையமு தடைக்காய கொள்வா
னூறிய கனியி ளீந்த தாகுகொண டிலக மெல்லா
மாறெழித் தாக் செய்யுங் குலத்துவந் துதித்தே மிகநத்
பெறுபெற நிருவா நீங்காத தன்மையும் பெறப்பெற நேமால்.

(இ - ள்.) இடபத்தை வாகனமாக்கச் செலுத்தும் சிவபெருமானுக்குத் தாம்
பூலப் கொள்ளும்பொருட்டு, களகுடித்த வெறி மிகுதியாற் கொடுத்தகாசுகா
னத்தால், உலகமுழுவதையும் பக்கை நீக்கி அரசுசெய்யத்தக்க மன்னவா
மரபில் வந்து தோன்றினோம். இவ்வகைய செல்வப்பெருக்கையு மெய்தி இப்
பிறவியிலும் நான்களிருவரும் பிரியாதுள்ள தன்மையையும் பெற்றோம். ஏ - று

மழுப்படை பொறுத்த செங்கை வானவற் கினிநீ யைய
வழுத்துபே ரனபி னோடும பூரணை குரிய யாவ்
முழுத்திறத் தருதும் வாங்கி முற்றற முயற் செய்னப
பழுத்தநான் மறைபல லோனை யடிக்கடி பணிந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) மழுவாயுத்தேவதீய சிவந்த கையையுடைய சிவபெருமானுக்கு
இனி நீ பேரன்போடு செய்யும் பூசைக்குரிய உபகரணங்களைவல்லாவற்றையும்
குறைவின்றிக்கொடுப்போம். அவற்றைப்பெற்றுக்கொண்டு அச்சிவபூசைமுற்
றுப்படி செய்வாயாகவென்று, முதிர்ந்த நான்கு வேதங்களில் வல்லவனாகிய
வேததனமியெனும் அந்தணனைப் பலமுறை வணங்கி நின்றான். ஏ - று. ()

ஏழைபங் குடைய பெமமான் பூசனைக் குரிய வெல்லா
மூழமுறை புரிய வேண்டி யுளளுடைந் துருகு மன்பின்
மாழமுற் றுகனி மீண்டுத் தந்தைபால வகுத்துச் சொற்றான்
சூழ்மாணி மகுட வேந்த னுவகையிற னுளக்கங் கொண்டான்.

(இ - ள்) உமாபிராட்டியாரை ஒரு பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் பூசைக்குவேண்டிய எல்லாச்செயல்களையும் பண்டைய விதிமுறையே செய்ய வேண்டியதற்காக, மனங்கனிந்திருக்கும் அனபோடு பொன்னை மிகுதியாகக்கொடுத்துத் திருமயிப் பிதா சுமதியினிடமெய்தி விளக்கிச்சொல்லினன். நவமணிகளா சூழ்ந்த கிரீடமணிந்த சுமதி சந்தோஷத்தோடு அச்சமெய்தினான். ஏ - று.

வீழ்திரை நெடுநீர் வைபவின் வெண்ணிலாக் குழவி யூருந்
தாழ்சடை யரனுந் காய வருசனைத் தருமங் காத்து
வாழிய ரெனன நினறு மதிபொரு கவிதை வேந்த
ருழ்முறை பரவ வேனடும வளனெடு முவக்கு நாளில.

(இ - ள்) அலைகளோடும் கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகத்தில், வெள்ளிய பிறைச்சந்திரன் தவழ்கின்ற தொங்குகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய சிவபூசைபுண்ணியங்களைப் பாதுகாத்து, பெரியோர் யாவரும் ஆசிரவதிகுப்பது விளங்கி, சந்திரனைப்போன்ற வெண்கொற்றக்குடையையுடைய மன்னர்கள் தங்களுடைய பதவிப்படி அதிகரிக்கும் செலவததுடன் களித்து வாழுகாலத்தில். ஏ - று.

(௩௮௪)

விழிகளா யிரமா னந்த வெள்ளீர் குதிப்பக் கங்கை
சுழிசொளவார சடையி னொருந் தொண்டு மிவனை நோக்கி
வழிபடு மகவான் சிங்கா மணிபெறக் கொடுத்தான வாண
னொழியுநா ளளவுங் கேட்ட வழங்குமென றுரைத் துப் போனான்.

(இ - ள்) சுழிகள் பொருந்திய கங்கையையணிந்த நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குத் தொண்டு புரிந்த அதிரதனென்ற இவ்விராசகுமாரனை, சிவனடிமையுண்ட இந்திரன் தன்னுயிரை விழிகளாலும் ஆரந்த டாடப் பெள்ளப்போற் பெருகத்தரிசித்து, தன்பாடுருதாசிந்தாமணியை அவன் பெறக்கொடுத்து உன்னுடைய சுழியெல்லையும் நீ கேட்டவற்றை இம் மணிகொடுக்குமென்று சொல்லிப்போயினான். ஏ - று.

(௩௮௫)

தெய்வமா மணிசிற தித்த வளம்பேறு சிறப்பு நல்கப்
பைவரு மகுட கோடி நெடுநிலம் பரியா நினறு
மைவருங் களத்த னேவு மானமீச சிறந்து போனான்
மொய்பொழிற் கவிதை வெறழி னடைந்தனன் முழவுத் தோளான்.

(இ - ள்) மத்தளப்போலத் திரண்ட தோளையுடைய அதிரதனென்ற இராசகுமாரன், தெய்வீகத்தனம் சிறந்த அச்சந்தாமனியானது அவனெண்ணிய வளங்களுடைய தக்க சிறப்பைக்கொடுக்க, படத்தோடு கூடிய ஆயிரம் மகுடங்களுடைய அதிசேடனா சுமக்கப்பட்ட பெரிய வலகதையாண்டிருந்தவிலகத்தனம் கண்ட ததையுடைய சிவபெருமானு வித்ததெய்வவியானத்திலூர்து சிறந்தவரையச் சென்று நெருங்கிய சோலைசூழ்ந்த திருக்கைலாயகிரியிலடைந்தான். ஏ - று.

(௩௮௬)

கலவிருந்தம்.

இன்னு மோர்க்கை யீசன் திருவருண்
மன்னு தொண்டா கதிபுகு மாண்பது
பன்னு நான்மறை யீரபகா வேமெனத்
துன்ன ருந்தவச் சூது னியமபுவான.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் திருவருள் நிலைக்கப்பெற்ற அடியவர்கள் நற் கதியெய்தும் சிறப்புடைத்தான மற்றொரு சரித்திரத்தை, நான்கு வேதங்களை யோதுகின்ற மைசிராணியமுனிவர்களை! கூறுவோமென்று, பிறர்க்கு அடை தற்கரிய தவப்பொருத்திய சூதமுனிவா சொல்லுவாராயினா. ஏ - று. (ந.அ.௭)

இடப யோகியெ னுஞ்சிவ யோகிதனா
புடைப டாநதெழு கற்பகப பொன்னகா
மடலகோ ணுணமலாக கற்பந மாலிகை
யடலகொன வேந்தனைக காண்பதற கணமினான்.

(இ - ள்.) இடபயோகியென்றும் ஒருசிவயோகியானவா, பகவத்களிலெல் லாம் குளிர்ச்சிபெற்றதுவாகத் கற்பகத்தரு தங்கிய தேவலோகத்தில், அதிக இத் துக்கள பொருத்திய கற்பகமலா மாலைமையும் வெற்றியையுமுடைய இரத்திரனைக் காண நெருங்கினா. ஏ - று. (ந.அ.௮)

இவனெ திராதிடு மெல்லையி ருஞ்சினைக
கவாத டம்பனைக கற்பக மனைவ
னவணி ராநில னாகவ லீலாநாள்
குலவுத் தினடோட குமரனெ திராதனன்.

(இ - ள்.) இச்சிவயோகி சென்றதருணத்தில், பெரிய கிளைகளாற் கவரப் பட்டு வீசாலித்திருக்குங் கற்பக வீருடச சிழிவினுள்ள இரத்திரன் அங்கேயிலை. இரத்திரன் என்ற உருடசியும் வலிமையுமுடைய தோள்களைப்படைத்த அவன புத்திரன் சிவயோகியை எதிர்கொண்டான். ஏ - று. (ந.அ.௯)

சென்ற யோகி செழுமலாக சேவடி
யொன்றி வாழத்தியுளருக குருகினை
னன்று செய்வன யாவையுரு செயதுபொற
குன்றெ னுமபுயன் கோயில்கொண டெயதினான்.

(இ - ள்.) ஆகக்கொண்டிருளிய சிவயோகியின் செழித்த மலாபோன்ற செ வந்த திருவடிகளை வணங்கித் துதிசெய்து, மனங்கசிவதுருதி அப்போது செய்ய வேண்டிய உபசாரங்களை மெல்லாகு செய்து பொன் மலைபோலப் பூரித்த புயங் களையுடைய அவலித்திரன் பகன், அரண்மனையினுள்ளே யழைத்திக்கொண்டு போயினான். ஏ - று. (ந.அ.10)

சிய மெருதுரு செழுமணி யாசன
நீயு யாததிவெ ருந்தொடு மெனமொ
வாய்பு தைத்தும் ருக்குநின் றுனடோ
வாய வனநனை யறபுற நோக்கினான்.

(இ - ள்.) சிவகவகன் தான்குப செழுமைதங்கிய இரத்திரன் பீடத்தினமேல் வீற்றிருக்கச் செய்து, மிகவும் அச்சமெய்தியவராய், மிகுதுவாகிய மலாபோ லம் வாயினைப்போததிக்கொண்டு ஒருபுறத்தில் நின்றான். அவலித்திரகுமார னைச் சிவயோகி அன்புடன பார்த்தனா. ஏ - று. (ந.அ.11)

உந்து மாதவத் தின்னையு வந்தரு
டநதை யாங்கு ணெனமுனி சாற்றலும்
விநதை கேளவன் விகற்பன கயிலைவா
மெருதை பாற்புகல் காணவென நேகினான்.

(இ. ன்.) செலுத்துகின்ற பெருந்தனத்தினுற் களித்து, உன்னையின்ற தாகை எங்கிருக்கின்றாரெனச் சிவயோகி வினாவியவுடனே, வீரவட்கமியின் தலைவனாகிய விகற்பனென்பவன் திருக்கலையில் வாழ்வின்ற எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானிடத்தில் அவர் திருமேனியைத் தரிசிகும்படி போயினன். எ-று.

என்னு மாததிரை யிர்திர நெய்தினுன்
மன்னு மாதவ யோகி மலரடி
பொன்னி லங்கு முடிதொடப போற்றிநின்
றன்ன காலைய ராசனை யாற்றினுன்.

(இ. ன்.) என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, அங்கே இரதிரன் வந்துவிட்டான். அங்கெழுந்தருளியிருந்த பெருந்தவமுடைய சிவயோகியின் தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள், பொன்மயமாக விளங்கும் கிரீடத்திற்படும் படி வணக்கி நேரில் சின்று அப்பொழுதே அவரைப்புகுத்தான். எ - று. ()

ஈது நோக்கியி ரங்கிய மாதவன்
யாது காரண மேகிய தாங்கணென்
றேது காலே வெருவரு மு ளளத்தான்
றுது லாமுடி யிரதிரன் சாற்றுவான்.

(இ. ன்.) இவ்வழிப்பாட்டினைக் கண்டு திருவுள்ளக்கனிந்த சிவயோகியா னவா, அக்கலாயகிரிகு என்ன காரணமாகச் சென்றிருந்ததென வினவிய பொழுது, பொன்மயமாகிய கிரீடமணிந்த இரதிரன் அச்சமுற்ற சித்தமுடையவனாய், சிவயோகிக்குச் சொல்லுகின்றான். எ - று. (௩௬௪)

வெள்ளி வெண்குடை வேந்தனவி கற்பனென்
றுள்ள வன்றென கயிலைசென் றுற்றன
னாளொ திராதிடை நோக்குற நண்ணினேன்
வாளி யோயநின் வரவும னக்கொளேன்.

(இ. ன்.) வெள்ளிபோலும் வெண்கொற்றக் குடையையுடைய விகற்ப னென்னும் பெயரெய்திய அரசன், அழகிய கலாயபதவியெய்தினுன் இடையில் அவனை யெதிராகொண்டு அவனைக்காணும்படி கலையங்கிரிகுப் போயி னேன். வள்ளற்றன்மை மிக்கவரே, தேவரீருடைய வருகையையும் அடியேன் கருதவில்லை. எ - று. (௩௬௫)

எனவு ரைப்பவி ருந்தவ யோகியு
மனைய வேந்தன கயிலைய டைந்துறப
புனைசெய் மாதவம் யாதெனப பொன்னகாக்
களைபொ லன்கழல் வேந்தன கழறுவான்.

(இ. ன்.) எனற்படி இரதிரன் சொல்ல, அதுனைக்கேட்ட பெருந்தவ முடைய அச்சிவயோகி, அம்மன்னவன் கலாயபதவியெய்தும்படி அழகோடு செய்த பெருந்தவம் யாதென வினவு, தேவலோகத்தை யாரும் சத்திகின்ற பொன்னாலாகிய வீரகண்டாமணி தரித்த அரசனாகிய இரதிரன் இயம்ப லாயினன். எ - று. (௩௬௬)

கண்ண குசசர மென்றொரு கண்ணகன்
வண்ண நாட்டுவி ராட வளநக
நண்ணல் யானை யரசினங் கோமக
னென்னு மந்திரி மைந்தனொ டேகியே.

சிவபுண்ணிய மான்மியசூருக்கும்.

சுருக

(இ - ள்.) கண்ணருச்சாமென்னும் பெயர் பெற்ற விசாலமான அழகிய ஒரு நாட்டிலே, வளப்ப மிகுந்த விராடமென்னும் நகரத்தை யரசு செய்யும் பட்டத்தியானையையுடைய அரசிளங்குமரானவன், எல்லோராலும் மதிக்கத் தக்க மந்திரியினுடைய புத்திரனுடன் கூடிச்செனது. எ - று. (நகர)

சூத லாது தொழிலோன் நயற்றுநர்
தீத லாதொரு செய்வினை செய்துநர்
தாளை கண்டுசு லிததுறத் தாழ்கலாரா
போதிர் மற்றொரு நாட்டெனப் போக்கினர்.

(இ - ள்.) சூதாடு தொழிலேயன்றி வேறொரு தொழிலுஞ் செய்யார்கள். ஒரு தீமையேனுமில்லாமல் செய்யுக காரியங்களொன்றுஞ் செய்யமாட்டார்கள். தந்தைமார இவர்கள் செயலேநோக்கி மனவெறுப்பெய்தியும் தங்கள் தொழிலிற் குறைந்தவர்களல்லர். ஆதலின் அவர்களிருவரையும் வேறொரு நாட்டிற்குப்போகுவெனத் துரத்திவிட்டார்கள். எ - று. (நகர)

அன்ன நாடகன் றப்புறச சேணெறி
மன்னு நாடுபு குந்தனா வல்லிரு
பென்னு காலைப் பிறாமனைத் தொல்பொரு
ளுன்னி வவ்விப் புலையி றோமபுவார.

(இ - ள்.) அதற்கைய நாட்டை விலகி, அதற்கப்புறத்திலே, வெகு தூரத்திலுள்ள ஒரு நாட்டையடைந்தார்கள். கொடிய இருள் நிரப்பிய ஒரிரவில்; அயலார் வீட்டிலிருந்த பண்டைய நிரவியங்களைக் களவாடக்கருதித்திருடி, இழிவானவயிற்றை நிரப்பிப் புதிததுவந்தார்கள். எ - று. (நகர)

களவ ரோடுக ரந்தனா காமபுரத
தாளபு குந்தன ரந்தன ரொண்பொருள்
வெள்ளி டைப்புறம் போதலும னேற்றவா
கொள்ளை யம்பொற குடங்கொடு போயினர்.

(இ - ள்.) திருடர்களோடு கூடித்திருடுபவர்களாய், காமப்பீரமுள்ள ஒரு வீட்டிற்குள்ளே புகுந்து, ஒளி பொருந்திய நிரவியங்களைக் களவாடினார்கள். அதன்பின், அநங்கரத்தின் புறத்திலுள்ள வெளியிடத்திற்கு வந்த வுடனே. இவர்களோடு சேர்த ஏனைய திருடர்கள் பெருந தொகையுள்ள அழகிய பொற்குடங்களைத் திருடிக்கொண்டு போயவிட்டார்கள். எ - று, (சுரு)

நங்கி வாககெனத் தண்டுல மேற்றிடும
வீங்கு கொள கலம வெய்துற வேடகையி
னோங்கு மாந்தி யெனறெடுத துற்றனா
பாங்கா நீணெறிப் பாரமென றுய்த்தனர்.

(இ - ள்.) அத்திருடர்கள் தங்களோடு வந்த இவையிருவருக்கும் உதவியாகும் படி [தண்டலம்] நெல் நிரப்பியிருக்கும் பெரிய தானிய பாத்திரங்களை விட்டு விட்டுச்செல்ல, அவற்றை மிக விரைவோடு ஆசையாலே, பெருந்திரவியமென்று எடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அப்படி வருகையில் மிகச் சமையென்று வழியி லுறக்கினார்கள். எ - று. (சுரு)

உய்த்த பார முடனவிழ்த் துள்ளவா
வைத்த பாவென நோக்க வரியதா உஞ்
சுத்த தண்மலங் கண்டுது ளங்கிமிண
டெய்த்தி ரங்கியெடுக்குமி டுக்கிலா.

(இ - ள்.) இறக்கிய சுமையைச் சீக்கிரமாக அவித்தது நோக்கி அவ்வீட்
புள்ளவர்கள் அதில் வைத்த பொருள்கள் எவையென்றுபாரக்க, வரிகள்
பொருதிய சுத்ததானிய நெல்லுகாண்டு, மனக்கலகிச் சோவெய்தித்துக்கித்
து, மீண்டுமெடுத்தசெவலும் வலிமையற்றவாகளாய். எ - து. (சு௦௨)

அட்ட மைக்கும ரிக்குள லேகமொன்
நிட்டி ருந்ததெடுத்தய விட்டளா
பட்ட பாரமெடுக்கப் படுகலா
விட்டொழிந்தனா வேடகைவெ தும்புவார.

(இ - ள்.) இப்பாததிரத்தினுள்ளே சோக்கப்பட்டிருந்த நெல்லினுள்ளே
[அலேகம்] வெள்ளெடொன்று வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதனை யெடுத்ததுப்
புறத்தே யெறிந்தாகள. பேராசையோடு வருந்துகின்ற அவ்விருவரும் சுடந்த
வந்த சுமையைச் சுமக்கமாட்டாதவர்களாய் அங்கேயே விட்டுவிட்டார்கள்.

ஆய காலையோ ரந்தனா னாங்கவன்
பாய வெள்ளிடைப் பண்ணவற காட்டுந்
தூய சிந்தையன ஞென்றின்ன ஞென்றலு
மேய வறகொணாந் தேற்றுதி யென்றனா.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, அங்கே பார்த்து செல்லும் வெண்ணிறத்தங்கிய
இடப்பவர்களுடைய சிவபெருமானுக்குத் தொண்டிபுண்ட புனிதமான மனந
தங்கிய ஓரந்தணை வந்தனை அப்படி வந்தவுடனே, அவனை யழைத்துவந்து,
இச்சுமையைத் தலையின்மே லெடுத்துக்கொள்க வென்றார்கள். எ - து. (சு௦௩)

அந்தவேதிய னாங்கவர்ப் பார்த்தனாம்
வெந்த முறையும பரியின வெதுப்பினேன
சிந்தை செவ்யாத் தொற்கெனச நோத்துநின்
முயந்த வேடத்தி னேனென்று ரைத்தலும்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அந்தப் பிராமணன் அவர்களிருவரைப் பார்த்து
மனதை இடப்பக்கொழிபுர டைய சிவபெருமானிடஞ்செலுத்தி அந்நிலையி
லிருந்து தினங்கள் கழித்தவந்த தன்னைப்புடைய நான், வருத்துகின்ற பசியி
னாலே மனம்வருந்தி வாட்டமெய்தினேன எனச்சொல்லியவுடனே. எ - து,

பார மீதற்குக் கப்படுங் காலையிற
சோர விழந்தவ ரியைத்து டைத்தநீ
வாரி மறறைய லேகமவ முங்கினே
மூர சங்கொடு பொதியென றேறினார்.

(இ - ள்.) இந்தச் சுமையை நீ யிறக்குகின்ற காலத்தில் இவற்றினின்றும்
கிந்துகின்ற நெற்களையெல்லாம் வாரியெடுத்துக்கொள்ளுவதோடு அதினுள்ளே
யிருக்கும் வெள்ளேட்டையுங் கொடுக்கின்றோம். அவற்றை உண்ணுருக்குச்
செய்துண்டுபோகக்கூடவை யென்று சொன்னார்கள். எ - து. (சு௦௪)

எடுத்த பார மிவர்கொண் டியங்கு
ரடுத்த ஐரி னகவை யடங்கு
ரொடுசுகும பூநதுண் ரோதியொ ருத்திபான்
மடுத்த சிந்தைய ராகிம நன்கொளவாரா.

(இ - ள்.) தாமெடுத்துவாத சமையை இவ்வேதியனைச் சுமக்கச்செய்து அழைத்துச்சென்று, அயலூரில் இறக்கினாகள். அங்கே பூங்கொத்துகளை யணிந்த கூந்தலையுடைய வொருத்தியின்பேல் மிக்க விருப்புடையவாகளாகி, அதனால ஒருவரோ டொருவா விரோதப்பட்டார்கள். எ - று. (சு௦௭)

காதற் காமங் தடுஞ்சின மூட்டலால
வாதித தாரவா தங்கா வாடபடை
சேதிப் பததம தாவிசி தைந்தனா
பேதித தாகம்பி ளாதிற வீழந்தனா.

(இ - ள்.) காமவிருப்பு தீராகசோபத்தை யுண்டிசெய்து வீட்டமையின், போப்புரிந்த அவர்களிருவரும் தங்கடங்களை கையிலேந்திய வாட்படையே துணிபடுத்த மாறுபட்டுத் தேகம் பிளவுபட்டு இருவரும் கீழே விழுந்திறந்தார்கள்.

அண்ணல வெள்விடை யோறகமு* தாகவக்
கண்ணு தற்கடி. மைத்திறங் காடியோ
னுண்ணு தற்கென வொளநாரி சிந்திட
மண்ணில வீழந்தவ முங்கும ரபினால்.

(இ - ள்.) சிறப்புத்தற்கிய வெண்ணிறமுடைய இடபவாகனராகிய சிவபெருமானுக்குத் திருவமுதாசுமபடி, நெற்றிக்கண்ணையுடைய அப்பெருமானுக்குத் தொண்டு பூணுள்ள வேதியன் புசிப்பதற்காக, மணமிசைவீழ்ந்து சிந்திய தெனளிய தானியத்தைக் கொடுத்த தன்மையால. எ - று. (சு௦௯)

அனற ளித்தவ லேகத்தி னுடக
குனற விலலா ரிதைகு றித்தது
நனறி யோதிரு நாமந விறறலா
லினந்ம மானமி வாகுகெளி தாயதே.

(இ - ள்.) தானியத்துடனே அன்று கொடுத்த வெள்ளேட்டில், மேருமலையை விலலாகவுடைய சிவபெருமான சரிதம் வரையப்பட்டிருந்தது, அதை அவ்வேதியன் வாசிக்கையில், சாவானமாககளுக்கும் நனடைபுரிபவராகிய சிவபெருமான திருநாமத்தை யோதியபடியால், இன்று இதெவ்வவிமானம் இவ்விருவாக்கும் எளிதாயிற்று. எ - று. (சு௧௦)

யானு மென்னுடை யிவ்வில கததுள
வான நாடரு மங்கையா யாவருங்
கான மாரந்தது முாயமுடிக் கண்ணியோன்
ருனு முந்தியந தாமரைச செலவனும.

(இ - ள்.) அடியேனுப் அடியேனுடைய இத்தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்களும் தேவமாதாளுமாகிய வெவ்வேறான, நறுமணந்தங்கிய துளவமாலேதரித்த முடியையுடைய திருமாலும், அவாநாபிக கடலத்திலுதித்த புதல்வராகிய பிரமதேவரும். எ - று. (சு௧௧)

மற்றையோரும்வ ரன்முறை யேத்தியே
துற்ற நாண்மலர் மாரிசொ ரிந்திடப்
பெற்ற துந்துமி பேரிய மார்பபுறச
சொற்ற தேவக ணததவா ருழ்வர.

(இ - ள்.) பிறரும் கிரமமாகததுதிதது, நெருங்கிய புதியபுட்பங்களை மழை யாகச் சொரியவும், இவ்வுலகத்தி லிருப்பதாகிய தேவதுறதுபியும் சிறந்தவாததி யகையும் முழங்கவும், யாவருந் துதிக்கின்ற தேவகணங்கள் அவ்விருவாகளை யும் புடைசூழ்ந்துவரவும். எ - று. (சுகட)

போயி னூரங் கயிலைபு குந்தனர்
நாய கன்றிரு முன்னரி னண்ணின
ரேய யானுமு டன்புகுந தெய்தினேன்
றாய சேவடி சென்னியிற் ருடினேன்.

(இ - ள்.) போனவாகளாயத் திருக்கைலாயமடைந்து நமது தலைவராகிய சிவபெருமான திருமுன்னடைந்தார்கள. அவர்களோடு பொருந்தும்படி அடி யேனும் போயச் சோந்தது, அவர்களுடைய புனிதமான பாதங்களைச் சிற்பேற சூடிக்கொண்டேன். எ - று. (சுகங்)

கற்றை வாராடைத் திங்குளங் கண்ணிவெம்
பெற்ற மேறுமபி ரானுருப் பெற்றன
ருறறொ பாகத் துடனிருந தாராமு
வெற்றி யாளனை யாரவியந் தேத்தனூர

(இ - ள்.) தொகுதியாய நீண்ட சடையில், சந்திரனாகிய அழகியபாலை யணிந்தது, விருப்பந்தரும் இடபவாகனமூரும் சிவபெருமானது திருவுருவமெய் தினர் ஆதலால், ஒருபாகத்தில் உமாதேவியையுடையவராய வீற்றிருப்பவராகிய வெற்றிதங்கிய மழுப்படைதாங்கிய சிவபெருமானை யார தாம களித்துத் தோத திரம் புரியாதார்கள? எ - று. (சுகச)

போந்த னனப புராதன வேறுறுடை
யேந்த லைத்தொடும் பேறுவந் தெய்தினேன்
பூந்த டஞ்சினைக் கற்பகப் பொன்னகா
சாரந்த நின்னடித் தாமரை நீண்டலால்.

(இ - ள்.) அழகிய விசாலமான கிளைகளையுடைய கற்பகவிருட்சத்தை யுடைய இத்தேவலோகம் இங்கெழுந்தருளிய தேவரீர பாததாமரைகளைப் பரி சித்ததன்மையால், அடியேன் திருக்கைலாயமெய்தி, இடபவாகனமூடையமுன் னோராகிய சிவபெருமானை வணங்கும் பேற்றினை மணக்களிப்புடன் பெற்றேன்

என்றெ தெதிசைத் தானிமை யோரிறை
புன்ற லைத்தொடைப் புங்கவன் புண்ணிய
நன்று நனறென நாவின் விற்றின
னின்ற யோகியி னையநி கழததுவான்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு இரதிரன் விரித்துக்கூறினன். அதுகேட்ட சிவ யோகி, அற்பமாகிய சிரமாலையணிந்த புனிதராகிய சிவபெருமானுக்குரிய சிவபுண்ணியத்தின் மகிமை சிறந்ததென்று தன் நாவிலுலுரைத்து, இப்படி மேலுஞ் சொல்லுகின்றார். எ - று. (சுகச)

ஈது கண்ணுற் றதிசய மெய்தினை
யாதி காலத தரனுல கெய்தியாம்
போது மெல்லையுலகிற் புதுமையொன்
றேது காட்டியி யம்பியதுங் கேளென

(இ - ன்.) இதனைக்கண்டு நீ யதிசயமடைந்தனை, முன்னொருகாலத்தில் நாம் சிவலோக மடைந்து திரும்புகாலத்தில், நிலவுலகத்திற் கண்ட புதுமையைக் காரணத்தோடு சொல்லுகின்றோம். கேட்பாயாக (என்று, சிவயோகி சொல்லத் தொடங்கினான்.) எ - று.

(சுகள்)

நன்ன லக்குட கத்திரு நாட்டகம்
பன்ன ருஞ்சவு பாககிய மென்றுள
தநந காக்கு ளதிகண்ட னென்றுளான்
மனனு நானமறை யோவழி வந்தவன்.

(இ - ன்.) நற்சிறப்புடைய குடகமென்னும் பெரிய நாட்டிலே, சொல்லு தற்கரிய சவுபாககியமென்றும் ஒரு நகர முள்ளது. அந்நகரத்திலே நிலைபெருந சதுரவெங்குகருகரிய அந்நணா குலத்திற் பிறந்தவனாய் அதிகண்டனென்பா னொருவனிருந்தான். எ - று.

(சுகடி)

வால னாகி மறுகயந தானோட்
கால காலனங் கண்ணெனு மாமணி
யேல வேகணா டெடுத்தது மச்சிறு
பால கனற்ற பயந்தவற் கீந்தனன்.

(இ - ன்.) பாலியபருவ முடையவனாய், தெருவிலவந்து விளையாடுகின்ற காலத்தில், காலகாலனாகிய சிவபெருமானுடைய கண்ணென்று சொல்லப்பட்டு உருத்திராக்க பணிகாலையைக் கண்டெடுத்தவுடனே, அச்சிறுபாலன் அதனைத் தன்னைப்பெற்ற தந்தையிடங் கொடுத்தான். எ - று.

(சுகக்)

வாங்கி னுனம் மணிக்குல முன்னரே
தாங்கி னுனத் தனிமணி தன்னையன்
ருங்க வனகளத் திற்புனை தானரோ
வோங்கு சிந்தையு வகையி ரைந்தெழு.

(இ - ன்.) அவன்பிதா, உருத்திராக்க மாலையை வாங்கி முதலிலேயேதான் சிரமிசைத் தரித்துக்கொண்டு, தன்மனத்தே மிகுத்துதித்த பெருங் களிப்பு வெளிப்பட, அப்பொழுதே ஒப்பற்ற அவருத்திராக்க மணிமாலையை அவவதி கண்டன கழுத்திலணிந்தனன். எ - று.

(சுஉ௦)

பிள்ளை யந்த மணியின் பெருமையை
யுள்ள ரூபான றொண்டுக் குரியனோ
வெள்ளை நீறணி மெனியன பிள்ளைபால
வள்ளி யோரின வழங்கின னுமரோ.

(இ - ன்.) புதல்வனாகிய அதிகண்டனென்பவன், அவ்வுருத்திராக்க மணி மாலையின் பிரபாவத்தைக் கருதாதவனாய், சிவபெருமான பணிவிடை செய்தற் றுரியவனும் திருவெண்ணீர்ணிந்த திருமேனியுடையவனுமாகிய ஒரு சிவபக்த னுடைய புதல்வனிடத்தில் வள்ளல்கள் கொடுப்பதுபோலக் கொடுத்துவிட் டான். எ - று.

(சுஉ௧)

அக்க மாமணி யீந்ததி கண்டனோர்
மிக்க மாமணி மானம்வி ளங்குறத
தொக்க வெள்ளிப் பருப்பதந துன்னினன்
முக்க ணன்செயல் யாவர் மொழிகுவார.

(இ - ள்.) பெருமைதங்கிய உருத்திராகசுமணி மாலையைக் கொடுத்து, அதனால் ஒப்பற்றதாவி மேம்பட்ட அநேக இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பெற்ற தெய்வவிமானம் சேரேவரவும், அதிலூர்த்துகொண்டு, வெள்ளிமலையாகிய திருக் கைலாயத்தை யெய்தினன். ஆதலால் மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமான கிர்த்தியங்களை எவர்தாம் சொல்லுவார்கள்? எ - று. (சஉஉ)

என்று முன்ன ரிடபனெ டுதெடுத்
தன்று வானுல காளபவற கோதிய
தின்று மகனென் றெடுததுரைத தேமெனத்
துன்ற ருந்தவச சூதன் முடிததன்.

(இ - ள்.) என்று இப்படி இடபயோகி யெனப்பவா அநகாலத்தில் தேவ லோகத்தை யாண்ட இரதிமனுககு முன்னா எடுத்து விளக்கிச்சொன்னதை, இக்காலத்தில் உங்களுக்காக விரித்துச்சொன்னோமென்று, அரியதபோபலம் வாய்ந்த சூதமுனிவா சொல்லமுடித்தனா. எ - று. (சஉ௩)

அறுசீர்க்கழுநெடிலடியாசிரியநீந்தம்.

செய்ய மாதவம் யாவையு மொருவழித் திரண்டுரு வெடுகதாங்கு
மெய்யெ டுத்தனை யெமமனோ வேனுழி யருமறை விரிந்தோதும்
பொய்யில்கேள்வியோப் பினனுழையுணராதவிப புண்ணியப்பொருளெ
கைய ரிக்கொள ின்றனம புரிதவப பயனிது கண்டேமால். [வ்லாங

(இ - ள்.) நாககள் செய்யும் பெருந்தவங்களுள்ளாம் ஒன்று சேரந்து வடி வெடுத்தார் போன்ற திருமேனியுடையவரே! எம்மவர்கள் விரும்பியகாலத்தில் அரிய வேதார்த்தங்களை விரித்துச் சொல்லும் உண்டையான ஸ்ரீலாராயச்சி யுடையவரே! தேவரீர் பால உணர்ந்துகொண்ட இச்சிவபுண்ணிய மகிமைகள் யாவும் தேடிக்கொள்ள விரும்புகின்றோம், நாககள் இதுகாறாது செயதுவந்த தவப்பலனாக இதனையடைந்தோம். எ - று. (சஉ௪)

வெண்ணி லாக்கொழுக தொழுகிய பகீரதித் திரைபொர விரிவேணிக்
கண்ணு தற்பர னாருரிய வரனமுறை கேட்பவாக கடுகதுன்பா
னண்ணி யித்தனை கேட்டன மாதலி னவையுறு குணநோன்பின
புண்ணி யப்பெரு மாதவ வ்யாநதன மெனந்நா புலமவென்றார்.

(இ - ள்.) ஐம்புலன்களை வென்ற மைமிசாரணிய முனிவர்கள், வெள்ளிய சந்திரன் தவமுற கங்கையின் அலைகள் மோதவிரிந்தசடையையும் நெற்றிக்கண் ணையுமுடைய சிவபெருமான் திருவாய் மலாந்தருளிய வேதாகமங்களைக் கிரமமாகக் கேட்பவர்போல, தேவரீர் பாலெய்தி இவ்வளவுக கேட்டுணர்ந்தோம். ஆதலால், குற்றமற்ற உருணத்தோடு செய்ததவத்தால் புண்ணிய மிக்க பெருந தபோகிதியே! நாககளுட் மேன்மையுற்றோமென்று சொன்னார்கள். எ - று. (சஉ௫)

விரித ரப்படுத் துணர்த்திய யாவையு முணர்த்தனம் விடைப்பாகன்
சரிதை நூன்முறை கேட்பவ ருரைப்பவர் தனித்தனி யிவர்க்குமமான்
புரிதல் காதல் கொண்டு ணாததுதி யென்றனர் புலன்கடந் தொருவாது
புரியு மாதவத் தந்தண னுங்கவர்க் கவ்வழி புகல்கின்றான்.

(இ. ள்.) விரிவாகத் தெளிவுறப் போதித்தவற்றையெல்லாம் தெளிந்
தோம். இடபாருடராகிய சிவபெருமான் சரிதைகளைப் புராணமுரையாய்ச்
கேட்பவர்களும் சொல்லுபவர்களும் ஆகிய விவாகட்கு வெவவேறாக எமது சிவ
பெருமான் அதுக்கிரகிப்பதை விருப்போடு உபதேசித்தருள்வீடுவோனறு வேண்டி
னார்கள். ஐயுபலன்களை நிககிரகித்து இடைவிடாது செய்கின்ற பெருந்தவமு
டைய சூதமகாமுனிவா, அந்நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்கு அப்படியே திரு
வாய மலாரதருளவாராயினா, எ - று.

(சஉக)

சிவபுண்ணிய மான்மிய சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௧௦-க்குத் திருவிருத்தம் ௧௯௪௩.

பதினென்றாவது

சிவபுராணமான்மிய சருக்கம்.

அறுகீர்க்கழிநேடிவடியாசீர்யவிரந்தம்.

ஊட்ட ரக்கெழுங் கொழுநதுவிட டணையதோர ின்சடை யொருநீவிர்
கேட்ட கேட்டவ ருரைப்பவ சிவருழையனபுமிக் கிளைத்தோட
வேட்டி ரங்கியோர பெற்றன யான்சொலுந் சுருக்கமோ விடையூதி
தாட்டு ணைக்கரந் தொளிமய மாகுவர் சத்தியந் தவறாதல.

(இ. ள்.) உருக்கிய அரக்குக்கொழுநது விட்டெழுந்ததுபோன்ற ஒப்பற்ற
சிறு சட்டையுடைய நீங்கள் கேட்ட சிவபுராணத்தைச் சிவனைஞ் செய்தவர்
களும் உபதேசித்தவர்களாகிய இவ்விருவரிடத்திலும், உண்மையனபு
அதிகரிக்குப்படி விருப்பங்கொண்டு மனமுருகினவர்களும் அடைந்த பதவியை
நான் சொல்லச் சுருக்கமானதோ? இவர்கள் யாவரும் இடபாருடராகிய
சிவபெருமான திருவடிகளிற் சோந்து சோதிமயமாவார்கள். அஃதுண்மை
எப்பொழுதும் பிசகாது. எ - று.

(க)

நடத்து மூவறு சரிதையுண் முக்கணன சரிதைநா யகமென்றே
யெடுத்தது ரைப்பது சுருதிமற றுதம் மிப்படி யெடுத்தோதுங்
கடுக்க ளத்தனாக் கன்புடைத தாகிய புராணகா தையை யனனோன்
றெடுத்தத சோதிமா மயமெனப் பகாவாநற றெண்டரிற் றலைகின்றார்.

(இ. ள்.) வழங்குகின்ற பதினெண் புராணங்களுகளுளே திரிநேதிரங்
களையுடைய சிவபெருமான சரித்திரங்களாகிய சிவபுராணங்கள் (பத்தும்)
சிறந்தனவென்று வேதங்கள் விளக்கிச்சொல்லுகின்றன. வீஷ்ணுவாகிய உண்டத்
தையுடைய சிவபெருமானுக்கு உண்மையன்பு பொருந்தியுள்ள அச்சிவபெரு
மானுக்குரிய சிறந்த சோதிஸவருபமென்று, மேனமை தங்கிய நல்ல அடிய
வாகளில் மேம்பட்டவர்கள் சொல்லுவார்கள். எ - று.

(உ)

மழலை யீன்றமென் குதலையா யிமயமீன் றளித்தருண் மலர்க்கொட்பே யிழைபொ ருந்துணை வனமுலை கேடடியென் றிறைவிபா லெமையானுந் குழக நெம்பிரா னெடுத்தெடுத்த தருளின னாங்குது குறைதீர விழையு மாதவத் தலைவர்காள் கேட்டிரென னாழ்முறை விரிக்கின்றான்.

(இ - ள்.) மழலையென்னும் நிரம்பாத மெல்லிய குதலைச்சொல்லையுடையவளே! இமயாசல மன்னன் பெற்றெடுத்த பூங்கொடிபோல்பளே! இழைபோலும் நுண்ணிய இடையுடனே போராடுகின்ற அழகிய இரு குசங்களை யுடையவளே! கேட்பாயாகவென்று, உமாதேவியாரிடத்தில எம்மையாட்கொண்ட எமது சிவபெருமான் விளக்கி விளக்கித் திருவாயமலாநதருளினார். அச்சரிதையை மனக்குறைவகலவிரும்பும் பெருந்தவத்தலைவர்களே! கேட்பீர்களாகவென்று குதமுனிவா மூறைப்படி சொல்லுகின்றனா. எ - று. (ந)

எழுதி யோராதனை ரெமடிழைச சரிதைகேட டிருப்பவ நிரகங்கூர தழுதல் விம்முத னாதநி மாறுத லணிமயிரப புனகெய்தித் தொழுத லெய்தினோ பெறுருவ தியாமலாந சொலநகரி தெவாக்கெனு பழுதி னுணமறை துணுக்கமு மினனமை பகாவது பலலுழி. [ம

(இ - ள்.) எழுதிப்படித்தறியத்தக்க எமது சரித்திரத்தைச் சிவனனு செப்துகொண்டிருப்பவாகன, மனக்கனிவு மிகுந்து அழுதலும் கண்டம் விமழுதலும் நாததழுதழுததலும் அழகிய மயிரக்கூச்செறிந்து பணிதலுமாகிய இக குறிகளடைந்தோடுசனரும் இவர்களடைகின்ற பதவியை நாடுமென்றி வேறெவாக்காயினும் எடுத்திச்சொல்வது அசாத்தியமாகும். பழுதற நான்கு வேதங்களின் கருத்தும் இப்படியே பல ஊழிக்காலங்களாக முறையிடுகின்றன. கேட்க வேண்டுழி யெமமுழைச சரிதையே கேட்டு மனனோருகு வேட்கை மிகுந நினைப்புழி யெமமையே நினைப்பற விருப்பற வாழ்க்கை யானெமைத தாமென மதிப்புற வருத்துவ தெங்காதை தாழ்த்த சிந்தையிற் கேட்பன மறறொரு புண்ணியளு சரியென்றே.

(இ - ள்.) சரிதம் ஏதாவது கேட்க விருப்பமுண்டானால் எமது சரிதமே கேட்கவேண்டும். மனத்திற்குணரிய ஆசை அதிகரிக்க எண்ணுமடோது எம்மைத தியானிக்கவேண்டும். இல்லோக வாழ்க்கையின் விருப்பம் நீங்கிய படியாவ எமமையே தாமாது மதிக்கத்தக்க தனமையை வருவிப்பதாகிய எமது சரித்திரத்தை மனவுருக்கத்தோடு கேட்பதற்கு வேறொரு புண்ணியமும் ஒப்பாக மாட்டாது. எ - று. (இ)

எனவு ரைத்தன எம்பிகைக் கெடபிரா னிருந்தவத் துறையீரு மனனு ணர்ந்தறி யாகம புராணமு மளவொழி மறைநூறு மினமு மப்படி யெடுத்தெடுத்த துரைப்பன விதுமதிச செருககன்றே யனன டந்தரு புராந்தகன புராணமுத றளப்பதே யழகமமா.

(இ - ள்.) எனறிப்படி எமது சிவபெருமான் உமடபிராட்டியாருக்கும் போதித்தருளினா. ஆதலால் பெரிய தபோடுறியிலுள்ளவர்களும் மனதில் ஆராயாதணரத்தக்க சிவாகமங்களும் சிவபுராணங்களும் எண்ணிறந்த வேத சாஸ்திரங்களும் மற்றுள்ளவைகளும் அப்படியே விரித்து விரித்துச் சொல்லுகின்றன. இது என் மனோகாவததாற் சொல்லியதல்ல. ஆதலால், அக்கினியில் தாண்டவம் புரியும் திரிபுராந்தகராகிய சிவபெருமானுக்குரித்தாகிய புராணக் கருத்துமுவதையும் ஒதுவதே சிறப்பாகும். எ - று. (க)

சுது ணர்ந்தருள் வியந்தரெம் பாலெடுத்திசைத்ததோர் பெருங்காக்கை
யோது சாலுவ மென்றுள நாட்டகத் தொருபெரு நகரவ்வுநர்
காது காமகண் டப்பெய ருடையதக் கடிநகா நெடுங்கோட்டிச்
சீத நாண்மலர்க் கற்பக நாட்டினுஞ் சிறப்புடைத் தெனலாமால்.

(இ - ள்) இவற்றை யுணர்ந்து, திருவருள்கொண்டு வேதவியாசமுனிவர்
எம்மிடத்தில் விரித்துச்சொல்லிய பெரிய சரிதம் ஒன்றுள்ளது. அஃதென்ன
வெனில், யாவரும் புகழ்தக்க சாலுவமெனும் பெயா பெற்ற ஒரு நாட்டில்
ஒரு பெரிய நகரமுள்ளது. அந்த நகரமானது விரிவுபெற்று காமகண்ட
மெனும் பெயரையுடையது. காவல பொருந்திய அநநகரமானது நெடிய கிளை
களில் குளிர்ச்சிபொருந்தி யனறலர்ந்த மலாகள பொருந்திய கற்பகத்தருவை
யுடைய தேவலோகத்திலும் மேயப்பட்டதென்று சொல்லலாம். எ - று. (எ)

மரபி னோங்கிய நாலவகை வருணமு மில்லறப பெருவாழ்க்கை
யொருவி நீங்கிய மாதவத தலைவரு முததமி மொருங்கோரந்த
குரவா யாவரும் கொளபவா குறிப்பதன மேறபடக் கொடுப்போரும்
விரி வைகலும் பேரறம வளநதருள் வளநதரும் வியன்மீதுர.

(இ - ள்) முறையோடு மேம்பட்ட நாலவகை வருணத்தார்களும், இல்லற
மாகிய பெரிய வாழ்வைவிட்டே துறந்த பெருந்தவர்களுடைய துறவிகளும்
(இய லிசை நாடகமெனும்) மூவகைத்தமிழியும் முழுவதுங்கற்ற கலவி
போதகர்களும், இரப்போர் எண்ணிவந்த அளவிற்கு மிகுதியாகக் கொடுக்கும்
சகையாளர்களும், ஆகிய இதகையினர் யாவருங்கூட, நாடோறும் மிகுந்து
புண்ணிய கருமங்கள் அதிகரித்துவருகின்ற வளங்களைக் கொடுப்பது, சிறப்
புறுப்பழைமையாகந்த அநநகரம். எ - று. (அ)

அன்ன மாநக ரத்தினி லொருவரு மருந்தவ மொருங்கோர்ந்து
சென்னெ நித்தலை நின்றறந தருபிர திலோமருஞ் செறிநீண்டிடி
மன்னு மாநக ரில்லறந தவர்களை மன்னுயிரத தொகையெல்லார
தன்னை யீன்றரு டாயென விரயகுறுந் தனமைய தமமுதுர.

(இ - ள்) அத்தகைய சிறந்த நகரத்தில் இடைவிடாது விளங்கும் அருந
தவங்கள் முழுவதுமுணர்ந்து, செவ்விய நனபாக்கத்திற் சிறந்திருந்து, (இழிந்த
ஆணிற்கும் உயர்ந்த பெண்ணிற்கும் பிறந்தவர்களாகிய) பிரதிலோமரும் நெரு
ங்கிச்சேர்ந்து நிலைத்திருப்பார்கள். அந்தப்பெரிய நகரத்தின் குடிகளாகிய
இல்லறத்தார்களைச் சராசர ஷயாகளெல்லாம், தமமைப்பெற்றுப் பாலிகளுந்
தாயமார்களென்று நினைத்து மனமுருகுந் தனமையுடையதாகும். எ - று. (ஆ)

ஆங்க திறறெறு காயநீத தொழிதரு முனிவர் னருமபாவ
நீங்க நின்றவன் சிதேந்திரிய னெனுமொரு நிறைகுணத் தவன்சைவத்
தோங்கு தெய்வதான் முற்றுணர்ந தளந்தவ ணுயிரககெலா மொருதாயி
ருங்கு மன்பின னாகம முதலிய தெரிந்தொரு தலைநின்றான். [ற்

(இ - ள்) அத்தகை நகரத்தில், ஆசையை யடியோடகற்றியருளிய முனிவ
னும், அரிய பாவச்செயல்கள் நீங்க நடப்பவனுமாகிய சிதேந்திரியனெனும்
பெயரேற்றவன் ஒருவனிருந்தான். அவன் எல்லா நற்குணங்களும் நிறைந்த
வன். சைவ சமயத்திற்குரித்தாக விளங்கும் தெய்வீகத்தவகிய னுல்களை முற்றும்

கற்றநிதவன், ஆனமவர்க்கக்களெல்லாவற்றிற்கும் ஒரு தாயபோல ஆதரிக்கும் அன்புள்ளவன். சிவாகம முதலியவற்றைத்தெரிந்து உணமை நிலையில் சிற்றவன். ஏ - டு. (௧௦)

இன்ப துன்பமென் நிவைதனக் கிழைத்தவர் யாரையும் புகுத்தோராதன்பி னோக்குறுந் தாயினு முரியன்மற றந்நகாப் படவாழுமன்ப னைக்குலம் யாவையுந் தானபுகன் மொழிவழிப படநின்றான் றன்பெ ருங்குணப பொறையினு லிரைதிரை நிலமகட் சரிபோவான்.

(இ - ள்.) இன்பமுந் துன்பமுமென்று சொல்லப்படும் இவ்விரண்டினையுந் தனக்குச்செய்வதாகள் யாவரையும் பாடுபடுத்தி யறியாது, அன்போடு தாட்சணியமுடைய தாயைக்காட்டிலும் உணமையுடையவன். அநநகரத்தில் வாழும் மாந்தரெல்லோரும் தான் சொல்லுஞ் சொல்லின்படி நடக்குமாறிருந்தவன். தன் சிறந்த சற்குணமாகிய பொறுமையினாலே சத்திகுகின்ற சமுத்திரத்தாற் குழப்பெற்ற பூமிதேவிக்குச் சமானமானவன். ஏ - டு. (௧௧)

அரும னைத்துறை மூழ்கிமுற் றளநதவ னநநகாத தலைவாழும் பெரும னைக்குலந் தோன்றுநீ முகனெனும் பெயரின னுள்ளீன்ற தரும மைநதரோ ரெணமாபு னனவன்பெயா சாநதன்மற றதுசாநதன் மருவி ராமன விராமனோ சிநதன்மற றினையவன் பிரசித்தன்.

(இ - ள்.) அரிய வேதங்களின் துறைகளெல்லாவற்றையும் நிரதவனும், பெருமை தங்கிய அநதனா குலத்தில் உதித்தவனுமாகிய ஸ்ரீமுகனென்னும் பெயா பெற்றவனொருவனிருந்தான். அவன் பெற்ற புண்ணிய சொரூபிகளாகிய புதல்வர்கள் எட்டுப்பெயர்கள். அவர்களில ஜேஷ்டன சாநதன். இரண்டாம் புதல்வன் அருசாநதன். மூன்றாம் புதலதன் இராமன். நான்காம் புதலவன் அவிராமன். ஐந்தாம் புதலவன் சித்தன். ஆறாம் புதலவன் பிரசித்தன். ஏ - டு.

ஒது காரண னகாரண னெனும்பெயா வரன்முறையுரைத்தானம் மாதா மைநதரோ டொருதனி வறுமையு மனைபட வாழவுறறு னேது காலநல வினைநமக கெய்துமென நெண்ணின னிவரோடுந் தீதின மாநகாக் கடைததலைச சென்றுசென றிரககுறும் பசித்தியால்.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற ஏழாம் புதல்வன் காரணன். எட்டாம் புதல்வன் அகாரணன் எனிற்ப்படி வரிசைப்படப்பெயா தந்தான். அவவழிகிய மைநதர் எட்டுப்பேரோடு ஒப்பற தரிந்திரத்ததுடன் இலவற பொழுகத்தில் வாழ்ந்திருந்தவனாய், எக்காலத்தில் புண்ணியப்பயன் நமக்குக் கைகூடுமென்று வருந்தி எண்ணிக்கொண்டிருந்த அவவந்தணன், எட்டுக் குடாக்களோடும் குற்றமற்ற அநநகரத்தின் தெருக்களிலெல்லாஞ்சென்று, பசியென்னுந் தீப்பிணியால் யாசித்து வருவான். ஏ - டு. (௧௨)

சிறுவ ரெண்மரு மிவவழி பற்பகல கழித்தநாட் பலசெல்ல மறுவ றுங்குணச சிதேந்திரி யப்பெயா மாதவன றிருநோக்கம் பெறுது மேற்றய ரொழிதுமென நெண்ணியப பெருநதவப் பெருமா நயுடி லாசசர னிறைஞ்சின ரெழுநதன ரிரநதனா நவைதீர. [னை

(இ - ன்.) அந்தப்புதல்வர்கள் எட்டுப்பெயரும் இப்படிப் பலவகைத் துன்பங்கள் அதுபலித்துக் கழித்த நாட்கள் எண்ணிறந்தன வாய்க்கடக்க, குற்ற மற்ற நற்குணமமைந்த சிதேந்திரியனென்னும் பெயர் பெற்ற பெருந்தவ சிரேட்டனுடைய கிருபாநோக்கம் அடைவோமாகில் நமது துன்பங்களை நீங்கு வோமென்று நினைத்து, பெருந்தவமுடைய அப்பெரியோனைத் தரிசித்து, வாசனையீசுர தாமரைமலர்போலும் பாதங்களை வணங்கி, தவகள் குற்றமகலும் படி பிராத்திததார்கள். எ - று. (கச)

இரந்திரந்துநின் நேத்துறு மிவரைமற்றிருந்தவ நெதிர்நோக்கி வரந்த ரத்தகு முதியாபாற றோனும் 5 நமீர்
அரநதை யுறறுழந தயர்நதனி ரெனகொலென் றறைநதன னதுகாலீச் சுரந்த கடபுன லருமபுற நின்றனர் தொழுதிவை சொல்கின்றார்.

(இ - ன்.) மிகவும் பிரார்த்திததுக் குறைகூறி நோ நின்று துதிசெய்யும் இவர்களைப் பெருந்தவ சிரேஷ்டனாகிய சிதேந்திரியன் நேரே கண்டு, விரும்பின வர்கட்கு விரும்பிய வரங்களைப்பாலிகததக்க தகுதியுடைய பெரியோரிடத்திற் கிறந்தீர்கள். வேதங்கள் முற்றுவ கற்றிறனுள்ளீர்கள். இத்தகைய நீங்கள் துன்பமெய்தி வருந்திச்சோவெய்தியுள்ளீர்கள். இதற்கு நிமித்தம் யாதெனக் கேட்டனர் அச்சமயத்தில கணகளிற்றுளிகரு துககநீர் சொரியும்படி அவரு க்கு நோ நின்று வணங்கி இவற்றைச்சொல்லுகின்றார்கள். எ - று, (கஈ)

உழந்த நல்குர வுடற்றுற மெலிந்தன மெண்மரு மொழியாத பழங்க ணெய்தின நினனுடைச சேவடி பணிந்தன மினியந்நோ விழந்த னம்பிறப பொழிந்தன திருவரு ணெய்தினர் துயரெல்லாங் கழன்ற தெமமுழை யென்றன ரிரங்கிய திருவருட் கடைநோக்கால்.

(இ - ன்.) பல நாட்களாகப் பழகிய வறுமைநோய் துன்புசெய்ய நாங்கள் எட்டுப்பெயரும் வருத்தமுற்றோம். அதனாலே நீங்காத துயரடைந்தோம். இப்போது தேவரீர் கிருபா நோக்கதால் அவ்வறுமைப்பினி அகலப் பெற்றோம். பிறவி நோயும் ஒழிந்தோம். திருவருளுமெய்தினோம் ஆதலால் துயரங்களெல்லாம் எமமைவிட்டு விலகினவென்று விளம்பினார்கள். எ - று. ()

என்னு மாததிரை நெகிழ்ந்தெழு முளத்தின்ன வேண்டிய தெதுவென்ன மன்னு மாதவ ரெண்மருந தனித்தனி வேட்டன வரநோக்கி நின்னை வந்தடைந தோமென வன்னவை நிகழத்ததி ரெனநின்றார் பன்னு மாகமத் தலைவனைத் தொழுதனா முறைமுறை பகர்கின்றார்.

(இ - ன்.) எந்நிப்படிச்சொல்லும் சமயத்தில், உருக்கமெய்தி அன்போங் கிய மனம்பொருங்கிய அப்பெரியோர், உங்கட்கு வேண்டியது என்னவென வினவ, அதுகேட்ட நிலைதத பெருந்தவமுடைய அவ்வெட்டுப்பெயரும்। நாங்கள் தனித்தனி அபேட்சித்துள்ள வரங்களைப்பெற்றுக்கொள்வதற்காகத் தேவரீரைச்சாணமடைந்தோமென்று கூற, அவற்றைச் சொல்லுகவென அவர் கட்டளைதர, நேர் நின்று அவ்வெண்மரும் யாவரும் துதிககின்ற சிவாகமத் தலைவராகிய சிதேந்திரியரை வணங்கி யொருவாபின்னொருவராகச் சொல்கின்றார்கள். எ - று. (கௌ)

உரிய வான்களைப் பெருக்கமென் றுரைத்தன னெருவன்மற் றன
என்பிற், புரியு மைநதரென் றுரைத்தனன் மற்றவன் பெரும்பிணிப்
பொறைகேட்டா, னரிய விஞ்சையென் றனெருவன்பெரு நிதிவிருப்
பறைந்தானோர், குரிசின் மற்றவன் யோகமென் றுனவ னுடற்கதி
கொளலெனருள்.

(இ - ள்.) மூத்தவன் எனக்குரிய சிறந்த பந்துவர்க்கங்கள் வீர்த்தியாக
வேண்டுமென்றான். ஒருவன் அன்போடு வீருமபத்தக்க புத்திரசந்தானம்
வேண்டுமென்றான். வேறொருவன் தனக்குற்ற பெரு வியாதியொழிய வேண்டு
மென்றான். பின்னொருவன் அரிய ஞானம் வேண்டுமென்றான் அவனுக்கு
இளையவன் பெருஞ்செல்வத்தில் ஆசையுடையேனென்றான். அவனுக்குப்
பின்னே தோன்றியவன் யோகமார்க்க சித்திவேண்டுமென்றான். அவன்
துணைவன் தேகத்தோடு முத்தி பெறவேண்டுமென்றான். எ - று. (கஅ)

கடைப்பி றந்தவ னூழிபல் லாயிரங் கடைப்பட வருகாறும்
படபபெ ரும்புவி யிருப்பதென் றுனவ ரெண்மரிப பரிசோத
வுடைத்த பேருவ் கைககட லுவடடெழக கேட்டன னுளமோரந்தான்
விடைத்த னிததுவ சததின னலதிவா வேடகையா முடிப்பாரே.

(இ - ள்.) இறுதியிற் பிறந்த எட்டாவது குமாரன், கணக்கிறந்த கற்ப
காலங்கள் அழியுமெலையம் இப்பெரிய பூலோகத்தில் வாழ்ந்திருக்கவேண்டு
மென்றான். ஆக இப்படி எட்டுப் புதலவாகருங் கூறினதற்கு, எல்லையிலாத
பேரானந்தக்கடல மேனமேலும் பெருகுமபடி கேட்டவராய், இவ்வெட்டுக்
குமாரர்களுடைய விருப்பங்களுையெல்லாய், ஒப்பற்ற இடபக்கொடியுடைய
வ்ராகிய சிவபெருமானை நீங்கலாக வேறெவாதாம முடிக்கவல்லவாக்கென்று
தமது மனத்திற் கருதியுணர்ந்தாள். எ - று (கக்)

என்று ரைத்தளந தறிந்தன னுங்கவாக் கினியன பலபேசி
நன்று நுங்கருத தவவழி விடைக்கொடி நாயகன் றரவேண்டு
மின்று மக்குமற றெயதுவான விதிமுறை யியம்புவ மதுகளா
வொன்று சிந்தையி னன்புநெக் குருகுறப் புரிதிரென் றுரைசெய்வான்

(இ - ள்.) என்று தமது கருத்தில் தீர்மானஞ்செய்துகொண்டவராய்,
அவ்வெட்டுப் பிள்ளைக்கும் இனிய பல வார்த்தைகள் கூறி, நல்லது உறஉள்
எண்ணத்தின்படி நீங்கள் வீருமபிய வரங்களை இடபக்கொடியையுடைய எமது
சிவபெருமான் அருககரித்தருளவேண்டும். அத்தகைய வரங்களை உங்களுக்குக்
கைகூடத்தக்க நன்மார்க்கத்தைச்சொல்லுகின்றோம். அதனைக்கேட்டுணர்ந்து
ஒருமைப்பாடுடைய மனமெய்தி எலும்பும் நெகருவிட்டுருகும்படி அன்பு
தோன்றச் செயயக்கடவீர்கென்று சொல்லத்தொடங்கினாள். எ - று. (உ0)

கலநிலைத்துறை.

நாறு நான்மலர்ப் பணிவிடைக் குரியராய் நவைதி
ருறு தேமலர்ப் பொழிலிழைத் தானடிக் குரித்தா
யேறு தண்மலர் கொணார்தளித் திடுதிரேல விரும்பு
பேறு பெற்றுநீ இராழிக்குதி நிறப்பொடு பிறப்பும்.

(இ - ள்.) மணங்கமழும் அன்றலர்ந்த மலர்தொடுக்கும் பணிவிடைக்கு உரியவர்களாய், குற்றநதீர்த்த தேனொழுகும் பூநோட்டங்களை வைத்துச் சிவபெருமானுக்கு ருரியதாய், குளிர்ச்சியிருந்த மலர்களைக்கொண்டெவந்து சிவாலயத்திற்குக்கொடுப்பீர்களாயின், நீங்கள் இச்சித்தபேறுகளை யெய்திப்பிறப்பையும் நீங்குவீர்கள். எ - று. (உக)

முற்ற முற்றிய புற்பதித் தெடுத்திட முயலே
மற்றி ரும்பொரு ளாறசெய மாணிதி யில்லே
மிற்றை நாள்வரை யிரப்பதும் பசியெழுந தல்லா
ஹற்று ணர்ந்துசென் திரப்பதற் கொருபபடா துள்ளம்.

(இ - ள்.) முழுவதும் முதிர்ந்துள்ள புற்களைப்பிடுகிக் கெயறிய முயற்சி செய்வாட்டோம். வேறு வகையாகப்பொருள்கொடுத்தலால் நடத்துவிகப்பெருஞ்செல்வமுடையோமல்லோம். இன்று தினம்வரையில் நாகுகள யாசிப்பதும் பசியுண்டானதாலல்லாமல், ஆலோசித்தறிந்து போய் யாசிப்பதற்கு எவகன் மனம் சம்மதியாது. எ - று. (உஉ)

கற்ற கல்வியும் வறுமைபிற கழிந்தன முதியோய்
பெற்ற மேறிய பிரானடிப பணிவிடைக் கொருநீ
சொற்ற வாறெமக் கரிதெனச சொற்றனா சுருதி
முற்று றுத்தவ னுளமபடப பூத்தனன முறுவல.

(இ - ள்.) நாகுகள் படித்தபடிப்பும தரித்திரத்தினுலே மறந்தோம். பெரி யோரே! இடபனாகனத்தேறிய சிவபெருமானுடைய திருவடித்தொண்டிறகு, ஒப்பற்ற தேவரீர் கூறியவகையே புரிவது எவகட்டு அரிதாகுமென்று சொன்னாகள். வேத முழுவதுமுணர்ந்த சித்தேந்திரியன் மனங்கொண்டு புன்னகை செயது. எ - று. (உக)

புரிவ தற்கெளி தாய்திறபெறப்பெறும பொருடான்
பெரிதெ னப்பட லாகியிப பிறப்பொழிப பதுவா
யுரிய வோர்தன னரனறிரு வுளததுவப பினனாய்
பரியு நலவினை யாகவது தெருளுறப பகாவான.

(இ - ள்.) செய்தற்கெளியதாய், அதனுலே யடையப்படும் பொருளோ பெரிதென்று சொல்லத்தக்கதாய், இந்தச்சனனத்தை விலக்குவதாய் உள்ள வித்ததை யாலோசித்து, சிவபெருமான் தமது திருவுளத்திற்குளிப்புடைய வராய்ச்சந்தோஷிக்கச்செய்யும் நற்கருமமாகிய அதனை விளங்குமபடி சொல்கின்றா. எ - று. (உச)

ஒருவி நான்மறைத தலைவீர்கா ளுமகுகெளி தெனலாய்க்
கருதி னுங்கதற கொன்றுமொப பிலலெனக் கடவ
தருந டந்தரு மெமபிரான புராணமுற றறிந்து
பெருகு மணபினா படித்திடக கேட்டுறப பெறுவீர்.

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்களுக்குத் தலைவாகளே! அதனை நீங்கி, உங்கட்டு இலேசெனச்சொல்லத்தக்கதாய், ஆலோசிக்கையில் அதற்கு ஒன்றும் சமான மில்லையென்று சொல்லக்கடவது, அரிய திருநடனஞ்செய்கின்ற எமது சிவபெருமானுடைய பிரபாவங்களைக்கூறும் புராணங்கள். அச்சிவபுராணக் களைத்தேடி யுணர்ந்து மிக்க அன்புடையவர்கள் வாசிக் கையில் கேட்டகப்பெறுவீர்களாக. எ - று. (உரு)

புரமெ ரித்தவன் புராணமுற் றளந்தவா புகல
விரவு சிந்தையி னன்புற வினவுறு மவரை
யரவு சென்னிகொண் டசைத்திடு மவரெனத் தொழுவார்
பரவு நல்லொழுக் குணர்ந்தரு மாதவம் பயிலவார.

(இ - ன்.) திரிபுரங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமான் பிரபாவங்களை யுணர்த்தும் புராணங்களை முற்றக்கற்ற முதியோர்கூட, மனதில அனபு பொருந்தக்கேட்கின்ற [சிரவணஞ் செய்கின்ற] அவர்களை, துதிகத்தக்க நல்லொழுக்கங்களை யுணர்ந்த பெருந்தவஞ்செய்தவர்கள், சாப்பங்களைச் சிரமிசையணிந்த சிவபெருமானென்று மதித்து வணங்குவார்கள். எ - று. (உசு)

இதுவெ டுத்தவ னிசைத்தலு மெண்மருங் கேளா
வதும னத்தடைத் தாகமத துறையுளா யளியே
முதுக லிககடற் கிடந்தன மெமக்கென முனனேண்
புதுமொ ழிப்படு முதுமறைப புராணமா புகலவார்.

(இ - ன்.) இவ்வாததைகளைச் சிதேந்திரியன் எடுத்துச்சொல்லவும், எட்டுக் குமாரர்களுக்கேட்டு அதனை மனதிற்கொண்டு, சிவாகமநெறியிலுள்ளவரே! அடியேன்கள முதிர்ந்த தரித்திரமாகிய கடலில் அமிழ்ந்துள்ளோம். அடியேன்கட்காக, பரமேசுவரனுது அரிய திருவாக்காகிய பழைய வேதத்தின் சாரமான சிவபுராணங்களை எவர்கள் சொல்லுவார்கள்? எ - று. (உசு)

எடுத்து ரைத்திடு புராணமுற் றீறந்தை யிவாக்குக்
கொடுப்ப தின்றியாங் கொடாவிடிற் பெறுபய னுளதோ
கடுத்த கட்கன லுமிழ்நின் றுடற்றிய காலன
படுதது வீழத்திய நிரையமல லாற்பிறப் பவியா.

(இ - ன்.) எடுத்துச்சொல்லும் சிவபுராணங்களைக்கேட்டு, அவை முடிவுறுந் காலத்தில், இப்புராணிகாக்குக்கொடுப்பதாகிய திரவியமில்லாடல் நாங்கள் ஒன்றுங்கொடாவிட்டால், யாங்கள் அடையும் பலன ஏதேனும் உண்டோ? கோபித்த கண்களினின்று நெருப்புப்பொறி சிந்த எதிர்த்து வருத்ததுகின்ற இயமன் அகப்படுதது வீழத்தும் நசகம் கிடைக்கும்பிற் பிறவியகலாது.

என்று ரைத்தன ரெணமரு மருந்தவத் தலைவ
னன்று சொற்றனிரா நாமது வுணர்ந்திலே மினிரீ
ரொன்று ரைப்பது கேட்குதி ரின் றுபோ யொருங்கு
சென்று வேண்டு வதுளதென வவாக்கெதிா செப்பும்.

(இ - ன்.) என்று எட்டுப்பெயருளு சொன்னார்கள். அரிய தவத்தலைவ னாகிய சிதேந்திரியன் நனுகுச்சொன்னவர்கள். நாம அதனை யறியோம. இனி நீங்கள் நாம் சொல்லும் ஒன்றனைக்கேட்கக்கடவீர்கள். நீங்கள் யாவரும் ஒன்றாகப்போய் இப்பொழுதே விரும்பத்தக்கது ஒன்றுண்டென்று வாகட்கு நேராகச் சிதேந்திரியன் சொல்லுகின்றான். எ - று. (உசு)

இந்த மாநகர்க் கப்புற மிருப்பதோ நகர
மந்த மாநகா முனிபுர மப்புரத் திருக்குற
சிந்தை தூய்ற றாயனென றுளன்கவி சித்த
பக்த வெவவினைத் தனைபறித் தெறிபக டையான்.

(இ - எ.) இந்தப்பெரிய நகரத்திற்கு அயலில் ஒரு நகரமிருக்கின்றது. அநதச்சிறந்த நகரம் முனிபுரமெனப்படும். அநநகரத்தில வசிக்கும் மனப்பரி சுத்தமுடையவர்களில் மனப்பரிசுத்தமுடையவன் கலிசித்துவெனும் பெயரா நெருவனுன். பந்தமாகிய கொடிய வினையாகிய சுகிலியை அடியோடு பறித் தெறியதக்க யானை போன்றவன். எ - று. (௯௦)

தரும மெய்யுரு வெடுத்தென வந்தவ தரித்தோன்
பெருகு நான்மறைக குலத்துனோன் பெற்றமே றுயர்த்தோர்க்
குருகு காதலி னருசரணை கனவினு மொழியான
கருணை வாரிதி பழமறைக கடற்கரை கண்டோன்,

(இ - எ.) புண்ணியமே உண்மைவடிவேற்றறபோலத்தோன்றி அவதரித் தவன். நான்கு வேதங்களின் சிறப்புமிருந்த அநதணா குலத்திலுதித்தவன். இடபக்கொடியை யுயர்த்திய சிவபெருமானுக்கு மனமுருகுசின்ற ஆசையோடு அர்ச்சணையெய்தலைக் கனவிலும் நீங்காதவன். கிருபா சமுத்திரம்போன்றவன். வேதமாகிய கடலைக் கரைகடந்தவன். எ - று. (௯௧)

உரைக்கு மாகம புராணமுற றளந்தறிந தொருங்கே
கரைத்த சிந்தையிற கேட்குந ருளம்படக் கரைப்பா
னிரைத்த காதலிந கொடுப்பன யாவையு மேலா
னரைத்த மூப்பின னருமறை நடந்தரு நாடான.

(இ - எ.) சொல்லுகின்ற சிவாகம புராணங்களையெல்லாம் முழுவதும் கற்றுணர்ந்து உருகிய சிந்தையோடு கேட்போர் மனமுருகுமபடி அதிகரித்த ஆசையோடு சொல்லுகின்றவன். எவா எம்பொருளைக்கொடுப்பினும் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான். மயிர நரைத்த விருத்த பருவமுடையவன். வேதங்கள் நடிக்கும் நாவையுடையவன். எ - று. (௯௨)

புரத்து வாழ்தரு மாந்தரு மாங்கவன் பொருட்டா
லிரக்க மெய்திமற றவனறனக குலமைசான றிருப்பார
பரப்பி னெய்தியோர் பசிகெடப் பருந்தல துண்ணை
சூரக்கு நல்லறத் தீட்டிய பெருநிதித் தொகையான.

(இ - எ.) அநநகரத்தில வசிக்கின்ற மனிதர்களும் அகலிசித்து காரண மாகக் கருணைபொருந்தி அகலிசித்துவைப்போல மேம்பட்டிருப்பார்கள். விரைந்து வந்தோருடைய பசிப்பணியை நீக்கப்பகிராத எளிதலலாமல் புகிக்க மாட்டான். ஊற்றெடுக்கின்ற நல்ல தருமவழியிற சம்பாதித்த பெருஞ் செலவ மாகிய பொருளையுடையவன். எ - று. (௯௩)

அனையன் மாடுபுக காங்கவ னருநடம் பயிலும்
புனைச டைப்பிரான புராணமுற றறிகுதிர் போதி
ரெனவு ரைத்தன னாகவ ரியைந்தன ரெழுந்தார
முனைவ னைத்தொழாப போயினா முனிபுரம் புகுந்தார்

(இ - எ.) அகலிசித்துவினிடஞ்சோந்தது. அவன் சொல்லுகின்ற அரு நட்டமுரியுஞ் புரிசடையையுடைய சிவபெருமான புராணங்களை முழுவதும் அறியக்கடவீரகன். போங்கனென சித்தேநதிரியன் கூறினன். அவ்வெணமரும் சமமதித்தெழுந்த சித்தேநதிரிய முனிவனை வணங்கிச்சென்று முனிபுரத்தடைந தாரகன். எ - று. (௯௪)

புகுந்து சேவடி புனிதனைப் போற்றின ரவனு
நெகிழ்ந்த சிந்தையி னிருத்திரென் றிருத்தின னிலவு
புகுநத வெண்பிறைச் சடையினன் பரிவுறுஞ் சரிதை
தொகுநதி தத்தொடுங் கேட்குந ரவையகந தொக்கார்.

(இ - ள்.) முனிபுரம் புகுநது பரிசுத்தஞ்சிய கலிசிததுவைப்பாதங்களில்
வணங்கித்துதித்தார்கள். அக்கலிசித்துவும் உருகிய மனதோடு இருங்கனென்று
தன்னிடத்தில இருத்தினன். சந்திரிகையை வீசும் வெள்ளிய சந்திரதுண்டத்
தைச் சடையிலுடைய சிவபெருமானுக்கு அன்பு பொருந்திய சரிதையைக்
கூட்டமாகச் சிவவணஞ்செயலோர் சபையினிடத்திற் சோந்தார்கள். எ - று.

தொக்க பேரவை யிருந்தன ரன்பொடுந் துவன்றி
நெகக சிந்தையி னுருகின றிருசெவி நிறைத்துப்
புகக காதையின மயிரப்பறம பொடித்தனா புலவா
நக்கனைதம துளமபட விருத்தினா நயப்பால்.

(இ - ள்.) அடியார்கள் கூடிய பெருஞ் சபையிலிருந்தார்கள். அன்புடன்
தொடங்கி, நெககுவிட்டுருகிய சிந்தையையுடையவராகி, இரு காதுகளையும்
நிறைத்துப்புகுநத சிவசரிதையால் மயிரக்கூச்செறிந்தார்கள். தேவர்களில்
[நக்கன் - நிரவாணி] நக்கஞ்சிய சிவபெருமானைத் தமது மனதில் ஆசையோ
டிருத்தினார்கள். எ - று. (நசு)

எள்ளி றைப்பொழு தாயினு மெந்தையெம் பரனை
யுள்ள மைப்பது தணந்தில ரொருவழிச் சென்றா
நாளா நாடசில கழிந்தன புராணநன குணாத தும
வள்ள லைத்துனை மலரடி யருச்சனை வகுத்தார.

(இ - ள்.) எள்ளளவு காலமானாலும் எமது தந்தையாகிய எமது சிவபெரு
மானை மனத்தின்கண் பொருத்ததுவதை நீங்காதவர்களாய் ஒருவழிப்பட்டார்கள்.
இப்படி விரும்பத்தக்க சில தினங்கள் சென்றன. புராணத்தை நன்றாகப்
போதுகின்ற வள்ளலாகிய கலிசிததுவின் தாமரைமலர்போன்ற இரு பாதங்
களைப் பூசித்தார்கள். எ - று. (நசு)

தொன்று தொடடெழு பவமெலாந தொலைந்தன விவாக்கு
மன்று தொடடெழு தீவினை யருங்கலை கழியப்
பின்று மாமதி நிகாத்தன புண்ணியப் பெருமை
யொன்று வெண்பிறைக் கலையென நிரம்பிய தொருங்கே.

(இ - ள்.) சிவபுராண சிவவணஞ்செய்த இவ்வெண்கருகும் அநாதியாக
மேலோங்கிய பவமுழுவதும் நீங்கின. அன்றுமுதலாக (முன்னிருக்க) அதிகரித்த
தீவினைகள் (கிருஷ்ணபக்ததில்) அரிய கலைகள் குறையத்தனித்து நின்ற
சந்திரனைப் போன்றன. சிவபுண்ணியப்பெருமையானது (பூர்வபக்ததில்)
பொருந்துகின்ற வெள்ளிய சந்திர கலைகளபோல ஒரு சேர நிரம்பின. எ - று.

நினைநத யாவையு முடித்தன ரெண்மரு நெடுநீர்
புனைநத சென்னியன றிருவருள பொருந்தினா பொன்னால்
வனைநத மெய்யின னாயினன பிணிபடு மறையோ
னனைநத கணமலாக கொணறையோன் சரிதையே நயப்பார.

(இ - ள்.) அவர்களைட்டுப்பெயரும் எண்ணிய கருமங்களைப்பெயல்வா முடித் தனர். பெரிய கருமை நீரையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருவருளடைந்தார்கள். அவர்களிற குட்ட நோயுற வேதியன பொண்ணுலாக் கியதுபோன்ற உடலைப்பெற்றான். தேனில் நனைந்த கொன்றைமலர்க்குடிய சிவபெருமான் சரிதையையே விருமபுவாகன. எ - று. (ருக)

வேட்டு நிறசிவ பதவியே வேட்டுற விருமபிக
கேட்டு நிறசிவ புராணமே கேட்டுற வினைகொண்
டாட்டு மன்பதை யீறுகண் டந்தகன் றுதா
வீட்டு முன்னரே சிவகதி விருமபுற வேணடும்.

(இ - ள்.) விரும்புவீர்களாயின், சிவபதவியையே விரும்புகள். ஆகை கொண்டு சிவவணஞ்செய்தால், சிவபுராணங்களையே சிவவணஞ்செய்யுகள். இருவினைகளால் ஆட்டப்படுகின்ற மாந்தர்களை முடிபுகண்டு இயம தூதர்கள் அழித்துப்போக்குதற்கு முன்னரே சிவகதியையுடைய இச்சிககவேண்டும் (உலகினரே! எனது இந்நூலாசிரியா கவிக்கூற்றுகக்கூறினா.) எ - று. (சுடு)

கள்ளு யிராததபூவ கொன்றையா னருட்சிவ காதை
யெள்ளில சிந்தையான விதிமுறை யினிதுகேட் டுவந்து
வெள்ள வராசடை யெம்பிரான நிருவருள வினைவித
தெள்ள ருங்கதி புகுந்தவாக கிலககமா ரினசப்பார.

(இ - ள்.) தேன சிவதுகின்ற கொன்றைப்பூயாலையணிந்த சிவபெருமா னுடைய திருவருட்சரிதையை இகழ்ச்சியிலலாத மனத்தோடு விதிப்படி இனிதாகச் சிவவணஞ்செய்து சந்தோஷித்தது, கங்காநீரையணிந்த ஷ்டிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமான திருவருளே விளையச்செய்து இழிவற்ற முத்தி யெய்திவாகு எவாதாம கணக்கிடவல்லவா? எ - று. (சுக)

சிவபுராணமென நெடுததெவா செப்பினு மாணு
பவரு மெனசிறைப பறவையும் பலவிவங் கினமு
மிவாத டஞ்சினை மரனுமற நெழுபுகம் புலவாக
கவாத லேசசிறு பதுககையு மிருங்கதி கரககும்.

(இ - ள்.) சிவபுராணம் என்று யாவா எடுத்துச்சொன்னாலும், அங்கே யிருக்கின்ற மெல்லிய சிறகினையுடைய பறவைகளும், பலவகை மிருகசாதிகளும், உயாகின்ற பரந்த கிளைகளையுடைய மரங்களும், முளைத்துள்ள பசிய புற்களும், பிளவுபட்ட தலையையுடைய சிறுபாறைகளும் பெரிய மோகூத்திலெய்தும். எ - று. (சஉ)

எழுதியன்பருக் கீந்தவா திருமுறை யெழுதித்
தொழுது தமமனை தொகுப்பவா பெருநலந் துய்த்தீண்
தொழுது காலம்வீற நெருவெரு கற்பமோ ரெழுத்திற்
கழிவி லாப்பெருங் கைலையுற நருங்கதி யடைவார.

(இ - ள்.) சிவபுராணத்திருமுறைகளே யேட்டில்வரைந்து அடியவர்களுக் குக்கொடுத்தவர்களும், அவற்றையெழுதித்தமது வீட்டிற் சேமித்துவைப்பவர்களும் இவ்வுலகத்தில் பெரிய இஷ்ட சுகங்களை யுபவீதது இறுதியில் அழிவிலலாத பெருமைதங்கிய திருக்கையையெழுதி, ஒரெழுத்திற்கு ஒரு கற்பகாலம் அரிய பதவியெய்தி வாழ்வார்கள். எ - று. (சக)

ஓது நாவினுங் கேட்பவர் செவிப்புலத் துள்ளுந்
தீதில் சிந்தையோர சிரத்தினுந் திருவரு ளிரங்கி
மாதா பாகனூற னுறைகுவன் மாதவத் துறையீ
ராத லாறகதி யடைநதன கேட்டவை யனைத்தும்.

(இ - ள்.) சிவபுராணங்களைச்சொல்லுகின்ற நாவினிடத்திலும், கேட்பவர் களுடைய காதினிடத்திலும், குற்றமில்லாத சிவசிந்தையுடையவர்கள் சிரத்தி னிடத்திலும், உமாதேவியாரை இடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் திருவ ருஞ்சரநது எழுந்தருளியிருப்பார ஆனபடியால், சிவசரிதங்களைச் சிரணவஞ் செய்த எல்லாப்பிரானிகளும் மோகக்கதியெய்தின. எ - று. (சச)

புரங்க டந்தவன் புராணமுற் றேதிய புனிதாக்
சிரங்கு சிந்தையீற கேட்பவாக் காரமு தீந்தால
வரந்த ரத்தகு துமமனோக் கிருஞ்சினை வகுத்துப்
பரந்த கற்பக நாட்டவாக கினிதெனப் படுமால்.

(இ - ள்.) திரிபுரங்களையெரித்த பெருமானுடைய சிவபுராணங்களை முழுவ துஞ்சொல்லிய பரிசுத்தார்களுக்கும், உருகிய மனத்துடன் அவற்றைக் கேட்ப வர்களுக்கும், பொருதிய உணவாங்களை யுதவினால, அடுத்தவர்கள் வேண்டிய வரங்களைக்கொடுக்கத்தக்க உங்களுையொத்த முனிவர்களுக்கும் பெரிய கிளை களைப்பரப்பி விசாலித்த கற்பக விருகத்தையுடைய தேவலோகத்தாருக்கும் இனிதாருமென்று சொல்லப்படும. எ - று. (சஇ)

தெரிந்த மாக்கதைச் சிவபுரா ணமபகர் செல்வர்
புரிந்து வேண்டுறப் புனைகலன் பொற்கிழி பாலா
வரிந்து றப்படு விளையல கன்னிகை யாடை
விரிந்த வன்பினு லீந்திட வேண்டுவா மேலோர்.

(இ - ள்.) சிறந்த சிவபுராணசரிதைகளைச்சொல்லுகின்ற சிவஞானச்செல் வர்களுக்கு அன்போடு விரும்பிய ஆபரணங்களையும், பொற்கிழிகளையும், கற்றைப்பச்சுவையும், கதிகளையரிந்து பயன கொள்ளத்தக்க விளைகழனி்களை யும், கன்னிகைகளையும், ஆடைகளையும் அதிகரித்த ஆசையுடன் கொடுக்க மேலோர் விரும்புவார்கள். எ - று. (சஈ)

இனைய நல்கியோர பெறுங்கதி யாளுசொலற கெளிதோ
கனைதி ரைப்புனற் கங்கைவார சடையின னிவரை
நீனைதொ றுந்திரு வுள நெகிழ்ந தானந்த நிருத்தம
புனைப் தச்சிலம் பிடையறு தொலியெழப் புரியும்.

(இ - ள்.) இவற்றைச் சிவனடியாகக் குக்கொடுத்தோர் அடையும் பேற் றினை, ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய கங்காசலம் பொருந்திய நீண்ட சடையை யுடைய சிவபெருமான் இவர்களை யெண்ணுந்தோறும் திருவுள்ளம்கிழ்ந்தது. திருவடியிலணிந்த சிலம்புகள் இடைவிடாதொலிக்கும்படி ஆரந்தத்திருநடனஞ் செய்வாரென்றால், நாம் சொல்லுதற்கெளிதாகுமோ? (சஎ)

எந்தை கோயிலுட் டிருமுறை மண்டப் மெடுத்துத்
தந்த பீடிகைத் தவத்தினுற் றிருமுறை தந்து
சிந்தை யன்பினோ டாங்கவைக் கருச்சனை செய்தா
லுந்து மேற்றினன் பிரதிட்டை கோடியொப் புறுமால்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருக்கோயிலில் திருமுறை மண்டபம் செய்வித்துத் தந்த பீடத்தின்மேல் திருமுறைகளை யெழுந்தருளச் செய்து, மனக்களிப்புடன் அப்புராணத் திருமுறைகட்கு அர்ச்சனை முதலியன செய்வித்தால், செலுத்துகின்ற இடபத்தையுடைய சிவபெருமான் பிரதிஷ்டைகள் கோடிசெய்ததை நிகராகும். எ - று.

(ச அ)

இந்நி லத்தவ ரிரதிரற் கரியன நுகாநது
பொன்ன லந்தரு நெடுமணி மானமீப பொலிந்து
மன்னு விஞ்சையா மாநகா வளதுகாந தொழிநது
துன்ன ருஞ்சினை க கற்பகக காவளந் துயதது.

(இ - ள்) அங்கனம் புரிவோர் இவ்வுலகத்திலேயே இந்நிரைகட்கும் அரிதாகிய இஷ்டபோகங்களை யநுபவித்து, பொன்னுலகநகரிகளப்பட்ட நெடிய இரத்தினவிமானத்தின் பேலே விளங்கி, நிலைபெற்ற வித்தியாதரருடைய சிறந்தநகரிலுள்ளவளங்களை யநுபவித்து நீங்கி, இந்நிரலோகத்தில் ஓடைதற்கரிய கிளைகளையுடைய கற்பகச்சோலையின் வளப்பங்களை யநுபவித்து. எ - று. ()

விரிசுரு மெலவித முாயிரு கமலவீட் டிருநது
பரிசுரு நானமுத னுலகினும பலவளம் பரினது
தரிந்த பைநதுமுாயவனுடைத தனிப்பநல சாரநது
தெரித்த நன்னிலப் பகுதியிற் பெருவளஞ் செருக்கி.

(இ - ள்) மலாகின்ற மெல்லிய ஆயிரம் இதழ்களையுடைய செந்தாமரை மலர் வீட்டிலிருந்து, சத்தியலோகத்திலுள் பலவகை இன்பங்களையும் நுகாநது, பசிய துளவமாலையணிந்த திருமாலின் ஒப்பற்றப்பதவியாயி வையுந்தலோகமெய்தி அந்நல்லபூமியிலுள்ள பெருமைதங்கிய வளங்களை யிறுமாநதுபெறறு.

இருசுரு நல்லறப் பகுதியு மிருவழி நிறுவி
முருககு சூமுத நடிந்தவ னிருங்கதி முன்னிப்
பெருசுரு நன்னலம் பெரிதுவந் தாங்கவற பெற்ற
டிருப்ப தம்புகுந் தங்கதி வளம்பல தேக்கி

(இ - ள்) எஞ்சி நிற்கும் நல்ல சிவபுண்ணியத்தின் பாகமும நீங்காதவிடத்தில் அங்கேயிருந்து, (தேவாமாநுடகை) கொலையுரிபும சூரபன்மனைத்தடிந்த வராயி குமாரக்கடவுளின் பெரியபதவியையடைந்து, அநிகரிகளன்ற பெரிய சுகங்களை மிகுதியும் அநுபவித்து, அந்நபின் அககுமார சுவாரியை யீன்றருளிய உமாதேவியார சிறந்தபதவியை யடைந்து அப்பதவியின் பலவளங்களை நுகாநது.

சுரபி வான்கதி புருந்ததிற பெருவளந் துபதது
விரவு மிப்பதத தனவொழி பறபகல விடப்போய்ப்
புரமெ ரித்தரு னொப்பிரான பொந்நரிச சுடிகை
யரவ கங்கணத் தவனொடு மினிதிருந் தருளவார.

(இ - ள்.) மேலாகிய கோப்பதவியிலெய்தி அதில அடையவேண்டியபெருவளங்களை யடைந்தனுபவித்து, நெருங்கிய இப்பதவியில் அளவிலலாத பலகாலம் நீங்கச்சென்று, திரிபுரங்களை யெரித்தருளிய எமது பெருமானாகிய, பப்ப

பொறிகளையும் உச்சிகொண்டையையு முடைய சாப்ப கங்கணத்தை யுடைய சிவபெருமானாரோடு கலந்து இனிதாக வீற்றிருத்தருளவார்கள. ஏ - று. (௫௨)

அறந்த ருஞ்சிவ புராணமோ துறுமவை யகத்துப்
பிறங்கு வெள்ளிலை நுகாபவா பிறமொழி பகாவா
ருறங்கு கினறவா நீட்டுறு காலின ருவற்றைத்
திறம்பு பொயமையென றுரைப்பவா களிபடச சிநிப்பரா.

(இ - ள்.) புண்ணியங்களைக் கொடுக்கத்தக்க சிவபுராணத்தைச் சொல்லு கின்ற சபையினிடத்தில், வினங்குகின்ற தாமபுலம தரிப்பவார்களும், வேறு விதமாக வாரததையாடுபவார்களும், நித்திரைசெய்பவார்களும், நீட்டுகின்ற காலையுடையவார்களும், அச்சரிதைகளைப் பொயமமைகலந்தன வெனச் சொல்லுபவார்களும், சந்தோஷமுண்டாகச் சிரிப்பவார்களும். ஏ - று. (௫௩)

இழுதை மாக்கண்மற நீங்கவ நிறுதியிற் றென்பார்
செழுமை நீடிய நெடுங்குறிச செலறசரு நிரயத்
திழிவ ராங்கவை விழுங்கிமீன தெதிரெடுத் தமிழ்
வழுவி மறந்து விழுங்குற வருந்துவா நெடுநாள்.

(இ - ள்.) அறிவிலலாதவர்கள் அல்லது பொய்பேசுபவர்கள் முதலாகிய இவர்கள் தேவரத்தத்தில் தென்றிசையிலே துன்பங்கள் செழித்தோங்கியநெடிய குழிகளாகிய அரிய நரகங்களில் அமிழ்வார்கள். அந்நரகங்கள் விழுங்கிமீனமெ வெளிவிட்டு உமிழ், அங்குநின்ற தவறி மறநெருக்கத்தில் விழுங்கப்பட்டு இப்படிப்பலகாலம் வருத்தப்படுவார்கள். ஏ - று. (௫௪)

புண்ணி யசசிவ புராணமோ திப்பொருள் விநிப்பி
ண்ண லாலய நதிகரை குளக்கரை யனேறே
மண்ணு றுந்திரு மடமெனு மித்தலை மருவிசு
கணனு தறபர னைத்தொழு தோதுறக கடவா.

(இ - ள்.) புண்ணியகாமாகிய சிவபுராணங்களை வாசித்துப் பொருளவிளக் கிச் சொல்லுவதாயின, சிவபெருமான திருக்கோயில் நதிதீரம் தடாக்கரை அல்லாவிடின் அழகிய திருமடம் என்று சொல்லப்பட்ட இவவிடங்களிலோ ரிடத்தில், பொருந்திய நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானைப் பணிந்து சொல்ககடவார்கள். ஏ - று. (௫௫)

இப்பெ ருஞ்சிவ புராணமுற் றுரைப்பவ நிதனைத்
தப்பில சிறதாறிற் கேட்பவா சிவதலந தோறு
மொப்பி னுதனைத் தொழுபயன வேளவிமுற றுவந்தோ
செப்ப ருங்கதி நதிபல குடைபயன சிறப்பா.

(இ - ள்.) இந்தப் பெருமையையறத் சிவபுராணத்தை (அன்பு) பொருந் திச் சொல்பவார்களும், இதனைத் தவறுபாடிவலாத நலவெண்ணத்தோடு கேட்பவார்களும், சிவக்கூத்திரங்களில் வெல்லாநு சென்று சமாளரகிதனான சிவபெருமானை வணங்கிய பலனிலும் எல்லையாகங்களைப்புகு செய்தோர் பெறுஞ்சொல்லு தற்கரியபலனிலும் பல தீரத்தலநானஞ் செய்தவர்கள் பெறும் பலனிலும், மேம்பட்டபலனை யடைவார்கள். ஏ - று. (௫௬)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். சடுக

சிறக்கு மூவரு மற்றுள தேவரு மிவரை
யுறக்க னிரதபே ரன்பொடுங் கனிசிறந் துவப்பார்
மறைக்கு மெட்டரு முககணன் சரிதைநான் மயங்கும்
பிறப்பொ ழிப்பது சத்திய மெனமறை பேசும்.

(இ - ள்.) சிறப்புற்ற திரிமூர்த்திகளும், அவர்குப் பிறிதாகவுள்ள ஏனைத் தேவர்களும், இவர்களை நன்கு கனிந்த பேரன்போடு இன்பமிருந் துகளிப்பார்களா. வேதங்களுக்கும் எட்டெற்கரிய திரிநேதிரங்களுடைய சிவபெருபான் யிரபாவங்களாகிய சிவபுராணமானது, மயக்கமுற்ற பிறவித்துன்பத்தை நீக்குவது சத்தியமாகுமென்று வேதம் கோஷிக்கின்றது. எ - று. (௫௭)

சிவபுராண மானமியசசருக்க முறதிறறு,

ஆகச்சருக்கம் கக-கருத திருவிருத்தம் கக.௬௦.

பன்னிரண்டாவது.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம்.

கலநிலைத்துறை.

ஈது முறறுறக் கேட்டருண முனிவர ரினிநீ
யாதி நாயகந கனபறப புரிபவ லைடந்த
நீந நற்குநோ பாதகளு செப்பெனா செப்பா
ஞந மாதவன றுவாகிய மோலியன செல்லவான.

(இ - ள்.) இதனை முழுவதுங் சிவவணஞ்செய்த முனிவர்கள், இனித்தேவரீர் ஆதிதேவனாகிய சிவபெருமானுக்கு அனபறறவர்களாய்ச் செய்தவரெய்தும் கெடுதிகளையும், அதற்கீடாகவுண்டாகிய பாவங்களையுந் சொல்லி யருளவேண்டுமெனக் கேட்ப, சிறந்தவருடைய சூதமுனிநா சிவசை யசைத்தவராய்ச் சொல்லத்தொடங்கினா. எ - று. (௧)

எநதைக் காயினு முமையவட காயினு மைங்கதை
தந்திக காயினு மறுமுதற காயினுந் தவமுத
சிறதைக கோடுநறி கரடிய தேசிகற தெனினும
வந்திக குறதிருத தொண்டுசெய மரபினோக கெனினும.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கானாலும் உமாயிராட்டியாருக்கானாலும் ஐந்துகரங்களையுடைய யானைமுக விராயகப்பெருமானுக்கானாலும் ஆறுதிருமுகங்களையுடைய குமாரக்கடவுளுக்கானாலும், மனதிறறவறுபடாத ஒப்பற்ற நலவழியையுணர்த்திய ஆசிரியனுக்கானாலும், பூசிககுந் திருத தொண்டைச் செய்கின்ற முறைமையுடையோராக கானாலும். எ - று. (௨)

பரிகரு நன்னெறி யொழுக்கினர் போலது பயின்று
தெரிதத சிறதையிற சிவத்திர வியங்கவாந தொழியா
தெரிதத பாழ்வயி றோம்புவா னிவனெனும் பயிலா
வரிதத பாவகா ரியரிவாக காண்கினு மாமா.

(இ - ள்.) மேற்கொள்ளும் நல்லொழுக்கமுடையவா போல நடத்தி, தெளிந்தமனதோடு சிவசொத்துக்களை யபகரித்து, நீங்காமல் ஒவ்வொருநாளும் பசித்தியினாலெரிககப்படும் பாழ்வயிற்றை வளர்ப்பவர்கள் இவாகனோடு பழகித் தேர்ந்தபாவின ஆகிய இத்தகையினரை ககண்டாலும் கொடியதே. எ - று.

தேவ னூயந திருக்குளஞ் செய்தொழி னிவந்தம்
பூவ ரும்பொழி னறுமலா பொதுளிப தோட்டஞ்
சேவு யாத்தவற கியைவன கழனிச டிறைநீக
கூவ லிங்கிவைக் கழிவன செய்வினைக கொடுமை.

(இ - ள்.) சிவாலயம் திருக்குளம் சிவாலயத் திருத்தொண்டிகள் அழகுடைத்தாய அரிதாயிருக்கும் சோலைகள் மணம் பொருந்திய மலா நிறைந்த நந்தனவனங்கள், இடபக்கொடியை யுடைய சிவபெருமானுக்குரியவயல்கள், அலைகளையுடைய நீரிரம்பிய கிணறுகளென்னும் இவற்றிற்கு அழிவையுண்டு செய்த பாவங்களும். எ - று.

(சு)

எடுத்து ரைத்தனஞ் சிவத்துரோ கங்கண்மற நிவற்றை
யடுத்த பாதக மாரண மாசம புராணந
தொடுத்த னிரதிடு முருத்திர வககமவென யேமை
படுத்த சூதியை யிகழுவதென் றுரைத்திடப படுமால்.

(இ - ள்.) ஆகிய சிவத்துரோகங்களை யெடுத்துச் சொன்னோம். அதன் பின், இவற்றிற் சேரநதுள்ள பாதகங்களாவன:—வேதங்கள் சிவாகமங்கள் புராணங்கள் கோத்தணியத்தகக உருத்திராககம் வெண்பையும் புனிதமுமாகிய திருநீறு என்னும் இவற்றை இகழ்ந்து சொல்வதென்று சொல்லப்படும். எ - று.

திருக்கு ளந்திருக கோயிலசெந தேத்துளி சிகறி
மருக்கு நாணமலா வனமென மதிக்கில ராசெ
செருக்கி னுலாமிழந திடுவது செயற்கருந நீமை
கருத்தி னோருதாறு திவனிடைய புரிகடுங் கண்மை

(இ - ள்.) திருக்குள மென்றும் திருக்கோயிலென்றும் செநநிறந்தங்கிய தேன் துளிகள் சிந்தி மணங்கமழும் அன்றலாந்த புதியமலர்கள் நிறைந்த நந்தனவனமென்றும் மதியாதவர்களாய், கருவந்தால் எச்சிலுமிழ்தல், செய்யத்தகாத கொடுஞ்செயல்களை மனதிற கருதாது இத்தகைய இடங்களிற் செயதவாகிய கொடுமைகள். எ - று.

(சு)

சொன்ன வீங்கிவை யாவையுஞ் சிவத்துரோ கங்க
ளன்ன செயதவாக் கண்ணுற நீண்டுத லருகே
மன்ன லோதுறல போசொல்ல வாரத்தைசேட் டுறுத
லின்ன வாகிய வாமுமத துரோகமென நிசைப்பார.

(இ - ள்.) ஆகச்சொல்லிய இவையாவுமே சிவத்துரோகங்களாம். அப்படித் துரோகஞ்செய்தவர்களைக் காணுதல் தொடுத்த அவாகட்கருகேயிருத்தல் அவற்றைச்சொல்லுதல் அவர்கள் பெயரைச்சொல்லுதல் அவர்கள் பேச்சைக் கேட்டல் இத்தகையினவாகிய இவவாறையும் அச்சிவத்துரோக மென்றே சொல்லுவார்கள். எ - று.

(எ)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். சுகை

இதனை யோர்ந்தாறு திப்பவ மியறறியோ னின்னுங்
கதழெழிப்படு நிரயமுற் றவாகணக் கிலரா
லதுபு நிரதிடு பாதகா சரிதையி லறிந்த
துதவ மாதவத தலைவிகாள் கேட்குதி ருரைப்பாம்

(இ - ள்) இதனை யறியாமல் இதுதரோகங்களைச் செய்தவர்களாய், கொ
டுமைமிகுந்த தீமயமான நகரத்தில் இன்றுகாறும் அமிழ்ந்திருப்பவர்கள் எண்
ணிந்தவர்களாம். அப்படித் துரோகஞ்செய்த பாதகர்கள் சரித்திரங்களில்,
யாழுணர்ந்ததை, உங்கட்குப்பயோகப்படுமபடி சொல்லுகின்றோம். பெருந்தவ
சிரேஷ்டர்களை! கேட்பீர்களாக. எ - று.

(அ)

பாந்த னேந்திய வங்கநாட் டகவையுட் பணைக்கும்
பூந்த டம்புடை கிடந்தது கிரியெனும் புரத்தூசு
சாரந்த வாரகுணக லீலக னொருதனித திகிரி
வேந்தர் வெண்குடை யொடுகுற விரித்தவெண் குடையான்.

(இ - ள்) ஆதிசேடன் சுமக்கும் அங்கநாட்டிலே பாந்த அழகிய தடாகங்
கள் புடைகுழந்துள்ள கிரியெனும் நகரத்தில், சாந்தமெனனும் பெருங்குண
மமைந்த லீலகனென்பவன் ஒப்பற்றுச் சிறந்த ஆக்கினசுகமும் ஏனையசாக
ஞடைய சந்திரவட்டக குடைகளையெல்லாம் ஒடுக்கிக்கொள்ளுமபடி விரித்த
பெரிய வெண்கொற்றக குடையும் உடையவன். எ - று.

(சு)

தரும் சிறதையன வெள்ளிடை யவனடிசு சாரந்த
கருணை வாரிதி யிரகமெய யெடுத்தெனக் காட்டு
முருவ மெய்யினன் வெண்பொடி யலலநொன் றணியா
னருகி லத்தாள் வுயிரககெலாந தாயையொத் தளிப்பான்.

(இ - ள்) புண்ணியக் கருத்துடையவன், வெள்ளிய இடபத்தையுடைய
சிவபெருமான் திருவடியை இதயத் தடைந்த கருணைக்கடல், இரகசமே யொரு
வடிவெடுத்தாற்போலத் தோன்றுகின்ற அழகிய சரீரமுடையவன், திருவெண்
ணீற்றைத்தவிர வேறொன்றும் அணியாதவன், நிலவுலகத்திலுள்ள அரிய
ஆனமவாககங்க ளெல்லாவற்றையும் தாயைப்போல ஆதரிக்கின்றவன். எ - று.

பாரெடுத்திடும பணைநெடும புயத்தவன் பால
ரோவ ருந்திற பாவசித் தென்னுள் னொருவன்
ஞர சித்துவென னொருமகன் கோரசித் தொருவன்
வீர சித்தெனு மொருமக னுலவாவெந திறலோர்.

(இ - ள்) பூமிபரத்தைச்சமக்கும் பாந்த நீண்டதோள்களை யுடைய
அவன்புத்திரா நாலவராகும் அநநாலவரில றேஷ்டனாகிய ஒருவன் ஒழித்தற்கரிய
பாவசித்தெனனும் பெயருள்ளவன், மறறொருபுத்திரன் குசித்தெனனும் பெய
ருடையவன். வேறொருவன் கோர சித்தெனனும் பெயா பெற்றவன். பிற்தொரு
புத்திரன் வீரசித்தெனனும் பெயாகொண்டவன். இவர்களை நாலவரும் பெரும்
பராக்கிரமவான்கள். எ - று.

(கக)

மொழிந்த நால்வரும் யாவையு முழுதுறக் கற்றோர்
பொழிந்த வன்பொடும் பாப்பணை யமலனைப் போற்றி
யொழிந்த மன்னரை யொடுக்கின் ரொழிந்தறக் குழம்போர்ந்
தழிந்த றப்பொரு தொருதனி யவனிகாத தளிப்பார்.

(இ - ள்.) சொல்லிய இந்நால்வரும் நூல்களை யெல்லாம் முற்றுங்கற் றவர்கள். மிருதமெய்யன்பேரடு சேஷசயனதையுடைய திருமாலைய துதி செய்து வேறுள்ள மன்னர்களை யடக்கிச் சயனகொண்டு அவர்களடங்கிய பின் னர், குறும்பரசர்களிருப்பதை யறிந்து அவர்களும் அழியுமபடி யெதிர்த்து, னாங்களே ஏகசக்கிராதிபதிய மெய்திடவர்களாய். எ - று. (கஉ)

தாதை சொல்வரம் பிகந்தில ரறததொடுநு சரிப்பரா
வேத நூன்முறை யிராசநு யப்பெரு வேளவி
தீதி லன்பொடு மியறநினா தனிததனிச சிறநதா
ரோது வேதமோத் துயாநதனா நாலவரு மொருங்கே.

(இ - ள்.) தந்தைவாகியமாகிய எல்லையைக் கடக்காதவாகளாய் வேத சாஸ்திரோத்தமாய இராஜ்யமென்னும் பெரியயாகத்தைக் குற்றமற்ற அன போடு செய்தார்கள். யாவருஞ் சிறந்ததாகச் சொல்லும் வேதங்களை யுணர்ந்து சிறப்பெய்தியவர்களாய் அந் நான்குபுதலவாகளும் ஒருதன்மையராய் மேய்பா றற்றார்கள். எ - று. (கங)

கால மிப்பபடிச் சுழிதரு ஞான்றொரு சுழங்காற
பால காப்பயந தீனறவ னரனடி பணிநதம
மூல மூர்த்திதன சிவநிசி நோற்றிட முயலா
வாலு மன்பினே டெழுநதுகோ கன்னமுற றடைநதான்.

(இ - ள்.) இப்படி நல்லழியிலே நாள்கள சுழித்துவருங் காலத்தில், ஒப் பற்ற வீரகண்டாமணியணிந்த பாதங்களை யுடையவனாய்ப் புத்திரா நாலவரை யும் பெற்ற சிலகனென்னும் அவவரசன், சிவபெருமான திருவடிகளைவணங்கி அம்முழுமுதற்கடவுளுக்குரிய சிவராததிரிவீரத்ததை அநுஷ்டிக்க முயனது, விசேடித்த மெய்யன்போடு புறப்பட்டிக கோகாணமென்னும் கேஷ்திரத்தை யெய்தினன். எ - று. (கச)

எநதை நோன்புநோற் றுங்கவ னிருதுமூன் றிருந்தான்.
சிங்தை யெம்பிரா னடநதநு சேவடி செலுத்தி
யநதி வண்ணனா விடைதரக கிரிபுர மடைநதா
னிநது நீன்முடிக கோயிலி னெடுங்கடை யிறுத்தான்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்குரிய சிவராததிரி வீர தத்தை யநுஷ்டித்துவந்த அவவரசன் மூன்றிருதுக்கள அததலத்திலேயே தங்கி யிருந்தான். அக்காலத்தில் அவன் மனதை எமது சிவபெருமான திருவடிகளிற் செலுத்திச் செவ்வானம்போலும் நிறந்தவகிய அப்பெருமான் விடைகொடுத் தருளவும், தன் நகரமாகிய கிரிபுரஞ் சோந்தான். சந்திரன தவழும் நெடிய சிக ரத்தையுடைய தனதரணமணியின பெரிய வாயிலை யெய்தினான். எ - று. ()

வயங்கு மாமணி நெடுமுடி வேந்தரை மறங்க.
ரியங்கு சேனையை யாவையு நிறுத்தினீ னெய்தித்
தயங்கு பேரொளி மாமணி யரிப்பிடா தாங்கும்
வியன்கொ ளாசனத திருநதன் றனிகருடை வேந்தன்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். சுகந்

(இ - எ.) பிரகாசிகின்ற சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த பெரிய கிரீடங் களையணிந்த மன்னர்களையும் கொடுமைமிகுந்து விளங்கும் சேனைகளெல்லாவற் றையும் புறத்தே நிறுத்திவிட்டு உட்புகுந்து, ஒளி வீசும் பெரிய சோத்யுடைய உயர்ந்த மணிகளிழைத்துச் சிங்கங்களின் பிடரியிற் சுமந்துகொண்டிருக்கும் பெருமை மிக்க ஆதனத்தில், ஒப்பற்ற வெண் கொற்றக்குடையையுடைய அவ் வரசன் வீற்றிருந்தான். எ - று. (கக)

இருந்த காலையி னெம்பிரா னிணையடிக்கமலம்
புரிந்த வன்பின் னருட்சிவ தேசிகன புகுந்தான்
நெரிந்த நூனமுறை யருசனை புரிந்தனன் சிவமகா
ருகிந்த போலையான பூசைநன் றோவென வுரைத்தான் -

(இ - எ) இப்படிச் சிங்காதனத்திலிருக்குரு சுமயத்தில், எமது சிவபெரு மானுடைய செந்தாமரைமலர்போலும் இருபாதங்களைப்பூசுகும் விருப்ப முள்ள மெய்யன்பினையுடைய திருவருணமிருந்த சிவசாரியாரா ஆங்கெய்தினா. அவன் உணர்ந்துள்ள நூனமுறைப்படி அவரைப் பூசித்து, கோபித்துவந்த(கயா சர)னென்னும்) யானையை யுரித்துப்போர்த்தவராகிய சிவபெருமானுக்குரிய பூசைசெய்வையாக நிகழ்கின்றதா? என வினவினான். எ - று. (கௌ)

அரச நின்னரு ளியற்கையா னரனுடைப பூசை
புரைய நத்தின் நடந்ததுன புதலவரா லுனக்கு
வரைய நுகுசிவந துரோகமுற நடைந்தது மன்னு
வுகநீணிலந துரைக்கினெந் நாளது வெறுப்பாய்.

(இ - எ) வேர்தனை! உன கருணயத்தன்மையால் சிவபெருமான் பூசை தினந்தோறும் குற்றமற்ற நடந்தேறியது. உன புத்திராகனாலே உனக்கு எண் ணிறந்த சிவத்துரோகங்கள் வந்து நோந்தன. அரசனே! ஆதிசேடன் சுமக் குப் இந்நிலவுலகத்தில் அவற்றைக்குறித்துச் சொல்லுமிடத்தில் எக்காலத்தில் அவற்றை யொழிக்கப்போகின்றாய். எ - று. (கஅ)

என்று ரைத்தொற கேட்டலு மெறுழவலி வேந்தன்
நன்று ணைச்செவி பொத்தினன் சிவனையுச் சரியா
நன்று நெட்டுயிரப் பெற்றதன் னினைதொறும் வெறுப்பி
யினறெ னக்கஃ தியம்புதி யியம்புதி யென்றான்.

(இ - று.) என்று சிவசாரியார சொல்லிய சொற்களைக் கேட்டவுடனே, மிக்கவல்லபமுடைய அம்மன்னவன், தன்னிருசெவிகளையும் பொத்திக்கொண்டு சிவபெருமானை தியானஞ்செய்து, அச்சொற்களைக் கருதுந்தோறும் துக்க மெய்திப் பெருமூச்செறிந்து நின்று இப்போதே அதை யெனக்குச் சொல்லு வீராக சொல்லுவீராக வென்று கேட்டான். எ - று. (கக)

வெயிலவி நெகழல் வீரசித ஸுத்திறல் விடைபோ
னெயில கததுள் செங்குலூற் திரட்டிபுந் தெடுத்தா
னயனம் நித்திடை விலக்குறக் கேட்டில் னனையான்
புயனி நத்தவற காலயடி புதுக்கனன் போலும்.

(இ - எ.) ஒளிவீசும் வீரக்கழலணிந்த வீரசித்தென்பவன் கொள்ளத்தக்க வலிவகிய இடபாருடராகிய சிவபெருமான திருக்கோயின் மதிலிலுள்ள இரு

நூறு செங்கற்களைப் புகுந்தெடுத்தான். அருகேயிருந்து தடுத்து மத்தியில் விலகவுங் கேட்கவில்லை அவன் அகக்களால் மேக நிறமுடையவராகிய திரு மாலுக்கு ஆலயமமைத்தான்போலும். எ - று. (உ0)

பின்னு மற்றொரு கோரசித கெனும்பெரும் பெயரா
னென்னை யாளுடை நாயகன் சினக்ரத் தெழுந்த
முன்னை மாழுத நடிந்தனன் விலக்கலு முனிந்தா
னின்னை யோரநதிலன் யாகசா லையிறகொடு நிரைத்தான்.

(இ - ள்.) இன்னுட், மற்றொருவனாகிய கோரசிததெனும் சிறந்த பெயருடையவன், எனனை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலில் ஓங்கி வளரத்திருந்த பழமையாகிய மாமரத்தைவேரோடு வெட்டி யெறிந்தான். யான் வேண்டாமென்று தடுத்தபோது கோபித்தான். உன்கருத்தை யுணராதவனாகி யாகசாலையிற் கொண்டுபோய் அவற்றை நிரப்பிவிட்டான். எ - று. (உக)

சூரசித்தெனும் பெயருடை நின்னுடைத தோன்ற
லார வாசடை யெம்பிரா னாலயத் தமைந்த
வீர நாணமலாத தொகையுள் யாவையு மெடுத்து
வேரி யங்குழற் றையலுந தானுமாய் மிலைந்தான்.

(இ - ள்.) சூரசித்தெனும் பெயருடைய உன்மகன், மாலையணிந்த நெடிய சடையுடைய எழுது சிவபெருமான திருக்கோயிலில் அமைந்திருந்த குளிரச்சி தங்கிய அன்றலாந்த மலாகூட்டங்களைமெல்லாம் பறித்துக்கொண்டு சென்று, வாசனையும் அழகுமுள்ள கூந்தலையுடைய மனைவிக்குச் சூட்டித் தானும் சூடிக்கொண்டான். எ - று. (உஉ)

இனைய யாவரு மென்னுரை திறம்பின ரெடுத்தா
ரனைய காப்பவா பொறுத்திலா தமமுயி ரகனரா
நினைவி னீயிது கேட்கில் மறுத்தியே னின்முன
வினையி னேனுயிர விடுபது திடமென விரித்தான்.

(இ - ள்.) இவர்களெல்லாருடனாவாதத்தையைத் தடுத்தவர்கள் எடுத்தார்கள். அவற்றைக் காவலபூண்டிருந்தோர சகியாதவர்களாய்த் தங்களை உயிரைப் போக்கிக்கொண்டார்கள். நீ இதைக்கவனத்தோடு விசாரணை செய்யாமல் விட்டுவிட்டாயாகில உனக்கு முன்னதாகவே, வினையென்கிய நானும் உயிரிவிடுவது உண்மையென்று சொல்லினா எ - று. (உங)

கேட்ட வேந்தனு மெசின மீக்கொடு கிளர்த
தோட்ட லங்கலரா சொற்படி யினைசெயத் துணிந்த
மூட்ட பததரைக் கொணாகெனக் கொணாந்தனா முன்னி
வாட்டி. நற்படை யாலுயிர செஞ்நதிற வலித்தான்.

(இ - ள்.) இவற்றையெல்லாவ கேட்ட அமமனவனும், கொல்லத்தக்க கோபமானது மேலோங்கிவிளங்க, இதழ்களையுடைய மலாமாலையணிந்த சிவாசாரியர் வாரத்தையின்படி, இச்சிவத்தரோகங்கள் செய்தற்கு மனநுணிந்தவர்களாகிய விசேடித்த பொய்யாகளை அழைத்துவாருவகென்று கட்டளையிடவும் அப்படியே யழைத்துவந்தார்கள். உடனே யோசித்து முதலிருவரையும் வலிமிக வாட்படையால் உயிர்போக்கும்படி உத்தரவளித்தான். எ - று. (ஊ)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நாடவேதனைச்சருக்கம். ௪௬௫

எறிந்த மானினை மீட்டெடுத்த தெம்பிரான் கோயிற்
செறிந்து நபபணித தாங்கவ னெடுத்தது செங்க
னறுந்து ழாயவன சினகரம் பிரித்தொரு நம்ப
னெறிந்த புன்சடை யவன்பணிக கிடுமென நிகழ்த்தி.

(இ - ள்.) வெட்டிய மாடத்தை மீண்டுமெடுத்து, எமது சிவபெருமான்
திருக்கோயிலிற் சேர்க்கும்படி கட்டளைசெய்து, மற்றொருவனெடுத்துவந்த
செங்கல்லினாலாகிய மணந்தங்கிய துளசிமாலையணிந்த திருமாலின் திருக்கோ
யிலைப்பிரித்து, நெறிப்போடுகூடிய சிறுசடையையடையவரான ஒப்பற்ற சிவ
பெருமான திருப்பணிக்கு ஆக்கக்கடவீர்களென்று கட்டளைசெய்து. எ - று.()

இழைத்த தீவினை யொழிந்தாத தனதுள மிரங்கிக்
குழைத்த செம்பொன னவமணி ரிடைபிடை சூயிற்றி
விழைத்த வன்பொடு மணிமுடி விரைவொடு மியற்றி
மழைத்த டகையா நீசனுக் களித்தனன் மரபின.

(இ - ள்.) செய்த தீவினையானது கழியுட்படி தன்மனமிரங்கி, உருக்கிய
பசும்பொன்னுல நவரத்தினங்களை இடையிடையேபதித்து, விருப்பியபேரன்
போடு இரத்தினகிரீடமொன்று அதி நிககிரத்திற் செய்வித்து மேகம்போலும்
பூரித்தகையையுடைய அமமன்னவன் அக்கிரீடமலதக கிரமப்படி சிவபெருமா
னுக்களித்தான் எ - று. (உசு)

இருவ ராலவரும் பாதக மிவ்வழி யொழிய
வரத னனபுறப் பூசனை பறபல வகுந்தா
னொருவ னுண்மல ரெடுத்தணி பாதக மொழிப்பான்
கருதி யொன்றுமுற றுணர்ந்தில னிருந்தனன் சவலவான்.

(இ - ள்.) இருபுதலவரற சம்பவித்த சிவத்துரோகிகள் இப்படிக்கழிய,
சிவபெருமான் திருவுளமுவக்குட்படி பலவகைப்புகைகள் செய்தவனாகிய அம்
மன்னவன் மற்றொருபுத்திரன் அன்றலாத மலாசனை யெடுத்த தணிர்தபாவத்
தைப் பரிசுரிக்கக்கருதி ஒன்றுமுணரா திருந்து கவலையுறுகின்றான். எ - று. ()

என்செய் தாற்றது மிவாபொருட் டாடாநி நிறுத்த
வன்பி னுறநிய மூவாவந தடைந்தவெம் பழியாற
றுனபு ழுத்துவீழ நிரயமார நொலைப்பவா சிவனே
புனபு லைசசடம் பொறுத்துயிர வாழுவனோ புனியில.

(இ - ள்.) என்னபிரகாரஞ்செய்து சுகிப்போம்? இப்புதலவன் பொருட்டு
உயிர நீக்கிக்கொண்டவர்களாகிய, அன்போடு காவற நொண்டசெய்திருந்த
அம்மூவரால் நேரிட்டகொடுப்பழியால் துயரமிருந்த விழக்கருந்த நாகவேத
னையை அருபவிப்போ யாவா? சிவபெருமானே! அடியேன இழிவாகிய புலைத்
தன்மையுடைய உடலைத்தாங்கி இன்னும் இப்பூமியில் உயிரவாழவேனோ? எ - று.

யாது செய்திவை யொழிக்குவ னெப்பிராற கினிய
போது புன்புலாற புன்றலை பொறுத்தனன் நொலையாப்
பாத கத்தனென் பாழ்வயிற றுதித்தனன் பாவி
வேத நானமுகன் விதித்தவா நன்றென விளம்பும்.

(இ - ள்) என்னபரிகாரஞ்செய்து இப்பழியை விலக்குவேன்? எமது சிவ பெருமானுக்குரிய மலாகளை, கொடிப்புலால் நூற்ற மெய்திய இழிதகைமையுடைய தன்சிரத்திற குடினனே. இத்தகைத் தீரப்பாவியாகிய இவன் பாவியாகிய என்பாழ்வயிற்றிற் பிறந்தனனே வேதமுணர்ந்த பிரமன் எனக்கு விதித்தவகை நன்றே யென்று சொல்லுவான். எ - று. (உசு)

ஒன்று காண்கில நொழிப்பதற் கின்னுயி ரொழிப்பே
னின்றெ னத்தழல வளாததிரென் றிசைத்தன னிறைவன்
மன்ற னுணாமல ரெடுததணி மகனுமம மலாகொண
டன்று குடிய மருகியு மருகுற வமைத்தான்.

(இ - ள்.) பிரயச்சித்தம் ஒன்றுங் காணாது, அம்மன்னவன் என்னுயிரையும் இன்று போக்கிக்கொள்வேனென்று தீபை வளாகுட்படி கட்டளையிட்டான். அதன்பின் வாசனையுடைத்தாய அன்றலாந்த மலரைப்பறித்தனிரந்த புதலவனும் அம்மலரை யெடுத்துச் சூடிய மருகியும் அருகேவருட்படி யழைப்பித்தான். எ - று. (கூ)

பரிவு நூந்தன ராகிய வுலகெலாம் பதைப்பச்
சொரிக ணீரொடும் விலக்குறக் கேட்கிலை னாயோன்
பரிவு ருவழி மைந்தனை மருகியைப் பிடித்தவ
வெரிது மைந்தனை நேவரு மழுதழு தீரங்க.

(இ - ள்.) துன்பெயறினோராகிய அந்நகரவாசிகள யாவரும் பதைத்துச் சொரிகின்ற கண்ணிருடன் தடுக்கவுங் கேளாளுகி, புனிதனாகிய அம்மன்னவன் மகனையும் மருகியையும் பிரியாமற் பிடித்துக்கொண்டு, தேவாகளும் புலம்பித்துக்கிக்குட்படி அவ்வகினியிற பிரவேசித்தான். எ - று. (கூக)

துழைந்த செந்தழ லாங்கவன றனமையை நோக்கித்
தழைந்த தாமரை வனமெனக் குளிரந்தது தழுவென
றிழைந்த யாவையுங் குளிரந்தன விளம்பிறை பிணித்துக்
குழைந்த வேணியா னெற்றியங் கடகனல குளிர.

(இ - ள்.) பிரவேசித்த செவ்விய அக்கினியானது அவ்விடத்தில் அவ னுக்குற்ற துணிபைநோக்கி, செழித்துள்ள தாடகைக்காடுபோலக் குளிராச்சி யெய்தியது. இளம்பிறையையணிந்து குழைந்துள்ள சடைமுடியையுடைய சிவபெருடான் அழகிய நெற்றிக்கண் குளிரந்தமையால், தீயென்று ஒன்று கூடிய யாவும் குளிராச்சியெய்தின. எ - று. (கூஉ)

வேந்த னினனுளத் ததிகூய மடைந்தனன் விரிநீர்ப்
பாந்தனை மாநிலப் பலனுயிர யாவையும் பணிரத்
வேந்த தேவதுந துமிட்டழக செழுதர விடையே
பூந்தனை மாமழை பொழிதரப் புரவல னினருள்.

(இ - ள்.) அம்மன்னவன் அங்கே நினுபார்த்தது அதிசயமடைந்தான். பரந்த கடலாற் சூழப்பட்டு ஆதிசேடனாற் சுமக்கப்பட்ட பெரிய பூமியிலுள்ள பலவகை ஆனமவாக்கங்களெல்லாம் அரசனை வணங்கின, உயரத்திலிருந்து தேவதூதருமிகள் ஒளித்துக்கொண்டிருக்க அதனிடையே குளிரந்த மலாடாரி சொரிய அரசன் நினுகொண்டிருந்தான். எ - று. (கூங்)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சுருந்தம். சுகௌ

கலைநி லாகுழி யொருவழித் திரண்டெனக் கயிலை
மலை நடுதன மாலவிடையுமையொடு மருவி
யலைந் திப்புனற் சென்னியோ னுடகப் பொருப்புச்
சிலையி னோனவ னெதிராதனன கணகனி சிறப்ப.

(இ - ள்.) சோடசகலைகள் நிரம்பிய சந்நிராகள் எண்ணிறந்தோர்கூடி
ஒரிடத்திற் சோநதாற் போன்று, திருக்கலையொரியே நடந்தவந்தாற்போன்ற
மாலவிடையின்பேரில் பாவத்திதேவியாரோடும் ஆரோகணித்து, அலைகள்பொ
ருத்திய கங்காசலத்தையணிந்த திருமுடியுடையவரும் மேருமலையை வில்லாக
வுடையவருமாகிய சிவபெருமான அமமன்னவன் விழிகள டகிழு பபடி ஆங்கெ
ழுந்தருளினான். எ - று. (கசு)

போற்றி னானகம் பொருமினா புனறெழிற் பிறனி
மாற்றி னானமு தாடினா பாடினா மமம
நாற்றி னானமாரிப் புறம்பொடித் தடிக்கடி பணிந்தா
னேற்றி னுனறிரு வருளபெறப் பெற்றன நிறைவன.

(இ - ள்.) இடபவாகனத்தை டுடையவராகிய சிவபெருமான திருவருள
தனக்கு எய்தப்பெற்றதாக கொண்டவனாகிய அமமன்னவன் துதிசெய்தான்.
மனம் வருந்தினான். இழிவாகிய செயல்கட்குரிய பிறவியை விலக்கியவனாய்த
துக்கித்து ஆனந்தக் கடத்தாடினான் பலத்தங்களைப் பாடினான். பயக்கம்கன்ற
வனாய் மயிரக்கூச்செறிந்து அடிக்கடி வணங்கினான் எ - று. (கங்)

அறந்த ருந்தனி மன்னாகோ னநிலை தனை
மறந்து நின்றனன் மைந்தாரெய வனப்பி யாற்ற
திறந்த மூவரு மெழுந்தனா வேந்தனை யெதிரந்தா
மறந்த ருங்கொலைச் சூலியை மண்ணுறப் பணிந்தா.

(இ - ள்.) தருமச்செயல்களைப்பூரிப்பும் ஒப்பற்ற அமமன்னவன், அவ்வாறு
தனைமறந்து நின்றான் அவன் புதலவன்செய்த கொடுப்பழியைச் சகியாதவா
களாய், உயிர்தூரந்த காவலாளர்கள் மூவரும் பிழைத்து, அமமன்னவனாக்கு
எதிரேவந்து, கொடுபையைவிளக்குங் கொலையுதனமை பொருந்திய சூலாயு
தத்தையேந்திய சிவபெருமானைப் பூமியிற் படியவணங்கினார்கள். எ - று. (க)

தோட்ட லாகலரு சுடாமணி யரசாபொன் மகுடந
தீட்டு வேறபடை மன்னவன் செய்கைகரை டிரங்கு
கோட்டு வெள்ளிடை நாயகன் திருவுளங் குழைந்தா
னோட்ட ருமபலா தொடையலாற் கணையன் விசைப்பான்.

(இ - ள்.) இதழ்களோடு கூடியமலாமாலையும், அழகும் காந்தியு மமைந்த
இரத்தினங்களிழைத்த பொற் கிரீடமும், கூராதத்திட்டிய வேற்படையுமு
டைய அமமன்னவன் செயலை, இருகோடுகூட்டைய வெள்ளிய இடபாஸ்து
ராகிய சிவபெருமானபாத்தது திருவுளமிடங்கி, அரும்புகள் விரிந்து இதழ்கள்
மலரும் மாலையணிந்த அவவரசனுக்குத் திருவாய் மலாந்தருளுகின்றான். எ - று.

மன்னு நின்னுளத் தன்மையும் வளமையு மதிககிற
றொனனி லத்தெவாக் குளவென மகிழ்ந்தனந தூயோ

யிநி லத்துள நாள்பல கழிகதினி தோம்பி
யன்னை யாமெனப் பலலுயிரக் களித்தனை யாகி.

(இ - ள்.) புனிதமானவனே! நிலைபெற்ற உன்மனத்தின் தன்மையையும் வளமையையும் மதிகருமிடத்தில், அவை பழையாகிய இப்பூலேகத்தில் யாவாகு உண்டாமென்று திருவுளங்கிழந்தோம். இந்நிலவுலகத்தில் உனக்குள்ளனவாகிய டல நாட்களையுட்கழித்தது, பலவுயிரக்கும் தாயைப்போல அருள செய்பவனாகி இனிதாக அவற்றைப் பாதுகாத்து. ஏ - று. (௩௮)

ஈண்டி ருநதுளம் வெறுத்தபின் னெம்முழை வீருமபி
வேண்டு நாளொம வெள்ளிவெற பேகுதி யென்னாக
காண்ட ருந்திறற காட்சிதந தெறுழவலிக கணத்தோ
ராண்டெ திராதுறக கயிலைசென றடைநதன் னமலன்.

(இ - ள்.) இவவுலகதிலிருந்து உன்மனம் வெறுத்தபிறகு, எம்மிடத்தில் விருப்பமெய்தி யிச்சிக்குற்தினத்தில், எம்முடைய வெள்ளி பலையாகிய திருக்கை லைக்குச் செல்லுகவென்று, காணுதற்கரிய வெற்றிதனாகிய தரிசனை யளித்து மிக்கவலிதனாகிய சிவகணங்களை அப்பொழுது எதிரொள்ளாதுபடி, மலரகிதனாகிய சிவபெருமான திருக்கைலாயகிரிக் கெழுந்தருளினா. ஏ - று. (௩௯)

எமமை யாளுடை நாயகந கினியனென் றிரங்கி
மைமம்ழைப்புயல வண்ணனு மானமொன றளித்தான
கொமமை வெமமுலைப் புலோமசைக கொழுநனுங் குறுகி
மும்ம தத்தவெண பக்டளித தேகினன முறையால.

(இ - ள்.) அமமன்னவன், எம்மையடிமையாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு இனியவனென்று, கரியமேகப்போல நீலநிறம்மைந்த விஷ்ணுமூர்த்தியும் மனங்கனிரந்து ஒரு விமானமளித்தனா. குவிந்து கடினமாகிய தனங்களுடைய இரத்திராணியின் கணவனாகிய இரத்திராணும் அவனபா லெய்தி முமமதங்களுடைய வெள்ளையானையை முறைப்படிக்கொடுத்துச்சென்றான். ஏ - று. (௪௦)

ஒளிப்ப சுடபொனாட் டிமையவா யாவரு மொருங்கே
யளித்த யாவையும் பெற்றன னநநலை யெடுப்பக
களித்த சிந்தையிற புரத்தனன் கணைகட லுலகந
தளிகக ருமபுயன முமமுறை திங்குளிற றழைப்ப.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பசிய பொன்னாட்டில வசிக்ருந்தேவாகள் யாவரும் ஒன்றாகக் கொடுத்த பல டரிசுப் பொருள்களையும் பெற்றவனாகி, அம்மன்னவன் தருமங்களை தலைநூக்குப்படி குளிர்ச்சியுற்றுக் கருகிறமெய்திய மேகங்கள் மாதந்தோறும் முமமாரிபெய்யுமபடி ஒலிக்கின்றகடல் குழந்தழ்மியைச் சந்தோஷித்தமனத்தோடு காவல்புணடனன். ஏ - று. (௪௧)

முள்ளெ யிற்றுலா ளாவணி சென்னியோன் முருகக்
களாந நெக்கவிழ் தாமரைத தாளபெறுங் கருத்தா
னுள்ள நெக்குறச சைவமே லோங்குந வுலகநான்
வெள்ளொ ளிப்பொடி யலலது புனைகிலா வேந்தன்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௪௬௯

(இ. ன்.) வெள்ளிய காதியுடைய திருநீற்றினையன்றிப் பிறிதொன்றினையும் அணியாத ஆம்மன்னவன், முட்போலுங் கூரிய பற்களையுடைய ஒளிதனையு சாப்பங்கனையணிந்த முடியையுடைய சிவபெருமானது மணம்வீசித்தேன் கசிறதொழுகும் தாமரைமலர்போன்ற மாதங்களைப்பெறத்தக்க கருத்தோடு மனம் நெகருவிடச் சைவசமயம் போலோங்கிவளரக் களித்திருந்தான். ஏ - ஹ.

கால நீடுறக் கண்ணக நெடுநிலங் காத்துப்
பால லோசனன் கைலையங் கிரியுறப் படாததா
னாறு முழபல கழிந்தபி னருங்கதி யடைநதான்
கோல வெண்குடை யவனசெயல் யாவரே குணிப்பாரா.

(இ. ன்.) காலமானது அதிகரிக்க, இடமகன்ற பெரிய நிலவுகத்தை யரசெய்து, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானுடைய அழகிய கைலாய கிரியையடைய, நல்விளைப்பயன்களை மிகுதியாக அதுபவித்தபிறகு அரிய முத்தியையடைந்தான். அழகிய வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அவனசெய்கையை எவாதாம அளவிவொருவர் ஏ - ஹ. (௪௬)

மைந்தா சொற்படி மாமுத றடிநதவா மததநால்
வெந்த வெஞ்சிலை யெடுத்தவா மெல்லிதழ் விரிங்குங்
கந்த நாண்மல ரெடுத்தவா கனறபடு நிரயத
திந்த நாளவரை யமுநதுவ ரெழுந்தில ரினனும்.

(இ. ன்.) ஆம்மன்னவனுடைய குமாரர்கள் சொல்லிய பிரகாரம் மாமரத்தின் வேரை வெட்டியவர்களும், சுட்ட செங்கற்களை இறுமாப்போடு கல்லி யெடுத்தவர்களும், மெல்லிய இதழ்களை யலாத்தும் மணந்தங்கிய அன்றலாகத் மலர்களை யெடுத்தவர்களும் தீமிகுந்த நரகத்தில் இன்று தினம் வரையில் அமுநதினவர்களாயுளா. இன்னும் அதினின்று நீங்கவில்லை. ஏ - ஹ. (௪௭)

சுருதி நாலுமற் ருகம புராணமுந் தொகுதது
மாபி னோதுதன் மாதொரு பாகனை மதியார
புரைபு ரிந்தவர்க கொன்றினு முய்திறம் புகாது
சரத் மெனறெடுத்தி திசைப்பன சததிரயம் புகன்றேம.

(இ. ன்.) உயிராட்டியாரை ஒப்பற்ற வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானை மதியாதவர்களாய்க் குற்றஞ்செய்தவர்களுக்கு, நான்குவேதங்களும், (இரு பததெட்டுச்) சிவாகமங்களும், (பதினெட்டுப்) புராணங்களும் தொகுப்பாக முறைப்படி சொல்வது ஒருவகையிலும் இவர்கள் பிழைக்குமவகை யெய்தாதது உண்மையென்று சொல்லுவன சததிரயமென்று சொன்னோம். ஏ - ஹ. (௪௮)

கலநிலத்துறை.

ஈசனுக் கினிதபி டேக மாகிய
வாசமென் கதலியின கனியை வவவிய
நீசாலீழ படுகுழி நிரயத் தாழுவது
பேசுது மன்னது பெரிது கேடடிரால்.

(இ. ன்.) சிவபெருமானுக்கு இனிதாக அபிடேகமாகின்ற, வாசனைதனையு மெல்லிய வாழையின்கனியைத் துராவகாரமாகக் கொண்ட நீசாகள, வீழ்த்தக்க நரகப்படுகுழியிற் படிவதைச் சொல்லுவோம். அதனைப்பெரிது கவனித்துக் கேட்பீர்களாக. ஏ - ஹ. (௪௯)

அங்கநா டெனுமொரு நாட்டினங்காத்
 திங்களவெண் குடையொரு வேந்தன் நிவினைப்
 பங்கரீத தொழுகிய பானமை யானரு
 டங்குசீர புனைவிதா தரவென் பானுள்ளன்

(இ - ள்.) அங்க நாடுனனும் ஒரு நாட்டிலே, அந்தந்தத்தின் வெள்ளிய சந்திரவட்டக்குடைய யுடைய ஒரு மன்னவன், பாவமாகிய சேற்றினைக்கடந்து நடந்த தகுதியுடையவன், கிருபைதங்கிய சோத்திபுனைந்த விதாதாவெனனும் பெயரினனுண்டு. எ - று. (சுஎ)

உலகெலாந தன்னுயி ரெனன் வேரம்புவான
 கலையெலா மொருங்குணாந தளந்த கற்பினு
 நிலையழி யசத்திய நிகழ்தது றுனறொழாக
 குலமுறை மன்னவா தொழ்செங் கொலினுன்.

(இ - ள்.) தன்னுயிர்போல உலகிலுள்ள மன்னுயிரகளையெல்லாம் காப்பவன். எல்லாச்சாதிரிங்களையும் முற்றக்கற்றறிந்த தளவிட்ட கலவியுடையவன். நிலைகெடத்தக்க பொய்க்மொழி புகலாகவன். வணங்காத குலமுறையுடைய அரசாகளும வணங்கத்தக்க செங்கோலுடையவன். எ - று. (சுஅ)

ஆங்கவன றன்னுழை யசித்த நென்றரு
 னோங்கிய புரோகித னுரைத்த சொனமுறை
 நீங்கல் னாகியே நெறியி னின்றன
 னீங்கிவ னுயிர்புரந தனிநகு மெலவையின்.

(இ - ள்.) அவ்வரசனாவன, அசித்தனெனும் பெயர்கொண்ட அன்பு மிக்க புரோகிதன சொல்லிய சொனமுறைதவறுதவகுதி நன்னெறியிலொழுகினவன். இவன் இந்நிலவுகக்கதிலே உயிரகளைப்பாதுகாத்து அரசு செய்திவருங்காலத்தில். எ - று. (சுசு)

நுடங்கிய மேனிய னிறைழத்த நோனபின்
 னடந்தர நானமறை நவிறறு நாளின்ன
 விடம்படு களத்தினன் வியப்ப வீணைநா
 விடம்படு நாரத முனிவந தெயதினான்

(இ - ள்.) ஒசிகின்ற திருமேனியுடையவரும், செய்ததவங்களுையுடையவரும், நாணகுவேதங்களும் நடிக்குட்படி சொல்லுகின்ற நாவையுடையவரும், விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான மகிழுட்படி (மகதி) வீணையை வாசிப்பவருடாகிய நாரதமுனிவா அங்குவந்தடைந்தனா. எ - று.

எதிரத்தி முனிவனை யெதிரகொள வானில
 மதிரத்திட வேரடினன் கடனகா யாவையு
 முதிரந்தெழு வேட்கையின் முறையின் முற்றமண்
 பதிரத்திட வணங்கின னினிய பேசினுன்.

(இ - ள்.) எய்திய நாரதமுனிவரை யெதிரகொள்ளுட்படி பூமிய்திருட்படியோடி, செய்கடனகெல்லாம் அதிகரித்தெழுந்த ஆசையுடன் முறைப்படி செய்து முடிக்க, மண்ணிற்பதியுட்படி நமஸ்கரித்து இனியவாரத்தைகள் கூறினன். எ - று. (சுக)

சிவத்துரோகிகளொய்தும் நராவேதனைச்சருக்கம். சஎக

ஆயவன் றனைத்தன தன்பி னுறநிய
கோயிலகொண டெய்தினன் குறுகிப் பல்லுகாப்
பாயரிப் பிடாபொறுத திட்ட பனமணித
தூயவா சனத்தினி திருத்திச சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) அநநாரதமுனிவரைத தனது அன்பினுற்செய்த அரண்மனையில்
உடன்கொண்டணைந்து, பல பல நகங்களைபுடைய பாரதசிறகங்களின் பிடரிற்
ருங்கிய பலரத்தினங்களை பதித்த புனிதமாகிய ஆசனத்தின் இனிதாக வெழுந்
தருளி யிருக்கச்செய்து சொல்லுகின்றான் எ - று. (இஉ)

யானற்றரு தவங்கொலோ வியற்று மிநநிலந
தானற்றரு தவங்கொலோ ளுநின் றனபையோ
தேனற்றரு தெரியலா யெய்தச செயதது
மூனற்று வொன்றென வெடுத்த மூப்பினேய்.

(இ - ள்.) திரிமூர்த்திகளுட ஒருருவெதேதாரபோன்ற வயோதிகரே!
தேன்சொரியும் மலாமாலையணிந்த முனிவரே! தேவரீரை இவகெழுந்தருளுப
படி செய்தது அடியேன் செய்ததவப்பலனோ? இநநாட்டினோ செய்ததவப்
பலனோ? பண்டைய புண்ணியத்தின்பலனோ? (யாதெனறு முணாகிலேன்.)

என்பன பலபல பொறிந் தேத்தினு
என்பன மினிதுவந தநடக னோகநீன
னிவபுக லொருமொழி நிகழ்நந வேண்டியாம
பொன்பொரு மெளலியாய புருநந தெனறன்ன

(இ - ள்.) எனபனவாகிய பரபல வாரததைகள் கூறித்துதித்தான். நாரத
முனிவருய இனிதாகச சந்தோஷத்துக் கிருபாபோகருஞ்செய்தனா பொன்
டோலும் கிரீடமுடையவனே! உன்பால் சொல்லவேண்டிய ஒரு சொல்லச்
சொல்ல விருடியான இங்கு வந்ததெனறனா. எ - று (இச)

யாதுகொ ளிசைத்தியென றரச நேத்தநப
போதனிழ கறபநப பொதுமபா நீழினி
ருகையிந திரன்பெருந் சவையின வைகுவா
னேதிய துணடுக குறுதினே னென்றன.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட மனனவன் அஃதியாதோ? கூறுகவென்று துதி
செய்ய, மலர்கள் விரிந்த கற்பகவிரும்பு நீழலில் உனநுதையானவன் இநநிர
ண்டைய பெரிய சகப்பயிநிடதநே வந்தினைறவன், உனக்குச சொல்லுபபடி
கேட்குகொண்ட உறுதிமொழியைக் கேட்பாயாக வென்றனா. எ - று, (இஊ)

அலலினும பகலினு மறத்தை மேலவா
சொலவழி நிறுனியிச சுவாகக மேயினே
னலலறத துறைவழி நடநது நினனையும்
பலலுயி ரோமபுறப பணித்தியா லென்றான்.

(இ - ள்.) இரவிலும் பகலிலும் மேலோ சொல்லியவகையாகத் தரு
மத்தை நிலைப்படுத்தி இச்சுவாகக பதவியையடைந்தேன். நல்ல தருமவழியில்
நடந்து உன்னையும் பல உயர்வுகளைக் காக்குபபடி கட்டளையிடப்படி சொல்லினன்

ஈதவற் குரைத்தன னருகி னெய்திய
மாதவ னசித்தனை மரபி னோக்கின்
றூதைகென் புலத்தெறு தறுக னுளரால்
வாழையுற் றொழிவுறு மமம ரெயதுவான்.

(இ - ள்.) இதனை அம்மன்னவனுக்குச் சொல்லினர் அவனருகேயுள்ள பெருந்தவமுடைய அசித்தனை முறைப்படி பார்த்து, உன்பிதா தென்றிசையி லுள்ள துன்புறுத்தத்தக்க அஞ்சாமையுடைய கால படாகளால் வதைசெய்யப் பெற்று நீங்காதமயக்க மெயதுகினான். எ - று. (சுஎ)

உறுக்குவ ருரப்புல ருலங்கற் றோளவிசித்
திறுக்குவ ரீரங்கொடு வாளிட டோததுற
வறுக்குவா யாமவ ணடைந்த காலையிற்
பொறுத்தன ராங்கவன் புகலவ தாயினான்.

(இ - ள்.) அப்படர்கள் பயமுறுத்ததுகினராகள் அதட்டுகின்றாகள திர ண்ட கற்களாலாகிய மலேபோலுந் தோளகளைக்கட்டி இறுகப்பிடிக்கின்றாகள. அரிதற்குரிய கொடியவானே வீசித் துணடுகளாக அரிகினராகள். நாம அந குற்றகாலத்தில் சற்று பொறுத்திருந்தாகள. அப்போது அவன (என்னிடம்) சொல்வதானான். எ - று. (சுஅ)

அகனிலப பரவையி னங்க நாட்டகத்
திசுலொழி மன்னவ ரமைச்சி னெய்தினென்
மிகுபொருள் வேடகையி னறத்தை வேரறுத்
துகலரும் பெருமபொரு ளீட்டி யோம்பினேன்.

(இ - ள்.) கடல்குழந்த இடமகனற பூமியில அங்கநாட்டில் அடியேன், பகையற்ற ஓரசனாகு மாநிதியாக விருந்தேன். பொருளிற்றொண்ட மிகுந்த ஆசையோடு, தருமத்தை வேருடனகெடுத்து, எல்லோரும் நீக்குத்தற்குரிய பெ ருஞ்செல்வத்தைச் சேகரஞ்செய்து காப்பாற்றினேன். எ - று. (சுசு)

அபபெரும பவத்தினு லலக்க னெய்திமற்
றிப்பெருந னாயருழந் திரங்கி னேனிது
செபடியான றேடிய செம்பொ னோபுரை
குப்புறு தறியடி குறித்திட டேனெனறான்.

(இ - ள்.) அநதப்பெரிய பாவத்தினாலே துன்பமெய்தி, இநதப் பெரியதுக கத்தை யநுபவித்தது வருந்துகின்றேன், இதனைச் சொல்லி, யான் சம்பாதித்த பசம்பொன்னை என் வீட்டில் ஒரு தூணவிழுந்தவிடத்தில், ஒரு தூணின் கீழே புதைத்துவிட்டே னென்றனன், எ - று. (சுஓ)

மதலைகீழ் வைத்ததென மதலைக் கோதிலே
னிதனைநீ யவறகுரைத் திருந்த மாநிதி
யதனைநல் லறத்தினு லழித்தது தனையுந்
கதழெழி நிரயவாய கடத்தச சொல்லெனறான்.

(இ - ள்.) தூணின் கீழே புதைத்துவைத்ததை எனமகனுக்குச் சொன்னே னில்லை. இதனைத் தேவரீர் அவனாகநிவித்தது. அங்கிருக்கும் பெருஞ்செல்வ ததை நல்லதரு வலியிற் செலவிட்டு (அதனைத்தேடிய என்னையும், செலவிட்ட) தன்னையும் கோப்பொருந்திய தீவாய நரசத்தைத்தாண்டச் சொல்லவேண்டு மென்றனன், எ - று. (சுக)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். சஎந்.

அரசனு மசித்தனு மறிய வோதிய
விரதநா ரதமுனி சவாகக மீண்டனன்
கரையறு துயரினா னசித்தன் கண்ணகல்
புரைபுகுந திடுதறிப் புறத்துப் போககினான்.

(இ - ள்) அரசனும் அசித்தனும் அறிந்து கொள்ளுமபடி (அவர்கள் பிதாக் கள் சொல்லியவரன்ற) சொல்லிய நலவிரதமுடைய நாரதமுனிவா சவாகக லோகத்திறகுத திருமபினா. அசித்தன் எல்லையிலலாத துக்கமெய்தியவனாய், இடம்கறை வீட்டிற்புகுந்து, தூணினைப்பக்கத்திற றளளினை. எ - று. (1)

பார்கழந் தெடுத்தனன் பசும்பொற குப்பையைப்
போரகத் திகிரியான கொடுத்த பொறகுவை
போரகத் தமைத்தன் னுருகுஞ் சிந்தையா
வீரகத் தனமையாற றரும மீட்டுவான்.

(இ - ள்.) நிலத்தைத்தோண்டி, பசிய பொறகுவியலை யெடுத்துக்கொண் டான். போரசெய்யும் ஆக்கிஞ்சக்கரத்தைட்டைய அரசன் கொடுத்த பொற் குவியலை ஓரையில்லிட்டுவைத்தான். தருடங்கோச சேகரிக்கவேண்டு மென்னுங் கருத்தோடு மனங்கரைபவனாய் எ - று. (சுரு)

மங்கல மறையவாக கிளரும வல்லினங்
கொங்கைய ராயிர கோடி வீரதனன்
கங்கையே முதலிய தீர்த்தக கண்ணுரூப்
பொங்குபோ சனமவாக கினிது பூரித்தான்.

(இ - ள்) மங்கலகமமாகிய ஆந்தணருக்கு, இளகியவலிய இளந்தனங்களை யுடைய [ஆயிரகோடி] எண்ணிறந்த மாதாக்களைக் கணனிகாதான் பாகக் கொடுத்தான் கங்கைமுதலாகிய தீர்த்தங்களிடஞ்சோந்து, மிருந்த சுவையுணவுகளை அவ்வந்தணர்களுக்கு இனிதாகக் கொடுத்தான். எ - று. (சுச)

ஆளின மறையவாக களவி வீர்தன்
னோவற விளவய வுலபபி னலகினன்
ரூவறு பசும்பொனாந் திலமுந் தந்தனன்
மேவருங் கணக்கில விதியி வீர்தனன்.

(இ - ள்) வேதியருக்குக் கணக்கில்லாத பசுக்களைத் தானஞ்செய்தான். விளை கழனிகளைக் கெடுத்தலற எண்ணிலலாது கொடுத்தான். அடைதற்கரிய பசும்பொன்னைக் கணக்கிலலாதனவாகத் திலத்துடன் விதிப்படி தத்தஞ் செய்து தானமளித்தான். எ - று. (சுஜ)

ஆடகப் பசும்பொனா லிழைத்த வம்பலந்
தேடருஞ் சிவத்தலம யாண்டுஞ் சென்றனன்
கூடிய வறுசுவைக் குலங்கொணா டெத்தல
நீடிய வேதியாக கடிசி னோர்தனன்.

(இ - ள்.) ஆடகமென்னும் பசும்பொன்னால் முகடுவேய்ந்த பொன்னம் பலம் [சிதம்பர] முதலியதேடற்கரிய சிவகோத்திரங்கள் எங்குஞ் சென்று, அவ்வத்தலங்களிலெல்லாம் அறுசுவையோடு கூடிய போசனவகைகளைப் பெரு மையிருந்த ஆந்தணருக்களித்தான். எ - று. (சுசு)

கல்லத நடுஞ்சரத் துலவைக் கானக்கு
செல்லுநர் தெறுதுயர் தீரத் தீம்புன
லெல்லையி லமைத்தனன் குளங்க ளெண்ணில
வொல்லைகண் டருநெறிச சாலை யோம்பினுன்.

(இ - ள்.) சிறுக்களும் நுண்மணல்களுஞ் சுடுகின்ற பாலைநனங்களிலும்
கான்யாறுகள் பாயுவகாட்டு வழிகளிலும் வழிச்செல்வோரை வருத்தும் துன்ப
மகளும் படி, மதுரம்பொருளிய நீரையுடைய தண்ணீர்ப்பந்தல்களை எண்ணி
நந்தன்வாக வமைத்தனன். அதிகேகிததில் கணக்கில்லாத குளங்களையெடுத்து
நெடிய வழிகளில் மரச்சாலைகளவைத்து வளர்த்தனன். எ - று. (சுஎ)

இந்நிலத் திவனிருந் தியற்றுப் புண்ணிய
நன்னெறி யொன்மீனா னாக நீங்கியே
யன்னவன் றுதையோ ரம்பொன டானரீத்
துன்னின் பெறற்கருந் சுவாக்க மெயினுன்.

(இ - ள்.) இந்நிலவுலகததிலே இவ்வசித்தகுதிய புத்திரன் நடத்திவரும்
சிறந்ததருமநெறி யொன்றானாலேயே, அவன பிதா நரகத்தினின்றும் நீங்கி,
ஒப்பற்ற அழகுடைததாகிய பொன்மயமான விமானத்தில் ஆரோகணித்து
அடைதற்கரிய தேவலோகஞ்சேர்ந்தனன். எ - று. (சுஅ)

விடுகினைக் கற்பக நாடு மோயவன்
படுவளம் பறபந னுகாநது வைகினுன்
நெடுகட னிலமிவா பரிநதுத தொலலைநா
னெடிதறந தழைதர நிகழ மெலவையின.

(இ - ள்.) கிளைகள்விட்ட கர்பக விருட்சத்தினைபுடைய தேவலோகஞ்
சேர்ந்தவன், அங்குள்ள போகங்களைப் பலகாலம் அதுபவித்திருந்தான். அரசு
னும் மந்திரியுமாகிய இவர்களிருவரும், தோண்டப்பட்ட கடலுக்குந்நத நிலவுல
கத்தை வெருகாலம் அரசுநடத்தி, மிக்க புண்ணியங்கள் அதிகரிக்க நடந்தவருந்
காலத்தில். எ - று. (சுசு)

அருங்கழ லங்கநா டரசு மாரற
மொருங்கிய வசித்தனு மொருகு வெண்ணிலாத்
தருங்கதி ரிடறிய குடுமித் தாழ்புன
லிருஞ்சுனை விநதியப பொருப்பி னெய்தினார்.

(இ - ள்.) அரியவீரகண்டாமணி தரித்த அங்கநாட்டரசனாகிய அம்மன்ன
வனும், பெருந்தருமங்கள் மிகுந்த அசித்தனென்னும் மந்திரியும், சந்திரன்விரித்
துப் பரப்புகின்ற கிரணங்கள் தவகிய சிகரமும் அருவிரோழுதும் பெரிய சுனை
களுமுள்ள விநதியகிரியை யடைந்தாகன. எ - று. (சுரு)

ஏகிய பொருப்பினீ டருவி யோம்புனல்
போகிய தெய்வமா நதிப்பு றக்கரை
யாகிய மறையவர் கடிசி லாக்குவா
னோகையி னுணர்ந்ததற கொருபபட் டாரரோ,

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். சஎரு

(இ - ள்.) சென்ற அவ்விரதியகிரியில் நீங்காதொழுகும் குளிர்த சலமாகிய அருவிரீர் பாயகின்ற சிறந்த தெய்வீகநதிக்கரைக்கருகே, அங்கே வசிக்கும் அந்தணருக்கு அன்னமளிகளும் பொருட்டுக் களிப்புடன் யோசித்து, அப்படிச் செய்ய இணங்கினார்கள். எ - று. (எசு)

நெய்ம்முத லாப்பொழி நிறைதத பால்வரை
கைம்முதற் கொடுத்தனர் கொணர்ந்த காலையி
னமமறை யவர்க்கினி தமையச செய்தபின்
செமமையி னெழுபுனற் றீர்ததத் தாடினா.

(இ - ள்.) நெய்யை முதலாக, பசுநகரும் வெண்ணிறத் தங்கியபால் இறுதியாய்ள்ள வேண்டும் பொருள்களுக்குத் தருந்த திரவியந் தருதனுப்பினார்கள். ஏவலாட்கள் அவற்றை வாங்கிவந்தசமயத்தில், அத்திரவியங்களைக்கொண்டு அந்தணருக்கு இனிய உணவு சமைத்தானபிறகு, செவ்வையாகிய அருவி நீராகிய தீர்த்தத்திலே மூழ்கினார்கள். எ - று. (எஉ)

கடரெழு புலியிற றெருத்தூர செயவன
கடன்முறை யாவையுந கரித்து நானமறைத்
தொடர்புறு மீதணைத தொகையை வமமெனப
படரெளிப பகம்பொனீர் பரிவி னல்கினா.

(இ - ள்.) சூரியோசயமாகும் அதிசாலையில் தொகுப்பாகச்செய்யத்தக்கன வாகிய நிறதிய கடன்களையெல்லாம் முடித்தற்கொண்டு, நான்குவேதங்களின் சம்பந்தமுடைய அக்கணாகட்டைத் வருவென்றழைத்து, மிக்க காரதி புடைய பொறபத்திரங்களில் கையல்ப அன்போடு சலங்கொடுத்தார்கள்.

ஒழுங்குறு சாலையி னகையையாபுகந்
தொடர்த்தகை வேதிய ரிருத்திந் துயப்பன
வழங்கினி வழங்கலுந் சிலாகுந் வானையின
கொழுங்கனி யினமையிற முறிக்கந் போகினா.

(இ - ள்.) ஒழுங்காக அமைத்த அன்னசாலையின் உள்ளிடத்திற் செல்லும்படி விடுத்து, யாவரும் வணங்குதற்குரிய அந்தணர்களை உட்காருவித்து, புசித்ததக்கனவாகிய உணவாடுகளைப் படைத்தார்கள் அப்படிப்படைத்தமாத் திரமே அவ்வந்தணரின் சிலாகுந் நிறந்தமகிய வானைப்பழ மிலலாமையால் அதைச் சித்தித்துப்பாடத்தார்கள். எ - று. (எசு)

தெரிமறை வேதியா வாழைந் தீங்கனி
யரிதுகொ லெமக்கென வந்தகந் துந்தன
பெரிதுறு விடைகெனுவ விடைகநப் பெற்றிலர்
புரிசுவ தியாதெனக் கவலும போழ்திடை.

(இ - ள்.) (வாழைக்கனிக்குறைதலை) தெரிந்துகொண்ட, வேதமோதிய அந்தணர்கள், இனியவாழைப்பழம் எங்களுக்கு மட்டுமே அரிகாய்விட்டதோ வென்று மனத்திற் கோபங்கொண்டார்கள் பெருவிலைக்காயினும் கிடைக்கப் பெருதவாகளாய் இதற்கு நாம் யாது செயவோமென வருந்தஞ் சமயத்தில்,

அந்தண னசித்தனை யாச னோக்கநின்
சிற்தனை யெதுகொலோ வாழைந் தீங்கனி

தந்தனை யாகினந தணரு முண்பரா
லுயந்தனம் யாமுமென் றுவபபிற கூறினான்.

(இ - ள்.) மன்னவன, அந்தணனாகிய அசித்தனெனும் மந்திரியைநோக்கி, இதற்கு உன்கருததுயாது? மதுமாகிய வாழைக்கனிகளைக் கொண்டுவந்தனை யாயின், வேதியர்களும் புசிப்பார்கள். நாமும் பிராமணபோசனம் முடிப்பித் துக் கடைத்தேறுவோமென்று களிப்போடு சொல்லினன். எ - று. (௪௬)

இறறைநா னொழிதர வெழுந்த காலையிற்
பொறறக டமைததன சுதலிப பூங்கனி
பெறறுறத தருகுவன பிறங்கற சுற்றிய
வறறமிக கானகத தரிதென றுனரோ.

(இ - ள்.) இன்று தினம் சென்றால், நாளையதினம் அதிகாலையில், பொற் றகட்டாற் செய்ததுபோலும் நிறுத்தங்கிய அழகியவாழைக்கனிகள் (வேண்டிய மட்டும்) தேடிப்பெற்றுக்கொண்டுவந்து கொடுக்கின்றேன். இச்சமயத்தில் மலை சுற்றிய இக்காட்டில் அதுகிடைப்ப தரிதாக்கும். எ - று. (௪௭)

மன்னவ னசித்தனை மலாக்கை நீண்டிநீ
யெனனை வேண டிதியெனிற சுதலி யோங்கனி
யனனது நூறிவ ணைழததி யெனறவட்
பின்னரும் வேண்டிய யாவும பெரினான்.

(இ - ள்.) அப்போது, அம்மன்னவன் அசித்தனெனனும் அந்தணனை, தன் தாமரைமலாபோலும் கைகளாற் பரிசித்து, நீ யென்பால் பிரியமுள்ளவனு யின், குளிர்ச்சிதங்கிய வாழைக்கனிகள னூறு இங்கேயழைப்பிப்பாயென்று, அவவிடத்தில் அதன்பின்னு ட அதற்குரியவாராததைகள் யாவுஞ் சொல்லினன்.

இததலை யிவாபடுங் கவறசி நோக்கினு
னததலை மறையவ னொருத, ந னுங்கனின்
றுய்த்துறு மேறறிசை யுலகங் கைகொழ
வைததலீ மேசசுர மருங்கி னுண்டரோ.

(இ - ள்.) இவவிடத்தில் இவாக்கிருவரும் படுகின்ற வருத்தத்தையுட் பார்ச் சுவனாகிய அங்குள்ள அந்தணரிலொருவன் அங்கிருந்து செல்லுகின்ற மேற் றிசையிலே உலகினா யாவரும் பணியுட்படியுள்ள வீமேச்சுவரமென்னும் ஓர் சிவாலயம் அருகிலுள்ளது. எ - று. (௪௯)

ஆலயத தகவையின சுதலி யாயபொழிற்
கோலிய குலையொடும பழுத்த கூறின
னூலுறு மார்பின்ன் சிலரை நோக்கினின்
நேலுறு விலைகொடுத தியக்கி னுனரோ.

(இ - ள்.) அச்சிவாலயத்தினு ள் தனித்தவாழைச் சோலையில் வளைந்தருளை களோடு பழுத்திருக்கின்றமையைச் சொல்லினன். உபவீதநதரித்துள்ள மார்பை யுடைய அசித்தன் அங்குள்ள சிலராரோக்கி நேரே நின்று, அதற்குத்தக்கவிலை யக கொடுத்தனுப்பினான். எ - று. (௫௦)

சிவத்தரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். சௌ

செலுநாக் காங்குளா ககலித தீவகனி
யொலகிய தினமைய அரைதது நாதற்கு
மலகபி டேகததுக் கன்றி மறநியா
நலகுவ திலையென மீண்டு நண்ணினா.

(இ - ள்.) அப்படிச் சென்றவர்களுக்கு அவ்வாலயத்திலுள்ளவர்கள், இனி
யவாழ்க்கணிகளா குறைவிலலாமைசையச் சொல்லி, சிவபெருமானுக்குச் சிறந்த
அபிஷேகத்திற்குரியனரிடம் மறநென்றிறகுங் கொடுப்பதிலையெனறு கூற
(போனவர்கள் அதனைக்கேட்டுத்) திருப்பிவந்தார்கள். எ - று. (அக)

ஆயது மொழிநலு மசித்தன ரினனுநீர்
போய்விடையவருழைப் போட்டுத் தோட்டம்புக்
கேயநா நிருங்கனி யெடுத்தது வயமினென
ரோயவறு வெருளியி னுரைக்கப் போயினா.

(இ - ள்.) அதனையவர்கள் சொன்னவுடனே அசித்தனெனுமநதிரி அவர்
களைநோக்கி, நீங்கள் மீண்டுமே போய் விலையை அவர்களிடம் போட்டுவிட்டு,
தோட்டத்திற் பிரவேசித்துப் பெருமபழங்களாக நூறு எடுத்தவருகவென்று,
ஒழியாதகோபத்தோடு சொல்லவும், ஏவலாட்கள அப்படியேபோனார்கள். (இ)

அவவுழி பருந்தன ரைமசச னுணையான்
வெவவுழி யொழுக்கத்தார விரகி லோமெனச
செவவுழி யுளத்தவ ருரைப்பாச சீறினா
ருவவுழி யுணாநதிலா படப்பை யுளபுகா.

(இ - ள்.) அசித்தன கட்டையால அவர்கள் தோட்டத்திற் புகுந்தார்கள்.
அப்போது அவ்கிருந்த செந்நெறியிற் பதிந்த சித்தமுடைய ஏவலாட்கள், துண
மாரக்க நடையினை வெல்ல உபாயமறியோமெனக் கூறக் கோபமெய்தி,
அவர்கள் கூறியவழியை உணராதவர்களாய்ச் சோலைபுட பிரவேசித்தார்கள்.

எந்நதன நிருங்குலை யெடுத்தது மீண்டுந்
மறந்தன ராங்கது மறைய வாகுகெலாந்
செந்நதன வழுங்கினா கவவை தீரநதன
ருறநதுயா நாகிழிந் துழைப்ப தோகிலா.

(இ - ள்.) விலைப்பொருளை யெறிந்துவிட்டுப் பெருங் குலையாகவெடுத்துக்
கொண்டு திருப்பிவந்தார்கள். அப்பழங்களை அந்ருள்ள அந்தணைவாக்குப்
திருப்பதியுண்டாகப் பரிமாறி, நாகில வீழ்ந்து நகரவேண்டிய துயமையுணராத
வர்களாய், தங்கள் காரியத்தை முடித்துக்கொண்டார்கள் எ - று. (அச)

மேறப்படுத தெற்கதிடு விலைகை யெந்திலா
பாறப்படு பூதியான பரிபபி லந்தனா
வேறப்படை யாசவை மேலிக கூறினா
நூற்றட மாரபினு னவரை நோக்கிலான்.

(இ - ள்.) (ஒழுங்கின்)மேம்பட்டு ஏவலாளாவீசியெறிந்த விலைப்பொருளைக்
கையிலெடாதவர்களாய், பால்போலுந் திருவெண்ணீறணிந்த சிவபெருமானுக்
குரிய மெய்யன்பராகிய வேதியர்கள், வேறப்படையெந்திய அரசனவையிற்
சென்று தெரிவித்தார்கள். உபவீதமணிந்த பரந்தமாபையுடைய மன்னவன்
அவர்களைப் பாரத்தானிலன். எ - று. (அதி)

சங்கிவன் சிவனிடத் திழைத்த தீமைகண்
டாங்கவ ருரைத்தசொற் கேட்டி லாமையாற்
றாங்கிய தடளுசினைத் தருவி னீழல்வா
யோங்கிவன் றுறையை நிரயத் துப்த்தனர்.

(இ - ள்.) இவனிடத்தில் இமமன்னவன், சிவபுண்ணியத்திற்கு நோகத்
கெடுதியேனோகதி, அங்குள்ள அவ்வந்தணா கூறியவார்த்தையைக் கொன்னது,
விசாலமுற்றுக் கிளைகளையுடைய கற்பகவிருகத் திழலில் வசித்திருந்த பெருமை
வாயந்த இவன் பிதாவை நரகிறகனுப்பினன். எ - று. (அசு)

வயக்கடும புரவியிம் மன்னன் மன்னிய
கயக்கொடும பிணியினுற் கழிந்து மாண்டனன்
சயக்கொடுங் கதையினு ரியம தண்டததா
ரியக்கொடும் புயம்பிணித் துடன்கொண் டேகினார்.

(இ - ள்.) அதிவேகம்பொருந்திய குதிரையையுடைய இமமன்னவன்,
விடாதிருந்த கொடிய கூய போகத்தால் ஆயுணமுடிந்திருந்தனன். வெற்றி
தங்கிய பெரிய கதாயுதமேந்திய இயமகிங்கராகள் அவன் இருதோள்களையும்
சேர்த்துப் பிணித்துத்தகையோடு இழுத்துச்சென்றார்கள். எ - று. (அசு)

தந்தைவீழ நிரயமுந் தனக்கு வாயத்தாற்
செந்தழல வயிரவான் கழுவிற் றீகினரு
னாதரத் தியம்புநன னுடையனனவன்
கொந்தனக் குழலியைக் குறுமுடி கொண்டதால்.

(இ - ள்.) தந்தைவீழ வீழ்ந்துகிடக்கு. நாகத் தனக்குப்புகிடக்க, தீயிற்
போட்டிருந்த வயிரத்தாற் செயம்பட்ட உயரந்த கழுமரத்தில் வேகினானுன்.
தேவலோகத்தினரும் துதிசெய்யத்தக்க அவன் நெருந்த நாட்டையும் குழைந்த
கூந்தலையுடைய அவன் மனைவியைப் பபுருப் பச்சா கைப்பற்றினான். எ - று. (அசு)

அழிகவுள யானையாற் கமைச்சி னொங்கிய
மொழிமறை யசிந்தனை மன்னன் மன்னினின்
விழிச்செய்த தெடுந்தயல் விடுகருப போகதின
ரிழிதகன் மன்னிய நிறந்து மாண்டனன்.

(இ - ள்.) மதஞ்சொரிந்து சவட்டை டைய பட்டத்து யானையைப்
பெற்ற அம்மன்னனுக்கு நகுரியாக டேய்ப்படுத்திருந்த வேதபோதிய அந்தண
னாகிய அசித்தனை, அவ்வரசன் முன்னமே கண்ணைப் பறித்து எடுத்துப் பக்கலில்
வீசினான். குணவீனனாகிய அவனுடைய உயிரை நங்கியிருந்தான். எ - று. (அசு)

அவனையுந் தென்புலத் தாச னானையாற்
கவரெரி கொழுந்தெழுந் தெரியுங் கண்ணகன்
பவாகுழி நரகிடைப் படுததி னாவ
ணிவருட னுறுதியிற் மழியு மின்னமும்.

(இ - ள்.) அவ்வசித்தனெனு மந்திரியையும், இயமனுடைய கட்டளை
யால், கடுங் தீயானது சிக்கவிட்டியாகதெரியும் பாகது கெருங்கிய குழிகளை
யுடைய நாகத்தில் அமிழ்த்தினார்கள். அந்நாகத்தில் இவவர்களுடைய உடம்பு
பெருமல் இன்னும் வருத்திக்கொண்டுள்ளன. எ - று. (அசு)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௪௭௯

புரிதரு மவன்றரு புண்ணி யத்தினு
 லுரியவெந் நரகொழிந் துமப ரெய்திய
 பரிவுடைத தாதையைப் பண்டு போலெடுத்
 தெரிதரு நரகிடை யிழிச்சி னூரோ.

(இ - ன்.) பிதாவின் பொருளைக்கொண்டு இவன் புரிந் தவந்த புண்ணியத்தி
 னாலே, தனதருரித்தாயிருந்த நரகத்தை விலகிச் சுவாககத்திற்புகுந்த இவனுக்கு
 அன்புடைய தாதையைப் பண்டுபோலவே யெடுத்து, எரித்துக்கொண்டுள்ள
 தீவாயநரகத்திலிட்டாகன. ௭ - று. (௬௧)

வாழையின் றீங்கனி வழங்கி னல்லது
 சூழிருந் தடிசிலுந் துய்க்கி லேமெனப்
 பாழவரி நோமரினோ பணன வண்டி
 மூழுமுறை கொணாநதுனோ ருரைத்துக் காட்டினோன்.

(இ - ன்.) இனிய வாழைப்பழத்தைப் பரிமாறினுலன்றி ஒன்று சோந்திரு
 ந்து அழுதுண்ணமாட்டோ பெனது சொல்லப் பாழவரிற்றினை நிரம்பச்
 செய்த அந்தணாகளும், சிவபெருமானுக்குரிய அப்பழங்களை வினைவசத்தாற்
 கொண்டுவரத் எவ்வாட்களும், அத்தோட்டத்திலுள்ளனவென வுணாததி
 அடையாளஞ் சொன்னவரும். ௭ - று. (௬௨)

யாவரு மிப்பெரு நிரப மெய்தினா
 மேவருந் துயரொழிந் தினனு ம்ணாடி லா
 சேவரு மெயிராள சிவநகு ரோககாற்
 பாஸியா படுவன பிறவும பன்னுவாட.

(இ - ன்.) ஆகிய இவர்களுள்ளோரும் இப்பெரிய நரகத்தையடைந்தார்
 கள். ஒருவராலும் அடைதற்கரிய துயராகனது இன்னும் திருப்பவிலை. இடப
 வாகனத்தில் ஆரோகணித்தருளும் எமது சிவபெருமானுக்குச்செய்த சிவத்
 துரோக நிமித்தமாக, அப்படிச்செய்த பாவிகள் படுகின்ற நரக வேதனை
 கள் மந்தையவற்றையுஞ் சொல்லுகின்றோம். ௭ - று. (௬௩)

அறுசீர்க்கழிநேடிலடியாச் சியவிநீத்தம்.

புலங்களோ ரைந்துங் காததுப் பொதுநின்ற புலமைத் தன்னா
 நலங்கொ டுபெருந்த வதது நவையறுங் குணத்தீ ரெகதைக்
 சிலங்கொளி பரிக லத்தி னமுதினுக் கியைநது விட்ட
 நிலங்கவாந தெடுத்தோ ரினனும படுவன நிகழத்தக கேண்மின்.

(இ - ன்.) ஐம்புலன்களையும் (விடயத்தொடக்குறாமல்) பாதுகாத்து,
 பொதுவாயுள்ள ஞானத்தன்மையின் அன்றாடிக் கபெருந்தவமுடைய குற்ற
 மற்ற குணமுடைய முனிவர்களே! எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்குரிய
 மிக்க காந்திவகிய பரிகலத்திற்கான திருவமுதிற்மாக, மனம் விரும்பிவிடுத்த
 கன்செய் நிலத்தை யபகரித்ததுபலித்தவர்கள் இன்னும் அநுபலிக்கின்றநரக
 வேதனையைச்சொல்லக்கேட்பீர்களாக, ௭ - று. (௬௪)

செந்நெல்ங் கழனி வேலிசு கிங்கல மென்னுந் தேயத்
தநநிலை தகவை யிற்பூசு சக்கர மென்னு மூதா
ரநகரா சவிதா வென்னு ம்றையவ னன்பாற றேன்றி
மன்னிய புதலவர் மூவ ரிவரொடு மகிழ்ந்து வாழுவான்.

(இ - ள்) செந்நெற் கழனிகளே அழகிய வேலியாகவுடைய கிங்கலமென்
னும் நாட்டிலே உள்ளிடத்திலே பூச்சக்கரமென்னும் பெயாபெற்ற பழமை
யான மேயப்பட்ட நகரத்தில சவிதாவென்னும் அநதனை, ஜீவகாருணணிய
முடையவனாகத்தோன்றி, தனக்குப் பிறந்துள்ள மூன்று புதல்வர்களோடு
மனமகிழ்ந்து வாழத்திருந்தான். எ - று. (கூடு)

அனையவன் தன்பாற றேன்றி யருமறை முழுது மோதாந்
தநயரின முன்ன வறகுத் தனமிய னென்னு நாடம்
புனைதர மொழிநதா னனனோன ற்னையுணா புலமைத் தன்மை
நினைவுறத் தெரிநதான சைவ நிலைநரு வரம்பி னினறான.

(இ - ள்-) அத்தகைய சவிதாவென்னும் பிராமணனிடத்திற் பிறந்து அரிய
வேதங்கனையெல்லாம் ஒதுகின்ற குபாராகன அமமுவரில், மூத்தோனாகுத்
தனமியனென்று பெயா வழங்குபபடி சொன்னான், அப்புத்திரன் ஆனம்
விலகணமறியத்தக்க மெயஞ்ஞான விபலபை மனத்திறெளியுமபடி கற்றனை,
சைவசமயத்திற்குரிய நல்லொழுக்கத்திலிருந்தான். எ - று. (கூடு)

தன்னுடை நிலனுந் தேடும பொருளுமத் தழற்கட பால
முன்னவற குதவி நீரோ டளித்தனன் றவத்தை முன்னி
யுன்னரு வெதிரி வெங்கா னடைநதன் னெழிந்த சின்ன
ளநிலம் பொன்னோ பூட்டி யரீசகராக குழுவ தானா

(இ - ள்-) தனக்குரிய நிலத்தையும் தான தேடுகின்ற பொருளையும் நெற்றி
யில சீவிழியுடைய அச்சிவபெருமானாகே அரப்பித்தஞ்செய்து தாரை நீரோடு
தத்தமுஞ்செய்துவிட்டு, தவச்செயல சருதி யாவரும் நினைத்தற்கரிய பெரிய
வதரிகாச்சிரமஞ்சோந்தான். சிலகாலஞ்சென்ற பின்னா, அந்நிலத்திலே
அழகிய ஏரூட்டி ஹரிச்சுவராகாக உழுத்தொடங்கினான். (கூடு)

அத்தலை யுணர்ந்து வேத மளநதறி சவிதா வென்போன்
செய்த்தலை யுழுத பொன்னோ மறித்தனன் சினமீக கொண்டா
னித்தலை யானு மீன்ற மதலை யரிவரு முள்ளோம்
பித்தனீ திழைத்தா னென்ற னுமககது பிலபப் தன்றே

(இ - ள்-) வேதமுழுவதுமுணர்ந்த சவிதாவென்னும் அநதனை அக்காலத்
தில் அச்செய்தியுணர்ந்து கோபமிருந்து, வயலினிடத்திலே உழுதுகொண்
டிருந்த அழகிய ஏரைத் தடைசெய்தான். இவ்விடத்திலே தந்தையாகிய
யானும் புதல்வரிருவரும் இருக்கின்றோம். சித்தப்பிரமையுடைய அவன்
(இப்படிச்செய்தால் உங்கட்கு அந்நிலம் சுதந்தரமாகத்தக்கதன்று. எ - று. (1)

ஆவண மாட்சி யெழிபா லகப்பட நீங்க ளீது
கோவினுக் குழுத னன்றோ வெளியவா குடியி ராரோ
பாவியா செய்த செயலீ ரின்னியிர் பறிப்ப தல்ல
லாவிக்கொண் டிருப்ப தோரி னருமறைக் குலத்து ளேனோ.

சிவத் துரோகிகளெய்தும் நகரவேதனைச்சருக்கம். சஅக

(இ - ள்.) இந்நிலத்து உரிமைச்சீட்டும அனுபவமும் எங்களிடத்திலிருக்க இந்நிலத்தைச்சிவாலயத்திற்காக உழுவது நன்றாமோ? ஊரில் ஏழைகள் குடியிருக்கமாட்டார்களோ? பாவினை செய்த செயலைச்செய்தோகன. இப்போதே என்னுயிரைப்போக்கிக்கொள்வதனி உயிரோடிருக்க நினைப்பேனாகில நான் பிராமணகுலத்திற் பிறந்தவனோ? எ - று. (கூக)

எனும்வழக் கெடுத்ததுக் கூறி யிருமைய நிகலுங் காலை
மனுமுறை மரபிற சொல்லு மன்றமுற நிருநது னோராபா
லனுதரித் திதனை சொன்ன லாங்கவ ரறுத்துச் சொன்ன
பனுவலி னிறு மென்ற னாதனை னதனைப் பாரான்.

(இ - ள்.) என்னும் வழக்கையெடுத்து விரிவாகப்பேசி இருத்திறதாரும் பகைகொண்டகாலத்தில் மதுநூலின முறைமைப்படி சொல்லுகின்ற நியாய சபையிற்போய்ச்சோந்து, அவவிடத்தில் உள்ளவர்களுபால வணங்கி, இவ்வியாச் சியத்தைச்சொல்லுவோமாகில, அவர்கள் தீர்ப்பானப்படுத்திச்சொல்லிய சொல் லின்படி நாம் நிற்கக்கடவோமென்றார்கள். சுவீதாவென்னும் வேதியன் அதனைக் கருதினாலவன். எ - று. (கூ0)

எந்தைபொற கோயிற செய்கை செய்பவ ரிவனைக் கொண்டு
பைநதுண ரலங்கற நிண்டோட பாரதிபன முன்னாச சென்றா
தந்தமி லெடுத்த வெல்லா மொழிந்தனா தனிச்சொங் கோலோ
னந்தனை னவனை நோக்கிச் சுளித்தனை னறைய தானுன.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிறநிருப்பணி செய்ப வர்கள் இவ்வந்தனை யழைத்துச்சென்று, பசிப பூங்கொத்திகளாலாகிய மாலை தரித்த வலிய தோள்களையுடைய அம்சன முன்னாசசென்றார்கள். அப்போது இவ்விருத்திறதிற்குப் தங்கடகுரிய நியாயங்களைவெல்லாக தெரிவித்தார்கள். நிகரற்ற செங்கோலையுடைய அமமன்னவன் சுவீதாவென்னும் அந்தனை நோக்கிக்கோபித்துச்சொல்லுகின்றான். எ - று. (கூ0)

சசனுக கிதுவென றோரா வெண்ணினு மெப்பி ரானறன்
பூசனைக் குறித்தா மணணிற் பொழிபுனல விண்ணிற செலவி
னசுறத் திருமடி மஃதென நசுசெய் வரனுந் காக்கிந்
காய்சினத் திவனை நோக்க மறையவன் கழன்று போனான்.

(இ - ள்.) இந்நிலம் சிவபெருமானுக்கென்று அபுத்திபூர்வமாகக் கருதி னாலும் எமது சிவபெருமான பூசைக்கே யுரியதாம் நிலத்திற் சொரிகின்ற நீரானது ஆகாயத்திற் செல்லுமானால் பழுதற்று மீண்டு நீராகவே வரும். அதுபோன்றதன்ற இச்சிவபுண்ணியமென்று கூறி, அந்நசுசெய்நிலத்தைச் சிவபெருமானுடையதேயென்று தீர்மானித்தி, கடுங்கோபத்துடன் சுவீதாவை கோக்க அவ்வந்தனை ஓடிப்போய்விட்டான். எ - று. (கூ02)

பறபக லொழிந்த பின்னா வரைபொரப் பனைத்து லீங்கு
மறபொரு திரடோள வேந்த னிறந்தனை வைய மெல்லாங்
கொறகொளவே லரசா கொண்டா மறையவன் குற்ற நோக்கான்
வறபுறு மனத்த னுக வளவய லெடுத்துக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) பல தினங்கள் சென்ற பின்னர், மலைபோலப் பூரித்து விம்மிமற் போர்செய்தற்குரித்தாய்த் திரண்டதோன்சென்றுடைய ஆம்மன்னவன் மரண மடைந்தான். அவன் நகரமுழுவதையும் வெற்றித்தங்கிய வேலேநதிய வேற்றரசர் கைப்பற்றினார்கள். சவிதாவெனும் வேதியின் அபராதத்தைக்கருதாமல் கடின சித்தமுடையவனாய், வளந்தங்கிய அவ்வயலை மீளவும் தான் சுவர்தினஞ்செய்து கொண்டான். எ - று. (க௦௩)

இளநிலாப் புனைந்த வேணி யெம்பிரான் கோயிற் செய்கை வளமுறப் பரிபபோர் சென்று மன்னவற் குரைப்ப மன்ன னுளநெகிழ்ந் திரங்கி யநத வேதியற் குளையச சொல்லி வளவய றிருப்பி யீசற் காககினன் மறுத்துஞ் சொல்வான்.

(இ - ள்.) இளஞ்சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் திருக்கோயிற் பணிவிடையைச் செவ்வனே பரிபாலிப்பவர்கள் சென்று, அவவேற் ராசனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள, அதுகேட்ட மன்னவன் மனமுருதி யிரக்கமெய்தி, அவவேதியனுக்கு மனம் வருந்தும்படி கண்டித்துச்சொல்லி, வளப்பந்தங்கிய அவவியை நிலத்தைச் சிவபெருமானாகக்கே யுரித்தாகக்கி மேலுஞ் சொல்லுகின்றான். எ - று. (க௦௪)

இற்றைநா ளளவும் பெற்ற விடுசில வொழியப் போககி மறறைய செநநெ லெல்லாம வழகடுகு லெடுததுக காட்டிப் பெற்றவே றுகைத்தோற கெனன வாடினன் பெரிது நலகி யுற்றவன் தனனை யநநா டொழிதரப் போதி பெனறான்.

(இ - ள்.) இன்று வரையில் அவன் பெற்றுகொண்ட நெல்லிற் செல வானதைக்கழித்துத்தளளி, மிகுந்த செநநெற்களையாவும் இடபாருடாகிய சிவபெருமானுக்கெனத் தீரமானஞ்செய்து வருவித்துக்கொடுத்தது, அவ்வாற தனனை இந்நாட்டைவிட்டு ஒடிப்போகவெனக் கட்டளை தந்தான். எ - று. ()

அந்நிலை நாடு நீங்கிச் சேனொறி யுரிதிற் சென்று னின்னலங் கடலுட் டாழாது மகத்தநா டி றுநதா னாககண் மன்னவற் கண்டு சொல்லு மாசிகண் மரபிற் சொன்னான் பின்னரி னிகழ்ந்த வெல்லா மவ னுழைப் பெரிது சொன்னான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுதே அந்நாடு கடந்த அரிதாக வெகு தூரம் போய் வீட்டான். துன்பகடலிலமிழ்ந்துமகத்தநாடு சோந்தான். அங்குள்ள அரசனைக் கண்டு அநதனா கடும் ஆசிமொழிகளைக்கிரமப்படி சொன்னவனாய், அதன் பின்னா, தன்னூரில் தனக்குற்ற விாததாநதங்களைவெல்லாம் அம்மன்னவன்பால் விளக்கிச்சொன்னான். எ - று. (க௦௬)

ஒர்பொழு தொருநா ளெம்பா லாசிவந் துரைத்துப் போதி நேர்வர ஷனக்கு வேண்டும் யாவையு ரிப்பித் தநது னாராகத் திருத்து மென்றான் மன்னவ னுரைத்த வாய்மை சோர்வற ஷனார்ந்து கொண்டான் றெலீந்தன சிலநா ள்ளங்ஙன்.

(இ - ள்.) தன்முறான் றுக்கொருவேளையாக எம்பாவெய்தி, ஆசீர்வதித்துச் செல்லக்கூடவாய் ஷனக்கு வேண்டிய எவ்வாறற்றையும் உன் மனந்திருப்தி

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நகரவேதனைச்சுருக்கும் சூஅங்

யெய்தும்படி அதிகமாகக்கொடுத்து, உன்னூரிலிருக்கும் வகையாகச்செய்கின்
றேன் என்றான். அம்மன்னவனுரைத்த உண்மையை மறவாமல் எண்ணிக்
கொண்டிருந்தான், அப்படிச் சில தினங்கள் சென்றன. எ - டு. (கௌ)

சுதறிந் தரசற் புல்லி யிவனிலை சொல்லி யின்றிப்
போதிவற் கோறி பென்றான் புரகித விசாந்த னென்போன்
றித்து சிவத்து ரோகாத் தீண்டலு மாகா கோற்ற
சேதுவே தென்னி லின்னே பென்னுயி ரிறப்ப னென்றான்.

(இ - ன்) அம்மன்னவனுக்குப் புரோகிதனாகியவிசாந்தகனென்போன்துச்
செய்தியை யறிந்து அரசன்பாலெய்தி, இச்சவீதாவென்னும் அந்தணன்
தன்மையைச்சொல்லி, இன்று இப்போதே இவனைக்கொல்லுகவென்றான்.
கொடுமைதருகிய சிவத்துரோகியைத் தொடுவதும் பாவம். அவனைக்கொல்லக்
காரணம் யாதென வினவில் இப்போதே யென்னுயிரை விடுவேனென்றான். ()

ஆங்கதற் கரச னெவ்வா னறிந்தனன் விசாந்த னென்போன்
பாங்குறு மொருவன கையி னாதகம் பற்றி வாங்கி
போங்குற வெறித லோடு முருண்டதம் மறையோன் சென்னி
வீங்குறு தடந்தோன் வேந்தன் வெகுண்டெரி விறிதது நின்றான்.

(இ - ன்) அரசன் அப்படிக்கொலைசெய்ய விணங்காததைவிசாந்தகனுணர்
ந்து அருகே நின்றகொண்டிருந்த ஒருவன் கையிலேந்திய வாளைப்பறிததுத் தன்
கையிற் பற்றிக்கொண்டு ஒங்கிவீசியவுடனே அவ்வந்தணன் சிரம் அறுபட்
டுருண்டது. விசாவித தோளையுடைய மண்ணவன் விபிதமெய்திக்கோபித்து
விழிகளில் தீப்பொறி சிந்தப்பாத்திருந்தான். எ - டு. (கௌ)

அடைக்கலம் யானே யாக வடைந்தனன் மறையோன் செனனி
புடைததுமண கிடப்ப வாளை லெறிந்தனை யென்னப் பொங்க
விடைக்குலம் வெகுண்டா லென்ன விசாந்தகன் வெகுண்டு வேந்த
னுடைத்தட மகுடச் செனனி தன்னையு முருட்டி வீழத்தான்.

(இ - ன்) யானே யடைக்கலமென்று, என்பால் வந்து, அடைந்தவனாகிய
அவ்வந்தணன் சிரம் வெட்டுண்டு பூமியிற் புறஞ்ப்படி வாட்டபடையால் வீசினே
யல்லவா? எனக்கோபிக்க, இடபவேறுகன சிங்ககொண்டாறபோல விசாந்த
கன் கோபமெய்தி, அம்மன்னவனுது விசாலமான கிரீடததையணிந்த சிரத்தை
யும் வெட்டிப்பூமியிற் புரட்டித்தள்ளினான். எ - டு. (கௌ)

சாந்தகன் பிரமை கொண்டா னென்றுளஞ் சலித்துப் பொங்கி
வேந்தாகோன சேனை யாவும் விசாந்தகற் பிடித்துக் கொலவா
னையந்தெதி ரெழுந்த காலைத் தம்மிலோ ரிகலுண்டாகச்
சேந்தகட கடைத்தீப பொங்க விளைததனா திமிலத் திண்போர்

(இ - ன்) விசாந்தகன் இப்போது சித்தப்பிரமைகொண்டென்னென்று
மனங்கலங்கிக்கோபித்து, அம்மன்னவன் சேனைமுழுவதும், விசாந்தகனைப்
பற்றிக்கொண்டு கொல்லுதற்கு எதிர்த்துத்தோன்றிய காலத்தில், தங்கட்
குள்ளேயே ஒரு பகைமையுண்டாக, சிவந்த கடைக்கண்களில் தீப்பொறி
சிந்தப்பெருங்கோஷத்தோடு கடிம்போர் செய்தார்கள். எ - டு. (கௌ)

ஹையற்றா கால்க ளற்றா கழுததற்றா கவசத் தோடு
மெய்யற்றா புயங்க ளற்றா விரலற்றார் மிடலொன் றற்றார்.
தொய்யற்செரு சோரி பாய்த் துடிததனர் தொலைநது மாண்டார்
தையற்பவ குடையோன் றன்மை யாவரே சாற்றற பாலார்.

(இ - ள்.) கைகள் அறுபட்டவர்களும், அணிந்த [கவசம்] இருப்புச் சட்டையோடு உடல அறுபட்டவர்களும், தோள்கள் அறுபட்டவர்களும். விரல்கள் அறுபட்டவர்களும், வலிமையற்றவர்களாகி, சேருகத்தக்க செவந்த உதிரமோடும்படி துடி துடித்தது உயிர் நீங்கி மாண்டார்கள். உமாதேவீ பாகர்சுமீய சிவபெருமானறனமையை எவாதாம சொல்லுநதனமையுடையாரா?

தந்தைபட்டிற்றத வாறு மறையவற றடிந்த வாறு
முநதுறுஞ் சேனை தமயிற பொருதற முடிந்த வாறுஞ்
சிரதைபெற்றுணாரதான வேந்தன சிறுவனாக கெழுநது சென்றான்
பைநதுண ரலங்கற நிண்டோள விசாந்தகற பணிநது கின்றான்.

(இ - ள்.) தன் தந்தை வெட்டுண்டிற்றததையும், (அடைக்கலப்புக) அந்தணனை வெட்டியதையும், முற்பட்டு எதிர்த்த சேனைகள் தங்களிலேயே போர்செய்து முற்றும் இற்றததையும் அமமன்னவன் மகன் மனதிற கருதியுணர்தவனாய், அவகிருந்து எழுந்து சென்று, பசிய பூங்கொத்துகளாலாகிய மாஸ்யணிகத் வலிய தோள்களையுடைய விசாந்தகனைப்பணிந்து எதிரிலே கின்றான். எ - று. (ககக)

என்னகொ ளிதுமற் றென்று மறிந்தில னிசைத்தி யென்னாப்
பின்னரும் பணிய நோக்கி விசாந்தகன் பேசுக கேட்டா
னென்னையா எமலன் செய்கை யீதென வறிந்தா னீடுகென
றன்னையு கொறி யெனனாக குமரனு மகுடஞ் சாயத்தான்.

(இ - ள்.) இது யாது காணமோ? ஒன்று முணரேன். இதன் காரணத் தைச்சொல்லுகவென்று மீண்டும் பணிவதைக்கண்டு, விசாந்தகன் நடந்தவற்றை யெல்லாங் சொல்லக்கேட்டவனாய், என்னை அடிமையாகவுடைய சிவபெருமான செயலாகும் இது வென்றறிந்து, இவ்விடத்தில் என்னையுக்கொல்லுகவென்று அவ்விராச குமரனும் திருமுடியைச்சாயத்தான். எ - று. (ககச)

அவ்வழி யிரங்கி நோக்கி விசாந்தக னருஞ் நெஞ்சன்
செவ்வழி யுளத்தோய் நனனுன் றிறத்தாள் செய்கை யென்னு
வெவ்வழி நினக்கு வேண்டு மியம்புதி யென்ன லோடும்
வெவ்வழிச சேனை தமமில் விளிந்தாறு தளித்தி யெனறான்.

(இ - ள்.) விசாந்தகன் இரக்கமெய்தி நோக்கிக் கருணைதங்கிய மனமுடைய வனுப், செவ்விய வழியிற்செலுத்திய சித்தமுடையவனே! உனது பததிமைத் தன்னையின் செயல நன்றாயுனதென்று சொல்லி, உனக்குயாதுவரம் வேண்டும் சொல்லுகவெனறவுடன், பெருந்தொகையான சேனைகள் தங்கருளுள்ளனையே மரணமெய்தாது காததருளவேண்டுமென்று யாசித்தான். எ - று. (ககரு)

வாலிளங் குமரன் கூறக் கேட்டனன் மறையோ னெந்தை
பாலலோ சனை நெஞ்சம் படுத்திநின் றிரக்கங் கூர்ந்தா

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நகரவேதனைச்சருக்கம். ௪௪௮

ஹைய சேனை தம்மா றொழிந்துகை யயர்ந்து நின்ற
மேலெழ நறும்பூ மாரி பொழிந்தனர் விண்ணு னோர்கள்.

(இ - ள்.) புனிதனான அரசிவகுமரன் இப்படிச்சொல்லி, 'விசார்த்த' என்னும் வேதியன் கேட்டு, எமது பெருமானாகிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானை மனதிற் கருதி இரக்கமெய்தினன். கோஷிக்கின்ற சேனைகள் தங்கள் பகைமை விலகிச்சேர்ந்திருந்தன. அந்தாவாசிகளாகிய தேவர்கள் ஆகாயத்திலெழும்பும்படி மணமுள்ள மலர்மாரி சொரிந்தார்கள். ஏ - று. (1)

எண்டிசை யீறு காறு மெழுந்தெதிர் முழக்கங் காட்டி,
மண்டுதூந துமியி னாபபுச செவிபுக வானத தூடு
கொண்டறக கினாபொன மானங் கணத்தவா குறுகி நின்றார்
கண்டவா விசாரதற போற்றிக கைகுவித் தினைய சொலவார,

(இ - ள்.) எட்டுத் திக்குகளினி றுதிவரையிலும் மேலோங்கியெழுந்து
எதிர்முழக்கங்காட்டி நெருங்கிய தேவதூநதுமியின கோஷம் மாறுடா செவி
களிலுங்கேட்க, ஆகாயவழியாகச் சிவகணத்தவாகள பொனமயமான விமானங்
கொண்டு வந்திறங்கி அருகே நின்றார்கள். (அப்பொழுது) அச்சிவகணத்தோர்
விசார்த்தனை நோக்கித் தோத்திரஞ்செய்து, கைகளைச்சிரமிசைக்குவித்து
இப்படிக்கூறுகின்றார்கள். ஏ - று. (ககவ)

பத்தியும் பயமும பத்தி வயிரமு முலகத துனனை
யொத்தள நிறை நாளு மொருவரைக் கண்டி லேமயா
முத்திவித் தாக நின்ற நந்திசொன மொழியால வந்தே
மத்தநீ மானந் தாங்கக் கைலைவந தடைதி யென்றார்.

(இ - ள்.) (சிவபுண்ணியத்திற்) பத்தியும் பயமும பத்திமைக்காக விரைக்
கியமுட இந்நிலவுலகத்தில் உமமைப்போல அடையப்பெற்றவர்கள் ஒருவரை
யும் இன்றுகாறும் நாங்குள கண்டதினம். முத்தியின்பம் விளைதற்கொரு
விதைபோலவாராகிய திருநந்திதேவா கொடுத்த கட்டையால இங்கெய்தி
னோம். ஆதலின், புனிதமானவரே! அடியேங்கள் விமானநாங்குட்படி தேவரீர்
திருக்கைலாயத்திற்கு எழுந்தருளவேண்டுமென்று கூறினார்கள். ஏ - று. (1)

தாங்குறு மானந் தேறித் தன்னுயிராக கிளைக னோடு
மோங்கின னுமபாச சென்ற னிரந்திர னுவநது வாழ்த்தத்
தேங்குரீரப் பவள வேணி யெம்பிரான நிருமுன சென்றான்
சூங்குழ லிமையோ ரேத்தக கைலைபுக கிருந்தா னனறே.

(இ - ள்.) சிவகணங்கள் சுமக்கும விமானத்திலேறி, தனது உயிர்போன்ற
உறவினரோடு மேலோங்கித் தேவலோகமெய்தி அங்குள்ள இரத்தின மனங்
களித்துத் துதிசெய்ய, தேக்கெடுக்குங் கங்காசலத்தையணந்த சடைமுழியை
புடைய எமது சிவபெருமானு டிருந்த மோகித்திய முன்னடைந்து, அங்
குள்ள தேவர்கள் பாவரும தனது அழகிய பாதங்களைத் துதி செய்யும்படி திருக்
கைலாயபதவியை யடைந்து வாழ்ந்திருந்தனன் ஏ - று. (ககக)

தேவனுக் களித்த நன்னீரச் செநநெலங் கழனிச செய்வேட்
டாவிய மறையோன் மைநத நிருவரோ டலங்கு செந்தி

மேலிய கிரயம் புக்கா. ஸீங்கவன் கிரும்பிச் சென்ற
கோவியன் மகதர் கோனு மககொடு கிரயம் புக்கான்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுக்குத் தத்தஞ்செய்து கொடுத்த நல்ல நீர்வளம் பெற்ற செந்நெல் விளையத்தக்க மருதநிலத்திலுள்ள வயலை விரும்பிய சுவிதா வென்றும் அநதனை, தன் புத்திரர் இருவரோடு, பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் கடுந்தி நிகழந்துள்ள நரகத்திற் சேர்ந்தான். இவவேதியன் அபேஷைகொண்டு அடைக்கலம் புகிருந்த அரசுதன்மை பொருநதியுள்ள மகதநாட்டு மன்னனும் அநதக்கொடுமையுடைய நரகத்திலேயே யடைந்தான். எ - று. (கஉ௦)

இப்பெருங் காதை கேட்டு மீர்ச்சடை முகிலீ ரெந்தை
செப்பருஞ் சிவத்து ரோகரு செய்வரோ செய்தா ரென்னி
சீலாபரும் பத்தா வாழு மூரகம் புகுத லாகா
வெப்பரு நிரயத் தாழ்வா மீடகலா நெந்யு முண்டோ.

(இ - ள்.) குளிராத சடைபையுடைய கைரிசாரணிய முனிவர்களே! இப் பெரிய சரிதையைக்கேட்ட பிறகும் எமது சிவபெருமானுக்குச் செய்வதாகிய சொல்லமுடியாத சிவத்துரோகத்தைச் செய்வார்களோ? அதன பிறகும் செய தார்களாகில், ஒப்பற்றவர்களாகிய அன்பினையுடையவர்கள் வசிக்கின்ற முதநி நகரத்திற் சேரலாகாது. அதிவெப்பநதமகிய நரகத்திற் பழிவாகன. அவர்களை அநநகரத்திலிருந்து கரையேற்றத்தக்க வாயும் ஒன்றுள்ளதோ? எ - று. ()

கலிவிருத்தம்.

இக்கதை முற்று மிசைத்தன மீச
னககினி மேனி குளிப்பது வமிரதந
தொக்கப சககவா திமைசு மகதோர
புக்கது யாககொடு முப்பது புகலவாம.

(இ - ள்.) இச்சரிதத்தை முற்றுஞ்சொன்னோம். சிவபெருமானுடைய அக்கினியைப்போலும் செவ்வந திருடேனி குளிப்பபடி பாலினைக்கொடுப்ப தாகிய பசவினைக் களவுசெய்த பாவதையைடைந்தவர்கள், தமக்கு நேர்ந்த துயரங்கொண்டலைவதைச்சொல்லுவோம். எ - று. (கஉ௨)

பாண்டவ நென்றொரு பாததிவ னன்னோற்
காண்டகை மைந்த ருத்திற் லைவா
காண்டகை நடன்னவ னன்பு சனித்தே
முண்டெழு சிந்தையன் வெத்தின மொய்ம்பன்.

(இ - ள்.) பாண்டவனென்னும் பெயாபெற்ற ஒரு மனனவனிருந்தான். அம்மன்னனுக்கு ஆண தன்மையுடையவாகளும் அரியவல்லபமுடையவர்களும் மாய் ஐந்த பதல்வனிருந்தனர். அவரில், காண்டந்கினியுண ஐவட்டன் கிருபையிருந்து மேம்பட்டியாத மனமுடையோன், புயபலபராகிரமசாலி.

கருணை முழங்கு பெருங்கட லன்னுன்
ற்றும் நிரப்பிய சாலைநி கர்ப்பா

சிவத்துரோகிகனெய்தும் நகரவேதனைச்சருக்கம். ௧௮௭

நெருவ னுயிர்ப்பொறை யாருயி ரொப்பா
னருமக ரக்கடல் வையம னிப்பான்.

(இ - ள்.) இன்னும் அப்பெரியோன் கருணையிருந்த பெரிய சமுத்திரம் போன்றவன். தருமங்கனையெல்லாம் நிரப்பியுள்ள ஒரு பண்டசாலைபோன்றவன். ஆன்மாக்களோடும் அமர்ந்துள்ள பரமான்வாவைப்போன்றவன். அரிய மகர மச்சங்கள் வசிக்கும் கடல் சூழ்ந்த பூமியை யான்பவன். ஏ . று. (௧௨௪)

தருமனெ னும்பெயர் தந்தயி ரன்ன
ரொருவறு தம்பியா நால்வரொ மெப்பாய்த்
துருவுசி னத்துரி யோதன னைச்செற
நிருநில முற்றுமெ திர்ந்தற வாழ்வான்.

(இ - ள்.) தருமனென்னும் பெயரேற்றவனாய், தன்னுயிர்போற் பிரிதற்கரிய சகோதர நால்வரோடு மெப்பாய், மேம்பட்ட கோபமுற்றேருவாய் துர்யோதனனை மாய்த்து, பெரிய நிலவுலகத்திலுள்ளவாகள் யாவரும எதிர வரது பணியுபபடி வாழ்கின்றவன். ஏ - று. (௧௨௫)

நீடவி ரித்த நெடுஞ்ருடை நீழ
லாடர வுச்சிய கனாவி பனா
ளோடந டத்தியு டம்பொடு முமப
ரேடவிழ தாமனெ திரத்தி மெலவை.

(இ - ள்.) மிக விரிந்துள்ள பெரிய வெற்றிக்ருடை பிழலிலிருந்து, ஆதி சேடன் தன் முடிமேல தாங்கிய டீடமகன்ற பூமியில பல காலம் தன் சென கோல் செல்லுபபடி செலுத்தி, இதழ்கள் விரிந்த மலர் மாலையணிந்த தருமன், சரீரத்தோடு சவாக்கஞ் சேருஞ் சுமயத்தில. ஏ . று. (௧௨௬)

தென்றிசை யாஸிதி ரண்டது னைத்தோட்
குறனன சித்திர குத்தனெ மெப்பாய்த்
தறனனி மைந்தனெ னத்தகு தருமற
கனறெதிர செனநிலை யனபினு ரைப்பான்.

(இ - ள்.) தென்றிசையை யரசாளுப இயமன், மலைபோலத் திரண்ட இரு தோள்களையடைய சித்திரகுத்தனோடு போய், தன் ஒப்பற்ற புத்திரனென்று சொல்லப்பட்ட தருமனுக்கு அப்பொழுது எதிரகொண்டு அன்போடு இப்பபடிச்சொல்லினன். ஏ - று. (௧௨௭)

சத்திய மன்றிய சத்திய மறியீர்
பத்திரெ மெபண பந்திரெ மெபா
ருய்த்தொரு கனிகை நிழறறியு வந்தீர்
முத்தலை வோருமு வபபமு யன்றீர்.

(இ - ள்.) நீர் உண்மைமொழியே யன்றிப் பொய்மொழியை யறியமாட்டீர். பத்தியோடு நீண்டபணமுடிசனின் வரிசையில் ஆதிசேடனார் சுமக்கப்

படம் பெரிய நிலவுலகத்திற் செங்கோல்செலுத்தி ஒப்பற்ற வெற்றிகளுடை நிழ
ல்செய்து மகிழ்ந்தீர். மும்மூர்த்திகளும். சகதோஷிக்கும்படி, முயற்சி செய்தீர்.

பாரத முற்றிய சேனைப் பெப்பான்
கார்முகில் வண்ணனு ரைப்படி கண்ணுற்
ரோர்வற நின்றது ரோணனு டன்பைந
தார்புனை யசுவத் தாமனி நநதான்.

(இ - ள்.) பாரத நிகழ்கையில், சேனைகள் யாவும் அழியும்பொருட்டு,
கருநிறத்தங்கிய மேகவண்ணராகிய கண்ணபிரான சொற்படி, யுத்தத்தை
நோக்கி யுணர்ச்சியற்று நின்றிருந்த துரோணசாரியரோடு பசிய மலாமாலை
குடிய அசுவத்தாமன் இந்நதான். எ - று. (கஉக)

என்னவு னாததிடு பொய்மமைது டைப்பான்
பின்னரெ டுத்தொரு பேரினி சைகருங்
கன்னம தக்கரி யென்று கழன்றி
ரன்னதொ பொய்மமை யடைந்தது துமமை.

(இ - ள்.) என்று சொல்லிய பொய வாததையை நீகருப்பொருட்டு, அதன
பின்னா, ஒரே பெயரின சம்பந்தமுடையதாகிய கன்னமதப்பொழியும் யானை
யென்று விளக்கிச்சொன்னீர். அவ்வகைப்பட்ட ஒரு பொய்மொழியால் வந்து
பாவம உம்மையடைந்தது. எ - று. (கஉ௦)

ஒதிய பொய்மமையி னுனியொ ழிந்த
காதுக ளாதின நேகாக ழிந்தா
நீதொழி யதற்கு மெனனக் ரண்மிப
போதுதி ரெனறுபு கனநிடு மெலலை.

(இ - ள்.) நீர் சொல்லிய அப்பொய்மொழி ஒன்றினாலேயே கோபம்திக
ரிக்கத்தக்க யுத்தகளத்திலே எண்ணிறந்தவாகள மாண்டாரகன. இப்பாவம்
உம்மைவிட்டு நீங்கும்படிபாக, என தியமபுரத்திற்கு வந்து போகக்கடவீரென
றுரைக்குஞ் சமயத்தில். எ - று. (கஉ௧)

தந்தையு ரைததவு ளங்கொடு தருமர்
புநதிம சிழ்ந்தொரு தென்றிசை புககா
ரந்தரி லததன லாச்சிய மென்னும
வெந்தழ னிரயம விழித்தெதிா கண்டார்.

(இ - ள்.) தந்தையாகிய இயமன் வாததைகளேத தருமர் அங்குகரித்து
மனமகிழ்ந்து ஒப்பற்ற இயமபுரஞ் சென்றார். அநகரத்திலே அனலாச்சிய
மெனும் பெயாவாய்ந்த தீமயமான கொடிய நாகத்தைத தமக்கெதிரே கண
விழித்துக்கண்டார். எ - று. (கஉ௨)

அந்நிர யத்தின ருந்துய ரெய்தா
வின்னலு ழிக்குமி வறகுள தீமை
யென்னிவன் பாவனெ னத்திகழ் தென்பான்
மன்னவ னைக்கை வணங்கிமொ ழிந்தார்.

சிவத்ருரோகிகளெய்தும் நகரவேதனைச்சருக்கம். சஅிக

(இ - ள்.) அந்த அனலாச்சியமெனனும் நகரத்திலே யிருந்து கொடுந்தய ரெய்தி வருகதுகின்ற இவ்னுக்குச் சம்பவித்துள்ளபாவம் யாது? இவன் யாவன்? என்று, வினகடிமெய்திய தென்றிசைக்கிறவனாகிய இயமனைக் கைருவித்தி வணங்குகேட்டனா. எ - று. (ககக)

மைநதனு ரைத்தம னக்கொடு மறவி
யிர்தவி வன்சிவ பாதக னிவனால
வந்தசி வததுரோ கம்புகல் வாமென்
றுநதுசி னங்கொடு ரைக்குவ தானு.

(இ - ள்.) தன்மகன தருமன சொல்லியதை இயமன மனதிற்கருதி, இந்த அனலாச்சிய நகரத்திலிருக்கும் இவன் சிவாபராதகு செயதவனாவான். இவனால் நோந்த சிவாபராதத்தைச் சொல்லுகின்றேமென்று, (சிவாபராதத்தை நினை ததலா லுண்டாகிய) கோபத்துடன் சொல்லுகின்றான். எ - று. (ககக)

கலநிலைத்துறை.

கோடு நீணதி புடைபடு குஞ்சு மென்னு
நாட திறபடு வசையென ரெருதிரு நகர
மூட திறபெரு நானபறைகு குலத்தினொ னொருவ
னீடு ஆனெறி யறத்தொடு மொருநனி நின்றான்.

(இ - ள்.) கடைபொருந்திய கெடியந்தியாற புடைகுழப பெற்றகுஞ்சர மெனறும் நாடடிவ விளங்குகின்ற வசையெனறும் அழகிய நகரமொன றுண்டு அங்குத்திறுள்ளே பெருமைதங்கிய நான்குவேதங்களுக்குரிய அந்த ணாகுலத்திற பிறந்தவனொருவன் மேம்பாடுதங்கிய சிவாகமநெறியாகிய புண ணியத்தோடு ஒப்பற்றவனாக வாழத்திருந்தான். எ - று. (ககக)

வேத நோத்திரத் துதித்துள் விப்பிர மணியென
ரேறு நீதிய னியற்கையை யிரந்தி னுணர்ந்தான்
போதன மேய்வற றழிவிக்கொடு விண்ணகம் புகுவா ,
ஐத வனபுரை பாரமொன றவன்களத் தணிந்தான்.

(இ - ள்.) வைதிக நோத்திரத்திற பிறந்துள்ள வப்பிரமணியென்று பல ருஞ் சொல்லுகின்ற அவ்வந்தணன் ஒழுகுகின்ற நீதிபாககத்தின் றனமையை இரத்திரனுணர்ந்து, நிலவுலகத்திற்குவந்து இவனைக்கண்டு தழுவிகொண்டிதனது தேவலோகத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டபோய், சூரியனைப்போன்ற ஒருமாலையை அவவேதியன் கழுத்திலணிந்தான். எ - று. (ககக)

ஆர மொன்றளித் தருமறை யவனறனை நோக்கிப்
பேரொ ளிப்புனை யாரமீந தவிமொளி பிறககச
சோரப் சம்பொன யிரமொரு வைகலிற் சரகமும
பார கத்தது கொண்டுநீ பேரறம் பரிப்பாவ.

(இ - ள்.) ஒருமாலையைக்கொடுத்தது, அரியவேதமுணர்ந்த அவ்வந்தணனை நோக்கி, மிகுந்தகாந்திபெற்றதாகிய இமமாலையானது விளக்காதகைய ஒளிவீ சும்படி ஆயிரம் பசும்பொற்காசை நாளொன்றிற்கொடுக்கும். நிலவுலகத்திலே அப்பொன்னைக்கொண்டுநீ பேரியதருமங்களைச் செய்வாயாக. எ - று.

என்று போக்கின னிரதிரன் வேதிய னெய்தி
யன்று நாண்முத்தல வைகலொன் றுயிரம் பசுமபொன்
றுன்று பேரொளிப புனைகலன் சுரந்திடப் பெற்றா
லின் புண்ணிய மெவறறையும புரிந்தன னெடுநாள்.

(இ - ள்) எனறுகறி இரதிரன் அவ்வறதணனை யனுபயிவிட்டான். வீப்
பிரமணியெனபோன நிலவுலகமடைந்து அன்றுமுதலாகத்தினமொன்றிரு
ஆயிரப்பசுப்பொறகாகளை, மிருத்தபேரொளியுடைய அம்மாலையானதுகொடு
த்து வரப்பெற்றுக்கொண்டு நிலவுலகத்திலே வெகுநாளிருந்து எல்லாபுண்ணி
யங்களையுஞ் செயதான எ - று. (௧௬௮)

பரசுகும வெண்டிசை பரிகட னெடுநிலப் பரப்பிற்
சுரசுகு மாமின மந்தணாக காவறத் தொகுத்தா
லிரசுகு மாததொறு வவறறிடை நிலாககொழுந் திதழி
கரசுகும வராசடை யவனபசு வொன்றுபோய்க் கரப்ப

(இ - ள்) பரவியுள்ள வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடல்குழந்த பெரிய
நிலவுலத்திலே, விசேடித்த பசுக்கூட்டங்களை அந்தணருக்கு அளவின்றித்தா
னங் கொடுத்தான பசுக்களை வரிசைப்படுத்தியிருக்குந்தொழுவங்கனில ஒன்
றில பிறைச்சந்திரனையும் கொணற்றாலையையும் மறைக்கின்ற நெடியசடை
யையுடைய சிவபெருமான பசுவொன்றுபோய்க்கலந்திருக்க எ - று.

எடுத்த நீரொடு மறையவாக குதவுமா னினததோ
டடுத்த னிரதரு லாவையு மாங்கவாக களித்தான
கடுக்க ளத்தன லயம்பரிசு குருந்து கடைரா
திருநடு மெய்தின ரோடி னரப்பசுச் செய்ததா

(இ - ள்) கையிலெடுத்திருக்கொண்டதாரைநீரோடு அந்தணருக்குத்தானந்
செய்கின்ற பசுக்கூட்டத்துடன் கலந்திருந்த குலக்குறியிடப்பட்டுள்ள அப்பசு
வையும் (தெரிந்துகொள்ளாமல் தன்னுடையதென்று) அவர்களுக்குத்தான மா
க்கக்கொடுத்தான். வந்தெதங்கய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான திருக்கோ
யிலைப்பரிபாலனருசெய்வோர் அதுகண்டு நடுங்கியோடி அப்பசுவைத்தடை
செய்தார்கள. எ - று. (௧௬௯)

செறுத்த சாலையி லப்பாங் வேற்றவன் திருப்பி
வெறுத்த சிவையின் சிப்பிர மணித்திறத் துரைப்பக
கறுத்த சிந்தையன் வெருண்டனன் பாதகங் கருதான்
மறுக்க ளத்தன் தாலயத் தவாக்கிது வலிப்பான்.

(இ - ள்) அப்படித்தடைசெய்தபோது, அப்பசுவைத்தானமாகப் பெற்ற
வன் திருப்பிவந்து, மனவெறுப்போடுவிப்பிரமணியெனும் வேதியனிடஞ்சொ
ல்ல, கடினசித்தமுடையவனாகக்கோபங்கொண்டு, சிவாபராதத்தைச் சிந்திதுங்
கருதாது மூர்க்கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிற் பரிபாலகருக்கு
இதனைச்சொல்லுகின்றான். எ - று. (௧௭௦)

வைக லாயிரம் பசுமபொனெம் பாற்ற வழுங்கிச
செய்க லன்புரிந் தளித்தனை புரந்தரன் சிவனுக்
செய்து மென்னுழை யோர்பசுத் தந்துறி சிழிபோ
வெய்து ரைத்தனி ரழிவழக கெனச்சொலா விடுத்தான்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நகரவேதனைச்சருக்கம். ௪௯௬,

(இ-ள.) நாளொன்றுக்கு ஆயிரம் பசுப்பொற்காசுகள் எனக்குக்கொடுக்கத் தக்க மசலையை இந்திரன் விருப்பத்தோடு கொடுத்ததுப்பாலித்தான். (இப்படி யிருக்க) என்பாலெய்திய ஒருபசுவைக்கொடுத்தால் சிவபெருமானுக்குத்தாழ்ச்சி யுண்டாமோ? ணீன்வழக்கை விருதாவாக என்னிடம் வந்து சென்னாகளெ ன்றுசொல்லி அவர்களையனுப்பி விட்டான். ஏ - று. (௧௪௨)

ஐய அலயம் பரிசுருந ரரசவை புருநதா
மைவ ருங்களத் தாவசந தேச்சுராக குளதாந
தெய்வ மாப்பசுப பிடித்தொரு மறையவன செங்கைப்
பெய்யு நீரோடுங் கொடுத்தனன் விபபிர மணியே.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிற பரிபாலனஞ் செயவோ இராச்சபையை யடைந்தவாகளாய், விஷந்தங்கிய கண்டததையுடைய வசகதே சுவரருக்கு உள்ளதாகிய தெய்வீகம்பொருந்திய சிறந்தபசுவை விப்பியமணியெ னுய வேதியன பிடித்துக்கொண்டு, வேறொரு வேதியனகையில் தாரைநீரோடுந தானஞ் செய்து கொடுத்தவிட்டான். ஏ - று. (௧௪௩)

என்னு மவவுரை கேட்டலுங் கேட்டி.லான போல
மன்ன னொன்றுமுற றுணர்ததிலன புரோகித மறையோ
என்ன பாலையி லரசனுந் கடுத்தடுந் துணர்த்தான
மின்னு வேணிய அலயச சுரபிமீட டளிப்பான

(இ - ள்.) எனதுசொல்லிய அவவாரத்தைக்களைக்கேட்டும் கேளாதவன் போல மன்னவன் மறுமொழியொன்றுங் கூறா வலிருந்தான் அச்சமயம், அங்கி ருந்த புரோகிதன், பிரகாசிக்கின்ற சடைமுடியையுடைய சிவபெருவான் திருக் கோயிற பசுவைவாவகிக்கொடுக்குப்படி அரசனுக்கு அருந்தமுறைசொல்லினன்.

இருக்க ளநதநி புரோகித மறையவ னிசைத்த
கருத்தி லொன்றுமுற றுணர்ததிலன ணைகழல் வேந்த
னுருத்தெ முநதன்ன சிவத்துரோ கத்தரை யொருங்கே
முருக்க யாருயிர முடித்துற நானமறை மொழிந்த.

(இ - ள்.) வேதங்களைமுறறுமுணர்த்த புரோகித வேதியன சொல்லிய நீதிகளில் ஒன்றையும சத்திக்கின்ற வீரகண்டாமணித்திரத்தவன் உணராதவனா யிருந்தான் அப்போது அப்புரோகிதன் கோபித்தெழுந்து, சிவத்துரோகிகளை முறறும அழித்து உயிர்போக்குமபடி நான்குவேதங்களுங் கூறுகின்றன.

ஆத லாலிவற கோறியென றிசைத்தன னரா
னோது நானமறை யமைச்சனை நோகுகின ணுமபாத
தாது லாவருங் கற்பக வாசனன றனக்கென
தேதி லாரமொன றரித்தவன றழிவிக்கொள விருந்தான்.

(இ - ள்.) ஆதலால் இவனைக்கொல்லுக வென்றான். அப்போது 'அரசன் நான்குவேதங்களையோதுகின்ற மந்திரியாகிய அப்புரோகிதனைநோக்கி, தேவ லோகத்திலுள்ளதும் மகரந்தகளை நிரயபியதுமான கற்பகமலா மாஸ்தரித்த இரதிரன் தனக்கென மயங்காத ஒருமாலையைளித்து அவனை தழுவிக்கொள்ள வும இருக்கின்றான். ஏ - று. (௧௪௪)

அச்சி நப்புடை யந்தண னாருயி ராவன்பான்
மெய்ச்சி நப்பற விளித்துமேல் விளைவன் யாதோ
கொச்சை மக்களி னுரைத்தனை னுருவன் குணியா
விச்சை கற்றுணர்ந தளநதி யுணர்வெலாம் விடுத்தாய்.

(இ - ள்.) அத்தகைச்சிறப்புற்ற அநதன்னுயிரை, அவ்னுடலின் பெருமையகலம்படிபோக்குவோமாயின, யாதுவிளையுமோ? வேதங்களையோதியுணர்ந்துள்ள அறிவுமுழுவதையும் போக்கினவனும், மேல்வருவனவற்றைக்கவனியாது [கொச்சை] மூடமனிதாபோலக் கூறினும். எ - று. (கசஎ)

என்றி ழித்தன னிவனுரை யாவையு மிறைவன்
றொன்று தொடர னடிமைபுண டொழுகிய தூயோ
னின்றி வனநிறத் திருப்பினுந தீண்டினு மெரிவாய்
தெனறி சைப்படு நிரயமுற நிழிவது தீண்ணம்.

(இ - ள்.) என்று அரசன (புரோகிதனை) இகழ்ந்துபேசினான். இவனசொல்லியவார்த்தைகளையெல்லாம், பண்டைக்காலத்தொடங்கிச் சிவபெருமான்திருத்தொண்டினைப்புரிந்துவந்த புனிதனாகிய அப்புரோகிதமறையோன்கேட்டு, இப்போது நாம் இவனிடத்திலிருந்தாலும் இவனைப்பரிசித்தாலும், இயம்புந்ததிலுள்ள தீவாய் நரகத்தில இழிவது சத்தியம் எ - று. (கசஅ)

பூதி வேண்டியு முருத்திர மாமணி புனைநது
மாதி யருசெழுத துணாநதுபு ற் றருநதவம யாவுஞ்
சேதி யாவருஞ் சிவததுரோ கத்தினைத் தெரியா
னேதி லானிவன் நனமைநன் றலவென விகழ்நதான.

(இ - ள்.) திருநீறணிந்துகொண்டிருந்தும், சிறந்த உருத்திராகமணிதரித்துக்கொண்டிருந்தும், தலைமையாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தைச்சித்ததுக்கொண்டிருந்தும், முடித்துள்ள அரிய தவங்களை யெல்லாங்கெடுக்கத்தக்க சிவததுரோகத்தை உணராதிருக்கின்றான். இவனியலபு நன்றனும், இவன் நமக்குப்பகைவனென்று அவமதித்தான். எ - று. (கசக)

நோக்கி னுனறனி நொறிப்பரி யரசனைத் தெளிநீர்
தேக்கு செஞ்சுடையவறகடாச சிவததுரோ கங்க
ளாக்கு வாரதற சியைஞவா ரனனவாத தொடினும
வாக்கி னுலுரைத் திடி னுமவந தடுக்குமா நிரயம்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்றவேகமுடைய குதிரையைப்படைத்த அம்மன்னவனை நோக்கி, தெளிந்தகங்கைநீர் ஊற்றெடுக்கும் சிவந்தசுடையையுடைய சிவபெருமானுக்குச்செய்யத்தக்காத சிவததுரோகங்களைச்செய்பவர்களும், அதற்கு உடன்பட்டிருப்பவர்களுமாகிய அவர்களைத் தொட்டாலும் அவர்கள்பெயரை வாயாற்சொன்னாலும் கொடிய நகரவேதனை சம்பவிக்கும். எ - று. (கசஇ)

என்று ரைத்தன னெழுந்தன னிடையிடை காணளு
சென்று புக்கனன் புரோகிதன் செஞ்சுடைப் பவளக்
குன்ற மன்னவன் கோயிலார் கோயிய லுணராப்
புன்றொ ழித்புலை வேந்தனென் றனைவரும் போனார்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நகரவேதனைச்சருக்கம். சுகந்

(இ - ன்.) என்று புரோகிதன்கூறி, அவகிருந்து புறப்பட்டுக் கொண்டு வரக்கூடாது
 டிண்டிததிற் சேர்ந்திருந்தான். சிவந்தசடையுடைய பவனம் போலும்
 சிவபெருமான் திருக்கோயிற் பரியாலனஞ்செய்வோர்யாவரும், ம அர்ச்சிமைத்
 தன்மைபுணராத அறப்பத்தொழிலையுடைய இழந்தமன்னவனென்று மனத்திற்
 கருதிச்சென்றார்கள். ஏ - று. (கருசு)

மின்ன லங்கொளி வேற்படை வேந்தனு நெடுங்கான்
 மன்னு மாமறைப் புரோகிதன் றனனுழை வருவான்
 சொன்ன தூதரை விடுத்தலு மன்னவன் சுரியாத
 துன்ன ருங்கடுங் கானகத் திருந்துநா டொலைத்தான்.

(இ - ள்.) மின்னற்கொடிபோல் அசைகின்ற ஒளியையுடைய வேற்படை
 தாங்கிய மன்னவனும், பெரியகாட்டில் வசித்திருக்கும் சிறந்தவேதமுணர்ந்த
 புரோகிதன் தன்பாலவருமபடி சொல்லித் தூதுவாகளைவிடுப்பவும், அப்புரோகி
 தன் கோபித்துக்கொண்டு, ஒருவருட அடைத்தற்கரிதான அக்கொடியகாட்டிலே
 யிருந்துகொண்டு காலங்கழித்தான். ஏ - று. (கருஉ)

களளி காய்மெடிக் கெடுத்தருளு சில்லொலி சலிகுரு
 முவனு டைக்கொடுங் கானகத் திருத்தலு முனைநா
 ன்றொள செம்பொன்ற நெழிக் க வறுமையி னுழந்தான்
 வெள்ளை வாரண னுங்குது ஷ்ணாக், தன்ன விரைவான்.

(இ - ள்.) களரிச்செடிகளையுடைய வெடித்தலாலுண்டாகும் சிற்றொலி
 யொலிகின்ற, முட்களநிறைந்த கடுக்காட்டிலே வசித்துக்கொண்டிருக்க, முன்
 னுள்ள தன்பால் தேடிவைத்திருந்த திரயங்களெல்லாம் செல்வாய் விடுத்தும்
 தரித்திரத்தினாலே வருந்தினன். வெள்ளையானையையுடைய இந்நிரன் உடனே
 அதனையறிந்தான். ஏ - று. (கருங்)

நாஞ்ச டைப்பர னெயிராற் கினியனின் றுழக்குங்
 சுரந்த நலகுர வென்றெழுந் தவவனங் குறுகி
 நோந்து தெய்வமாச சுரபிதந் தகனறன் னிரியா
 வோர்த யாவையும் புரோகிதற் குதவென வுரைத்து.

(இ - ள்.) குளிரந்த சடையையுடைய [பரமன்] மேலோனாகிய எமது
 சிவபெருமானுக்கு மெய்யனபிணையுடையோன், வீசேடித்த தரித்திரத்தில்
 இப்போது வருந்துகின்றனென்று புறப்பட்டு அக்காட்டினையடைந்து அவனைப்
 பார்த்து, தெய்வீகமுள்ள சிறந்த காமதேனுவுக்கு, இப்புரோகிதன் நனைத்து
 வேண்டியவற்றையெல்லாம் கொடுத்தவருக்கெனக் கட்டளைதந்து, உதைக்
 கொடுத்துப்போயினன். ஏ - று. (கருசு)

சுரபி யனனவற் கிருதிர னளித்ததுந தொலையாப்
 பாவு நல்வள மாங்குது பயப்பதும் பகார்தா
 ராசர் கோமக னளவறு சேனைகொண் டகன்று
 புரகி தற்கொணாந் திருத்துவா னெடுநெறி புகுந்தான்.

(இ - ள்.) அப்புரோகிதனுக்கு இந்நிரன் காமதேனுவைக்கொடுத்ததும்,
 அழியாமல்பெருக்கெய்துகின்ற மேம்பட்டசெல்வங்களை அதிவிரும்பியவண்
 ணம் கொடுத்துவருவதும் அரசனுக்குரைத்தார்கள். அதனைக்கேட்ட அம்மன்ன

வன் அப்புரோகிதனைடழைத்து வந்து தன்பால் அமர்த்திகொள்ளும்படி அளவ
ற்றசேனைகளைக்கட்டிக்கொண்டு அரண்மனையினின் றுவெகுதூரம் சென்றான்.

புகுந்த மன்னவன் கனப்பெருஞ்சேனையுட் புடைவீழ்
பருந்து பாய்மதப் பணைமருப பொருத்தன்மால் யானை
; மிகுந்த மும்மத நிரையழி தரத்தனி வேந்தன்
நெருகுநதி நறபடை யனைததையு நிலனுறத துவைத்து.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்ற மன்னவனுடைய மேனமைதங்கிய பெருஞ்
சேனைகளில், பகைகங்களில் ஒழுகுவதாய் இருபிளவாகப்பாயும் மதநீரையும்,
பருத்ததந்தங்களைபுழுடைய பெரிய ஆணயானையானது, மிகக்குமமதம்பாயும்
படி ஒப்பற்ற அம்மன்னவன் சோததுக்கொண்டுவந்தவல்லமை மிகுந்தசேனை
களையெல்லாம் நிலமிசைத்தளளிக்காலகளால் மிதித்துச்சிதைத்தது. எ - று.

புரைபடுங்கரங் காலொடு மருப்பொடும பருந்தோர
வரைதி நிர்தென வழக்கிய மன்னவன் சேனை
தரைபடுததிய தடுதிற்ற நனிகழுடை வேந்தை
யரைபடுததிய தகனிலத் தக்கடுங் களிறு.

(இ - ள்.) துவாரம்பொருந்திய துதிகையோடும் கால்களோடும் தந்தங்க
ளோடும் ஒருமலையானதுவந்து சுழன்றதுபோலும் அவ்வரசன் சேனைகளையழி
த்துவிட்ட அக்கொடிய யானையானது, பகைகளுக்கொல்லும் வலிமையும் ஒப
பற்றவெண்கொற்றகருடையுமுடைய அம்மன்னவனை நிலமிசைத்தளளி, தரை
யிற் காலகளால் தேயத்தரைத்துவிட்டது. எ - று. (கடுங்)

ஒழிந்த சேனையுங் காவலா யாவரு மொருங்கே
யிழிந்த கட்புன லாறலைத் தெழுவழு திரங்கிப்
பொழிந்த துன்பொடு மாநகர புருந்தனா புலம்பி
யழிந்த தண்டமென நெருந்தன வருகுர லமலை.

(இ - ள்.) எஞ்சியசேனையும் சேனையாக களுமாகிய யாவரும் ஁னதுசோ
ந்து கண்ணீர் ஆருகப்பிரவகிக்க அழுதுபுலம்பி, மிககதுயரத்தோடு நிறந்த தங்
களாகரத்திற்குப் போனாகள உடனே உலகமுழுவதும் அழிந்திவிட்டதென்று
சொல்லுமபடி துக்கப்பட்டுப்புலம்புகின்ற அழுகுரலோசையானது எல்லாவிட
ங்களிலுங் கோவித்தன. எ - று. (கடுங்)

களைபொ லனகழ லரசுபட் டிறந்தமை காணு
வினைத ருந்தனிக குமரனை யீவார சிருத்தித்
துனைக டுமபரிச சேனையா யாவருந் தொழுதா
ரனைய னவ்வர சிருந்தினி தளித்தன னவனி.

(இ - ள்.) சகதிகின்ற அழகியவீரகண்டாமணிதரித்தமன்னவன், யானை
க்காலில் மிதிபட்டிறந்தமையை கோக்கி, மற்றுள்ளவர்கள், தந்தைக்காகவும்
சேனைக்காகவும் வருந்துகின்ற ஒப்பற்ற அரசிளங்குமரனை அரசுபுரியரியமித்து.
அதிவேகமுடைய குதிரைகளையுடைய சேனைகளெல்லாரும் வணங்கினார்கள்,
அக்குமாரன் அரசாட்சிசெய்து கொண்டிருந்து உலகினை இனிதாகப் பாதுகா
த்தான். எ - று. (கடுங்)

சிவந்துரோகிகளெய்தும் நகரவேதனைச்சருக்கம். ௪௯௩

நடந்த நாள்புல நண்ணருஞ் சின்னெறி யடவி
யடைநது புக்குநல் லமைச்சுடைய நதணாக் கொணர்வான்
ரெட்டார்த நாலவணைநீடுதலுஞ் சென்றனா தொழுதார்
படாந்த காரண மென்னெனத் தனித்தனிப் பகாவா.

(இ - ள்.) பலநாட்கள சென்றன. மந்திரித் தன்மையமைந்த அவ்வந்த
ணையாவரும் அடைதற்கரிய சிறுவழியையுடைய காட்டையடைந்து உள்ளே
சென்று அழைத்துவருப்படி, ஒருவாபினொருவராகத் தூதுவா நாலவரைய
னுபபவும், அவர்கள் அங்குமே சென்று அவரைவணங்கினார்கள். அப்பொ
ழுது நீங்கள் வந்தகாரணம் யாதெனவினவ, அவர்கள் தனித்தனிசொல்லுகின்
றார்கள். எ - று

(௧௬௦)

தெளித்த வெண்குடை வேந்தனீ செல்வனத் தெதிராந்து
விளித்தல் வேண்டின மெவலும் வெருள்வே கத்தாற
களித்த முமமத்த களிறுசெற றிறாதனன காணு
வளித்த வலிபிடு டருது மீண்டடைந்தது வனிகம்.

(இ - ள்.) தெளிவான வெண்கொற்றக்குடையையுடைய மன்னவன்,
நீ சென்ற இவ்வனத்திலடைந்து உன்னையழைக்கவந்தான். அப்படிவரவும்
முமாதஞ்சொரிபும களிப்படைந்த பட்டத்து யானையானது கோபத்தாற்கொ
ல்ல இறந்தான். அதனேபோலக் கி அமமன்னபாலவைத்த அன்பினால் அச்சே
னைகள் அழுதுதிருப்பின. எ - று.

(௧௬௧)

அனன வனறனிந் குமரனவ் வரசுகொண் டிருந்தா
னினை வேண்டி மனபுடை நிலைய னுள்ள
பினன ரெங்களை நினனுழை விடுத்தனன பெரியோ
யெனன வவனவ னுங்கவாக் கொடுத்தெடுத்த தியம்பும

(இ - ள்.) அமமன்னவனுடைய ஒப்பற்றத்திரன் அவ்வரசரிமையைக்
கைப்பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றான் அவனோ உன்னையிருப்புகின்ற அன்புடைய
இயல்பினனானான் ஆதலால், பெரியோனே! அதன்பின்னா, எங்களை உன்
பால் (அழைத்துவருப்பாடிசொல்லி) அனுப்பினன் என்றுகூற, அவவேதியன்
அத்தூதர்களுக்கு எடுத்தெடுத்ததுசொல்லுகின்றான். எ - று.

(௧௬௨)

செயற்க நுத்தனிச சிவந்துரோ கஞ்செயுந் தீயோ
னயாதத் சிந்தையன விப்பிர மணியெனு மவனை
வயக்கு வானெறிந் துயிர்செருந் தீரநதின வருதுங்
சுயநக நுங்கட விரந்தனைக கைதொழுத் தருமால்.

(இ - ள்.) ஒருநாளுஞ்செய்தற்கரிய ஒப்பற்ற அவாபாத்தஞ்செய்தகொடி
யோனும் நனமாகத்ததைமற்றத் மனமுடையோனுமாகிய விப்பிரமணியெ
னும் அவவேதியனை, வெற்றிக்கொண்டவாளால் வசி உயிர் போகுகியொழித்
தாலநாம் அங்குவருவோம். அப்பொழுது ஆதமுள்ளதும் கருநிறமுற்றது என
கடலாற சூழப்பட்ட நிலவுலகமுழுவதும் தன்னைக் கைகுவித்துப்பணியவுந
தரும. எ - று.

(௧௬௩)

ஒவில் வெண்குடைப் படுகிழ லின்னுயிரோடு நுகு
முவ நுதனித திருவருள புரிசுவா முறைபுறம்
நேவா யாவருஞ்செல்வனைத் தருவார் நீ னின்று
தாவி லன்புடை யறங்களுந் தனித்தனித தழைக்கும்.

(இ - ள்.) (அன்றியும்தன்) கெடுதலில்லாத வெண்கொற்றகருடைநிழலில் வாழும் ஆன்மாக்களெல்லா உடைத்தேறும். திரிமூர்த்திகளும் தங்கள்நிகரற்ற கருணையைப்பாலிப்பார்கள். தேவர்களெல்லாரும் அவர்களைக் குமரனைமுறைப் படிவணங்குவார்கள். நெடிய இந்நிலவுலகத்தில் கெடுதலில்லாத அன்புடைய தருமங்களுந் தனித்தனிவளரும். எ - று. (ககச)

விலங்கொ முக்குடை விப்பிர மணியைவெள னொளரிவிட்
டலங்கு வாழெறிந் தாருயி ரகறறுவா னறைவோ
பொலனக முறறனிக் குமரனமாட டினிதுறப் டுகுவேம
வலங்கொண மொய்யம்பிளி ரனறெனில் வருகல மென்றான.

(இ - ள்.) ஒழுகக்கண்ணியவிப்பிரமணியெனும் அவ்வந்தனை, வெள ளியகாந்தவிட்டு அசைக்கின்ற வாடபடையை வீசி உயிர போக்குபடி, கூறு வீர்களாக. அப்பொழுதிதான், பொற்குழலையணிந்த நிகரற்ற அவவிளவரசன பால் வருவோர் வல்லமைவாய்ந்த தோள்களையுடையவர்களே! அப்படிச்செய யாவிட்டால் அந்ருவரடாட்டோ மென்றன. எ - று. (ககடு)

நல்லொ முக்குடைப் புரோகித னுரைத்தமை நவினரா
மல்லொ முக்குடை வரைப்புபன சித்திர சேனன
புல்லொ முக்குடை விப்பிர மணிவரப் புகன்றான
சொல்லொ முக்குடை மறையவா யாயாயுந் தொகுத்தான்.

(இ - ள்.) நல்லொழுகத்தைட்டைய புரோகிதன் சொல்லியவற்றை அத் தூதர்கள் அரசுமாராணிட்டு) சொன்னார்கள் மற்போரில் தோச்சியெய்திய மலைபோலும் புயங்களைட்டைய சித்திரசேனனெனும் அவவிளங் குரான, தியொழுகம் வாய்ந்த விப்பிரமணியெனும் அமரமறையோனைவருடப உகட டனைதந்து, வைதிக்கொழுகமுடைய அந்தணர்களனைவரையுஞ் சேர்த்த னன. எ - று. (ககசு)

அநத ணாகுமா மடைநதி மரகவை யரசன்
வெநத சிந்தையன விப்பிர மணிமுக நோக்கி
யெநதை யாகக்வா களவன் செய்வன யாவுந்
செநது வாசசடை யவாகக்ரு ளளறெனச சீறி.

(இ - ள்.) வேதியா குழாமுழுதும சோரதுளங் அவவரசுபையில்லிருநத அரசினங்குமான், கோபமெய்தியமனமுடையவனாய் விப்பிரமணியெனபோன முகத்தைநோக்கி, எமது சிவபெருமானுக்குரிய பசுவையபகரித்தகனவனாகிய நீ செய்யுகிருததியங்களெல்லா, சிவநத பவளம்போலுஞ் சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவுள்ளத்திற்கு உவப்பனவல்ல வென்றுகோபித்தது. எ - று.

கண்ணி னோக்கி னு நினபெய நுரைக்கி னுங் கருத்தி
னெண்ணி நோக்கி னு நரகமல லாநிழி தில்லை
வண்ண மாநகர் வேதியாக கேளென வழங்கி
வெண்ணி லாப்பொழி நெடுநெருடைப் பாவலன் வெருண்டான்

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேத்னைச்சருக்கம். சுகௌ

(இ - ள்.) உண்ணக்கண்ணாற்கண்டாலும் உன்பெயரை வாயாற் சொன்ன
லும், மன்தால் உண்ண நினைத்திப்பாத்தாலும் நரகமடைவதன்றி வேறென்றி
ல்லை. அழகிய இப்பெரிய நகரத்திலவகிக்கும் பிராமணர்களே! கேளுங்கள் என்
றுசொல்ல, வெள்ளியசந்திரிக்கைய வீசும் ரெடிய வெண்கொற்றகருடைய
டைய அரசுமாரன் கோபித்தான். ௭ - மூ. (௧௬௮)

கொண்டு போதினொ றுரைதனை னேவலா குறுகித்
தண்டு தாங்கினா பிடித்தருத் தநகா தனந்தா
மண்டை துண்டுற விப்பிர மணியுயிர மடித்தா
தினாடி றறபரிக குமரனு மனமகிழ சிறந்தான்.

(இ - ள்.) கொண்டுபோவகொன்று (தண்டலாளாகுக்) கூறினன். அக்
கட்டளை யேற்றவாகள அங்கெய்தி, கையிறண்டநதாங்கி அவவிப்பிரமணி
யைப்பிடித்துக்கொண்டு கோபித்து அங்காவிட்டு நீங்கி (வெளியேசென்று)
மண்டை பிளவுறுபபி விப்பிரமணி உயிரை நீக்கினா்கள வலிய வெற்றி
பொருந்திய குதிரையடிடைய அரசுமாரனு மனக்களிப்புமிருந்தான்.

கண்ணொ ராயிர முடையவன கண்டுண களித்தான்
மண்ண கத்திறந் தேத்தினன் குமாளை வழுத்தி
பெண்ணி விப்பிர மணிககரு ளாரமுற நெடுத்தா
னண்ணல வேறபடை யரசிளங் கோளரிக களித்தான்.

(இ - ள்.) ஓராயிரம் வீழ்களையுடைய இத்தின இச்செயலைப்பாத்துக்
கண்களிப்பெய்தினான் சிலவுலகத்திலிறங்கிவந்து அரசுமாரனைப்புகழ்ந்து
துதிசெய்து, முன்தான் விப்பிர மணிக்குக்கொடுத்த ஆதத்தை யாலோசித்து
எடுத்தது, பெருமைதங்கிய வேலாடித்தேந்திய ஆண சிங்கத்தையொத்த அரசிளங்
குமாறுக்குக்கொடுத்தான். ௭ - மூ. (௧௭0)

இதுவு ணாதனா புரோகித னிருத்தலுந் தூதா
புதுமொ ழிந்துறக் கேட்டனன் மயிரப்பறம் பொடித்தான்
கதுமெ னப்புகுந் தெய்தின் னரசனைக் கண்டா
னதுவு ணாததிருந் தளவளாய மகிழ்ந்தன னமைச்சன்.

(இ - ள்.) இச்செய்தியை யறிந்துகொண்டவனாய் புரோகிதனிருக்கையில்,
தூதாகளெய்தி இப்புகுதிய சங்கதியைச்சொல்லக்கேட்டு மயிரக்கச்செறிந்தவனாய்
அதிசீகிரமாகவந்து அரசுமாரனைக் கண்டுகொண்டான் அப்படிப்புரோகிதன்
வந்ததையுணர்ந்து அரசுமாரனுய் அளவளாவி மனக்களிப்படைந்தான். ௭ - மூ.

தாரை நீரொடு மாததர வேற்றவன நவழ்ந்த
காரதொடுங்கொடுக்க ச்சதே யத்துள வசவுக்
கீர வெண்ணிலாக கொழுந்தணி யெம்பிரான் சுரபி
யோவில சிந்தையாய விடுதியென நெழுதின ரோலை.

(இ - ள்.) தாரை நீருடன் பசுவைத்தானங்கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்ட
வனாகிய, மேகமண்டலம் ளாவித்தவழுங்கொடிகள் கட்டிய சச்சதேசத்திலுள்ள
வசுவென்னும் வேதியனுக்கு, அறிவிலலாத மனமுடையவனே! குளிர்ச்சி
தங்கிய வெண்ணிறமுடைய இளம்பிறைச்சந்திரனை யணிந்த எமது சிவபெரு
மானுக்குரிய பசுவை விட்டுவிடக் கடவாயென்று தலை யெழுதி விடுத்தார்கள்

எழுது மோலையை யேற்றில் நீசனுக் கீரம்பட்டில்,
பொழியு மப்பசு விடுத்திலன் புரவலன் வெகுண்டான்
வழுவ றுங்குணக் கச்சதே யத்துள் னின்ன
கொழுகு மன்புகொண் டெழுதினன் விடுத்தன னோலை.

(இ - ள்.) (அவ்வோலையை ஏவலாளர் கொண்டுவரக்கண்ட வசுவென்பான்) மன்னவன்விடுத்த வோலையைக் கையில் வாங்காதவனாய், குளிர்ந்த பாலினைக் கறகமும் அப்பசுவைச் சிவபெருமானுக்கு விடவில்லை அதுகண்ட அரசிளங் குமரன் கோபமெய்தி, குற்றமற்ற நற்குணமுடைய அக்கச்ச தேசத்திலுள்ள மன்னனுக்கு மிக்க அன்புடன் ஒரோலை யெழுதி யனுப்பினான். எ - று. (கஎக)

செறிந்த வராகழற் சித்திர சேனனீட டவிழா
வறிந்த வாசகத் தாங்கவற பிடித்தசைத் தனுப்பி
நெறிந்த பான்முலை யாவொடும விடுத்தன னிறைவண்
டெறிந்தது லாவருந தாரினுன முன்னரி னிறுத்தார.

(இ - ள்.) நெருங்கி நீண்ட வீரக்கழலணிந்த சித்திர சேனனென்னும் அவவரசிளங்குமரன் எழுதியனுப்பிய ஓலையைப்பிரித்துப்பாத்தது, அதிலுள்ள வாசகத்தால் விடயத்தையுணர்ந்துகொண்டு, அத்தேயத்திலுள்ள அவவசுவென்னும் மறையோனைக்கண்டு பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டு வருப்படி ஏவலாகளை விட்டு, பால கறகமும் [செருத்தல்] படியையுடைய அப்பசுவோடு சித்திர சேனனென்னும் அரசன் பாலனுப்பினான். அக்காவலாளர் வண்டுகள் கிறைந்து பண்பாடி வசிகமும் மாலையணிந்த சித்திரசேனை முன்னே விடுத்தாராக

இறுத்த காலையி னப்பசு வீசனுக் கீர்தான
கறுத்த சிந்தையின் வசவிரு கண்பறித் தெறிந்தா
னிறுத்த கோழுறை தழைதர வறத்தொடு நினறான்
வெறுத்த தீவினக் கீழ்ப்பட வெண்குடை விரித்தான.

(இ - ள்.) அப்படி விடுத்தபோது, அப்பசுவை முன்போலவே சிவாலயத்திற்குக்கொடுத்துவிட்டான். கோபம் அதிகரித்த மனமுடையவனாய் வசுவென்னும் மறையோனுடைய இருவழிகளையும் பறித்தெறிந்தான் நிலைபெருந அரசரிமைத்தன்மை அபிவித்தியெய்தும் வண்ணம் தருமவழியிலிருந்தான். எல்லோரும் வெறுக்கத்தக்க பாவங்களெல்லாம் தாழுப்படி வெள்ளிய சந்திர வட்டக்குடை நிழைப்பரப்பினான். எ - று. (கஎடு)

கட்பு லங்கடந தேகிய கடுங்கணமா மறையோ
னுட்பு லங்கலை திறந்தன னெமருருத் தெழுந்தது
கொட்பு றுமபுயம பிணித்தன ரிறுக்கினா கொணார்தார
தட்ப நீங்கன லாசசியத் திட்டனா சலித்து.

(இ - ள்.) காணுதற்குரிய கண்களிழந்து சென்ற மிக்க கொடுமையுடையோனாகிய அவ்வசுவென்னும் வேதியன் மனங்கலங்கி யிறந்தான். இயம படைகள் கோபாவேசத்துடன் புறப்பட்டு, வளைகிருக்கின்ற அவனுடைய இருவலிய தோள்களையும் சேர்த்திறுக்கிக்கட்டிக்கொணர்ந்து, வெறுப்போடு குளிர்ச்சியற்ற அனலாச்சியமென்னும் இரகரகத்திலிட்டார்கள். எ - று. (கஎசு)

சிவத்துரோக்களெய்தும் நகரவேதனைச்சருக்கம். சுகூக

பரம னுலயப் பசுப்பிடித தனிதவ நதனை
விரவு சிந்தையி னுணர்நதமீட் டனிததுறு வேந்த
னிரவு நன்பக லுங்கன னீர்ச்சிய மெனுமிந
நரகு வீழ்ந்தனர் கற்பமோ ராயிர நடநத.

(இ - ள்-) சிவபெருமான் திருக்கோயிலுக்குரிய பசுவைப்பற்றித்தான
மாகக் கொடுத்தவனும், அப்படித்தானஞ்செய்ததைத் தன் மனத்திறெளியெய்த
உணர்ந்திருந்தும் அப்பசுவைவாங்கி மீண்டும் சிவாலயத்திற்குக்கொடாத மன்ன
வனும், இரவும் பகலும் வேதனைசெய்வதாகிய இந்த அனலாச்சியமென்னு
நரகத்தில் வீழ்ந்தாராகள். ஓராயிரங் கற்பங்கள் சென்றன. எ - று. (கௌ)

இன்ன ரன்றியு மீங்கிவா குலத்துளோர யாநுந
துன்ன நுமபெரு நரகுவீழ்ந தானினு டொலைப்பா
ரென்ன வெந்திற லந்தக னியமபுறக கேட்டா
ரன்ன கேட்டுழித தருமரு மதிசய மடைந்தாரா.

(இ - ள்) இவர்களல்லாமல், இவர்கள் குலத்திற்ப் பறந்தவர்கள் யாவரும்
வீழ்ந்தற்கரிய மேற்கூறிய அனலாச்சியமெனு நரகத்தில் வீழ்ந்து கணக்கில்லாத
காலங்கழித்து வருகின்றார்கள். என்று பெருவலம்பமுடைய இயமன் கூறத்
தருமா கேட்டாரா. அப்படிக்கேட்கும்போது தருமரும் வியப்பெய்தினார்.

உரைத்த பொய்மமையாற தருமரு நரகுகண் டொழித்தாரா
நிரைத்த மாமணி மானம்ச சிறந்தனா நிரைத்து
விரைத்த பூமழை யிழித்த விண்ணவா வியப்ப
விரைத்த வனபொடுங் கற்பக நீழல்வீற நிருந்தாரா.

(இ - ள்) (பாரதயுத்தத்தில்) சொல்லிய ஒரு பொய்மமொழியால் தரும
ரும் அக்கொடிய நரகத்தைக் கண்களாற கண்டு அப்பாவத்தை யகற்றிக்கொண்
டார். அதன் பின்னா, வரிசையாயுள்ள சிறந்த நவரத்தினமிழைத்த விமானத்
திலாரோகணித்து, நிரம்பிய பணங்கமழுங் மலாமழையைத் தேவர்கள் சொரி
ந்து சந்தோஷிக்குமபடி மிகவும் அதிகரித்த அனபோடு கற்பகவிரூட்ச நீழலில்
வசித்திருந்தனா எ - று. (கௌ)

காதையின்னமொன றுளதது புகலவது கருதித்
தீதின மாதவா கேண்மினென றருந்தவத் திருத்துஞ்
சூத மாமுனி சொற்றன னாகவா தொகுப்பா
யேதின மாக்கதை யென்றலு மெடுத்தெடுத்திசைப்பான.

(இ - ள்-) இன்னுமொருசரிதையுள்ளது. அதனையுஞ்சொல்லுவோம். குற்ற
மற்ற பெருந்தவமுடையோரே! கவனத்துடன் கேட்பீர்களாகவென்று, அரிய
தவமாரக்கத்தில் மனத்தை நிறுத்திய பெருமைதங்கிய சூதமுனிவர் சொல்லி
னார். அந்த கைமிசாரணிய முனிவர்கள் எல்லோரும் அச்சிறந்த சரித்திரம்
யாதென்று வினாவும், விரித்து விரித்துச்சொல்லுகின்றனா. எ - று. (கௌ)

தொல்லை நேமியோ னுந்தியந் தாமரைத் தூயோ
னெல்லை காண்பரு முலகெலாங் காண்பதற் கெண்ணி
யொல்லை யோதிம் முகைத்தெழுந தவ்வழி யொருங்கே
செல்ல நோக்கினன் கடைமுறை யடைந்தனன் மென்பால்.

(இ - ள்.) பண்டொருகாலத்தில், சககராயுதநதாங்கிய திருமாலின் அழகிய உநதிகமலத்திலுதித்த பிரமதேவன், அளவு காணுதற்கரிய உலகங்கனையெல்லாம் பாப்பதற்குக்கருதி, அதிவேகமாகத்தனது அன்னவாகனத்தை உடத்திக்கொண்டு புறப்பட்டு, முழுவதுஞ்சென்று பாததுவிட்டுக் கடைசியில் இயல்புரத்திலெய்தினன். எ - று. (கஅக)

செலலு மத்திசை நரகெலா மொருங்குறத தெரிந்தா
னலலன் மன்பதை யலமர வெருவிநெரு சழிந்தான
சொலலு மாததிரை விண்புகு மனததொடுகு சுழலா
நிலலி தற்கயல் போகலை யெனறன னிமலன.

(இ - ள்.) தான் சென்ற அத்திசையிலுள்ள நரகங்களில் ஆன்மகோடிகள் துயரத்தோடு வருந்திக்கொண்டிருக்கப்பயநது யானகலங்கிணை. சொல்லிய மாதநிரத்திலேயே தேவலோகத்தை யடையத்தக்க அன்னவாகனத்தோடு, இதற்கப்பாற் செல்லவேண்டாமு சுழலாமல நிற்கவென்று பிரமன் கூறினன்.

ஆதி நான்முகத தந்தண னுரைத்தலு மன்ன
மேதி தற்கய லென்னலு மேறுகைத தவறகுத
தீதிழைத்திடு சிவததுரோ கரைதெறு நிரையம
போத லாங்கவாக காண்பரி தெனறன்ன புனிதன்.

(இ - ள்.) (முததொழில்களில்) முதறெழுழிறநிலைவாகிய பிரமன் இப்படிச்சொல்லவும், இதனருகே யாது உள்ளது? என அன்னம் வினவவும், இடப்பாகனத்தைச்செலுத்துஞ் சிவபெருமானுக்குத் தீமைசெய்த சிவததுரோகிகளைத் தண்டனைசெய்யும் நரகங்கள் வரப்போகின்றன அங்கேயுள்ள அவர்களைக்காண்பது அரிதாருமென்று பிரமன் சொன்னான். எ - று. (கஅங)

செய்த பாதக மெவற்றினுஞ் சிவததுரோ கங்கள்
வெய்து கொல்லெனப பின்னரு மோதிமம் வினவக
கொய்து ரைப்பன மறைகளு மாகமக குலமு
முய்த ருமபல புராணமு முறைப்பன வுணராய்.

(இ - ள்.) ஒருவன்செய்த பாதகங்களெல்லாவற்றினும் சிவத்துரோகங்கள் மிக்ககொடுமையானவைகளா? என மீண்டும் அன்னவாகனம் கேட்க, விரித்துச்சொல்லுவனவாகிய வேதங்களும் சிவாகமத்தொகுதிகளும் ஆனமாகக் கடைத்தேறும் வழியைப்போதிக்கும் பல புராணங்களும் முறையிடுவன வற்றைத்தெரிந்தாயிலலை. எ - று. (கஅச)

உருத்த பாதக மென்றுள யாவையு மொருங்கே
திருத்த மன்னவா புண்ணியத தாலவை தீருஞ்
செருக்கு வராசடை யெமபிரான சிவததுரோ கங்கள்
கருத்தி னோரதுசெய் யெவற்றினுங் கழியுமோ கழியா.

(இ - ள்.) பெரும் பாதகமென்றுள்ளனவெவையோ அவையெல்லாம், அவற்றைச்செய்தவர்கள் செய்கின்ற புண்ணிய கருமத்தால் முற்றும் நீங்கும். ஆனால், செருகியுள்ள நெடிய சடையையுடைய எமதுசிவபெருமானுக்குச்செய்த சிவததுரோகங்கள் மனதினால் அறிந்து செய்கின்ற எப்படிப்பட்ட பிராயச் சித்தத்தினாலும் நிவாரணமாகுமோ? நிவாரணமாகாது. எ - று. (கஅடி)

என்றெடுத்தெடுத்த திசைப்பன மறைகளும் யாவு
மின்ற வாசசெல நோக்கினும் பழிவரு மெமகரு
நின்று மீளுதி யெனறன நெடுமலாக கிழவ
னன்று வெண்சிறை யன்னமற் றயற்கிது சொல்லும்

(இ - ள்.) என்று வேதங்களும் - ற்றுள்ள எல்லா நூல்களும் விரித்து
விரித்துச்சொல்லுகின்றன. இப்போது அவர்கள் படுகுதன்பதைப்பாராததோ
மானாலும் நமக்குப் பாதகம் சித்திக்ரும, ஆதலால் இங்கு நின்று ம திருமயிவிகெ
வென்று சிறந்த செந்தாயமை மலாப்பீடதையுடைய பிரபுன சொல்லின
அப்போது வெள்ளிய சிறகுகளையுடைய அன்னம் பிரபனுக்கு இப்படிச்
சொல்லுகின்றது. எ - று, (கஅ௬)

கொழுநது விட்டெரி வடவையங் கொழுநதழ் னடுவ
ணொழுநத வச்சிர நெடுநதற்க கரம்பிணித திறுகக
வழுங்கு மெய்துடித தரற்றின நெருவனிங் கிவன
லொழுங்க றப்படு பாதக மிதுவென வுரைப்பாய்.

(இ - ள்.) கொழுநதுவிட்டெரிகின்ற கொழுவிய வடவாழுகாக்கினியின்
இடையிலே விளங்கிய நீண்ட வச்சிரத பததிலே, ஒருவன் தன் கைகளைச்
சோததுக்கட்ட வருத்தப்படுகின்ற உடல துடித்துப்புலம்பினன். இங்குள்ள
இவனலே நீதியற்றதாகச்செய்த பாதகம் இதுவென்று கூறவேண்டாம். எ - று.

எனப்பு கனறிடு மோதிமத தெதிருந் நோக்கி
யுனக்கு ரைக்குது மீங்கிவன றனமையென றுரைப்பான
புனறப் பிஞ்சவு ராட்டர நாட்டகம் பொருநதி
மனக்கு வப்பன புரிவது சவுரமா நகரம்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லுகின்ற அன்னத்தை நோக்கப்பார்த்துப் பிரபுன
இவன் தன்மையை உனக்குச்சொல்லுகின்றேனென்று சொல்லுகின்றான்.
நீர்வளம்பொருந்திய சவுராஷ்டிரநாட்டில் பொருநதி பனத்திற்குப்பிரிய
முள்ளனவற்றைச்செய்வது சிறந்த சவுரநகரம். எ - று, (கஅ௭)

அநத மாநகரப் பரதவா கோத்திரத் தமைந்தான்
சிறதை நல்லொழுக் குணாநதுறச் செலுத்திய செலவன்
விறதை பூசனை யுவப்பினு லிருநிதி மிகையா
லுநது சிறதையன் சுத்தனென நெருபெய ருடையான்

(இ - ள்.) அநதச்சிறந்த சவுரநகரத்திலேயுள்ள வைசியாகுலத்திற் பிறந்த
வனும், மனமானது நன்மாககத்தைத் தெளியுமடி செலுத்திய செந்நெறி
யுடையவனும் [விறதை] காளிகாதேவியைப்பூசைசெய்த களிப்பினாலே பெருஞ்
செலவப்பெருக்கிலே செலுத்திய கருத்துடையவனுடாகிய சுத்தனென்னும்
பெயர்பெற்றவனெருவனிருந்தான். எ - று (கஅ௮)

தரும நீதியன் றயவினாற் றுயினு முரிய
நெருவ ருநதனித தொழிற்படுத தொருவனைப் படுத்தான்
றுருவு நாள்பல கழிந்தபின் நெருகட லேறிப்
பொருவ ருங்குல வாணிபத தொருநெறி போனான்.

(இ - ள்) தருமநீதியுடையவனும், கிருபையில் அன்னையினுஞ் சிறந்தவனுமாகிய அவன், ஒழிவில்லாத மிக்க கொடூரமான வேலையைக்கொடுத்து ஒருவனைக்கொன்றான். கழிந்தகொண்டிருக்கும் பல் தினங்கள் கழிந்தபின்பு, (சகரரால்) தோண்டப்பட்ட கடலில் மரக்கலமிவந்து, ஒப்பற்ற தங்கள் குலவியற்கையாகிய வாதகத்திற்காக ஒருவழியாகப்போனான். எ - று. (க௯௦)

ஒட்டு வெண்டிறை நெடுங்கட னடுவகத துறரான்
மூட்டு தீவினை யிருந்தவ முழுககெழும் புயலா
னீட்டு மாருத மலைபுற நெடுங்கலங் கவிழ்ந்து
மாடடி ருந்திறை யெடுத்தெடுத்த தெறிதர மருண்டான்.

(இ - ள்.) பாயகின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய நெடிய கடலினிடையே போயினன், அப்பொழுது அதிகரித்த கொலைபாத்தமிருந்து, அவவிடத்திலே கர்ச்சிக்கின்ற பேசுததினாலே, விசேடித்த சுழலகாற்று வீச அவன் ஏறிச்சென்ற மரக்கலமானது கவிழ்ந்து, பாயகின்ற பெரிய அலைகள் மரக்கலத்தைத் தூக்கித் தூக்கியெறிந்ததால் மயங்கினான். எ - று. (க௯௧)

கருங்கட றகலங் கவிழ்தர வெருவருங் காலை
முருங்கு முததலைச சூற்படைக கொற்றவை முனனி
வருந்து ருவழி யககல னவனெடும வருத்தித்
திருந்து சிந்தையன போயின னிதியொடுஞ் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) கரியகடலில் மரக்கலங்கவிழப் பயமெய்தியிருக்குந்தருணத்தில் பகைவர்களை யழிக்கத்தக்க, முததலைச்சூல்படைதாங்கிய காளிகாதேவி திருவுளங்கொண்டு, அவன் வருத்தமெய்தாதவகையாக அமமரக்கலத்தை அவனோடு கரையில் வருவிக்க, தெளிந்தமனமுடையவனாய்ச்சென்று செலவப் பெருக்கத்தோடு வாழ்ந்திருந்தான். எ - று. (க௯௨)

வகுத்த வங்கமு மேறிய மாககரும வங்க
தொகுத்த பல்பொருள யாவையுந் தோமறக கிடைத்தான்
பகுத்த சூற்படைக் கவுரியாற பயந்தன னெனன
நெகிழ்த்த சிந்தையா னெடுநிலந தொழுதுற நின்றான்.

(இ - ள்.) நியமனஞ்செய்துகொண்ட மரக்கலமும், அதிலேறிய மாந்தா களும், அமமரக்கலத்தில் ஏற்றியிருந்த பலவகைச்சரக்குகள் யாவும், பழுத்த கிடைக்கப்பெற்றான். முததலையாகப் பிரிந்த சூல்படைதாங்கிய காளிகை யினுற் காப்பாற்றப்பெற்றனென்று, உருகிய உனதோடு நெடிய நிலவுகத்தார பலரும் பணியும்படியிருந்தான். எ - று. (க௯௩)

ஆய காலையி னன்னவன் கடிமனை யகத்துத்
னாய மங்கல மணவினை யயாதரத் தொடுத்தான்
வாயில் காவணம் வகுத்தனன் வேணடுவ வருத்தி
மேய போனக மமைத்தனன் குலத்துளோர் வியப்ப.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் அவனுடைய காவல்பொருந்திய வீட்டில், புனிதமான மங்கலகரமாகிய திருமணச்சடங்கு நடத்தும்படி தொடங்கினான் வாசற்படியிலே பந்தரிட்டு, அத்திருமணத்திற்கு வேண்டியவற்றை வருவித்து தங்கள் குலத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் அதிசயமெய்தும்படி பொருத்தமான பூஜை சமைப்பித்தான். எ - று. (க௯௪)

தூரி யம்பல முழங்குறச் சுரிமுக மிரங்க
 ஓரி யாவரு மிடைந்திற நான்மறை யொழுங்கான்
 மூரி வேதியர் வரன்முறை மொழிதர முயன்று
 பூரி கோடியின் மேற்செல மணவினை புரிநதான்.

(இ - ள்.) பலவித வாததியங்களொலிக்கவும், (சுரிமுகம் = சுரிசுகமுகத்தை யுடையது) சங்கங்கள் முழங்கவும், அந்நகரத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் சேர்ந்திருக்கவும், நான்கு வேதங்களின் முறைப்படி பெரியோர்களாகிய வேதியர்கள் கிரமமாக விவாகச்சடங்குகளைச் சொல்லிக்கொண்டுவர, அப்படியே செய்து முடித்து, கோடிக்கு அதிகப்பட்ட அந்தணர்கட்குப் பூரிகொடுத்துத் திருமண முடித்தான். ஏ - று (௧௯௫)

பாடு மின்குரல வயிரியா கண்ணுளரா பரத்த
 தாடு கோகிலக குதலையா பூகத் தரடைந்தா
 ரேட விழ்ந்தல ரிதழியஞ் சடைமுடி யெமமா
 நீடு மாலயத தாதியா யாவரு நிறைந்தாரா.

(இ - ள்.) பாடுகின்ற இனிய குரலோசையையுடைய பாணாகளும் நாடகர்களும், பரத்தானமுறைபட்டி நடனஞ்செய்யும் குயிலபோலுங் குதலைச்சொல்லையுடைய கணிகைபாதர்களும், புகழ்ந்துபாடுகின்றவர்களும், அதற்குணத்திற்கு வந்திருந்தார்கள் இதழ்கள விரிந்து மலாகின்ற கொன்றைமலாமாலைதரித்த அழகிய சடைமுடியையுடைய எ - று சிவபெருமானுக்குரிய திருக்கோயில உருத்திர கணிகையர்களும் நிறைந்திருந்தார்கள் ஏ - று. (௧௯௬)

செல்ல நின்றவாக கினியன வடிசிலுஞ் சிறப்பு
 மல்ல லோங்குறப் புரிந்தன்ன மணவினை முறறு
 மெல்லை நாடசவு ரேசசுரத தாதியெம பெருமான
 புல்ல முததிரை பொறுத்தவட களித்தன்ன புரதி.

(இ - ள்.) சென்றிருந்தோ யாவாக்கும் இனியமான போசனமும் வரிசைகளும் வளப்பம் அதிகமுறச்செய்தன்ன. திருமணச்சடங்கு முடிக்கின்ற கடைசிராளில், சவுரேசசுவரமென்னும் அவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ள எமது சிவபெருமானுடைய இடமுத்திரை போடப்பட்டிருக்கும் தாசியினரீது அவன் மனதைச்செலுத்தினான். ஏ - று (௧௯௭)

அளவ றுந்தன மளித்தன னுங்கவட் கயாந்த
 புளக வெமமுலைத் துயின்றன்ன வெள்ளிடைப் புகுதா
 னிளகு நெஞ்சின் விடுதலில் னவனையா துணர்ந்தாரா
 தளவ வாணகை யிடத்தினே னுலயத தவாகள.

(இ - ள்.) அளவிறந்த செல்வத்தை அவளுக்காக மனமுருகிக்கொடுத்தான். விம்மிதமெய்தி விருப்பந்தரத்தக அவள தனங்களில் துயின்றான். அவள்பால் மனமுருகிய அவன் வெளியேவராது அவளை நீங்காதிருந்தான். மூல்லைரும்புபோல் ஒளிதங்கிய தந்தைகளையுடைய உமாயிராட்டியாரை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் திருவாலயத்தினாகக் 'இச்செய்தியை புணர்ந்தார்கள், ஏ - று. (௧௯௮)

ஆவி னேற்றினே னுலயப் பரிகலத் தவளை
வாவு சிந்தையின் மனையகத் திருத்ததல் வழக்கோ
மேவு மன்னவள் வெளிவர விடுத்தியென் நிசைத்தார்
பாவி யன்னளை விடுத்தில னுசையுட படலால்.

(இ - ள்) இடபவாகனமுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிற்றுசியை
இச்சித்த மனதோடு உன் வீட்டில் வைத்துக்கொண்டிருப்பது தருமமோ? உன்
பால வந்திருக்கும் அததாசியை (உன் வீட்டிற்கு) வெளியே வருமாறு விட்டு
விடுவாயாகவெனச் சொன்னார்கள். அப்போதும் அவளமேல் வைத்த ஆசைக்
குத்தான உட்பட்டிருப்பதால், பாவியாகிய அவன் அவளை விடவில்லை. எ - று.

அலங்கு பொனமுடி யரசனுக்குரைத்தன ரரசன்
வலங்கொ தேரா லமைச்சனை வரவழைத் தருளி
நலந்த ருஞ்சவு ரேசுரத் தாதியை நயப்பான்
விவங்கு சிந்தையன் விடுத்திலன் போலுமோ வினைஞன்.

(இ - ள்) பிரகாசிக்கின்ற பொனமுடியணிக் துள்ள அரசனாகித் தனைத்
தெரிவித்தார்கள் அதுகேட்ட மன்னவன் உடனே வலலையுள்ள தூதா
களால் மந்திரியை வருவித்து யாவருக்கும் நனமையைச்செய்கின்ற சவுரேச்சுவர
மென்னுந் திருக்கோயிற்றேவதாகியை ஆசையினாலே, நன்மார்க்கத்தினின்றும்
நீங்கிய சித்தமுடைய ஒரு பாவத்தினியே விடவில்லை. எ - று. (உ௦௦)

நீய் வடபுருந் தக்குலத் தாதியை நிமலன்
கோயி லுட்பட விடுத்தனை வருகெனக் குணியா
வேய வேந்தனைத் தொழுதன் னமைச்சனு மெழுநது
போய் வறகுரைத் துருத்தன் னாகவன் பொருட்டான்

(இ - ள்.) நீ யங்கேபோய் அததேவதாகியைச் சிவாலயமெய் துமபடிவிட்டு
விட்டு வருவாயாகவெனக் கட்டளையுத்தான். அக்கட்டளையைக்கேட்ட மந்திரி
யும் அதனைக்கவனித்து நனமைத்தங்கிய மன்னவனை வணங்கிப்புறப்பட்டுப்போய்,
அவ்வுருத்திரகணிகையைக்குறித்து அவ்வைசியனுக்கு மன்னவன் கட்டளையை
யுணர்த்தி அத்தடிஞன். எ - று. (உ௦௧)

அரச னுற்றிய் கடனமுறை யுணரதுசொல லமைச்சைப்
பரவி வேண்டிய பசுமபொனா றனவசிப் படுத்தான்
விரசி மீண்டன் னமைச்சனு மாநிதி விருப்பா
லுரவு வேந்தனுக் கருஞ்சின் மாற்றினி னுரைத்தான்.

(இ - ள்.) அரசன்கொடுத்த கட்டளையை யுணரதுகொண்டு தவபாற
கூறும் மந்திரியை வணங்கி, அவனுக்குவேண்டிய செலவங்களைக்கொடுத்துத்
தன் வசஞ்செய்துகொண்டான். பெருமபொருள் வேட்கையால் அபமந்திரி
யும் திருப்பிநெருங்கி, வலிதங்கிய அமமனவனுக்கு நிகழ்ந்த கடுகேபோத
தைத்தணித்து நோநின்று இப்படிச்சொல்லுகின்றான் எ - று. (உ௦௨)

அற்ற நோக்கின் றனிப்பவ னிருநிலத் தெவாக்கும்
பெற்ற தாயினு முரியனிப் பெருமபிழை பொறுத்தான்
மற்று ரைப்பதென் கோடியின் மேற்செல வழங்கு
மிற்றை யின்றுகொண் டொழிதியென் றமைச்சனு மிரந்தான்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௫௦௫

(இ - ள்.) (அவ்வைசியன்) சமயம்பார்த்து யாவார்க்கும் உதவத்தக்கவன். பெரிய உலகினர்க்கெல்லாம் பெற்றதாயைப்பார்க்கிலும் உரிமைவாய்ந்தவன். அவன் செய்துவிட்ட இப்பெருங் குற்றத்தை மன்னித்துவிட்டால் நான் வேறு சொல்லவேண்டிய தென்னவீருக்கிறது? இன்று இப்பொழுதே கோடிப்பொன் னாகும் அதிகமாகக்கொடுப்பான். பெற்றுக்கொண்டு கோபநதவிப்பீராக வென்று மகத்திரியாசிடத்தான். ஏ - டு. (௨௦௬)

எதிர மைச்சனை யழலெழ வெகுண்டன னிறைவ
னிதிவி ருப்பின லுரைதனை நிலாப்புனை வேணிக
கதிம முப்படை யெம்பிரான றிருவருள கறுப்பி
னதிரப கட்டுடை யந்தகன் படுப்பதொன றறியாய்.

(இ - ள்.) நோர்நின்று மகத்திரியை மன்னவன் தீப்பொறிபறக்கப் பார்த்துந் கோபித்து நீ பொருளவேட்கையால் இப்படிக்கூறின. சந்திரனையணிந்தசுடை முடியும் ஒளிவிசுமமுடியுதமுமுடைய எமதுசிவபெருமான திருவருள்கோயிற் குமாயின், அதிச்செய்யோடு கூடிவருகின்ற ஒருமைக்கடாவாகனமுள்ள இயமன செய்யுமவேதனையொன்றையும் நீயறிந்தாயிலலை. ஏ - டு. (௨௦௭)

போதி யீசன தாலயப் பணிவிடை புரியுந்
தாதி யினறொடு விடுகருதி யெனுமுறை சாறறு
நீதி நோந்துடன் விடுக்கினன றல்லது நிகழ்த்திற்
பாத கததனவ வணிகனைக் கொணாகெனப் பணிந்தான்.

(இ - ள்.) நீ மீண்டும் செலக் சிவாலயப் பணிவிடைசெய்யுநதேவதாசியை இன்றேவிட்டுவிடக் கடவாயென்றும் நமது கட்டளையைச் சொல்லுக. இந்நீதிக்கிணைந்து உடனே விட்டுவிட்டால் நன்று. அதற்குமாறாகக் கூறுவானாயின், அதிபாதகனாகிய அவ்வைசியனை ஈண்டழைத்துவருகவெனக் கட்டளைத்தான்.

மொழிந்த தொன்றுமுற்றுணர்நில னமைச்சனு முறைமை
கழிந்த மாசிதி விருப்பினு லாங்கது கருதாப்
பொழிந்த மாமணிக கீன்கமுற புரவலன பொருமா
வெழுந்த சீறறமிக கெழுந்தனன வணிகனில விடத்தது.

(இ - ள்.) அம்மகத்திரியம் மன்னவன் கூறியவற்றில் ஒன்றையும் நீதியிற்ற பெரும்பொருள் விருப்பத்தால தெரிந்துகொள்ளவில்லை சிறந்த நவரத்தினங்க ளிழைத்துச் சபதிகின்ற வீரகண்டாடணி தரித்த அம்மன்னவன் இதனைக் கருதி, விசேடித்துத்தோன்றிய கோபமிருந்து அவ்வைசியன் வீட்டிற்குப்போ யினான். ஏ - டு. (௨௦௮)

உருத்த சீறறமிக குருவுகொண் டனைபவற கொருங்கே
பெருத்த சேனையும் பிறகுற வணிகனிற புதுநது
மருத்த வாகுமுற ருதியை வமமென வருத்தி
யருத்தி யீசன தாலயம் புருநதுற வனித்தான்.

(இ - ள்.) கடுங்கோபம் மிகுந்து ஒருருவெடுத்தார்போன்ற அம்மன்னனாக் குத்துணையாக, ஒன்றுகூடித்திரண்ட சேனைகளும் பிறபட்டுச் சொல்லும்படி அவ்வைசியன் வீட்டினுட்புகுந்து, மணமுடைத்தாகி நீண்டகூரதலையுடைய அதேதேவதாசியை வருகவென்று வரவழைத்து, ஆனந்தநடனம் புரியும்சிவபெரு மான் திருக்கோயிலையுடையுட்படி கொடுத்தான். ஏ - டு. (௨௦௯)

பின்ன ரன்னவன் சிலதியர் யாவையும் பிறையூர்
பொன்னின் வார்சடை பெம்பிராற் காக்கிய புனித
னின்ன செய்துறு வமைச்சனை யுயிரொழித் திகழா
மன்னு நாய்களை வாளெறிந் தருயிர் மடித்தார்.

(இ - ன்.) அதன்பின்னர், அவ்வைசியனுடைய தோழிகள் யாவரையும்
பிறைச்சந்திரன் தவழும் பொன்போலும் நீண்ட சடையையுடைய எமது சிவ
பெருமானுக்குரித்தாக்கிய புனிதனாகிய அம்மன்னவன், இப்படிச்செய்யாதமற
திரியை உயிர்போக்கி இகழ்ச்சிசெய்திருந்த அவ்வைசியனை வாளால்வீசி உயிர்
போக்கினான். எ - று. (௨௦௮)

அணைய நீங்கவர் வசசிர மதலையுற் றழுங்கக்
கணைகொ முந்தழ லாங்கவர் மெய்யுறக கழிந்த
நனைநி ணததுளி நெய்யினு லெழுவன நம்பற
கணைய செய்குநர் படுவன கொடுநர கிப்பால்.

(இ - ன்.) அப்பாதகஞ் செய்தவர்களா மிவர்கள். வச்சிரத்தூணைத் தழுவி
வருந்த, சத்திக்கின்ற தீச்சுடர் அவர்களை உடலிலதாக, அவ்வுடல்களினின்
றெழுகிய குளிர்ச்சிதங்கிய நிணத்தினுள்ளிகளாகிய நெய்யினால் அசுகினியா
னது மீண்டும் ஓங்கிவளாகின்றது. சிவபெருமானுக்கு இத்தகையபாவங்கள்செய்
தவர்கள் அநுபவிகின்ற கொடூரமாகிய நரகங்கள் தாம் இப்பக்கலிலுள்ளன.

என்ற னத்தொடு நிகழ்த்தினன் கமலவீட் டிறைவ
னன்று ணாநதுள வோதிம மச்சமுற் றனுங்கி
நின்று மீண்டது நெடுமலாப பிடிக்கை நிமலன்
சென்று தன்னுடைப பதவிவீற் றிருந்தகஞ் சிறந்தான்.

(இ - ன்.) என்று, கமலாசனனாகிய பிரமதேவன் தன்வாகனமாகிய அன்
னத்துடன் சொல்லினன். அப்பொழுது இவற்றையுணர்ந்துகொண்ட அன்னம்
பயமெய்திவருந்தி, அங்குநின்றார் திருமயிது. சிறந்ததாமரைமலர்ப்பீடத்தை
புடைய பிரமன் அங்கிருந்துபோய்த தனது சத்தியலோக பதவியில் மனமகிழ்
ந்து வீற்றிருந்தனன். எ - று. (௨௦௯)

என்ப யாவையுஞ் சூதமா முனியெடுத தியம்ப
வன்பி னோர்ந்தறி முனிவர ரதிசய மடைநதார
முன்பு முப்புர மெரித்தவன் முறைபிற ழாது
நன்ப கற்கழி தரச்செல வந்தென நவின்றார்.

(இ - ன்.) என்று சொல்லப்படுவனவாகிய சரித்தங்கையெல்லாம் சூதமகா
முனிவர் எடுத்துத் திருவாய்மலர்தருளவும், அன்புடன் ஆலோசித்தறிந்துகொ
ண்ட கைமிசாரணிய முனிவர்களை ஆச்சரியமுற்றவர்களாய், பூர்வத்தில் முப்பு
ரங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்தவேத சிவாகமங்களின்
முறைமைகளில் மாறுபடாது நல்லகாலமாகக் கழியும்படி யொழுதுதல் அநிதா
ருமெனச் சொன்னார்கள். எ - று. (௨௧௦)

அளவை யீதுகொண் டனமந்ததோ வவமதித் தனராய்ப்
பிளவி எம்பிறைக் கண்ணியோற் பேணல ராகி
யுளநி கழ்ந்துள விகழ்ச்சியா லொழிவறு நிரையத்
தினாகு ருதொழி பததனா யிசைப்பன கேண்மின்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நகரவேதனைச்சுருக்கம். ௩௦௭

(இ - ள்.) இவ்வளவிலே முடிந்ததோ? பிளவுபட்ட இளம்பிறைச் சந்திரனை மாலையாகவணிக்த சிவபெருமானை அவமதிப்புடையவர்களாய்ப் பூசியாவர்களாய், தாங்கள் மனத்திற்கொண்டிருந்த அலட்சியத்தினால் அவியாத நகரத்தில் மீளாமலிருக்கின்ற பாதகர்களைச் சொல்லுகின்றோம். நீங்கள் கேட்பீர்களாக.

அறசீர்க்கழ்நெடியாசிரியவிரும்பம்.

பகரு மெண்வுகை யோகமுந் தனித்தனிப் பயின்றியல் சிவயோகி புகலு மாகம நடந்தரு நாவின் புண்ணியப் பொருப்பன்னு னிகலு முக்குறும் பெறிகரு சதானந்த னெனும்பெயர்ச சிறப்புற்றோ னகில மோர்பதி னுன்கினு மொல்லெசென் றறிகதொரு கணத்தெய்தும்.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற (இயமம் நியமம் ஆதனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாஸனை தியானம் சமாதியென்னும்) அஷ்டாங்கயோகங்களையும் தனித்தனிசெய்துதோந்த சிவயோகியும், சிவபெருமான் திருவாயமலாந்த சிவாகமங்களையோதிபுணர்ந்த நாவையுடையவரும், புண்ணியமலைபோன்றவருமாகிய, பகைக்கின்ற முக்குற்றங்களையுடையகடந்த சதாநந்தரென்னுஞ் சிறந்த பெயர் பெற்றவர் உலகங்கன்பதினுஞ் சும் அதிவிரைவாய்ச்சென்று பாதத்துக்கொண்டு ஒருகணநேரத்தில் திரும்புவா. ஏ - று.

(உக௬)

வையம் யாவையு மொல்லெசென் றகனில மன்பதைப் பரப்பெல்லாளு செய்த யாவையு மன்னாசெந் தோன்முறை யாவையுந் தெரிநீண்டப பைத ரும்பணி வேணியோன் சநிதிப் பகர்ந்தரும் படந்தாங்கப் பெய்த மாநிலக் கண்ணுற விண்ணுறப் பெயாந்தன னொருகாலம்.

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாவற்றிலும் விரைவாய்ச்சென்று, இடமகன்ற உலகிலுள்ள ஆன்மாக்களெல்லாம் புரிந்தசெயல்களெல்லாவற்றையும், ஆக காங்குள்ள மன்னர்கள் செலுத்திஞ்செய்கோன் முறைகளமுழுவதையும் உணர்ந்துகொண்டிருமபடி, படத்தோடுகடிய பாம்பையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் சநிதியில் விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டு, ஆதிசேடனுடைய சிறந்த பணமுடிதாங்கிய பெரிய பூவோகத்தைக்காணுப்படி ஒருகாலத்தில் ஆகாயவீதியிற் சென்றனா. ஏ - று.

(உக௭)

மேரு மால்வரை சூழ்வரு முலகெலாம் விண்படர்ந் தெழுந்துற்றான் சார்வ ருந்தனித் தென்றிசை யடைந்தன னத்திசைத் தனிநாதன் வாகு முற்றிற் லந்தக னெதிராந்தனன் யோகியை வழிபட்டான பேரொ ளிப்புனை யாசனத் திருத்தினன் செயவன பலபேணி.

(இ - ள்.) பெரிய மேருமலையைச் சூழ்ந்துள்ள உலகங்களெல்லாவற்றிற்கும் ஆகாயவழியாய்ச்சென்று சோந்தான். ஏனையோரால் அடைதற்கரிய ஒப்பற்ற இயம்புரத்திற் புகுந்தபோது, அந்நகரிலுள்ள ஒப்பற்ற தலைவனாகிய நெடிய வீரக்கழ லணிகந்தவல்லமையுடைய இயமன் அச்சிவயோகியை யெதிர்கொண்டார்ச்சித்து, செய்யவேண்டிய உபசாரங்களெல்லாவற்றையுஞ்செய்து, மிக்க பிரகாசமுடைய ஓராதனத்தில் வீற்றிருக்கச் செய்தனன். ஏ - று.

(உக௮)

மயிலை யோர்புடையமைத்தரு ளெம்பிரான் வளரொளிப் பழங்காலக் கயிலை நீத்திவ ணடைந்தனை யானசெய்க கடவதித் தவமன்றே யெயிலெ நீத்தவற் காட்படு மவர்பெறும் பேறுபெற நன்னென்னு வயிலெ யிற்படை யந்தக னுரைத்தலு மருந்தவ னுரைசெய்வான்.

(இ - ள்.) மயிலின்சாயலையுடைய உமாபிராட்டியாரை ஒருபாகத்தில மாததிய எமது சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் மிகக் ஒளியுடைததாய்ப் பழமையாகிய திருக்கைலாயகிரியை நீங்கி ஈண்டெழுந்தருளினீர். அடியேன் செய்யத்தக்கது இத்தவமல்லவா? மும்மதில்களை யெரிததருளிய சிவபெருமா னுக்கு அடிமைபுண்டவாகள் பெறத்தக்க பேற்றையெய்தினேனென்று, கூரிய வேவேரதிய இயமன்சொல்லவும், அருந்தவஞ்செய்த சதாநந்தர் சொல்லுகின் றனர். எ - று. (உக௬)

உலகம் யாவையு மொலலைசென் றடைந்தன முன்னுடைத் தென் பால்வந், தலகி னீனினை யப்பரப பறிகுவா னடைந்தன மாறபோற ருப், புலையா நீங்குந் நரகெலாந காட்டுதி யெனறலும பொறிகாலுந், கொலைசெய முத்தலைச குறப்படை யந்தகன் றெழுதுடன கொடுபோ னுன.

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாவற்றிலும் விரைவிற்சென்று திருப்பினேம். உன்னுடைய இயம்புரத்திறகுவந்து எண்ணிறந்த பெருநாகங்களின் பேதங்களை யுணரந்துகொள்ளும்படிவந்தோட சிவபெருமானைவணங்காத நீசாகளபடிந்திரு க்கும் கெடுத்தங்கிய நரகங்களெல்லாவற்றையுந் காட்டுகவெனக்கூறவும், தீப் பொறிகளைச் சிந்தத்தக்கது உ கொலைத்தொழில் செய்தற்குரிய துடான மூவிலை வடிவாய்மைந்த குலப்படைதாங்கிய இயமன் பணிந்து தன்னோடு அழைத்திப் போயினன். எ - று (உக௭)

கூச வெந்தழ லொழுருநக காசகிய கொடுதுனை யுடக்கிடட ளுசி யெங்கணு நிரைத்ததி னோட்டலு முளளுடல புதைநதூன் ற வாசை யெங்கணு மழுருர லலைப்புற வலறுவா ரவாபுனரோன ட்டாா. மூச வெந்தழல் வெதுப்பிய குறட்டொடும பிடுங்குவாரா முனிநதிட்

(இ - ள்.) கண்டோர் விழிகள் கூசத்தக்க வெவவிய அக்கினியெழுமபக காச்சி வளைவாகிய கூாமையும் உள்ளேதிருகலும் அமைத்த ஊசிகளையெங்கு னுகோத்தது அதைக்கொண்டு உடலிலமுத்தியவுடனே, அவ்வுசிகள் உடலினுட் புருந்தி தைக்கவும், திசைகளிலெல்லாம் அமுருரலோசை முழங்க அமுங்கின ரூாகள், கோபமெய்திய இயமன்களாகாள் அவர்களுடலின் மீந்தோலை மிகக் கொடுமையாகிய அக்கினியிறகாசகிய குறட்டினுற பிடுங்குவார்களா. எ - று.

ஒழுரு சோரியொத துருக்கிய செம்பினிட டமுக்குவ ருடறபுன் ரோன, முழுகி வெந்தற வெடிப்பது வெண்ணிணங் கொதிப்பது மூளைச்சே, நிரூரு வெண்ணெயொத துருகுவ திவைபொறு தெழு தொறு மிவைநோக்கிக், கழுது னைப்படை கோத்தெடுத் தமுக்குவா கண்மணி வெடித்தோட.

(இ - ள்.) சொரிகின்ற உதிரப்போன்ற நிறமுடையதாயுருக்கிய செம்புக் குழம்பிற்போட்டு அழுத்தவார்களா. அப்பொழுது அவர்கள் உடலிலுள்ளபுண் மையாகியதோலமுழுவதும் வெந்துவெடிக்கின்றது. வெள்ளிய நிணங்கன்கொ திககின்றது. மூளைக்கேரகி வழுவுமுப்பாகிய வெண்ணெய்போல உருகுகின் றது. இவ்வேதனைச்சியாது எழும்பிருக்கும்போதெல்லாம் இதனைப்பாத்ததுக்கெய ணடிருந்து கழுமாததிற செருகுகின்றகூமைதங்கிய ஆபுத்ததினிலே குத்தியெ டுத்து, கண்ணினுள்ளேயிருக்கும் மணிகளுடதெறித்தோடுமபடியமுத்துவார்களா,

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௫௦௯

இறுககு பாசமிட் டிருமருங் கமைத்தனர் கிடத்திரெட் டர்வானிட்
டறுபபா செநதழ லொழுதறக காசசிய சலாகைகொண் டவாநர்சி
நிறுப்ப ரன்னவர் செவித்தொளை சுறுக்கொள நிறுத்துவர் நெடுங்கூடம்
பொறுப்பர் மறறவர் கவுட்புந் நெரிதரப புடைபபர்தென் புலத்துதர்.

(இ - ள்-) இருபுறங்களிலும் டாசத்தால் இறுகிக்கட்டிக் கீழேகிடத்தி,
பெரிய ஈர்வாளினுலறுப்பார்கள். சிவந்த தீப்பொறியிடுதுப்படி காச்சிய இருபபு
ச்சலாகைகளை அவர்கள் நாசித்தொளைகளிலும் நுழைப்பார்கள். அப்படியே
அவர்கள் இருசெவித் தொளைகளிலும் சுறீலென்றுபறறுமபடி செருகுவார்கள்.
பெரியசம்மட்டியை யெடுத்தகுகொண்டு அவர்களுடைய இருகன்னங்களுந்
நெரிபடுமபடியடிப்பார்கள். ஏ - று, (௨௦௮)

கருவி யூழமுறை பறபல நிரைத்திற கிடத்தியக் கருவிக்க
ருருவி யோடநீ ருத்திடைக கூடமிட டோசசுவா புலநதோறுங்
குருதி பிராவிடக கதைமடுத் திறுசருவா கொழுநதழற பிழம்பேநதிப்
பருக வாயமடுத் துறுகருவா பருகுறா நாப்பிடுங் குவாபலகால்.

(இ - ள்-) வரிசைப்படி ஆயுதங்களை யெண்ணிறந்தன வாகநட்டு, அவற்
றின்மேலேகிடத்தி, அவ்வாயுதக்கட்டு அவர்களுடலிற் பாயந்தருகுமபடி மாப்
புறத்தில் சம்மட்டிகொண்டடிப்பார்கள். ஐம்புலங்களின்வழியே உதிரவெள்
ளம் ஊறநெடுகுபடி கதாயுத்ததைச்செலுத்திச் செலுத்திக் குத்துவார்கள்.
செவ்விய அக்கினிப் பிழம்பினையெடுத்து வாயநிறையவுண்டு மபடி யதட்டுவா
ர்கள். அப்படிப் பலமுறை யுண்ணுதவார்களுடைய நாலைப்பறித்தெறிவார்கள்.

ஒல்லை மாநிலந் துயிரசெருக துண்டவா வருதிரென் றுருத்தனனோ
பலலு நாவுமவெந் துருகிவெம புகையெழுக காச்சிய தழறபாளஞ்
செலல வாயமடுத் திருங்கதை யோசசுவா செலுத்துவா மணிப்பாச
மலலன் மாககளைத் திறுக்குவா தழறபர லுரிஞ்சுற வலித்தீரப்பாரா.

(இ - ள்-) பெரியபூமியில் பலவுயிரகளையும் கொன்றுதினறவாகளே! அதி
விரைவில் வருகவென்று அழைத்து அத்தடி அவர்கள் பலலும் நாவும வெந்து
கரைந் தீப்புக்கையெழுமபடி, தீயிறகாச்சிய இருபபுப் பாளங்களைவாயிற் செல்
லப்பாய்ச்சிப், பெரியகதாயுத்ததால் தளளுவார்கள். பெரிய மணிக்கயிற்றை
அவர்கள் கழுத்திற பிடித்திறுக்கி, அக்கழுத்தில வெவவிய பருக்கைக்கற்கை
உறுத்திமபடி கெட்டியாயிழுப்பார்கள். ஏ - று, (௨௦௯)

என்பு தோறசை நரம்பிவை தெரிவுறா திருநதழ லிருபபுச்செக
கனிப லாருட லரைபடத் திருக்குவா பிறாமனை யசன்போம
புலபு லைப்படு பாந்கா நெஞ்சொடு புயததுணை புகைமண்ட
வனபொ நித்தழற அண்கந் தழுவுறப் பிணிக்ருவா மணிப்பாதம்.

(இ - ள்-) எஹம்பு தோல் தசை நரம்பு ஆகியவிலைபுறந்தோனறது சீவகா
ருணிய மிலலாத அவர்களுடல் அரைபடுமபடி பெருந்தீயிற்காய்ந் திருக்கும்
இருபபுச்செககிலிட்டாட்டுவார்கள். பிறாமனையியரையழைத்துக்கலந்த இழி
ந்தபுலத்தனமையுடைய பாவினை, நெஞ்சிலும் இருதோளிலும் புகையெழும்
படி, கொடிய தீப்பொறிபறகரும் அக்கினித் தம்பத்தைத்தழுவுமபடி மணிக்கயி
றுகளால் இறுக்கிக்கட்டுவார்கள். ஏ - று, (௨௧௦)

குருக்க ளந்தணர் மேலவர்க் காண்குறி நெழுதராக் கொடியோரை
யிருப்பு வெந்தக டுழலெழக் காசியீ திருத்துவ ரெனியோரை
வெருக்கொ ளப்புரி படிநரை யடுகின வெள்ளையிற் திரும்பாந்த
ஞருத்து யிர்ப்பெறி நெடுநெதொலைப் பிள்திடை வீழ்த்துலருறுக்குற்று

(இ - ள்.) ஆசிரியர் அந்தணர் பெரியோராகிய இவர்களைக்கண்டால் எழு
ந்திராத துஷ்டர்களை, பெரிய இருப்புத்தகட்டைதழியற் ப்புருக்கக்காச்சி அதன்
மேலுட்காரவைப்பார்கள், ஏழைகளைப்பயப்படுத்திச் செய்ததார்த்தர்களைக்கொ
ல்லத்தக்க கோபமுடைய வெள்ளிய பற்கள்பொருந்திய பெரியமலைப்பாம்பு
கரேமாய்ச்சீறிக்கொண்டிருக்கின்ற மிகக் ஆழந்ததகிய பிலத்திலே அடட்டிக்
கொண்டு சென்று அமிழ்த்துவார்கள். எ - று. (உஉச)

ஆற லைதரும் பொருள்கவா பதகரை யருந்தசை யெயிறுஅன்றக்
கூறு செய்துணுங் கழுதுறு நரகிடைக் குப்புறப் பிடருந்திச
சீறி யொன்றொடொன் திகலியன னவாபுலா நன்பன தெரிநிற்பா
ரேறெ ரித்தலைக் கழுதுனைக் கிடத்துவ ரெரியெழ விழிக்கினுர்.

(இ - ள்) வழிமறித துப்பொருளை யபகரிக்கும் பாலிகளை, உடலிலுள்ளகொ
ழுந்தசைகளில் பறகளழுந்தப்பகிர்ந்தெடுத்துப்புகிக்கும் பசாசங்கன நிறைந்த
நாகத்தில் கழுத்தைப்பிடித்துத்தள்ளி, அப்பசாசங்கன் ஒன்றோடொன்று கோபி
த்துப் பகைத்து அவாகள மாமிசத்தைத் தின்பதைப்பார்ப்பார்கள். அக்கினி
யெரிந்து கொண்டிருப்பதாகிய கழுமுனையிற் படுக்கவைப்பார்கள. தீப்பொறி
கிளத்தார்ப்பார்கள். எ - று. (உஉஇ)

குதைக்கொடுஞ்சிலைப் பகழியிற் கானமாக் கொன்றுதின்றுறுப்பெல்லா
முதைப்ப வீங்கிய நிணத்தசை யரிந்தரிந் திருப்பகல வறுத்தொண்பற்
புதைக்க வவவுறச சுடச்சுடத் தீறறலும வாய்ப்புழைப் புகைமண்டிச
கிதைத்த நாசியின் புறம்புக வுயிரத்ததுயிராத தாறறுவா சிலதீயோரா.

(இ - ள்) வளைந்தவிலினகுதையிற பூட்டிய அம்பினால், காட்டு மிருகங்க
ளைக்கொன்றுதின்று, எல்லாவவயவங்களும பருக்குடம்படி மிக்கநிணத்தோடுகூ
டிய தசைகளையறுத்து இருப்பகலில் வறுத்து, ஒளியுள்ளபற்கள் கிட்டிக்கொள்
ளத் தின்னும்படி சுடச்சுட ணட்டுதலும், அவாகள் வாயின் வழியிற்றோன்றும்
புகையிருந்து, வெறுதள்ள நாசிடதொளைகளின் வெளியிலேவர, சிலபாவி்கள
பெருமூச்செறிந்து பெருமூச்செறிந்து சகிப்பார்கள். எ - று. (உஉஈ)

மாதிரஞ்சுழல் புட்குலம் படுப்பவர் மறிதிரை பொருநீர்வாழ்
சாதி தூண்டிலிற் படுப்பவ ரணரியிற் சங்கிலி முடக்கேற்றி
மீது கற்றறி விட்டமிட் டசைத்தவர் கீழ்ப்பட வெருளித்தீ
யோது நெய்சொரிந் தெழுபபு வ ரவருடம புருகிய நிணஞ்சோர.

(இ - ள்.) திசைகளிற் சுழலும் பறவைக்கூட்டங்களைக்கொல்லுகின்றவர்க
ளும், சுருட்டுகின்ற அலைகள்மோதும் நீரிலவாழ்கின்ற சீவராசிகளைத்தூண்டிலி
னாலே பூர்வத்திற்கொன்றவர்களுமாகிய இவர்களை, கீழ்ப்பாகத்தில், சங்கிலிவ
ளையங்கள் தொககவிட்டகற்றாணென்றைட்டு மேலே உததரம் போட்டு அத
ன்மேலிருத்தி அவர்களின் கீழே அவா்களுடலிலுள்ள நிணமுழுவதும் உருகிச்
சொரிய, ஒலிக்கின்ற கரேதீயை நெய்யைச்சொரிந்து வளர்ப்பார்கள். எ - று.

செருமு கந்தணித் தருளிய வேந்தரைத் தெவ்வெந் திறனோகிக்
வெருளி யோடிய பதகரைச சுழலவழி வீங்கி ரு ணிரையத்துக்

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். இக்க

சுருவி காதுறச் சுற்றுற விடுத்தனர் கன்றெழுதித் தினங்கன்குந்
முருவு கன்வரைக் கற்கதை மடக்கியிட் டிடிபடத துவைக்கின்றார்.

(இ - ள்.) யுத்தங்களில் வெற்றிகொண்ட மன்னவர்களைப்பகைவன்கொள்
வதாயுள்ள தன்மையைப்பார்த்துப் பயந்தோடிப்போன பாலிகளை, சுழல்வழியை
யுடைய இருண்மிகுந்த நரகத்திலே, ஆயுதங்கள் நாற்பகலிலும் கொல்லும்படி
சுழலவிட்டவர்கள், இராக்காலத்தில் கன்றுகளைவிட்டுப்பசுக்களைத் திருடிய திரு
டாகளைக்கல்லுரலில் மடக்கிப்போட்டு அவர்களுடல் நன்றாகத் தூளாம்படி
இடிக்கின்றார்கள். ஏ - று. (௨௨௮)

ஒறுத்த நல்குர வுடற்றுற விரப்பவர்க் குதவிய துதவாது
மறுத்த பாதக ரடைக்கலப் பொருள்சுவா வஞ்சக ரிணையோரைத்
தெறுப்ப தங்குழி திரைநெழு நரகிடை வீழ்த்தலுஞ் சினவாலிற்
சுறுக்கொ ளுநதொறு மோவென வரறுவா துள்ளுவர் துடிப்புற்றார்.

(இ - ள்.) வருததுகின்ற தரித்திரமானது துன்புசெய்வதால், யாசகருக்
குகொடுப்பதைக் கொடாது தடுத்த பாலிகளும், காப்பாற்றிக்கொடுக்கும்படி
வைத்த அடைக்கலப்பொருளை யபகரித்த வஞ்சகாகளுமாகிய இவர்களை, தேள்
கள மிகுதியாகக் கூடிநெருங்கியுள்ள நரகத்திற்போட்டவுடனே கோபங்கொ
ண்டு அவைகொடுக்கின்ற கொட்டமெபோதெல்லாம் ஒவென்று புலம்பித்துள்ளித்
திடிக்கின்றார்கள். ஏ - று. (௨௨௯)

இணையர் யாரையுங் காட்டுற நோக்கின னிருந்தவச சிவயோகி
யணைய துன்புழந் தலமர லுளததைத திரங்கின னதுநோக்கி
வண்பொ லனகழ லநதக னெநதைநீ யிதற்கிற நகிணவாளா
நிணையு நெஞ்சமு நடுக்குறு மிங்கிதற கப்பற நெடுங்கும்பி.

(இ - ள்.) இப்பாலிகளெல்லாரையும் இயமன் காட்டிக்கொண்டவர, அரு
நதவஞ்செய்த சிவயோகிபாரததனர். அப்படித்தயாரடைநதி சுழன்றுகொண்டுள்
ளதைத் தமது மனத்திற்கருகிவருகினா. அழகிணையுடைய பொன்னாலாகிய. வீர
கண்டாமணிதரித்த இயமன் அதனைக்கண்டு, எமது தந்தையே! தேவரீர் இதற்
கேவருநதுகின்றீர். இதற்கப்பால் குமபிபாகமென்னும் பெருநரகமுள்ளது அத
னைநினைக்கின்றமனமும் நடுங்கும். ஏ - று. (௨௩௦)

என்று ரைத்தன னந்தக னுலகெலா மேத்துறுஞ் சிவயோகி
நின்று நோக்கின னீங்கிவண் வருகெனப் பின்னரு நிகழ்த்தாமுன்
சென்று நோக்கினன் வடவையங் கொடுநதழ னடுவுறத் தீகின்ற
ரன்ற ரற்றுறப் பிளந்தவாய தொறுநதழற் கொழுநதுதீத் தழல்வாரை.

(இ - ள்.) என்றியமன் சொன்னான். உலகினரெல்லாம் துதிசெய்கின்ற
சிவயோகியானவர், அங்கிருந்துபார்த்துக்கொண்டிருந்த இயமன் இங்கேவாரு
மென்று மீண்டும் கூறுவதன்முன்னா, கொடியவடவாக்கினியின் நடுவேயிருந்து
வேகின்றவர்களுயும், அப்போது புலம்பிக்கொண்டிருக்க அவர்கள் திறந்த வாய்
களிலெல்லாம் தீக்கொழுந்தெநிந்து கூடவேகின்றவாக்கையுஞ் சென்றுகண்
டனர். ஏ - று. (௨௩௧)

காரி ருட்பிழம் படைத்தவெம் பிலத்திடைக் கடுங்கண னெடுஞ்சிற்றச் சாரை வாளரா வென்புட னிறுக்குறச் சுறறியத் தறுகண்ணோ [டி-சோரி வாய்மடுத் துறிஞ்சுவ வாணுனை செவித்தொனை தொளைதொட யீர நாக்கடித் தெயிற்றெடு மிதுக்குற வென்பெழ வுயிரப்போரை.

(இ - ன்.) கரிய இருட்டொருதிசேர்த்த ருக்கையிலே செந்தீப்போலக்கடுங் கோபமுடையவர்களாய், நேராக ஓடும் ஒளியுள்ளபாம்புகள் எலும்பும் இறுகும் படி சுற்றிக்கொண்டு, அப்பாலிகளின் உதிரத்தைவாய் திறந்து பருகிக்கொண்டு ள்ளதையும், அவற்றின்வாலின் நுனிகளைச் செவிகளின் தொளைகளைத் தொளைத் துக்கொண்டு உள்ளே செலுத்த, குளிராத தங்கன நாவைப்பற்களாற் கடித்துக் கொண்டு எலும்பும் மேலெழும்படி ரெட்டுயிற் பெறிகின்றவர்களையும்.

சுரித்த ரெட்டுட னெளிகதகா ரட்டையங் குறுபியுட் டொலைவின்றி விரித்த பாழிவாய் விழுங்கவுங் கக்கவும் பறபல கடிதநீர்த்தங் குரித்த சோரிவாய் மடுக்கவுந் கசைகழிந் தொழுகவு முடற்காந்தி யெரிப்ப வுங்கிடந் தரறறியக் குமபியுண முழுக்கினி னெழுவாரை.

(இ - ன்.) சுரிப்புற்ற ரெடிய உடலைநெளித்தது ளளகரிய அட்டைகள் நிர ம்பிய நரகத்திலே அவை ஓயவினறித்திறந் துகொண்டிருக்கும் அகந் தவாயினில் விழுங்கவும் மீண்டும் உமிழவும், மறறுமபலபல அட்டைகள் கடித்திழுத்திச் சிற தும் உதிரத்தைவாய் நிறையக் குடிக்கவும், தசைகளெல்லாங்கழிந்து சிறதவும், உடல் வெம்மையால் எரியவும், அங்கேபுண்டழுது அந்நரகத்தில் முழுக்கிட ந்தெழுகின்றவர்களையும். எ - று. (உகங்)

அடுத்த யோசனை யிர்த்தனை யகலமென் றளபபருளு சலக்குமபி யெடுத்த வளளுகிரப் பகுத்தவாய் ரெட்டுட விடங்கரி னிடைப்பட்டுப் படுத்த காலொடு கைக்கடித் துருந்துறப் பதைத்தவைக் காற்றூராய்க் கடுத்த சிந்தையி னெடுத்தெடுத்த தமைத்தவீழந் தேக்குறக் கழிவாரை.

(இ - ன்.) அதற்குரிய அகலம் இதனை யோசனையென்று அளவிடுத்தற் கரிதாயுள்ள சலகுமபியெனும நரகத்தில், கூரிய நகங்களுமும் பிளவுற்ற வாயை யும் ரெடிய வுடலையமுடைய முதலையாயிற் சிக்கி, அவை தங்கன கால்களையுங் கைகளையுங் கடித்துத்தின்ன, அவற்றிற்குத் தாளாதவாகளாயத் தடித்துடித்து வருந்திய மனதோடு அதிக வுரத்துக்கூவி விழுந்து பிரலாபித்து அழுகின்றவா களையும். எ - று. (உகச)

ஓர்கை கீழ்ப்படக் கிடத்துவ ரடிக்குறங் கோரடி மிதித்துன்றி வாரி யோருறந் கிசுத்துறப் பிளந்தறை யோசகுவா வகைப்பட்ட பேரு டற்பகை முன்னைய தாதலின பிடித்தெடுத்த தழன்மாடடிச் சோரி தூங்குறப் புரட்டுவ ரின்னண மடாததுறத் துயாவாரை.

(இ - ன்.) ஒரு கையைப் பூமியிற் பொருந்தவைப்பாக்கள். அடித் தொடையை ஒரு காலால் மிதித்துணறிக்கொண்டு மற்றொரு தொடையைப் பற்றி இழுத்துக்கிழித்தெறிவார்கள். பிளவுபட்ட பெரியவுடல் முன்னிப் பாதி யாதலால், அதைப்பிடித்துத்தீயிலிட்டுக்கொளுத்தி உதிரமொழுக்குமபடி புரட்டு வாராம். இப்படி வருத்தத்துக்கிக்கின்றவர்களையும். எ - று. (உகடி)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௫௧௩

வாகு மூலமிட் டிருங்கயி ந்றுகருந வரித்திறை வரையாத்துச்
சேரு துண்ணுனை யூசிவெள னுகிரிடைச செலுத்துவர் வடவைச்சு
டேரு ருதடு மணறருகை யிறக்குவ ரீங்கிவை பொறுத்தாற்று
தாரு லத்தொடு மழுதழு தரற்றிநின் மலம். ஹுவாரை.

(இ - ள்.) தோளடியிலே பெரிய கயிற்றைப்பிணித்து இறுகவிழுத்து
முதுகிலுள்ள இறகுகையெலும்புகள வரையிறகட்டி, சிவகக்காச்சிய நுண்ணிய
கூரிய ஊசிகளை வெள்ளிய நகங்களிலே குத்துவார்கள. தீயின் வெம்மை
தணியாது வெரதுகொண்டிருக்கின்ற மணற்குகையிலிவார்கள். இவ்வேதனை
கட்டுச சகிக்கமுடியாது பெருந்துயரோடு புலம்பிப்புலம்பிக் கதறிகொண்டு
சுழலபவர்களையும். எ - று. (உருச)

நோக்கி னானசிவ யோகிநின் தவருமக் கிருந்துயர் துதலிப்பண்
டாக்கு மாநிரை பக்கொடு வெம்மைகண் டறிநதன னிவைக்கப்பாற்
றாகக் குறபெருளு சாடிநெய் கொதித்தெழத் தழறசிகை புகைமண்ட
மேக்கு யாநதழக குயிர்பபுற தத்தழ னெய்யிடை மிதக்கின்றா.

(இ - ள்) அப்பாவிகள் அதுபவிக்கும் பெருந்துயரங்களையும் சிவயோகி
அங்கிருந்தே கண்டு ஆலோசித்து, பூவத்திற படைக்கப்பட்டுள்ள பெரு நரக
களின் கொடுமைகளை நன்றாயுணர்ந்தனா இவற்றிற்குப் புகழும், தீயிற் காயவைத்
திருக்கும் பெரிய கொப்பறையில் நெய் கொதித்துக்கொண்டிருக்க, அத் தீக
கொழுந்தின் புகை மேலெழும்ப, மேலே யுயர்ந்த நாசித் துவாரங்களில் சுவாச
மற்றவர்களாய் அநத்தீக்குழம்புபோன்ற நெய்யிலே மிதக்கின்றார்கள். எ - று.

கொத்கு நெய்யிடைக் குப்பறக கிடத்தினருயிரத்திலா கொடிதுற்று
மதிக்கி னீங்கிவா யாவரென றுணர்ந்தில மறலிமற றுரையெனன
பதிக்கு மேலவிதி யுணர்ந்திய நாயக வெயதுறு மிவரிநதப
பதிக்கு முந்தர சறிவருந தனமைய ரெனறனன பணிந்தனனான்.

(இ - ள்) கொதித்தின்ற நெய்யில் கவிழுமபடி போட்டுவிட்டார்கள்.
சுவாசம் விடாதவர்களாய்க்கொடிய வேதனையுற்றார்கள். யோசிக்கையில் இவா
கள் எவ்வகைப்பாவிகளென்றறியோம். ஆதலால், இயமனே! நீ சொல்லுக
வெனக்கேட்க, இப்போதுள்ள பிரமனுக்கு முற்பட்ட பிரமனையும் அறிந்துள்ள
தலைவரே! வேதனையுறும் இவர்கள் இவ்வியம்புரத்திற்கு எனக்கு முன்னுள்ள
அரசனும் அறித்தற்கரிய காலவரையறையுடையவர்களென்று கூறி, அநத
இயமன் மறுபடியும் வணங்கி. எ - று. (உருஅ)

பவத்து ரோகிறி பாதகா படுவன மேற்படப் படுகின்றா [செப்பக்
சிவத்து ரோகரென் றுரைப்பரென தவாக்கெதிர தென்றிசை யவன
கனாதத் வராசடை யோகிசெங் கறங்கொடு கண்புதைத் தலமநதா
ஹுவாதத் வோபொடித் துடனெடு குற்றன னுளத்தொடு மறுகுற்றான்.

(இ - ள்.) பாவஞ்செய்யும் பாவிகள் பலருளளும் சிறந்த மகாபாவிகளடை
யும் வேதனைகளேக்காட்டிலும் விசேஷ வேதனைய துபவிப்பவர்கள் சிவத்துரோகி
களாகுமென்று சொல்லுவார்களென்று, அச்சிவயோகிக்கு இயமன் விடை
கொடுக்க, கப்புயிட்டுள்ள நீண்ட சடையையுடைய சிவயோகி தமது சிவநத
கைகளால் கண்களைப்பொத்திக்கொண்டு பயந்தவராய் உடல்வெயர்த்து நடுக்க
மெய்தி மணங்கலங்கினார். எ - று. (உருக)

வெறுத்த சிந்தனை யோகியுத் தரதிசை மீண்டனன் றனிச்செங்கோல்
பொறுத்த தென்றிசை நாயகன் பின்னரும் யோகிபொற்பதம்பொற்றிச்
செறுத்த பாதக ரீவரிலை நான்முகசு செல்வனை வினவுற்றான் [வாய்.
மறுத்து ரைப்பன கேட்டுதி யறிவனே லுணர்த்துவன் மனக்கொள

(இ - ன்.) வெறுத்த சித்தமுடைய சிவயோகிவடதிசையாகத்திரும்பினார்.
ஒப்பற்ற செங்கோலையேறிய தென்றிசைக்கிறைவனாகிய இயமன். சிவயோகி
யின் அழகிய பாதகனைத்துதிசெய்து, கொடும்பாதகர்களாகிய இவர்கள்
தன்மையைக்குறித்தது, நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவனைக்கேட்டால்,
அதற்கப்பிரமதேவன் விடையிறுப்பதைக்கேட்டிராக. அவருக்குத்தெரிந்திருந்
தால் அவர் தெரிவிப்பார், அதனையும் தேவரீரே மனத்திறநீரதுகொன்னலாம்.

கலிலைத்துறை.

என்றான்மற ஷிபபெய ரோனனி கிறறி யென்றா
னினரான்மறை யோகிநெ டுநதொனை நீள நாளப்
பொனருடபொருட டாசன னானமுக னாடு புககா
னின்றாண வெல்லைக டந்தவ னாங்கெ திராதான்.

(இ - ன்.) என்று மறலியென்னும் பெயருடைய இயமன் கூறினான்
சிவயோகி நிற்கவென அவன் நின்றான். வேதமுணர்ந்த சிவயோகி நீண்ட
நாளமுடைத்தாயப் பொன்போலுந் தான்படைத்த தாமரை யாசனமுடைய
பிரமதேவனுடைய சத்தியலோகஞ்சேர்ந்தார். அப்போது வேதங்களின்
முடிவையுணர்ந்த பிரமன் அவரை யெதிரகொண்டான். எ - று. (உசக)

எய்தப்பெறு மாதவம் யாவரி னுழைத்த தென்னாசு
செய்தற்குறித தாகிய யாவையுஞ் செய்த மைததான்
மைதக்க ளத்தர னென்னுழை வந்த வாபோன
மொப்பொறசடை யோகநெ டுந்தவ முனனி னாயால்.

(இ - ன்.) தேவரீர் இங்கெழுந்தருளத்தக்க சிறந்த தவத்தை யாவர்
செய்தனரென்று செய்யத்தக்க உபசாரங்களையெல்லாஞ்செய்து முடித்தான்.
விடம்பொருந்திய கண்டதையுடைய சிவபெருமானே அடியேன் பால் எழுந்
தருளியதுபோல, நெருங்கிய பொன்போலுஞ் சடையையுடைய சிவயோகம்
வல்ல பெருந்தவசியே! தேவரீர் எண்டெழுந்தருளினீர். எ - று. (உசஉ)

என்னப்புகழ் நான்முக வந்தனை னேத்தி நிற்பத்
துன்னறசடை யோகிய வறகெதிர சொல்வ தானான்
மென்னற்றிசை யெய்தின மததிசைத திய குமபி
யின்னறபடு வாகக்கு ளருந்துய ரெயதி கினரா.

(இ - ன்.) என்று பிரமன் சிவயோகியைப்புகழ்ந்து துதிசெய்து நேரே
நிற்க, நெருங்கிய சடையையுடைய சிவயோகி பிரமனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.
சிறந்த இயம்புரத்திற்குச்சென்றோம். அந்நகரிலுள்ள கொடிய கும்பிபாக நாகன்
களில் துன்பமடைகின்றவர்களில், சிலர் மிகப்பெருந் துயரடைந்திருக்கிறார்கள்.

அவர்செய்தன வந்தகன் றுனும றிந்த தன்றா
லிவரயாவுரி னுழைத்தன யாகொலு ரைத்தி யென்றான்
றுவராபிரந தோடுடைத் தாமரைத் தூய செல்வன்
கவராசை - யோகியு ரைத்தந ருத்த ளந்தான்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நகரவேதனைச்சருங்கம். ௫௧௫

(இ - ள்.) அவர்கள் செய்தபாவங்கள் இயமனும் அநிந்ததல்ல இவர்கள் யாவர் செய்தபாவங்கள் யாவை? இவற்றைச்சொல்லுவீராகவென வினவினா. செந்நிறமமைந்த ஆயிரம். இதழ்களையுடைய கமலாசனஞ்சிய பிரமன், கப்புவிட்டு நிறைந்த சடைமூடியையுடைய சிவயோகி யுரைத்ததைக்குறித்துத் தன் மனதிலாலோசித்தனன். எ - று. (உசச)

உள்ளத்துளி யற்றிய யாவுமு ணாந்து கண்டா
னென்னப்படு பாதகர் தநிலை யாது நேரான்
முள்ளற்குநு மாதவ நின்னுழை சாற்றி லன்றோ
ரள்ளற்குழிப் பட்டது யானறிந் தல்ல வென்றான்.

(இ - ள்.) மனதினாலேயே தான் விதித்தவற்றையெல்லாம் நினைத்துப் பார்த்தான், யாவரும் பழிக்கத்தக்க பாதகர்கள் தன்மையாதும் உணராதவனாய், விலக்கற்கரிய பெருந்தவமுடையவரே! அப்பாவிகள் நரகக்குழியில் வீழ்ந்ததைக் குறித்துத் தேவரீரிடத்திற் கூறுவதற்கு அடியேன அறிந்துள்ள தன்றென்று கூறினான். எ - று. (உச௫)

என்போலியர் யாவாப டைத்தவா யாது கால
முன்போனது ணாந்திலன கற்பமு டிந்த தொன்றோ
நின்போலியாக் கல்லது தொன்மைநி கழதத லாமே
மின்போற்சடை யாயென வேதனவி ளமபி விட்டான்.

(இ - ள்.) என்போன்ற பிரமாகளில் யாா எக்காலத்திற்படைத்ததோ? இப்போது முடிந்தது ஒரு கற்பமோ? முன் கடந்த கற்பங்களின் செய்தி அடியேன் அறிந்திலேன். அக்கற்பாதங்களின் செய்திகளெல்லாவற்றையும் மின்னலபோலுஞ் சடைமூடியுடையாரே! தேவரீரை யொத்தவார்களல்லது பிறராற்கூறமுடியுமா? என்று பிரமன் சொல்லினன். எ - று. (உச௬)

அக்காலையெ முந்தன னாயிரம் வாய்வி ரிகுமும்
பைக்கார்விட பாம்பனை மாதவன் பாறக டற்கே
புக்கானவ னாகசெதிர் கண்டெதிர போக லுற்றான்
மிககானெதிர வெய்தினி னெய்தினன வேத யோகி.

(இ - ள்.) அப்போது அச்சிவயோகி அங்குநின்றும் எழுந்தருளி ஆயிரம் வாய்கள் பொருந்திய பணமூடியைத்தாங்கிக் கரிய விடந்தங்கிய சேஷ சயனத்திற்குயிலும் திருமால் வீற்றிருக்கும் கூடாரத்தியை யடைந்தனா. அங்கே அச்சிவயோகியைக்கண்ட மாததிரமே திருமால் எதிர்கொண்டனா. வேதங்களை யுணர்ந்த சிவயோகியா அவருக்கு நேரே விரைவிலடைந்தனா. எ - று. ()

யோகற்குவுப புறநன யாவுமு வந்தது செய்தான்
வேகத்தனி யோகியு முளளமவி யப்ப நின்ற
னோகைப்பட வென்னுழை வந்தது ரைத்தி யெனறு
னாகத்தனை யோன்சிவ யோகிக் விற்று வாலு.

(இ - ள்.) சேஷசாயியாகிய திருமால் சிவயோகி மகிழ்ததக்க உபசாரங்களை யெல்லாம் சந்தோஷித்துச்செய்தனா. அதிதீவிரபக்குவமுடைய சிவயோகி யாரும் மனமகிழ்ந்திருந்தனர். அப்போது திருமால் தேவரீர்களிற்கும்படி இவ்வுருந்தருளிய காரணத்தைக்கூறியருளவேண்டுமென்றனர். சிவயோகியா கூறுகின்றார். எ - று. (உச௮)

தென்றிக்கினி ரும்பட ரெயதிய தீமை யாளர்
பொன்றப்படு தீமைவி னாவலும பூரது மாயோ
ஔன்றுற்றுணர்ந் தோராதன னுள்ளமற ரென்று மெய்தான்
சென்றிற்றது சிந்தனை யுந்தெரு மந்து நின்றான்.

(இ - ன்.) இயமபுரியிலே கொடுநதுன்பெய்திய பாவின்கள் இப்படி அழிதற் குக்காரணமாகச்செய்த பாதகம் யாதென்று கேட்கவும், அழகிய துளசிமாலே தரித்த திருமால், மனதை ஒருவழிப்படுத்தி ஆலோசித்ததுப்பார்த்தனர். மனதி லொன்றுந்தோன்றாமல் எண்ணங்களெல்லாம் அழிந்தது மயங்கியிருந்தனா.

என்னாலறி யப்படு பாதக ரல்ல ரின்னோர்
முன்னாங்கழிந் தாராகளென் போலியா முற்றி யிறறோ
ரன்னோறி வார்கொல ந்ததில மைய செய்ய
பொன்னாசடை மாதவ வென்றுபு கன்று விட்டான்.

(இ-ன்.) இவர்கள் என்னால் உணரப்பட்ட பாதகங்களல்லா. அடியேனைப் போன்று பூர்வத்தில் இப்பதவியையாண்டு நாள்கழித்திறந்தவர்கள் அறிவார் களோ அறியார்களோ? அதை யானறியேன. அழகிய செம்பொனபோலும் நிறந் தங்கிய சடைமுடி தரித்தவரே! எனது திருமால் கூறினா. எ - று. (௨௫௦)

பாலாழிய ராவணை துஞ்சிய பசசை மாயோற்
கேலாதன வுறுணாந் தேகியெ வாககு மெட்டா
நாலாரண வெலலை கடநதுறை நமப னம்பொற
சேலாவிழி பங்க னிருதுழிச செனது புககால்.

(இ - ன்.) திருப்பாற்கடலில் அராவணையில் யோகசித்திரைசெய்யும் கரிய திருமாலுக்கு, அறிதற்கரியதாயிருப்பதை ஆலோசித்ததுணர்ந்து அங்கிருந்து நீங்கி, யாவராலும் அளவிடற்குமுடியாத சதூாவேதங்களின் முடியவையுங்கடந் துள்ள பெருமானாகிய, பேரழகுடைய சேலபோலும் விழியுடைய பாரப்பதி பாகர் எழுந்தருளிய கைலாயகிரிகுப்போய்ச் சோந்தனர். எ - று. (௨௫௧)

இமையக்கிரி யெய்தரு மாதவத் தெய்தி நின்ற
வுமைபக்கமு மக்கணி தோளுமு ருத்த நஞ்சு
மமையத்தரு கண்டமு நெற்றிய லாந்த கண்ணுங்
குமையப்படு வேணிய வங்கும திகக்கொ முந்தும்.

(இ - ன்.) இமயமலையானது பெறுதற்கரிய பெருந்தவத்தாலடைந்து தோன்றிய பாவதிபாகமும் எலும்புமால்களணிந்த திருத்தோள்களும், அச்சம விளைத்த ஆலகாலம்பொருந்திய கண்டமும், நெற்றியில் விளங்கும் நேத்திரமும் துவளப்படுஞ்சடையில் விளங்கும் பிறைச்சந்திரனும், எ - று. (௨௫௨),

கண்டானெதிர் கண்டு களிந்துக னிந்த சிந்தை
விண்டானரு ளெந்தைப ரிந்தருள வெள்ள வாரி
யுண்டானுடைந் தாடினன் பாடின னுள்ள நெக்கான்
பண்டாரண வெலலைக டந்தப் தமப ணிரந்தான்.

(இ - ன்.) கண்களின் நேரே தரிசித்துக்கனிவெய்தி மனக்கவலை நீக்கினர், கிருபாசமுத்திரமாகிய எமது பெருமானுடைய திருவருள் வெள்ளப்பெருகை யுட்கொண்டனர். உடனே ஆனந்தக்கூத்தாடிப்பாடி மனமுருகினா. பழமை யாகிய வேதங்களின் அளவிற்கு மேம்பட்ட திருவடிகளை வணங்கினர். எ - று.

சிவத்தரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். நுகள்

எங்குறறனை யெய்திய தென்னைகொ லெனறொ ரேழை
பங்குறறவ னேதலும பாவாகி டந்த தென்பா
லங்குற்றன்ன மாரிரை யப்பரப பாய வெல்லாளு
செங்கட்டிற லந்தகன் காட்டினன் சென்று கண்டேன்.

(இ - ள்.) எங்குவந்தனை? வந்த காரணமயாது? என, ஒப்பற்ற பார்வதி
பாகராகிய சிவபெருமான் வினாவும், பாவிக்களிருக்கின்ற இயம்புரத்திற்குப்
போயினேன். பெரிய நரகங்களின் பேதங்களுையெல்லாம், சிவந்த விழிகளை
யுடைய வல்லமையிருந்த இயமன் காட்டினன். அவற்றையெல்லாஞ்சென்று
கண்டேன். எ - று. (உருச)

அததென்புலத தாழ்நிரை யத்தில ழூந்து வோரின்
முததன்சிவ பாதக முற்றமு டித்து நினறா
தத்துண்டுப றுதுயா கண்டுந ரிக்கி லாமை
யிததன்மையா யாரெனக் கூறாமற நீதி சைத்தான்.

(இ - ள்.) அந்த எம்புரத்திலுள்ள ஆழந்த நரகங்களில் அழிந்துபட்டவாக
எல்லாரிலும், சிவபெருமானுக்கேலாத சிவத்துரோகங்கள் முழுதுஞ் செய
துள்ளவாகத் தலைகீழாகவீழ்ந்து அநுபவிக்கும் வேதனைகளைக்கண்டு மனந்தாளா
மல இவர்கள் யாரெனக்கேட்க, இயமன் இப்படிச்சொல்லினன். எ - று. ()

யானோவறி கின்றிலன யானிவ ணெய்து முன்ன
ரானுநிரை யகதி லுநுதுகின றாக னெனறூன
நேனாகம லதவற கேட்புழிச செய்கை முற்றிப்
போனமுக்கற சூடுதெரி யாதவா புனமை யெனறூன்.

(இ - ள்.) யானோ அறியேன யான் இப்பதவிக் குவருவதெனமுன்னரே சகிக்க
வியலாத நரகத்தில் அழுந்திக்கிடக்கின்றார்களென்றான். தேனபொருந்திய
தாமரைமலாபட்டதையுடைய பிரமதேவனைக்கேட்டபோது முன்னிருந்த
பிரமனுக்கும் அப்பாவி களின பாவம இன்னதெனத்தெரியாதென சொன்னான்

பையாயிரந தாங்கிய பாம்பனைப் பள்ளி யானு
மையாதன துள்ள மளந்தறி யாமை சொற்றான
மையாக்காத தெந்தையன் னோபுரி வனக் னெனறும்
பெயயாவொருங் கேயுணாத தென்றடி பேணி நின்றான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! ஆயிரம் பணமுடிகளையுடைய ஆதிசேஷனாகிய சயனத்
தில் துயில்புரியும் திருமாலும் தன் மனதில் ஆலோசித்தறிந்து தெரியாதென்று
சொல்லினா. விவந்தவாகிய கண்டதையுடைய எந்தையே! அப்பாவிக்களெய்த
பாவங்கள் ஒன்றையும் விடாமல் முற்றும் உணர்த்தவேண்டுமென்று பாதகனைப்
பணிந்து நின்றான். எ - று. (உருச)

வெள்ளேறுயாத தோன்சிவ யோகிவி ளம்பு மாற்ற
முள்ளாவுணார தோந்தனி நந்தியு ரைத்தி யெனன
வெள்ளாமறை யோகிவி னுயதி யாது முள்ளங்
கொள்ளாவுண ராவெடுத் தோதவ ரங்கொடுத்தான்.

(இ - ள்.) வெள்ளிய இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமான், அச் சிவயோகி சொல்லிய வாதத்தைக்ளைத் திருவுளங்கொண்டு, ஒப்பற்ற நந்தி! அதனை நீ சொல்லக்கடவாயென்று, இகழப்பட்டாத வேதங்களையுணர்ந்த அச் சிவயோகி கேட்டவற்றையெல்லாம் அவர் திருவுளத்திற்கொண்டறிந்து விரிவாகச் சொல்லும்படி வரம்பாலித்தனர். ஏ - று, (உ௮௮)

அதுகாலையி னந்தி யருந்தவ யோகி யோடும்
விதுவார்சடை பெருகைபி ரான்விடை பெற்ற கன்றான்
புதுமாமணிக் கோபுர மாளிகை கொண்டு புக்கான்
பதுமாசன மண்டபத் தன்பு பகாநதி ருந்தான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, திருநந்திதேவர், அருந்தவஞ்செய்த சிவயோகி யாரோடு, சந்திரசேகரராகிய எமது சிவபெருமானபால் விடைகொண்டு அங்கு நின்றும் விலகி, புதுமையாயுள்ள சிறந்த இரத்தினங்கள் பொருந்திய முதற் கோபுரவாயிலிலுள்ள திருமாளிகையில் அழைத்துக்கொண்டுபோய், அங்குள்ள மண்டபத்திலே அச்சிவயோகிக்கு அன்புள்ள வாதத்தைக்ளைச் சொல்லிப் பதுமாசனமிட்டு வீற்றிருந்தனா. ஏ - று. (உ௮௯)

அவ்வெல்லையரும்பவிழ குல்லையலங்க லோனுஞ்
செவவேரி நறுவிரி தாமரைச செலவ னோடு
மெவவேலையு மெண்ணுறு மனபின னாகி நன்னீர்
தவவாவிரைச செனனி பதந்தொழ வந்து சாரந்தான்.

(இ - ள்.) அச்சமயத்தில் அருமபுகள் விரியுந் துளசிமாலையிற்றித்த திருமா லும் மணந்தங்கிய செந்தேன் நிரம்பிய தாமரை மலாப்பீடதையுடைய பிரமனோடு, சதாகாலமும் தியானிக்கின்ற அன்புடையவனாய், கங்காசலம் நீங்காமல் ஒலித்திக்கொண்டிருக்கும் திருமுடியையுடைய சிவபெருமான பாதுகளை வணங்கும்படி வந்து சேர்ந்தனா. ஏ - று. (உ௯௦)

வெள்ளைக்கயி லைக்கிரி வாயிலின் மேவி நின்றா
வள்ளற்றிற் னந்தியைக காண்கிலா வாயி லுறறா
தள்ளற்கரு மாதவ யோகியுந் தானு மாக
வுள்ளத்தி னுவப்பொடும் வேறிடத் துய்த்தி ருந்தா.

(இ - ள்.) வெண்ணிறத்தங்கிய திருக்கையால்கிரியின முதற்கோபுரவாயில் வந்து நின்றார்கள. வள்ளற்றனமையுடைய திருநந்திதேவரை அங்கே காணாதவர்களாய் அக்கோபுரவாயிலினுள்ளே போனார்கள். அங்கு வேறேரிடத்தில் நீக்குதற்கரிய பெருந்தவஞ்செய்துள்ள சிவயோகியாரும் தாமுமாகத் திருவுள்ளக்களிப்புடன் வீற்றிருக்கின்றா. ஏ - று. (உ௯௧)

என்றன்னவ ரோதிய சொற்கொ டெழுந்த போகிக்
குன்றன்ன நிரைத்தெழு மாளிகைக கோயில் புக்கா
ரன்றன்னவ ரெய்தியி ருந்துழி யன்பி னுறறார்
வன்றிண்புய நந்தியை யனபின் வழித்தி னாரால்.

(இ - ள்.) என்று, அங்குள்ள சிவகணங்கள் கூறிய வாதத்தையக்கேட்டுக் கொண்டு அங்கு நின்றிருக்கின்ற, மலைகள்போலும் வரிசையாய்மைத்துள்ள மாளிகைகளையுடைய திருக்கோயிலினுள்ளே பிரவேசித்து, சிவயோகியாரும்

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சுருக்கம். (இசுசு)

திருநந்திதேவரும் வீற்றிருந்த இடத்திற்கு அன்புடனடைந்து, மிருகஸ்வபழ்ந்த
தோள்களையுடைய திருநந்திதேவரை உணமைப்பகதியோடு தோத்திரஞ் செய்
தார்கள். எ - று. (உசஉ)

செந்தாமரை மேலுறை மங்கை சிறந்த மாபந்த
கந்தாமரை மேலுறை நானமுகற கனபு கூராப
பிந்தாவருண் மாதவ யோகியிற் பேணல் செய்யா
நந்தாவரு ணந்தி யிருபட்டி நலகி னுனால.

(இ - ள்.) சிவந்த தாமரைமலரின்மேல் வகைசூர திருமகளை மார்பிலுடைய
சிறந்த திருமாலுக்கும், அழகிய தாமரைமலர்ப்பீடத்தை யுடைய பிரமதேவனுக்
கும் அன்புமிருந்து, அதனபின் அருமபெருந்தவஞ்செய்த சிவயோகியாரை
விரும்பி, திருவருள்குன்றது திருநந்திதேவா அவாகட்கு ஆசனங்களளித்தனா.

அறுசீர்க்கழ்நோடி லடியாசிய விரும்பும்.

புலக்கவேண் டெறுமக் காதை யிதுவென்ப புகழி னும்பால்
விலககற விருப்பி மறறும விரிகுதும் வினாதி யென்னு
நலததகை நந்தி கேட்பச சதாநந்த னவைதீர யோகி
யுலப்பறு தவததி னினனோ னிகழ்ந்தவை யுரைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) நாம் தெரிவிக்கவேண்டிய சிறந்த சரித்திரம் இதுவென்று
சொன்னால், உமமிடத்தில தவருது விருப்பத்தோடு அச்சரிதையை விளக்கு
வோம். ஆதலால் கேட்பீராகவெனக்கூறுகின்ற நன்மை மிக்க நந்தியெம்பெரு
மான கேட்கும்படி குற்றமற்ற அளவிறந்த தபோமாககத்தி லொழுகியவரா
கிய சதானந்தரென்னும் சிவயோகியார நடந்தவற்றைக் கூறலாயினா. எ - று.

பைக்ககிம் பார்த நேரது முலகெலாம் படாநது மறறைத
தெக்கண நிரையங காண்பான சென்றனை சிசுத திண்டோண்
மிசுதயாதருமச ரெங்கோல வேந்தனுற நெதிரந்தா னன்னோன்
றொகுது நிரைய மெல்லாமுடனகொடு தொகுத்துச சொன்னான்.

(இ - ள்.) கொடிய ஆதிசேடன் பணமுடியிற் சுமக்கின்ற உலகங்களெல்ல
லாவற்றிலுஞ்சென்று, அதனபின்னா, இயம்புத்திலுள்ள நரகங்களெல்லா
வற்றையும் பாரகும்படி சென்றனன். மலைச்சிறங்களைப்போன்ற வலிய தோள்
களையும் மேலாகிய தருமநெறியிற் செலுத்துஞ் செங்கோலையுமுடைய இயமன்
எதிர்கொண்டவந்தனன். அவன் என்னைத்தன்னோடழைத்துச்சென்று, கூட்ட
மாயுள்ள நரகங்களையெல்லாந் தொகுப்பாக்குகிறான். எ - று. (உசஇ)

அன்னவ னோடும் பாவர் படுவன வமைய நோக்கித்
தென்னிலை நிரைய முறறுங் கண்டனன் நீமை யாளா
புன்னிலை நிரையத தாழ்ந்து படுவன புகழி னமமா
வென்னுளந துணுகக மெய்தும் யாதென வுரைக்கற பால.

(இ - ள்.) அந்த இயமனோடும் பாவிகள் படும வேதனைகள் முழுவதும்
பார்த்து இயம்புரியிலுள்ள எல்லா நரகங்களையுங்கண்டேன். அப்பாவிகள்
பலவேறான நரகங்களில் விழுகது அருபவிப்பனவாகிய வேதனைகளைச்சொன்
னால, அமமா! என் மனம் நடுங்குகின்றது. அவை என்னவென்று சொல்லத்
தக்கன? எ - று. (உசஈ)

ஆய்வா தமயின் மற்றோ ருந்நர கடைந்த பாவத்
தீயரைச செம்பி னுற்றுங் கடாரத்தி னெய்யிற் சேர்த்திக்
காயெரி நெய்யிற் காசகிக் கொதியெழு மிதப்பக் கண்ணுற்
றேயவா மறவி யேனும் வெருக்கொளு மிடரி னுற்றா.

(இ - ன்) அப்பாதகர்களிலே, வேறொரு பெரிய நரகத்திலே வீழ்ந்த பாவிகளை, செப்பினாற்செய்த கடாரத்திலுள்ள நெய்யிலிட்டு, எரிந்துகொண்டிருக்கும் அக்கினியில் நெய்யைக் கொடுக்கும்படி காய்ச்சி, அதில் அவர்கள் மிதந்துகொண்டிருக்கக் கண்ணாற்றுகண்டேன். இயமனே யானாலும் அச்சமுறத் தக்க துன்புற்றிருக்கின்றார்கள். எ - று. (௨௬௭)

காய்ச்சிய சலாகை கண்ணி னுய்யிற் காதிற காரதப்
பாய்ச்சினா மயிரககா றேறும் பன்னுனை யூசி மாட்டி.
மீச்செலா துறுப்புத் தோறும் வெவவிருப பாபபு மிடடா
ராசசிய வனவிற குப்புற ருங்கவா கிடப்ப தானா.

(இ-ன்.) காய்ச்சிய இருப்புச்சலாகையைக் கண்களிலும் நாசித்தொளைகளிலும் செவிகளிலும் வேருமபடி செருதுகின்றார்கள். மயிரக்கால்களிலெல்லாம் கூரிய பல ஊசிகளைக்குத்தி, அவை மேலவராதபடி அவயவங்கடோறும் கடினமாகிய இருபபாப்புமடித்ததாகள நெய் கொடுக்கின்ற நெருப்பில் அவர்கள் கவிழ்ந்து கிடப்பதானார்கள். எ - று. (௨௬௮)

ஈங்கிவா யாரகொ லென்ன வெமமனோக கறிய வொண்ணத்
தீங்குள ரவாக ளெனறு னிவனுறை திசைமு கத்தோன
வீங்குநீ ருலகக் காவ லிவனெடும வினவ வினனோ
யாங்கன மறிவ தெமமா லறிவதற் கெளிய வனமுற.

(இ - ள்.) இப்பாவிகள் யாவெனக்கேட்க, எமமைப் போன்றவாளுக்கு அறிதற்கேலாத பாவிகளாவார்களென்றுன இங்கேவந்திருக்கிற பிரமதேவனையும் கடல சூழ்ந்த நிலவுலகத்தைக் காக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தியாகிய இவரையும் கேட்டகாலத்தில், இவர்களிருவரும் இவ்விடயம் எப்படியறிவது இது எங்களால் அறிதற்கெளிதானதன்று. எ - று (௨௬௯)

என்றெடுத தியமபி விட்டா னீங்கிவா தீமை யோர்வான்
பொன்றழை யிதழி பூத்த புரிசடைப் புனிதற் போற்றி
நின்றன னிகழத்தி யெனனா நிகழத்தின் னினனை யெனறு
ன்னறவ னுரைப்பக் கேட்ட நந்திமுற றறைவ தானா.

(இ - ள்.) எனறெடுத்துச் சொல்லிவிட்டனா. இப்பாவிகள் செய்த பாவங்களையுணரது கொள்ளுமபடி, பொன்போலும் இதழ்களமைந்த சிவபெருமானைத்துஞ்செய்து நின்றேன. தேவரீரை நோக்கி நீ சொல்கவெனக்கட்டளை தந்தாரெனக்கூறினா. அப்பொழுது சிவயோகியாரா சொல்லக்கேட்ட திருநந்தி தேவர் முழுதூற திருவாயமலாந்தருளவாயினா. எ - று. (௨௭௦)

மெலியவ ரெளிமை நோக்கி வேததூன் மரபி னின்று
வலிதிகழு தறுகட பாவ மறததுறை யகற்றி வாழுவோன்
கவிடுகழு கடலந் தாணக் கணிகழல் விசுவ சேன
னெலிபுன லுடுதத விஞ்சி விதாபநாட் டொருசெங் கோலான்.

சிவத்ருரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சுருக்கம். ௫௨௧

(இ - ள்.) ஒலிச்சுன்ற நீாமயமான அகழிசூழ்ந்த மதிலையுடைய விதாப்ப நாட்டையரசாண்ட ஒப்பற்ற செவகோலையுடையவனாகிய சத்திகின்ற கடலபோன்ற சேனையையும் வீரகண்டாமணியையுமுடைய விசுவசேனனென்னும் மன்னவன், ஏழைகளின் வறுமையைக்கண்டு உபகாரஞ்செய்து வேதசாஸ்திரங்களின் ஒழுகத்திலிருந்து, வலிமை மிக்க அஞ்சாமையாற் செய்வதாகிய பாவத்திற்குரிய கொடுமைத்தன்மை நீங்கி வாழ்கின்றவன். எ - று. (உ௭௧)

ஆங்கவ என்கன்று வேட்டத தெழுந்தன னருவிக் குன்றப்
பாங்கடை வனம்புக கேகிப பலவிலங் கொறுகது மீண்டா
னோங்கருளு சுரத்தது முன்னி வேடைகொண் டெயங்க லுற்றான்
றேங்குநீரச சடிலத தோனசித் தேசசுரஞ் சென்று வீழ்நதான்.

(இ - ள்.) அம்மன்னவன் தன் நகரைவிட்டுப் புறப்பட்டு வேட்டைக்குச் சென்று அருவியாரொழுகும் மலைச்சாரலிலுள்ள காட்டிற்புகுந்து திரிந்து பல மிருகங்களைக் கொன்று திருமபிணன். திருமபும்போது மிக்ககொடுமைதங்கிய பாலைவன் மெய்தி, தாகமுறமுச் சோரந்திருந்து தேக்கெடுக்குங் கங்கைசூழ் னிவபெருமான வீற்றிருந்தருளும் சித்திச்சுவாமென்னும் திருக்கோயிலின்போய்
யுடையது. எ - று. (உ௭௨)

வீழ்ந்து லேநதா வேந்தன் மெல்லடி வருடி நீவத்
தாழ்ந்து கருத்த னாகிக் கிடத்தலுந் தானைச் செலவர்
போழ்ந்து மனதக் ராகி வருந்தினா புலம்பு கொண்டார்
சூழ்ந்தன ருடம்பு நீவித் திமிரநதுறத் தொடங்கு கின்றார்.

(இ - ள்.) அப்படிவீழ்ந்த இராசராசனாகிய அவனது மெல்லிய பாதத் தைப் பிடித்துத் தடவிக்கொண்டிருக்க, உணர்வற்றிருந்தவனாகியிருந்தலும் சேனாபகாகள் கண்டு வருந்திய மனமுடையவராய் வருந்தித் துக்கப்பட்டார்கள். பின்னா அம்மன்னவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு உடலிற்பரிசு வுணர்ச்சி யுண்டாகும்படி தடவித் தேயக்கத்தொடங்கினார்கள். எ - று. (உ௭௩)

முருகினெண் கனியு மறறை யெண்ணையு நாட முனனி [ருர்
யொருவருங் கொணார்தா ரல்லா செயவதொன றுணரார நின்
செருகிய சடில வேணி சினகரத் தக்கவை சென்ற
ரொருதனித் தக்ளி யெண்ணெ யக்கனி யுடன்கொண் டெறார்.

(இ - ள்.) சிறந்த எலுமிச்சம் பழமும் நல்லெண்ணெயுந் தேட நினைத்து ஒருவருங் கொண்டுவரவில்லை. யாவரும் செய்வகையொன்று மறியாதிருந்தார்கள். பிறகு முடிந்த செருகியுள்ள சடைமுடி பொருந்திய சிவபெருமான திருக்கோயிலுட் சென்று, ஒப்பற்ற ஓரகலிலிருந்த எண்ணெயை எலுமிச்சம் பழத்துடன் கொண்டுவந்தார்கள். எ - று. (உ௭௪)

உடைத்தனா முருகினெண்கா யரசன் துடலந் தீற்றித்
துடைத்தன ரெண்ணெய் தொடடுத திமிரநத ரதனைக் கோட்டு
விடைக்கொடி யுயரத்தோன கோயில பரிசுருநா வேந்தற் சீது
கடைப்படவுரைத்தா ரொன்றுங் கேட்டிலன் கழற்கால வேந்தன்.

(இ - ள்.) சிறந்த எலுமிச்சம் பழதையுடைத்து உடலிற் தேய்த்துத் துடைத்துவிட்டு எண்ணெயைத் தொட்டுத் தேய்த்தார்கள். அப்படிச்செய்ததை இடபக் கொடியையுடைய சிவபிரான் திருக்கோயிற் காவலர்கள் கேட்டு, அந் நகர மன்னனுக்கு இச்செய்தியை விளங்கச்சொன்னார்கள். வீரக்கழல்தரித்த அம்மன்னவன் அவ்வார்த்தைகளொன்றையுங் கவனிக்கவில்லை. எ - று. (உ௭௫)

ஆயது கழிந்த பின்னர் நாள்பல வகறிய யன்னோன்
பாய்திரை யுலகக கொன்மை பரித்துயி ரிறந்த ஞான்று
காய்சின மறலி னூதர் கடுகினர் கழுததிட டீர்த்த
பாசவெங் கயிற்றூற் பறறிச சென்றனர் பதகன் றன்னை.

(இ - ள்.) அது நடந்தபின்னர், அம்மன்னவன் அலைகள் பாயுங் கடல்
சூழ்ந்த உலகத்தை யரசானும் செங்கோலேததாங்கிப் பலநாள்கழித்து உயிரி
நீங்கியபோது, கடுகுகொபமுடைய இயமதூதர்கள் அதிவினாவில்வந்து கழுத
திற்போட்டிழுத்த கொடிய பாசக்கயிற்றால் அப்பாவியைப் பற்றிக்கொண்டு
சென்றார்கள். எ - று. (உஎ௬)

கோடியோர் நாலே மூய சும்பியுட் கீடத்திப் பின்னர்
வீடிலாத தவததோ யிரத வெந்துய ருழகக விட்டா
நாடியக் காலத திட்ட னூதரு நமனும போனார்
நீடிய சுற்பங் கோடி கழிந்தன கால நீதது.

(இ - ள்.) இருபதெட்டுக் கோடி நரகங்களிலும் அமிழ்த்தித் துன்பு
செய்தபின்னர், இக்கொடிய வேதனை நுகர்விடுதலார்க்கு. காலங்களை சென்று
இப்போதைக்கு விசேடித்த காலவளவையுடையதாகிய கோடி கற்பங்களாய்
விட்டன. அழியாத தவமுடையோரே! இவ்வ பாவத்தைக் கணக்கிட்டு அக்
காலத்தில் நரகத்திற்சோதத் தூதுவாகளும் இயமனும் மாறிவிட்டார்கள். எ - று.

பல்லுயி ருலகத் தோடு படைத்துறு பதுமத் தோனு
மெல்லொளி பரப்பு நேமி யீரநதுழா யலங்க லோனுளு
செல்லுறு காலத் தோடுஞ் சென்றன ரளவை யறறா
சொல்லுவ தெங்ங னூழி தொலைந்தன சொல்லற பாற்றே.

(இ - ள்.) பல சீவராசிகளையும் அவைவசிகளும் உலகங்களோடு படைக்
கின்ற பிரமனும், சூரியனபோலக் காந்திலீசுஞ் சக்கராயுதமேந்திய சூரியநத
துளசிமாலே தரித்த விஷ்ணுவும் அவரவாக்குரிய காலநியதியின்படி கணக்கில்
லாதவர்கள் இறந்தார்கள். அவர்கள் தொகையைக் கூறுவதெப்படி? கற்பங்கள்
பல கழிந்தவற்றைச் சொல்லமுடியுமோ? எ - று. (உஎ௭)

ஈங்கிவன் பகலி னீரே ழிந்திர நிறப்பா செய்ய
தேங்கமழ் கமலச செலவா சென்றன ரிலகக் மற்றே
ராங்கவ ரிறந்த தெனன லாபபரி தைய வென்றான
பூங்கழ லலங்க னந்தி முடித்திலன புகலவ தானு.

(இ - ள்.) இவன் இந்த நரகிலவிழுந்த காலமுதல் அறுபத்து மூன்று இந்
திரர் மாணடாகள், செந்தேன் மணங்கமழும் தாமரைமலர்ப் பீடத்தை யுடைய
பிரமங்கள் எண்ணிறந்தவர்கள் இறந்தார்கள். இப்படி இறந்தவர்கள் தொகை
யை என்னால் அளவுபடுத்திச் சொல்லமுடியாதென்று அழகிய வீரகண்டாமணி
யையும் மாலையுமணிந் திருநந்திதேவா, சரித்திரத்தை முடிக்காமல் மேலுஞ்
சொல்லுவாராயினா, எ - று. (உஎ௮)

வேந்தனோடுழுவாத் துன்ப முழப்புற வெய்ய வெந்திக்
காந்துற நெய்யிற ரோயவா ரனனவா கேளீர் கண்ணுற
ரூயநதவா புன்மைத் தொன்மை யறிகுவ தறறக் லானு
னோய்ந்தவர்க் குரைக்க லாமே யென்றன னுணர்வு மிக்கான்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். (ருஉங்)

(இ - ன்) அடையமுடியாத துயரத்தில் அவ்வரசனோடு வருந்தும்படி கொடிய பெருநதிப்புற்ற நெய்க்கொப்பரையில் மிதப்பவர்களாகிய அவர்களைப் பற்றிக் கேட்போகனாக, அப்பாவிசன் வேதனையைப் பார்த்து ஆலோசித்து அவர்கள் வேதனையின் பழமைபை யறிந்துரைப்பது சிவபெருமானுக்குத்தான் இயலுமன்றி, மற்றவர்களுக்குக் காலவளவைக் கணக்கிட்டுச் சொல்லலா குமோ? என்று அறிவிறசிற்றத திருநந்திதேவா திருவாய்மலர்நதருளினர். எ - று.

அறிந்தன னனைத்துங் கேட்டா னருந்தவ யோகி யங்கம் .
பொறிந்தெழு மயிரக்கால பொங்கப் பொருமினன் புகல்வ தானான்
பிறிந்தவாக் கருகா யுற்ற பெருந்துயா நாகி னுற்றா
மறிந்தவா படுவ சொல்லின் மனநதுளக் குறுவ தென்றான்.

(இ - ன்) அருந்தவஞ்செய்த சிவயோகியார் இவற்றையெல்லாவ கேட்டறிந்து, உடல்முழுதும் படிந்த மயிரகாலதோமும் வியாவரும்பத துக்கித்துக் கூறுகின்றார். வேறுபட்டு அப்பாவிசன் கருகேயுள்ள விசேட துன்பமுடைய நரகத்தில் வீழ்ந்திருப்பவர்கள், அந்நரகத்தில் மாறிமாறிப் படுகின்றனவற்றைக் கூறப்புகின் மனநடுக்குமென்று கூறினார். எ - று.

(உஅக)

உருக்கிய செம்பொ னேந்தி யொன்பது தொனையும் வாக்கிக்
கருக்கிய பொதிந்த வாககைப் புனறசை கருவி நாட்டி
யிருந்துவ ரரிவ ரீரவ ரினனவீ திழைப்ப ரின்னோ
பெருக்கிய பாவ மீதென னுணர்த்துதி பெரியோ யென்றான்.

(இ - ன்) செம்பை யுருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு நவதுவாரங்களிலும் ஒழுகி, உடலிலுள்ள சிறு தசையிலும் ஆயுதங்களைச் செருகிக் குத்துவார்கள். அத்தசைகளை யறுத்தீரப்பாக்கள். இவ்வகைத் துன்பங்களைத் தூதர்கள் செய்வார்கள். இப்பாவிசனசெய்த பாவ மிதுவென்று பெருந்தகைமை யுடைய நந்திதேவனோ! அடியேனுக் கறிவிக்கவேண்டுமென்று சிவயோகி கேட்டனா,

எனச்சிவ யோகி கெட்டு வினவலு மிருந்த நந்தி
மனக்கினி துணர்த்து நோக்கி யவாநிலை வகுப்ப தானான்
கனப்புய லணவு மிஞ்சிக் கலிங்கநாட டரசா கோமா
னனைத்தொடை நெடுவேற் சந்தராங் கதனெனு நாம வேலான்.

(இ - ன்) என்று சிவயோகி வினவியதை அங்கெழுந்தருளிய திருநந்தி தேவா திருச்செவியுற்று, தமது திருவுள்ளத்தில நனகு கருதிப்பார்த்து, அவர்களுடைய தன்மையைச் சொல்லுகின்றனா. மேனமைதங்கிய மேகங்கள் தவழும் மதிலு குழ்ந்த கலிங்கநாட்டை அரசுபுரிந்தவனும் குளிராத பூமாலேதரித்த வேற்படை தாங்கியவனுமாகிய சந்திராங்கதனென்னும் பெயாபெற்ற மன்னவன் ஒருவனுண்டு. எ - று.

(உஅக)

உவன்பெறு மதலை வீரக் கிராதனென் றெருடே நுறநோ
னிவந்தவெண் கவிதை யந்த மைந்தறகு நிறுவிப் போனா
னவந்தொலைத் தயனை நோக்கி யருந்தவ மாறற் றின்று
தவந்தரு புனித வேந்த னுன்முக னுலகஞ் சாரநதான்.

(இ ன்.) அம்மன்னவன் பெற்ற புதல்வன் வீரக்கிராதனென்னும் ஒப்பற்ற பெயாபெற்றவன். அவன் தந்தை தன் பரவிய வெண்கொற்றக் குடை

யை அப்புதல்வனுக் களித்துச்சென்று தீவினைகளை விலக்கிப் பிரமதேவனை நோக்கி அருந்தவம் புரிந்துகொண்டிருந்து புனிதனாகிய சந்திராவகதன் அத் தவத்தாலெய்திய சத்தியலோகத்தை யெய்தினன். ௭ - ௮. (௨௮௪)

அன்னவன் புதல்வன் வீரக் கிராதனென நவனி காத்தது
மன்னுயிர புரந்து நீதி வரம்பினின் நரசு செய்தான்
நன்னுழை விரும்பி யாக வேசசுர னெனுமோர் தன்மைத் [வான்.
தொன்னிலை மறையோ னேற்பா னினைநதுளந் துணிந்து செல

(இ - ள்.) அவன் புதல்வனாகிய வீரக்கிராதன் சிங்காதனத்திலிருந்து உலகினைக் காததுச் சீவகோடிகளை, ரஷித்து மறுமுறையில் நின்று அரசு நடத்தினான். அவன்பால், யாகவேச்சுரனென்னும் பெரிய ஒப்பற்ற நிலைமைதங்கிய புராதனமான அந்தணாகுலத்திற் பிறந்தவன் யாசிகு நிமித்தங் கருதி மனந் துணிந்து செல்கின்றான். ௭ - ௮. (௨௮௫)

செல்லுமா நகரத் தோர்பாற் பழமறை தெரிந்து போற்றிச்
சொல்லிய பரம சோமேசு சுராதிருக் கோயில் போற்றிப்
புல்லவே றுயாட்தோற் போற்றிச் சைவதே சிகனைப் போற்றி
மலலிகை மாலே வேந்தற கருளென மறையோன கேட்ப.

(இ - ள்.) செல்கின்ற அபபெரிய நகரின ஒருபக்கத்தில், பழமைபான வேதங்களுணரது துதித்துச்சொல்லிய பரமசோமேச்சுவரனெனும் சிவபெருமான் திருக்கோயிலை வணங்கி, இடபக்கொழிதங்கிய சிவபெருமானைப்பணிந்து, அக்கோயிலிலுள்ள சிவாசாரியரை நமஸ்கரித்து, சிவபெருமானுக்குச்சாக்தியுள்ள மலலிகை மலாமாலையை மன்னவாளுக்குக் கொண்டுபோம்படி கொடுப்பீரென்று யாகவேச்சுரனெனனும் வேதியன்கேட்ட. ௭ - ௮. (௨௮௬)

கொடுத்தன னுவரது சைவ தேசிகன் கொடுங்குங் காலேத்
தொடுத்தனி பொன்னூ லந்தத் தொங்கலிற் றுவண்டு செல்ல
விடுத்திவ ரறியா கொண்டு வேந்தன்முன் புகுந்தான வேதம்
படுத்ததுணா மறையோ னுசி பகாந்தவன் கழுத்தி லிட்டான்.

(இ - ள்.) அச்சிவாசாரியர் அப்படியே மனங்கனிந்து கொடுத்தார். அப்படி கொடுக்கையில் சிவபெருமானாக கணிந்திருந்த பொன்னாலாகிய முப்புரிநூல் அம்மாலையோடு கலந்துபோகவும், சிவாசாரியர் அறியாராயினார். வேதங்களை நன்குணராத யாகவேச்சுரவேதியன் அதனைக் கொண்டு சென்று மயன் வன் முன்னடைந்து ஆசிவசனங்கூறி அவ்வரசன் கழுத்தில் மாலையை யணிந்தான். ௭ - ௮. (௨௮௭)

உவப்புடை யரசு னோக்கி யொளிகெழு பசுமபொற் பூணூ
லெவாகுள தென்ன நின்ன தென்றன்ன மறையோன வேந்த
னிவப்புறு தோளு நூலு நோக்கின னெகிழந்த சிந்தை [டான்.
கவாத்திலன் மறையோற் பார்த்துத் தன்னுளங் களிப்புக் கொண்

(இ - ள்.) களிப்புடைய மன்னவன் இதனைக்கண்டு அதனோடுகலந்த ஒளி தங்கிய பசும்பொன்னாலாகிய முப்புரிநூல் யாவருடையதெனவினவ, அவ்வந்தனன் உம்முடையதேயெனக் கூறினன். உயர்ந்துள்ள தன் தோள்களையும் முப்புரி நூலுடையகண்டு, இரங்கிய மனதை மறைக்காதவனாய் அவ்வந்தனனைநோக்கித் தன் மனங்கனிகூர்ந்தான். ௭ - ௮. (௨௮௮)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௫௨௫

சுநதன னிதிய மந்த வேதிய னிருகை பேந்திப்
போந்தனன் போந்த பின்ன ரரறகணி பொன்னூல் காணார்
காந்திய மனதத ராகி யரசன்முற் கடிது புககா
வேந்தம் பரமர் பொன்னூல் வேதியன் கொணர்ந்தா னன்றே-

(இ - ள்) அவ்வரசன் பல திரவியங்களைக் கொடுத்தான். யாகவேச்சுரன்
இருகையாலும் பெற்றுக்கொண்டு போயினன். அதன் பின்னர், சிவபெருமா
ளாக கணிந்திருந்த பொன்னூலாகிய பூணூலைகாணாத ஆலய பரிபாலகன் வருந
திய மனத்தினராய் மன்னன் முன் அதிவிரைவின் சென்று, அரசனே! நமது
சிவபெருமானுக்குத் தரித்திருந்த பொற் பூணூலை உம்மிடம் வந்த அந்தணன்
கொணுவந்தான். ஏ - று. (௨௮௬)

தொடைபடு மாலே யோடு துளங்கொளிப் பசிய பொன்னூன்
மிடைபடக் கிடந்த தந்த வேதியன் கொணாந்து தந்தான்
மடலுடையலங்கன மாப தருதியென றுரைப்ப வாளா
கடைபடக கேட்டுங் கோ ரொத்தனன் கழற்கால் வேந்தன்.

(இ - ள்.) தொடுக்கப்பட்ட மல்லிகை மாலையோடு மிக்க காந்திதங்கிய
பசும பொற் பூணூல் சோந்தி கலந்திருந்ததை அவ்வந்தணன் கொணாந்து
உமபாற் கொடுத்தனன். இத்தகன பொருத்திப் மலாமாலே குடிய மாபுடைய
அரசனே! அப்பூணூலைத் தரவேண்டுமெனச் சாற்றி, இவ்வார்த்தைகளையெல்
லாக கேட்டும் வீரகழலணிந்த பாதங்களையுடைய அவ்வரசன் ஒன்றையுங்
கேளான்போ லிருந்தனன். ஏ - று. (௨௯௦)

மறுகின ரெந்தை கோயில் பரிப்பவா மன்னன் செய்கை
குறுகின ருரைத்தா சைவ தேசிகன குழைந்த சிந்தை
தெறுகின மெடுப்ப வேந்தன றன்னுழைச் சென்ற னன்றே
னுறுமணித தவிசி னன்பி னிருத்தின னுவகை கூந்தான்.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமான திருக்கோயிற் பரிபாலகாக் கன் மனம் வருந
தியவர்களாய், அமமன்னவன் செய்கையைச் சிவாசாரியாபா லெய்திச் சொன்
னாகன. அச்சிவாசாரியா தமது உருக்கமெய்திய மனதின் கடுங்கோபமெய்திய
தால் அவ்வரசன்பாற் போயினா அமமன்னவனும் ஆங்குள்ள இரத்தின
பீடத்தில் அவரை அனபோடு வீற்றிருக்கச்செய்து சந்தோஷமிருந்தான், ஏ - று.

அந்தண னரசற் பாரத்து வேதியற கருளி நீந்த
பைந்தண ரலங்க லோடு மரனணி பசுமபொற் பூணூல்
வந்தது திருமப வந்த மாவிடை யவறகீ கென்னத்
தந்திலே யாயின மீளாப் படுகுழி நிரையஞ சாவாய்.

(இ - ள்.) சிவாசாரியா மன்னவனேநோக்கி, யாகவேச்சுவரனெனும் வேதி
யனுக்கு அன்போடுகொடுத்த பசிய கொத்துக்களாலாகிய மல்லிகை மாலையோடு
சிவபெருமானுக் கணிந்திருந்த பசும பொற் பூணூலும் வந்துவிட்டது. ஆதலால்
மீண்டும் அப்பூணூலை அபபெருமானுக்கே தருவாயாக இப்போது நீ தரா
விட. ஏகளும் மீட்கப்படாத படுகுழியாகிய நரகத்திற்சோவாய். ஏ - று. ()

இன்னணரு சிவத்து ரோகத் தவர்படு நிரைய மெய்து
மன்னவன் கதையொன் றுண்டாற் கேண்மதி காம ருபி
யென்னுநாட் டரச னீன்ற வசுவெனு மதலை யெந்தை
பொன்னவிர் சடையோன் கோயில புருந்திருந தாட லுற்றான்;

(இ - ள்.) இத்தகைமையான சிவத்துரோகிகள் வீழ்கின்ற நரகத்தைச் சோரத் மன்னவன் சரிதமொன்றுள்ளது அதனைக் கேட்பாயாக. காமரூபியெனும் நாட்டினை யரசுசெயத் மன்னவன் பெற்ற வசுவென்னும் பெயுர்பெற்ற புத்திரன், எமது பிதாவாகிய பொன்போலப் பிரகாசுக்குஞ் சடையையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலுட்போய் அவரு வினையாடியிருந்தனன். எ - று.

வெண்மண் லிழைத்துக் கூட்டி யாடுநு மெல்வை வேந்தன்
கண்முனி யனைய பால னோபணங் கண்ணிற் காணு
வுண்மகிழ்ந தெடுத்துக் கைக்கொண் டோடினா னிலவு காலுந்
தண்மணிக கழறகாற பெற்ற தந்தைபாற கொடுத்து நின்றான்.

(இ - ள்.) வெள்ளிய மணலைச் சேர்த்துக் குவித்து அவன் வினையாடுஞ் சமயத்திலு, அவவரசனது கணமணிபோன்ற வசுவெனுஞ் சிறுவன், ஒரு பொற் பணத்தைக் கண்ணிறகண்டு மனங்கனித் தெடுத்துக் கையில் வைத்துக்கொண்டோடி ஒளிவீசும் குளிராத இரத்தினங்கள் பதித்த வீரகமழலணிந்த பாதத்தை யுடைய தன் தந்தைபாற் கொடுத்து நேரில் நின்றான் எ - று. (உ௬௪)

ஈன்றசே யெடுகுகப் பெற்ற வோர்பண மங்கை யேந்தித்
தான்றனிக கருவூ லத்தி னளித்தனன் றருண வேணி
மூன்றுகட் பெருமாம கெனைப் பரிபபவா கேட்டு முன்னிக்
கான்றொளி யலங்கு பைம்பொற கழலர சருகு சென்றா.

(இ - ள்.) தானபெற்ற புதல்வன் கண்டெடுத்த ஒரு பொற்பணத்தைக் கையிலேந்திக்கொண்டு தன் ஒப்பற்ற பொக்கிஷத்திற் சோததான். இளஞ் சடைபொருந்திய திரிநேத்திரங்களுையுடைய சிவபெருமானுக்கென்று திருக் கோயிற் பரிபாலகர்கள கேளவிப்பட்டு, மன்னனைக் கேட்கக் கருதி, ஒளிவிட்டுப் பிரகாசுக்கும் பசும்பொன்னாலாகிய வீரகண்டாமணி தரித்த மன்னனிடஞ் சென்றார்கள். எ - று. (உ௬௫)

சேஷயர் பெருமா னெமமான் சினகரத் தகவை யுள்ள
யாவுமப் பரமற் கலலா லரசருக் குரிய வனறாற
கோவிளங் குமர னாக நெடு ததனன் கொணாநது நினபா
லீவதப் பணத்தை யீசற களித்தியென நிரப்ப வனனோன்.

(இ - ள்.) இடபக்கொடியை யுயாததிய பெருமானாகிய எமது சிவபெருமான் திருக்கோயிலினுள்ளே உள்ளனவெல்லாம் அவ்விறைவறுக்கையென்றி மன்னர்கட்குரியனவல்ல. ஆதலால், உன் ஆரகிளங்குமரன் அங்கே கண்டெடுத்துக் கொணாது உன்பாற் கொடுத்த அப்பொற்பணத்தைச் சிவபெருமானுக்குக் கொடுக்கவெனப் பிரார்த்திக்க, அதுகேட்ட மன்னவன். எ - று. (உ௬௬)

என்னிளங் குமரன் முன்ன ரெடுத்ததொன் றியே நென்னத்
தன்னுடைக் கருவூ லத்தி னளித்தலுந் தழறகட் பெமமான்
முன்னவன் முனிவிற கோயின் முழங்கழற் கொழுநீதி வேவ
வந்நிலை யொதுக்கி யாவுங் களவரா லழிந்த வன்றே.

(இ - ள்.) என் இளங்குமரன் வசு, முதலிலே கண்டெடுத்த ஒன்றனைத் தர மாட்டேனென்று தன்பொக்கிஷத்திலேயே யிட்டிவைக்கவும், தீவிழியையுடைய பெருமானாகிய ஆதிதேவன் கோபத்தினால் அவ்வரணமனையில் ஜவலித்தோங்கிச் சிகைவிட்டெறிந்த தீப்பற்றிக்கொண்டு எரிந்தது அங்குள்ள பொருள்களெல்லாம் கள்வரால் அபகரிக்கப்பட்டன. எ - று. (உ௬௭)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௫௨௭

ஓர்பண மீசற் கென்னு வுதலில் னுடைமை யாவுஞ்
சோவுற வறுமையெய்தித் துயருழந் திடுக்க னுற்றான்
பாரர சொழிநது தன்னாள் கழிநதனன் மறலி பாசத்
தீர்வையிற் றென்பாற் சென்று வெந்நர கிடைப்பட டானால்.

(இ - எ.) ஒரு பொற்பணத்தைச் சிவபெருமானாகக் கொண்டு கொடாத அம்
மன்னவன் திரவியம் யாவும் அழிநதுபோக, தரித்திரமெய்தித் துன்பத்தினால்
வருந்திக் கலையெய்தினான். உலக அரசரிமையும் நீங்கித் தன்னுயர் கழிநது
மரித்தான். உடனே இயமன் தன்பாசகயிற்று விழுக இயம்புமெய்திக்
கொடிய நரகில் விழுந்தான். எ - று. (௨௯௮)

பின்னர சியற்றி நின்ற னவனுழைப பிறந்த பாலன்
றண்ணையும் பகைதத வேந்தா தனிச்சிரந் துணிப்பத தானுந்
துன்னரு கிரையம புகுத துயருழந் தழியா நினரு
னின்ன லுற் நிவாவீழ் குமபிக கொடுமையா ரிசைக்கற் பாலார்.

(இ - எ.) அவனபாற பிறந்த அவன்புதல்வன் வசு, அவனுக்குப் பின்னே
அரசாட்சி செயதுகொண்டிருந்தான். அப்புதல்வனையும் பகைமையெய்திய
மறு புல மன்னர்கள் ஒப்பற்ற சிரத்தைத் துணிப்ப; அவனும் அடைதற்கரிய
நரகத்தில் விழுநது துன்பெய்தி வருந்துகின்றான். திகமெய்தி இவர்கள்
விழுந்த நரகத்தின் கொடுமையை எடுத்துரைக்கத்தக்கவர் யாவா. எ - று. (௨௯௯)

எனறெடுத தெடுததுச சைவ தேசிக னியம்பக கேளாக்
குனறெடுத தனைய தோளான குணித்தில னுளத்தி லொன்று
மனறவற கமைச்சி னினறாக குறைத்தன னவாககு முள்ளஞ்
செனறில பொன்னா லீசற கணித்திலர் தறுகட டியோர்.

(இ - எ.) என்றிப்படி யெடுதெடுததுச் சிவாசாரியர் சொல்ககேட்டு,
மலைகள் பூரித்தாற்போன்ற தோள்களையுடைய சந்திராகத்தை கருத்திற சிறி
துங் கவனிக்கவேயில்லை உடனே அவனை நீங்கி அம்மன்னவனுக்கு மந்திரியா
புள்ளவர்களுஞ்சு சொல்லினார். அவர்களுள் அவ்விடயத்தில் மனஞ்செல்ல
வில்லை. கருணையற்றவர்களாகிய அக்கொடியோர்களை பொன்னுபவீத்ததைப்
பெருமானுக்குக் கொடுக்கவேயில்லை. எ - று. (௩௦௦)

அரசனுங் கொடிய னன்னோ னமைச்சரு மறமொன் றோரரா
புரகித் தனிவிற பாவி யென்றகம பொருமா நின்று
பரகதி யுணர்நத சைவ தேசிகன பரிவிற போனா
வரதனுக் கலங்கு பொன்னுல வேறுற வகுததுக் கொண்டான்.

(இ - எ.) மன்னவனுங் கொடியவன அவன் மந்திரிமாரும தருமமென்ப
தொன்று தெரியாதவர்கள். புரோகிதனுள்ளவன் இவர்களைக் காட்டிலும் பாவி
யென்று மனம் வருந்தியிருநது, முத்திசாதன முணர்துள்ள அச்சிவாசாரியர்
துயரத்தோடு சென்று சிவபெருமானுக்குரிய ஒளிதமகிய பொன்னுபவீதம்
வேறென்று செயதுகொண்டனார். எ - று. (௩௦௧)

போயது சிலநா ளநதப் பொன்னவா புரிநூல பூண்ட
தியவல் லரசன் மேனி புழுக்குலந திளைப்பச செநநீர்

பாய்தரக் குட்டம் பற்றி யிறந்தனன் பாசம் வீசிக்
காய்சின மறலி தூதா தெழித்தனர் கழுத்தித் தூத்து.

(இ - ள்) சிலநாட்கள் சென்றன. பொன்னாற்சமைநது விளங்கும்பூணூலை
யணிநதிருநத பாவததிலுல் வலியமைநத அம்மன்னவனுடைய உடலிற் புழக்
கூட்டங்கள் நெளிய உதிரமொழுகும்படி குட்டநோய் கண்டிறந்தான். பெருங்
கோபமுடைய இயமதூதர்கள் பாசத்தைவீசிக் கழுததில் மாட்டி யீர்த்துக் காச்
சித்தார்கள். எ - று. (௩௦௨)

வயங்கொளிப் பொன்னா லீரது மாநிதி யேற்ற வன்கட்
கயங்கெழு சிரதை யோனு மமைச்சருங் கழற்கால வேநதற்
கியங்கிய சிரதைக் கேயநத புரகித னென்று னோனு
முயங்குநாள கழியச சென்றா தெனபுல மறலி மூதூர்.

(இ - ள்) பிரகாசிக்கின்ற காரதியுடைய பொன்னுபவீதத்தைக்கொடுத்துப்
பொருள் பெற்றுக்கொண்டவளுகிய கெடுதி மிக மனமுடைய யாகவேச்சுவர
னெனும் வேதியும மந்திரிகளும் வீரக்கழல் தரித்த பாததையுடைய அம்
மன்னவன் தூப்புத்திககேற்ற புரோகிதனும் தங்களை ஆயுனொரு மறபு
தென்றிசையிலுள்ள இயமபுரஞ் சோந்தாகன. எ - று. (௩௦௩)

கொற்றவன் றந்தை யுரதிக் கமலத்தோன கொடுத்த நாடு
பெற்றவ னிருந்தான றனனை யீங்குவா கிளையைப் பேழுவாய்
கற்றி ரளையை திண்டோட கடுநதிற்ற கால தூதா
பற்றினா கொண்டு சென்று படுகுழி நிரையத் திட்டார.

(இ - ள்) உரதிகமலத்திலுதித்த பிரமதேவன் கொடுத்த சந்தியலோக
பதவியைப்பெற்றுக்கொண்டு அங்கிருந்த இவ்வரசன் பிதாவையும் உறவினரை
யும், பிளவுப்பட்டவாயையும் மலையின திரட்சிபோன்ற வலிய தோள்களைபு
முடைய பெருவல்லபநதங்கிய இயமதூதர்கள் பற்றிச்சென்று ஆழந்த நரக்க
குழிகளிற்றளளினார்கள். எ - று. (௩௦௪)

ஆயிடைத தென்பா லெய்தி யருநர குழப்பக் கண்டு
நீயெடுத துரைத்தோ ரினனோ ரெனறன னநதி நீண்ட
காயெரி சடில யோகி கண்ணுதற பரனபா லுள்ளம்
போயுறப் பொரும லுற்று மயிப்புறம் பொடிப்ப தானான்.

(இ - ள்) அங்கே தென்றிசையெய்தி அரிய நரகத்தில் வருநதுவதைக்
கண்டு, நீர் முன்னே சொல்லியவர்கள் இவர்கள் தாமென்று திருநதிதேவாகுநி
யருளினர். நீண்ட செநதீப்போலும் நிறந்தங்கிய சடையையுடைய சிவயோகி
நெற்றிக்கண்ணையுடையவராகிய சிவபெருமானிடத்தில் மனமானது சென்று
பொருந்த வருநதி உடலமுழுதும் புளகாங்கிதாரானா. எ - று. (௩௦௫)

கலநிலைத்துறை.

எல்லை நீத்தெழு முவகையி னிருந்தமர் யோகிக்
கல்லி நாண்மலா நானமுதற கைமபடை பொறுத்த
குல்லை யோறகிரு செவித்தலங் குளிர்ப்புற நந்தி
மல்லன் மாக்கதை பின்னுமொன் றெடுத்தன்ன வகுப்பான்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சுருக்கம். ரூஉக

(இ - ள்.) எல்லையின்றி மிகுந்த களிப்பெய்தியிருந்த சிவயோகியாருக்கும் அகவிதழுடைத்தாய் அன்றலாந்த தாமரை மலாப்பீடதையுடைய பிரமதேவனுக்கும், பஞ்சாயுதங்களை யேந்திய துளசிமாலைதரித்த திருமாலுக்கும், இரு செவிகளுங் குளிர்ச்சியுண்டாமபடி திருநந்திதேவா மிகமேன்மைதங்கிய வேரோ சரித்திரத்தைச் சொல்வாராயினா. எ - று. (௩௦௬)

ஆடு நிரப்படு நெய்யிடைக் கிடப்பவாக கயலோரா
மாடு வெவவமுற கொழுந்துறத் துடித்தனா மருள்வார்
கோடு சிந்தையிற களங்கறுத் தொழித்தருள குரவா
தேட ருந்திரு வுளங்கறுத் திடப்புரி தீயோரா.

(இ - ள்.) ஜவலிக்கின்ற நெருப்பிற்காய்நதுகொண்டிருக்கும் நெய்க்கொப்பரையில் விழுந்திருப்பவா களுக்கு அருகிலுள்ளவாகளாய், தங்கட்கருக்கேகொடுநதீயானதுசிகைவிட்டெரியப் பதைப்பதைத்து மயங்குகின்றவாகள யாவரும், ஒழுங்கற்றமனத்தின் களங்கங்கொல்லாவற்றையும் நீக்கத்திருவருளபுரிந்த ஆசாரியர்களுடைய தேடற்கரிய திருவுள்ளமானது கோபிக்குமபடி புரிந்தகொடியோராகள. எ - று. (௩௦௭)

அனையா செய்கைமுற் றறைகுது மருந்தவ கேட்டி
நனைந றுமபொழிற் கவுளதே யத்தொரு நகரங்
கூனபெரு ளுநிதாறு ளுளமென ளுளதால்
வினைஞ னத்திரு நகரக்குள வணிகனோ வெய்யோன்.

(இ - ள்.) அப்பாவிக்கள செயலை முற்றுகு சொல்லுகின்றோம். அருந்தவமுடையோரே! கேட்பீராக, குளிரந்த நன்மணம் வீசுந் சோலைகுழந்த கவுள நாட்டில், சத்திக்கின்ற பெருநீர் குழந்த கவுளமென்னும் ஒரு நகரமுள்ளது. அந்தச்சிறந்த நகரத்திலே தீமைமிகுந்த கொடியோனாகிய ஒருவணிகனிருந்தான். எ - று. (௩௦௮)

வணிக னன்னவன் பெறுபெயா பெருந்தி வரதன்
றணிலில் வெங்கடிக கடவுளைத் தினந்தொழந் தகையான்
பணிசெய பீடமண ணெழித்தது செங்கலிற படுப்பான்
றுணிவ கொண்டன செங்கலெங் குளவெனத் துணிவான்.

(இ - ள்.) அவ்வையின பெருமைதங்கிய பெயா நிதிவரத்தெனச் சொல்லுவார்கள் அவனோ அடங்காதகொடோமாகிப் குரியபகவானை நாடோறுமவன் வருந்தனையுடையவன். தான் குரியனை வணங்குகின்ற பீடம மண்ணினுலிருப்பதை யகற்றிச் செங்கலல்லாமைக்குமபடி தீர்மானித்தான். அதற்கு உபயோகப்பட்டதக்க செங்கற்கள எங்குள்ளனவென யோசித்தான். எ - று.

கோள வெறுபுற பழமறைச சைவகோத் திரத்தோன்
றா தாமரைக் கிழவனுக் குவமைசான றுடையோன்
வாள ராவணி பரமாகோ ளேசகரா மலாததான்
மூளு மனபினிற பரவுதற் புருடனமுப புடையோன்.

(இ - ள்.) கோள்கிரியில் வசிக்கின்ற பழமையான வேதங்களைபுணர்ந்த சிவகோத்திரத்திற் சனித்தவரும், தானையுடைய கமலாசனனாகிய பிரமனுக்கு

ஒப்பிடத்தக்கவரும், ஒளியிருந்த சர்ப்பாபரணமணிந்துள்ள சிவபெருமானாகிய கோளேச்சுவரருடைய செந்தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களை மிக்க மெய்யன் போடு வணங்கும் வயோதிகமெய்தியவருமாகிய தற்புருடரென்னும் பெயருடையவர். எ - று. (௩௧௦)

நச னைத்தின மருசசனை செய்வதற் கிசைந்து
பூச னைப்பெருந திருமடம் புதிதெடுத்த தருள
வாச றுத்தசெங் கற்குவை கிடப்பன வறிந்தான்
றேசி கறகது விலைகொடுத்த தெடுத்திடச சென்றான்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானை நாடோறும் வழிபாடு செய்தற்கிணங்கி, பெரிய சிவபூஜா மடமொன்று புதிதாக நியமிக்கக்கருதி, சேகரஞ்செய்த குற்றநதீர்ந்த செங்கற்குவியல்கள் கிடப்பனவற்றையுணர்ந்து, அததற்புருடசிவாசாரியருக்கு அதன்விலையைக்கொடுத்தது எடுத்துக்கொள்ளுதற்குச் சென்றான். எ-று. (௩௧௧)

சென்று போற்றினன் சேவடி பணிந்தனன் செய்யோ
யென்ற னைத்தொழும் பீடமொன றெடுப்பதற கியைந்தே
னின்ற தற்குள விலையெலா மளிகுருவ னென்னுத
துன்று செங்கலீந தருளெனப பின்னருந தொழ்தான.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்ற நிதிவரதன் அவரைததுதிசெய்து செவ்விய பாதங்களிற் பணிந்து, செந்நெறியுடையோரே! சூரிய நமஸ்காரஞ் செய்யப் பீடமொன்று கட்டுதற்குக் கருதினான். இப்பொழுதே அக்கற்களுக்குள்ள விலைமுற்றுங் கொடுத்துவிடுகின்றேனெனக் கூறி, நெருங்கிய செங்கற்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று மீண்டும் பணிந்தான். எ - று. (௩௧௨)

குரவ னுங்கது கொடுப்பது பொருநதிலன் வணிகன்
விரவு சிந்தனை வெளகுற மீண்டன னிவனைப
பரவி நங்குரு வென்பதும் பழியென மதித்தான
புரவ லறகுள மருததுவ னிவறகெதிரா புருநதான.

(இ - ள்.) அவ்வாசிரியா அக்கற்களைக்கொடுத்தற்கிணங்கவில்லை. நிதிவர தனெனும் வையியன் தனமனதில நாணமெய்தித் திருமபிணை இப்படிப்பட்ட வரைப் பணிந்து நமது ஆசாரியரென்று சொல்லுவதும் இழிவாகுமெனக்கருதி னான். அச்சமயத்தில அததேசத்தின் மனவனுடைய வைத்தியன் இந்நிதிவர தனுக்கு எதிரேவந்தான். எ - று. (௩௧௩)

அருகு நோக்கினன் வணிகனை யருங்கவ லெய்தி
யொருவ ருநதுய ரெய்தினை யெனகொலென றுரைப்பக்
குருவின் மாட்டுறச சென்றதும் புகனறதுங் குரவன்
மருவு செங்கண்மற் றிலையென வுரைத்ததும் வருத்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வைத்தியன் வையியனைச் சமீபத்திற்கண்டு, அரிய கவலை கொண்டு நீக்கற்கரிய துன்பமடைந்திருக்கிற காரணம் யாதெனச்சொல்ல, தன தாசிரியன்பார் சென்றதும் தான் அவருக்குச் சொன்னதும், அதனைக் கேட்ட ஆசிரியர் தன்பாலுள்ள செங்கற்களைக் கொடுப்பதில்லையென மறுத்துச்சொன்னதும் ஆகியவற்றை நிதிவரதன் அவனோடு சொன்னான். எ-று. (௩௧௪)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சுருட்டம். (108)

நீய் தற்குளம் வருந்தலை யவர்க்குநா னிகழ்த்தி
யாய செங்கலீந் திடப்பூரி ருவனென வடைந்தான்
யாய தேசிகன் மருத்துவன் சொன்மறுத துருதகான்
போயி னானது வணிகனுக் குரைத்தபின் புகல்வான்.

(இ - ள்.) நீ அதற்காக வருத்தப்படவேண்டாம். நான் அவவாசாரியருக்
குச் சொல்லி அச்செங்கலீகை கொடுக்கும்படி செய்வேனென்று சேர்ந்தான்.
புனிதராகிய அவ்வாசாரியர் வைத்தியன் சொல்லையும் மறுத்துச்சினந்தனா. அவ
வைத்தியன் மறுபடியும்போய் ஆசாரியர் சொன்னதைச் சொல்லி மேலுஞ்
சொல்லுகின்றான். ஏ - று. (109)

உள்ள மோர்த்துணா குரவனீ துரைத்தன னென்றோ
வளள னீயது மனக்கொள லாங்கவன மனையி
னெளள ருங்குவைச் செங்கனமற நியாவையு நாளைக்
கொள்ளை போவன காணடியென றுரைத்தனன் கொடியோன்

(இ - ள்.) மனநிலைமையையறிந்தவராகிய நமதாசாரியர் இப்படிச் சொல்
லினரென்று, வளளலே! நீ அதனை மனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டாம்.
அவ்வாசாரியர் வீட்டிலுள்ள இகழ்ச்சியற்ற செங்கற்குவியல்களை யெல்லாம்
நாளையதினம் கொள்ளைகொள்வது நீ காணுக வென்று அவ்வைத்தியக கொடி
யோன் சொல்லினன். ஏ - று. (110)

ஈது ரைத்தனன் போயினன் மருத்துவ னிதநா
ளோது வெண்குடைப் புரவல னெருத்தனமால் யானை
காது வெம்பிணி யுடறுறறக் கவளமுன னுது
மீதெ முஞ்செவி தாழ்த்தது துணைவிழி விளர்த்த.

(இ - ள்.) வைத்தியன் இப்படிச் சொல்லிச்சென்றான். இதனைத்திலே,
யாவரும் துதிககின்ற வெண்கொற்றக்கருடையையுடைய அரசனதுபெரிய ஆண
மாளையைக் கொல்லத்தக்க கொடுமியினை துன்பு செய்வதால் அது ஆகாரமேற்
றுக்கொள்ளாமல் அதன் தாழ்ந்த காதுகள் மேலுயர்ந்தன. இருவிழிகளும்
வெண்ணிறமுற்றன. ஏ - று. (111)

கொற்ற வறகுரைத் தவன்றனிப் பணிதலை கொள்ளா
வறறை நாளீரா மருத்துவன் யாங்குகென வடைந்து
தெற்றெ னக்கொணாந் தரசுவாக காட்டலுந் தீயோன்
பெற்ற செங்கலிற பிழைக்குமிக களிற்றெனப் பேச.

(இ - ள்.) யானைப்பாகர் அச்செய்தியை மனனவனுக்குணாததி, அம்மன்
னவன் சிறந்தகட்டளையைச் சிரமேற்றுகி அன்றிரவிலேயே வைத்தியன் எங்
குள்ளானென்று தேடிப்போய், அதிசீக்கிரத்தில் அழைத்துவந்து அந்த [அரசு
வர்] பட்டத்தையானையைக் காட்டியவுடனே, கொடியவனாகிய அவ்வைத்தியன்
இந்தயானை செங்கல்லினாலே உயிர்பிழைக்கு மென்றேத. ஏ - று. (112)

பாக ராரிருட் படுமறைக் கங்குலிற நேடிப்
போக வெங்குள செங்கலென நயிர்த்தலும் பொலிந்த

தாக நங்குரு மடத்திடைக் கிடப்பதென் றறைந்தா
னோகை யுறறன ரெடுத்தன ரோடின ரொருங்கே.

(இ - ள்.) பாகர்கள் மழைபெய்து இருணிரம்பிய அவ்விரவில் தேடிச்செ
ல்ல, செங்கற்கள் எங்கிருக்கின றன வென்று சந்தேகிக்கவும், கைவத்தியன் செங
கற் குவியல் விளக்கமாக நமது ஆசாரியா மடத்தில் உண்டென்று சொன்னான்.
பாகர்கள் சந்தோஷித்தவாகளாய ஒன்று கூடி யோடிப்போய் அக்கற்களைவேண
டியமட்டும் எடுத்தார்கள். எ - று. (௩௧௯)

எடுத்த செங்கலை யிடித்ததிரென் றுரைத்தனன் யார்க்குங்
கொடுத்த னனசில விடித்தனன மருந்தொடுங் கூட்டிக்
கடுப்பு றுங்கறை யடியொடு மெருத்தட்டி கழுத்து
மடுத்தெடுத்தெடுத்த தொறுவித திருந்தனன மருத்தன்.

(இ - ள்.) எடுத்தவாந்த செங்கற்களை யிடியுங்கொண்டு வைத்தியன் சொ
ல்லிப் பலாகருங்கொடுத்தான். அப்பொடியிற் சிறிது மருந்துடன்சோத்து,
நோய்கொண்டொள்ள யானையின் உரல்போன்றகால பிடா கழுத்தடி இவ்விடங்க
ளில் எடுத்தெடுத்து நீரம்பபூசிக்கொண்டிருந்தான். எ - று. (௩௨௦)

செயற்க ருந்திறம் யாவையுஞ் செய்தனா சினவெங்
கயக்க டெங்களி ரெருந்ததலபட டிறந்தது கங்குல
வயக்கொடு மபடை மன்னவற் குரைத்தனன் மன்னன்
பெயாதது ரைத்திலன் வருத்தமீப் பிறந்தெழு விருந்தான்.

(இ - ள்.) செயதற்கரிய பரிகாரங்களை யெல்லாஞ் செய்தார்கள கொடுந்
துன்பெய்தியிருந்த ஆணையான அனநிரவுமரணமெய்தியது வெற்றிதங்கிய
பெருஞ்சேனையை யுடைய அரசனாக இருசெய்தியை உணர்த்தினார்கள். அத
னைக் கேட்டமன்னவன் மறுமொழி சொல்லாதவனாய் மேனமேலும் வருத்தமதி
கரிக்க விருந்தான். எ - று. (௩௨௧)

குணக்க ருங்கடற் பரிதிவந் தெழுந்தது குரவன்
புணாதத் துன்பொடு மரசனிற புகுந்தனன் புரப்பான
வணக்க முற்றளித் திருத்தலு மன்னனை நோக்கி
யுணாதது வானறன் செங்கலுற் றெடுத்தவா றுணர்.

(இ - ள்.) (மறுநாள்தயத்தில) சீழ்க்கடலிற் சூரியன் வந்துதித்தான், ஆசா
ரியர் தனக்கும் மனவருத்தத்தோடு இராசசபையில் வாந்தனா. உலகாக்கூச
னாகிய மன்னவன் ஆசாரியருக்குச் செய்யவேண்டிய வாந்தனை வழிபாடுகள் முழு
வதுஞ் செய்து வீற்றிருந்தபோது, ஆசாரியர் அரசனை நோக்கித் தமது செங்
கற்களை வாந்தெடுத்துக்கொண்ட செய்தியைத் தெரிவித்தனா. எ - று. (௩௨௨)

வந்து கேட்டனன் செங்கலைக் கெனநிதி வரதன்
றந்தி டப்படா தெனறன் மவற்கெனச சாரந்து
முந்தி யெமவயிற் செங்கல்கேட் டனனற் றுனிந்தேம்
வெந்த சிந்தையின் மருத்துவ னித்திறம் விளைத்தான்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். (இ.உ.ந்)

(இ - ள்) நிதிவரதன் என்பால்வந்து செங்கற்களைக் கொடுவெனக் கேட்டான். அது கொடுக்கப்படாதென்று மறுத்துச் சொன்னோம் அதன்பின் வைத்தியன் அவனுக்காக எம்மிடம் வந்து அச்செங்கற்களைக் கேட்டான். அப்போது நாம் அதிகமாகக் கோபித்துக்கொண்டோம். அவ்வைத்தியன் அதுகாரணமாகக் கடுகோப மெய்திய மனத்தால் இப்படிச்செய்தான். எ - று. (௩௨௩)

எடுத்த சீற்றமிக் கெம்மடத் தகவையின் முன்றிற்
படுகத செங்கலை யரசுவாப படுபிணிக் கெனன
விடுதத பாகரா லெடுததற முடிததனன் வேருதே
யடுத்த வாறிதென றறைநதன னருமறைப புனிதன்.

(இ - ள்) உண்டாகிய கோபமதிகரித்து, எமது மடத்தின் வாயிலிற் குவித்திருந்த செங்கற்குவியலை, பட்டத்தி யானைக்குநோந்த வியாதிக்குவேண்டுமென்று சொல்லி, பாகாகளாற கொண்டுவிரச்செய்து முற்றும் பொடிப்படுத்தி விட்டான். அரசனே! எனக்குறத்தனமையிது வென்று, அரியவேதமுணர்ந்த புனிதராகிய ஆசாரியா சொல்லினா எ - று. (௩௨௪)

ஓர்நதி ருந்தன னெற்றறுரைத் தியாவையு முணர்ந்தா
னார்ந மாநிதி வரதனைக் கொணாமினென றறைநதான்
வாரநத் வாளெறிந் தவனுயிர செருத்திட வசீர்தான்
கூர்ந்த சிந்தைய ருழையாகொண்டவனசிரங் குறைத்தார்.

(இ - ள்) இவற்றையெல்லாக் கேட்டிருந்த மன்னவன் ஒற்றைவிடுதது அவற்றையெல்லாம் உண்மையென்றுணர்ந்தி, பொருந்திய செவ்வமுடைய நிதிவரதனை அழைத்து வருகவென்று கட்டளைபிட்டு, அவனவந்த வுடனே, நீண்டவாட்படை வீசி அவனுயிரை யகற்றுமபடி உத்தரவுத்தந்தான். நுட்பபுத்தியுடைய ஏவலாட்கள அவனைப்பழைத்துச்சென்று அவனதலையைவெட்டித் துணித்தார்கள். எ - று. (௩௨௫)

பரும யானையின பாகரை மருத்துவன் பணியாற
றுருவு செங்கலன நெடுததவா யாரையுந் துணிததுக்
குருவின முன்னரின் மருத்துவற கொணாகெனக்கொணர்வான்
வெருவி யோடின ருழையராங் கவறகொடு விடுததார்.

(இ - ள்) அங்கி பூண்ட யானையின பாகர்களையும், ஆசாரியா சம்பாதித்த செங்கற்களை வைத்தியன்கட்டளைப்படி அன்று எடுத்துவந்தவர்களையும் வெட்டி, ஆசாரியருக்கு முன்பாக அவ்வைத்தியனை யழைத்துவருமபடி கட்டளை தர, ஏவலாளர்கள் அப்படியே அழைத்துவருமபடி பயந்தோடி அவனைக்கொண்டு வந்து விடுத்தார்கள். எ - று. (௩௨௬)

எங்க ளீசனுக் கருச்சனை புரியுமெங் குரவா
செங்க னீநிதி வரதனுக் காசசிதை வுறுததாய
வெங்க யப்பிணி செங்கலால விளியுமோ வருமம்
பொங்கு சிந்தையா லீங்கிது புரிந்தனை போலும;

(இ - ன்.) எங்கள் சிவபெருமானுக்குப் பூசைசெய்கின்ற எமதாசாரியருடைய செவகற்களை, நீ நிதிவரதென்னும் வணிகனுக்காகப் பாழ்ப்படுத்தின. வலிமைதங்கிய பட்டத்துயானையின் நோயானது செவகற்பொடியால் தீருமோ? பகையிருந்தமனதினால் இச்செவகர்களை இப்படிச் செய்தாய். எ - று. (௩௨௭)

என்று வெஞ்சினத் தெரியெழு விழித்தன னிவனைக்
கொன்று தீர்திரென்றுரைத்தலு மமைச்சுளோர் குறுகித்
துன்று பைங்கழ லரசனைத் தொழுதன ரொருபா
னின்னு வாய்புதைத் தவனிலை நிகழ்த்துவ தானார்.

(இ - ன்.) என்றரைத்துக்கெடுக்கோபத்துடன் தீப்பொறி நெதப்பார்த்து, இவனைக்கொலைசெய்து விடுககொன்று கட்டினாயினெயில், மந்திரிகளானார் நெருங்கிய பசும்பொன்னாலாகிய வீரகண்டாமணி தரித்த அரசனை நெருங்கி வணங்கி, ஒரு புறத்தினின்று வாய் பொத்திக்கொண்டு, அவ்வைத்தியன் தன்மையைச் சொல்வாரானார்கள். எ - று. (௩௨௮)

அரச நின்னுழை யருமபிணி யுடற்றுறு மநநாள்
பரவு மிரதின் பதியகன றிப்பதி படாநதா
வரம ருத்துவா நினதுநோ யொழித்தனா வானம்
விரைவி னேகுவா னுணாநதவ ரேகுறம வேலை.

(இ - ன்.) அரசனே! உனக்கு அரிய வியாதியொன்றுண்டாகி வருந்திய அப்பொழுது, பணிகின்ற இந்திரனுடைய சுவாக்கலோகத்தைவிட்டு, மேன்மையான தேவவைத்தியாகள இவ்வூருக்குவந்து, உன் வியாதியை யகற்றி விட்டு, தங்கள் தேவலோகத்திற்கு விரைவாகச் செல்லக்கருதியதை நான்களறிந்து, அவர்கள் செல்லுஞ் சமயத்தில. எ - று. (௩௨௯)

யாமெ லாமுணாந் திரநிலப் பெருப்பிணி யொழிப்பான்
றம நூலெரு மருததுவற றருதிரென றிரப்ப
வேழு றுமபடி சோபரி யெனுமிவன றனனைச
சேம மாய்நமக் களித்தன ராங்கவா சென்றார்.

(இ - ன்.) நான்கள் யாவரும் அவர்கள் செல்வதை யுணர்ந்து, இந்த நிலவுலகத்திலுள்ள பெரிய நோய்களை விலக்குமபடி ஆயுள்வேதத்தின் ஒழுங்குணர்ந்த ஒரு வைத்தியரை எங்களுக்குத்தரவேண்டுமென வேண்ட, நான்கள சந்தோஷமெய்தி இறுமாகும்படி, சோபரியெனும் பெயராகித்த இவ்வைத்தியரை கமக்குகாவலாகக்கொடுத்து அவர்கள் போனார்கள். எ - று. (௩௩௦)

அனறு தொட்டுநின் குடைநிழ லவனியி னுள்ளோர்
ரின்றும் வெம்பிணி தெறுதர விற்றதவ ரிலலை
கொன்று தீர்ந்திடி லிவனிகர் குவலயத துளரோ
வென்றி றைஞ்சினர் நகைவினைத் தரசனீ துரைப்பான்.

(இ - ன்.) அன்று தொடங்கி உன் குடையானது நிழல்செய்யும் இத்தேயத் திலிருப்பவர்களுள், இன்று ன்ரையில் கொடிய வியாதி வருத்துவதால் மரணமெய்தியவர்களில்லை இப்போது இவரைக் கொலைசெய்துவிட்டால் இவரை

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். (ருரு)

யொத்தவர்கள் இவ்வுலகில் இருக்கின்றார்களோ? என்று கூறி வணங்கினார்கள். அது கேட்ட மன்னவன் நகைத்து இப்படிச்சொல்லுகின்றான். எ-று. (ருரு)

மேல்வி னோந்தன விளைகின்ற வினைவன யாவும்
பாறு ணர்ந்தறி யமைச்சர்தும் போலிது பகரார்
கால மோர்ந்தறி குரவரிற் பிழைத்தவர் கருங்கார்
நீல கண்டனீற் பிழைத்தவர் நிரையமுற நழிவார்.

(இ - ள்.) முன் நடந்தவைகள் இப்போது நடப்பவைகள் இனி நடக்கப் போகின்றவைகள் என்னும் எவற்றையும் பகுத்துணர்ந்த மந்திரிகள் உங்களைப் போல இப்படிச்சொல்லார்கள். திரிகாலவாததமான முணாந்து தெளிந்த ஆசாரியருக்குத் துரோகஞ்செய்தவர்கள் யாவரும் கரியமேகம்போன்றவிடந்தன் கிய கண்டதையுடைய சிவபெருமானுக்குத் துரோகஞ்செய்தவர்களாவார்கள். கரகில்விழுந்து வருந்துவார்கள். எ-று. (ருரு)

ஆத லாலிவ னுயிரசெருத திலமெனி லழல்வாய்த்
நீது றுநகுழி நிரையமுற நிழிவது திணை
நீதி யோந்தலீ ரெனமுமைச சுரைத்தன நீததான்
போதிா கொண்டென வுரைத்தன நறமெலாம புரப்போன்.

(இ - ள்.) ஆதலால், இவனுயிரையொழிக்காவிடின், நீ நிறைந்த கொடிய ஆழ்ந்த நரகத்தில விழுந்துவருந்துவது சத்தியம் நீங்கள் இந்நீதியையுணரவில் லையென்று, அம்மந்திரிகட்குரைத்து அவர்களைவிடெது, தருமங்கனையெல்லாம் பாதுகாப்பவனாகிய அவ்வரசன் ஏவலாளரைநோக்கி இவனைக்கொண்டு போகக் கொன்றாகுபித்தான். எ-று. (ருரு)

பகுத்து ரைத்தன யாவையு மரசனுட் படானென்
றுகுத்த சிந்தைய ரமைச்ச ரொன றுரைத்திலா போனார்
தொகுத்த பாதக மருததுவன மணித்தலை துமித்துச
செகுத்து நீங்கின ரரசனு மகமகிழ ிறந்தான்.

(இ - ள்.) விரித்துச்சொல்லிய வெல்லாவற்றையும் மன்னவன் சமமதியா னென்று வருந்திய மனமுடைய மந்திரிகள் ஒன்றுநகடூதவர்களாய் போய விட்டார்கள். பாதகங்களை விளைவித்தவைத்தியனுடைப தலையை வெட்டித்தள ளித்திரும்பினார்கள். அதன்பின் அரசனும் மனமகிழ்ச்சி மிகுந்தான். எ-று.

அடிகள் போதிரென் றிசைத்தவாக் காவன புரிந்து
படிமு டித்தலை படப்பணிந தெழுந்தனன பலகாற
றெடிபொ லீந்து று தடக்கையான றுளங்கொளிப்பொன்னுன்
முடிவு ரப்படு செங்கல்செய் தெடுத்தனன் முறையால்.

(இ - ள்.) சுவாமிகளே! செல்லலாமென்று சொல்லி அவருக்குச் செய்ய வேண்டிய மரியாதைகள் செய்து, பூமியில் தன்முடியணிந்த சிரழ்படியும்படி பலமுறை நமஸ்கரித்துநின்று, கட்கமணியைப் பார்த்தகையுடைய அவ்வரசன் ஒளிவிளங்கும் பசம்பொன்னுல் கணக்கிடமுடியாத செங்கற்களைச் செய்தெடு ததுக்கொண்டுபோய், எ - று. (ருரு)

சைவ தேசிதற் களித்தவ னிணையடித் தலத்துப்
பெய்த சிந்தையிற் பணிநதன் பணிதலும் பெருவான்
றெய்வ தூதுபி முழங்கின திசைமுகத் தவனும்
மைவ ருமபுயல வண்ணனும் வானுளோ ரெவரும்.

(இ - ள்.) அச்சிவாசாரியருக்குக் கொடுத்த அவர் உபய பாதங்களில் மனவிரும்போடு பணிநதான். அப்படிப் பணிநதவுடனே, பெருமைதங்கிய சுவர்க்க லோகத்திலுள்ள தேவ தூதுபிகள் கோஷித்தன. பிரமனும் கருநிறந்தங்கிய மேகவண்ணராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியும் தேவலோகத்திலுள்ள பிறதேவர்களும்.

சோனை மென்மலாப் பூமழை சொரிந்தனா துவன்றி
வான டைந்தனா மன்னவற கினிதருள வழங்கி
யேனை மன்னரி னினையொத துளரெவ ரெனறார்
கான லர்ந்ததார வேந்தனுந் தொழுதுளங் களித்தான்.

(இ - ள்.) சோனாமாரிபோல அழகிய மெல்லிய புஷ்பமாரி சொரிந்தார்கள் அத்தேவலோகவாசிகள் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்து, அம்மன்னவனுக்கு இனிய திருவருள் பாலித்து மறமுழுள்ள மன்னர்களில் உண்போலுள்ளவர்கள் யாவரென்றாகன. சுறபகச்சோலையில் மலாந்த மலாமலை சூடிய இந்நிரனும் அம்மன்னவனை வணங்கி மனங்களித்தான். எ - று (நக௭)

நினக்கு வேண்டுறு வரமெது நிகழ்த்துதி யென்னு
மனத்து ணாந்தற மன்னனிம மானிலப் பரப்பி
னினைகொ மெபிணி யிலவென வருளுதி ரெனறான்
புனத்துழாய்முகி லயனிது வழங்கினா போனா.

(இ - ள்.) உனக்குவேண்டிய வரமயாது? சொல்லுகவெனக்கேட்க, தருமத் தைப்பாதுகாக்கும் மன்னவன் தன்மனதில் ஆலோசித்துணர்ந்து இப்பெரிய நில வுலகில் கூட்டமாகிய தீய பிணிகளிலையென்று சொல்லுமபடி திருவருள் செயவீராகவெனக்கேட்டனன் அழகமைந்த துளசிமலை தரித்த திருமாலும் பிரமனும் இவ்வரத்தைக் கொடுத்தபு போனார்கள். எ - று. (நக௮)

அரசு வாப்பயிற் நியபெரும பாகரு மகநாட
குரவ னிறப்பி செங்கலகொண்டளித்திடு மெவரு
மரபி னீங்கிய வணிகனு மருத்துவ னவனும்
நிரைய மெய்தின ரருந்துய ருடறறுற நினறா.

(இ - ள்.) பட்டத்து யானையைப்பழக்கி கொண்டிருந்த பெரியபாகாகளும், அத்கிணத்திலே அச்சிவாசாரியர் மடத்திலிருந்த செங்கற்குவியலேககொண்டு வந்து கொடுத்தவர்கள் யாவரும், நீதிதவறிய நிதிவரத்தென்னும் அவ்வைசிய னும், ஈவத்தியனும் நரகில விழுந்த கொடிய துயரத்தால் வருத்தமுற்றிருக் கின்றார்கள். எ - று, (நக௯)

அந்த நால்வருளு சிவத்துரோ கியரவாக் கருகே
வெந்த சிந்தையின் வெந்தய ருழந்தனா மீளா
பைந்து ணாததொடை வெண்குடைப் பார்த்திபர் பெருமா
னெந்தை சைவநூ லோங்குற விருநலம் புரந்தான்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௫௩௭

(இ - ள்) அந்த நால்வகைப்பட்டோரும் சிவத்துரோகிகளாய் வருந் துவோர்கட்கருகே, மனவருத்தத்தோடு கொடுமையுடைய தியவாகளாய் நரகத்தி னின்றும் மீளாதிருக்கின்றார்கள். பசிய மலாகக்கொத்திகளாலாகிய மாலைதரித்த சந்திரவட்டக்குடையுடைய அரசர் பெருமானாகிய அமமன்னவன், எமது சிவபெருமானருளிய ஆகமவீதிகள் தந்தேசத்தில சிறப்பெய்தப்பெரிய உலகை அரசு செய்திருந்தான். எ - று. (௩௪௦)

இத்தி நத்தின வாங்கவ ரியற்றிய தென்னு
மெய்ததி நத்தவ யோகிபால விரித்தன னநதி
யத்தி நநதெரி யோகியு மதிசய மடைநதான்
மைத்த னிககள் ரியறகையை வெருகுகொடு மதித்தான்.

(இ - ள்.) அவர்கள் செய்த சிவத்துரோகங்கள் இத்தகையனவென்று உண்மைதன்மைபொருந்திய தவமுடைய சிவயோகியாருக்குத் திருநந்திதேவா திருவாயமலாநதன். அவவுண்மையுணர்ந்த சிவயோகியாரும் ஆச்சரியமெய்திய வராய ஒப்பற்ற கீலகண்டராகிய சிவபெருமான விதித்த வீதிகளினியலபை அச்சத்தோடு எண்ணினான். எ - று. (௩௪௧)

உருகு சாதலி னுருத்திர வகமவெண் னிறு
பெருகு காதலிற் புணைசிவ னடியரிற் பிழைத்தார
திருகு வெஞ்சின மறலிபாற் றென்புல மடைநது
பொருகொடுஞ்சுழல் நிரையமவீழந் துழப்பது புகலவாம்.

(இ - ள்.) தமது [காதலின்] புத்திராபா லுதிகும உருகுகின்ற மிக்க அன்புடன் உருத்திராகமணியையும் திருவெண்ணீற்றையும் அணிகின்ற சிவனடியவருக்குத் துன்புபெய்தவர்கள், மாறுபடுகின்ற கடுங்கோபமுடைய காலனிடத்துள்ள இயம்புரஞ்சோநது, ஒப்பற்ற கொடுமைபொருந்திச் சுழல்கின்ற நரகத்திலவீழ்ந்து வருந்துவதைச்சொல்லுவோம். எ - று. (௩௪௨)

நொநெல் வேலிசூழ் கிடநதுள சிந்ருதே யநது
மனனு மாநகா சானநத மதனிலை வகுப்பின
மினனி மைத்திடு நவமணிச் சாரதியின விளங்கு
மனன மாநகாக கரனெனுந் தனிககுடை யரசின.

(இ - ள்.) செந்நெற்பயிரே வேலிபோற்றுகூர்ந்த சிந்து நாட்டில், சானநத மென்றும் ஒரு சிறந்த நகரமுள்ளது. அச்சானநத நகரத்தின் சிறப்பைச் சொல்லவேண்டுமானால், ஒளிவீசுகின்ற நவரத்தின் காரதியால் விளக்கமெய்தி யிருக்கும். அந்தச்சிறந்த நகரத்திற்கு மன்னவன், ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக் குடையையுடைய கரனென்றும் பெயர் பெற்றவன். எ - று. (௩௪௩)

இரங்கு சிந்தைய னிகலொழி குணத்தின னென்றும
பரந்தெ ரிநதுள சைவநா லிடையறப் பரிலவான
புரங்க டந்தவ ரடியரிற் பொழியுமன பிணாய்ச்
சிரந்த லத்தறப் படிந்தெழு மியற்கையிற் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) இரக்கமுற்ற மனத்தினன், பகைமைதவிராத குணத்தினன், எக்காலமும் சிவபரம்பொருளின் இயல்பையுணர்ந்தும் சிவாகமங்களை யிடையீ

டின்றி வாசிப்பவன், முப்புரங்களை யெரித்த சிவபெருமானுடைய அடியர்கள்பால் மிக அன்புடையவனாகி, தன் சிரமானது நிலமிசைத்தோயுமபடி நமஸ்கரித்தெழுதின்ற தன்மையினால் சிறப்பெய்தியவன். எ - று. (௩௪௪)

விழிக்கு மாயிரங் கண்ணுடை விண்ணுடை வேந்தன்
வழிப்பு லஞ்செல மாதவ மியற்றின் னெநொட்
கொழித்த வன்பொடு மிந்திர னாங்கவற் குறுகி
யொழிப்ப ருந்தவ மியற்றினை யென்கொல்லென் றுரைப்ப.

(இ - ள்.) பாககின்ற ஆயிரங் கண்களையுடைய தேவலோகமன்னனாகிய இந்திரன், தன் கண்ணாகுநேரில் வரும்படி வெகுதூரம் பெருந்தவஞ்செய்தான். அதனை யறிந்த இந்திரன் மிகவும் அன்பெய்தியவனாய், அவன் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த இடத்திற்கு வந்து அவனருகேபோய், நீக்கற்கரிய அருந்தவத்தை யாது காரணமாகச்செய்தினதெனையென வினவ. எ - று. (௩௪௫)

மகப்பெ ருந்தனி வேந்தனை மன்னவ னோக்கி
யகதது நினனல துணாதிலன யானென வருளி
மிகப்ப டுந்திறற் குலிசமவேண டினனென விளம்ப
நகைக்கொ டுந்தனிக் குலிசமீந தாங்கவ னடந்தான்.

(இ - ள்.) மகபதியெனவும் ஒப்பற்ற பெருமைதங்கிய இந்திரனை அம் மன்னவன் கண்டு, என மனதில் தேவரீரை நீங்கப்பிறிதொருவரை யுணாதிலே னென்று சொல்லி, வல்லபத்தின் மிக வச்சிராயுத்ததைப்பெறக் கருதினே னெனக்கூற, இந்திரன் ஒப்பற்ற ஒளிதங்கிய பெரிய வச்சிராயுத்ததை அவ் வண்ணமே தந்துபோயினான். எ - று. (௩௪௬)

வாங்கி னாணல கொருகுடை நிழற்றிய மன்னன்
பூங்குழற் றொழா மனனரைக கொடுவனம போககித்
தேவகு நேமிசூழ நெடுநில மொருதனிச சிறந்தா
னோங்கு சைவமுற் றோங்கிடப் புரந்தன னுரவோன்.

(இ - ள்.) உலகமுற்றும் வெண்கொற்றமுடைய நிழற்றிய அம்மன்னவன் அதனைப்பெற்றுக்கொண்டு, தன் அழகிய பாதங்களில் வணங்காத பகையரசர்களைக் கடுங்காட்டிற்குத் தூத்தி, தேவகிக் கொண்டிருக்கும் கடல்குழந்த நெடிய நிலவுலகத்திற்கு ஏகமன்னவனாய்ச்சிறந்து, சைவசமயமே மேம்பாடாக எங்கும் பரவுமபடி அறிஞனாகிய அமமன்னவன் ஆளுகை செய்தான். எ - று. (௩௪௭)

இதுவு ணாதன னிவனொடு மிகலெடுத் துடற்று
மதுவெ னுமபெயா ளனையுன் மன்னனீங் கிவனோ
பொதுவொ ழிந்திடப் புரப்பவ னெனப்பொருள பொருமிக்
கதுமெ னப்புகுந தசுவேந தனையுளங் கருதி.

(இ - ள்.) இவ்வரசனோடு பகைகொண்டதிரந்த துன்பு செய்துகொண்டிருந்த மதுவென்னும் பெயரினனாய், அலங்கரிக்கின்ற வீரக்கழல் தரித்த மன்னவன் இதனையுணர்ந்து, இவ்வுலகில் இவனொருவன்ருளே பொதுத்தன்மை கடிந்து ஏகராஜ்யாதிபதியஞ்செய்பவனென்று தாளாதவனாய் ஆக்கிரமித்து விரைதுசென்று அடினர் தலைவனை மனதிற்குநீ, எ - று. (௩௪௮)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சுருங்கும். ௫௩௯

அரிய மாதவ மியற்றின் னாங்கவ னடைந்து
புரிய வேண்டுவ தியாதென வசுரர்கோன புகல
விரிக டுநதிற் சேனைகொண் டென்னொடு மேவி
விரிக முற்கு ன் னுந்நெடு மண்டமா மலைநது.

(இ - ள்.) அரும்பெருநதவத்தைச்செய்தான். அப்படியே அவ்வவுணர் தலைவன் அவ்விடத்திற்கு வந்தது, யான செய்யவேண்டியது யாது? எனவினவு, கொரோமாகிய வல்லபமமைந்த மிகக சேனைகளை யழைத்துக்கொண்டு என்னோடு துணையாகவந்தது, விரிநது கட்டுகின்ற வீரகண்டாமணி தரித்த கரனென னும் அரசனுடன் பெரும்போரெய்தது. எ - று. (௩௪௯)

எனது வெண்குடை யெனக்கென வாககிமற் றவனைத்
துணைக டுநதிற் சேனையைத் துணிததுணை யாகி
நினது மாநகா போகுதி யென்றவ னிகழ்தக
வினவி நீனறவ னதுவுணார தெரியெழு விழித்தான்.

(இ - ள்.) அவன் வெண்கொற்றககுடையை யெனக்கே உரித்தெனச் செய்து, அந்தக்கரனெனபவனையும் வேகத்தோடு கரோவல்லபமுடைய அவன் சேனைகளையும் வெட்டித்தள்ளிவிட்டபின்னா, உனது சிறந்த நகரத்திற்குச் செல்வாயாகவென்று அமமதுவெனபோன சொல்ல, அதனைக்கேட்டுக்கொண்டிருந்த அவுணாதலைவன் (காந்தேவபூஜுதனாகலின், தனமரபிற்குப்பக்கவென னும) அதனை யுணர்ந்து தீப்பொறிசிறத்தபாரத்தான். எ - று. (௩௫௦)

கரனெ னுமபெயா வேநதனை முதலறக் களைநது
விரவு சேனையு மடித்தவன் வெண்குடை யுனக்குத்
தரநினைநதன னென்றுதன் னுடைப்பெருந தானை
வரவு ரைத்தலு மடைநதன ரளவொழி வரத்தாரா.

(இ - ள்.) கரனென்றும் பெயாபெற்ற அமமனனை உயிரகலும்படி யொழித்தது, கலநதுள்ள சேனைகளையும் நாசஞ்செய்தது, அவனது வெண்கொற்றககுடையை உனக்கே தருமபடி யெண்ணினெனென்று சொல்லி, தனது பெரிய சேனைகளை வரும்படி சொல்லியமாத்நிரமே, கணக்கிறந்த சேனாவீரர்கள் யாவரும் வந்தது சேர்ந்தாராகன. எ - று. (௩௫௧)

மழைக்கு லநதழீஇ யேழுமோர காலையின் வழங்கத்
தழைத்த பேரொலிப பிரளய மொருவழித் தவழநதாந
கிழைத்த மாதவப பெருமைய நிருஞ்சினத் தெதாநதார
முழைப்ப டெபில வாய்ந ரிடுக்குன் முழக்கா.

(இ - ள்.) (மணி நீர் பொன பூ மண கல தீ ஆகிய விவற்றை முறையே பொழியும் சம்வாததம் ஆவாததம் புட்கலாவாததம் சங்காரித்தம் துரோணம் காணா முகி நீலவாணமென னும) சப்த மேகங்களும் ஒன்றுகூடி ஒரு காலத்திற் பெய்ய, மிகக பேரொலியுடன் பெருகிய பிரவாகமானது ஒரு வழியாய் வந்ததுபோல, முன்செய்த பெருநதவத்தினால் மேனமை பெற்றுள்ள அசுரர்கள், துவாரமுள்ள பிலத்தையொத்த வாயையுடையவாகளாய், இடிமுழக்கம் போலக் காச்சித்துக்கொண்டு கடுங்கோபத்தோடெதிர்த்தார்கள். எ - று. (௩௫௨)

முளைத்த வெண்பிறை முழுமுகிற செருகிய வன்ன
வளைத்த வாலையிற றடுசினக கடுநதிறன் மறவ
ருளைத்த வாரிதி யுலகெலா மொருதனி யொருங்கே
திளைத்து வாயப்பெயுந திறவினா வடவையிற றீயோரா.

(இ - ன்.) உதித்த வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனைச் சூல்கொண்ட மேகத்திற்
செருகிவைத்தாற்போன்ற கூமைதங்கிய வகிரதந்தங்கனையும், கொலலத்தக்க
கொடிய கோபத்தையும் கொரோவலலபத்தையுமுடைய வீராகளும், ஒலிகின்ற
கடல்குழந்த உலகங்களையெல்லாம் ஒன்றாகக் கி அவற்றையெல்லாம் வாய்நிரம்பப்
போட்டுக்கொள்ளும் வலிமையுடையவாகளும், வடவாழ்க்கைகளினியினுங் கொடிய
வர்களும். எ - று. (௩௫௩)

படாநத செக்கரிற் படாநதெழு குஞ்சியா மேருக்
குடங்கை கொண்டெடுத்த தாடுறுங் கொள்கையா கடைநாட்
டொடாநத வெள்ளநீர் புறவடி தோயகலா தொக்கா
ரடைநத சேனைமுற றளபபுறி நயனுக்கு மரிய.

(இ - ள்.) படாநத செவ்வானம்போலப் பரவி வளாநத தலைமயிருடைய
வாகளும், மேருமலையை உள்ளங்கையிலெடுத்ததுப் பந்தாடுந் தன்மையுடையவர்
களும், ஊழிகாலத்திற் பெருக்கெடுக்கும் பிரளயவெள்ளமானது புறங்காலும்
நனையாத உயாவுடையவாகளும் ஆகிய அவுணாகள் வந்து சோநதராகள்.
அங்கே வந்த சேனைகளையெல்லாம் கணக்கிடத்தொடங்கின பிழமதேவனுக்கும்
அரிதாகும். எ - று. (௩௫௪)

எடுத்த சககரந தோமரந குநதமவிட டெறிவேல்
பிடித்த கூாமழுப பிணடிபா லங்கொடுங் கலப்பை
யடுத்த தனடுகார முகப்படை பொறுத்தன மழலகான்
மடித்த வாயினா மின்னெனத் துடித்துறும் வாளா.

(இ - ன்.) கையிறறங்கிய சககரம் [தோமரம்] இருப்புலகை கைவேல்
எறிவேல் கையிற்பிடித்திருக்கும்கூரியமழு பிணடி பாலம்வளைந்தகலப்பை சோந
துள்ள தண்டாயுதம் வில என்று சொல்லப்படும் இவ்வகையாயுதங்களை யேந
தியவா ளும் தீயைச்சொரிந் துகொண்டு இத்தங்களை மடித்துக்கொண்டிருக்கும்
வாயையுடையவர்களும். எ - று. (௩௫௫)

வநதி ரைத்தனா நோகுகினன றகுவாகோ னரச
சிறதை மிகெழுஞ் சினத்தினு வைரொடுஞ் செனருண்
சந்த வாரொபாழி லுடுத்தசா னந்தமா நகாசூழ்
மந்த மம்பொரு கொடிநக ரிஞ்சிசூழ் வளைத்தாரா.

(இ - ன்.) ஒருசேரவந்து ஆரவாரித்தாராகள் அவுணா தலைவனாகிய அரசன்
கணடு மனத்தில மிகுந்த கோபமுற்றவனைய அச்சேனையோடு செனருண். சந்தன
மரங்களின் நெடிய சோலைமுழந்த சான்றதமென்னு ஞ் சிறந்தநகரைச்சுற்றியுள்ள
மந்தரமலையைப்போன்று, கொடிகள நிறைந்திருக்கும் மதிலின் நாற்புறங்களி
லும் வீளைந்துகொண்டாராகள். எ - று. (௩௫௬)

சிவந்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். (இச்சு)

ஈது ணாதனன் றனிக்குடைக் கரனெனு மிறைவன்
யாது செய்துமென் றிருநதன்ன வெருவரு மெல்ல
யோது வெஞ்சினத தெயதினை விசயனென் றிருருவ
னீதி வேதனைக குறுகின னிவையிவை நிகழ்த்தும்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக குடையையுடைய கரனென்னுந்
தலைவன் இதனையுணர்ந்து, இதற்குப்பரிகாரம் யாது செய்வோமென்று கருதி
யிருந்தான். இப்படிப் பயப்படுஞ்சமயத்தில் விசயனென்னும் பெயராவாய்ந்த
வொருவன் சொல்லுகின்ற கடுங்கோபத்தோடு வந்து நீதிமாரகமுடைய மன்ன
வனையனுதி இப்படி யிப்படிச் சொல்லுகின்றான். எ - று. (௩௫௭)

என்னை நீமதித திருநதனை யிப்பெருஞ் சேனை
முன்னா யான்புகின் முதலற முடிவது சரத
மின்ன சிந்தையி னையுற லாதிராட டொடங்கி
யுன்னு மானிட மடங்கலி னருசசனைக குரியேன்.

(இ - ள்.) நீ இந்நபபெரிதாயிருக்குஞ் சேனையைப் பெரிதாக மதித்திருக்
கின்ற தென்னகாரணம்? நான் ஒருவன் மாதிரி முற்பட்டுப்போவேனாயின்
அவையாவும் அழிவது நிச்சயம், அப்படியானபடியால் உன் மனதில் இது
காரணமாக ஐயமுற்றவேண்டாம். என இளம்பருவமுதல் யாவரும் தியானிக
கின்ற நரசிங்கத்தின் பூசைக்குரியவனாயிருக்கின்றேன். எ - று. (௩௫௮)

வருதி யென்றலுங் கணத்திடை யெய்துமவா ளுசுரா
குருதி பூற்றறக் குடிப்பது மடுத்தவெஞ் சேனை
யொருகை வாரிவாயப் பெயவது தியடுங் கொளிப்பார்
குருதி யோராபுடை நினறுநீ யதனிலை காண்டி.

(இ - ள்.) நீ யென்னோடு வரக்கடவாய் இங்கெய்திய ஒளிதங்கிய அசுரர்
களின் உதிரத்தை ஒரு கணத்திற்குள்ளாக மீண்டும் சுரக்காமற் பருகுவதையும்;
நிரம்பிய கொடிய சேனைகளை ஒருகையார் சோத்து வாரி வாயிலிட்டுக்கொள்
வதையும். அத்தீயோரகள் எங்குப்போய் மறைவார்களே அதனையும் நீ குருதிக்
கொண்டு ஒரு புறத்திலிருந்து அதன் நிலையைக் காண்பாயாக. எ - று. (௩௫௯)

நினக்கு வசசிர மளித்தவற கடுமபகை நீச
ரினத்தொ டினொடு முடிவது காண்டியா லிறைவ
நீனைத்த காரிய முடிக்குவ நெழுநென நிகழ்த்தக
கனைபொ லனகமுன மன்னனோந் தெழுநதன்ன காண்பான்.

(இ - ள்.) மன்னவனே! உனக்கு வச்சிராயுதமளித்த இந்திரனுக்குக்
கொல்லத்தக்க சத்துருக்களாகிய அசுரர்கள், தங்கள் கூட்டத்தோடு இத்தினத்
திலேயே யழிவதைக்காண்பாயாக நீ யெண்ணிய கருமத்தை முற்றுவிக்கின்
றேன். புறப்படுகவென மூரகக, சத்திக்கின்ற பொன்னாலாகிய வீரகண்டாமணி
யணிந்த பாதுகையுடைய கரனென்னுமரசன் இவற்றையறிந்து அப்படியே
கிகழ்வனவற்றைக்காண்புறப்பட்டான். எ - று. (௩௬௦)

வகுத்த சேனையொ டரசனோ மருங்குநின் றெழியத்
தொகுத்த மந்திரத் துணைமீதன் னுளத்தொடுந் தோய

நெகிழ்த்த சிந்தையி னின்றனன் விசயனந் நிலையிற்
செகுதது சிற்றமிக் கெழுநதது மானிடச் சேயம்.

(இ - ள்.) ப்ரூத்துள்ள சேனைகளைத் தன்னோடழைத்துக்கொண்டு அம்
மன்னவன் ஒரு புறத்திலிருக்க, விசயனென்பவன் நரசிங்கமூர்த்திக்குரிய தொகுப்
பாகிய மந்திரத்தின் கீலைமையைத் தன் மனத்திற் பதியும்படி உருக்கமான சித்தத்
தோடிருந்தான். அப்பொழுது நரசிங்கமூர்த்தமானது அழிக்கத்தக்க கோபாதிக
கியத்துடன் தோன்றியது. எ - று. (நகக)

கைக ளாயிர மாயிரங் காவதங் கடந்த
மொய்கொ ளம்புயந் திகநதமுற் றுரிஞ்சின முடிபோய்
வெய்ய விண்முக டளநதது வெள்ளெயிற மகலவாய்ப்
பைய ராமுடி நெடுநிலம் புதைத்தன பதங்கள.

(இ - ள்.) அம்மூர்த்தியின் கைகள் அநேக ஆயிரங் காவதங்களைக்கடந்து
நீண்டிருந்தன, வலிமைதங்கிய அழகிய தோள்கள் எட்டுத் திசைகளின் முடிவு
நிரம்பின. திருமுடி மேலோங்கிப் பெரிய ஆகாயமுகட்டைய ளாவியது, திருவடி
கள் வெள்ளிய பற்களையும் அகன்ற வாயையும் படத்தையுமுடைய ஆதிசேன
தன் முடியிற்றாகும் நீண்ட நிலவுலகத்தை யமிழ்தின. எ - று. (நக௨)

வாரி வாயிலி ட் டதுக்குறு மாதிரப பொருப்பிற்
சோரி தூங்குறப் புரட்டுறுந தொளைததுணை நாசி
சேர வாங்கிணை மயிரத்திடுஞ் சினவுகாக கரத்தாற
பேரு டறபொறை துளம்பெனக் குழம்பெழப் பிசையும்.

(இ - ள்.) சேனைகளிற் சிற்சிலவற்றைச் சேர்த்து வாயிற்போட்டு மெல்லும்.
அஷ்டதிசைகளிலுள்ள அஷ்டகுலபாவதங்களில் உதிரமொழு கப்புரட்டும நாசி
யின் இரு தொளைகளிலுண்டாகும் சுவாசத்தால் உட்கொண்டுபோய மீண்டும்
வெளியேதாளும். போசெய்கின்ற நகங்களையுடைய கைகளால் பெரிய உடற்
சுமையை [துளம்பு] கொசுப்போல மதித்து உதிரக்குழம்புண்டாமபடி பிசையும்.

தின்னு மென்புட நெறுககெனக் கறித்திடுஞ் சினததிற்
றொனனி லம்படத தேயத்திடு மவுணாதந தொகையைப்
புனனு னிப்பனி சிதைந்தெனப் புறப்படத திடறுங்
கினன கங்கொடு பொதுத்திடுங் கிளரூப் கிளைக்கும்.

(இ - ள்.) சிற்சிலவற்றை, எல்லாபோடு நெறுககென்று கடித்துத்தின்னும்,
கோபத்தோடு அவ்வவுணா கூட்டத்தைப் பழமையாகிய பூமியிற் கிடக்கும்படி
தேய்த்துவிடும். உதிரமானது அறு கம்புலின் முனையிற்பொருந்திய பனித்
துளிபோல வெளிக்காணும்படி, வீரல்களில் ஓட்டிய நகங்களால் தொளைத்துக்
கிள்ளிக்கிள்ளி மேடுபடுத்தும். எ - று. [கினகம் - கின்னகம்.] (நக௪)

கொடுங்கை மாகரி கோடுதொட் டிழுத்தொரு கோடி
நெடுங்கை யாணைமத் தகம்பிளந தோச்சுறு நெடுநீர்க்
கிடங்கு போய்விழ ஆதுறுங் கிளர்பெருஞ் சேனை
நடநது கொன்றிடுங் குருதியா றிடையற நடக்கும்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். - ருசுஉ

(இ - ன்.) பெரிய யானைகளின் துதிக்கையையும் தந்தங்களையும் பற்றி யீதது, நெடிய துதிக்கையுள்ள ஒரு கோடி யானைகளின் மத்தகத்தைப்பிளந்து மிக்க நீர் நிரம்பிய கடலிற்சென்று விழும்படி ஏறித்து ஆரவாரிக்கும். விளக்க முற்ற பெரிய சேனைகன்பாற் சென்று கொல்லும். அப்போது பெருக்கெடுக்கும் உதிர நதியானது ஓயாது பெருகிக்கொண்டிருக்கும் எ - று. (ருசுடு)

அளவில் சேனைகொண் டெழுவலித் தடக்கையி னடக்கி
வளைத டங்கடற் குமிழின் நிரைதெழ மாட்டுங்
கீளென நெதலை கடித்துமிழ் தெதிருறக கிடைததார்
முளையெ யிற்றடி பொதுததுறுங் கடற்பட முழங்கும்.

(இ - ன்.) எண்ணில்லாத சேனைகளைப்பெருவல்லபமுடைய பரந்த கரங் களாற் சேர்த்திப்பற்றிக்கொண்டு, உலகத்தைச்சூழ்ந்து பரந்துள்ள கடலிற் குமிழிகள் தோன்றி யொலிக்குமபடி ஏறியும் நேரில்வந்த பெரிய சேனைதொகுதியின் தலைகளைத் தறிபோன்ற பற்களால் தொளைத்துக்கடித்து உமிழும். கடன முழுகுகென்று சொல்லும் படி காச்சிகடும். எ - று. (ருசுசு)

அதிரபெ ருங்குர ஸானைகொண் டநீகவெஞ் சேனைக்
குதிரை மாககடல குழப்பிடுங் குதிரைகொப் புளித்த
வுதிர வாறறிடைத தோபுதைத் தமிழ்த்தடு மொழித்தது
மதுகை யாருயிர குடித்ததம் மானிட மடங்கல.

(இ - ன்.) அதிரகின்ற பெரிய கர்ச்சையுடைய யானையின்மேலும் கடல் போலப் பெருகிய குதிரையின்மேலும் ஏறியிருந்த பெரிய சேனைகளைக் கவனகச் செய்யும் குதிரைகள் மிதந்துகொண்டிருந்த உதிர நதியிலே தோகளைப் பூமியி லமுருதுமபடி யழுத்தும். அந்நரசிங்கமூர்த்தம் இந்நரால்வகைச் சேனைகளின் வலிவையழித்தது அவற்றின் உயிரையுண்டது. எ - று. (ருசுசு)

பொருசி னததெழு மசுரானோன நிரடபடை போக்கி
யொருவ னுகியோட் டெடுத்தன னெருதனிக களிகைக்
கருணை வேந்தனு முவகையங் கடலொடு களித்தான்
மருவ ருந்திறல் விசயனைத் தொழுதனன வருத்தி.

(இ - ன்.) போர்செய்யத்தக்க கோபத்தோடெதிர்த்த அவவசுரத்தலைவன், தன் திரண்ட நாலவகைச் சேனைகளையும் இப்படி யழித்தமாததிரத்தில், தான் தனிப்பட்டவனாகியோடினான். ஒப்பற்ற ஒன்றியாகிய சந்திரவட்டக்குடையை யுடைய தயாநூலாகிய கரணென்னும் அமமன்னனும் களிப்பெனஹு கடலி லமிழ்ந்து மகிழ்ந்து, ஒருவருக்கும் பொருதுதற்கரிய வலிமைதக்கிய விசயனென் பவனைத் துதித்து வந்தனைசெய்தான். எ - று. (ருசுசு)

ஆய காலையின் மானிட மடங்கலை யகற்றி
மேய திண்டிறல் விசயனும் வெள்ளவெம படையுந்
தூய வெந்தனு மீண்டனா தொன்னக ரடைநதார்
போயொ ளிக்கதி ரணிமணி மண்டபம் புகுநதார்.

(இ - ன்.) அச்சமயத்தில், நரசிங்கமூர்த்தத்திற்கு விடைதந்து அனுப்பி விட்டு, பொருநதிய மிக்க வல்லபமுடைய விசயனும் வெள்ளக்கணக்காகிய

பெருஞ்சேனைகளும் புனிதனாகிய அவ்வரசனும் அங்கேயிருந்து திரும்பிப்போய தங்களுக்குரிய பழமையாகிய நகரத்திலுடைந்து, ஒளி வீசுகின்ற இரத்தினங்க ளைமந்த மண்டபத்திற் புரூர்தார்கள். ஏ - ஹ. (௩௬௯)

விசைய னைத்தனி யாசனத் திருத்தினன் வேந்தன்
வசையி லன்பொடும் வழுத்தின னெங்குல மன்னர்க்
கசைவி லாப்புக் குனிததனை யெனவள வளாவித்
குசைநெடும்பரிப் புரவலன் வேண்டுவ கொடுத்தான்.

(இ - ள்) அரசன் விசயனென்பவனை ஒப்பற்ற ஆசனத்தி லுட்காரச் செய்து, பழிப்பற்ற அன்போடு துகித்தது, என் குடியிற் பிறந்துள்ள மன்னாக னெல்லாருக்கும் அழியாத கீர்த்தியைப்பாலித்தாயென்று அளவளாவிக்கூறி, கடிவாளம் பூட்டிய பெருங் குதிரையையுடைய அரசன் அவ்விசயனென்ப வனுக்கு வேண்டிய திரவியங்களைப் பரிசாகக்கொடுத்தான். ஏ - ஹ. (௩௭௦)

இறந்து நாள்பல கழிந்தன விருங்கழ லிறைவன்
சிறந்து மன்பதை புரகருநாள விசயனிற் சிறந்து
பிறந்த மைந்தனோர் ரூரென் னுளவன் பிறழாத்
துறந்த சிந்தையன் பிறாமனை யகவுறுந் தொழிலான்.

(இ - ள்) இப்படிப் பல தினங்கள் கழிந்தபோயின பெரிய வீரகழல் தரித்த கரணெனனும் அம்மன்னவன், சிறப்பெய்திப்பவனுப் மன்னுயிரகளைத் தன்னுயிர்போலக்காதது வருங்காலத்தில, விசயனென்பவனுக்குப் பெருமையோ டித்தத ஒரு புதல்வன் ரூரென்னும் பெயரேற்றவனாயிருந்தான். அவன் முறை தவறி நீதி கடந்த சித்தமுடையவன். பிறா மனைவியரைச்சேரும் விபசாரத் தொழிலுடையவன். ஏ - ஹ. (௩௭௧)

இயங்கு நாளையி னிரநகர்ச சிவனடித் தமல
முயங்கு சிந்தையன் தருமனென னுள்ளொரு முதியோன்
வயங்கு வெண்கு ன்ருந்திர மாமணி வனைவான
றயங்கு கொன்றையோன் சைவநூல வளாததவன் சரிப்பான்.

(இ - ள்) இப்படி நடக்குங்காலத்தில, சாணநமெறும் இந்நகரிலெழும் தருளிய சிவபெருமான் பாததாமரைகள் குடிகொண்ட சித்தமுடையவனும், தருமனென்னும் பெயரேற்றவிருந்தனும், விளக்கமுற்ற திருவெண்ணீரும் உருத்திராகமணியும் அணிபவனும், சிறந்த கொன்றைமலாமாலை தரித்த சிவபெருமானுடைய சிவாகம நெறிகளைப்போதித்தது வருவோனுமாகிய ஒருவ ணிருந்தான். ஏ - ஹ. (௩௭௨)

சரிக்கு மனைவன் தன்மனைக் களவழிச் சாராது
சரித்த வாகுமுற றேகைகற பழித்தனன் ரூரன்
விரித்த வர்க்கலை யுருத்திர மெனமணி பொதிகது
பொருத்தி வைத்தவை யவனெடுத் துடன் கொடு போனான்.

(இ - ள்) இப்படி வசிக்கும் அத்தருமன் வீட்டிற்குத் திருட்டுவழியா யெய்தி, ரூரென்பவன் சரித்தலையுடைய நீண்ட கூந்தலைப்படைத்த அவர் மனைவியின் கற்பைக்கெடுத்தான். உருத்திராகமணியை உள்ளேவைத்துச் சுருட்டியிருந்த விலையேறிய பெரிய பீதாம்பரமொன்றையும் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டான். ஏ - ஹ. (௩௭௩)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சுருக்கம். ருசுரு

மறுத்து நோக்கலுந் கண்டிலன் தருமனம் மனையா
 ளிறுத்த சிந்தையட் தேட்டலு மாங்கவ ளிசையாள
 கறுத்த நெஞ்சகச சூனக் கலையெடுத்த துடுப்பப்
 பொறுத்து றுனிது வென்கலை பென்றெதிரா புகன்றான்.

(இ - ள்.) தருமன் மீண்டும் அவவஸ்திரத்தைப்பாராதபோது காணாத
 வஸ்து, கற்புகெட்டமனமுடைய தன் மனைவியைக்கேட்கையில், அவள்
 அதனைச்சொல்லவில்லை. வஞ்சகநெஞ்சினனான சூரனென்பவன் அப்பீதாமபரத
 தையெடுத்து அணிந்துகொண்ட வுடனே, அதைத் தருமன்கண்டு மனந்தாளாத
 வஸ்து இது என்னுடைய பீதாமபரமென்று அச்சூரனுக்கெதிரே சொன்னான்.

தரும னாககது வுரைத்தலுந் தழுவியிழி புரட்டி
 வெருவ நோக்கின னுருத்தனன வெந்திறற் சூர
 னெருநி யாங்கவன றுதைபா லுரைத்தலு மவனைக்
 கருதி நோக்கில னன்னவ னடுத்திறற் களியால.

(இ - ள்.) தருமன் அப்படிச் சொன்னமாத் திரத்தில், கொடிய வல்லப
 முள்ள சூரன், தீப்போற் சிவந்த விழிகளையுருட்டி அச்சமெய் துமபடி நோக்கிக்
 காச்சனைசெய்தான். தருமனென்பவன் சூரனைவிட்டு நீங்கித்தந்தையாகிய
 விசயனபாற்சென்று சொன்னபோது, அவன் யாரையும் வெல்லும் வல்லப
 முள்ள களிப்பினால் அத் தருமனை (இதுமாயினால்) மதித்துப்பார்க்கவில்லை.

இனியி தற்குநானு செய்குவ தெதுவென வெண்ணிப்
 பனிரெ டுகுடை வேந்தனுந் கீங்கிது பகரந்தா
 ன்ணைய வேந்தனுஞ் சூரனை யிரந்திரந் தருந்
 வினையி ருந்தவா வரசனோந் துரைத்தன வினவான.

(இ - ள்.) இனி யிதற்கு நாம யாது செய்வோமென்றாலோசித்து, குளிர்ச்சி
 தங்கிய நெடிய சந்திரவட்டக்குடையையுடைய மன்னவனுக்கு இச்செய்தியைச்
 சொல்லினன் அதுகேட்ட கரனெனனும் அமமன்னவனும் சூரனென்பவனைப்
 பிராத்தித்துப்பிராத்தித்துச் சொல்லியும், தீவினைய நுபவமிருந்தபடியால் அம்
 மன்னவன் தெளிந்தோதிய சொற்களைக்கேட்கவில்லை. ஏ - று. (ருஎ)

போதி யென்றுரைத் தடுத்திறல விசயனிற் புகன்றான்
 காது வெஞ்சினந் தலைக்கொளத் தருமனைக் கண்ணுற்
 ரோது நீதிவிட் டுரைத்தன னுருத்தனன விசயன
 மீதி வாரந்தெழு கவிக்கயன பினனரும் விளமபும.

(இ - ள்.) அரசன், நீ செல்கவென்றவனை யனுப்பிவிட்டு, வெற்றிகொள்
 ளத்தக்க வல்லபமுள்ள விசயனபாற் சொல்லினன் அப்போது விசயனென்
 பவன் கொலலத்தக்க கடுங்கோபமதிகரித்தபடியால் தருமனை நோக்கி, யாவரும்
 சொல்லுகின்ற நீதிதவறிய வாரத்தைகளைக்கூறிக் காச்சித்தான். மேலோங்கி
 விளங்கும் வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அமமன்னவன் மீண்டு சொல்லு
 கின்றான். ஏ - று. (ருஎ)

என்பெருக்கணி யெம்பிரா னடியவர்க் கென்னுத்
துன்பிழைத்தவ ரிழிந்துறு நிரையம்வாய் திறவா
வன்பிழைத்தவர் கயிலேவீற் றிருப்பவ ரவற்றை
முன்பு ரைத்திடு சுருதியா லுணர்ச்சென மொழிந்தான்.

(இ - ள்.) எலும்பு மாலையையும் வெள்ளெருக்கமாலையையும், தரித்துள்ள
எமது சிவபெருமானுடைய அடியார்களுக்கென்று துன்பு செய்தவர்கள்
வீழ்கின்ற நரகம் வாய் திறவாமல், அத்தகைய அடியார்களுக்கு அன்புசெய்தவர்
கள் திருக்கையத்தில் வீற்றிருப்பவர்களாவார்கள். அவற்றை நீ முன்பு ஒதி
புணர்ந்த வேதத்தால் உணரக்கடவாயென்று சொன்னான். எ - று. (௩௭௮)

சைவ மாரிவ னூரிவன றறுகணன் பாவி
வையம யாவையுங் கங்குலீற சுவாநதெழு மறவன்
மைவ ருங்குமுற கணிகையா மனைதொறுஞ் சுழல்வான்
பொய்வ முங்குவன புலையிற புலவுணும புலையன்.

(இ - ள்.) சைவம் எத்தகையது? இவன் எத்தகையன்? இவனோ கொடுமன
முடைய கொலைபாதகன். உலகமுழுவதையும் இராககாலத்திற் களவு செய்யுங்
கொடேன். மேகம்போலுங் கரிய கூந்தலையுடைய தாசிகள் வீடுகளிலெல்லாம்
திரிந்துகொண்டிருப்பவன் பொய்மொழிபுகலவன். புலையா வீட்டிற் புல
வுணும புலையன். எ - று. (௩௭௯)

இவனை வேண்டினை யிருந்தவத தீன்றவென மதலை
யவனை வேண்டலை யவமதித தீனையென வழலாக்
கவாத டம்புய வேந்தனைக் கணித்திலன் விராயன்
புலன் நாதனைக் கைதொழா தெழுந்தனை போனான்.

(இ - ள்.) இத்தன்மையானவனை விரும்பி, பெருந்தவத்தினைப் பெற்ற
அப்புத்திரனை நீ வெறுத்தவனாய் அவமதித்தாயென்று கோபமெய்தி, திரண்டு
விசாலித்த தோள்களையுடைய மன்னனும் உலகபரிபாலகனாகிய அவனைப்
பொருட்படுத்தாதவனாய், விசயனென்பவன் கைகுவித்து வணங்காமல் புறப்
பட்டுப்போய்விட்டான். எ - று. (௩௮௦)

கரிய கண்டனைப பணிந்தவ னருச்சனை சுருதி
யுரிய நீற்றணிந துருத்திர மாமணி புனைநத
பெரிய ருமபரிந பெரியரென றுளத்தொடும பேன
வரிநெடுஞ்சிலைச சூரனைத் துணித்திட மதியா.

(இ - ள்.) திருநீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை வணங்கி அவரு
டைய பூசையையே சுருதி, அதற்குரிய திருவெண்ணிறணிந்து சிவந்த உருத்தி
ராககமணிமாலையணிந்த பெரியோர்கள், தேவர்களைக்காட்டிலும் மேம்பட்டவர்
களென்று, மனவொற்றுமையோடு வழிபாடுசெய்யாத, வரிந்துகட்டிய நெடிய
வில்லேநகிய சூரனென்பவனை வெட்டுவதற்கு நிச்சயித்தது. எ - று. (௩௮௧)

ஏவ லாளரிற் சூரனைக் கொண்டிரென் றிசைத்தான்
வாணி யோடினா கொண்டாநதனர் விடுத்தலு மன்னன்

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௩௪௭

பாவி யீங்கிவன் றனைக்கொடு படுகளத் திருத்தி
யாவி வீட்டுதி ரென்றுரைத் துருத்துநின் மழன்றான்.

(இ - ள்.) தன்னேவலாளர்க்பாற் றுரணையழைத்து வருகவெனக் கட்டளை செய்தான். அவவேவலர் அந்நனமே விரைந்தோடி அவனை யழைத்துக்கொண்கி வந்துவிட்டவுடனே, அரசன் இவருள்ள இப்பாவியைக் கொண்டுபோய்க் கொலைக்களத்திலிருக்கும்படிசெய்து இவனு யிரைப்போகருங்கொன்று ஆளுமா) பித்துகஞ்சித்துக்கோபித்தான். எ - று. (௩௮௨)

பிணிததி றுக்கினர் மணிநெடுந தாமபொடும் பிணிததுத்
தணிபப ருஞ்சினத் தொடுமடுங் கொலைகளஞ சாரநதா
திணிதத பாதக நெஞ்சக மழுகொடு சிதைத்தா
ரணிதது ரைத்திடக கடுநதிறல விசயன் தபிர்தான்.

(இ - ள்.) (மன்னவன் கட்டளை பெற்ற ஏவலாளர்கள்) இறுக்கிச்சோததுக் கட்டிக்கொண்டு தணிதற்கரிய கோபத்துடன் வதைசெய்யுக கொலைக்களத்தை யடைந்தார்கள். கடும்பாதகனாகிய அரசுரனது நெஞ்சை முழுவாய்த்ததின்றி யிளந்தார்கள். கொடூரவல்லபமமைந்த விசயனைப்பவினைச் சிலா சென்று நெருங்கிச்சொல்ல அவன கேட்டறிந்தான். எ - று. (௩௮௩)

எழுந்த சேறறமிக் செழுந்தன னரசனை யெதிர்ந்தான்
மொழிந்து றுதன யாவையும பறபல மொழிந்தா
னழுங்கு சிந்தனைத் தருமனை யருகுணை டறிந்தான்
முழங்க முட்டினு னின்னுயிர முடிக்குவ னென்றான்.

(இ - ள்.) விசயன தனக்குண்டான கோபமதிகரித்து அங்கிருந்தும் வெளிப் பட்டு முன்னவனுக்கு நேரேவந்து, சொல்லத்தகாத சொற்களாயுள்ளவற்றை யெல்லாம் பலவிதமாகச்சொன்னான். வருந்தும் மனமுடைய நருமனைப்ப வினையும் அருகே யிருக்கப்பாத்ததுணர்ந்து, பெருங் காச்சனைசெய்து குத்தி உன் ஆரிய உயிரை யகற்றுவேனென்றான். எ - று. (௩௮௪)

வேந்த நின்னுடைக் கவிகையு மடுபுய விறலும்
வாய்ந்த செலவ டம யானற வந்தன மதியா
யேந்த லென்னுயிரப புதலவனைக் கொன்றனை பினிரீ
போந்த பேரர சளிக்குலை யென்றனன போனான்.

(இ - ள்.) அரசனே! உன் வெண்கொற்றக்குடையும், படைகவரைக்கொல்லுந் தோளவலியும், நீயடைந்தசெலவமும், நான் கொடுக்கக்கூடாததன்வென்பதைக் கருதாமற்போயினே. என உயிரையொத்த புதலவனாகிய தலைவனைக் கொலைசெய்தாய். ஆதலால் இதுகாறும் நடத்திவந்த பெரிய அரசரிமையை இனி நீ நடத்துவையோ என்று சொல்லிப்போயினான். எ - று. (௩௮௫)

பாவி மோர்ந்திலன் சிவனடி யாரெனப் பாரான்
வீவ தாக்குவ னெனக்குறித் தென்னையும வெருவா
னாவ தேதென விருந்தவா ளரசனெனச் சழன்று
காவல் செய்தவன்-மனைவயிற் பொருளெலாங் கவர்ந்தான்.

(இ - ள்.) விசயன், பாவததையும் அறியவில்லை சிவனடியாரென்றுங் கருதவில்லை. கொன்றுவிடுவோமென்றெண்ணி என்மேலுங் கோபித்துக்கொண்டான். இதற்கு யாது செயவேனென்றெண்ணியிருந்த உடைவாளோதிய அம் மன்னவன், மனங்கொதித்து அவ்விசயன் வீட்டிற் காவல்வைத்து அங்குள்ள பொருள்களெல்லாவற்றையும் அபகரித்துக்கொண்டான். எ - று. (௧௮௬)

வேனில் வேளையோர் விழித்தழன் மாட்டிய விமலந்
கான தொண்டனைப் போற்றின னுடைய மணியு
மேனை யாவையுங் கொடுகதன னேகுதி யெனறான்
மான வேறபடை விசயனெரு சகததிது மதித்தான்.

(இ - ள்.) வசந்த காலத்திற்குரிய மன்மதனை ஒப்பற்ற தமது தீவிரியாற் பொடிபடுத்திய சிவபெருமானுக்குரிய அடியவனாகிய தருமனைத் துதிசெய்து, வஸ்திரங்களும் ஆபரணங்களும் மற்றுள்ளவையும் பரிசாகக்கொடுத்து, நீர் செல்லுகவென விடைதந்தனுப்பினன். சத்தருக்களுக்கு அச்சந்தரும வெறபடை தாங்கிய விசயன் தன்னுள்ளதில இப்படி யெண்ணினான். எ - று. (௧௮௭)

வரம்பி கந்தன னரசனென் மனையகம் புகுநது
கரந்தி யாவையு மெடுத்திடப் பணித்தனன கன்று
நிரங்கி யீங்கிவன மனைவிவீழந தரற்றுற விவனைச
சிரந்த ணிப்பது புரிவெனன றரசவை செனறான்.

(இ - ள்.) இமமன்னவன் தன்னுடைய நீதியினின்றும் தவறினான். என் வீட்டினிற் பிரவேசித்து என பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்தபகரிக்கும் படி கட்டளை கொடுத்தான். ஆனபடியால் இவன் மனைவியானவள் பார்த்துத் தூக்கமெய்திக கீழேவீழ்ந்து புரண்டு புலம்பும்படி இமமன்னவன் சித்ததைத் துண்டிப்பேனென்று அரசசபைக்குச்சென்றான். எ - று. (௧௮௮)

சென்று நின்றன மந்திரத் தொருவழி செலுத்த
வனற டக்கையிற் பிறந்தது மானிட மடங்க
லனற கண்டமுந திசைகளு ம்திரந்திட வதிரா
வொன்றி யோராதது நின்றதவ வுறுசின மடங்கல்.

(இ - ள்.) அங்கே போயிருந்து தன் மனதை யொருவழிப்படுத்தி நரசிங்க மூர்த்தியின் மந்திரத்தில் கருத்தைச்செலுத்தவும், அவனது வலிமை யமரத்து பரந்த கையினின்றும் அந்நரசிங்கமூர்த்தம் தோன்றியது. அப்படித்தோன்றிய நரசிங்கமூர்த்தம் அப்பொழுது எல்லா லோகங்களும் எட்டெதிக்குகளும் அதிரும்படி கோஷித்தது மனம்பொருதி யுணரும்படி நின்றது. எ - று. (1)

வெற்றி வேறபடை விசயனை நோக்கிவெண் கோட்டுப்
பெற்ற மூரத்தவ னடியுநிற் பிழைத்தனை யுலவா
துற்ற பாதக னுனைவிடே நென்னுருத் தெழுநது
தெற்றெ னப்புகுந தெடுத்தியி குடித்தச சீயம்.

(இ - ள்.) வெற்றிதங்கிய வேலாயுதமேறிய விசயனை நரசிங்கமூர்த்தம் மானதுபார்த்தது, கொம்புகளையுடைய வெள்ளிய இடபத்தின்மீது ஆரோகணஞ்

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். (௩௪௯)

செய்தருளும் சிவபெருமானுடைய அடியவர்களுக்குப்பிழைசெய்தாய். ஆதலால்
எககாலத்திலும் நீங்காத பாதகமுடைய உன்னை விடமாட்டேனென்று சொல்
லிக்கோபித்தெதிர்த்து அதிசீக்கிரமாக அவனை நெருங்கி அவனை யெடுத்து
உயிரி குடித்தது. எ - று. (௩௪௯)

விளங்கு வாட்படை வேந்தநீ வெள்ளிடை யவன்று
ளாளநத நிரதனை யடியருக் கடியனு மாண
யுளங்கொ ளன்பொடுஞ் சைவநூ லோங்குற வேரங்கித்
துளங்கு வெண்குடை நிழறறுதி யெனப்பல சொலலி.

(இ - ள்.) ஒளி வீசும் வாட்படைதாங்கிய அரசனே! வெள்ளிய இடப
வாகனமூர்ந்தருளும் சிவபெருமான் பாதங்களைப்பததியோடு அளவுபடுத்தி
அறிந்தனை. அச்சிவபெருமானுடைய தொண்டார்களுக்குத் தொண்டனுயினை.
மனத்திற்பதித்த உண்மையன்போடு சிவாகமங்கள் அபிவிருத்தியெய்தும்படி நீ
செழித்தது, ஒளிதங்கிய வெண்கொற்றககுடையை நிழற்றக்கடவையென்று பல
வாதனைகள் சொலலி. எ - று. (௩௪௯)

நீறு கண்டுகை தரித்தவாக காண்குறி னெகிழா
ஒறு மனபிலே வெப்பறி னெண்மணி கயிலே
யேறு யாததவ னிருங்கதி யெய்துவை பெமகருங்
கூறி லககதி கிடைப்பரி தெனமனக கோடி.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீறு உருத்திராக் கமணிமாலை இவற்றைத் தரித்தவர்
களைக்கண்டால், மனமுருகிப்பெருகிய அன்போடு களித்தால், ஒளிதங்கிய
இரத்தினமயமான திருக்கைலாயத்தில் வீற்றிருந்தருளும் இடபக்கொடியைத்
தாங்கிய சிவபெருமானுடைய பெருமைதங்கிய பதவியைபடைவாய். சொல்லு
மிடத்தில், எமக்கும் அப்பதவி கிடைப்பது அரிதென்று மனத்திற் கருதுவாயாக.

எண்ணி லாழ்ப்பல விருநிலம் புரகுகுதி யிடையே
யண்ண னினஹழை யரநதையா ரியறநிலு மநநாட
கண்ணு றப்பெறிற் கதுமென வருதுமென றிசைத்து
மண்ண கநதொழ மறைந்தது மானிட மடங்கல.

(இ - ள்.) கணக்கிலலாத பல ஈழமகள் இப்பெரிய நிலவுலகத்தைப்
பரிபாலனம்புரிவாயாக, இதனிடையே, பெருமைதங்கிய உன்னிடத்தில் எவரே
னும் உன்னைத் துன்புசெய்தாலும், அப்பொழுது நம்மைத் துதிசெய்வாயாயின்,
அதிசீக்கிரத்தில் வந்து உதவிசெய்வோமென்று சொலலி, நிலவுலகிலுள்ளார்
யாவரும் வணங்கும்படி அந்நரசிங்கமூர்த்தம் மறைந்தது. எ - று. (௩௪௯)

முக்க ணெம்பிரா னடியவாப பிழைத்திவை முயன்ற
மிகு திண்டிறல் விசையனும் விசையனின் றுதவப
புகுந னாரநதனுஞ் சிவத்துரோ காகுகொரு புடையே
தொக்க வெந்தழற குமபியுட கிடநதுளர் துயர்வார.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களமைந்த எமது சிவபெருமானுடைய தொண்டர்
களுக்கு அபராதஞ்செய்து இப்படி நடத்திய, மிகப்பெருவல்லபமைந்த வீசய

னென்பவனும் அவ்விசயன் பெறும்படி யுதித்த மகனாகிய ஞானேன்பவனும் சிவததுரோகிகளுக்கு ஒருபுறத்தில் தொகுதியாயுள்ள கொடிய தீமயமான கும்பிபாக நரகத்தில் விழுநது மனம் வருந்திவார்க்கள். எ - று. (நக்ஷ)

நரக மன்னவ ருழக்குவ திதுவென் நந்தி
பரவ ருஞ்சிவ யோகமுற துணாரதுளம் பதைத்தா
னரக ராவென வுச்சிகை கூப்பின நயர்ந்தான்
விரத தூனமுறை யாங்கவன விரித்தன வியநது.

(இ - ள்.) அத்தகையினர் நரகத்தில் விழுநது வருந்துவதற்கு இதுவே காரணமென்று திருநந்தி யெய்ப்பெருமான திருவாயமலர், யாவரும் பணிதற் கரிய சிவயோகி, இவற்றையெல்லாநதெரிநதுமனம்பதைத்து, அநநதி பகவான் திருவாய்மலர்ந்த சிவாகமநகளிற் சொல்லிய முறைமையான கட்டளைகளைக் கேட்டு, ஹஹாவென்று சிரமிசைக்கைகுவித்துப் பரவசமாயினா, எ - று. ()

க லி வி ரு த்த ம்.

இவையு ரைத்தன வன்றியு மெய்பிரா
னவைய றுங்குணக கேளவி நடத்தது
மவையு ணாரதறி வீரென வாகமச்
சுவைதெ ரிரதறி நநத்து ளக்குவான.

(இ - ள்.) இப்போது சொல்லிமுடித்தனவாகிய இவைகளன்றியும், எமது சிவபெருமானுடைய குற்றமற்ற குணங்களைச் சிவவணஞ்செய்வது பற்றிக் சொல்லுவோம். அவற்றையும் அறிந்து தெளிவீராகவென்று, சிவாகம மாகக்கத் தின் சுவையையுணர்ந்து தெளிந்தவராகிய திருநந்திதேவா திருவாயமலர்ந்தருளுகின்றா. எ - று. (நக்ஷ)

அரணை முக்கண வணைய நிரதுள
குரவ ணைத்திரு நீற்றைவெணை கோவிடைப்
பரனு ருத்திர மாமணி யைப்பரந
தரவ ருநதனித தொண்டுசெய சைவரை.

(இ - ள்.) சிவபெருமானையம், திரிநேத திவங்கையுடைய அச்சிவபெருமானை யறிந்துள்ள ஆசாரியரையும், திருவெண்ணீற்றையும், தலைமைபெற்ற வெள்ளிய இடபதையுடைய அபபெருமானாகுகரிய சிறந்த உருத்திராகமணியையும், முத்தியளித்தற்குக் காரணமாகிய ஒப்பற்ற திருத்தொண்டு செய்கின்ற ஐசுவர்களாகிட சிவனடியார்களையும் எ - று. (நக்ஷ)

வந்தி யாது மறுநிலை நினறுளாரு
சிந்தி யாதிக்குழ தீமையா தெனடிலத்
தந்த கன்பட ராலழிந தள்ளலவா
யுந்த வீழ்நது படுவது ணாகுவீர.

(இ - ள்.) வந்தனை புரியாமலும், மனதிற் கருதாமலும், மாறுபாடாகிய நிலைமையிலிருந்து நிகழ்த்தப்பெய் கொடியவர்கள், தெனநிசையிலுள்ள இயம

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ருதித்.

கவகர்களால் வருத்தமெய்தி நரகத்திற்றள்ள விழுந்தி துயர்மெய்துவதைத் தெரிந்துகொள்வீர்களாக. எ - று. (ருசுஅ)

சோன மென்றொரு நாட்டகத் தொன்னக
ரான சோன மதிவிருந தாருயிர்
மான வெண்குடை நீழல்வ னாக்ஞவான்
கான வாரதொடை வேந்தன்க லாதரன்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற சோனமென்று சொல்லப்படும் நாட்டிலேயுள்ள பழமையாகிய நகரமாகிய சோனமெனனும் நகரத்திலே வசித்து, மன்னுயிர்வளை பெல்லாம சிறந்ததன் வெண்கொற்றக்குடை நிழலிலே வளாக்கின்றவனாகிய, வாசனைதருகியதாய நீண்ட மலர்மாலையுடையவனான கலாதவனென்னும் ஒரு மன்னவனிருந்தான். எ - று. (ருசுஅ)

கலைகள யாவு மொருநெறி கற்றுணர்
நிலையி னினறவ னீதியி னீங்கலான
கொலைம டூபபடை யெந்தை குரைகழ
றலைசு மசுரு றுஞ சைவத தலைமையான.

(இ - ள்.) தூலகனெல்லாவற்றையும் ஒரு வழியாக ஒதியறிந்த நிலைமையிலிருந்தான் நீதி வழியினின்று தவறுதவன். கொலைதொழிற்குரிய மூழ்ப்படைதாங்கிய ஏமது சிவபெருமானுடைய சத்திக்கின்ற வீரகண்டாமணீ தரித்துள்ள திருவடிகளைத் தன் சிவமிசைத்தாங்கப்பெற்ற சைவசமயத்தில மேம்பட்டவன். எ - று. (சுரு)

இகலு மன்ன ரெரிமிடை கானகம்
புகவி ழிகும புகாழுக வேலினேன்
றகைபெ ருங்குனத் தனமையன ரெனமைசா
லகனி லம்பொதுப போகுகிய ளிருகுவான.

(இ - ள்.) பகைக்கின்ற மன்னர்கள் தீப்பொறி பறக்கின்ற காட்டிற் சேரும்படி கோபித்துப்பாக்கின்ற பட்டத்து யானையும் வேர்படையுமுடைய அமமன்னவன், மேம்பட்ட சிறந்த குணத்தாகிய இயற்கையுடையவனும், பழமையானதும் இடமகன்றதுமான நிலவுலகத்தைப் பொதுத்தனமைகடிக் குகாக்கின்றவன். எ - று. (சுரு)

இனைய தனமைய னீரகதிழைத் தேற்றிய
புனைம ணித்தனி யாசன மீப்பொலிந்
தனையெ னசுருந தாரநு ணலகியக
கனைக முற்றனி வேந்தனுங் காலையில.

(இ - ள்.) இவனாகைய தன்மையனாய அலங்காரத்தாகிய இரத்தினங்களைச் சாணையிற் பிடித்திழைத்துப்பதித்துள்ள ஒப்பற்ற ஆசனத்தினமேலிருந்து விளங்கி, தாயைப்போல வெல்லாருக்குக் கிருபைசெய்து, சத்திக்கின்ற வீரகண்டாமணிதரித்த ஒப்பிலலாத அமமன்னவனிருந்தபோது. எ - று. (சுரு)

அந்த ரத்தினி டங்கும ருந்தவர்
சிறதை கூாசிவ யோகிகள சித்தர்கள்
பந்த நீக்குந துறவுறு பண்பினர்
முந்தி னூரவன் பேரவை முன்னினார்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்தில் வசிப்பவர்களாகிய அரிய தவசிகளும், மணக்களிப்பு மிகுந்த சிவயோகிகளும், சித்தர்களும், பந்தபாசங்களை விலக்குதற்குக்காரணமாகிய துறவற தருமத்தை மேற்கொண்ட தன்மைபாளரும், ஒருங்கு சேர்ந்து வந்து அமமன்னவனுடைய பெரிய சபையிற் கூடினார்கள். எ - று. (சு0௩)

அன்ன காலைய ருங்கலை யாவையும்
பன்னி யோராத பசுபதி பாரதி
துன்னி னானத தொடுகழல வேந்தனு
முன்ன ரெய்திய ருசசனை முற்றினுன.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்டகாலத்தில், அருமையாகிய சாஸ்திரங்களை யெல்லாம் (முறைப்படி தக்க ஆசிரியாபால்) ஒதியுணரதுள்ள பசுபதி பாரதியெனப் பவா அங்கேவந்து சோந்தனா மிகுந்தவன் உத ஆமமன்னவனும அப்பசுபதி பாரதிக்கு முன்பாகவந்து செய்யவேண்டிய வந்தனை வழிபாடுகளைச் செய்தான.

அனபி னோடரி யாசனத தேற்றினு
னெனபு றககனிந தேற்றியி ரங்கினுன
புனபு ரிசசடைப புங்கவ னைதொழு
முனபி னன்னவற காசிமொழிந்தனன.

(இ - ள்.) அவரை அன்போடு சிங்காதனத்தினமேல் வீற்றிருக்கச்செய்து எலும்பும் நெக்குவிட்டுருகுமபடி கனிவோடு துதிசெய்து மணங்கசிர்தான. அற்பமாய் முறுக்கியுள்ள சடையையுடைய சிவபெருமானை வணங்குகின்ற முதல்வராகிய அப்பசுபதி பாரதி அமமன்னவனுக்கு ஆசீர்வாதஞ்செய்தனா.

அக்க ணத்தி னரசவை யாயிடைப
புக்கி ருந்தவா யாவரும் போற்றினா
மிககெ ழுந்துயா வெண்குடை வேந்தனை
யொக்க நோக்கி யுணரது துன மேயினுன.

(இ - ள்.) அசசமயத்தில், இராசசபையாகிய அவவிடத்தில் வந்திருந்த வர்களெல்லாரும் அப்பாரதியை வந்தனை செய்தார்கள. மிகவும் மேம்பட்ட சிறப்புத்தங்கிய சந்திரவட்டக்குடையையுடைய அமமன்னவனை ஒருமைப் பாட்டோடு நோக்கி அறிவிககத்தொடங்கினா. எ - று. (சு0௪)

கட்பு லந்தெரி யேஹுதற கண்ணனை
யுடபு லத்தி னொருசா ருணாததுளேன
கொட்பு றுமபரிசு கோமுடி வேந்தவோரா
துடப வுணமை நொடிவது கேளேன.

(இ - ள்.) நெற்றித்திருவிழியையுடைய சிவபெருமானை என கண்களாற்றிசிககவல்லை. ஆனால் என்னநிவினால ஒருவகையாக உணராதிருக்கின்றேன். சூழலுகின்ற குதிரையையும் மேம்பட்ட கிரீடதையுமுடைய மன்னவனே! துட்பமாகிய ஒரு நிலைமையை உனக்குச்சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சுருக்கம். 'நிநுங்'

சைவ மேசம பந்தனிக் கண்ணுதற்
 றெய்வ மேபரஞ் சேவுயர்த தெம்பிரான்
 வைபம் யாவையு மன்பதை யாவையு
 நெய்யு மெள்ளு மெனநிறைந் தானரோ.

(இ - ள்.) சைவசமயமே உண்மைச்சமயமாகும். ஒப்பற்ற நெற்றிக்கண்ணை
 புடைய சிவபெருமானே பதிப்பொருளாகும். இடபத்தைக் கொடியாகவுயர்த்திய
 அப்பெருமானே உலகங்களெல்லாவற்றிலும் எள்ளிற்குள் நெய்போல எனக்கும்
 நிறைந்திருக்கின்றனர். எ - று. (சு௦௮)

செய்யப் பட்டன செய்பவன் செய்தொழிற்
 கையப் பாடி லவாய கருவிக
 ஞய்யப் பட்டன யார்க்கு மொருநெறி
 தைபற் பாகன் றமுவினின் றானரோ.

(இ - ள்.) செய்யப்பட்ட கிரத்தியங்களும் செய்பவனும் அச்செய்கைகட்
 ஞரித்தாகிய சந்தேகமற்றனவாகிய கருவிகளும், ஈடேறுகின்றவர்கள் எல்லோர்
 ருக்கும் வாய்க்கின்ற ஒரே பேறும், ஆகிய இவையெல்லாவற்றிலும் உமாதேவீ
 யாரை வாமபாகத்தினுடைய சிவபெருமானு கலந்திருக்கின்றனர். எ - று. ()

ஆதி யாகிய பற்சம யமபுகப்
 பேதி யாரின்ற பெநதமு மாயினு
 னேதி யோதி யுணருமு ணாசசியுட்
 சேதி யாவருந் தெய்வமு மாயினு.

(இ - ள்.) தாமே எல்லாவற்றிற்கும் ஆதிநாயகனாகியும், பல வேறு சமயங்
 களிற் பிரவேசிக்ருமபடி வேறு படுத்துகின்ற பந்தமாகவுமாயினா, ஞான
 நெறியைத்தெளிநதுணாகின்ற அறிவினுக்குள்ளே அழிவற்று விளங்குகின்ற
 தெய்வமுமாயினா. எ - று. (சு௧௦)

ஒடு தோகத் தூடுரு வாணியிற்
 கூடு தோறுங் கொழுஞ்சுட ராயுட
 னுடு பூதமொ ரைநதவ னுயினுன்
 வீடு காலமி றநதொழி மெய்மையான்.

(இ - ள்.) ஒடுகின்ற இரத்தத்திலிருக்கின்ற அஞ்சுருவாணியை நிகாத்து,
 அழிகின்ற காலமற்று விளங்கும் உண்மைநிலையுடைய அச்சிவபெருமான், தேக
 மொவ்வொன்றிலும் ஒளி வீசுகின்ற தீபமயமாய், அவவத்தேகங்களுக்குத்தேவை
 யாகிய பஞ்சபூதங்களும் தாமேயாகி விளங்கினா. எ - று. (சு௧௧)

திங்க ளாயிரங் கோடிசி றந்தெனப
 பொங்கு வெள்ளொளி பூத்த கயிலையா
 னங்க ணுதன ருசசனை யலலது
 செங்கண் மாயனுமற் றெனறுஞ் செய்கலான்.

(இ - ள்.) ஆயிரங்கோடி சந்திரர்கள் ஒரு சேர உதயமானாற்போல மிகுந்த
 வெண்மையாகிய ஓளியை வீசும் திருக்கைலாயகிரியில் வீற்றிருப்பார். சிவநத
 மலர்போலும் கண்களையுடைய திருமாலும் அதற்கைய நமது சிவபெருமான்
 பூசையைத்தவிர மற்றொன்றுஞ் செய்யமாட்டார். எ - று. (சு௧௨)

ஆகை யாலவற் காடபட வேண்டினோ
ரேக நாத னிவனல தில்லென
வோகை யன்பின ருச்சனை யோம்பியத்
தோகை பாகனைக் கைதொழு தேத்தினார்

(இ - ள்.) ஆகையால், அச்சிவபெருமானுக்கு அடியவர்களாக விரும்பினவர்கள், இவரைத்தவிர ஒப்பற்ற தலைவர் பிறரில்லையென்று மகிழ்ச்சிதங்கிய உண்மையன்பினால் வழிபாடுசெய்து அவ்வுமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானைக் கைகூப்பித் துதிசெய்தவர்களும். ஏ - று. (சுகந்)

எந்தை யீசன ருச்சனை யெய்தினோ
சிறதைக் கூசிவ வேடஞ்சி றந்தவா
முநதை யோன்சிவ காதைமொ ழிந்தவ
ருய்ந்த தொண்டாக கடிமையு வந்துளோர்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானை யந்ச்சிக்கப்பெற்றவர்களும், மனவுருக்கம் அதிகரிக்கத்தக்க சிவவேடத்தினால் மேம்பட்டவர்களும், அவ்வாதி தேவன் சரிதைகளாகிய சிவசரிதைகளைச்சொன்னவர்களும், உச்சீவீத சிவனடியார்களுக்கு அடிமைத்தனமையை அவாவின்வர்களும். ஏ - று.

இவரை நோக்கியி ருங்கும லாசனன்
பவள வெண்டிரைப பரதகட னாயகன்
கவாத டஞ்சினைக் கறபக்க கோமக
னெவரு மேத்தியி ரங்குதல வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) ஆகிய இவர்களை, பெரிய தாமரை மலாப்பீடத்தையுடைய பிரம தேவனும், பவளங்களைக் கொழித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலுக்கிணைவராகிய திருமாலும், பிரிவுபட்ட பரந்த கிளைகளையுடைய கற்பகவிருகக் நிழல்லுள்ள இரதிரஹ ஆகிய இவர்கள் யாவருள்ளுண்டவுடனே துதித்து மனமுருகுதல வேண்டுமே ஏ - று. (சுகந்)

நுச்சனை தந்கள சிறதையி ருத்தினோ
பூச நீறுபொ லியப்பு னைந்தவ
ராசை மீக்கொண் டரணைய டிக்கடி
பேசி யன்புபி ரக்கப பெருக்கியோர்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானைத் தமதிதயத்தில் (எக்காலமும் நீங்காமல்) எழுந்தருள் செய்துகொண்டவர்களும், அணியத்தக்க திருவெண்ணீரை மிகுதியாக அணிந்துள்ளவர்களும், ஆசை மிகுந்தவர்களாய் அச்சிவபெருமானை அடிக்கடி துதிசெய்து மெய்யன்புண்டாகும்படி விருத்திசெய்தவர்களும். ஏ - று.

நுசு னன்றிமு தனமைய நீலலெனப்
பேசி னுனிவை பேசலும பேரவை
பூச லுள்ளம் பொருமையிற் பொங்கினுன்
வாசு தேவ னெனுமொரு வைணவன்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானை யல்லாமல் முதன்மையானவர்கள் வேறொருவரிலிரெனத் திருவாய்மலார்தனா, இப்படித் திருவாய்மலார்தவுடனே அப்பெரிய

சிவத்ருரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். (நிநுநி)

சபையிலிருந்த வாசுதேவ்னென்னும் பெயர்வகித்த ஒரு வைணவன் மனநதாளா
மையாற் பேரொலியோடு கோபித்தான். எ - று. (சுகௌ)

சீட ரோடு மரசவை சென்றொரு
மாடி ருந்தனன் மன்னனை நோக்குரு
லோடு கொண்டிருந் துண்டுமூல் வானறனை
வீடு சென்னெறி தாவென வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) தன மாணுக்காளோடு அவ்விராச சபையின் உட்புகுநது ஒரு
பக்கலில் உட்காரநதிருநது மனனனை நோக்கி, ஓர் ஓட்டினைக் கையிறறாங்கிக்
கொண்டு பிச்சைவாங்கிப் புசித்ததுத்திரிகினறவனை முததிககுச்செலலுமவழியை
யறுக்கிரகிப்பாயென்று கேட்க விரும்புவார்களோ? எ - று, (சுகஅ)

இங்கி ருந்தவ னின்னண மோதிய
புங்க வறகுப புலித்தோ லுடையொரு
மங்கை யோடும யங்குறு வான்சிரக
கங்கை கொண்டிடு காடுறைந் தாடுவான்.

(இ - ள்.) இச்சபையிலிருந்த பசுபதி பாரதி இத்தகைய சிறப்புக்களோடு
சொன்ன கூடவுளுக்குப் புலித்தோலே ஆடையாம ஒரு பெண்ணோடு மயங்கிக்
கொண்டிருப்பான். தலையிற கங்காசலத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு, சுகொட்டிலே
வசித்ததுப் பேயர்களோடு கூடத்தாடுவான். எ - று. (சுகக)

தாம தக்குணா சாரநதுளவன கைதொடர்
வீம மாலையெ லுமபணி தாங்கினுன
காமு முப்புல லெருககணி கண்ணியா
னாம நக்கினத் தோடுந் டஞ்செய்வான்.

(இ - ள்.) தாமதகுணத்தையுடைவன், கையிறுபரிசிக்கப்படாத மயானத்
திலுள்ள எலும்புகளின் மாலையாகிய ஆபரணத்தை அணிநதிருக்கின்றான். ஒரு
வரும்விரும்பாத அற்பமாகிய எருக்கமலாமாலையணிந்தவன். அச்சத்தை உண்டு
செய்யும் நிரவாணகோலத்துடன் நடிப்பான். எ - று. (சுகஉ)

என்றெ நெத்தவ னேதியி சைத்தன
சென்று ருதுசெ வித்தொனை பொத்தினு
னன்ற கம்பொறுத தாற்றல னாயுளவ
குன்றி மனனனைப் பாரத்திவை கூறுவான்.

(இ - ள்.) என்று அவவைணவன் எடுத்தச்சொல்லிய வார்த்தைகள்
உள்ளேபுகவொட்டாமல் இருசெவித் தொளைகளையும் பொத்திக்கொண்டு
அப்போது பசுபதி பாரதி மனமொழுகமுடியாதவராய் வருத்தி மன்னனை
நோக்கி இப்படித்திருவாயமலாகின்றனா. எ - று. (சுகஉ)

பெருக்கு மண்டப் பிரளய மெய்துநான்
முருக்கி முன்ன ரரிமுத லோருயி
ரருக்கி யசகடு காட்டினின் ருடின
னிநுக்கு ணாந்தறி யாபபிறப் பீறிலான்.

(இ - ள்.) வேதங்களால் தெளிந்துணரப்பட்டாத், பிறப்பும் இறப்புமற்ற சிவபெருமான், பெருக்கெடுக்கின்ற மகாப்பிராணமும் வரும் ஊழிக்காலத்தில், முற்பட்டுத் திருமால் முதலினோர் உயிர்களைப்போக்கியழித்த, அம்மதாமயானத் தினின்றும் உத்தாடினார். எ - று. (சஉஉ)

அளவி றந்தொழி நான்முகத் தந்தனர்
துளவ நாண்மலர்த் தொங்கல ரெண்ணில
ருளரி றந்தவ ராங்கவ ரோங்குடற்
றளரு மென்பணி மாலேத ரித்தனன்.

(இ - ள்.) கால அளவுகழிந்த நான்கு முகங்களையுடைய பிரமர்களும், அன்றலந்த மலர்களையுடைய துளசிமாலை தரித்த விஷ்ணுமூர்த்திகளும் கணக்கில்லாதவர்கள் இறந்துள்ளார்கள். அப்படி இறந்த தேவர்களுடைய உடலினின்றும் நீங்கிய எலும்புகளையே அழகிய மாலையாக அணிந்துகொண்டனர். எ - று.

ஆதி காலத் தரிபிர மற்குள
சோதி யென்புதொ டுததணின் தானவர்
சாதல் காட்டியுந் தன்னிலை காட்டியு
மோத வேலை யுலகுக் குணாத்துவான்.

(இ - ள்.) ஆதி காலத்திலே, விஷ்ணுபிரமனென்னும் இருதேவர்க்குமுள்ள ஒளிதங்கிய எலும்புகளை, அவ்வகைதேவர்களுடைய இறப்பையுணராததிலும், தமது உயர்நிலையைக் காட்டியும், குளிரந்தகடல்குழந்த நிலவுலகத்திலுள்ள ஆன்மகோடிகளுக்கு அறிவுறுத்தும்படி மாலையாகச்சேர்த்ததணிந்தனா. எ - று. (சஉச)

ஏழை பாகத் திருத்தின நெம்பிரான்
வாழி மாநில மன்னுயிர யாவையுந்
கேழ்கி ளாநது பிறவிநி னைத்தெழச்
சூழி னன்கது நான்மறை சொல்லுமே.

(இ - ள்.) பெரிய இந்நிலவுலகிலுள்ள ஆன்மகோடிகள் யாவும் உவமையில்லாத சிறந்த சனனமுண்டாகிக்கடைத்தேறும்பொருட்டு, எமது சிவபெருமான் உமாபிராட்டியாரை வாமபாகத்திலமைத்தனா. அவுடைய ததை நான்கு வேதங்களில் ஆராய்ந்தால் அவையுணர்த்தும். எ - று. (சஉ௫)

முப்பு ரந்தெறு முக்கணன் றன்மையை
யொப்ப வோராதில ராகியு ருத்தெழு
வெப்ப வெந்தழற குமபியுள் வீழ்ந்தனர்
செப்ப ருங்கணக் கற்றிடு தீமையோர்.

(இ - ள்.) முப்புரங்களை யெரித்தவராகிய சிவபெருமானியற்கையை, மனவொருமைப்பாட்டோடு உணராதவர்களாகி, சொல்லுதற்கரிய எண்ணற்ற கொடியவர்கள், ஜ்வலித்து உயர்கின்ற வெம்மையுடைத்தாகிய பெரிய அக்கினி பொருந்திய கும்பிபாக நரகத்தில் வீழ்ந்தார்கள். எ - று. (சஉ௬)

எடுத்த தீற்றத் ததீசியி ருந்தவ
னெடுக்கில் பூதியு ருத்திர மாமணி
தடுத்த ணிந்திலீ ரென்றிடு சாபரீர்
விடுத்து ணர்ந்திலீ ரின்னும்கி டுத்திரோ.

சிவத்ருரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௩௩௭

(இ - ள்.) ததீசிமுனிவராகிய 'பெரிய தபோதனா' தமக்குண்டாகிய கோபத்தால், அழிவற்ற திருவெண்ணீற்றையும் சிறந்த உருத்திராக்கமணியையும் எக்காலத்திலும் அணியாதிருக்கடவீர்களென்று கூறிய சாபத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள வகையுணர்ந்தீரில்லை. ஆதலால் இன்னும் நீங்கள் உங்கள் தூர் எண்ணங்களை விடுவீர்களோ? எ - று. (சஉ௭)

ஆங்க வன்சொலு மன்றுதொட்டின்றன
வோங்கு தண்டொரு மூன்றென் நெடுத்தநீர்
தாங்கு கங்கைச சடைமுடிப் புங்கவன்
பூங்க முற்கய லாய்ப்புறம் போயினீர்.

(இ - ள்.) அந்த யாகசாலையில் ததீசிமுனிவா சபித்த அன்று தொடங்கி இன்றுவரையில், உயர்ந்த திரிதண்டத்தை யெடுத்துக்கொண்டு திரியும் நீங்க எல்லாரும், சடைமுடியின்மேல் கங்கையை யணிந்துகொண்டுள்ளசிவபெருமானுடைய அழகிய திருவடிகளுக்கு வேறாகி வெளிப்பட்டார்கள். எ - று. (சஉ௮)

ஆர வதத ரரிபிர மாதியர்
சார வுற்றுழித் தக்கன்ம கத்திடை
வீர பததிரன் பததிர வெற்றியைச
சோர விட்டிவை சொல்லதொ டங்கனீர்.

(இ - ள்.) தககனுடைய யாகசாலையில் விஷ்ணு பிரமன் முதலினோர் ஆரவாரித்துக்கொண்டு சோரநிருதபோது, வீரபததிரக்கடவுள் தாகவியிருந்த [பததிரன்] வாட்படையின் வெற்றிப்பாட்டை மறநதுவிட்டு இப்படிச்சொல்லத் தொடங்கினார்கள். எ - று. (சஉ௯)

ஓதி நீதியு ருத்திர மாமணி
பூதி யோடு புனையலர்க் காண்குறின்
காது ஞாளி வளாபபவர்க கணனுறுந்
தீது சேர்குவா திண்மையி துண்மையால்.

(இ - ள்.) நூல்களிற் சொல்லியுள்ள புண்ணியத்தைக்கொடுப்பனவாகிய சிறந்த உருத்திராக்கமணியைத் திருவெண்ணீற்றோடு அணியாதவர்களைக் கண்டால், கொலைசெய்யும் நாயை வளர்ப்பவர்களைக்காண்கின்ற பாவத்தை யடைவார்கள். இது உறுதியான சத்திய மொழியாகும். எ - று. (ச௩௦)

நீறு பூசியு ருத்திர நீண்மணி
பூறு மன்பி னணியாரு டன்சில
கூறி னுமமவா கொளகையு ரைப்பினும்
வேறு பாதகஞ் செயயவும வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீறுதரித்தது, பெருமைதகவிய உருத்திராக்கமணியையும் விசேடித்துப்பெருகும் மெய்யன்போடு அணியாதவர்கள்பால் கில வார்த்தைகள் பேசினாலும், அவர்கள் அபிப்பிராயத்தைச்சொன்னாலும், அப்படிப் பேசினவர்களும் சொன்னவர்களும் மற்றொரு பாதகத்தைச்செய்யவும் வேண்டுமோ? எ - று. (ச௩௧)

ஆய நின்னை யருகுந் லஞ்சுதந்
தீயு பாதக நின்செய லோதினு

மேய ஷின்னலி ழைக்குறி ரையம்வீழ்ந்
தோய்வில காலமு முகஞ்வு துண்மையால்.

(இ - ள்.) அத்தகைய உண்ணை நெருங்குவதற்கும் அச்சமடைகிறோம். கொடும்பாதகனாகிய உன் செய்கைகளைக் கருதித் துப்பேசினாலும், அதிகமாகிய துயரத்தைச் செய்வதாகிய நரகத்திலே விழுந்து, எண்ணிறாதகாலம் வருத்தப் படவேண்டியது நிச்சயமே. எ - று. (சுருஉ)

உண்மை யீதென் றுரைத்தன னுண்மறைப்
பண்வ ருஞ்சொற் பசுபதி பாரதி
கண்ம யஞ்சிறி தின்றிக் கருத்தழி
வண்மை பெற்ற வயிணவ கேசரி.

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்களை அவற்றின் பண்ணிசையோடு ஒதியுணர்ந்த பசுபதி பாரதி, நாம் கூறியது உண்மையென்று திருவாய்மலர்ந்தனா. அப் பொழுது ஒரு சிறிதும் தாகக்ஷணணியில்லாதவனாய் மனநிலையழிந்த தன்மையுடைய கேசரியென்னும் வேறொரு வண்ணவன். எ - று. (சுருரு)

மாடி ருந்தன்ன மாமணி யென்பதோ
கோடு காயப்பன கோமயஞ் சுட்டுற
வீடு சாமபா விபூதியி வற்றிறை
றேடு வீடுசி றந்தவா யாவவோ.

(இ - ள்.) வாசுதேவனுக்கருகிலிருந்துகொண்டு, சிறந்த உருத்திராகமணி யென நீர் சொல்லுவது மரத்திற்காய்ப்பன. பசுஞ்சாணத்தைச் சுட்டெரித்தால் தோன்றுகின்ற சாமபாதான் திருவெண்ணீராகும். இவ்விரண்டிலும் முததியின பந்தேடிப் பெருமையுற்றவாகள் யாரா? (ஒருவருமில்லா.) எ - று. (சுருசு)

தேம்பு கானகத் தீயிடை மாமரஞ்
சாமப ராவ ததுவுந்த ரிப்பரே
லோம்பு ஞானத் துயரந்தவ ரோவென
வாமப ரித்திறண மன்னவற கோதினான்.

(இ - ள்.) பெருங்காட்டில் தோன்றும் காடாகினியில் அருகுள்ள பெரிய மரங்களை சாமப்ராகும் அச்சாமபரையும் தரிப்பார்களானால் ஆதரிகின்ற உண்மை ஞானத்தால் மேம்பட்டவர்களாவென்று, தாவிச்செல்லுகு குதிரைச்சேனையு வல்லபம் பெற்ற அம்மன்னவனுடன் சொன்னான். எ - று. (சுருதி)

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிரந்தம்.

கேசரி யுரைத்த வாய்மை பசுபதி கேட்டுப் பின்னர்
மூசிய சினத்த னாகி யாங்கவன் முகத்தை நோக்கி
யீசனை யறியாய் ஞான மெதுவழித் தென்று நோக்காய்
கூசலை யெடுத்த வெல்லாம பிததுறக் குழறா நின்றாய்.

(இ - ள்.) கேசரியென்போன் சொல்லிய சொற்களைப் பசுபதி பாரதி கேட்டு, அதன்பின் அதிகரித்த கோபமுடையவராய், அவ்வைணவன் முகத்தை நோக்கி, சிவபெருமான் தன்மையை யறியாய். எதனால் உண்மை ஞானம் உண்டாகுமென்பதையும் ஆராய்ந்தணரவில்லை. வாயில்வந்த வகையெல்லாம் மனங்கூசாது, பைத்தியமுற்றோரென்போல உளறுகின்றாய். எ - று. (சுருசு)

சிவத்துரோகிகனெய்தும் நரகவேதனைச்சுருக்கம். ௫௫௬

உருத்திர மணியு நீறு மொருங்கெடுத தணிவோர் தம்மைக்
கருததுற நினைப்பி னீசன் கழலிணைக் குரிய ராவா,
ரருத்தியி னணியார் யாவ ராயினும் புலைய ராவார்
திருத்தற மொழிந்தாய் நீயும் புலையரிற் றீய நென்றான்

(இ - ள்.) உருத்திராக்மணியையும் திருவெண்ணீற்றையும் ஒன்றாக
எடுத்துத்தரிப்பவர்களை மனவொற்றுமையோடு நினைப்பார்களானால், சிவபெரு
மான் திருவடிப்பேற்றிற்கு உரியவர்களாவார்கள். அன்போடு அவவிரண்டையும்
தரிக்காதவர்கள் எவார்களாயிருந்தாலும் அவர்கள் யாவரும் நீசர்களாவார்கள்.
ஆதலால் திருத்தறில்லாத வார்த்தைகளைச்சொல்லிய நீயும் நீசர்களிலும் தீயவன்
என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஏ - று.

(சுரு.)

வணிகழ லரச கேட்டி யென்றன் வன்கட் டிய
வினைபுரி பதக ரேனும் விபூதியு மணியும் பூணிற்
புனைபுரி சடிவ வேணி யெநதையிற் பொலிவ ரென்னு
நினைதொறு மறைகள் யாவு மெடுத்திது நிகழ்த்து மென்றான்.

(இ - ள்.) அலங்கரிகின்ற வீரகழல்புனைந்த அரசனே! கேட்பாயாச
வெனக்கூறுகின்றனா. கொரேசித்தமுடையாராகிப் பாவச்செயல்கள் செய்
கின்ற பாதகங்களானாலும் திருவெண்ணீற்றையும் உருத்திராக்மணியையும்
தரிப்பார்களானால் அலங்கரித்தது முறுக்கிய சடையைமுடைய எமது சிவபெரு
மானைப்போல விளங்குவார்களென்று வேதங்களெல்லாம் எண்ணுந்தோறும்
விரித்துக்கூறுகின்றனவெனத் திருவாய்மலர்ந்தனா. ஏ - று.

(சுரு.)

ஆகம மறைகள் யாவு மளந்தறிந தரனை யன்றி
யேகமொன றிலையென ரோத வுணராதிலை யிவாக ளேழை
பாகனை யுணராரா மறைப் பதிபசு பாச மோரா
மோகரை மறல நோக்கி யிருந்தனை முதலவ வென்றான்.

(இ - ள்.) சிவாகமங்கள் வேதங்களாகிய யாவரும் அளவுபடுத்தித்தெளிந்து
சிவபெருமானைத்தவிர மற்றொரு கடவுளிலையெனது முறையிட்டிருக்கவும்
அவற்றை நீ உணராதிருக்கின்றாய். இவர்கள் யாவரும் உமாதேவீபாகராகிய
சிவபெருமானைத் தெளியமாட்டார்கள். பதிபசுபாசங்களை யுணராத மாயா
சம்பந்தமுடைய இவர்களை, மன்னவனே! நீயும் மயக்கமுடையவனாய்ப் பாாத்
துக்கொண்டிருக்கின்றாய். ஏ - று.

(சுரு.)

பசுபதி யுரைத்த லோடு மவனெடும பயின்ற சீடன்
வசுவெனு மறைய வன்றன ருரவனை மறுத்துச சொலவா
னுசிதநீ யுரைப்ப முறறுங் கேட்குந ரொருவாக காணே
னிசிவரு மதற்கு முன்ன மேகுதி நிமல வென்றான்.

(இ - ள்.) பசுபதி பாரதி இப்படிச்சொல்லியவுடனே அவரோடு பழகிய
மாணவனாகிய வசுவெனும் பெயராவாய்ந்த அந்தணை தனதாசிரியரைத்தெடுத்துச்
சொல்லுபவனாய், தேவரீர கூறும் மேனமைகளையெல்லாம் அங்கீகரிப்பவர்கள்
ஒருவரையுங்கண்டிலேன. ஆகையால், இராபொழுது வருவதன் முன்னரே
யெழுந்தருள்வீராக. மலர்கிதராகிய ஆசிரியரே! என்று கூறினான். ஏ - று, ()

அன்னவ னுரைத்த லோடும பசுபதி யவனை நோக்கி
புன்னிலை யாளா நீசற் புகழ்ந்தரு திகழ்க கேட்டு

மின்னுயிர் பொறுக்க லாற்றே னிவர்க்கெதிர் புதல்வ னென்றான்
பின்னரு மவனை நோக்கி வசவிது. பேச லுற்றான்.

(இ - ன்.) அவ்வசுவெனும் மாணவகன் இப்படிச்சொல்லியவுடனே பசுபதிபாரதி அவனை நோக்கி, அந்நிஷையுடைய இவர்கள் யாவரும் சிவபெருமானைத் துதிசெய்யாது நித்திப்பதைக்கேட்கக்கொண்டும் என் பிராணனை வைத்துக்கொண்டு சடுக்கமாட்டேன். ஆதலால் இவர்கட்குப் பதில் உறுவேனென்று திருவாய்மலர்ந்தனர், பின்னரும் அவரை நோக்கி வசுவென்பவன் கூறுகின்றான்.

செய்தவர் செய்த தீமை யடைகுவர் செய்கை யோரார்
வைதவர் நரகு வீழ்நது மறுகுவ ரெவர்க்கு மொக்கு
முய்தவத் தலைவ போதி யென்றவ னுரைப்பத் தீயோர்
மைதவழ் களத்தாற் சொல்லும புன்மைநீ மதித்தி லாயால்.

(இ - ன்.) தீமைசெய்தவர்கள் தீமையையே பெறுவார்கள். நின்றன் செய்கையை யுணராமல் இகழ்ந்தவர்கள் நரகத்திலழுகி வருகதுவார்கள். இவ்விதி எல்லார்க்குஞ் சம்மதமாகும். ஆதலால் உச்சிவிததற்குக் காரணமான தவஞ் செய்த ஆசிரியரே! செல்வீராகவென்று அம்மானவகன் சொல்ல, கொடியவர்களாகிய இவர்கள் வீடமபொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானைக் குறித்துச்சொல்லுகின்ற நிகதனையை நீ எண்ணவில்லை. எ - று. (சசஉ)

என்றவ னுரைத்த லோடுஞ் சீடனென் றிருந்த பாவி
யின்றிவ னிகலா நிறறி யானிது வொழிந்தே னென்னச்
சென்றன னதனை நோக்கிச சிரித்தனா சிறுமை கூர்ந்தோ
ரன்றொரு மறையோன் சாந்த னாங்கவாக் கருகு சார்ந்தான்.

(இ - ன்.) என்று, அப்பசுபதி பாரதி இப்படித் திருவாய்மலராத வுடனே மாணவகனென்றிருந்த அப்பாவி, அப்படியானால் இன்று இங்கே போராடிக் கொண்டிருக்கும். இப்போராட்டத்தினின்று யானகன்றேனென்று போயினான். இழிதகைமையிற் சிறந்தவர்களாய் அங்கிருந்தவர்கள், அப்படி மாணகன் சென்றதை நோக்கி நகைத்தாரான். அப்பொழுது அச்சபையிலிருந்த சாந்தனென்னும் அந்தணன் அங்குள்ள பசுபதி பாரதிகருகு சென்றான். எ - று. ()

வேதமோர் நான்கு மற்றை யாகம விரியன் முற்று
மோதுவித் துணாததி விட்டா யாங்கவ னுன்னைப் பேணான்
போதலும வருந்தே லைய நின்னடி போற்றி நின்றேன்
கோதறு குணத்தோ யென்னைச சீடரிற் கோடி யென்றான்.

(இ - ன்.) ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களும் சிவாகமங்களின் விரிவு முழுவதும் ஓதச்செய்து உணர்த்திவிட்டார். அவ்வகையாயுணர்ந்த அம்மாணவகன் உம்மை விரும்பவில்லை. ஐயனே! அவன் போய்விட்டதற்காக நீ வருத்தப்படவேண்டாம். அடியேன் தேவரீர் பாதங்களைத் துதிசெய்துகொண்டிருக்கின்றேன். குற்றமற்ற குணமுடையவரே! அடியேனை மாணவகளுக்கொண்டருள்வீரென்று வேண்டினான். எ - று. (சசச)

நின்னடி தொழுது நிற்பின் வேதமு நெறியி னிற்கும்
பொன்னலிர் சடையோ நெனதை புராணமும் புல்லா நின்றே
ன்னன்னவை கருதி நின்பா லடைந்தன னளிய னேனுக்
கின்னருள் புரிதி யென்ற னாங்கவ னிசைவ தானான்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். (நிகுக

(இ - ள்.) தேவரீர் பாதங்களை வணங்கிக்கொண்டிருந்தால் வேதமும் கிரமமாக ஓதுதற்குவரும். பொன்னைப்போற் பிரகாசிக்கும் சடையையுடைய எமது சிவபெருமானுக்குரிய புராணங்களையும் ஓதியுள்ளேன். அவ்வெண்ணத் தினாலேயே தேவரீர்பால்வகடேன். ஆதலின் அடியேனுக்கு இனிய திருவருள் பாலிக்கவேண்டுமென்றனன். அதனைக்கேட்ட பசுபதிபாரதியென்பவர் சம்மதித்தனர். எ - று. (சசஜி)

சாந்தரீ யுரைத்த வாய்மை நன்றுனைத் தந்த தாதை
யேந்துரீச சடிலத் தோன்று ளிருத்திய கருத்தி னீயும்
வாய்நதபே ரன்பி னெனகதை மலரடிக குரிய னான
யேய்நதநின் செய்கை நன்மைத் தன்மையென் றிசைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) சாந்தனே ! நீ சொல்லிய உணமை நல்லதே. உன்னைப்பெற்ற தந்தை கங்கையையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுடைய பாதங்களைத் தியானிக்கின்ற இதயமுடையவனானதால், நீயும் அடையப்பெற்ற பேரன்போடு எம்பெருமானுடைய செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளுக்கு உரியவ னாயினே. உன்பாறபொருத்திய செயல்கள் நல்லியலுடையனவேயென்று சொல்வாராயினா. எ - று. (சசசு)

அநநிலை மாறு பாட்டி னரசவை யிருந்தோர் தம்முட்
பன்னரு மறைமுற றேராப பத்திர னென்போ னேககிப்
புனனுனைப் பணியிற் கங்கை பொறுத்தவப புனிதற போற்றி
யுன்னருந தகைமை சான்ற பசுபதிக குரைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) அச்சமயத்தில், அதற்குமுன்னாக அந்த அரசவையிலிருந்தவர் களில், சொல்லுதற்கரிய வேதமுழுவதும்றியாத பத்திரனென்போன பாதது கங்கைநதியை அறுகம்புலலின நுனியிறந்நடும் சிறுதுளியாககிச சடையி லேற்ற சிவபெருமானைத் துதிசெய்து, யாவரும் விரைந்ததற்கரிய பெருந்தனமை மிக்க பசுபதி பாரதிக்குச் சொல்வானாயினன். எ - று. (சசஎ)

தரித்தநூன மறையோ னிரதச சாந்தனற் குலத்துட் டோன்றிச
சரிப்பது புலவொ முக்கிற கணிகையா தநதோள சாரும்
விரித்தறி சுருதி யோரான கொலையஞ்சான வெகுளி தீரா
னெரிப்படு விரக னென்னென றிபைந்தனை முதியோ யென்றான்.

(இ - ள்.) உபவீதமணிந்த அந்தணனாகிய சாந்தனென்னுமிவன், நற்குலத்தி லுதித்துத் தியொழுக்கில நடப்பவன் வேசையருடைய பந்த தோள்களைத் தழுவுபவன். விரிவாயுணராததக வேதங்களை யுணராதவன். கொலைக்குஞ்சாத வன். கோபநீங்காதவன். தீப்போன்ற காமமுடையவன், ஆதலால் பெரியோரே! இவனை மாணவகனென்கொளவதற்கு என்னவென்று உடனபட்டிரென்றான்.

பத்திரன் பகர நோக்கிப் பசுபதி பரமன றெண்ட
ரெத்திரம் புரிந்தா ரேனு மிலங்கொளி நீறு சாத்தி
யுத்தமற் குறித்துப் பூண்ட வருத்திர மணியாற் றீமை
யத்தனை பரிதி நோக்கும பணியினீத தழியு மென்றான்.

(இ - ள்.) பத்திரன் இப்படிச் சொல்வதைப்பார்த்து, பசுபதி பாரதி சிவபெருமானுக்குத்தொண்டர்கள் எவ்வாறு செய்தார்களானாலும் சிவத்

தியானஞ்செபது ஒளிவீசுந திருவெண்ணீறுதரிதது அணிந்துகொண்ட உருத் திராகமணியினால் அவ்வளவு தீமைகளும் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல நீங்கிப் போமென்று திருவாய்மலர்நதருளினர், எ - று. (சசக)

கண்டுகை நீறு தாங்கிக் கண்ணுதற் பரமற் போற்றுந்
தொண்டரை யிகழ்வார் மீளாத் தொடுகுழி நிரையஞ் சார்வார்
பண்டருஞ் சுருதி யின்ன பகாவது பழியா நின்றாய்
கொண்டனை மறவி தெனபா னிரையவெங் கொடுமை யென்றான்.

(இ - ள்.) உருத்திராக்கமணி மாலையும் திருவெண்ணீறும் அணிந்து கொண்டு நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானைத் துதிக்குற்தொண்டர்களை நிரதிப்பவர்கள், மீளாமல் தோண்டிய ஆழமுடைய நரகடைவார்கள், பண்ணைசையமைந்த வேதங்கள் இப்படிச்சொல்லுகின்றன, நீ சிவனடியாரை நிரதித்துக்கொண்டிருக்கின்றாய், அதனால் காலனுடைய இயம்புரியிலுள்ள நரகிற்சேருங் கொடிய தண்டனையைப்பெற்றுக்கொண்டாய், எ - று. (ச௩௦)

ஒருகுடை யரசற் பாரா வேந்தநீ யொலிரீரா வேணிக்
கருமணி மீடற்றி னேனைத் தொண்டரைக கடவுட டன்மை
தருமணி யதனை நீற்றைப பழித்தவித தறுக னேரைக
குருவென வுனரா கிடடு நீத்தவக கொடியோன றன்னை.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அமமன்னனைப் பாரதி நோக்கி, மன்னவனே! நீ சத்திகின்ற கங்கையணிந்த சடைமுடியையும் நீலமணிபோன்ற கண்டதையுமுடைய சிவபெருமானையும் சிவனடியார்களையும் தெய்வீகநதங்கிய உருத்திராக்கமணியையும் திருவெண்ணீற்றையும் நிரதித்த இக்கொரோமுடையவாகளும், (அன்னியர் எனனைப்பகைத்துப் பழிக்கையில்) ஆசாரியனென்று கருதாமல் விட்டுவிட்டு விலகிய அக்கொடியவனும், எ - று.

ஆயவிற் நால்வர் தம்மை யாருயி ரழித்தி லாயேற்
றியவெந நரகத் தாழ்வா யடைநதனை சிவதது ரோகம்
போயது கழிவ தன்றே யெனறனன் புலமை மிக்கான்
மீயுயா கவினை வேந்த னவாக்கெதிர வினமப லுற்றான்.

(இ - ள்.) ஆகிய இவர்கள் நால்வரையும் அரிய உயிரை யகற்றுகிறப்பா யாயின் நீ கொடிய நரகத்தில் வீழ்வாய், அச்சிவததுரோகம் உன்னவிட்டொழிவதன்று என்று அறிவின்மிருந்த அப்பசுபதி பாரதி திருவாய்மலர்நதனா, அப்பொழுது அதிபுயர்வாக வோருகிய வெண்கொற்றக்குடையையுடைய மன்னவன் அப்பாரதிக்கு உத்தரஞ்சொல்வானாயினான், எ - று. (ச௩௨)

கறைபடு களத்தற் கண்பு பூணரீ யொன்றுங் காணாய்
மறைபடு விழிபெற் றிருந வயிணவக் குலத்தை யெல்லார்
துறையற முடித்தி யென்றான் சொலத்தகா தேன்று விட்டா
னிறைகுணத் தலைவ னெநதை சேவடி நினைந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) விடநதங்கிய கண்டதையுடைய சிவபெருமானுக்கு நீ அன்பு செய்தற்காக ஒரு வழியையுற காணவில்லை, ஆதலால் ஏனையோர்க்குத் தெரியாத ஞானநோக்கத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு வைணவகூட்டங்களுடைய லாம் அம்மார்க்கம் நீங்கும்படி ஒழித்துவிடுகவென்றான், அதுகேட்ட நற்குணன்

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். (௩௬)

கள் சிறைநத பசுபதி பாரதி இனி இவனுக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லப்படாதென்று அவனை விடுத்தது எமது சிவபெருமான் திருவடிகளைத் தியானஞ்செய்துகொண்டிருந்தனா. எ - று. (சுருக)

அகக்கண லரனை நோக்கி யாங்கவ நருளி னோக்கி
முக்கணல் விளங்கா நின்றான் சைவநான் முதன்மை சான்றோன்
புகப்படு வெருளி மிகு வயிணவாப பொறுது நோக்கி
யுகப்படு மிடிவீழ்ந் தாவி யுடம்பொடு மொழிதி ரென்றான்.

(இ - ள்.) சைவாகமங்களிற்றேந்த மேம்பட்ட தலைவராகிய அப்பாரதி, சிவபெருமானை ஞானக்கண்ணுற்றரிசித்து அப்பெருமானுடைய திருவருளைப் பூரணமாகப்பெற்று ஊனக்கண்களாற் பாததுகொண்டிருப்பவராய், உதிக்கின்ற கோபம் அதிகரித்துச் சகிக்கமுடியாதவராய், வைணவர்களை நோக்கி, ஆகாயத்தினின்றும் விழத்தக்க இடியானது இப்பொழுது விழுந்து அதனால் உயிரும் உடலும் ஒழியக்கடவாகளென்று சபித்தனா. எ - று. (சுருக)

அடிகளி தியம்ப வானத தாரூர லசனி வைய
மிடிபட முழங்கி வீழ விறந்தன ரிவற்றை நோக்கி
முடிநெடு மோலி வேந்தன் வெருவற முதியோ னோக்கி
கடிகம முலங்க லோயநீ காததவ மாதி யென்றான்.

(இ - ள்.) அப்பாரதி இப்படிச்சபித்தவுடன் ஆகாயத்திலே ஆர்ப்பரிக்கும் ஓசையையுடைய இடியானது உலகமும் இடியுமபடி கோவித்துப் பூமிமேல் வீழ், அவவைணவரிருவரும் ஏனைய இருவரும் இறந்தார்கள். இப்படி யிறந்த மையை நீண்ட கீரீடந்தரித்துள்ள மணவன கண்டு மனநடுங்கியிருக்க, அப்பாரதி அவனை நோக்கி மணங்கமழும் மலாமாலையிற்றித் த மணவனே! நீ கழுதையாருகவென்று சபித்தனா. எ - று. (சுருக)

ஆண்டவ னுரைத்த லோடு மரசனு மவனைப் பொற்றான்
பூண்டனன் கிடந்த னாயேன புனமைநீ பொறுத்தி யென்ன
வேண்டின னிரப்பக கண்டும வெருண்டனன் சிவத்து ரோகர்
மீண்டுந் நிரையஞ் சாரரா மீளகலா நிரையஞ் சாரவா.

(இ - ள்.) தனதாசிரியா இப்படிச் சபித்தவுடன், அமமன்னவனும் அவருடைய பொன்போலும் பாதங்களைப்பற்றிக்கொண்டு நிலமிசைவீழ்ந்து வணங்கி அடியேன்செய்த குற்றத்தை மன்னித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வேண்டிக்கொள்ளப்பாததும், பாரதியார கோபமுற்றவராய், சிவத்துரோகிகள யாவரும் கடைத்தேறத்தக்க நரகத்தில வீழ்நார்கள். எககாலமுங் கடைத்தேறாத நரகத்திலே வீழ்வார்கள். எ - று. (சுருக)

வேதசித் தாந்த மற்றை யாகம விதிகள் யாவுந்
தீதுறு சிவத்து ரோகந தீர்வன செப்பு றுவா
னீதுய ரொழிவா யல்லை யென்றன னிமலன மறறைப்
பூதல வேந்தா கோமான் கழுதையாய்க் கதறிப் போனான்.

(இ - ள்.) வேதாந்தம் சித்தாந்தம் மற்றைய சிவாகமவிதிகளாகிய இவை யாவும் கொடியனவாகிய சிவத்துரோகர்களுக்குப்பிராயச்சித்தங்கள் சொல்ல மாட்டா. ஆதலால், நீ துன்பம் நீங்குபவனல்லவென்று புனிதராகிய பாரதி

கூறினா. அப்பொழுதே நிலவுலகிலுள்ள அரசர்கள் தலைவனான அவ்வரசன் கழுதையாய்க் கத்திக்கொண்டுபோனான். எ - று. (சூடு)

பரந்தெரிந் துணாநத ஞானப் பசுபதி சாந்த னோடும்
புரந்தர னளித்த தனமை நினைநதருள் பொருமப் போனான்
கரந்தரு மிடித்தது வீழ விறந்தவா தமமைக் கால [ன்.
ஹரமபடப புடைத்தது வீக்கித் தென்றிசையுடனகொண் டய்ததா

(இ - ள்.) சிவபெருமான் நிலைமையைத்தெரிந் துணாந்த மெய்ஞ்ஞானம் பொருந்திய பசுபதி பாரதியார் சாந்தனென்னும் சீடனோடு, சிவபெருமான தமக்கு அநுகூரிகித்த திருவருட்டன்மையைச்செறித்துக்களிப்பு அதிகரிக்கச் சென்றனா. இடி யிடித்தது வீழ்ந்ததால் உடலழிந்திறந்த அந்த நால்வரையும் இயமன கொடேமாகத்தண்டித்தது கட்டிக்கொண்டு உடனே இயம்புரத்திற் சோந்தனன். எ - று. (சூடு)

நீடிய தெனபாற நிக்கி னிரைத்திடு மிருபத தெட்டுக்
கோடிவெந் நிரையத திடுக கொடிதுறுஞ் சிவத்தது ரோகா
பாடுறு நரகிற் கோபாற பதகரிந் நாலவா தமமை
யோடுறு தலைக் ழாக நிறுத்தின ருடறறு நினறா.

(இ - ள்.) பரந்த தென்றிசையிலுள்ள இயம்புரத்தில் வரிசைப்படவிருக்கும் இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகங்களிலும் முறையே செலுத்தி, இறுதியாகக் கொடுமைதங்கிய சிவத்துரோகிகள் துன்பம்தபவிக்கும் நரகத்தின் ஒருபக்கலில் பாவிக்களாகிய இவர்களாலவரையும் தலைக் ழாகத்தொடங்கும்படி நிறுத்தினார்கள். அதனால் வருந்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். எ - று. (சூடு)

புலப்படு துவார மென்ப தொன்பதும் பொங்கிப் பொங்கி
யுலப்பறு கிருமி கிண்ட வுயிரத்தில ராகி யோய்வா
ரலைத்தெழு கழுரு காசம் பருந்துவீழ்ந் தவர தாககை
யலைத்தறப் பிடிங்கி யுண்ண வருந்துய ருழப்ப ரினனும்.

(இ - ள்.) கண்ணுக்குப்புலப்படும் துவாரங்களாகிய ஒன்பதினும் எண்ணிறந்த கிருமிகள் தொளைக்கும்படி சுவாசம்விட முடியாதவர்களாய்ச் சோர வடைவார்கள, பறந்தோடுகின்ற கழுகுகளும் பருந்துகளும் காகக்களும், அவாக்க ளுடலைச்சூழ்ந்தவரும்படி உடற்றைக்களைப்பிடுங்கித் தின்னுவதால் இன்னும் அதிகரித்த பெருந்துயரநுபவிக்கின்றார்கள். எ - று. (சூடு)

கழிந்திடு கற்பங் கோடி கோடிமேற் கழிந்த வின்னு
மொழிந்தில ரெனன நந்தி யெடுத்தெடுத்த துவகைகூர
மொழிந்தன னனைத்தங் கேட்ட முனிவரன் முழுதா னந்தம்
பொழிந்தபே ருவகை பொங்கக் கட்டினல் பொருமா நின்றான்.

(இ - ள்.) செல்லுகின்ற கற்பகாலங்கள் கோடி கோடி மேம்பட்டுச் சென்றன. இதுகாறும் அப்பாதகா நாலவரும் நரகத்தினினமும் நீங்கவில்லை யென்று திருநந்திதேவர் விளக்கி மனக்களிப்பு மிகும்படி திருவாய்மலர்ந்தருளி னார். இவற்றையெல்லாம் கேட்டருளிய சிவயோகியார் மிகுந்த நிறைவாகிய ஆந்தத்தோடு கூடிய சந்தோஷமடிகரிக்க ஆந்ததபாஷ்பந் ததும்பவிரந்தனா.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சுருக்கம். ௫௬௫

சொற்றன காதை முற்று முணாநதனை யினமுஞ் சொல்வா
ஹறதோர காதை யுண்டு கேட்டியா லொலிநீ ருந்தி
முற்றிய கொடிக்கோட் டிஞ்சிக கலிங்கநாட் டகத்தி முந்நீர்
பெற்றவெண் கலைவெண் டிங்கட் பெருங்குடைத் தனிககோல் வேந்தன்.

(இ - ள்) நாம் சொல்லிய சரிதமுழுவதையும் உணாநதீர். இன்னுஞ் சொல்லவெணடியதாயுள்ள சரிதையொன்றுளது அதனையுங் கேட்டீராக ஒலிக் கினற ஆகாயகங்கையைத்தொடுகின்ற கொடிகள் நாட்டிய சிகரங்களையுடைய மதில்குழந்த கலிங்க நாட்டிலே, பாற்கடலிலுதித்த வெள்ளிய கலைகளோடு கூடிய சந்திரனையொத்த வெண்கொற்றங்குடையையும் ஒப்பற்ற செங்கோலை யுமுடைய மன்னவனிருந்தான். எ - று. (சகஉ)

இருதடம் புயதது வைய மேநதுகா லிங்க னென்போ
னருமையி னறங்க ளாற்றி யருந்தவ முயன்று பெற்ற
வொருதனிக குமரன றன்போ விராதனென் றுரைக்கப் பெற்றான்
பொருகழ லரசாக கோமபு முயிரெனப் பொலியா னினான்.

(இ - ள்.) பூரித்ததனது இரு தோள்களிலும் உலகத்தைதாங்குகின்ற காலிகனெனனும் அமமன்னவன், அரிய தருமங்களைச்செய்துபெற்ற ஒப்பற்ற ஒரே பேருன் புத்திரன் விராதனெனனும்பொபெற்றிருந்தான். அப்புத்திரன் ஒன்றோடொன்று மோதுகின்ற வீரகண்டாமணிதரித்த அமமன்னவனுக்குக் காப்பாற்றத்தக்க உயிர்போல விளங்கியிருந்தான். எ - று. (சக௬)

அநதணி ருலகங் காககு மரசாகோ னமைச்சி னின்ற
மநதிரி யரிதிற பெற்ற மதலையாங் கவனற னுமஞ்
சந்திர னவனறன் வாயிற புரகிதன றவததி னீன்ற
சுநதரத் தடநதோட பால னருமறைச் சுநநத னென்போன்.

(இ - ள்.) வேதியர்களே! உலகினைப்பாதுகாகும் அம்மன்னவனுக்கு அமைச்சரிமைபூண்டமந்திரி அரிதாகப்பெற்ற புதலவனொருவனுண்டு; அப்புதல் வன் பெயர் சந்திரன். அமமன்னவனுடைய அரண்மனைப்புரோகிதன் தவத்திடு லீன்ற அழகிய விசாலமபொருந்திய தோள்களையுடைய குமாரனொருவனு ளன. அவனபொயா அரிய வேதங்களுணாநத சுநநதனெனப்படுவான். எ - று. (சக௭)

மாமுடி யரசா கோமான் வாயில்காப் புரியோ னுள்ள
மேமுறப் பயந்து பெற்ற சுகந்தனாங் கினையா நாலலா
காமரு சிறப்பின் மிககா கருப்புஹி காம னொப்பார
பூமரு நதிக ளாடிப் புருநதுறக கருத்தி னோநதார.

(இ - ள்) சிறந்த கிரீடமணிநத மனனா மன்னவனாகிய அவனுடைய அரண்மனைக்காவலபூண்டுள்ளவன் தன் மனங்களிப்பெய்துமபடி பெற்ற புதலவன் சுகந்தனென்பவன் ஆகக்கூடிய இந்நாலவரும் அழகின் மிகுதியிலே சிறந்தவர்களாய் கருமபுவிவிலேநதிய மன்மதனையொத்தவர்கள், நிலவுலகிலுள்ள தெய்வீக நதிகளில் ஸநானருசெய்து வரவேண்டுமென்று மனதிலெண்ணி னார்கள். எ - று. (சக௮)

ஈதவர் கருத்தி னெண்ணி யருந்தவத் தீறு பெற்ற
தாதையாக் குறுகி யன்னோ தனித்தனி னினவிக் கேட்ப

மாதய ருழப்ப தானூர் மதலையர்க் குறித்து நோக்கிப்
போதிரென் றுரைப்ப மாழ்கி பொருவழி பொருநதி னூரால்.

(இ - ள்.) இப்படி யவர்கள் மனதிற்கருதி, அருந்தவதின் முடிவாற் பெற்ற தங்கள் பிதாக்களையடைநது, அந்நால்வருக் தனித்தனி விடைகேட்க, அவர்கள் பெருந்துயரெய்தினவர்களாய் அப்புதல்வர்களின் கருத்தை யோசித் துப்பார்த்து மனம்வருந்தி, போய்வருகவென்று ஒருவாறு சம்மதித்தனர்.

பொதிகழி நிதிய மன்னோ ரவரவா போதற் கீந்தார்
மதியுரைத் தரிதிற் புல்லி மைநதரை வாழ்த்தி விட்ட
ரதிற்கழு லரசா கோமான் மாநக ரகன்றா முன்னை
விதியிருந் துடற்றச சென்றார் தமக்கென விளைவ தோரார்.

(இ - ள்.) திரவிய நிறைந்த நிதிப்பொதியைத் தவகள் புதல்வர்களுந் தீர்த்த யாததிரை செலலககொடுத்துப் புத்திகுறி யரிதாகத்தழுவிக்கொண்டாசீர்வதித்து விடைததனுப்பினார்கள். சத்திக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த அம் மன்னா மன்னவனது நகரத்தைவிலகித் தவகளுக்கு நிகழ்தற்குரியனவற்றை யுணராதவர்களா யூழ்வினையானது தவகி வருததும்படி போனார்கள். எ - று. (1)

இனையவா நால்வ ரோகிச சுரேசசுரத் திறுத்தா ரநதப்
புனைசடை மகுட கோடிப் புனிதனைத் தொழுது பின்ன
ரனையமா நகரத் தோரபா லயின்றன ரதுகா லததுத
துணைபரி யிரவி சென்றான் றொடுகடற குடபாற றிக்கின்.

(இ - ள்.) இவர்களுல்வரும் நடநது சுரேச்சுவரம் எனனுந் தலத்தை யடைநதார்கள். அவகெழுநதருளிய அழகிய சடைமுடியையுடைய கோடல வரரை வணங்கி யதன்பின் அநதச்சிறந்த நகரத்திலோரிடத்திலுணவு கொண்டார்கள். அப்போது வேகத்தோடுகடிய எழுபுரவியூண்ட [தேரையுடைய] சூரியன் ஆழமாகிய மேற்றிசைக கடலில் அமிழ்ந்தான். எ - று. (சசஅ)

சன்வராற் பயமுண் டென்னுங் கருத்தினர் குமர னநத
வெள்ளிடை யவன்பொற கோயிற் றுயின்றனன் விசால் வெற்பு
வள்ளியோர் மரபிற் சைவ தேசிகன் மடத்தி னோர்பா
லுளபுகுந் துறக்க முற்று னமைசசாகோ னுவநத பாலன்.

(இ - ள்.) இவகே திருடர் பயமுண்டாமென்னுங் கருத்தினால் அரசினங் குமரனை விராதன் வெள்ளிய இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானுடைய ஆலயத்திலே நித்திரைசெய்தான். மந்திரித்தலைவனின் புதல்வனாகிய சுநதிரன் வெள்ளிமலையென்னுந் திருக்கலாயத்தில வீற்றிருக்கும் வள்ளலாகிய சிவபெருமான மரபில் சிவாச்சாரியருடைய மடத்திற்புகுநது லாபுறம் துயின் றான். எ - று. (சசக)

புரகிதன் புதல்வ னநத வனமபடு புரையுட் புக்கா
னிரவுகண் டுயிலப பெற்றான மறறையோ நெநதை முன்னர்
விரைபுநற் கரையி னோபாற படிவிழி முகிழ்ததான வெய்யோ
னிரைதிரைக் கடற்க ணுற்றான் விடிந்தது நிமிரநத கங்குல்.

(இ - ள்.) புரோகிதன் புதல்வனான சுநநதன் நந்தவனமிருக்குமிடஞ் சேர்ந்தன்றிரவு நித்திரை செய்தான். மற்றொருவனாகிய வாயிற் காவலன் மகன்

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௩௬௭

சுகந்தன் சிவபெருமான் திருமுன்னுள்ள மணங்கமழும் நீர் நிரம்பிய குளக்கரையினொருபுரத்தின் படியின்மேனித்திரை செய்தான். சூரியன் சத்திக்கின்ற அலைகளையுடைய கீழ்க்கடலிலுதித்தான். மிகுந்த இரவு நீங்கிற்று. எ - று.

விடியலி னெழுந்து நால்வ ரொருநெறி விரவிய நந்தக் கடினக் ரொழியச் சென்றார் காவதங் கடந்த பினனா வடிமறை பயின்ற தெய்வக் கவுதமர் வரவு நோக்கிப் படிமுடி தடவ லீழ்ந்து பணிநதனா பாலா நால்வா.

(இ - ள்) விடியற்காலத்திலந்நால்வருமெழுந்தோரிடத்திற்சேர்ந்து மேன்மைதங்கிய * அநநகரத்திற்குச்சென்றார்கள. அப்படியவர்கள் ஒரு காததூரம் போன பிறகு தெளிந்த வேதங்களைபுணர்ந்த தெய்வீகநதங்கிய கௌதமமுனிவருடைய வருகையைக்கண்டு அப்புதல்வா நால்வருந் தங்கள் சிரங்களிலமிசைப்படிய சாஷ்டாங்கமாக வீழ்ந்து வணங்கினார்கள். எ - று, (சஎ௧)

மாதவத் தலைவ னந்த மைந்தரை வரவு நோக்கிப் போதுவ தியானக் கென்னு னுங்கவர் தொழுது போற்றிக் கோதறு குணத்தோய் தெய்வக் குளிர்புன னதிக ளாடித் தீதவித் திடுத லோரந்தே மென்றனர் சிறுவா யாரும்.

(இ - ள்.) பெருந்தபோதனராகிய கௌதமமுனிவர் அப்புதல்வர்களின் வருகையைக்கண்டு நீங்கலெங்குப்போகின்றீர்களென்று வினவினார். அப்புதல்வர்களெல்லாரும் அமமுனிவரை மறுபடியும் வணங்கித் துதிசெய்து குற்றமற்ற குணசீலரே! தெய்வீகநதங்கிய குளிர்த நீர் நிரம்பிய நதிகளில் ஸ்நானஞ் செய்து எங்கள் பாவங்களைப் போக்கிக்கொள்ளுதல் கருதினோமென்றார்கள்.

அருந்தவத் தலைவ னுள்ளத் தணிமணி முறுவல் பூத்தான் வருந்தின் னிவரை நோக்கி மைந்தாகாள் வருதி ரென்னு விருங்கதி ின்று போமு னுமமுயி ரிழப்பி ரெங்ஙன பொருந்திரை நதிக ளாடிப் புகுவது புகலு மென்றான்.

(இ - ள்.) அரிய தவசிரேஷ்டராகிய கௌதமமுனிவர் மனத்திற் பொருந்திய அழகிய புன்னகை பூத்துவருந்தியவராய் இவர்களைநோக்கிப் பிள்ளைகளே! வாருங்கென்று, இன்று சூரியாஸ்தமத்திற்கு முன்னரே உங்களுயிரையிழப்பாகளாதலின் நீங்கள் எப்படி அலைகள் மோதுகின்ற தீர்த்த ஸ்நானஞ்செய்து திரும்புவது; சொலவீர்களாக வென்றனா. எ - று, (சஎ௧)

எளியமின் றிறக்க வெயதுங் காரண மென்னை யென்ன விளிப்படு நென்னற கங்குல விழிமுகிழ்த் துறங்குங் காலை நெளியர வணிந்த வேணி நிமலனுக் காகா செய்தீர் வெளிபட வுரைக்கு மன்ன கேட்டுகன விளமப் புறமுன்.

(இ - ள்.) எளியேங்களாகிய அடியேங்கள் இன்று இறக்கும்படிசம்பவிக்கும் நிமித்தம் யாது? என்று வினவ, இன்று விடிந்த நேற்றைய இரவில் நித்திரை செய்யுங்காலத்தில் நெளிதலையுடைய சாப்பாபரணமணிந்த சூடையையுடைய புனிதராகிய சிவபெருமானுக்கு ஏலாதனவாகிய அபசாரங்களைப் புரிந்தீர்கள். அவற்றைவெளிப்படையாகச் சொல்லுவோம் கேட்பீர்களாகவென்றுமுனிவாசொல்லுகின்றார். எ - று, (சஎ௨)

ஒருவனாய்ந்துட் டீஞ்ச மயிர்கழித் துருத லானு
மொருவனக் குரவ னில்லிற மம்பலிட் மெழ்த லானு
மொருவனான் மலர்ப்பூங் காவி னுமிழ்தலுந் திருநீக குட்டத்
தொருவன்முக கொழுக்குச சிந்தி யிதேனு முடையீர் பாவம்,

(இ - ள்.) உறகளிலொருவனாகிய அரசகுமாரன் சிவாலயத்துள் துயில்புரிய அவன்றலையிற் அங்கேவிழுநது சிந்ததலாலும், மற்றொருவனாகியமந்திரிகுமாரன் அச்சைவதேசிகன் வீட்டிற்றுயின்று தாம்பூலநதரிதது அங்குமிழ்ந்ததாலும், மற்றப் புரோகித புத்திரன் புதியமலாகளையுடைய பூஞ்சோலையிற்றுயின்று எச்சிலுமிழ்ந்ததாலும், மற்றொருவன் வாயிற் காவலன் மகனபழகிய தீர்த்தககரையிற்றுயின்று மூக்குச்சிந்தியதாலும் சிவத்தரோகமாகிய பாவஞ்செய்தவாகளானீர்கள். எ - று.

(சஎ௮)

என்றவ னுரைப்பக் கேளா நால்வரு மிகந்த வுள்ளத
தொன்றுமுற னுணரா ராகிப் போயின ரொருங்கு சென்றார்
பொன்றிணி கழற்கான் மைந்தன் றலையிடி பொருந்திப் படடா
னன்றுமற் றொருவன கண்ட மடைத்ததுயி ரிறந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) என்று அக்கொள்தமமுனிவா சொல்லக்கேட்டு, அநநால்வராக ளும் தமது வலியமனத்திலொருசிறிதுமுற்றாக் கருதாதவர்களாகி நடந்தது ஒரு சேரப்போனார்கள். பொனமயமான வீரக்கழலணிந்தகாலையுடைய அரசகுமாரன் றலையில இடி விழுந்திறந்தான். அப்பொழுதே மற்றொருவன் தொண்டையடைத்துயிர் நீங்கினான். எ - று.

(சஎ௯)

மற்றையோன் றனது நாசி வழித்தொலை குருதி கால
விறைந னொருவன் றனனுப புறப்பட விறந்தா னினனோ
ரற்றைநா ளிறப்பு நோக்கி யடுத்திற் றறலி தூதா
பற்றினா பிடித்துக் கொண்டா ரிறுக்கினா பாசம் வீக்கி.

(இ - ள்.) மற்றொருவன் தன் நாசிகாந்தாததின வழியே யுதிர்மொழுக இறந்தான். மற்றொருவன் தனது நாவானது வெளிப்பட்டுத்தொங்கமித்தான். இவர்கள் அன்றையதினம் இறத்தலைக்கண்டு கொல்லுமவல்லபமுடைய இயம தூதர்கள் அவர்களைப்பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டு தங்கள் பாசக்கயிறறினால கட்டியிறக்கிலார்கள். எ - று.

(சஎ௯)

அரசினங் குமரற கீய முருககி மோந துசகி யப்பா
விரவுசெப புருகக மைச்சன பாலகன் வாயில விட்டுப்
புரகிதன் மகனை நாககு வாங்கிகின் றறிரது போககி
மரபின்மற் றவற்கு நாசி காக்கிய சலாகை மாட்டி.

(இ - ள்.) முறையே அரசினங்குமாரனுக்கு சயத்தையுருக்கி அவனை முகர்ச்செய்து அவனுச்சியிலப்பியும், செம்பினையுருக்கி மித்திரிகுமாரன் வாயிலொருக்கியும், புரோகிதன் மகனை நாகக்கைப்பிடித்திழுத்தது அறுததெறிரதும், மற்றவனை காச்சிய இருப்புச் சலாகையை அவன் நாசியில் மாட்டியும். எ - று.

விழுத்தறா றிரையத் துநதி வீழ்த்தினர் வெங்கட் தே
ரொழுக்கமி லணைய நாலவாக் குய்யுநா ளொருநா ளுண்டே
விழுத்தவத் தலைவ வென்றா னநதியவ் விரத நோன்மை
*பழுத்தமெய்த் தலைவன் முததன் செய்கையைப் பரிவினோர்ந்தான்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சுருங்கம் ருக்க

(இ - ள்.) அஞ்சாமையையுடைய இயமதூதர்கள், வீழ்த்தற்கரிய நரகத் தினிடையே வீழ்ச்செய்தார்கள, நல்லொழுக்கமில்லாத அநநால்வரும் உச்சிவிக்கத்தக்க காலம் ஒருகாலம் உளதாருமோ? சிறப்புற்றதவசிரேஷ்டரே யென்றனா. நந்திதேவா அவவிரதத்தின மோபாடுமிருந்த உண்மைத்தலைவரும் சிவன் முத்தருமானுடைய செயலை அன்போடு உணரநதார். எ - று. (சுஎக்)

நந்தியீ துரைப்பக கேட்ட யோகியு நரின பீடத
தந்தண னவனுங் குலலை யலங்கலந தோளி னானும்
வெநதசிர தையரா யங்கம் விதிரவிதாத தச்சங் கூநதார்
சிறதைமுற னுணர்நதே மறற செப்பலை செலவ வெனறா.

(இ - ள்.) திருநந்திதேவா இவற்றைத்திருவாயமலாநதருளக்கேட்ட சிவ யோகியாரும், தாமரைமலாப் பீடத்திலெழுந்தருளிய பிரமதேவனும், குலலை மலாமாலையிதத தோளையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும், கொதித்தமனமுடைய வாகளாய், உடல நடுநடுங்கிப் பயமடைந்தவர்களாய், நந்திபகவானே! தாங்கள் திருவாய மலாநதருளியவற்றை மனத்தின கணமுற்றறத் தெளிந்தோம். மறறையிருத்தாந்தங்களைச் சாற்றவேண்டாமென்று விண்ணப்பித்தார்கள். எ - று.

எழுந்தன ரணைய நாலவ ரீங்கிவ ரியற்று பாவம்
மொழிநகற்றக கேட்ட எப்பான முற்றறு முற்றறு முறை
கொழுந்திந திங்க னோந்து கொடிச்சடைப் பரணே யெய்தித்
தொழுந்தி னுணர்நதா செலலு முன்னரே தொடர்ந்த துள்ளம்.

(இ - ள்.) அவர்கள் நாலவரும் உடனே பெழுந்தார்கள். இவர்களெல்லாம் செயத பாவங்களைச்சொல்லவும் கேட்கவுமிருந்த மொழித்தல அப்பாவங்கள் முற்றறுமெய்திம். அது எய்தாதவகையாக, இளமைதங்கிய பிறைச் சந்திரனைத் தாங்கிய படாந்த சடையையுடைய சிவபெருமானபாற சோந்து பணியுந் திறத்தையுணர்ந்தார்கள். அவர்கள் அங்கனம் செல்லமுன்னரே அவர்களமனமான துமுறப்படப் படாந்துசென்றதி. எ - று. (சுஅக்)

எம்பிரா னியற்கை முற்று மெடுத்தெடுத்த திசைத்த தேவா
தம்பிராற குரிய னோடும புருந்தனா தளைப்பூங் கொன்றை
வம்புலாஞ் சடிலி பொற்றாள வணங்கியோர் மருங்கு நின்றா[யா].
கொம்பொரு புடையோன பார்க்குந தொறுந்தொறுங் கூப்பங்கை

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமானுடைய தன்மை முழுவதையுமெடுத்தெடுத்த துக் கூறிய, தேவாத்தலைவனாகிய சிவபெருமானுக்குரிய திருநந்திதேவரோடும், சந்திதானத்திடுடபிரவேசித்து முறுக்கவீழ்ந்த அழகிய கொன்றைமலரினவா சனை வீசுகின்றசடையையுடைய சிவபெருமானது பொன்போலும்பாதங்களிற் பணிந்து உமாதேவியை ஒருபக்கலிலுடைய சிவபெருமான் திருக்கடைக்கண சாத்தும்போ தெல்லாங்குவித்தகையையுடையாய் ஒருபக்கலில் நின்றார்கள்.

தாழ்சடைப் பரம நாதன் சதானந்தன வதன நோக்கி
சூழமுறைக காதை முற்று முனக்குரைத் தனனோ வென்ன
வாழிநீ யுரைப்பக கேட்குந தனமையின வகுத்தா னன்னோ
சூழவினைத் தொன்மை யெல்லா மென்றடி தொழுது நின்றான்.

(இ - ள்.) தொங்குகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமான் சதானந்தருடைய முகத்தைப்பார்த்து முற்காலத்தினடந்த விருத்தாந்தமுழுவதையும் நமது நந்தியுனக்கு நன்குகூறினானோ? எனவினாவந் தேவரீர் சொல்லும்படிக்கட்டளையிட்டபடியே அவர்கள் தேடியபண்டைய பாவமுழுவதையும் வினக்கிக் கூறினர் என்று கூறிப்பாதங்களைப் பணிந்தது நின்றார். எ - று. (சஅங்)

அத்தலை யவனை நோக்கி யரனுவப் பருளா நின்றான்
முத்தனை முறையிற ருழந்து மூவரும் புறத்துப் போனார்
கைத்தலைப் பிரம்பு தாங்கி நந்திவெங் கணத்தர் சூழ
சித்திரச சிகர வாயி லிருந்தனன் சிறப்பு மிக்கான.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் சிவபெருமான் அச்சதானந்த யோகியைப்பார்த்துச் சந்தோஷித்தருள புரிந்தனர். முததனாகிய பரமேசுவரனை யமமூவருமுறைப்படி பணிந்து வெளியேவந்தார்கள். சிறப்பின் மிகுந்தவராகிய திருநந்திதேவா தமது திருக்கரத்தில் பிரம்பினேததாங்கினவராகி வலிதனாகிய கணங்கள் தம்மைப்புடைசூழச் சித்திரிக்கப்பட்டென்ன முதற்கோபுரவாயில் வீற்றிருந்தனா.

இன்னவை நந்தி யனனோர்க் கிசைத்தவை யெடுத்துக் காட்டிச்
சொன்னவச சூதற போற்றி யருந்தவா துளக்கங் கொண்டா
ரென்னையா னுடையோற காகா வியற்றறா தியங்கு காலம்
பின்னுறக் கழிப்ப தம்மா வரிதெனப் பேதுற ரூரால்.

(இ - ள்.) திருநந்திதேவா அவர்களுக்குச் சொல்லியனவாகிய இச்சரிதைகளையெடுத்துக் காட்டிச்சொல்லிய சூதமுனிவரை யருந்தவம்புரிந்த நைமிசாரணிய முனிவராக துதித்துச் சந்தோஷித்தார்கள். என்னையடிமையாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு ஆகாதனவற்றைச் செய்யப்பெறாமல் பின்னையுண்டாகுவகாலத்தைக் கடத்தல் ஆ! ஆ! அருமையென்று அச்சமெய்தினார்கள். எ - று.

ஐயரீ யுரைத்த முற்று முணாந்தன மறியா தினனோர்க்
கெய்திய பாவந தனனா லிபபெரு நிரைய முற்று
ருய்திற மொழிந்து நெஞ்ச முணாந் துண ராலம் யானுரு
செய்துறு சிவத்து ரோகத தியனறவா செப்பு கெனரா.

(இ - ள்.) ஐயனே! தேவரீர் கூறியவற்றை முற்றுமுணாந்தோம் அறிவின்மையால் இவர்களுக்கு உண்டாகிய பாவகாரணத்தால் இவர்கள் இப்பெரிய நரகங்களையடைந்தார்கள். உச்சீலிக்கும் நிலைமை தவறிமனத்தா லுணராத முணராமலுசெய்துள்ள சிவத்துறோகிகத்தானிகழந்தனவற்றைத்திருவாய்மலர்தருள்க வென்றுபிராதித்தார்கள். எ - று. (சஅங்)

நல்லவா கேட்டி ரென்னா நகைபுரி முகத்த னாகி
யெல்லவாந குடில வேணிச சூதனுற நிசைப்ப தானான்
நெல்லநாட் சைவ நீதிச சோமசன மாவென் றுள்ளோ
னெல்லையா கமங்க டோயநத சிவசன்மா வென்று னோனும்.

(இ - ள்.) நைமிசாரணிய முனிவர்களே! நல்லவகையாகக் கேட்குங்கள் என்று புன்னகை புரியுமுகத்தினராகி, சூரியாஸ்தமத்தில் உறும் செவ்வானம் போன்ற சடையையுடைய சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினார், பண்டைக்காலத்

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். (இளக)

தில் சைவாசாரத்தைமிகக் கொண்டசோமசன்மா வென்பவனும் சிவாகமங்க ளின் எல்லையைக்கடந்த சிவசன்மா என்பவனும் (ஆகிய இருவரும்). எ - டு.

வரந்தி புனைந்த வேணி வானவற் கடிமை பூண்டோர்ப்
பரவிய வுளத்தா னீறு கண்டிகை பரமென் றோர்ந்து
தரவருளு செய்கை பெற்றோ ரருச்சனை தவறார் தெய்வக்
குரவரிற் பிழையார சைவக கொழுந்தெழு வளர்த்து நின்றார்.

(இ. ள்.) சிறந்த கங்காரதியைத் தரித்தசுடையை யுடைய சிவபெருமானு ளுக்கு அடிமை பூண்டவர்களாய் அடிமைத்திறஞ் செய்யும் மனததோடுதிருவெண் ணீற்றையு முருத்திராக்க மாலிசையையுமே பரமெனறுணர்ந்துமேம்பட்ட திரு த்தியங்களைச் செய்பவர்கள் சிவாச்சனையில் நியதிதவறுதவர்கள் தெய்வீகந தவகிய ஆசாரியருக்குக் குற்றஞ்செய்யாதவர்கள் சைவசமயங்கொழுநதுவிட் டோங்கும்படி விருத்திசெய்துகொண்டுள்ளவர்கள். (ச ௮௮)

இயங்குநா ளொருநா ளெனதை யாலய மிறைஞ்ச வெய்தி
முயங்குபே ரன்பி னோடும வலன்றிரி முறைமை முற்றிப்
புயங்கவே ணியனை முனனாப பணிந்தெழுந தகத்துப் புக்கார்
வியந்தெழு னிமம லோடு மெய்ப்புள செழுநது நின்றார்.

(இ - ள்) இப்படிநட ளாளில் ஒருநாள எமது தந்தையாகிய சிவபெரு மான திருக்கோயிலை வணங்கச்சென்று பேரனபோடும பிரதகணமுதலியவற் றைமுறைப்படி முடித்துச் சாப்பாபரணராகிய சிவபெருமானைத் திருச்சநநிதா னத்திற்சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்து எழுந்தி தமது வீட்டிறஞ்ச் சென்றார்கள். சநதோஷத்திறைஞேன்றிய விமரிதத்தாலுடன முழுவது மயிர்க்குச்செறிந்து நின்றார்கள். எ - டு. (ச ௮௯)

ஏற்றுடை யவனைப் போற்று மிருவரி லொருவன் மெய்யிற்
காற்றறத தீப மொன்று சிதைந்தது கண்டு நின்ற
மாற்றமொன றுரையா துற்றான் மற்றவ னினையா மீண்டான்
கூற்றிவை யுணர்நது சேறக கொடுமையின் மருடஞ் சாய்த்தான்.

(இ. ள்.) இடபவாகனைப்படை மிவவிருவரில் ஒருவனுடைய தேகவசை வால் உண்டாய காற்றால் ஒருவிளக்கவிந்தது கண்டும நின்றவாளா சென்றான். மற்றவன் ஒன்றுஞ்சொல்லாதும் நினையாதும் திருமபினான். இவற்றையுணர்ந்த இயமன் தனக்குண்டாய கோபத்தின மிகையால் தலையாயத்தான். எ - டு.

நாள்பல கழிந்த பின்ன நிறந்தனா நமனபாற் றாதா
மூளிருளு சினத்த ராகிப் பிடித்தனா முழங்கை முட்ட
நீளிருங் கயிற்றிற் பற்றி யிறுககினா நிறுத்த கிலலா
வாறெறி யெயிறுப பேழுவாய் மற்றபாற கொணர்நது விட்டார்.

(இ. ள்.) பலநாள் கழிந்த பின்ன இவர்களிறக்க இயமனுடைய தூதுவா கள் அதிகமாகின்ற கோபத்தையுடையவாகளாய இவர்களைப்பற்றி இரண்டுமுழ னகைகளும் நெருங்கும்படியாய்ப் பெரிதும் நினனெள கயிற்றாற்கட்டி இறுக்கி நிறுத்தாமல், ஒளிவீசும்பல்லும பிளந்தவாயுமுடைய இயமனிடத்திற்கொண்டு வந்து விட்டார்கள். எ - டு. (ச ௯௦)

வெய்யவர் நிரைய மெல்லாம் வீழ்நது நக் குளித்தார் பின்னர்
நெய்யுறு விளக்க மெய்யிற் காற்றினு னிறுத்திச் சென்றோன
செய்யதி பத்தைக் காணு தேகலு மனையன் செங்கண்
கையறு காத நானகு வளர்ந்தோர் கணத்தி னுள்ளே.

(இ - ள்.) இக்கொடியவரிருவரும் நரகமெல்லாம் வீழ்நது அதுபவித்தபிறகு
(இவருள்) நெய்யிளக்கைத் தேகவசைவின் காரற்றல் நிறுத்திப்போனவன் அந்த
நல்ல தீபத்தைக்காணுமற் சென்றபடியால் அவனுடைய சிவந்தகண்கள் ஒரு
கூணத்தில குறைவிலலாமல் நான்குகாதம் வளர்ந்தன. எ - று. (சகூ௨)

நோக்கினி றதனைச் சொல்லா மறறையோ னொடியப் பட்ட
நாக்குமவ வளவை யாக வளர்ந்தது நரியும் நாயு
மேககுயா பருந்துங் காக படலமுங் கழுஞ்சூழ்ம வீழ்நது
(தேக்கெழு குருதி மாந்திப் பிடுங்கின தினன நின்றா.

(இ - ள்.) தீபமவிர்த்தைப்பாராததும் ஒன்றுஞ் சொல்லாத மற்றவனதுநா
க்சூழ், சீக்கிரமாய் அவவிதமாய் நான்கு காதம் வளர்ந்தது. நரியும், நாயும் மே
லேபறக்கிற பருந்தும், காககூட்டமும் கழுஞ்சூழ்ம மேயிறநகி திருபதியுண்டாக,
இரத்தத்தைக்குடித்துப் பிடுங்கித்தினனும் படியாகவும் நின்றார்கள். எ - று.

இறறைநா ளளவுந் துன்ப முழங்குவ ரிவாக ளீண்டு
கறபமோர கோடி மேலுங் கழிந்தன கருப்புக கோல
விநபடை யவணைச் செறறோன றனனிலை விருமபிப் போறறும்
பொறபினு னொருவ னெந்தை யாலயம் போறறப் புககான.

(இ - ள்.) இப்போது கோடிகற்பங்களுக்கும் மேலுங்கழிந்தும் இவர்கள் துன்
பத்தைய நுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இது நிற்க. கரும்பைவளைத்துவிட்
லாகிய ஆயுதமாகக்கொண்ட மனமதனை நீறுக்கிய வஞ்சிய சிவபெருமானுடைய
தன்மையை விருமபித்துக்கின்ற அழகிய ஒருவன் எமது சிவபெருமானது ஆல
யத்துள் வணங்கும்படியாகச் சென்றான். எ - று. (சகூ௩)

நெய்யிடு தீப மிறற திரியொடும பொலிய நேர்நது
கையினுற ஹாண்ட வனனொன காதநது நகத்தினு டோயநத்
பெய்துளி நறுநெய் துஞ்சி யுறைந்தது பின்ன ரெய்தி
யொய்யெனப் பொலிந்த வெஞ்சோ றளவனு முருகித் தோய.

(இ - ள்.) நெய்யினுலெரிகசுப்பெற்ற தீபமொன்று துண்பெட்டதிரியோ
டும பிரகாசிப்பதைப்பாராதுக கையினுற ஹாண்ட, விரலின்கத்தினுள்சென்ற
சிறிதுநெய்யானது தங்கிப்போய், பிறகு அவன்சென்று சீக்கிரமாகப்பொலிவோடு
கூடிய சாதத்தைக் கலத்தலும் உருகிச் சாதத்திறறேய. எ - று. (சகூ௪)

துகர்ந்தன னடிசி லந்த நெய்யொடு துகரா நின்றோ
னிகந்தன னுவி தென்பாற ஹாதாவந் திடித்துப் பொங்கித்
தகார்திடச் சென்னி யோசசிப் புடைத்தனா தடக்கைத் தாம்பா
னெகிழ்நதுநு திறுக்கிக் கொண்டு சென்றடு நிரையத் திட்டார.

(இ - ள்.) சாப்பாட்டைச்சாப்பிட்டான். அந்த நெய்யுடன்சாப்பிட்ட குற்ற
த்தினால் அவன் உயிர்விட்டவுடன் இயமதுதாவரது இடித்துக்கோபகொண்டது.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். இளங்

தலைசிறந்த ஓங்கியடித்து, பெரிய தமது கையிலுள்ள கயிற்றால் தளாச்சியுண்டா
காமல் இறுக்கிகட்டிக்கொண்டு போய் நரகத்திலிட்டாகன, எ - று. (சகசு)

பாதல நிரையத் தாழ்ந்து பற்பக லிறந்த பின்னாப்
பூதலப் பிறப்பி னுயிற் பிறந்தன னீது போக
வாதியம் பரமற் காளா யடித்தொழி றெண்டு பூண்டோ
தேதரு மதிமா னென்னும் பெருங்குணச் சைவ யோகி.

(இ - ள்.) தாழ்ந்த நரகத்திற் கிடந்து பலநாள கழிந்தபின் பூமியில் நாயா
ய்ப்பிறந்தனன. இதுநிக. முதலவனாகிய சிவபெருமானுக்கு ஆளாய் அடிமைத்
தொழில்கொண்டு சொல்லுதற்கரிய மதிமானென்னும் பெயரையுடையவனாய்
கல்லுணம்வாய்ந்தசைவயோகி (ஒருவன்). எ - று. (சகசு)

வைகலு மீசற் கான மஞ்ளம் பொலிய னெண்டு
நெய்யிலே யடைக்காய் மஞ்ளம் காப்பிவை யிளநீ ரின்ன
பைப்பய விரப்பி னீட்டிப் பணிவிடைக் குறித்தாய் நிறபான்
சைவநா லுணாநது பூரி யாதனத் தலைமை சாரவான்.

(இ - ள்.) ஒவ்வொருநாளும் மாமேசுவரனுடைய அபிஷேகம் பிரகாசிக்க
வேண்டியதயிலும், பத்திரம், தாம்பூலம், மஞ்சள்காப்பு, இளநீர் முதலியன சிறி
துசிறிதாக யாசகஞ்சேய்து சோதது. சிவத்தொண்டுகுரியவனாய் நின்று, சிவா
கமங்களை யுணர்ந்து சைவமாகக்கத்திற் சிறந்து நின்றான். எ - று. (சகசு)

இப்பரி சியற்று நாளி லெம்பிரா னபிடே கத்தி
னப்பொழி யிளநீர் பனனு ளகவைதொட டெடுத்ததுத் தின்பா
நெப்புறு காலம் போககி யொழிந்தன னுவி தென்பாற
செப்புகுக் கணைய கண்ணா வளைத்தனா தெழிக்குஞ் சொல்லார்.

(இ - ள்.) இவ்விதமாக நடத்திவருநாளில் எமதுதலைவனுக்கு அபிஷேகமா
னஜலங்கழிந்த இளநீரை அகப்பையால் போத்துப்பலநாள தினது வந்து அவனு
டைய வாணன் ஒழிய உயிரலிட்டான். இயம்புரத்திலுள்ள உருக்கிய செம்புபோ
ன்ற கண்களும் போரொலியோடு கூடிய சொல்லையுமுடைய தூதர் குழந்த
கொண்டார்கள. எ - று. (சகசு)

பற்றினா பற்றி வீசு பாசத்தா லிருகை மாட்டிச்
சுற்றினா துரத்தித் தென்பாற சுடுதழ னிரையத் திட்டா
நிறிந்து கிடக்க மறறோ வணிகனீ ராறு பொற்றோட
கொற்றவேள குமரற் காடபட் டிருகுறுங் கொளகை பெற்றான்.

(இ - ள்.) பிடித்துக்கொண்டு வீசுகின்ற கயிற்றால் இரண்டுகைகளையுங்கட்டி
ச்சுற்றித்தூத்தி இயம்புரத்தில்குகின்ற அக்கினி நரகத்திட்டாகன. இதுநிக்.
மற்றொருவாதகன் பன்னிரண்டு அழகியபுறங்களையுடைய வீரகுமாரனான முரு
கப்பெருமானுக்காட்பட்டு (மனம்) உருகுகின்ற பகதிமாகக்கத்தில் நின்றான்.

காலையி னெழுந்து செய்யுளு செயவினை கழிந்த காலே
யாலயங் குறுகிச் சூழுவந் தறுமுகற் பணியா நிறபான்
கோலவோ லெந்தை கோயிற் பசிரிகைக் கொண்டு செல்வான்
பாலெழு மடிசி லோடு துகாந்தன னளவில பனனுள்.

(இ - ள்.) உதயகாலத்தில் எழுநது செய்கின்ற நித்திய கருமங்களை முடித்தபோது, திருக்கோயிலையடைந்து பிரதக்கணஞ்செய்து அறுமுகக்கடவுளைவணங்கிக்கொண்டிருப்பான். அவன் அழகிய வேற்புடையேந்தியு, எழுநது தந்தையாகிய குமாரக்கடவுளின் ஆலயத்தில் முனித்திருந்த பச்சைக்கிரையப்பறித்துக் கொண்டுபோய், பாருபாடமைந்த சாதத்தோடுபலகாலம் புசித்திருந்தான். எ - று

தன்னுயிர்க்களவை யெய்தி யிறந்துழித் தறுகட் தேர்
பின்னுறு மணித்தாம் பிட்டுப் பின்னுறப் பிணித்துச சென்றார்
தென்னிலை நிரையத் திட்டா ராதலாற சிவத்து ரோக
மெந்நிலை யெய்து மோமற் றறிந்திலம பாழு மின்னும்.

(இ - ள்.) தன்னுயிர்க்கு இறுதிக்காலமடைநது அவனிறந்தபோது, கொள்களாகிய இயமதூதர்கள், பின்னலிட்டுள்ள மணிகயிற்றை வீசிப்பின் புறமாகக்களைச்சோததுகட்டிச்சென்று இயம்புரத்திலுள்ள நரகத்திலிட்டாக னானபடியால், சிவத்துரோகங்கள் எவ்வனம் வந்தடையுமோ அவ்வகைகளை நாமும் இன்னுமறியோம். எ - று, (இ0உ)

சினவிடை யவனாற் பெற்ற பாதகத் தீமை மற்றீ
தெனவெடுத் துரைப்பச சூதன கேட்டரு ளிருடிச செல்வர்
மன்னடுக் குறாற ரெங்ஙன மாதவம பயிலவ தென்றா
புணியிழை பாகற காகா புரிந்திடா திருநது போற்றி.

(இ - ள்.) கோபந்தங்கிய இடபாருடாகிய சிவபெருமானுக்காகாத பாதகங்களின் கொடுமைகள் இவையென்று சூதமுனிவாடறியருள, அவற்றைக்கேட்டுக்கொண்டிருந்த நைமிசாரணிய முனிவர்கள் அலங்காரமுள்ள ஆபரணமணிந்த உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானுக்காகாத தீமைகளைச் செய்யாமலிருந்து அப்பெருமானைத் துதிசெய்து எப்படிப்பெருந்தவ முடிப்போமென்றுமனநடுங்கினார்கள். எ - று, (இ0க)

அரிதரி தம்ம வென்ன வதிசய மடைந்தார் யாரும்
பரினினஞ் செழுத்தை யோநதிப பாதகந தொலையா நின்றார்
புரிசடைச சூத னின்னோ படுவன புகன்ற பாவ
மிரியவஞ்செழுத்தை நெஞ்சத் திருத்தியென புருக நின்றான்.

(இ - ள்.) அரிது அரிது! அம்மா! எனது முனிவர்கள் யாவரும் அதிசயமுற்றார்கள். அன்போடு ஸ்ரீபஞ்சாக்ரதத்தைத் தியானித்து இப்பாதகங்களைக்கேட்ட தோஷத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டார்கள். முருககியசடையையுடைய சூதமுனிவரும் இப்பாவிகள் நரகிலனுபவிகின்ற வேதனைகையுரைத்த பாவம்விலகும்படி ஸ்ரீபஞ்சாக்ரதத்தை மனத்திறியானித்த புகழமபும நெகருவிட்டுருக வீற்றிருந்தனர். எ - று, (இ0ச)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச சருக்க

முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது

சிவபூசை மான்மியச்சுருக்கும்.

எழுகீர்க்கழ்நெடியடி யாசரிய விருத்தம்.

தொன்மை யாவையு முணர்ந்தறி நிறைகுணத் துரிசறு பெருந்தன முடையீர், வன்மை மாநர குழந்திடு பாதகா மரபெடுத் துணாகதின மின்னுஞ், சின்மை யத்திரு வருவென நின்றவச சிவனடி யருசசனை புரியுந், தன்மை யோதுது மொருவழி நிறுததுதம வரன்முறை கேட்டுறத் தருமால்.

(இ - ள்.) பண்டைய சரிதாராளெல்லாவற்றையும் தெளிந்துணர்ந்துள்ள சற்குணநிறைவாற் குற்றமற்றபெருந்தவமுடைய முனிவர்களே! மிகக்கொடுமை கள் தங்கியபாதகங்களின் முறைமையை விளக்கிச் சொன்னோமே இனி ஞானமய மாகிய திருவருவமாக வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமான திருவடிகளைப்பூசுகின்ற இயல்பினைச் சொல்லுவோம். ஆதலால், மனதை ஒருவழியில் நிறுத்திவரன்முறையாகக் கேட்கத்தக்கது. ஏ - று.

(க)

அரன் ருசசனை புரிதிநங் கேட்டுறி னுடரா நெடுமுடி கிடந்த விரவு நீணிலம் பஞ்சமா பாதக ராயினு முருத்திர வக்கம பரவு பூதியஞ் செழுத்திவை நினைநதுரூப பாதக ராயினும் படிமேல் விரவு றுஞ்சரா சரங்களாந கவரடி வேண்டுறு மிருங்கதி வேண்டி.

(இ - ள்.) சிவார்ச்சனை செய்யுநதிறத்தைக் கேட்பீர்களாயின், அப்படிப் பூசிப்போர் வெற்றிதங்கிய ஆதிசேடனது நெடியபனாமுடியிற் சுமக்கப்பெற்ற வலிய நிலவுலகிலுள்ள பஞ்சமகாபாதகங்களானும், உருத்திராக் கமணி யாவரு நதுதிகருந்திருவெண்ணீறு பூர்பஞ்சாக் கரமெனனும் இவற்றை ஒருகாலத்திலே னுங் கருதாத பாதகங்களானும், இந்நிலவுலகிற் கலந்த [சாரசரங்கன்] நிலையிற் பொருளும் இயங்கியிற் பொருளும் பெரிய முத்தியெய்தக்கருதி அதற்கையி னா திருவடிகளையே பிராத்தனக்கும். ஏ - று.

(உ)

முற்றொ டங்கிய காலமா பிரளய முற்றுற வெந்தையெம பெருமா, னிற்று றுவுயிராத தொகையெலாந தன்னுழைக் கரந்தன னறறைநா னிரவிற், கற்றை வாகுமுற் சத்தியொ டருநடத்தாண்டவங் கருணையிற் புரியு, முற்ற கங்குலீ றெம்பிரா னிறப்புறு ஞானசத் தியைப்புநிந துதவும்.

(இ - ள்.) முன்வந்த கற்பகாலத்தின் மகாப்பிரளயம் முடிய, எமது தந்தை யாகிய சிவபெருமான் அளவிந்த ஆன்கோடிகளை யெல்லாம் தம்பாலொடுக் கிக்கொண்டு அன்றிரவில் தொகுதியாயுள்ளநெடிய கூந்தலையுடைய தமதபின் னுசத்தியாரோடு திருவருளாலரிய ஆனந்தத் தாண்டவஞ் செய்தருளுவர். அவ் விரவு கழிந்தவுடனே எமது பெருமான் அழிவற்ற ஞானசத்தியை விரும்பத் தோடு தந்தருளுவர். ஏ - று.

(ங்)

வாம மேமுதற் சைவமீ றுட்படு சமயங்க ளாறையும் வகுத்துத், காம ரண்டமெண் ணிறநதன புரிநதுமும முதனமையா யாரையுங் காட்டித், தோமின் முததொழி லவாககளித் துருத்திர கணங்களைத் தொகுத்துவா னவரை, மாமு னிப்பெருந தலைவரை மக்களை மரங்களை மலைகளை வகுத்து.

(இ - ள்) அப்போது வாமமுதலாகச் சைவமீராகவுள்ள அறுசமயங்களை யும் சிருட்டித்து அழகிய அண்டகோடிகளை யெண்ணிறநதனவாகவுண்ணிடுசெய்து திரிமூர்த்திகளையும் படைத்தி அத்திரிமூர்த்திகளுக்கும் (சிருட்டி, திதி, சங்கார மென்னு) முத்தொழில்களையுந் தநதுருத்திரகணங்களையுஞ்சேர்த்து, தேவர்களை யும் பெருந்தலைவர்களாகிய சிறந்த முனிவர்களை யு மனிதர்களையும் விருகூங்க ளையும் மலைகளையும் தோற்றுவதிது. எ - று.

(சு)

ஆறொ டைநதெனு முருத்திர ருருத்திர கணங்கன்பூ தங்கண்மற் றசுரர் மாநில பல்லுயிரத் தொகுதி க ளாங்கவை வழங்குது புவனங்கள யாவு மூறு சிந்தையி னினைத் துள வாககி மற் றுள்ளவை யாவையு மொருங்கவ வாறு சத்தியு ண டாககுற வருத்தியாங் கவையெலாம வந்துழி மகிழும்.

(இ - ள்.) ஏகாதசவுருத்திரர்களையும் உருத்திரகணங்களையும் பூதங்களையும் ஏனையவசரர்களையும் மாறுபடுதலிலலாத பலசிவராசிகளையும் அவைவசிக்கற் கு ரிய எல்லாப்புவனகோடிகளையும், தமது கருணையிருந்த திருவுள்ளத்திற்சிறந்த மாததியை யிவ்வுண்டாக்கி மற்றுமுள்ளவனவற்றை யெல்லாமொன்றாக அவ்வ கையே தமது சத்தியுண்டாக்கும்படி வருவித்து அவையாவும் தோன்றியவுடனே திருவுள்ளம் மகிழ்வார். எ - று.

(ஐ)

பின்ன ரொள்ளிதழ்ப் பசுநதுமா யலங்கலந தேவனைப் பிரமனைச் சுரரை, மன்னு மாமுனித் தலைவரை யாகம் புராணசாத திரமரு மறைநூல், பன்னி யோதுவித் தரிமுதற் தேவரைப் பாராததெமைப் பத்தியி னிரங்கி, நன்ன லநதரு மருச்சனை புரிசுதி ரென்றன்ன பரகதி நாத்தன.

(இ - ள்.) அதன் பிறகு ஒளிதங்கிய விதழ்களையுடைய பசியதுளவமலை யையணிந்த அழகிய திருமாலையும் பிரமனையுமேனைத் தேவர்களையும் நிலைபெற் றசிறந்த முனிசிரேஷ்டர்களையும், சிவாகமங்கள் புராணங்கள் சாததிரங்கள் அரியவேதநூல்கள் என்னு மிவற்றையு பதேசித்து ஒதுமபடிசெய்வித்து, திருமா லாகிய தேவர்களை நோக்கி, முதலிடம் தலைவனாகிய சிவபெருமான நன்மை யைவிளைவிக்குமமைப் பத்தியோடுமெனமுருகி நமமைப் பூசிக்கக்கடவீகளுெ ன்று திருவாயமலாநதருளினார். எ - று.

(க)

இரங்கு பத்தியி னெவவள வியற்றினீ ரவவள விருங்கதி தருது மரங்கு தீவினை யொழிந்திட வருச்சனை புரிபவா யாமெனப் தழிவீர் கரங்கு வித்திய லருச்சனை யுவப்புளோம் யாமெனக் கண்ணுதற் கடவுட் பரன்ப் குத்துற வாங்கவற் கரிமுதற் தேவாக ளின்னணம் பகாவார்.

(இ - ள்.) உருகியபகதியோடு எவ்வளவு பூசித்தீர்களோ அவ்வளவுக்கெற் ற பெரும்புத்தவிதருவோம். ஆன்மாக்களை வருத்தும் தீவினைகள் விலகுமபடிக்குபூசித் தத்தக்கவா நாமே யென்பதறிவீர்களாக. சிரமேற் கைகூடப்பிச்செய்யும் பூசையி

லேயே நாம் விருப்புடையோ மென்றுநெற்றிக்கண்ணையுடையவரும் தேவர்தலை
கருமாகிய சிவபெருமான் அததிருமால் முதலானருக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருள
வும் அது கேட்ட திருமாலாதி தேவர்கள் இப்படி விண்ணப்பஞ் செய்கின்
ருர்கள். எ - று.

(எ)

உலகம் யாவையு மண்டமு மீங்கிவைக் குள்ளன சரிப்பன யாவு
நிலவு வேணியாய் நீயெனப் புகல்வது சுருதியு மாகம நெறியு
மலகி னின்குண மளநதுபூ சிப்பதற் கெங்ஙன மறிகுது மெளியேம்
புலவ னின்னரு னெங்ஙனம் புகுதுமென் றிரததலு மெம்பிரான் புகலும்.

(இ - ள்.) சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானே! எல்லா
புகல்களருமண்டகோடிகளு மிவற்றிலுள்ள நிலையின்பொருளு மியங்கியற்
பொருளுமாகிய யாவும் தேவரீரே என்று வேதங்களுமாகமநூல்களும் புகலா
நிற்கு மாதலின், அடியேங்க டேவரீரது அனந்தகலயான குணங்கனையெங்ஙன
முணர்ந்து பூசிக்க அறிவோம். கடவுளே! தேவரீர் திருவருளை யெப்படிப் பெறு
வோமென்று விண்ணப்பித்துக் குறைகூறிய மாததிரத்திலெமது சிவபெருமான்
திருவாய்மலர்ந்தருள்கின்றான். எ - று.

(அ)

எத்தி றத்தள மூர்த்தியி னாயினு மெமையுணர்ந் தருச்சனை யியற்றின்
முத்தி நல்குது மாங்கதிற பவித்திர முழுமுத விலிங்கவாச சனையே
பத்தியிறகிற பச்சிலை யாயினும் பனிமலாச சிறித்த மெனினுஞ் சூப்பார்
சுத்த மென்புனற னுளளியா யினுமதிற ரெகுப்பவ ரெமக்கெனத் தொ

(இ - ள்.) எவ்வகைப்பட்டனா மூர்த்திகளிலாவது எமமைத் தியானஞ்
செய்துபூசித்தால் முத்தியைத்தருவோம். அப்பூசையுள்மேலானதும் முழுமுதற்
றன்மையானது சிவலிங்கபூசையே ஆதலால் உணமைப்பத்தியோடு சிறியபச்
சிலையாவது குளிராத மலாகளின் சிறிய இதழாவது புனிதமான மெல்லிய நீர்த்
துளியாவது நமக்கென்று அச்சிவலிங்கத்திற சோப்பவாகள அதனைச் சோத்த
வர்களாவார்கள். எ - று.

(க)

உருவ மாகியவிலிங்கமுற் பவித்திறை யொருவல மென்றுமுற் றுளமார்
கருதி யங்கதி னருச்சனை மந்திரக் கடனமுறை யியற்றினு மனநேன்
மருவு பத்தியி னியற்றினு மாங்கவா மரபுளோரா கோடிய ரோடும்
பெருகு நன்னலக் கதிபெற வருளுது மெனபது மறைகளும் பேசும்.

(இ - ள்.) உருவங்கொண்டுள்ளசிவலிங்கத்திலே சாநந்தியமாய் இமை
ப்பொழுதும் பிரியாமல் எப்பொழுதும் பொருந்தியுள்ளோம். ஆகமவீதிகளைச்
சிறத்தது- பூசை ஜெபம் முதலிய கடன்களை விதிப்படியெய்தாலுமல்லது
மனதிலுக்கித் பத்திமாக்கத்தாற செய்தாலும், அப்படிச் செய்தோருடைய வயி
சத்திலிதுதியாயுள்ளவாகளும் நன்மைமிகுந்த முத்தியின்பத்தைப் பெறும்படிய
துக்கிரகிப்போம். இதனையிப்படியே வேதங்களும் எடுத்ததுசொல்லும். எ - று.

என்ன வெம்பிரா னெடுததுரைத் தருளிய கேட்டலு மரிமுத லெ
வரு, மன்ன தன்மைய விலிங்கத்தி னளவையு மாங்கதன் றோற்றமு மறி
வான், பொன்ன லங்கொளிப் புரிசடை வானவ புகறியென் றிசைத்
தலும் புனித, பன்ன கப்பெரும பள்ளியோன முதலவாக் காங்கதன்
றனிலே பகாவான்.

(இ - ள்.) என்று எமது சிவபெருமான் எடுத்துத்திருவாய் மலர்ந்தருளிய வற்றைக் கேட்டவுடனே விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களெல்லோரும், அத்தகைய சிவலிங்கத்தினளவையையு மதன் உற்பத்தியையுமடியேன்களறியுமபடி பொன் போன்று பிரகாசிக்கு மொளிதங்கிய புரிந்த சூடையையுடைய கடவுளே! திரு வாய் மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவும், புனிதமாகிய பெரிய சேஷ சயனதையுடைய திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கு அச்சிவலிங்கத்தினுள் பற்றி நிலைமையைத் திருவாய் மலர்ந்தருள்கின்றா. ஏ - று. (கக)

உரைக்க வேண்டுவ தன்றது வாயினு மதனிலை யொருங்குறக் கேண்மி, னிரைத்த வராகட னிலத்தனோர துமமுதல் யாவாகரு மறிவதற கெளிதோ, வரைத்த ருமறை முடியினு முடிவுறு வதனிலை வரன்முறை வகுப்பி, னிரைத்த டுக்கிய முத்தொழில் யாவையுமதனு னுழ யல்லது நீங்கா.

(இ - ள்.) அச்சிவலிங்கமகிமை சொல்லமுடியாதானுந் மதன்றகைமையைத் தொகுப்பாய்க் கேளுங்கள், ஒலிக்கின்ற பெடிய கடல சூழ்ந்த நிலவுலகிலுள்ளோராகும் நீங்கள் முதலிய வெல்லோராகருந் தெளிந்தது கொள்ளற்கெளிதானதோ? அளவுபடாத வேதமுடிவிலுஞ் சொல்லிமுடியாத அச்சிவலிங்கநிலைமையை வரன்முறையாகச் சொல்லுவோமானால் வரிசையாய்ச் சேரந்துள்ளமுத் தொழில் முழுவது மச்சிவலிங்கத்தினிடத்திலேயனறிப் பிரிந்திரா. ஏ - று.

வாக்கி னுறுரைப் பரிதியா மென்றுநன மாண்புடைச் சிவலிங்கமென்று நீக்க மனறத் தனிலைமையொரு னுதுமரு நெறிதரு பரவிரது வென்றும் பாககி யப்பர நாதமென னுஞ்சொலப் படுவன வபரவிர தென்று [ன. நோக்கி லப்பெயர் நாதமென னுஞ்சொலப் படுவன வரங்கவை நொடியி

(இ - ள்.) வாக்கினுற் கூறுதற்கரிதாயது நாமென்றும் நல்லமேனமை தங்கிய சிவலிங்கமென்றும் வேறன்று. அதன்தன்மையைச் சொல்லுகின்றோம். மேலானமாகத்தைப் பாலிக்கும் பரவிரதுவென்றும் செல்வத்தைப்பாலிக்கும் பரநாதமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன அன்றியும் அபரவிரதுவென்றும் அபரநாதமென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றைச் சொல்லத்தொடங்கினால்.

ஆய நானகீனி லபர விரதுவ பரப்பெயர் நாதமு முதலா வேய வப்பர விரதுவு மப்பெயர் நாதமு மிவைக்கும் லாகச சேய காலமும் பிரிந்தரு திப்பரி சிருக்குமா லசசிவ லிங்கச தூய வாகிய பிரனவ வேதியி னுதமாயத் தோன்றுவ துரைப்பின்.

(இ - ள்.) ஆகிய நானகில் அபரவிரதுவும் அபரநாதமும் முதலாகவும்பொருந்திய பரவிரதுவும் பரநாதமும் இவ்விரண்டிற்கும் மேலாகவும் அநேககாலங் ளாகப்பிரிவுபட்டன்று இத்தன்மையாக அச்சிவலிங்கம் விளங்கும். இதனைவிளக்கிச் சொல்லவேண்டுமாயின் புனிதமாகிய பிரணவமென்றும் பீடத்திலே நாதரு பமாய விளங்குவது. ஏ - று. (கச)

கிந்து நாதமாய்ப் பொலிதரு லிங்கத்தின் விழுத்தக வுண்மையாயுறைவோ, மிந்த கிப்பரி சுறைசிவ லிங்கத்தை யரு - சனை யெவர்புரிந

திடினு, மந்த நாளவாக கெமமுழைக் காட்சிதந தளிக்குது மாங்கவர் கேட்ட, சிந்தை யோராதன வீகுது மிங்கிது சத்திய மென்பது தெரிவீர்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் வீரதுநாத சொரூபமாய் வீள்வரும சிவலிங்கமூர்த்தத்தில் மேனமைபொருந்தச் சத்தியமாக வீற்றிருப்போம். நாம கூறிய இவ்வகையாயுள்ள சிவலிங்கத்தையாவா பூசித்தாலும், அன்றையதினமே அத்தகையினாக்கு எமது சொரூபநிர்சனத்தைத் தருவோம். அத்தகையினா கேட்டவரங்களை யும் எண்ணிய எண்ணங்களையும் பாலிப்போம். இவ்வாரத்தை சத்தியமென்பதையுணரக்கடவீர்கள். எ - று.

(கவி)

அருச்சுணைக்குரித் தாயிலிங்கத்திடை யுறைநதன மொருகண மக லேந, தெரிக்கி னெள்ளுமென னொயுமெனச் சிறநதனங் காண்பன யாவையுஞ் சிந்தைநது, பரிக்கு மாங்குதன நன்னிடை லயி்ககையா லிலிங்கமென் னுரைத்திடப் படுமா, லரிப்பெ ருமபெயா முதலினே ருயிரத்தொகை யாவையு மதனுழைய டங்கும.

(இ - ள்.) பூசிக்கத்தக்கதாய்ச சிவலிங்கத்தில் வீற்றிருக்கின்றோம். ஒருங் ண்காலமானாலும் அமழாதத்திற பிரிந்திரோம். அக்கலப்பைத் தெளிவிக்கவே ண்மொயின எள்ளும் எண்ணையும் போனதுசிறப்பற்றோம் தோற்றப்பட்டபிற வுருவங்களெல்லாவற்றிலும் நீங்கித்தாங்குகின்ற அச்சிவலிங்கத்தில் நாமலயப் பட்டிருந்தவின அவவுருவிறகு இலிங்கமென்று பெயாசொல்லப்படும். பெருமை தங்கிய பெயர்களையுடைய திருமால் முதலிய தேவர்களும் ஏனைய எல்லாவுயிர த்தொகைகளும் அச்சிவலிங்கத்தில் அடங்கியிருக்கும். எ - று.

(கசு)

இன்ன னாதனி வேதியோ டிருந்துறையிலிங்கத்தின யாமிறை யகலெ மன்ன ரூபியா யிருக்குது மாதலி னவிமணி யாடகம வெள்ளி பன்ன ருஞ்சிலை மணமாஞ் சந்தனம் பட்டுறுவி யிதமென் நிகுறறூன். மன்னு ரூத்திர மைந்தொடு மிலிங்கமொன நியற்றின ரருச்சுணை வகுப்பி

(இ - ள்.) இப்படியொப்பற்ற பிரணவ நீடத்தோடிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தினின்று நாமொரு க்ஷணப்போதேனும் நீங்கியிரோம். அச்சிவலிங்க சொரூபமாகவேயிருப்போமாதலின ஒளிதங்கிய இரத்தினம், பொன், வெள்ளி, சொல்லுதற்கரிய கல், மண, மரம், சந்தனம், பலதுளிகளாகிய இரதம் என்னுமிவற்றால் பஞ்சப்பிரம் மந்திரத்தைக் கொண்டு சிவலிங்கமொன்று செய்து பூசித்தால்.

கோடிவெளவியு மளவொழி தானமும விதிமுறை யியற்றியோர் கொடுத்தோர், நாடியோரதிலிங் சராச்சுணை புரிபயனடைவரோ நன் குறத் தெரிப்பி, னேட விழநதபூ வொன்றிடப் பெறுபய னெய்துறு ராகவ ரிணையோ, வீடு வேண்டியோக களிப்பாயா மிருந்துழி வெம்பிறப் பொழிந்தினி திருப்பாரா.

(இ - ள்.) கோடியாகங்களுக்கணக்கில்லாத தானங்களும் விதிமுறைசெய்தவர்களும் கொடுத்தோர்களு முணமையைத் தெளிந்துணரது சிவலிங்கநாச்சுணை செய்தபயனைப் பெறுவார்களோ? நன்றாய்தெளிவிக்க வேண்டின். இதழ்கள் விரிந்தவொருமலரையருச்சித்தவர்கள் எய்தும்பேற்றைக்கூட அவர்களெய்

தமாட்டார்கள். சிவபூசைசெய்கின்ற இவர்கள் தம்மைப் பிரார்த்திப்பவர்களுக்கு முத்தியின்பந்தருவார்கள். கொடிய பிறவிகளோய் நீங்கினவர்களாய் நாம்வீற்றிருக்குஞ் சிவலோகத்தி லினிமையாக வீற்றிருப்பார்கள். ஏ - று. (௧௮)

மொழிந்த தெய்வலிங் கத்திடைச சதாசிவ மூர்த்தமா யினிதுவந திருப்போம், பொழிந்த பத்தியிற் பூசனை புரிபவா பொருபுனற்காசிகே தார, மிழிந்த தெளளரு வியவிருத் தாசலஞ் சிதம்பர மருணையெப்பவ முங், கழிந்த தென்கயி லாயமை யாறுவெண் காடுதென மதுரையம் மருதூர்.

(இ - ள்.) சொல்லிய தெய்வீகநதநகிய சிவலிங்கமூர்த்தத்தில் சதாசிவமூர்த்தமாக இனிமையாய் விருமபி வீற்றிருப்போம். சிறந்தபத்தியோடு பூசிப்பவர்கள் அலைகள்மோதுங்கவகாரதியையுடைய காசி. திருக்கேதாரம் தெளிந்த அருவியொழுதும் விருத்தாசலம், சிதம்பரம், அருணாசலம், எல்லாப்பாவககளையும் நீக்கும் தென் திருக்காளத்தி, திருவையாறு, திருவெண்காடு, தென்றிசையிலுள்ள மதுரை, அழகிய திருவிடைமருதூர். ஏ-று. (௧௯)

குடந்தை சீகுலப பருப்பதங் காஞ்சிரா மேசகர மண்டகூடங்க, னுடன்ப நெதிருக கயிலையோ நிரண்டுபொன் மேருவி னுசசிமற நிவறந்ந, மடநதை யோடுநங் சணததொடு மைநதொழில் வகுத்தினிதுணமையா யுறைவோ, மிடமப நுநதல மிதுவென ஷுளததுணாந தெண்ணியெம் மருசனை புரிவோ.

(இ - ள்.) திருக்குடந்தை, சீகுலபருவதம், காஞ்சி, இராமேச்சுவரம் அண்டகூடங்களையுள்ளவிய [பிராகிருத, அப்பிராகிருத சம்பந்தமான] திருக்கைலாயங்களிரண்டு, மகமேருவினுச்சி ஆகிய வித்தலங்களில் உமாதேவியோடும் நமதுகணங்களோடும் பஞ்சகிருத்தியங்களை நிறைவேற்றியினிதாக நத்தியமாயவீற்றிருப்போம். நாமிடங் கொண்டிருக்குநதிருத்தலங்கள் இவை யென னுணர்ந்தெம்மைமனதிற் சிந்தித்துப் பூசிக்கக்கடவீர்கள். ஏ-று. (௨௦)

ஆதி நாளையி னரிமுதற் நேவாகண் முனிவார் யாவரு மன்பால் வேதி யோடுமுற றுறுசிவ ஷங்கத்தி னருசனை வேண்டினர் விரும்பி யோது மித்தலந தொறுமலை தோறுநீ ரொழுதிய நதிககரை தோறுநீதி யோடுநின் றினிதுபூ சித்தவா நினைந்தன யாவையுஞ் சிறந்தார்.

(இ - ள்.) முற்காலத்திற்றிருமால் முதலிய தேவர் முனிவர் யாவரும் பிரணவபீடத்திலிருக்குஞ் சிவலிங்க பூசைசெத்தற்குணமையன்போடு விருப்பெய்தி நாம் சொல்லிய இத்தகையதலங்களிலும், மலைகளிலும், நீரோட்டமுடைய ஆற்றங்கரைகளிலும் ஆகமவீதியோடிருநது இனிதாகப் பூசித்து அவர்கள் கருதிய எல்லாவரங்களையும் பெற்றுக்கொள்வார்கள். ஏ - று. (௨௧)

அணையர் யாவரு மித்தலத் தருசனை யாற்றினர் பெற்றனர் யாவு, வினையு நீதியி னுரைத்ததுமென் றெம்பிரா னவர்க்கென நிகழ்த்திய ஷுணமை, வணையும் வார்சடைப் புனிதாகா ணுமமுழை யந்நிலை வரன்முறை வகுப்பாம், வினையி யன்புறக் கேண்மினென் றருந்தவச சூதமா முனிவரன் வினப்பும்.

(இ - ள்.) அவர்கள் யாவரும் இததலங்களிற் பூசித்துப்பெற்ற வரங்க ளெல்லாவற்றையும் நீங்கள் சிந்திக்கத்தக்க முறைமைகளுக்கச் சொல்லித்தொழுமெ ன்று மெது சிவபெருமான் திருமால்முதலானருக்காகத் திருவாய்மலர்க்கருளிய மிச்சயத்தை, அலங்கரித்த நீண்டசடையையுடைய முனிவர்களே! உங்கள் பால் அப்படியே கிரமமாகச் சொல்லுகின்றேன். அன்போடு கேட்பீர்களாகவென்று, அருத்தவமுடைய பெருமை தங்கிய சூதமுனிவாசொல்லுகின்றார். எ - று.

கலநிலைத்துறை.

மூசு சுரும்பூ டாடுது ழாயோரா முகில்வண்ணன்
காசிபு குந்தாழ கோடி கடப்பக் கருதானின்
நேசி றவததா லுணமை சிறந்தா னெம்மாணைப்
பூசை புரிந்தா னன்பொடு மாகம புளகுறறான்.

(இ - ள்.) வண்டுகள் மொய்த்துத்திரியும் துளசிமாலை தரித்த ஒப்பற்ற மேகவண்ணராகிய திருமால், காசிகுப் போயக்கோடி ஊழிகாலங்கள் கடையும் படி எமது சிவபெருமானைத் தியானஞ்செய்திருந்து குற்றமற்ற தவத்தோடு மெய்யன்பு மிக்கவராய்ப் பூசித்தனா. அவ்வன்பின மேம்பாட்டினுற்றேக முழு வதும் மயிக்கக்ஞ்செறிந்தனர். எ - று. (உரு)

எநதை பிரானு லன்பு சிறந்தா னிதுகாலத்
தந்தமில் வைகுண் டப்பத புறறா னதுமறஜோர்
நந்து கடுமபோ ராழி நகைக்குஞ் சடாவைவா
டந்தொரு தண்டங் கராமுக நலகத் தனிபெற்றான்.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமானால் அன்புபாலிக்கப்பெற்றவராய் இதுகா லும் அழிவற்ற வைகுந்தபதவியில் சோந்திருக்கின்றனா. அதுவேயன்றி ஒப்ப றற பாஞ்சசன்னிய மென்னும சங்கும, சுதரிசனமென்னும கடுமபோர் செய்ய தக்க சகராயுதமும், பிரகாசுகும ஒளிதங்கிய கடரியவாளாயுதமுங்கொடுத் ததுந்தவிர ஒப்பற்றதண்டாயுதமும் விலலும் கொடுக்க, ஒப்பற்றப்பெற்றனர்.

கோவை யிதழ்ச்செங் கோல்வளை மென்மைக் குளிர்ப்போதிற்
பாவை தனக்குப் பாரியெனப்பெற றனமன்பொற்
பூவி ளிருக்கு நான்முசுன மறறைப புவனத்தோ
தேவா வணங்கப் பல்லுயிர நல்குந திதிபெற்றான்.

(இ - ள்.) கொவ்வைக்கனிபோன்ற இதழும், செவ்விய அழகியவளையல ணிரத மெல்லிய கைகளுமுடையவளாய், குளிர்ந்ததாமரை மல்லி வீற்றிருக் கும திருமகளைத் தமக்குமனைவியாகவும் எய்தினா. அழகிற் சிறந்த பொன்போ ன்ற தாமரைமலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமணு ஏனைய புவனங்களிலுள்ளவாகளும் தம்மைவணங்கும்படி பலசீவராசிகளைக்காக்கின்ற காகருக்தொழிலைப் பெற்றுக் கொண்டனா. எ - று. (உரு)

எடுத்து விரிக்குந் திண்சிறை மேரு வெடுக்கும்போர்
மிடுககி னெடுங்கலு முககொடி பெற்றான லெய்யோரைக்
கடுககு மிருந்திறல் பெற்றன னூழ்க் கதிரேய்க்கு
முடுக்கை சிறந்தா னென்னினி யனனோற் குதவாத.

(இ - ள்.) தூக்கிவிடுக்கும் வலிய சிறகுகளில் மேரு மலையையும் எடுக்கத் தக்கதும் பெரும்போர்புரியும் வல்லபமுள்ள துமான கருடக்கொடியையும் பெற்றுக் கொண்டனா. தீயோராகிய அசுரர்களை வெல்லத்தக்க பெருவல்லபமெய்தினா. நெடுகாலமாகச் சூரியன்போலப் பிரகாசிக்கும் பீதரம்பரமுமணிந்துகொண்டா. அத்திருமாலுக்கு இனிகிடைக்கத் தகாதவையெவை? எ - று. (௨௪)

நாள நெடுந்தாட் சேய நறுமபூ நளினத்தோன்
மூளுறு மன்பிற கச்சி புருந்தம் முதல்வோனைக்
கோளறு மென்பூ வாசனைச் செய்தக குறைமுற்றித்
தாளினை பற்றுந தொண்ட ருவகஞந தலைநின்றான்.

(இ - ள்.) நாளத்தோடு கூடிய நெடியதானையுடைய நல்லசெந்தாமரைப் பீடத்தையுடைய பிரமண மேம்பட்ட அனபோடு காஞ்சிசுரஞ்சென்று முதல்வனாகிய அச்சிவ பெருமானைக் குற்றமற்ற மெல்லிய மலரானருச்சித்து அத்தவம் நிறைவேற்றப்பெற்று, சிவபெருமான பாதங்களைச் சரணமடைந்த மெய்யடியார்கள வியக்கத்தக்கதலைமையெய்தினான். எ - று. (௨௫)

வையக முற்று மன்பதை யாவும் மரபோடுரு
செய்து முடிசுருந திண்மை சிறந்தான மறையெலலாங்
கொய்து தெரிசுருந கூர் வுறறு னளவிலலா
மைதவழ் கண்டத் தெந்தை யள்கும வரம்பெற்றான்.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதையும் ஆளமகோடிக் கெல்லாவற்றையுமுறைப்படிபடைக்கின்ற வல்லமையின் மேம்பட்டான். வேதங்களுெல்லாவற்றையும் பகுத்தினரும் துட்பமான அறிவுமடைந்தனன், விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான பாலிக்கின்ற வெண்ணிறந்தவரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டான்.

வெள்ளை யிதழ்ப்பைந தாமரை மங்கை விருப்புற்றான்
களளவிழ் சுறபத் தேவா வணங்குந் கதிபெற்றான்
கொள்ளை நெடுமபா லாழியே னுநதின குடைபெற்றான்
றுளஞ் திரைக்கற றைக்கவ ரிப்பொந் றெகைபெற்றான்.

(இ - ள்.) வெள்ளிய இதழ்களையுடைய அழகியதாமரையில் வசிக்கங்கலை மகள்விருப்பமும் பெற்றான். தேன்சிறுதுங்கறபகமாலையையுடைய தேவர்கள் வணங்கும் பதவியும்பெற்றான். மிகநீண்ட திருப்பாற்கடலென்று சொல்லத்தக்க வலிய சந்திரவட்டக்குடையும் பெற்றான். அப்பாற்கடலில் துளளும் அலைகள் போன்ற கூட்டமாகிய அழகிய வெண்சாமகாக கூட்டங்களையும் பெற்றான்.

திண்சிறை யன்னத் தூதி சிறந்தா னழிவிலலாப்
பண்பொடு பிரம பதத்தலை நின்றான் முனிவோதந்
நன்பிண வணங்குந் தன்மையடைந்தா னவையற்றான்
வெண்பிறை வேணித் தேவனை யின்னும விருப்புற்றான்.

(இ - ள்.) வலிய சிறகுகளையுடைய அன்னவாகனத்தால் மேம்பட்டான். அழிவிலாத தன்மையோடு பிரமபதத்தில் விளங்கினான். முனிவர்கள் யாவரும் அன்புடன் பணியுந் தன்மைபெற்றான். குற்றமற்றான். வெள்ளியபிறைச்சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான இன்னும் ஆசைகொண்டுதிதி செய்கின்றான். எ - று. (௨௬)

சீகுல வெற்பிற் சென்று தவத்தின் செயன்முற்றி
மாகபு ரக்கோ னிரதிர னநநாள வழிபாட்டான்
பாகடு வெள்ளைப் பாய்பக டெய்திப் பயனுக்குரு
சாகைவி டுக்குங் கற்பக நாடு தனிபெற்றான்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்தலைவனாகிய இரதிரன், சீகுலபர்வத்தையடைந்து
தவச்செயல்களைமுடித்து அக்காலத்திற் பூசித்தான். அதனால் பாகனைக் கொல
லத்தகக பாய்ந்து செல்லும் ஐராவதமென்னும் வெள்ளை யானையைப் பெற்று
வேண்டியவற்றையெல்லாம் கொடுக்கத்தகக சிறைகள் விரிந்த கற்பகவிருக்ஷம்
பொருந்திய ஒப்பற்ற தேவலோகாச்சியத்தையும் பெற்றுக்கொண்டான்.

பொன்னொளி பொங்கு புலோமசை தந்த புதுக்காமத
தின்னல மன்பி னுகாரதன்ன வானவ ரெவருநதம்
மின்னொளி மாமுடி தாழ விழுந்தெழ விரிசெம்பொற்
றுனனி யாசன மீது பொலிந்து துலங்குமுற்றான்.

(இ - ள்) பொன்போலுங்காந்திலீசுகின்ற இரதிரானிகொடுத்த நூதனமா
ண்காமலின்பத்தை அன்போடு அனுபவித்தான். தேவாகளெல்லாரும் தங்கள்
காந்திபொருந்திய கிரீடங்கள் நிலமிசைப்படிபுமபடி ஃவாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்
தெழுந்திருக்கவிசேஷித்த பசும்பொனபதித்த சிங்காதனத்தின் மேல்வீற்றிருந்து
விளக்கமெய்தினான். எ - று.

(௩௨)

வால்வளை செம்பொற் றுமரை சிந்தா மணிகேனுங்
கோலிய வசகிர முதலிய வெம்படை கைக்கொண்டா
னாலு நெடுங்குடை சாமரை மறறிவை யனயாவுரு
சாலபுற மாலவிடை யோனரு ளோடுந தாரநினுள்.

(இ - ள்.) வெண்மை தங்கிய சங்கநிதி பசும்பொன்னிறத் தங்கிய பதுமநிதி
சிந்தாமணி ளாமதேனு, வளைந்தவச்சிராபுத்தமுதலிய பெரிய ஆயுதங்கள் இவற்
றைக்கைக்கொண்டான். அசைகின்ற நீண்டகுடை வெள்ளிய சாமரை முதலிய
வீவற்றையும் மேன்மைபொருந்தும்படிபெரிய இடவாருடராகிய சிவபெருமான
திருவருளால் தரப்பெற்றுக்கொண்டான். எ - று.

(௩௩)

பாடுறு கீதப் பன்மொழி யோரறு பத்தாறு
கோடி யரம்பையா சூழ்வர னின்னுங் குணதிக்கி
னீடு தனிககோல் சென்றுற நினரு னிறைசெலவத
தோடமு தப்பே ருணடி யுவநதா னொழிவற்றான்.

(இ - ள்) இசைபாடுகின்ற வீணநாதம் போன்ற வாததைப்பொருந்தியவர்
களாகிய அறுபத்தாறுகோடி தேவமாதா்கள புடைசூழ்ந்திருக்கும்படி கீழ்த்திசை
யிலே இன்னும் ஒப்பற்றசெங்கோல் செலுத்துகின்றான். குறைவற்ற ஐசுவரியத்
தோடு அமுதமென்னும் பெருமைதங்கிய உணவையுண்கி நீக்கமற்றிருக்கின்றான்.

செந்தழல் வானவ னெம்பெரு மானடி சிந்தித்து
வந்தரு னாசல வெற்பிடை யன்பொடு வழிபட்டான

வெந்தகர் வாகனம் வேற்படை பெற்றன னிருகொங்கை
மந்தர மன்னசு வாகா தேவீதன் மணமுற்றான்.

(இ - ள்.) செந்நிறத்தகிய அகினி பகவான் எமது சிவபெருமான் திரு
வடிகளைத் தியானஞ்செய்து அருஞ்சலமென்னும் மலையில்வந்த உண்மையன்
போடு பூசித்தான். பெரிய ஆட்கெ கடாவாகனமும் வேற்படையும் பெற்றது
மன்நிமந்தரகிரிபோன்ற இருதனங்களை யுடைய சுவாகாதேவியையும் மணஞ்செ
ய்து முடித்தான். எ - று. (௩௮)

தென்கீழ் மூலை புரந்து தனிக்கோல் செலநின்றான்
மின்கீழ் போக விளங்கு மெயிற்றுத் தென்பாலோன்
றன்கீழேவருந தொழுவரு டருகேதாரம போய்ப்
பொன்கீழியவன் சடிவத தரண்ப பூசித்தான்.

(இ - ள்.) அன்றியும், தென்கீழ்த்திசையைப் பரிபாலிதது ஒப்பற்ற செந்
கோல்செலுத்திகொண்டிருக்கின்றான். மின்னலுங் கீழ்ப்படத்தகக பிரகாசிக்கி
ன்றபற்களையுடைய தென் திசைக்கிறவனாகிய இயமன் தன்னடியின் கீழ்ப்பல
ரும் வணங்கும்படி திருவருள் பாலிக்கும் திருக்கேதாரத்திற்குச்சென்று, செம்
பொற்கம்பிகளைப் போன்ற வலியசடையையுடைய சிவபெருமானை வழிபட்
டான். எ - று. (௩௯)

தன்னக முள்ளப் பட்டன யாவுந் தாநின்றான்
பின்னரு கைக்குஞ் செங்கட் பகடு பெறப்பெற்றான்
மின்னடு பாசந் தண்டு கிடைத்தான் விரிவேணித
துன்னரு முனிவர ரேழ்வாக் கன்றுச மஞ்சொற்றான்.

(இ - ள்.) தன்மனதிலெண்ணியவரங்களை யெல்லாதரப்பெற்றுக்கொண்
டான். அதன்பின் ஏறிரடத்தும் சிவந்த கண்களையுடைய எருமைக்கடாவை வாக
னமாகப்பெற்றுக்கொண்டான். மின்னலின் மிகக் காரதியுடைய பாசக்கயிற்றோ
டுதெண்டாயுத்ததையும் பெற்றுக்கொண்டான். விரிந்தசடைமுடியையுடையவா
களாய் எல்லாராலும் அடைதற்கரியவர்களாய் சத்தமுனிவர்களுக்கும் ஒப்பான
வனென்றும் பெயரும் பெற்றான். எ - று. (௪௦)

புண்ணிய பாவங் கண்டற முற்றும் புரிவோரை
விண்ணுல காள விடுபபது மற்றுள வெம்பாவங்
கண்ணிய பாவரை வெநநிறை யசெசந் கனலூடே
நண்ண விடுபபது மன்னவ னான வையற்றான்.

(இ - ள்.) புண்ணிய பாவங்களைத்தெரிந்த முழுவதும் புண்ணியமே செய்
கின்றவர்களைச் சொக்கலோகத்தை யரசாளச்செய்வதும், கொடிய பாவங்களை
யேசெய்த பாவிகளைக் கொடிய நரகமாகிய கடுகியிற் சேவைப்பதும் அவனே
யாயினான். குற்றங்களெல்லாத் தீரப்பெற்றான். எ - று. (௪௧)

வன்றோனை வெண்பற் றேடன் முடிப்பூ வலயத்துத்
தென்றிசை முற்றுந் தன்னொரு செங்கோல் கெலநின்ற
னின்றள வுஞ்செம் பொறகரி வில்லோ னிருபாதந்
தன்றனி யுச்சிக கொண்டு சுமக்குந் தலேநின்றான்.

(இ - ள்.) வலிய தொளைகன்பொருந்திய வெள்ளியபற்களையுடைய ஆதி சேடன துபநாமுடியிலுள்ள நிலவுலகத்திலே தென்திசை முழுவதும் தன் ஒப்ப ற்செங்கோல் செல்லும்படியிருந்தான். இன்றுவரையில் மேருமலையையிலலா கவேந்திய சிவபெருமானுடைய உபயபாதவகளைத் தனது நிகரில்லாத உச்சியில் தாங்கிக்கொண்டு சுமக்கும் மேன்மைபடைத்தான். எ - று. (௩௯)

நிருதிப பேரோ னெந்தை பிரானடி நெடுநீழல்
கருதித் தென்கோ கன்ன மடைநதா னொருகாலன்
சுருதிச சொல்லான் மென்மல ரீட்டுத் தொழுதுற்று
னெருதுற நெம்மா னன்னவ னுககன நெதிருறறான்.

(இ - ள்.) நிருதியென்னும் பெயருடையோன் எமது தந்தையாகிய சிவ பெருமான் திருவடியின் சிறந்த நிழலவிரும்பித் தென்திசையிலுள்ள கோகா ணமென்னுந் தலத்தை ஒருகாலத்திலெய்தி, வேதவாக்கியங்களால் மெல்லிய மலாகளைக்கொண்டாச்சித் து வணங்கியிருந்தான். அப்போது எமது சிவபெரு மான் இடபாருடராய் அந்நிருதிக்குக் காட்சிதந்தருளினான். எ - று. (௪௦)

பாயப பட்ட வரங்க ளனைத்தையு மெதிரேறறான்
மாயப பட்டுத் தெவ்வா விழத்தெறு வானபெற்றா
னாயப பட்டறி யாநிதி பெற்றா னசுராககோ
தாயெய்த துபபே ரரசு செலுத்தாந் தகையானன்.

(இ - ள்.) கொடுக்கப்பட்ட பலவரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டான். பகை வர் இறந்துவிழுமபடி கொல்லத்தக்க வாட்படையும் பெற்றுக்கொண்டான். ஆராய்ந்து அளவிடற்கு முடியாத ஐசுவரியங்களையும் பெற்றுக்கொண்டான். அசுராகளெல்லாருக்கும் ஒருதாயபோலிருந்து பேரரசு செய்கின்ற தன்மையு டையவனுனான். எ - று. (௪௧)

வருணன் சம்பு வனத்தர னைப்போய் வழிபட்டுசு
சுருளுந் தெண்டிறை வேலை புரக்குந் தொழிலபெற்றான்
மருளுந் தினாகுந் ஐந்திய னாக வரம்பெற்றான்
பொருவும் பாசங் கொண்டு குடக்குப புரவுற்றான்.

(இ - ள்.) வருணன் சம்புகேசுவரத்தில் சிவபெருமானையடைந்துபூசித்து, சுருணாவெருகின்ற தெளிந்த அலைகளையுடைய சமுத்திரத்தைக் காக்குந் தொழிலபெற்றுக்கொண்டான். மயங்குகின்றவலிதங்கிய சுருவாகனனும்படி வரம் பெற்றனன் போசெய்கின்ற பாசத்தைத் தாங்கியவனும் மேந்திசையைப் பரி பாஸிக்கின்றான். எ - று. (௪௨)

வேளைத் தீபபட நெற்றி விழித்தருள் விடையோனைக்
காளத் தியிலவழி பட்டன னனிலக் கடவுட்கோ
வாளப் புவிபடு மன்பதை மனநினை விரைவிற்போய்
மீளப் படுவது தன்னல திலையெனும் விறலபெற்றான்.

(இ - ள்.) மன்மதனைத்தகனமாமபடி நெற்றிக்கண்ணாற்பார்த்தருளிய இட பவாகனமுடைய சிவபெருமானை வாயுதேவன காளத்தியிற் பூசைசெய்து ஒளி

மிருத்து சிறந்த நிலவுலகிலுள்ள மனிதர்களின் மனநிலைவீனம் வேகமாய்ச்சென்று திரும்புவது தன்னைக்காட்டிலும் இல்லையென்று சொல்லத்தக்கவல்லபொழுதென்பது. எ - று. (௪௩)

ஏழு வகைத்தாம் வாயுவி னுக்கோ ரிறையானான்
யாழி நெடுங்கொடி யாயுத முற்றான் வடமேல்பா
லூழ்முறை யின்னும் பேரர சுற்ற நொழிவற்றான்
பாழி வயக்கலை யூதி கடைத்தான் பகையற்றான்.

(இ - ள்.) அன்றியும் (ஆவகன் பிரவகன் அநுவகன் சங்ககன் நிவகன் பராவகன் பரிவகனென்னும்) சததவாயுகளுக்கும் ஒப்பற்ற தலைவனானான். யாழ்த்துவசமும் பல ஆயுதங்களும்பெற்றான். வடமேற்றிசையில நீக்கமின நியிருந்து நீதிமுறையாக இன்னும் பெரிய அரசாட்சிசெய்து கொண்டுவருகின்றான். மிகவுவெற்றி தருகிய மான்வாகனம் பெற்றான். பகைதவிரந்தான். எ - று. (௪௪)

சித்த வடசசித் தேசுரர் பொற்சே வடியெண்ணிப்
பததி பயக்கச சென்றுரு பேரன் பணிதந்தா
னத்தனை யொக்குந தோழமை கொண்டா னருள்பெற்று
னதத முதற்கோ மாநிதி யெல்லா நனிபெற்றான்.

(இ - ள்.) குபேரன் சித்தவடமென்னுந் தலத்தையடைந்து அங்குள்ள சித்ததேசவருடைய பொனபோன்ற பாதங்களைத் தியானித்து, பததி யதிகரிககப்பணிந்தான். சிவபெருமானுக்குச் சமானனாக நட்புகொண்டு திருவருளபெற்று, சமநிதி முதலிய சிறந்த நிதிகளையெல்லாம் மிகுதியாகப்பெற்றுக்கொண்டான். எ - று. (௪௫)

எண்ணி நினைந்த வரம்பல யாவையு மெய்துற்றான்
மண்ணிய புட்பகம் வாகன மாக வழங்குறறான்
நிண்ணிய வெங்கதை யாயுத மெய்து சிறப்பற்றான்
எண்ண நெடுங்குடை யுத்தர தேய மளிக்கின்றான்.

(இ - ள்.) எண்ணங்கொண்டு கருதிய பலவகை வரங்களையும்பெற்றுக்கொண்டான். அலங்கரித்துள்ள புட்பக விமானத்தைத் தனக்கு வாகனமாக வழங்கப்பெற்றான். வலிதருகிய கொடிய கதாயுதம்பெறுகின்ற மேனமையடைந்தான். சிறப்புற்று நீண்ட சந்திரவட்டக் குடையின்கீழ் வடதிசையைப் பரிபாலனஞ் செய்கின்றான். எ - று. (௪௬)

வடகீழ் மூலைப் பதியீ சானன் வன்மீகப்
படவா ஞாவா முநதை பிராணைப் பணிவுற்று
மடலார் மென்பூ வர்ச்சனை செய்தான் மகிழ்பெற்றான்
விடமநா சுண்டன் வேண்டிய வென்னை விளம்பெனறான்.

(இ - ள்.) வடகீழ்த்திசைக்காவலனாகிய ஈசானன் திருவாரூரில் புற்றிடங் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் எமது பிதாவாங்கிய சிவபெருமானைப்பணிந்து இத்தங்களுடைய மெல்லிய மலர்களால் அருச்சனை செய்தான். அப்பொழுது நீலகண்டராகிய சிவபெருமான் திருவுளமகிழ்வெய்தியவராய் உனக்கு வேண்டிய வரம் யாது? கூறுகுவெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளினான். எ - று. (௪௭)

ஈசா னத்தோ நெந்தை பிரானு லருளெய்திப்
பேசா நின்ற னின்னுரு வின்னே பெறவேண்டு
மூசா நிற்கும் பன்னகம் வெண்பிறை முகிழ்கொன்றை
கூசா நிற்கும் கங்கை பொறுக்குவ குளிரவேணி.

(இ - ள்.) ஈசானன் எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானால் திருவருள்பெற்
றுச் சொல்லுகின்றான். தேவரீர் திருவுருவை இப்பொழுதே பெற்றுக்கொள்ள
வேண்டும். மொய்த்துக்கொண்டுள்ள சர்ப்பம் இளம்பிறை மலாகின்றகொன்றை
மாலிகை குளிரச்சிதவகிய சடைமுடியும். எ - று.

(ச௮)

மழுமா னங்கை முசுகை நெடுவேன் மழவேறு
தொழுவார் தின்னைத் தொழுமுறை யெனனைத் தொழ்தன்மை
வழுவா தீகுதி யென்றனன் வடசிழைத் திசைபோயிப்
பொழுதே யானுதி யென்றரு ளோமெ புரிகென்றான்.

(இ - ள்.) மழவும் மானுமேந்திய அழகியகைகளும், முததலைகளைபுடைய
நெடிய குலாயுதமும் இளமைதவகிய இடபமும், வணங்குகின்றவாகள்
தேவரீரைப்போலவையடியேனைப்பணிகின்ற இயல்புமாகிய இவற்றையெல்லாம்
தவறாது கொடுத்தருளவேண்டுமென்று பிராத்தித்தான். அன்றி வடகீழ்த்
திசையிற்சென்று இப்பொழுதே யரசுபுரிகவென்று திருவருளோடு கட்டளை
யிலேவீராகவென்றும் விண்ணப்பித்தான். எ - று.

(ச௯)

அன்னது கேளா வெந்தை பிரான்மற் றவனுக்குச்
சொன்னவை பாவுந தந்து கடைப்பாற் றுரிசறறே
யென்னுழை வாவென நின்னருள செய்தா னினிதுற்று
நின்னு நெடுமபே ராழிபு ரந்தா னிகலற்றான்.

(இ - ள்.) அதனை யெமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருச்செவியி
லேற்று, அவவீசானனுக்கு அவன் கூறியவற்றையெல்லாம் அநுகிரகித்து,
குற்றமற்றவனே! கடைசியாக எம்பாலவருவாயாகவென்று திருவருள்
செய்தனா. அவவீசானன் இனிமையெய்தியவருயப் பகைமை தவிராது
இன்னும் மிகப்பெருமையுடைய ஆக்கினுக்காரரு செலுத்துகின்றான். எ - று.

மேற்படி வேறு.

உலகெ லாந்தனித் திகிரியி னலங்குதே ருருட்டிச
சுலவு காரிருட் பிழம்பறுத துயிரகருள சுரக்கு
மலரி வானவன கசுசியின் முளளிகொண டரனை
மலாசி லம்படி யருச்சனை வரனமுறை வருத்தான்.

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாவற்றிலும் ஒற்றைச்சக்கரத்தா லசைகின்ற
தேரைச்செலுத்தி, அவ்வவ்விடங்களிற் சூழ்ந்துள்ள கருநிறத்தவகிய இருளின்
தொகுதியையகற்றி, சீவராசிகளுக்குக் கருணைசெய்கின்ற சூரியபகவான் காஞ்சி
நகரில் தாமரைமலர்களால் சிவபெருமான் திருவடிகளை அர்ச்சனைசெய்து
முறைப்படி பூசித்தான். எ - று.

(௬௧)

ஏழ்ப் சும்பரி துகம்பிணித் தெழுதரு மிரவி
சூழி ருக்குநாண் மண்டல மெனப்பொலிந் துற்றான்
பாழி மாரிலங் கைதொழப் பசங்கதிர பரப்பிக
கேழ்க் ளாந்தெழு வடவரை வலமவரக் கிடைத்தான்.

(இ - ள்) ஏழென்னும் பச்சைக் குதிரையைத் தேரின் துகத்திற்பூட்டி யாரோகணிககினற சூரியன், உலகமுடிவிறகுள்ள நான்வரையில் மண்டல மென்று சொல்லுமபடி விளங்கி யிருந்தான். வலிதங்கிய நிலவுலக முழுவதும் கைகுவித்து வணங்கும்படி இளங்கிரணங்களை வீசி நிறமிகுநது உயர்ந்த மேரு மலையைப் பிரதக்கணம் வருமபடிக்கும் வரம்பெற்றனன். எ - று. (௧௨)

திருந் து மாத்திரை யிருததைநாட் டிங்களாண் டிருது
பொருது காலமற நியாவையும் புலப்படப் புரிந்தான்
கருநத டங்குண ளிடத்தரன் கண்ணெனச் சிறந்தா
னிருநத கோடகிறை தானெனப் பொலிந்தன னின்னும்.

(இ - ள்.) அன்றியும் திருததமாகிய மாததிரை நாழிகை நாள் மாதம் வருடம் இருது பொருந்திய மறறைக்காலபேதங்களுந், அநிந் துகொளளுமபடி செய்தனன், அலலாமலும் கருநிறமெய்திப் பரந்த கண்களையுடைய உமாதேவி யாரை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானுக்கு வலக்கண்ணென்று சொல்லும் படி சிறப்பெய்தினன். நவககிரகங்களுக்கும் தானே தலைவனென்று இன்னும் விளங்குகின்றான். எ - று. (௧௩)

சும்ப கோணத்து மழவிடை யிறைவனைக் குறுகிச்
செம்பொ னுடகப் பரிபுரச் சேவடி பூசித்
துமபர் வெண்ணிலாக் கடவுண்மற றுகெகருந் கிறையாய்ப்
பம்பு வெண்கதி ரினியதெள ளமுதெனப் பயந்தான்.

(இ - ள்.) சும்பகோணத்தி லெழுந்தருளிய இளமைதங்கிய இடபாருட ராகிய சிவபெருமானையடைநது, மேனமைதங்கிய வெள்ளிய சந்திரிகையை யுடைய சந்திரன், ஆநந்தத்தாண்டவஞ்செய்யும் அவ்வெம்பெருமானது பசும்பொன்னுலாகிய பாதசரமணிநத திருவடிகளை வழிப்பட்டு, நட்சத்திரங்கட் கிறைவறைய, விசேஷித்த வெண்ணிறந் தங்கிய கிரணங்களை இனிமை யெய்தித் ததெளிந்த அமுதமென்று சொல்லுமபடி பெற்றுக்கொண்டனன். எ - று.

மேரு மால்வரை வலமவரைக் கிடைத்தனன் விமல
னாகொ முஞ்சடையணிதரச் சிறந்தன னுலகத்
தோரெ லாந்தொழந் தனமைபெற றுயர்ந்தன னெருங்கே
தேரி னினனுயிர குளிரப்புறச் சீதளஞ் சிறந்தான்.

இ - ள்.) பெரியமேருமலையைப் பிரதக்கணம் வருமபடியாகவும் பெற்றுக் கொண்டான். சிவபெருமானுடைய சடையில தரித்துக்கொள்ளுஞ் சிறப்பும் டைந்தான். உலகிலுள்ளவர்கள் ஒரேமாதிரியாய் வணங்குமியல்புப் பெற்று உயர்வடைந்தான். இன்னும் ஆலோசித்தால் இவ்வி ய சீவர்கள் குளிரச்சியெய்தும் படி குளிரச்சித்தன்மையில் மேம்பட்டான். எ - று. (௧௪)

பூம னன்னெறிப் புரதிகன் வியாழமென் புனிதன்
வாம சுககிரன் கதிாமக னீங்கிவா மருதூர்
தோமில் கூடல்வே தாரணி பழமுரச சோலைக்
காமா நன்னகா திருவையா தடைந்தனா கருதி.

(இ - ள்.) செவ்வாய், நன்மாககமுடையபுதன், நன்மைதங்கிய வியாழன்
என்னும் புனிதமானவன், அழகிய சுககிரன், சூரியகுமாரனாகிய சனி இவர்கள்
முறையே திருவிடைமருதூர் சூற்றமற்ற மதுரை திருமறைக்காடு ஆலமரச்சோ
லைகள் சூழ்ந்த அழகிய திருவாலங்காடு திருவையாறென்றும் ஐந்துகோத்திரங்
களைச் சிறுதிதுச் சோந்தார்கள். எ - று.

(௫௯)

அரணை யேத்தினா வரன்முறை யருசனை யயாநதா
நிரவி மண்டலஞ் சநதிர மண்டல மிவற்றிற்
குரவு மேற்பதஞ் சிறந்தன ருலகெலா முவந்து
பரவி யேத்துறப் பொலிந்தன ரொழிந்தனா பாவம்.

(இ - ள்.) ஆங்காங்கெழுந்தருளிய சிவபெருமானைத் துதிசெய்து பூசித்
தார்கள். சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலமென்னும் இவ்விரண்டிற்கும் மேலாக
கிய உயர்பதவியிற் சிறந்தார்கள் பாவங்களெல்லாம் நீங்கப்பெற்றவர்களாய்
உலகினா யாவரும் சந்தோஷித்தது வணங்கித் துதிசெய்யும்படி விளங்கினார்கள்.

நன்மை யாவன நளிகட னெடுநிலத் தெவாகுமும்
புனமை யாவன யாவையுங் கொடுப்பவப் புனியோ
ரினமை சொற்றுநின் நேத்துற வெய்தின ரிவாக
டொனமை யோனடித் தாமரை வரன்முறை தொருவார்.

(இ - ள்.) குளிரந்த கடல சூழ்ந்த நெடிய நிலவுலகிலுள்ளார யாவர்க்கும்
நன்மையானவைகளும் தீமையானவைகளும் ஆகிய எல்லாவற்றையுங்கொடுத்து
கொண்டிருந்தலால், உலகினா தங்களுக்குவாயத்த தரித்திரத்தைச் சொல்லித்
தங்களை திருமுன்னே நின்னு துதிசெய்ய விருந்தார்கள். இவர்களெல்லாரும்
புராதனராகிய சிவபெருமான பாததாமரைகளை விதிப்படி பூசிப்பவர்கள். எ - று.

சொற்ற வேழ்வரி லிருவருஞ் சுராசுராக் குணாதகப்
பெற்ற டைந்தனா மறையோரா பெருமையிற் சிறந்தார்
கொற்ற முத்தலை யயிற்படைக் குழகனாக கினிதி
ஹற் பூசனைப் பவித்திரப் பெருமையா ருரைப்பார.

(இ - ள்.) ஈண்டுச் சொல்லிய சத்திரகங்களுக்குள்ளே வியாழன் சுககிர
னென்னுமிருவரும் முறையே தேவாகரும் அசுராகரும் உபதேசிகருந்தனமை
யெய்தி ஆசாரியர்களானாகள், மறையை ஸ்வரும் மிகமேம்பட்டார்கள். ஆத
லால் வெற்றிபொருந்திய முத்தலைபுள்ள சூலாயுதத்தாகிய சிவபெருமானுக்கு
இனிமையாகப்பூசிக்கின்ற வழிபாட்டின் புனிதமான மேனமையை எவர்தான்
சொல்லுவார்? எ - று.

(௬௦)

தீதின் மாநவக் கோசிக னத்திரி சிவன்றூட்
போது ணாநதநி கவுதமன பரத்துவன் புலமை

முது ஸஞ்சம தக்கினி வசிட்டன்முற் றுணர்ந்து
வேத மோர்ந்தறி காசிப னெனப்படு மேலோ.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற பெருந்தவமுடைய விசுவாமித்திரர்-அத்திரி-சிவபெருமான் பாததாமரைகளைத் தெளிந்துணர்ந்த கௌதமா-பரததுவாசா-அறிவின மேன்மை தங்கிய சமதக்கினி-வசிட்டா-வேதமுழுவதுமோதித் தெளிந்துணர்ந்த காசிபர்-என்று சொல்லப்பட்டமேலோராகன. எ - று. (சு0)

இன்ன மாதவ முனிவர ரேழ்வரு மெதிர்ந்து
பொன்ன லங்குசிற றம்பலத் தரனடி பூசித்
சூன்ன ருங்கலை யாகம முதலமுற் றுணர்ந்தார்
சூன்ன ருங்கிர கங்கட்கு மேற்பதந் தொககார்.

(இ - ள்.) இத்தகைப் பெருந்தவமுடைய சத்தமுனிவரும் பொன்மயமாய் விளங்கும் திருச்சிற்றம்பலமெய்தி, ஆங்கெழுந்தருளிய நடராசப்பெருமான் பாதங்களை யாச்சித்தது, எண்ணுதற்கும் ஆரிய நூல்கள ஆகமங்களை முதலியவற்றைமுற்றுநதோந்தாராகன அடைதற்கரிய மேற்கூறிய கிரகங்களுக்கும் மேம்பட்ட பதவியை யடைந்தாராகன. எ - று. (சு1)

காலம் யாவையு மளவைகண் டொழித்துறு கடைபோய்ப்
பால லோசனன பதம்பெறு தன்மையும் பயந்தா
ரால கண்டன திணையடி யருசசனை யயாநது
மூல நாயக னளித்தன வின்னமு மொழிவாம.

(இ - ள்.) காலங்களை யெல்லாம் அளவிட்டுக்கழித்த இறுதியிற்போய், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் திருவடியை யடைகின்ற தன்மையையுமெய்தினாராகன. விஷம்பொருந்திய கண்டதையுடைய சிவபெருமான் உபயபாதங்களைப் பூசிப்போருக்கு முதற்கடவுளாகிய அப்பெருமான் திருவருள் பாலித்தனவாகிய சரித்தங்களை யினனுஞ்சொல்லுகின்றோம். எ - று. (சு2)

நிரந்த வார்கட னெடுநிலப் பரப்பெலா நிழற்றிப்
பரந்த வெண்குடை வேந்தனுத் தரன்பர தனுகுப்
புரந்த விலலற மாட்சியிற் புருந்தன ரிருவ
ரரங்க டிருதம்வற றடங்கனா மடப்பிடி யனையார்.

(இ - ள்.) வரிசையாய் நீண்ட கடல்குழந்த பெரிய நிலவுலகமுழுவதையும் நிழல்செய்து பரவிய வெண்கொற்றக்குடையுடைய மன்னனாகிய உத்தானபாதனுக்கு அரத்தகைகோபிக்கும் வேல்போன்று பரந்த கண்களுடையவாகளும் இளமைதங்கிய பெண் யானைபோலும் நடையையுடையவாகளமாகிய இருமாதர்கள் பரிபாலகின்ற மனைக்கிழத்தியராகச்சோந்தாராகன. எ - று. (சு3)

இருவ ரீங்கிவ ரிருந்தவ மரிதிழைத் தீன்ற
கருணை மைந்தரோ ரிருவரக் காணமுனா யவரின்
மருவ பின்னவண் மதலையம் மணிமுடி வேந்தன்
நிரும டித்தலை யிருத்தலுஞ் சீறினண மூத்தாள.

(இ - ள்.) இவ்விரு மனையிரும் பெருநதவத்தை அரிதாகச்செய்து பெற்ற கிருபையுள்ள புதல்வரிருவரிருந்தனா. அப்புதல்வரிருவருள்ளே கலந்திருக்கும் இனைய பாரீயையாகிய சுந்தியென்பான் .புதல்தன், இரத்தினகிரீடமணிரத அம்மன்னனுடைய அழகிய மடியின்மேலுட்கார்ந்த மாததிரத்தில், மூத்தவ னாகிய சுருதியென்பான் கோபமெய்தினன். எ - று. (௧௪)

சில்ல ரிசசிலம் பரற்றுற வோடினன் சென்றான்
மல்ல லமபுயத் தவன்றிரு மடித்தலை யிருககுளு
செல்வ னைக்கரர் தொட்டிழுத தகற்றினன் சினத்தால்
வல்லை கொண்டுதன் சிறுவனை யிருத்தினன் மடியில.

(இ - ள்.) சிறு பருகைகள் பொருந்திய பாதசரம் ஒலிக்கும்படி யோடிச் சென்று, அழகு மிக்க தோளையுடைய அமமன்னவன் சிறந்த மடியிலிருந்த புதல்வனைக் கோபத்தோடு கையைப்பற்றி யீர்த்து நீக்கிவிட்டான். உடனே அதிவிரைவில் தன் மகனை யெடுத்ததுகொண்டு சென்று அமமன்னவன் மடியின் மேல் உட்கார்வைத்தான். எ - று. (௧௫)

அழுது கண்பிசைந் தடிக்கடி பொருமின னவனை
யெழுத ருங்குடை வேந்தவை நோக்கில னிரங்கி
விழுமெ முநதனை யீன்றவட் குரைத்தனன் வீழ்நது
புழுதி மெய்படப புரண்டன பொறுககலன புதலவன்.

(இ - ள்.) (அப்படி இழுத்துவிடப்பட்ட துருவன்) கண்ணைப்பிசைந்து கொண்டழுது அடிக்கடி வெம்பினான் ஓங்கிய வெண்கொற்றகருடையையுடைய மன்னவன் அவறறையெலலாம் பாராகவேயில்லை. அதன்பின்னா, அப்புதல்வன் விழுவான் எழுவான் இப்படித் துக்கப்பட்டு, தன் தாய்க்கு இச்செய்தியைச் சொல்லி, அப்புத்திரன் துருவன் சகிக்கமுடியாதவளைய நிலமிசைவிழுந்து புழுதி யெலலாம உடலிற் படுமபடி புரண்டான். எ - று. (௧௬)

எடுத்தெடுத்தனைத் தாற்றினன் மடித்தலை யிருத்தித்
தொடித்த எராககையாற கட்புனன முறைமுறை துடைத்துப்
பொடிப்பு ரண்டன நீவின ளகம்பொருள் பொருமி
வடித்த டங்களுண் மைந்தனாக கிளையன் வகுப்பான்.

(இ - ள்.) மாவடுவைப்போன்று விசாலித்த விழிகளையுடைய சுந்தி யென் பான். (அப்படிப் புரண்ட புத்திரனை) எடுத்தெடுத்தனைத்துக்கொண்டு அழுது தன் மடியில் வைத்துக்கொண்டு வளையலணிந்த தளிர்போலங் கைகளால் புதல்வன் கண்ணிரை அடிக்கடி துடைத்து, நிலமிசைப்புரண்டதாற்படிந்த புழுதி நீங்கத்தடவிக்கொடுத்தது, மனஞ்சகியாது துக்கித்து இவ்வகையாகச் சொல்லுவான். எ - று. (௧௭)

என்னை செய்துமற் றுந்தைதன் நிலையழிந் திவடகுத்
தன்னை யீந்தனன் மனமய றளளுறத் தளரந்தா
னுன்னை நோக்கல னுளநெகிழ்ந் தானல னுனக்குப்
பின்னல் வேணியோன் நிருவரு ளிரங்குமேற பிழைத்தி,

(இ - ள்.) யாது செய்வோம்? உன் தகைத தன் நிலைமை கெட்டு மூததவ ளாகிய சுருதிக்குத் தன்னைக்கொடுத்துவிட்டார். மனத்திற்குற்றும் அவள யககம் ஆட்டுவிக்க வருகதினா. ஆதலால் உன்னைப்பாக்கவில்லை, மனமு யிரககவிலலை இனி உனக்குப்பின்னிய சடையையுடைய சிவபெருமான திருவருளிரங்குமாயின கடைத்தேறுவாய். எ - று. (சுஅ)

அநதி வண்ணனுக் கருசசனை புரிந்தன ளாகி
மைநத னோடுயாந திழைத்தன ளீதுகாண மகனே
முந்தை வானவா யாரினு முதன்மையோ ராதற
கெநதை நல்லரு ளல்லவேன முடிவதொன நிலை.

(இ - ள்.) அநதிவண்ணராகிய சிவபெருமானுக்குப் பூசை செய்பவனாயத் தன் புதல்வனோடு சிறந்து செய்தாள். மகனே! இதுவே முதன்மையாகிய தேவர்களுள்லாரிலும் முதனலமயராதற்குரிய ஏமது சிவபெருமானுடைய திருவருளையெய்தும் வழி இப்பூசை இல்லையாயின முடியத்தக்க காரியம் ஒன்று மில்லையாம். எ - று. (சுஆ)

ஆயி நெம்பிரான மலரடி யருசசனைக் குரிததாய்
நீயும் வேணடுவ யாவையும் பெறுகென நிகழத்தப்
போயி னன்சிறு புதலவனுங் காசிபுக கடைநதான்
பாய வெளவிடை டவனடி யருசசனை பயினருன

(இ - ள்.) ஆனால் நீயும் எம்பெருமானுடைய செநதாமரை மலர்போலும் பாதங்களின் பூசைக்குரியவனாய் வேண்டி பவற்றையெல்லாம் பெறக்கடவா யெனச்சொல்ல, இளங்குமரனாகிய துருவன அப்படியே காசிக்ஷேத்திரஞ் சென்று சோந்தி பாயந்துசெல்லும் பொழுது இடபாருடராகிய சிவபெரு மான திருவடிகளைப் பூசைசெய்துவந்தான். எ - று. (எ0)

சிறுவ வின்னண மருசசனை புரிததுகு செழுநீர்
மறுவ மறுபிறை வேணியோன் மழவிடை யுகைத்துக்
குறுகி னுனவட் குறுகலு மெனபுறக குறுகந்தான்
பெறல ருமபத்த தாமரை வீழ்ந்தனன பிள்ளை

(இ - ள்.) தருவன இப்படி அர்ச்சனைசெய்யவும், செழியக்ககாசலத்தை டும் குற்றமற்ற இளம்பிறையை மணிகத சடையையுடைய சிவபெருமான, இளமைதங்கிய இடபவாகனமூரது அங்கெழுந்தருளினா எழுந்தருளவும் அப புதலவன் எலும்பும் நெக்குவிடம்படி மனமுருகி, அடைத்தகரிய அவருடைய பாதகமலங்களில் வணங்கினான். எ - று. (எக)

ஆடி னுனமு தான்சிரித தானமு தாடிப்
பாடி னுனின்று பறபல குழறினன் பகாந்தா
னோடி னுன்குதித தான்மயிரப் புளகெறிந் துயிர்த்தான்
வீடி னுனபிழைத தானெனுந தனமையின் வியந்தான்.

(இ - ள்.) ஆநதக கூத்தாடினான், சிரித்தான், புலம்பிக்கூத்தாடித்ததித் தான், நேரில் நின்றபுறப்பலவாரத்தைகளாகக் குளறிக்கூறினான், லுடினான், குதித் தான், மயிர்க்குச்செறிந்து பெருமூச்சுவிட்டான், இந்நதான் உயிர்பெற்றருனெ ன்றுசொல்லத்தக்க தன்மையுடையவனாய் ஆச்சரியமெய்தினான். எ - று.

மூக்க னோக்கினன் முகிணகை பூத்தன னிவனை
யோகக நோகுகினன் வேண்டிய வுணாத்தென வுணாத்த
நெக்க சிந்தைய னுசசிகை கூப்பற நினரான்
மிக்கெ முநதபே ருவகையா னினைபன விளமபும்.

(இ - ள்) திரிநேத்திரங்களின பாவையுடைய சிவபெருமான் புண்ணைக் கொண்டவராய் இச்சிறுவனை ஒருமையாகப் பார்த்து உனக்கு வேண்டியவரததைத்தெரிவிக்கவெனக் கேட்க, உருகிய மணமுடையவனாய், உச்சிமேற்கை கூப்பிக்கொண்டிருந்து, அதிகரித்தெழுந்தபேரானந்ததால இப்படி வண்ணப் பிக்கின்றான். எ - று.

(௭௩)

துவர்க்கொ முங்கொடி. வேணிபோய் நின்னடி. தொழுதே
னெவாக்கு மேறபடு பதனியின றருளுதற கெனலும
கவாதத முததலைச சூலிமற றுங்கது கருதி
நிவபடி லுங்கன காசலப பீடிகை நிறுவி.

(இ - ள்) பவளத்தின் கொழுவிய கொடிபோலுஞ் சடையையுடைய சிவ பெருமானே! எல்லோருக்கும் மேம்பட்டபதவி யின்று பெறுதற்காகத் தேவரீர் பாதங்களைப் பணிந்தேனென்று விண்ணப்பிக்கவும், கிளைத்த முததலைகளையுடைய சூலப்படைபோலிய சிவபெருமான அதனைத் திருவுள்ளங்கொண்டு, அதிபுன்னதமான மேருமலைபோன்ற ஆசனமமைத்தது. எ - று.

(௭௪)

நின்ற கோட்களு முனிவர ரெழுவரு நிறக
வொனறி மேறபடு பதவிபெற றுயாரதுற வுதனி
யென்றும வெணமதிக கடவுளுங் கிரகங்களு யாவு
மின்று மனனவன் பணிபபடி திரிதர விசைத்தான்.

(இ - ள்) நிலைத்துள்ள கிரகங்களும், சத்தமுனிவர்களும் நிற்கும்படிபொருந்தி, அவற்றிற்கு மேம்பட்ட பதவியைப்பெற்று மேனமையெய்தும்படி பாலித்தது, சந்திரனும் ஏனைக்கிரகங்களு யாவும் எப்பொழுதும் அத்திருவன் கட்டளைப்படி சஞ்சரிக்கும் வகையாக இன்றைய வரையில் கட்டளையிட்டனா. எ - று.

கால சககர முதலிய வரங்களுங் கருதிப்
பால லோசன னளித்தருங் கயிலையிற படாந்தான
சாலபு றுநதனித துருவனென ரெருபெயா தரித்தான்
மேலு றுமபதத் தினனமு மிருநதனன வியப்பால.

(இ - ள்) காலசக்கரமுதலிய வரங்களையுங் கொடுப்பதற்கு நெற்றிக்கண்ணாகிய சிவபெருமான திருவுள்ளங்கொண்டருளிப் பாலித்தது, சிறந்த கைலாய கிரிக்கெழுந்தருளினா. அதன்பின் அவன ஒப்பற்றமேனமைதங்கியதுருவனென்னும் ஒரு பெயரையும்படைத்தான். மேம்பட்ட அப்பதவியில இன்னும் சந்தோஷத்தோடிருக்கின்றன. எ - று.

(௭௫)

திருக்கு டந்தையி னெம்பிரான் சேவடி பூசித
துருக்கு சிந்தையி னுரகாகோ னெடுநில மனைத்து
மிருக்க வெமபண மாயிர மெடுத்தன னிருநதான
கருத்தி னோநதறி துலையெலா மொருங்குறக களித்தான்.

(இ - ள்.) நாகராசனாகிய ஆதிசேடன குமபகோணத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எமது சிவபெருமான பாதங்களை நெகருவிட்ட மனதோவெழிப்பட்டு, ஸ்மைய நிலவுகமுழுவதையும் தாங்குதற்குப் பெரிய ஆயிரம் பணுமுடிகளைப் பெற்றான். அந்நியம் தூலகனெல்லாவற்றையும் மனதினால் முழுவதும் சிந்தித்துத் தெளிந்து சந்தோஷத்தான். எ - று. (எ)

புரிதத வேணியெம பரமனை யருச்சனை புரிந்து
தெரிப்ப ருமபத மடைந்தன ரெண்ணிலா சிறந்தார்
தரித்த மாதவந தலைவிகா ளாங்கவா தனமை
விரிககி னெமமுழை யடங்குமோ யார்கொலோ விரிப்பார்.

(இ - ள்.) முறுக்கிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமானை வழிபட்டு, தெரிதற்கரிய பதவிகளடைந்து எண்ணிறந்தவாகள் சிறப்பெய்தினார்கள் பெருந்தவப்பயன் பெற்றுள்ள ஸ்மீகரணிய முனிவர்களே! அத்தகையினரியலபவிரிததுச் சொல்லவேண்டுமாயின் எமது தந்தில் அடங்குமோ? அல்லதுவே நெவாதாரு சொல்லுவார்கள். எ - று. (எ)

படப்பெ ருமபுவி யிலிங்கமும் பால்வளை கோலி
நடத்து வேண்டரைப பொன்னியே முதலிய நதிப்பா
லீடத்தி ளிங்கமும் வடவரை முதலவெற பெல்லா
மடுதத லிங்கமும் பவித்திர மெனத்தொழு தடைந்தார்.

(இ - ள்.) ஆதிசேடன தன் பெரிய படத்தாற் சுமக்கும் நிலத்தில் திவ்விய கேத்திரங்களிலுள்ள சிவலிங்கங்களும், வெள்ளிய சங்குகளைக்கொண்ட லொதுக்கிப்பாடியும் வெள்ளிய அலைகளையுடைய காவிரிமுதல் காவிரிநதி தீரத்தில வீற்றிருக்குஞ் சிவலிங்கங்களுங் தூயமையுடையனென வணங்கிப்பெறையதினாகள். எ - று. (எ)

தேவா கின்னர ரியக்காகிம புருடாகாந தரு
மேவ ருந்தவ முனிவரா சித்தாவெள னெயிறு
பாவ காரிய நிருதாவிந தியாதார படப்பாம
பாவ தாகிய வெணமரு மருச்சனை யபாந்தார்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் கின்னரர்கள் இயக்காகள் கிம்புருடர்களக்தாவாடர் அடைதற்கரிய தரத்தையுடைய முனிவர்கள் சித்தர்கள் வெள்ளியபற்களையுடையவர்களாகிய பாவச்செயல்களையுடைய நிருடர்கள் வித்தியாதரர்கள் படம்பொருந்திய அஷ்டமாநாகங்களாகிய இவர்களுல்லாரும் சிவலிங்கராச்சனை செய்தார்கள். (அ)

கருடா மாநிட ரரககாமண் புரந்தருள கமஞ்சுல
வருட மெண்டிசை மதவரை மாலவரைக குலங்கள்
பொருவ ருமபதம் புகுந்தது மருவலா புரத்தி
தொருவு மெம்பிரா னருச்சனை யனறிவே னுளதோ.

(இ - ள்.) கருடா மாநிடா அரக்கா உலகினைக்காக்குஞ் சூலநிறைந்த மேகங்கள் வருடம் அஷ்டதிக்குகள் அஷ்டகண்கள் அஷ்டகுலபாவங்களாகிய இவை நிகரற்றபதவியிற் சோந்ததும், பகைருந்து முப்புரங்களை யெரித்தொழித்தருளிய எமது சிவபெருமான அரக்கனையினுலன்றி வேறொன்றனுண்டோ?

முத்தி நானகினத் தருமமே முதலிய நான்கி
 னெததை வேண்டி ந ராங்கவ ரெயதுதற கரிதோ
 வத்த இடகப் பரிபுரச சேவடிக கமைந்த
 சுத்தி கொண்டிருந் தருண்டிழை யருச்சனை தொகுப்பின்.

(இ - ள்.) புனிதமாகிய சிவபெருமானுடைய பொன்னாலாகிய பாதசரமணி
 ந்த பாதங்களுக்கூரிய புனிதம்பொருந்தியிருந்து அவ்விதைவனருளிய ஆகமமு
 தைப்படி சிவவிவகாச்சனை செயவாகளாயின, (சாலோகமுதலிய) நாலவகை
 முததிகளினும் தருமமுதலிய சிறந்த நாலவகைப்பருஷாரத்தங்களிலும் எவ்வெ
 ரா எவ்வெவற்றை அபேக்ஷித்தாலும் அவ்வா அவ்வவற்றையடைதற்கு
 மரிதோ? எ - று. (அஉ)

மன்னா மன்னராய நெடுநில மனபதை புரப்பா
 ருன்ன ருங்கதி புகுந்திருந் தினனல் முவப்பா
 பினனா மைந்தராய மாந்திப் பெருக்கிறை சிறந்தா
 ரெனனை யாளுடை நாயகன் பூசனை யிழைத்தது.

(இ - ள்.) என்னையாளாகவுடைய சிவபெருமான பூசையைச்செய்து கின்
 னா வலிபுடையவா ளாய, பெருஞ்செல்வப்பெருக்காற் சிறப்பெய்தி, மன்னா
 மன்னராகி பெரிய நிலவுலகிலுள்ள பிரஜைகளைப் பாதுகாத்து எண்ணுதற்குரிய
 பதவிகளிற சொந்திருந்து இனிதாக இப்பத்தை யருபவிப்பார்கள். எ - று.

அல்லாது பேரழ கருத்தி யாத்திய மினமை
 நல்லந் நுங்கொடை சீர்த்தியெயந் நன்றியோரத் தந்த
 ஓலம்பொ ருங்களி ருடலம் புரவிதே ரொலீரோ
 வலங்கொடை மாந்தா மாலைந் யாவொழி வளங்கள்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற மிக்க அழகு, பெருஞ்செல்வமும், அசுத்தியமின்
 மையும், நன்மைபைத்தரும் கொடையும், சிறப்பும், செயல்பாற்றியறிந்துதெளித்
 லும், திரண்டகலலை யொத்தபாண்டும், வெற்றித்தங்கிய அழகிய குதிரையும்,
 தேரும், ஓலிக்கின்ற நீர்வளந்தங்கிய பெரிய டகரமும், மாளிகையுங் கணக்கற்ற
 வளங்களும். எ - று. (அச)

உரைத்த வீங்கிவை யாவையும் மெம்பிராற் குவகை
 யிடைத்தெ நுமபடி வானபுறை யருச்சனை யிழைத்தார
 கரைத்த வனபெட்டும் பெற்றனா கணக்கிலா னனோ
 விரைத்த மெனமலா பூசையற் பெற்றன விரிப்பாம்.

(இ - ள்.) ஆகிய மேற்சொல்லிய இவற்றையெல்லாம், எமது சிவபெருமா
 னுகஞ்சு சந்தோஷமுண்டாகும்படி விதிப்படி அரசுசனை புரிந்தவார்களாய அன்
 போமும் அடைந்தவர்கள் கணக்கிலாதவர்களாவார்கள். அத்தன்மையா மணந்
 தங்கியமெல்லிய மலர்களானாச்சித்ததன்மையாற் பெற்றபேறுகளை விளக்கிச்சொல்
 லுவோம். எ - று. (அஇ)

ஆதி நாளையிற் பாற்கடற் பாப்பனை யமலன்
 மாதா பாகனை மலரடி யருச்சனை வகுத்தா

தேத வேலைநீ ருலகெலாமொருகுடை கீழறநிப்
பேதை மாறொடுகு சிறந்தனன பெருநிதிப பெருக்கான்.

(இ - ள்.) பண்டைக்காலத்தில், பாற்கடலிற் சேஷசயனத்திலெழுந்தருளிய திருமால் உமாசமேதனாகிய சிவபெருமானே அவரது தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களில் அர்ச்சித்தாரா. குளிர்ச்சிவாயந்த கடல நீர் சூழந்த உலகமுழுவதையும் ஒப்பற்றவெண்குடை கீழலதர்ச்செய்து, பத்தினிமாருடன பெருஞ்செல்வப்பெருக்கிணற் சிறப்பெய்தினா.

(அக்)

செருக்கி ருந்தவா வுணர்ந்தவோ ரருந்தவச செல்வ
னுருத்த லாலர சொழிந்துமா நிதிபபெருக் கொழிந்தா
னெருக்கு வார்சடை மெய்பிரா னருச்சுனை யியற்றித்
திருத்த மாநிலத் தரசொடு முன்னிற சிறந்தான.

(இ - ள்.) (அப்படியரசுபுரிகையில்), அரசச்செல்வத்தாற் கர்வீத்திருந்ததனையுணர்ந்த அருந்தவமுடைய ஒருமுனிவா கோபித்தலால் அரசாட்சியையும் பெருஞ்செல்வப் பெருக்கையும் ஒழிந்தாரா எருக்கமாலையணிந்த நெடியசடையையுடைய எமது சிவபெருமானைப்பூசித்து, திருத்தமாகிய பெரிப சிலவுலகத்தின் அரசாட்சியோடு (செல்வத்திலும்) முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும் மேம்பட்டனா. ஏ - டு.

(அக்)

மடலொ ராயிரத் தாமரைப பொகுட்டுறை மறையோன்
கடவுண் மாப்பதி காழியிற் கண்ணுதற் பரணைப
புடவி போற்றுறப் பூசனை நான்பல புரிந்தான
படவ ராவணி சென்னியோ நெதிராநுறப் பணிந்தான்.

(இ - ள்.) ஆயிரவிதங்கனையுடைய செந்தாமரைமலரி லெழுந்தருளியிருக்கும் பிரமன் சிறந்த தெய்வீகநதங்கிய சேஷத்திரமாகிய சீகாழியில் எழுந்தருளியிருக்கும் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானே உலகினா துதிகருமபடி பல தினங்கள் பூசைசெய்தான். படநதங்கிய சாப்பதையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான தரிசனநதந்தருள வணங்கினன். ஏ - டு.

(அக்)

அருத்தி கூர்தர வெம்முழை யருச்சனை யயாரதாய்
கருத்தி னோந்தன வெதுவெனக் கண்ணுதல் வினவ
மருத்த வாராசடைப புங்கவ வாணவ மயக்காற
செருக்கெ முந்தன னதுகொடு வயிரவச செல்வன.

(இ - ள்.) ஆசையதிகரிக்குமபடி நம்மைப்பூசித்தாய். உனமனதில் இச்சித்தவை எவையென்று நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான வினவியருள், மணம் வீசும் நெடிய சடையையுடைய கடவுளே! ஆணவமயக்கத்தினால் மயங்கிக் கர்வீத்திருந்தேன். அதனாலே வயிரவக்கடவுள். ஏ - டு.

(அக்)

சிரந்த சீறியென் சிரத்தினோ சிரங்குறைத் தெழுந்தா
னந்த நாண்முத லின்றுகா றவலமுற றடைந்தே
னெந்தை யாருயிர படைப்பன மயங்கினே நெனக்கு
முநது செய்வீனே முயற்சித்த தருளென மொழிந்தான்.

(இ - எ.) மனங்கொதித்தது அடியேன் சிவங்களில் ஒருசிரத்தைக் கிள்ளிச் சென்றனர். அன்று தொடங்கி யினுறவையில் துயரமுழுவது மறப்பித்தேன. எந்தையே! ஆன்மவாகுகளைச் சிருஷ்டிசெய்யுந்தொழில் புரிதலில் மயங்கினேன். அடியேனாகரு முனையை சிருஷ்டித்தொழிலின் முயற்சியை இப்போது தந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். எ - று. (கூ0)

அயனு ரைத்தசொற கேட்டலு மெம்பிரா னவற்கு
மயாவொ ழிந்துற வரம்புரிந் தகனறன்ன மறையோன
கயனெ ளுங்கட லுலகமும் பலலுயிரக கணமும்
பயமொ ழித்துவீற றிருந்தனன முன்னறிற் படைத்தான்.

(இ - எ.) பிரமண்கூறிய வாராதையைக் கேட்டவுடனே, எமது சிவபெருமான் அவனுக்குமயக்கம்கலம்படி வந்ததிறைந்தருளினான். பிரமன் அதன்பின்னா, ஆழமான கெடிய கடல்குழந்த உலகங்களையும் அவற்றில் வாழும் பல சீவராசிகளையும் பணிபோற்படைத்துக்கொண்டு பயமற்றவனாயிருந்தான். எ - று.

அரிக்கு மாயிரந் தோட்டுடை யம்புயத் தவற்கும்
கரித்த சிங்கையி னுணவ மீக்கொள்க கன்னரா
தெரித்த நானமறை பிரணவ மீங்கிவை தெரியா
விரித்து ணாததிமற் றவரடு போமா விலக்கி.

(இ - எ.) ஒருகாலத்தில திருமாலுக்கும் ஆயிரம் இழக்கையுடைய கமலாசனத்திலுள்ள பிரமனுக்கும் ஆணவமல்ல அதிகரித்தபடியால், கடுங்கோபத்தித மெய்தியவாகனாயப் போசெய்தார்கள் அப்போது என்னுவிதங்களும் அவற்றிற்குக் காரணமாகிய பிரணவமும் இப்படிப்போசெய்வதுணர்ந்து தெளிவாகக்கூறி அவர்கள் செய்யும் பெருமபோர்த்ததித்து. எ - று. (கூஉ)

பாரை யாருயிரப் பரப்பினைப் பகிரண்டப் பரப்பை
மேரு மாலவரை முதலிய வெற்பினை விரிந்த
நீரை வானவ ரெவரையு மீன்றய விரிந்து
னோரி னன்னவன யாவனென றுணர்ந்திலீர் போலும்.

(இ - எ.) உலகத்தையும் அரிய ஆன்மகோடிகளையும் அண்டகோடிகளையும் பெரிய மேருமலைமுதலிய மலைகளையும், பெருகியகடலையும், தேவர்களெல்லாரையும் படைத்தது இவற்றிற்கு அயலாயிருக்கின்றான். உணருமிடத்தில் அதற்கையின் யாவனென றுணர்ந்தீர்களிலை போலும். எ - று. (கூங)

என்று ரைத்தன யாவையு மாணவச செருக்கா
னென்று மோரந்திலா னன்னவை யெம்பிரா னுணரக்
கன்று வெஞ்சின வயிரவக் கடவுளைக் காட்டிச்
சென்று நீயவா செருக்கொழித் தருளெனச் சென்றான்.

(இ - எ.) என்று பலவுகூறின. ஆணவமலத்தால் ஒன்று முணர்ந்தார்கள் எல்லை அதனை எமது சிவபெருமானறிந்து, கடுங்கோபமுடைய வைரவக்கடவுளைத் தோற்றுவித்தது, நீபோய் அவர்கள் இதுமாப்பைவிலக்கிவிடுக வெனக்கட்டளையிடவும் அவர் அங்கனமே சென்றான். எ - று. (கூச)

விரவு நான்மறை யநதணன் நன்னுழை வெகுண்டோர்
சிரம நிரதெழு செநநிறக குருதியந திரைநீரக
கரக பாலத்தி னேற்றலுங் கரநததக கபாலத்
திரள்கு றுநதுளி யொன்றெனு மிலலைபச சிரத்தில.

(இ - ள்.) கலந்த நான்குவேதங்களை யுமுணராத பிரமன்பாற் சினமெய்தி, அவனுடைய ஒருதலையை யறுத்தது, அப்போதே பெருக்கெடுத்த செநநிறமுடையதாய அலைகள்மோதும் உதிரநீரை, தமதுகையிற்றங்கியிருந்த கபாலத்திலேற்றுக்கொண்டவனவில அவவுதிரமுழுதுங்கபாலத்திற்சுவறியது. அகன்பின், உதிரத்தின திரட்சியான சிறுதுளி ஒன்றும் அக்கபாலத்திலிலலை.

வேத நான்முகன மயக்கமுற நறநிலை வீழ்ந்தான
காது சூறபடை வயிரவ னுங்கது காண்ப
போத மன்னவற களித்தநி நாட்டகம புருநதான்
றுது லாநதுழாய நெடுமுடி யவறகெதிர சாரநதான்.

(இ - ள்.) வேதமுணராத பிரமன அப்பொழுதேமயக்கமெய்தி விழுந்தான். கொலைசெய்யுஞ் சூலாயுதநதாங்கிய வைரவக்கடவுள் அதனைக்கண்டு அப்பிரமனுக்கு மயக்கமகல அறிவுதந்து வைருந்தமடைந்து, மகரந்தப்பொடிகள நெருங்கிய துளவமாலையணிந்த நீண்டதிருமுடியை யுடைய திருமாலுக்கெதிரே சென்றனா, எ - று.

(௧௦௬)

முத்த லைக்கழு வாங்கவ நெற்றியின முற்றக்
குத்தி யேற்றினன் மடமடத தொழுகிய குருதி
பதத வாயிர மாண்டது கபாலத்துப பாயநத
மத்த மாமத மொழிநதுற மயங்கினனமாயன.

(இ - ள்.) முத்தலைப்பொருந்திய சூலத்தினால் அத்திருமாலின் நெற்றியில முற்தும்படி குத்தியழுத்தினான் மடமடவென்று பெருகிய உதிரமானது தேவவருஷத்திற் பகிளையிரவருஷ மொழுகியது அவவுதிமுழுதுங்க அக்காலத்திற் பாயநது உணமத்தம் போன்றிருந்த பெருங்காவம் நீங்கிய மாததிரத்தில திருமாலும் மயக்கமெய்தினா, எ - று.

(௧௦௭)

பாய்நத சோரியைக கபாலமும பசையறப பருகக்
காயநத வெவவிரும் பொழுக்கிய புனலெனக காண
னையநத மாயவற குணாசசிதந தகனநன னூரவோ
னைய்நத வெஞ்செருச செருக்கொழிந திருநதன ரிவாகள்.

(இ - ள்.) அப்படிப் பாயநத வுதித்ததை அக்கபாலமே பசைபறக்குடித்தது வீட, கொலலனுலையிற் காயநதது திருமடில் வாரத்த நீரைப்போலக காணாதவனும், உணாவற்றிருந்த திருமாலுக்கு வைரவக்கடவுள் மறுபடியும் உணாவுகொடுத்தது எழுந்தருளினார். கடுமபோகக்கு காரணமாயிருந்த காவத்தை இவர்களிருவரும் நீங்கியிருந்தாகள், எ - று.

(௧௦௮)

என்னெ னப்படு மாணவப் பாதக மிறப்ப
மன்னு தண்பனை மாமரு தூரிடை மாயோன
முன்ன வறபணிர தருசசனை புரிநதன் முறையாற்
பொன்னின் வராசடை யெம்பிரா னவறகருள புரிநதான்.

(இ - ள்.) என்னென்று சொல்லப்படும் ஆணவததாற் சம்பவீத்த பாதகம் நிவாரணமாம்படி, நிலைபெற்றிருக்குங் குளிராத சோலைகள சூழ்ந்த சிறப்புற்ற திருவிடைமருதூரென்னுந் தலத்தில், தலைவராகிய சிவபெருமானைத் திருமால் வணங்கி முறைப்படி ஆர்ச்சித்தனா, பொன்போல நீண்ட சடைபையுடைய எமது சிவபெருமான அவவிண்பெய்க்குத் திருவருளசெய்தனா. எ - று. (கூக)

தான லாதிலை யெனவுணர் பாதகந் தவிர்ந்து
மேனி லத்தவை குண்டமுற றடைந்தனன் விமலன்
கான நான்மலாப பழமறைப பீடிகைக் கடவு
ளேனை மாமுக நானகொடு மிருந்தன னினனும்.

(இ - ள்.) திருமால் தனனை நீங்க வேறுபடுவாரிலையென்று கூறியபாதகம் நிவாரணமாகி, தேவலோகத்திலுள்ள வைகுந்தபதி சென்றெய்தினர். மணம் வீசும் புதியதாமரை மலாபீடத்தை யுடைய பண்டைய வேதங்களுணர்ந்த பிரமன், மற்றுள்ள சிறந்த நான்குமுகங்களோடு இன்னும் விளங்குகின்றான்.

முன்னொர் காலத்தி னரிபிர மங்ககமா மூளா
வனன் வாக்குள வத்திர் பெதிருடன றமர
வெனனை யானுடை நாயக னிடையழற் பிழம்பா
யுனனி நின்றவ ரத்திரந் திருவுரு வொளித்தான.

(இ - ள்.) முன்னொருகாலத்தில் திருமாளுக்கும் பிரமனுக்கும் போருண்டாக, அவ்விருவாக்குரிய அஸ்திரங்களை ஒருவருக்கொ வா எதிரேவிட்டுப்போரெய்ய, என்னையாளாயுடைய சிவபெருமான அவ்விருவாக்குமிடையே அக்கினித்திரட்சியாகத் திருவுளங்கொண்டு தோன்றி அத்தன்மையாகவே மறைந்தருளினா. எ - று. (கடுக)

என்ற காரண முன்பெடுத்த துமக்கென விரைந்தே
மொனற் வொராதனி ரருச்சனை முறையினிங் குறைந்தே
மனநி யினனுமோ ரருகுழா யலங்கலோற் சேடுத
புன்னெ ழிற்படி நெம்பிரா னெழித்தமை புகலவாம.

(இ - ள்.) என்ற சரித்திரத்தை முன்னா உமக்குக் கூறியுள்ளோம். அவற்றையெல்லாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கின்றீர்கள். அவர்களபூசித்தமுறைமையை இங்கே சொன்னோம். அன்றியும் அரிய துளசிமாலையுடைய திருமாளுக்கு இன்னுமோ அற்பத்தொழிலால் உண்டான துயரத்தை எடுத்து சிவபெருமான நிவாரணஞ் செய்தவகையைக் கூறுவோம். எ - று. (கடுஉ)

வளைத்த வாளெயிற் றசுரரு மதுமல ருழித்துக்
களைத்த கற்பக நாடரு மடுகளங் கெழுமி
விளைப்ப ருஞ்சுமா விளைத்தலும் விண்ணாவா வெருளித்
தளைத்த பூந்துழாயக கண்ணியோற் சரணெனச் சாராதார.

(இ - ள்.) வளைவுற்றகூரிய பற்களையுடைய அசுரர்களும், தேவனெழுரும் மலர்களைச்சுந்திக் கிளைகளையுடைய கற்பகவிருக்ஷந்தங்கிய தேவலோகவாசிகளாகிய சுரர்களும் போர்களைத்திற்கூடி, செய்தற்கூரிய போரசெய்தகாலத்தில், தேவர்களுபயந்தி அழகிய துளவமாலையுடைய திருமாலையடைக்கலமாக அடைந்தார்கள். எ - று. (கடுங்)

நிருத ராஜாடைத் திருந்திசை நெடுந்தொலை சென்றே
மொருவ ரஞ்சலி ரென்றுநின் றுரைபபவ ரில்லேங்
கருதி மற்றிது காத்தியே லெம்முயிர காத்தி
மருவ ருநதுழா யலங்கலோ யென்றவர் வணங்க.

(இ - ள்.) மணம் வீசு துளசிமாலை தரித்தவரே! அசுரர்களால் தோல்வி யெய்தி வெகுதூரத்திலுள்ள பலதிசைகளிலும் ஓடினோம். எவ்விடத்தும் அஞ் சாதிகளென்று ஒருவராவது நேரில்வநது சொல்லுவது கண்டோமில்லை. இத் தனாமனத்திற் கொண்டு நீர் சாப்பது உண்மையானால் எங்களுயிரைக் காப்பீராக வென்று அவர்கள்வேண்டிவணங்க. எ - று. (௧௦௪)

இரங்கு சிந்தைய நெறுழ்வலிக் கலுழன்மீ தெழுந்தா
னரங்கு வெஞ்சும ரடுகளத் தகரரை முரிககிப்
பரநது போகிய திசையெலாம் படாநதனன் சிலர்போ
புரந்து ணுக்குறப் பிருகுவாச சிரமமுற் றொளித்தார்.

(இ - ள்.) திருமால் இரங்கிய திருவுள்ளமுடையவராகி மிகுதல்பழ டைய கருடன் மீதில் ஆரோகணித்து, போர்க்களத்திலே அமுந்திய கடும்போர் செய்யும் அசுரர்களை யழித்தது அவர்கள் பரவியோடிய திசைகளிலெல்லாம் துரத்திச்சென்றார். அப்போது சில அசுரர் ஓடித்ததையிமானது அழிவடைய, பிருகுமுனிவருடைய ஆசிரமஞ்சேர்நது ஒளித்துக்கொண்டார்கள். எ - று.

தொடர்ந்து சென்றனன் நிகிரிகொண் டோசசிய துழாயோன்
படாநத புன்சடைப் பிருகுவோர மாதவப பன்னி
யடைநது புகுகன ரடைக்கலங் காத்தன எவரை
மிடைநத குல்லையோய கோறலை யென்றெதிர விலக்க.

(இ - ள்.) சக்கராயுதத்தை யெடுத்தது வீசிய துளசிமாலைதரித்த திருமால் அவர்களைவிடாது பினறொடர்நது போயினர். பரவிய கெறுசுடையையுடைய பிருகுமுனிவருடைய ஒப்பற்ற மனைவியிடத்தில் அவர்கள் போய்ச்சேர்ந்தார் கள். அப்பத்தினியார அவர்களுக்கு அபயாஸதமளித்தது அடைக்கலமார்க்காதத் வராய், துளவமாலையணிந்த திருமாலே! அவர்களைக் கொல்லவேண்டாமென்று நேரேவநது தடுக்க. எ - று. (௧௦௫)

எழுந்து சீறறமிக் காங்கவ னுரைத்தன விகந்து
கொழுங்க திராபடைத் திகிரிகொண் டவளுயிர் குறைத்தான்
செழுமப சுமபுனற குருதியஞ் சேறறிடைக கலாபத
தொழுங்கு மாமயில் கிடநதெனச் சோநதன னுறங்கி.

(இ - ள்.) அமமங்கையுரைத்த சொல்லைக்கடந்து கோபமதிகரித்துக் குதி த்து, மிகுகாந்தியுடைய சக்கராயுதத்தை யெடுத்தது அப்பத்தினியின் உயிரைப் போக்கினர். அப்பொழுது பச்சையிரத்தமாகிய உதிரவெள்ளத்தினாலாகிய சேற் றில், கலாபத்தின் ஒழுங்கையுடைய சிறந்த மயிலானது படுத்திருப்பதுபோலச் சோர்ந்திறநதான். எ - று. (௧௦௬)

போர்க்க டுந்திற லசுரரை யுள்ளுறப் புகுதா
வீர்த்த சோரிநின் றலைப்புறத் தொலைத்தன நெழுந்தான்
கார்த்த டங்கடற் படிநதெழு காராமழை வண்ண
னார்த்த வெஞ்சினைப் புள்ளர சுணகத்தன னகன்றான்.

(இ - ள்.) போசெய்துதோற்ற கொவெல்லபமுள்ள அவ்வசரர்களை உள் ளேபுருநது பற்றி அதுததவுதிரம் பிரவசிகரும்படிக்கொன்று புறப்பட்டு, கரு ந்தவகொண்டு பரந்திருக்கும் கடலில் முழுதியெழுந்த சூல்கொண்டமேகம்போ லும் நிறந்தங்கிய அத்திருமால், சத்திக்கின்ற பெருஞ்சிறகுகளையுடைய கருட னென்னும் பவியைச்செலுத்திக்கொண்டு போயினா. எ - று. (க௦௮)

முதிரு மாதவப் பிருகுநான மறைக்கொரு முதல்வன்
கதிரொ ளிப்பசந தருப்பையுஞ் சமிதையுங் கைக்கொண்
டெதிரு மாசசிர மப்புறத தின்னுயிரப் பன்னி
யுதிர வாரியுட் கிடப்பது கண்டுநின னுயிரத்தான்.

(இ - ள்.) முதிருநத பெருந்தவமுடையவரும் நானகுவேதங்கட்கும் ஒரு தலைவருமாகிய பிருகுமுனிவா, பசியபிரகாசம் பொருந்திய தருப்பையையும் சமிதையையும் திருக்கரத்திலேறுகக்கொண்டு எதிரே வருகையில், தமதாச்சிர மத்தின் வெளியே இனிய உயிர்போன்ற மனைவியா உதிப்பெருக்கில்மிதந்து கொண்டிருப்பதை நோக்கி அங்கிருந்தே பெருமூச்செறிந்தா. எ - று. (க௦௯)

ஆரகொ லீதிழைந தாரென வககநு லளந்தான்
போகொ னேமியான புரிந்தன னெனபது தெரிந்தான்
வாரகொள வெமமுலைப் பன்னியை நோக்குறு மருநம்
வோகொ முநதுறத் தெருமரு மொருதனி வெதுமபும.

(இ - ள்.) இதனையாவா செயதனரெனத் தமது ஞானகண்ணால் நோக் கினா. போசெய்யத்தக்க சக்கராயுத மேந்திய திருமால் இதனைச்செய்தன ரென்பது ஞானத்தாலுணர்ந்தனா. கச்சணிர்தவலிய தனங்குளையுடைய தன்ம னைவியைப் பாட்பா மயங்குவாரா உடலில் வியாவருமபுமபடி மனஞ் சுழல்வாரா, தனித்தி வருந்திவாரா. எ - று. (க௧௦)

இனைய புனருழி வியற்றியோ னிருந்துயாக கெலலை
புனைய குகையிந் நிலத்திடை யளவறு பிறப்பின
புனையு ஞானதுதன ஞானுயிரக் குயிரென மேவும்
மனையி முநதுற வருந்தவென னுரைத்தனன மறையோன்.

(இ - ள்.) அப்பிருகுமுனிவா, இத்தகைய இழிதொழில் செய்த திருமால், பெருந்துயரக்கடகெல்லாம் ஓர் எலலை போனறவகுதி, இந்நிலவுலகத்திலு எண் ணிறந்த பிறவிகளெடுத்த அநேக தீமைகளால் வருந்தி, தனது உயிர்க்குயிராகிய மனையாடடியை யிழந்து வருந்தக்கடவெனெனச் சாபமிட்டனா. எ - று.

உரைத்த சாபமுற் றுடற்றலும் புணரியோட டெழுப்பி
யிரைத்த பாறகடற் பள்ளியோன காஞ்சிபுக கிருந்து
திரைக்கொ மூமபுனற் ரெனனிதா ளருசரனை செயதா
னரைத்த வெளவிடை யெமபிரா னவறகெதிரா நடந்தான்.

(இ - ள்.) பிருகுமுனிவரிட்ட சாபம் திருமாலையடுத்தவருத்தவும், கடன் முழக்கையும் பிற்படச்செய்து சத்திக்கின்ற பாற்கடலிற் சயனிப்பவராகிய திருமால், காஞ்செக்கரையெய்தியிருந்து, அலைகளையுடைய வீசேடமான கங்கா சலத்தையணிர்த சடையையுடைய சிவபெருமான திருவடிகளைப் பூசித்தனர்.

நரையையொத்த வெள்ளிய இடபவாகனதையுடைய எமது சிவபெருமான்
அவவிஷ்ணுவுக்கு எதிரே தரிசனநதநனா. எ - று. (ககஉ)

வணங்கு சென்னிய னழுதிழி கண்ணினன் வருநதி
யுணங்கு சிந்தையன் றெழுதன் னிற்பு மொருபா
லணங்கு ருத்தியோன் வேண்டிய வெனகொலென் றருள
மணந்த மாதவன சாபமுற நிடு துயா வருத்தான்.

(இ - ள்) வணங்குகின்ற சரசினையுடையவராயும், வருநதுவதால் கசிகது
கொண்டிருக்கும் நீரையுடைய கண்ணினராயும், துககித்துவாடும் மனமுடைய
வராயும் பணிந்து நிற்கும்போது, உமாதேவியாரை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெ
ருமான் உனக்கு வேண்டியது யாதெனத் திருவாயமலாநதருளவும், பெருந்
தவமுடைய பிருகு முனிவரிட்ட சாபத்தால் விளைந்த துயரத்தை விண்ணப்
பித்தனா. எ - று. (ககங)

பின்னும் வேண்டிய யாவையு முறைமுறை பேசக்
கன்னல விலலிசெற றேங்கிய தழனுதற கண்ணன்
மினன லங்கொளித் திகிரியா னருசசனை விருமபிச
சொன்ன யாவையு மளித்தனன் திருவருள சுரந்தது.

(இ - ள்.) மேலும் தனக்கு வேண்டுவனவற்றையெல்லாம் வரிசையாகச்
சொல்ல, கருமபுவில்லையுடைய மனமதனைத்தகித்துச் சிறந்த தீமயமான
நெற்றிகண்ணையுடைய சிவபெருமான, மின்னலை வீசுவதுபோலப் பிரகாசிக்
சகசராயுதமேந்திய திருமாலின் வழிபாட்டை மகிழ்ந்து திருவருள சுரந்தவராய்,
அத்திருமால் வேண்டிய வரங்களுையெல்லாம் தந்தருளினா. எ - று. (ககச)

அன்று மாயவற கருளவர மளித்தபின் பிருகு
கன்று வெஞ்சினச சாபத்தாற கடனெடும புவிபி
னினு பத்தவ தாரமு நிகழுமா னினக்கே
யென்று ரைத்தனன் பின்னரு மெம்பிரா னிசைக்கும்.

(இ - ள்.) அப்போது திருமாலுக்குத் திருவருளால் வரங்களுையெல்லாம்
கொடுத்த பிறகு, பிருகு முனிவர கொல்லத்தக்க கடுங்கோபத்தோடு செல்லிய
சாபமொழியால், உனக்குக் கடலுமுந்த நெடிய வுலகிலே நிலைத்திருக்கத்தக்க
பத்துப் பிறவிகளுண்டாகும் எனத் திருவாயமலாநது மேலும் எமது சிவபெ
ருமான் கட்டளையிடுகின்றார். எ - று. (ககடு)

ஈதி றோவ தாரத்தி னின்னுயிர்க் குயிரா
மாது நீததற வருந்துதி வருந்திய பின்னாந்
தீது தீராதவட் சோகுதி யென்றன நெமமாந்
போதி னுன்முகற பயந்தவன் பணிந்தெதிா புகலும்.

(இ - ள்.) இப்பத்துப் பிறப்புகளில் ஒன்றில், உனது இனிய உயிர்க்குயிரா
யிருக்கும் மனைவியை யிழந்தவனாய் வருந்தக்கடவை. அப்படி வருந்தியபின்னா,
வருத்தநீங்கி அம்மனைவியைச் சேரக்கடவாயென்று கட்டளையிட்டார்.
அப்போது தாமரை மலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமனைப்பெற்ற திருமால் எமது
பெருமானே நேரில் வணங்கி விண்ணப்பிக்கின்றார். எ - று. (ககக)

எடுத்த பத்தவ தாரத்தி னெழுமதச செருக்கா
லடுத்த பாவரீத தருடர வேண்டுமென் திரப்பக்
கடுக்க ரததுறை மணிமிடற நெய்பிரான் கருதித்
கொடுத்த கன்நெழுந தருளினை கயிலையங் குவட்டில்.

(இ - ன்.) அப்படி யானெடுக்கும் பத்துப் பிறப்புக்களிலும் உண்டாகின்ற
ஆணவமலத்தாலாகிய கர்வத்தால் உண்டாகும் பாவங்களை யகற்றித் திருவருள்
புரியவேண்டுமென்பிரார்த்திக்க, ஆலகாலவிடமறைந்துள்ள நீலகண்டராகிய
எமது சிவபெருமான் அதனைத் திருவுளங்கொண்டருளி அப்படியே வரமளித்
துத் திருக்கைலாயகிரிகு எழுந்தருளினான். எ - று. (கக௯)

சிவபூசை மான்மியச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் கக - கருத் திருவிருத்தம் உசுக்க.

ப தி னு ன் க ா வ து

மச்சாவதாரச் சருக்கம்.

கால மீண்டிடை கழிந்தன சிலவது காலத்
தால மோருநு வெடுத்தென வசுரரிற் றேனறிந்
கோல வானெயிற நடுசினசு கோமகன கொழுநதீப
பால லோசனற சூறித்துநின் றருந்தவம் பயினருள்.

(இ - ன்.) இப்படிச்சிலகாலம் இடையே கழிந்தன. அப்பொழுது, ஆலகா
லம் ஒருவடி வெடுத்தாற்போல், அழகுறறு ஒளிவீசும் பற்களையும் கொல்லத்
தக்ககோபத்தைமுமுடையவனாகிய சோமுகனென்னும் ஒருதலைவன் அசுரகுலத்
திலுதித்து, கொழுநது விட்டெரியும் அக்கினியாகிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய
சிவபெருமானைத் தியானஞ்செய்து கொண்டிருந்த அருந்தவஞ்செய்தனன். (க

தேவர் யாரையு நோக்கினினை றருந்தவந திருத்தி
யாவ வேண்டுவ வெறுழுவலித் திறனெடு மெதிரந்தான்
பாவ மோருருத் திரண்டென வுறுப்பினன் பகரின
மேவு தென்றிசை நமற்குமோர நமனெனும் வெய்யோன்.

(இ - ன்.) தேவர்களெல்லாரையு நோக்கி அருந்தவஞ்செய்து, மிக்கபராக்
கிரமத்தன்மைக்கு வேண்டெனவற்றை யெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்ட
ான். பாவமேயோருருவெடுத்துத்திரண்டாற்போன்ற அவயவங்களுடையவன்.
சொல்வோமர்னால் தென்றிசைத்தலைவனாகிய இயமனுக்கும் இயமனென்று
சொல்லத்தகுந்தோடியோன். எ - று. (௨)

செருவி நென்றுவா ரின்மையாற் தினவுறுச் திரடோ
 னொருவன் மேருவை யிடுகெறு மிடுக்கின னுவரி
 யிருநி லத்தினும வானவ ருலகினு மிவைக்கீழ்
 வருநி லத்தினு மெதிர்க்குந ரில்லென மதித்தான்.

(இ - ள்.) போரில் தன்னை யெதிர்ப்போரில்லாமையால் தினவெடுக்குந்
 திரண்டதோளையுடைய ஒப்பற்ற சோமுகன் மேருமலையையும் கக்கத்திலிகெகிக்
 கொள்ளும் மிடுக்குடையவன். கடல்கூழ்ந்த பெரியபூமியிலும் தேவருலகத்தி
 லும் இவ்விரண்டிற்குங் குழுள்ளபாதலலோகத்திலும் தன்னை யெதிர்ப்போரில்லை
 யென்று தீர்மானித்தான். எ - று. (ங)

ஒற்றை நாளநாட் டாமரை யவற்கெதி ருறறான்
 மறறை யாங்கவன் வெருவர. மயங்கின னதுகண்
 டிறறி தோவிவண் றிறமென விரங்கின னகநதான்
 பறறி நான்முக னான்மறைக் குலமெலாம் பறித்தான்.

(இ - ள்.) ஒற்றை நாளத்தையுடைய புதியதாமரை மலாப்பீடத்திலுள்ள
 பிரமனுக்கு நேரேபோனான். அப்பொழுது பிரமன்பயமெய்தி மயங்கினான். அப்
 படியமங்குதல் கண்டு இவன் வலலபம இவ்வளவு தானேவெனறிகழ்ந்து பகைத்
 தவனாய், அப்பிரமனைப்பற்றிக் கொண்டு நான்குவேதங்களினதொருதிகளையெல்
 லாம் பறித்துக்கொண்டான். எ - று. (ச)

பறித்த நான்மறை கொண்டெழுந் திருங்கடல் பாய்ந்தான்
 வெறித்தி ருநதான் சதுமுகத் தநதணன் வெருவி
 நறைப்ப சுநதுழாய்த் திருமக ணுயகற் குறுகிக்
 குறித்து ரைத்தன னாங்கவ னடுகினங் கொண்டான்.

(இ - ள்.) பறித்துக்கொண்ட நான்குவேதங்களையு மெடுத்துக்கொண்டு
 பெரிய கடலிற்பாய்ந்தான். சதுமுகனாகிய பிரமன் பயமெய்தி மயங்கியிருந்
 தான். அதன்பின் மணமலீசம் பசிய துளசிமாலே தரித்ததிருமகள்கொழுநராகிய
 விஷ்ணுமூர்த்தியை யடைந்து நடந்தவிஷயத்தைக் குறித்துச் சொன்னான். அத
 திருமால் கேட்பித்தனா. எ - று. (சி)

மான யோசனை யளவொழி மெய்யுரு வாய்ந்த
 மீன மாயின னெடுங்கடற் பாவையின வீழ்ந்து
 கான வெண்டிரைக் கடங்கட லளறெழுக கலககிப்
 போன வாளெயிற றசுரனைத் தடவுறும புகுந்து.

(இ - ள்.) மதிகத்தக்கயோசனையென்னும் அளவுகடந்த உடலோடுகூடிய
 மச்சவடிவெய்தினா. நெடிய கடலிறறியுரென்று பாய்ந்து, சத்திகின்றவெள்
 ளிய அலைகளையுடைய கருகடலைச் சேறுபடும்படி கலககி, அககடலிற்பாய்ந்து
 போன அவ்வசுரனைக்கண்டுபிடிக்குமபடி உள்ளே மூழ்கி. எ - று. (சு)

கவர்த்த வாலெடுத்தித் தடித்துறக் கருங்கடல் சிதறி
 புவர்த்த துள்ளிவிண் ணுலகுந் திவந்தன வொளிகான்
 திவந்தெ முங்கதிர்க் கடவுளகண் கரித்தன வண்டச
 ஈவர்த்த ஸந்தொறு மீனெடுந் தெறித்தன துள்ளி.

(இ - ள்.) பின்புபட்டவாலைத் தூக்கியடித்தவுடன், கருநிறமெய்திய கடனீரானதுசிதறி, உவர்ப்புள்ள அநீர்த்துளிகள் தெய்வலோகவரையிலும் மேலோங்கியெழுந்தன. ஒளியைப்பரப்பிக்கொண்டு ஒற்றைச் சககரமுடைய தேரில் ஆரோகணித்து வருகின்ற சூரியனுடைய விழிகளுக்கறித்தன. அண்டச்சுவர்களிலெல்லாம் அத்துளிகள் மீன்களோடுநெறித்தன. ஏ - று. (௭)

செகுத்த வெஞ்சினத் திமிங்கிலர் திமிங்கில சிலங்கள் வகுத்த வெண்மருப பெறுழ்வளித் தடுஞ்சின மகரம பகுத்த வாய்மடுத் திடுநதிரைப் பரவைநீர் பாய்ந்து தொகுத்த மாநிலந் தவழ்தரத் திசைதொறுந் துருவும்.

(இ - ள்.) பலவுயிர்களைக்கொன்ற கடுங்கோபமுடைய திமிங்கிலங்களும் திமிங்கிலகிலங்களும், பிரிவுபட்டுள்ள வெண்ணிறந்தங்கிய பற்களோடு மிகு வல்லபமெய்திக் கொலலத்தக்க கோபந்தங்கிய சுராமீன்களும், வேறுசெய்யப்பட்டுக் குடிக்கின்ற அககடலின் அலைகளாகிய சலத்திற் பாய்ந்து அவைவீழ்கின்றகரையாகிய நிலத்தில தவழ்ந்துசெல்லுமபடி திசைகளெங்குநதேடும். ஏ - று. (௮)

சுருதி கொண்டொளித் தோங்கிய நிருதனைத் தொடர்ந்து குருதி வாய்மடுத் துயிர்செகுத் தருமறைக் குலங்கொண்டொருவி நீங்கலு நானமுகன பணிநகெதி ருந்நான் வெருவி யேநதினன கொடுத்ததா ரணங்களை மீனம்.

(இ - ள்.) வேததைக்கைக்கொண்டு கடலிலொளிறுதுள்ள அவ்வகூரனைப் பின்புரொடாந்து அவனு திர்ததைப்பருகியுயிரோழித்து, அரியவேதங்களைப்பற்றி நீங்கிச்சென்றவுடனே, பிரமண்பணிந்து எதிரே வந்தனன். அப்போது மச்சாவதாரங்கொண்ட திருமால் வேதங்களைத்தந்தனா. பிரமண பயத்தோடு பெற்றுக் கொண்டான். ஏ - று. (௯)

வெள்ளை வாளெயிற றரக்கன தாக்கையின் வீங்கு கொள்ளை வெம்புனற் குருதியிற் சிவந்தது கொழித்துத் துள்ளி ருங்கயன் மாந்தின் செருக்கின் தொடுநிப பள்ள வெம்புன லுருக்கிய செம்பெனப் பட்ட.

(இ - ள்.) வெண்ணிறமுங் கூடமையுமவாய்ந்த பற்களையுடைய அவ்வகூரனது உடலின்பெருகிய மிகக் உதிரமாகிய நீரினலமிக்கவந்துள்ளிக்கொண்டிருந்த பெரிய கயலமீன்கள் செந்நிறமெய்தின அவ்வுதிரத்தைப் பாணஞ்செய்ததால் காவமெய்தின. ஆழமாகத் தோண்டப்பட்டுள்ள அககடல் நீர் முழுவதும் உருக்கிய செம்புபோலாயின. ஏ - று. (௧௦)

கடவுண் மேருவொத் திருங்கடல் கலக்கிய மீன மிடைப் படுங்கரை யிடிபடுத் தேழ்கடற் பரப்பு முடைப் பத்திரிந் தோகட லாக்கிய துவரி புடைப் பப்பரந் துலகெலாந் தவழ்ந்ததப் பொருநீர்.

(இ - ள்.) தெய்வீகந்தங்கிய மேருமையைப்போலப் பெருங்கடலைக் கலக்கிய அம்மச்சமானது, இடையிலுள்ள கரைகளை யெல்லாமிடித்து சத்தசமுத்

திரங்களின் பரப்பும் உடைபடும்படி சஞ்சரிதது ஒரே சமுத்திரமாக்கிவிட்டது. அவ்வுதிரவெள்ளமானது சத்தசமுத்திரங்களின் சலத்தோடு கலந்து உலக மூருவதும் பரவியும். எ - று. (௧௧)

குடக்கு மாடிக நோக்குறக் குணதிசைக் கொடுவால்
கிடக்க நிற்புழி யிருகரை யணவுறக கிடக்கும
வடக்கு நோக்குறிற நென்றிசை வாடுளுடக் கிடக்கு
மிடப்ப டங்கடற் பெருமபுன்ன முதுகுதோய்ந் திலவால்.

(இ - ள்.) மேற்கரையில் தன்முகம்பார்த்துக் கொண்டிருக்க, கீழ்க்கரை யில் நெடிய வாலானது பொருந்தும்படி அம்மச்சுவடிவங்கிடக்கும்போது, இரு கரைகளுக்குஞ் சரியாயிருக்கும். வடகரையாயிருந்து பார்த்தால் அதனவால் தென்கரையிலிருக்கும் விசாலிததுள்ள அக்கடலில் நிரம்பியயிக்க நீரினால் அம் மச்சத்தின் முதுகும் நனைந்ததிலை. எ - று. (௧௨)

மகர மேழுத லாகிய யாவையும் வாய்ப்பெய்
தகனெ டங்கடற் திரிதரு மமலையி னஞ்சிப
புகலி டந்தெரிந் தடைந்தனா வானவா புனிதச
சிகர மாலவரைக கயிலையிற சூழுவொடுஞ் சென்றார்.

(இ - ள்.) சுருமுதலிய பெருமச்சுகளையெல்லாம் வாய்ப்பெய்துகொண்டு, அகலமாய் நெடுகிய கடலிறநிரிந்து கொண்டிருக்கும் கோஷத்தாற் பயந்து, தேவர்கள் தாங்கள் சரணமடைதற்குரிய இடத்தைத் தெரிந்து சோந்தவாக ளாய், புனிதமான உச்சியையுடைய சிறந்த கையாய்கிரிகுத் தங்கள் தொகுதி யோடு போனார்கள். எ - று. (௧௩)

செழுந்து ழாயணி யலங்கலோன மீனமாய்த் திரைபோட்
டெழுங்க ருங்கட லேழையு முடைபடுத தியங்கி
யொழுங்கு வாளெயிற நிடைவசரே முதலின வொருங்கே
விழுங்க மன்பதைப பரபெலாஞ் சுழலவன வெருவி.

(இ - ள்.) செழுமை தங்கிய துளசிமாலே தரித்த திருமால் மச்சவடிவெடு த்து அலைகளோடுகூடிய பெரிய சத்தசமுத்திரங்களையும் உடைத்துத் திரிந்து, வரிசையாயுள்ள கூமைவாய்ந்த பற்களபொருந்திய முதலைமுதலியவற்றையும் ஒன்றாய்க்கட்டி விழுங்க, மக்கட்டொகுதி யெல்லாம் பயமெய்திச் சுழலவன வாயின. எ - று. (௧௪)

ஐருழைப்புரு மினியென வுணாகிலே மைய
பாரு மண்டமு மதிரந்தன வருணமுறை பார்த்துச்
சாரு மிச்செருக் கொழித்திலை யாமெனிற நமியே
மூரும வையமும் விளிந்தன வென்பபணிந் துரைத்தார்.

(இ - ள்.) ஐயனே! இனி அவையெல்லாம் யாவர்பால் அடைக்கலம் புரு மென்பதாக நாகளுண்ணோம். பூலோகமும் தேவலோகமும் அதிர்ச்சிபுறநன். அதுக்கிரகிக் வேண்டியமுறைமையைப் பார்த்து, அவ்வாறு வந்த அம்மச்சத்

தின் கர்வத்தை விலக்காதிருப்பீரானால், அடியேன்களுடைய பதவிகளும் பூ லீலா கமுகு அழிகதனவாகுமென்று பணிநது சொன்னார்கள். எ - று. (௧௬)

அரவு லாத்திருக் குழைப்புறத் தவருரை யடைத்துச்
சிரமொ ரைநதுடை யெம்பிரான் றிருவரு ளிரங்கி
யுரவு சாத்தனை வருதியென றுங்கவற குரைத்தான்
பரவ ருநதிறன் மீனவென சொருக்கறப படுபப.

(இ - ள்.) ஐந்தது திருமுகையுடைய எமது சிவபெருமான், சர்ப்பகுண்டலமணிநத தமது திருச்செவியில அததேவாகன முறையிட்டவாததையை யேற்றருளித் திருவருணமிருநது, வலலமைதங்கிய வைரவககடவுளைவருகவென விளித்தது, மாவராலும புகழ்தற்கரிய வலிய பெரிய அமமச்சத்தின காவமகல அழிக்கக்கடவாயென்று அவருக்குக் கட்டளைசெய்தனா. எ - று. (௧௭)

அலைதத வராபுனற செனனியே னுங்கவை யருளக்
கொலைதத லைக்கொடுஞ் சூறபடைச சாததனுங் குறுகி
வலைக்கு லததவ ருருவுகொண்ட லைக்கரை வந்தா
னிலைதத சிந்தையி னுக்கின னதற்கெதிர் கிமிர்நதான்.

(இ - ள்.) அலைகளையுடைய பெருங்கெடுக்குக கனகைபாற்றை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான அங்கனங் கட்டளைதரவும், கொலைதொழிலில முதனலம பெற்றகொடிய சூலப்படைதாங்கிய வைரவககடவுளும் அடைநது, [பரதவா] மீனபிடிப்போ சூலத்தினாபோலவடிவேற்று அக்கடற்கரையையெய்தி, ஒருகருத்தாய நோக்கி அமமச்சத்தின ரேரேயோடினா. எ - று.

எடுத்தது வீசிய வலைகட லேழையு நிரப்பிப்
படுத்தி முததலும வலையகப பட்டது பாரரா
நடுக்க டறபுகுந திருவிழி பறித்தன னடநதான்
கறித்த வெஞ்செருக கிழந்தது மீனமாக் கடவுள்.

(இ - ள்.) உடனே அவரெடுத்தவீசிய வலையைச் சமுத்திரங்களேழிலும் பாயும்படி விரித்தது மீனருகு சருக்கியிழுத்தவுடனே, அமமச்சம் வலையில் அகப்பட்டுக்கொண்டது. நிலவுலகிலுள்ள நஞ்சமுத்திரத்திற சோதது அமமச்சத்தின் இருவிழிகளையும் பறித்ததுகொண்டு சென்றா. தெய்வீகமுறந்துச் சிறந்த அமமச்சமானது கொடுமை தங்கிய விசேஷித்த காவத்தை நீக்கியது. எ - று.

வாங்கு கண்மணி யெம்பிரான் றிருவடி வனசற
தாங்க வுயத்தனன முகணகை புரிந்தனன றலைவ
னெய்கு ானவ ருவநதனா தொழுதன ருயாநதா
பாவகு வீழ்ந்தன ரிறைவனை யடிககடி பணிநதார.

(இ - ள்.) பறித்த அம்மீனின கண்மணிகளை எமதுசிவபெருமான் பாத்தாமரைகள தாங்கும்படி சோத்தனா. அப்போது சிவபெருமான புணனகைசெய்தனா. மேனமை தங்கிய தேவாகள யாவரும் சந்தோஷித்திப் பெருமானது துதிசெய்து சிறந்தவாகளாய, அவாபககலிற சூழ்ச்சாஷ்டாங்கமாகப் பலமுறை பணிநதாரான். எ - று. (௧௮)

பொன்னி ஞட்டவர் முனிவர் பூமிசைப் பொலிந்த
வன்ன லூர்திமற நியாவரு மரனடி வழுத்தி
யின்ன மாமணி நின்னுருத் தரித்திடி நெந்தாய்
மன்னு மாயவன் காண்டொறுஞ் செருக்கற மயங்கும்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்தார் முனிவர் தாமரை மலர்ப்பீடத்திலிருக்கும் அன்
னவாகனனாகிய பிரமன் முதலானும் சிவபெருமான் பாதங்களைத் துதிசெய்து,
எமது தந்தையே! இச்சிறந்த மணியைத் தேவரீர் திருமேனியிலணிந்திருப்ப
தால், நிலைபேறாயுள்ள திருமால் அதனைக்காணும் போதெவ்வாம் கர்வபகராய
மயங்கிக் கிடப்பார்- எ - று. (௨௦)

எனவு ரைத்தன கேட்டலு மெம்பிரா னுவந்து
தனது மேனியிற றரித்தனன விண்ணவா தணந்தார்
களைக ருங்கடற கட்டிலம் போக்கிய மீன
நினைம னசசெருக கிழந்தது கிடா தது நெடுநாள்.

(இ - ள்.) என்று விண்ணப்பித்ததை எ மது சிவபெருமான கேட்டவுட்
னே, களிப்பெய்தி அவாவிருப்பியபடியே தமது திருமேனியிலணிந்து கொண்
டனா. தேவர்கள் சென்றார்கள். சத்திக்கின்ற கரிய கடலில கணமணிகளை யிழ
ந்த அம்மச்சமானது தான கருதிய மனோகாவமகன்று பலகாலம் அப்படியே
கண்ணிழந்து கிடந்தது. எ - று. (௨௧)

தன்னை யோராநதிடு செருக்கிற் றழுவிய பாவம்
பின்ன மாவதற கேதுசெய குதுமெனப் பிடித்து
முன்ன வறகெனக காஞ்சுபுக கருசசனை முயலா
மினனி ருஞ்சடை வேணியோற பணிந்ததம மீனம.

(இ - ள்.) அமமீனானது தன்னிலைமையைபுணரது காவததாலுண்டாகிய
பாவங்கள் நிவாரணமாவதற்காக என்ன செய்வோமென்று கருதி, காஞ்சிமா
நகரமெய்தி, பிரகாசிக்கின்ற நீண்ட சடையையுடைய முதற்கடவுளாகிய
சிவபெருமானுக்கென்று பூசுக முயற்சியெய்து வணங்கியது. எ - று. (௨௨)

ஏறு யர்த்தரு ளெம்பிரான் றிருவரு ளிரங்கிச
சீறு மாலவிடைக காட்சிதந தருளினன றிருமான்
மாறி லனபொடும் பணிந்தடி வரனமுறை வழுத்தி
யீறி லெந்தைநீ யெனபிழை பொறுத்தியென றிரப்ப.

(இ - ள்.) இடபக்கொடியையுயர்த்தி யருளிய எமது சிவபெருமான்
திருவருணமிருந்து, கோபிக்கின்ற பெரிய இடபவாகனத்திலாரோகணித்துத்
தரிசனநந்தருளினா. அப்போது மச்சவடிவாயிருந்த திருமால் மாறுபடுத
ல்லலாத உண்மை யன்புடன் பணிந்து அவா பாதங்களை முறைப்படி துதி
செய்து, அழிவற்ற எமது தந்தையாகிய தேவரீர் அடியேன அறியாமையாற்
புரிந்த குற்றத்தைக் க்ஷயித்தருளவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க. எ - று. (௨௩)

நினக்கு வேண் டிய வென்னென முக்கண னிகழ்த்த
மனக்கொ டுந்திறன் மயக்கநீத் தகசயல் வடிவந
தனைக்கு நித்தெனை வணங்கினே ரிருங்கதி தழுவப்
புன்றெகர்டு சடை பிழம்பிரா னருளெனப் புகன்றான்.

(இ - ள்.) உனக்கு வேண்டிய வரங்கள் யாவையென்று திரிநேத்திரங்களை யுடைய சிவபெருமான் வினாவும், அடியேன் மனதிலுதித்த கொடீர வல்லமை சுவகிய மயக்கமகன்று, இம்மச்சாவதாரத்தைக்கருதித்து அடியேனை வணங்குகின்றவர்களும் பெரிய பதவியை யெய்தும் வகையாக, சுவகையையணிந்து, வளைந்த சூடையையுடைய எமது பெருமானே! திருவருள்புரிய வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தனா. எ - று.

(உச)

கேட்ட நல்வர நநிலை கிடைத்துற வழங்கி
வாட்ட டங்கணுண் மருங்கினோன் கயிலேபோய் மறைந்தா
னேட்டி ருந்தாழா யலங்கலோ னவவரு விசுநது
நீட்டி ருஞ்சிறைக கலுழன்மீப் பொலிந்தன னின்றான்.

(இ - ள்.) கேட்டுக்கொண்ட நல்வரங்களை அவாபெறுமபடி யப்பொழுதே யதுக்கிரகித்து, வாளபோன்று பரந்த விழிகளையுடைய உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமான் அந்தாதானமாய்த் திருக்கைலாயத்திற் கெழுந்தருளினா. பெரிய இதழ்களையுடைய துளசிமாலையுடைய திருமால் அம்மச்சவடிவகன்று நீண்பெருத்திருக்கும் சிறகுகளையுடைய கருடவாகன மீது விளங்கியிருந்தனா.

தடங்கொடுஞ்சினைக் கற்பக நாடருந் தணந்தார்
திடங்கொடாமரை நானமுதச் செலவனு மெதிர
மடநதை தாமரை மாளிகை மடதுலா மாபன
படங்கொள பாபபணைப பள்ளியோன றன்னுழைப் படாந்தான்.

(இ - ள்.) விசாலித்துவளைந்த கிளைகளையுடைய கற்பகத்தருவையுடைய தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்களும் செனராகள. திடம் பெற்றதாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய பிரமஹு எதிர்கொள்ளுமபடி தமது மனைவியாகிய தாமரைக கோயிலையுடைய திருமகள் பொருந்திய திருமாபையுடையவரும், படம் பொருந்திய சேஷசயனத்தில் அறிதுயில் கொள்பவருமாகிய திருமால் தமதுவைருந்த பதவிகெழுந்தருளினா. எ - று.

(உச)

மச்சாவதாரச் சருக்க முற்றிறு.

ஆ சருக்கம் சச-கருத் திருவிருத்தம் உச நள.

பதினேந்தாவது

கூர்மாவதாரச் சருக்கம்.

கலநிலைத்துறை.

கற்ப கத்தரு நாட்டவர் யாவருங் கவாத்த
மறப குத்ததோள வாளெயிற் றசுரரு மருவி
நற்ப டப்பல மொழிநதனா நட்டன ராகி
முறப டசசதக் கிருதுவுக கீணையன மொழிவார்.

(இ - ள்.) கற்பகவிருஷமுள்ள தேவலோகத்தினராகிய தேவாகளெல்லா
ரும், பிரிவுபட்டு வலிமை தங்கியதோள்களும் கூாமையாகிய பறகளுமுடைய
அசுரர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து, நனமையான வாராதைகள் பலவாகச்சொல்லிச்
சிறேகிதவாகளாய், முன்னொருகாலத்தில் இந்நிரனுடன் இப்படிச் சொன
னார்கள். எ - று.

(க)

நாவ ளந்துறு நாட்பட நரைதிரை மூப்புச
சாவ டைநதுறுத தனமையி னிறபன தழுவாப்
பாவ வெண்டிரைப பால்படு படுகடல கடைநது
மேவு தெள்ளமு தெடுத்தியா மயினறுற வேணடும்.

(இ - ள்.) நாவிலுளவிட்டுச் சொல்லமுடியாத அநேக நாட்களாக, நரை
திரை மூப்புமரணமென்னும் இவ்வகைகளையுத்தரிக்க, தழுவமுடியாததாயப்
பரவியுள்ள வெண்ணிறந்தங்கிய அலைகளோடுகூடிப் பாலந்ரம்பி ஆழமாகிய
திருப்பாற்கடலைக் கடைநது அதினுண்டாகும் தெளிந்த அமுதையெடுத்து
காமெல்லோரும் புசிக்கவேணடும். எ - று.

(உ)

என்றொ ருப்பட வொருமொழி கொண்டியைந் தெழுந்தார்
சென்று மந்தரந் திருப்பினா பிடுங்கினா திருமபி
யன்று பாறகட லகவைநட டரவிடை பிணிதது
நின்று வாங்கலுஞ் சாய்ந்தது நெடுமுடிச சிகரம்.

(இ - ள்.) என்று ஒற்றுமைப்படுமபடி ஒரேவாராதையாகப் பேசிக்கொ
ண்டு சம்மதித்துச்சென்று, மந்தரமலையைத் திருகிப்பிடுங்கி யெடுத்துத் திருமபி
அப்பொழுதே பாற்கடலினிடையில நட்டு, வாசுகியென்னும் சாப்பத்தை
மத்தியிற்சுற்றி நின்றமொண்டு கடைநதபொழுது, நீண்ட சிகரங்களையுடைய
அமமலை சாய்ந்தது. எ - று.

(ங)

அடித்த லம்பொரு தக்கிரி யகனிலப் பரப்பை
யிடித்து நேடரும பாதலத் திருநதது நோக்கி
யெடுத்த தங்களா லாவதொன நில்லென விகழ்ந்தார்
தொடுத்த பைநதுழாய் நெடுமுடி யவனுழைத் தொக்கார்

(இ - ன்.) அம்மலையைப் பூமியானது தாவகாமையால் பூமியைப்பிளந்து
கொண்டு தேடிதற்கரிய பாதலத்திலிருந்ததைத் தேவர்கள் கண்டு, அதனை
யெடுத்திக் கொண்டு வந்த தங்களால் இனிச்செய்வதொன்று மில்லையென்று
தம்மைத்தாமே நிரித்திகுகொண்டு பசிய துள்ளிமாலையணிந்த நீண்ட கிரீட,
முடைய திருமாலினிடருசென்று கூடினா, ஏ - று. (ச)

உலகெ லாமபதத் தளவையிட் டுண்டுமிழ்ந தனித்தா
யலகில பல்லுயிரத் தொகைதொறு மமாரதனை யைய
பலவு யிரகுமவ வினைப்படி துகாவன பகிரதாய்
திலமு நெய்யுமொத திருநதனை நினையார தெரிப்பார்.

(இ - ள்.) ஐயனே! உலக முழுவதையும் திருவடிகளாலளந்து உண்டு
உமிழ்ந்து காத்தீர்! எண்ணிறந்த பல சீவராசிகடோறும் வீற்றிருக்கின்றீர்.
பல சீவர்களுக்கும் அதன்தன் வினைப்படி யநுபவிக்கவேண்டிய போகங்களை
வகுத்தளித்தீர் என்றும் எண்ணெயும்போன்றிருந்தீர். ஆதலால் தேவரீரை
யாவருணாவார்கள். ஏ - று. (ங)

கண்ணிற காண்பன யாவையுங் கட்டில்ன் கதுவா
தெனணிற் காண்பன யாவுந் யாயினை யெந்தாய
மணணிற் காண்பன வானிடைக காண்பன மயங்க
வுணணிற் பாயுனை யாவரே யவையையிட டுரைப்பார்.

(இ - ள்.) கண்களாற் பாககப்படுவனவெல்லாம் கட்டிலனுக்கு விளக்க
மின்றி, மனத்தாறகணிககற் பாலனவாகிய யாவும், எமது தந்தையே! தேவரீரை
கவே யிருக்கின்றீர். உலகிற்காணப்படுவனவும் ஆகாயத்திற்காணப்படுவனவும்
மயக்கெய துமபடி அவற்றுள் விரவியிருப்பீர். தேவரீரை யெவாதாம் அளவிட
செசொல்லவாகனா? ஏ - று. (க)

ஆட கப்பொருபு பெடுத்தள வளவொழி யண்டந்
கொட கப்படு முத்தியந் தாமரை தோன்றப்
பாடி நுந்குணா நானமுகச் செல்வனைப் பயநநா
யூடி வைக்கெலா முடப்பி கருவியொத துயாந்தாய்.

(இ - ள்.) பொன்மலையாகியமேருவை நடுவாகவுடைய அண்டகோடிகளை
யும், இதழ்களையுடைய நாபிகமலத்தில தோன்றும்படி பெருமைதங்கிய வேத
கூடையுணர்ந்த பிரமதேவனையும் தந்தருளினீர். இவையெல்லாவற்றிற்கும் உள
வீடாயிருந்து நடத்துகின்ற சூத்திரம்போன்றும் மேனமைபொருந்தினீர்.

இடுக்க னெனபகொன நெமமுழை யெயதுநா நெந்தா
யடுததொ ழித துநின் றூரு ளள்குகுதி யனனே
தொடுத்த வானறுனை நின்னல திலையெனத் தொழ்தார்
கடுப்ப டம்படு பாப்பனை யெம்பிரான கழறும்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! துன்பமென்பதொன்று எங்களித்ததெனத்
காலத்தில், தேவரீர் எழுந்தருளி அதனைத்தொலைத்துக் காட்சிதந்து திருவருள
புரிவீரல்லவா? ஆதலால் எங்கள் சம்பந்தமான சிறந்த துணை தேவரீரையன்றி
இலையென வணங்கினார்களா. அப்பொழுது விடந்தங்கிய பட்டதையுடைய
சேஷசயனராகிய திருமால் சொல்லுகின்றார். ஏ - று. (அ)

ஹிரும்பி வேண்டுவ தென்னகொல் ஹண்ணகங் கலகநி
வருநத வைதகவ ருளாகொலோ வழங்குதி ரென்றான
முருநத வாணகை முகிண்முலை திருமகட கிறைவா *
பரிநது ரைப்பதோர் காரண முளதெனப் பணிந்தார்.

(இ - ள்.) நீங்கள் ஹும்பிக் கேட்பது யாதோ? தேவலோகத்தையழித்து
உககளைபெல்லாம் வருந்தச் செயதவர்களுளரோ? சொல்லுகவெனக் கட்டளை
யிட்டார். [முருநது] மயிலிறகி னடியைப்போலும் ஒளிமிருந்த பற்களையும்
தாமரைமொட்டுப்போலுந் தனங்களையுமுடைய திருமகள் தலைவரே! வருந்திச்
சொல்லாதகக ஒருகாரணமுளதென்று திருமபவும் பணிந்தார்கள். எ - று. (க)

மொழிதி ரென்றலுந் தொழுதனர் நரைதிறை மூப்பிற
கழியு மாககைபெற றிருந்தன மததுயா கடப்பச
சுழித டந்திரைப் பாறகட லமுதெழுச சுழல
வெழுத டங்கிரி நிறுத்திவா சுகிபிணித் திருத்தேம்.

(இ - ள்.) சொல்லுகவெனத் திருமால் கூறவும், தேவர்கள் வணங்கி
நரை திறை மூப்பிறைறுயரமெய்திக் கழிந்துபோகுந் தேகமுடையவாகளாக
விருக்கின்றோம். அத்தனபங்களை யகற்ற, சுழித்தெழுதினற விசாலிதத் அலை
களையுடைய திருப்பாறகடலில் அமுதமுண்டாகுப்படி கடைய, உயாந்தபருத்த
மந்தரகிரியைத் தூணாக நட்டு வாசுகியைத்தாமபாகப்பூட்டிக் கடைநதோம்.

அந்த மந்தர நெடுநில மிடித்தலீழ்ந் தாழ்ந்த
தெருதை நின்னல் தெமக்கென விசைவதொன றுண்டோ
வந்து நோக்கியம் மாககடல் கடைந்தமு தெடுத்தது
தருதெ மககுயிர தருதியென றிரந்தடி தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) அந்த மந்தரமலை நெடிய பூமியைப்பிளந்துகொண்டு கீழே
விழுந்து பாதலத்தி லழுந்தியது. எமது தந்தையே! தேவரீரையனறி எங்களுக்கு
கென்று இசைந்த செயலொன்றுள்ளதோ? தேவரீர் எழுந்தருளிய வந்து
பாத்தது, அப்பெரிய திருப்பாறகடலைக்கடைந்து அமுதமெடுத்தது எங்கட்குக்
கொடுத்தது எங்களுயிர தருகவென்று வேண்டிப் பாதங்களில் வணங்கினோர்கள்.

சரப் பைந்துழா யெமபிரான் றிருவரு ளிரங்கிப்
பாரத திண்சிறைப் புட்டிடை சேவடி பதித்தான
வேரிக கற்பக நாடரு மசுரரும் வியந்தார்
மூரித் தெண்டிரைப் பாறகடல் குறுகினா முணனி.

(இ - ள்.) குளிராத பசிய துளசிமலை தரித்த திருமால் திருவருள் சுரந்து
பருத்தது வல்லபம்பெற்ற சிறகுகளவாயந்த கருடனுடைய பிடரியினமீது தமது
திருவடிகளைப்பதித்தனா. மணந்தங்கிய கற்பக விருக்ஷமுள்ள தேவலோகத்
தாரும் அசுரர்களும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அமுதமபுசிக்கக்கருதி, பெருமை
தங்கிய தெள்ளிய அலைகளையுடைய திருப்பாறகடலை யடைந்தார்கள். எ - று.

கண்டு வெஞ்சிறைக் கலுழனித் திழிந்தனன் கண்ணன்
நீண்டி றற்பெருந் கமடமாய்த் திருவுருச சிறந்தான்
கொண்ட மேறபுற மிலக்கயோ சனையிடங் கொண்டு
மண்டு பாறகடல் படிந்துவீழ மந்தர மெழுப்பி.

(இ - ள்.) திருமால், மந்தரமலையிடப்பதைக்கண்டு, பெரிய சிறகுகளை புடைய கருடனோவிட்டுக்கீழேயிறங்கி மிருவல்லமை தங்கிய பெரிய ஆமையாகத்திருந்ருவெடுத்தனர். அவருக்கொண்ட மேற்பாகமானது இலக்யோசனே தூரம் உயர்வுடையதாகத் தாங்கிக் கொண்டு, நிரம்பிய பாக்கடலில் முழ்கி, பாதலத்திலமிழ்ந்த மந்தரமலையைக் கிளப்பி. எ - று. (கங்)

முதுகு மந்தர நிறுவற வாசுகி முறுக்கித்
கதுமெ னக்கடைந் திழுத்தனர் கலங்குபாற் கடற்பான்
மதுகை மந்தரஞ் சாய்ந்தது வண்டுமூய்க் கமட
மதுவு ணாந்தது பிறந்தது திருக்கர மந்தரம்.

(இ - ள்.) தமது முதுகிலே மந்தரகிரியை நிறுத்தவும் வாசுகியாகிய நாணையிறுக்கிப்பற்றிக்கொண்டு அதிவிரைவோடு கடைநதிழுத்தார்கள கலங்கிய அப்பாறகடலினிடையே வலியமந்தரமலை மீண்டுஞ்சாய்ந்துவிட்டது. வளந்தங்கிய துளசிமாலையுடைய திருமாலாகிய ஆமை அப்படிச் சாய்வதைத் தெரிந்தவுடனே, அவ்வாமைக்கு அநேக திருக்கரங்களுண்டாயின. எ - று. (கசு)

வெற்பி னுசசிதொட் டமுக்கின சிலகரம் விண்ணோ
ரறபி னீரத்தன ரொருபுற மசுரீரத் தயாநதார
கறபி னாக்வாக கொருபுற முதனியக கமட
முறபு றந்தொடுத் திழுத்தன திருக்கர முனி.

(இ - ள்.) (அப்படித்தோன்றிய வறறுட்) சிலகைகள் அமமலையின் உச்சியைப்பற்றிக்கொண்டமுத்தின. அப்போது தேவர்கள் ஒருபுறமும் அசுரர்கள் மற்றொரு புறமுமாக அனபோடிழுத்தாந்ரோவெய்தினார்கள். அவர்களுக்கு இவ்வாமையின் கைகளாகிய தாமரைகள் உதவியாயிருந்ததோடு, சிலகைகள் முறபக் கலிலும் பற்றியிருந்தன. எ - று. (கசு)

கடைநத் காலேதுண டிவலெவங் ககனமீத் தெறிப்ப
வுடைநது பாறகடல சுழன்றது மழுப்படை யொருவற
கடைநது சொற்றிது புரிந்தில ராதலி னைனபாற
குடைநதெ டுந்தது கருநிறக் கொடுவிடங் கொதித்து.

(இ - ள்.) இப்படிக்கடைநத் காலத்தில நண்ணிய நீரத்துளிகள பெரிய ஆகாயத்திற் சிதறுமபடி பாறகடல உடைபட்டுச் சுழன்றது. மழுவாயுதமேந்திய ஒப்பற்ற சிவபெருமானுக்கு அதனைச்சென்று விண்ணப்பஞ்செய்து இதொழில் செய்வல்லையானபடியால், அப்பாறகடலில்கருநிறந்தங்கியகொடிய ஆலகாலமானது ஐவாலித்துக் கொப்புளித்துக்கொண்டு உண்டாயிற்று. எ - று.

வடவை காளிமம் பொதிந்தென மணிநிறக் கமஞ்சுற
படாகொ டும்புயல் பரந்தெனப் பருதியிற ரெலேநது
மிடைப் பெருகருங் கங்குலவந் திறுத்தென விரிநீர்
புடைப் டத்தவழ்ந் தெழுந்தது கொடுவிடம் பொங்கி.

(இ - ள்.) வடவாக்கினி கருநிறமெய்தியதுபோன்றும், சூலெய்தி நீலரத்தின நிறமுடைத்தாய்ப்படரும் பெரிய மேக சாலங்களை பரவியதுபோன்றும், சூரியனுக்கப்ப்படாது மறைந்து நெருங்கிய கருநிறந்தங்கிய இரவுவந்து சோறதாற்போன்றும், அக்கடலின் மிருகநீரும் அயலிலிருக்கும்படி அக்கொடிய விடமானது பெருகிப்பிரவாகித்து ஓங்கியது. எ - று. (கங்)

வெருவி யோடினர் விண்ணவ ரகரர்விண் புரந்த
கருவி மாமழை வண்ணனும் புகழிடங் காணு
நெருவி நீங்கிய விண்ணவ ரொருவழி குழுமித்
திருவி னாயக தடுத்தியென் தலுமவன் செபபும்.

(இ - ள்.) தேவர்களும் அசுரர்களும் பயந்தோடினார்கள். தேவலோகத்தை
க்காத்த உலககாரணமாகிய மேகநிறமுடைய சிறந்த இந்திரனும், புருஷபு
மறியாதவனுனான். இப்படி அங்கிருந்து நீங்கியோடிய தேவர்கள் ஒருவாறு
ஒன்றுகூடி, லக்ஷ்மீநாயகரி இவ்விஷத்தைத் தடுத்தருளுகவெனப் பிரார்த்திக்க
வும், அததிருமால் கூறுகின்றனர். எ - று.

(௧௮)

என்னை யொப்பவ ராயிர கோடிய ரெனினு
முன்ன ருங்கொடு விடத்தினை யெதிரப்பவ ருளரோ
பின்னல் வேணியோன நிருவரு ளுளதெனிற பிழைப்பே
மன்ன தில்லையே லெவங்னம் பிழைத்துமென் றறைநதான்.

(இ - ள்.) என்னை நிகரானவர்கள் ஆயிரகோடியார்கள் என்றாலும், எண்ணு
தற்கும் அரிய இக்கொடிய விஷத்தை பெதிரப்பவர்கள் உண்டோ? பின்னல்
பொருந்திய சட்டைய யுடைய சிவபெருமான் திருவருளிருக்குமாயின் உயிர்
பிழைப்போம் அஃதில்லாவிடின் எப்படிக்கடைத் தேறுவோமெனக் கூறினான்.

அருத் ரத்துள வானவ ரடுதிர லசுர
நிரதி ரப்பெரும பெயரினோ நயனையீன் றளித்தோ
னுந்து வெம்பயத தோடினா கயிலைசென் றுறநு
ரெநதை யெம்பிராற கடைக்கல மபயமென நிரந்தார்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள், கொலலத்தக வலலபமுடைய
அசுரர்கள், இந்திரனென்னும் பெருமை தங்கிய பெயருடையவன், பிரமனைப்
பெற்றதநதையாகிய திருமால், ஆகிய இவர்களுெல்லாரும் தங்குள மனதிலு
தித்த கொடிய பயத்தினால் ஒடிச்சென்று, கைலாயமெய்தினார்கள். எமது தந்
தையாகிய சிவபெருமானுக்குச் சரணமெய்தி அபயமருள் வேண்டிமென்று
பிரார்த்தித்ததாகுள. எ - று.

(௨௦)

வேத நாயக விளங்கொளி வெவவழற் பிழம்பாரு
சோதி நாயக சுடாககொடி மரதகம் படாநத
பாதி நாயக பராபர பழமறைக கெட்டா
வாதி நாயக வஞ்சினே மபயநின் னபயம்.

(இ - ள்.) வேதநாயகரே! விளங்குகின்ற காந்தி தங்கிய கொடிய தீத்திரட்
சியான சோதித்தலைவரே! பிரகாசிக்கின்ற மரதக்கொடிபோன்ற பாவதிதேவி
யார் பொருந்திய அரத்த சரீரியாகிய இறைவரே! பரமம் அபரமுமாகவுள்ள
வரே! பழமையாகிய வேதங்களுக்கும் எட்டப்படாத முழுமுதற்கடவுளே! அடி
யேங்கள் அச்சமெய்தினோம். தேவர்களுக்கு அடைக்கலம் அடைக்கலம், எ - று.

வித்து மாயினை யங்குரம் விடுத்தவெஞ் சினையின்
கொத்து மாயினை யவவழி யுயிர்க்குல மனைத்திற
கொத்து நின்றனை யாதலி னுனக்கிது பரமா
லத்த னேயிறப் பஞ்சினே மபயநின் னபயம்.

(இ - ள்.) விதையாகவும் விளங்கினீர். முனையின் மூய்ந்த பெரியகிளைகளின் தொகுதியாகவும் விளங்கினீர். அவ்வகையே சீவராசிகளெவைக்கும் ஒரே தன்மையாக விளங்கியிருக்கின்றீர். ஆதலால் தேவரீருக்கு இதுகடமையாரும். புனிதமானவரே! நாங்கள் மரணத்திற்குப் பயந்தோம். தேவரீருக்கு அடைக்கலம் அடைக்கலம். எ - று. (உஉ)

இரந்தி ரந்துரின் நிலைபகர்த் தேத்தலு மெமையாள்
கரந்தை வார்ச்சடை யெம்பிரான் கருத்துண ரான்போ
லரந்தை பென்கொலென் றருளினை னாங்கவா தொழுது
பரந்த பாற்கடல் கடைந்துள பரிசெலாம பகாநதா.

(இ - ள்.) இப்படித் திருமுன்னின்று பலவாறு பிரார்த்தித்துக் கூறித் துதித்தவுடன், எம்மையாட்கொண்ட பொற்கரந்தையணிந்த நீண்ட சட்டையை யுடைய மெது சிவபெருமான், அவர்கள் விருப்பையுணராதவாபோல உறகட் குற்ற துயரம் யாதெனவினவியருளினா அதற்கு அததேவர்கள் வணங்கி, பரவியிருக்கும் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்ததனுலுண்டாகிய தன்மைகளையெல்லாளு சொல்லினா. எ - று. (உஉ)

கடவு ளர்க்கெலா முதன்மை நீ யாதலிற் கடைந்த
தடநெ டுங்கடன முநதுறத் தந்ததுன றனக்கால்
விடம டகருதி விணாவ வென்றலும விமலன
புடைம டககொடி நோக்கினன் முகிணகை புரிந்தான்.

(இ - ள்.) தெய்வங்களுக்கெல்லாமதலைமையானவா தேவரீராதலின், நாங்கள் கடைந்த விசாலித்த நீண்ட திருப்பாற்கடல் முதலிலே கொடுத்தது தேவரீருக்கு உரியது. ஆதலால், அவ்விஷத்தை யடக்கியருளவேண்டும். கடவுளே! என விண்ணப்பஞ்செய்யவும், மலரகிதராகிய சிவபெருமான் தமது வாமபாகத்திலுள்ள இளங்கொடிபோலும் உமாபிராட்டியாரை நோக்கிப் புணனை செய்தருளினா. எ - று. (உஉ)

மாடு நோக்கினன் சுந்தர வருதியென் றருளி
நீடு வெவ்விடங் கொணர்கென நிகழத்தின விமலன்
பாட கன்றெழு விடங்கொடு நாயகன பணிக்கை
பூட மைததன் விருந்ததத் திருக்கரத் தொடுங்க.

(இ - ள்.) தமது பக்கலில் திருக்கணசாத்தி (அணுகத்தொண்டராயிருந்த சுந்தரமூர்த்திகளை) சுந்தரா! வருகவெனத் திருவாய்மலர்ந்து, பெருகிய அக்கொடிய்விஷத்தைக்கொண்டவருகவெனக் கட்டியிட்டனா. பெருமை விசாலித்தோமகிய அவ்வால் காலத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, சிவபெருமான் குளிரந்த திருக்கரத்தில் இருந்தினர். அவ்விடமானது (உலகெங்கும் பரவியதன்மை நீங்கி) திருக்கரத்திலொடுங்கி யிருந்தது. எ - று. (உஉ)

விரிந்த தாமரைச் சுரும்பென விளங்கிய விடத்தை
வரிந்த வார்ச்சடை யெம்பிரான் நிருவுள மகிழந்து
பரிந்து நோக்கின னுகர்ந்தனன் களத்திடைப் படுத்தான்
மெறிந்த வானவ ரதிசயங் கொண்டனா திகைத்தார்.

(இ - ள்.) மலர்ந்த தாமரை மலரிலுள்ள வண்டுபோல விளங்கிய ஆலகாலத்தை, கட்டியுள்ள நீண்டசடையையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவுள்ளங்களிதவராய் விருப்போடு நோக்கிப் புசித்தது திருக்கண்டத்திலடக்கினர். இதனையறிந்த தேவர்கள் ஆச்சரியமெய்தித் திகைப்புற்றார்கள். எ - று. (உச)

அற்றை நாண்முதற் காளகண்டப்பெய ரமைந்தான்
மற்றை நாரணன் முதலியோர்க் கின்னருள் வழங்கித்
தெற்று வெண்டிரை கடைநதுறப் பணிததன்ன செம்பொற்
பொற்றை விலலினோன விடைதரத் தொழுதனர் போனா.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் அன்று தொடங்கி, காளகண்டனென்னுந் திருநாமமெய்தினா மற்ற திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கு இனிய திருவுருளபாலித்தது, மாறிமாறி வருகின்ற அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலை மேலுங்கடையும் படி கட்டினாயிட்டனா, செம்பொன்னாகிய மேருவிலையுடைய சிவபெருமான் விடைகொடுத்ததால் அவர்கள யாவரும் வணங்கிச்சென்றார்கள். எ - று.

அறுசீர்க்கழிநேடிவடியாசிய விருந்தம்.

சங்குசக் கரங்கை தாங்குந் தாமரைத் தடங்கட் புத்தேள்
வெங்கண்வா ளசுர ரோடும விண்ணவா குழுவினோடும
பொங்குபே ருவகை யோடும பாறகடன மருங்கு புக்கா
னங்கனுற றடைந்த வாறே யககடல கடைவ தானா.

(இ - ள்) பாஞ்ச சன்னியமென்னுஞ் சங்கையும் சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தையுந் திருக்கரத்திருத்திய, செந்தாமரை மலர்போன்ற பரந்தவழிகளையுடைய திருமால், கொடுங்கண்ணையுடைய வாளேந்திய அசுரர்களோடும தேவா கூட்டத்தோடும, அதிகரிக்கின்ற பேரானந்தத்துடன் திருப்பாற்கடலை யடைந்தது, அங்குச்சென்றவகையே அப்பாறகடலைக் கடைவதானா. எ - று. (உஅ)

அண்டமொன் றெடுத்துக் கொண்டு கவிழ்த்திய தனைய தாக
வொண்டிறற் கமட மாகிக் கிடந்தன லுலக முண்டோன
றெண்டிரைப் பரவை நாபபண் மந்தரந் திருப்பா நினரு
ரெண்டருங் கடவு ளோரு மடுதிற லசுரா யாரும்.

(இ - ள்.) ஓரண்டத்தை யெடுத்துக்கொண்டு கவிழ்த்துவைத்ததையொத்ததாக, மிகவலிதங்கிய [கமடம்] ஆமைமாகி, உலகமுண்டதிருமால் விளங்கினா. எண்ணத்தக்க தேவர்களும் கொல்லத்தக்க வலிதங்கிய அசுரர்களாகிய யாவரும், தெளிந்த அலைகளையுடைய சுந்ராபதியினிடையே மந்தரகிரியைச் சுழற்று வாராயினா, எ - று. (உஆ)

உகடிரை மறுகி யேங்கி யுளைப்புற வொலிநீர் வேலை
யகடுறக் கலக்கா ளினற வேலையி னதன்பா னினறு
முகடவந் துதிப்ப நோக்கி மயங்கினா புலவா முன்னீர்த்
தகைபெறு வருணந் தீந்தா ருதித்தெழுந தவ்வை தனனை.

(இ - ள்.) புரளுகின்ற அலைகள் வருந்தியேகமும்புது துக்கிக்கும்படி சத்திககின்ற நீர் நின்றத அகடலின் இடையே கலக்கிக் கடைகின்ற காலத்தில், அந்தப் பாற்கடலிலிருந்து மூதேவி வந்து பிறக்க, தேவர்கள் மயங்கினவர்களாகி, அப்படி யுதித்த அம்மூதேவியைக் கடலின்றலைமை யெய்திய வருணனுக்குக் கொடுத்தார்கள். எ - று.

(௩௦)

தியவட் பின்னர்த் தன்வந திரியெனு மருதது தூலோன்
றாயகைக் கரகத தோடுந தண்டொடுந தோன்றி வந்தான்
பாய்திரை யுலக மெல்லாம வாகடப பனுவ னூலா
னோறுத தொழிபப விட்டா விண்ணவ ரவணை நோக்கி.

(இ - ள்.) மூதேவியின் பின்னர், தன்வந்திரியென்னும் ஆயாவேத சாஸ்திரி, புனிதமான கைகசுமண்டலத்தோடும் தண்டதமீதாடும் உதித்தது வந்தனன். தேவர்கள் தன்வந்திரியைப்பார்த்து, பாய்கின்ற அலைகளையுடைய கடல்குழந்த உலகெங்கும் ஆயாவேதமென்னுஞ் சாஸ்திரத்தால் நோய நீக்கிக்கொண்டு வாழுமபடி விடுத்தார்கள். எ - று.

(௩௧)

ஆடரித்தடங்க ணல்லா ரமபைய ருபத் தாறு
கோடியா சிலதி மாக ளளவறக கொண்டு போந்து
பாடகல பரவை தோன்ற மகபதி பரிவி னோககி
நீடுவா னுலக மெய்தப போதிரென றுரைத்து நீத்தான்.

(இ - ள்.) அரிபடாந்து பரந்த கண்களையுடைய அறுபத்தாறுகோடி அரம்பாஸ்திரீகள், தங்கட்குத் தோழிமார்கள் கணக்கிறந்தவர்களாகவும் அழைத்துக்கொண்டு வந்து, பெருமை பரந்த அந்த கஃராபதியிற் பிறக்க அவர்களை இரத்திரன் பிரியத்தோடு பார்த்து, தேவலோகமடையப் போவீர்களாகவென்று சொல்லி விடுத்தான். எ - று.

(௩௨)

வெண்ணிறச் சரைவந தெய்த நீத்ததா லசுர வெள்ளம்
பண்ணவ ரெடுத்துக் கொண்டா ராதலாற பரவு வானோர்
விண்ணுமண் னுலக மெல்லாஞ் சுரரென விளங்கா நின்ற
ரண்ணலவே னிருதா நீத்தா ராதலா லசுர ரானா.

(இ - ள்.) வெண்ணிறத்தங்கிய [சரை]கள் அதன் பின்னே பிறந்தது. அப்போது அசுரக்கூட்டம் அங்கு நின்றகனறது. தேவர்களே அதனை யெடுத்துக்கொண்டார்கள். ஆதலால் துதிகத்தக்க தேவர்கள் தேவலோகம் பூலோகமென்னும் இடங்களிலெல்லாம் சுரரென்று சொல்ல விளங்குகின்றார்கள். பெருமைத்தங்கிய வேலேந்திய அசுரர்கள் அதனை விலக்கினாரன்படியால் அசுரர்களானார்கள். எ - று.

(௩௩)

கசசுவப புறங்கா லுன்றிக் கனவரை முகடு தாவி
யுச்சயிச சிரவ மென்னு மோங்குளைப் புரவி தோன்ற
பச்சிமத் தடங்கு வெய்யோன் பரியினு முரிய தாக
வசசிரத் தாறகென் றீந்தான மதுத்துழா யலங்கன் மாயோன்.

(இ - ள்.) பின்னர், அவவாமையின் முதுகிற் காலுன்றிக்கொண்டு பெரிய மந்தரமலையின் உச்சியளவு முயர்ந்து, உச்சைசசிரவமென்னும் நீண்ட புறமயி

ருள்ள குதிரையொன்று பிறக்க, அககுதிரைமேற்றிசையில் அத்தமிகின்ற சூரிய னுடைய பச்சைக்குதிரையைக்காட்டிலும் மேம்பட்டதாயிருக்கக்கண்டு, தேன் சிறதும் துளசிமாலேதரித்த திருமால் அதனை வச்சிரபாணியாகிய இரதிரனுக் கென்று கொடுத்தனர். எ - று. (௩௪)

அதிர்கடல் பிறந்த வெய்யோ னன்றள வின்று கான்ற
கதிர் திரண் டெழுந்த வென்னக கவுத துவ முதிப்ப நோக்கி
மதுமழை துளிகுகுங் குல்லை மாலேசோ மரும நாபபண்
பிதிரொளி பரபப வைததான் பாறகடல் கிடந்த பெமமான்.

(இ - ள்) ஒலிக்கின்ற கீழ்க்கடலிலுதித்த சூரியன், அன்றுமுதல் இன்று வரையில் பரவிய கிரணங்களுள்ளாம் ஒன்று சோந்து தோன்றியதென்று சொல்லுமபடி கௌஸ்தபமணி பிறக்கடபாறத்து, திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில கொள்ளுந் திருமால், தேனமாரியைத் துளித்துக்கொண்டிருக்கும் துளசிமாலே யணிந்த தமது மாப்பில் மிக்ககாந்தி வீசுமபடி யணிந்துகொண்டார். எ - று. (1)

தருதரு வைதுங் காம தேனுவுந் தயங்கு வெய்யோன்
வருகதா மாத்குரு சிந்தா மணியுமவந் தெழுந்த நோக்கிப்
பொருதிற் குலிசக கோமாற் கிவையெனப் புலவா பாருங்
கருமழை வண்ணத் தோனு மளித்தனா கருணை கூடநதா.

(இ - ள்) எண்ணியவற்றைத் தரத்தக்க பஞ்சதருக்களும், காமதேனுவும், ஒளி மிக்க சூரியன் வீசுகிரணங்களைபும் மழக்கத்தக்க சிந்தாமணியும் வந்து தோன்றியதைத் தேவாகளுள்ளாரும், சூலகொண்ட மேகம்போலங் கருநிறத் தங்கிய திருமாலும் நோக்கிக் கருணை மிக்கவாகளாய், இப்பொருள்கள் போர் செய்யும் வல்லமைதங்கிய வச்சிரபுத்தரதங்கிய இரதிரனுக்குரித்தென்று கொடுத்தார்கள். எ - று. (௩௫)

நங்கிவை பிறந்த பின்ன ரெழுதிரைப் பரவை நாபபண்
டேங்கும முலங்கற் குலலைத் திருநெடு மாயன் காணப்
பாங்கெதி ருதித்து விண்ணோ யாவரும் பரவ வெள்ளைப்
பூங்கலை விரித்துத் திவகட கடவுளவினை னொழுகுது போனான்.

(இ - ள்.) இவையெல்லாம் பிறந்த பிறகு, உயர்ந்த அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலினிடையே, மணம் வீசும் துளவமாலேதரித்த திருமால் காணும் படி, எதிரிலே மேனமையோடு பிறந்து தேவாகளுள்ளாரும் துக்கிக்கும்படி வெண்ணிறத்தங்கிய அழகிய கிரணங்களைப்பரப்பிக்கொண்டு, சுந்திரன் ஆகாயத்திற் கெழுந்தபோயினான். எ - று. (௩௬)

ஒளொளரிப் பசும்பொ னீன்ற வொளிகன துருவ மாகப்
பிள்ளைமென் குதலைச் செவ்வாய் கோவையிற் பிறழ்ந்து காட்டத்
தெள்ளரி சிதறி நீண்ட செண்ணெடு தடங்க ணோடி
வள்ளைவா குழையூ டாடி நெடுங்குமிழ் மறுகி வீழ்.

(இ - ள்.) மிக்க ஒளிதங்கிய பசும்பொனவீசுங் காரதியே தன்னுடைய நீர்மாகவும், இளமைதங்கிய மெல்லிய மழலைச்சொல்குறும் செவ்விய அதரங்கள் கொவவைக்களிபோல விளங்கித்தோன்றவும், தெளிந்த செவ்வரி பரந்து நீட்சி

தங்கிய சேல்போலும் விசாலித்த விழிகள் ஓடிப்பாய்ந்தது, நீண்ட குமிழென்று சொல்லத்தக்க நாசிகளும் வருந்தித்துக்கிக்க வள்ளைகொடிபோலும் நீண்ட செவிகளோடு சேரவும். எ - று.

(௩௮)

வால்வளைத தளிர்ககை நான்கி நெருகரம வனச மேந்த
நூலிடை மறுக்கங் கணமெ வெமமுலை துடங்கா நிறபக
கோலவளை யுருவக காந்தி பரத்தலிற் கொழித்து வீங்கும
பாலிரும் பரவை பொன்னீ ராமெனும் பசுமை காட்ட.

(இ - எ.) ஒளிதங்கிய வளையலணிந்த நான்கு திருக்கரங்களில் ஒரு கை தாமரை மலரைத்தாங்கவும், நூலபோலும் இடையானது வருந்தக்கணமெ பூரித்த தனங்கள் துவளாதிருக்கவும், அழகிய வளையணிந்த அவவடிவத்தின காந்தி பரவுதலால், அதிகரித்துப் பெருக்கெடுக்கும் பெரிய கடலின் பால் முழுவதுங் பொன்னீரெனச் சொல்லத்தக்க நிறத்தைக்காட்டவும். எ - று.

(௩௯)

வாரிரு னோதி தாங்கு மணிமுடி வயங்க வெண்பைப்
பூரண மதியி னாளி யெடுத்தவை புனைந்த போலு
மீரவெண ணிலவு காலு முத்தணி யிமையா நிறப்
வேரியங் கமல மேந்தப் பிறந்தன வ விமலை யன்றே.

(இ - எ.) கருநிறமெய்தி நீண்டிருக்குங் கூந்தலானது தாங்கிய அழகிய கிரீடம் விளங்கவும், வெண்ணிரமமைந்த பூரண சந்திரனிடத்தில அள்ளி யெடுத்தவற்றை யணிந்தாற்போன்ற குளிரந்த வெண சந்திரனைப் பரப்பமுதது மாலைகள் பிரகாசிக்கவுந் தேன்பொருளிய அழகிய தாமரைமலரேந்தவும் திருமகனாதித்தான். எ - று.

(௪௦)

நோக்கினன கரிய மேனி வானவ னெடியிற நனபா
லாக்கின னவளை வேலை யமுதெழக் கடைந்து பெற்ற
பாக்கிய மிதுவென நெண்ணி மகிழ்ந்தனன பாலுமக் கண்ணன்
மேக்குய ருவகை யோடுந் தொழுதன விண்ணு ளோராகள்.

(இ - எ) கருநிறத்திருமேனியுடைய திருமால் அதிவிரைவில் திருமகனைத் தனவசமாக்கிக்கொண்டனா செந்தாமரைமலா போலும் விழிகளையுடைய அத்திருமால் பாற்கடலிலமுதமெழும்படி கடைந்ததினாண்டாகிய பாக்கிய மிதுதானென்று நினைத்துச் சந்தோஷித்தான். தேவர்கள் யாவரும் திகரித்த சந்தோஷத்தோடு பணிந்தார்கள். எ - று.

(௪௧)

இவையெலாம் பிறந்த பின்னா விண்ணவ ரிழைத்த நன்மைக்
குவையெலாந் திரண்டு தீமபாற் கடலவழிக் கொண்ட தேபே
லவையெலாம் புகழ்ந்து போற்ற மாயவ னயாவு நீரச
சுவையெலா மளிகுரு தெய்வ வமுதமுந் தொன்றிற் றன்றே.

(இ - எ.) இவை யாவுந்தோன்றிய பிறகு, தேவர்கள் செயத புண்ணியத் தொகுதியெல்லாமொன்று சேர்ந்து மதுரமாகிய பாற்கடலின் வழியில் வந்தாற் போன்று, அச்சபையிலுள்ளார யாவரும் புகழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்யவுந் திருமா லின் தளர்ச்சி நீங்கவும் மதுரங்களெல்லாவற்றையுங்கொடுக்கத்தக்க தெய்வீகந் தங்கிய அமுதமும் உதித்தது. எ - று.

(௪௨)

ஆரமு தெழுந்த பின்ன ரமரரு மசுரர் யாரும்
பேரம ருடற்றி நின்ற ரொமக்கெமக் கென்னும பேற்றூற்
போரடு களத்துட் பட்டார் வானவ ரநேகர் பொங்கி
வேரற முடிநது பட்டு மடிநதது நிருத வெள்ளம்.

(இ - ள்.) சிறந்த அமுதம் பிறந்த பின்னர், தேவர்களு மசுரர்களுமாகிய விருதிறத்தோறும், எங்களுக்கெங்களுக் கென்னுந் தன்மையால் பெரும்போர் செய்திருந்ததாகன். அப்போது அப்போககளத்திற்றேவர்களேகரிந்தார்கள், அசுரத்தொகுதிய திகரித்தது உறவினரோடு அழிவுபட்டிருந்தது. எ - று. (1)

கரையழி குருதி யாறு கடன்மடுத் தெடுப்பத் தம்மில்
வரையறு திமிலத தின்போர விளைததனா மறல நோக்கி
விரைகம மூலங்கன் மாயோன் வெண்ணிறப் பரவைத் தீம்பா
விரைகட லமுத குமப மிடைபுகுந தெடுத்தாக கொண்டான்.

(இ - ள்.) கரையற்ற உதிரந்தி பாற்கடலிற்போய நிரம்பும்படி தங்களி லளவிறந்த பெருங்கோஷமுடைய வலிய யுத்தஞ்செய்ததாகன். மணங்கமமுந துளசிமாலையணிர்த திருமால் கொடுமையாக நோக்கி, வெண்ணிறந்தருகிய மதுரமுள்ள பாற்கடலென்னுஞ் சத்திகின்ற சமுதகிரத்திலுதித்த அமுத குமபத்தை, அவர்களுக்கிடையே புகுநது தாமெடுத்துக்கொண்டனா. எ - று.

அமரரு மசுரர் யாரு மடுபறந் தலையிற் புகுசு
சமரெடுத துடற்றா நின்ற தன்மையை நோக்கி யாவி
கமரிடைக் கவிழ்ப்ப நாண ரென்பதுங் கருதி யுள்ளங்
குமைவுற மருட்டு மாறோ மோகினி வடிவங் கொண்டான்.

(இ - ள்.) எல்லாததேவருமசுரருங் கொல்லத்தக்க போர்க்களத்திற்போய், போர்செய்துகொண்டிருக்குந் தன்மையை நோக்கி, ஐயோ! இவர்களு தங்க ளுயிரை வெடிப்பில் வீழ்த்தியதுபோல வீணேயிற்க்கின்றாராகனென்பது கருதி அவர் மனமவருநதிமாறு அவர்களை மயக்குமபடி பொய்ப்பற்ற மோகினியவதார மெடுத்தனர். எ - று. (சுரு)

கருநிறக் கமஞ்சூன் மேக வண்ணமக் கனகக் காரதி
பொருவுறப் பழைய மேனிப் புயனிற மொருங்கு மீப்போய
மருமல ரளக மாகத் தழைநத்தோ வண்பூங் கறறைச
சுருளிரு ளளக மினன தென்றது சொல்லற பாற்றோ.

(இ - ள்.) சூல் நிறைந்த மேகத்தினிறந்தருகிய கருநிறமானது சிறந்த பசும்பொன்னின் காரதிபோலாயவிட முன்பிருந்த மேகவண்ணம்யாவும், மேலே போய் வாசனை வீசும் மலர்களணிர்த கூந்தலாய் விளங்கினதோ? அலங்கார முடைத்தாய் அழகுற்றுத் தொகுப்பாய்ச் சுருண்டெள்ள கூந்தலை யின்னதென்று சொல்லத்தக்கதோ? எ - று. (சுரு)

வானிளம் பிறையைப் பற்றித் திருக்கற வடித்து நீவிச்
கூணுத லாக்கிக் காம காண்டமோ நிரண்டுங் கொண்டு
நீனிறப் புருவ மாக்கி யமைத்தவோ நிகழ்த்தி னம்மா
மேனிசூப் புருவ நெற்றிக் குவமையார் விரிக்கற் பாலாசர்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்திலுள்ள இனம்பிறைச்சந்திரனைக் கையாற்றிபிடித்து முருக்கறத்தெளித்தெடுத்திச் சாணசெய்து வளைந்த நெற்றியாக்கி மன்மதனுக் குரிய கருப்புவில் புட்பவில் இரண்டையுமெடுத்த நீல நிறமிட்டு, புருவமாயச் செய்தமைததுன்னவோ? சொல்லுமிடத்தில் மேம்பட்ட நிலைமையுடைய புருவத்திற்கும் நெற்றிகும் எவர்தாமுவமை எடுத்துச்சொல்ல வல்லவர்கள்?

ஆருயிர்க் கொள்ளை யெல்லாம் வானவ ரளிப்ப மாநதும்
வார்குழை வளனை வாடடி மடித்துவைத் தனவே யேனும்
பேரொளிப் பசும்பொ னோலை யழகுதன் பெருமை யெல்லாங்
காரிகைக் கெழுதிச் சாறறுகு சாதனங் கடுபட தம்மா.

(இ - ள்.) தேவர்கள் தங்களுயிரையெல்லாங் கொள்ளை கொடுக்கப் புசிக்கும் நெடிய காதணியானது வளனாகுகொடிபோலுஞ் செவியை யறுத்துமடித்து வைத்திருப்பனவையொனாலும் மிக்ககாந்தியுடைய பசும்பொனனாலான அவ்வோலை அப்பெண்ணி னழகு பெருமை முதலியவற்றையெல்லாமெழுதிய வளுக்கேயணிந்த வொரு [சாசனம்] பத்திரத்தை யொத்திருந்தது எ - று.

கயல்பொரு தறவு நீண்டு கடைசிவந் துலகோர்க் காறு
மயலபுரிந் திருபாற றுளளி மதாமதாத் தரிசு டோய்நது
பெயர்தொ றும் வெளிய வாசிப் பிறழ்ந்திடு கருங்க கண்ணே
யுயிரசெகுத துண்ணு மீற்றிற் கூற்றமோ வுரைக்கி னம்மா.

(இ - ள்.) கயல்மீனை யெதிர்த்து மிக நீண்டு கடைசியிற் செவந்து, உலகின ருக்கு மயக்கஞ்செய்து இருபுறங்களிலுங் குதித்தது, களிப்பாற்செழித்ததுச்செவ்வரி படாந்துசெல்லும்போதெல்லாம் வெண்ணிறமுற்றதாய்ப் பிறழ்கின்ற கரிய விழிகள் சொல்லுமிடத்தில் யாதென்று சொல்லலாம? தேகாந்தியத்திலுயிரை யழித்துண்ணும இயமனருளே! எ - று. (சக)

அமிழ்துயிர்க் தொழுங்கி னீடு பேரழ கமைய வாய்ந்து
குமிழ்பொரு தெளளி னெண்பூத தொழததருங் குணத்த வாசி
யுமிழ்திரை யுலக மென்பு நறைமுறை யுயிரக்கு மூக்கிற
கிமிழ்திரைப் பரவை ஞாலத துவமையா ரிசைக்கற பாலார்.

(இ - ள்.) பால்போன்று இனிதாய்ச் சுவாசித்து ஒழுங்கின் மிக்க பேரழகடையப்பெற்றுக் குமிழ்மலரையெதிர்த்தது, எள்ளின ஒளி தங்கிய பூவானது வணங்கத்தக்க தகுதியுடையதாய், அலைகள் மோதங் கடலுஞ்நத உலகில மெல்லிய மலர்மணத்தை முறைப்படி முகருகின்ற நாசிகருச் சத்திக் கின்ற அலைகளையுடைய கடலுஞ்நத பூமியிலே யாவா ஒப்புசொல்லவல்லவா?

மருப்பயின் றொழுகி நீண்ட வாரிண ரோதி மாத
ருருக்கிளா கபோல மெல்லா மாடியொப் புரைபப் மேலோர்
கருக்கிளா மாய ரூபத தொளிபிறழ் கபோலந் தானே
தருப்பணத துவமை யென்ப தல்லது சாற்றற பாறறே.

(இ - ள்.) மணம்வீசிக்கொண்டிருந்து நீண்ட படிந்த மலர்க்கொத்துக் கண்ணிந்த கூந்தலையுடைய மாதாக்களினழகமைநதுள்ள கண்ணகனையெல்லாம் மேலோர் கண்ணாடிக்கொப்பாகச் சொல்லுவார்கள. தீவினப்பாலதாகிய மாய

னடிவோடு ஒளி வீசும் இவன் கபோலமோகணனாடிக்கொப்பாகுமன்றி மற்றை யோர் கபோலம் அப்படிச்சொல்லதக்க தன்மையுடையதோ? எ - று. (௫௧)

விளரியு மதரத தேனு மென்குயிற் குரலுஞ் செவ்வாய்
வளைமுகக் குதலைக் கிள்ளை மழலையு மயங்கத் தோய்ந்த
கிளவியு மமிழ்து முததக் கிளைபடு நிரையு மெல்லா
மளவுசெவ் வாமப லுண்டே லதரவாய் நிகாக்கு மன்றே.

(இ - ள்.) விளரிப்பண்ணொலியும் இனிய தேனின் சுவையுங் குயிலின் மெல்லிய குரலொலியும் வளைவாயுள்ள செவ்விய வாயையுடைய கிளியின் இளமைவாய்ந்த மழலைச்சொற்களும் மயங்குமபடி பொருந்தியுள்ள சொற்களு மமுதமும் முததுக்களின் நெருகுதியமைந்த வரிசையமாகிய விவையெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்துள்ள செவ்வல்லிமலருளதானுலது இமமங்கையின் இதழையும் வாயையு மொப்பு நிற்கும். எ - று. (௫௨)

கடைநதெழு மமிழ்தின் றுளளி 11றபல வெராமுங்கு காட்டி
யடைநதவோ காம விந்தி னங்குர நிரைநத வாறே
மிடைநதிடை யோரைக காட்டி முளையென விளங்கு மூரற
கடைநதுகொ லருப்பு முல்லை யலாபட விழிநத வாறே.

(இ - ள்.) கடைதலாலுண்டான அமிரத்ததின் பல துளிகள் வரிசைப் பட்டுச் சோநதனவோ? காமவிறையின் [அங்கும] முளைகள் வரிசையாய்நின்ற தன்மையோ? நெருங்கிச்சோந்திடையில் சமங்கடையுணர்த்தி முளைகள்போல விளங்கும் இமமங்கையின் பற்களுக்கும் தோற்றத்தானோ முல்லையருமடிகள் முல்லையலரென்று தூற்றும்படி யிழைப்பதின். எ - று. (௫௩)

குவளையுங் குமிழு நீலக கொடியுந் குவளை பூப்பத
துவடரு வளளைத தண்டு முல்லைவெண டொகையுந் செய்ய
பவளமு மளவித் தோன்றும் பானில வுளதே லம்பொ
னிவரொளி வதன மொப்ப தலநெனி லுவமை யெனனும்.

(இ - ள்.) குவளைமலர் இரண்டிங் குமிழுமலரொன்றும் நீலவாணக கொடிகளும் அக்குவளை மலர்கள் மலாதலால் துவருதலுடைய வளளைத்தண்டு களுந் வெள்ளிய முல்லையருமபின் நெருகுதியுந் சிவந்த பவளத்துண்டுகளுந் கலந்துள்ள பாலபோலும் வெண்ணிறத்தங்கய சந்திப்பினிருப்பானுல அழகிய பொன்போலுந் காந்தியைப் பரப்பும் இமம? தின் முகத்துக்குச் சமானமாகும். அப்படி கிலையாயின் உவமையாதாகும். எ - று. (௫௪)

மங்கலக் களத்தி னொப்பு மேலவா வகுப்ப ரென்றே
சங்கமும் வெளிநி11 போன துவமிக்குந் தகைமை சான்ற
பொங்குபூங் கழுமேரீ ண்டு காட்டின புலமை யோராமற்
நெற்குள வெடுத்ததுக் காட்டி யிசைப்பதற் கேது வமமா.

(இ - ள்.) மங்கலகரமான கழுத்திற்குப் பெரியோ ஒப்பிவொரென்று கருதியே சங்கும் வெளுத்துப்போயிற்று. உவமிக்கத்தக்க தன்மை மிகுந்த மேன்மைபொருந்திய பாசுமரமோ நீண்டு காட்டியது. அறிவின் மிக்கோர் இமம? தின் கழுத்திற்கு ஒப்பாக வெடுத்ததுகாட்டிச்சொல்லுதற்கு வேறு பொருளுடனாகுண்டது? எ - று. (௫௫)

தன்படு துணைத்தோண் மேன்மை தளதளப் பெதிர்த வேயுங்
கண்படக் கவினுங் காமு காண்டநா ணிறப்பக் கரட்டும்
பண்படு சூதலைச் செவவாய்ப் பணிமொழிப் பரவை யல்குற்
பெண்கொடி பசந்தோட் கெண்ணை யுவமிக்கும் பெற்றி மற்றே.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சிதங்கிய இருதோள்களின் கிறப்பைத் தளதளப்பா
லெதிர்த்த மூங்கில்களால் கண்டோர்க்கு அழகு செய்யுங் கரும்பும் வெட்க
மதிக்கப்படத் தவகள குற்றத்தைக்காட்டிக்கொண்டிருக்கும் பண்ணொலிபோன்ற
மழலைச்சொல்லையுடைய சிவந்த வாயும், குளிரந்த வாததைகளும், கடல்
போன்ற கிதமபமும் வாயந்த கொடிபோன்ற இப்பெண்ணின் பசிய தோட்
களுக்கு வேறே யுவமிக்குந் தன்மையுடையது யாது? எ - று, (கூஉ)

அரிமயிர் முன்கை யாவி யாருழைக் கவரு மெனனக்
கெரிகில மகர யாழின் றிறமெலா மொருவரு சார்ந்த
விரிமலாக காரநத னேயோ விரைநறுங் கமல மேயோ
வெரிநிறத் தளிரோ வங்கை யாதெனத் தெரிககி ட்லமால்.

(இ - ள்.) அதிமுண்ணிப் உரோமங்களுையுடைய முன்கையானது யாபிடத்
திலியிரைக்கவருமோ தெரியோம். அழகிய கூங்குள மகரயாழின் றன்மைக்
கெலலா மொருயசச்சோந்த மலாந்த கார்தன் மலாதானோ மணங்கமழும்
தாமரைமலாதானோ மணமும் நிறமுந்தங்கிய தளிரோ? இவற்றுள் யாதென்று
சொல்லவுந் தெரிகிலோம் எ - று, (கூஉ)

வள்ளவாய்க் கமலத் துவவாய்ச் சிறித்தழ வகுப்போ பிள்ளைக்
கிள்ளைபூக் கொருங்கெ வந்து கிளைத்தன பிளைத்த வாறோ
வெள்ளொளி வயிரக் காரநி யுருப்பட விரிந்த வேயோ
வொள்ளுகாக் குவமையென்னென றுரைகுதும புலமையோரே

(இ - ள்.) கிண்ணப் போனமலாந்த தாமரைமலரிவிருக்கின்ற சிறிய விதழ்
களின் பிரிவோ? கிளிக்குருக்களின் மூக்குள்ள யாவுமொன்று கூடிவந்துதோன்றி
முளைத்தனவோ? வெள்ளிய கார்தியுடைய வயிரக்கறகளின் பிரகாசமானது
உருவமாம்படி மிகுந்தனவோ? ஆதலால் ல்வேகிகளே! இம்மாதின் ஒளிக்கிய
நகங்களுக்கு யாது ஒப்பென்று சொல்லுவோம். எ - று, (கூஅ)

ஒதுங்குதோ றெசிறது சாயு நுகப்பிலுந் ஞானந ராது
ததுமபிமுத் திவாந்த பொன்னம் படடிகை யகவை தளளிப்
பிதுங்கிமீப் பொடித்த தேம லழகொடும பெருத்தூச சந்தச்
செதுமபணி முலைக் ளையந்த விருமையுஞ் சிறந்த வனறே.

(இ - ள்.) ஒதுங்குமபோதெல்லாம் துவண்டு அசையுமிடைக்காக மனம்
வருந்தாமல் சிறைதுள்ள முததுமாலைய அணியப்பெற்ற பொறக்கச்சினுள்ளே
இடங்கொள்ளாமல் வெளிப்பட்டு மேலே சுணங்குத்தது அழகோடு பூரித்துச்
சந்தனச்சேறு பூசிய தனங்களிரண்டு கிறப்புற்றன. எ - று, (கூக)

உருதியஞ் சுழிக்கு ணின்று கருநிறத் தொழுந் நாகஞ்
சிறுதரப் பவளச் செவ்வாய்த் திங்களைத் திவக ளென்ன
வந்துபாத தன்மை யுணமை மயக்குந் நிறந மானும்
செந்தளி ருதரம் பற்றி யொழுங்குதுஞ் சிறு ரோமம்.

(இ - ன்.) சிவந்த தளிர்போலும் வயிற்றினின்று நேரேவளர்ந்த சிறிய மயிரொழுங்கு நாயியென்னுமழகிய சுழியிலிருந்து கருநிறத்தோங்கிய சாப்ப மானது சிந்தரப் பொட்டணிந்த நெற்றிபும் பவளம்போற்சிவந்த விதழ்களு மமைந்த சந்திரன்போன்ற முகத்தைச் சந்திரனென்று நெருங்கிப்பாத்ததுச் சந்திரனொன்று மன்றென்றும் மயக்கெய்த அங்கு நின்றுகொண்டிருப்பதைப் போலும். ஏ - று. (௬௦)

குதலைவாய்க் கருமபின் மற்றைக் கோழிலைக் கொழுந்தா லன்ன வுதரமீக கிடந்த மூன்று மடிபபினுக குவமை பேசின முதனிலை மூவ ருளள முகிணமுலை பொருப்பி னேறப் புதியபே ரழகு மெல்லென் படியெனக கிடந்த போலும்.

(இ - ள்.) வாழைக்கொழுந்தின சுருள்போன்று கருமபையொத்தது இனிக்கும் மழலைச்சொற்கள் கூறுமிமமாதின் வயிற்றினபேரிலிருக்கிற மூன்று மடிப்பு களுக்கு மொப்புச்சொல்ல வேண்டுமாயின், தலைமைத்தன்மை வகித்தோராகிய திரிபூததிகளின் மனங்களை தாமரையருமபுபோன்ற இமமாதின் தனங்களென னும் மலைகளில் ஏறுதற்காகப் புதியபேரழகுவாயந்த மெல்லியபடிகளாயிருந்தன போலும். ஏ - று. (௬௧)

குலவரை யெடுத்த மெல்லென் கொம்பரோ குரும்பை தாங்கி யலமருங் கொடியோ மற்றை யருக்கொலோ வறித நேற்றா நிலவணி மகுட வேணி நிமலனை முதலோர மற்றைப் புலமையோ தெரிப்ப தெங்கே துசுப்பெனப் புகலு மொன்றை.

(இ - ன்.) இடையென்று சொல்லும் ஒருறுப்பானது குலபாவதங்களை யெடுத்த மெல்லிய பூங்கொம்போ? குருமபைகளிரண்டைச் சுமந்து சுழன்று கொண்டிருக்குங் கொடியோ? இவற்றில இன்னதென்று சந்திரனையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் முதலானாரும் அறிந்து தெளிந்தவர். ஏனைய விவேகிகள் அதனைத்தெரிந்து கூறுவதெவ்வனம்? ஏ - று. (௬௨)

கொய்தழைக் கருப்பு விலலோ னருசசனை கோட்டி மென்பூப் பெய்யுமா லடியின் நெய்வப் பீடமொத தமுத ளாவி யையநுண் ணுசுப்பைக் கவனிக கோடகன் நெழுந்த வலகுன் மொய்திரைப் பரவை யேய்ப்ப தன்றெனி லுவமை முற்று.

(இ - ன்.) கொய்தத்தக்க தழைகளைபுடைய கருப்பு வில்லைத்தாங்கிய மண்மதன் பூசைசெய்து மெல்லிய மலர்களை யாசசனை புரிவதாய், ஆலடியின் கீழே பொருந்திய தெயவீகந்தங்கிய பீடம்போன்றதாய், அமுதங்கலந்து அமுதூற்று துப்பமாயிருக்கும் இடையைக்கவ்விகொண்க கரைகள் பரந்தோங்கிய அங்குலானது, சோந்திருக்கும் அலைகளைப்பெற்ற கடலை நிகாப்பது. அல்ல வெனில் மற்றொன்றும் அதற்கிணையாகாது. ஏ - று. (௬௩)

வளரொளிப் பசும்பொற் றாண நிகரென வகுப்பின் மேன்மை யின்கிய மிருது வாயா தாதலா லிழிவு தோன்றுரு கூளகெழு செவிய வேழப் பூட்கையுரு சுரிததுக் காட்டும் புளகெழு குறங்கை யீனாக கதலியோ போல்வ தன்றே.

(இ - ள்.) தொடைகளை ஒளிவளங்கின்ற பசிய பொற்றாணிற்சூச் சமானமென்று சொன்னால், இத்தொடைகளுக்குள்ள பெருமையும் மென்மையும் அத்தாணிற்சூ அமையாது. ஆதலால் அவற்றிற்குக் குறைவு சித்திற்கும். முறம்போன்ற காதுகளையுடைய யானைத்துதிகையைச்சொன்னால் அதுவும் சரித்தலை யுடைத்தாயிருக்கும். இவைஇப்படியாயின், புளகம்போர்ப்பதாகிய அததொடைகளைக் குலைதள்ளாத இளவாழை மரங்களோ ஒப்பாகும? எ - று. (௬௪)

ஒழுங்குபெற்று ரோமங் கான்று சேயொளி யுமிழ்ந்தி யாருந் தொழுகைக் கணைக்கா லொககு முவமையோர் சிறிது தோன்ற கொழுங்குல மலரிட் டேத்தி யருச்சனை கொடுத்தென ஞானறு [க்] மெழுந்திற் லனங்க ஞவ மிடைவிடான் சுமப்பா னின்னும்.

(இ - ள்.) ஒழுங்குபெற்று, உரோமங்களற்று, செவ்வொளி வீசி, பார்த்தோர் பலரும் வணங்குந் தன்மைபொருந்திய இமமங்கையின் கணைக்காலககுச் சமானமாயிருக்கும் சமானம் உவமை விளங்கலால், சிறந்த தொகுதியா புள்ள மலர்களாலாச்சித்துத் துதிசெய்து எக்காலத்தினும் மேம்பட்ட வல்லபமெய்திய மனமதன் தன் அமபராத தூணியை இடைவிடாது இன்னுஞ் சுமந்து கொண்டிருக்கின்றான். எ - று. (௬௫)

ஒத்தொளி பாபரி யம்பொற சிலம்பினை யொருங்கு தாங்கிப் புத்தந் நிகாபப தெனனிற போதுமோ புலமைத் தன்றே சித்திரப் புறந்தா னொனனும் பெயரொடு சிறந்து நின்ற வித்துனை வெளகி யாமை பயப்படக் கிடந்த தெனறால்.

(இ - ள்.) அலங்காரமுடைய புறந்தானென்னும் பெயரோடு பெருமை வாய்ந்ததுளதை இதுசாறுங்கேட்டு நாண்மெய்தி ஆமைசலத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றதென்று சொல்வோமானால், ஒன்றைப்போலவே ஒளிவிளக்கி அழகிய பொன்னாற்செய்த பாதசாலங்களை ஒன்றையத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும், அப்புறந்தாள்களைப்படுத்தக்கொண்டசொன்னாற் பொருந்துமோ? அது [புலமைத்தன்மை] அறிவும் ஆகமாட்டாது. எ - று. (௬௬)

எறித்தெழு வயிரப் பாள மிடையறுத் தீரந்து பாங்கு னறுக்கியம் பவளநு சேர்த்தி வைத்தன நகத்த பொற்றாண முறித்தளிர்க கிளக்க மீந்து முளரியி னழகு வாயந்து செறித்தபகு சினுக்குஞ் சேப்புக் கொடுத்தநச் சிவந்த வன்றே.

(இ - ள்.) ஒளிவிட்டுயாந்த வயிரப்பாளத்தை இடையிடையே கீறிப்பிளந்து தக்கபடி துண்டிக்கச்செய்து அதனோடு அழகிய பவளத்தைச் சேர்த்துவைத்தாற்போன்ற நகங்களுடைய பொன்னிறந்தங்கிய இமமங்கையின் பாதங்களை, இளந்தளிராக்குக்கும் இளருந்தன்மை யளித்து, தாமரைமலரையொத்த அழகெய்தி, நெருங்கிய செம்பஞ்சிற்கும் செந்நிறங்கொடுத்தி மிகச்சிவந்ததுள்ளன.

கவிழ்ந்துவீ முருவிக் குன்றங் கானறிடக் கமழ்பூந் தோட்டந் தவழந்திழைந் தொழுகு தென்ற றளநடைக் குவமை சாற்றி னிவந்தெழு நிலவுத் தூவி யன்மை மோ நிகாக்க லாகா துவண்டசைந் தியங்குங் கன்னிச குறபிடி யுவவை யாமே.

(இ - ள்.) மலைகள்சொரிய விழுகின்ற அருவியீரிறீரேய்ந்து, வாசனைவீசும் நத்தவனத்திலே தவழ்ந்து அசைந்து மெல்லென வீசும் தென்றகாற்றில் உலாவுகின்ற இம்மாதின் தளர்நடைக்கு ஒப்புச்சொல்லவேண்டுமானால், ஓங்கிவளநாத சந்திரிகையொத்த நிறநதங்கிய சிறகுகளையுடைய அன்னத்தின் நடையோ ஒப்பாகாது. துவளுதலோடு அசைந்துலாவுகின்ற முதற்கருவெய்திய பெணயானையின் நடை ஒப்பாகும். எ - று. (௬௮)

உயிர்ப்பொறை யாக்கை முற்று முடனுறைந் துணரோ ணுது
மயக்கிய மாயன் றானே மயிலின மருளுஞ் சாயற
புயற்குழ லுருவ வாடகட் பூமக னுருவம் போற்றின
வியப்புற ரெவரே யாரே மருண்டிடை வீழ்ந்து றுதார்.

(இ - ள்.) சீவபாரமான தேகங்களுள்லாவற்றிலும் வேறுபாடற்று வீற்றிருந்து ஒருவரும் உணர்ந்துகொள்ளாத வகையாய் மயக்கிக்கொண்டிருக்கும் திருமாலே, மயிற் கூட்டங்கள் மயங்கத்தக்கசாயலும் மேகம்போலுங்கூடதலும் வான போல்வடிவெய்திய விழிகளும் வாயநத திருமகளுடைய அவயவங்களைத் துதி செய்வாரானால், ஏனையாகளில் யார்தான் ஆச்சரியப்படாதவாகன? யார்தான் அவவுருவத்தில் மயங்கி வீழாதிருப்பவாகன? (ஒருவருமிலர்.) எ - று. (௬௯)

கலவ்நத்தம்.

இனைய ரூபமெடுத்தருண் மாயவ
னனைய பாறகட லாரமு தங்கொடு
புனைக லாமயில போனடந் தானரோ
சினவு தானவா வானவா பினசெல.

(இ - ள்.) இத்தகைய மோகினிவடிவேற்றத்திருமால், அப்பாற்கடலிலுதித்த அமுதத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, கொபத்தோடு போசெய்தவர்களாகிய தேவர்களும் அசுரர்களும் தம்பின்னே தொடர்ந்துவர, அலங்காரமுடைய கலாபம் பொருந்திய மயிலபோல நடந்தனர். எ - று. (௭௦)

கண்டு மாயன்மு கிணைகை காட்டினான்
மண்டு போரினம் லேந்தசு ராசுரா
கொண்ட வேட்கையு ளங்குழைந் தாரொர
தண்டு மாயவ னினனனஞ் சாற்றுவான்.

(இ - ள்.) திருமால் நோக்கிப் புன்னகைகாட்டினான். பெரிய போரினால் மயங்கினவர்களாகிய தேவர்களும் அசுரர்களும் தாம்கொண்ட விருப்பத்தோடு மனமுருகினார்கள். அப்போது குளிர்ச்சிதங்கிய துளசிமாலே தரித்த திருமால் இப்படித் திருவாய்மலர்நதருளுகின்றான். எ - று. (௭௧)

நீவி நின்னமு தத்தினெ டுங்கைக்
தாவி போககுதி ரன்னதொ ழிதிரேற்
றேவு தெண்கடற் றெள்ளமு தாமமுழை
மீவ துண்டிங்கி ருத்திரென றேயினான்.

(இ - ள்.) நீங்கள் இவ்வயிதத்திறகாகப் போக்களத்தில் உயிரிழக்கின் றீர்கள், இனி, அப்போரை யொழிப்பீர்களானால், தெய்வீகமெய்தும்படி மிகந்

தெளிவாகிய திருப்பாற்கடலிற்றேன்றிய அமிரதத்தை உகாளுக்குகொடுப்ப
திணடு. ஆதலால், இங்கிருக்கக்கடவீர்களெனக்கட்டளைநதநனா. ௭ - ௮. (௭௨)

கேட்ப நின்றசு ராகுரா தேழுகிளா
கோடப நெதம துள்ளங் குழைந்தனா
ஞாடபொ ழிந்து நடுவுநின் றாமயல
வேடகை தானவா மிக்கயாந தாரரோ.

(இ - ௭.) அவவாததையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த தேவாகளும் அசுரர்
களும் தங்களை மனமுருகப்பெற்றார்கள போகக்களத்தினின்றும் பொதுவாயி
ருந்தார்கள். அசுரர்கள் மட்டுமே காமவீருப்பத்தில் மேம்பட்டவர்களாயச் சோ
வைய தினார்கள். ௭-௮. (௭௩)

வெள்ள வேலை யமுதவி ருப்பினும்
வள்ளை வாரகுழை வானமுகப பெண்ணமு
துள்ள மைததும் யங்குன ரோரிரு
கள்ள வானெடுங் கடகடை பாயவே.

(இ - ௭.) வஞ்சகமுற்ற வாளபோலும் நீண்ட ஒப்பற்ற இருக்கைவிழிகள்
பாயத்தபோது, பெருக்கெடுத்த கூர்ராபதியிலுதித்த அமுதத்தில் வைத்தவிருப்
பத்தைக்காட்டிலும் வள்ளைக்கொடிபோலும் விழிகளிற் செதுக்கிய குண்டல
மணிந்து ஒளிவிளங்கும் முகத்தைப்படைத்த அப்பெண்ணமுதின மீது விருப்ப
த்தை விசேடமாக மனதிறப்பொருத்தி மயங்கினார்கள். ௭ - ௮. (௭௪)

காம நமபுக ழிந்துரு விசசெல
வேம நமபுண படவெதுப புற்றனா
வாம மேகலை மாயம யக்கிறை
மாமம் வெந்தழ லிட்டன தனமையார.

(இ - ௭.) அழகிய மேகலாபரணமணிந்த மோகினிவடிவீற் கொண்ட காம
மயக்கத்தால், நெருப்பிற்போட்ட மாலையோலக கருகிய தனமையுடைய அவவ
சுரர்கள் மனமதபாணங்கள் அதிவிரவாய ஊடுருவப்பாயவதால் மனமவெந்து
புண்ணுகுமபடி வருத்தமெய்தினார்கள். ௭ - ௮. (௭௫)

அயிறகொடுங்குண டாததலு மாங்கவ
ருயிரக்கு னாசசிபெ றாமயக குற்றனா
குயிறகொ முங்குத லைகுரல கேட்டொறு
மயிரப்ப ந்தொறும் வாரநன காமமே.

(இ - ௭) வேதப்படைபோலுங் கொடியவிழிகள் எதிர்த்த மாததிரமே, அசு
ரர்கள் தங்களுயினர்களுக்கு தெளிவற்றவாகனாய மயங்கினார்கள். இனிமை
பொருத்தி இளமை தங்கிய குயிலினொலியைக் கேட்டமாததிரமே, மயிரக்கால்
கடோறுங் காமநீர்பெருகின. ௭ - ௮. (௭௬)

ஈர மூரலி னின்னுயிர போக்கினு
ரார வெமமுலை யாலநி வற்றனா
வாரகுழைக்கு மனநிலை தோற்றனர்
வேரி வாரகுழற் கங்கம் வெதுமபினா.

(இ - ள்.) அம்மோகினியின் குளிர்ந்த புன்னகையால் தங்கள் பிராணனையிழந்தார்கள். முததுமாவை பூண்ட பூரித்ததனவகனால் தன்கனறிவைப்பாக்கிக் கொண்டார்கள். செதுக்கிய காதணியால் மனநிலைமை நீத்தார்கள். வாசம வீசினீண்டுள்ள கூந்தலால் உடல்வெம்மை யெய்தினார்கள். எ - று. (எ௭)

தனித்த சிந்தையி னெண்ணித் தனித்தனிக்
கனிக்க ருமபி னுருவெளி காண்டொறுங்
குனித்த வராசிலை காமன் கொழுவநாண
டொனிபபு வராசெவி பாயத துளங்கினா.

(இ - ள்.) அசுரர்கள் ஒருப்பட்டமனதிலே தனிமையாகக் கருதி, கனிவோடுகடிய கருமபுபோலும் அம்மோகினியின் உருவெளித்தோற்றத்தைக்காணும் பொழுதெல்லாம், மன்மதன தன்நெடிய விலலைவளைத்து அதிற் பூட்டிய நானொலியானது ஒழுகியிருக்கும் தன்கள செவிகளிற பாயவதால் நடுக்குற்றார்கள். எ - று. (எ௮)

வேர்த்த ரும்பிய வெண்பிறை நெற்றியுங்
காாதத் டங்கட கடையெறி காந்தியும்
வாாதத் துமபு வனமுலை வெறபையும்
பாாததி ருந்து பதைத்தனா தானவா.

(இ - ள்.) வெயாததுத துளித்துள்ள வெண்ணிறநதவகிய ஆத்த சந்திரன்போன்ற நெற்றியையும், கருகிற மெய்திப் பரந்த கடகடைகள் வீசும் பிரகாசத்தையும், கச்சினின்றுநத தும்பிய அழகிய குசங்கனெனனும் மலைகளையும் அவவசராகள பாததுக்கொண்டிருந்து பதைப்பெய்தினார்கள். எ - று. (எ௯)

அன்ன காலையமரரி யாவரு
மனனி யாங்கு வகையி னிருந்துழி
யெனனை யாளு மிறையவ னனமொழி
பன்னி யாரமு தம்பகாந தானரோ.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்டகாலத்தில் தேவாக்களெல்லாரும் நிலைபெற்று அங்கே சந்தோஷமாக விருக்கையில், என்னையாட்கொள்ளும் தலைவனாகிய திருமால் அவர்களுக்கு நல்லவாாதத்தைகளைச்சொல்லி அவவமிரத்ததைப் பாகிப்பாராயினா. எ - று. (௯௦)

வாரி துங்கி யிருந்துழி வாககதிாச
சூரி யறகு நிறைகதிாச சோமறகு
மீரி வாககிடை ராகுவி ருத்தலு
மோரி யறகையன மாயனு ணாநதனன.

(இ - ள்.) அவ்வவர் பாகத்தை யெடுத்துப் புசித்துக்கொண்டிருக்கையில் நெடிய கிரணங்களையுடைய சூரியனுக்கும் சோடச கலைகள் நிறைந்த சந்திரனுக்கும் ஆகிய வீருவருக்கிடையே இராகுவெனனுகோளிருந்த டுடன், ஒரேயியல்புடைய திருமால் அதனைத் தெரிந்தனர். எ - று. (௯௧)

கையெடுத்த திரவியிற கந்தரம்
வெய்தெ நிந்து விழுதலும் பாறகடற்

நெய்வ வாரமு தள்ளுறச் சேறலாற்
கொய்த துண்ட மிரண்டுருக் கொண்டவே.

(இ - ள்.) உடனே அவர்கையிலேநதியுள்ள சட்டுவத்தினால் அதன் கழுத்தை அதிவிரைவில் அறுத்துதள்ளவும், அக்கோளின் உடலினுள்ளேபொருந்தும்படி, பாற்கடலிலுதித்த தெய்வீகநதங்கிய அமுதம்சேர்ந்திருந்தமையால் அறுத்த இருதுண்களும் இருவடிவாகவெய்தின. எ - று. (அஉ)

ஆய காலையருக்கனைத் திங்களை
மாயனோக்கி வலிநதுரைப் பானிவ
னைய கேதுவி ராகுமற அங்களைப்
பாய நீவிா பரிவுழப் பீரெனமுன.

(இ - ள்.) அப்பொழுது திருமால் சூரியனையுஞ் சந்திரனையும் நோக்கிவலியுக்கூறுகின்றா. இங்கேவந்த இவ்விருவரும் இராகு கேதுக்களாகும். (வஞ்சகமாக வந்தோருக்குத் தவிசெய்தமையின்) உங்களை இவர்களிருவரும் பிடிக்கநீங்களிருவரும் துயரெய்துவீராக னெனக்கூறினா. எ - று. (அக)

உமப ரினனமிழ் துண்டுயி ரோம்பினார்
வெம்பு தானவ வெநநிறல வீரரை
செம்பு னறபட வாவி செகுததனா
பைம்பொ னுடு புகுநதனா பண்டுபோல்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது தேவர்கள் அவ்வமுதத்தைப் புசித்துத் தங்களுயிரைக் காத்துக்கொண்டார்கள். எனம் வெதும்பியுள்ள கோடேவலலப் பெய்திய அசுரவீரர்களை உதிரப்பெருகுண்டாமபடி உயிர்போக்கினார்கள். அதன்பின்பழையபடியே பசும்பொன் மயமான தேவலோகம்போய்ச் சோநதார்கள். எ - று.

ராகு நின்று நிகழ்ந்தன விப்பரி
சாங்கவ வராகட லாமைய ருநதிரை
யோங்கு மேழகட லொன்றுபட டோதரீர்
வீங்கு மாநில மீச்செல நின்றதால்.

(இ - ள்.) இங்கே திருமாலாயிருந்து நடந்த செயல்கள் இதன்மையவாம். அங்கே நீண்ட அததிருப்பாறகடலிலிருந்த ஆமையானது அரிய அலைகளிரம்பிய சத்தசாகரங்களு மொன்றுகூடி அக்கடல் வெள்ளமானது மிக்கநிலவுலகின் மீது பெருகுமடியிருந்தது. எ - று. (அஇ)

இலக்க யோசனை மேன்முது சிங்கிதன்
மலாகக் கங்கா ளளவைவ குப்பரோ
சிலைதத வராகட லேழையுஞ் சேறெழுக
கலக்கி நிற்பது கட்புலங் காறவே.

(இ - ள்.) இங்குள்ள ஆமையின் முதுகு இலட்சயோசனை விஸ்தீரணமுள்ளது. அதன்மலாபோலுங்கைகள், கால்கள் இவற்றினளவு இவ்வளவென்று சொல்லுவார்களோ? வில்போல வளைந்து நீண்ட சத்த சாகரங்களுயுங் கண்டோர் கண்கள் பிரமிக்கச் சேறுபடத்தக்கதாய்க் கலக்கிக்கொண்டிருந்தது.

தேங்கு வேலைத திமிங்கில மேழுத
லோங்கு மீன மனைததையு முண்பது
வீங்கு வெம்பசி வீந்தில தாதலாற்
முங்கு சேறுந தரையற நகருமால்.

(இ - ள்.) தேங்கிய நீரையுடைய ஏழுகடலிலுள்ள திமிங்கில முதலாகிய பெரிய மச்சகனையெல்லாம் திண்பது, அப்படித் திணறும் அவ்வாமைக் கதிகரித்த பெருப்பசி நீங்கவிலலை, ஆகையால் அக்கடலிலுள்ள சேற்றையுந் தரைதெரிய நககிவிடும். எ - று, (அ௭)

ஒழுதி ருங்கட லேழுமு டைதகநீர்
முழுது மொன்றுபட டோங்கியு மூங்குசே
றுழுதி யங்குவ தன்றியு லாயமிதந்
தெழுத ரப்பின விலலையவ வெவலைநீர்.

(இ - ள்.) பாய்கின்ற பெரிய சததசாகரங்கனையு முடைதது விட்ட நீர் முழுவது மொன்றுசோரது பெருகியும், அங்கே சேற்றிலகிழந் துலாவுவதன்றி அவ்வளவு ஐவரும அவ்வாமை யுலாவி மிதந் துகொண்டு இருப்பதற்குத் தக்க ஆழ மானஜலமாயிலலை. எ - று, (அ௮)

மண்டு வெணடிரை வாராகட லேழுமப்
பணடை வெள்ளப பரப்பைநி காததலு
முண்ட ருமபுனல பெயயுலை மூடியுட
கொண்ட வண்ட நிகாதததக கூாமமே,

(இ - ள்.) நெருங்கிய வெண்ணிற முற்ற அலைகள் பொருந்திய நீண்ட சத்தசாகரங்களும் பழைய சிறந்த மகாப்பிரளயத்தை யொத்தமாததிரத்தி லவ வளவு நீர்ப்பெருகுகையுமுட்கொண் டுலேழுமையையும் முட்டையையு மொத்தி ருத்தது, எ - று, (அ௯)

விண்க லக்க மொழிதர வேலையுட்
கணாக ரப்ப வுறங்குங் கமடமோர
வெண்க லக்கலத் துள்ளுற வேறுமோ
ருண்க லங்கவிழத் தன்னதை யொங்குமால்.

(இ - ள்.) தேவர் துயர்மொழியும்படி திருப்பாறகடலினிடையே விழிகளை மூடி அறிதியில் கொள்ளும் திருமாலாகிய ஆமையானது, வெண்கலத்தாலாகிய ஓர் உண்கலத்தினுள்ளே மறரோர் உண்கலத்தைக் கவிழ்த்து வைத்ததை யொக்கும். எ - று, (௧௦)

வாய்ந்த வார்கட லேழையும் வவ்விமே
னீரது தோறுங் கிழிபடு நேமிநீர்
சாய்நது நேமிப பொருப்புந் தரையும்பேரய்ப்
பாய்நதி ரைநது தவழநது பரக்குமால்.

(இ - ள்.) அங்கேபொருந்திய சததசாகரங்கனையுங் கடநது மேற்பட்டுச் செல்லும் போதெல்லாம் உடைபடுகின்ற பெருமபுறக்கடலீர் பெருக்கெடுத்துப் போய், சகரவாள்கிரியிலும் பூமியிலும்போய்ப்பாய்நது ஒலித்தோடிப்பரவும்.

இதுவு ணர்ந்த வெரிகதிர் வானவன்
புதுரி லாபபொழி திங்களம் புறகவ
னதாக டற்பிறந தேகுத லஞ்சினா
பொதியி ருட்பிழம் பண்டம் பொதிந்ததே.

(இ - ள்) இதனை யறிந்த சுடுகின்ற கிரணங்களுடைய சூரியதேவனும்,
புதிய சந்திரிகையை வீசும் அழகிய சந்திரபகவானும், சத்திக்கின்ற கடலிற்
ரேன்றிச் செல்லுதற்குப் பயந்தாராக. நெருங்கிய இருட்டொருகியானது
அண்ட முழுவதும் மூடிக்கொண்டது எ - று. (கூஉ)

கவாரெ டுஞ்சினைக் கற்பக நாடருந்
துவாழு கககம் லாலயத தோனறலு
மிவையு ணாநது கயிலேபுக கெயதினா
சிவனை நூபுரச சேவடி போற்றினா.

(இ - ள்) பிளவுபட்ட நீண்ட கிளையுடைய கற்பகவீருட்சமுள்ளதேவ
லோகத்தாராகிய தேவாகளும், பவளம்போலுஞ் செந்நிறத்தங்கிய கமலாசனா
கிய பிரமனும், இப்படி யிருப்பதை புணர்ந்து, திருக்கலைக்குப் போயச்சோந்து
அங்குவீற்றிருக்கும் சிவபெருமானுடைய ஈழமுனிந்த பாதங்களைத் துதித்
தார்கள். எ - று. (கூங)

இடுக்க ணென்ப தெமையடைந் தாலது
தடுக்க நினனல தியாவா தருக்குளார
கடுக்கை யஞ்சடைக கண்ணுத லேநினத்
கடுத்த நாங்க ளடைக்கல மையனே.

(இ - ள்) துன்பமென்பது எங்கனைய ணுகினால் அதனைக்கத் தேவரீரை
யன்றிவல்லமுடையவாகள யாவா? கொன்றைமலாமாலே யணிந்துள்ள அழகிய
சடைமுடியை யுடைய நெற்றிக்கணவாயந்த சிவபெருமானே! எமதுதலைவனே!
இங்கே வந்துள்ளயாங்களுெல்லாம் தேவரீருக்கடைக்கலம். எ - று. (கூச)

மாய னுமை வடிவுகொண் டானவ
னைய வேலை யகடுகி டந்தன
றிய செயவன செப்பவற ரேவீனி
நிய வனசெய னீததுற வேண்டுமால

(இ - ள்) இப்போது திருமால் கூர்மாவதாரங்கொண்டனர் அவர் பரந்
கடல் நடுவிலிருக்கின்றார். அவர் புரிவனவாகிய தீமைகளைச் சொல்லமுடியுமோ?
இனி, அக்கூர்மாவதாரத்தின செயல்களைத் (தேவரீர் கருணைகூர்ந்து) விலக்கி
யருள வேண்டுமெ. எ - று. (கூடு)

காக்கு நாரணன் காததுழிக காததவை
போகக வீது புரிருவ னீயது
நீக்க நின்றவ னீணிலப பலலுயி
ராக்கி யோய்நின் னடைக்கல மையனே.

(இ - ள்) திதித்தொழில்புரியும் திருமால் இரட்சிக்கையில், தன்னால் இர
ட்சிக்கப்பட்டவற்றை அழிக்க இப்படிச் செய்கின்றனா. தேவரீர் அவவழிப்
பைத்தவிரப்பவராய்நுதி புரிய நல்லுலகிலுள்ள பலசீவராகிகளையும் காதத்
ருள்வீராக. ஐயனே! யாங்குள தேவரீருக்கு அடைக்கலம். எ - று. (கூசு)

ஈதெ டெத்திரந் தேத்தினர் வானவர்
மாத டெத்த மருங்குடை வானவன்
போத டெத்த புகர்முகப பிள்ளையை
நீத டெத்திகொ லென்று நிகழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் இப்படியெல்லாம் விரித்துக்கூறிப் பிரார்த்தித்துத் துதிசெய்தார்கள். உமாதேவியாரை ஒர்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான், அப் போது சமீபிதத யானைமுகமுள்ள மூத்தபிள்ளையாகிய விராயகக் கடவுளை, நீ போய் அதனைத்தடுத்து வருவையோ வெனத்திருவாய் மலர்நதனர். எ - று.

எந்தை நின்னரு ளீதெனில் யானுடை
யைநது கைகரும தாறறும தோவென
மைநத னுக்கருள் வாணகை நலகினான்
நந்தி மாமுகப பிள்ளையுரு சாறறுமால.

(இ - ள்.) எந்தையே! தேவரீர் திருவருள் இப்படியானால் அடியேனுடை த்தாயிருக்கும் ஐந்துகைக்கும் அவ்வாமைசாலுமோ வென்று திருவாய்மலர், அப்போது சிவபெருமான், மூத்தபிள்ளையாருக்குத் திருவருளோடு கூடிய ஒளி மிக்க நகைசெய்தருளினா. உடனே, யானைமுகமுள்ள சிறந்த விராயகக்கடவுள் திருவாய்மலர்நதருளினாரா. எ - று.

(சுஅ)

ஊறு கேணிரீ ருளளகழ்த் தேயிது
காறு நிறை கமடத துருவினைக்
கிறி நின்னுழைக கிடவென யானென
வேறு யாததவற கைதொழு தேவனு.

(இ - ள்.) ஊறுகின்ற நீரையுடைய கேணியைப்போல எழுகடல்களின் நீரையும் உள்ளே கலக்கிக்கொண்டு இதுகாறுமுள்ள அவ்வாமையின் உருவத் தைப்பிளந்து தேவரீர்பால அடியேன் அடைகின்றேனென்று, இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமானைக் கைகூப்பி வணங்கிச்சென்றருளினா. எ - று.

சென்று நோக்கித் திரைபொரு வேலை
ரொன்று பூடகை நெடுங்கரத் துடபுக
நின்று நிரஞ்சவந நிரோடு மாமைவெந
குன்று மந்தக் கொடுங்கரம் புக்கதால்.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்று பாறகடலைப்பார்த்தருளி, அலைகள்மோதும் எழுகடலின் நீரும் ஒன்றுசேர்ந்து, தமது துதிகையெனனும் நீண்டதிருக்கரத் தினுட்சேரும்படி அங்கிருந்து உறிஞ்சவும், அச்சதத்சாகரங்களின் நீரோடு ஆமையென்னும் பெரிய மலையும் வளைந்த அத்துதிகையைநிற்புருந்தது. எ - று.

இருந்து மாநிலத் தூதின னீரம்புனல்
சரிந்து மீண்டு கடலபுகத் தாரணி
விரிந்த கூாமந கிடந்தது விண்ணவர்
புரிந்த துன்ப முதலறப போக்கினார்.

(இ - ள்.) அங்கிருந்தே தாம் உரிஞ்சிய சலத்தை மீண்டும் நிலத்தில் ஊதினர். அப்பொழுது ருளிராத அக்கடல் நீர் முழுவதும் ஒழுகி மீண்டும் கடலிற்போய்ச்சேர, பெரிய ஆமையானது பூமியில்விழுந்துகிடந்தது. தேவர்க ளெய்திய துயரங்கள் அடியோடே யழியும்படி போக்கியருளினா. எ - று.

கோடு குததிக கமடங் குடைந்தத
 னோடு தந்தை கடியுறையுத்தனன்
 மாடு நின்ற மலரய நேழ்த
 வீடு தேவா தொழுதனர் நித்தனை.

(இ - ள்.) அப்போது தமது தந்தைதால அவ்வாமையை கருத்திதோண்டி அவ்வோட்டைப் பிடுங்கிக்கொண்டு தமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் பாதங்களில் திரையாகச்செலுத்தினா. அப்போது அருகே நின்றகொண்டிருந்த கமலாதனனாகிய பிரமன் முதலிய சிறந்த தேவர்கள் சிவபெருமானை வணங்கினார்கள். எ - று. (க0உ)

தண்டு னாத்தடந தாமரை நாயக
 னண்டா நாத னடிதொழு தையந்
 முண்ட மாலைபி னுமை முதுகினைச்
 கொண்ட னிரதரு னெனநிடை கூறினன.

(இ - ள்.) குளிரந்த கொத்துகளையுடைய பரந்த கமலாதனனாகிய பிரமன் தேவாபெருமானை சிவபெருமான பாததாமரைகளை வணங்கி, ஐயனே! தேவரீர் அணிந்தள்ள சிரமாலையோடு இவ்வாமையோடடையும் அணிந்தருளவீரென்று இப்படிப்பிராத்தித்தான். எ - று. (க0ரு)

ராச னாக நெடுத்தணிந தானவிரி
 வாச நானாமல ரோனெடும வானவர்
 தூச வீசிந தொடர்ந்து புகுந்தனா
 வீச தண்பனைக் கற்பக வீடரோ,

(இ - ள்.) சிவபெருமான அப்படியே அதனையெடுத்து அணிந்துகொண்டனா அப்போதுமணந்தங்கிய அனறலாந்தகமலாதனனாகிய பிரமனோடு இளைத்தேவர்களும், குற்றமில்லாத குளிரந்த கிளிகளையுடைய கற்பக விருக்ஷத்தங்கிய தேவலோகத்தில் தங்கிய பதவிகளுக்கு, துக்கிலைக் வீசிக்கொண்டே பின் றொடங்குபோய்ச்சொந்தார்கள். எ - று. (க0சு)

அசுசு தபபெய ரணை லருந்தவங்
 கசசி புசுகிருந தாற்றிநங் கண்ணுத
 லாசச னைக்குரித தாகிய கந்தைபோய்ப்
 பசசை மேனி பவித்திர மெய்தினன.

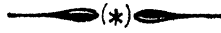
(இ - ள்.) அசுசுதன்னெனும் பெயருடைய திருமால், காஞ்சிநகரிற்சென்று வசித்து அருந்தவஞ்செய்து, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான பூசைக் குரியவராகி, தாமமுன்புகொண்ட அக்ங்காரமரீங்கப்பெற்றவராய், பண்டுபோலப் புனிதமாகிய மேகத்திப்பசையைத் திருமேனியெய்தினா. எ - று, (க0ஊ)

கூர்மாவதாரச் சருக்கம் முற்றிற்று,

ஆகச்சருக்கம் கவி - கருத திருவிருத்தம் ௨௪௪௨.

பதினொவது

வராகாவதாரச் சருச்கம்.

பின்னொர் காலம் பெருமுடிப் பொற்கிளி
தன்னை யொத்த தமனியக கண்ணனோ
மின்னெ யிறறு நிகாசரன வெந்தொழிற்
புன்னி லைக்குப பொதுமைய னுயினுன.

(இ - ள்.) வேறொருகாலத்திற் பெரிய சிகரத்தையுடைய மேரு மலையை
யொத்த இரணியாககன எனனும் பெயாபெற்ற வொளி மிகுந்த பற்கள்பொருந
திய ஷோரிநாககதன கொடுதொழில்களாகிய இழிதகைய கிலைமைக்குத்தானே
யுரியவனான. ஏ - று. (க)

முள்ள ரைக்கம் லாலய மூர்த்தியை
யுள்ளி ருத்தி யருந்தவ முன்னினுன
கொள்ளை நலவரம் யாவையுங் கொண்டன
வெள்ள ஆழிப் பரவை மிகுக்கினுன.

(இ - ள்.) அவன முட்களபொருந்திய அரையையுடைய கமலாசனனாகிய
பிரமனைத் தன் மனத்திலிருக்கச் செய்து அருமையாகிய தவத்தைச் செய்தான்.
சிறந்த வரங்களைத்தையும் அப்பிரமனாற் கொள்ளுகொண்டான். பிரளய
காலத்தில் பெருக்கெடுக்குஞ் சமுத்திரங்களின் வெள்ளம்போன்ற வலிமை
யுடையவன். ஏ - று. (உ)

பரக்கும் வைய மியாவையும் பாயலிற்
றிரைத்தி டுக்கப் பெருங்கடற் சென்றன
னிரைத்து வானவா யாவரு மெய்தினா
விரைப்ப கருதுழாய் விண்ணவற் போற்றினார்.

(இ - ள்.) விரிந்த வுலகங்களையெல்லாம் பாயபோலச் சுருட்டிக் கக்கத்தி
லிடுக்கிக்கொண்டு பெரிய கடலிறசென றொளித்துக்கொண்டான். அதனால்
தேவர்களெல்லோரு மோலமிட்டுக்கொண்டு ஒன்றுசேராது வந்து வாசனை
வீசும் பசிய துளசிமாலையிறித்த விஷ்ணுவைத் துதித்தார்கள். ஏ - று. (ங)

இரணி யாகக் கென்னுமொரு தானவன்
றரணி பாயிற் சுருட்டித் தடங்கடன்
முரணி ழைத்துப் புருந்தனன் மொய்ம்பிளே
யரணி லேமிற்ப பஞ்சி யடைந்தனம்.

(இ - ள்.) இரணியாககனென்னுமோ இராககதன் நிலவுலகத்தைப் பாய்
போலச் சுருட்டித் துன்புசெய்து விசாலமான சமுத்திரத்தில் புருந்துகொண்
டான். வலிதவகிய திருமாலே! காப்பவரினறி மரணத்திற்குப்பயந்து தேவரீரை
யடைக்கலம்புருந்தோம். ஏ - று. (ச)

என்ப யாவு மெடுத்தெடுத்தோதின
ரன்பி னன்னவாக் காரரு ணல்கனின்
பொன்பி றழ்ந்த புண்புடற் புங்கவன்
வன்சி றைப்புள் ளுகைத்துடன் வந்தனன்.

(இ - ன்.) இன்னு மிவைபோல்பவைகளை யெல்லாம் விரித்து விரித்துச் சொன்னார்கள். திருமகள் விளங்கும் அலங்கரிகின்ற திருமேளியையுடைய திருமால் அன்பொடு தமது நிறைந்த திருவருளைப் பாலிப்பவராய உடனே வலிய சிறகுகளையுடைய கருடனைச் செலுத்தி யெழுந்தருளினா, எ - று. (௫)

ஆன காலே யயன்முதற் றேவரும
கான நாணமலாச சேவடி கைதொழு
மானி லந்தர வேண்டியம மாயவ
னேன மாய வருவொன் றெடுத்தனன்.

(இ - ன்.) அததருணத்திலே பிரமாதிடேவாகளும் வாசம்வீச மனறலர்ந்த தாமரைமலரைநிகர்த்த சிவந்ததிருவடிகளைக்கையால் வணங்கவும், அவ்வகரஞ் சூட்டப்பட்டநிலவுலகத்தைத் திரும்பவும் வெளியிறகொண்டவருமொருபு அத்திருமால் வராகாவதாரமொன் றெடுத்தனா, எ - று. (௬)

நீல வெற்பி னிரட்டி நிமிர்ந்தது
காலி டைக்கிடை யாயிரங் காவதம
வால சைகதுறின மாதிர ந சைவருங்
கோல மூச்சிற குலுங்குவ தண்டமே.

(இ - ன்.) நீல பாவத்ததைக்காட்டிலுமிருமருங் குயர்வுள்ளது. அதன் கால் கள ஒன் றுகொன்று இடையிலுள்ள தூரமாயிரங்காதங்களாம். அதன் வாலையசைத்தாற் றிசைக்கொட்டு துழாவும். அதன் சுவாசத்தா லண்டகோடிக் கொல்லாக் குலுங்கும், எ - று. (௭)

அண்டப பித்திகை தேய்ப்பின திரப்பிறுந
திணடி றறபுறக கறறைச செறிமயிர
வணடி லொறறையந் தொப்பரி வாராவயின
கொண்டு தத்தங் குடாகிழித தோடுவ.

(இ - ன்.) அப்பனறிபக்கலில் உராய்ந்துகொள்ளுமாயின, அண்டச்சுவாக் கொல்லா மதிரும. மிகு வல்லபந்தங்கிய அதன் முதுகிலே கூட்டமாய் நெருங்கிய மயிர்கள ஒருஞ்ஞையோடு கூடிய அழகிய சூரிய விரத்ததிற பூட்டிய குதிரைகளின் வாசுகளி லகப்பட்டு அவவேழ குதிரைகளுந் தங்களைத் தங்கள் குடா கிழிந்தோடும், எ - று. (௮)

நோக்கி னாழி வடவையி னோக்குறு
முகக கழ்ந்தறிந் பாதல முறறுமால்
வாக்கி னாறுரைத் தெனணைதன வாய்விடில்
கோக்கு மண்டங் குலைந்தந டுங்குமே.

(இ - ள்.) அது வொன்றைப் பார்ப்பதானால் ஊழிக்காலத்திலுண்டாகும் வடவாக்கினிபோற் பாகாகும். மூக்கினுற றேணமொயின் பாதவ லோகமட்டுஞ் செல்லும். அதன் வலிமையை நம் வாயினுற் சொல்லி யாது பயன்? அது தன் வாயினால் கொட்டாவிவிடில், கோததுள்ள அண்ட வரிசைகளெல்லாம் நிலை குலைந்து நடுநடுங்கும். எ - று.

(௯)

ஆழி யேழு மளறு படுத்திடும்
பூழி யாககிப புனிகொடு போயவப்
பாழி நீளபுயப பாதகற் பற்றியே
கேழகி ளாநத மருப்பிற கிழித்ததால்.

(இ - ள்.) சத்த சமுத்திரங்களையுஞ் சேறுபடுத்திப் பின்னா பெருந் தூசுக் ளாகச் செய்து பூமியைச் சுருட்டிக்கொண்டுபோன வல்லபமுடைத்தாகி நீண்டோள்களைப்படைத்த அசுரனாகிய அப்பாத்களைப்பற்றி வைரமிகுந்த தன் கொம்புகளாற் கிழித்தெறிந்தது. எ - று.

(௧0)

வளைம ருப்பொடு வாளெயிற றேனைவென்
கிளைத் டாபுயங் கீறிக் கிளைத்தருந்
தொளைப் பருதனி மூககிற றுவைத்தநால்
விளைகு ளுசின வெநதிற லேனமே.

(இ - ள்.) மிகக் கோபமதிகரித்ததாய்ப் பெரு வல்லபமுற்ற அவ்வராகமர் னது, வளைந்த தனது கொம்புகளாற் பிரகாசமுள்ள பற்களைப்பெற்ற அவ்வச ரனை, மிக வுயர்ந்திருக்கும் விசாலித்த தோள்களைத்துணித்துத் தூக்கிப்போட்டு, பெருந் தொளைகளொருநதிய ஒப்பற்ற தன் மூக்கினுற றுவைத்தது. எ - று.

செய்ய தாமரை நானமுகன செயதருள
வைவம் யாவு மருப்பின றுகளென
வெயது கொண்டு விரிகுதுமொ ராயிரம்
பைய ராமுடி யுசுகி பதித்தநால்.

(இ - ள்.) செவ்விய தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனாற் படைக்கப்பட்ட டுள்ள உலகங்களெல்லாவற்றையும் தன் கொம்புகளாற் புழுதிகளாககிவிட்டு விரிந்திருக்கும் ஒப்பற்ற ஆயிரம் பணமுடிகளையுடைய ஆதிசேடன் உச்சியின் மேலே தன் கால்களைப் படியும்படி வைத்தது. எ - று.

(௧௨)

தெறுசி னக்கடுஞ் சீற்றந் தலைக்கொள
வெறுழின் மாதிர வெற்படுத தெற்றியே
முறிப் டத்தொளை மூக்கொடு தாக்கபே
மறுகு பலலுயிர வாய்ப்பெய்த் துக்குமால்.

(இ - ள்.) கொல்லத்தக்க உக்கிரமாகிய கடுங் கோபமானது அதிகரிக்க வல்லபமிக அஷ்டகுல பாவதங்களையும் உடைப்படுமபடி துவாரந்தங்கியதனது மூக்கினுள் முட்டி யிடித்து அவ்வஷ்டதிக்குகளிலுமுள்ள பல சீவராசிகளையும் வாயிலிட்டுக்கொண்டு குதட்டும். எ - று.

(௧௩)

சத்த மேக மதிரத் தடம்பொருப்
பொதது நினறுதன னுளவாய்க் கொளுநதொறும்

பைத்த நாகர் பதிகளும் பாதல
மதத மாகரி யெட்டு மயங்குவ.

(இ - ள்.) சத்த மேகங்களும் அதிருமபடி விசாலித மலைபோலிருந்து
ஆவற்றைத் தன் வாயினுள்ளே கொள்ளும்பொழுதெல்லாம் படத்தோடு கூடிய
நாகர்களின் லோகங்களும் பாதல லோகமும் மயக்கமுற்ற திக்ஷங்கனெட்டும்
மயங்குவன. எ - று. (கச)

முரணெடுத்த முகரை முகந்துழு
தரவ வேலை யகனிலம் போழ்தொறும்
பரவை யெண்டிசை தாங்கும் பண்டவி
யுகர் வெண்பொறி யுச்சி விளங்குமால்.

(இ - ள்.) வல்லபமுள்ள தன் மூக்கினடியால் முகந்து தோண்டி சததிக்
கின்ற கடல சூழ்ந்த பரந்த நிலவுலகத்தைப் பிளந்துதோறும், சதத சமுத்தி
ரங்களாற் சூழப்பெற்ற எண்டிசைகளையுந் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் பண்டி
களையுடைய நாகர்களின் வெண புள்ளிகளையுடைய உச்சிகள் வெளியே
தோன்றும். எ - று. (கசி)

விலகி நின்று வடவை விழிப்பபொற்
சுலவு வெம்பொறி கடகடை தூக்குற
நிலவு வெண்ணுரை பாறபட நீண்டவா
யலக டிப்பறி னண்டமு டைக்குமால்.

(இ - ள்.) வடவாக்கினி கடலைவிட்டு விலகித் தனியேயிருந்து பார்ப்பது
போல, சூழ்ந்துள்ள நெருப்புப்பொறிகள் கடகடையிற் சிந்திக்கொண்டிருக்கும்
படிக்கும் சந்திரிகையைப்போன்ற வெள்ளிய நுரைகள் பக்கலில ஒழுக்குப்படி
கும் தன நீண்ட வாயால் அசைத்தால் அண்டகோடிகள் உடைபடும். எ - று.

சுண்டு தேவா கலங்கினா சுண்பொறார்
திண்டி றற்புரந் தீததருள செலவனைக
கொண்ட வுச்சிக யயிலை குழிஇனா
முண்ட கப்பதம் போற்றி மொழிகுவார.

(இ - ள்.) தேவர்கள் பார்த்துக் கலக்கமெய்தி மேலும் பாரக்கச் சகியாத
வர்களாய், மிக்க வல்லபமுடைய முட்டாங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமா
னைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்குஞ் சிவரத்தையுடைய திருக்கைலாயகிரியிற் சோகது
சிவபெருமானுடைய தாமரை மலர்போலும் பாதங்களைத் துதித்து விண்ணப்
பிக்கின்றார்கள். எ - று. (கச)

பரந்த பாறகடற் பாப்பணைப் பள்ளியான
முரண்ட ருந்திறற் பன்றியின மூதுருக
சுரந்து வையகம் யாவுங் கலக்கலா
லரந்தை பெற்றுவெ ருக்கொண்ட தாருயிர.

(இ - ள்.) பரந்த திருப்பாறகடலில் ஆதிசேஷனாகிய படுக்கையில் யோக
நித்திரை செய்யுந் திருமால் மாறுபாட்டை யுணர்ச்செய்யும் வல்லபமுள்ள

வராகத்தின் பெரிய உருவத்தில் மறைந்திருந்து, உலகங்களெல்லாவற்றையும் நிலைகுலையச் செய்வதாற் சிவராசிகளெல்லாங் துயரெய்திப் பயந்தன. எ - று.

இன்னு மாத்திரை தாழ்த்துநி னெம்முடைப்
பொன்னி னுடும் புருந்துக லக்குமா
னின்னை யனறி நெடுநதுய ரெய்தினு
லின்ன றீர்த்தெமைக் காப்பவர் யாவரே.

(இ - ள்.) இன்னும் ஓரிமைப்பொழுதுதாமதிப்பீராயின் (இம்மட்டுமீராது) எங்கள் பொன்னுலகத்திற்கும் வந்து நிலைகுலையச்செய்யும். நாககள் பெருநதுகமெய்தினால் எங்கள் துயரத்தை விலக்கிப் பரிபாலனஞ் செய்பவர்கள் தேவரீரையனறி வேறே எவார்களிருக்கின்றார்களா? எ - று. (௧௯)

ஆட கக்கண ரக்களை யஞ்சியெங்
கேடு தீர்த்தியெ னப்புகல கேண்மையாற்
கோடு வெண்கதிரக கூன்பிறைக கண்ணியோய்
பாடுட மக்குப் பலிததெம பாவமே

(இ - ள்.) தாவளயமான கிரணங்களை யுடையதாய்க் கொம்புபோல வளைந்துள்ள இளம்பிறையாகிய மாலையை யணிந்தவரே! இரணியாக்கொன்னும் அரகளை யஞ்சி, அடியேங்கள் துயரத்தை நிவாரணஞ் செய்தருளவீரென்று கூறியதாட் சணியததால் இதத்தைத் துன்பம் எங்கட்கு நிகழ்ந்தது. இதுவும் எங்கள் பாவமே. எ - று. (௨௦)

என்னப் பன்முறை சொற்றிரந் தேத்தினா
வன்னிச செங்கை மழுப்படை வானவ
னன்னாக் காரரு ணைக்கிய ளித்தனன
பின்னாச சண்முகப் பிள்ளையை நோக்கினா.

(இ - ள்.) என்றிப்படிப் பலவகையாகப் பேசிப் பிரார்த்தித்தது துதிசெய்தார்கள். தமது சிவந்த திருக்கரத்திலே அக்கினிமயமான மழுப்படையைத் தாங்கிய சிவபெருமான அவர்களை நோக்கித் தமது திருவருளைப் பூரணமாகப் பாலித்தனா. அதன்பின், ஆறு திருமுகங்களைப்படைத்த தமது இளையபிள்ளையாரை நோக்கியருளினா. எ - று. (௨௧)

தந்தை நோக்குறச் சண்முகச் சேவக
னெந்தை யிப்பணி யென்னுழை யாகுகெனப்
பைந்தொ டிக்கரங் கூப்பிப் பணிந்தன
னநதி செய்தியென றுனரு ளாழியான்.

(இ - ள்.) தந்தையாகிய சிவபெருமான தமமை நோக்கவும், வெற்றிதங்கிய ஆறுமுகக் கடவுள், எந்தையே! இக்கட்டினையை அடியேனிடத்திற் செய்க வெனக்கூறி, பசிய பொன்னணி யணிந்திருக்கரங்களைக் குவித்து வணங்கினா. கிருபா சமுத்திரமாகிய சிவபெருமான அப்படியே முடிவு செய்கவெனக் கட்டளை தந்தனா. எ - று. (௨௨)

தேவர் யாவருங் கைதொழத் திண்டிறற்
பாவு தோகை யுகைத்துப் பட்டரொளி

மேவு வேற்படை கைக்கொடு மேயினான்
ருவ ருந்திற சண்டுகப் பின்னையே.

(இ - ள்.) அழிவற்ற வல்லமைதங்கிய சண்முகக்கடவுள், தேவர்களெல்
வரும் கைக்குவத்து வணங்கிவரும்படி, தாண்டி யுலாவும் மயில் வாகனத்தைச்
செலுத்திக்கொண்டு பரப்பிய காந்தியையுடைய வேற்படையைத் திருக்கரத்திற்
ருங்கிக்கொண்டெழுந்தருளினான். ஏ - டு. (௨௩)

ஊதி ரைக்கட லேழுமு முக்கியே
போதி ரைததண பெருமபுறப பள்ளவாய்
நீரு முகதி நிமிராதெழு மேலவையிக
காரம யிறபரிச சேவகன கண்டனன்.

(இ - ள்.) ஊர்கின்ற அலைகளையுடைய சமுத்திரங்க னேழையுங் கலக்கிப்
பெரிய அலைகளுடையதாய்க் குளிரந்திருக்கும் பெருமபுறக கடலிலுள்ள சலத்
தையுங் கலக்கி அவ்வராகம் ஓங்கிப் புறப்படுஞ் சமயத்தில், பகிரிந்தங்கிய
மயில் வாகனத்தையுடைய குமாரக்கடவுள் நோக்கியருளினான். ஏ - டு. (௨௪)

கண்ட சேவகற கண்டது காய்சினங்
கொண்டு வெண்ப லலகடிக் கொண்டதாற்
நிண்டி றறபிடாக கூந்தல சிலிரத்தமுன
மண்டு மாமுகங் கீழ்ப்பட வந்ததால்.

(இ - ள்.) அங்கனம் நோக்கிய வுணமுகக்கடவுளை அவ்வராகம் கண்டு
கடுஞ்சினமெய்தி, தன வெள்ளியபறகளாகிய ஆயுதங்களை அடித்துக்கொண்
டது மிக்க வல்லபமுடைய தன பிடரிமயிரைச் சிலிரத்துக்கொண்டு அஞ்
னிச்சுவாலை யதிகரித்த முகமானது நிலத்தில் உராயும்படி ஓடிவந்தது. ஏ - டு.

வந்த மெய்விசைக காறறெழு வாரிசுமு
தந்த நேமிச சயிலமு ருண்டதாற்
செந்த னிக்கதிா நெஞ்சந திடுக்குறப
பிரதி னுனிருள போரத்த பெருநிலம்:

(இ - ள்.) விரைந்துவந்த வேகத்தினால் அதனுடைய ரேனறிய காற்றைப்
புறப்பட்டவுடன், பெருமபுறக கடல் சூழந்த சக்கரவாளகிரியம் உருண்டது.
சிவந்த கிரணங்களையுடைய ஒப்பற்ற சூரியனும் மனந்துணுகக்கெய்திப் பிறபட்
டுப் போயினன். ஆதலால் உலகமுழுவதும் இருணமுடிவது. ஏ - டு. (௨௫)

வெற்றி வேற்படை விண்ணவ வீங்கிவை
முற்று நோக்கி முகிணைக ஸூதநன
கொற்ற வேற்படை கொண்டதன நிண்டிற்
னெற்றி குத்தி நிலத்தொட முக்கினான்.

(இ - ள்.) வெற்றிதங்கிய வேற்படைதாங்கிய குமாரக்கடவுளும், இவற்றை
யெல்லாம் நோக்கியருளிப் புணுகை செய்தருளினான். அதன்பின் னான், தமது
வெற்றிதங்கிய வேலாயுதத்தைக்கொண்டு மிக்க வலிவுள்ள அவ்வராகத்தின்
நெற்றியிற் குத்தி நிலமிசையழுத்தினான். ஏ - டு. (௨௬)

ஆடல் வேல்கொண் டமுக்கலுஞ் சோரிநீர்
பாட கனநா பாதலஞ் செனநதா
லாடு புக்கிழந் தன்னத னெண்பிறைக்
கோடு பறநிப பிடுங்கினன கோதிலான.

(இ - ள்.) வெற்றிவேலினால் முருகப்பெருமான் குத்தி யழுத்தினமாததி
ரமே, அப்பன்றி உதிரப்பெருக்கோடு அங்கிருந்தகனநாபாதலலோகத்திற்போய
விழுந்தது. குற்றமற்ற குமாரசுகடவுள் அவ்வராகத்தோடு ஊடுருவி யிறங்கி,
அதன் ஒளிமிருந்த பிறைச் சந்திரன்போன்ற கொம்பைத் தமது திருக்கரத்தாற்
பற்றிப் பறித்தனா எ - று.

(உஅ)

வெய்து போந்தனன வெண்பிறைக் கோடுகொண்
டெய்தி யீச னிணையடி வைத்தனன
றையல் பாகனுஞ் சணமுகப் பிள்ளையை
மொய்கொ ளுச்சியை மோரது தழீஇனா.

(இ - ள்.) குமாரசுகடவுள் அதிசீக்கிரத்தில் அங்கிருந்தும் புறப்பட்டு,
வெண்ணிறந்தங்கிய பிறைச் சந்திரன்போல வளைந்திருக்குங் கொம்பையெடுத்த
துக்கொண்டு, சிவபெருமான சந்தித்தியெய்தி, அதனை அப்பெருமான உபய
பாதங்களில் வைத்தனா. பாபபதிபாகராகிய சிவபெருமானும் சிறப்புற்ற
சணமுகப்பெருமான உச்சியைமோரது அவரைத் தழுவிக் கொண்டனா, எ - று.

காரி யனற களத்திறை வானவன்
வாரி யனபின மடியிலி ருத்தியப
பாரி யோடு மினிதுப காந்தனன
மூரி வேறகை முருகனி யறகையே.

(இ - ள்.) கருநிறமெய்திய கண்டதையுடைய இறைவராகிய சிவபெரு
மான, குமாரசுவாமியை வாரியெடுத்து மடியிசை வைத்துக்கொண்டு வல்லமை
தங்கிய வேறப்படை தாங்கிய அம்முருகப்பெருமான தனமைகளையெல்லாம்
சிறந்த தமது தேவியராகிய உமாபிராட்டியாருடன் திருவாயமலாந்தருளினா.

கறறை வாராசடைக கண்ணுந் லோனருள
கொற்ற வேறகைக் குமாளைக் காண்டொறுந்
தெற்று வெணடினந் தெள்ளமு தம்பெறப்
பெற்ற தனமை பிறந்தனா வானவா.

(இ - ள்.) தொகுதியாய நீண்ட சடையைடைய சிவபெருமான தந்தரு
ளிய வெற்றிவேலாயுதந்தாங்கிய திருக்கரமுடைய குமாரசுவாமியைத் தரிசிக்
கும்பொழுதெல்லாம், தேவர்கள் தாங்கினற வெள்ளிய அலைகளபொருந்திய
திருப்பாறகடலிலுதித்த அமுத்ததைப் பெறறுக்கொண்டகாலத்தில் எய்திய
சந்தோஷத்தோடு விளங்கினார்கள், எ - று.

(ருக)

இந்தி ராதிப ரீரிதழந் தாமரை
யந்த னுள னரனை யடிதொழா
வெநதை நீயிக லேன மருபினைக்
கொந்த ளாச்சடைக் கோடியென நேத்தினா.

(இ - ள்) இத்தொன் றாலிய இமயவர்க்கும், குளிர்ச்சிவந்த இதழ்
களைப்படைய கமலாதனதைய பிரமணம், சிவபெருமான் பாதங்களைவணங்கி
எமது தந்தையாகிய தேவர வலங்கைய அவ்வராகத்தின் கொம்பைக் குழற்
புடைய சண்டிலே யணிந்துகொள்வராகவென்று துதிசெய்தார்கள், எ - று.

அரூன ணிர்தன னப்பிறை வாளெயி
றரவு தேவ ருவகைகொண் டாடினார்
பரவு சேவடி பன்முறை வாழ்த்தியப்
புரமெ ரிததவற போற்றினா போயினார்.

(இ - ள்) சிவபெருமான் (அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி) அப்பிறைச்
சந்திரன்போன்ற பலலை அந்நனமே யணிந்துகொண்டனா. அறிவுபொருந
திய அமரர்களனைவரும் அந்நகனிதுளமுயினா. எல்லோருந் துதிககதக்க
சிவந்த திருவடிகளைப் பன்முறை தோத்திரஞ்செய்து முப்புரம் பொடித்த அம்
முதலவனை வணங்கித் தததமிட்டுச் சாராதார்கள். எ - று. (௧௧)

மாய மாய வராக வருக்கழிந்
தாய மாய னரணைய ருச்சியாத
தீய வாணவச செய்கைச செருக்கறப்
போயொ ழிந்து தனதுழைப போயினான்.

(இ - ள்) மாயமாகிய வராகவடிவகன்று, நிசருபமுற்றிருந்த ரெமொல்,
சிவபெருமானே யருச்சிதது, கொடிய ஆணவமலத்தின் செயலான அகந
காரத்தை அடியோடு நீங்கப்பெற்றவராய், தமக்குரிய வைருந்த பதவிக்கு எழுந்
தருளினா. எ - று. (௧௨)

வராகாவதாரச் சருத்தம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௧௧ - கருத் திருவிருத்தம் - ௨௭௭௭.

பதினேழாவது

நாசிங்காவதாரச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழநெடியாசிரிய விநத்தம்.

ஈத லாதுசென் திறந்தமுற் காலத் திருந்திற லெழுவலித் திர டோட், காது வெஞ்சின முறுகுகெயிற நசுரிற ரோன்றினன கனக னென் றொருவன், ருது லாந்தடர் தாமரை நான்மறைக் கிழவனைத் தனதகத் திருத்தித், தீதின மாதவம் புரிந்தன னத்தவத் தொழுகிய நாட்சில சென்றன.

(இ - ள்.) இதுவல்லாமல், கழிந் துபட்ட பழங்காலத்திலே, பெருவீரமும் மிகுவல்லபமும் குவிந்ததோள்களும் கொல்லத்தக்க கடுங்கோபழம் வககிரதந தங்களுமுடைய அசுராகுலத்திலே இரணியனென்னும் பெயாபெற்ற ஒருவனு தித்தான். அவன் மசரந்தகன் கிரமபிபரந்த கமலாதனஞ்சிய பிரமனைத் தன் மனதிற்பதித்து, குற்றமில்லாத பெருந்தவஞ் செய்தான். அத்தவத்தி லேயே யொழுகிச் சிறிதுகாலங் கழித்தான். எ - று, (க)

அணைய மாதவ மாற்றிய செயற்கருந் தன்மையை யகத்தடைத் தவனாய், நனைகொ டாமரை நான்முகத் தந்தன னாகவற கெதிருற நடப்பப், புனைபொ லன்கழ லீரணிய னவனிரு முளரியம் பூங்கழல போற்றி, நினையு நெஞ்சொடு மெனபுறக் குழைந்தன னதுவற்ற திறங கின னிமலன்.

(இ - ள்.) அத்தகைய பெருந்தவஞ்செய்த செயற்கருந் தன்மையைத் தனதுள்ளத்திலெண்ணியவனாய், குளிரந்த தாமரைமலாப் டீடமுடைய பிரமன் அவவிரணியனாகு எதிரே வந்தபோது, பொறக்கழலணிந்த பாதத்தையுடைய இரணியாசுரன், அப்பிரமனுடைய அழகிய தாமரைமலரை யொத்த உபயபா தங்களைவனங்கி, எக்காலும் அவனைத் தியானித்த சித்தத்தோடு என்பும நெக்கு விடமனமுருகினான். பிரமதேவன் அதைகோக்கித் திருவுள் மிரங்கியருளினான்.

விருப்பி னோங்கிய தென்னெனப் பழமறை வேதியன் வினவலும் வெய்யோ, நெருப்பி னீரினி னிலத்தினில வளியினி னெடுவெளிப் பரப்பினி னின்ற, விருப்பி னாயுதக் கருவியி னகத்தினிற புறத்தினி லிமையவர் மக்கள, வெருக்கொ ளஞ்சிறைப் பறவையின விலங்கினி னிறப்புறு வரம்பெற வேண்டும்.

(இ - ள்.) உன்விருப்பத்திலை மேம்பட்டது யாதென்று பழமையாகிய வேதங்களையுணர்ந்த பிரமன் வினாவும், கொடியோனாகிய இரணியன், நெருப் பாலும் நீராலும் மண்ணாலும் காற்றாலும் நெடிய ஆகாயப் பரப்பாலும், இன்னு முள்ள இரும்பாலாகிய ஆயுதக் கருவிகளாலும் இரகசியத்தாலும் வெளிப்ப டையாலும், தேவர் மனிதர் அச்சமெய்தத்தக்க அழகிய சிறகுள்ள பட்சிகளா லும் மிருகங்களாலும் யான் இறவாதிருக்க வரம்பெற வேண்டுகின்றேன். எ - று.

மடுத்த கங்குலிற் பகலினி னிறப்புறு மாதவம் பெற்றினுமென் னாக்கை, விடுத்த சோரியோரா துளிபுறத் துறினுமத் துளிவெரு னென் னுரு வெடுத்ததுக், கடுத்த வெம்பகை முதலறப் போகருவான் பெரு வரங் கருதினே னைய, கொடுத்தி யாமெனிற் பெறுகுவ னலவெனி லென்னுயி ருன்னுழைக் கொடுப்பேன.

(இ - ள்) மிகுந்த இரவிலும் பகலிலும் இறவாதிருக்கும் வழியும், அப்படி யிரந்தால என்னுடலினின்று ஒழுகிய உதித்தில ஒருதுளி வெளியே விழினும் உடனே அவ்விதிரத்தினி ளல்லாரும் பயப்படத்தக்க என்வடிவேற்று என்னோ டெதிர்த்த கொடிய பகைஞர்களை வேருடனழிக்கத் தக்க பெருவரமும் பெற விருமபின்ன லாயனே! தேவரீர இவ்வரங்களைத் தருவீராகில பெற்றுக்கொள் ளுவேன். அல்லவெனில் என்னுயிரை உமமிடத்திலே விடுவேன். எ - று. (சு)

வயிராதத் சிந்தையி னிணையன வானொழிற் றகராகோ னியம்பலு மலரோ, வயிராதத் சிந்தையி னடைத்தன னுங்கவன கேட்டன யாவையு மளித்தா, னுயிராத தெய்வவான படைக்கல முதலின னவனபுரி யிருக் கடுனா னுணரான, பெயிராத நானமுதன றன்னுழைப் படாநத்தன மீண்டன பெருந்திற் லகரன.

(இ - ள்) திடமுற்ற மனத்தோடு இச்சகையை சொற்களைக் கூடாமதங்கிய பங்களையுடைய அகராதலைவனான இரணியன் சொன்னமாததிரத்தில, கமலா சன்னதிய பிரமன், இரக்கமுற்ற திருவுளத்தடைத்து அவனாசெய்யப்படும் கொடுங்களைச் சிறதியாது, அவன் கேட்டுக்கொண்டவரங்கடெல்லாவற்றையும் கொடுத்த, தெய்வீகத் தங்கிப் சிறந்த ஆபுதவகைகளையு மளித்து, மீண்டு அப் பிரமன் தன்பதவிக்குச் சென்றனை பெருவல்லபமுள்ள அவவரக்களும் அங்கு நன்றுந் திருமயினா. எ - று. (இ)

அளபப் ருத்திற் னுலவகைர சேனையி னடைந்தன னனவொழி யண்டத், துளபப் டப்படு மனைவருந் தனனடி கீழுவழிப் பணித்தன னுயவோன, வளபபெ ருத்திற் லிந்தியா முதலியோ ரேயின கேட்டுற வகுத்தான, கிளாத்த நின்றபே ருலகெலாந் தனதுவெண் கவிகையின கீழ்ப்பட நிறுத்தான.

(இ - ள்) அளவிடற்கரிய வலிபமைந்த நாலவகைச் சேனைகளையும் பெற் றுக்கொண்டான். எண்ணிறந்த அண்டகோடிகளுக்குட்பட்டிருக்கும் யாவரும் தன் பாதங்களின் கீழ்வணங்குமபடி கட்டளையிட்டு, பெருவளங்களும் வல்லப முமுடைய இரத்தின முதலானா பணிவிடைகளைக் கேட்டுச் செய்து கொண்டிருக்குமபடி ஏறாக்கசெய்தான். பொலவுறுறுவிளங்கிய பெரிய உலகமுழுவதும் தனது வெண்கொற்றக் குடையின் கீழ் விழுமபடி நிலை படுத் தினான். எ - று. (கூ)

மாக நாட்டுள வாமபைப் பியநகாநாட் டரிவையர் மழலையங் களிபோ, னாக நாட்டுள கன்னியா சித்தாநாட் டெழுத்தரு நவலியங் கண்ணா, கோகு லக்கொழுங் குதலைய யாதுநாட் டுளமலர்க் கோ தைய ரெவரும், பாக மெபனி மொழியினர் சாமரை முதலின வேந் துறப் பணித்தான.

(இ - ன்.) தேவலோகத்திலுள்ள அரம்பா - ஸீரீ தீக்ஷம், யக்ஷலோகத்திலுள்ள மந்திரங்களும், மழிஸ்ச் சொற்களமைந்த கிளிபோலவச்சுனிக்கும் காகலோகத்திலுள்ள நங்கையர்களும், சிறந்த பூலோகத்திற் றேனும் மான்போலும் அழகிய வீழியையுடைய மங்கையர்களும், யாதவ குலத்திலுதித்த கெர்மூவிய குதஸ்ச்சொற்களையுடைய மாதாகளும் இன்னும் பிறவுலகத்துள்ள மலர்மாலே ருடிய கூந்தலுடையவர்களும், வெல்லப்பாகையும் வெல்லும் இனிமையும் குளிர்ச்சியுமுள்ள வார்த்தையுடையவர்களுமாகிய மாதாகளும் சாமரைமுதலியன தாங்கிக்கொண்டிருக்கக் கட்டளை யிட்டான். ஏ - று. (எ)

இந்தி ரப்பெரும் பெயரினோன் முதலிய வெண்டிசைக் காவலர் யாரும், வந்தி ரந்தவன் பணிபுனை வரன்முறை கேட்பார லிவ்வரப் பெருக்கற், தந்த நான்முக னிவன்பெயா கேட்டொறுந் துணுகுதுரு சமயநின் றளிகரும், முந்தை வாழவுடைத தேவரு மவன்புகு நெந்ய மைத் திருப்பரான முகங்கள்.

(இ - ன்.) இந்நிரனென்னும் பெருமபேருடையவன் முதலாகிய அஷ்ட திக்குப்பாலர்களுையெல்லாம் நாடோறும் தன்பால்வந்து பிரார்த்தித்து அவன் கட்டளை யிடுவெனவற்றை முறைப்படி கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். இவ்வாறு களாகிய பெருமையைப் பாலித்த பிரமனும், இவன் பெயரைக்கேட்கும் பொழு தெல்லாம் திடுக்குறுவான். சமயமபாரததுக்கொண்பொதுகாப்பான். பண்டைய வாழ்வுள்ள பிறதேவர்களும் தங்கள் முகங்களை அவன் போகும் வழியில திருப் பிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஏ - று. (அ)

கருடர் வானவா சித்தாவித தியாதரா கினனர ரியிககாகந திரு கிம், புருட ரினனவர் யாவரு மசுரநிற புண்படு தழும்பின ரல்லா, லுருவ முனையொத ளுள்ளவ நிலலாதாழ்ந் துயாநதன ரசுரருழ முறையிற, பொருத டந்திரைப பிரளய மொததனா படுகொத திழிந் தனா புலவா.

(இ - ன்.) கருடர்-கேவர்-சித்தா-வித்தியாதரா-கினனரா-யக்ஷ-நந்தருவா- கிம்புருடா ஆகிய இவர்கள் யாவரும் அசுரர்களாற் காயப்பட்ட தழும்புடைய வாகளே யல்லாமல், பண்டைய உடலைப்போல உடையவர்களால், அசுரர்கள் ணுழிக்காலத்தில முறைப்படி மோதுகின்ற விசாலித்த அலைகளுையுடைய பிரள யத்தைப் போன்றயாநதநாகன். தேவர்கள் அப்பிரளய நீர தங்குகின்ற பள்ளங் களைப்போன்று தாழ்ந்து இழிதகைமை யெய்தினார்கள். ஏ - று. (க)

மேரு மால்வரை முதலிய நெடுநில வெற்பின முதலிய வுருட்டிம, பாரு மண்டமுந் திகிரிமால் வரைமுதல யாவையு மங்கையிற் படுகரு, மோர்வ ருடபிற பதவியி னினையுள விண்ணவா மணிமுடி யுரிஞ்சி, வாரபொ லன்கழல பரிதியொத திமைப்புற வாளரித தவிசளிற் றிருக்கும்.

(இ - ன்.) நெடிய வுலகிலுள்ள பெரிய மேருமலை முதலிய மலைகளின் தொகுதிகளெல்லாவற்றையும் உருட்டுவான். நிலவுலகையும் அதன் மீதுள்ள அண்டகோடிகளையும் சக்கரவாள கிரிமுதலிய வெல்லாவற்றையும் உள்ளனகையிலடக்குவான். அறிதற்கரிய பிறபதவிளில் நிலைபெற்ற தேவர்களுடைய

இரத்தினமிகழ்த்த கிரீடங்களுராய்க்து, பெண்ணொலியு தெழுந்து வீரகண்டா
மணிகள் சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்கும்படி ஒளிதங்கிய சிங்காசனத்திலு வீர்
றிருப்பான். எ - று. (சு)

அடுக்கி நிற்பன வண்டமு முலகமு மவற்றுள யாவரு மந்நச,
ளெடுத்து ரைப்பன விரணியனேநம வென்பர்மற நியாவையு மியம்
பார், மடுத்த பேரறந துறந்தனன் பாதகப் பேரர சளிததனன் மருண்
டான், விடுத்த நான்மறை யுருவுகொண் டவற்கொரு மதலையிற் றேன்
றுற வியந்தான்.

(இ - ன்.) அடுக்கி யிருப்பனவாகிய அண்டகோடிகளும் நிலவுலகமுமாகிய
இவற்றிலாவரும் யாவரும் அககாலத்தில சிறப்பேய் சொல்லுவன வெல்லாம்
இரணியாய நம: எனபார்கள. இதற்கு வேறுபுறம் மறஞென்றையுஞ் சொல்
லார்கள் உலகில நிரம்பியிருந்த பெருந்தருமா யொழிந்தான். பெரும்பாத
கங்கள் நிறையும்படி அரசசெய்தான புத்திமயங்கி யிருந்தான் இவனால நீககப்
பட்ட நான்கு வேதங்களுமே ஓவாடிவமெய்தி அவனுக்கு ஒருபுத்திரனாகப் பிறக்க
ஆச்சரியமடைந்தான். எ - று. (சு)

அனைய பாலகற் காண்டொரைந தாயின வுணர்ந்தனன் வானெ
யிற றசுர, னினைய தன்றநு பாலக நிருவாபா விருங்கலை நிகழ்த்துற
விடுத்தா, னினையமைந்தனாக காதிரி னுணராததின நிரணிய னேநம
வென்ன, வினையொ ருங்கறப் பிறந்துள பாலக னருமறை யாதிபை
விரித்தான்.

(இ - ன்.) அததகைய புத்திரனுக்கு ஐந்துவயதுகளானதை யுணர்ந்த கூர்
மைவாயந்த பறகளையுடைய இரணியனென்னு மசுரன், தான் எப்பொழுதும்
எண்ணத்தக்க சுககிராசாரிபா பெற்ற புதலவர்கள் இருவரிடத்தில் பெரிய
நூல்களைக் கற்றுக்கொள்ளும்படி செலுத்தினான் இப்புதலவனுக்கு ஆரம்பத்தில்
இரணியாய நம: என்று சொல்லிக்கொடுத்தார்கள். வினைகளெல்லாம் அடி
யோடு நீங்கும்படி பிறந்த அப்புதலவன் அரிய வேதத்தின முதலை எடுத்துச்
சொன்னான். எ - று. (சு)

ஆடுகெடுத்தனை யெனவெரி யுதண நிருகரத் திருசெவி யடைத்தார்
நீடுகெ டற்கரும் பெயரினை யோதலை நினக்கி னுணராததினா யாரே
பாக முற்றிருந சணைத்தணைத் தன்னது பகரினும் பகாநதிலை சிறுவன்
வேக வெஞ்சினத் தசுரனிற் புருந்தன ரந்தண ரவனிலே விரித்தார்.

(இ - ன்.) இதனைக்கேட்ட அந்தணர்களாகிய சுகிராசாரி புதல்வர்கள்,
ஆ ஆ' முறைமைபககெடுத்து விட்டாயே யென்று பயமெய்தி, இருகாங்க
ளாலும் இருசெவிகளையும் மூடிக்கொண்டார்கள் நீ அழியாதிருக்கத்தக்க பெய
ரை சொல்லவில்லை. உனக்கினை யபதேசித்தவர்கள் யாவா? எனக்கறி, அவ
னுக்கிணக்க மாகவிருநது தழுவித்தழுவி இரணியாய நம: என்னும் அவவாக்கி
யத்தைச் சொன்னாலும் அப்புதலவன் அதனைச் சொல்லவில்லை. அதுகண்ட
வேதியச் சிறுவர்களாகிய அவ்விருவரும் மிக்க கடுக்கோபமுடையவர்களாய்
இரணியன்புறப் போய் அவன் தன்மையை விரித்துச் சொன்னார்கள். எ - று.

என்னு ரைத்தன னென்றன னிரணிய னன்னவ னிசைத்தன வெழுதா, துன்னி யோரினும் படுகுழி நிரையமவந துறுமதி யாமிசைக் கலமென், நினை லநதண ரிரணிய னேநம வெனசசெவி புதைத்தன ரிருந்தாரா, மன்னு மைநதனைக் கொணாகெனச சென்றனா கொணாநத னா வாளெயிற றநரா.

(இ - ள்) அப்போதிரணியன் என் மகன யாதுசொன்னென்று வினாவி னான். அவன் சொன்னவற்றை யெழுதாமனினைத்துணாநதாலும் மிக ஆழமா கிய பள்ளமவாந்த நாகமவந்து சம்பவிக்கும். ஆனதால் அதை நாவ்களசொல்ல மாட்டோமென்று அவ்வேதியச் சிறுவா கூறி இரணியாய நம என்று தங்களை காலைப் பொத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். உடனே இரணியன் தனிலேபேரூன புதலவனை யழைத்து வருமபடி கட்டினையிடவுங் கூடமைதங்கிய பற்களையுடைய அசுராகளிற சிலா ட்சென்று அவனைக்கொண்டு வந்தார்கள். எ - று. (கசு)

சுதுமெ னபாபுரு மதலையை நோக்கினனோதுறு மாதியைக் சுருதா, வெதுவு ரைத்தனை மைநதநீ யெளனலு மியானுமற நெனையீன் றருவி, னுதவு நியுமின றுய்குவா னுரைத்தன னுனக்குமற நெருவாசுரு மெட்டா, வதுப முடிபொரு னோநமோ நாராய னாவெனு முழு மறைக காதி.

(இ - ள்) அவ்விடத்தில் விரைவாகவந்த தன்புதலவனைப்பார்த்து, மகனே! உனக்குகூறிய முதலவாகக்கியத்தைக் கவனியாமல் வேறு நீயாது கூறினையெ னக்கேட்டவுடன், அப்புதலவன் நானும் எனனை ஈனநளித்த நீயும் இப்பொழுதே ஈடேறுமபடி ஒன்றைச் சொன்னேன் அவ்வாகக்கியப் பொருளாகது உன க்கும் உலகிலுள்ள வேலையை ஒருவருக்கும் எட்டாதது. நான்குவேதங்களுக் கும முதனமையான ஓம் நமோ நாராயணய எனனும் பழம் பொருளா மென்றான். எ - று. (கடு)

சுருகு சிந்தைய னாபுது தேட்டலுங் கனலெழுக காச்சிய சலாகை, ரிருசெ வித்தொனை துறைநடுகெனச சுருக்கொளக சுறித்தன னெயிறு தீப பிறகந, வெருவி யடைமு முலசமுங் குலுங்கின விண்ணவா திசை திசை மறைந்தாரா, திருகு சீறறமிக கிருவிழி வடவைகான நெழுந்தது செழும்புரைப் படலை.

(இ - ள்) வெந்த மனமுடைய இரணியாசுரன் அவ்வாகக்கியத்தைக்கேட்ட மாதிரிமே, தீப்பொறி சிந்தும்படி காச்சிய இருபுச்சலாகையை இரு செவி களிலுட நுழைத்ததுபோலச சுறினென்று கோபம் மூளுமபடி தீப்பொறி சிந்தப் பற்களைக்கடித்தான் அப்போது அண்டகோடிகளும் நிலவுலகமும் பயமொழிக் குலுங்கின. தேவா+ள் திசைகளிலெல்லாம மறைந்தார்கள், மாறுபட்ட கோபம் அதிகரித்ததனால் அவவிரணிபுண்டைய இருவிதிகளும் வடவாழ்காக்கினியைக் கக்கின, அவ்வக்கினியிலிருந்தும் ஓங்கிய பகைப்படலம் தோன்றியது. எ - று.

சீறு சீறறமிக கிருந்தவா வெருந்தனிச சிறுவனென்னு னாராதிலன் றீயோன், கோறா வாளெந்ந தென்றன னநநிலை செயிராததனா கொ லைத்தொழிற குரியோ, ரீற்றினந்தக மெடுதெடுத தெறிந்தன ரன்னவை

யிற்றன நெல்வாற், கீறு கீற்றன வாயினு மறநில மதலைபாற் கிளைத் துணைப் புயத்தின்.

(இ - ள்) கொதிப்புள் ஊகோபமதி கரித்தபடியால் தீயோனாகிய இரணியன் ஒப்பற்ற தன் ஒரே பேருன புதல்வனென னுணராமல், அவ்வகரகளைப்பாதது, நீங்கள் வானை வீசி இவனைக்கொன்று விடுங்களுென்று கட்டளையிட்டான்; அதனைக்கேட்ட கொலைத்தொழில் செய்பவர்கள் அதுபோலவே கோபமெய்திய வாகளாய், எண்ணிறந்த வாட்படைகளை யெடுத்தெடுத்து வெட்டினார்கள். அவர்கள் வெட்டப்படுக்த வாளாடிதங்கள் னுணரப்பட்டன. அவனோடுகளில் நெல்வாலின் அளவெனும் வெட்டப்பட்டதிலலை எ - று. (௧௭)

விடங்கொடுத்துயிர செஞ்சுதுறப் பணிததன்ன் கொடுக்கன ரவ் விட மவற்குத், தடந்திரைக்கட லார்புதாயது நோகுகலுந் தழுவலிழிச சுழிகைப், படங்கொ ளெணவகை நாகடி வ கடி ந்துறப் பணிததனனாக கவை பருவா, யிடங்கொ ளககடித் திறுககலு நெறுககெனத் தெறித் தன வளைந்தவா ளெயினு.

(இ - ள்) அதன்பின், விஷமூட்டி அவனுயிரை யகற்றும்படி கட்டளை யிட்டான். அப்படியே விஷமூட்டினார்கள் அந்த விஷமானது அப்புதலவ னுக்குப்பாந்த அலைகளை டைய நிறப்பாறகடலிலுதித்த கவைமிசுந்த அமுத மாயிற்று. அதைக்கண்டமாத்நிமே, தீயைச்சிந்தும் விழிகளையும் முடியோடு கூடிய படத்தைபுமுடைய அஷ்டமா நாகங்களும் கடிக்கும்படி கட்டளை தந்தான். அவ்வஷ்ட நாகங்களும் பின்வட்ட தங்கள் வாயாறகவாய்க்கடித் திறுகியபோதும், அபுற்றின் காமையும் வளைவுடங்கிய பற்கள் திடவென்று தெறித்துப்போயின எ - று. (௧௮)

பருத்த கூர்மருப் போரின டிரட்டிப் படுமதப் பனைக்கைமால் யானை, செஞ்சுத் வெஞ்சினத் தெட்டையுப் கொண்டிரென நிசைத் தலுங் கொண்டாந்தனா தீயோர், வஞ்சுத் வானாருப் பூனாறுப் பாய தரப் பணிததன் னடுதொழின் மறவோன், நெஞ்சுத் வாழைமந தன் டென முறித்ததக் களிற்றனுடைத் துணைப்பனை மருப்பு.

(இ - ள்) பிரிவுபட்ட கூரிய நான்கு தந்தங்களையும் பனைபோலுந் துதிக கையையுமுடைய பெரிய யானைகளாகிய கொல்லத்தக்க கடுங்கோபமெய்திய அஷ்டதுக்கஜங்களையும் கொண்டுருகவெனக் கட்டளையிட்ட மாத்நிமே. தீயோர்களாகிய அசுரர்கள் அப்படியே கொண்டுவந்தா ன் அப்போது அவ யானைகளின் தனித்தனியான நான்கு தந்தங்களும் வனுடலில் ஊனாற் பாயும்படி செலுத்தங்களுென்று கொலைத்தொழில் பொருந்திய கொடிய இரணியன் கட்டளையிட்டான். அப்படி அவர்கள் செய்தபோது அவ்வியானை களின் பருத்த நான்கு கொம்புகளும் கூட்டமான வாழைத்தண்டுபோல முறிபட்டன. எ - று. (௧௯)

உயிரி நக்கல னென்றினு மென்பன வுணர்ந்தன னுருந்துருத் தெ ழுந்தான், குரினி வுதெழு நெடுவரை யுச்சியிற் கொண்டுசென னுறுப் பிறவீக்கிச, செய்ரு நதநனித் தளாமி நென்றலுந் தளளின் ரிற்றதி

லன் குறுவன், வெழிது மிழந்தெதி கனைகடி லசுரர்கோன் செய்வகொ
ன்று ணர்ந்திலன் வெகுண்டான்.

(இ - ள்.) இவன் நாம்செய்த ஒன்றறனும் இறநஞ்ஞன் என்பது
ணர்ந்த இரணியன் மிக்ககோபிததுகருதித்தான் மேகவகன் மோலோங்கித
தோன்றும் நீண்ட மலையின்மேலுள்ள உச்சியிற்கொண்டுபோய் அவனவயவக
ளெல்லாம் இற்றுப்போம்படி கட்டி இறகும்படி தனியாய் உருட்டி விடுக
ளென்று கட்டினையிடவும், அப்படியே அவாகளுட்டிஞர்கள். அப்போதும்
அப்புதல்வன் இறக்கவில்லை. கிரணவகளைச்சிந்தி ஒளிவிகின்ற ஒலிதகுகிய
வீரகண்டாமணியணிந்த அசுரா தலைவளுகிய இரணியன் செய்வகையொன்று
தெரியாதவனாகக்கோபங்கொண்டான். எ - று.

(20)

மருங்கு வெம்பொறைக் குன்றமிட் டசைத்தர வீக்கினர் வளைமு
கர் தெறியு, மிருநதி ரைக்கட லிட்டன ரசசிலை யாங்கவற கேர்திய புணை
யாப, பொருநத டநதினைக் கரைசொடு சோந்தது மெழுந்தன னரு
மறைப புதலவன், மிருநது நாயக னடியவாக கடியரை யெனரெயுங்
கொடுத்திற் றிமை.

(இ - ள்.) அப்புதலவனிடையிலே மிகப்பாரமான மலையைச்சேர்த்து
இறுக்ககட்டினவாகளாய் அலைகளசங்குகளை முகந்தெறியும் பெரிய சமுத்திரத்
தில் வீழ்த்தினாகள. அம்மலைப்பாறையானது அப்புதலவனைத்தாங்குகின்ற
தெப்பமாக அலைகள் மோதுகின்ற பரந்த கடற்கரையிறகொண்டவந்து சோதத
வுடனே, அரிய வேதங்களுையுணர்ந்த அப்புதலவன் நிலத்தினமேலேறினன்.
கொரேவல்லபநதகுகிய தீமைகளெல்லாம் திருத்தமாகிய கடவுளுக்கு அடியரான
வரக்கு அடிமைப்பட்டவரை யாது செய்யும்? எ - று.

(21)

எவைதெ றுங்கொலென் றியற்றலு மாருபி நிறந்தில னிவனென
வெண்ணாக, கவைய வாளொபிற றடுதிற் லசுரர்கோ னுருமெனக் கன்ன
றன்ன கனலா, வவையி னோதனிப புதலவனை வரவெதி ரழைத்தன
னாகவ னடைந்தா, னிவா கொ டுஞ்சிகைவடவையுங் குளிப்பபுற விடை
யரு தெரியெழு விழித்தான்.

(இ - ள்.) பிளவுபட்டதுபோன்று கூடிய பறகன்பொருந்திய கொல்லத்
தக்க அசுரா தலைவளுகிய இரணியன் எச்செயல்கள் இவனைக்கொல்லு
மென்று ஆராய்ந்துசெய்தான், அவற்றாலெல்லாம் நிறைந்த பிராணனை
இவன் இழக்கவில்லைப்பெயனைச் சிந்தித்து, இடியேறுபோன்று காசசிதது
கோபித்தான். அப்படியே கோபித்து ஒப்பற்ற தன் ஏகபுத்திரனைச்சபைக்குரே
தருவித்தான். அப்படியே அவன் வந்த வுடனே மேலோங்கிய நீண்ட கொழுந்து
விட்ட வடவாழகாகுகியும் குளிர்ச்சியெய்தும்படி ஓயாமல் தீப்பொறி சிந்த
நோக்கினான். எ - று.

(22)

என்னை யன்றிமற் றுலகளித் தமைப்பதற் குளதென விசைத்தவக்
கடவு, டனனை யென்னெதிர காட்டுதி யாங்கவன யாவனென் றறிகுவன்
றனியோய், பிள்ளை யுனிலை யுரைக்குவன் காட்டிலை யாமெனி னினது
பே ரியாக்கை, தின்ன வெண்ணின னென்றன னசுரர்கோ னுணர்த்து
வா னருமறைச் செல்வன்.

(இ - ள்.) என்னையல்லாமல், இவ்வுலகினைப்படைத்துக்காத்தற்கு வேறு பொருளுண்டென்று நீ சொல்லிய அக்கடவுளை என் கண்ணுக்கெதிரே காட்டு வாயாயின, அப்போது அவன் யாவனென்று யான் உணராதுகொள்வேன். ஒப்பற்றவனே! நீ சொல்வதுபோல அதன் பிறகு நானுஞ்சொல்வேன். அப்படிக்காட்டாது விடுவாயாகில, உன் பெரிய உடலைத் தின்றுவிடும் வண்ணம் கருதுவேனென்று இரணியன் சொன்னான். அப்போது அரிய வேதமுணர்ந்த அப்புதலவன் தன தந்தைக்கு உணராதுவானாயினான். எ - று. (௨௩)

கலநிலைத்துறை.

நீயு நின்னுழைத் தோன்றிய செருக்குநிற் பயந்த
தாயு மறறுள தந்தையுந் தனிப்பதம் யாவு
மாய வஞ்சமு ஞானமும் வரம்பறு வானு
மோய்வில காலமு மவனல தன்றிமற றுளதோ.

(இ - ள்.) நீயும் உனபால விளங்கிய அகநகாரமும் உனைப்பெற்ற தாயும் தந்தையும், இன்னும் உனக்குள்ள ஒப்பற்ற பதவிகள யாவும் மாயததன்மை பொருந்திய வஞ்சகங்களும் அறிவும் அளவற்ற வரங்களும் ஒழியாதிருக்குங் காலமுமாகிய இவற்றில யாதாவதொன்று அக்கடவுளை நீங்க விருக்கின்றதோ?

ஒதி யோதிநின் றுணரதொறு முணர்ச்சிதந் துதவு
மாதி யாவதுஞ் சராசர மனைததுமா யடங்கும
பேத பேதமும் பிருதிவி முதறபெரும் பூதச
சோதி யானது மவனல தில்லைகாண டொகுப்பின்.

(இ - ள்.) னுலகளைக் கற்றுக்கற்றுத் தெளிந்ததுணரப்போதெல்லாம் அறிவை யூட்டி யறுக்கிறக்கும் முதற்பொருளாவதும், நிலையிற்பொருள இயங்கியிற்பொருளாகி யொடுங்குகின்ற பேதமும் அபேதமும், பிருதிவி முதலாகச் சொல்லலும் ஐம்பெரும் பூதங்களாய விளங்கும் சோதி வடிவமாவதும், கருக்கிச் சொல்லுமிடத்தில் அக்கடவுளையனறி வேறினது. காண்பாயாக. எ - று. (௨௪)

நீனைக்கு நெஞ்சமு நீனைததுறப் படுவன யாவு
மனைததெ னப்படுஞ் சராசர பேதமு மவனே
யுனைக்கொ டினனவை புரிசுவ னுனதுயி ரிறப்ப
வினைக்கொ டுந்திறல வினைப்பது உ மாங்கவன விளம்பின்.

(இ - ள்.) எண்ணுகின்ற மனமும், எண்ணப்படுவனவாகிய வனைததும், எல்லாமென்று சொல்லப்படுகின்ற சராசர பேதங்களும் அக்கடவுளேயாகும். மேலுஞ்சொல்லுமிடத்தில், உமமைக்கொண்டு உன்னுயிர அழிக்கும்படி கொடிய தீவினையின் வல்லபங்களாகிய இவைபோல வனவற்றைச் செய்யவதும் செய்வீப் பதும் அக்கடவுளேயாம். எ - று. (௨௫)

தேவர் நாயகன் நிருமக னாயகன் சிறந்த
பூவி னாயகந் தந்தநு னாயகன் பொறைதீர்
பாவ காரிய ருளம்புகா னடியருட் பரிக்குங்
காவ னாயகன் தன்னிலை யிநிலை காண்டி.

(இ - ள்.) தேவர்கள் தலைவரும் லக்ஷ்மீநாயகரும் அிறப்புற்ற தாமரைத் தலைவனாகிய பிரமணப்பெற்ற தந்தையர், பொறுமையற்ற பாவச்செய லுடையார் மனத்திற்சேராதவரும், தம்மடியார மனத்திற் குடியிருந்து காக்கும் சுடவுளுமாகிய திருமாலின் தன்மை இத்தன்மையாம். காண்பாயாக. எ - று. (1)

என்று ரைத்தசொற் கேட்டலும் பிறைமுறுக் கெயிறு
தின்று தின்றுநின் நேவனிச சிறுதனி மதலை
நின்று காண்டுறக் காட்டுதி யலையெனி னின்னைக்
கொன்று தின்பனென் றுறப்பின னமுலெழக கொதித்தான்.

(இ - ள்.) எனக்கூறிய வார்த்தையைக்கேட்டமாதிரிமே பிறைச்சந்திரன் போல்வனெனது முறு கருற்ற பற்களை அடிககடி கடித்துக்கொண்டு நின்று அவன் வார்த் அவனைத்தனியேயுள்ள இச்சிறு தூணிலிருந்து நான பாகுமபடி காட்டக்கடவாய். அப்படிக்காட்டாதொழியின், உன்னைக்கொன்று தின்பே னென்றதட்டி, தீப்பொறி கிந்தக்கோபித்தான். (இரணியன்) எ - று. (உஅ)

உருத்த காலையிற் குழறிய தறிபகத் துலவாச
செருசரு வெஞ்சினத தெழுந்தது மானுடச சீய
மருகக் மண்டலத் தணவிய தணமுடிச சிகரந
திருகத் டமபுயரு செலசசெலக சிழிந்தன திகந்தம்.

(இ - ள்.) அப்படிப் பயப்படுத்தியகாலத்திலே, அவன் சுட்டிய தூணிலிருந் தும் நரசிங்கமூர்த்தமானது காச்சனைகாட்டி அழியாத கோபத்தோடும் காவத் தோடும் உதித்தது. அமூர்த்தத்தின் அழகிய கிரீடமணிந்த சிரமானது சூரிய மண்டலத்தை யளவியது. அழகும் விசாலமுந்நகைய தோள்கள் செல்லுநதோ றுங் எண்டிசைகளின் முடிவையும் ஊடுருவிச்சென்றன. எ - று. (உஈ)

கண்ண ளபபரி தாகிய திருவுருக கரந்த
விண்ண டககிய தடுசின வடவைமீக கொளலால
வெண்ணி றக்கொழுங் கொடிப்புனை விரவிய விழித்தித்
திண்ணெ டந்திரைக் கடலறப் பருகின சிதறி.

(இ - ள்.) கண்களினுற பார்த்து அளவிடற்கரிய திருவுருமறைந்து ஆகா யத்தி லடங்கியது கொலலத்தக்க கோபமெனனும் வடவாக்கினியானது அதிக ரித்தலால் வெண்ணிறமுடைய செழிப்பான கொடிப்புனைக்கடிய கண்களி லுதித்ததிப்பொறிகள எங்குஞ்சிதறி, வலியநெடிய அலைகளபொருந்திய கடனீர் முழுதும் வரளம்படிபருகின. எ - று. (ஈ0)

கிளைத்த வாளெயிற் றிடைக்கிடை காவதங் கிடந்த
வளைத்த வாளெயிற் றளவையா ரளப்பவா மனனோ
துளக்கி மேருவை யுருவுறப் பொதுத்தறத் தொனைத்துப்
பிளக்கும் வளங்கூரத் திருக்கரம் பிறந்தன வநந்தம்.

(இ - ள்.) அம்மூர்த்தத்திற் குண்டான ஒளிதகைய பற்களுக்கு இடைக்கி டையே காததூரம் வெளிக்கின்றுந்நன. வளைவாயிருக்குங் கூர்மைதகைய அப்பற் களின் அளவினை அளவிடுவோ எவர்த் மேருமலையையும் நடுங்கச்செய்து தொனை

பெம்படி துவாரஞ்செய்து பிளக்கும்படியான கூர்மைதங்கிய நரசிங்கர்வதாரச் சீருக்கம் உதித்தன. எ - று. (௧௧௧)

அதின் மண்முத லண்டுகோ ளைகயின் றதிர்து
பிதிரு மாதிரஞ் செவிபெட் டெழுதிரைப பெருநீர்
பொதியு மாநில வடிமபுகும் பூடகைமால யானை
குதிம தம்புலந தலறுவ கொடுங்கைமே னீட்டி.

(இ - ள்.) அதிர்ச்சியினாலே நிலவுலகமுதலாகச் சொல்லும் அண்டுகோ ளைகளும் நிலைகலங்கியிருந்து அதிர்ச்சியெய்திப் பிதிர்ச்சினறன. ஏனடிகைக ளுஞ் செவிடுறுமபடி சத்தசாகரங்களின் வெள்ளம் பெருகும். பெரிய நிலவுல கின் அடித்தட்டில சூழ்ந்திருக்குந் துதிககையோடுகடிய சிறந்த யானைகளாகிய அஷ்டதிக கணங்களும் வளைந்த தங்கன துதிககைகளை உயரவெடுத்தி, ஒழுகு கின்ற மதச்சலம் வரண்டு பிளிற்றிகினறன. எ - று. (௧௧௨)

நேரதெ டுங்குதிப பரிதிபோய்க் குடகடற் சிலம்பு
போரதி றங்குறு புன்குறு மாலையம் பொழுதி
காந்து வெஞ்சினத் தடுகொலை யவுண்ணை கனலாப்
பாய்ந்து வாயிலி னிருந்தவன் றனைமடிப படுத்தி.

(இ - ள்.) சிவந்தெழுதின்றகிரணங்களைபுடைய சூரியன்பாயமேற்றிசைக் கடலிலுள்ள அததமயகிரியை யணுகி இறங்கினற (மறைகினற) அறப்பமாகிய சிறுமலைப் பொழுதிவ, அங்கே நின்றுகொண்டிருந்த கொடுமை மிக்க கடுங் கோபத்தாற் கொல்லுகின்ற கொலைத்தன்மை பொருந்திய இரணியனைக் கோபி ததுப் பாய்ந்து மடியிலே தள்ளிகொண்டு எ - று. (௧௧௩)

படுத்தி மாபுந் கிடத்தியப பதகனை வகாந்து
குடாபபி டெடுமே னிவந்தகை யாயிரங் கோடி
விடுத்த செந்துளிக் குருதிமே விழுகொறு மொருங்கே
மடுத்த நீட்டிய திருக்கரத் தளவையா வகுப்பார.

(இ - ள்.) அப்பாவியாகிய இரணியனைத்தள்ளிச் சிறந்தமடியிலே கிடத்திக் கொண்டு பிளந்து, அவன குடரைப்பிடுங்கி, அப்பொழுது அவனுடலிலொ முகிய செந்நிறத்தகிய உதிரத்துளிகள் பூமியிலவிழும்போதெல்லாம் மேலோங் கிய கைகள் ஆயிரகோடியாகத் தோன்றி அவற்றையெல்லாம் பருகின. அப் பொழுது நீட்டிய அததிருக் கரங்களின் அளவனை எவாதாம அளவுபடுத்திச் சொல்லுவார்கள எ - று. (௧௧௪)

உருத்தெ ழுப்படுங் குருதிநீ ருற்றறக் குடித்துச
செருக்கெ ழுந்தது மருண்டது பெருநிலத் திகரதங்
கருத்தி னன்னது தன்னிலை மறந்தது காண்ப
பெருத்த மாநிலத் துயிர்த்தொகை வெருவரல பிறந்த.

(இ - ள்.) சூர தொழுகுகின்ற உதிரனை அவ்வூற்று வரணம்படிபருகி மங்கக் கெய்திக்கர்வித்து, பெரிய பூலோகத்தினத்திக்குகளின் முடிவுவரையிலோ டியது. அந்நரசிங்க மூர்த்தம் தன்மனதில தனநிலைமையை, மற்றதிருப்பதைக்

கண்டு பெருமைவாய்ந்த பெரிய பூமியிலுள்ள பெரிய சிவகோடிகளுக்கெல்லாம்
அச்சமுண்டாயிற்று. எ. அ., (கூ)

எழுவ விப்புயத் திரணிய னுரத்தெழு மிரத்த
வெறிம யக்கொ லாணவச செருக்கொடு வெருண்டு
பொறிவ ரிப்பணங் கிடந்தபே ருலகுதான் புரக்குஞ்
செறியு யிரத்தொகை வாரிவாய்ப் பெய்ததச சீயம்.

(இ. என்.) மிகுவுல்லபம் பொருந்திய தோள்களையுடைய இரணியன் மாநீர்
பிணின்று பெருகிய உதிரத்தாலுண்டான பித்துக்கொண்ட மயக்கத்தினால் அந்
நரசிங்க மூர்த்தம் அகங்காரத்தோடுங் காவத்தோடுங் கோபித்து, புள்ளிகளோடு
வரிகளையுடைய ஆதிசேடன் பணுமுடியினமீதுள்ள பெரிய நிலவுகிற்பொருந்தி
நிறைவுற்ற சீவராகிகளைச்சேர்த்து வாயிலிட்டுக்கொண்டது. எ. அ., (கூ)

உலகு மண்டமுங் கரந்துறைந் தொளிப்பன காணு
தலம ரசசுமுன் மானிட மடங்கலை யஞ்சிபு
புலவர் யாவரு நானமுகப் புனிதனும் புருந்தார்
நிலவு வேணிபொற கயிலையி னெடுநிலை வாயில்.

(இ. என்.) பூலோகத்திலும் அண்டகோடிகளிலும் மலந் திருந்து ஒளித்துக்
கொள்வதாகிய நரசிங்க மூர்த்தத்தைக் காணுதவர்களாய் பயந்த மனமலையச்
சுழன்றுகொண்டிருந்த தேவர்கள யாவரும், நான்கு முகங்களுடைய பிரமனும்,
சுந்திரனைத்தரித்த சடையையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்குந் திருந்
தையையுடைய நிலைகளையுடைய கோபுரவாயிலிற சோந்தார்கள்.

வாயில் காப்பவர் தடுத்தனா நந்தியவ வாயின்
மேயி னாவ ரென்றலுங் கண்திபா விளம்பப
பாயொ லித்திரைப பகீரதி வேணியெம பரணைச
சேய சேவடி தொழ்சொலி விடுத்தனன் செனார்.

(இ. என்.) கோபுரவாயிற் காவலர்கள் தடுத்தார்கள். அப்பொழுது திருந்
திதேவர் அவவாயிலில் வந்தவர்கள் யாரென்று வினாவும், கண்திபாகள் அவர்
களை இன்னுள்ளொரெனக் கூற, பாயந்தொலிக்கின்ற அலைகளையுடைய கங்கை
யைத்தரித்த சடைமுடியையுடைய எமது சிவபெருமான் சிவந்த பாதங்களை
வணங்கும்படி போதற்கு விடைகொடுத்தனர். அதனமேல் உள்ளே சென்றார்கள்.

சென்றெ திரந்தன நிறைஞ்சின ரயன்முதறமேவர்
நின்று மெய்ப்புள செழுந்தனா தொழுதனா நின்றார்
குன்ற விலலியங் கொடிச்சடை வானவ யையு
கன்றி ரங்கின பொதுவறக் கருணேநோக களித்தான்.

(இ. என்.) பிரமாதிதேவர்கள் திருச்சுநிதியிற் புருந்து சிவபெருமானைத்
தரிசித்துப் பணிந்து திருமுன்னின்று உடல் புளகாங்கிதமெய்தி வணங்குகின்ற
ார்கள். மேருமலையை வில்லாகவுடையவரும் அழகிய (பவளக்) கொட்டிலோலுஞ்
சடையை யுடையவருமாகிய சிவபெருமான், பிரமன்மேல் இரக்கமெய்தியவ
ராய் பொதுத்தண்ணீரகச் சிறப்பாய்க் கிருபாரோகக்குஞ் செய்தனர். எ. அ.,

ஐய னேயெமக் கரிதுறு மருமறைக் கெட்டர்
மெய்ய னேதனி விமலனே மழுப்படை பொறுக்கு
கைய னேமணி கண்டனே கருதுற வெவாகரும்
பொய்ய னேநினை யடைந்தனம் புகல்பிறி தில்லை.

(இ - ள்.) ஐயனே! எவகட்கரிதாயுள்ள சிறந்த வேதங்களுக்கு மெட்டாத உண்மையானவரே! ஒப்பற்ற மலரகிதரே! மழுவாயுதத்தைத் தாங்கிய திருக் கைகளையுடையவரே! ஸ்ரீகண்டமுடையவரே! தேவரீரைத் துதிசெய்யாத எல் லாருக்கும் பொய்ம்மையானவரே! தேவரீரைச் சரணடைந்தோம். அடியேன் கட்டு வேறுபுகலிடமில்லை. எ - று. (௪௦)

கங்கை யாயடு சிலைமதற பொடித்தகண் ணுதலாய்
மங்கை பாகனே முனிவரா விடுத்ததும வடவைச
செங்கை யாபதிரி திரிபுரந தீயெழுச சிரித்த
புகக வாநினை யடைந்தனம் புகல்பிறி தில்லை.

(இ - ள்.) கங்கையை யணிந்தவரே! பலரையும் விருத்தச்செய்யும் கருப்பு வில்லெந்திய மனமதனை யெரித்த டெற்றிககண்ணையுடையவரே! உமாசமேதனே! தாருவன்முனிவர செலுத்திய வடவாமுகாககினிழைப் பொருந்திய செவந்த திருக்கரமுடையவரே! எங்குத்திரிந்த திரிபுரங்களும் தீபாமபடிபுனணைகபுரிந்த கடவுளே! தேவரீரைச் சரணடைந்தோம். அடியேங்கட்கு வேறுபுகலிடமில்லை.

பொன்னி நத்தவா ளசுரனை பாருயிர போக்கப்
பின்னு வெண்டிரைப பாறகடற றுயின்றருள பெருமான்
மன்னு வெஞ்சின் மானுட மடங்கலாயத் தோன்றி
யன்ன வறசெகுத தடங்கலன றேறமிக கயாநதான்.

(இ - ள்.) பொன்னிறமுடைய ஒளிதங்கிய இரணியனென்னும் அரக்கனை உயிரொழிகும்படி, பின்னிககொண்டுள்ள வெள்ளிய அலைகளையுடையகநீராப் திவில யோகரித்திரை செய்யுந் திருமால், நிலைபெறா கடுங்கோபமுள்ள நர சிங்க மூர்த்தமாயுதித்தது அவனைக் கொன்றும் கோபமடங்காதவராய் மிகவும் மயங்கினான். எ - று. (௪௨)

நினைத்து நீயுள வாக்கிய நெடுநிலத் தாக்கை
யனைத்தும் வாயிலிட் டதுக்குவ தாண்வத் தவலந்
தனைப்பெ ருக்கநின் றெமமனே ரேகருநச் சலிக்கும்
வினைக்கொ டுநதொழி லொழித்தெமா வெருவர லொழியாய்.

(இ - ள்.) தேவரீர் திருவுளத்திற் கருதிப்படைத்த நெடிய உலகத்திலுள்ள உடல்களையெல்லாம் தன்வாயிற்பெய்து மெல்லுகின்றது. அகமகாரக்கொடு மைகளை யதிக்கப்படுத்திககொண்டு எங்களைப்போனறவாகள் ஏக்கமுறும்படி திரி நதுகொண்டிருக்கின்றது. அதன செய்கையாகிய குரூரத்தொழில்களை விலக்கி எவர்களுக்குற்ற பயத்தைத் தீர்த்தருளவீராக. எ - று. (௪௩)

எனவி ரத்தலு மெம்பிரான் நிருவரு ளிரங்கி
வினைய டிருதிநல் வீரபத் திரபபெரும பெயரோன்

நனைய னைத்தெரி தழல்விழி மானுட் மீடங்கற்

சினவு விவஞ்செரு வெர்ழித்தியென் றிசைத்தலுஞ் செல்வன்.

(இ - ன்.) என்றிப்படி யாசித்தவுடனே, எமது கலவபருமான திருவருளுடையராய்த் திருவுளமிரங்கி, தீவினைகளை யழிக்கும் வல்லபமுடைய வீரபத்திரரென்னுங் பெரிய பெயருடைய கடவுளையழைத்து, தீப்பொறி சிறதும் விழிக ணையுடைய நரசிங்கத்தின் கோபத்தாலுண்டாகிய கொடும்போரை விலக்கக்கட் டுவென்று கட்டினையிடவும், அதனைக்கேட்ட வீரபத்திரக்கடவுள். எ - று.

சரபப் பேருரு வெடுத்தன னளவொழி தடக்கை
விரவித திணசிறை வெள்ளிடை புதைத்தற மீப்பாய்ந்
துரவுத திண்பத மெட்டினுங் கிளைத்தவொள ளுகிராற
கிரணப் பொறகரி யெடுபினுங் கிழங்கெனக் கிழியும்.

(இ - ன்.) சரபப்பசுதியின்பெரியவடிவேறறு எண்ணிறநதனவாய்ப்பரந்த கைகளைப் பெற்று, வலியசிறகுகள ஆகாயத்திற படியும்படி உயரத்திறபறநதி, வலிதங்கிய கடினமான காலகள் எட்டிலும் தோன்றிய வெண்ணிறமான் நகவ களால், ஒளிவீசும் மேருமலையை யெடுத்தாலும் சாதாரணமான கிழங்குபோலக் கிழிப்பட்டுப்போம். எ - று. (சுதி)

வளைந்த வாயல கடிப்புறின் மாதிரங் குலங்குற
கிளைத்த வெஞ்சிறை யடிகுகொளி னுலகுக்குழ கிடந்த
வுளைத்த டந்திரை சுவற்றியண் டங்களள குரித்தது
முளைத்த வாமபியிற சிதைக்குமச செயலையா மொழிவார்.

(இ - ன்.) வளைவுள்ள வாயாகிய மூக்கினையடித்தால் பூமியுற குலங்கும். பிரிந்த பெரிய சிறகுகளை யடித்தால் நிலவுலகத்தைச் சூழ்ந்துளளகடலின் விசாலமான அலைகளைச் சுவற்செய்து சேறுபடுத்தி அண்டகோடிகளை யெல்லாம் முளைத்துத்தோன்றிய காளானைப்போன நழிக்கும். அச்சரபத்தின் செய்கையை எவர்தாமெடுத்துச் சொல்லுவார். எ - று. [ஆம்பி=காளான்] (சுக)

போர்த்த வெஞ்சிறைக் கலுமுனப் பொறிப்பெடை யளகின்
பார்ப்பெ தெதெனப் பாய்ந்தது படுபிட ரமுகிக்
கூர்த்த வள்ளுதா கோப்புறப் புதைத்தது குருதி
வீராதெ தெத்து பெருந்திரை யிருங்கடன மடுப்ப.

(இ - ன்.) போர்வையாயக் கொண்ட கொடுஞ்சிறகுகளையுடைய அச்சரபம் புள்ளிகள் பொருந்திய பெட்டைப் பறவையானது தன் குஞ்சையெடிப்பது போலப்பாய்ந்தது. அந்நரசிங்க மூர்த்தத்தின் பிடரினை யமூக்கிகூர்மை தங்கிய வெள்ளிய நகவகன பதியும்படி யூன்றியது. உடனே அந்நரசிங்கத்தின் உடலினி ன்றும் உதிரமானது நீண்ட அலைகளையுடைய பெரியகடலும் நிரம்பும்படி பீரெ தெதுப்பாய்ந்தது. எ - று. (சுவு)

கறித்து மிழ்ந்தது கரங்களைக் கதிர்முடிச சிரத்தைக்
கொறித்து மிழ்ந்தது குருதிகொப் புளித்தது பட்டுறெண்
முறித்த முக்கிய திடிக்குர லெழுப்பிய முழககிர்
செறித்த புன்செருக் கிழறுதுயி ரிழந்ததச சீயம்.

(இ - ள்.) அச்சரபம் நரசிங்கத்தின் கைகளைமென்று துப்பியது; ஒளிதக் கிய கிரீடமணிந்த சித்சைக கொறித்துப் பொடியாகித்தப்பியது. உதிரமுழுவதையும் வாயாற்கொப்புளித்தது. பலதோள்களைத் துண்டுசெய்து அழுத்தியது. இடிமுழக்கம் போலத்தொனியெழுப்பியது. அப்பொழுது நரசிங்கம் தனக்குள்ளேநிரம்பிய அற்பத்தன்மையுடைய கர்வமகன்று உயிரிழந்தது. எ - று. (சுஅ)

விரித்த வாயால் கொடுக்குறக் கடித்ததன் மெய்ததோ
லுரித்து வாங்கியச சரபமென் றுருத்தவோ ருருவம்
பிரித்து மீண்டனன் வீரபத் திரனெனும் பெயரோன
சிரித்து முப்புர மெரித்தவன றன்னுழைச செனனூர்.

(இ - ள்.) விரித்தவாயாகிய தன் ஆயத்தால் இறுகும்படி கடித்து, அந்த நரசிங்கத்தின் உடலிலுள்ள தோலைபுரித்தெடுத்துக்கொண்டு வீரபத்திரனும் பெயாபெற்ற மூர்த்திசரப்பபட்சியாய எல்லோரும் அஞ்சும்படியென்ற ஒப்பற்ற அவருவதையைகற்றித் திரும்பி, புன்னகையாற புரம்பொடித்தவராகிய சிவ பெருமானபா லெழுந்தருளினா. எ - று. (சுசு)

உரித்த பேரத ஞவட்டெழு நதியோடு மொருபாற
சரித்த வேணியோன முன்னரி னமைத்தடி தாமாப
புரித்த மாநமுற றிருகரத் தொழுதயல் போனா
பரித்த நானடுகத் தவனெடு மிமையவா பணிந்தார்.

(இ - ள்.) உரித்த பெரியதோலை, ஊறறெடுக்கும் கங்காநதியோடு ஒருபக்க லிற் சரித்த சடையை யுடைய சிவபெருமான சூரிதியில் வைத்து, அவாபாதன களில் வணங்கி, விரும்பிய விமானமேலாரோகணித்து நிருகரங்களாலும் சிவ பெருமானை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு, அக்கைலாபகிரிக்குவினுள்ளதமதிரூப்பிடத் திறகெழுந்தருளினா. உடனே அவரைப் பரிவுள்ளவர்களாகிய நான்குமுகங் களையுடைய பிரமனோடு ஏனைய தேவர்களும் பணிந்தார்கள். எ - று. (இஃ)

பங்க யாசனத் கயனமுதற் றேவாநம் பரண்ப
பொங்கு பேருவ கைப்பபப பணிந்தனா புரகரு
மெங்க னாயக் வீதுடை யாக்கொளென றிசைத்தா
ரங்க னாயக் னன்னது புரிதுமென றசைத்தான்.

(இ - ள்.) கமலாசனமுடைய பிரமன்முதலிய தேவர்கள் நமது சிவபெருமானை, விசேஷித்த பேரானந்தத்தோடு வணங்கி எங்களை யிரட்சிக்கும் எமது தலைவரே! இத்தோலைத் தேவரீர் ஆடையாகத் தரித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அருட்கண்ணையுடைய சிவபெருமான அப்படியேசெய்வோமென்று அததோலை ஆடையாகத்தரித்தருளினார். எ - று. (இசு)

அரந்தை நீத்தன மெனத்தொழு தாங்கவ ரகன்றார்
பரந்த பாற்கடற் பள்ளியோ னப்பவந தொலைப்பான்
கரந்தை சூடிதா ளருசசனை புரிந்தவை கழியப்
புரந்த பூமக னாய்கன் றன்னுழைப் புருந்தான்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் யாவருந் துயரமகன்றோமென்று வணங்கி நீங்கினார்கள. பரவியகாரத்தில் அறிதூய்கொள்ளுந்திருப்பால், அந்நர சித்தாவதாரத்தாலுண்டாகிய பாதகத்தைத் தீர்த்துகொள்ளும்படி விரும்பி, பெண்களாகையுடைய சிவபெருமான் பாதங்களையாச்சித்தது, அப்பாதகம் நீங்கியவுடனே, உலகத்தைக் காத்துவந்த திருமகள் கணவராகிய திருமால் தமது பதவிக்கு எழுந்தருளினான்.

நாசிந்தாவதார சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசச்சருக்கம் களக்குத் திருவிருத்தம். உஅஉஅ.

பதினெட்டாவது

வாமனாவதாரச் சருக்கம்.

பொன்னி நன்னதி வளநதரு வளவயற் புனனாட்
டன்ன மேயவண நெறககடன மருங்குதெற கடுப்ப
மின்னு வாராசடை யவனுறை வேதவா ரணிய
மென்னு மோரசிவ சினகா மாங்கவ னிருக்கும்.

(இ - ள்.) நல்ல காவிரிநதிவளங்களைக் கொடுத்தலால் வீளைகின்றவயல்கள் பொருந்திய [புனல் நாடுந் நாடுகளும்] சோழாட்டில், அன்னங்கள் வசிக்கின்ற குளிரந்த துறைகளையுடைய கடற்கரையில் தென்றிசைக்கருகே, மின்னிகின்ற நீண்டசடையையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருமறைக்காடென்றும் ஒப்பற்ற சிவஸ்தலம் இருக்கின்றது. எ - று. (க)

ஒழுக்கு வார்சடை யெம்பிரா னோமருந் கிருக்கு
முழுத்த வானமதி முகத்தினு டிருப்பெயா ஞானம்
பழுத்த நாயகி யத்தலம் பழமறை யணைத்துந்
தொழுத்த குந்தின மரிமுதற் றேவருந் தொழுவார்.

(இ - ள்.) ஒழுகாக நீண்டசடையையுடைய எமது சிவபெருமானுக்கு ஒருபக்கல்லமாரதுள்ள ஒளிமிருந்த பூரண சந்திரனபோன்ற முகத்தையுடைய உமாபிராட்டியா திருநாமம் ஞானமபழுத்த நாயகி அந்தஸ்தல்லமானது பழைய வேதங்கள் யாவும் நாடோறும் வணங்கத்தக்கது. திருமால் முதலிய தேவர்களும் அவகே வணங்குவார்கள். எ - று. (உ)

ஆய வேதவா ரணியமுற றருந்தவர் யாருந்
தூய மர்தவம் புரிகுவ ராலயஞ் சூழ்வா
பாய வெளவிடை யவனடி யவரகப் பதமக்
கோயி லொத்ததம் மறைவனத் தணிமுகித் கோயில்,

(இ - எ.) அருத்தவகுதியோரெல்லாம் அத்தகைத்தாய் திருமறைக் காட்டையடைந்து, புனிதயின் பெருந்தவத்தைச் செய்வார்கள் அச்சிவாலயத் தைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வார்கள். திருமறைக்காடென்னும் ஸ்தலத்திலுள்ள அழகிய மதியுடைய திருக்கோயிலானது, பாய்ந்து செல்லும் வெண்ணிற நகையி டிடபத்தை வாகனமாகவுடைய சிவபெருமானடியா ளளிய இதயதாம ரையாகிய திருக்கோயிலே நிகர்த்தது. ஏ - ஹ. (௧)

அத்த லத்தினோர் கங்குலி னரனெடு மழலைத் தந்தை யன்னஞா னமபழுத் தவணறு மலாபழு மொய்தத பள்ளியி னிருத்தலு முன்னிறிற் ப நெய்தத லேசசுடர் மழுங்குற வெம்பிரா னிகழத்தம.

(இ - எ.) அந்த ஸ்தலத்திலே ஓரிரப்பொழுதில சிவபெருமானேடு கினி போலும் மழலைச்சொற்களைப்பேசும் உமாபிராட்டியாராகிய ஞானமபழுத்தநாய கியா, வாசம் வீசும் அழகிய மலாகள நிறைந்த சயனத்திலிருக்குமபோது, அவ் விருவா திருமுன் னுள்ள அருந்த ஓளியுள்ள நெய்த தீபத்தின் காரதி டிடபத்தையுடைய திருவாயமலர்ந்தருளுகின்றா. ஏ - ஹ. (௨)

உவந்த வன்பொடு மித்திரி தூண்டுவா றுளரே னிவந்த மூவுல கரசளிக குதுமென நிமல னிவாந்த பூங்குழ லிககபா டுநதிறந தெய்தித் துவண்ட வாதிரி தூண்டுவ தியாபெனச சொனனார்.

(இ - எ.) சந்தோஷித்த அன்புடனே இததீபத்திலிருக்கரு திரியைத்தூ ண்வொருண்டானால், அப்படித் தூண்டுவாருக்கு மேனமை மிக்க திரிலோகராச் சியாதி பத்தியும் அளிப்போமென்று சிவபெருகான் பிராட்டியாரோடு திருவாய் மலாந்தருளினா. மலாமால் யணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேயரா இக்கந் வைத்திறந்து இங்கெய்தி, துவண்ட நெடியதிரியைத் தூண்டுவா ஒருவருளரே வென்றனா. ஏ - ஹ. (௩)

கால மீதிலத் தொடாவழி யிறங்கியோர் கருப்பை கோல மென்கடாத தட்டினெப் குடித்தலு மதன்பா லாலு மென்றிரி யசைநாடீனா டதுவது காண்ப பால லோசன னகைத்தன னமபிகை பகாவாள்.

(இ - எ) இப்படிச் சம்பாஷிக்கரு சமயத்தில, ஒரெலியானது மேற்பரப் புலழியாகக் கீழேயிறங்கி, அழகுறநிருக்கும் அததீபத்தின் தட்டிலுள்ள மிருது வான நெய்யைக் குடித்தவுடன் அவ்வெலியின் வாலசைதலினால் மிருதுவான தீபத்திலுள்ள அததிரியசைந்து நீண்டது அதனை நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ பெருமான் லோக்கி நகைத்தனா. அப்பொழுது அருகிருந்த பிராட்டியார் திரு வாயமலாந்தருளுகின்றா. ஏ - ஹ. (௪)

இனிக்கொ டுத்திரிமூ வுலகமு மீங்கிதற் கென்னுத் தனித்த கண்ணுத் தனித்தன மெனுமொழி சாற்றக் கனித்த நெய்குடித் தத்திரி தூண்டலுங் கடைபோய்ப் புனைந்து வார்த்து லவுணனு யரசிற பொலிந்தான்.

(இ - ள்) இம்முள்ள இவ்வெலிக்கு இனி மூவுலகங்களின் துரதாட்சியம்
மொடுத்தருள்வீராக வெணக்கடற், ஒப்பற்றவராதிய் சிவபெருமான் அகந்னமே
யருளிநோமென்னும் வார்த்தையைத் திருவாய்மலர்ந்தவுடனே, மதுரமான
நெய்யைப்பருகி மீண்டும் அத்திரியைத்தூண்டதலால், தேகாநதியத்திற்போய்
அசுரர்களிலே அலங்கரித்த நீண்ட வீரகண்டாமணி தரித்த மன்னனாய் விளந்
தினன். ஏ - று. (௭)

எடுத்த மூவுலகத்தினுக் கோரிற்றையாகி
விடுத்த வெண்குடை நிழற்றினன் விண்ணவா பெருமான்
கடுதக சிநதையிற் றனைதொழப் பணித்தனன் கடுமடோ
ரொடுக்கி யாண்டனன் மாவலி யெனும்பெய ருவந்தான்.

(இ - ள்) அப்படிப் பிறந்தவன் மாவலியென்னும் பெயருற்றவனாய்,
மேன்மைதருகிய மூவுலகங்கட்கும் உண்ணாப், விரிவாயிருக்கும் வெண
கொற்றக குடையை நிழற்றி, தேவலோகத்திலுள்ள இந்நிவனும் வருந்திய
மனத்தோடு தன்னை வணங்குப டடனையிட்டு, கொடுமான யுத்தத்தைத்
தவிர்த்து அரசு செய்தான். ஏ - று. (௮)

பொதுக்க டிந்தன நொருதனிசு கோன்முறை புரந்தான்
மதுதத டஞ்சினைக் கறபக வளமெலா நுகாந்தா
நொதுக்கு பாதலந் துட்டு வளநதனி யுவந்தான்
விதுககொ முஞ்சடைப் பரமனை யாவரே வியவாரா.

(இ - ள்) பொதுதன்மை நீக்கி, ஒப்பற்ற செங்கோன் முறைமை தவ
ருது அரசு செய்துவந்தான். தேன சொரியும் பரந்த கிளைகளையுடைய கறபக
விருகநதருகிய தேவலோகத்திலுள்ள வளப்பங்களெல்லாவற்றையும் அநுபவித்
தான். கீழ்ப்பட்டிள்ள பாதல லோகத்திலுள்ள வளங்களெல்லாவற்றையு
ம்தானே யநுபவித்தான். ஆனபடியால் இளஞ்சுந்திரனைத் தரித்த சடையை
புடைய சிவபெருமானே எவாதாம விருமபமாட்டாரா? ஏ - று. (௯)

இநதி ரப்பெருங் கடவுளை முதலினோ யாரும்
வநதி ரநதுதங் குறைசொல வழங்குவ தானு
னநத ரததவ ரலமரு நெஞ்சின ராகிசு
சநதி தோறுமற் றவன்கொலுக் காததனா சரிப்பார்.

(இ - ள்.) பெருமைதருகிய இந்நிரனுகிய கடவுள் முதலிய கடவுளரெல்
ரெல்லாரும், இவன்பால் வந்த தங்கள் குறைகளைத் தெரிவித்துக்கொள்ள, அவ
ரவர்கட்கு வேண்டுவனவற்றைக் கொடுப்பவனாயினான். தேவலோகவாசிகளாகிய
தேவர்கள் யாவரும் சுழல்கின்ற மனமுடையவாகளாய் மாவலியின் கொலு'மண
'டபத்தைக் காலங்கடோறும் காததுக்கொண்டு திரிவார்கள். ஏ - று. (௧௦)

பரிபெருங்கடல் பணைமருப் பொருதனிப் பனைக்கைக்
கரிபெருங்கடல் மெழுகித் திரனெனக் கரந்தா
விரித்த வெஞ்செருச் சேனைமிக் குயர்ந்தனர் விண்ணோர்
புரித்த வேவலி னுங்கவன் பணித்தன புரிவார்.

(இ - ள்) குதிகைகளென்னும் பெரிய கடலையும், பருத்த தந்தங்களோடு பிண்பையப்போன்ற ஒப்பற்ற ஓர் துதிக்கையையு முடைய யானைகளென்னும் பெரும் கடலையும், கொல்லத்தக்க புலித் தொகுதிபோலக் கருகிற மெய் திவ்வரசு ளாய், மிகுத்த குரூமாகிய போரினை வினாகும் சேனைகள் மிகப் பெருகின், தேவர்கள் யாவரும் அவன் இச்சித்த ஏவலின் வழியே கட்டளை கொடுத்தவற் றைச் செய்வார்கள். எ - று. (கக)

கண்டு நோக்கியுட் கவன்றனன் காசிப னென்போன்
மூண்டு வெஞ்செருக் குலிசிதன் மகனுடை மறுககந
திண்டி. றறபடையையாதுடை நாரணன். றிருத்தாள
கொண்டு சிந்தையி னமைததன் னருந்தவங் குறித்தான்.

(இ - ள்) காசிப முனிவனென்பவா தமது புதலவனாகிய மிகக் பெரும் போர் புரியத்தக்க வச்சிராயுதர தாங்கிய இரத்தினமுடைய மனத் தியரத்தைத் திருவுள்ளத்தி லறிந்து ரோகி, மிகக் வலிதங்கிய பஞ்சாயுதங்களைத் தாங்கிய திருமாலின் பாதங்களைத் தியானஞ்செய்து தமது திருவுள்ளத்திலிருத்தி அரிய தவத்தைச் செய்தனா. எ - று. (கஉ)

வருத்து மாதவ மையிரண டாயிரம வருடந்
திருத்தி நோற்றன னநிலை திருமகன கொழுநன
மருத்த பைந்துழாய் மாபினன வனசிறை யுலணத
தெருத்த மீப்பொலிந தாங்கவற தெதிருற வெதிரநதான்.

(இ - ள்) தேகத்தை வருத்துகின்ற பெருக தவத்தைப் பதிலுயர் வருட காலம் திருத்தமாக விபற்றினா அக்காலத்தில் லக்ஷமீ நாயகரும், வாசந்தவ கிய பசிய துளசி மாலை தரித்த மாபினை புடையவருமாகிய திருமால் வலிமை வாயந்த சிறகுகளைப் பெற்ற கருடன பிடரியின்மேல் ஆரோகணஞ் செய்து அநகக் காசிப முனிவருக்குப் பிரத்தியட்சமாகத் தரிசனம் தந்தனா. எ - று.

முண்ட கத்திரு நாயக னெதிரநதற முனிவன்
கண்டு போற்றினன க பணி தூங்குறக கனிந்தா
னண்டா நாயக வினிறெ டு தருளமற றனியேன
கொண்ட மாதவ டெடா லென் றெனபுறக குழைந்தான்.

(இ - ள்) தாமரை மலர்ல எழுந்தருளியிருக்கும் திருமகன் கொழுநாகிய திருமால் தரிசனம் தந்தவுடனே, காசிப முனிவா, அவரைத் தரிசித்துத் துதி செய்து கண்ணீர் சொரியுமபடி மனமுருகினா தேவா தலைவனே! தேவரீர் இஷ்டமையோடு இங்கெழுந் தருளுவதற்கு அடியேன செய்துள்ள பெருந்தவம் யாது? என்று எனபும நெகருவிடக் குழைவுற்றனா. எ - று. (கச)

உருகு சிந்தையி னுவந்துறு முனிவனை நோக்கி
யரிது மாதவ மிழைத்தனை யாநதர லெதுவோ
புரிதி யென்றன னிரதிரன் பொன்னினு டனைத்துந்
தருவு மாவலி பறித்தன னவைதரத் தருமால்.

(இ - ள்.) இப்படி மனவுருக்கத்தோடு சந்தோஷித்த காசிப் முனிவரை நோக்கி, நீ செயற்கரிய அரும் பெருந்தவஞ் செய்தனை, நாம் உமக்குத் தர வேண்டிய வரம் யாதோ? அதனை விரும்புக என்க கட்டளை தந்தனா. இந்திரனுடைய தேவலோகங்களெல்லாவற்றையும் கற்பக வீருட்சததையும் மாவலி அபகரித்திக் கொண்டான். ஆதலால் அவற்றையெல்லாம் மீட்டும் அவனைக் குக கொடுத்தருள வேணமும். ஏ - னு. (௧௮)

பிறங்கு வரசிரத் தவற்குநீ பின்னெனப் பிறந்து
மறங்கொண் மாவலி யடுத்தின மடிந்திற மடித்ததுக்
கறங்கு லாரசெவி வெண்ணிறக் கடுமபகட் டொருத்தற்
சிறந்த பேரர சளித்தியென் றருந்தவன செப்ப.

(இ - ள்.) பிரகாசம் பெருந்திய வச்சிராயுதந தாககிய இந்திரனுக்குத் தேவரீரே சகோதரராகத் திருவாவதாரஞ் செய்து கொடிய மாவலியின குரூரமாகிய வல்லபம் அழிந்திறக்குமபடி கொண்டு அசைந்தகொண்டிருக்கும் நெடிய காதுகளும் வெண்ணிறமும் வலிமையுமுடைய ஆண யானைமே லாரோகணித்து, சிறப்பு மிகுந்த பெரிய அரசாட்சிபுரிவாயாக என்று, அருந்தவஞ்செய்த காசிப் முனிவர் வறங்கேடகவும். ஏ - னு. (௧௯)

ஆது செய்துமென் றருளின னாயிர மிதழ்ப்பூ
மாது மாரபினன போயினன வரமுனி யவற்றுக
காதன மைாதனிற றேனறின னாசில சுழிந்த
தீதி னுணமறை யளந்தனன வளாந்தனன சிறுவன.

(இ - ள்.) ஆயிரவிதங்களையுடைய செந்தாமரை மலரில் வசிக்கும் திருமுகன் பொருந்திய மாரபையுடைய திருமால், அங்ஙனமே புரிவோமென்று திருநாய மலர்ந்தருளினா. அதனமேல், சிறப்புற்ற அக்காசிப் முனிவருக்குப் பிரியமுள்ள புதலவராயவதரித்தனா. சிலபகல சுழிந்ததனபிறகு, அப்புதலவா குற்றமற்ற நான்குவேதங்களையும் முற்று முணர்ந்து வளாந்து வந்தனா. ஏ - னு. (௨௦)

வரமு நிககுலத் துயர்ந்தருண் மாதவன புனை
விரத நூலபுனை தருமறைச சடங்கொடு மேவிப்
பரவு மாதவா யாவரு முவந்திறப் பயின்றான
முரணு டைத்தன துளக்குறிப் பொருவற்கு மொழியான்.

(இ - ள்.) சிறந்த முனிவா குலத்தில் மேன்மைபெற்ற காசிப் முனிவர் (அப்புதலவர்) தரிக்கும்படி வேதவிதிக் கிரமங்களோடு வேதியாகுரியவிரதமாகிய உபவீதமணிந்தி, மாறுபட்டுள்ள தமது திருவுள்ளக் குறிப்பை ஒருவனுக்குமுரை யாதவராய், தம்மைத் துதிசெய்கின்ற பெருந்தவம் பொருந்திய முனிவர்கள யாவரும் சந்தோஷிக்கும்படி வளாந்து வந்தனா. ஏ - னு. (௨௧)

உணர்த்த வேண்டுவ தியாவையு முணர்த்துறு துணர்ந்தான்
றணப்ப ருந்திறை யாகமத் தடங்கடல் கடந்தான்
புணர்த்த தாமரை நான்முகற் குணர்த்துவ பொலிந்தான்
மணத்த பசுசொளித் தருப்பையால் வயங்கிய கரத்தான்.

(இ - ன்.) அப்புதல்வர் தெரிவிக்கவேண்டிய வெல்லாவற்றையும், பிரர் தெரிவிக்காமலே தெரிந்துகொண்டார். விலகருதற்கரிய துறையையுடைய ஆக மகனென்னும் பரந்த கடலைக்கடந்தனர். மணம் வீசிப்பசிய நிறத்தேறடி பிர காசிக்குத் தருப்பைப் புல்லாலாகிய பவித்திரமணிந்த திருக்காமுடைய காசிப் முனிவர், இதனைக் கமலாதனத்துள்ள பிரமனுக்கு உணர்த்தச் சென்றனர்.

அனைய காலையின் வானவர் யாவரு மடைந்து
நினைபு நெஞ்சொடும் வணங்கின ரேத்தினா ரின்றி
நினைபொ லன்கழன மாவலி வேளவிபொன நியற்றி
வனைபொ லன்கலன முதலிய யாவையும் வழங்கும்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட காலத்தில், தேவர்கள் யாவரும் அங்கெய்தி, தியானிக்கின்ற மனத்தோடு வணங்கித் துதிசெய்து மேரேறினது, சத்திக்கின்ற பொன்னாலாகிய வீரக்கழலணிந்த மாவலியென்பவன் ஒருயாகத்தைச்செய்து, அவன்காரந் தங்கிய பொற்காசுகள் திருராபரணங்கள் முதலியவற்றை யெல்லாம் பலாக்கும் தானங் கொடுக்கின்றான். எ - று.

(உரு)

எனவு ரைத்தனா வானவ ரஃதுணர்ந் திரங்கி
நினைபு நெஞ்சொடு முவந்தனன மறைக்குல நிமல
னையா ட்பாதினென நருவின நற்றமுற நநிநநான
வனைபொ லன்கழன மாவலிக் கருகுற வருவான.

(இ - ன்.) எனது அத்தேவர்கள் தெரிவித்தாரான அரதணாகுலத்துதித்த அமலராகிய காசிமுனிவர் அதனையுணர்ந்து ஒரு கருத்துக்கொண்ட மனத்தோடு களித்தனா அத்தேவர்களைப் போலவருகவென்று பிரமனயிடைந்தநுபயினன். பிரரு காசிப் முனிவர் தக்கசம்பமநிர் தவராய, பொற்கழல் துரித்தான மாவலியினிடம் வருகின்றான். எ - று.

(உரு)

இததி நத்தினன மாவலி யெனுமபெயரத் திறலோன்
மெய்தத் நானமறை வேளவியின நிறனு வினைத்து
மொய்தத் மரமணிந் கதிரொளி முறைமுறை பரபு
மத்த நித்திரு மண்டபக் கொலுவுணர்ந் தடைநநான.

(இ - ள்.) மாவலியென்னும் பெயாபெற்ற வல்லமையுடையவன், அச்சம யத்தில் இப்படி உணமையான நான்கு வேதங்களிற்கூறிப் விதிப்படியாக, கிரத்தியங்களைச்செய்து, நெருங்கியிருக்கும் சிறந்த இரத்தின கிரணங்களின் காந்தியானது வரிசைவரிசையாகப் பரவிய ஒப்பற்ற மேன்மைதங்கிய அழகிய கொலு மண்டபத்தைக்கண்டு சோந்தனா எ - று.

(உரு)

உதய மாலவரை நெடுமுட நசிரின ஸ்திசுருங்
கதிரசெய் மாபுடி யிளவெயி லெறிப்பவக கதிமேற்
பதநி வந்துதெள ளபுதென்ப பணிகதிர விரிசுரும
புதுநி லாவென வென்குடை விளங்குமீப் பொலிய.

(இ - ன்.) பெரிய உதயகிரியின் நீண்ட சிகரத்தின் உச்சியின் ஸ்தித்கின்ற சூரியன்போன் துள்ள மேன்மைதங்கிய கிரீடமானது இளங்கிரணத்தை

வீச, அக்கிரணத்தின் மீது கால்வைத தேறித தெளிந்த அமுதம்போன்ற குளிரந்த கிரணங்களைப் பரப்புகின்ற பூரணசந்திரனை யொத்த வெண்கொற்றக குடை பிரகாசித்து மேலே விளங்கவும். எ - று. (௨௩)

பொன்னி லங்கிய கதிமணிப புண்கழ லடிக்கி
மூன்ன ருமபசும பொற்றிறைக குப்பையி னோங்கிப்
பின்னல வெணடின ரெடுநிலப பெருங்குடைத தனிககோன்
மனனா பொன்முடி தேய்த்துரு தாதிடை வயங்கு.

(இ - ள்.) பொன்றா செயது விளக்கமுற்ற, கிரணங்களை வீசும் மணிகள் பதித்தலங்கித்த வீசக்கழலணித்த பாதத்தின் கீழாக, நீளத்தற்கரிய பசும் பொன்றாகிய [திறை] பகுதிப பொருளைக் குப்பைபோ லுயரும்படி கொட்டி, பின்னிககொண்டென வெண்மையாகிய அலைகளையுடைய கடல்கூழந்த டெடிய உலகிலுள்ள, பெரிய சந்திரவட்டக் குடையையும் ஒப்பற்ற செய்கோலையுமு டைய மன்னாகள தமது பொற்றிரீடங்களைத் தேய்த்தலாற் சிக்குகின்ற பொற் பொடிகள் நடுவே விளங்கவும். எ - று. (௨௪)

வேரி நான்மலாக கற்பக நறுநூலி விடுகுந்
தாரொடுங்குழைந் தொருட்டை வெரிநுறச சரிந்த
காராகொ முநதுறுங் குழைய ரெடுத்திடு கவரி
வாராகொ முந்தகன மாபிலுந் தோலினும வருட.

(இ - ள்.) மணந்தகிய தேனைச் சித்திகொண்டிருக்கும் வாசந்தகிய அன்றலாந்த கற்பகமலா மாலையோடே குழையுறறு முத்கின் ஒருபக்கவிற் சரிந்துள்ள, மேகமானது கொழுந்துவிட்டாற் போன்ற கூத்தலையுடைய ஆரம பாஸ்திரீகள் சைகளிற்றுகி வீசும் வெண்சாமரைகள், நீட்சிபெற்றுத் துண றும் விளங்கும் தோள்களிலும் மாபிலும் தடவவும். எ - று. (௨௫)

எமமை நோக்குமென நெடுந்தசைம முதிழமளி டிறநகார்
கொமமை வெம்புலை மகவரிநட விண்ணவா குழாமு
மமம வீங்கிவ னுளகுகுந் தென்கொலென றயிரத்தூத
தடமி லஞ்சிநெரு சலமரப புடைபுடை தழுவ.

(இ - ள்.) குவிவாகிய வாய் தனங்கலையுடையமாதாளும் தேவர்கள் தொகுதியும் எங்களைப்பாரப்பாறோ வென்று, சிரசினித குவித்த கைகளாகிய அரும்புகளைத் தாமே தாழ்த்தாதவாகளாய், இவன் மனதின கருத்து யாதோ வென்று ஐயமெய்தி, தங்களுக்குள்ளே பயமெய்திப்பவாகளாய் மனஞ்சுழலும் படி அருகிலும் பக்கவிலும் தழுவிற்றவும் எ - று. (௨௬)

ஓவ ருநதிறற பேபெழி லுருவமுற றடங்ரப
பூவை வாய்ச்சியா கருநெடுங் கண்ணிழல் புதைப்பத
தேவா யாவரு மசுராமற் றியாவருந் திகைத்து
வாவு திண்பரி யிரதிர னிவனென மதிப்ப.

(இ - ள்.) கெதெற்கரிய தனமைபொருந்திய பேரழகுள்ள அவன் உருவ முழுவதும் அடங்கும்படி நாகணவாயுப்பறவைபோலும் சொல்லையுடைய மாதா

களின் கருவிறமெய்திய நெடியவழிகளின் சிழல்படியவும், தேவர்கள் யாவரும்
அசுரர்கள் யாவரும் திகைத்து, வலியுள்ளதாய்த் தாவிச்செல்லுங்குதிரையை
யுடைய இரத்திரன இவனென்று மதிக்கவும். ௭ - று. (௨௭)

திருந்து குங்குமச் சேதகத் திருநெடு மருமத்
திருந் பனமணிக் கலனுமிழ் தெறித்தாக் குறை
யொருங்கு லாரந்தவாக் குளபபடு மத்திரத் துளராய்
மருங்கு நிறபவா கடபுலத் தவிபொளி மறைப்ப

(இ - ள்) திருத்தமாகிய குங்குமக்குழை பணிந்துள்ளதாய் அழகுற்று நீண்
டமராயில் அணிந்திருக்கும் பலகை இரத்திரனபணங்கள் கூகிலீக்கின்ற கிர
ணத்தொகுதி, முழுவொருங்கு லாரத் முதியோர்களு திருமுள்ளத்தில் தியானிக
கின்ற மந்திரங்களின் ஒளிப்போலப் பக்கலிருப்போருடைய கடபுலத்தில
விளங்குகின்ற கார்தியை மறைக்கவும். ௭ - று. (௨௮)

வான ரம்பையா மாநில மடநதையா வாய்பி
லேனை நாகாத் மிருதைய ரிளமயி லீளையா
கான நாடந நாட்டியக கருவியொத் திசைப்ப
மேனி வந்தெழு சநிமுறை மென்மென் மிதிப்ப.

(இ - ள்) தேவலோகத்திலுள்ள அம்பா ஸ்திரீகளும், பேரிய பூலோகமா
தர்களும் எண்ணிலலாத ஏனைப் பாகலோகத்தில் வசிப்பவர்களான இளமை
தங்கிய மயிலப்போலுஞ் சரயலையுடைய மந்திரங்களும், மேலாடு தங்கியுயராத
சதிமுறைக்குப் பொருத்த மெல்ல மெல்லக் கால்கள் பெயர்க்குமபடி நாடகத்
திர்துரிய நடனத்தை இசைப்போடு செய்யவும். ௭ - று. (௨௯)

பள்ளத் தெனடி பைப பவைநீர் நெடுநிலப் பரப்பி
னுளளப் படடெழு வறியவா மறையவ ருளப்பக
களொரத் தீரித் துவிழநதசெங் கமலமொத் தொருகை
வள்ளற தனமையி னளவரிய பெருநிதி வழங்க.

(இ - ள்) ஆழமுற்றுத் தெளிந்த அலைகளையுடைய நீர் நிரம்பிய கடல்
குழந்த நெடிய நிலவுலகத்தின் பரப்பில், திபாகங்கொடுக்கப் பெறுவோமென்
னுங் கருத்துட்கொண்டடைகின்ற தரித்திரரும் அந்தணரும் சந்தோ ஷிக்குமபடி
ருளிராத இடங்கள மலராத தாமரைபோன்ற அவன் வலகையானது, உதாரத்
துவத்திறத்தினுல, அத்தாமரைமலா பொழிகின்ற தேனைப்போல விசேட திர
வியங்களை வாகித்தானஞ் செய்யவும். ௭ - று. (௩௦)

பூவு நீருமிட டிருநில மெய்க்கெனப் புரந்தா
னுவு மாநிதிக் குப்பையு மெங்காத் தவிர்த்தான
பாவை கண்ணிசை யளித்தன னெய்க்கெனப் பகராந்
தேவு நானமறை யந்தணா புறமபுகச் செல்ல.

(இ - ள்) எங்களை யபிழேகித்து மலர்களா னாச்சித்து விசேட நிலத்தை
எங்களுக்கு உரித்தாமபடி செய்யதான். எங்கள் கைகளில் பசுவையும் பெருந்
திரவியத்தையுங் கொடுத்தான். அன்றிபும பதுமையொத்த கன்னிகைகளை

எங்களுக்குக் கொடுத்தானென்று (தனித்தனி) சொல்லிக்கொண்டு (யாசகர்கள்) வெளிப்படச் சென்றுகொண்டிருக்கவும். ஏ - ஹ. (௩௧)

கயற்கு நுங்கட லுலகுளோ ரேற்றவை கருதிப்
புயற்பொழிந்தெனப் பொழிந்தில் மென்பது புலந்
வியப்பெழுந்தன துளத்தொடும் வேதவேதியராய்
நயப்பி னேற்பவா வருநெறி கட்புல நடப்ப.

(இ - ன்.) மச்சங்கள் சஞ்சரிக்குங் கருங்கடலாற் சூழப்பெற்ற உலகிலுள்ளார் யாவரும் எண்ணி யாசித்த பொருள்களை மேகம் பொழிவதுபோலே ஓயாமற் சொரிந்திலோமென்று கருதி வாட்டமெய்தி, பின்னாச்சந்தோஷ மதிகரிக்கும் சித்தத்தோடு வேதங்களை யுணர்ந்த வேதியர்களாய் விருப்பத்தோடு தான் மேற்பவாகளவரும் வழியிலே தன் விழிகள் சென்றுகொண்டிருக்கவும், ஏ - ஹ.

பாந்த ளாபிரம பஹைப் பரப்புறப் பரந்து
காந்து பனமணி யிளவெயி லெறிப்பவெங் கனலிற்
சேந்த கட்டுணை வாளரி வெறிதுறச் செறிப்ப
வேந்து பொற்றகட டாசனத தினிதுவீற் றிருநதான்.

(இ - ன்.) ஆதிசேடன் ஆயிரமெனனும தன் பல தலைகளையும் பரவுப்படி பரப்பி யொளியாவதுபோல, பலவகைப்பட்ட இரத்தினங்களை இளங் கிரணங்களை வீச, கொடிய நெருப்புப்போற் செவ்வதுள்ள இருவிழிகளைப் பெற்ற காரதி பொருந்திய சிங்கங்களை தமது முதுகின்மேற் பொருந்தும்படி சுமந்து கொண்டிருக்கும் பொற்றகட்டா லாகிய ஆசனத்தின்மேலே இனிதாய வீற்றிருந்தான். ஏ - ஹ. (௩௨)

கொள்வ யாவையுங் கொடுத்தனன் குறைநிரப் பினுலு
யுள்கு சிந்தையி னுவகைகின் றிரைத்தெழு முவப்பிற
களவி டுதொடை மோலியா னிருத்தலுங் கருநாத
தெளவ ரும்பழ நானமறை வாமன்ன செல்வான்.

(இ - ன்.) தானகொள்ளத்தக்க எல்லாவற்றையும் எல்லாருக்குகொடுத்தவனாகி, பலா குறைவுபாட்டையும் பூரணப்படுத்தினவனாகி, அவற்கையெண்ணிய சித்தத்தோடு களிப்புண்டாகி அதிநித்தியாகின்ற சந்தோஷத்தினால், தேன் சிந்தும் மலா மாலையணிந்த தையுடைய மாவலி வீற்றிருக்கையில் அச்சமயத்தைச் சிந்தித்துப் புகழ்நான்கு வேதங்களையுந் தெளிந்துணர்ந்த வாமனா அங்கே சென்று நானா. (௩௩)

பஞ்சி னெல்கிய பதத்தின பனமுறை பதிப்பா
னெஞ்சி னெல்குது நெடுநில நெருப்பென மதிப்பான்
முஞ்சி யனபகந தருப்பையன் மனபதை முகத்தி
னெஞ்சு றோக்கின விசித்திடுங் கோவணத துடையான்

(இ - ன்.) பஞ்சைக்காட்டினும் மெல்லிய பாதமுடையவரும், பல்முறை கடவுளைச் சிந்தித்து மனமுருகின்றவரும், நெடிய நிலவுலகைக் கண்டு தீப்போன்று மனத்திற் பயமெய்துவவரும், முஞ்சிப் புல்லையும் பசுநிறந்தனாகிய தருப்பைப் புல்லையு முடையவரும், மனிதா முகத்தைக்கண்டால் நாணமெய்தும் பார்வை யுடையவரும்; கோவணவுடை தரித்துக்கொண்டுள்ளவரும் ஏ - ஹ.

நூலொ மும்படச் சாத்துமான் றோலின னுவலிற்
பாலெ னத்தெனி முறுவலன் பவித்திர விரல
னா லு மாமறை யோருரு வெடுத்ததே யனையான்
கால மோர்ந்தறி யாகமப் பெருங்கலைக் கடலான்.

(இ - ள்.) உபவீதத்தோடு கலக்க வணிந்துள்ள மான்ரோலுடையவரும், வசனிகரும்போது பால்போலுந் தெளிவான புண்ணை யுடையவரும், பவித்திர மணிநுள்ள விரலுடையவரும், ஒலிக்கின்ற சிறந்த வேதங்களுள்ளாம் ஒருவடி வெடுத்தார் போன்றவரும், முக்கால வாததமானகளை யும் ஆயந்தறிதற் கேது வாகிய ஆகமமென்னும் பெரிய சாததிரககடல் போன்றவருமாக, எ - று. (௯௬)

வரவு நோக்கின னடுதிறன் மாவலி வரக்கண்
ரேவு சிந்தைநெக் குருகின னெதிரெழுந் துறறன்
பரவி யாங்கவற் கியைவன யாவையும் பயின்றான்
விரவு மாமணி யாசனத் திருத்தினன் விருப்பான.

(இ - ள்.) இத்தகைய வடிவோடு அங்கே யெழுந்தருளவும், மிகு வல்லப் படைத்த மாவலியெனபோன இவா வருகையைநோக்கி உணர்ச்சியுள்ள சிந்தை யோடு மனம் நெக்குலிட்டிருகியவராய், எதிர்கொண்டு சென்று நெருங்கித் துதி செய்து மிக்க விருப்போடு அவருக்குச் செய்யவேண்டிய உபசாரங்களை யெல்லாங் செய்து, சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த ஓராதனத்தில் வீற்றிருக்கச் செய்தனா. எ - று. (௯௭)

கொள்ளை மாதவ மியாவையு மொருவழிக் கொண்ட
பிள்ளை நீயிவ னெயதயான பெற்றபே நெளிதோ
வுள்ளம் வேண்டு வாகொலென றடிக்கடி யுவநநான்
வெள்ள வாகடற் றுயிலொழிந் தெயதியோன விளம்பும்.

(இ - ள்.) அநேக கோடிகளாயப் பரந்துள்ள பெருந்தவன்கள யாவும் ஒரு ருவெடுத்த பிள்ளைப் பருவமுடைய தேவரீர இங்கெய்துமபடியாக அடியேன பெற்றுக்கொண்ட பயன் எளிதானதோ? தேவரீர் திருவுளத்தில் எண்ணியது யாதோ? என்றடிக்கடி விருப்போடு வினாவினான். வெள்ளமாயப் பரந்த நீண்ட பாறகடலில் அறிதுயில் புரிவதகன்று வந்த வாமனா திருவாயமலாந்தருள கின்றார். எ - று. (௯௮)

அறுசீர்க்கழநேடிவடியாசரிய விருந்தம்.

மறைமுக மொழிந்த வேளனி யாவையு மரபின் முறறன்
துறைமுக நடந்த சிந்தைத் தூயைநீ நினனில் யாரே
நிறைகுணத் துயாந்தோரக் கீந்தது மேம்படு நிலையி னின்ற
ரறைமுக லரச கேளா வதிசய மடைந்த தெம்பால.

(இ - ள்.) வேதத்திற் சொல்லிய யாகங்களுள்ளாவற்றையும் முறைப்படி முடிக்கும் வழியிற் சென்ற மனமுடைய புனிதமானவன் நீயே. சத்திக்கின்ற வீரக்கழல் தரித்தமன்னனே! சததுவருணமுடைய சாதிக்களுக்குத் தானஞ் செய்து உன்போல மேம்பாடான நிலைமையிலிருந்தவாகள வேறெவர்களு? இப்படி நீ செய்வது கேள்வியுற்று எம்முடைய மனதில் அநிசயம் உண்டாயிற்று.

கோட்படு குலிசி தன்பாற் குறுகல மூலக மீன்ற
தாட்படு கமலத் தோனிற் சார்கலந் தகைசால் வேளங்
நாட்பட நடத்தி முற்று நின்னுழை நனுகி னேமோர்
வேட்கையி னஃது நம்பாற் நனதுற வேண்டு மென்றான்.

(இ - ள்.) பலரையும் வெல்லுங்கொள்கையுடைய வச்சிராயுதமேநதிய இந்
திரன்பாற் போனோயில்லை. உலகங்களைப் படைத்த நாளத்தையுடைய கமலாத
னனாகிய பிரமன் பாற்போனோயில்லை. பெருமையிக்கு யாகங்களைப் பலகாலமாக
நடத்திமுடிக்கின்ற உன் பால் ஒருவிரும்பெய்திவந்தோம். விரும்பிய அப்பொ
ருளை நம்பாற்றாவேண்டுமென்றுரைத்தருளினர். எ - று. (சு0)

எத்தவம் புரிந்தே னைய வஃதுநீ யியைந்து கேட்ப
மத்தமால் யானே வேக வயப்பரி கொடிஞ்சி மான்தோர்
மொய்த்தமா நிதியக குப்பை கலன்பல முதல யாவுஞ்
சித்தமோந தருளி னினனே வழங்குவன் செலவ வென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! யான் யாதுதவம்புரிந்தேன்? தேவரீரவிரும்பிய அதனை
மனவிரும்போடுகேட்பீராக. மதமயக்குடைய பெரிய யானே - வேகத்தையுடைய
வல்லமைபொருதிய குதிரை - சிகரத்தோடு கூடிக் குதிரைகள் பூட்டிய தோ -
விசேடமாய்ச் சிறந்த திரவியக குவியலகள் - பலவகையாபரணங்கள் முதலிய
னவெல்லாந் தேவரீர் திருவுள்ளத் துணர்ந்து, தெரிவிப்பீராயின், செல்வமுடை
யோரே! இப்போதே கொடுப்பேன். எ - று. (சுக)

நெடுமுடிக்க கொடிஞ்சி மான்தோர் நீனிதி நிறைத்த குப்பை
படுமணிக கலனாக ளம்பொற பசுநது கிற றானே தானே
விடுபரி முதல யாவும் வேண்டலம் வேண்டி னேமெம்
மடிதொடு மளவை மூன்று நினனிலத் தனித்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) நீண்ட சிகரம் போன்றகொடிஞ்சி யுடைத்தாயக குதிரைகள்
பூட்டிய தோள்களும், மிக்கதிரயம் நிரப்பிய குவியலும், ஒளிதங்கிய இரத்தினபர
ணங்களும், பசும்பொன்னாலாகிய அழகிய ஆபரணங்களும், பீதாம்பரங்களும்,
சேனைகளும், செலுத்தத்தக்க குதிரைகளுமாகிய இவற்றையெல்லாம் விரும்பி
னோயில்லை. உமமுடைய பூமியில் எமமுடைய பாதத்தால் அளக்கப்படுவதாகிய
மூன்றடி நிலமே விரும்பினோம். எமக்குத் தானஞ்செயக வென்றிரந்தனா.

மூவடி மண்ணி னைய செய்வதென் மொழிதி யென்னத்
தேவுயர் தவத்துச சிந்தை செய்தவ ணிருநது செய்வே
மாவது புரிதி யென்ன வறைந்தன னமல னன்னே
னீவது முயன்றான் வெள்ளி யருகுநின் றினைப சொல்வான்.

(இ - ள்.) ஐயா! மூன்றடி நிலத்திலே தேவரீர் யாதுசெய்வது? திருவாய்
மலர்ந்தருள்கவெனப் பிரார்த்திக்க, கடவுளைத் தியானஞ்செய்துகொண்டு அந்
கேயே யிருந்துபெருந்தவஞ் செய்வேன். ஆதலால், அம்மூன்றடி நிலத்தைத்
தானஞ்செய்கவென்று வாமனாவதாரங்கொண்ட திருமால் திருவாய்மலர்ந்தனர்.
அதனைக் கேட்டமாவலி அப்படியே தானஞ்செய்தற்கு எத்தனித்தான். அப்
போது சக்கிரன் (அசுரகுரு) பகலிலிருந்து இப்படிச்சொல்லுகின்றான். எ - று.

பிள்ளையென் நிவனை யோர்த லேழமை பெருந்தோட் டுந்தி
வள்ளவாய்க் கமலத் தோற்கு மனவொழி வரம்பி னின்றான்
பள்ளநீர் வேலை ஞால முழுவதும் பயந்து பல்வே
றெள்ளுமெண் ணெயுமொத தெல்லா வுயிர்தொ டு மியைந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) இங்கே யாசிக்கவந்தான் இவரைச் சிறுவரென்ற மதித்தல்
அறியாமையாகும். இவரோ பெரிய இதழ்களுடைய தாயக கிணணம்போல வாய்
படைத்த தாமரையி னடுவேயுள்ள பிரமணுக்கும் அளவிடற்கரிய நிலைமையிலுள்
ளவர். அன்றியும் ஆழமுடைத்தாய் நீர் நிறைந்த கடலுமுந் உலகமுழுவதை
யும் படைத்து எல்லாச் சீவராசிகடோறும் பல்வேறுவகையாய் என்றும் எண்
ணெயும்போல் நிறைந்துள்ளவர். எ - று.

(௪௪)

பாயிர முகத்து நூறகும் பழமறைப பொருட்கு மெட்டாச்
சேயவன் செய்வ செய்வோன செயப்படுங் கருவி யாகி
மேயினோ னுலக மெல்லா முண்டவன விளங்கா மாயத்
தாயவன தன்மை நின்னு ளளபபரி தைய வென்றான்.

(இ - ள்.) பரப்பாகச் சொல்லப்பட்ட சாதிரங்கட்கும் பழமையாகிய
வேதகருத்தகருமெட்டப்படாத அதிதூரத்திலுள்ளவா. செய்தொழில் செய்
வோன செய்யுங்கருவி என்பன மூன்றும் தாமையாகி விளங்குகின்றவா. உல
கங்களையெல்லாம் உணர்மிழ்ந்தவா. தெளிவற்ற அருமையுடைய மாயத்தன்மை
யால் அவா நிலைமையை, ஐயனே! உன்னால் அளபபரிதாருமென்று கூறினன்.

கொடுப்பன முறையி னோந்து கொடுத்தநீ கொடுப்ப தோபா
லடுத்துநின் றெழிப்ப தாகா நின்கருந் தளரது கோடி.
விடுத்தன றெழிந்தே னென்றான வெள்ளியும் விரைத்து ழாயோன்
மடுத்தெறி சிறைக்கா னலருங் கலுழினை மனத்தி னோந்தான்

(இ - ள்.) தானஞ் செய்பவற்றை முறைப்படிபுணர்ந்து கொடுத்துவந்த நீ,
இப்போது கொடுப்பதை மட்டும் ஒரு பக்கலிற்சேரந்து நின்று நான்தடைசெய்
வது தகாது ஆதலால் உன் கருத்தில ஆராய்ந்துகொள்ளக்கடவாய். இதோ
நான் விட்டுப்போகின்றேனென்று சுக்கிரன் சொல்லினன். அப்பொழுது வாம
னராயிருக்கின்ற மணந்தங்கிய துளசிமாலே தரித்ததிருமால் நிறைந்து வீசங்காற்
றைச் சிறகுகளுண்டாகக்கூகின்ற கருடனைத் திருவுளத்தெண்ணினா. எ - று.

கஞ்சமொத் தலாந்த மேக வண்ணாற் கருதப் பட்ட
வெஞ்சிறைக் கலுழன் றுழா வெள்ளியை யாளிக கொண்டான்
மஞ்சிவர்ந் தியங்கா நினற வானிவாந தெழுந்தா னோக்கி
யஞ்சின னலங்கற நிண்டோள வாளெயிற தசரா கோமான்.

(இ - ள்.) தாமரைமலர்கள பூத்த மேகம்போலுந் திருமேனியை யுடைய
திருமாலினற் கருதப்பட்ட பெருஞ் சிறகுகளையுடைய கருடன் இறங்கிச் சுக்கி
ரனைத் தூக்கிக்கொண்டு உடனே மேகங்கள் வந்து குடியிருந்து சஞ்சரிக்கும்
ஆகாயத்தின்மேற் பறந்தான். அதனை மாலேதரித்த தோள்களையும் கூர்மைதங்
கிய பற்களையுமுடைய அசுரர் தலைவனுன மாவலிகண்டு பயந்தான். எ - று.

உரதியம் பொருட்டி னண்ட மெவற்றையு முவப்பி வீன்ற
பைரதுமா யலங்கன் மாயோ னெம்முழைப் பரிவி னெயதி
முரதிரின் றெனது மண்மேன் மூவடி யிரப்ப வெமமோர்
தந்தமா தவங்கொ வின்னே யளிப்பது தரும மென்ன.

(இ - ள்.) தமது அழகிய உரதித்தாமரையினின் றும் அண்டகோடிகளை
யெல்லாம் சந்தோஷத்தோடு பெற்றவராகிய பசியதுளசிமாலையணிந்த திரு
மால் என்னிடத்தில் அன்புடன்வந்து என் கண் ணெதிரே கின்றுகொண்டு என்
நிலத்திலே மூன்றடிமண யாசித்தற்கு எம்முன்னோர்கள் செய்த பெருந்தவந
தானோ? ஆனபடியால் அவருக்குத் தானஞ்செய்வதே தருமமாகுமென்று. எ - று.

முருகவீழ் மலரோ டள்ளி முக்கைநீர் முகந்து விட்டா
னருணமுறை யங்கை யேந்தி நிலத்திடைக கவிழ்ததா னையன்
றிருகுவா ளெயிற்று வேந்த னுதவிய திவலை தெண்ணீர்
தருநிழ லவறகு முனணை யமிழதினுந தகக தனறே.

(இ - ள்.) மணமவீசப்பெற்ற மலரோடெடுத்து முன்கையினுல்நீரையள்ளி
விட்டான். அப்பொழுது குறளவடிவேற்ற திருமால் திருவருணமுறைமை
யால், அந்நீரைத் தமதுள்ளங்கையிலேறறுப் பினனா நிலத்தில் விடுத்தனா.
முறுககுடையதாய ஒளிதங்கிய பற்களையுடைய மாவலி, வாமனா கையில்விடுத்த
துளிகளோடு கூடிய தெளிந்த நீரானது, கற்பகவிருட்சத்தின் நிழலிலுள்ள
தேவார்களுக்கு முற்காலத்திறந்த அமுத்தத்தைக் காட்டிலுஞ்சிறந்தது. எ - று.

சேண்பட நிலந்த தெந்தை திருமுடிச சிகரந் தீண்டி
மாண்படு திசைக ளெல்லா மறைததன் புயங்கண் மண்மேற்
கோண்படு திசைத் முற்றந் கரந்தன வருவந் கூரநது
காண்பன வெல்லாந் தானே யெனபன காட்டி நின்றான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது எந்தையாகிய திருமாலின் கிரீடத்துச்சி ஆகாய
மளாவி யுயர்ந்தது. அவாதோள்கள் மாட்சிசைபெற்ற திசைகளிலெல்லாம்
நீண்டு அவற்றை மறைத்தன. நிலவுலகத்தின் மேற்கொள்ளப்படுகிற திசைக
ளின் முடிவுகள் முழுவதும் அவர் அவயவங்களை யெல்லாம் மறைத்தன. இவ்
விசுவரூபத்தால ஆனமாக்கன தெளிந்த பாரப்பவை யெல்லாம் தாமேயாயிருக்க
ின்றொரென்பதை யிளக்கி நின்றனா. எ - று. (இ0)

எந்திரு நிலத்தை யோராதா ளடக்கிய தெவையுந் தாங்கித்
தோய்ந்தெழு வடபான மேருச சுற்றுவிட் டெழுந்த மீப்போம்
பாரதனி னிவந்த தோராதா ளோரபத்த தளவை காணுந்
சாயந்தனன் மகுடச செனனி மாவலி தருவா கோமான.

(இ - ள்.) ஆதிசேடனாற் றுகப்பட்ட பெரிய நிலவுலகத்தை அவருடைய
ஒருபாதம் அடக்கிற்று. மற்றொருபாதமானது அண்டகோடிகளை யெல்லாம்
தூங்கிக்கொண்டு நிலத்திலழுத்தி வளரந்திருக்கும் வடதிசையிலுள்ள மேருமலை
யைச் சூழ்ந்து உன்னதமாய்ச் செல்லும் சாப்பம்போன்றோங்கியது. வேறோ
கூடியுளப்பதற்கு இடங்காணாதவராய்; அசுரர் தலைவனாகிய மாவலி மகுடமணிந்த
தலையுயர்வுடையதனான். எ - று. (இச)

சங்குசக் கரங்கை தாங்கு தாமரைத் தடக்கட் பச்சைக்
கொங்கலர் துளவோ னீலப் பொருப்பென நிவந்த கோல
மங்கண்மா ஞாலத் துள்ளோ ரசம்புது பசும்பொ ண்ட்டோர்
பொங்குபே ரன்பி னோடுங் கண்டுகண் புலப்ப நின்றார்.

(இ - ள்.) சங்கு சக்கரங்களைத் திருக்காததில் நுகவியு, தாமரைமலர்போ
லும் பரந்த கண்களையுடைய, மணங்கமழுந் துளவமலை யணிந்த திருமால்,
நீலமலைபோலவளராத அவ்விசவருபத்தை இடமகனற' பெரிய பூமியிலுள்ள
மாரத்தர்களும், பசும்பொன் மயமாய் வருவமுப்புள்ள தேவலோகத்திலுள்ள
தேவர்களும் மிகுந்த பேரன்போடு தரிசித்தாக் கண்கள களிப்பெய துமபடி யிருந்
தார்கள. எ - று.

(இஉ)

விண்முக டளரது நின்ற சேவடித் தலத்து விண்ணோர்
தணமல ரிடைய ருது சொரிதலாற் றனனை நீங்கா
மணமகள குளிராபப நின்ற மலரடி மறையப் போர்த்துத்
திணடரு திகந்த மெட்டு நாரின செய்வத தண்பூ.

(இ - ள்.) ஆகாயமுகட்டை யளந்துகொண்டிருந்த அவ வாமனருடைய
பாததாமரையில், தேவர்கள் குளிராசரி தவகிய கற்பக மலர்களை இடைவிடாது
சொரிந்துகொண்டிருப்பதால், தமமைவீட்டு நீங்காத நிலம்கள குளிராச்சி யெய
துமபடி அளந்துகொண்டிருந்த மற்றொரு பாததாமரை மறைவுபடப் பொதிந்து
தேவலோகத்திலுள்ள குளிராத கற்பக மலர்களின் மிக்க மணமானது அஷ்ட
திக்குகளிலும் பரிமளித்தது. எ - று.

(இரு)

தாமரைத் தவிசின மேலோ னிரதிரன் முதலோர தந்த
தேமரு தருவி னோங்குந் திணசின் முகிழ்தத மெனபூப
பாமரு நெடுநீ ராடையகனிலம் பரக்க லாலப
பூமக ளென்னுந் தனமை காட்டினள புவனப் பூவை.

(இ - ள்.) கமலாசனத்தினமீது விளங்கும் பிரமதேவன் இரதிரன் முதலா
ஞா அராச்சித்த தெய்வீகம்பொருந்திய கற்பகவிரகூத்திற் றழைத்த வலிய
கிளைகளில் அருமபிய மிருதுவான மெல்லிய மலர்கள், பரவிய சமுத்திரத்தை
ஆடையாக வுடுத்த இடமகனற நில வுலகமாகிய பூமிதேவியினமீது பரமபியிரு
த்தலால் அப்பூமிதேவியானவள தானே பூம்களென்னுந் தனமையைக் காட்டி
நின்றனள். எ - று,

(இச)

மீயுயர் விசம்பு பூதத மீனின மெல்லென் குல்லைப்
பாயொளி மருமந தாழு முததினைப் பகையா நிற்ச
சேயொளி பரப்பி வைபத திருளறச சிதைக்குந் தெய்வக்
காய்கதிக் கடவுண் மற்றோர கவுத்துவ நிகாபப் தமமா.

(இ - ள்.) மிக வுயாவான ஆகாயத்தில் விளங்கும் நகூத்திரக் கூட்டங்கள்,
மிருதுவாகிய துளபத்தின் பசிய நிறமானது பாய்கின்ற ஒளிதவகிய திருமால்
தமது திருமாலிலணிக்துள்ள முததுமாலையை விரோதித்துக்கொண்டிருக்கவும்,
அதி தூரத்திலிருந்து பிரகாசித்தது உலகிலுள்ள இருட்டொருதி யகலுமபடி
யழிகின்றவனும் தெய்வீகமாய் வெப்பந்தவகிய கிரணங்களை யுடையவனு
மாகிய சூரியன், மற்றோர கௌஸ்துப் மணிபோன்று விளங்கினன். எ - று.

(இ)

மந்தரந் திரித்து முண்ணிப் பாற்கடல் வயிறு நோவ
வெந்திரத் தியற்றா நின்று கடைந்தநா ளிமையோர் போற்று
மிந்திர னரசி னோங்க வக்கட லிடத்து நின்றோர்
சந்திர னெழுந்த வாபோற் றனிக்குடை நிவந்த தன்றே.

(இ - ள்.) முற்காலத்திலே மந்தரகிரியைச் சுழற்றி ஓர் யந்திரமாக நாட்
டித் திருப்பாற்கடலின் வயிறு நோருமபடி கடைந்தகாலத்தில், தேவர்கள் துதி
செய்கின்ற இரதிரன் தேவலோக அரசாங்கியில் மேம்பாடெய்தும்படி அந்த
கூர்ப்பாற்பதியினின்று ஒரு சந்திரன் உதித்தாற்போல ஒப்பற்ற ஒருகுடையானது
அவர் திருமுடிமே லோங்கியது. எ - று. (இசு)

கற்பக நாடு காக்கு மாயிரந் தடங்கட் புத்தேண்
மற்பகத் திரண்ட திண்டோள் வானவ ரெவரு மெய்தி
யற்பகற் றுரந்த வாபோ லருளுயா கழிய நின்றார்
முற்பக லெவாக்கு மெட்டா முளரியம் பததது வீழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்தை ரக்ஷிக்கின்ற ஆயிரக கணகளையுடைய இந்திர
னும், யாவா வலிமையுடைய கெடும்படி திரண்ட திண்ணிய தோள்களையுடைய
தேவர்களெல்லாரும் வந்து, சூரியகாந்தியில் இருநூ யகற்றினாபோலத் தங்க
ளுக்கிருந்த கொடுதன்பொழிந்தது முற்காலத்தில் யாககுமெட்டாதிருந்த
அத் திருமாலின் தாமரை மலர்போல அழகிய திருவடிகளில் வணங்கினாகன.

எந்தைநீ யெம்மை நோக்கி பெய்திய விடுக்கண் டாப்பான்
வந்தனை யுனக்கெண் றோர்ந்து செய்தகைம் மாறு முண்டே
தந்தையாய்த் தவமா யீன்ற தாயுமாய்த் தரும மாயெஞ்
சிந்தனை கரந்து நின்றாய் தேவனே போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! அடியேங்களைக் குறித்து எங்களுக்குற்ற தன்
பத்தை யகற்றும்பொருட்டு எழுந்தருளினீர். தேவரீருக்கென்று அடியேங்கன்
ஆராய்ந்துசெய்த பிரதிபுகாரம் ஏதாயினுமுண்டோ? எங்களுக்குத் தந்தை
யாகவும் தவமாகவும் தாயாகவும் அடியேங்களை புரிபும புண்ணியமாகவும் எங்களை
சித்தத்தில் மறைந்திருந்தீர். எங்களை பெருமானே! அடியேங்களைக் காக்க காக்க.

என்றடி யிறைஞ்சி வாழ்த்து மிரதிரன் முதலோர்க் கின்னே
தன்றனிக் கருணை கூர்ந்தான் நருநிழ லரசு தந்தா
னின்றவோ ரடியு நேரா மாவலி நெடுமபொற சென்னிக்
கன்றளித் தமைத்தா னல்லன் சிறின னமல நாதன்.

(இ - ள்.) என்று கூறித் திருவடிகளில் வணங்கித் துதிசெய்யும் இரதிரன்
முதலிய தேவர்களுக்கு உடனே ஒப்பிலலாத திருவருளபாலிதது, கற்பகவிருகத்
நிழலில் வீற்றிருக்கும் அரசரிமையையும் தந்தனா. மிகுதியாயுள்ள ஓரடிமையையும்
அளப்பதற்கு இடமில்லாமையால் மாவலியின் நீண்ட பொற்கிரீடந்தரித்த சி
ரின்மேல் அத்தினத்திற் சாததிப் பதித்தனர். அன்றியும் திருமால் கோப
மெய்தினர். எ - று. (இசு)

ஈரெயிற் றசூர் கோமான் மாவலி யென்போன் றன்னிச்
காரகப் படுத்தி மற்றைக் கடிகம் மூலங்கற் குல்லைத்
தாரகப் படுத்த மாயோன் றன்னிக ரின்மை நோக்கிப்
பேரக லண்ட மெல்லாம் பிளப்பதற் குருதது நின்றான்.

(இ - ள்.) பிளவுற்ற பற்களையுடைய அசுரா தலைவனாகிய மாவலியைச்
சிறையிலகப்படுத்தி மணம் கமழும் மாலையாகத் துளசிமலை தரித்த திருமால்,
தனக்குச் சமானமானவாக வொருவரு மிலலாமையைக்கண்டு, விரிந்து பரந்த
அண்டகோடிக னெல்லாவற்றையும் பிளப்பதற்காகக் கோபித்துநின்றனர்.

வெருவின ரிமையோ ரின்னோ னுங்கது விளைபப நோக்கி
யொருவழிக குழுமித் தெய்வக் கயிலையஞ் சார லுறநூர்
செருகிய குழல வேணி யெம்பிரான நிருமுற சென்றா
பரிபுர மிழறும் பாத பங்கயம் பணிவ தானா.

(இ - ள்.) இப்படி வாமனாவதாரகொண்ட திருமால் அப்படிக் கொடுமை
செய்வது நோக்கி, தேவர்கள் பயமெய்தியவர்களாய் ஒன்றுசேர்ந்து, தெய்
வீகர தங்கிய அழகிய நிருக்கைலாயகிரிச் சாரலையடைந்து, வட்டவடிவமாய்ச்
செருகிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமான திருமுன்னே சென்று, சிலம்
புகள் சத்திக்கின்ற திருவடித்தாமரைகளை வணங்கினார்கள். எ - று. (சுரு)

வெள்ளைவா ரணனு மறறை விண்ணவ ரெவரும் வெள்ளைப்
பிள்ளைநாண மதியஞ் சூடு மெநதையெம் பெருமாற போற்றி
வள்ளவாயக் கமலை கோவன மாவலி பொருட்டா லெம்மோர்க்
குள்ளநெக குருகி யார்க்கு மளபபுற வருவங் கொண்டான்.

(இ - ள்.) வெள்ளையானையை வாகனமாகவுடைய இரதிரனும், ஏனைய
தேவர்கள் யாவரும் வெண்ணிறத்தங்கிய மூன்றாநாளுதிகும் இளம்பிறையைத்
தரித்த எமது தந்தையுந் தலைவனுமாகிய சிவபெருமானைத் தோத்திரஞ்செய்து,
கிண்ணம்போல மலர்ந்த தாமரைமலரிலிருக்கும் லக்ஷ்மீநாயகராகிய திருமால்
எங்களுக்காகத் திருவுள்ளம் நெகருகினவராய் மாவலியை யழிக்கும்பொருட்டு
எவர்களுக்கும் அளவிடற்கு முடியாத விசுவரூபங்கொண்டருளினர். எ - று.

கொண்டபே ருருவந தன்றா கோமுறை யெனக்குத் தந்தான
நிண்டிற் லசுரந பற்றி யரும்பெருகு சிறையி லிட்டா
னண்டமு மண்டந தாங்கு மேருவு மதனைச் சூழந்
தண்டலில் புவன மெல்லார் தட்டுவிட ருவி நின்றான்.

(இ - ள்.) அப்படிக்கொண்ட விசுவரூபத்தால் அடியேனுக்கு அரசாக்கி
முறைமையைத் தந்தனா. மீக்க வல்லமைதங்கிய மாவலியென்னும் அசுரனைப்
பற்றிப் பெரிதாயுள்ள கடுஞ்சிறையிற் போட்டனா. இப்போது உலகினையும்
இவ்வுலகினைத் தாங்கும் மேருமலையையும் அம்மேருமலையைச் சூழ்ந்த கெடுதி
யற்ற அண்டகோடிக னெல்லாவற்றையும் தாண்டிக்கொண்டு ஊடுருவி
கின்றனர். எ - று. (சுரு)

அன்னது தடுத்தி யாயி னமரநு முனிவர் யாரு
நின்னடித் தொண்டு நீங்கா நெந்நிறகு நிலையி னிற்பா
ரென்னலு மிமய வெற்பீன் றளிததிட வுலக மீன்ற
கன்னியோர் பாசு னேவ வயிரவக் கடவுள் சென்றான்.

(இ - ள்.) இப்பொழுது அக்குறஞருவைத் தேவரீர் தடுத்தருள்வீரானால், தேவர் முனிவர் முதலிய எல்லாரும் தேவரீருடைய திருவடித் தொண்டினைப் பிரியாத மார்க்கத்துடன் அவரவர்க்குரிய நிலைமையி லிருப்பார்கள் எனப் பிரார்த்தித்த மாதிரிமே, இமயமலையரசன் தவததினாற் புத்திரியாகப்பெற்றுக் கொள்ள, 'உலகங்களை யெல்லாம் தாதருளிய ஜகநமாதாவாகிய உமாபிராட் டியை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் வைரவக் கடவுளை யேவவும், அவர் வாமனாபாற் சென்றனா. எ - று.

(௬௪)

சென்றன நெதிரா நின்றோ ராணவச செருக்கி னிற்கு
மன்றலந துளவி னாறகு மாமயக கொழிய நேரா
வின்றியல பிறவுரு சொனனா னெதவன் சிறிது மெண்ணான்
கன்றிய வெகுளி மிககான் வைரவக் கடவுட செலவன்.

(இ - ள்.) வைரவகடவுள் எதிராகப்போய, ஒப்பற்ற ஆணவததால் அகற் தையுற்றிருக்கும் வாசனாவீசுகின்ற துளசிமாலையுடைய திருமாலாகிய வாமன ருக்கு மிக்க மயக்கமானது நீங்கும்பொருட்டு, ஒவ்வாதிருக்கின்ற இயல்பற்ற அவருடைய செய்கைகளையும் பிறவற்றையும் எடுத்துச்சொல்லினா. அப்படி க கூறியவற்றை அவ்வாமனா சிறிதுங் கருதவில்லை. வைரவக கடவுளென்னும் பெயரையுடைய சிவமூர்த்தி கொரோமாகிய பெருங்கோப மிருந்தனர். எ - று.

பற்றினன் வயிரத் தண்டம பகிரண்ட மதிர வேரச்சிச
சுற்றினன் னுருமுக காலத தெழித்தனன னுளவ மாரபி
னெற்றின நெற்ற லோடு மெறிபடு சண்ட வாயு
முறறுற விற்று வீழு மூரிவெங் கிரியிற சாய்ந்தான.

(இ - ள்.) ஒரு வச்சிர தண்டாயுதத்தைத் திருக்கையிலேநிப் பகிரண்டங் களெல்லாம் அதிருமபடி சுழற்றி, இடி க்கும்படி காசகித்தவராய, துளசி மாலையுடைய அததிருமாலாகிய வாமனா மாற்பிற றுககினா. அப்படித் தாக்கிய வுடனே, யுகாரத்தப் பிரளயத்தில வீசும் சண்டமாருதமானது அதிகரித்ததினால் அடியோடு பிளந்துவிழும் வலிதங்கிய பெரிய மலைபோன்று கீழேவிழுந்தனா,

கருநிறக் கமஞ்சுள மேகக காரத ஞ்ரிதது வாங்கித்
திருநிறத் தமையக் காள கஞ்சுக் மெனனச சோததி
வெரிதுறப் பிடுங்கு மென்டி தண்டென விடுததுக் கொண்டான்
மருமலாத துளவ மாயோ னுணவ மயக்கந தீர்த்தான்.

(இ - ள்.) கருநிறமெய்திப் பூண காப்பமுடைய மேகம்போன்ற திரு மாலின் கரியதோலை யுரித்தெடுத்தது, அழகிய தமது மாற்பிற பொருந்தும்படி கருநிறச் சட்டையை யணிந்துகொண்டு, அவா முதுகினின்றும் பறித்த முதுகந் தண்டெலும்பைத் தண்டாயுதமாகத் தமதுகையிற் பற்றிக்கொண்டனர். உடனே வாசனாவீசும் மலர்மாலையும் துளசிமாலையும் மணிகரத் திருமால் ஆணவத்தினால் தமக்குண்டாகிய மயக்கம் நீங்கப்பெற்றனா. எ - று.

(௬௫)

வரன்முறை யுணர்ந்த மாயேர னுணவ மயக்கால் வந்த
புரைதவப் பவள வேணிப் புண்ணியப் பொருப்பை யோரா
விரைநறு மலரிட் டேத்தி யருச்சனை விழையா நின்றான்
கரையழி செருக்கு நீத்தான் பெற்றனன் கடவுட் டனமை.

(இ - ள்.) தாம் வாமனராக அவதரித்த காரணத்தைத் தெரிந்த திருமால்
அதன்பின் தாம்கொண்ட ஆணவப் பிராந்தியால் நோந்த குற்றங்களுக்கும்படி
டவளம்போலும் செவந்த சடையையுடைய புண்ணிய மலைபோன்ற சிவபெரு
மானைத் தியானஞ்செய்து நறுமணங்கமழும் மலாகளால் ஆர்ச்சித்துப் பூசிக்க
விரும்பித் துதித்துக்கொண்டிருந்தனர். அதனால் அளவிறந்திருந்த ஆணவச்
செருக்கு நீங்கினவராயப் பழையபடியே தெய்வத்தனமையடைந்தனா. ஏ - று.

வாமனாவதாரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௧௮-க்குத் திருவிருத்தம். ௨௮௬௬.

பத்தொன்பதாவது

பரசுராமாவதாரச் சருக்கம்,

பிருகுமா முனிவன் றென்ன ளருளிய பிறழாச சாப
முருவநின் றினன செய்து மொழிந்தில தொலிநீர் வேணி
திருவரு ளினமையன்னோற கடைந்தன தெரிந்தது சொற்றேம்
பொருதிற்ற நிகிரி மாயற கருளிய புகலவா மினனும்.

(இ - ள்.) சிறந்த பிருகுமுனிவா பூர்வத்திற கூறிய தவறாத சாபமானது
ஓங்கிநின்று இப்படி அவதாரங்களை செய்தும் நீங்கவில்லை. சப்திக்கின்ற கங்கை
யையணிந்தசடையையுடைய சிவபெருமான திருவருளில்லாமையால் அத்திருமா
லுக்கெய்திய வகையைத்தெரிந்தது கூறினோம். போராபுரியுஞ் சக்கராயுதமுடைய
திருமாலுக்கு அநுக்கிரகித்த வகையை மேலுஞ் சொல்லுவோம். ஏ - று. (ச)

ஒருங்கிய மனத்தி யோக முற்றுணர்ந் தொருவா நின்றோ
னருந்தவ முருவு வேண்டி யருந்தவரு செய்த தனனோன
கருங்கட னிலத்துக காம முதலிய கடந்தோன் நெய்வப்
பெருங்கு ணசசம தக்கினி யெனறொரு பேரி நின்றோன்,

(இ - ள்.) ஒன்றுபட்ட மனத்தையுடைய யோகமாக்கத்தை முழுவது
முணர்ந்து அந்நெறியில் நீங்காதிருந்தவரும், அரியதவமே மாதுடவடிவத்தை
விரும்பி அரிய தவம்புரிந்ததை யொத்தவரும், கரியகடலாற சூழப்பட்ட நில
வுலகத்தில் காமமுதலியவற்றைச் செய்தித்தவரும், தெய்வீகத்தங்கிய பெருங்
குணமுடையவருமாகிய சமதக்கினியென்ற ஒப்பறந்பேரோடுவிளங்கிய முனிவர்
ஒருவருனா. ஏ - று.

(சு)

ஆங்கவற் குயிரே யன்னு ளருந்தவச சிறப்பி னின்றான்
வாங்கருங் கற்பின் றெய்வப் பத்தினி மடவாண் மெல்லென்
றேங்கிய துசுப்பி னெல்கு மிரேணுகை யென்பா டன்பாற்
றேங்கமழ் துளவத தோளான் றிருவவ தாரஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) அச்சமதக்கினி முனிவருக்கு உயிரையே யொத்தவனும், செய்
தற்கரிய தவத்தின் மேம்பாட்டிலிருப்பவனும், அரிய கற்பினையுடைய தெய்வீக
முள்ள பத்தினியாக வாய்த்தவனும், மிருதுவாகிய ஏக்கமுற்றுத்துவளு
கின்ற இடையை யுடையவளுமாகிய இரேணுகை யென்பவளிடத்தில், மணம்
வீசும் துளமாலையரித்த தோளையுடைய திருமால் திருவவதாரஞ் செய்தனா.

மெய்த்தவச செல்வ னோக்கி வேட்கைமிக கெழுந்தான் போரது
நெய்த்தலைக் குழவி யின்ப துகாரதன னெகிழ்த சிறதைத்
தத்தரிச சிலப்பி னாகருந தளர்நடை தழுவ நின்றான்
வித்தகற் குதவ வேண்டுங் கலையெலாம விளங்குச செய்தான்.

(இ - ள்.) உண்மைத்தவச செல்வராகிய சமதக்கினி முனிவா புத்திரோற்
பத்தியைக்கண்டு விருப்ப மிருநதுவந்து, மிருதுவானதலையையுடைய அககுழந
தையி னின்பத்தை யநுபவித்தனா. மனவுருநெழுந்தனா. அககுழந்தை பருக
கைக்கற்கள பொருந்திய சிலம்பணிந்த தாதலனால் தத்திச் செல்வதாகிய
தளர்நடைப் பருவமவாயந்தது அகனிடிக், விநியாப்பியாசஞ் செய்யத்தக்க
பருவத்தில் அறிவுடைய அககுழந்தைக்குக் கருவிக் கவேண்டிய நூல்களையெல
லாம் தெளியுமபடி தந்தை ஓதுவித்தனா. எ - று.

(௫)

பருவமோ ராறு செல்லத் தலைப்படும பருவந் தன்னிற்
றிருமகள் கொழுநற் கன்னு னானமுறைச சடங்கு செய்தான்
கருணையோ ருருவு கொண்டா லன்னவன கடனீ ராடைப்
பெருநிலம் பரவ நின்றான் பெருந்தவத தலைவன செல்வன்.

(இ - ள்.) ஆறுவயது நடக்கத் தொடங்கும் காலத்தில், லக்ஷ்மிநாயகராகிய
அக்குழந்தைக்குச் சமதக்கினிமுனிவா முறைப்படி உபவீதச்சடங்கைச்செய்த
னா. பெருந்தவச் செல்வராகியசமதக்கினி முனிவருடைய புத்திரான கரு
ணையே ஒருருவெடுத்தாற்போன்ற அப்புத்திரா நீர் நிரம்பிய கடலே ஆடையா
யுடுத்த பெரிய நிலவுலகம் போற்றும்படி யிருந்தனா. எ - று.

(இ)

எழுதியோர நுரை வெண்ணு விருக்கெனுங் கடலு மிரந்தச
செழுமறைக் கடலி னோங்கு மாகமத திரையு நீந்தி
முழுதுணா வரம்பி னின்றான் னத்தன்றி முன்ன ரீனற
தொழுததைத் தந்தை நோக்கிச் சொற்றன துறந்து நில்லான்.

(இ - ள்.) எழுதி யாராய்ந்தறியப்படாத [எழுதாகினவியாகிய] வேத
மென்னுங் கடலையும், செழுமை தங்கிய இவவேதக்கடலின ஒருகுகின் ன ஆகமந்
தென்னும் அலைகளையுந் தாண்டி, முற்றுணர்ந்த முடிவிடத்திருந்தனர். அது
வேயன்றி, முதலிலே தம்மைப்பெற்ற யாவராலும் வணங்கற்குரிய தன்மைபொ
ருந்திய தந்தை தம்மைநோக்கித் தந்தகட்டளையைக் கடந்திருக்க மாட்டார்.

இப்பரி சொழுகுங் காலே யீங்கிவற் பயந்த தந்தை
துப்புறழ் குழல வேணிக் கருசசனை தொகுக்குங் காலேக்
கப்பின முலையி ரேணு கையெனுங் கற்பி னிற்பா
ளப்பெடுத் துருட்டி யென்று மாங்கவற கருளா நிற்பாள்.

(இ - ள்.) இப்படி நடக்குங் காலத்தில், இவரைப்பெற்ற தந்தையாகிய சமதக்கினி முனிவர், பவளத்தை யொத்த நிறமுடைத்தாய வட்டவடிவாய்ச் சுற்றிய சடையையுடைய சிவபெருமானை யாச்சிக்ஞா சமயத்தில், கப்புலி ட்டாறபோன்ற இனமைதங்கிய முலையையுடைய இரேணுகை யெனப்பவள, எக் காலத்திலும் அவாபூசைத்திருமஞ்சனத்திற்குத் தீர்த்தத்தையெடுத்ததுதிரட்டிக் கொடுத்துவருவாள். எ - று.

(எ)

இறபடு கற்பி னேழைக கெழுதிய திலக மனனு
ளறபடு கூந்த லோரநா ளறலெடுத்த துருட்ட வென்னு
நிறபுழிக் ககன மீக்கந் திருவெனா நிழலைக் கண்டாள்
கற்படு மனதத ளநாட சிறிதுளங் கவலவ தானாள்.

(இ - ள்.) இவ்வற நடத்துங் கற்பினையுடைய மாதாக்கள் நெற்றியிலிட்ட திலகம்போன்று, இருளபோலுங் கூந்தலையுடைய இரேணுகை, ஒருநாள் திரு மஞ்சனதீர்த்த மெடுத்ததுதிரட்ட நிறகுமபோது, ஆகாயத்தினமேற்செல்லும் ஒருகந்தாவனுடைய நிழலோக்கிக், கற்புக் கவலையிற் பதிந்த மனமவருந் திருளாயினாள். எ - று.

(அ)

வளைதளிர்ச செங்கை மாட்டி வாரநீர் திரண்டு வாராக்க
கிளை துளி சிதறி யோட வெருளினா கிளிமென சொல்லா
டளிரககையான மறுத்தும் வாரந் திரண்டி ல்தளிர் ரனா
ளிளைதன னுட்பபை யொத்தா னோங்கின ஞ்ருவ மெல்லாம்.

(இ - ள்.) கிளிபோலப் பிறுதுவான சொற்களையுடைய அவவிரேணுகை, வளையலணிந்து தளிர் போன்றுள்ள தன்கையிற் குடத்தைப்பற்றி நீர் முக்கனையில் அந்நீர் வழக்கப்படி திரண்டுவாரமல், கிளைகளான துளிகளாய்த் தெறித் தோடவும் பயமெய்தியவளாய், மீண்டும் தளிர்ையொத்த தன்மையாள முகந்த போதும் குளிரந்த நீரானது திரளவில்லை. அப்பொழுது அவவிரேணுகை தன்னுடல் முழுமையம் இடையேபோ டிளைத்து எக்கமெய்தினாள். எ - று. (க)

கரநெரித துதரம் வைகுகுங் கணாணினை சதுழா நிறகும
வரனுடைத தெயவ நோக்கு மிலந்ற மாடசி பாராகும
விரதமா தவனை யெண்ணு வெளகுறும் வெதுமபும விமழு
மரவுதிக் கிடந்தா லென்ன வாககைவெந் தழலா நிறகும.

(இ - ள்.) தன் கைகளை நெரித்துக்கொண்டு வயிற்றில வைத்துப் பிசை வாள். வரத்தைக் கொடுக்குந் தெய்வத்தை மனதிற சிந்திப்பாள். தன் இல்லறத் தின் சிறப்பைப் பாப்பாள். விரத்ததோடு பெருந்தவமேற்கொண்ட முனிவரைச் சிந்தித்து அஞ்சுதலடைவாள். மனம் வெதுமபுவாள். புலம்புவாள். பாம்பா னது நெருப்பில் வீழ்ந்தாற்போல உடல்வெப்பமெய்தி நெளிவாள். எ - று.

கழிவது கால மென்னுக் கண்டனன் கடவுட் கங்கை
வழிபுனற் சென்னி யோன்ற னருச்சனை வைகிற் றென்னு [ற்று
வொழுருமென் சடையோ னோகி யென்கொலென் லுணர்ந்த லு
னிழிதக விவட்டு வந்த தோராதன னிகந்தா லுள்ளம்.

(இ - ள்.) நீண்ட மெல்லிய சடையுடைய சமதக்கினி முனிவர் ஔமாயிற் றென்றுணர்ந்தது, தெய்வீகநவநிய கங்கைநீர் வழிந்துகொண்டிருக்கும் திரு முடியுடைய சிவபெருமான் பூசைக்குக் காலதாமதம் நேர்ந்ததென்றுகருதி, இதற்குக் காரணம் யாதென்று ஞான திருவந்தியா லறியத் தொடங்கினா. இவர் மனைவி இரேணுகைக்குத் தாழ்வான கற்பின்பவகம் சம்பவித்ததறிந்து மனத்திற் பகைமை கொண்டனா. ஏ - று. (க௧)

மிககெழு வெருளி மீசசென் றுருத்தனன் விளம்பா னென்றும்
புக்குறப் புதலவற் கூவி யெதிர்தலும் புனித னோக்கித்
தகசீர் யெனது வாய்மை தலைக்கொடு சரித்தா யென்ப
தொக்கநோக குறுவா னுற்றே னுரைப்பன கேட்டி யென்றான்.

(இ - ள்.) மிககோங்கிய கோபமேம்பட்டு அதட்டி ஒன்று முரையாதவராய், தம்புத்திரரை அங்குவுருமபடி யழைத்து, அப்படிவந்தவுடனே, முனிவா புதல்வ ரைநோக்கி, தருத் புதலவனாகிய நீ என் சத்தியமொழியைச் சிரமிசையெற்றுச் செய்துவந்தாயென்பதை ஒத்துப்பார்க்கக்கருதினேன். ஆதலால், நானெசால் வனவறறைக் கேட்பாயாகவென்று கூறினா. ஏ - று. (க௨)

ஐயநீ யுரைக்கற பால யாவையு மளியேன கேட்கச்
செய்தவ முளதா லாது சிதையுமோ சிதையா தென்ன
வுய்திற றெனக்கீ தன்றி யுணடுகொ லுரைத்தி யென்றான்
மொய்தரு சடையோன் மைந்தற் கினனண மொழிவ தானான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! தேவரீர் திருவாய மலரத்தக்கவறறையெல்லாம் அடியேன கேட்கும்படி முனசெய்த தவப்பலனிருப்பதால், அத்வப்பலன அழிவு படுமோ? அழியாது. அன்றியும் அடியேனுகு ஈடேறுநதன்மை இதுவன்றிவே றுண்டோ? திருவாய்மலரத்தருள்கவென்ப பிரார்த்தித்தான். நெருங்கியசுடையையுடைய சமதக்கினி முனிவா தம்புத்திரருக்கு இப்படித் திருவாய்மலர லாயினா. ஏ - று. (க௩)

தற்பயந் தெடுத்தா ளென்றுந் தனதடம் பிதுக்கித் தீம்பான்
புற்பயந் தளித்தா ளென்று நினைகலை முனிவி னெய்தி
யிற்புகுந் தரிவா ளேரதி யிரேணுகை யென்பா டனனை
யற்படு குழறொட் டாததுத் தலையறுத் தளித்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) உன்னைப் பெற்றெடுத்தவனென்றும், தன்முலைகளைப் பிதுக்கி இனியபூலை முற்பட்ட இனம்பருவத்திற கொடுத்தகாதவனென்றும் மன திற்குத்தவேண்டாம். கோபத்தோடுபோய வீட்டினுட்புகுந்து அரிவானைக் கையி லெடுத்தகொண்டு, இரேணுகை யென்பவனை இருன்போலக் கறுத்த கூந்தலைப் பற்றி யிழுத்தது, அவன் சிரசைக் கொய்து கொடுப்பாயாக வெனத்திருவாய் மலர்ந்தனர். ஏ - று. (க௪)

தாதைசொற் சலாகை யென்னச் செவித்தொகை சார்த லோடும்
பேதுற வுற்ற நெஞ்சு னதற்கெயைந் தரிதிற்பேர்தான்
போதலும் புலன்கள் வேறு யலமரப் பொருமா நின்றான்
மாதிய ருமுக்குந் தன்மை வெளிபெறான் மயங்கா நின்றான்.

(இ - ன்.) தந்தையுரைத்த சொல்லாந்து, காசிய இருப்புச்சலாகைபே
லச் செவித்தொகைகளிற் புருதவுடனே, கலங்குதலெய்திய சித்தத்தையுடைய
அப்புத்திரா அரிதாக அதற்கினையுயவராயப் புறப்பட்டனா. அப்படிப்போன
வுடனே புலன்கள் வேறுபட்டுச் சுழலுமபடி துக்கத்திருகது பெருந்துயரெய்தும்
நிலைமையை வெளிப்படுத்தாதவராய் மயக்குற்றிருந்தனா. எ - று. (௧௮)

தந்தைசொற் றிலேமேற் கொண்டு நிறகெனே தமிழே நொந்து
நொந்துளேந் தீன்று டன்னே நோக்கெனே நோக்கி நின்று
சிறதனை மருளுந் தெய்வம் பழிககெனே சிறியே நென்னு
வெந்தழற் கிடந்த பாம்பி நெருதனி வெதுமயிச செனறான்.

(இ - ன்.) தந்தையின் சொல்லைச் சிரமிசைத்தாங்கிச் சிறியேனாகிய யான்
அந்நிலைமையில் நிற்பேனோ தனியேவருந்தித் தன்னுடல் நோரும்படி வருந்தி
யின்றெடுத்த தாயைப்பாப்பேனோ? தாயின்முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டி
ருந்து சித்த மயங்கத் தெய்வத்தை நிர்திப்பேனோ என்றுகருதி, கொரோமான
தீயிலயிழுகத் பாம்புபோல ஒருவராகத் தனிதது மன வருத்தமெய்திப் போனா.

சென்றிடு மகனை நோக்கிச் சேற்றமுஞ் சேற்றத் தூடே
யொன்றுநெரு சழிவு மாக வுறறன நென்ப நோநதா
ணின்றதன மகனை நோக்கி யென்கொனீ நிரைநத் தென்றான்
பொன்றணி புயத்தான றுதை பணித்தன புகனறு நின்றான்.

(இ - ன்) அப்படிச்சென்ற புதல்வனைநோக்கி, கோபமும், கோபத்தோடே
பொருந்திய மனத்துயரமுமுடையவனும் வந்துள்ளானென்பதைத் தெரிந்து
கொண்டவளாய், இரேணுகை அங்கேவந்து நின்றகொண்டள்ள தன புதல்
வரை நோக்கி, நீ யெண்ணிய வெண்ணம் யாதென்றுகேட்டான். அழகும வலி
மையுந்தவகிய தோள்களையுடைய அப்புத்திரா, தன தந்தைகட்டளை யிட்டவற்
றையுணர்த்தி எதிரே நின்றனா. எ - று. (௧௯)

அன்னது கேட்ட நங்கை யையனே யரிதி னீன்ற
தன்னுடைத் தாதை யேவல் கேட்பதே தவமேற கோடன்
மின்னிலை வயிர வாளா லரிசென விரைமென கூந்த
னன்னிலஞ் சரியச சங்க நாணுறுங் கழுத்துச் சாயத்தாள்.

(இ - ன்.) அதனைக் கேட்ட இரேணுகை, ஐயனே! அரிதாகப்பெற்ற தன்
றந்தையின் கட்டளையைக்கேட்டு அதுபோல நடப்பதே புதல்வாக்குத்தவத்தை
மேற்கொள்வதாம். மின்னலைவீசி அச்சவடிவாகிய வச்சிரவாளாயுத்ததால் அரி
யக்கடவாயென்று, மணங்கமழும் மெல்லிய கூந்தலானது நிலத்திற்சரியும்படி,
சங்கும நாணத்தக்க தன் கழுத்தைச் சாயத்தன்னா. எ - று. (௨௦)

சரிந்திருண் டறவு நீண்ட கூந்தலோர் தடக்கை பற்றி
யரிந்தனன் சென்னி யீன்ற தாதைமுன் னமைத்த லோடும்
புரிந்தபே ருவகை வெள்ளம் பொங்கினன் புதலவற் புலவிப்
பரிந்தனன் பரசு ராமற் கீனையன பகாவ தானான்.

(இ - ன்.) சரிந்து இருணிற்மெய்தி மிகநீண்ட அவன் கூந்தலை, விசாலமான
ஒருகையாற் பற்றிக்கொண்டு தலையையரிந்து, தன்னையின்றதநதைக்குமுன்னாச்
சேர்த்தவுடனே, விருப்பமுள்ள பெருங்களிப்பென்னும் வெள்ளம் பெருகப்
பெற்றவராய், தம்புதல்வரைத் தழுவிக் கொண்டு அனபு பரராட்டிப் பரசுராம
ரென்னும் அப்புதல்வாக்கு இவ்வகையாகத் திருவாயமலாகின்றனா. ஏ - று.

ஈன்றவ ளெனவும் பாராய் பசித்தழ லவிக்கு மீரம்பால்
கான்றவ ளெனவும் பாரா யெமமொழி கடந்தி லாயா
லான்றபே ருலகத் துன்போ லாருள ரைய வென்ற
னேன்றுள வரங்கள் யாவுந தருகுவன பெறுதி பென்றுள்.

(இ - ன்.) பெற்ற தாயென்றும் பாராதவனாய், (குழந்தையாயிருக்கையில்)
உண்டான பசியென்னும் நெருப்பை அவிக்கத்தக்க குளிராச்சியான பாலைகநற
தூட்டியவ ளென்றும் பாராதவனாய், எமது கட்டளைகையக கடந்தாயிலையாத
லின், ஐயனே! அகன்ற பெரிய நிலவுகில உண்பைப்போல் யாவருளரென்று
கூறி, என்னுற்றாததக்க வரங்களுையெல்லாம் தருகின்றேன் பெறுகுவெனக்
கூறினர். ஏ - று. (20)

தந்தையீ துரைத்த லோடும் பாலகன் றடக்கை கூப்பி
யெந்தைநீ தருதி மூன்று வரமென விசைத்த லோடு
மைந்தனை வதன நோக்கி வழங்குதும் வலித்தி யென்றான்
சுந்தரத் தடக்கை வீர வினையன சொல்ல லுற்றான்.

(இ - ன்.) தந்தை இவ்வகை கூறியவுடனே, புதல்வராகிய பரசுராமர் விசா
லமான கைகளைக் குவித்து, பிதாவோ! தேவரீர் மூன்றுவரங்களை தரவேண்டு
மென்று பிரார்த்தித்த மாத்நிரமே, அமமுனிவா பரசுராமா முகத்தை நோக்கி,
அப்படியே தருகின்றோம், கேட்பாயாக வெனக்கட்டளையிட்டனா. அழகுற்று
விசாலித்த கைகளையுடைய பரசுராமா இப்படிச் சொல்வதானா. ஏ - று. (21)

ஒருவரம் வெகுளி நீவிட் டொழித்தியென் றுரைத்தான மற்றைத்
தருவர மென்னை யீன்று னுயந்திடத் தருதி யென்று
னிர்வர மொழிய மற்றொன் றீசன திருநாட் போதி
லுருகுமன் பெனக்கு வேண்டுக தருதியென் றுரைத்து நின்றான்.

(இ - ன்.) அவ்வரங்களில் ஒருவரம், தேவரீர் கோபத்தைவிட்டொழிப்பீ
ராகவென்று கூறினா. இரண்டாவது வரம் எனனையின்ற தாய உயிர்பெறும்
படிய நுகுகிரகிக வேண்டுமென்றனா. ஆக இவ் விருவாங்களும்கல, மூன்றுவது
வரம் சிவபெருமானுடைய உபய பாததாமரைகளில் மணமுருகும் உணமையன்பு
அடியேனுக்கு உண்டாகவேண்டுமே, இவ்வாங்களைத் தந்தருள்கவென்று பிரார்த
தித்து நின்றனா. ஏ - று. (22)

வரன்முறை யுரைத்து நின்ற மகன்முத நேரங்கி மற்றை
விரதமா தவனுந் தநதா னுப்நதன் னீரைமென் கூந்தன்
முரனுடை வெகுளி நீததான் முனிவனு முனிவ னீன்ற
பரசுடைப புதலவன சிந்தை முககண் பதத்து வைத்தான்.

(இ - ள்.) வரங்களை வரிசையாகக்கூறி யாசித்து நின்ற புத்திரர் முகத்
தைப் பார்த்து, பெருந்தவ விரதங்கொண்ட சமதக்கினி முனிவரும் அவ்வரங்
களை யனுகிரகித்தனா, உடனே மணந்தங்கிய மிருதுவான கூந்தலையுடைய
இரே ணுகையும் உயிர்பெற்றனள் சமதக்கினிமுனிவரும் மாறுபட்டகோபத்தை
நீங்கினா, அம்முனிவா பெற்ற பரசாயுதந் தாங்கிய புத்திரா திரிநேத்திரங்களை
யுடைய சிவபெருமான பாதுகளில் மணதைப்பதித்தனா, எ - று. (௨௬)

அற்றைநான் முதலா வெற்றி யுதிற்றி பரசு ராமன்
கற்றைவாரா சடையோற கனபு சனிநதன னாகி சென்றான்
நெறுதினை சீனைய கானந் தருசனை திருகதிச செய்து
நற்றவம் பயினான் சென்று நடந்தன சிறிது காலம்.

(இ - ள்.) அன்றைய தினமுதலாக எல்லாரையும் தாக்கிக்கொல்லத்தக்க
வல்லபந்தங்கிய பரசுராமா, தொகுதியாக நீண்ட சடையையுடைய சிவபெரு
மானுக்கு மனமுருகிய மெய்யன்புடையவரா யொழுகி, அசைந்துகொண்டிருக்
கும் வலிய மூங்கில்கள் பெருங்கிய காட்டிற்போய், சிவபெருமானைத் திருத்த
மாகப் பூசைசெய்து சிறந்த தவமியற்றினா, இப்படிச் சிலகாலங்கழிந்தன.

காராதவீ ரியனென னுள்ள கண்குழற் கவிதை வேந்தன்
பாராததம புலத்தான வையம் பரிசுருநாட பாரத னேரது
நீராததம புலனங் காண்பா நெடந்தன னிமிரந்த சேனை
போதத்துறப் புருநதா னீரென டுசைகுலாய்ப் போத லோடும்.

(இ - ள்.) பாரிதது விசாலமான தோள்களுடையவனுட், ஒலிக்கின்ற
வீரகண்டாமணி யணிந்தவனும, வெண்கொற்றக் குடையுடையவனுமாகிய
காராதவீரியனென்னும் பெயரெகொண்ட அரசன் உலகினைக்காகருங் காலப்
தில, ஆதிசேடன் சுமங்குங் கடல் குழந்த பாரத உலகெங்கும் பராகவீருமபித
புறப்பட்டான். மிக்கசேனை தனைப புடைகுழச்சென்று எண்டிசைகளிலுந்
திரிந்து போகையில. எ - று. (௨௭)

நெடுதிறை வடிமபு போதத நிலமெலாந் துருவிச செல்வான்
கெடுநதுயாசசமதக்கினிதன் னிருக்கையைக் கிடைப்பச சென்றான்
விடுஞ்சுடா மகுடஞ் சாய்தது வணங்கினன் வேந்தன் வேரிக்
கொடுஞ்சடை மோலி யனனோற காசிகள் பலவுங் கூறி.

(இ - ள்.) நெடிய கடலின் கரையாற குழப்பட்ட பூமிமுழுதுஞ் சுற்றி
வரும் அவவரசன், துயரங்கள் விலகத்தக்கசமதக்கினி முனிவா இருப்பிடமாகிய
ஆசோமங்கிடைக்க அங்கெய்தினன் ஒளிவீசும் முடியைச்சாய்த்து அம்மன்னவன்
முனிவரை வணங்கினான். அப்போது வாசனைவீசிச்சுற்றிய சடையையுடைய
அம்முனிவா அம்மன்னவனுக்கு ஆசிமொழிகள பலவற்றையும் முறைப்படி திரு
வாய் மலாந்தருளினார். எ - று. (௨௮)

எறித்தெழு பரிதிச் காந்தி யெறிபுட வெரிக்குங் காணம்
வெறித்திவ னடைந்த தென்னே வேர்த்தனை.மேனி பெல்லா
நறிக்கிழை கடகு வேண்டி நயந்தனை போதி யென்ற
னெறிப்படுந் தனிககோல் வேந்த னினையுன் நிகழ்த்த ஹற்றான்.

(இ - ள்.) வெயிலெறித்துக்கொண்டு திகருஞ் சூரியனுடைய கிரணங்கள் அக்கினிபோலத்தகிகரும் காடாகிய இவ்விடத்திற்கு நீ வருநகிவந்ததுயாதுகாரணம்? உடல் முழுதும் வெயாததிருக்கின்றனை. நறுமணங்கமழும் கிழங்குகளையும் இலைக்கறிகளையும் விரும்பிப் புசித்துச் செல்லுகவெனத் திருவாய் மலர்ந்தனர். சன்மார்க்கநெறியிற் செலுத்துகின்ற ஒப்பற்ற செங்கோலையுடைய அம்மன்னவன் இவ்வாறாததைகளைச் சொல்லலாயினன். எ - று. (உ௭)

வெள்ளமோ ரளவை யின்றி யெழுந்தன விரிவெஞ் சேனை
கொள்ளைமா தவத்தோய் நினனா லாற்றுதல குணிக்க லாமோ
நள்ளிடை கடப்பின் மூதூர் நனுகுது நமப வென்ற
னுள்ளநெக் குருகா நின்ற மாதவ னுரைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) மிருதியாகிய பெருந்தவமுடையோரே! அடியேனுடையவிரிந்த பெருஞ் சேனைகள் வெள்ளமெனனும் பெருந்தொகையாகிய அளவினையுங் கடந்தவருகின்றன ஆதலின், அவற்றிற்கெல்லாம் தேவரீரால் ஆகாரம்தருவதென்றால் அளவிடப்படுமோ? சிவபெருமானைப் போன்றவரே! இடையிலுள்ள சிறிதுதூரஞ் சென்றால் எவகளுடைய பழய நகரத்திற் சோவோமென்று சொல்லினன். மனவுருக்கமுடைய பெருந்தவசியாகிய சமதக்கினி முனிவர் கூறுவாராயினா. எ - று. (உ௮)

எப்பெருஞ் சேனையேனு மிக்கணத் திருத்தை யொன்றிற்
றுப்புடை வளத்தினோடு மமுதெனத் துயப்பா னுய்ப்பே [னான்
னெப்பருந் தனிககோல் வேந்தே யிருத்தியென்று துத்திச சொன்
கப்புடை மருப்புக் காம தேனுவைக் கருத்தி னோநதான்.

(இ - ள்.) எவ்வளவு பெருஞ்சேனையா யிருந்தாலும் இக்கூட்டத்திற்கெல்லாம் ஒரு நாயிகையில், சிறப்புறவளப்பதோடு அமுதென்று சொல்லுபடி புசித்தற்குவாவழைப்பேன், ஆனபடியால் ஒப்பற்ற செங்கோல் செலுத்தும் அரசனே! இவ்விடத்திலேயே யிருக்கக் கடவாயெனது வற்புறுத்திக்கட்டளை யிட்டு உடனே, கிளைகளைப்போலத் தோன்றிய கொம்புகளையுடையகாம தேனுவை மனத்திற்கருதினா. எ - று. (உ௯)

வந்ததக் கணத்தி னந்தத் தெய்வமாச சுரபி நோக்கிச்
சிறதைநெக் குருகி மேனி தீண்டினன் றீண்ட லோடு
மெந்தைநீ யழைத்த தென்னென் றிசைத்தலு மிமையோ ரேத்து
முந்தைமா தவத்தோன் றெயவப் பசுவொடு மொழிவ தானான்.

(இ - ள்.) மகத்தாகிய தெய்வீகந்தகிய அக்காமதேனுவானது அந்தக்ஷணத்திலேயே வந்துவிட்டது. சமதக்கினிமுனிவா அதைப்பார்த்து மனமுருகி அதனுடலைத் தவதிகையாற்றடவினா, அப்படிப் பரிசித்தவுடனே அக்காமதேனு, எமது பெருமானே! தேவரீர் அடியேனையழைத்ததற்கு யாது காரணமென்று கூறியபோது, தேவர்களாற் றுதிகப்படுகின்ற பழமையானபெருந்தவமுடைய சமதக்கினி முனிவா அக்காமதேனுவோடு திருவாய்மலர்வதானான். எ - று. (௩௦)

வெள்ளைவெண் குண்டயோன் கார்த்த வீரிய நென்னும் வேந்த :
 னொள்ளெரி வனத்துச் சேனை பொருங்குகொண் டிடம்மை யற்றான்
 றளளரு முதர வெந்தீச சொலித்தறத் தளரா நின்றான்
 றெள்ளமு தவற்கு மன்னோன் சேனைக்கு மளித்தி யென்றான்.

(இ - ன்.) வெண்ணிறத்தங்கிய சந்திரவட்டக் குடையையுடைய கார்த்த
 வீரியனென்னும் அரசன், ஒளிதங்கிய அக்கினிமயமான இக்காட்டில் சேனை
 களையெல்லாம் சோத்துக்கொண்டு எம்பாலெய்தினன். எவராலும் நீக்கறகரி
 தாயுள்ள கொடிய உதராக்கினியானது கொழுநுவிட்டெரிய மிகவும் வருந்து
 கின்றான். ஆதலால் அவனுக்கும் அவன் சேனையுட்கும் தெளிவாகிய அமுதம்
 போன்ற ஆகாரத்தைத் தருகுவென்று கட்டளை தந்தனா. எ - டு. (நக)

ஆவது புரிது மெனனா வருகுநின் றரசற் கன்னோன்
 மேவருஞ் சேனைக குளளம் வீருமபின வெறுகக வீந்து
 போவது புரியா முன்னம் புரவலன் றவதது மிககோன
 சேவடி பாவி யேந்தி யினையன செப்ப லுற்றான்.

(இ - ன்.) அப்படியே செய்கின்றோனென்று, அவாருகிலிருந்து அமமன்
 னனாகும் அமமன்னனுடைய சேனைகளுக்கும் மனதில் வீருமபிய வெல்லாவற்
 றையும் வெறுக்கும்படியளித்து, அக்காமதேனு தேவலோகத்திற்குப் போருமுன
 னரே, கார்த்தவீரியனென்றும் அரசன் தவத்தின் மேம்பட்ட சமதக்கினி முனி
 வா பாதங்களைப் புகழ்ந்து துதிசெய்து, இப்படிச்சொல்லத் தொடங்கினான்.

காயெரி கதுவுங் கானக் காயிலை நெருங்கே யன்றி
 நீயிது விருப ித பாலை யல்லையிச சுரபி நின்றான்
 மேயின துணாகதால் யாருந் வீருமபினா கவாநது கொள்வ
 ரோயிச சுரபி போருந் தொழுகென வளித்தி யென்றான்.

(இ - ன்.) வெப்பான நெருப்பானது நீங்காதுள்ள இக்காட்டிலிருக்கும்
 காய்கள் இலைகள் கிழங்கு என்பனந், தேவரீர் இவ்வகையான போஜனத்தை
 வீருமபும் தகுதிபுடையவரல்லீர். இக்காமதேனுவானது தேவரீர்பா லிருப்பதை
 யுணர்நதால் யாவரும் ஆசைப்பட்டு அபகரித்துக் கொள்வார்கள். ஆதலால்
 இங்கேவந்த இக் காமதேனுவானது தேவலோகத்திற்குப் போவதன் முன்பாக
 எனக்கென்று கொடுத்த விடுவீரெனப்பிராத்தித்தான். எ - டு. (நக)

வேந்தனீ துரைத்த லோமெ விரதமா தவத்தின் மிககோன்
 சேநதன விரருக ணைக்கிச சிரித்தனன் சிறியோக கென்ன
 வேயநதன் கிழைப்பத் தீமை யெய்துத் திறனை மெனனா
 வோய்த்தன னுள்ள மீதற கியைநதில் னுருத்து நின்றான்.

(இ - ன்.) கார்த்தவீரியன் இப்படிச் சொல்லியவுடனே விரதமாகிய பெருந்
 தவத்தில் மேம்பட்ட சமதக்கினி முனிவா தமதிருவிழிகளும் சிவப்பெய நம்படி
 பார்த்துச் சிரித்து, சிறியோகளுக்கென்று பொருந்திய நன்மைசெய்யத் தீமை
 விளைவது நிகழ்வென்று கருதிமனஞ்சலித்தார். அக் காமதேனுவைக்கொடுத்தற்குச்
 சம்மதியாதவராய்க் கோபமெய்தி யிருந்தனா. எ - டு. (நக)

ஊற்றமிக் கெழுந்த சீற்ற முணர்ந்தன னெருகோல் வேந்தன்
மாறறருளு சேனை யோடுஞ் சுரபியை வளைதது நின்றான்
கூற்றென வளைநத சேனை நோக்குமச் சுரபி கோலக
சீற்றுமென் சடையோ யென்னைக் கொடுத்திகொ லென்று கேட்ப.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற செங்கோலைத் தாங்கிய அரசன், அவருக்குப்பெருவலி
யோடுதித்த கோபத்தை யறிந்து, விலக்கற்கரிய தன்சேனையோடு அககாமதேனு
வைச் சுற்றிக்கொண்டு எதிர்த்து நின்றான். இயம்படர்கள்போலச் சுற்றிக்
கொண்ட அச்சேனையைப் பாகுகின்ற அககாமதேனுவானது, அழகுடைத்தாய்
வளைவாய்ச் சுற்றியுள்ள மிருதுவான சடையையுடைய முனிவரே! எனனை
இவர்கட்கு அளித்துவிட்டீரோ வெனவினவ. ஏ - று. (௩௫)

கொடுத்திலன் யானே வேந்தன் கொல்பெருஞ் சேனை யோடுந்
தடுத்தன னரச ரோடு மெதிராதிடுந தருக்கு முண்டே
யெடுத்தவெஞ் சேனை யோடு மாறுகொண்டிசறி யாயி
னடுத்தன புரிதி யென்றான் சுரபிமற் றதனைக் கேளா.

(இ - ள்.) நான் உன்னைக் கொடுக்கவில்லை. இவ்வரசன் கொல்லத்தக்க
பெருஞ்சேனையோடு தடுத்தான். அரசர்களோடும் எதிரகின்ற சகதியும் உனக்
குள்ளதே. ஆதலால் இப்போதுனை யெதிர்த்த பெருஞ்சேனைகளோடு மாறு
கொண்டு பகைப்பாயானால், அப்பொழுது உனக்குத் தக்கபடி புரிவாயாக வென
ருசகியாபித்தனா. அககாமதேனு அதனைக்கேட்டு. ஏ - று. (௩௬)

வல்லேனின் றுருத்துச் சீறிச சிலிர்த்திடு மயிர்க்கா றேறு
மொல்லேவந தெழுந்த சேனைக் கிலககமா ருரைககந பாலார்
கல்லெரி பிறந்த கண்ண கதிராமமுப படைய கால
வில்லின் நாநத கத்த வெற்பினந தாங்கு கைய.

(இ - ள்.) விரைவில் எதிர்த்து நின்று கடுங்கோபத்தோடு சீறிச்சிலிர்த்த
மயிர்க்கால்களிலெல்லாம் அதிசுகிரமாக வந்துதித்த சேனைகளுக்கு அளவை
யாவா சொல்லத் தக்கவர்கள்? அப்படி யுதித்தசேனைகள் மாணிக்கம்போலத்
தீப்பொறி சிந்தும் விழிகளுடையனவாகவும், ஒளி வீசுகின்ற மழுவாயுதந் தாங்
கியனவாகவும், குறுந்தடி பிடித்தனவாகவும், வில்லைத்தரித்தனவாகவும், வானை
யேந்தியனவாகவும், மலைதொகுதிகளைச் சுமந்த கைகளையுடையனவாகவும்.

அளவொழி கணங்க ளினனே பிறந்தன வனநத வெள்ளங்
களைபடு மரசன் சேனை யாவையு நெருக்கிக் கிட்டி.
யளைபுநற்குரிதிப் பேரா றலைப்புற மலைபட வள்ளே
னுளவயப் புரவி வெள்ளங் குருதியா ரெழுகிற றனதே.

(இ - ள்.) இப்படி எண்ணிறந்த சேனைகளுதித்தன. அவை எண்ணிறந்த
வெள்ளகணக்காகக் கிளைத்துவந்த மன்னவன் சேனைகளெல்லா வற்றையும்
நெருங்கிக்கிட்டி, சேற்றோடுகூட்டிய உதிரமானது பெருந்தியாய்ப் பெருக்கெ
டுக்கும்படி போர்புரிய, அவ்வரசனுடைய கத்திரித்த புறமயிரவாய்ந்த வேகமா
யோடாததக் குதிரை வெள்ளங்களுக்கும் உதிரந்தியானது பெருக்கெடுத்தது.

கழிந்தவெஞ் சினத்தி னோடுங் கார்த்தவீ ரியனென் போனு
மொழிநதெம் படையென றேடித தன்னகர்க் கோயி லுற்று
னிழிந்தன பரிதி மேல்பா லிருண்டது திகந்த மெட்டும
பொழிந்தடு சினமீக் கொள்ளப புகுந்தனா புதல்வர் நால்வர்,

(இ - ள்) கார்த்தவீரியனென்று சொல்லப்படும் அரசனும் அதிகரித்த
கடுங்கோபத்துடன் நமமுடைய சேனைகள் அழிந்தனவெயென்று புற முதிரு
காட்டியோடித் தன்னரண்மனையிற் சென்று சோந்தான். சூரியன் மேற்றிசைக்
கடலில் முழுகினான். [அஸ்தமித்தான்] அஷ்டதரிசைகளும் இருள்மூடியது.
அப்போது அச்சமூட்டைய குமாரர்கள் நால்வர் பெருகுகின்ற கோபமானது
அதிகரிக்குமாபடி வந்தார்கள். ௭ - று.

(௩௬)

கண்கழற் ற வந முன்போயக கைதொழு தருகி னின்ற
நீனாய நீ லைய விநத விருடியால் விளைநத தீதாற
புணையிருட போதி யர்மபோ யாங்கவன புலவுச சென்னி
நீனையுமுன கொணாநது மென்ற ரவனதற கியைநது நின்றான்.

(இ - ள்) வந்த நால்வரும், சத்திக்கின்ற வீரகண்டாமணி யணிந்த தமது
தந்தையாகிய கார்த்தவீரியன் முன்போய, அருகேகின்றுகொண்டு, இம்முனிவ
ளால் நோந்த தீமையைக் குறித்துத் தேவரீர வருந்தவேண்டாம். தந்தையே!
இருளாப் போதத் இவ்விராததிரியிலேயே நாங்கள் சென்று அங்குள்ள அம்
முனிவனுடைய முடைநாறறம்பொருந்திய சிரத்தை, நினைக்குமுனனாகொண்டு
வருவோமென்றார்கள். கார்த்தவீரியனும் அதற்குச் சமமித்ததிருந்தான். ௭ - று.

கார்த்தவீ ரியனறன பாலா நால்வருங் காள கூடம்
போரத்தன விருளிற் போகி யவவனம் புகுந்தா றறறம்
பாரத்தனா முனிவன் சென்னி பறறற வெறிந்தா தூக்கி
வோத்தெழு மெய்ய ராகி மீண்டனா விளைவ தோரரா.

(இ - ள்) கார்த்தவீரியன் புதல்வர் நால்வரும் [காளகூடம்] விஷம்போஸ
மூடிக்கொண்ட இருளிற்போய அத்தபோவன மடைந்தார்கள். சமயம்பாத்தாக
கொண்டிருந்து அச்சமதக்கினி முனிவாதலையை உடற் சம்பந்தம் ஒழியுமாபடி
அநிந்தெடுத்துக்கொண்டு, மேலவ்ளையப் போகுந் தீமையைத்தெரியாதவர்களாய்,
வெயாவுதோன்றிய தேகமுடையவர்களாயத் திரும்பினார்கள். ௭ - று. (௪௧)

இழைத்தமா தவத்தோன் சென்னி யாங்கவ ரீர நோகடு
யழைத்தில ளாறற கிலலா ளருங்குலக கறபி னின்ற
டழைப்படுஞ் சிணையச சாந்தத் தடுக்கிய சமிதை யோடு
முழைப்படக கிடந்தா ளானன னுடனிறந தொழிவ னென்னு.

(இ - ள்.) இயற்றிய பெருந்தவமுடைய அச்சமதக்கினி முனிவர் சிரசை
அந்நால்வரும் அறுக்க, அரியகுலத்திறசூரிய கற்புநெறியிலிருந்தவனாகிய இரே
ணுகை யென்பாள்கண்டு, உரக்கக் கூச்சலிடாதவளாகவும் மனஞ்சகியாதவளாக
வும், அம்முனிவரோடு நானும் உயிர் துறந்திறப்பேனென்று, தழைந்துள்ள பிணை
களைபுடைய சந்தனக்கட்டைகளாய சமிதையோடு அடுக்கப்பட்டுள்ள விடத்திற்
போய்ப்படுத்திருந்தான். ௭ - று. (௪௨)

அடுக்குமிந் தனத்தி னேறி யருந்தவத் தலை வனங்கை
மடுத்துறத் தழுவிக்கொண்டாள் வளர்ந்தெழு கணலி மாள்
விடுத்திழி மழையா லங்கம் வெந்திலள் மெல்லென் கூறை
தொடுத்திழி சாம்ப ரான தநிலை துணக்கங் கொண்டாள்.

(இ - ள்.) அடுக்கியிருந்த சந்தனக்காஷ்டத்தின மேலேறி அதிற்கிடத்தி யிருந்த அரியதவமுதலவராகிய சமதக்கினி முனிவருடைய இருகரங்களையுங் கட்டித் தழுவிக்கொண்டாள். அப்பொழுது சுவாலையிடயொருந் நெருப்பு அவி யுமபடி ஆகாயத்திலிருந்து சொரிகின்றமழையினால் உடல வேகாதவளாய், அத ியானது அவள் உடெத்தியிருந்த மெல்லிய வஸ்திரத்தையுமட்டிப் பிடித்து, அது மாதிரிமே மிக அற்பமான சாம்பராயிற்று. அத்தருணத்தில நடுக்கமெய தினள். எ - று. (சுரு)

வீவது கால மாயின் மெய்த்தவக் கொழுந்தி னோடும்
போவது சுறபி னோங்கும் பொலங்குழை மகளிராக கலலா
லாவது புரிந்தோ மேலு மாகுமே யரிய வெனனா
மேவுமித தனத்தை நீத்து வெள்ளிடைக் குதித்துப் போனாள்.

(இ - ள்.) இறக்குவகாலஞ் சமீபித்ததானால், உண்மையாகிய தவக்கொழுந் தையொத்த தலைவரோடு உயிர் நீங்குவது, கற்பநிலையின் மிக்கப்பொறுணட லாதரித்த மாதார்களுக்கே வாயக்குமன்றி, அப்படியிறத்தற்குரிய பிரயத்தினை கள் செயதாலும நமக்கு உண்டாகுமோ? அதுமிக அருமையென்று தான் ஏறி யிருந்த காஷ்டத்திலிருந்து நீங்கி வெளியிடத்தில குதித்துப்போனாள். எ - று.

கொடுத்து னீலைய வேமயின குழைகுழை மருங்கு போர்த்து
நெடுநெறி கடந்தா ளாளுந் நீணகாப் புகுந்து நீலப்
படுநிறத் தணங்கை யொத்து வதிகுள்ள கழிந்த பன்னு
ளடுதிற்ற பாச ராம னருந்தவத் ததிக னானாள்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது வளைந்த கூரையையுடைய இலைகளாகிய வேப்பிலை யைக் குழைவாயிருக்கும் இடையிறநரித்து வெகுதூர தாண்டிச் சென்று திரு வாளுரென்னும் பெரிய நகரத்திலடைந்து, நீல நிறத்தையுடைய காளிடைப் போல வசித்திருந்தாள். இப்படிப் பலதினங்கள் சென்றன. கொல்லத்தக்க வல்லமையுடைய பரசுராமரென்பவா செய்தற்கரிய தவத்தில மேம்பட்டவ ராயினாள். எ - று. (சுரு)

கல்லெனக் கலிகுஞ் சேனைக் கார்த்தவீ ரியன்றன் பால்
ரெல்லெபுக் குரிய தாளைத் தலைதுமித் தேடுதத் வாறு
மொல்லையி னெடுத்தா ளாளு ரணங்கென வுரைநத் வாரும்
வல்லையொற் றுணர்ந்தான் சீற்ற மனங்கிடந் துடற்ற நினறான்.

(இ - ள்.) கல்லென்று சத்திக்கின்ற சேனைகளையுடைய கார்த்தவீரியன் புத்திரர்கள், தமது தந்தைக்குரிய தவச்சாலையை யெய்தி, அவர் கிரசையரிந் தெடுத்துச்சென்றதும், அதி சீக்கிரத்தில் தமதுதாய் திருவாரூரில் தெய்வமக் ளிராக வாழ்ந்திருப்பதும் அதிவேகத்தோடு துதுவர்வந்துகூற வுணர்ந்து, தமது மனதில் கோபத்தோன்றி வருந்தியிருந்தனாள். எ - று. (சுரு)

வெள்ளிடை பவணை நோக்கி மெய்த்தவம் விதிபி னாற்றி
யுள்ளிடா நெடுநி னின்றா னென்னையா னுடைய வீரன்
கள்விடா நெகிழுங் கொன்றை வேணியோன் கருணை கூர்ந்தான்
புள்ளிடா வலங்கற் றோளாற கெதிராதருள புரிந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) வெண்மை தங்கிய இடபத்தை வாகனமாகவுடைய சிவபெரு
மானைக் கருதி உண்மைத் தவத்தை முறைப்படிசெய்து மனதில இடையரூத்
தியானத்தோடிருந்தனா. அப்பொழுது இடையீட்டின்றித் தேனைச் சொரியுங்
கொன்றைமாலே தரித்த சடைமுடியையுடையவரும் என்னையடிமையாகவுடைய
வருமாகிய சிவபெருமான், திருவருள சுரந்தவராய், வண்டிகள் விடாமற்சத்
தித்துக்கொண்டிருக்கும் மலாமாலேதரித்த பரசுராமாக்கு தேயேவந்து திருவருள
பாவித்து நின்றருளினா. ஏ - று.

(சஎ)

கண்டன னுருவ நோக்கிக் கண்கணீர கலுழா நின்றான்
கொண்டன னுவகை வெள்ளைக் குரைகடற் குளிப்ப தானா
னெண்டொடி. பாசு நோக்கி யெனபுற வருகும் விமழும்
புண்டர நுதலை நோக்கிப் பூத்தனன புளகச சிலலி.

(இ - ள்.) பரசுராமா சிவபெருமானுடைய திருவுருவத்தைத் தரிசித்தனா.
தமதிருவிழிகளினினமும் ஆரந்தபாஷ்பஞ் சிந்தினா, உடனே சந்தோஷித்துச்
சந்தோஷமென்னுஞ் சத்திக்கின்றகடலில் மூழ்குவாராயினா. ஒளிதங்கியவளை
யலணிந்த உமாகேலியாரா பாகத்தைத் தரிசித்து என்புகளும் நெகருவிடம்படி
உருகுவாரா, விமழுவாரா, திரிபுண்டரமாகத் திருவெண்ணீர்நணிந்த நெற்றியைத்
தரிசித்து உரோமத்துவாரங்கடோறும் புளகமெய்தினா ஏ - று.

(சஅ)

சுகவீவன் றன்னை நோக்கி யெம்பிரா னிரகக மெய்தி
நீங்கருந் தவத்தி னின்றாய் வேணடுவ நிகழ்த்தி யெனனத்
தாங்கிய செழுநீர் வேணித் தலைவனைத் தன்னுள் ளாகுகிப்
பூங்கழி மெழுது வாழ்த்தி யினையன புகலவ தானான்.

(இ - ள்.) இப்படிப் பகதிபூண்ட பரசுராமரைப் பார்த்தருளி, எமது சிவ
பெருமான் திருவருணமிருந்து விலக்குதற்கரிய தவநிலையில் தவறாது ஒழுகியவ
னே! உனக்கு வேண்டியவரங்களைச் சொல்லுகவென வினாவும், செழித்த கனகா
ஜலத்தைச் சூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானைத் தமது இதயத்திலமர்த்தி,
அப்பெருமானுடைய அழகிய வீரக்கழலணிந்தபாதங்களை வணங்கித் துதிசெய்து
இப்படி வண்ணப்பிப்பாராயினா ஏ - று.

(சக)

பன்னருந் தவத்தி னின்றான் சேவடிப் பதமம் போற்று
பென்னுடைத் தாதை வைகு மிருக்கையி னிரவு பாராச
னொளினிவீழ்த தெடுத்ததுச செனரா காததவீ ரியனநன செல்வ
மன்னவா தாதை யாவி வாங்குத்த காசை பூண்டேன்.

(இ - ள்.) சொல்லுதற்கரிய தவநெறியில் நின்று தேவரீர் செந்தாமரை
மலர்போன்ற பாதங்களைத் துதிசெய்யும் எனனுடைய பிதாவானவர் வாசஞ்
செய்துகொண்டிருந்த ஆசிரீமத்தில் காததவீரியன் புதல்வர்கள் இரவுபார்த்து
வந்தது அவாதலையை யரிந்தெடுத்துக்கொண்டுபோனார்கள். ஆதலின், அவர்கள்
தந்தையாகிய காததவீரியன் உயிரையொழிப்பதற்கு விரும்பமுற்றேன். ஏ - று.

எந்தையே யருள வேண்டு மென்னது மிமையா முக்கட்
சந்திர மவுளி யண்ண ண்தொன்றே தருது மென்னுச
சிரதைநீ நினைநத யிவரு செய்தன சிறக்கற பாலே
தந்தனங் கோடி யெனனாத திருக்கர மழுவுந் தந்தான்.

(இ - ள்) எமது தந்தையே! இவ்வரத்தைக் கொடுத்தருளவேண்டும். என
வேண்டவும், இமைக்காத திரிநேத்திரங்களையும் சந்திரனை யணிர்த சடையை
யுமுடைய சிவபெருமான், அவ்வொருவரந் தானே நாக்கொடுப்போமென்று
திருவாய்மலரது, நீ உனமனதிற கருதியனவும் செய்தனவுமாகிய யாவஞ்சிறப்
புற்றிருக்குந் தன்மையுடையவையாக வரங்கொடுத்தோ பெறுகவென்று அதுகூ
ரகித்து, தமது திருக்கரத்திற பற்றியமழுப்படையையுந் கொடுத்தருளினா.

பெற்றனன் நவதது மேலோர பெற்றகரும பேறி யாவங்
கற்றைவார சடையோற போற்றிக காராதவீ ரியனை நோக்கி
யுற்றனன் செற்றந தீரவா னுருத்தன னுருத்த லோடு
மிறுவிழ்ந் திறப்ப தோரா னாகவ நெதிராகது சென்றான்.

(இ - ள்) தவத்தின மேம்பாடுற்றோரும் அடைதற்கரிய பேறுகள் பலவந்
றையும் பரசராமாபெறுகுகொண்டவராய், தொகுதியாய் நீண்டிருக்குஞ்சடை
யையுடைய சிவபெருமானைத் துதிசெய்து, காராதவீரியனைத் தேடியுடைநது
தமது கோபமொழியுமபடி மிகவுஞ் சீறினா அபபடிச் சீரியபோது, அங்குள்ள
காராதவீரியன் தான் வலியிழநது நிலமிசைவிழநது இறக்கப்போவதை யறியா
தவனுப் பரசராமரை யெதிராத்தவந்தான். எ - று. (இஉ)

சென்றவன் சேனை யாவந் துணிததன்ன் சொருளி னேர்ந்து
நின்றவன் நன்னைப் பற்றி நிலவுவாண் மழுவொன் நேரநி
வென்றடு திரடோ னேருநூற நிரட்டியும் விழுதின வீழ்
வனறிந் லொடுங்க வோசசித தறிததன்ன வரநதின மிக்கான.

(இ - ள்) பரசராமா உடனே போசெய்யச் சென்று, அவனசேனைகளை
யெல்லாம் வெட்டியவராய்ப் போசெய்ய எதிராத்த நின்ற காராதவீரியனைப்
பற்றி, ஒளிவீங்கினற கூமைதங்கிய ஓமமுப்படையை யேந்தி வீசி, வரங்க
ளாற் சிறந்தவராகிய பரசராமாவெற்றிபெறுக, கொல்லத்தக்கதாயத்திரண்ட
அவன் தோள்களாயிரமும் ஆலின்விழுதுபோல நிலமிசைவிழவும் அவன் வல்ல
மையொழியவும் வெட்டிச் சாயத்தனா. எ - று. (இங)

அன்னவன் மரபி னோங்கு மடுதிடற புலியே நென்ன
மன்னரை யொருங்கு பற்றி வளாகுருக் கேத்திரத்தின்
றன்னிலை கொண்டு செவ்றுன குட்டமோ ரைநது தாழ்த்தது
நெய்நிலை குருதி வேலோர செயபுன் னிறப்பி னானால்.

(இ - ள்) அக்காராதவீரியன் மரபில விளங்கிய கொல்லத்தக்க வலிமை
யுடைய ஆண்புலிபோன்ற அரசார்களையெல்லாம் பிடித்து, வளப்பநதங்கிய குரு
கேத்திரத்தினுள்ள தம்மிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுசென்று ஐந்துருள
களைத் தோண்டியெடுத்தது, நெய்ப்புரிய வேற்படைதாங்கிய அவ்வரசர்களுடைய
உதிரநீரை அக்குளங்களில் நிரப்பி வைத்தனா. எ - று. (இச)

அக்குளக் குருதி நீரி னருள்சுரந் தையற் கென்ன
முக்கைநீ ரிறைத்துக் கொண்ட கடுமபழி முனிவு தீர்த்தான்
செக்காவான் கிழிந்து வெவ்வே றிழிந்தன செந்நீர் நீங்கிப்
புக்கனன் புவன மெல்லாங் காசிபாக் குதவிப் போந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வைந்து குளங்களில் நிரப்பிய உதிரநீரால் இருபைமிக்க
வராய்த் தமது தந்தைக்கென்று மூன்றுகை நீரையிறைத்துத் தருப்பண
முடித்து, அக்கொலைகளாலுண்டாகிய கொடிய பழியின் கடுததைத் தவிர்த்துக்
கொண்டனா. செவ்வானமானது கிழிபட்டு வெவ்வேறாக இறங்கியிருப்பது
போன்ற உதிரமுழுவுதும் வறற்சு சுவறிய அந்நாடு முழுவதையும் காசிபமுனிவ
ருக்குத் தானமாக வளித்தது அந்நாட்டை யகன்றுபோயினா. எ - று. (௫௫)

தென்றிசை யடைய வெய்தி மகேந்திரப் பொருப்புச் சேர்ந்து
கொனறையஞ் சடிலத் தெந்தை குரைகழன மறவா னாகி
யின்றள விறவா னனடி னருச்சனை யியற்றி நின்றான்
பொனறிணி சடையீ ரீசன றனமையரா புகலற பாலார்.

(இ - ள்.) தென்றேயத்திற்குப்போய்ச் சேர்ந்து, மகேந்திர பாவததை
யெய்தி, அழகிய கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சடையையுடைய எமது சிவ
பெருமானது சத்திகுகின்ற வீரகண்டா மணிதரித்த திருவடித்தியானத்தை மற
வாதவராய, இன்று வரையில அழிவற்றவராய [நெஞ்சீவியாய] உண்மையன்
போடுபுத்திக்கொண்டனனா பொன்னேயத்தி றவைத்ததுபோன்றசடைமுடி
யுடைய முனிவரே! சிவபெருமான தனமையைச் சொல்லவல்லவா யாவார்?
(ஒருவருமிலா). எ - று. (௫௬)

பரசுராமாவதாரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

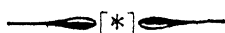

ஆகச்சருக்கம் ௧௯ - கரு திருவிருதம் ௨௯௫௨.

இருபதாவது

இராமாவதாரச் சருக்கம்.

இத்திற நிகழ்ந்த பின்னர் மனுகுலத் தெய்தி வெய்திற்
றத்துவெண் டிரைநீர் வேலி யுலகுயிர தழைப்ப வோங்கி
முத்தவெண் கனிகை வேந்தன் றயரத் தெனபான மூரி
மத்தமால் யானே வேந்தா வணங்குது மன்னா மன்னன்.

(இ - ன்.) இவ்வவதாரம் நடத்தபிறகு, மனுசுலத்தில்வந்து விரைவாகத் தாவுகின்றவெள்ளிய அலைகளைபுடைய கடல் நீர் வேலியாகச் சூழ்ந்த உலகிலுள்ள ஆன்மகோடிகள் யாவும் விணகும்படி மேம்பாடுற்று, வலிபுற்று மதமயக் குடைய பெரிய யானையையுடைய மன்னர்கள் பணியத்தக்க ராசராசனாகிய முத்துக்களாலியற்றிய வெண்கொற்றக் குடைபெற்ற தசரதனென்பானொருவனிருந்தான். எ - று.

(ச)

கலிநிலைத்துரை.

அறுபத் தாயிர வருட மளித்தா னவனன்றோர்
சிவவற் புலனுஞ் செல்வ மிழந்தான் நெருமந்தான்
மறுவைக குககண் டத்தர னிருதாள வழிபட்டா
ஐயுநட் புறநு னன்புட னங்க முருகுற்றான்.

(இ - ன்.) அததயரதன் அறுபதினாயிரவருடம் அரசுசெய்திருந்தான். அக் காலத்தில் ஒரு குழந்தையை யனைத்துக்கொள்ளுஞ் செல்வமற்றவனாய் மனச் சூழற்சியெய்தினான். அப்போது விடத்தைத் தரித்தகண்டதையுடைய சிவபெருமான உபயபாதங்களைப் பூசித்தவனாய் மிருத நேசமெய்தி உண்மையான போடு உடல்முழுதும் உருகப்பெற்றான். எ - று.

(உ)

ஆசறு வேள்வ் யனைத்துஞ் செய்தா னதனாலோர்
மாசறு மைந்தாப பெற்றினி தெய்தும் வழிகாணன்
பூசல னங்கற செற்ற பிராணை பூனைவேணி
யீசனை யன்பிற கைதொழு துறநு னிடரற்றான்.

(இ - ன்.) குற்றமற்ற யாகங்களை யெல்லாம் நடத்தினான். அவற்றாலும் பழுத்தற் றொரு புத்திரனைப்பெற்று இன்பமெய்தும் வழியைக் கண்டிலன். போர் செய்த மனமதனை யெரித்த சிவபெருமானாகிய சடைமுடி தரித்த தலைவனை அன்போடுகைகுவித்து வணங்கிக்கொண்டிருந்தான். அதனால் தன் துயரமகலப் பெற்றான். எ - று.

(ஈ)

முளரிக் காரொக் கின்றவி ராமன் முதலோரை
யுளரிக் கும்பே ராசை யுவபயி னெடுமபெற்றான்
றளரித் துன்பச சாகர வெள்ளை கரைகண்டான்
வளரிக் காடற சாபனை யொப்பார வளாமைந்தா.

(இ - ன்.) தாமரைமலர்ந்த மேகம்போன்ற திருமேனியுடைய இராமாமுதலிய புதல்வர்களை மனத்திப்பதித்திருந்த பேராசையோடு சந்தோஷமாகப்பெற்றுக்கொண்டான். தாம்பவருந் திக்கொண்டிருந்த துயரக்கடலுக்கு எல்லைகண்டான். அப்புத்திரர்களோ வெற்றி மிகுந்த கருப்பு விலலைத்தாங்கிய மன்மதனை யொப்பானவர்கள். எ - று.

(சு)

கற்பன யாவுங் கற்று முடித்தார் கலையெல்லாஞ்
சொற்பட வோதா துண்மை தெளிந்தார் தொழுவானி
னிற்பன கன்மத் தெலலை கடந்தார நிலமெல்லா
மறபினு வக்குந தன்மை யடைந்தா ரருண்மைந்தர்.

(இ - ள்.) கற்கத் தக்க தூல்களையெல்லாம் கற்று முடித்தார்கள். அறு பத்துவான்கு கலைஞானங்களையும் ஒருவர் ஒதுவிக்காமலே அவற்றின் உண்மையை யுணர்ந்தார்கள். பழைய தூல்களில் விதித்துள்ள கிரியைகளையெல்லாம் அறிந்தார்கள். கிருபைதங்கிய அபபுத்திரா நாவ்வும் உலகமுழுவதும் அன்போடு விரும்பத்தக்க தன்மையடைந்தார்கள். எ - று. (இ)

செல்வரின் முன்னோன் கோசிக னோடு தென்பாலும்
றல்லல் விளைகருந் தாடகை யைச்செற் றவனோடும்
விலலொடு மறறைத் தமபியொ டென்கோ மிதிப்போ
யொல்லையெ டுக்குஞ் செஞ்சிலை வெறப்பொன றெழுந்தநதான்.

(இ - ள்.) புதலவர்கள் நாலவரில் முததோராகிய இராமா விசுவாமித்திர முனிவருடன் தெனறிசை கோகிப் போய், கொடுமைசெய்து கொண்டிருந்த தாடகையைச் சங்கரித்து அம்முனிவரோடும் லக்ஷ்மண பரதசத்ருகனரென்றும் பிற தம்பியரோடும் சிறந்த மிதிலாபுரியெய்தி, அங்கே சனகராசனாற் கொடுக்கப் பட்ட செவ்வையாகிய விலவெனனும் மலையை யெடுத்தொடித்தனா. எ - று.

வாரிண ரோதிச சிதை மணந்தான் வருமெல்லைக்
கூாமமு வங்கை யிராமன றிருகுங் குனிசாபம்
போரட வென்று கரங்கொண் டுதண புயலிற்றர்
நாதிபை வேலித் தன்னக ருற்ற னடல்பெற்றான்.

(இ - ள்.) நீண்டு பூங்கொத்துகளளிந்த கூந்தலையுடைய சீதாதேவியை மணஞ்செய்து திருமபிவருகையில், கூரிய மழப்படைகையை கையிலேந்தியபரசு ராமாகொடுத்த வளைந்த விலலை, புத்தத்ததைப் பழிக்குமபடி வென்று, அவ்வில்லைக் கையிலேந்தி, மிக்க குளிரந்த மேகம்போலக் கைமமாறு கருத்தாது அவருக்கே கொடுத்தது, சத்திக்கின்ற கடலே வேலியாகவுடைய தமது நகரமெய்தி வலலபமுற்றிருந்தா. எ - று. (எ)

செங்கோ லுய்க்கும் பொன்முடி தபிச சிறுநாயால்
வெங்கோல் விலலுந் தமபியு மேமெய்த் துணையாகக்
கொங்கா கோதை பின்செல வெங்கான் குறுகுறறன்
பொங்கா ரஞ்சுத் தண்டக மெய்திப் பொலிவுறறன்

(இ - ள்.) சிற்றன்னையாகிய கைகேசியால், செங்கோல் செலுத்திம்மகுடா. பிடேகந்தவறி, கொடிய அம்பும் விலலும் இலகருமணருமே உடற்றுணையாகக் கொண்டு, மணங்கமழுக கூந்தலையுடைய சீதையும் தம் பின் வரும்படி கொடிய வணத்திற் சென்றனர். மிக்க சந்தனமரங்கள் சூழ்ந்த தண்டகாரணியத்திற் சேர்ந்து விளங்கினா. எ - று. (அ)

அந்தவ னத்திற் செந்தமிழ் வெற்போ னடிபேணிச
சீதைடுத ளிக்குஞ் சின்மய மெல்லாந் தெளிவுறறன்
பைந்தொடி பாகன் பங்கய பாதம் பரவுறற
ஊந்துசி னைப்பஞ் சபபழு வக்கா னுடனுறறன்.

(இ - ள்.) அந்தவனத்தில் செவ்விய. தமிழ் மலையாளிய பொதியாசுலத்தி வெழுந்தருளிய அகத்திய முனிவா பாதகளைப்பூசித்து மனதைத் தெளிவு செய்யத்தக்க ஞானாததங்கள் பலவுமறிந்தனா. பசியவனையலணிந்த உமாதேவி யாரைப்பாகத்தினராகிய சிவபெருமான் திருவடித்தாமரைகளைப் பூசித்தனர். உடனே அங்கு நின்றும் கிளைகளோங்கிய பஞ்சவடித்தாதத்திற் பொருந்தினர்.

பொன்னிற மானின் பின்னவ னேகப் புயலூரு
மின்னிடை மாலை வெவகண ரககன் வெருவசெய்
தந்நிலை கொண்டான் வெஞ்சிறை வைத்தா னாதலே
தன்னுயி ரேகப் பேதுறு மெய்யிற றளாவற்றான்.

(இ - ள்.) டொன்னிறமெய்திய (மாய) மான் (மாசிசன்) பின்னே இராமர் போகவும், மின்னலையொத்த இடையையுடைய சீதையை, கொடிய விழிகளை யுடைய இராவணைப்பப்படுத்தி அப்பொழுதே தூக்கிக்கொண்டுசென்று கடுஞ் சிறையிலிட்ட காரணத்தால், (இராமா) தமமுயிரானது பிரிய வருந்துகின்ற உடலபோல வருந்தினா. எ - று. (க0)

தம்பியோடுருரென் றவ்வன மெந்குந் தடவுந்தான்
வெம்பிவெ துமபிச் கண்டுயில சொள்ளான மெலிகாலத்
தும்பர டைந்தான் மாருதி நட்பா லெழுவானத
துமபரி னனசேய தன்னோடு நட்பா னுறவுற்றான்.

(இ - ள்.) தமது தம்பியாகிய இலகருமணரோடுசென்று அவ்வன மெகருந் தேடினா. அவருத்தத்தினால் துக்கித்து உடலவெந்து நித்தனைகொள்ளாதவ ராய் வருந்துஞ் சமயத்தில், அநுமான இவாபாலுள்ள நட்பினால், ஆகாயமுகட் டில் உதயமாகுஞ் சூரியகுலத்திலுதித்த புத்திரமாகிய இராமரோடு அனபால் உறவாகச் சிறைக்கொண்டார். எ - று. (கக)

மாமர மேழுந் தின்றர மொனறான் மடிவிந்தான்
வேமெரி யனனோன வாலியை யம்பால் விளிந்தநான்
காமாக டுப்போ ரொடுபது வெள்ளந களியோடும
பாமரு தெனபால் வேலைய டைந்தே படருற்றான்.

(இ - ள்.) பெரிய மராமரங்களேழையும் வலிதங்கிய ஓரம்பால் அழிவித் தார். எளிகின்ற அக்கினியையொத்தவனாகிய வாலியை அம்பினால் வதைத்தார். அழகிய பெருமபொ செயயத்தக எழுபது வெள்ளம் வானரசேனைகளோடும் பரவிய தென்றிசை கடலையடைந்து செல்வதானா. எ - று.

‘வெள்ளமென்பது சேனைத்தொகை பதனூளென்று. அவற்றைமுறையே பதாதி - சேனாமுகம் - குமுதம் - கணகம் - வாகினி - பிரளயம் - சமுத்திரம் - சங்கம் - அரிகம் - அக்கோணி யென்பார்.

அவற்றுள், யானை 1, தேர் 1, குதிரை 3, காலாள் 5 ஆகக்கூடியதுபதாதி. பதாதி மும்மடிகொண்டது சேனாமுகம். சேனாமுகம் மும்மடிகொண்டது குமுதம், குமுதம் மும்மடிகொண்டது கணகம், கணகம் மும்மடிகொண்டது வாகினி.

வாகினி மும்மடிகொண்டது பிரளயம். பிரளயம் மும்மடிகொண்டது சமுத்திரம். சமுத்திரம் மும்மடிகொண்டது சங்கம், சங்கம் மும்மடிகொண்டது அரிகம். அரிகம் மும்மடிகொண்டது அக்கோணி வாகினி மூன்றுகொண்டது பிரளய மென்பதே யன்றி வெள்ளமென மூன்று சொல்லப்படும். (கஉ)

தெண்டிரை வேலைத் திண்கரை கோலிச செலவுறறு
மண்டம் ரிட்டுச செஞ்சிலை யென்றால் வயமேவித்
கொண்ட வரக்கன் புனறலை பததுங் குலையோடே
துண்டமு றுததித் தன்பட ரெல்லாந் தொலைவுறறுன்.

(இ - ள்.) இராமா தெள்ளிய அலைகளையுடைய சமுத்திரத்திற்கு வலிய பாலங்கட்டிப்போய், இராவணனோடு நெருங்கிப் போய்செய்து, செவ்விய ஓரம் பினால் வென்றியுற்று, சீதைபைத் திருடிகொண்டு சென்ற இராவணனுடைய அற்பமாகிய தலைகள் பத்தையும் கொத்தாக வெட்டி யெறிந்து தமது துன்பங்க ளெல்லாம் நீங்கப் பெற்றனா. ஏ - று. (கங)

முற்றும் ரக்கன் றம்பித் தனகம் முடிசூட்டிப்
பொற்றொடி யோடுந் தமபியொ நுதினை போராடல்
பெற்றாக விகோ மாருதி யோடும பெருவெம்போரா
மறறைய ரோடும புடபக மேறு வரலுறறுன்.

(இ - ள்.) அப்படி யிறந்த இராவணன் தமபியான விரிஷணருக்கு அக் கிரீடத்தை யணிவித்து, பொன்னாசெய்த வளையலையணிந்த சீதையோடும் இலகூமணரோடும், வலிய யுத்தத்தில் வென்றியுற்ற வானரத்தலைவராகிய அது மானோடும், விசேடித்த பெருமபோய்செய்த ஏனைய வானரங்களோடும் புஷ்பக விமானமூர்த்து வரத்தொடங்கினா. ஏ - று. (கச)

வந்திழி வுற்றுச சேது வி னோர்பான மயில்பாகத்
தெந்தைபி ரானுக காசனை செயநா னிகலாடித்
தந்தபெ ருமபா வந்தொலை வுறறுன் தனிவெள்ளேற்
றந்தண னுககங் காலய முற்று மமைவித்தான.

(இ - ள்.) அப்படி வந்து சேதுவின் ஒரு புறத்தில் விமானத்திலிருந்து கீழே யிறங்கி, மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய உமாடேவியாரை வாமபாகத்தி லுடைய எமது தந்தையுந் தலைவருமாகிய சிவபெருமாடே ஆசரித்து, இராவ ணனோடு போரூரிந்ததனுலுண்டான பெருமபாவகூடத் தொலைத்துக்கொண் டா. அதன்பின், வெண்மைதங்கிய இடபத்தை வானமாகவுடைய சிவபெரு மானுக்கு அங்கே திருக்கேரையில் முதலியனவெல்லாம் செயவித்தனா. ஏ - று.

செய்வன யாவுஞ் செய்து முடித்தான் சிவலிங்கங்
கைதொழு தந்தப் புடபக மேறிக கடிதிறபோய்
வையம் ளிகரும பொனமுடி பெற்றான் மகிழ்பெற்றான்
சைவம் ணக்கச சிந்தைதி ருத்தித் தனிரினுன

(இ - ள்.) சிவாலயப் பிரதிஷ்டைக்குத் தக்கபடி செய்யத்தக்கவற்றை யெல்லாங் செய்துமுடித்து, அங்கே தம்மாற் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்ட சிவலிங்க மூர்த்தியைக் கைருவித்துப் பணிந்து, மீண்டும் புஷ்பகவிமானமூர்த்தி விரை வோடுபோய் உலகினைக் காப்பதற்காகப் பொற்கிரீட மணியப் பெற்றவராய்ச் சந்தோஷித்தனர். சிவசம்பந்தமே விளக்கமுறும்படி மனதைத் திருத்திகொ ண்டு ஒப்பற்று விளங்கினா. ஏ . று. (௧௬)

ஐம்பதி ரட்டிக் கும்பரி யாக மருளிற்செய்
தும்பர் வணங்குந தற்பர ணைத்தன் னுளம்வைத்துக்
கம்பலை முந்ரீர் வையம ளிததுக் கடைசெல்லாச
செம்பது மத்தா டன்னொடு முன்னைத் திதிபெற்றான்.

(இ - ள்.) அப்படி இராமர் அரசு செய்கையில், தேவர்கள் வணங்கும் தற்பரனாகிய சிவபெருமானைத் தமது இதயத்தி லெழுந்தருளச்செய்து, நூறு அசுவமேதங்களைத் திருவருளாற் செய்துமுடித்து, சத்திக்கின்ற கடலாற் சூழப் பட்ட நிலவுகைப் பரிபாலிததுவந்து அவ்வவதார விநாடியிலே செந்தாமரை மலரில் வசிக்கும் திருமகளாகிய சீதாதேவியோடு பழமையாகிய திதித்தொழிலை யும் பெற்றுக்கொண்டனா. ஏ . று. (௧௭)

இராமாவதாரசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் உருக்குத் திருவிருத்தம். உ.௧௬௬.

இருபத்தொன்றாவது

பலபத்திராமாவதாரச் சருக்கம்.

பின்னரு மன்னன் வசுதே வற்குப் பெரிதந்நா
நன்னுத வததி னுரோகணி தன்பா லுதயருசெய்
தின்னரு ளோடும் பலபத் திரனென் றிடுபேராற
றன்னில முற்று மன்பின்வ மூததுந தலைநின்றன.

(இ - ள்.) பின்னரும், அததிருமால் வசுதேவருக்கு அவ்வாதி நாளைநிற் செய்த பெருந்தவதாலே, அவா மனைவியாகிய உரோகணி தேவியினிடத்தில் அவதாரஞ்செய்து, இனிய திருவருளோடு பலபத்திராமரென்னும் பெயரால் தம்முடைய நகர முழுவதையும் அன்போடு போற்றத்தக்க தலைமையுடையவராய் இருந்தனர். ஏ . று. (௧)

எந்தைபி ராணைச் சேவடி பூசித் திகலேறாய்
வந்திடு போரா லகரரை யெல்லா மடிவிந்தா
னுய்ந்திட லெண்ணித் தன்னிலை யோகத் துடனின்றான்
சிந்தனை முற்றித் தன்னுறு கதியிற் சென்றுற்றான்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையும் பெருமானாகிய சிவபிரானது திருவடித் தாம
ரைகளைப் பூசைசெய்து, வலிதங்கிய ஆணைகங்கை யொத்தவராய், எதிர்த்
துப்போருக்குவந்த அசுரர்களெல்லாரையும் யுத்தத்தாற் கொன்று, தாம் கடைத்
தேறும்படியாகச் சிந்தித்து, தமது நிலைமையை யுணரத்தக்க யோகாநுபவ
மூடையவராயிருந்தனா. அந்தத் தியானமானது முதிர்ச்சியுற்றுத் தமக்குரிய
வைகுந்த பதவியிற்சென்று பொருந்தினா. எ - று, (உ)

பலபத்திரராமாவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

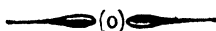

ஆகச்சருக்கம் உகக்குத திருவிருத்தம் உகுகு.

கிருபத்திரண்டாவது

கிருஷ்ணாவதாரச் சருக்கம்.

வாசந றுந்தார் மாலேத் துளவோன் வசுதேவந்
கேசில் குணத்தா டேவகி தனபா லெதிருற்றுப்
பேசுல குககோர் கண்ணனெ னுமபோ பெறநின்றான்
பூசலொ ழித்துத் தண்கடன் ஞாலம் புரவுற்றான்.

(இ - ள்.) மேலும் அத்திருமால், நன்மணங்கமழும் பூமாலையணிந்த வசு
தேவா மணவியாகிய குற்றமற்ற குணங்களையுடைய தேவகியின் வயிற்றிலவ
தரித்து, உலகினா துதித்தற்காகக் கிருஷ்ணரென்னுந் திருராமமெய்தியவராய்
விளங்கினர். பகைஞா போரைத் தொலைத்துக் குளிராத கடலாற் சூழப்பெற்ற
உலகத்தைக் காததனா. எ - று, (க)

பன்னுத வத்தோ னுபமன் னியனைப் பணிவுற்றுப்
பொன்னவிர் வேணிக் கன்புபு ரிந்தப் புயல்வண்ண
னன்னிலை நின்ற னர்ச்சனை செய்தா னவையற்றான
செநநிலை பற்றிச் செய்வன யாவுஞ் செயமுற்றான.

(இ - ள்.) புகழ்த்தக்க தவத்தையுடைய உபமன்னிய முனிவரைப்பணிந்து சிவதிகைப்பெற்று, மேகவண்ணராகிய திருமாலின் அவதாரமாகிய கிருஷ்ண, மூர்த்தி, பொன்போலப் பிரகாசிகுஞ் சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு அன்புசெய்து பூசித்தார். அப்பூசையால் தமது குற்றங்கள் நீங்கப் பெற்றார். செந்நெறியைக் கைப்பற்றி, செய்யப்பட்டனவற்றிலெல்லாம் வெற்றியுறப் பெற்றனன். ஏ - னு, (உ)

பஞ்சவ ரேவத் தூதர டந்தப் பகையோரை
யெஞ்சமு டிக்குந் தன்மையி னின்ற னிரியாருந்
துஞ்சின பின்னர்த் தன்பத முற்றான னுரிசற்றான்
செஞ்சடை யோனைத் தாளினை யின்னுந் தெரிசிப்பான்.

(இ - ள்.) பாணபுத்திரா ஐவரும ஓவியபடி தூதரடந்து அப்பகைஞ் சாகிய துரியோதனது கௌவரை அழியுமபடி கொலலுந் தன்மை யுடையவ ராயினர். தமக்கு அன்பராயிருந்த பாண்டவாகளும் இறந்த பின்னா, தமது பதவியிற் சோரது குற்றமற்றனா சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானு டைய உபய பாதகங்களை இன்னுந் தரிசித்துக்கொண்டிருக்கின்றனா. ஏ - னு.

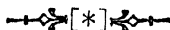
கிருஷ்ணாவதாரசசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் உஉ-க்குத திருவிருத்தம்-உகௌச.

இருபத்துமூன்றாவது மாயன்வரம்பெறுச் சருக்கம்.

கலிவந்தம்.

பைந்து மாயவன் பததவ தாரததி
னைந்த ருட்பெற்ற தின்மை யறிகுவான்
சிறது ரதத வுரிவிழி தின்மருப்
புநதெ லுமபோ டணிந்தன னுத்தமன்.

(இ - ள்.) பசிய துளசிமாலையணிந்த திருமாலின் தசாவதாரங்களிலே, ஐந்தாவதாரங்கள் அநுகிரகம் பெறுமையை யுணருமபடி நரகிகத்தின் வலி யிழந்த தோலையும், மச்சத்தின் கண்ணையும், வராகத்தின் கொம்பையும், வாமன த்தின் செலுத்தத் தக்க எலும்பையும், கூாமத்தின் ஓட்டையும் சிவபெருமான் தமது திருமேனியில் அணிந்துகொண்டனன். ஏ - னு, (க)

சக்கரங்கரந் தாங்கிய நாய்க
னுக்கி றந்தன னாயினு முள்ளருட்
புக்க சத்தி யழிகலன் பொங்கொலி
மைக்க டறபுவி கைதொழ வைகுவான்.

(இ - ள்) சக்கராயுதத்தைத் திருக்கரத்திற் றுங்கிய திருமால், கிருஷ்ண வதாரத்தில் உயிரீங்கியிறந்தாரென்றாலும், உளவீடாயத் திருவருள்பொருள் திய சகதி நீங்கப் பெற்றிலா. மிக்க ஒலியையுடைய கருநிறங்கொண்ட கட லாற் குழப்பட்ட நிலவுலகினா யாவரும் கைகளைக் குவித்து வணங்குமபடி வீற் றிருப்பார. எ - று.

(உ)

செய்ய நாண்மலர்த் தாமரைச செங்கணன்
வைய மேழ்தொழ வாமன னாகியே
யுய்தி றந்தந் துபேந்திரனென்றபோ
பொயயிலகேவளி நினோமபொருநதினா.

(இ - ள்) செந்நிறந்தங்கி அனறலாகத் தாமரையி தாமரைபோன்ற வீழி களையுடைய திருமால், சப்தலோகங்களும் வணங்குமபடி வாமனாவதாங் கொண்டு மாவலிச சக்கிரவாததியை யிடேற்றி, உபேந்திரனென்னு மபெயரோடு உணமையறிவோடிருந்தனா. எ - று.

(ரு)

ஆய காலையிற் குல்லைய லங்கலோன்
மேய வைகுடை நாட்டக மேயினா
காயக தாசசென கவுத்துவ னைத்தொழப்
போயி ருந்தன னாகது போழ்திடை.

(இ - ள்) அப்படி உபேந்திரரா யிருந்தகாலத்தில், துளசிமலை சூடிய திருமால் வைகுரத்ததில் வீற்றிருந்தனா எறிகின்ற சிவந்த கிரணங்களை யுடைய கௌஸ்துப மணியை யணிந்த திருமால் வணங்குமபடி உபேந்திரரும் வைகுரத்தஞ் சென்றிருந்தனா. அவகே அப்பொழுது. எ - று.

(ச)

கண்ணு வப்பெயா மாமுனி கார்மழை
வண்ண னைக்கண்டு வாழத்திட வேணடுவா
னெண்ணி யெய்தின னீங்கவா நோக்கினு
ருண்ணெ கிழந்தவாக் கொன்றும் விளமபலர்.

(இ - ள்) கண்ணுவவென்று சொல்லும் பெயாபெற்ற சிறந்த முனிவர் கருநிறம் பொருந்திய மேகவண்ணராகிய திருமாலேக்கண்டு பணியும்படி கருதி அவ்வைகுரத்ததிற் கெழுந்தருளினா. அங்கிருந்த வாமனரும் திருமாலும் திரு மகளும் அவா வருகையை நோக்கியும், மனமுருகி முனிவருக்கு ஒருவார்த்தை யும் சொன்னாரிலா. எ - று.

(டு)

ஈது நோக்கி யெயிர்த்தெழு சிந்தையான்
காது சிந்தையக கண்ணுவன் கண்ணுதன்

மாது பாகன் வழித்தொண்ட னென்றனைத்
திது செய்திகழந் தீரெனச் செப்பினான்.

(இ - ள்.) இதனைக் கண்டு தீப்போற் கொதித்தோங்கிய மனமுடையவராய் கொல்லதக்க எண்ணமுடைய அக்கண்ணுவமுனிவர், நெற்றிகளணையுடைய பார்ப்பதி பாகராகிய சிவபெருமானுக்கு வழித்தொண்டு செய்பவனாகிய வெண்ணை, அலட்சியமாகக் கருதியவமதித்திருந்தாகவென்று கூறினா. எ - று.

மாய நீயு மறிதிரை மாநிலத்
தாய சென்ம மளவற வெய்தியே
யேய ஆமரி னாதியென் றேயினான்
சேய பங்கயச செல்வியைக் கண்ணாறு.

(இ - ள்.) மாயவனே! நீயும் மடநிலவருகின்ற அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த பெரிய நிலவுலகத்திலே, பிறத்தற்குரிய பிறவிகள் கணக்கிறந்தனவாக அடைந்தது, ஊமைத்தனமை பொருந்தியவர்களைப்போ லாகுகவென்று சபித்தனா. அதன்பின்னா, சிவந்த தாமரை மலரில் வசிகுரு திருமகளைப்பார்த்தது.

என்னை நீயு மவமதித் தாயினி
மின்னி லங்கொளி மாண்டுற வெஞ்சுரக்
கன்னி மாநெனப் போதி யென றுன்கணத்
தின்ன தன்மைய ராயின நீங்குவா.

(இ - ள்.) நீயும் என்னை அவமானப்படுத்தினை ஆனபடியால் மின்னல்போலப் பிரகாசிக்கும் உனதேககாந்தி அழிவடைக. கொடியவனத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற பெணமானாகப் போகுக வெனச் சாபவகொடுத்தனா. இவர்களிருவரும் இதனால் ஓரகணப்பொழுதில் இத்தகைய வடிவுடையவர்களானார்கள். எ - று.

உருத்த நோக்கியு பேரதிரன் றன்னையும்
விருத்த வேடுவ னாதியவ வெவவனத்
திருத்தி யென்றன் றன்னுழை யேகினான்
மருத்து முாயினன் றன்மை வழங்குவாம.

(இ - ள்.) அங்குற்றிருத்த உபேந்திரனையுங் கோபத்தோடு நோக்கி, நீயுங் கிடவயதுடைய கிராதனா இவர்களிருவரும் வசிக்கத்தக்க அக்கொடிய காட்டில் இருக்கக்கடவையெனச் சபித்துத் தமதாச்சிரமத்திற் கெழுந்தருளினா. இப்படிச் சாபமபெற்ற மணந்தவகிய துளசிமாலேதரித்த திருமாலின் நிலைமையைச் சொல்லுகின்றோம். எ - று.

(கூ)

அத்த னைக்கம லாலயத் தெய்தியே
சித்த மொப்பவ ருசசனை செய்தனன்
மத்த மாகரிப போரவையன் வநதுறு
நத்த ணிரந்தகை நாதன் வணங்கினான்.

(இ - ன்.) அத்தலை திருமால், புனிதராகிய சிவபெருமானைத் திருவாரூரையடைந்து மனஞ்சொற்றுமையோடு பூசித்தனர். மதமயக்குடைய பெரிய யானைத் தோலையுரித்துப் போர்த்தவராகிய சிவபெருமான் பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசனத்தந்தருளவும், சுககினைத் தாங்கிய ஸூகையுடைய திருமால் அவரைவணங்கினர்.

உள்ள நெக்குவிட் டென்பு முருகினான்
வெள்ள வாரி விழிவழி சிந்தினான்
பிள்ளை நாண்மதி வேணிப் பிரானவற்
கெள்ளி லார்வ மினிதளித் தானரோ.

(இ - ன்.) திருமால் எலும்பும் நெக்குவிடும்படி மனமுருகி ஆனந்தக்கண்ணீர்ப் பெருகுகை விழிவழியாயச் சிந்தினா. புதிய இளம்பிறைச் சந்திரனைச் சடையிலணிந்த சிவபெருமான் அத்திருமாலுக்கு இகழ்ச்சியற்ற அன்பினை இனிமையோடு தந்தருளினா. எ - று. (கக)

என்னை வேண்டி யெமையருச சித்தனை
நின்ன கத்துள வேட்கைநி கழ்ததெனப்
பொன்ன லங்கு புனையுடைப் புங்கவன்
கண்ணி பாகற கிளைய கழறுவான்.

(இ - ன்.) யாது வரம்விரும்பி எமமைப்பூசித்தாய். உன்மனதிலுள்ள விருப்பத்தைச் சொல்லுவாயாக வெனத்திருவாய் மலரவும், பொன்மயமாய அசைகின்ற அழகிய பீதாம்பரமணிந்த திருமால், பாவதிதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய சிவபெருமானுக்கு இப்படி விண்ணப்பிக்கின்றனா. எ - று. (கஉ)

கண்ணு வப்பெய ரோனெனைக் காய்சினத்
தெண்ண ருத செனன மெடுததுநீ
மண்ண கத்திழி பூமரின் வைகென
வுண்ணெ கிழந்திரங் காதிவை யோதினான்.

(இ - ன்.) கண்ணுவரென்னும் பெயரையுடைய முனிவர் கடுங்கோபத்தோடு மனமுருகத்தக்க கருணையற்றவராய், என்னைநோக்கி, நீ யெண்ணிறந்த பிறவிகளெடுத்தி நிலவுலகிலே இழிவடைந்த ஊமைகள்போன்றிருக்கக் கடவை யென்று இவ்வாறு சாபந்தந்தனா. எ - று. (கங)

யானு டைப் பெருந் தே வியை யின்னிள
மானி னத்தொடு போகவ ழங்கினான்
ரூன நீங்கியு பேந்திரன் றனனையு
மீன வேடுவ னாதியென் றேயினான்.

(இ - ன்.) மேலும், அடியேனுடைய பெருமை தங்கிய மனைவியாகிய திருமகனையும் இனிய இளமைத்தன்மை பொருந்திய மான்கூட்டத்துடன் சஞ்சரிக்கும்படி சபித்தனர். அவ்விடம் விட்டகன்று அங்குற்றிருந்த உபேந்திரனையும் ஈனத்தன்மையுடைய சிராத்தனாக வெனச் சபித்தனர். எ - று. (கச)

ஒது சாபமொழிந்திட வேண்டுவே
 னீத ளித்தியென் றுனியன் மாதவ
 இதி நாத னவயுணர்ந்த தானரோ
 தீதில சிந்தை நெகிழ்ந்தருள்செய்குவான்.

(இ - ள்.) அம்முனிவருரைத்த சாபங்களெல்லாம் நீங்க விரும்புகின்றேன். இவ்வரத்தைத் தந்தருள வேண்டுமென்று சிறந்த திருமால் பிரார்த்தித்தனா. முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான அவற்றை யெல்லாம் உணர்ந்து குற்ற மற்ற திருவுள்ள மிரங்கித்திருமாலுக்குத் திருவருள் புரிகின்றனா. எ - று, (கதி)

கண்ண ருந்தவக் கண்ணுவற் கூயிவற்
 கெண்ண ருமபிறப பாசுவென நேயது
 நண்ண ருமபிறப பொன்றென நலகெனத்
 தெண்ணி லாவணி வேணியன செப்பினான்.

(இ - ள்.) நினைத்தற்கரிய அருந்தவம் புரிந்த கண்ணுவமுனிவரை வரு வித்து, நீ இத்திருமாலுக்கு எண்ணிறந்த பிறவிகளென்று சபித்ததை, அடை தற்கரிய பிறவி ஒன்றாகும்படி (சாபநிவாரணம்) தருக வென்று, தெளிவான பிறைச் சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான திருவாய மலாந தனா. எ - று. (கசு)

சிந்தை யொத்தவ னங்ஙனஞ் செப்பலு
 நந்து மேய நளின கரத்தினுன
 மைந்த னிறசிவ மாமுனிப பேரோடும்
 வெந்த முற்சுரத் துமரின மேயினான்.

(இ - ள்.) மனவொருமைப்பாடுடைய அககண்ணுவமுனிவர் அப்படியே சொல்லவும், சங்கமானது பொருந்திய செந்தாமரை மலாபோன்ற திருக்கரமு டைய திருமால், கொடிய அக்கினியமான பாலைவனத்திலே குழந்தைப்பருவ முடையவராய்ச் சிறந்த சிவமுனிவரெனும் பெயரோடு ஐமரைப்போல விரை தனா. எ - று. (கௌ)

அவவ னத்திலு பேந்திர னாமவன்
 வெவ்வி ராத குலத்தொடு மேயினான்
 நவ்வி யொத்த தண டாமரை நங்கையுஞ்
 செவவியிறம சிந்தை தெருண்டிலா.

(இ - ள்.) அவ்வனத்திலே, உபேந்திரரானவர் கொடிய வேடாகுலத்திற் பொருந்தியிருந்தனா. குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலரில் வசிக்ருந் திருமக ளும் மான்போன்று அவதரித்தானா. (திருமால் உபேந்திரராகிய) இருவரும் செவ்வையாகத் தங்கு சித்தம் தெளிந்திலா. எ - று. (கஅ)

கால மிங்ஙன மெண்ணில் கடந்தன
 சில மோர்ந்த சிவமுனி தன்னெதிர்
 கோல மான்பிணை சென்று குறுகலா
 லாலு மாதவ னங்கெதிர் நோக்கினான்.

(இ - ள்.) இவ்வகையே எண்ணில்லாத காலங்கள சென்றன. அதன் பின்னர், தவறிலையுணர்ந்துள்ள சிவமுனிவருக்கெதிரே, அழகு பொருந்திய பெண் மாணாது சென்று சமீபித்தபடியால், பெருந்தவத்தாற் சிறப்புற்ற சிவமுனிவரும் அவவிடத்தில் அதனை டேரேபார்த்தனா. ஏ - று.

(௧௬)

நோக்க நோக்கிலம் மாபபிணை நோக்கினு
லாககு தனனுட கருப்பமுண டாயதாற
றுக்கு வேடா கிழங்குகழ தாழ்ஞழிப
போக்கி லந்தப புனப்பிணை யி னைதால்.

(இ - ள்.) அச்சிவமுனிவா நோக்கிய நோக்காலும், அந்நோக்கை அப்பெண்மான் நோக்கிய நோக்காலும், அப்பெண்மான் தனக்குள் உண்டாகின்ற காப்போற்பத்தி வாய்ந்தது. எதிர்த்தோரைத் தாக்குகின்ற தொழிலையுடைய வேடாகன கிழங்குகழந்த ஓராழந்த குழியில், காட்டிலடைந்த அப்பெண்மான் கருவுயிர்த்தது. ஏ - று.

(௨௦)

ரானு லீழந்ததை நோக்கிய தெமமினம்
போனற தனறெனப் போயதப் பொறபிணை
தோனறு பேந்திர வேடன றொடுததெடுத
தானற சாரற குடிலகந தணமினா.

(இ - ள்.) கருவுயிர்த்ததும் அங்கேவிழுந்தபிண்டத்தைப் பார்த்து இது எங்கள் இனத்தையொத்ததன்று என்று அதனை விட்டுவிட்டு அப்பெண்மான் போய்விட்டது. அவ்வனத்திற்பிறந்துள்ள உபேந்திரனாகிய வேடன, கைவிடாது எடுத்திக்கொண்டு அங்கேயுள்ள விசாலமாகிய மலைச்சாரலிலிருக்கும் தன குடிசைக்குட் போயினான். ஏ - று.

(௨௧)

கான வேலிக கவலைய கழ்ந்தெடுத
தான பள்ளங் கிடந்ததிவ வாணங்
கேனை வானவா மங்கைய ரீன்றதோ
தேன றுமலாச செலவிகொ லோவெனா.

(இ - ள்.) காட்டிலுள்ள வேலிக்கருகே [கவலை] வளளிக் கிழங்கைத் தோண்டியெடுத்தலால் ஆழமாயிருக்குங் குழியில் விழுந்திருந்த இத்தெய்வீகப் பெண், வேறு தேவர்களின் தோ? தேன இடைவிடாது சிந்தும்செந்தாமரைப் பீடத்தையுடைய இலகருமியோ வென்று. ஏ - று.

(௨௨)

அயிராத சிந்தைய னாகவ னாசையான்
மயிராரு லங்க ளெனவளாத தானிளங்
குயிறகொ முங்குத லைகொரு கோலமா
னுயிராத வளளியென றோபெய ரீந்தனன்.

(இ - ள்.) ஐயமெய்திய மனமுடையவனாகிய அக்கிராதன் மிகக் ஆசையோடு மயிற்கூட்டங்களை வளர்ப்பதுபோல வளர்த்துவந்தான். அன்றியும் இளம்பருவமுடைய குயில்போன்ற செப்பமுள்ள குதலைச்சொற்கள் பொருந்திய அப்பெண் குழந்தைக்கு அழகு பொருந்திய மான் பெற்ற வளளியென்று ஒரு பெயரிட்டான். ஏ - று.

(௨௩)

இன்ன தன்மைய வேலப் புரிஞ்
லன்ன மென்னடை யானை யலங்கலை
மின்னி ருங்கதிர் வேலவற் கீதலாற்
சொன்ன சாபந துடைத்தனர் மூவரும்.

(இ - ள்.) இத்தகைய மணங்கமழ்ந்து முறுக்கிய கூந்தலையும் அன்னம் போலும் நட்டையு முடைய அவ்வளவளியம்மையாரை, ஒளி வீசி அசைவுறும் இலைவடிவாகிய பெரிய வேலாயுதந தாகிய முருகப்பெருமானுக்குத் திருமணஞ் செய்து கொடுத்தபடியால் அம்மூவரும் கண்ணாவமுனிவா கொடுத்தசாபம் ஒழி யப்பெற்றார்கள். எ - று. (உச)

ஈதொர் கால மிதுகழி வுற்றபின்
மாதொர் பாகனை மாயன மனகொளா
வோது நலவர மோரிரண் டெய்துறந
தீதில் சிறதையி னெண்ணஞ் சிறந்தனன.

(இ - ள்.) இஃதொருகாலத்தில நிகழ்ந்தது. இச்சரிதை நிகழ்ந்த பின்னர், பார்வதிதேவியாரை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமானைத் திருமால் தமதுளத் தில் தியானித்து, சொல்லத்தக்க நல்ல இரண்டு வரங்களைப் பெற்றுக்கொள் ளும்படி, குற்றமற்ற மனதில் மிகுதியாகக் கருதியிருந்தனா. எ - று. (உடு)

அநந நல்வர மெண்ணின னண்மியே
கநந மாதனந தெய்திய கண்ணுதல்
செந்த னிததுணை தாண்மலா சிந்தியாக்
கொநந லாககொண் டருசசனை கோட்டினுன்.

(இ - ள்.) அதற்கைய சிறந்த இருவரங்களை யடைதற்குக்கருதி, கந்த மாதன்கிரியில் லீற்றிருந்தருளும் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானை யடை நது, ஒப்பற்றுச் சிவநத உபயபாததாமரைகளையும் தியானஞ்செய்து, கொத்துக் களாயுள்ள மலர்களா னருச்சித்துப் பூசைசெய்தனா. எ - று. (உசு)

நதில் கால மிருநதருச சித்தபி
னேறு கைததரு நெநதை பிரானவற்
கூறு மன்பி நெழுநதெதி ருறறனன்
மாறி லனபொடு மாயன வணங்கினுன்.

(இ - ள்.) எண்ணிலலாத காலங்கள் அவகிருந்தபூசித்தபின்னர், இட பத்தை வாகனமாகக்கொண்டருளிய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான், அத் திருமாலினிடத்திற் சூரகினற பேரன்போடு அவகெழுந்தருளி, அத்திருமா லுக்கு நேரே தரிசனமளித்தனா. அப்பொழுது திருமால் மாயுபடாத உண்மை யனபோடு வணங்கினார். எ - று. (உ௪)

எய்தி யெந்நை யெனக்கெதி ருற்றுறச்
செய்த மாதவ மேதுகொ றெண்ணிலாப்
பெய்த மென்பிறைப பிள்ளை யணிந்தரு
ளைய னேயென் றடிக்கடி போற் றினுன்.

(இ - ள்) எமது தந்தையே ! தெளிவான நிலவைச்சொரிசின்ற மிருதுவான பிறைச்சந்திரனை யணிந்தகொண்டிருக்கும் தலைவரே ! அடியேனுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாக வெழுந்தருளித் தரிசனமளிக்கும்படி அடியேன் இதுகாறுநீசெய்த பெருந்தவம் யாதோவென்று கூறி, திருமால் மீண்டும் துதிபுரிந்தனா. எ - று,

நீல கண்ட னிலாவணி வேணியோன்
மாலே நோக்கி மகிழ்சிறந தானெமை
யாலு நாண்மல ராலருச சித்தனை
சால வேண்டுங் கருததெது சாறறெனு.

(இ - ள்.) ஆலாலந்தங்கிய கண்டத்தையுடையவரும், பிறைச்சந்திரனை யணிந்த கண்டையுடையவருமாகிய சிவபெருமான விஷ்ணுமாததியைப் பாராத்ருளி மகிழ்ச்சிக்கவராய, வண்டுகள் சபதிக்கும் அனறலாந்த மலாகளால் நமமை வெறுகாலமாக அாச்சித்தாய. ஆதலின, உனக்கு வேண்டியவரம யாது? சொல்லுகவென வினாவும். எ - று.

(௨௬)

அங்கை வாராசிலைக் கம்பென லாகவுஞ்
செங்க ணேறெனச சேவடி தாங்கவும்
பொருகு வேட்கை பொருந்தி நின நேனென
வெங்க ணாத னவற்கியைந தீர்தனன்.

(இ - ள்.) தேவரீருடைய அழகிய திருக்கரத்திலேந்திய நெடியவில்க்கு அமபென்று சொல்லுமபடியாகவும், சிவந்த விழிகளையுடைய இடபமாகத் தேவரீர் சிவந்த திருவடிகளாத தாங்கவும் மிக்க ஆவலடைந்துள்ளே னென்று பிராரத்திக்க, எங்கள் தலைவராகிய சிவபெருமான திருவுளமிசைந்து அவருக்கு அவவிரு வரங்களையும் அனுககிரகித்தனா. எ - று.

(௩௦)

மாயன்வரம்பெறு சருக்கம் முற்றிற்று.

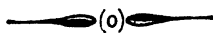

ஆகச்சருக்கம் ௨௬க்குத் திருவிருத்தம். ௩௦௦௬.

இருபத்துநான்காவது

நாகாகுரன்வதைச் சருக்கம்.

இன்னு மோர்கதை யுண்ட திசைக்குது
மன்னு நான்மறை மாதவத் தந்தணீர்
சொன்ன வாறு தொடாபொடு கேட்குதி
ரென்ன வார்சடைச சூத னியம்புவான்.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற நான்குவேதங்களை யுணர்ந்து பெருந்தவமிழைத்த நைமிசாரணியமுனிவர்களை! வேறேர் சரித்திரமுள்ளது. அதனையுங் கூறு கின்றோம். நாம் சொல்லியவகையே தொடர்பாகக் கேட்போர்களாகவென்று, நீண்டசடையுடைய சூதமுனிவா சொல்வாராயினர். எ - று. (க)

நானி லந்திரு நங்கை பயப்பவுண்
டான வோநர காசுர னென்பவன்
கான நான்மலாச செல்வனைக் கைதொழா
வேனை நாளு மருந்தவ மேற்றினான்.

(இ - ள்.) பூமிதேவியாகிய அழகிய தெய்வப்பெண் தரத்தோன்றிய ஒப் பற்ற நரகாசுரனென்னும ஓரசுரன், மனங்கமழும் அனறலாந்த தாமரைமலாப பீடத்தையுடைய பிரமனைக் கைகுவித்துப்பணிந்து பலதினங்களாக அருந்தவஞ் செய்தனன். எ - று. (உ)

யாவ ராலு மியற்றரு மாதவம்
பாவ கத்தொடு நின்று பயிற்றலாற்
பூவி னுன்முகப் புங்கவ னெய்தினான்
நேவ தேவனென் நேத்தினன் றிமையோன்.

(இ - ள்.) ஒருவராலுஞ் செய்தற்கரிய பெருந்தவத்தை மிகப் பரிசுத்தத் தோடேயிருந்து செய்தபடியால், தாமரை மலாபீடத்தையுடைய பிரமன் பிர சன்னமாயினான். அப்போது கொடியோனாகிய நரகாசுரன் தேவதேவ! எனத் துதிசெய்தான். எ - று. (ங)

நாள நான்மலர்த் தாமரை நாயகன்
வாளெ யிற்று நிருத்தனை வம்மென
மூளு மாதவ முற்று மிழைத்தனை
நீள நின்ற நினைவுநி கழுத்தென.

(இ - ள்.) நாளத்தையுடைய அனறலாந்த கமலத்தையாதனமாகவுடைய பிரமன், கூரியபற்களையுடைய நரகாசுரனை, அருகேவருகவென்றழைத்து, சிறந்த பெருந்தவங்கள் முழுதுஞ் செய்தனை. உன்மனதிலுள்ள எண்ணத்தைச் சொல்லக் வென வினவவும், எ - று. (ச)

வையம் யாவு மெனக்கென வானவர்
செய்யு மேவ லெனக்கெனச் சீறியோர்
மொய்ய மர்க்களம் பின்னிட முன்னினே
னைய நேயிவை யன்றிய முண்டென.

(இ - ள்.) ஐயனை! உலகமுழுவதும் எனப்பரிபாலனத்திலடங்கவும், தேவர் கள்செய்யும் பணிவிடைகள் என்னுடையதாகவும், என்னை யெதிராததோர நெருங்கிய போக்களத்தில் எனக்குத்தோற்கவும் கருதினேன். இவையையன்றி இன்னுமுண்டென்று, எ - று. (இ)

என்னை வெல்வ தெறிமழு வானவன்
பன்னு நான்மறைப பாறகடற் பள்ளியோ
னின்ன ரோருரு வெய்திமற றல்லவர்
துன்ன மார்க்களந தோற்றிட வேண்டினேன்.

(இ - ள்.) ஒளிவிகின்ற மழுவாயுதந தாங்கிய சிவபெருமான், நான்கு வேதங்களையும் ஒதிய திருப்பாறகடலிற் சயனிக்ருந்திருமாலாகிய இவர்களிருவரும் ஒருருவெடுத்தே யெனனை வெல்லவேண்டுமே, இவர்களல்லாத பிறர் நெருங்கியபோகங்களதில் தோல்விடடையவும் விரும்பினேன். எ - று. (சு)

என்றெடுத்த நிருத னியமபலு
மனற லங்கம லாலய வானவ
னன்று எனக்கி தளித்தன நாமென
வனற ளித்திக லன்ன முகைத்தனன்.

(இ - ள்.) எனது, நரகாசுரன் இப்படி யெடுத்துச்சொல்லவும், வாசனையும், அழகுநதங்கிய தாமரைமலாககோயிலையுடைய பிரமன், நல்லது. உனக்கு இங் வரங்களை நாம தந்தோமென்று அப்போதே யறுக்கிரகித்து, வலியமைந்த அன்ன வாகனமூர்தி சத்தியலோகமெய்நினன். எ - று. (ஏ)

பெறல ருந்திருப பெற்றுடன் மீண்டன
னறன ழித்துள ளருளுந துறந்தன
மறலி யஞ்சி மனறதுணுக குறுறுறக
குறைவி ற்மைக கொடிதிழைத தானரோ.

(இ - ள்.) அடைதற்கரிய செல்வங்களை யடையப்பெற்று உடனே திரும்பினான். அப்பொழுதே தருமங்களை ழித்து, தன்மனத்திற் கிருபையென்பதையறவேவிலக்கினான். இயமனறு அவனைப்பாத்ததுப் பயமெய்தி மனநதிடுக்கிடச் குறைவிலலாத தீமைகளைக் கொடிதாகச்செய்தனன். எ - று. (அ)

வையம யாவும் வயப்புலி வாய்ப்பட்ட
பெய்த வானிற் பெரிதுழந் துறறவாற்
கைய றுந்துய ரககட லாழ்ந்தன
வெய்ய வறகும வெருகுகொள வெம்புவான்

(இ - ள்.) உலகமுழுவதும், வெற்றிபொருந்திய புலியின்வாயி லகப்பட்ட பசுவைப்போல மிகவும் வருந்தியிருந்தன. சகிக்கமுடியாததுகக சாகரத்திற் மூழ்கின. சூரியனுகும பயமுண்டாகும் வகையாகக் கோபம்கொள்ளுவான்.

சுவைநெ டுஞ்சினைச் சுறபக நாடரு
முவையு ணாநதுயிரப பினறி யிருந்தன
ருவரி யாடையுலகரு ளெண்பருந
சூவரு நானினா நெஞ்சத் துணுகுகொ

(இ - ன்.) பிளவுப்பட்ட நெடிய கிளைகளையுடைய கற்பக விருகம்பொருள் திய தேவலோகத்தினரும், நரகாசுரன் இவ்வகை வரம்பெற்றதை யுணர்ந்து, சுவாசயில்லாது மூர்ச்சித்தார்கள். கடலாடையுடைய உலகினைக் காக்கும் அட்ட இக்குப்பாலகரும் நாவலர்நதவர்களாய் மனம் நடுகினார்கள். ஏ - று. (க௦)

கள்ளு யிர்த்தலர் கற்பக நாயக
னுள்ளு யிர்ப்பி னெடுக்கு மிடுக்கினுன்
வள்ளு யிற்று நிருதன் வழங்குறக்
கொள்ளு மேவறன கோமுடிக் கொள்வனல்.

(இ - ன்.) தேனைச்சிறதிப் பூக்களை மலாகின்ற கற்பக விருகத்தின் தலைவ னான இநதிரன், தன்னுள்ளே பெருமூச்சுவிடுப்பவனாகவும், தன் வல்லமையை உடக்கிக்கொண்டிருப்பவனாகவும், கூரியபறகள் வாய்நத நரகாசுரனால் கட்டளை தரப்பட்ட ஏவலகளைத் தன் சிறந்த சிரமிசைக்கொண்டு நடப்பான். ஏ - று.

இப்பெ ருந்தவ மீந்தரு ளாதனைன்
வெப்பெ முரது வெருவு மனததனு
பெப்பெ ருந்துய ரெமமுழைச செய்வனென்
றப்ப ரந்தலை பெண்ணிய டங்கினுன்.

(இ - ன்.) இவ்வகைய பெரியவரங்களைக் கொடுத்தருளிய பிரமணம், கொதி ப்பு மிருது பயமடைகின்ற மனமுடையவனாய், இவன் நமமிடத்தில் எத்த கைய பெருந்துயர் செயவாளுவென்று, அவ்வரத்தின் மேனமைகளைச் சிறதித் துக்கொண்டு அடங்கியிருந்தான். ஏ - று. (க௧)

சங்கி வன்செய லிப்பரி சாகவு
மோங்கு வெண்குடை யாலுல கோம்புவான்
றேங்கு பேரெழிற றேவகி பாலக
னங்கு ணாதவன் பாலமர்க்க ண்மினுன்.

(இ - ன்.) இநநரகாசுரன் செயல்கள் இங்கே யிப்படியிருக்கவும், மேன்மை தங்கிய வெண்கொற்றக குடைநிழலில் உலகினைக்காதது வருகின்றவரும, தேவ கியின் புத்திரருமாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி, தாம் வசிக்கின்ற துவாரகாபுரியில் இச் செயல்களைக்கேட்டுணர்ந்து, அவ்வரசனபால போர செய்ய நெருங்கினார்.

சென்றெ முந்தமர் சேனைத் திரளெலா
மன்று பஞ்சி னெரியென லாக்கினு
னினு டற்று நெடுமழை வண்ணனு
மொன்று மாவதன் ருவென வோடினுன்.

(இ - ன்.) அப்புகி கிருஷ்ணமூர்த்தியுடன் போரசெய்யப் புருதசேனைத் தொகுதிகளெல்லாம், அன்று அவ்வசுரன் நெருப்புப் பொறியுற்றபஞ்சப்பொதி போலழித்து விட்டான். அங்கிருந்து எதிர்த்த பெருமை தங்கிய மேகவண்ண ராகிய கிருஷ்ணமூர்த்தியும் நமமாலொன்றும் முடிவதின்மென்று தெரிந்து ஓட்டம் பிடித்தனர். ஏ - று. (க௨)

ஈண்டு சேனை யளவற வீட்டியே
மீண்டு மன்னவன பாறபட மேயின
னீண்ட கோல நெடுமழை வண்ணனு
மூண்ட வெஞ்சமா முற்றியு டறறினான்.

(இ - ள்.) விசுவரூபமுடையவரும், மேன்மை மிக்க மேகவண்ணமுடைய வருமாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி, மீண்டும் ஒருமுறை சேரத்தக்கசேனைகளைக் கணக்கிலலாதனவாகச் சேகரித்துக்கொண்டு, அவ்வசுரனபாறபோய், கொடிதாகிய பெருமபோர செய்யத் தொடங்கி யெதிர்த்தான். எ - று. (கௌ)

கூற்ற மன்ன கொடுஞ்சின தானவ
னேற்றெ முநதம ராட லியற்றினு
னறைய ருநதிறற சேனை யடங்கலுங்
காற்றெ முஞ்சுழல் பூளையிற காட்டினான்.

(இ - ள்.) இடமன்போலக் கடுங்கோபமுடைய அந் நரகாசுரன் எதிர்த்து வந்து போரெய்யத் தொடங்கினான். வெவ்வுதற்கியலாத வல்லபமுடைய கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய சேனைகள் முழுவதையும், சுழல்காற்றிற சிக்கிக் கொண்ட பூளைப்பூவைப்போ லழித்தான். எ - று. (கௌ)

முற்றி யிப்படி மூவெழு காலமா
பறநி யிறறனன் பாபபணை ப பளரியா
னெற்று காலன றிசையள வோடின
னிற்ற தண்ட மெனநகைத தானரோ.

(இ - ள்.) சேஷ சயனத்தில் அறிதியில் கொள்ளும் திருமாலாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி இவ்வகையே இருபத்தொருமுறை போரைத் தொடங்கிச் செய்து தோலவி யெய்தினான். அப்பொழுது கிருஷ்ணமூர்த்தி, பலரையுந் தண்டிக்கின்ற இயமலோகமட்டும் ஒழிந்தான். அதனைக்கண்டு நரகாசுரன் அண்டம் உடைபட்ட தென்று சொல்லும்படி வீரங்கைசெய்தான். எ - று. (கௌ)

கால மாமுகில் வண்ணனைக் கண்ணனை
நீல மேனி நிருதனெ டுங்கடன
ஞால மெங்குந் தடவி நடந்தன
னால கால மெனவெருண டானரோ.

(இ - ள்.) மாரிக்காலத்தில் தோன்றும் குவ்வொண்ட மேகம்போன்ற கரு நிறமெய்திய கண்ணிரான, நீலநிறந்தங்கிய தேகத்தைடைய நரகாசுரன், நெடிய கடலுமுந் உலகமுழுவதும் தேடித்திரிந்தான். ஆலாலம்போலக்கோப மெய்தினான். எ - று. (கௌ)

அன்ன வன்றனக் கஞ்சிய சைந்தெழும்
பின்னல வெண்டிறை வெள்ளப பெருங்கடற்
றுன்ன ருங்கட் டுவாரகை யெனநெரு
மன்னு மாநகா வைகி மறைந்தான்.

(இ - எ) (அது தெரிந்த கண்ணபிரான) அந்நகரகாசனுக்குப் பயமெய்தி அசைந்தெழுகின்ற பின்னிகொண்டிருக்கும் வெள்ளிய அலைகளையுடைய பெருங்கடலாற சூழப்பெற்ற, யாவராலும் அடைதற்கரிய இடமாகிய துவார கையென்னும் பெயர் பெற்றதும், ஒப்பற்றதும், நிலைபேறான துமான பெரிய நகரத்தில் மறைந்து விடுத்திருந்தனா. எ - று. (க௬)

ஆய மாநகர வைக லரிதென்ப
பேயி ருந்துமை நாகப் பொருப்பிடைப்
பாய்வி டைததனிப் பண்ணவற பூசியாச
சேய காலமொ ழித்தனன செங்கண்மால்.

(இ - எ.) ஆகிய அததுவாரகாபுரியிலும் அந்நகரகாசனுக்குத் தெரியாது மறைந்து விடப்பது அருமையென்று கருதி, மைநாகபாவத்திற் பேயிருந்தது, பாய்ந்து செல்லும், இடபத்தைபுடைய ஒப்பற்ற சிவபெருமானே பாச்சித்து சிவந்தகண்களையுடைய திருமாலாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி வெகு நேரத்தினா.

மங்கை பாகன மழைமுகில் வண்ணன்பா
செங்க னேறுகைந் தாங்கெதிர சென்றன
னங்க மடபுடைத் தானெழுந் தாடினான்
பொங்கு பேருவ கைக்கடல் பூத்தனன.

(இ - எ.) உமா சமேதராகிய சிவபெருமான், சூல்கொண்ட மேகம்போ லுங் கருநிறமுடைய கிருஷ்ணமூர்த்தியி னிடத்திற்கு, சிவந்தவழிகளையுடைய இடபவாகனமூர்த்து சென்று, அம் மைநாகினியில் படுத்தியகூமாகத் தரிசனந் தந்தனா. கிருஷ்ணமூர்த்தி அழகிய கைக்கோக்கொட்டி யெழுந்து ஆநந்தக் கடத் தாடினா. மிக்க பெருங்களிப்பெனனும் சமுத்திரத்தி லரிழந்தனா. எ - று. (க)

தேவா சிந்தனை முற்றின திவாபுரி
மேவு பலனுயிர் வாழ்ந்தன வெயெனப்
பாவை பங்கு படாசடை நாயகன்
சேவ டித்தலுஞ் சென்னிவைத் தானதோ.

(இ - எ.) தேவர்கள் கருத்துகள் முடிந்தன. வலிய நிலவுலகில் வாழ்கின்ற பவசிகோடிகளும் வாழ்ந்தனவென்று களிப்பெய்தி, உமாபிராட்டியைப் பாகத் திலுடையவரும் படாந்த சடையையடையவருமாகிய சிவபகவானது சிவந்த கிருவடிகளை (கிருஷ்ணமூர்த்தி) சிவசிலணிந்து கொண்டனா. எ - று. (உஉ)

மாறற ரும்புரம் வாண்கைத் தீயின
னீற்று நமப் னிலாபபுனை வேணியோற்
போற்றி நின்றவற கண்டெமைப் பூசனை
யாறந் நின்றனை யெனகொ லறைகென.

(இ - எ.) அழித்தற்கரிய முப்புரங்களை ஒளியமைந்த புன்னகை யென்னுந் தீயினுற நகித்தவரும், பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சடையையுடையவருமாகிய சிவபெருமான, தம்மை துதித்திக்கொண்டிருக்கும் கிருஷ்ணமூர்த்தியைக் கிரு

பானோககஞ்செய்து, எம்மைப் பூசித்துவந்தனை. என்னகாரணம்? கூறுகவென வினாவும். எ - று.

நன்னு தல்புடை யோய்நா காசுர
னென்னு மோரசு ராகசுறை யிருநிலந
தின்னல செய்தொழிந் தானல னீரதநருப
பொன்ன காக்கு மிடுககண புரிந்தனன.

(இ - ள்.) நல்ல நெற்றியையுடைய உமாதேவியைப் பக்கலிலுடையவரே! நரகாசுரனென்னும் பெயர் வகித்த ஓரசுரா தலைவன, இந் நிலவுலகில் மாதிரி மே தீமைபுரிந்து போனானிலன். குளிர்த் தற்பக விருகூத்தையுடைய தேவ லோகத்திற்கும் துன்பத்தை விளைவித்தான். எ - று.

அவனை வெலவ தரியொடு வெள்ளிடைச
சிவனு மோருருக கொண்டெனச செப்பின
னிவரு மோதிம மேறியு கைத்தரு
டுவாழ கககம லாலயத் தொலையோன்.

(இ - ள்.) ஊர்து நடத்தத் தக்க அன்னவாகனத்திலேறி வருபவனும், சிவந்த நிறந்தவகிய இடம்பொருந்திப் தாமரைமலரைக் கோயிலாகக்கொண்ட வனும், பழையோனுமாகிய பிரமன், திருமாலோடு வெண்மைபாகிய இடப்பவாக னதையுடைய சிவபெருமானும் ஒருருவெடுத்தது தான் அவ்வகாளை வெல்ல வேண்டுமென்று வந்ததுள்ளான். எ - று.

என்று கூறியின நென்னெடு மெய்பிரா
னென்றி மேவி லுவனை முடிசுருவ
னன்று நல்வா நலகென நம்பனை
மன்ற லந்துள வோனடி வாழத்தினன்.

(இ - ள்.) என்று கூறி, இறறைப்பொழுதில் அடியேனுடன் எமது பெரு மானாகிய தேவ டு சோந்திருப்போரகில் அந்த நரகாசுரனை யழித்துவிடுவேன். ஆதலால், உமையுடைய தருவதாகிய சிறந்த இவ்வரதத்தைத் தந்தருளவேண்டு மென்று, வாசனாவீசம் அழகிய துளசிமாலையைத் தரித்த திருமால், சிவபெருமான திருவடிவோ வாழத்தினான். எ - று.

கேட்ட போழ்திற கருணை கிளைத்தெழ
வாட்ட டங்கண மருடருடை வானவன
ருட்ட லங்கற றுழாயவற நிக்தனன
மீட்டு மீட்டுந தொழுதுளம் கிமமினன.

(இ - ள்.) அவவேணுகோளைக் கேட்டமாத் திமே, கருணையானது மே லோகத்தித் தோன்றுதலால், வாளபோலும் பரந்த விழிகளையுடைய உமாதேவி யாரைப் பாகத்திலுடைய சிவபெருமான, இத்தழகன் பொருந்திய துளசிமாலையினைத் தரித்த கண்ணபிரானாகவு அவ்வரதத்தைத் தந்தருளினான். அப்பொழுது திருமால் அழககடி பணிந்து மனங்களித்தனான். எ - று.

அற்றை நாளி னலங்கற் றுழாயினன்
முற்று வெஞ்சினத தாரமர் முன்னினன்
நெற்றெ யிறறு நிருதனைத் தேடினான்
பெற்ற காலைவி னைதது பேரமா.

(இ - ன்.) துளசிமாலையணிந்த திருமால் அதிகரித்த கடுங்கோபமுடையாராகிய அசுரர்களோடு அன்றையதினமே போராசெய்யக்கருதியவராய், மாறுபட்டிருக்கும் பற்களைபுடைய அந்நரகாசுரனை எவவிடத்துத் தேடினான். அவரை நேரே கண்டபோது பெருமபோருண்டாயது. ஏ - று. (உஅ)

கல நிலைத்துறை.

தண்டு சுற்றினர் தடஞ்சிலை குனித்த னர்சாங்
கொண்டு ருகதனா தெழித்தனா குதித்த னாகுலாய்
மண்ட மாடுகள மடுத்தன படுத்த னாவயத்
திணடி நற்படை விதித்தனா செருத்த லைவரே.

(இ - ன்.) அப்பொழுது இருபக்கவிலுமுள்ள சேனாநாயகர்கள் கதாயுத்தைச் சுழற்றினார்கள். பெரியவிலலை வளைத்தார்கள். அம்புகளைச்செலுத்தி விடுத்தார்கள். ஆபப்பரித்தார்கள். குதித்தார்கள் கலந்து வந்து நெருங்கிய போர்க்களத்தில் நிறைந்தார்கள். வெற்றி பொருந்திய மிகு வல்லபமுடைய ஆயுதங்களை வீசிஞார்கள். ஏ - று. (உஆ)

காலி ழந்தனா கரங்கடுணி பட்ட னாகடா
வேலொடு நுகுருதி சிந்தினாவி ள்ளிந்து விழுவார்
குலொடு நுகுருதி ரக்காபடை செனனி துணியப்
பாலெ முங்குருதிய தலைவா கண்டு படாவார்.

(இ - ன்.) கிருஷ்ணமூர்த்தியின் சேனைகள் காலி யிழந்தார்கள். கைகள் வெட்டுப்பட்டார்கள். ஏவிய வேலோடு உதிரஞ்சிறதியவர்களாய் இறந்து விழுவார்கள். அசுர்சேனைகள் தங்கள் மேற்பாயந்து குலாயுத்ததோடு தலைகளாடப் பட அததலைகளினின்று பெருகுகின்ற உதிரத்தைப் பார்த்து அச்சேனைத் தலைவர்கள் வருவார்கள். ஏ - று. (உஆ)

சேனை பட்டன சினக்கத மதச்சி றுகண்மால்
யானை பட்டன வெழுந்துக ளடறபு றவியந்
தானை பட்டன தராத்தல மதிக்க வருதோ
மோனை பட்டன முடிந்தன பொடிந்த துலகம்.

(இ - ன்.) சேனைகளழிந்தன. கோபமாகிய கொரோத்தோடு மதஞ்சொரியுஞ் சிறிய கண்களையுடைய யானைகளும் அழிந்தன. நடக்கும்போதே தூசுகளெழுதக்க குதிரைச் சேனையும் அழிந்தன. நிலவுலகிலுள்ளார் மதிக்கத் தக்கதாக வரும் தேர்களை கிரங்கங்கள் தகர்க்கப்பட்டு முற்றும் அழிந்தன. உலகமும் பொடியாயிற்று. ஏ - று. (உஆ)

பார தீர்ந்தன பருபபதம் தீர்ந்த னபனிக்
கார தீர்ந்தன கருங்கடல தீர்ந்த னகதிர்த்
தோ தீர்ந்தன திகந்தமு மதீர்ந்த னதீரற்
போர தீர்ந்தெழு வதீர்ந்தது பசும்பொ னுலகம்.

(இ - ள்.) போரானது அதிர்ச்சியோடு நிகழ்வதால், பூரி யதீர்ந்தன, மலை
களதீர்ந்தன. குளிராத மேகங்களதீர்ந்தன கருநிறத்தவகிய கடல்களதீர்ந்தன.
சூரியனுடைய தோ அதீர்ந்தன. அஷ்டதிசைகளும் அதீர்ந்தன. பசும்பொன்
மயமான தேவலோகமும் அதீர்ந்தது. ஏ - று. (௩௨)

சக்க ரத்தொடு தெரித்தன தடங்க விகையற்
றுக்கி ழிந்தன கொடித்திர ஞுலப்பி னெடுவேல்
புக்கி றந்தனா பறந்தலை புன்றரு ருதியாற
செக்க ரிற்றிடை விழுந்தன கிடந்த சிவனும்.

(இ - ள்.) தேருருளைகளோடு பறந்த குடைகளுந் தெறித்துப்போயின.
வெற்றிகொடிக் கூட்டங்களெல்லாம் நிலைமையற்றுக் கிழிபட்டன. அப்போர்க்
களத்தில எண்ணிறந்தனவாகிய வெடிய வேற்படைகள் புருந்திறத்தவாகளு
டைய இரத்த நீரால், செவ்வானமானது ஆகாயத்தைவிட்டு விலகி, இப்போர்க்
களத்தினிடையே விழுந்திருந்தாற்போலும். ஏ - று. (௩௩)

கண்டெ றித்தனா கருந்தலை தெரித்த னர்த்தசைப்
புண்டெ றித்தனா பசுங்குருதி பொங்கி நிமிர்வா
மண்டை விட்டிட வழிந்தொழுசி மூளை சிதறத்
துண்ட மிட்டன ரொருத்தரை யொருத்தா தொடாவார்.

(இ - ள்.) சிற்சிலர் கண்தெறிபட்டார்கள். பெரியதலை தெறிபட்டார்
கள். உடலெங்கும் பசிய உதிரம் அதிகமாகப் பெருகும்படி யிருப்பார்கள்.
மண்டை புடைபட்டு மூளை வழிந்தொழுசிச் சிதறும்படி துண்டரு செய்யப்பட்
டார்கள். ஒருவரை யொருவா பின்னொடாந்து போவார்கள். ஏ - று. (௩௪)

உருவி யோடுகளை யாயிரவ ருடு ருவுறத்
துருவி யோடுவன பலபடைது ணிந்து சிதறிப்
பொருவு முககுலமெ னப்புண்ட தெறிப்ப புடைபோய்ச்
செருமு கததலைவா சென்னிசித நசசி னவுமால்.

(இ - ள்.) உருவிச் செல்லும் அஸ்திரங்கள் ஆயிரம் பெயர்கள் வரையில்
ஊடுருவித் துண்டிப் பாய்கின்றன. வேறு பல ஆயுதங்கள் உடைபட்டு நஷ்டதி
ரங்கள் போபுரிவது போன்று பக்கங்களிற் றெளிக்க, அவர்கள் பக்கலில் வேறு
சில போய அவர்கள் சிரங்கள் தெறிகும்படி கோபிக்கின்றன. ஏ - று. (௩௫)

ஈறு பட்டன நிசாசரனெ டுத்த வநிகங்
கூறு பட்டனகொ மூங்குடாகி ழிந்த துயிர்போய்
வேறு பட்டன பெ ருங்குருதி வெள்ள மலைப்பொங்
காறு பட்டது நடந்ததுதி கந்த மளவும்.

(இ - ள்.) [நிராசரன்—இரவீற் சஞ்சரிப்போன்] நரகாசரன் கொணராத சேனைகள் முற் றுமழிந்தன. வெவ்வேறு பகுப்பாயிருக்கிற கொழுவிய ருடாக ளெல்லாங்கிழிபட்டன. உயிர்கள் நீங்கிப் பிணமாயின. மிருகத் உதிரவெள்ள மானது அலைகள் மோதுகின்ற பெரிய ஆறுபோலப் பெருக்கெடுத்து எண்டிசை களிலும் பாயியது எ - று.

(௩௬)

பொறிவ ரிப்பணநி முறப்படு யங்க வணையா
னெறுழ்வ லிப்புயவ ரக்கனையெ திராது மறல
மறித முறசுலவு சககரவ யப்ப டையினாற
நெறுசி னததவனமு டித்தலைதெ நித்த துலகின்.

(இ - ள்.) புள்ளிகளும் வரிகளும் பொருந்திய படத்தின் நிழலிலே யோக நித்திரை செய்யும் சேஷசாயியாகிய கிருஷ்ணபகவான், மிக்க வல்லபந்தங்கிய தோள்களையுடைய நாகாசரனை யெதிர்த்துப் போராசெய்ய, கொலலத்தக்க தீப் பொறி சுழலும் வெற்றி தங்கிய சக்கராபுத்ததால், நிலவுலகில் கடுங்கோபமு டைய நரகாசரனுடைய கிரீடமணிந்த தலை சித்தரிப்போயவிட்டது. எ - று.

வான மங்கைய நுமங்கலக வந்த டவினா
ரேனை வானவாம லாப்புயலி றைத்த னாகளான்
மாரி லத்தறமவ ளாந்தது மகத்த லைவனுக
கான வெண்குடைநி வந்ததுவி யந்த தவனி.

(இ - ள்.) ஆகாயத்திலுள்ள தேவமாதர்களும் தங்கள் கழுத்திலணிந்த மங்கல சூத்திரத்தை (அச்சத்துடன் அப்போது) தடவீப்பாராததார்கள். அவர்கள் கணவர்களாகிய தேவர்கள் யாவரும் புஷ்பமாரி சொரிந்தார்கள். பூலோகத்திலே தருமமாகக் கம மெம்பட்டது. [மகம்] யாகத்திருந்த தலைவனாகிய இந்திரனுக்கு உரித்தாகிய வெண கொற்றககுடைமே லோங்கியது. உலகமுழுதும் சந்தோஷத்தது. எ - று.

(௩௭)

அறுசீர்க்கழ்நேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

காளங் கறுத்த மணிண்டக கடவு ளொருபாற் பகுத்திருப்ப
மூளுஞ் சமரி னெதிருடற்றின முடியா தனவு முடியாவோ
வேளும புரமு மடலைபட விழித்து நகைத்த வெள்ளிடையோன்
றுளங் கமல மரிபரவ வருளிப் புருந்தான றடங்கயிலே.

(இ - ள்.) விஷத்தினுற் கறுப்பெய்திய நீலகண்டத்தைபுடைய சிவபெருமான் ஒரு பக்கலிற் பிரிந்திருக்க மூண்டுகொண்ட போரிய எதிர்த்துப்பொருத்தால் ஐறக்காதனவும் இறவாவோ? (அசுரர்களழிந்தபின்னா) மோமதனும் திரி புரங்கனும் சாமபராக முறையே திருநோக்கஞ்செய்து நகைத்தருளிய வெண்மைதங்கிய இடப்பாகனமுடைய சிவபெருமானது அழகிய பாததாமனையைத் திருமால் வணங்க, அவருக்கருள் செய்து பெரிய கைலாயகிரியையடைந்தனா.

வரிவண் டிரங்கித் துதைநதாடு மடறபூந துளவ மழைவண்ணன்
புரியும் புரிசைத் துவாரகையம் புரததுப புருநதான் புரநதற்ரகுப
பரியும் பரிவு தலைநிமிரத் தனிககோல வாழ்ப படரொழிநது
விரிவெண் கணிகை மேனிமூற்ற வரியா சதைத் வீற்றிருந்தான்.

(இ - எ.) கீற்றுக்களையுடைய வணிகளொலித்து நெருங்கி வீளையாடு
கின்ற இதழ்கள விரிந்த அழகிய துளசிமாலே தரித்த மேகவண்ணராகிய கிருஷ்
ணமூர்த்தி அழகிய மதிவ சூழ்ந்த துவார்காபுரிக்குச் சென்றனா. இத்திவன
தனக்கு வருத்துகின்ற துன்பத்தனிய, ஒப்பற்ற செருகோல வாழும்படி துயரக்
கனறு விரிந்த வெண்கொற்றக குடைடேலே நீழல செய்ய, சிங்காதனதஞல
வீற்றிருந்தான். எ - து. (சு0)

நாகாசுரன வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

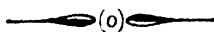

ஆகச்சருக்கம் உச்சுக்குத் திருவிருத்தம். ௩௦௪௬.

இருபத்தைந்தாவது

திருமால்சிவார்ச்சவணச் சருக்கம்.

முன்னாக் கழிந்த நெடுங்காலத் கொருநான் முனிவன் றுருவாசன்
பின்னற சடிவி கேதாரத் தெநதை பெருமான் றிருக்கொயி
றன்னிற் புருந்தப் பெருமானைச் சரணம் போற்றித் தனித்தொருபாற்
கன்னிக கொருபா கற்குரிய பூசை யியற்றிக் கணமுகிழத்தான்.

(இ - எ.) கழிந்துபோன பல கற்பங்களுக்கு முன்னே ஒரு நாள் துருவாச
முனிவா, திருக்கேதாரத்திலுள்ள பின்னிய சடைமுடியை யுடைய எழுத்து ந
தையும் தலைவனுமாகிய சிவ பெருமான திருக்கோவிலைச் சாரந்து, அப்பெருமா
னுடைய பாத தாமரைகளைத் துதிசெய்து திருக்கோயிலி னின்ற அரிது நீங்கித்
தனித்து ஓரிடத்திலிருந்து, உமாபிராட்டியாருக்கு ஒருபாதத்தைக் கொடுத்த
அவலிவைவாக்குரிய வழிபாடுகளைச் செய்து தியானித்திக் கொண்டிருந்தனா.

அதுகா லத்தி னிருந்துளவத் தலங்கற பெருமா னலங்குநிலா
விதுவார் சடையோற ரெழுவேண்டி வெங்கா வெழுப்பு மிருஞ்சிறைய
கதிவா னுக்கிககாற பெருங்கனுழக கடவு ளுகைத்துக் கதுமெனவங்
கெதிரா விழிந்து சினகமபுக் கெம்மான் றிருந்தான் முறைவணங்கி.

(இ - ன்.) அந்தக் காலத்தில் பெருமைதங்கிய துளசிமாலைநீரித்த திருமால் சந்திரிகை வீசும் நிலையை யணிந்த நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானைப் பணிய வேண்டி, கொடுக்காற்றை யெழுப்புகின்ற பெரிய சிறகுகளையும், ஒளி பொருந்திய கூரிய நகங்கள் பொருந்திய காலைமுடைய பெரிசு கருடபக வான் மீதாரோகணித்து விரைவாக அங்கெதிர்த்து இறங்கித் திருக்கோயிலற் புருநது எமது சிவபெருமான் திருவடிகளை முறைப்படி பணிந்தது. எ - று.

விரித்த மறைநூல் விதித்தபடி வழுவான் நிருத்தாள் வீழ்ந்திறைஞ்சிப் புரித்த சடையோன் விடைவேண்டிப் போதுங் காலை பொருமருங்கு தரித்த துருவா சீனரோக்கி வணக்கம் புரியான் நணந்தனனாற கரித்த மனனு மிருவிழியுஞ் சுழன்றான் முனிவன் கடுஞ்சினத்தால்.

(இ - ன்.) விரிதள்ள வேதநூலிலே விதிக்கப்பட்டுள்ள முறைமைகளி னின்று தவறாதவராய்ச் சிவபெருமான் திருவடிகளில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து நமஸ்கரித்து, முறுக்கிய சடையையுடைய சிவபெருமானிடத்தில் விடை கொண்டு திருமபிவருந்தருணத்தில், ஒருபுறத்தில் எழுந்தருளியிருந்த திருவாச முனிவரைத் தரிசித்து வந்தனையெயாதவராய் அப்பாற சென்றனர். துருவா சமுனிவர் தமக்கெயிய கடுங்கோபத்தால் மனந் கருகி இருகண்களுஞ் சுழ்ந் தனர். எ - று.

(க)

அரனை வணங்கு மருச்சனைமுற் றடைந்த காலை யருந்தவத்தோன் விரவு சினமீக் கொளவெழுந்து விரித்தபணவா யிரப்பாயற் பரனை யடந்தா னெம்மையவ மதித்தா யினியுன் படாசிறைய வுரவுக் கலுழன் வீரபத்ர னவனு லிறப்ப துளதென்றான்.

(இ - ன்.) சிவபெருமானை வணங்குகின்றவழிபாடு முடித்துத் திரும்புஞ் சம யத்தில், அருந்தவமுடைய துருவாச முனிவர், தம்மனதிலுள்ள கோபம் அதிக ரித்து எழுந்து கருடனைநோக்கி, ஆயிரம் படகளைப் பரப்பிக்கொண்டிருக்கும் சேஷசயனத்தையுடைய திருமாலைச் சேரந்திருத்தலால் வலிதங்கி கருடனே! நீ எம்மையவமதித்தாய். ஆதலால், இனி உன் படாந்த சிறகுகள் வீரபத்திரக் கடவுளால் அழிவதுண்டு என்று சபித்தனா. எ - று.

(ச)

கற்றைச் சடிலக் குறுங்குஞ்சி வடுகக் கடவு ணெடுருருல் நெற்றி தொளைப்ப நிணச்சோரி யொழுக நீயு நிலையழிவாய் தெற்றுத் தரள வனமுலைய திருவுந் திப்பாற கடற்செலவாள் முற்று மிவைகண் டருநதுயர முழப்பாய் நீயு மெனமொழிந்தான்.

(இ - ன்.) பின்னடி, திருமாலைநோக்கி, தொகுதியாயுள்ள சடையாகிய குறுஞ்சிகையுடைய வைரவகடவுளின் நெடிய சூலாயுதமானது உன் நெற்றி யைத் துளைசெய்ய; அதினின்று கொழுப்போடு கூடிய உதிரம் பெருகும்படி நீயும் உன் நிலைமையை மாறுவாய். அன்றியும், முததமாலை யணிந்துள்ள அழகுற்ற குசங்கள் பெற்ற இலக்குமியுந் திருப்பாற்கடலிற்குச் செல்லுவான். இவ்வயாவது கண்டு நீயங்கொடுந்திக்கெய துவையெனச் சபிக்கனா. எ - று.

மொழிந்து திரிநதான் ஹருவாசன் முளரி பூதத் முகில்வண்ண
ஹுழந்து துயரி னல்மந்தா ஹெழிப்ப தெதுவென் ஹளரிநைநதான் [வற்
பொழிந்த கருணைத் திருப்ப்வளப் பொருப்பைப் போற்றப் போமென
றெழுந்து நடநதான் ஹெழற்குரிய திருக்கா ளத்தி யெனுமெலை.

(இ - ள்.) துருவாச முனிவா இப்படிக்கூறிச் சென்றனா. சொதாமரைக்
காடலாந்த மேகம்போனா திருமேனியைபுடைய திருமால் துயரத்தில் மூழ்கிப்
படிந்து இதனை விலக்கத்தக்க வழி யாகென்று மனதிற கருகினா. திருபையைச்
சொரிந்த சிவந்த பவனமலை போன்ற சிவபெருமானைத் துதிசெய்யக் கழிபு
மென்று மனதிற கொண்டெழுது, யாவரும் வணங்குதற்குரிய திருக்காளத்தி
யென்னும் சேஷதிரத்தை ரோசகி டட்டாரா எ - று. (சு)

சென்று பவளக் கொடிவேணித் திருக்கா ளத்திச் சிவபெருமான
மன்றன் முளரிப் பரிபுரப்பொற றிருந்தா டொழுது வலமவந்தா
னன்று தொதெதெம பெருமானை பவன ஹவாபி னருசுகித்தான்
வென்று புரளுசெற றவனசிவநா ள நழிந்த பினனா வெளிப்பட்டான்

(இ - ள்.) அப்படி டட்டிதுபோய், திருக்காளத்தியி லெழுந்தருளிய செம்பவ
ளக் கொடிபோலுஞ் சுடைபை டைய சிவபெருமானைத் பாசசாமணித் மணந
தவழிய தாமரை மலாபோன்ற திருவடிகளைப் பணிந்து பிழச்சுவிணஞ் செயது,
அன்றுமுகலாக எமது சிவபெருமானைத் தமது சாஸ்திராஷாஸ்துடன் புகித்துவந்த
னா. சில தினங்கள் சென்ற பிறகு, திரிபுரங்களைப் பழித்துச் செயங்கொண்ட சிவ
பெருமானை நாட்கொடுத்தனா. எ - று. (எ)

ஒருவற நியலா தியற்றியொப்பா ஹுபேரனபின வநிப்பட்டாய்
நிருமித தனர யென்றாலென நிமல நிகழ்த்த ரெடியோஹு
திருக்கா சினத்தாற ஹருவாச ஹுதைத்த சாபக் திறனுதைத்தான்
கருணைக் கடலைத் திருந்தத்தாற சிவந்த திருந்தானா கைதொழுதான்

(ஆ - ள்.) ஒப்பற துருவாச முனிவனுக்குச் செய்யக்கூறாத குற்றத்தைச்
செய்து, மருபித்திற்பொருத்திப் பேரண்போல் வலிபாடுசெய்தனை க்வுருமபுது
யாகென்று மலர்கிதாசிய சிவபெருமான வினவ, திரிலக்கிபமாவ தாரங்கொண்ட
திருமால், மாறுபட்டதைக் கூறி, ஆந்தர திருடம்புரிநலாற் சிவபேறிய திரு
வடிகளைக் கைகூப்பி வணங்கினா. எ - று. (அ)

திருவுர திருப்பாற கடலகடையப் பிறந்து நீனபாற சோகவென
மருவுர கலுமுன காசிபாக்கு மதலையாகி வடசாரிலம்
பொருவுர திறத்தா னினக்குழுனனை யூதி யாகப் போவாடுகன்
றருவெனா சினத்தான மயங்குமபக் கொழியக் தருவை யெனசாரறி.

(இ - ள்.) திருமகளும் கூராபதி மதனஞ்செய்ய அநினின்றுதித்து நின்பா
லடைகவென்றும், வாகனமாகப் பொருத்திய கருடனை காசிமுனிவாக்குப் புதலவ
னாகி மேருமலையை யொத்த வலம்பத்தால் உனக்கு முன்போலவே வாகனமாகுக
வென்றும், போபுரிகின்ற வைரவனுக்குற்ற கொடுங்கோபத்தால் நீ மயங்கிய
மயக்கமகலக் கடவைபென்றுத் திருவாய மலாந்தருளி. எ - று. (சு)

சேவே றுயர்த்த பெருமானு மெழுந்த புருந்தான் நிருக்கயிலே
கோவே றனித்த பெருமானுர் துயர மொழிந்தான் கொழுங்குதலைப்
பூவே றளக மடந்தையொரு புடவைத தோனைப் பூசைபுரிந்
தேவே நியமிற் புயலினையான் பெறும்பே நின்னு மியம்புவாம்.

(இ - ள்.) இடபத்தைக் கொடியாக வுயாததிய சிவபெருமான் அங்கிருந்து
நீங்கித் திருக்கலையை யடைந்தனா, பசுக்களையும் எருதுகளையும் காத்ததிருமாலுந்
தமக்குற்ற துயரமகன்றனர். கொழுவிய குதலைச்சொல்லையும் மலரணிந்த கூந்தலை
யுமுடைய உமாதேவியானை ஒரு பாகத்தில் அமைத்தருளிய சிவபெருமானே, அம்பு
பூட்டிய வில்லை தாங்கிய மேகம்போன்ற திருமால் பூசைசெய்து பெற்ற பதவி
களை இன்னும் எடுத்திச் சொல்லுவோம். எ - று. (க௦)

படர்பூளு சீனைய கற்பகத்தின் பசுமபொ னுலகத் திமையவாககு
மிடானே டிழைக்குர தானவாககு மிகலுண் டாக விமையோராகண்
மடல்பூந் தாது கொழித்திறைக்குத் துளவ மோலி மாயவனபாற
றொடரா நடந்து தமக்கெனவா மிடுகக் ணனைத்துஞ் சொல்லுற்றா.

(இ - ள்.) படர்த அழகிய கிளைகளையுடைய கற்பகவிருகூத்தங்கிய பொன்னு
லகத்தில் வசிக்குத் தேவர்களுக்கும், துன்பங்களுையே மிகுதியாகச் செய்யும் அசுரா
களுக்கும் ஒரு காலத்தில் போரிகழ, இதழ்கள அழகிய மகரூதங்களைக் கொழித்
துச் சிறதுகின்ற துவனமாலையணிந்த கிரீடத்தைபுடைய திருமாலிடத்திறகுத்
தேவர்கள் தொடர்து சென்று, தமக்கென உண்டாகிய துன்பங்களுையெல்லாம்
எடுத்திச் சொல்லலானார்கள். எ - று. (க௧)

வளைவா னெயிறறுக கொடுகிருதா மறல மறல மலைநிறேறே
முனைநான் மதிய மிலைதவனுன் முனரி யவனுல வரமபெற்ற
ரிலையா வருநதி யிவாககிடைநின் றிடைநதே மினிந் யெமதுவினைக
தனையா றறுத்து வருந்தலிரென றருள வேண்டு மெனததாழ்ந்தார.

(இ - ள்.) ஒளித்தங்கிய வளைந்த பற்களையுடைய அசுரர்கள் பகைத்துப் போரா
செய்து தோற்று, அன்றுதிருத்த பாலசுத்தினைச் சூடிய சிவபெருமானாலும் கமலா
தன்னகிய பிரமனாலும் பெருவாங்களைப் பெற்றார்கள். இவா கட்கிடையே நாங்கள்
அகப்பட்டிருக்கொண்டு தோற்றுத் துக்கித்து, வருந்தினோம். இனி, தேவரீர் அடி
யேங்களுடைய விளைபாரச்சுதைத் துணித்து, வருத்தாதீர்களென்று அருங்கிடுக்கிக்
வேண்டிமென்று கூறிப்பணிந்தார்கள். எ - று. (க௨)

பாந்த னேகதும் பொறிப்பாயற பளளிப் பெருமா னிவாபரவச
சேந்த முனரித் திருநயனக கருணை பெருகிச் சென்றநாள
மாய்ந்த பெருமா தவத்தலைவன றதீசி யொடுமபோர மலைஞான்று
தேயர்து திகிரி முனைமடிந்த செயலோரந் தவறமுச செப்புதலும்.

(இ - ள்.) புள்ளிகளமைந்த பாம்பாகிய (சேஷ) சயனத்தில் யோகசித்திரை
புரியுந் திருமால், இத்தேவர்களு துதிசெய்ய, செந்தாமரை மலர்போன்ற திரு
வழிகளாற் கிருபை மிகுத்து, பூர்வத்திலே பெருந்தவம் பொருந்திய தலைவராகிய
ததீசி முனிவரோடும் தாம் போராசெய்த காலத்தில் தமது அக்கராயுதம் தேயர்து
முனைபடிந்த செய்கையை யறிந்து அவர்களுக்குச் சொல்லவும். எ - று. (க௩)

யங்கே ருகததுப பழமறையோன் பசும்பொ னுட்டுப் புததேனிர
செங்கேழ் டுளரித திருமடநதைக கிறைவாவதற்கோர்செயலுண்டாற்
கொங்கே ரிதழி மவுலிசலந் தரணைச சொகுத்த கொடுநதிகிரி
யங்கே யவன்பா லுளததனை யெமக்கா விரபரி னருள செய்வான்.

(இ - ள்.) தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய பழமையாகிய வேதங்களைக்கூறிய பிரமனும் பசிய பொன்னாட்டில வசிகஞ்சு தேவர்களும் (சொல்லுகின்றார்கள்.) செந்நிறந்தங்கிய தாமரையிலேழுந்தருளிய இலக்குமிதேவிக்கு நாயகர்! அதற்குச் செய்யவேண்டுமெனத் தானுள்ளது. மகரந்தம் பொருந்திய அழகிய கொணரைமாலையணிந்த சட்டையுடைய சிவபெருமான சலந்தாசுரனைச் சுங்கரித்த வலிதங்கிய சகராயுதமொன்று, அவ்விழைவனபா லுள்ளது, அதனைத் தேவரீர் அடியேங்களுக்காக விரும்பிக்கேட்டால் சிவபெருமான கொடுத்தருளுவார். எ - று. (கசு)

ஆது கொடுநீ யசுரர்குல மனைத்து டுடிவா னமருடறறித
திது தீர்த்தி யெனவிரந்து செழுஞ்சே வடியின் முடிதாழ்ப்ப
மாது மருமத தவனுடனு கெழுந்து காஞ்சி மாநகரம்
போதல புகுந்தா னநகரத திருந்தா னரணைப் பூசித்து.

(இ - ள்.) தேவரீர் அந்நைக்கொண்டு அசுரா குலமுழுவதும் அழியும்படி போசெய்து எங்கட்குற்ற துன்பத்தைத் தீர்த்தருளவிராகவென்று யாசித்து, செழுமைநங்கிய சிவந்த திருவடிகளிற சிவமவைத்து வணங்க, திருமகளைத் திருமார்பிலுடைய திருமால் உடனே எழுந்து சிறித காஞ்சிசுரத்திற்குச் சென்று அக்காஞ்சிபுரியிற நங்கிச சிவபெருமானைப் பூசித்திருந்தனா. எ - று. (கஊ)

பூவா யிரந்தோட டிருமலப போதா யிரத்தால் வழிபட்டா
னாவே றுயாததோ னிவனிலைமை யறிவா னோகக யகமலத
தோவா வெருபூச கிடையாது வருந்தப்படுநதா னெருநாளிற
றேவா திபன்றாட கொருநயன மலரிற் சாததிக குறைதீர்தான்.

(இ - ள்.) அழகிய ஆயிரவீதங்களமைந்த பெரிய தாமரை மலர்கள் ஆயிரங் கொண்டு (நாடோறும்) பூசித்து வந்தனா இடபக்கொடியை யுயர்த்திய சிவபெருமான இத்திருமாலின பக்திமையை யறியக்கருதி, ஒருநாள அவ்வாயிரமலர்களில நீங்காத ஒரு மலரினைப் பெருது வருட்சு செய்தனா. திருமால் மலரொன்று காணமையால் தமதுபூசை முட்டுப்படாவண்ணம், தேவராயகளுகிய சிவபெருமான் திருவடியில் தம்தொரு விழையை மலாபோலாச்சித்துத் தமக்குற்ற குறைவுபாட்டினின்று நீங்கினா. எ - று. (ககூ)

துளிக்கு மதுபபூச தாதிதழித் தொடையன புடியோன றெல்லையுயி
ரளிக்கும் பெருமா னிவனறேடற கரியா னிவற்கன றுரியோனய்க்
களிக்கு மழுவே றுகைத்தருளிக காண்டற கெளிநாயப் புலப்பட்டான்
வெளிக்கு வெளியாய் நிரந்தர மாய நீன்றான றன்மை விளம்பவற்றோ.

(இ - ள்.) துளிக்கின்ற தேனையும் அழகிய மகரந்தத்தையுமுடைய கொண்
ரைமாலையணிந்த திருமுடியை யுடையவீனும், அநாதியாகிய ஆன்மாக்களையெல்லாம் காக்கின்ற தலைவனும், இத்திருமாலால் தேடித்தற்கு அரிதானவனுமாகிய சிவ

பெருமான, அத் திருமாலுக்கு அக்காலத்தில் உரியவராகிச் சந்தோஷ்கின்ற இன மைதங்கிய இடபத்தை யாரோகணிததுச் தரிசித்தற்கு இலேசாகக் காகிதத்தருளி னர். பூதாகாயத்திற் கலந்திருக்கும் சிதாகாய சொரூபியாயும் சாகவதமாகியும் விள நகும் சிவபெருமான் தன்மையை இதத்தைதென்று சொல்லமுடியுமோ? எ - று.

எந்தாய் போற்றி யெமைப்புரக்கு மிறைவா போற்றி யெவ்வுலகுந் தந்தாய் போற்றி யென்பசைக்குந் தாராய போற்றி தமியனெதிர் வந்தாய் போற்றி யுயிராக்குயிராய வருவாய் போற்றி தொண்டருளச சிந்தா குலந்தீர்த தருளபுரியுஞ் சிவனே போற்றி போற்றியவே.

(இ - ள்.) எந்தையானவரே! போற்றி. எங்களைக்காக்கின்ற தலைவரே! போற்றி. எல்லாவுலகங்களையும் படைத்தவரே! போற்றி. என்முமூலையையணிந்த வரே! போற்றி. தமியேனுக்குப்பிரதிபக்தமாகத் தரிசனந்தரவந்தவரே! போற்றி. சீவானமாக்களுக்கெல்லாம் பரமானமாவாக வருபவரே! போற்றி. அடியவாக னுடைய மனத்துயரைநீக்கி யநுக்கிரகிக்கும் சிவபெருமானே! போற்றி. போற்றி. எ - று. [போற்றி=காகு.] (கஅ)

என்னப் போற்றி யடிபடிதொட் டிழுகப் பணிந்தா நெழுநோக்கி மின்னுச சடையோன நிருவருளநூந் துருநா நினருள விழுகமலக கன்னிக் கிறைவன கருததுணர்நது கதிரா யிரம்போன ரெளிபரப்பும் பொன்னந் திசிரி புரிநகுபினனு மெதுவேனா யுயது புகலெனறான.

(இ - ள்.) எனது திருமால் துதிசெய்து, திருமுடி நிலத்தின்படியத்தாழ்ந்து வணங்கி யெழுந்திருக்க, மின்னுகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமான்கண்டு திரு வருள் மிருந்த மனமுருகி நின்றனா. சிறந்த சொதாமரைமலாக் கன்னியாகிய திருமகள் கொழுநன் கருத்தையறிந்து, ஆயிரகுருரியாபோலும் ஒளிசெய்கின்ற அழகிய பொன்மயமான சக்கராயுதத்தைத் தந்து, இன்னும் வேண்டியது யாது? கூறுகவென்றனா. எ - று. (கக்)

நின்பா லுருகி நினதடிகீழ் நெடுங்கண் சாதது நிலையுலக மன்பா லறிவா நெனக்கிருக னைபோ ருகத்தி னருள கென்றான் மின்பா லுக்கந்தோ னத்தருளி வேண்ட வேணும் வரங்கொடுதகான் பொன்பான் மருமத திகிரியின னடைந்தா னமரா புடைபோற்ற.

(இ - ள்.) தேவரீரிடத்தில மனமுருகி, தேவரீர் திருவடியில நெடிய விழி யால் அச்சித்த நிலைமையை உலகினா அனபோடு அறியும்படி அதியேனுக்கு இரு விழிகளும் சொதாமரைபோல அநுகிரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். இன்புடன் சந்தோஷத்தவராகிய சிவபெருமான அப்படியே யநுகிரகித்து வேண்டிய பிறவரங்களையுங் கொடுத்தனா. திருமகளிருக்குந் திருமாபுடனே சக்கராயுதமேந்திய திருமால் தேவர்கள் தம்பக்கலிற் றுதிகக்கச்சென்றனா. எ - று.

அன்று முதலாக்க கமலாக்க நெனுமபே ரடைந்தா னுடகமாக குன்ற மனைய புள்ளுகைத்து விண்ணுட் டமரா குறைமுடிப்பான் கன்று சினத்தி னசராகினை முடிய முடித்தான் கடிக்கமு மன்றற் றுளவோ னத்தொன்றே வின்னு மவன்சீா வழங்குவாம்.

(இ - ள்.) அன்று தொடங்கி நறுமணங்கமழந துளமொலையுமுடி திருமால் தாமரைக்கண்ணென்னுந் திருநாமமெய்தி, சிறந்தமேருமலையெய்தத் கருட வாகன மூர்ந்து, ஆகாயவாசிகளாகிய தேவர் குறையைமுடிக்கக்கருதி, யிருந்த கோபத்தோடு அசுரர்குலமழியும்படி யழித்தனா. அஃது ஒன்றுதானோ? இன்னும் அத்திருமாலின் சிறந்த சரிதைகளைச் சொல்லுவோம். ஏ - று. (உக)

கலநிலைத்துறை.

வளைமு முக்குறு வானநிலை மழவிடைப் பரனைக்
களைப் டப்பட ரன்புளங் களைத்தன னாகி
யுளைதி ரைப்புனற் பொன்னிநாட் டகவையி னுற்றான்
றளைம லாக்கரந தொடுதெடுதெ நவனடி தாமதநான்.

(இ - ள்.) பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சங்கினைமுழக்குகின்ற திருமால், கோபமும் இளமையும் வாய்ந்த இடபவாகனராகிய சிவபெருமானை மிகப்பரவிய மெய்யனபானது தமது இதயத்திலுதித்தவராய், சத்திக்கின்ற அலைகளையுடைய நீர் நிரம்பிய காவிரிநதிபாய்கின்ற சோழநாட்டினையடைந்து, இதழ்கள பொருந்திய மலர்களைத் தமது திருக்கரத்தாலெடுத்து அவ்விறைவினையாச்சித்துப் பாதங்களில் வணங்கினா. ஏ - று. (உஉ)

வள்ளை வாகுழை மடவர லொழித்தனன் வழாது
களள் விழ்ந்தலா பங்கயங் கழலினை கருந்தித்
தெள்ளு தேமல ரருச்சனை வானமுறை திளையா
வுள்ள நெக்குடைந தேத்திரின றருகின நெடுநாள்.

(இ - ள்.) வள்ளைக்கொடியொத்த செவிகளிற் செதுக்கிய காதணியணிந்த உமாபிராட்டியை நீங்கியவராய், தேனொழுக்கும் மலாந்ததாமரைமலாபோன்ற சிவபெருமான் உபயபாதங்களையும் இடைவிடாது மண்திற முதிசெய்து, தெளிவாயிருக்கின்ற மணங்கமழும் மலாக்களாலாகிய வழிபாட்டை ஆகமவிதிப்படி மனமூன்றி நெக்குவிட்டுருகிச்செய்து, அப்பெருமான சந்திதியினின்று பலநாள துதி செய்தனா. ஏ - று. (உங)

திருவி னாயக னவ்வழி யருச்சனை திருத்தக
கரும ணிக்களத் தெம்பிரான் கருணைமீக கூரநது
பொருவி டைப்புறத் தினிதெழுந தருளினன் புருநதான்
குருதி வெண்ணிணத் திகிரியா னிருநரங் குவித்தான்.

(இ - ள்.) திருமகள் கணவராகிய திருமால் அப்படிச் சிவபெருமானாகுரிய வழிபாட்டை நடத்த, நீலரத்தினம்போலங் கண்டத்தையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவருள் மிகுந்து, போர்செய்யும் வலிமைதங்கிய இடபத்தின் முதுகின் பேரில் இனிமையாக ஆரோகணித்தவராய் எழுந்தருளினா. பகைஞருடைய உதிரமும் வெள்ளிய நிணமுமபடிந்த சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தையுடைய திருமால் தம்மிருக்கையொடு சிரமிசைக் குவித்தனா. ஏ - று. (உச)

நெகிழ்த்த சிந்தைய னுனந்த நீர்பொழி கண்ணன்
முசிழ்த்த கையினன் குழறிய நர்வினன் முழுக்கத்
தொகுத்த வன்பின் னிறந்து நோக்கினன் மூயோன்
பகுத்த சிந்தனை யெதுகொன்மற் றுரையெனப்பணித்தான்.

(இ - ள்.) உருகிய மனமுடையவராகவும், ஆரந்தக்கண்ணீர் கிந்தும் விழிக ளுடையவராகவும், சுவீதகைகளுடையவராகவும், தழுதழுக்கும் நாவுடையவரா கவும், தமது திருமேனிமுழுவதும் நிரம்பிய அனபுடைய திருமால் நேரே இப்படி நின்றபொழுது, புனிதராகிய சிவபெருமான திருமாலேனாகக், நீருதிய எண் ணம் யாது? அதனைக்கேட்கவெனக் கட்டளைத்தனா. எ - று. (உரு)

சுச னம்முறை யருளலு மீர்த்துழா யலங்கல
வாச மாரபின னடிக்கடி தொழுதன வகுப்பான்
கூசு மென்குத லைததனிக குழவிமோந தெடுகரு
மாசை யுண்டஃ தருளுதி யெனக்கென வறைநதான்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான அப்படியருளிட்டுனே, குளிர்சக்தங்கிய துளசி மாலையுடைய மாரபினையுடைய திருமால் பலருடைய சிவபெருமானவணங்கி வின் ணப்படு செய்கின்றனா. அச்சத்துடனகூடிய இருதுவான மழலைச்சொற்களை யுடைய சிவந்த ஒருகுழந்தையை உச்சிமோர்து அழையுணைத்துக்கொள்ளவேண்டு மென்னும் விருப்பம் அடியேனுகுளளது. அஃ விருப்பத்தின்படி வரங்கொடுத் தருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தனா. எ - று. (உசு)

நன்று சொற்றனை நலகுதும் யாமென வருளி
மன்றல் வார்தொடை வானவா யாரினும் வயங்கா
நின்ற பேரெழி லெவரினு நினமகற குவமை
யின்றெ னப்புரிந தளித்தன மேகுநி யென்றான.

(இ - ள்.) நனமொழிசொல்லினை. அப்படியே நாம் வரங்கொடுக்கின்றோ மெனத் திருவாய் மலாநதருளி, மணமவீசும் பெடிய கற்பக மலாமாலையணிநத் தேவர்களெல்லாரைக் காட்டிலும் விசேட அழகுள்ளவர்களெல்லாரைக்காட்டிலும் உனகுமாரனுக்கு ஒப்பானவாகளில்லையென்று சொல்லுமபடி விருப்பத்தோடுவரந தந்தோம். ஆதலால் நீசெல்கவெனக் கட்டளைத்தனா. எ - று. (உஎ)

அறிந்த சிந்தனை யலமர வெகுண்டன எசலரு
செறிந்த மென்கொடி சிவனிவற கருவிய செலவன்
பிறந்த ஞான்றிறந தொழிந்துற விசைத்தனள் பெருந்தார்
நறுந்து முாயவன் றன்னுளந திகைத்தன னடுங்கி.

(இ - ள்.) இமாசலமனனன் பெற்ற இளங்கொடிபோலும் உமாதேவியார் இதனையறிந்த தமது திருவுள்ளஞ் சுழற்சியடையக் கோபித்து, இப்போது சிவ பெருமான் திருமாலுக்குப் பாலித்தபுத்திரன், பிறந்ததினமே உயிர் துரந்திறக் கும்படி சுபித்தனள். மேம்பாடமைந்த நறுமணமவீசும் துளசிமலை தரித்த திரு மால் இதனைக்கேட்டவுடனே மனநடுக்கெய்தித் திகைத்தனா. எ - று. (உஅ)

தேங்கு கங்கையந் திருமுடிச் செல்வனைச் சிறைவண்
 'டேங்கு பூங்குழற் கௌரியை யிகலந் முருக்கி'
 யோங்கு சூர்தடிந் தெழுந்தருள் பிள்ளையை யொருங்கே
 யாங்கு நின்றடி பணிநதன னருச்சனை யயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) உடனே திருமால், தேககெக்குங் கங்காசலமணிநத அழகிய திரு முடியையுடைய சிவபெருமானையும், இறகுகள் பொருந்திய வண்டிகள் சப்திக்கும் மலர்மாலையணிநத கூந்தலையுடைய உமாதேவியையும், கொரேததன்மைமிக்க சூர பன்மானை அவன் வலிமையழியுமபடிவென்று கொன்றருளிய குமாரக்கடவுளையும் ஒன்றாகக்கூட்டி மூர்த்தமமைத்து, அம்மூர்த்தத்திற் கெதிரே நின்று திருவடிகளில் வணங்கி வழிபாடுசெய்தனா. எ - று. (உக)

பேதை யங்ஙனந் திருவருட பிறநதன ளாகிச
 சீத ரற்குவந் தெதிரொழிந்தருளினை சென்றான்
 மாதிராமனை வரவெதிர் கண்டனன் மகிழ்ந்தா
 னோது தீதொழிந் தருந் தவத துறுபய னடைந்தான.

(இ - ள்.) அப்படித் திருமால் பூரித்தமாததிரமே, உமா பிராட்டியாரா திரு வருஞ்சுரந்தவராயத் திருவுள்ளம் பளித்தும் திருமாலுக்கெதிரே பிரசன்னராய்க் காட்சியருளினா. உமாபிராட்டியாரா அப்படிப் பிரசன்னமானதைத் திருமால் நோக்கித் திருவுள்ளம் களித்தவராய், அம்பிகையால் சபித்த கெடுதியை நீங்கி, அரிய தவப்பேற்றால் அடைபட்ட பிரயோசனமெய்தியவராயினா. எ - று. (இ)

இனியு னககென வெய்யுநிக குகாளை யீநதேங்
 குனிசி லைகருநா னைநதன நமலா கொடுத்தே
 புனித வானவா யாரி உமா பேரெழில் புரிந்தே
 முனிவி னின்றிடு சாபமுந் தவன்றனை முடிசுரும.

(இ - ள்.) உமாதேவியாரா, உனி உனக்கென்று ஒப்பற்ற ஒருபுதல்வனைத் தந்தோம். அப்புதலவனுக்கு விரைக்குமபடியான வில்லாகிய கருமபையும், அதிற் பூட்டிம பஞ்சபாணங்களாகிய மனமுள்ள (தாமரை - மா - அசோகு - முல்லை - நீலமென்னும்) மலாகளையம் பாட தோம். அன்றியும் அப்புதல்வனுக்குப் புனித ராகிய தேவர்கள் எல்லாநாக்காட்டிலும் மிக்க அழகையும் தந்தோம். ஆனால் கோபத்தோடு யாமகூறிய சாபமொழியட்டும் அவனை யழிக்கும். எ - று. (கக)

கறறை வராசடை யொயிரான கதுவிய சினத்தா
 னெற்றி யந்தழ னின்பனை நனதுட னீற்றப
 பெற்றி றக்குமற றுகநவன நேவியாற பின்னா
 மறற ஞ்சியா யாங்கவட குருபியாய் வழங்கும.

(இ - ள்.) தொகுதியாய் நீண்டசடையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவுள் ளத்திற்கொண்ட கடுங்கோபத்தால், அவவிறைவா நெற்றிவிழியினின் மதித்த நெருப்பானது உன்புதலவனுடைய பறநியெரிகக அவனிதப்பான். ஆனால் அதன் பின்னர், அவன் மனைவியினால் 'மந்தையோருக்கு அருவனாகவும், அங்குநீரு மட்டிமே உருவனாகவு மிருப்பான், எ - று. (கஉ)

என்றி மாசலை வரணவர் தளித்தன ளிதுபெற்
றன்று போயின னிருஞ்சிறைப் புட்கொடி யமலன்
சென்று வேனிஸ்த் பயந்தன்ன மைந்தனிற் சிறந்தான்
குன்ற ஸில்லிதர ளருசசனைப் பெருமையார் குணிப்பார்.

(இ - ள்.) என்று இமாசலமன்னன் புதல்வியாகிய உமாதேவியார் திருவுள
மகிழ்ந்து இவ்வரங்களைத்தந்தனர். பெரிய சிறகுகளையுடைய கருடத்துவசநாதா
கிய திருமால், இவ்வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டகாலத்தில் அங்குதினமும் நீங்கி
னார். அப்படிச்சென்று வேனிற்காலத்திற்குரிய மனமதனைப் புதல்வனாகப்பெற்று
மேன்மை பெய்தினா. ஆதலால் மேருமலையை வில்லாகவுடைய சிவபெருமான்
வழிபாட்டின மேம்பாட்டை எவாதாம் கணிக்கத்தக்கவாகள்? எ - று. (௩௩)

இறந்து நாளாபல கழிந்தன வீங்கித் தற பின்ன
ரறந்த ருங்கம லாலயத் தரிபுகுந தடைந்து
வறந்த ருங்கொலை மழுப்படை வானவற குறித்துச
சிறந்த சிந்தையி னருசசனை புரிந்தனன சிலநாளா.

(இ - ள்.) இதன்பின்னா அநேகநாள கழிந்தொழிந்தன. அப்பால் தருமச்
செயல்களைப்பாலிக்குா திருவாருநையெய்தி, கொடுமைசெய்யுங் கொலைத்தொழிற்
கேதுவான மழுப்படைதாங்கிய சிவபெருமானேனோக்கி, திருமால் சிலகாலம் வரை
யில் மேம்பட்டமனத்துடன் ஆசகித்திருந்தனா. எ - று. (௩௪)

இலங்கி மைக்கொரு மருங்கறித் திருந்தரு ளெமமா
னலங்க லர்துழாய மாயவற கவனெதி ரடைந்தா
னலங்கொள சிந்தனை யருசசனை யுவப்பின னயந்தேம
பொலங்கொ ணையியாப் வேண்டுவ புதலெனப் புகன்றான்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணித் உமாதேவியாருக்கு வாமபாகத்
தைக்கொடுத்தருளிய எமது சிவபெருமான, அழகிய துளசிமாலையணிந்த திருமா
லுக்கு அங்கே பிரசன்னராய, சிறப்புத்தங்கிய உமது மணக்கருக்கையும் பூசையை
யும் ஆரத்தத்தோடு அங்கீகரித்தோம். அழகுபொருங்கிய சக்கராபுதமுடையவ
னே! உனக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கூறுகவெனத் திருவாயமலாந்தனா. எ - று.

பொன்னி னாடகத் திருதின் முதலினோ பொருமபோ
ரின்ன லீடேவா ளகரார லிடைகுவ தெண்ணி
யன்ன வர்க்கென ளிருதரோ டாரம ராற்றப்
பின்னி டப்பொரு தலைதன ரெனைப்பெரு வரத்தால்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்திலுள்ள இந்திராதிதேவர்கள், எதிர்த்தற்கரிய
புத்தமென்னுங் கெடுதியை லீனாககின்ற வானேந்திய அசுரர்களாலே பின்னிடு
வதுகருதி, அததேவர்களுக்காக அசுரர்களோடு பெருமபோசெய்கையில், அவ்
வசுரர்கள் தாங்கள் வகித்துள்ள சிறப்புத்தங்கிய வரத்தினால் அடியேனையும் பின்
னிமீட்படி யெதிர்த்தோட்டினார்கள். எ - று. (௩௫)

உப்பு லப்படா மாயையி னடும ருடற்றிக்
கப்பு லப்படா ரெறிபடை காண்பன வல்லால்
விப்பு லம்புரு துழக்குவா விண்ணவர் வெருவ
வெட்கு லக்குவை யெண்ணிலு மெண்ணருந் திறத்தார்.

(இ - ள்.) மனதிறகாணாத மாயாசுத்தியாற் கொலததகக போசெய்து, அவர்கள் விடுகின்ற ஆபுதங்களைப் பாபபதே யல்லாமல் அவர்கள் கண்ணுக்குத் தோற்றப்படாக்கள். அதுவன்றியும் அததேவர்கள் பயபபடுமபடி தேவலோகஞ் சென்று கலகஞ்செய்வார்கள். எள்ளினகூட்டஞ்சோந்த ஒருபெருங்குவியலை இதனையென்கொண்டதென்று எண்ணிகூட்டினாலும் எண்ணமுடியாத தொகையுடையவர்களாயிருக்கின்றார்கள். எ - று. (௩௭)

ஆய மாயையி னாகவ ருடற்றுவ தழிக்க
மாயை யாவையு மென்னுழை வழங்குதி வழங்கிப்
பேய வாசசெகுத திடுதியென மெமக்கருள புரிவா
யேய காரண மீதெனச சீதர னிசைத்தான.

(இ - ள்.) ஆகிய அததகைய மாயையினால் அவவசரர்கள் துன்புசெய்வதையழிக்ருமபடி, எல்லாவகை மாயைகளையும் என்பாற கொடுத்தருளவீராக. அப். படியருளசெய்து அவவசரர்களபாற் சென்று அவர்களைவென்று கொல்லுகவென அடியேனுக்கு அருளபுரிவீராக. இதுவேயென்புசையின் காரணமென்று லக்ஷமி தேவியை மாபிலணித்த திருமால்கூறினா. எ - று. (௩௮)

சங்கு தாங்கியோ னுரைத்தன திருசெவி சாததி
யெங்க ணையக னாகவற கினிதுள மிரங்கிப்
பொங்கு மாயைமற நியாவையு மவறகெனப் புரிந்தான்
செங்கண் மரன்முகின மாயனென ரெருபெயா சிறந்தான்.

(இ - ள்.) பாஞ்சசனரிய மென்னுஞ் சங்கைத்தாங்கிய திருமால்கூறியவற்றைத் திருச்செவியிலேற்று, எங்கள் தலைவராகிய சிவபெருமான அவவேண்டிகோளுக்கு இனிதாகத் திருவுளங்கனித்து, மிகுகின்ற எல்லாவகைப்பட மாயைகளையும் அததிருமால்க்கே புரித்தாக்கசெய்தனா. செவந்ததாமரை மலாபோலும் விழிகளையுடையவரும் மேகவண்ணருமாகிய திருமால் மாயனென்னும் ஒப்பற்ற பெயரோடு மேமபட்டனா. எ - று. (௩௯)

கால நேமியே முதலிய வசுரரைக கடிந்து
மூல மீற்ற முருக்கின நெருதனி முருந்தன
வாலி ளம்பிறைக் கண்ணியோ னருளிய வரத்தா
லோல மிட்டுகின் றழைத்ததா லிமையவ ருலகம்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற திருமால் வெள்ளிய இளம்பிறைச் சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிகந்த சிவபெருமா னாதுக்கிரகித்த வரத்தினால் காலநேமிமுதலிய அசுரர்களைவென்று வேரோடழியுப்படி யொழித்ததுவிட்டனா. தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் ஒலமிட்டழைத்தாக்கள். எ - று. (௪௦)

ஆல கண்டனை யநீசகரத் தருசசனை யுபுரந்து,
மூல நாயகன் திருநட முன்றினை முன்னு
ராஜ ருந்தொணி தருமுழ விரட்டுற வுடைந்த
ஓல மேனியன், பெற்றன, பெற்றதாந் திகம்ம்கின்

(இ - ள்.) விஷம்பொருந்திய கண்டதைபுடைய சிவபெருமானை அரிச்சு
வாமென்னும் கேட்குதிரததில் மூலலங்கததில் பூசைசெய்து, இளைத்து, திருநடம்
புரியும் சபையின் முன்னா முழங்குகின்ற பெரிய ஒலியோடுகூடிய மத்தன்ம
வாசுக்கும் பாக்கியத்தை யெய்தினா. சொல்லுமிடத்தில், மேகவண்ணராகிய,
திருமால்பெற்ற பேறுகளை யாவாபெற்றார்களா? ஒருவருமிலா. எ - று. (சக)

திருவெண் காட்டிடை யருசசனை புரிந்தனன் திருமால்
கருகு கண்டனை, கடபுலு தெதிருறக காடு
வருகு சிந்தையான மண்ணுறப பணிந்தன ஸுமையாண்
மருவு பாகனீ வேண்டிய தென்னென் வலித்தான்.

(இ - ள்.) மற்றொருகாலத்தில், திருமால் திருவெண்காட்டில் சிவபெருமா
னைப்பூசித்து நீலகண்டமுடைய அபபெருமானைக் கண்ணுக்கு மேராகத்தரிசித்து
உருகியமனதோடு நிலத்திற்பேயுமபடி சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தனா. உமா
தேவியா பொருந்திய வாமபாகத்தைபுடைய சிவபெருமானா, நீவருமபியவரம
யாடுதன் வினவினா. எ - று. (சஉ)

முத்தொழிற்சுநீ முதன்மைய னுயினை, முடிசுரு
முத்தொழிற்சுனோரா, தொழிலெனக் காக்கினை ஸுயய
சித்த நீமுனிந தழித்தது, ஸுலகொடுந சிதைவே
ஒனத்தி தத்தநீ யளித்திடப புற்றுகிற திளைத்தேன்.

(இ - ள்.) சிருஷ்டிமுதலிய முததொழில்களுக்கும் அவற்றை ஈடத்தும் தலை,
ஓராக்க விளங்கினா. அம்முததொழில்களில காத்தலாகிய ஒருதொழிலை அடியே.
னுக்கு உரிததாகினா. ஸுயனை! தேவரீர, திருவுளத்திற் சினமெய்தியழிகப்
புருந்தால் உலகத்தோடும் அடியேன் அழிவெய்துவன். எவ்வாறானு, தேவரீர
அருக்கிரகிக அடியேன் பிறத்திறந்துவருதுகின்றேன். எ - று. (சக)

சுண்டி யாணினிப, புறப்பொடு மிறப்பினை யிகழ்வான்
வேண்டி நின்றன, ஸ்நிபதத தொடுங்குற விழைந்தேன்,
காண்ட சூந்திருக் கண்டகண் டினை காணு
மீண்டு மீண்டுபுந் திறந்திடா தருடா வேண்டும.

(இ - ள்.) அடியேன் இனிப்பிறப்பையும் இறப்பையும் இகழ்வான்
கின்றேன். தேவரீர திருவடியில் ஒடுக்கமெய்த விரும்பினேன். காணத்தக்க,
செல்வச்சிறப்பினைக்கண்ட விழிகள் தீவினையைக்காணாமல மறுபடியும் மறுபடியும்
பிறந்திறவா வரத்தையுத்தரகிக்க வேணமெ. எ - று. (சச)

என்னப் பன்னிதின் திரந்தன, திருந்துழாய் முடியோன்
கண்ணிக் கோபுறம் கொடுத்தவன் திருவருள் காட்டி
யின்னற் சாகுரத் திழிதலை யினியென் விரங்கிப்
பொன்னம் கோசுத்த தவறகெதி ரினையன் புசுதும்.

திருமால் சிவராசசனைச் சருக்கம் எட்டாம்

(இ - ள்.) என்று, பெரிய துளசிமால்பணித முடிக்கியுடைய திருமால் கூறித்துதிசெய்ய, உமாதேவியிருக்கு வாம்பாகங்கொடுத்தருளிய சிவபெருமான் திருவருள்காட்டியவராய், இனிதீ துக்கசாகரத்தில் துன்பெய்தி வருந்தவேண்டி மென்று, அழகிய பீதாம்பரமணித திருமால்சுக்கு நேரே இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (சூக)

வளைத்த மாபெரும் பிரளய காலத்து வயங்கி
முளைத்த நெறியந தழநெகர்டு நின்றாடன முருக்கி
வளைத்த வெண்பலி யணிசூது விளங்குவெள் ளென்புந்
தளைத்த மாலையிற புயததொடுஞ் சாதது தும பினனா.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதையும் மூடிய பெரிய மகாபிரளயகாலத்தில், பிரகாசித்த தோன்றிய மூழுடைய அழகிய நெற்றிவிழி நெருப்பால் உன்னுடலைத் தகித்து அதனாலுண்டாகிய சாம்பரைத் திருமேனியிலணிவோம். வெள்ளிய உன் எலும்புகளையும் கட்டிய மாலையாகத் தோளிலணிந்து கொள்வோம். அதன்பின் னா. எ - று. (சூக)

மருங்கு வைஞ்சா ருபடும் வழங்குதும் வழங்கி
யிருந்த காலையில யர்மென்ப பெறுகுவை யீற்றில்
வருந்த லெனறளித தகன்றன்ன மழலிடைப் பெருமான்
குருந்தி ருந்தவ னருசசனை வரன்பு னை கொண்டான்.

(இ - ள்.) மருக்கருகே வசிக்கத்தக்க சாஸ்திரமளிப்போம். அப்படிக்கொடுத்திருக் குங்காலத்தி னிறுதியில் நாமே கீயெனச் சொல்லப்பெறுவாய். வருந்தவேண்டா மென்று அருக்கிரகித்து, இளமைவாயந்த இடபாருடராகிய சிவபெருமான் அந் தாததானமாயினா, குருந்த மரமீழலிலமாதருளிய சிவபெருமானை விதிமுறை யாக அருச்சனை செய்தனா. எ - று. (சூக)

ஊழி பறப்பல போககின ன்ருசசனைக் குரீந்தாய்
வாழி நாண்மலர் தொகுந்தன னெடுமழை வண்ணன்
சூழி மால்கரி யுரிவையான சருமபெந் கூந்த
லேழை பாகன திருபதத் தொடுங்கின் னிப்பால்.

(இ - ள்.) மங்கலகரமாகிய அனரலர் த மலர்களைக்கொண்டு கொடியமேக வண்ணராகிய திருமால் சிவராசசனைக் குரியதாகப் பறப்பல ஊழிகளைக்கழித்து, முகபடம்மணிந்த பெரிய கயாசுரனென்னும் யானையை யுரித்துக்கொண்டும், வண்டு கள் மொய்க்கின்ற மலாகளணித் கூடதலையுடைய உமாதேவியாக்குமாகிய சிவபெருமானுடைய உடம்பாதங்களில் ஒடுங்கினா. இனி. எ - று. (சூக)

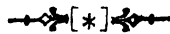
திருமால் சிவராசசனைச் சருக்கம் முறறிற்று.

ஆகச்சருக்கம் உடுக்குத் திருவிருது 111 1000

இருபத்தாறாவது பிரமன்சிவார்ச்சவணச்சருக்கம்.

தயங்கு வெண்பிறைக் கண்ணிபொற் றுண்மலர் பரவி
வயங்கு நேமியோ னடைந்தவா றுரைத்தன மலரோன்
முயங்கு சிந்தையி னனபினு லருச்சனை முயலாப்
புயங்க வேணியோ னளித்திடப் பெற்றவா புகலவாம்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற வெள்ளிய இளம்பிறையாகிய சிரோமாலையை யணிந்த சிவபெருமானுடைய அழகிய பாததாமரைகளைப்பணிந்து, பிரகாசிக்கின்ற சுகிராயுதநதாங்கிய திருமால் அடைந்தவற்றைச் சொன்னோம். கமலாதனமுடைய பிரமதேவன் உணமை யன்புவாய்ந்த சித்தத்தோடு வழிபாடுசெய்து, சாப்பங்களை யணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் அநுக்கிரகம் பெற்றவர்கொண்டவற் றையுஞ்சொல்லுவோம். எ - று.

(க)

வடுக னோசிரங் கொய்தநாண் மமமாதீரத் தொழிவான்
கடுமி டற்றனை வணங்கிய மமதையிற் கருங்கட்
கொடுநெ டங்குழைத் திலோததமை வகுத்தெழில் குறித்தா
னடுத் டஞ்சிலை யநங்கனா லெரிமெழு காணை.

(இ - ள்.) வைரவக்கடவுள் ஒருதலையைக்கிள்ளி யெறிந்தபோது, தன்மயக் கததை நீக்கிக்கொள்ளும் பொருட்டு, விஷம்பொருந்திய கண்டததையுடைய சிவ பெருமானைவணங்கிய அக்ஷராததினாலே, கரியவிழிகளையும் வளை துநீண்ட காந ணியையுமுடைய திலோததமை யென்பாளைப்படைத்து அவளழமைக்கண்டான். உடனே போசெய்யும் விசாலத்த கருப்புவிலைத்தாங்கிய மனமத்தூல தீயிடைப் பட்ட மெழுகுபோலுருகுவதாயினான். எ - று.

(உ)

காம மிககெழுந தீனறவ ளென்பதுங் கருதான
வாம மேகலை கரந்தொட வரற்றினன் மாழ்கி
வேம னத்தொடும வெருவினள வெதுமபினள வெளகித்
தாம வாரகுழல சரிதரத் திருமுக்கு சாய்த்தான

(இ - ள்.) காமநோயானது அதிகரித்து, தானபெற்ற குமாரியெனறுஞ் சிந்தியாதவனாய், அழகிய மேகலாபரணமணிந்த திலோததமையின் கையைப் பிடிக்க, அவள் அழுது துக்கமெய்தி மயங்கி, மனவருத்தத்தோடு பயந்து நாண மெய்தி வருந்தி, மலாமாலையணிந்த கூந்தலசரியுமபடி தனது அழகிய முகத்தைக் கவிழ்த்தனள். எ - று.

(ஈ)

அக்க ணத்தினப் பொழுதவை திருவுளத் தடைத்து
முக்க ணனகணத் தலைவரை முடுகுற மொழியக்
கைக்க டிஞ்சிலை வேடரிற் படாந்தனா காணாத
திக்கு நோக்கின னான்முகத் தயன் றனிச சென்றான்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் அவற்றைத் திருவுளத்திற்கொண்டு திரிநேத திரங்குளையுடைய சிவபெருமான் தமது கணநாதர்களை யெதிர்த்துச்செல்லும்படி கட்டளைசெய்யவும், அவர்கள் தமது கையிற்றங்கிய கொடியவிலலோடு வேடர்போல் வந்தார்கள். நான்கு முகங்களுடைய பிரமன ஓடியொளிக்குந் திசையைத் தேடிச்சென்று ஒன்றியாயினன். எ - று. (௪)

வெருவுஞ் சிந்தைய நருஞ்சிற வெள்ளன மிழிநது
பொருத டஞ்சிகைச் சுபாரசி மெணுங்கிரி புகுகான
நிருகு வெஞ்சின வேடரை நீனைதொறுந் திகைப்பா
நெருவி நீங்கல என்கிரி நாளகழித தொழிநதான.

(இ - ள்.) அச்சமெய்திய மனமுடைய பிம்மதேவன, பெரிய சிறகுகளையுடைய வெண்ணைதங்கிய அன்னவாகனத்தி லிருந்திறங்கி, ஒப்பற்றவீசாலமுடைய கொடுமுடிபொருதிய சுபாரசிமென்னுங் கிரியையடைந்தான். ஆக்கிரமிக்குங்கடுங்கோபமுடைய வேடுவாக்களைச் சருதுமபோதெல்லாம் திடுக்கத்தனால் அந்தக் கிரியைவிட்டு நீங்காமல் பலகாலம் அங்கேயே கழித்தனன். எ - று. (௫)

கண்ணு தற்றனிப பரமனைச் சருத்துற வணங்கி
வண்ண நான்மலாத தொகுதியா நருசசனை வருப்ப
வண்ண லோதிமத தவறநென வாளுடை யமல
நெண்ண ருங்கணத் தலைவரோ டாங்கவ நெதிரநதான.

(இ - ள்.) நெருநிவிழியையுடைய ஒப்பற்ற சிவபெருமானை மனவொருமைப் பாட்டோடு வணங்கி, அழகிய அன்றலந்த மலாததொகுதியாற் பூசைபுரியவும், பெருமையோடு மேம்பட்ட அன்னவாகனஞ்கிய அப்பிரமனாக் கருளசெய்யும்படி எம்மையடிமையாக வுடைய சிவபெருமான் கணக்கிறகு முடியாத சிவகணத்தலைவர்களோடு அங்கே பிரசன்னராயினா. எ - று. (௬)

எதிர் நோக்கின னிருங்கம லாஸ்யத் திறைவன
முதிரு மனபினே டஞ்சலித் திறைஞ்சினன முழங்கி
யதிராக நம்புனல வேணியோ னாகவற குறித்து
விதிநி னைநதன விளம்புதி யென்றலும விரிஞ்சன.

(இ - ள்.) பெரியதாமரைக் கோயிலில வீற்றிருக்கும் பிரமன நேரேதரிசித்து முதிர்ந்த பேரன்போடு கைகூப்பிப் பணிந்தான். சததித்துக்கொண்டு ஒலிசெய்யும் கங்காநதியை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான், அப்போது பிரமனை நோக்கி, பிரமனே! நீவரும்பியதைக் கூறுகவென வினவவும், பிரமன். எ - று. (௭)

புருவ வார்சிலைத் திலோத்தமை யெனுமவள பொருட்டா
லுருகு சிந்தைய னாகிமா லுழப்பதொன் றொழியே
னருகு சேறலு நினனுடைக கணத் தவ ரடைநதார
நெருவி யோடியன நிப்பொருப படைநதனன் வினையேன்.

(இ - ள்.) நெடியவிலபோன்ற புருவத்தையுடைய திலோத்தமையென்னும் அப்பெண்காரணமாக, உருகிய மனத்தோடு மயங்கி வருந்துவதைத்தவிராதவனாய், அவனை நெருங்கியவுடனே, தேவரீருடைய கணநாதர்களை வேடுவாக்களாயுருவேற்று

வந்தார்கள். அதனைக்கண்ட கொடியோனாகிய அடியேன் பயந்தோடிவந்து அந்
நாயதினம் இம்மலையிற் சேர்ந்தேன். எ - று. (2)

அக்க ண்ததவ ரெனையண்டர் துருத்தாரு தருளி
மைக்க ருளமுற நிலோத்தமை வன்முலை ம்ருவப்
புக்க சிந்தையர் லெய்திய பாதகம் போக
வெரக்க நோக்கினினை நெனக்களித் தருளென் வுரைத்தான்.

(இ - ள்.) அச்சிவகணநாதர்கள் இங்கேயும் வந்து என்னை வருத்தாதிருக்கும்
படி திருவருள்செய்து, மேகம்பேரிலுங் கருநிறந்தனாகிய கூடாத்தலையுடைய அததி
லோத்தமையின் அழகிய தனங்களைத் தழுவுவதற்கு எண்ணிய எண்ணத்தாலுண
டாகிய பாவமகலம்படி திருவுள்ளக்களிப்போடு சுடாகூடவைத்து அடியேனுக்கு
வந்தநதருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தான். எ - று. (3)

கேட்ட நல்வாய் யர்வைபு மளித்தனன் கிரியிற்
புட்டி முடியுர மெரித்தவன் கயிலேபேர்ப்பு புருந்தான்
ரோட்டி ருங்கம் லாலயச சதுமுகந தொல்லேர்ன்
மீட்டு வந்தன்ன நன்னக ரினிதுவீற நிருந்தான்.

(இ - ள்.) மேருலையாகிய வில்லி அம்புட்டித் திரிபுரங்களைப் பெரித்த
சீவபெருமான, பிரமன் யாசித்த உலவவரங்களை யெல்லாங்கொடுத்தது, திருக்
கையாட்கிரிக்குச்சென்று சோழனா. இதழ்களையுடைய பெரியதாமரைக்கோயிலே
யுடைய நான்குமுகங்கள் பொருத்திப் பழையோனாகிய பிரமன்; திருமயித் தனது
மேலோவதி நகரத்திற்குவந்து இனிதாக வீற்றிருந்தனன். எ - று. (40)

நாத ன்வவர் மளித்தலு நாளநாட் கமலா
போதன் முனைய மூவரி னன்னலம் பொருந்திச்
சீத வார்குழற பிறரிடை சிந்தனை செல்லா
னேதி லெம்பிரா னருசனை மறந்தில னினனும்.

(இ - ள்.) சீவபெருமான அவவரத்தைப்பருளபுரியவும், நாளத்தையுடைய
அன்றலாந்த தா. னுப்பூவி லெழுந்தருளிய பிரமன், பழமையாகிய திரிமூர்த்தி
களையோல நன்னலங்களை பெய்தி இன்னுடைய ருளிரந்த நீண்டகூந்தலை
யுடைய பிரமாதரிடத்தில் மனஞ்செலுத்தாதவனாய், குறந்திலலாத எமது சிவ
பெருமானுடைய பூசையை மறவாதிருக்கின்றனன். எ - று. (41)

கலிவிர்த்தம்.

பத்மபி டிகையிருந் தளித்த பண்ணவ
னதுபொழு தின்னுயி ரனைய வாணிபார்
புதுநல னுகாரதன்ன புணர்ந்த காலையிற்
சதுமென்ப பிறந்தனா கணக்கின மைந்தரே.

(இ - ள்.) கமலாதனத்திலிருந்து உலகங்களைப்படைத்த பிரமன், அக்காலத்
தில், தனது இனிய உயிர்போல்வானாகிய சரசுவதி தேவியிடத்தில் புதிய காம
சுகந்தையதுபலித்தனன். அப்படிக்கூடிய காலத்தில் எண்ணிலாப் புதல்வர்கள்
விவரத்து பிறந்தார்கள். எ - று. (42)

அளவறப் பிறந்தவ ரசுர ராதலின்
விளைகினைத் தவருயிர் செகுத்து வீழ்த்தின
ஊளவிருப் புடனுவுந் தவித்த மைந்தரைத்
திளைசினத தொறுத்தலா லண்டாத தீமையே,

(இ - எ.) கணக்கின்றி யுதித்தவாகன அசுரர்களானபடியால், பிரமன்தனைக்கு அதிகரித்த கோபத்தினால் அப்பதலவருயிரைக் கெட்டுறுப்பதான, மனவிருப் பேரடு சுநதோவீததுப்பெற்ற புதலவரை, மிக்ககோபங்கொண்டு கொன்றபடியால் அப்பிரமனைத் துன்பமெய்தியது. எ - று. (௧௩)

கன்றிடும் புதல்வரை யாவி யீர்த்திடத்
தோன்றிய பழங்கணுற் றுயர மெய்தினை
ஹனறெழு பாதகத் தவல நீக்குவான
மூன்றுகட பர்மனைப் பரசன் முன்னினுன்.

(இ - எ.) தானபெற்ற புதலவரை உயிரொழிந்ததா லுண்டாகியபாவத்தினால், பிரமன துன்பத்தையடைந்தனன். அதிகரித்தெழுந்த பாவத்தாலுண்டாகிய துன்பத்தை யகற்றாமபடி, திரிதேவதிரங்களைப்புடைய மேலான சிவபெருமானைத் துதி செய்தற்குக் கருதினான். எ - று. (௧௪)

பரவுகா ளத்தியுட் புகுந்து பண்டைநாட்
புரமெரித் தவனடித் தொணாடு போறநினுன்
வரநதி நெடுமுடிச் சடி ல வானவன
விநைமல ரவறகெதிர வெளிப்பட் டானரோ.

(இ - எ.) பலருடையதுசெய்யத்தக்க சீகாளத்தி ரகிறபிரவேசித்து, பூரவகா ளத்தில முப்புரங்கனையெரித்த சிவபெருமானுக்குத் திருவடித் தொண்டுசெய்து வந்தனன். கங்கா தியையணிந்த ரெடியசடைமுடியையுடைய சிவபெருமான, மணந்தங்கிய தாடரை லரினுள்ள பிரமனுக்கு எதிரிலே பிரத்தியுகூட்டாயினான்.

எம்மைநீ வணங்கிய தெனனி னைந்தெனுக்
கைமமழு வானவன கழறக் கேட்டபி
னம்மலாக் கரங்குனித் திறைஞ்சி யாரணக்
கெமமலாச சுதுமுகன் செப்பு வுனரோ.

(இ - எ.) பிரமனே! நீ எம்மைப்பணித்தது யாதுகருதியோவென, மழுவேக் திய திருக்கரத்தையுடைய சிவபெருமான வினாவிய பின்னா, அழகியதாமரை மலரபோன்ற கைகளைக்கூப்பிப் பணிந்து, வேதங்கனையோதிய செந்தாமரைமலரி லுள்ள நான்கு முகங்கள் டொரு திய பிரமன சொல்லுவாளுயினான். எ - று.

பெற்றனன் புதலவரைப் பெற்ற பாலகா
கொற்றவா ளசுராதங் குலத்த ராதலா
விற்புற முடித்தன னவரை யீங்கெனைப்
புற்றின தொலைவுருப் பழியும் பூவமுடி.

(இ - ள்.) அடியேன் சிவபுதல்வரைப்பெற்றேன். அப்படிப்பெற்ற புதல்வர் வெற்றிபொருந்திய வானேததாங்கிய அசுரர்குலத்தாராக விருந்தபடியால் அவர்களுையெல்லாம் இதரதுபோமபழிகொன்றேன். அத்தொல்லுண்டாகிய நீங்காதபழியும் பாவமும் என்னைவிடாது பிடித்துக்கொண்டன. எ - று. (௧௭)

ஆங்கவை யொழிப்பதற்கு கைய வேண்டினே
நீங்குகெனக் கவையளிந் திரங்கல வேண்டுமென்
றோங்குபே ரன்பினினை நிரப்ப வோதிய
பாவகுறபு புரிந்தனன ளிடையின பாகனே.

(இ - ள்.) ஐயனே! அப்பழிபாவங்களை நீக்குதற்கு விரும்பினேன். இப்பொழுது அடியேனுக்கு அவ்வாங்களை யநுக்கிரகித்துத் திருவுள மிரங்கவேண்டுமென்று, அதிகரிக்கின்ற பேரணபோடி யாசிக்க, இடபாருடாகிய சிவபெருபான், பிரமனோதியவற்றை யெல்லாம் அந்நன்மே யடைபு வகையாகத்திருவருள் புரிந்தனா எ - று. (௧௮)

என்னெனு மாணவ மெழுந்த மீக்கொளப
பொன்னவிர பிழைக்கக் கமலப போதின
றன்னிலை கடந்தன னிருந்த தனமையை
யுன்னருங் கணத்ததுவேள முருக னொந்தனன்.

(இ - ள்.) பொன்போலும் பிரகாசிக்கின்ற தாமரைமலர்ப்பீடத்தைபுடைய பிரமன், யானெனதென்னும் ஆணவமலமானது தோன்றியதிகரிக்கத் தனது நிலைமையைக் கடந்தவனாகியிருந்த தனமையை, நினேத்தற்கரிய கணநாதார்களுக்கிடையேயிருந்த செவவேளாகிய முருகக்கடவுள் அறிந்தனா. எ - று. (௧௯)

விரைக்கம லாலயத் திறையை மேயின
ஐரைக்கரும பிரணவத் துணமை யாதெனக்
குரைக்கழ லறும்கன குறுகிக் கேட்டது
நரைத்தலைக் குடுமிய னுன்ன னுனரோ.

(இ - ள்.) மணம்பொருந்திய தாமரைமலர்க் கோயிலையுடைய பிரமனை யடைந்து, சொல்லுதற்கரிய பிரணவத்தின் உணமைப்பொருள யாது? கூறுகவென, சத்திக்கின்ற வீரகண்டாமணிதரித்த சண்முகப்பெருமான வினாவும், குடுமியாயந்த மெலிந்த தலையையுடைய பிரமன் தானேயென நன்ன. எ - று. (௨௦)

புடைத்தன னுச்சியிற் புழைவெங் காரகத்
தடைத்தன னிவனினு மகிலம் வல்லுயிர
படைக்கதன னங்ஙனங் கழிந்த பற்பகல
மடற்பொதி மலரினான் வருந்தன் மேயினான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட குமாரசுவாமி, அவனை உச்சியிற்குட்டி வெவ்விய கரியருகைச்சிறையி லடைத்தனா. அதுமுதல் இப்பிரமனைக்காடலும் உலகிலுள்ள சிறந்த உயிர்களைச் சிருட்டித்து வந்தனா. அப்படி அநேககாலங்கழிந்தது. இதழ்கள் பொருந்திய கமலாசனன் வருந்தினதாயினான். எ - று. (௨௧)

தொடுபடை முத்தலைச சூலி யோந்தது
விடுதலைப் புரிந்தனன் விரிஞ்ச மூவன்
படுகிறைப் பாதக மொழியப் பண்டைநாட்
கடுமிடற் றவற்றொழக் கச்சி மேயினான்.

(இ - ள்.) அக்கமலாசனன வருதுவதை, தொடுக்கத்தக்க ஆபுதமாகிய முத் தலைச்சூலத்தையுடைய சிவபெருமானுணர்ந்து, சிறையினின்றும் அவனை விடுவித் தனார். அந்தப் பிரமன் சிறைச்சாலையிலிருந்த பாவமானது தன்னைவிட்டகலம்படி முற்காலத்திலே, விஷம்பொருத்திய கண்டததையுடைய சிவபெருமானை வணங்கும்படி காஞ்சிநகர மடைந்தனன். எ - று. (௨௨)

அத்தல மேயிருந தரிதி னுற்றினான்
முத்தன தருச்சனை முறைநி னீங்கலான்
றததுவென விடையொடுநு சாரத தோனறிய
மததனால வேண்டிய வரம்பெற நேகினான்.

(இ - ள்.) பிரமன், அக்காஞ்சியிலேயே யிருந்து, சிவபெருமானை யாச்சிப் பதை முறைப்படி நீங்காது செய்தனன். தாவிச்செல்லும் வெள்ளிய இடப்பவாக னத்தோடும் பிரத்தியக்ஷமான உன் டத்த மலரணி க சிவபெருமாளுல, தான் வரும் பிய வரங்களைப்பெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு போயினான். எ - று. (௨௩)

பின்னொரு காலத்துப் பதும பீடிகை
யன்னமூர நானமுகத் தமல னோர்தனன்
பொன்னவிர திகிரியா னரணைப் பூசியாத
துன்னரு நடத்தியந துவைக்கப் பெற்றதும.

(இ - ள்.) அதன்பின்னா, ஒருகாலத்திலே, கல்பிட்டக்கைக்கொண்டு அன்ன வாகனமூரும் ஈனகு முகங்களுையடைய புனிதனான பிரமன், ஆலோசிப்பானாயி னான். பொன்போலப் பிரகாசிக்கும் (சுதரிசன்) சக்கரத்தை யுடைய திருமால் சிவ பெருமானப்பூசுதது, அடைதற்றிய ஈடனத்திலே (மத்தன்) வாத்தியம் ஒலிக்க வரம்பெற்றவுடன். எ - று. (௨௪)

ஆதரித் தருநடத் தருகு ின்றுதன்
காதலாற றொழுதரன கருணை பெற்றனன்
மாதொரு பாகனை வழுத்தி யாமுமோர
பேதமி னல்வரம் பெறுதல வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) ஆசைகொண்டு அரிய ஈடனத்தின் சுரீபத்திலிருந்து தனபக்தி யோடு வணங்கி, சிவபெருமானுடைய திருவருளை யடைந் தனன். (ஆதலால்) உமா தேவியாரை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமானை வணங்கி, ஒப்பற்ற நாமும் குற்ற மில்லாத நல்லவரத்தை யடைதலவேண்டும். எ - று. (௨௫)

எனபன தனதுளத் தெண்ணி வெண்ணிலாப்
பொன்புனை சடைமுடி யரணைப் பூசியா
வனபுடன பற்பக லருச்சித் தானயன்
முடிபூர மெரித்தவன் முன்னி னுனரோ.

(இ - ள்.) என்னுமிவற்றை, பிரமன் தன்மனத்திற்கருதி, வெள்ளிய சந்திரனையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானைப் பூசைசெய்து, அனபோடு அநேககாலம் ஆர்ச்சனைபுரிந்தனன். அப்பொழுது மும்புரங்களையெரித்த சிவபெருமான் பிரமனுக்குமுன்னே தோன்றினர். எ - று. (௨௬)

கனற்படு கண்ணினுள் கமல நாயக
நினக்குவேண் டியவர நிகழ்த்து வாயெனப்
புனற்படு நெடுஞ்சடைப் புனித போற்றியென
றனத்தினு னினைபன வறைதன் மேயினுள்.

(இ - ள்.) தீப்பொருந்திய விழியையுடைய சிவபெருமான், பிரமனே, உனக்குவேண்டிய வரததைக்கூறுவாயாக வெண்கூடமும், கங்காசலம் பொருந்திய செடியுடைய புனிதமானவரே! போற்றியென்று, அன்னவாகனனாகிய பிரமன் இததகைய வாரததைகளைச் சொல்வானுயினான். எ - று. (௨௭)

என்னையா ளுடையநீ நடிக்கு மெல்லையின
மின்னெயிற் றருங்கணத் தலைவர் வெந்திற
லன்னவர் கரப்பிரம் படியி னுறறலான்
பொன்னவி திகிரியான் றொழுது போற்றினுள்.

(இ - ள்.) என்னை யடிமையாகவுடைய தேவரீர ஈடனஞ்செய்ப்புஞ் சமயத்தில் மின்னலைவீசும் பற்களைபுடைய ஆரிய சிவகணத்தலைவர்களாகிய வெவவியவலியுடையாரது கையிற்றுகிப் பிரம்பின அடிக்கு ஆறறுதவராயப்பொனபோலப்பிரகாசுக்கும் சுகிராயுதமேந்திய திருமால வணங்கித் துதிசெய்தனா. எ - று. (௨௮)

சேவடித திருநடந தெரியப் பெற்றன
னேவுநின் கருணையி னியருது வைக்கின்றன
ருவருளு சநிபுறதை தாள மொததுவேன
பாவைபவ காவெனக கதுப னித்தியால.

(இ - ள்.) திருநடம்புரிபம் செவ்விய திருவடிபைத் தெரிசித்துணரப் பெற்றனா. கட்டளைப்புகின்ற தேவரீர கிருபைபால முழுவொன்செய்கின்றனா. (அடியேனும்) கெடுதலற்ற சதிமுறைப்படி தாளம்போடுவேன. உமாதேவீபாகரே! அததிருத்தொணடை அடியேனுக்குக் கட்டளையிட்டருளவீராக எ - று. (௨௯)

என்றன னிரந்திர திறைஞ்சி யேத்தினு
னனறவற கவ்வற மளித்த வானவன
றுன்றிருங் கணத்தவா சூழப் போயினுன
சென்றனன் கயிலையஞ் சிமயக கோயிலவாய்.

(இ - ள்.) என்று பிரமன் மிகவும் யாசித்து வணங்கித் துதித்தான். அப்பொழுது அவனுக்கு அவ்வரததைக்கொடுத்த சிவபெருமான், நெருங்கிய பெரிய சிவகணத்தலைவர்கள் புடைசூழச்சென்று, திருக்கைலாயகிரியி னுச்சியில் விளங்குந் திருக்கோயிலிற் சோந்திருந்தனர். என - று. (௩௦)

முள்ளரை முளரியங் கோயின் முன்னவ
 னள்ளிடைப் பற்பக னடந்த பின்னரின்
 பிள்ளைவெண் பிறைமுடிப பரணைப் பேதியா
 துள்ளமைத் தருச்சனை யுவந்து போற்றினான்.

(இ - ள்.) முட்பொருந்திய ஆரைபொருந்திய அழகிய தாமரைக்கோயிலே
 யுடைய பிரமன், எண்ணிறந்த நாட்கள் சென்றபிறகு, வெள்ளிய இளம்பிறைச்
 சந்திரனை முடியிலணிந்த சிவபெருமானே, மனத்தினக்கண்ணை மாறாமற் பொருந்
 திச் சந்தோஷித்து உச்சிக்காலத்திற் பூசித்துத் துதித்தான். (௩௧)

போற்றலும் பாய்விடைப் புனித னாகென
 தோற்றினன் றோற்றலுந் தொழுத கையினு
 னீற்றொளி மேனியாய் நிருத்த நேயெனக்
 காற்றல வரத்தினுன றறித்தி யாலென்றுன.

(இ - ள்.) இப்படிப் பிரமன் துதிசெய்யவும், பாயந்து செல்லும் இடப்பரா
 கனராகிய சிவபெருமான அப்பிரமனுக்கு எதிரே காட்சித்தனா. அப்படிக்க
 காட்சிதரவே, பிரமன் கூப்பிய கையையுடையவனாகி, திருவெண்ணீற்றின்
 காரத்தின்கீழ் திருமேனியை யுடையவரே! நடனராயக்கே! அடியேனுக்கு வல
 லபமுடைய சிறந்த ஒருவரத்தைக் கொடுப்பீராக வென்றனன். எ - று. (1)

யாதுனக் கிபைந்ததொன் றிப்படி வாயென
 மாதொரு புடையினு னருள மாமலாப
 போதினன பனமுறை புகழ்ந்து போற்றினுன
 மேதரு சிந்தையான விளம்பு வானரோ.

(இ - ள்.) உனக்கு விருப்புற்ற ஒருவரையாது? சொல்லுகவென, உமா
 தேவியை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமான திருவாய்மலாந்தருள, சிறந்த
 தாமரையாதனனாகிய பிரமன் பலமுறைபுகழ்ந்து துதிசெய்து மேம்பட்ட மனத்
 துடன் விண்ணப்பரு செய்கின்றான். எ - று. (௩௨)

திரிபுர மெம்பிரான் றீக்கு மந்தநாட்
 பரிபுரச சேவடி பணிந்து பாகனாய்
 விரிதடந் தோப்புறத் திருத்தல வேண்டினேன
 புரிதியென றன்னது புரிந்து போயினுன.

(இ - ள்.) எம்பெருமானே! தேவரீர் திரிபுரங்களை யெறிக்கும் அந்தக்காலத்
 தில, தேவரீருடைய சிலம்பணிந்த செவ்வத் பாதங்கோவணங்கிச் சாயதியாகி,
 பரந்து விசாலத்த தேரினபாலிருத்தலே விருப்பினேன. அங்ஙனந்திருவருள
 புரிக்கவென்றனன். எ - று. (௩௩)

பின்னரு மாங்கவன பேதை பாகனை
 மினனொளி விரவுதென கயிலை மேம்பே
 பொன்னடித் துணைமலாக் கமலம் பூசியா
 ஷுன்னரும் பற்பக னெடிதி னோம்பினுன.

(இ - ள்.) மீண்டும் அப்பிரமதேவன், உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானை மின்னுளின்ற பிரகாசம்பொருந்திய [தென்] அழகிய கைலாயத்தை யுடையான், சிவபெருமானது பொன்போன்ற உபயபாதங்களாகிய தாமரைமலரைப்பூசித்து நினைத்தற்கரிய அநேககாலம் மிகுதியாகத் தவஞ்செய்தான். எ - று. (௩௫)

வளையிரண் டேந்திய துளவ மாயன்பால்
விளைசினங் கிடத்தலா லவனை மேவிய
களைகனையப் புரந்தரு ளுலகு கைக்கவாந்
தளைபசித் தழுவித் தருந்தப பெற்றனன்.

(இ - ள்.) [இரண்டுவளைகளை] சங்கையுஞ் சக்கரத்தையுந் தாங்கிய துளசி மாலைநித்த திருமாலினிடத்திலுண்டாகிய கோபமிருத்தலால், அத்திருமாலையும் அவா உறவாயிருந்து காததருளும் உலகத்தையும் கையாற்றுகொண்டு தன்னை வருத்துகின்ற பசித்தழிவைத் தவிர்த்துப் புசிக்கப்பெற்றான். எ - று. (௩௬)

அன்றுகொண் டரிபினை யவனப் ததொடு
மென்றுற விழுங்கினுன விண்ணு ளோரெலாங்
கன்றிய மனத்தரா யயாநது கைதொழு
வொன்றிறு தப்பரி சுமிழந்திட டானரோ.

(இ - ள்.) அப்பொழுது இருதிரனை அவன் பதவியோடெடுத்தது வாயிற் பொருந்தமென்று விழுங்கினுன, தேவர்கள் யாவரும் வருந்திய மனமுடைய வாகளாய் சோரந்து கைகுவித்துப்பணிய, ஒருசிறிதும் அழியாமல் அவவகையே மீட்டும் உமிழ்தனன். எ - று. (௩௭)

சீகுலப் பருபபத் தரனைச் சேவடி
போகையி னருச்சனை யுவநது தககனல்
யாகமுற றழிந்தநா ளிழந்த காணுடை
வாகனம் பீடிகை வழங்கப் பெற்றனன்.

(இ - ள்.) சீகுலபாவத்ததிலே, சிவபெருமானது செவ்விய திருவடிபைச் சந்தோஷத்துடன் பூசைபுரிந்து, தக்கனுடைய நல்லயாகமானது முற்றும் அழிந்தகாலத்தில், தான் இழந்த மணந்தங்கிய மலாப்பீடத்தையும் அன்னவா கணத்தையும் சிவபெருமான திருவருளசெய்து கொடுக்க, அவற்றைப்பெற்றுக் கொண்டனன். எ - று. (௩௮)

வேதவா ரணியமவ விரிஞ்சன மேயரன்
பாததா மரைத்துணை பரிந்து பூசியா
வோதுநான மறையுணாந துலகம் யாவையு
மாதிநூல் வரன்முறையளி திட்டானரோ.

(இ - ள்.) அந்நப்பிரமன், வேதாரணியக் க்ஷேத்திரமடைந்து சிவபெருமா னுடைய உபயபாதங்களாகிய தாமரைமலர்களைப் பூசைசெய்து, ஓதுகின்ற நான்கு வேதங்களையுந் தோந்து உலகமுழுவதையும் பழமையாகிய சாஸ்திர முறைப்படியே படைத்தனன். எ - று. (௩௯)

ஈதெலா நிகழ்ந்தபின் னேம கூடம்போய்ப்
போதினான் முகத்தொரு புனிதன் பொன்னிறத்
தாதுலா மிதழியஞ் சடையி னுன்றனைக்
காதலா லருச்சனை கருதிப் போற்றினான்.

(இ - ன்.) இவையாவும் நடந்தபிறகு, தாமரையில் வசிக்கும் நான்குமுகன
களையுடைய ஒப்பற்றபிரமன், ஏமகூடபாவத்துஞ்சென்று சோந்தி, பொன்னிறத்
தோடுகூடிய மகரந்தங்களையுடைய கொன்றைமலரணிந்த அழகிய சடையை
யுடைய சிவபெருமானே ஆசையோடு தியானித்து அர்ச்சித்துத் துதித்தான்.

கழிந்தன் பறபல காலஞ் சென்னியிற
சுழிந்தெறி கங்கையா னவறகுத தோன்றினான்
வழிந்தொழு கிருகணீர் வாரக கைதொழாப
பொழிந்தபே ரன்பினு னினிது போற்றினான்.

(இ - ள்.) எண்ணிறந்த காலஞ்சென்றன். பின்னா, சுழித்துக்கொண்டு
அலையைவீசும் கங்கையையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான, அப்பிரம
னுக்குக் காட்சித்தந்தனா. பெருகியழிந் தொழுகின்ற இருகண்ணினின்று
ஆந்தபாஷ்பஞ்சிந்தக் கைக்குவித்து அதிகரிக்கின்ற பேரன்போடு பிரமன் இனி
தாகத்தோத்திரஞ் செய்தான். எ - று. (சக)

அன்னமா யளவொழி யண்டர தேடினே
னென்னையா ளுடைய நீ யெதிராதி லாயிவ
னினனிலை காணகுறப் பெற்ற நீர்மையான்
முன்னிய பேறெலா முற்றி னேனெனறான்.

(இ - ள்.) அடியேன அன்னப்பறவை வடிவேற்று எண்ணிறந்த அண்டங்க
ளெல்லாவற்றிலும் தேடியயாரதேன். என்னை யடிமையாகவுடைய தேவரீர்
காட்சித்தந்திலீர். இப்பொழுது தேவரீர் சொற்பத்தை நாயினேன் தரிசிக்கப்
பெற்ற தன்மையால், நான்கருதிய பதவிகளெல்லாம் அடையப்பெற்றே
னென்று கூறினன். எ - று, (சஉ)

அதுவுளத தடைத்தரு ளமல நாயகன்
விதிமுக நோக்கீர் வேண்ட வேண்டிய
தெதுவது புரிசுது மிசைத்தி ரீயென
மதுமலாக் கோயிலான வணங்கிச் சொல்லுவான்.

(இ - ன்.) அடியேன்கூறிய அதனைத் திருவுளங்கொண்டருளிய மலர்கித்
ராகிய சிவபெருமான, பிரமனமுகத்தைக் கடைக்கணித்து நீயடைய விரும்பியது
யாது? அதனைக்கூறுக. அங்ஙனமே செய்வோமெனத் திருவாய் மலர்ந்தருள்,
தேனசிறுதும் தாமரைமலராகிய இருக்கையையுடைய பிரமனபணிந்து விண்ணப்
பிக்கிறான். எ - று. (சரு)

எல்லையில் கருப்பமுற் றிழிந்து தோன்றிய
தொல்லையம் பிறவி யுட் றீசு நீக்குமோ
நல்வர மிருந்தவா நவையி னுண்முகம்
புல்லியிவ் வுலகெலாம் புரக்க மேயினேன்.

(இ - ள்.) கணக்கில்லாத கருப்பங்களிற்சேர்ந்து இழிவடைந்து தோன்றிய துன்பத்திற்குக் காரணமாகிய ஜனனங்களுக்குரிய குற்றங்களை நீக்கத்தக்க சிறந்த வரயிருந்தமையின், குற்றமில்லாத நான்குமுகங்களைக்கொண்டு இவ்வுலகங்களை யெல்லாம் சிருஷ்டி புரியும் ஆற்றலுடையவனாயினேன், எ - று. (சச)

ஈண்டினிப் பிறவிபெற் நிழிந்து றுவகை
வேண்டினே னுயிர்த்தொகை விளித்து நிற்குநா
ளாண்டகை யெண்ணின் னழற்க ணுலுயிர
மாண்டிட முடித்தருள வழங்க வேண்டுமானால்.

(இ - ள்.) ஆதலால், இனி இவ்வுலகத்தில் ஜனனமெய்தி இழிவடையா வண்ணம் விரும்பினேன். எல்லாவகையான உலகத்தொகுதிகளையும் அழித்து ஏகமாய் நிற்கும் சங்காரகாலத்தில், ஆண்டவரே! அடியேனைத் தேவரீருடைய அக்கினிக் கண்ணால் உயிரொழியுமபடி சங்கரித்துத் திருவருளெய்யவேண்டும்.

ஐயநீ யானுடைக கபால மங்கமு
மெய்யுறத் தரித்தெனை வேறு றுவகைச
செய்யதா மரைப்பதத் தொடுங்கச செமமணிப
பையரா வேணியாய பணித்தி யாலென றுன

(இ - ள்.) ஐயனே! சிவந்த மாணிக்கத்தோடுகூடிய படத்தையுடைய சர்ப்ப மணிந்த சடையையுடையவரே! இதுவேயன்றி அக்காலத்தில் அடியேனுடைய கபாலத்தையும் முழுமெனப்பெற திருமேனியி லணிந்துகொண்டு அடியேனை அன்னியமாகச் செய்யாதவகை, தேவரீருடைய செந்தாமரைமலர்போன்ற திரு வடிகளி லொடுங்குபடி வரந்தருளவேண்டுமென னு பிரார்த்தித்தான், எ - று.

ஆங்கவற் சுவவர மருளி யாங்கவன
பூங்கழ றெழுதெழப் புராரி போயினான
றேங்கமழ் கற்பகச செலவன றேமொழி
பாங்களைப் பணிந்தவா பகர்செய வாமரோ.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, திரிபுரதகனராகிய சிவபெருமான் அப்பிரம னுக்கு அவ்வரங்களைப் பாலித்தருளி, பிரமன் தடமைப்பணிய அந்தத்தானமாயி னா, மணம்வீசுகின்ற கற்பகமலாமால்தரித்த செலவனாகிய இரத்திரன், மதுர மாகிய சொல்லையுடைய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானை வணங்கியவகையை இனிச்சொல்லுவேன். எ - று. (சஎ)

பிரமன் சிவராசசனைசசருக்கமு முற்றிற்று.

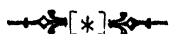

ஆகச்சருக்கம், உசு-க்குத் திருவிருத்தம் கச்சக.

இருபத்தேழாவது

இந்திரன் சிவார்ச்சவனச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

முன்னநான் முளரிப் பீடத் தருதவத தலைவன் முந்நீர்த்
தொன்னிலப் பரப்பு மறறை மன்பதைத் தொகுதி யாவு
மின்னரு ஞுவகை காட்டி யினறினி திருநத ஞானறு
தன்னுளத் துணரா நின்ற லீங்கிது சமைவ தானு

(இ - ள்.) தாமரை மலாப்பீடத்தி லெழுந்தருளிய அருந்தவத்தலைவராகிய
பிரமன், பூவகாலத்தில் கடலுமுந்த பழமையாகிய நிலவுலக விஸ்தீரணத்தை
யும் மனிதா தொகுதியையும் பிறவற்றையும் இனிப் கருணைகொண்டு சந்தோஷித்
துச் சிருஷ்டிசெய்து இனிதாக விருந்தபொழுது, தனமனதில் ஆலோசித்தவறும்
இப்படிச் செய்வதாயினு, எ - று.

(க)

ஆரெழிற் பிறந்த பெண்பா வியற்றின மனேக மின்னும
பேரெழி லவாக்கு மேலோர பெண்ணுரு வகுத்தது மென்னுக்
காரெழிற் கழகு காட்டுங் கற்றைவா ளாக வேற்கண்
வாரிள முகினைமன் கொங்கை யகலிகை வகுத்தான மன்னே,

(இ - ள்.) மிக அழகமாத அனேகம் பெண்ணுருவாக்ளைப் படைத்தோம்.
அவர்களைக் காட்டிலும் மேம்பட்ட அழகுடையதாய ஒருபெண்ணுருவம் படைப்
போமென்று, கருநிறத்தாகிய வேதனின் அழகிற்கும் அழகு காட்டக்கூடியத
தொகுதியாக நீண்டிருக்குங் கூடதலும் வெவ்வேறலும் விழிப்பு, கச்சணிந்து இள
மையுடைத்தாய அருடப்போன்றிருக்கும் மிருதுவான தனங்களுமுடைய அக
லிகையென்னும் ஒருபெண்ணைச் சிருஷ்டித்தான, எ - று.

(உ)

ஆங்கவ ஞருவக் காததி யினங்கதி ரழகு மாந்தப்
பூவகுழற் கறறை நோக்கிப் புயலினம் விளாபப் வேங்கி
வாங்குதுண் ணுகப்ப நோக்கி மினனெளி யருண்டு மாழ்க
லீங்கிள முலையா லோங்கும வின்ருடி வாங்க நின்றா.

(இ - ள்.) அப்பெண்ணின் உருவத்திற்றேன்றிய காதியானது பாலசூரிய
னழகைக்கெடுத்தது வீடவும், அழகிய கூடதலின் நெருகுதியேனோக்கி மேகக்கூட்
டங்கள் ஏகங்கொண்டு வெளுக்கவும், விளாதுள்ள நண்ணிய இடையைப்
பார்த்து மின்னலின் காதிமருட்சி யுற்றழியவும், மேலோங்கிய முதிராததனங்க
ளாலே உன்னத்ததிலுள்ள ஆகாயம் குடிவாங்கிப்போகவும் விளங்கினுள், எ - று.

செத்துவாப் பவள வாயாற் கவிரிதழ் சிதைந்தது காட்டப்
பைந்தளிர் பதத்தாற் பூத்த பங்கயம் பயத்தா னிறப்
வந்தளிர் வளைக்கை நோக்கிக் காதணித் தடவி சார
நந்தினங் களங்கண் டேங்கி விளர்ப்புறு நலத்தி னின்றாள்.

(இ - ள்.) செந்நிறமிக்க பவளம்போலும் அதரத்தால் முண்முருக்கமலர்
னிதழ்கள் சிதைந்துகாட்டவும், பசியமாந்தளிர் நிரம்பவாய்ந்த பாத்தங்களால்
மலர்ந்த செந்தாமரை மலர்கள் குளத்திலிருக்கவும், அழகுற்றித்தளிர்ந்த வளைய
லணிந்த கைகளைக்கண்டு காந்தண மலர்கள் ஊரைநீங்கிக் காட்டிலடையவும்
சமுததைப்பாதுச் சந்தினறொகுதிகள் ஏக்கமெய்தி வெளுப்படையவும் நன்மை
யோடிருநதான். எ - று. (ச)

அணையதோ ரழகின் மிக்கா ளகலிகை யிருந்த காலேப்
புனைமலர் தருவி நீழற பொன்னகா புரக்கும் புததேள்
வணைமுற கமல பீடத தந்தணன் மருங்கு சாரநதான
கணவரிச சுருமப ரோதிக கனங்குழை யவளைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) அததன்மைய ஒப்பிலலாத அழகுற்றவளாய் அகலிகையென்பா
ளிருந்தகாலத்தில், அலங்கரிக்கின்ற மலாகளையுடைய கற்பகவிருக்ஷ நிழலி
லிருந்து தேவலோகத்தைப் பரிபாலிக்கும் இரதிரன், வீரகண்டாமணி தரிததுக
கமலாததைது வீற்றிருக்கும் பிரமணபால வந்தணன், அவன் வரிகளையுடைத
தாய்ப் பண்பாடுகின்ற வண்டுக்குலாவுந கூடதலைபும் பொற்குண்டலதையும
படைத்த அவவகலிகையைக் கண்டான். எ - று. (இ)

கண்டகண் டிருப்ப லாற்றான் கனங்குழை யவளை நோக்கிக்
கொண்டகண் ணிரண்டும போதா வென்பது குணியா நின்றான்
மண்டம ரங்க சாபங் குனிந்தது மலாபபூ வான்
கண்பு கிளையா நின்ற நியாவரே சிளததற பாலா

(இ - ள்.) கணமாகிய குண்டலமணித அலவகலிகையைக்கண்ட கணகளைத்
திருப்பி மற்றெனறையும் பாகக்கமுடியாதவறைய, அவளைப் பாததிப் பாதது
நாமுடைத்தாயிருக்கும் இருவழிகள் இவளழகைககாணுதற்குப் போதாதென்று
கருதிக் கொண்டுந் தான் உடனே மிகுந்த போசெய்தற்குரிய மனமதன் விலலை
வளைத்ததும் மலாக்கணைகள் துளைத்து ஆகிரிந்ததும் எவா தாம் சொல்லத்
தக்கவாகு? எ - று. (சு)

வெண்ணையம் பொருப்புச சிறி வொதழ் லுருத்த லென்ன
வண்ணநெக குருகிச சோரநதான் மமமாரேய்க களவை யற்ற
னுண்ணிறை யுருவ வாட்கட புலோமசை யுருவ நோக்கி
யெண்ணுதோ நிவருக கனனா பகலினக கென்ன லானான்.

(இ - ள்.) அழகிய வெண்ணை மலையைக் கொடிய அக்கினியானது
கோபித்து எதிர்த்தாற்போல, மனமநெககு உடலசோவெய்தினன் அதிநு
லுண்டாகிய துயரப்பிணிக்கு அளவிலலாதவனானான். தன்மனதிற கிசைந்த
வளாய்க் காத்தவோட்டிய வாளபோலும் வீழ்களபடைத்த இரதிராணியின் வடி
வத்தைநோக்கி நினைக்கும்போதெல்லாம், அவள் இவவகலிகைக்குப் பகற்காலத்தி
லேற்றியதீபம் போன்றவளாயினான். எ - று. (எ)

உருத்தது காம வெந்தி யுயிர்த்துயிர்த் தொடுங்கா நின்றான்
மருத்திள வாடை யூர்ந்தது வரவா மயக்க முற்றான்
சுருத்தவே றறிவு வேறுயக கையறு கவலை கூர்ந்தான்
பொருத்துவா ரெவரென் றெண்ணு வுளததொடும் புலம்புகொண்டான்.

(இ - ள்.) வெவ்விவ காமாக்ஷியானது கடுமையானபடியால் மிகவும் பெருமூச்சுவிட்டு ஒடுகின்றான். நறுமணத்தோடுகூடிய இனந்தென்றற்காற்றானது உலாவியீசும்தோறும் மயக்கமெய்தினான். எண்ணமும் உணர்வும் வெவ்வேறாய்ப் பரிசாரமற்ற துயரமதிகரித்தான். அவ்வகலிகையோடு தன்னைச் சேர்ப்பிப்பவர்கள் எவாகென்று தன்மனத்திற் கருத்ததுகித்தான். ஏ - று.

(அ)

ஆயது காலே நோக்கி யருமறைக் கிழவன் செய்ய
சேயசெங் கமல பாதஞ் சென்னிதாழ்த்தி திறைஞ்சி நின்று
யாய்வித தடங்கட் செவ்வாய்ப் பனிமொழிக் குவவுக் கொங்கை
யாயிழை பிவளயா ரென்ன வினவின னமரர கோமான்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், இந்திரன் ஆரிய வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமனை நோக்கி, 'செப்பமாகிய செந்நிறம்பாய்ந்த தாமரைமலர்போலும் அவனது திரு வடிகளில் தன் தலைபடியும்படி வணங்கி கேரேயின்று, செவ்வரிப்படாந்த விசாலித்த விழிகளையும் சிவந்த அதரத்தையும் குளிர்ந்த மொழிகளையும் திரண்ட ருசங்களையும் திருத்தமாகிய ஆபரணங்களையுமுடைய இப்பெண யாரென்று வினவினான். ஏ - று.

(க)

பொன்னிறப் பொருட்டுப் பீடத் திசைமுகக் கடவுட் புத்தே
பொன்னிடைப் பிறந்த செல்வி யீங்கிவ னென்ன லோடு
மின்னுயிராத தழுவாய் கான்று விளங்குகொளி பரப்பித் தெவவர்
செந்நிறக் குருதி மாநதுங் குலிசிமற நிதனைசெ செய்யும்

(இ - ள்.) பொன்னிறம் வாய்ந்த கொட்டை தங்கிய தாமரை மலர்ப்பீடத்திலுள்ள திசைமுகக்கடவுளென்னும் பெயர்பொருந்திய பிரமன், இவ்விடத்திலுள்ள இப்பெண எனபாற் பிறந்த புத்திரியென்று கூறியவுடனே, மின்னலை வீசித் தீப்பொறிகளைக்கக்கி மிக்ககாந்தியைப் பரவச்செய்து பகைஞருடைய செந்நிறத்தங்கிய உதிரத்தைப்பருகும் வச்சிராயுதந்தாங்கிய இந்திரன் இப்படிச் சொல்லுகின்றான். ஏ - று.

(கௌ)

ஆடகப் பசும் பொன் னாட்டி னரசிய லிருககைக் கேய்ந்த
பாடுறு பணையி னோறஞ் தாருவும் பணில வாழ்வுந்
தேடுறுஞ் சிறப்பின மிக்க தேனுவுந் திணிதோ ண்ணரு
கோடுறுந் தவளப ஸூட்டைக்க குன்றமுங் குணித்த யாவும்.

(இ - ள்.) ஆடகமென்னும் பசும் பொன்மயமான தேவிலோகத்தின் அரசா ஸூத் தன்மைக்கிசைந்த பெருமைபொருந்திய கிளைகளோடு வளரந்திருக்குங் கற்பகத்தருவும், சங்கரிதியும், பலராலுந் தேடுதற்கரிய பெருமித்ததில் மிக்ககாம தேனும், வலலமைபொருந்திய தோள்களும், நான்கு தந்தங்களையுடைய வெள்ளையான யென்னும் மலையும் ஆகிய விவரறையெல்லாம். ஏ - று.

(கௌ)

வேண்டுறு சிறப்பி னீண்டி யாவையும் விருப்பி னீந்தாய்
மாண்டுறு நெடுநாள் வைகு மாயுவும் வனப்பு மீந்தாய்
யாண்டொரு குறையு மினந் யளித்தனை யைய ரொய்திற்
காண்டரு குறையொன் றுண்டா லன்னது கழற்க கேட்டி

(இ - ள்.) விரும்புதற்கேற்ற சிறப்போடு இவ்வகை எவ்வளவற்றையும் விருப்பத்தோடு பாலத்தீர். அன்றியும் அடிக்கடி மரணமடையாத வெருகாலம் ஜீவித்திருக்கும் வாணனையும் அழகையும் கொடுத்தருளினீர். ஐயனே! அத்தேவ லோகத்திற்கு யாதொரு குறைவுமின்றி யதுகிரகித்தீர். தேவரீர் காணத்தக்க மிக இழிவாகிய ஓர் குறைமாததிரமுளளது. அதனை யடியேன் சொல்லக்கேட் பிராக. எ - று.

(௧௨)

கோமுடி யரச னிலலா வையமுங் குலவண் டார்குந்
தாமரை மலரா வோடைக் கேணியுந் தயங்கா நின்ற
சோமனை யிலலா மூடு கங்குலுந் தரிசு நீதத்
காமரு மகளி ரிலலா விலலமுங் கவினு ண டாமே.

(இ - ள்.) சிறந்த கிரீடமணிந்த அரசனில்லாத உலகத்திற்கும், கூட்டமா கிய வண்டுகளொலிக்கும் தாமரைப்பூக்கள புட்பியாத ஓடைகளுக்கும் குளங்களுக் கும், விளகமுள்ள சந்திரனிலலாத இருணமிருந்த இரவுக்கும், குற்றம்கனற அழகில் விசேடித்த மாதாகளிலலாத வீட்டிற்கும் அழகுண்டாகுமோ? எ - று.

என்னுடை யரசிற கேய்ந்த விவங்கிழை யலங்க லோதிக்
கன்னிகை யளிப்பி னன்றே சுறபக் வாழ்க்கை வாழ்க்கை
யினனிவட புரிந்தி லாயே லெறித்தா மணியொன் றிலலாப்
பன்னக மனையே னீது பணியெனப் பணியா நின்றன.

(இ - ள்.) அதுபோல, என்னரசாட்சிக்குத் தகுந்த விளக்கமுள்ள ஆபர ணங்களும் மலாமாலையுடைய கூந்தலுமுடைய இப்பெண்ணைக் கொடுத்தாலல லவா சுறபகவிருக்க நிழலில வாழும் வாழ்க்கை வாழ்க்கையாகும். இப்போதே இப் பெண்ணை யெனக்குக்கொடாமற்போனால், கிரணத்தைப்பரப்பும் ஒருமாணிக் கத்தை யிழைத் சாப்பத்தைப்போன நிருக்கின்ற யான, செய்யவேண்டிய பணி வீடை இஃதென்று கட்டளையிடுவீராகவெனப் பிரமனைப் பணிந்து நின்றன.

இவனெடுத துரைத்த மாற்ற மிருசெவிப் புலத்துச சாரத்
துவரிதழ்க் கங்குல கோயிற றாயவ னுரைப்ப தானு
கவரொளி மணித்தோள வேந்தே யீங்கிவட சுருதி நோக்கி
யவலமுற் றழியே லிப்போ தனறென வகற்றி னானுல.

(இ - ள்.) இவ்விரதிரன எடுத்துச்சொல்லிய சொற்கள், இருசெவித்தொளை களிலும் பொருந்த, சிவந்த ஹதழ்கையுடைய கமலாலயத்தி லெழுந்தருளி பிரமன் சொல்லுவானாயினான். ஒளிகளைக்கவாந்து கொள்ளத்தக்க இரத்தினமாலையணிந்த தோளையுடைய தேவராசனே! இப்பொழுது இவ்வகலிகையை நினைத் துப்பராததுத் துண்பெய்திவருந்தாதே. அவன சித்திப்பதற்குக்காலம் இஃதென்று எனமாற்றினான். எ - று.

(௧௩)

நான்முகத் தொருவன் சொற்ற வாசக் நவவிச செல்வி
மான்முகத் தருவ வொள்வா ளொத்து மயக்கங் கொண்டான்
பான்மதி முகத்தாண் மூரற் பவளவாய் நீனையுந் தோறு
நான்முகப் பரவை கீழ்போ யுணங்கின னுணங்கு கேள்வி.

(இ - ள்.) சதாமுகப்பிரமன் சாற்றிய வார்த்தையை, அழகிய செப்ப முடைப மானினிடத்தில் ஊடுருவிப்பாயும் ஒளியுள்ளவாட்பட்டேபோலக் கொடுமைவீனக்க மயக்கமெய்தினன். தாவளயமான சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய அகலிகையின் தந்தவள்ளோடுகூடிப் பவ ளம்போலும் வாயை என்னும் போதெல்லாம், தான்கற்ற சாதிரக்கடலானது கீழ்ப்போக அவனுடைய நுட்பமாகிய தூற்கேளவிகளையெல்லாம் மறந்தனன். எ - டி. (௧௬)

கற்பக நாடு போகத் தெழுந்தனன் சுருத்துப் பின்போப்
நிற்புழி மறுகு மீள நெஞ்சொடுங் கவலுந் சோருங்
கொற்கொளவே நெடுங்கட டாடை குழித்திறக் குழைந்த சிந்தை
யெற்கன லரக்கின மாழதி யுருகின னிமையோரா வேந்தன்.

(இ - ள்.) தேவேந்திரன் தன்னுடைய தெய்வலோகத்திற்குச் செல்லப் புறப்பட்டான். மனமானது பிறபட்டுப்போய நின்றவீடத்திலேயே சுழலுவான், திருமபுவான், மனத்திரகவிலையுடையான், உடலசோவான், கொல்லத்தொழில் கொண்ட வேலபோலநீண்ட அவளுடைய கண்ணின் [தாளை] மணியால போக கப்பட்ட மனமானது தியிடைப்பட்ட அரக்குபோல உள்ளழிந்து உருகினான்.

வேரியங் கருப்பு வீர வெஞ்சிலை குழைய வாங்கு
மாரனைக் கணையு மார மாரபிறப பிளந்த தளந்
வோரடி முன்னா நீட்டி நென்பது பிறகு போமால்
வாரிள முலையி னுட னுருவொளி வவவிச சென்றுன.

(இ - ள்.) மணமவீசம் அழகிய கருமபாகிய வீரத்தன்மையோடு கூடிய வலியவிலைக குழையும்படி வளைத்த மனமதன் பஞ்சபாணங்களையும் பொருந்த மாபானது பிளக்குமபடி பிளந்துதளந், ஒரு அடிமுன்னே நீட்டினால் ஒன்பது அடிதூரம் பிறபட்டுப்போவான். கச்சுபூட்டிய இளமைவாயாத முலைகளையுடைய அகலிகையின் உருவெளித்தோற்றத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு போனான். எ - டி. (௧௭)

தேமலாத தருவி வீழ்ந மந்திர விருககை சோந்தான்
பூமல ரமளி சோரா விழுந்தனன் புதுப்புக கோதை
காமமிக தெழுந்து மமமாக கடலிடைக் கிடப்ப தானான்
வேமனத தொடுங்காக கோல மேனியும் வெதுப்புக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) தேனொழுதுகின்ற மலர்கள் பொருந்திய கற்பகவிருகத்தின் நிழலிலுள்ள ஆலோசனைச் சபையாகிய அரண்மனையை யடைந்தான். பொலிவு தங்கிய புஷ்பசயனத்தின்மேற் சோரது விழுந்தான். அன்றலாகத் மலர்களை யணிந்த கூந்தலையுடைய அகலிகையின் காமவேடகை மேம்பட்டுத்தோன்றிய மயக்கமாகிய கடலிற படிவதானான். (காமத்தியினால்) வேகின்ற மனத்தோடும் ஒடுங்கி அழகிய தேகமும் (காம) சுருக்கொண்டனன். எ - டி. (௧௮)

தழைப்பி சிணையி னோங்குங் கற்பகத் தண்ண ருததா
யிழைபடு புதுப்பூந் தென்ற லணைகுற வெரியிற காதது
மெழுகென வெதுமபா நிறகு மெல்லனை சொரியா நின்ற
செழுமலாக் குப்பை யன்னோ னுயிர்ப்புறத் தீயிற நீயும்.

(இ - ள்.) தழைத்துள்ள கிளைகளேழுமார்ந்த கற்புகவிருகத்தின் குளிர்ச்சி தங்கிய தேனேத தூவுககொண்டு புதுமணங்கவந்த தென்றற்காற்று வீசுதலால் தயினைச்சும் மெழுதுபோலுருநூலான். மெல்லிய சயனத்தின்மிது செளகிய கின்ற செழுமைதங்கிய மலர்க்குவிபுல்கள் அவ்வந்திரனுடைய சுவாசம்படுவதால் தீப்போலக் கரிந்தபோம். எ - று. (உ௦)

கொழுநறை நரந்தங் கொட்டுங் குங்குமக் குவவுத் திண்டோண்
மெழுகுற வெதுமடிக் காந்திப பொருககெழும் விரிபூந தாமச
செழுமலா நெருப்பிட் டாறபோற நீர்தன சிவந்த கண்கள்
பொழுதிடை நோக்கித் திண்டோள் புடைத்தன னனங்கப புததேள்.

(இ - ள்.) மதாதத மணத்தங்கிய கஸ்தூரியை, குங்குமச்சாந்தணிந்த குவி வாகிய வலியதோள்களிற்பூச, அதுகுடேறி யெரிந்து பொடிப்படுகிறும். விரிந்த மலர்மாலையிலுள்ள செழுமைதங்கிய கற்பகமலர்கள் திமிசையிட்டாற்போலக் கரி ந்தன. கண்களால் [அங்கன்] உருவிலியாகிய மனமதன் காவத்தைப்பாறத் தத் தன்வலிய தோள்களைத்தட்டினான். எ - று. (உ௧)

ஆய்மயி லணைய சாய லகலிகை யாசை தீர்வான்
சேயிழையாமபை மாரிற் றிலோத்தமை முதலா யுள்ளோ
ரேயபே ரழகை நோக்கி யெண்ணுறும பரவை நாவாயப்
பாய்மரப பரவை யொத்தா னொருகிலை படாத சிந்தை.

(இ - ள்.) ஆய்ந்த மயிலைப்போலுஞ் சாயலையுடைய அகலிகை யென்பவ ளது ஆசைநீருமபடி, செவ்வையாகிய ஆபரணங்களையணிந்த அரம்பாஸ்திரீக் ளில் திலோத்தமை முதலாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளவர்கள் பொருந்திய பேரழ கைப்பாறத்து ஒருநிலைப்படாத மனதால் நினைக்கின்றவனாகி, சமுத்திரத்தில செல்லுமமரக்கலத்தின பாய்மரப்பரப்பினை யொத்தவனாயினான். எ - று. (உ௨)

மயிலியற் குதலைச செவ்வாய்ப புலோமசை வளைபழங் காந்தள
பயிலுறத் தடவா நின்ற ளாங்குது பகரி னமமா
வயின்முக நெடுவேற றுனை பறுத்தழி பசுமபு ணாடு
மயாவுறச் சலாகை காசசிச செலுத்துறன் மானு மன்றே.

(இ - ள்.) மயிலின்சாயலையும் மழலைச்சொல் பொருந்திய சிவந்த வாயையு முடைய [புலோமசை=புலோமனம்கள்] இரத்திராணியானவன் தனது வீள யணிந்த அழகிய காந்தன மலாபோன்ற கைகளால் பரிசுமுறத் தடவிரின்றான். அதன் நிலையைச்சொன்னால், கூடாமையாத முதத்தைபுடைய நீண்டவேற்படையானது அறுத்தழித்த பசிய புண்ணினிடையே மயக்கமுண்டாமபடி, இருப்புச் சலாகையைப் பழக்கக்காச்சிச் புத்ததுவதை பொத்திருக்கும். எ - று. (உ௩)

அளிபடு புதுப்பூங் கோதை யகலிசையமுத ளாவங்
களிபடு குதலை கேட்ட வார்செவித் துணைகண் மற்றைக்
களிபடு கரும்ப ரோதி யணங்கனா கருபபு பூத்த
வெளிபடு மழலை காந்த தொனியென வெறுத்த வன்றே.

(இ - ள்.) வண்டிகன் மொய்த்த அன்றலந்த மலர்கோய்ணிக் கடலை புடைய அகலிகையென்பானது, அமுதமயிக்சுவந்ததாய்க் கிளிகளுந் தோல்வியெய்தத்தக்க மழைச்சொல்லிகேட்ட நீண்ட இருசெவிகளும், ஏனையமதும்யக் குடையவண்டுளமர்ந்த கடலைபுடையதேவமாதரது கரும்புபோலவெளிப்பட்ட இளஞ்சொற்கள காககையின் குரலொலியைப்போல வெறுப்புற்றுத் தள்ளின.

குனிபடு புருவச சாபத் தகலிகை வதனங் கோட்டிக் கனிபடு மனத்தி னேறகு மற்றையோர் கடவுட் டிக்கட் டனிபடு வதன மெல்லா முற்படு பருவந் தாங்கும் பனிபட வெதுமபிச சாம்பும் பங்கய நிகாத்த மாதோ.

(இ - ள்.) விரைந்த புருவமாகிய வில்லையுடைய அகலிகையின் முகத்தைக் கண்டு காமுற்றிரங்கிய மனமுடைய இந்திரனுக்கு ஏனையமாதர்களது தெய்வீகந் தகைய சந்திரன் தனித்தனி தோலவியெய்தத்தக்க முகங்களாயும், முன்பனிக் காலத்திலே பனியானது படுதலால் தீருவாடுகின்ற தாமரைமலர்களை யொத்திருந்தன. ஏ - று.

(௨௫)

அன்னவ னுருவ நோக்கி யருந்துய ரளித்த நோக்க மின்னல மின்று காறு மிவறகினி தளித்த கோலப் பொன்னெளி மருட்டு மேனிப புலோமசை புனைந்த தெய்வ மென்னல நோக்கா தாசை முதலற வெறுத்த வன்றே.

(இ - ள்.) அவ்வகலிகையின் வழுவததைக்கண்டு அரிய துயரத்தைக்கொடுத்த விழிகள், இவ்விரதிரனுக்கு இற்றையவரையில் இனிய காமசுகத்தைக்கொடுத்த வந்த, அழகிய திருமகளையும் மயக்கத்தக்க தேகத்தைபுடைய புலோமசை யென்பான் பாற்கொண்ட தெய்வீகமபொருந்திய மெல்லிய சுகத்தைக்கருதாது அப்புலோமசைபாற்கொண்ட ஆசையைவேற வெறுத்தன. ஏ - று.

(௨௬)

ஆரமு கமையப் பூத்த வகலிகை திதலை பூத்த வேரிள முகண்மென் கொங்கை யெண்ணுதோ நெண்ணு தோறுந் தாரொடு குவவுக திண்டோள் வீங்குறுந் தழுவக கிட்டாள் போரடு மதன வாளி படப்படப பொரும நீரான்.

(இ - ள்.) நிறைந்த அழகுபொருந்த விளங்கிய அகலிகையினுடைய தேமல் படாந்த அழகுற்று முதிமாத கோங்கரும்பு நிகர்த்த மெல்லிய குசங்களைக்கருதுந் தோறுந் கருதுநதோறும், அணிந்த கற்பகமலர்மாலையோடு குவிரதவலிய புயங்கள் பூர்ப்பான். (அவ்வுருவெளித் தோற்றத்தை) ஆலிகைஞ்செய்வான் (அவன்கைக்கு) எட்டமாட்டான். இதனால் போபுரினின்ற மண்மதபாணங்கள் தைக்குந் தோறும் துன்பம் நீங்கான். ஏ - று.

(௨௭)

அருந்துய ரளித்த காம வெதுப்பிறை யாற்று னாகித் தருந்தருப பொதும்பர் வீழத் தண்ணிழ மழுவச சார்ந்தான் வருந்துணா வீழ்த்த செந்தே மதுத்துளி தெறிக்குந் தோறும் பொருந்திறற் றடந்தோண் மேனி சுறுக்கொளப் பொறுக்க லாற்றான்.

(இ - ன்.) அடைதற்செரிய தியரத்தைக்கொடுத்த காமாக்கினியை இந்திரன் சகியாதவனாகி, (எண்ணியோர் எண்ணியவற்றை எண்ணியவாறே) கெடுகெடுத்தக்க கற்பகத்தருவின் சோலையில் உண்டாகின்ற அந்தக் குளிர்ச்சிவாய்ந்த நிழலைப் பெறச்சென்றான். வளராதவருகின்ற பூங்கொத்தினின்று துளித்த செந்நிற தங்கிய இனிமையாகிய தேன்முளி தன்மேற்படுதோறும், பகைஞரோடு போரா செய்யும் வலிதங்கிய பரந்ததோளையுடைய அவனுடல் சுறுகெனநோகப் பொறுக்க முடியாதவனாயினான். எ - று. (௨௮)

தழைப்பி தருவி னோங்குந் தடஞ்சினை யூழ்த்த மென்பு
விழைப்பி தடநதோள வெறபி னிடைதுதைந் திழியுந் தோறும்
குழைப்பி மறங்க சாபந் கோத்தெறி கொடுங்கூர் வாளி
நுழைவன வென்ன லானு னவனினை நுவலற பாறறே.

(இ - ன்.) தழைத்துள்ள கற்பகவிருகத்தின் உயரது பரவிய கிளைகள் சிந்திய மெல்லியமலர்கள், விருமபத்தக்க விசாலமான தோள்களாகிய மலையி னிடத்தில் நெருங்கி விழுமபோதெவ்வாம், மனமதனுடைய வளைந்த கருப்புவிவ லிற்பூட்டி யெய்கின்ற கொடுமைவாய்ந்த கூரியமலக்கிணைகள் உருவுவனவென்று சொல்லும்படியானான். அவ்விந்திரன் நிலைமைசொல்லாத தரமோ? எ - று. (1)

சாந்துறு பொதிய மூதுந் தளர்நடைப் பசுமபூந் தென்றல்
காந்தெரி குளிராக்குங் காமக கடுங்கனல் கொளுத்தது மேனி
மோந்தய் னடநது சுற்று முற்றிய மகளி ரெல்லாம்
வேந்தழந் கிடந்த மெனபூந் தொடையென வெதுமபிப் போமால்.

(இ - ன்.) சந்தன மரங்கள் பொருந்திய பொதியாசலமானது வீசுகின்ற தவழ்ந்துசெல்லும் நடையையுடைய பசிய இளந்தென்றலானது சுடுகின்ற அக்கி னியைக் குளிர்ச்சியையும் காமமாகிய கொடிபுதியிடைமூழ்கிய உடலைப்பரிசித்து, பக்கலிற்சென்று, சூழ்ந்து நிறைந்த மாதாக்கெல்லாரையும், எரிகின்ற நெருப்பி டையிருந்த மெல்லிய மலாமாலையென்று வெதுமபிச்செய்து செல்லும். எ - று.

தண்டுளித் திவலை தூங்குஞ் சந்திர காந்த மேபந்த
மண்டபத் தநிக ளோந்து மலர்னை யமளி சாரந்தான்
கொண்டவக் காமத் தீயி னததுளி கொதிப்ப தானு
னெண்டொடி திறத்தி னுள்ள நடக்கலாற பிறிதொன் றோராண்.

(இ - ன்.) குளிர்ச்சிவாய்ந்த நுண்ணிய நீர்த்துளிகளைச்சிறத்தும் சந்திரகாந்தக் கற்கள் பொருந்திய மண்டபத்திலே சிங்காதனத்திலேயுள்ள மலாச்சயனத்தை யடைந்தான். தான் மேற்கொண்டென அந்தக் காமாக்கினியினால் (அச்சந்திர காந்தக்கற்கள் சிறத்தும்) நீர்த்துளிகள் சுடுவதாகவாயினான். ஒளித்தங்கிய வளையு லையணிந்த அக்கலிகை விஷயத்தில் மனமானது காழற்றிருத்தலால், மற்றொன்று முணராதவனாயினான். எ - று. (௩௧)

இரட்டுவெண் கவரிக் கற்றை யின்னிளம புதுபபூந் தென்றன்
முரட்டந் தோளு மார்புந் தைவர முருகு நாற்பு
புரட்டிவண் டிமிருந் தண்டா பொரிந்தன கரிந்த சாந்தந்
திரட்டிதென் ளமுது மற்லற விடமெனத் திரிந்த சிந்தை.

(இ - ள்.) இரட்டுகின்ற வெள்ளிய சாமரைத்தொகுதியினின்றுதோன்றிய இனிய இளமைதங்கிய புதுமலர் மணத்தோடுகூடிய தென்றற்காற்றானது, வலி தங்கிய விசாலிதத் தோளையும் மார்பையுடைய, மணம்பீசி வண்டுகன்புரட்டி ஒலிக்கின்ற குளிர்ந்த மலாமலைகள் பொரிபட்டன. பூசிய சந்தனப்பூச்சு கரிந்தன. தெளிந்த அயிரதமும் விஷம்போலத் தோன்ற மனமமாறியது. எ - று. ()

முறுவலிற் றழகு சென்ற முகத்தின் நகத்தி னேங்கு
முறுதுய ருழப்ப தோரா நிருததாவந தொருங்கு சாரநா
ரறுபதச சுருமபா பாடித் துவைததெழு மஞ்சி லோதி
மறுவறு திங்க ளன்ன முகத்தியா மருங்கு மொய்ததா.

(இ - ள்.) புனன்கைநீங்கி அழகுநிறந்த முகத்தைமுடைய இந்திரன் மணத்திற்பொருந்திய அதிகரிக்கின்ற துயரீமானது வருததுவதையறிந்து, நடனஸ்திரீகள் ஒருசேரவந்து சோமதாரை. அறுகாலையுடைய வண்டுகள் பண்பாடித் துவைத்தாடுகின்ற [அஞ்சிலோதி] ஐவையாக முடிக்குங் கூந்தலையும், கனங்கமற்ற பூண்சந்திரனபோன்ற முகத்தைமுடையவர்களாய் அவன் பக்கலில் நெருங்கினார்கள். எ - று. (௩௩)

நயங்கெழு பாட றாங்க நரபிசை யமுதற் காலப்
பயன்படத் தெறிக்கு மெல்லென ருறட்டிசை பையப் பைய
வியங்கொடு நடப்ப நோக்கி யிருந்தன னிவைக ளெல்லா
முயங்குமச செனிக டோ றும் விடமென வொழுகி மண்ட.

(இ - ள்.) இனிமைமிகுந்த பாட்டோசையிலும், (வீணமுதலியவற்றின்) நரம்பொலி தேவாமிரத்ததைச் சிந்தவும், பயனுண்டாக வொலிக்கும் மெல்லிய மத்தளவோசை மெல்லமெல்லப் பிறவாதநியங்களுகொடு நடக்கவும், இவற்றையெல்லாங் கண்டு, இருமெலிகளிலும் விஷம்போலச்சேர்ந்து வருத்த இருந்தான்.

உருப்பசி யமுத வா ளுடமொன நெடுததுப் பையத்
திருப்பினள காம வெட்டித் திளைத்தடை கிளைப்ப மாழகிக்
கருப்புர மளவு தன்னங் கலவையுங் கனலக காரதி
நெருப்பெழு நீளையுந் தோறு நெட்டுயிரப் பெறிந்து சோரநதான்.

(இ - ள்.) உருப்பசியெனும் தேவதாசி அமுதத்தையொத்த ஆலவட்டமென்றனைபெடுத்த மெல்லப்பணிமாறினள கொடிய காமாக்கினியானது தகித்தலால் வருந்தி, பச்சைக்கற்பூங்கூட்டிய அழகிய குளிர்ச்சிதங்கிய கலவைச்சந்தனமும் சுடத்தீர்தது, எண்ணுந்தோறும் நெருப்புண்டாகப் பெருமூச்சுவிட்டுச் சோர்வெய்தினன. எ - று. (௩௪)

உயிரததுயிர்த தொடுங்கி யாவி யுணங்கு நெருப்பாடெய்தி
மயிரப்பறம பொடிப்ப வோங்கி யெழுந்தனன் வணக்கம் போக்கி
குயிற்செழுந் குதலைச் செவ்வாய்க் கோமளக கொழுந்தே யிங்கெ
னெயிற்புற மொருவிப் போந்த தெவவழித் துரைத்தி யென்றான்.

(இ - ன்.) அப்படிச்சேர்த்த இத்திரன் பெருமூச்சுவிட்டிழ் பெருமூச்சு விட்டு அடங்கி உயிரொடுங்கி (அவனுருவெளியுநோக்கி) னானதி கூடல்முழுதும் புனகம் மேலேபோர்க்க வெழுந்து தண்டனரிட்டு, குயிலொலிபோலிங்கு காழுவிய ருதலைச்சொல்குதும் செவந்த வாயையுடைய இளங்கொழுந்துபோல்வானே! நீ சம்மதமெய்தி, என்மதிற் புறக்காவல் கடந்து இக்கே வந்தது எப்படி? சொல்ல வேண்டுமென்றான். எ - று. (௩௯)

கலிவந்தம்.

என்னு விநினக் கெதிரெய் தியதும்
பின்னே வருமா றுபிடித திலதோ
பொன்னே யதுபுக கிலதா யினுமற்
றுனனு லுமொரா வியுயிர்த் தனனால.

(இ - ன்.) என்னுயிரானது உனக்கெதிரில் வந்தவுடனே, மீண்டுந் திரும்பி வரும் வழியைப்பற்றிய திலையோ? பொன்னேபொல்வானே! அவையிற் திரும்பிவராவிட்டாலும், உன்னாலும் ஒருயிர் பெற்றிருந்தேன, எ - று. (௪௦)

புலரா விருளுந் றபுயற் குமுலா
யலாவா ளியறுத தழிபுண் ணினொடு
முலவா நெறிகண் டினைவைத தனனான்
மலரோ னனிலை கலும்வா ழியவே.

(இ - ன்.) நீங்காத இருளானது குடியிருந்த மேகம்போன்ற கூடதலையுடையானே! (மன்மதன்சொரிந்த) மலாக்கணைபட்டுருவிய புண்ணினின்று நீங்காதவழியைப்பார்த்து உன்னைத் தாமரைமலரில் வசிகுமம் பிரமன்படைத்தனன். நாடொறும் நன்றாகவாழ்க்கடவீர். எ - று. (௪௧)

தண்ணு றுமலாக் கணைகா துபசும்
புண்ணு றுதமும் பொடுபோ ினவாற்
கண்ணே யழுது றுகரும் புருவே
பெண்ணே யுனதின் னருள்பெற் றபினே.

(இ - ன்.) என் கண்போல்வானே! அமிர்தமே! ஊற்றெடுக்கின்ற செங்கரும் பின் வடிவுபோன்றானே! அகலிகையெனும் பெண்ணே! உன்னுடைய இனிய கருணையை யானடையப்பெற்ற பிறகு, தேன்மணங்கமழும் புட்பாணங்கள் பாய்ந்த பசும் புண்ணானது ஆறியவடுவோடும் அகன்றது. எ - று. (௪௨)

நறவார் சுருளோ திறறுங் களபந்
துறவா தபடா முலையிச சுமைகொண்
டுறவா டுதுசுப பினுடங் குயிரகொண்
டிறவா மலிரங் குவதென் றுகொலோ.

(இ - ன்.) தேன்பொருந்திய மலரணிந்த சுருண்ட கூடதலையுடையானே! நறுமணங்கமழும் கலவைச்சாந்து நீங்காது சேலேபோர்த்த தனங்களாகிய இச்சுமையைக்கொண்டு நட்பு பாராட்டுகின்ற உன்னிடையைப்போல, தள்ளாடுகின்ற உயிரைத்தாங்கி யான் இறவாதபடி, நீமனம்வருவது என்றோ? எ - று. (௪௩)

தஞ்சை நடிபொன் முடிதாழ் தொறுநீ
தொகுமென் மொழியொன் றுதுந் தருளின்
மிஞ்சா மநெருப் புறவெள் ளாநிலா
வுகுரா ரல்லிளைப் பதுமுண் டுகொலோ.

(இ - ள்.) வணங்கத்தக்க உன்னுடைய சிறியகாலில் என்பொற்கிரீடமானது படியும்போதெல்லாம், நீ மென்மைத்தன்மை யாகியமொழியொன்று வெளியிலொயாநூல் மிக்ககாமாக்கினி யெழும்படி வெள்ளிய சூதிரன் சிந்துகின்ற (புன்னகைசெய்வதும்) நிலைவலீசுவதும் உனதாருமோ? எ - று. (சக)

மைதக் கமலர்க் குழல்வா ணுதலாய்
பைதக் கநிதம் பபடா முலை
பொயதக் கதுசப் பொடுபோ தரவின்
நெய்தப் பெறுபே நெவரெய் தினரே.

(இ - ள்.) தருந்த மலரணிந்த கரியகூந்தலையும் ஒளிதங்கிய நெற்றியையு முடையானே! நீ பாம்பின்படதையொத்த அல்குலையும் படாந்த தனங்களையும் பொயமைததன்மையுடைய இடையையுங்கொண்டு இங்கே இன்றுவர, நான் அடையப்பெற்ற பேற்றினை எவர்தாம் அடைவார்கள? எ - று. (சஉ)

மின்னஞ் சமருங் கெனவெவ் கிணையே
மென்னெஞ் சறைபோ யதெனக் கெனநீ
வன்னெஞ் சமிரங் கிவழங் குதியே
வின்னஞ் சிலவை கலிருக் குவனலை.

(இ - ள்.) மின்னலும் அஞ்சத்தக்க இடைமென்று, கொடியவினையை யுடையானாகிய எமது மனமானது கீழேயறுத்தது. எனக்காக நீ உனவலிய மனமானது இரங்கிக்கிருபைசெய்வாயாயின், யான் இன்னுஞ் சிலகாலம் உயிர் பெற்றிருப்பேன். எ - று. (சங)

தஞ்சம் பிறிதின் றியுமைச சரணென்
நஞ்சந் தமிகண் டருளா யலரோ
னஞ்சந் தருகட் கடைநல் கியறா
வஞ்சந் தருநெஞ் சமவழங் கினனே-

(இ - ள்.) வேறுபற்றுக்கோ டில்லை. உன்னையே சரணமென்று அஞ்சுகின்ற எளிமைதனமையைக்கண்டு அருளசெய்வாயாக. பிரமன விஷத்தைச் சிந்துங் கட்டகடையைக்கொடுத்தது, நீங்காதவஞ்சனையைச் செய்தினை மனததையும் உனக்குக்கொடுத்தனனோ? எ - று. (சச)

மன்றற சிறுதென் றல்வளைத் துயிரைத்
தின்றெய்த் துநடந் ததுதே மலரா
டொன்றிப் பணிவா டையுலா வருமு
னன்றிற் றுரன்மிச கிலருந் தியதே.

(இ - ள்.) மணந்தங்கிய இளந்தென்றற்கூற்றம் எனனைச்சூழ்ந்து, என்னுயிரைப்பருகி வருகதிச்சென்றது, பனித்காற்றானது இனிய மலர்மணத்தோடு கலந்து பவனிவருவதனமுன்னரே, அன்றிற்பறவையின் குரலானது அதன் மிகுதியையும் பருகியது. எ - று.

(சௌ)

பயில்கற் பகமென் சினைபற் றியிளங்
குயில்கு யெனதா லிகுடித் தனவான்
மயிலபோ லொருநீ வரவல் வினையே
னுயிரபோ வதொழித் தனனெண் னுதலே.

(இ - ள்.) கற்பக விருகத்தின் மெல்லிய கிளைகளிற் பழகும் இளங்குயில் கூவி எனது உயிரைக்குடித்தது. மயிலபோலுஞ் சாபலையுடைய ஒப்பற்ற நீ இறகேவந்ததால், தீவினைச்சம்பந்தமுடைய நான் உயிர்போவதினின்றும நீங்கினேன். ஒளிதங்கிய மொறியையுடையானே! எ - று.

(சௌ)

மூர்ப் பனிவா னகைமூ தறிவை
வாரிக கொடுபோ கவழங் கினனா
லீரத் தனிரங் கையெனின னுயிரை
வேரிக குழலோ மெனிளித் தனவே.

(இ - ள்.) வெள்ளிய பற்கலையுடையானே! வலிதங்கிய பனிபானது என்முதிரந்த அறிவைக்கொள்ளுகொண்டு செனதுமபடி அதனைப்படைத்தான். குளிர்ச்சிவாயந்த மாந்தளிர்போன்ற அழகிய உபபானது வாசந்தங்கிய கூந்தலோடுகூடி, எனது இனிமையாகிய பிராணனை யழைத்தன. எ - று.

(சௌ)

எனவித் துணைபன னியிரந் தனையா
மனவுத் துணைமா முலைவவ வுறுவான்
வினவிப் புடைசென் றனன்மெய் தடவா
நினைவற் றுயிரசோர தரநின றனனா.

(இ - ள்.) எனது இதக்கைய சொற்களைக்கூறிப்பாசித்தது, அவ்விந்திரன், இரத்தினமாலையணிந்த பெரிய இருதகங்கிலையும் கைக்கொள்ளும்படி கெஞ்சி அருகேபோயின். அவ்வுருவெளித் தோற்ற வுடலேததமுவி நினைவற்று உயிர் சோவெய்தி நின்றான். எ - று.

(சௌ)

பொய்போ லுருவா யபொலன் கொடிதன்
பெய்வால் வளையங் கைபிடித் துறவ
கைவால் வளைபற றுதலகனா டிலனான்
மெய்யா விமயங் கிவெதுப் புறுமால்.

(இ - ள்.) பொய்யைப்போல் (உருவெளியாகிய) உருவம் வகித்த பொற்கொடியின் அடுக்கிய ஒளிதங்கிய வளையலையணிந்த அழகிய கையைப்பிடிக்க, அந்தக் கையிலணிந்த வெள்ளிய வளையலைப்பிடித் தலைக்காணாதவனாகி உடலும் உயிரும் மயங்கி வாவெதாயினான். எ - று.

(சௌ)

இத்தன் மையினின் நிவனீ டழியப்
பொய்த்தன் மைமடக கொடிபோ யினளாற்
சித்தந் திகைதந் துதியங் கினனா
மத்தந் தருவெண் னிறவா ரணனே.

(இ - று.) இத்தன்மையாக இவன்பெருமையழிகையில, பொய்த்தன்மையோடு காணப்பெற்ற இளங்கொடிபோல வாளாகிய அப்பெண் மறைந்துபோயினள். மத மங்கமபொருந்திய வெண்ணிறந்தங்கிய ஐராவதமென்னும் யானையையுடைய இரதிரன் னடையது தின் பற்றறு மயங்கினான். ௭ - று.

(இ௦)

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சங்கவனிப பரிவினெடு மகலிகைபா லெடுத்திசிறை யிகவா, துற் றான், நேககமழு மலரயனு யுலகவிப்பா னுளகதேராதது செயற்கை முற்ற, வோங்கருமா தவத்தினெடு நாளகழித்தான கவுதமனென் னுணர்நதா னந்தை, பூங்கமலத் திருக்குமய னகலிகைகைக கொண்ட வனிற போயி னானால்.

(இ - ள்.) இங்கே இவர் திரன் இவ்வகைத் துயரத்தோடு அகலிகைபாற் செலுத்திப் பண்காராதிரு தான். தேனமணங்க ளும் தாமரைமலரின்கள பிர்மனாகி உலகினைப்படைபடிவன மனத்திற் சிந்தித்துணர்ந்து, செயல்களெல் லாம் முடிவுபெற, உயர்ந்த கருமபெருந் தவத்தில் பலகாலத்தையும் கௌதமமுனிவர கழித்தாரென்று தெரிந் து, அழகிய குளிரச்சிவாய்த் தாமரைமலரி லிருக்கும் பிரமன் அகல்கையைக் கையிற்பற்றிக்கொண்டு அகல்கைம முனிவராசிராமத்தை யடைந்தான். ௭ - று.

(இ௧)

சென்றெதிராத மலரயனாக கருந்தவத்தோ னெதிரெழுந்தது செய் வசெய்து, நின்றெழுந்த மனத்திறைநகு முவையையு யளவளாய் நெடுநீர் வைய, மனநலிந்தா யின் றமுத லுயிரவிப்பாய நின்பெருமை யளப்ப நாரே, யென்றெடுத்து முகமனுரைத் தெய்தியவா சேட்பமல ரிறைவன சொல்லும்.

(இ - ள்.) அப்படிப்போய் நோர்ந்த கமலாசனனுக்கு, அருந்தவமுடைய கௌதமமுனிநா உடனேயெழுந்து செய்யத்தக்க உபசாரங்களைச்செய்து, மனத்தி லிருந்துண்டாகி அதிகரிக்கின்ற சந்தோஷமுடையவனைய அளவளாவி, நெடிய கடல்குழந்த உலகத்தை ஆதிகாலத்திற்படைத்தா. அன்றுமுதலாக வெல்லவாயிா களையும் சிருஷ்டிப்பீர்! தேவரீர் பெருமையை அளவிடுவோர் யாவா? எனநெடுத்து உபசாரவாததைக்களைச்சொல்லி, அங்கடையத் தகையைவினவ, பிரமன் சொல்லு கின்றான். ௭ - று.

(இ௨)

நீயிழைக்கு மருந்தவத்திற் கியனறசெய்வா ரிலரென்ன நீனைந்து நின்றா, லாயிழையிற் கிவளைநினக களித்துமெனக் கொணர்ந்தனமற் றைய வெய்திற், காயெரிமுற கைபிடித்துப் பன்னியெனக் கோடியென் றான் கமலத் புத்தே, யேவனு மாங்கவனசொற் றுறந்திலனாற் சடில முடி துவக்கி னானால்.

(இ - ள்.) நீசெய்த அரியதவத்திற்கு இயைந்த பலனை புண்டெய்வோரில்லையென்று கருதி, உன்னிடத்தில் இப்பொழுது அகலிகையாகிய இவ்வாய்ந்த ஆபரணங்களினித்த பெண்ணை உனக்குக் கொடுப்போமென்று கொண்டுவந்தேன். ஐயனே! எரிசின்ற அக்கினிசாட்சியாக இவன் கையைப்பற்றி மனைவியெனக் கொள்ளக் கடவாயென்று கமலாசனனாகிய பிரமன் கூறினன். புனிதராகிய கௌதமமுனிவரும் அப்பிரமன் சொல்லக் கடவாராய்த் தமது சடைமுடையை யசைத்தனர். (அவகேகரித்தரென்றபடி) ஏ - மு. (இங்)

அன்னவளை யவற்களித்துத் தன்னுலகத் தோதிமத்தோ னடைந்தா னநநாட், பின்னவளுங் கவுதமற்குப் பன்னியெனச் சரித்துறவப் பெரும்பூத நாருப், பொன்னகரத் திறையவற்குய்த் துணர்த்தினராக் கதுவுணர்ந்து பொருமா நின்றான, பன்னுபழ மறைக்கிழவற் குறித்திழியப் பகர்வதெலாம் பகர்ந்தான் மன்னே.

(இ-ள்.) அவ்வகலிகையைக் கௌதமமுனிவருக்குக் கொடுத்து, அன்னவாகனனாகிய பிரமன் தனது சத்தியலோகத்தை யடைந்தனன். அன்றுமுதலாக அகலிகையும் கௌதமருக்கு மனைவியாகி நடந்துகொள்ள, அநதப்பெருமைதங்கிய அழகிய கற்பகத்தருவையுடைய பொன்னாட்டு மன்னவனாகிய இரதிரனுக்கு, சிலர் உணர்ந்து தெரிவித்ததாகள். அவன் அதனையறிந்து வருந்திநின்று, துதிகின்ற பழமையாகிய வேதங்களைச் சொல்லிய பிரமனைக் குறித்து இழித்துச் சொல்லத்தக்க வற்றையெல்லாம் மிகுதியாகச் சொன்னான். ஏ - மு. (சே)

கள்ளவா ணெடுத்தடங்க ணகலிகையைக் குறித்தெழுந்த காம வெந்தி, யுள்ளவாய் நினமழற்ற முனையினுங் கொடுநதுயர முழுவா நின்றான், வள்ளவார குழைகளப் வனமுலைவேட் டெழுந்தனனாய் வழிகொண்டேகிப், புள்ளா மலர்ப்பொதுமப் ராசகிரமத் தயற்க ரந்து புருநது நின்றான்.

(இ - ள்.) கள்ளதன்மையுடைய வாட்படைபோலும் நீண்டு பரந்தகண்களை யுடைய அகலிகையைக் குறித்துத் தோன்றிய கொடிய காமாக் கினியானது, தன் மனத்திலிருந்து சுவெதால், முன்னைய துயரத்திலுங் கொடிய துயரத்தோடு வருந்தினான். வள்ளைகொடிபோல நீண்டசெவியையும், களப்பூசிய அழகியமுலையையு முடைய அகலிகையை விரும்பி வழிகொண்டு புரப்பட்டவனாய்ச்சென்று, பட்சிகள நீங்காத மலாச்சோலைகூழ்ந்த ஆச்சிரமத்திற்கருகே மறைந்து புருந்திருந்தான்.

தருணமழ கதிரெழுச்சி தருகடிகை சிலகிடப்பத் தணந்து சென்ற, பெருமுனிவ னிடையோக்கி யவனுருக்கொண்டடைந்தவளாகைப் பிடிப்ப வன்னு, ஞருகியுள நெகிழ்தனளா யிரதிரனென் றுணர்ந்தநல னுகர்ந்தா ளன்னேன, மருவருமென சுருளோதி யிவர்தமக்கு விளைவ தொன்று மதித்தி லாரால்.

(இ - ள்.) இளஞ்சூரிய வெழுதற் சமயத்திற்குச் சிலநாழிகைகளிருக்கையில், ஆசீர்மத்தை நீங்கிப் பெருமைதங்கிய கௌதமமுனிவர் சென்ற சமயம்புர்த்து, அம்முனிவன் வடிவேற்றுச்சென்று அவ்வகலிகையின் கரத்தைப்பற்றி, அவன் மனமுருகிக் கரைந்தவனாய் இரதிரனென்று தெரிந்துகொண்டு காமசுகத்தை யுறு

இந்திரன் சிவார்த்தனைச் சருக்கம்.

எசுசு

பலித்தான். அம்மீந்திரன், மணம்மீசென்ற மெல்லிய சருக்கம், உத்தியுடைய அகலிகை ஆகிய இவர்கள் (இருவரும்) தமக்குப்பின்னே சம்பலிப்பதை ஒருசிறிதுள் சருதினாள். - எ - று. (106)

முத்தவாணைக்கருங்க ணகலிகைவெம் முலைமுகத்து முயங்கிப் போது, மத்தலையி னருந்தவத்தோன் றருப்பையொடு சமிதைகாத் தடிக்கிப் போந்தா, னித்தலையி னிவரிருவ ரிழைத்தவெல்லாங் கருத்தி னுணர்ந தெண்ண நின்றுன். மத்தமத்த தவளநிற வாரணத்தோற் குறி த்துமன மாறு கொண்டான்.

(இ - ள்.) முத்துப்போல வெள்ளிய பல்வரிசையையும் கரியவழியையு முடைய அகலிகையின் வலிய முலைமுகத்திற்குநது திரும்பிவருகின்ற அக்காலத் தில், அருந்தவம் புரிந்த கௌதமமுனிவர் தருப்பையும் சமிதையும் கையிலடுக்கிக் கொண்டு வந்தனர். இப்பொழுது இவர்களிருவரும் செய்தனவற்றையெல்லாம் மனததால் ஆலோசித்தறிநது, மதமயக்கதையுடைய வெண்ணிறம் பொருந் திய ஐராவததையுடைய இநதிரனைக் குறித்தது மனதிற்பகைமைகொண் டனா. - எ - று. (107)

பன்னுமறையருந்தவத்தோற் குரியதொரு பன்னியெனப் பாராய் காமத், தின்னலுமுந் தெமையிகழா வீதுபுரிந் தீனயுனக்கு மினிமே லிந்தத், கன்னிகுறி விருப்புறலா லுடம்பனைத்தா மக்குறியே காண்ப தாகப், பின்னருந் தாண்குறிபோ யலியாகிப் பெரும்பாவம் பிடித்தி யென்றுன்.

(இ - ள்.) வேதமோதும் அருந்தவம்புரிந்தவனுக்கு உரித்தாகிய ஒருபத்தினி பாராதவனும், காமத்தையொய்தி எம்மையிகழ்நது இததகைய காரியஞ்செய்தனை, இநதிரா! உனக்கும் இன்னமும் இநதபபெண குறியில் விருப்பமிருத்தலால், உன் உடம்புமு முவதும் அப்பெணகுறியே காணப்படுவதாக. மேலும் உனக்குரித்தாகிய ஆணகுறி நீங்கி நீ அலியாகிப் பெருமபாவமெய்தக் கடவாயென்று சயித்தார்.

ஈங்கெனது பன்னிவரம் பழிவரம்பாய் நிற்கவிஃ திழைத்தாய் முந்நீர்த், தேங்குதிரை நெடுநிலத்தா மன்பதைக்கு மவ்வரம்பு சிதைவ தாக, வோங்குபெருந் செருமுகத்து நிருதாகரத் தகப்படுதி யொழி யாப்பாவந், தாங்குதியென் றிவையனைத்தா மெடுததுரைத்தா னிருந் தினத்திற றவத்தின மிக்கோன.

(இ - ள்.) தேக்கெடுகின்ற அலைகள்பொருந்திய கடல்கூழ்ந்த பெரியபூமியில் மாந்தர்களுக்கும் அவ்வரம்பு அழிவதாக இப்பொழுது எனமனையின் கற்புக் குரிய எல்லை, அழிந்ததாக உலகத்தில நிற்கும்படி இததகைய செயலைச்செய்தனை. அதிகரிக்கின்ற பெரிய யுத்தமுகத்தில் நீ அசுரர்கள் கையிலகப்படுக. நீநதாத பாவ த்தைத்தாங்குவாயாக வென்று இவற்றையெல்லாம் பெருங்கோபத்தோடு, தவத் தின் மேம்பட்ட கௌதமமுனிவர் எடுத்ததுக்கறினர் - எ - று. (108)

ஈதொழிய வகலிகையை முகநோக்கி யெம்மையிகழ்ந் தீதுசெய்த, பேதைநீ நெடுநெறியிற் கருங்கல்லாய்க் கிடத்தியிர்தப் பிழமுசு சாபந், தாதைமொழி தலைக்கொண்டு கானடைந்த தாசரதி கமலச் செய்ப, பாதமலர் உதுவுறலு முன்னுருகுகொண் டெழுதியெனப் பணித்தா னன்றே.

(இ - ள்.) இதுங் தக. அதலிகையின் மூத்ததைப்பார்த்து, ஏழ்மையவமதித்து இக்கொடு செயல்புரிந்த அறிவியாகிய பெரியவழியிடைப்பில் ஒருக்கல் லாயுத் திட்டபாராக. நீங்காத இந்தச் சாபமானது, பிதாவாக்கியதாதச் சிரமேற் றுகி (தண்டக) வனத்தையடைந்த [தாச்சுதி] தசரதன் மகனாகிய தீராமன் து தீரமரைமலர்போலச் சிவந்த பாதமானது படவும், (நீங்கி) பண்டைய வடிவு கொண்டு பெண்ணாக வெழுகிருப்பாயென்று கட்டளையிட்டனர். எ - று. (௬௦).
சூழிமாநிலப்பரப்பி னலங்குறுவெண் குடைநிழற்றி யரசர் போற்றும் பரழியோங் கிருஞ்சினைய கற்பகநாட் டிஹுமபுகுதப் பாரான் வெளகி வாழிநான் முககடவு ணிருமித்த மானதப்பூ வாவி யேகச சூழமீ ரிதழ்க்கமலத் துட்கரநது நெடுநகாலந தொலையா நின்றான்.

(இ - ள்.) கடல்குழந்த பெரிய உலகப்பரப்பில், அசைகின்ற வெண்கொற்றக் குடையால் நிழலசெய்து அரசாகன துதிக்கின்ற பெருமைதங்கிய உயர்ந்த பெரிய கிளைகளையுடைய தனது கற்பகநாட்டிற்குஞ்செவலககருதாதவனாகி, வெட்கமெய்தி, நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவன் கிருஷ்ணத்த மலாகளையுடைய மானத்தீரத் ததையடைந்து, குளிராத இதழ்கள சூழந்த தாமரைமலரில் ஒளித்துக்கொண்டு வெகுதூரத்தைத் தொலைத்துக்கொண்டிருந்தான். எ - று. (௬௧)

தாயிழந்த குழலியாய்த் தருவிழந்த தொழுதியாய்ச் சபையி னேறி வாயிழந்த வழக்கினராய் மருவிழந்த மாலிகையாய்ப் பொதுருமபசை சேயிழந்த நெடுவரையாய் விலவிழந்த பெருநாணய் வெந்தது நின்றா போயிழந்த வலியினராய்ப் புலவிழந்த நிலைநிரந்தார புலவா யாரும்.

(இ - ள்.) அதனால் தேவர்களெல்லாரும், தாயிழந்த குழந்தைபோலாகியும், மரத்தையிழந்த பறவைதொகுதிபோலவும், சபையேறிச்சென்று பேசுமவையை யிழந்த வழக்குடையார போலவும், வாசனையையிழந்த மலாமலைபோலவும், நெரு கிய பச்சையாகிய மூங்கிலையிழந்த நெடியமலைபோலவும், விலலிளங்கிய பெரிய நாணபோலவும், ஆவெசித்து நின்றவாகளாமப்போய்ப் போககடித்த வலிமையுடையார் போலவுமாகி, அறிவுழிந்து தங்கள் நிலைமைதவறினார்கள். எ - று. (௬௨)

கேட்டனகேட் டனவழங்குந தருவொனதும் வழங்கிலவாய்க் கிள்ளையஞ்சொல, வாட்டடங்க ணரமபையரும் வனப்பழிந்து வறு மையராய் மமமா கூரததார, வீட்டியவா ளெயிற்றரககா மிக்கெழக் கண்டவாக்குடைந்தார விண்ணோ ரம்பொ, னாட்டரதை துடைத் தொழிப்பா நிலலாராய் நெடுநகால நடந்த வனதே.

(இ - ள்.) கேட்டவற்றைக் கேட்டதுபோலவே கொடுக்கு கற்பகத்தரு ஒன் றையு கொட்டாததாகியும், கிளிபோலும் அழகிய மலைச்சொல்லையும் வாள்போ லும் பரந்தவழிகளையுமுடைய அரம்பாஸதிர்க்களும் அழகுடெடவும், தரித்திரர் களாய் மயக்கமிருந்தார்கள். கொல்லுதற்குரிய வாள்போலும் பற்களையுடைய அரக்கர்கள் மிகுதியாக வரக்கண்டு அவாகட்குப் பயந்தோடினார்கள். தேவர் னுடைய அழகிய பொன்னாட்டிற்குற்ற துன்பத்தைநீக்கி யொழிப்பார் ஒரு வரும் இல்லாதவராய் அநேககள்ள கழிந்தன. எ - று. (௬௩)

சுராகுருவி னடிதொழுதி கற்பகந்தாட் டணவோருந் சொல்லிச் சொல்லிப், பரசுத்து மாங்கவனு மகபதியெங் கெண்வோர்ந்த பாரா நின்றான், விரைமுளரி யகத்தொடுங்கி மானதவா வியிலிருந்த மெய்ய் மை கண்டா, னரசிழுந்து தனிவருந்து புலவ்ரோடு மாங்கவனுந் தடைந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) தேவலோகத்திலுள்ள யாவரும், தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதி முனிவர் பாதங்களை வணங்கி (தங்கள் தியரைச்) சொல்லிச் சொல்லித் துதி செய்யவும், அப்பிரகஸ்பதி பகவானும் இந்திரன் எங்கேயுள்ளானென்று ஞான திருஷ்டியால் தெரிந்து பார்த்து, அவன் மானததீர்த்தத்தில் மணந்தங்கிய தாமரை மலரினுள்ளடங்கி யிருந்த உணமையை யணர்ந்து, அரசனைக் காணு திழந்தவாகளாய் தனியே வருந்துகின்ற தேவர்களோடும் அவ்விடத்திற்குச் சென்று சேர்ந்தனர். எ - று., (கூச)

எதிரெழுந்த சுரகுருவக் கெதிரெழுந்தா னிந்திரனு மிமையோர் யாரு, மதிராருலிட டழுதயாந்தா ராங்கவனை யந்தனன்கொண் டக ன்று போகி, மதிமவுலி யவற்றொழுவான காசிகொணாந் திருந்தனன் மகவான பசுசைப, புதியமர் கதக்கொடியுக்கோ ரிடங்கொடுத்தான் றனைப்பணிந்து பூசை செய்தான்.

(இ - ள்.) எதிரேவந்த தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதி முனிவருக்கு எதிரே இரதிரனும் எழுந்து வணங்கினான் தேவர்களெல்லாரும் சத்திக்கின்றபெருந் குரலிட்டழுது சோரந்தாக்கள அப்பொழுது அவ் கிரணப் பிரகஸ்பதி முனி வா உடன்கொண்டு சென்று சுந்திரசுடாத் துறவிட சிவபெருமானை வணங்கும் படி காசிகரத்திற்குக் கொண்டுவரையிருந்தனன். அப்படிக் கொண்டுவரப் பட்ட இரதிரன் புதிய பசுநிறந்தங்கிய மரக்கக்கொடியாகிய உமாதேவியாருக்கு ஒரு பாகத்தைக் கொடுத்த சிவபெருமானை வணங்கிப் பூசைபுரிந்தனன். எ - று.

எமபிரா னதுகருதி பெதிரெழுந்து திருவருளாகாந் திரக்கஞ் செய் தான், வம்புலாங் கற்பகத்தா மகபதிபெண் குறியொழிந்து வடிவ மெல்லா, முமபரா குலமொழியக் கண்களா யிரம்படைத்தா னிவை யொன்றன்றே, யிமபாகேட டனயாவு மினிதரித்தான் பழியொழிந்தா னிமையோர் வேந்தன்.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமான் அதனைத் திருவுளங்கொண்டு எதிரே தோன்றித் திருவருணமிருந்து மனமிரங்கினான். வாசனைவீசங் கற்பகமலர்மாலை யணிந்த இரதிரன் தனக்குள்ள பெண்குறிகளைநீங்கி, தேவர்கள் மனத்தையும்க ளுட்படி உடல்முழுவதும் ஆயிரங்கண்களாகப் பெற்றான். இதுமாதிரிமன்று. இவ்வுலகிற் கேட்டவர்களுையெல்லாம் அவனுக்கு இனிதாகக்கொடுத்தருளினான். தேவராசனாகிய இரதிரன் தனக்குற்ற பழியினின்று நீங்கினான். எ - று. (கூச)

கொற்றவா ருடைநிழற்றி யமரநுல கினிதனிக்குங் குலிசவேந் தன், கற்றைவா ருடையானைக் காளத்தி முககண்ணைக் கருதிப் பூசிட, துற்றைநா ளவனருள வலாசுரனை யுயிரசெகுத்தா னவனி யோடும், பெற்றவா னவருலகுந் துயிரொழித்தான் வலாரியெனும் பெயரும் பெற்றான்.

(இ - ள்.) நெடிய வெண்கொற்றம் குதலாடி கதறியது தேவலோகத்தை இனிதாகக்காக்கும் வச்சிராயுதமேந்தி இத்திரன், தொகுதியாடி கண்டசுடையை புடையவரும் திரிந்திரங்களைபுடையவருமாய் சிவபெருமானைத் திருக்காத்தியில் தியானித்துப் பூசித்து, அப்பொழுது அவயிறைவன் திருவருள்புரிய வலாகரணியுயிர்வதைத்து, பூரோகத்திற்கும் தான்பெற்ற தேவலோகத்திற்கும் உண்டாகியதுயரத்தை யொழித்து வலாரியென்னும் பெயரையும் அடைந்தான். எ - று. (கௌ)

செருக்குலிசத் தவனொருத்தன் கறைக்களத்தெம் பெருமானைச் சிந்தித் தோர்நாள், விருத்தகிரி வழிபட்டான் றுருவாசனஞ்சினத்தான் விளம்ப வாசத், தருபபணிலஞ் சாபிசெநா மணிமுதல மறிகடலிற் றழுவிச சார்ந்த, திருப்பிவறி தொழிநதுபெரு வளதுகர்ந்து தனிசெங்கொல் செலுத்தி னுலை.

(இ - ள்.) போர்செய்யத்தக்க வச்சிராயுதர் தாங்கிய ஒப்பற்ற இத்திரன் விஷம்பொருளாகிய கண்டசுடையுடைய எமது சிவபெருமானை தியாளித்து ஒரு காலத்தில் விருத்தாசலத்தில் வழிபட்டு, துருவாசமுனிவருடைய கொல்லத்தக்க கோபத்தாற் சபித்தலால் வாசநதங்கிய கற்பகத்தரு சங்கிரி காமதேனு சிந்தாமணி முதலிய அலைகள் புறஞ்சின்ற கடலிற்சேர்ந்தவற்றை, மீண்டும் பெற்றுக்கொண்டு வறுமைதவிர்து பெருவளங்களை நுகர்ந்து, ஒப்பற்றுச் செங்கோல் செலுத்தினன். எ - று. (கௌ)

மகபதியோர் மகவின்றி நெடுங்காலர் துயருழந்து மறுக்கக் கொண்டான், முகையவிழ்கற் பகரிமுலி னினிதிருந்த முழுமுதலை முறையிற் பூசித், திகலொழிய வலகளிகருளு சயந்தனெனு மொருமகவை யினிதி னின்றான், புகலரிய வாரூரிற் பூசித்தா னினிதுகைக்கும் புயலும் பெற்றான்.

(இ - ள்.) [மகபதி=யாகத்திற்கிறைவன்] இத்திரன் தனக்கொரு புத்திரனில்லாமல் வெகுகாலம் வருகதித் துயருற்றான். அருமபுகன் முறுக்கவிழ்ந்த கற்பக விருகத்தின் நிழலில் இனிதாக வீற்றிருந்து, முழுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானை முறைப்படி யர்ச்சித்து, பகைமைநீங்க உலகத்தைக் காக்கத்தக்க சயந்தனென்னும் ஒப்பற்ற புத்திரனைச் சந்தோஷமாக அடைந்தான். சொல்லுதற்கரிய செப்புடைய திருவாரூரிற் சிவபெருமானைப் பூசித்தான். இனிதாக ஏறிச்செலுத்தும் மேகவாகனத்தையும் பெற்றான். எ - று. (கௌ)

அருணகிரிப் பெம்மானை மலரடிபெற் றருசசித்தா னரும்பு மூரற், பொருளாப வனசமுலைப் புலோமையைப் பெறப்பெற்றான் குலிசப் புத்தே, ஞருகியசிக் தையனாக யெம்மானைப் பூசித்ததுரைக்கற் பார்த்தோ, பெருநதிரின் றுவட்டெடுக்குஞ் சடையோனைப் பூசித்த பிறவுஞ் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) அருணகிரியில், எழுந்தருளிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகள் போன்ற பாதங்களைப் பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு பூசைசெய்தான். முலை யரும்பை நிகர்த்த பல்லையும், நெருங்கிய களபமணித்த தாமரைமொட்டையொத்த தனங்கையுமுடைய புலோமையை மனதுடன் அடையப்பெற்றான்.

வச்சியுதமேதைய இந்திரன் உருகியமனமுடையவனாகி ஏமது சிவபெருமா னைப்பூசித்தது சொல்லுந்தாமோ? பெரிய கங்காநதிதங்கிப் பெருகுகின்ற சடை பையுடைய சிவபெருமான் பூசித்த பிறவற்றையுஞ் சொல்லுவோம். எ - று.

துருவனெறிக்கதிர்க்கடவுள் பன்னிருவா மதிக்கடவுட் டொல்லோ னெல்லில், வருமுடுக்கண் மூவொன்பா னீராற் ராசியெழு கரண மற் றை, யரிதிழைக்கும் விட்கமப முதலான யோகங்க ளன்றி யம்பொற், பொருகமுற்கா லமரரருந தவமுனிவா கருடாகம புருடர் நாகா.

(இ - ன்.) துருவன் வழியில் நடக்கும் துவாதசாதித்தாகன் - சுந்திரதேவ னாகிய பழையோன் - இரவில உதிகின்ற இருபத்தேழு நகரத்திரங்கன் - டன் ரணம் இராசிகள் - ஏழுகரணங்கள் - ஏனைய அருஞ்செயல்களைச்செய்யும் விட் கம்பமுதலிய யோகங்கள் - அல்லாமலும், அழகிய பொன்னாறசெய்து ஒலிக்கின்ற வீரகமழலணிந்த காலையுடைய தேவர்களும், தவமுனிவர்களும், கருடர்களும், கிம்புருடர்களும், நாகர்களும். எ - று. (எக)

கந்தருவர் வித்தியா தரரிபக்தர் கின்னராவெங் கடுவகட் பேழ் வாய், வெநதொழிறு னவாரிருபா மானிடாபா முகிறகணங்கள் வெ ற்பு வாரி, பைந்தருக்கள பசுபபறவை களைத் தல வரந்திண் மல ரோன பாரிற, நந்தசரா சரங்கனா னருச்சோயாற பெற்றதெமமாற சாற்ற லாமே,

(இ - ன்) கந்தர்வர்களும், வித்தியாதரர்களும், இயக்கர்களும், கின்னரர் களும், வெவ்விய கடுமையான விழியையும், பிளவுபட்ட வாயையும், கொடுதொ ழிலையுமுடைய அசுரர்களும், அரசர்களும், மானிடர்களும், சிறந்த ரேகக்கூட்டங் களும், மலைகளும், சமுத்திரங்களும், பசுமைதங்கிய வீரக்கூடங்களும், பசுபகி களும், கங்கைமுதலிய சிறந்த நதிகளும், மலாபீடத்தையுடைய பிரயன் உலகத் திற்படைத்த சராசரங்களும் சிவபெருமான் பூசையாறபெற்றபேறுகளை எம்மால் எடுத்துச்சொல்லுதல் கூடுமோ? எ - று. (எஉ)

இந்திரன் சிவார்ச்சனைச் சாருக்கம் முற்றிற்று.

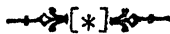

ஆகச்சாருக்கம், உள்குத்த இருவிருத்தம் நடக்க.

இருபத்தெட்டாவது

திருபுராஷயச்சுருக்கம்.

கலிநிலத்துறை.

பரவ சத்தரா யீங்கிவர் தனித்தனிப் பயிலா
வரன டித்துணை யருசசனை புரிநதன வறைநதேம்
விரத மாதவத தலைவாகாள வேறுறு திருநது
வரன ருசசனை குழுவொடும பணிநதன வலிப்பாம்.

(இ - ள்.) விரதத்தோடு கூடிய பெருந்தவதலைவர்களே! இவ்வுலகத்தில் இவர்கள் பரவசமெய்தியவர்களாய்த் தனித்தனி சிவபெருமானுடைய உபயபாதங் களை யர்ச்சனைசெய்த வரலாற்றை இதுகாறுஞ்சொன்னோம். வேறுபடாதிருந்து சிவார்ச்சனையைத் தமது கூட்டத்தோடு செய்து வணங்கிய சரிதையை இனிச் சொல்லுவோம் என்று (சூதமுனிவா ண்மிசாரணிய வாசிகளுக்குச்) சொல்லா ராயினா. ஏ - று.

(க)

தாருகாசுர னெனுமொரு தழற்கண்வா ளசுரன்
போரு வந்தெழு மைநதரோர ஸுவரைப புரிநதான்
பேரு ரைசுருதம் விததுன்மா லிப்பெரும பெயரோன்
காரு ளத்தின்ன ருருகாக கனகம் லாக்கன்.

(இ - ள்.) தாருகாசுரனென்னும் பெயருடைய தீக்ஷணபொருந்திய வாளேந் திய ஓரசுரன், புத்தத்திற்குச் சந்தோஷத் தெழுகின்ற ஒப்பற்ற மூன்று புதல் வரைப் பெற்றனன். அவர்கள் பெயரைச் சொல்லுவோம். விதயுனமாலியென் னும் பெரும்பெயருடையவனும் வஞ்சகநடங்கிய மனமுடைய தாருகாசுரனும் கமலாக்கனும். ஏ - று.

(உ)

என்னு மப்பெய ரசுரரோர் ஸுவரு மெழுதாது
மன்னு பொறகம் லாலயத தவனடி வணங்கிப்
மன்னு மாதவம் வரனமுறை பயின்றனா பன்னு
என்ன வாகருமற றுசசினெக சுருந்தழ லெழுந்த.

(இ - ள்.) என்னும் அப்பெயர்கள் வகித்த சமானமற்ற மூன்று அசுரர் களும் மனநதுணிந்து, பொற்றாமரைக் கோயிலில் வீற்றிருக்கும் பிரமனுடைய பாதங்களைப்பணிந்து, உயர்த்திப் பேசுகின்றபெருந்தவத்தை வெகுதூரம் முறைப் படி செய்தார்கள். அப்பொழுது அவர்களுக்கு உச்சியிலிருந்து கணிந்து அரிய தபாக்கினி யெழும்பியது. ஏ - று.

(ங)

எழுந்த மூலவா தாரின் நெழுப்பிய கொடுத்தீக்
கொழந்த வையக மனைததையும் பொடித்தது குணியாத்
தொழந்த கைத்திறத் திருதிரன் சுரரொடுகு குழும்
யொழங்கு நான்மறைத் சிழவனை யடைந்திவை யுரைத்தான்.

(இ - ள்.) எழும்பிய மூலாதாரத்தினின்று இளப்பிய கொடிய அக்கினிக் கொழுந்தானது உலக முழுவதையும் பொடிபடுத்தியது கருதி. தொழத்தக்க தன்மையுடைய இந்தினை ஏனைத்தேவர்களோடுஞ் சேர்ந்து வரிசையாக காண்கு வேதங்கட்குரிய பிரமன்பா லெய்தி இவற்றைச் சொன்னார்கள். எ - று.

தயங்கு வானெயிற் றடுதிற் றுருகா சுரனாற்
பயந்த மூவரு கிற்குநித் தருந்தவம் பயில்வா
ருபங்கு மன்னவ்ருசசிபோத தருந்தழ லுருத்துக்
கயங்கென வாரிதி யுலகெலா டெரிபடக் கனன்றே.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய பல்லையும், கொல்லத்தக்க வல்லபமு முடைய தாருகாசுரனாற் பெறப்பட்ட புதல்வா மூவரும், உடமைக்கருதி அருந தவஞ் செயவாசராய் முயற்சிகும அவர்களுடைய உச்சியைப் பிளந்துகொண் டெழுந்த அரிய அக்கினியானது, ஆழங்கொண்ட சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகமுழுவதும் எரியுட்படிகொளுத்தி (வருத்தியது) எ - று.

(இ)

ஆரு யிர்த்தொகை யாவையு மருந்தய ருழந்த
மேரு மால்வரைப புறமெலாங் கொழும்புகை மேய்ந்த
வோரி னன்னவாக கிரங்கிநீ யுவந்தில யெனரூற
ருரு வுமபரு மத்தழ லழப்பது சரதம்.

(இ - ள்.) அதனால் அரிய உயிர்த்தொகுதிகளெல்லாம் (சகிக்கமுடியாத) அருந்தயரெய்தின. மேருவாகிய பெரியமலையின் பக்கலிலெல்லாம் கொழுவிய புகையானது சஞ்சரித்தது. இதனையுணர்ந்து அவர்கள் தவத்திற்கிரங்கிநீர் கருணையெய்யாவிட்டால், கற்பகத்தருவின நிழலில் வசிகருந தேவர்களையும் அவ் வக்கினியழிப்பது சத்தியமாகும். எ - று.

(சு)

என்றி ரந்தவ னேத்தலு நான்முகத் திறைவ
னன்றெ டூந்தன னிரதிர னொடுமவ ணடைநதான்
சென்று மாதவப பரிசெலர நோக்கினன றிகைத்தான்
மன்ற லங்கம லாலயத் தவனுள மகிழந்தான்.

(இ - ள்.) என்று இரதிரன்கூறியாசித்தது துதிகவும, நான்குமுகங்களை யுடைய பிரமன், அப்பொழுது இரதிரனோடு புறப்பட்டு அத்தவமபுரியு மிடத்திற் குச்சென்றனன். அப்படிச்சென்று அவர்கள் செய்யும் பெருந்தவத் தன்மைமுழுவதையும் நோக்கித் திகைத்து மணவீசும் அழகிய தாமரைமலரினுள்ள பிரமன் மனமகிழ்ந்தனன். எ - று.

(எ)

எதிர நின்றிடு நான்மறைக் கிழவனை யெதிராந்து
முதிரு மன்பொடு மாங்கவா முறைமுறை பணிந்தார்
பொதிர லுங்கம லாலயந துறந்தெமா பொருட்டா
லதிரு மாகவி டெடுகிலத் தடைந்தனை யைய.

(இ - ள்.) அவர்கள் மூவரும், பிரத்தியக்ஷராக நிற்கின்ற நான்குவேதங்களை யுடைய பிரமதேவனை நோக்கி அநிகரித்த பேரன்போடு முறைமுறையாக வணங்கி, இதழ்கள் பொதிந்த மணமுடைய தாமரைக்கோயிலைத் தணந்து எங்க ளுக்காக, ஒலிக்கின்ற கடல்சூழ்ந்த நெடிய உலகத்தில் வந்தனிட. ஐயனே! எ - று.

சான்றோ னப்படுஞ்சார் சகலவிதத்தையுந் தாவ
யின்று நின்றனை பெங்களையன்நியத் தன்னை!
தோன்றி யெம்முடைப் புன்செயல் குறித்தனை தொல்லோ
பேன்றெ மக்குள கட்புலத் தென்தென நின்றும்.

(இ - ள்.) பழையானவரே! அடியேங்கனையே யல்லாமல், காட்சியுதமாய்
(இயங்கியற்பொருள் நிலையிற் பொருள் ஆகிய) சராசரங்களையும் மரத்திரு
ஸ்தானமாய்ச் சிருஷ்டித்தது விளங்கினீர். வேறில்லை, எளியேங்களுடைய சிறு
செயல்களைக் கருதிப் பிரத்தியக்ஷமாயினீர். எங்கள் கண்ணுக்கு எளிதாக விளங்
கும்படி எழுந்தருளினீர். எ - று. (௯)

வேத வேதிய ரியற்றுவர் நின்னுழை விரும்பி
நாத விநதுவு நின்னுழைப் பிறந்தன நம்ப
போதி னுன்முகப் புராதன வாகுமப் பொருளே
யாதி நாயக நினையா ரளவையிட் டுரைப்பார.

(இ - ள்.) வேதங்களை யுணர்ந்த அந்நணர்களே தேவரீர் பால் வீருப்பெய்
தித் தவஞ்செய்யவல்லவா நாதவிநதுக்களும் தேவரீரிடத்திற சனித்தன. நம்
பனே! தாமரைப்பூவில கெட்கும் நான்கு முகங்களை யுடைய பழமையானவரே,
ஆகமங்களாற் றுதிக்கப்படும் பொருளே! ஆதிநாயகரே! தேவரீர்புகழை எவர்
தாம் அளவுபடுத்திச் சொல்லவல்லவர்? (ஒருவருமில்லா) எ - று. (௧௦)

எனப்பு கழ்ந்தெதே தேத்தின ராங்கவ ரிரந்தா
ரனத்தி னூராதியான நிருவுள நெகிழ்ந்தன னுகி
நினைத்த காரிய மேதுகொ னிகழத்ததி ரென்றான்
மனத்தி னோர்ந்துரை பரிசெலாம வரனமுறை வலிப்பார்.

(இ - ள்.) என்று அவர்களுடெதுப் புகழ்ந்து துதித்து யாசித்தார்கள்.
அன்னவாகனமுடைய பிரமன திருவுள்ள முருகியவனாகி நீங்கள் என்னைய காரி
யம் யாது? கூறுங்களென்றான். அதற்கு அவர்கள் தங்கள் மன திலாலோசித்ததுச்
சொல்லவேண்டியவற்றையெல்லாம் வரனமுறையாகச் சொல்வாராயினா. எ - று.

கறங்கு வராதிரை நெடுநிலப் பரவையுட் கருப்புக்
கிறங்கி யாருயிர வீழ்ந்தாற லெமக்கரி தைய
வரங்கொ ணையக விறப்புறு வகையெமக் கருளித்
திறங்கொள யாவையுந தருதியென் நிசைத்தனா தீயோர்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற நெடிய அலைகள் பொருந்திய கடல்கூழ்ந்த பெரிய
பூலோகப் பரப்பிலே, கருப்பக்குழியை யெய்தி உலகிறகுவாறு அரிய உயிரிறந்து
படுதல் எங்கட்குச் சகிக்க அரியது. ஐயனே! தருமவடிவங்கொண்ட தலைவரே!
மரணமெய்தாத வகையை அடியேங்கட்கு அநுகிரகித்தது, வலிமைதங்கியவற்றை
யெல்லாம் தந்தருள்கவென்று அக்கொடியோர் சொன்னார்கள். எ - று. (௧௧)

அணைய வாசகங் கேட்டலு மம்புயத் தவனும்
விணைய மாதவ சூவரை நோக்குபு விரிப்பான்

கனைக ருங்கட் செநெடுநிலங்காணிபன. சென்னா
நிலையு முன்னரி னீழப்பன. திச்சய மகேதான்.

(இ - ன்.) அவர்களுக்காய் அத்தகையவார்த்தைகளைச் சேர்த்துவிட்டு
கமலாதனனாகிய பிரமனும், வினயத்துடன் கூடிய பெருந்தவம்புரிந்த அம்மூவ
ரையும் நோக்கிக்கூறுகின்றான். ஒலிக்கின்ற கரியகடல் சூழ்ந்த நெடியவுலகிற்
காணப்படுவென்றாய்வு என்னுதற்கு முன்னரே இறக்குமென்பது நிச்சயம். ஆண
படியால், எ - று.

(கங)

யானு மிரதிரன் முதலினோர் யாவரு மெனையின்
ரோனு மறறுள பதவியி னுறைநதுளோ ரெவரும்
வானும வையமு மேருவு மறறைய வரையு
மேனை பாவையு மிறப்பது சரதமற நிலை.

(இ - ன்.) நானும், இரதிரன் முதலாயினோ யாவரும், என்னையின்ற தந்தை
யாகிய திருமாலும், வேறுகவுள்ள பதவிகளில் வசித்துள்ளவாகன யாவரும்,
தேவலோகமும் பூலோகமும் மேருமலையும் மற்றையமலைகளும், பிறபொருள்கள்
எவையும் அழிவது சத்தியமன்றிப் பிந்தில்லை. எ - று.

(கச)

கால மீறுபட் டிறப்பினும் பிறப்பினுங் கணக்கின்
மூல மாய்முதன் முததியாய் முததியின விததாய்
ஞால மேமுத லாகிய பூதமாய் நவைநீர்
கோல மீறிலாற கல்லது கூடுமோ குணிப்பின,

(இ - ன்.) காலம் முடிவெய்தி யிறந்தாலும் பிறந்தாலும், கணக்கின் மூலமாய்
முதன்மையாகிய முததியின்பமாய், முததியெய்துதற்கு முன்பு, பிறதியிருத
லாகிய ஐம்பெரும் பூதங்களாய், குற்றமில்லாத தன்மை அழிவல்லாத சிவபெரு
மானுக்கலவது ஆலோசிக்கு மிடத்தில பிறாக்குக கைகூடுமோ? எ - று.

(கடு)

இறப்பு ருவழி யார்தரற கையெருவ ரெண்ணிற
சிறகக வேணடுவ யாவையுந் தருகுதுஞ் செம்பொற
றுறக்கம வேண்டி னு மீகுதுஞ் சொல்லுதி ரென்றான
மறக்கண வஞ்சக ராங்கவ ணினை யன வகுப்பார்.

(இ - ன்.) ஆலோசிக்கு மிடத்தில், மரணமெய்தாத வகையைக் கொடுப்ப
தற்கு யாவர் சமமதிப்பார்கள? சிறப்பெய்துதற்கு வேண்டுவனவற்றையெல்லாம்
கொடுப்போம். செம்பொன்னுலாகிய துறக்கலோகம் வேணமொனுவந்தருவோம்
சொல்லுங்கொன்றான். கோபகண்ணையுடைய வஞ்சகாகன் அச்சமயத்தில்
இவ்வகையாகச் சொல்லுகின்றனா. எ - று.

(கசு)

இரும்பி னுலையைந் தெழுதரு மிருசியொன் நியாரும்
விரும்பு வெள்ளியி னெழுதரு வேலியொன் நன்றி
யரும்ப சும்பொழு லெழுதரு மரணமொன் நவைக்குட்
டிருந்து செல்வமாப் பெருமபதி யீங்கிவை செப்பின்.

(இ - ள்.) இரும்பின வலுமற்றெழுந்த மதினொன்று யாவதும் இச்சித்தின் வெள்ளியாலாகி யெழுந்த மதினொன்று, இவையுள்வரும், ஆரிய புகழ்பொன்னு லாகியமதினொன்று, அம்மும் மதின்களுக்குள்ளே, திருத்திய செல்லுதலையுடைய பெரிய மேன்மைதங்கிய நகரம், இவற்றைச் செல்லுமிடத்தில், எ - று. (கௌ)

மண்ணிற் றோய்வது முந்திய புரிசைவா னியங்கி
விண்ணிற் றோய்வது வெள்ளியங் கொடிமதி நிறக்க
நண்ணித் தோய்வது பொன்னெய் லீங்கிவை நாடி
யெண்ணிச சென்றுழி பெம்மொடி மியங்குதல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) அவற்றுள், முற்பட்ட இரும்பு மதில் மண்ணுலகிலுள்ளது. கொடிகள் கட்டிய அழகிய வெள்ளிமதில் ஆகாயத்தில் விளங்கி விண்ணிற்படிந் திருப்பது. பொன்மதில் தேவலோகத்திற் பொருநதி விளங்குவது. இம்மதில் கள், நீனைத்துச் செல்லுமிடங்களில் எம்மோமும் நாடிச்சஞ்சரித்தல் வேண்டும்.

நிதிபபெ ருங்குவை வேண்டுது நெடுமதி னிருசிப்
பதிகக ணல்வளப் பயன்பட நினைநதனம் பலரா
லெதிர்ப்பி னன்னவ ரிறப்புறக் கருதின மெவையும்
விதித்த நாயக வேண்டிய குறைவற விழைநதேம்.

(இ - ள்.) பெருஞ்செல்வக்குவியலை விரும்பினோம். நெடிய மதில்கள் சூழ்ந்த நகரத்தின்கண், நல்லவளப்பங்களுெல்லாம் கைகூட எண்ணினோம். பலரோடு எதிர்த்தால் அப்படி யெதிர்த்தவாகள் மரணமடையக் கருதினோம். எல்லாவற் றையும் சிருஷ்டித்த தலைவனே! வேண்டிய பொருள்களைக் குறைவின்றியடைய ஆசையுற்றோம். எ - று. (கௌ)

வருட மாயிரங் கழிந்தபின் மணிமதிட் புரிசை
யொருவி யோரிடத் திருப்பன முகூர்த்தமொன் றுவந்தேஞ்
செருவி னென்களைச செகுப்பது மொருததனோ ரம்பாற்
றருவ ரங்களீ தென்றடி முடிதொடத் தாழநதார.

(இ - ள்.) ஆயிரம் வருடங்கள் கழிந்தபிறகு, அழகியமதில்கள் நகரத்தோடு இருக்குமிடீங்கி ஒருமுகூர்த்தகாலம், விரும்பிய வேரறிடத்தில் இருப்பன விரும்பினோம். எங்களைப்போரில் ஒருவன் ஓரம்பினுன்கொல்லுதலும் ஆகியவிவை கொடுக்கவேண்டிய வரங்கள் எனறுகூறி, பிரமன் அடியில் தங்கள் முடிபடியும் படி பணிநதார்கள் எ - று. (உ௦)

கேட்ட நல்லரம் யாவையுங் கிளைபட வழங்கி
யேட்டி ருங்கம லாலயத் தெப்பிரா னெழுநது
சூட்ட வோதிம முகைத்தனை நெலலுல கடைந்தா
னோடு சிந்தையி னருந்தவ மொழித்தன ருவர்கள்.

(இ - ள்.) அவர்கள் கேட்ட நல்லவரங்களையெல்லாம், இதழ்கள் பொருந் திய பெரிய தாமரைக்கோயிலீ வெழுந்தருளிய எழுது பிரமதேவன், களிப்பக் கொடுத்தெழுந்து, உச்சிக்கொண்டையையுடைய அன்னவாகனத்தை யாரோகணி த்திப் பழமையாகிய தனது உலகத்தை யடைந்தான். அம்மாவர் மனதோடு செய்துவந்த அருந்தவங்களை நிறுத்தினார்கள். எ - று. (உ௧)

இனி கழைத்தவர் தவங்கொடு பேற்றன் யாவும்
கவர்ப்புச் சொல்கு கேட்டனர் கற்பக நாட்டோர்
நிவர்கொடுமேபுனைக் குடைந்துப் தலத்திழிந் திருக்கு
மண்த் டம்புய் நிவந்தனர் முறுக்கெயிற் தசரர்.

(இ - ள்.) இவர்கள்செய்த பெருந்தவத்தாலடைந்த வரங்களையெல்லாம்
இரட்டிப்பாகச் சொல்லக்கேட்டு, கற்பக நாட்டினராகிய தேவர்களுடைய
செலுத்தத்தக்க கொடிய ஆயுதங்களுக்குத் தோற்றுப்பாதலத்திலே மறைந்து
கொண்டிருக்கும் முறுக்கிய பற்களையுடைய அசுரர்கள், பிரகாசிக்கின்ற விசால்
மான தோள்கள் பூரித்தார்கள். எ - று. (உஉ)

கோடி வெள்ளமோ ரறுபதினாயிரங் குணியி
லீடு சேனைய ரெழுந்தனா மிடைந்த நெருங்கி
யாடும வெண்டிரை யகனிலப பரவையி னடைந்தார்
மாடு சென்றிவா மூவரைத் தொழுதனர் மகிழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) கணக்கிட்டால கோடியே அறுபதினாயிர வெள்ளமாகிய பெரிய
சேனைகள் மிகவும் நெருங்கி அசைக்கின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடல்
குழந்த விசாலமான பூலோகப் பரப்பிலடைந்தார்கள், இவர்கள் மூவரை அருகே
சென்று வணங்கிக்களித்தார்கள். எ - று. (உஉ)

சேனை காவலர் யாவருஞ் சென்றுறத்த தழவி
மோனை கொண்டெழு முகமனின் றுரைத்தனா முதிபோ
ரேனை யோர்க்கய லிருந்தன நிசைடபன விசைத்தார
தானை யீங்கிவை நுமக்குள வெறுழ்வலித் தகைய.

(இ - ள்.) சேனைதலைவராக னெல்லாரும் அப்படிச்சென்று அவர்களை உட
லோடு பொருந்தத்தழவிகொண்டி, பழமைபாராட்டி உபசாரவாததைகளை
நேரே நின்றுசொன்னார்கள் விருத்தாகள அவர்களுக்கருகே பொருந்தியிருந்
தார்கள். சொல்லத்தக்கவற்றைச் சொன்னார்கள். இவகேவந்த இச்சேனை உவ
கட்டுள்ள பெருவலிக்குத் தகுதியுடையன. எ - று. (உச)

என்ற ளவளா யிருந்தனர் நட்டன நிவாகன்
மன்ற லோதியர் மூவரை வழங்குற மணந்தா
ரன்று வானவ ரமரெடுத் துடறுறுச் சித்திச
சென்ற வாதெலாம படிப்படி வகுத்தனா தொகுந்து.

(இ - ள்.) என்று அளவளாவியிருந்து நட்புகொண்டார்கள். இவர்கள்
மணந்தவகிய கூந்தலையுடைய மங்கையா மூவரைக்கொடுப்ப, மூவரும் விவாகஞ்
செய்து கொண்டார்கள். ஆதிகாலத்தில் தேவர்கள் பகைமைகொண்டு போர்
புரியச் சிதைந்து பாதலத்திற்குத் தாம்போன வரலாறு முழுவதையும் முறை
முறையே சுருக்கிச் சொன்னார்கள். எ - று. (உஇ)

கிளத்த வாதெலாங் கேட்டன ரவையுளங் கிடத்தி
வளர்த்து சிசுதையின் மயன்றனை வருகென வந்தான்
விளர்த்த நண்பொடு மாங்கவற கினியன விளப்பி
யுளத்து வப்பொடு மிருத்தியென் றுரைத்தலு மிருந்தான்

(இ - ள்.) சொல்லிய அவ்விருத்தாந்த முழுவதையும் கேட்டுக்கொண்டு, அவற்றை மனத்திலிருத்தி விருத்திபெற்ற மன்தில் மயனைவருக்கவென்ச் சிந்தித்த வுடனே அவனும் வந்தான். கள்ளமிலவாத சிநேகத்துடன் அம்மயனுக்கு இனிய வார்த்தைகளைச்சொல்லி, மனக்களிப்போடும் இருக்கவென்று சொல்லவும், மய னிருந்தனன். எ - று. (௨௬)

வரலி ளித்தனி ரென்கொலென் றுரைத்தனன் மயனம்
முரணு டைத்தடம புயத்தூரின் முன்னவன் மொழிவரன
பரவை யொத்தெழு தாயும் யாங்குநம் பயிலவாள்
விரவு மூவாக்கு முப்புற மியற்றென விளம்பி.

(இ - ள்.) எனனைவருட்படி யழைத்தீர்கள். யாதுகாரணமென்று மயன் கேட்டனன். அந்த வலிமைதங்கிய விசாலமான தோள்களையுடையவர்களில் மூத்தோன் சொல்லுகின்றான். சமுத்திரம்போலத் தோன்றிய சேனையும் நாவக் குட வசிக்கும்படி ஆகாயமளாவிய முப்புறங்களை நிரும்பபாயாகவென்றுகூறி

ஆரி ருமபினு லகனிலப புரிசையு மதன்மேன்
மூரி வானிடை வெள்ளரியம் புரிசையு முற்றிப
பாரி சாதநாட டமபென லிஞ்சியும் படுதநிச
சீரி யற்றிநின் றிவறறுழைத் திருநகா திருத்தி

(இ - ள்.) பொருத்திய இரும்பினுலே அகன்றநீமியில் மதினும், அதற்கு மேலே பழமையாகிய ஆகாயத்தில அழகியவெள்ளிமதினும் முடித்து, பாரிசாத ததையுடைய சுவாகத்தில அழகிய பொன்னுலாகிய மதினும் உண்டசெய்து சிறப்புச்செய்திருத்தி இம்மதில்களிடையே சிந்த நகரத்தைச் சிருஷ்டிசெய்து முடித்து. எ - று. (௨௭)

முற்ற முற்றிய பின்னரின் வருகென மொழிந்தா
னிறற தோவென மயனதற தெழுநகன னியைநதான்
கறறை வெண்டுளித் திரைபொரு கருங்கட னிலத்தி
ஹறற வெள்ளிடை நோக்கநின் றுளாததுணாந தனனூல்.

(இ - ள்.) முழுவதுஞ்செய்து முடித்தபிறகு இங்கேவருவாயாகவென்று கூறினன். மயனும் இத்தனமையதோவென்று அதற்கிணங்கி யெழுந்தான், தொகுதியாகிய வெள்ளிய துளிகளா லாகப்பட்ட ஆலைகள் மோதுகின்ற கரியகடல சூழ்ந்த பூமியில் பொருத்திய வெளியிடத்தைப்பார்த்து அங்கிருந்து மனதிற்குதினான். எ - று. (௨௮)

அகனி லப்பரப பளநதுளத் தளவையீட் டனபோன்
றிகலி யொன்றினுன நெழுநதுரு தோநிலைத் தென்னப
புகலு நாற்றிசை மறைத்தென விருப்பெழும் புரிசை
தகநினைத்தன நெழுநத்து வானகந தடவி.

(இ - ள்.) அகன்ற நிலப்பரப்பையளவிட்டு, மனதினால் கணக்கிட்டன போல, பகைமைகொண்டு ஒன்றறகொன்று அதிகரித்துப் பொருந்தாமல் ஒரே நிலையையுடையதெனச் சொல்லவும், புகழ்ந்துபேசும் நாற்றிகுளையும் மறைத் தாற்போலவும், இருப்பா லெழுந்த மதிலானது பொருந்த நினைத்தான். ஆகாய மளாவியவங்மனம் உடனே உண்டாயது. எ - று. (௨௯)

கொம்மையாயிர மாயிரங் காவதங் குணித்தான்
வெம்மை நாஞ்சிலி டிழைத்தன நென்றிம விதித்தான்
வொய்மகை கீழ்ப்பட மேறபடு வாயிலும் புனைந்தான்
மைமமு கிற்படு கோபுர மிடையிடை வகுத்தான்.

(இ - ள்.) ஆயிரக்கணக்கான காதலரம் பெருகச்செயது, கொம்மையாகிவி
வலிய மதிவறுப்புக்களைப் பொருந்தச்செய்தான். குதிரைகளை நிருமித்தான்.
பொயம்மையானது கீழ்ப்படுமபடி மேற்பட்ட வாயில்களையும் உண்டுசெய்தான்.
கரியமேகைகள் தவழும்படியான நிலைகோபுரங்களை இடையிடையே ஏற்
படுத்தினான். எ - று.

(௬௧)

இனைய நோக்கியுண் மாநகர் வீதிகண் டெடுத்தா
னனைய வீதியி னவணவண மாளிகை யமைத்தான்
புனைசெய் பொன்னினு மணியினு மலலது புனையான்
வினையி னுண்ணிய யாவையுந் திருக்கற விதித்தான்.

(இ - ள்.) இத்தகையின்வறறை மனதிறகண்டு பெரியநகரத்தின் வீதியைப்
படைத்தான். அத்தன்மைத்தான் தெருக்களினிடையே அங்கங்கே மாளிகை
களைச் சிருஷ்டித்தான். அவகங்கிகின்ற பொன்னாலும் இரத்தினங்களாலு
மன்றிப் பிறிதொன்றால் அழகுசெய்யமாட்டான். கிற்பதொழுவில் நுட்பமா
கிய எல்லாவறறையும் குற்றமற நிருமித்தான். எ - று.

(௬௨)

வசசி ரககொழும் பலகையி டிழைத்தன வயங்கும்
பசுசொ ளிபபெரு மரகதத் தியற்றின பசுலோ
னசசு செமமணித் தூண்க ளிதுத்தின நயந்த
விசசை யாறபுனை மாடமெண் ணாலவென விதித்தான்.

(இ - ள்.) கொழுவிய வைரப்பலகைகள் பதித்திழைத்தனவும், விளங்கு
கின்ற பசுமைதங்கிய காரத்தியோடுகூடிய கிறந்த மரகதத்தினத்தாற் செயதன
வும், சூரியனும் விருமபத்தக செமமைதங்கிய மாணிக்கத்தூண்களை உள்ளே
நிறுத்தியனவுமாக, இச்சிக்கத்தக அறிவோடு அழகமைந்த மாளிகைகள் கணக்
கிலாதனவெனச் சொல்லுமபடி சிருட்டித்தான். எ - று.

(௬௩)

முதத மேய்ந்தன முழுநில வெறித்தன வயிரப்
பத்தி வேய்ந்தன பவளவிட் டத்தன பகையா
தத்த லங்கொளி தருவயி றேயஞ் சாராத
வொததெ முந்தசெய குன்றமெண் ணிறந்தன வுவந்தான்.

(இ - ள்.) முததுக்களால் மூடப்பட்டனவும், பூர்ணிமாசந்திரிகையை
வீசவனவும், வைரவரிசைகள் அமைந்தனவும், பவளத்தினாலாகிய உத்தரமுடை
யனவும், அசைகின்ற காரதியை வெளிவிடும் வைரேரியத்தினுமைந்தவுமாக ஒரு
சேர விளங்குஞ் செய்குன்றுகள் எண்ணிறந்தனவறறை விருமபிச்செய்தான்.

படிக மீர்ந்தெடுத்தி டையிடை வேதிகைப் புதித்திக்
கொடுவ டிமபெலாந தெளித்தகோ மேதகங் குயிற்றிப்
பொடிவி ளக்கின புட்பரா கக்குவை பொருத்தி
நெடிய மாளிகைச் சாளர வாயிலு நிரைத்தான்.

(இ - ன்.) பகவத்குணம் பின்னதென்று இடையிடையே திண்ணைகள் துயைத்து, விரைந்த தூங்குவெல்லாம் தெளிவான கோமேகங்களிழைத்து விழவிளகருகலாகப் புட்பராகக் குழிவகையமைத்து, பெரிய மாளிகைகளின் சாளரவாயில்களையும் வரிசையாய்க் கட்டினான். எ - று. [சாளரம் - சன்னல்.]

வெள்ளி வெண்டகட் டொண்ணிறக் கருமணி வேய்ந்து
நள்ள லங்கொளிச் செம்மணி நாயக மிருத்தி
புள்ள மைத்திடு மதலையிப் பொலிந்தன வொருங்கே
யெள்ளி லாடரங் கமைத்தன னளவையெண் ணிறந்த.

(இ - ன்.) வெண்மையாகிய வெள்ளித்தகட்டிலே, ஒளிதங்கிய நிறத்தை யுடைய நீலரத்தினங்களிழைத்து, பகலிற் பிரகாசிக்கின்ற கருநிறையுடைய விவந்த மாணிக்கங்களை நடுநாயகமாகவமைத்து, உள்ளேயமைக்கப்பட்ட தூண் களினால்து ஒருசேர விளங்கியனவாகிய இழிவில்லாத நடனசாலைகள் கணக் கெடுத்தவாகவமைத்தான். எ - று. (நக)

நகர நள்ளிடை நாயகக் கோயலொன் றெழுப்பிப்
புதல் ரும்பசும பொன்னினு மணியினும் புனைந்தான்
புதல் வன்கதி ரிருள்படப பசுவகதிர் பரப்பி
யுணி லாமணி முற்றமு மாங்கதி னமைத்தான்.

(இ - ன்.) நகரத்தின் நடுமததியில் இராசக்கிருகமொன்றுண்டாக்கி, சொல் லுந்தா சிப்பபயி பொன்னாலும் இரத்தினங்களாலும் சித்தூரித்தான். சூரியகிர னைக்கூட, திருள்பட்டுப்படி பசிய கிரணங்களைச் பாவச்செய்து, அகன்று அழகிய ிருள்பட்டும் அம்மாளிகையிற் பொருந்த அமைத்தான். எ - று. (நக)

எழுது சித்திர முயிரப்பெழுந் தியங்குதல் போல
வொழுகு பேரொளி பதைப்புறச சுவாததலத் துவந்தான்
மெழுகு வெண்ணிச சந்திர காரத்ததின் மேய்ந்து
பழுதின் மந்திர விருக்கையும் பசுமபொஹ படுததான்.

(இ - ன்.) எழுதிய சித்திரப்பதுமையானது சுவாசம் லீட்டுச் சஞ்சரிப்பது போல, சொரிக்கின்ற பேரொளிப் பிழம்பானது ஆங்காங்கு ஜ்வலிக்கும்படி சுவாத் தலவளரில் அமைத்து, அதில மெழுகிய வெள்ளிய திலைகள் சிறதும் சந்திர காரத்தக கற்களால் மேலேமேய்ந்து, குற்றமில்லாத ஆலோசனைச்சபையையும் பசுமபொஹுற் செய்தனன். எ - று. (நக)

இலங்கு மாமணி யொன்பதிற் நிருத்திரின் நிமைப்பக்
குலங்கொள் பொற்றசும பெடுததொரு கோழுடி கவிழ்த்தி
வலங்கொள் கொய்யுளை வாளரி யாசனம் படுததா
னலங்கு பேரொளித் தனிக்கொனு மண்டப மமைத்தான்.

(இ - ன்.) பிரகாசிக்கின்ற சிறந்த நவரத்தினங்களால் திருத்தமெய்தி விள கருமபடி, கூட்டமாகிய பொற்றகுடங்களைத் தாபித்து ஒரு சிறந்தமுடியை மேலே கவிழ்த்து, வெற்றிபொருதிய கத்தரிகளின்ற புறமயிரையுடைய சிவகாசன நிய மித்து, பெருங்காந்தி விளங்கத்தக்க ஒப்பற்ற கொலுமண்டபத்தைப் படைத் தான். எ - று. (நக)

நீல மாமணிக் கங்குலோ நினைதிகை புத்திந். ௨.
பால முத்திலென் னிலாக்கொலோ பருமணி யிமைப்போ
மேலி வார்த்தெழு வெழித்தொலோ திக்கதென் றுரைப்பா
ஓலி லேத்துயி லரிக்குமற் றயனுக்கு மரிதாள்.

(இ - ள்.) பெரிய நீலரத்தினமோ இருளோ, வரிசையாகிய அலைகளே
புடைய கடலிற்றேன்றிய பால்நிறத்தனாகிய முத்தோ, வெள்ளியசிலவோ, பருத்த
மாணிக்கத்தின் காகதியோ, மேலோங்கியெழுந்தவெயலோ, இவற்றிற் சிறந்தது
யாதென்று சொல்லுதற்கு வடபத்திரசாயியாகிய திருமாலுக்கும், பிரமனுக்குப்
அரிதாம். எ - று. (சு ௦)

எறித்த பேரொளி திசைசூழ தெழுதலா லிரவி
வெறித்த செங்கதிர் மழுக்கின் றிமைப்பது விண்ணோ
மறித்து நோக்கினுங் கட்புலன் கதுவுறு மயனுங்
குறிப்பி னநநகா நோக்கின் றதிசயங் கொண்டான்.

(இ - ள்.) வீடுத்தபேரொளியானது எல்லாத்திசைகளிலும் தோன்முதலாய்
சூரியனவீசிய கிரணங்களை மழுக்கச்செய்து விளங்குவது. தேவலோகவாகிளாக
கிய வானவர்மீண்டுந் திரும்பிப்பார்த்தாலும் கண்ணுக்கடவதாகது. மயனும் குறிப்ப
பாக அந்நகரத்தைப்பார்த்து நின்று அதிசயமெய்தினன். எ - று. (சு ௧)

பனித்த வார்புனற் படர்ச்சடைப் பண்ணவற் கெனினுங்
கனிகக ருமபுயல வண்ணனுக் காயினுங் கமலத்
தனிப்பு ராதனற் காயினு ளோநகா சமைப்பி
னினிததி ருததுவ தநநகா நோக்கியென் றிசைத்தான்.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சி பொருந்திய கங்காசலத்தைபணித்த நீண்டுபட்ட பசு
சடையபுடைய சிவபெருமானுக்காளுலும், கருநிறமுதிர்ந்த மேகவண்ணனுக்கு
திருமாலுக்காளுலும், தாமரை மலாப்பீடத்தி லெழுந்தருளிய ஒப்பற்ற பழை
னாகிய பிரமனுக்காளுலும் ஒருநகரத்தைப் புதிதாகப்படைத்ததால். இனி அந்நகரம்
தைப்பாததே யமைப்பதாமென்று கூறினன். எ - று. (சு ௨)

சோலை யாவையுங் கற்பக மந்நகர் தொகுத்த
சாலையாவையும் பசும்பொன்ச சாலையோ றமைத்த
மாலையாவையு மணவணி மயனுளாத தமைத்த
வேலை யாவையு மாரகொலோ கடைப்பட விரிப்பாரா.

(இ - ள்.) அந்நகரத்திற் பொருந்திய சோலைகளெல்லாம் கற்பகவிருக்க
கள். சோலைகள் முழுவதும் பசும்பொன்னு லாககப்பட்டன. அச்சோலைகளிலெல
லாம் பொருந்திய மாலையின் யாவும் மணவலங்காரங்கள். மயனுடைய மணி
லமைத்த தொழின்முறைகளை யெல்லாம் எவர்தாம் முற்றுப்பெற விளக்கிச்
சொல்லவல்லவா? எ - று. (சு ௩)

பென்ன கர்ப்பமும் வளத்தொடும் பழகிய புலவோர்க்
கிந்க கர்ப்படு புதுவள மினிதென லாகி
யன்ன வர்க்கை யரும்பொரு ளாகிய வதனாற்
றென்னி லஞ்சிறப் பெய்திய தந்நகர் தோன்ற.

(இ - ள்.) பொன்னகரத்திலுண்டாகிய வளப்பங்களோடு பழகிய தேவர்க ளுக்கு, இந்நகரத்திலுண்டாகிய புதியவளப்பங்கள் இனியவென்று சொல்வன வாகி, அததேவர்களுக்கு இவை பெறுதற்கரிய பொருள்களாகிய ஆக்காரணத்தி னால், பழமையாகிய நிலவுலகமானது அந்நகரமுண்டானதாற் சிறப்புற்றது. எ - று.

இநதி ரப்பெரும் பெரியனே னனையூ ரிறைவ
னநத ரத்தினின றந்நகா நோககின ரயனா
சிரத னைக்குமீ தரிதென வயாநதனா திகைத்தார்
வெந்த சிரதைய ராயினா மயனெடும வெறுத்தார்.

(இ - ள்.) இநதிரனாகிய சிறாதபெயரையுடையவனும், அனகாபுரிக்குத்தலை வனாகிய குபேரனும் ஆகாயத்திலிருந்து அந்நகரத்தினழகைப்பாராது, இதன் அமைதி பிரமதேவன கருத்திறதும் அரிதெனவு மனஞ்சோரமு திகைத்தாராகன. மனமவெந்தவர்களாகி (அசுரத்தச்சனாகிய) மயனிடம் வெறுப்புற்றார்கள். எ - று.

சித்தர் கினனரர் கருடாகிம் புருடர்கந தருவர்
விததி யாதரா நாகாபோ கநகவா விருப்பான
மொய்த்து நோககினா கதிமொளிப படலைமூ டியதான்
மெயதத வததவா வேறுறக காணகிலா வியந்தார்.

(இ - ள்.) சேதார்களும் கினனரர்களும் கருடார்களும் கிடப்புருஷர்களும் கந்தர் வர்களும் விச்சாதரர்களும் நாகர்களும் போகபூமியார்களும், (ஏனையோர்களும்) ஆசையோடு நெருங்கிப்பாராதாராகன. ஒளிமயமான கிரணப்பரப்பு மூடிக்கொண் டிருத்தலால், உணமைத்தவமுடையவர்கள் வேறே வினங்கக்காணாதவர்களாய் அதிசயித்தாராகன். எ - று. (சுசு)

இனைய மாபுர விஞ்சியுற் தீங்கிவைக கென்னப்
புனைய வேண்டு வ யாவையும் பொதுவறப் புனைநதான்
வினையி னுண்ணிய கிடந்தன புலப்பட விரித்தா
வினைய நீத்தனன் மறறைய வியற்றவா விவாநதான்

(இ - ள்.) இததகைய சிறந்த நகரத்தின் மதிலைப்பொருத்தி, இங்கேயிலற் றிற்கென்று அலங்கரிக்கவேண்டுமெனவற்றை யெல்லாம் பொதுத்தனமையாக (சிறப்பாக) அலங்கரித்தான். சிறப்பதொழிலில் துட்பம்சீ உள்ளனவற்றையெல் லாம் வெளிப்படையாக விளக்கினான். மறறையவற்றையும் படைக்கக்கருதி அங் கிருத்தகன்று ஆகாயத்திறகுயாநதான். எ - று. (சஎ)

இதற்கு மேலென வெள்ளிவெண் ணீங்கெயி வியற்றி
யதற்கு ளிரநகாக கிரட்டிய வணிநக ரமைத்தான்
முதறசெ யந்நகா தீப்படு மெனபது முடித்தான்
மிதக்கு மப்பெரும் புரிசையி னளவையார விரிப்பார்.

(இ - ள்.) இதற்குமேலாக வெணமைதங்கிய வெள்ளியினாகிய அசை கின்ற மதிலைப்படைத்து அம்மதிலுள்ளாக, இந்நிலவுலக நகரத்திற்கு இரட்டிப் பாகிய அழகிய நகரத்தைச் சிருஷ்டித்தான். முதலிலேகண்ட அந்நகரமானது அக்கினிவேதை யுறுமெனப்பதைத் தீர்மானித்தான். மிதக்கின்ற அநதப்பெரிய மதிவினளவை எவர்தாம் விரித்துக்கூற வல்லவா? எ - று. (சஅ)

மேலி வாந்தெழு வெள்ளிவெண் புரிசைவிட் டெறித்துக்
காலும் வெள்ளொளி வானக முழுவதுங் கலந்த
வாலு மானினம் வளையினு முழையினு மமுதப்
பாலக விழுத்தென முழுமதி நிலவெனப் பாய்ந்த.

(இ - ள்.) மேனோக்கி பெழுந்த வெண்மை தங்கிய வெள்ளி மதிலானது
ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்துச் சிந்தும் தாவளபமான காந்தியானது ஆகாயமுழுவ
துங்கலந்து, ஒலிக்கின்ற பசுக்கூட்டங்கள் வளைகளிலேயும் பசுக்களிலேயும் அமு
தமாகிய பாலைச்சொரிந்தாற்போலவும் பூணிமா சந்திரனுடைய நிலைவப்போ
லவும் பாய்ந்தன. எ - று. (சுசு)

புரைத வப்புரி புரிசையி னிலங்கொளி போநது
பரவை மாநிலம் பரக்கலாற் பணிப்படா நிகாதது
திரைபொ ருட்பெரும புறக்கடன முதலிய தெண்ணீர்
நிரைது ரைப்பெருங் கடலெனக் கிடந்தவந் நிலவால.

(இ - ள்.) குற்றமொழியச் சிருட்டிந்த அவ்வெள்ளிமதிவின பிரகாசிக
கின்ற காந்தியானது புருந்து கடல்குழந்த பெரிய நிலவுலகமுழுதும் பரவுத
லால், பணிப்படலையை யொத்திருந்தன. அலைகளமோதுகின்ற பெருமபுறக்கடல்
முதலாகிய தெளிந்த சலாசயவரிசைகள் துரைகளையுடைய பெரியகடல்போல
அந்நிலவொளியால விளங்கின. எ - று. (இ௦)

வாலொ ளிப்படு கொடிமதிட ப்நவைவா னடைப்
பாலி வாந்தெழு பித்திகை யளவையிற பரந்த
தாலு மந்தரத் தியங்கிய முனிவர நதற்கு
மேலி வாந்தெழு லொழிந்திட வடைத்ததுவிண்ணம்.

(இ - ள்.) வெள்ளொளிபொருந்திய துவசங்கள் கடடிய மதிலாகிய தெப்ப
மானது, ஆகாயத்திலுயர்ந்தெழுந்த அண்டச்சுவரினளவாகப் பரவியுயர்ந்ததா
லும், ஆகாயவீதியிற சஞ்சரிக்கும் முனிவர்கள் அதற்குடேலே கிளம்பியெழுந்து
செல்லதுநீங்க ஆகாயத்தின வழியையடைத்தது. எ - று. (இ௧)

இந்த மாநக ரியைந்தெழு மிருசிமற் றிதற்குச்
சிறதை வேண்டுவ யாவையுங் குறைவறத் திருத்தி
முநதை வானவ ராமநுல கிரண்டென முயற்சி
தந்த சிறதையிற றமணிப் விஞ்சியுஞ் சமைத்தான்.

(இ - ள்.) இந்தச்சிறந்த நகரத்தைச் சோந்தெழுந்த மதிலாகிய இதற்கு
எண்ணத் தருவனவற்றை யெல்லாம் குறைவில்லாமல் திருத்தமாக முடித்து,
முற்பட்ட தேவர்கள் பொருந்திய தேவசுகரங்களிரண்டெனது சொல்லம்படி
முயற்சியோடு கடடியமனதாற் பொன்னம்பிலேபுரு சிருஷ்டித்தான். எ - று. (இ)

இயங்கு மப்புறத் திருசியி னினவெயி லியங்கித்
தயங்கு கீழ்ப்படு ளெள்ளியம் புரிசைமேற் றவழ்ந்த
கயங்கு தெதுரித் துடுத்தவன் கயிலைற் பகத்தின்
முயங்கு தாதினங் கவிழ்ந்தது நிகாப்பன மொழியின்.

உபதேசகாண்டம்.

(இ - ள்.) சஞ்சரிக்கின்ற அந்தரத்தாமதிலின் இனமெயிலையு காந்தியா
னது தவழ்ந்து விளங்குகின்ற சீமையுள்ள அடைய வெள்ளிமதிலினமற் புகிநச
காட்சியானது சொல்லியிடத்தில், கயரசரனையு யானையுக் கொடுத்திரித்து
ஆடையா கவணித்த சிவபெருமானது கைலாயகிரியைக் கற்பகத்தருவின் மகரத்
தத் தொகுதிகள் மூடியதையொத்திருக்கும். எ - று. (௫௭)

பருப்ப தங்களு மாடகப் பொருப்பெனப் பட்ட
வுருக்கு செம்பொனொத் தலங்கின வருடிரைப் பரவை
திருக்கு மொறறையந் திகிரியென் றெனவிருள் சித்துப்
பெருக்கு மிஞ்சியந் தமனியப் பேரொளி பிறநது.

(இ - ள்.) ஒற்றைச் சக்கரத்தேரையுடைய சூரியனைப்போல இருளையகற்றி
ஒளிபெருக்கிய அடைய பொன்மதிலின் பேரொளியானது பிறந்தமையின்,
எல்லாழலையும் மேருவாகிய பொன்மலையெனச் சொல்லப்பட்டன. உருள்
கின்ற அலையையுடைய சமுத்திரமானது உருக்கிய செம்பொன்னைப்போன்று
விளங்கின. எ - று. (௫௮)

உலகெ லாம்பகம் பொன்னிறத் தும்பரை நிகர்த்த
மலர்த ருந்தரு கற்பக வனமென வாய்ந்த
நிலவு வெண்கதி ரினங்கதிர்ப் பரிதியை நிகர்த்தா
னலகி லநதரம் பசுமபொனொத் தலங்கிய தன்றே.

(இ - ள்.) உலகினா யாவரும் பசிய பொன்னிறமவாய்ந்த தேவர்கனையொத்
தார்கள். மலர்களைத் தருகின்ற மரங்களெல்லாம் கற்பகச்சோலையென்று சொல்
லப்பொருந்தின. நிலவைவீசுகின்ற வெள்ளிய கிரணங்களையுடைய சந்திரன்
இளங்கிரணம்வாய்ந்த சூரியனைப்போலாயினன். குற்றமில்லாத ஆகாயமானது
பசும்பொன்னையொத்து விளங்கியது. எ - று. (௫௯)

முன்ன மைத்திடு மாநக ரதனினு முயன்று
பின்ன மைத்திடு நகரணி பெறப்பெரி தமைத்தா
னிரந கார்க்கவை யிரண்டுமொப பெனவெடுத்திசையின்
மின்னி ளங்கதிர்ப் பரிதியை நிகர்க்கும்வெண் மதியே.

(இ - ள்.) முதலிற் சிருஷ்டித்த பெரிய நகரத்தைக்காட்டிலும், பிரயத்தி
னஞ்செய்துபின்னர்ப்படைத்திட்ட நகரமானது பேரழகு பொருந்தச் சிறப்பாய்ச்
சிருஷ்டித்தான். இம்மூன்றாவது நகரத்திற்கு அவ்விருபட்டணங்களும் சமான
மென்றெடுத்துச்சொன்னால் மின்னுகின்ற இளங்கிரணங்களையுடைய சூரியனை
வெள்ளிய சந்திரன் ஒப்பாவான். எ - று. (௬௦)

கலிவிருத்தம்.

இனைய யாவு மெளிதி னியற்றினு
னினையு நெஞ்சி னெழுதுநெ நிக்கொள்வான்
முனைமு கச்செரு வென்றடு மூலர்பார்
கனைக ருங்கமுற கம்பிய வானவன்.

(இ - ள்.) சத்திசென்ற வலிய கிரகண்டாமணி தரித்த தெய்வத்தன்மை யுடைய கம்மியனின் மயனென்னவன், இத்தகையின்வற்றை மெல்லாம் சுப மாசுச் செய்துமுடித்து, பழையமுகமாகிய புத்தத்தில் சத்திசென்றவென்று கொல்லத்தக்க மூவர்க்கிடம்செல்ல, என்னுனின்ற மனதைக்காட்டிலும் அதி வேகமாக வலி நடப்பவனும். எ - று. (106)

சென்றெ திரந்திடு கம்மியத் தேவனை
யொன்று சிந்தையி னோடுமு சாவினா
னன்று செய்தன யாவும் நைந்தன
னன்றி தென்று நயந்தனா மாவரும்.

(இ - ள்.) சென்று சந்தித்த மயனென்னும் அசுரத்தச்சனை, பொருந்திய மனத்தோடு குசலம் வினாவினான். அப்பொழுது தான்படைத்த (மும்மதில முத லிய) வற்றின் சிறப்பையெல்லாம் மயன் கூறினான். அம்மாவரும் அவன்வாததை களைக்கேட்டு இதுநல்லதென்று சந்தோஷித்தார்கள். எ - று. (107)

தெய்வக் கம்மியன் செய்த திருநக
ரெய்திக் காண்பதற் கெண்ணியெ திரந்தனர்
வெய்திற சென்றனர் மேதினிக் காராதி
னொய்திற புக்கனா மாநகா நோக்கினா,

(இ - ள்.) தெய்வீகம்பொருந்திய மயனென்னும் கம்மியன் நிரந்திரத்த சிறந்த நகரதையடைந்து பார்ப்பதற்கு விருமயி விரைவாகவெதிராது மூவரும்போனா ர்கள். பூமியிலுள்ள கரிய இரும்புமதிலிலேசாக நுழைந்து அந்தப்பெரிய நகரத் தைக்கண்டாக்கள். எ - று. (108)

நோக்கு மந்நகர் நோக்கிப் புடைபுடை
போக்கு வீதிகண் டார்வம் பொருநதினார்
தேசுக்கு பேருவ கைபெருந தினகடன
மீக்கொ ளத்திண் புயத்துணை வீநகினார்.

(இ - ள்.) காணத்தக்க அந்நகரத்தைக்கண்டு பகவத்களிற்போககிய தெருக் களையும் பார்த்து ஆசைரிசுரத்தார்கள். தேக்கெடுக்கின்ற பெரிய சந்தோஷமென் னும் மிகவலிய சமுத்திரமானது பெருக்கெடுக்க, அவர்கள் மூவரும் தங்கடங்கு வலிய இருதோள்களும் பூரித்தார்கள். எ - று. (109)

மயனை நோக்குவா மாநகர்ப் பேரொளிப
பயனை நோக்குவ ரொனறும் பகாகிலா
மயனு மிததொழி லாற்றல னாமென
வியன காத்திற முடகொடு விமமினா.

(இ - ள்.) மயனென்னும் கம்மியனைப் பாப்பார்கள். பெரிய நகரத்தின் பேரொளிப்பயனைப் பார்ப்பார்கள். ஒன்றும் வாய்திறந்து சொல்வார்கள். (சிறு ஷ்டிகாததாவாகிய) பிரமனும் இவ்வகைத் தொழின்மையைச் செய்யவல்லவனல்ல னாகமென்று, பெருமைபெருந்திய அந்நகரத்தின்மேம்பாளை மனத்திற்குநி விம்மிதங்கொண்டார்கள். எ - று. (110)

சுதி யற்கை யிதுவென லீங்கிதன்
மீதி யற்றிய வெள்ளிப புரிசையுந்
தீதின் மாநகாச செவவியு நோக்குவான்
போது மென்று மயனெடும போயினார்.

(இ - ள்) இது இயல்பானது எனமயன்கூற. அவர்கள் இதன்மேற்படைக்
கப்பட்ட வெள்ளிமதிலையும் குற்றமில்லாத சிறந்த நகரத்தின் அழகையும்
பார்க்கும்படி போவோமென்று, அவர்களமுவரும் மயனென்பவனெனும் சேர்ந்து
சென்றார்கள். எ - று. (கஉ)

வெள்ளி வெண்புரி சைப்படர் வெள்ளொளி
யள்ளி வாரியி றைததற் கவிரதலாற்
றெள்ளு கட்டிலுஞ் சென்றில செனளெறி
யுள்ள மோரப புகுந்தவ னுற்றனா.

(இ - ள்) வெள்ளியாலாகிய வெணமதிலின் பரவிய தாவள்பமான காந்தி
யானது, மொண்டெடுத்து இறைக்குமபடி பிரகாசித்தலால், தெளிந்த கட்டில
னாது அங்கேசெல்லவிலலை. போகும்வழியை மனதானது உணர் அதன்வழி
யே உட்பிரவேசித்துச் சோநதார்கள். எ - று. (கரு)

கண்ட கண்கள் கவிற்பெறப் பன்மணி
கொண்ட மாநகர் நோக்கிக் குழைந்தனர்
மண்ட லப்பரம பினனிட மாமயன
றண்ட ருந்தித தாற்சமைத தானரோ.

(இ - ள்) அதனைப்பாராத விழிகள் அழகுறுமபடி பலரத்தினங்களிழைக்
கப்பெற்ற சிறந்த நகரத்தைப்பாராத்து மனமுருகினார்கள். நிலவுலகத்திலுள்ள
நகரம் பிறபடுமபடி சிறந்த மயனானவன் அடைத்தற்கரிய தனது வல்லமையினால்
இங்ஙனம் படைத்தனன். எ - று. (கசு)

எனவு ரைத்தன ரெண்டிசைக் கோபுர
மனவி ழைத்த றுனுக்க மனக்கொள
வினவி மாமய னைத்தழு விகொளாப
புனைமொ ழித்திறம் பற்பல போக்கினார்.

(இ - ள்) என்றுசொல்லி, எட்டுத்திசைகளிலு மியற்றிய கோபுரங்களில்
மணிகளையிழைத்த துட்பத்தனமையை மனத்திற்கொண்டு சிறந்தமயனை வினாவித்
தழுவிகொண்டு அழகிய உபசாரவார்த்தைகளைப் பலபலவகையாக அவனுக்குச்
சொன்னார்கள். எ - று. (கஊ)

பாராத நன்னகர்ப் பல்வளம் பார்த்தடி
டோதது வைக்கப் பெறுகிலா பெய்வளைக்
காராத டங்கட் புலோமசை கார்த்தனுக்
கோர்த்த பொன்னக ரிநக ரொக்குமே;

(இ - ள்) அவர்கள் பாராத நல்ல நகரத்தின் பல வளப்பங்களையும்பார்த்து,
காலையெடுத்துவைக்கப் பெறுதவர்களாகி, அடுக்கியவளையையும் கரியவிசாலித்த
கண்ணையுமுடைய இரதிராணி கணவனாகிய இரதிரனுக்கு ஆலோசித்தியற்றிய
பொன்னகரமே இந்நகரத்திற்குச் சமானமாயிருக்கும். எ - று. (கக)

என்வி யந்தன நின்மொழி கூறினார்
மணலிலுநது மயனைக் கரந்தொடர
வணையமாநகர் நீத்தகன் றாரோ
புனைசெய் பொன்மதிட் பொன்னகர்ப் போயினார்.

(இ - ள்.) என்று அதிகயித்தார்கள். இனிய ஸ்சனங்களைச் சொன்னார்கள். மணக்களிப்பெய்தி மயனைக்கையிற் பற்றிக்கொண்டு அந்தச் சிறந்த நகரத்தை விட்டு நீங்கினவர்களாகி, அலங்கரிகளினற பொன்மதில்குழந்த பொன்னகரத் திற்குச் சென்றார்கள். எ - று. (சுஎ)

சாரச சென்று தமனியப பொன்மதின்
மேருப போன்றது கண்டுவி யந்தனா
பாரக கோபுர மேற்பதம பற்றினா
வேரித தாமரை விணைகந தொடடவால்.

(இ - ள்.) சமீபிககப்போய், பசும்பொன்னுலாகிய மதில மேருமலையை யொத்திருப்பது பாரததுக களிப்புற்றாக்கன. பெரியகோபுரத்தின மேனிலை யைப்பற்றிச் சென்றார்கள். அது மணநதங்கிப பிரமன வசிககுந் தாமரையுடைய சத்தியலோகத்தையளாவி யிருந்தது. எ - று. (சுஅ)

புள்புக காடிய தாநினர் பொன்மதி
லுளபுக காரக ரோங்கொளி மேவலால்
வளபுக் காரெழில வானெயிற னேருருக
களபுக காரதரு நாட்டரிற் காட்டினார்.

(இ - ள்.) வண்டுகள புகுநது குடைகின்ற மாலையணிந்த மூவரும் பெண் மதிலுட் பிரவேசித்தார்கள். நகரத்தின மிக்கவொளிவீசுதலால் அவைகூடிய அழகுற்ற வாட்படைபோன்ற பற்களையுடைய அவர்கள் வடிவங்களிற் புகுந்து, கற்பகத்தருபொருந்திய நாட்டிலுள்ள தேவாகளபோலக் காணப்பட்ட டார்கள். எ - று. (சுசு)

மணியிழைத்த மரகத மேயந்தன
திணிப சுமபொனிற செய்தன சொருசுடர்
பணிம னிககுலங் கொண்டு பயினறன
வணிகொண மாடம னைததையு நோக்கினார்.

(இ - ள்.) இழைத்த மரகதமணியால் மேயந்தனவும், மிகுந்த பசும்பொன் னுற் செய்தனவும்கிவந்த கிரணங்களையுடைய சூரியனும் பிளவிடத்தக்க மாணிக் குகளாலிழைக்கப்பட்டனவுமாகிய அழகுபொருந்திய மாளிகைகளை யெல்லாம் அவர்கள் கண்டார்கள். எ - று. (சுஓ)

பொன்னிற் செய்த புயலிடைப போழ்ந்தெழ
மினனிற் செய்தன தண்படி கத்தொடு
தன்னிற் செய்தன வெண்டர னத்தொகை
பன்னிச செய்தன யாவையும் பாரததனர்.

(இ - ள்.) பொன்னாற்செய்தனவும், மேகங்களிடையே பிளந்தெழுகின்ற மின்னலாலாக்கியனவும், வெள்ளிய முத்துக்குவியல்களாலா வியற்றப்பட்டனவும், குளிராதபடிக்கத்தால் நெருங்கவிழைத்தனவுமாகிய பலவகைத் தோழின்மை யுடையனவற்றை யெல்லாம் பாராததார்களு- எ - று. (௭௧)

இந்து காந்த மெடுத்தெடுத்தேற்றிய
பந்தி யிற்படு பத்திநி வாசமுஞ்
செந்த னிசசுடாச செமமணிச சாளர
விந்த மாடமுங் கண்டுவி யந்தனா.

(இ - ள்.) சந்திரகாந்தகற்களை மிகுதியாகவெடுத்து வரிசைப்படப் பதித்த பத்தியாகிய இருககைகளையும், ஒப்பற்ற சிவந்த கிரணத்தையுடைய செம்மணியாகிய மாணிக்கத்தாலிழைத்த சன்னல்கள பொருந்திய மலைபோன்ற மாளிகைகளையும்பார்த்து மகிழ்ந்தார்கள. எ - று. (௭௨)

வீதி நோக்கினா மெய்ததிரு மாநகர்ச
சோதி நோக்கினா பொன்னகாத தொண்ணிலை
யாதி மாநகர நோக்கிய யாததன
ரேதி யாகொ லிதற சென வெண்ணினார்.

(இ - ள்.) வீதிகளைப்பாராததார்கள், உண்மைச்செல்வமுடைய பெரிய நகரத்தின் காந்தியைப் பாராததார்கள. பொன்னகரத்தின் பழமையாகிய நிலைமை முதலானவற்றிற்குச் சிறந்த நகரத்தினைப்பார்த்து இதற்கு ஏதுசமமென்று மயங்கிக் கருதினார்கள். எ - று. (௭௩)

நாத டங்குதற் கண்டமி யற்றிய
வாதி நானமுதன றனமைய றைதுமோ
பேத பேதம் பிறகதம் யனபுரி
தீதில செய்கையைச் செபபுது மேவெனா.

(இ - ள்.) இஃது அடங்குமபடி அண்டத்தைப்படைத்த முதல்வனாகிய நான்கு முகங்களைபடைய பிரமன செயலைச்சொல்வோமோ? பேதபேதங்களுண்டாகுமபடி மயன் சிருஷ்டித்த குற்றமில்லாத தொழிலைச்சொல்வோமோ? (இவற்றிற்கு நிறுத்தது எது?) எனறு. எ - று. (௭௪)

பரசுகு மாநகர பல்வளம் யாவையும்
முரட்ட டம்புய மூவரு நோக்கலும்
வரப்பெ ருந்தவ மாமய னாகவா
புரசுகு மந்தப புரங்கொடு போயினா.

(இ - ள்.) பரவிய சிறந்த நகரத்தின் பலவளங்களுமெல்லாம், வலிமை தங்கிய பரந்த தோளையுடைய மூவரும் பாரக்கவும், சிறந்த பெருந்தவமுடைய மகிமைதங்கிய மயனைப்பவன், அவர்கள் காகும் அந்தப்புரத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டுபோயினா. எ - று. (௭௫)

மும்ம யத்த முழுமணி யிருசியுங்
கொடமை முற்ற மணியிற குயிற்தன்

வம்மணிப்பெருவாயில கன்றுபோய்க்
கைம்மலரககார் தாவகினை காட்டினான்.

(இ - ள்.) பொன் வெள்ளியிரும்பென்னும் முமமயமாகிய முழுமணிகள் பதித்த மதினையும், அழகு முதிர்ந்த நவமணிகளால் ஆக்கப்பட்டனவாகிய அந்த அழகிய பெரியவாயிலையுந் தடுத்து சென்று, மலாபோன்றதன் துக்கையினால் அவற்றையெல்லாம் மயன் காட்டினான். எ - று.

(எசு)

கண்ட காட்சியிற கண்களரி கூர்ந்தனா
கொண்ட காதல் குழி இக்கொளப பன்மணி
மண்ட பத்திகல வாளரி பேரதிய
வெண்ட ருந்தவி சேறியி ருந்தனா.

(இ - ள்.) அவர்கள் தாம் கண்டகாட்சியினாலே, கண்களிற காட்சியின்பம் பெருகினர். உண்டாகிய ஆசையிருதலால், பலமணிகள் நியமபியமண்டபத்திலே, வலிதங்கிய ஒளிய சிங்கங்களை சுமந்த எண்ணத்தக்க சிறப்புடைய பீடத்தில் சிறிவீற்றிருந்தார்கள். எ - று.

(எசு)

வானெயிறறு நிருதா மயன்றம
தேனெனததம் கிட்ட விருத்தினார்
மூளு மனபி னுவகை மொழிந்தனா
தோளி லைக்கலை யாததுனைக் கொண்டனர்.

(இ - ள்.) வாட்படைபோன்ற பற்களையுடைய அசுரர்கள் மயனைத் தம்முடைய உறவினனென்று தமக்கருகேயிருக்கச்செய்தார்கள். அநிரித்தெழுகின்ற அன்பினாலே ஆசையாகிய வார்த்தைகளைச்சொன்னார்கள் தமது தோளவலிக்குச் சமமானதைத் தமது துணைவனாகக் கொண்டார்கள். எ - று.

(எசு)

இருககை முமமய விருசியின் யாழமுடைக
கருகதி னொப்பக களினளித தீர்தனை
திருத்து செலவாந் சிதைந்தழி யாவகை
சுருக்கல கேளவியோய சொலவாந் யாலென்றார்.

(இ - ள்.) மூவகைதினுள் இருத்தற்குரிய நகரமுதலியவற்றை எங்கட் குரிய எண்ணத்திற்கேற்ப அழகுபெறப்படைத்தளித்தனை. திருத்தமாவிய எங்கள் ஐசுவரியம் அழிந்துபடாதவீதமாக, சுருக்கமில்லாத மிக்க நூற்களவியையுடைய மயனை! ஒருபாயுந் சொலவாயாகவென்றார்கள். எ - று.

(எசு)

அன்ன வாசகங் கேட்டலு மாங்கவாக
கின்ன மீதின மயனொன றியமபுவான
முன்னா நீவிநி யறறுமு முத்தவா
தொன்னி லத்தெவா செயதுதொ லைப்போ.

(இ - ள்.) அவர்கள் கூறிய அதற்கைய வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, அவர்கட்கு விடையாக, துன்பமாகிய தீமையிலலாத மயனெனப்பவன் ஒருவாறு சொல்வானுயினான். நீங்கள் பூாவத்திற் செய்த பெருந்தவத்தை எவர்தாம் இப்பழைய பூமியிற்செய்து உங்கள் பதவியை நீக்கவல்லவர்கள்? எ - று.

(அசு)

அத்த வத்தழி யாவரம பெற்றனீ
ரெத்தி ரத்தது ம
சித்தி ரச்சிலை கொண்டொரு வன்றெற
வெறுத்த தோருறை யுண்டுமக் கென்றனன்.

(இ - ள்.) ஸ்வங்கைத் தவச்செயலால் அழியாத வரத்தைப்பெற்றீர்கள். எவ்விதத்திலாயினும் உங்களுக்குப்பகை ஒருருவருநிலா. ஆனால், அழகிய வில் ஸ்ணைக்கொண்டு ஒருவனழிகத்தக்க ஒருருமைதான் உங்களுக்குள்ளதென்று மயன்கூறினான். எ - று. (அக)

ஆதொ டிததும் தாருயிர வாழ்வதற்
கோத வேண்டு வதுணடது ணாததுகேன்
மாதோர பாகன மலரடி சென்னியெப
போது மேந்தியோர போதுபு ரிதிரால்.

(இ - ள்.) நீங்கள் அதனையகற்றி உங்கள் அரிய உயிரானது வாழ்வதற்காகச் சொல்லவேண்டுமெனத் தொன்றுண்டு. அதனைச்சொல்லுகின்றேன். உமாதேவியை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமான தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களையெககாலத் தினும் ஒப்பற்ற பூஜாதுஷ்டானஞ் செய்வீராக. எ - று. (அஉ)

என்று ரைததன கேட்டினி தாடகக
குனற விலலி யருசசனை கோட்டுறு
நனறி முறறுந விறறுதி யெனறனா
மன்ற லந்தார மயனுரைப பானரோ.

(இ - ள்.) என்று மயன கூறிய வாததைகளையேகேட்டு, அவர்கள் பொன் மலையை வில்லாகவுடைய சிவபெருமானே இனிதாக அர்ச்சனை புரியுமந்நசெயல் முழுமுதையுஞ் சொல்வாயாக வென்றனா. மணந்தங்கிய அழகிய. மலாமாலையணிந்த மயன்சொல்வானாயினான். எ - று. (அங)

ஆதி யாயருத்திர வக்கமும
பூதி யும்பொறுத தாரணம போற்றிய
தீதி லாகம முறறுந தெளிந்துளத
தோது மஞ்செழுத துச்சரித தோதுவீர்.

(இ - ள்.) முதனமையாகிய உருத்திராக்ஷமும திருவெண்ணீறும் அணிந்தி, வேதமும துதிசெய்யத்தக்க குற்றமில்லாத சிவாகமங்களும் முழுதுந தெளிந்தி, மனதில் தியானித்தற்குரிய பூபஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்ததுக்கொண்டு ஐபஞ்செய் வீரகளாக. எ - று. (அச)

விரித்த சைவபு ராணம் விளங்குறத்
தரித்த சிந்தைய ராகித் தயங்கொளிப்
புரித்த வராசடைப புங்கவற போற்றநீர்
சரித்தல வேண்டு துமககிவை தக்கவால்.

(இ - ள்.) சைவபுராணங்கள் விளக்கமாகச் சொல்லியவற்றை மனத்திற் கொண்டவர்களாகி, பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய பிரிவுபட்ட நீண்ட சடை

திரிபுரவிசயச் சருக்கம்.

எனந்

பொருந்திய சிவபெருமானை நீங்கள் துதிசெய்து ஒழுகவேண்டும், உங்கடரு
இவையே தக்கனவாம். எ - று. (அஞ்)

முக்த ணுனடிப பூசை முயன்றுசெய்
தொக்க நோக்கு முனிவர ரோதிமடி
திக்கு நோக்கு டிகத்தினன் செங்கண்மாண்
மிகக பெற்றனா யாவா விளம்புவார்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திர தாரியாகிய சிவபெருமானுடைய பூசையை முயற்சி
யோடு செய்து சமான திருஷ்டி வாய்ந்த முனிவர்கள், அன்னவர்களைத்தையுடைய
திசைமுகனாகிய பிரமனுக்கும், சிவந்த தாமரைக்கண்ணையுடைய திருமாலுக்கும்
மேம்பட்ட வரங்களைப் பெற்றார்கள். (சிவபூசைச்சிறப்பு) எவர் சொல்வார்களே?

இந்திர ராதிய ரெண்டிசைக காவலா
சந்திர சூரியா தாரணி மானிடா
தந்திர ரத்தொழிற கினனரா தன்னவா
வெந்த முற்கணி ராககதா விஞ்சையா.

(இ - ள்.) இந்திரன் முதலானாகிய அஷ்டதிகுப் பாலர்களும், சந்திர
சூரியர்களும், பூலோகத்திலுள்ள மனிதர்களும், தந்திரத்தொழிலையுடைய கின்ன
ரர்களும் அசுரர்களும் வெவ்வேறு தீபபோலும் விழியையுடைய இராககதர்களும்
வித்தியாதரமும், எ - று. சந்திரம-நரபுககருவி, வீணைமுதலியன. (அஞ்)

ஏனை யோரு மிலங்கிழை பாகனைத்
தேன வாமலாச சேவடி. பூசியா
ஞான ரூபத்த ராயநெடு நாளாகழித்
தூன மறற பதவிபெற னுய்ந்தனா.

(இ - ள்.) பிறரும், பிரசாசிக்கின்ற அபரணங்களை மணிந்த உமாதேவியா
ரைப் பாகமாகவுடைய சிவபெருமானை, வரங்களை விநாயக மலர்களால் சிவந்த
திருவடிகளிற பூசித்து, ஞான சொரூபிகளாயப் பரவலாக கழித்து, கெடுதலற்ற
பதவியை யடைந்து உச்சிவித்தார்கள். எ - று. (அஞ்)

இன்ன மனை வாபபத்த தெயதின
ரன்ன மென்னடை பாகன ருச்சனை
மன்னு நூலின வரனமுறை போற்றின
ரினன லறறினி தூழியி ரூபபரால.

(இ - ள்.) இது காலம் அத்தகையினா அந்நிப் பதவிகளிற் பொருந்தின
கள். அன்னம்போலும் மெல்லிய நடையையுடைய உமாதேவிபாகராகிய சிவபெ
ருமானையாச்சினசெய்து நிலைபெற்ற நூல்களுட் கூறிய முறைப்படி துதிசெய்த
வர்கள் துன்பமற்று இனிதாக ஊழிவரையிலிருப்பார்கள். எ - று. (அஞ்)

மாணி திகருவை ஊரணுடை மாதரார்
காண ருந்திறற் காதலா கற்பகச்
சேணி வர்ந்தெழு தேவரும் வேண்டுறப்
பேணு செலவப் பெருக்குப் பெறுவரால்.

(இ - ள்.) மாட்சியுற்ற செல்வக் குவியலும், சர்பின் சிறப்புவாய்ந்த மாதர் களும், காணுதற்கரிய வல்லபமுடைய குமாரர்களும், கற்பக நிழலிலுள்ள ஆகா யவாசிகனாகிய தேவரும் விருமபும்படி அபேஷிக்கும் பெருஞ்செல்வப் பெருக்கை யும் அடைவார்கள். எ - று. (௯௦)

ஆத லானுமை யாளனற் பூசனை
பாது காப்பது பற்றுவி டாதிது
போதி னன்னவன சேவடி போற்றுமென்
ரோதி னுனவை யுட்கொ ளன் மேயினார்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், உமாபாயகனாகிய சிவபெருமானது நல்ல பூசை பாதுகாக்கத்தக்கது. இதன்பால் சிறிதும் பற்றுவிடாதவர்களாய் மலர்களால் அவ லிறைவனது சிவநத்திருவடிக்கீழாய் சித்ததுத் துதிப்பாடுகளென்று மயன்கூறினன். அம்மூவரும் அவவாராதைகளை மனதிற கொள்வாரானாகள். எ - று. (௯௧)

மைத ருங்குளத் தோனை மனக்கொடு
செய்த வாகுகன நருசசனைத் தேவனாய்
வெயத ளித்தன்ன வேத மரபினா
பொய்யில் கோவியா பெற்றனா போற்றினார்.

(இ - ள்.) கருமை பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை மனதிற் கொண்டு சிவலிங்கமியற்றி, அவர்களுக்கு அப்பொழுது அர்ச்சனைநருரிய மூர்த்தி யாக வேதமுறைப்படி விடைவிற் கொடுத்தனன். உண்மையாகிய நூறகேளவியை யுடைய அம்மூவரும் பெற்றுக்கொண்டு துதித்தார்கள். எ - று. (௯௨)

ஏறு யாததவ னாய்வி லிங்கத்தின்
பேறு மறையா யாவரும் பெற்றன
ரூறு மஞ்செழுத துாசரித் தெருதைவெண்
ணீறு போற்றி வணங்கினா நித்தலும்.

(இ - ள்.) இடபக்கொடியையுடைய சிவ சொரூபமாகிய சிவலிங்காரச ச னையின் பேற்றினை இன்னும் உள்ளோரெல்லாரும் அடைந்தனா. ஊறுகின்ற ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷத்தை புச்சரித்து எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய திரு வெண்ணீற்றணிந்து தினந்தோறும் துதிசெய்து பணிந்தார்கள். எ - று. (௯௩)

கால மூனறுமருசசனை கைவிடா
பாலொ ளித்திரு நீறு படாதிரா
ராலு ருத்திர வக்ஷம ணிந்தனா
நீல கண்டனை யனறி நினைந்துறார்.

(இ - ள்.) (காலையுச்சி மாலையெனஹம்) முக்காலங்களிலும் சிவார்ச்சனையைக் கைவிடார்கள, பால்போலும் வெண்ணிறம் வாய்ந்த திருநீற்றைத் திருமேனியில் அணியாதிரார்கள். சோந்த உருத்திராக மணியை யணிவார்கள். நீலகண்ட முடைய சிவபெருமானையவ்ளமல பிறிதொரு தேவரைக் கருதார்கள். எ - று.

அண்டர் நாயகம் காட்டு மத்திருத்
தொண்டு பாடித் தொழுதுயர் கையினார்

தண்டமிழ்ச்சிவ காதை சரிதையுட்
கொண்டு நரத்தடு மாரிக் குழறுவார்.

(இ - ள்.) தேவநாயகராகிய சிவபெருமானுக்கு அடிஷம்ப்படும் அத்திருத் தொண்டினைப்பாடி வணங்கி யுயர்த்திய கையையுடையவர்களாய், குளிர்ச்சி வாய்ந்த தமிழ் மொழியிலுள்ள சிவபுராண சரிதைகளை மனதிற்சொண்டு (ஆகந்த மேலீட்டினால்) சொற்கள் தடுமாறிக் குழறுவார்கள். எ - று. (கூடு)

என்பெ ருக்கணி யெந்தைபி ரானிடத்
தன்பி னோடு மழுதிழி கண்ணினா
முன்கு லததொழின் முற்றும் யார்தனர்
நன்கு லச்சிவ தனமந டத்துவார.

(இ - ள்.) என்புகளையும் எருக்கமலரையு மணிந்த எமது தந்தையாகிய சிவ பெருமானிடத்திற் கொண்ட பேரன்போடும் அழுதுசொரிசினற ஆநந்தக்கண்ணீ ருடையவர்கள், தமது பழய குலத்தொழில் முழுவதையும் மறந்தார்கள். நல்ல சிரேஷ்டமாகிய சிவதாமஸ்களை டடத்துவாரானார்கள். எ - று. (கூசு)

போது போக்குவ தெந்தைபி ரான்புகழ்க்
காதை கேட்டு எ கடிசுமழ நானமலாக
கோதை சுற்றியுந் தொண்டாகு நாததொடு
மாதியஞ்செழுத் தோதிய நிற்குமே.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய கீர்த்தி தங்கிய சரிதற் களைச் சிவவணஞ்செய்தும், மணஞ்சொரியும் அனநலாந்த மலர்களை மாலையாகத் தொடுத்தும், அடியவா திருக்கூட்டத்துடன் பரமேசுவரானாகிய ஆதிதேவனது திருவெஞ்செழுத்தைச் சபித்து ஆராய்ச்சி செய்தும் அவர்கள் காலத்தைக்கழிப் பது. எ - று. (கூ௭)

அணிவ தென்று முருத்திர வக்கமே
பணிவ தீசன் கமலப தங்களே
தணிவ தனனோன நருமப பொருளினே
துணிவ தெந்தைபி ரானறிருத தொழினை.

(இ - ள்.) அவர்கள் எககாலமும் தரிப்பது உருத்திராகக்கமே. வணங்குவது சிவபெருமானது தாமரை மலர்போன்ற திருமுகம்களே. பிரிவது அவவிறைவனது தருமப்பொருள்களே. துணிந்துசெய்வது எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருத்தொண்டுகளையே. எ - று. (கூ௮)

திருந்தி நோற்ப சிவனிர ளுகளே
பொருந்தச் சொலவதப புண்ணிய னுமமே
யருந்த கின்றதத் தொண்டரோ டாடியே
துருந்திச செய்வதவ வானவன பூசையே.

(இ - ள்.) அவர்கள் சிவவிரதங்களையே ஓழுகாக நோற்பார்கள். அப்புண் ணிய சொருபியாகிய சிவபெருமான திருநாமங்களையே பொருந்தச் சொல்வாற் கள். அச்சிவனடியார்களுடன் கூடியாடிப் புதிப்பார்கள். அவ்விறைவன் பூசை பையே வருந்தியுஞ் செய்வார்கள். எ - று. (கூ௯)

மேற்படி கேள்வி.

அம்மாநக நரமாமரை மைந்தாருவை யொத்த
செம்மாழனிப பால்யாவையுஞ் செந்தாமணி நிகர்த்த
மெய்ம்மாணகர்ச் சுரபித்திரன் முததேனுவைப போல்வ
தெம்மாணினை யடிபூசனை யெளிதோவரி தும்மா.

(இ - ள்.) அச்சிறந்த நகரத்திலெழுந்த பெரிய மரங்கள் பஞ்சதருக்களைப் போன்றிருந்தன. பெரிய மாணிக்கங்களின் குணமெல்லாங் செந்தாமணியை யொத்திருந்தன. நெருங்கிய மாட்சியுடைய அந்நகரத்திலுள்ள பசுக்கூட்டங்கள் பழமையாகிய காமதேனுவை யொத்திருந்தன. எமது சிவபெருமானுடைய உபய பாதங்களின் ஆர்ச்சனை இலேசானதோ? சொல்லுதற்கும் அரிது! ஆ. ஆ! எ - று.

செந்தாமரை முழுதுநதரு செந்தாமரை யொத்த
நந்தானவை முழுதுநதரு நந்தானதை யொத்த
சுந்தாநகருங் நுழைநதரு ததியொத்தனா கற்பின
கொந்தாசுட யவனபூசனை யெளிதன்றது குணிப்பின்.

(இ - ள்.) (அந்நகரிலுள்ள) செம்பதும் மலாகன்யாவும், கற்பகத்தருவின் நிழலிலுள்ள செவலிய பதுமரிதியை யொத்திருந்தன. சங்குகளெல்லாம் கற்பக நிழலிலுள்ள சங்கரிதியைப் போன்றிருந்தன. கழுத்தடியிற பொருந்திய கரிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் கற்பினால் அருந்ததிகஞ்ச் சமானமாயிருந்தார்கள். ஆலோசிககு மிடத்தில் மலாககொத்திப்பொருந்திய சட்டையையுடைய சிவபெருமான் பூசையெளிதானதன்று. (பெரும்பலனை யளிக்கவல்லது.) எ - று. (க0க)

வேண்டப்படு வளமென்பன வினிவேண்டு வனிலவாற்
காண்டற்கு நலத்தாரசிவ கத்யொப்பதந நகர
மீண்டப்படு சிவகாகையி நெழுபேரொளி யெங்கு
நீண்டப்பணி சடையானரு ணிலைமைக்கள வினேற.

(இ - ள்.) விரும்பத்தக்க வளப்பங்களென்று சொல்வனவற்றில், இனி அடையவேண்டுவன வில்லையாதலாலும், காணுதற்கரிய சகல நன்மைகளாலும், அந்நகரமானது சிவபதவியை யொத்திருக்கும் நெருக்கப்பட்ட சிவசரிதைகளா லுண்டாகிய பேரொலியானது எல்லாவிடங்களிலும் பெருகி, கங்கையை யணிந்த சட்டையையுடைய சிவபெருமான் திருவருளின் நிலைமைக்கு அளவின்றிவிளங்கும்.

தேவத்துரு வாமங்கையா தேவேந்திரன் முதலோ
ரேவற்பணி தலைகொண்டன ரிடைவிட்டில சிவரைப்
பாவப்புலன முதலாயின பகைவென்றனா பகரின்
மூவாக்குமி வர்க்கொத்தமு தன்மைத்திற நிலவால்.

(இ - ள்.) தெய்வவுருவாகிய மங்கையாளரும் தேவேந்திரன் முதலானவா களும் கட்டளையிட்ட பணிவிடை சிரமிசைத்தாங்கி யியற்றுவாராயினா, இவர் களை யிடையேவிட்டுப் பிரியார்கள். ஐம்புலன முதலாகிய பாவஞ்செய்யுத்தக்க பகைகளை வென்றார்கள். சொல்லுமிடத்தில் திரிமூர்த்திகளுக்கும் இவர்களுக் குச்சமானமான தலைமைத்தன்மை வாய்ந்ததில்லை. எ - று. (க0க)

இத்தன்மைய ரெனினுக்குல முதற்றென்மையை பிகழார்
நத்தம்புனை கரத்தோனாக முதலாயின நகரம்
பொத்தூத்திரி புரத்தோடு நெழுதின்றனா போவா
கத்தொன்னகர் முழுதுங்கெட வழப்பட்டபின் னெழு்வார்.

(இ - ள்) அவர்கள் இத்தகைச் சிறப்புற்றவர்களென்றாலும், தங்கள் குடிப்
பிறப்பின் அநாதியாயிய பழய வழக்கத்தைவிடாதவர்களாய், சங்கததைத்தாங்கிய
கையையுடைய திருமாலின் நகரமாகிய வைகுண்டமுதலிய நகரங்களை, மூடுகின்
றமுப்புரங்களோடுகூடிச் செல்கின்றவர்களாயச் செல்வாகள். அப்பண்டைய
ககரம்முற்றிலும் கெடும்படி அழிபட்ட பிறகு திருமபுவாரகள். எ - று. (௧௦௪)

இவரிப்புர முடனெங்குது மெழுகின்றன ரெற்றீ
ருவரிப்புவி யழிபட்டன விண்ணுடுமு லைநத
கவர்கற்பக மகவானுடு கடவுட்டொகை முற்று
மவலப்படு மிடரானுடு வடவெறபைய டைநதார்.

(இ - ள்) இவர்கள் இவ்வகையாக இம்முப்புரங்களோடு செல்கின்றார்கள்.
(ஆதலால்) அலைகள் மோதுகின்ற உவாரீர்க்கடல சூழந்த பூலோகம் அழிபட்
டது. தேவலோகமும் அழிந்தது. கிளைகளையுடைய கற்பக நீழலிலுள்ள இந்நிர
லோடு தேவா கூட்டமுழுவதும் வருத்தமாகிய இடாப்பாட்டினால் நெடிய வட
வெற்பாகிய மேருமலையை யணுகினார்கள். எ - று. (௧௦௫)

சங்காழித ரித்தோனடி தணிநெஞ்சொடு பணியா
வெங்கேயெம புகலென்றன ரினியெனறது வெண்ணாக்
கொங்காடுசு ருமபாடிய குலலைதநொடை மருமன
பங்கேருக மடமாதுயிரக் கொழுநனசில பகரும.

(இ - ள்) சங்குசக்கங்களைத் தரித்த திருமாலின் திருவடிகளைத் தணிநத
மனத்துடன் வணங்கி, இனி அடியேங்கட்குப் புகலிடம் யாதென்று வினாவினா.
வண்டுகள் பாடிய மகரந்ததையுடைய துளசிமாலையணிந்த திருமாரபுடையவ
ரும், செந்தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் இளமைதங்கிய திருமகளுடைய பிராண
காயகருமாகிய திருமால் சிலவாரத்தைகள் சொல்லுகின்றார். எ - று. (௧௦௬)

வாசத்தொடை யிதழிசசடை மழவேறுடை யோனைப்
பூசித்தன ரவாமங்கையரா பொலிகற்பினு யர்ந்தரா
நீசத்தொழில் சிலவிட்டனா நிருத்ததொழி னினையா
ராசைப்படு சிவபூசைய யாத்தாராகரு மன்றே.

(இ - ள்) மணந்தங்கிய கொன்றைமலை யணிந்த சடையையும் இளமை
தங்கிய இடப்பலாகனத்தையுமுடைய சிவபெருமானைப் பூசைபுரிந்தவர்கள், அவா
ழினைவியர் அழகிய கற்பு நிலையில் மேம்பட்டவர்கள். நீசத்தொழில்களைச் செவ்வ
விடுத்தார்கள். அசாசுலத்தொழிலைக் கருதார்கள். விரும்பத்தக்க சிவபூசையைப்
பராமரிக்கைசெய்தவர்களும்ல்லர். எ - று. (௧௦௭)

வல்லொத்தெழு முலையைப்புடை வைத்தோனவ னாலும்
வெல்லப்படு திறத்தாரல ரினியெங்ஙனம் வெல்லோம

புல்லிட்டருச சனையாவாபு ரிந்தாலுமன் னவர்பால்
வில்லச்சகூட முடியாங்கவ னருளோடும் கியப்பரன்.

(இ - ள்.) [வல்] ரூதாடுகருவி போன்றயர்ந்த தனங்கனையடைய உமாதே
வியை யொருபக்கலில் வைத்த சிவபெருமானாலும் வெவலத்தக்கதிறத்தினால்
ராகலின் இனி அவர்களை நாம் எவ்வகையால் வெல்லவல்லோம்? எவராயிலும்
புல்லைக்கொண்டு பூசைசெய்தாலும் வில்வத்தை யணிந்த சடையையுடைய சிவ
பெருமான் அப்பொழுதே அவர்களிடத்திற் கருணையோடு களிப்படைவார்.

ஆனத்திரி புரத்தோர்திற னழியுந்திற னன்றே
மேனாட்டவ நிலைகண்டிலி ரெனமாயன் விளம்பக்
காணாட்பனி முகைமாலிகைக் கண்ணுயிரப பெருமான்
றாசசில வுணர்ந்தானது தருமாறெதிர புகலவான்.

(இ - ள்.) திரிபுரவாசிகளின் நீங்காத வல்லபமானது அழியுமும் வல்லப
மன்று. அவர்கள் பூர்வததிற செய்த தவநிலைமையைக் கண்டரல்லீர் என்று திரு
மால் கூற, மணந்தங்கிய குளிரந்த கற்பக வருமபினமாலையணிந்த ஆயிரங்கண்
கையுடைய தேவேந்திரன் தாளுகவே சிறிதுயோசித்துத் தக்கப்படியே அதனை
நேரே சொல்லுகின்றான். எ - று. (கடுக)

செயலொத்தெழு மயனிற்பெறு சிவலிங்கம டைந்தா
ரியலொத்தெழு சிவதேசிக ரெவரீந்தன ரிவாபான
மயலுறறிடு மனத்தாரிவா வழிபட்டதி லெனமும்
புயலுறறெழு மினனொத்தன விவாபுன்றலே நிலையே.

(இ - ள்.) ஒத்தெழுந்த செயலையுடைய மயனாற்கொடுக்கப்பெற்ற சிவலிங்
கத்தையடைந்தார்களன்றி, நற்குணங்கள் பொருந்தியுயர்ந்த சிவாசாரியர்களில்
யாவா இவர்களிடத்திற் கொடுத்தார்கள். மயக்கங்கொண்ட மனமுடைய இவர்
கள் வழிபாடு புரிவதில் யாதுபயனுண்டாம்? இவர்களுடைய இழிவாகிய தலை
மை நிலையானது மேகத்திலுண்டாகும் மினனலைப்போல உடனேயழியத்தக்கது.

ஓமத்தழ லவியிட்டதி லுயர்பூதக ணத்தால்
யாமப்புரம வெல்லத்தகு மெனவெண்ணியி சைத்தான்
றாமத்திள வணியுகர சங்காழிவ ரித்தோ
னேமக்கரி மிசையனனது செய்வா னுள் மிசைத்தான்.

(இ - ள்.) ஓமாக்கினியில் அவியைப் பெயது அவ்வோமகுண்டத்திலிருந்து
புறப்படும் பூதகணத்தால்யாம் அததிரிபுரங்களை வெல்லக்கூடுமென்று ஆலோ
சித்துச்சொன்னான். துளசிமாலையையும் கையிற் சங்குசக்கரங்களையும் தரித்த
திருமால், பொன்மலையாகிய இம்மேருவிலேயே அதனைச்செய்ய மனமொத்
தனா. எ - று. (கக்க)

விண்ணாடருங் கமலாசன மேலோதிமத் தவனுங்
கண்ணுயிரத் தவனுமபெருந திசைக்காவலர் யாரு
மெண்ணமுழு மறைநானகொடு மிருந்தாரைவ புரிந்தா
ரண்ணாபுர மவியக்கன லவிரங்கின ரன்றே.

(இ-ள்.) விண்ணத்தில் வசிக்குங் தேவர்களும், தாமதமலர்ப்பீடத்திலுள்ள அன்னவாகனனாகப் பிரமனும், ஆயிரக்கணக்கையுடைய இந்திரனும், பெரிய அஷ்டதிக்குப் பாசிகளும், ஏனையோரும் கருதி சான்றுவேதக்கனோடும் அங்கு இருந்தார்கள். அவ்வகவினிராமிடங்களைச் செய்தார்கள். சத்தருக்களுடைய மூப்புரம் அழியும்படி யாகாக்கினியில் அவர் சொரிந்தார்கள். எ - று. (ககஉ)

வேதத்தொனி முழுமந்திர விதியானவி நலகக்
காதுற்றக ணப்பூதக கணக்கில்லரெ மூந்தார்
கேதப்படு புரமுவெயில் கனலக்கனல் கின்ற
ரோதப்படு சிவபூசையி னுரிமைத்திற னுணரார்.

(இ - ள்.) துன்பஞ்செய்யும் மும்மதில் சூழ்ந்த புரமானது கனலும்படி கோ பிகின்ற தேவர்கள், சொல்லப்பட்ட அவர்களுடைய சிவபூசையின் உரிமைத் தன்மையை யுணராதவராகி வேதமுழக்குடன் விதிப்படி மந்திரபூவமாக அவியைக்கொடுக்க, கோபம்பொருந்திய கூட்டமாகிய பூதங்கள் கணக்கில்லாதவர்கள் தோன்றினார்கள். எ - று. (ககங்)

வைவாளெயிற நனசெங்கைம முக்கொண்டன வெள்ளிருங்
கைவாளின ரெடுந்தனடின கனறகண்ணின களபங்
கொய்வாளரி வதனத்தன புளிவெங்கொடு முகத்த
மைவான்மழை முகிலொத்தன மலையேந்திய காதத.

(இ - ள்.) அப்பூதங்கள் கூரைதங்கிய வாளபோலும் பற்களுடையன, செவ்விய கைகளில் மழுப்படைதாங்கியன பிரகாசிக்குங் கைவாள்களையுடையன ரெடிய தண்டாபுதங்களை மேந்தியன. எரிபிற ந அகவினியிடுகள் பொருந்தியன. [களபம்] யானையைக்கொல்லும் ஒளிதங்கிய [அரி] சிங்கமுக்கூறல் வாயந்தன. புலிபோலும் வெவ்விய கொடியமுக்குடையன. ஆகாயத்திலுள்ள கரிய காகால மேகம்பொன்றன. மலைகள்தாங்கிய கைகளுடையனவாயிருந்தன. எ - று.

கடலொத்தன சிலபூழியிற கனலொத்தன சிலமா
மிடலொத்தன சிலதென்புல வெங்காலரை யொத்த
படலப்படு முகிலொத்தல றுருமொத்தன பழியா
வடலொத்தக ணப்பூதம் ளப்பறறவ நீகம்.

(இ - ள்.) அழியாத சம்பலம் வாய்ந்த கூட்டமாகிய பூதங்களின் கணக்கற்ற சேனையானது, சமுத்திரத்தைப்பொத்தன சில ஊழிகளாலத்தித்கும் பிரளய காலக்கிணிர்போன்றன சிலசிங்கத்தினவலிபை யொத்தன. சிலதெனநிசையிலுள்ள கொடிய காலபடரையொத்தன. சில வரிசையாகிய மேகத்தோடு பொருகதி ஒலிக்கின்ற இடிபோன்றன. எ - று. (ககஇ)

எதிருற்றக ணப்பூதரை யிவரேயினி புரமூன்
றதிரப்பொரு தசரக்குல மறமுட்டுதி ரெனன
முதிரப்படு சினவெய்மைய மும்மைப்புர முற்றார்
சதிரப்படு மெயிலகண்டுத டுதனும் டுத்தார.

(இ - ள்.) எதிரே தோன்றிவந்த கூட்டமாகிய பூதங்களை யாகஞ்செய்த இத் தேவர்களோக்கி, இனி நீங்கள் முப்புரத்துடன் அதிருமபடி போரெழுது அசு

ரக்ஞலத்தையழியும்படி கொல்வீர்களாதெனக் கட்டளைவிட்ட அப்பூதர்கள் அதி
கரித்த கொலைமதங்கிய கோபத்தோடு முப்புரத்தமிழ்த்தேவர்கள் சமர்த்துத்
தங்கிய மதில்கண்டு தடுத்தும் நடுவே சென்றார்கள். எ - று. (ககக)

அறுநீர்க்கழநேடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

நோக்கு நோக்கு நிருதரெலா துணங்கு தவளத் திருநீறு
மாகி யணிந்த வருததிரமா மணியு மன்றிப் பிறகாணர்
தேக்கு விரும்பி னெடுமுறைப்பச சிவநா மங்க ளலகேளார்
மூக்கி னுயிர்ப்பி னுயிர்ப்பதனாற் சிவனே யன்றிப் பிறமோவார்.

(இ - ள்.) கண்ணற்காணும் அசுரர்கள் யாவரும் தாவன்யம் பொருந்திய
அணிந்திருநீற்றையும் சிறந்த உருத்திராகவணியையுமேயல்லாமல் பிற்தொன
றையுங் காண்கிலா. தேக்கெடுகினற ஆசையோடுமே சொல்லச் சிவநாமங்களை
யற்றி மறறொன்றையுங் கேட்கிலா மூகின்ன சுவாசத்தால் சுவாசிப்பதில் சிவ
பெருமானையெய்ன்றி வேறொன்றையும் மோவார்கள். எ - று. (ககக)

எழுநது நடந்த கணபபூதாக கெதிராத வெருளிக் கொடுவடவை
பொழிந்த கருணைச் சிவநேசப் புனலா லனியப் பொதுநினறா
வழிநது மிகுந்த பேரன்பி னாரனை முறையே வழிபட்டாரா
கொழுநது நிவந்த சினத்திவரைக கோற்ற் கெளிதோ குணிததென்னு.

(இ - ள்.) ஓங்கியடைந்த கூட்டமாகிய பூதாகளுக்கு உண்டாகிய கோபமா
கிய கொடிய வடவானலமானது, சொரிந்த கிருபையாகிய சிவநேசப் புனலினால்
அவிய, (பூதா தமக்குற்ற கோபநதணிந்து) பொதுத்தன்மை யெய்தினராய், இத்
திரிபுரர் அதிகரித்த பேரன்போடு சிவபெருமானை முறைபபடி யர்ச்சித்தவாகன.
கொழுநது விட்டோங்கிய கோபத்தினாலே இவரைக கொல்லுத்தற்கெளிதோ
வென்றாலோசித்து. எ - று. (ககஅ)

சென்று புரத்தி னயலகிடந்த செழுங்கா வனததுச செந்நீண்டி
மன்றற் கொழுநதீங் கனிபறித்து மாந்த யழித்த வழிநோக்கா
வன்று காவி னிடைகாப்போர புரம்போந தவாகரு மறிவித்தார்
கன்று சினத்தி னுடனெழுந்து நடந்த தசுரா கடற்றானை.

(இ - ள்.) அவருரின்றும் புறஞ்சென்று, திரிபுரத்தினருகே விளங்கிய
செழியவனத்தில் நெருங்கிச்சேர்ந்து, மணந்தங்கிய மதுரமாகிய பழங்களை யறுத்
துப்புசித்து அதனையழித்த வகையைக்கண்டு, அப்பொழுது அச்சோலையைக்
கரத்துள்ளவர்கள் முப்புரமெயதி (பிசுழ்ந்தவற்றை) உணர்த்தினார்கள். உடனே
அசுரர்ச்சேனையாகிய சமுத்திரமானது அதிகரித்தகோபத்தோடு புறப்பட்டு நடந்
துவந்தது. எ - று. (ககக)

எண்ணற் கரிய பெருஞ்சேனை யெதிர நோக்கி யெறுழ்வலித்தோ
எண்ணற் கணத்தோர் தருப்பிடுங்கி யலைப்ப விருபா லமருடனந்[ரைக்
விண்ணங் குலுங்க விருநிலத்தோர் வெருககொண் டொளிப்ப மேருவ
கண்ணின் நிழிந்த வரிமுதலோர் துணுகக மெய்திக் கரந்தனரால்.

(இ - ள்.) கணக்கிடற்கியலாத பெருஞ்சேனையானது போர்செய்ய வருத
லைக்கண்டு, யிக்கவலிமைதங்கிய தோள்களையுடைய பெருமைபொருந்திய பூதனை.

திரிபுரவித்யச் சூருக்கம்.

தேவர்கள் மரக்களைப் பிடுக்கி அசுரர்களை மொழியடித்து இருயுகப்பின்னாக்கும் போர் நிகழ்த்தது. தேவலோகம் குறுங்கடவும் பெரிய நிலவுலகத்தின் அச்ச மெய்தி மறையாவி, மேருமலையின் அம் இதயகிப்போர்த திருமால் முதலாவி ஞர் அச்சமெய்தி யொளித்தார்கள். ஏ - ஹ. (கஉ௦)

புரத்தி னிருதர் தனிக்கயிலைப் பெருமான் நிருத்தாள் பூசித்த வரத்தி னோமத் தழுவெழுந்த பூத ரணத்து மடிந்தற்று ருரத்தி னவரி னொருவரெனு மொழிந்தா ரல்ல ருடன்பட்டார் முரட்டு நெடுந்தோ ளசுரவெள்ளந திருமபி நடந்த முப்புரத்தும்.

(இ- ன்.) திரிபுரத்திலிருந்த அசுரர்கள் ஒப்பற்ற திருக்கையகிரியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமான திருவடிகளை யாச்சித்த வரமகிமையினால், ஓமாக் கினியினையுதித்த பூதாகள் யாவரும் இறந்துபட்டார்கள். வல்லமையுடைய அவர்களில் ஒருவராயினும் தப்பினாலா. யாவருபிறந்தார்கள, வலிதங்கிய நெடிய புயங்கையுடைய அசுரச்சேனாவெள்ளம் திருமபி முப்புரத்திற்சேர்ந்தது.

ஈது விளைத்த தெவரெனன மூவ ரொருங்கே யிருந்தோரநது தாது முகிழ்த்த கற்பகப்பூந தருநாட டவரென றுணர்ந்தபின்னாப் போதல புரிநது பொன்னுடு புருநது மறறைப புலவோராகுச சாதல் புரிந்தார பொன்னுலகந தகரத் தகாததார் சலங்கொண்டார்.

(இ - ன்.) (பூதங்களைப்படைத தனுப்பிய) இதனைச்செய்தோர் யாவரென னு மூவரும் ஒன்றாகவிருந்து யொசித்து, மகரந்தத்தோடலர்ந்த அழகிய கற்பகத் தருவையுடைய நாட்டினராகிய தேவாகளென்றறிந்து கொண்டபிறகு, அப்பொ ன்னுட்டிற்குப் போய்ச்சேர்ந்து மறறைத் தேவாளுக்கும் இதத்தற்கமைந்த துயாசெய்தார்கள். பொன்னுலகமானது இடிபும்படி இடித்தார்கள். கோபவ கொண்டார்கள். ஏ - ஹ. (கஉ௨)

ஒழிந்த புலவா வடசைலத் தோடி யோடி நாகுமுறி மொழிந்த மொழியா ரரிமுதலோரத் தொழுதா ரீது மொழிகின்றார் பொழிந்த வடவை விழியினவாய் கிருத வெள்ளம் புடைபரந்து கழிந்த சினத்தி னமருலகு முடிய முடித்துக் கணநகனறா.

(இ - ன்.) தப்பியொழிந்த அமரர்கள், மகமேருவகு விரைந்தோடி நாக்கு முறிப்பேசுஞ் சொற்களையுடையராய், திருமால் முதலானாரை வணங்கி இதனைச் சொல்லுகின்றார்கள். வடவாமுராகுகினியை ஈடுகிய கண்களையுடையவராய் அசுராகணக்கற்றவர்களு பகவத்களிலெல்லாம் தீர்ப்பி, மிக்ககோபத்தோடு தேவ லோகத்தை யழியும்படி யழித்துக் கோபித்துச்சென்றார்கள். ஏ - ஹ. (கஉ௩)

என்னு மளவி லரிபிரம ரமரா யாரு மேருநாறுக கன்னல் விலவி யுடலெரித்த கண்ணோற கனறிக் கடவாதாற் பின்னன் மவுலி யருதடைந்து புரத்தா ரிழைக்கும் பிழையுரைப்பே மன்ன துணர்ந்தன் னவன்பணித்த பணியி னிற்பெ மெனவடைந்தார்.

(இ - ன்.) என்னுடைய மாததிரமே திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்களை ல்லாதும் ஏகமெய்தி, கருப்புவிவலை தாங்கிய மன்னதனுடலைத்தகித்த நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமானுக்கன்றி ஏனையோருக்கு முடியாதாகையால், பின்

னிய சடைபையுடைய அச்சிவபெருமானுக் கருகே சென்று முப்புரத்தவர்செய்ய யுக குற்றங்களைச் சொல்வோம் அதலிறைவன் அதனையுணர்ந்து நமக்குக் கொடுத்த கட்டளைவழியில் நிற்போமென்று அங்கெய்தினார்கள்.* (கஉ௪)

வளரு மதிய முழுத்தநிலாச் சூழ்விடகொண்டன்ன மணிக்கயிலைக் கிளைகொண் மணிவா யிலின்மருங்கு சென்றார் நின்றார் கிளிமழலைப் புளக முலைக்கோ ரிடங்கொடுத்த புனிதற் போற்றப் பொழுதின்றி யளவி யளக்குங் கருத்தினரா யிருந்தா ரயாநாநா நெடுங்காலம்.

(இ - ள்.) வளாகின்ற சந்திரனுடைய முழுநிலவும் கூடிக்கொண்டிருந்தாற் போன்ற அழகிய கைலாயகிரியின் ஒளிபொருந்திய மணிகளினுழைத்த திருவாயிலி னருகேசென்று நின்றார்கள கிளிபோலும் மழலைச்சொல்லையும் புளகித்ததனைத் தையுமுடைய உமாதேவிக்கு ஒருபாகத்தைக்கொடுத்த பரிசுத்தராகிய சிவபெரு மானைத் துதிக்கச் சமயமில்லாடல் நெடுங்காலம் வருந்திய மனத்தினராய வாடியிருந்தார்கள். ௭ - று.

(கஉ௫)

இருந்து நெடுநாள் கழிந்தபின்ன ரிமையா முக்கட் பெருமானைப் பொருந்தி மொழிந்தா ரலாகணத்தோ ரதனற புலவோ ரனைவோரும் வருந்தி வருந்தி யரகரவென நெடுத்து விளிந்தார வடசைலப் பெருந்தின் கிரியும் பொதிரெறிந்த ததிரந்த தண்டப் பெருங்கூடம்.

(இ - ள்.) அப்படிசு காததிருந்து நெடுங்காலம் கழித்தபின்னா, இமைகொ ட்டாத திரிநேத்திரங்களைபுடைய சிவபெருமானே யெய்தி, அவருள்ள கணத்த வாகள சொன்னூரிலா, அதுகாரணத்தால, தேவாக்களெல்லாரும் மிகவும் வருத்த மெய்தி ஹரஹரவென மூரத்திக் கூப்பிட்டார்கள். அதனால் வடமலையாகிய மேருவென்னும் பெரிய வலியமலையும் பிளவுபட்டது. பெரிய அண்டகூடமும் அதிரந்தது. ௭ - று.

(கஉ௬)

முகுந்தன் முதலோ ரரகரவென் நெடுத்த குரலின் முறையிடு திகந்த மளவுஞ் சென்றாபபக கயிலைக் கணத்தோர சினந்திருகிப் புகுந்து தடங்கைப் பிரமபெய்ததப புடைப்ப மகுடப் புனைமணியி ட் புகுந்து தெறிப்ப வாதறலராய நெடுஞ்சே ணகற்றி யோடடெடுத்தார.

(இ - ள்.) திருமால் முதலானா ஹரஹரவென நெடுத்துச் சொல்லிய முறையீடானது, அஷ்டதிசைகளிலுஞ் சென்று அளவுபடுத்த, கைலாயகிரியி லுள்ள சிவகண்ணக லகோபமதிகரித்து, தமது பரந்தகைகளிற் பிரம்பைத்தாங் கிச்சென்று புடைத்தமையின, கிரீடத்தின் அலங்கரிக் கிணற மணிகள் சிதறித் தெளிக்கும்படி சகிக்காதவாகளாய நெடுநூரத்தே பிரிந்து ஓட்டமெடுத்தார்கள்.

சென்ற சென்ற திசைதோறுஞ் சிதறித் சிதறித் தனிப்பட்டார மனை மலரோ னிருமித்த மலாபபூந் தடத்தின் மருங்கடைய வொன்றி யூறி யனைவரும் வருகொருங்கு புகுந்தா ருடனிருந்தா ரின்று மலரோ னுலகளந்த நெடுமாற கீமையோர நிகழ்த்துவார.

(இ - ள்.) அவ்வாக்கள விரைந்துசென்ற திசைகளிலெல்லாம் மிகவுஞ் சித் தித் தனித்தனியானார்கள். மணங்கமழுந் தாமரை மலாபபீடத்திலுள்ள பிம்ன் படைத்த மலர்களையுடைய அழகிய மாரத்திரைத்ததினருகெய்த யாவரும் ஒன்று

சேர்ந்ததுகூட யிருந்தனர். அப்படியிருந்து பிரமனுக்கும் உலகத்தைத் திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்ட திருமாலுக்கும் தேவர்கள் சொல்கின்றார்கள். எ - று. (1)

புரத்தி னிருத ரடுதொழிலாற் பொன்னு டடைத லெமக்கரிது
சிரதது நிலவு முடித்தபிரான கயிலைத் திருவா யிலிறசெனரு
லுரபு கணத்தர் பிரம்படிபட் டிலைந்தே மினியொன் றுவதிலே
முரட்டு முரணைச் செகுத்தடாதத் முதலவா மொழிதி புகலெனார்.

(இ - ன்) திரிபுரத்திலுள்ள அசுரர்களது கொலைதொழிலால் பொன்னாட்டிற் கேகுதல் அரிது. சந்திரனைச் சிவசிலணிந்த சிவபெருமான திருக்கைலாயகிரியின் திருவாயிலிறபோனால், அதட்டுகின்ற சிவகணங்கள் பிரம்பாடித்த அடியைத்தாங்கி வருந்தினும், இனிப்பாவதக்கது ஒன்றுமில்லோம். வலிதங்கிய முரனென்னும் அசுரனை யெதிர்த்துக்கொன்ற முதலவராகிய திருமாலே! எங்களுக்குப் புகலிடத்தைச் சொல்லுகவெனருங்கள். எ - று. (௧௨௬)

தறுகட் பகுவாய்த தாருகன்ற னனித்த புதல்வா தவமிழைத்துப்
பெறுமப பேற்றி னுமையிடத்தெம பெருமா னிருநா ளருச்சித்து
மறுவற றடைந்தார பெருவானும வலிபுர திறனு மதுமாட்டா
திருத்த கியைந்த புனரெழிலா லெடுத்த னமக்கங் கெனனாமே.

(இ - ன்) அஞ்சாமையைப் பெரியவாயையுமுடைய தாருகாம்பெற்ற புதலவா மூவரும் தவஞ்செய்து பெற்ற பதவ்யால் உராதேவியை யிடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் உபயபாதங்களை யாச்சுணைபுரிந்து பெரியவானுலகையும் வலப்பதையும் திறமையையும் குற்றமற்றுக் கிடைக்கப்பெற்றார்கள். அதனைச் செய்ய முடியாமல் இறத்தற்குரிய இழிதொழிலால் அவர்களை வெல்லுதல் நமக்கிவகு எங்கனங் கைக்கடும்? எ - று. (௧௩௦)

ஒரா யிரந்தோட டிதழவிழ்த் த பொன்னங் கமல முயிர்த்தவிர்தப
பேரா லியிரோ மருப்கிருந்தெம பெருமா னிருநா ளா பூசித்தால்
வாறா யெந் து திருநா ளுட வழுங்கி நினைத்த வாறெல்லாரு
சோரா தருளு மெனமொழிக்கொண்டவனபூ சனைக்குத் தொடங்கினார்.

(இ - ன்) ஆயிரம் இதழ்கள லிக்கித்த அழகிய பொற்றாமரை மலரைத்தந்த இரதப் பெருமைதங்கிய மாந்தவாவியின் ஒருபுரத்திலிருந்து எழுது சிவபெருமானுடைய உபயபாதங்களைப் பூசைசெய்தால், சிவபெருமான நேரக்காக்கியளித்துத் திருவருளுக்கொடுத்துக்கருதியவகையெல்லாம் சோவில்லாமல் அநுக்கிரகிப்பா ரென்னுஞ் சொல்லுகொண்டு அச்சிவபெருமான பூசையைச் செய்வதற்கு ஆரம்பித்தனா. எ - று. (௧௩௧)

எழுதா மறையன நெடுத்திசைத்த வரம்பி னெமமா னிருசாணா
தொழுதா ரனபி னரு சித்தாரா கழித்தார நெடுநாட டொலலாழி
முழுநான் மறைசகு மிருவருக்கு மெட்டா முதலோன முன்னினு
னழுதா ரயாந்தார புளகுற்ற ரவலக கடனீத் தயாவுயிரத்தார.

(இ - ன்) எழுதாக கிளவியாகிய வேதமானது ஆதிகாலத்தில் எடுத்துக் கூறியவரன் முறையே எழுது சிவபெருமான உபயபாதங்களை வணங்கியாச்சுணை செய்து பலபகவுகள் கழித்தார்கள். பழய ஐழிகடோறும் பூணமாகிய நான்கு

வேதவாணக்கும் பிரம் விஷ்ணுக்களிருவருக்கும் எட்டெற்கரிய முதல்வராகிய சிவபெருமான் பிரததியக்ஷமாயினர். தேவர்கள் உடனே அமுதாராகன் அவசமா னார்கள் மயிர்க்கூச்செறிந்தார்கள். துன்பகடலை யகற்றிப் பரவசமானார்கள்.

கொலைவா னெயிற்றுப் புரநிருத ரிழைத்த கொடுமைக் காற்றலமா யுலையா மேரு வடபொருபபி னொழித்தெம் பொன்னுட் டவரெய்தி மலையா விண்ணே ருயிர்செருத்தார வான நாடும் பொடிபடுத்தார் கலைவா ணிலவுச சடைமுடியோய காத்தி யெனசசே வடிவீழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) கொலைதொழில் புரியும் வாட்படைபோன்ற பல்வையுடைய திரிபுராசுரர் புரிந்த கொடுமையை ஆற்றாதவர்களாய வருத்தி மேருவெண்ணும் வடமலையி லெங்கனையகற்றி, அவர்கள் எங்கள் பொன்னுட்டையடைந்து தேவர் தளோடு போரெய்து சிலரைக்கொன்றார்கள். தேவலோகத்தையும் பொடி செய்தார்கள். கலைகள் பொருந்திய வெள்ளிய சந்திரனையணிந்த சடைமுடியையுடையவரே! காப்பீராகவென்று சிவந்த திருவடிகளிற் பணிந்தார்கள். எ - று.

வீழ்ந்து வணங்கு மரிமுதலோர்க் குறித்தது விடையே றுயர்த்தபிரா னுழ்ந்த கருத்தி னுவகையனா யடியாக கிரங்கி யினிதருள்வான் ஞுழ்ந்த வணக்க முருத்திரமா மணிவெண்ணீறு தரித்தெம்பா லாழ்ந்த கருத்த ரஞ்செழுத்து மறவா ரொமமையருசசித்தாரா.

(இ - ள்.) நிலமிசைப்படித்து ஈமஸ்கரிக்கும் திருமால் முதலானானோர்க்கு, இடபக்கொடியை யுயர்த்திய சிவபெருமான் திருவுளத்தில் மிக்க சுந்தோஷ முடையராயத் தமதடியவாடனாகிய தேவர்கட்கு இரக்கமெய்தி இனிதாக அருளிச்செய்கின்றார். கீழ்ப்படிந்தவனாகத்தான் சிறந்த உருத்திராக் கமணிதிரு வெண்ணீறு இவற்றைப்பூண்டு எமமிடத்தில் ஆழ்ந்தமனமுடையவாகளும், பஞ்சாக் கரத்தை மறமாதவாகளும், எமமையாச்சித்தவாகளுமாவா. எ - று. (கூசு)

பூசைத் திறத்தாசு சிந்தெனினுஞ் சிந்தையா ரெம்பாற் புரானமுறை யாசைப் பாட்டின வழிப்பட்டா றறத்தி னொழிக் கெழ்சினுறா பாசத் தினைவந்த தொழிந்தனரே லவாக்கி றிழைத்தல் பழியனரு னேசத் தவாபா னெகிழ்ந்தசிறதை யுடையேம யாமே யெனநிகழ்த்தி.

(இ - ள்.) பூசைத்திறத்திலுஞ் சிந்தேனும் தவறுதவாகளும், எமமிடத்தே கொண்ட ஆசைத்திறத்தால் சிவபுராணம் சிவமுறைகளாவழிபாடு செய்தவாகள். தரும்சிறந்தனையெய்தி நன்மராகத்தி லிருந்தவாகள், பாசவலைப்பட்டு இவவுத் தம்ச் செயல்களை விலக்கிவிடுவார்களாயின அவாகட்கு இறுதியுண்டாகருதல் பழியாகமாட்டாது நாமே அவர்களிடத்தில் ஆசையோடு உருகியமனமுடைய ராயுள்ளோமென்று திருவாய மலர்ந்தருளி. எ - று. (கூடு)

ஈரக் கடுக்கைச் சடைமவுலியெநதை பெருமா னெழுந்தருள வேளித் தருநாட் டிமையவரு மறறையோரும் வெருவந்தார வாரிசு சுடிகைப் பாப்பணையோ னவாக்கு வருந்தா வழிககாட்டி ழூரிக் கமலத் தயனொடுமவேறி ருந்து பொருந்த மொழிகொண்டான்.

(இ - ன்.) குளிர்ச்சிபொருந்திய கொன்றை மாலையணிந்த சடைமுடியை புடைய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான எழுந்தருளவும், மணங்கமழும் கற்பகத்தருவையுடைய பொன்னாட்டில் வசிக்கத் தேவர்களும் மற்றவர்களும் பயந்தார்கள். திருப்பாற்கடலிலே உச்சிக்கொண்டையையுடைய சேஷசயனத்திற் பொருந்திய திருமால் அததேவர்களுக்கு வருந்தாதவழியைக்காட்டி, பழமையாகிய தாமரைமலரினுள்ள பிரமனோடும் தனியேயிருந்து பொருத்தமாகிய சொல்லை ஆலோசித்துக்கொண்டனன். எ - று.

(கருசு)

மாளா வகரா சிவபூசை மயங்க மயக்கு மாறெனணி
மூளாச சமண முனியாகி யதற்கு வேண்டு செயன்முறறித
தாளார கமலத் தவறகுவமை சானற் தவந்து நாடனை
கோளார சீட னெனவருந்திக் கொண்டான கருடங் கொடியோனே.

(இ - ள்.) அழியாத அசுரர்கள் சிவபூசை செவ்வதின்னு மயங்குபபடி மயக்கும் வகையைக்கருதி, கூடுதலிலாத சமணமுனிவராகி அதற்கு வேண்டிய செயலை முடித்து, தானையுடைய கமலத்தினனாகிய பிரமனுக்கு ஒப்பாகிய தவமுடைய மாரதமுனிவனை வாயிடுங்கிய சீடனெனவருவித்துக்கொண்டனா, கருடக்கொடியையுடைய திருமால். எ - று.

(கருவ)

ஆய காலே முப்புரத்தை யடைந்தா ரிவரை யசுரரெலாந்
தூய ரல்லீ ரெனவிசுழ வவாதந் கருத்துத் தோயநதறிவான்
பாயி ரதத் பனுவன் முறை பரினற் படுபபான பவுததன்மற்
மாய மயக்கு விஞ்சையெல்லா மெடுத்து விரிக்கும் வழிகொண்டான்.

(இ - ன்.) ஆகிய அக்காலத்தில் இவர்களிருவரும் திரிபுரத்தையடைந்தார்கள். அசுரர்கள் யாவரும், பரிசுத்தத்தன்முடைய ரல்லாதவர்களென்று இகழ்ந்துபேச, அவ்வசுரர்கள் கருத்தை அவர்களோடு கலந்துணருமபடி, பாயிரத்தை யுடைய தூலினைமுறைப்படி பழகிப்படுபவனாகிய பவுததன், குற்றமாகிய மாயகையால் மயக்கும் வித்தைமுழுவதையும் விளக்கும் வகையை மேற்கொண்டனன்.

பீலி துடைத்து வழிநடந்து கொல்லா விரதம் பிடித்தறியீர
பாலவெண் னீறு கடுமவற்றுட பட்ட கிருமிக் களவின்றே
யாலும் புனலை மஞ்சனமென நெடுபழி ரதனுட புலான்றறஞ்
சால வுணரீர துமபூசை தருமா றுளவேற் சாற்றதிரால்.

(இ - ன்.) மயிற்றேகைபால் வடிவையத் துடைத்து நடந்து கொல்லாவிரதத்தை மேற்கொண்டறியீரான, பாட்போலும் வெள்ளிய திருநீற்றைச் சுடுகிற பேரது அதிலகப்பட்ட கிருமிகளுக்குக் கணக்கில்லையே. அசைகின்ற சலத்தைத் திருமஞ்சனமென நெடுக்கின்றீர்கள். அதிலேயுள்ள மிக்கபுலான் மணத்தையறியீர்கள். உங்களு பூசைபலனதரும் வகையுண்டாகிற சொல்லுவீர்களாக. எ - று.

முத்தி யேது முத்திபுகு முறைப்பா டேது முறைப்பாட்டின்
பத்தி யேது பத்திதரும் பயனே துரைக்கப் படுவீரோ
வத்த னொருவ னுள்ளெனபீ ரவனு மனைவாழக் கையினமயங்கும்
பித்தன முனைவி மக்களிடை பிரியா னவனாற் பெறுவீரோ.

(இ - ன்.) முததியென்யது யாது? அம்முத்தியையுடையும் முறைப்பாடு யாது? அம்முறைப்பாட்டிற்குரிய பத்தியாது? அப்பத்தியானது கொடுக்கும் பலன்யாது? சொல்லப்படுவீர்களோ? கடவுளொருவனுடென்கிறீர்கள், அக் கடவுளும் இவ்வாழ்க்கையில் மயக்கெய்திய பித்தன், மனைவியையும் புதலவரையும் பிரியாதவன், அதக்கையினால் முத்திபெறுவீர்களோ? எ - று. (கச௦)

சத்த பரிச ரூபரச கந்த மென்பி ரவைதழுவி
யொத்து நடப்பா னொருவனவ னிவனென் றுணரப் பெறுவீரோ
பித்து மறவா னுமக்கவனை யிவனென் றுணர்த்திப் பெறல்காட்ட
வைத்த நிதிபோ லவைகாண வல்லீ ராகிற சொல்லீரே.

(இ - ன்.) சத்தபரிச ரூபரச கந்த மென்னும் ஐம்புலன்களென்பீர்கள். அவற்றைத்தழுவியொத்து நடப்பவனாகிய ஒருவனை அவனென்னும் இவனென்னும் அறியக்கிடாததீர்களோ? பித்தத்தனமையும் மறவாதவன், உங்கட்கு அவனை இவனென்று தெரிவித்துப் பெறுதலைக் காட்டும்படிவைத்த நிதியைப்போல அவற்றைக் காணவல்லவர்களாகிற சொல்லீர்களாக. எ - று. (கச௧)

என்று மருட்டிப் பலவாற்றா னெடுத்தாக காட்டி யவருளத்தி
னென்றி யுணர்ந்து முணராமை யடைந்து மொருபா னிலையிலராய்
நின்று மயங்கு நிலையுணர்ந்தான் மாயப் பவுத்த னெடுங்கரக்
கன்று சினவா ளெயிற்றகரா முழுது மயங்கும் வழிகாட்டும்.

(இ - ன்.) எண்ணிப்படி (திருமாலாகிய) மாயப்பவுத்தன் மயக்கிப் பலவகையாக எடுத்துக்காட்டி, அவ்வகைகள் மனதிர்பொருத்தி யறிந்தும் அறியாமை யெய்தியும் ஒருகைப்பட்ட நிலையிலலாதவர்களாய் நின்று மயங்குகின்ற நிலைமையை யறிந்தன அந்மயக்கரத்திலுள்ள மிக்ககோபத்தையும் வாள் போன்ற பலையுமுடைய அக்ரகன் யாவரும் மயங்கும்படியான வழியைக் காட்டுவானுயின். எ - று. (கச௨)

மனவு குயிறறி யொழுங்கிழைத்த பசும்பொற றகடு மருங்கெடுத்த
புனைசெய் படிநச சுவாழுத்தி யதன்மேற குயின்ற பொறசிகாளு
சினவு கதிரி னொலியிருள விளங்கா நிறகுந திருக்கோயி
னினைவி னெழுப்பி யதனகத்து ளிருந்தான் பவுத்த நெடுமாயன்.

(இ - ன்.) ஒழுங்குபட்ட நவமணிகள் பதித்திழைத்த பசும்பொண்ணுலாகிய தகடுகளைப் பக்கலிப்படுத்திய அலங்கரிக்கின்ற படிக்கச்சுவாகளிலழுத்தி அதன் மேற்சமைத்த பொற்கலசமானது மிக்க சூரியகாந்தியும் இருவெய்துமபடி பிரகாசிகரும் திருக்கோயிலொளிறை இச்சைமாததிரையே படைத்தது, அதனுள்ளே பவுத்தனுடைய நெடுமால் வசித்திருந்தனா. எ - று. (கச௩)

ஆடை முதலாக் கலன்ற யமுத முதலாளு சுவையனைத்துந்
தேடும் பொருளி னுரியவெலா நினைப்பி னிழைத்துச் சிலர்க்களித்தா
னுடு தவிசி னிருந்ததலக துற்று நோக்கிற காண்பரிதாப
மாடு புனைபா டாங்கெழுப்பி யதுபுக் கிருந்து மயக்கிட்டான்.

(இ - ன்.) வஸ்திரமுதலாக ஆபரண மிறுதியாகவும், அமுதுமுதலாகிய ஐவகைச் சுவைகளெல்லாவற்றையும், தேடுதற்குரிய பொருள்களில் உரியன வற்றையும் எண்ணத்தினுற் படைத்துச் சிலாக்குக கொடுத்தனன். நடுவிலிட்ட டீடத்திலிருந்த தலத்தில் உறையுப்பாத்தால் காண்டற்கரியதாய், பக்கலில் அலங்கரித்த நடனசாலையைச் சிருஷ்டித்து அதனுட்பிரவேசித்திருந்துப் பலரையும் மயக்கினான். எ - று. (௧௪௪)

சருகு துகாரது பருப்பதத்தி னருமா தவத்தின் றலையின்னோ ரருகு புகுந்து தனைவணங்கி யகலக் காட்டி யறிவழித்தான றருளி னுயராத கற்பகப்பூர தாமம வருத்தித் தனிசகாததி மருவு நிருதா கரங்கொடுத்து மயங்கா வுளமு மயக்குவனாலு

(இ - ன்.) சருகுபக்ஷணஞ்செய்து மலைகளிறாங்கி அருமபெருந் தவத்திற் சிறந்திருந்தவாகன அருகேவந்து தனைப்பணிந்து செல்வதாகக் காண்பித்து அவர்கள் புத்தியைக்கெடுத்தன. உயர்ந்த கற்பகத்தருவின் மலாமாலையை வருவித்து ஒப்பற்றிச்சாததி, தன்பாற்பொருந்திய அசுரர்களை கையிலளித்து அவர்களுடைய மயங்காத மனத்தையும் மயங்கச்செய்தான் எ - று. (௧௪௫)

ஆறு சமயத் தவருமுவந் தருகு சாரந்து பெற்றகரிய பேறு விரும்பித் தனைதொழுவா நெவருங் காண்ப பெரிதிழைத்தா னேறு பருதி தன்னிலை டிழியக் காட்டு மெரிபகலி னூறு மமுத கதிரிழைக்கு முறுபே நிருளைப் பகலாகும.

(இ - ன்.) ஆறுசமயத்தினரும் சந்தோ தது அருகேவந்து, அடைத்தற் கரிய பதவிகளை யபேட்சித்துத் தனைப்பணியும்படி பலரும் காண மிகுதியாகச் செய்தனன். ஆகாயத்திற்செல்லுஞ் சூரியன் தன்னுயாச்சியினின்று இறங்கக் காட்டுவான். பிரகாசிக்கிற பகற்காலத்தில் அமுதத்தை பூரநெடுகின்ற சந்திரனைத் தோற்றுவிப்பான். பொருந்திய பெரிய இரூட்காலத்தைப் பகற்காலமாகக்குவான். எ - று. (௧௪௬)

புலரிக் காலத் தந்தரத்துப் புலவ ரெவருங் கற்பகப்பூ மலரிட் டேத்திக் ககனநிரைத் தெழுதல காட்டி மதமயக்கு முலகத் திரைத்துப் பிரளயம்வந் தெழுதல காட்டி யுடனமைக்கு நிலவுக் கவிதை யொருமுன று நிழறறுங் கடவு ணிலைகாட்டும்.

(இ - ன்.) விடியற்காலத்திலே ஆகாயத்திலிருந்து தேவர்கள் யாவரும் கற்பகமலர்களை யிறைத்துத் துதிசெய்து ஆகாயத்தை நிரப்பி விளங்குவதைக் காட்டி அவர்கள் புத்தியை மயக்குவான். உலகத்தில் ஒலித்துக்கொண்டு பிரளய வெள்ளம் வந்து தோன்றுவதுபோலக் காண்பித்து உடனே யடக்குவான். சந்திரிகையைவீசும் ஒப்பற்ற முக்குடைகள் நிழலசெய்யுப சைனக்கடவுளின் தன்மையைக் காட்டுவான். எ - று. (௧௪௭)

இனைய மாயம் பலவியற்றி யவரை மயக்கி யவணிநுப்ப வியை விலைமை யுணராராய் நிருதா மயங்கி வேறுறறு ரனைய பொழுதி னூரணை யவணத் தொருபா லருகிருத்த னுமை யுளராகி யவணபா வினைய நிகழ்த்துவாரா,

(இ - ள்.) இத்தகைய எண்ணிறந்த மாயங்களைச் செய்து, அததிரிபுராகரா களை மயங்கச்செய்து அங்கே புத்தனிருக்க, செயலின் நிலைமையைச் சரியாகத் தெரியாதவர்களான அசுரர்கள் மயங்கிவேறாநார்கள். அந்தக்காலத்தில், நாரத முனிவனை அக்காவணத்தின் ஒருபக்கலில் அருகேயிருக்கச்செய்ய, அசுரர்கண்டு எண்ணுத் தனமையுடையவராகி அம்முனிவன்பால் இதனைச்சொல்லுவாரகன்.

கல்விருத்தம்.

என்னையிவர் காரணமி ருக்குநிலை யெங்கே
மன்னியபு ரத்திவாவ ரப்பெறுவ தெங்கே
பன்னியவ குப்பொடுப குத்தருடி யென்றார்
நன்னிலைய வாக்குணை நாரதனி சைப்பான்.

(இ - ள்) இவாகாரியம் யாது? வசிக்ரும இடம் எவவிடம்? நிலைபெற்ற இததிரிபுரத்திற்கு இவா அடையப்பெற்றது என்னகாரணம்? சொல்லிய விளக்கத்துடன் இவற்றைப் பிரிவுபடுத்திக் கூறி யருளக்கொன்று அததிரிபுரா கேட்டார்கள். நாரதமுனிவன் புத்தனுடைய நல்லநிலைமையை யறியும்படி சொல்வா னுயின், எ - று

(கசக)

வையகம் னைததையுமவ குத்தவனு மேனார்
வெய்துயிர னைததையுமவி தித்தவனும் வேறு
வையரிவ ரனறியவை யாவறி யாதார்
பொய்யிலபுல மைத்தலைமை பெற்றனாபொ ஷிந்தார

(இ - ள்.) உலகங்கொல்லாவற்றையும் படைத்தவனும், பூவகாவத்தில் மிருதியாகிய சீவர்களைமெல்லாம் சிருஷ்டித்தவனும் அழகினைபுடையராகிய இவ ரேயன்றி வேறுண்டா? அவற்றை உணராதவா எவா? பொய்மையில்லாத புலமைத்தனமையில் தலைமைபெற்று விளங்கினா. எ - று.

(ககி)

மேருவரை யுச்சியின்வி ருப்புடனி ருப்பார
வாரிதிவ னைந்தபெரு மாலவரையின வைசி
யாரருளபு ரிந்தடிய வாகுகனித னிப்பார
சோவறுத வப்பெருமை சொல்லெளி தன்றே

(இ - ள்.) மேருமலையின் சிகரத்தில் ஆசையோடு வசிப்பார. கடலாற்றூழப் பட்ட பெரிய சக்கரவானகிரியிலே தங்கியிருந்து, பொருந்திய திருவருளைச் செய்து அடியார்களுக்கு இனிதாக அனுக்கிரகிப்பார. இவரது சோவறத்தவத் தின் சிறப்பையெடுத்துச் சொல்லுதல இலேசானதன்று. எ - று.

(ககி)

எண்ணியக ருத்தனுரு மெப்பொருளு மின்னே
புண்ணியர னிப்பரிது பொய்மையிலை யன்றே
யண்ணலடி யேறகுமுவை யாவுமெளி தாமா
னண்ணியது நீர்புரியு நற்றவ முயற்சி.

(இ - ள்.) எண்ணிய வெண்ணத்தை யறியும் உண்மைப்பொருளுணர்ச்சியும் இப்பொழுதே இப்புண்ணியர் கருணைபுரிவார். இதுபொய்ம்மைத் தன்மையன்று.

இப்பெருமானுடைய அடியேனாகிய எனக்கும் இவையெல்லாம் எளிதாகும். நீங்க
ஞம அதனாவிரும்பி நல்ல தவமுயற்சியைச் செய்யுங்கள். எ - று. (கருஉ)

சீடரில் நேகருளர் சித்தரினு யர்ந்தார
நாடொலைய நிற்குநெறி நன்குறவு ணாரநதேன
ரூடொழுதி வார்க்கடிமை சாருநெறி நினதேன்
றேடருமு யறசிசில நொய்தினருள் செய்தார.

(இ - ன்.) இவருடைய சீடர்களிற் கணக்கில்லாதவர்கள் சித்தர்களைக் காட்
டினும் மேனமையுற்றோராய் உள்ளார்கள். வெகுகாலங்கழியப் பிழைத்திருக்கும்
வழியை நன்றாகப்பொருந்த அறிந்தேன். இவா திருவடிகளை வணங்கி இவர்க்கு
அடிமைசெய்யும் மாரக்கத்தி லிருக்கின்றேன். தேடிதற்கரிய முயற்சியுடைய
சிலவற்றை இலேசாக அதுக்கிரகித்தாரா. எ - று. (கருங்)

நீவிரது காணுநிலை யிவ்வனநி கழுத்தி
னாவதுது மக்கறிவுறற கெளித மைப்பேம
பாவகநி னைந்ததுப காரதருளு மென்றான்
றேவரெதி ரப்படுவ செய்தருளுமென்றா.

(இ - ள்.) இப்படிச்சொன்னால், நீங்கள் அதைப்பார்க்கும் நிலைமை உங்க
ளுக்குத் தெரிதற்கு இலேசாவதுகு செயலோம் கருத்திற்கருதியது யாது?
அதனைச் சொல்லுங்களென்றான். தேவர்கள் நேராக வரப்படுவதாகிய ஒன்றைச்
செய்தருளுமென்று, அசுரா நாரதனுக்குச் சொன்னார்கள். எ - று. (கருச)

திண்டிறலெ யிறறசுரா செப்பவொரு செங்கைகு
குண்டிகையி ருந்தபுன லங்கையிறை கொண்டான
விண்டலமெ நிறதுகணவி ழித்திலனமு கிழத்தார
னண்டவெளி யெங்கணும டைத்தனர டைநநார.

(இ - ள்.) வலியபற்களையும் பராக்கிரமத்தைமுடைய அசுரர்கள் இப்படிச்
சொல்ல, நாரதமுனிவன் தனது சிவந்த ஒருகரத்திறழங்கிய கமண்டலத்தி
லிருந்த சலத்தை மற்றொருகையிலை ஒருசிறிதுகொண்டு ஆகாயத்தைநோக்கி
வீசிக் கண்ணைத்திறக்காமல் மூடிக்கொண்டிருந்தாரா. ஆகாயவெளி முழுவதையும்
அடைத்துக்கொண்டு அமரர் சோந்தார்கள். எ - று. (கருடு)

தேமருது முாய்மவுவி யோனமுதல தேவா
தாமரையி னுன்முனிவ ரெழுவவொடு தக்கோர
காமுறுவி ருப்பினொடு கைதொழுது நின்றார
யாமவரநி னைந்தபரி சென்கொலரு ளென்றார.

(இ - ன்.) தேன்பொருந்திய துளசிமாலையினைத் கிரீடத்தைமுடைய திரு
மால முதலாகிய தேவர்கள், கமலாசனனாகிய பிரமன், சப்தரி சுகள் முதலிய
தருந்தவர்கள் விரும்பத்தக்க ஆசையோடு கைகூப்பியிருக்கிறார்கள். அடியேங்கள்
வரும்படி கருதிய தன்மையாதோ? அதனைக்கூறியருள்க வென்றார்கள். எ - று.

காண்வருவி ருப்பொடுக ருத்தறம் தித்தேன
சேண்வருந காக்கினிது சென்றிடுதி ரென்றான்
மாண்வருவி ருப்பொடுநி சாசரர்ம் தித்தா
ருண்வரும ருநதினித மைத்திடவு ஸைத்தார்.

(இ - ள்) காணத்தக்க விருப்பத்தால் மனத்திற் கருதினோம். ஆகாயத்தி
லுள்ள உங்கள் நகரங்களுக்கு இனிதாகப் போக்ககடவீகனென்றான். பாட்டு
பைப்பட்ட ஆசையோடு அசுரர்கள் மதித்தார்கள். உண்ணத்தக்க தேவாமிரத்த
தை இனிதாக வருவீகருமபடி சொன்னார்கள். எ - று. (கூஎ)

புனனிலைய மாயவழி புதகமிழ்தி னைப்போ
லநிலைய வாககுதுக ராரமுத மைத்தான
மெயநிலைமை கண்டனாவி யநதனாப ணிநதார
நினனிகாச கததிலையெ னத்தொழுது நின்றா

(இ - ள்) அறமாகிய நிலையாகிய மாயவழியால், புததமிழத்ததைப்
போல, அப்போழுதே அவ்வசுரர்களுக்கு உண்ணத்தக்க அரிய அமிழத்தை
வருவித்தான். அவ்வுண்மையாகிய நிலைமையைப் பாராதார்கள், களித்தார்கள்,
வணங்கினார்கள், உமக்குச் சமானமானவா உலகத்தில் (ஒருவரும்) இவ்வென்று
கூறிப்பணிந்து நின்றார்கள். எ - று. (கூஅ)

மறமையரி யாவரும் தித்தன வழங்கப்
பெற்றனாம யங்கினாபெ றற்கரிய வென்றா
நிறறிதுக டககினி யெங்கையு மின்னோ
பொறபதமவ ணங்குதலபு ரிநதிடுதி ரென்றா.

(இ - ள்) மற்றவாகனெல்லாரும் விரும்பியவற்றை இப்படியேகொடுக்க,
அதனைப்பெற்றவர்கள் மயங்கினார்கள் அடைதற்கரியன இவையென்றார்கள்.
இஃசுருக்கடும். இனி, தேவரீர் அடியேங்கனையும் இப்பெரியாரது அழகிய
திருவடிகளைப்பணிபும் வகையைச் செயதருளவீராக வென்றார்கள். எ - று. (இ)

நன்றுரைசெய் தீருமது எப்படுந யப்புச
சென்றுரைசெ யத்திருவு எச்செயலு ணாரது
பிணையினி துமழுழைவ ரப்பெறுது மென்றா
னனறவரெ முநதுதொழு தன்னபுரி கென்றா.

இ - ள்) (அதுகேட்ட நாரதமுனிவன்) நன்று சொன்னார்கள். உங்கள்
மனத்திற்கொண்ட விருப்பத்தைச்சென்று அவருடனசொல்ல, திருவுள்ளத்தின்
செயலினையறிந்து பின்னா இனிதாக உமமிடத்தில் வருவோமென்றன. அப்
பொழுது, அவ்வசுரர்கள் எழுந்து வணங்கி அப்படியே செயதருள்கவென்றார்கள்

நாரதமு னித்தலைவ னாயகனை யன்மிப
போரவுணா சொற்றனபு கனறிடலு மன்னோ
ராரறிவ னைத்துமொரு மாயையி னகற்றிச
சோவறவ வர்க்கொடுதொ முப்புரிதி யென்றான்.

(இ - ள்.) முனித்தலைவனாகிய நாரதமுனிவன், புத்தனையடைந்து; போர செயதற்குரிய அசுரர்கள் சொல்லியவற்றைச் சொல்லவும், அதனைக்கேட்ட புத்தன், பொருந்திய அவர்களை அறிவையெல்லாம் ஒருமாயகையினால் விலக்கி, சோருதலிலலாமல அவர்களை வருவித்து வணங்கச்செய்க வென்றனன். எ - று.

என்னுமள விற்கடிதெ முநதுடன டந்தான
மின்னெயிலெ யிறறவாவ ணங்கவையின மேவி
மன்னியத வததுருவ மாதவனி ருந்தா
னனனவாத மக்கிவையெடுத்தறைவ தானுன.

(இ - ள்.) என்றுசொல்லியவுடனே, நாரதன் விரைந்து எழுந்து சென்றனன். மின்னுமின்ற வேலபோன்ற பலலையுடைய அசுரர்கள் பணிபுர சபையிற பொருந்தி, நிலைபெற்ற தவவடிவனாகிய நாரதமுனிவனிருந்தனன். அவ்வசுரர்கட்கு இவற்றையெடுத்துச் சொல்லுவதானுன. எ - று. (ககஉ)

நீவிபுக லப்படுவ யாவுகினை வோடு
மோவிலகரு ணைப்படவு னாததனனு ரைப்ப
மாவிதி காளபுலவா வாஷ்வாவ ணங்குந
தேவனரு ளப்படுவ சொபுவன தேனாமின்.

(இ - ள்.) பெரியவீரத முடைபவர்களை! நீங்கள் சொல்லவந்தறையெல்லாம் நினைவுடன, அழிவிலலாத கிருபைபுண்டாகவுரைத்தேன் அப்படியுரைத்ததற்கு, புலவர்களும் வானவர்களும் பணிகின்ற தேவன் அருள்சொழம்படி கிருவாய மலாந்தருளியவற்றைக் கேட்பீர்களாக எ - று. (கக௩)

புண்டரது தற்றவள நீறுபுனை கினரா
கண்டுகைபு ணைந்தனாக ருதகவல முற்றா
மண்டுநர கம்புது மாமபி னினரா
டணடைமறை யெனறுசில பன்னியழி கினரா.

(இ - ள்.) (நீ சொல்லுகின்றவர்கள்) பெற்றறியில் கிரிபுண்டரமாக வெள்ளிய நீற்றினைத் தரிக்கின்றார்கள். உருத்திராகக் கண்டுகையை யணிவனாராக நெருங்கிய நரகத்திற புத்தக்க பெரியவழியில் நின்றார்கள். பழாவேரமொழியென்று சிலவற்றைக்கூறியழிகின்றார்கள். எ - று (கக௪)

முநகுடைநீ முற்றிசைமு கககடவு னுக்கே
கெககுருகு சிவையொடு நீனறிதமு ளமுநு
செக்கமல மென்னமலா சேவடிதொழாதே
புக்கவாத மக்கருளபு ரிந்திடுத னனனோ.

(இ - ள்.) (பொன் மணி முததுக்களாலாகிய) முக்குடை நிழல்லே நான்கு முகங்கையுடைய அருகனுக்கே கெககுவிட்டுருகும் மனதுடனிருந்து, இதழ்கள் விரிக்கும் செங்கமலமலாபோன்ற சிவந்தபாதங்களை வணங்காமற் போனவாக ஒருகுத் தீருவருள் பாஸித்தல நல்லதாமோ? எ - று. (கக௫)

தேமலர்சி னைப்பொதுள சோகுடைநி முற்கீழ்
மாமைதரு முக்குடையொ ருத்தனைவ ணங்கன்
யாமவரெ னப்புரிவ துண்டெனவு ரைத்தான்
றோமகல வுங்கணிலை சொறறிடுதி ரென்றான்.

(இ - ள்.) தேனபொருந்திய மலாகன் நிறைந்த கிளைகள் நெருங்கிய அசோகமரத்தின் நிழலிலே அழகுவாய்ந்த முக்குடை நிழற்றும் ஒப்பற்ற ஒரு வளைப்பணிந்தால், நாம் அவாபோலச் செய்வதுண்டா மென்றுகூறினர். உங்கள் நிலையைக் குற்றமகலச் சொல்லுகமென்றான். ஏ - று. (ககக)

எமமுடைய முற்றவமி ருந்தபரி சன்றோ
மமமையம் னிப்புரிசை முப்புரம் டைந்தி
ரிமமைமறு மைகருமினி தெய்திலை பெற்றேம்
பொயமமைநிலை யற்றனமெ னச்சிலாபு கனறா.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, அவ்வசராகளிற் சிலா, எமமுடைய பண்டைத் தவப்பலன இருந்த தனமையாலல்லவோ, மூவகைப்பட்ட அழகிய மதில்கூழ்ந்த திரிபுரத்தை யடைந்தீர்கள். இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நன்மையுற்று நிலைபேறடைந்தோம். பொயமமையாகிய நிலையினின்று பிரிந்தோமென்றாசன்.

பூசனை து றந்தனாக னீறுபுனை கிலலா
ரீசனை ம றந்தனொ டெதநிலை விட்டாரா
மாசொழியு மந்திம னைததையும் றந்தார்
நீசரெனு முறகுணநிலைதனரி ழிந்தார்.

(இ - ள்.) சிவபூசையை விடுத்தார்கள். திருவெண்ணீறு தரிக்மாட்டார்கள். சிவபெருமானை மறந்தார்கள். குற்றம் நீங்கிய மந்திரங்களுையெல்லாம் அறவே மறந்தார்கள். நீசாகமென்று சொல்லப்படும் பழயகுணமானது நிலைக்கப்பெற்றார்கள். புதிதகைமை யெய்தினார்கள். ஏ - று. (ககஅ)

வேதமுறை கெட்டனாபு ராணமுறை மேவுங்
காதனெறி விட்டனாக ருத்தவல முற்ற
ரொதருமு ருகதிரம் னித்தொடையொ ழித்தார்
நீதுகுடி புகுகினாம யககுமுறு தீயோர.

(இ - ள்.) வைதிகமுறை தவறினார்கள், புராணமுறைகளிற் பொருந்திய விருப்பமான வழியையிலகினார்கள். மனத்தினகண வருத்தமெய்தினார்கள், சொல்லுதற்கரிய சிறப்புடைய உருத்திராக் மணிமாலையை விடுத்தார்கள். (புத்தோபதேசத்தால்) மயக்கமெய்திய அக்கொடியோர்கள் தீதென்பது தமது நெஞ்சத்தில குடிபுகுந்தவாகளானார்கள். ஏ - று. (ககக)

எழுந்தனாந டந்தனாப வுத்தனிநு தாண்மேல்
விழுந்தனரி ரந்தனாவி யப்புறம் னத்தார்
தொழுந்தகையி னின்றனா வாக்கருள்சு ரந்தா
ன டங்குமுறு மாயையினொ மந்திரம் ளித்தான.

(இ - ள்.) சந்தோஷமெய்திய மனமுடையவாகளாய், எழுந்து விரைந்து நடந்து புத்தனுடைய இருதாள்களின்மீது நமஸ்கரித்து யாசித்தப்பணியுந் தன் மையிலிருந்தார்கள். அவ்வகசார்களுக்குப் புத்தன் கருணைபூத்து, அச்சத்தருகின்ற குற்றம்பொருந்திய மாயையால் ஒருமந்திரத்தை யுபதேசித்தான். எ - று. (௧௭௦)

அத்தகைய மந்த்ரவிதி கொண்டதிச யித்தார்
சித்தநினை கின்றனசி நபபிஞ்ஞெடு பெற்றாரா
மத்தமரு ளோடறம யங்கினாமு யங்கிப்
புத்தசம யத்தொடுபொ ருத்தினாக ருத்தை.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட மந்த்ரவிதியினால் அதிகமபெய்தினூகன. மன நிற்கருதுகின்றனவற்றைச் சிறப்பாக அடைந்தார்கள். களியபும மதமும் ஒன்றா புமயவவிலுர்கள். பிரயத்தினப்படதெ தமது கருத்தைப் புத்தசமயத்துடன் பொருந்தச் செய்தார்கள். எ - று. (௧௭௧)

மூன்றெனவ யங்கியம ணிப்புரிசை மூது
ரேனறவரி யாவருமு ணாரதனரெ முந்தார
தோன்றினாவ ணங்கினாது தித்தனாம தித்தார
வான்றுணையெ னககருதி மந்தரவருள பெற்றாரா.

(இ - ள்.) மூன்றகவிளங்கிய அழகிய மதிலருமுத பழய நகத்திற் பொரு நதியவாக ளெல்லாரும் இதனையறிந்து புறப்பட்டார்கள், அங்கேவந்தார்கள். புத்தனைப்பணிந்தார்கள். தோத்திரஞ்செய்தார்கள். மதித்தார்கள். இவரே சிறந்த துணையாவாரென்று நினைத்து மந்திரசகதியை யருளப்பெற்றுக் கொண்டார்கள். எ - று. (௧௭௨)

மூதுனாரு நாரதமு னித்தலைவ னன்னோ
மாதாநிலை பெறறுவளா கற்பழியும் வண்ணம்
காதொடுந டநதிநலக ருக்கணமயில் போலவார
போதமழி யத்தனிபு ருந்திவைபு ரிந்தான.

(இ - ள்.) முழுதுணாந்த முனித்தலைவருங்கிய நாரதமுனிவன், அத்திரிபுர னுடைய மாதாக்களின் நிலைபெற்று வளங்கின்ற கற்புநிலைகெடுமபடி, காதுவடையிலுந்து போய்செய்யும் கரியகண்ணையுடைய மயிலின் சாயலபொருந்திய அம்மாதாளுடைய அறிவகலிமபடி தலியேசென்று இவற்றைச்செய்தனன்.

கற்புநிலை பென்பதெது காமனிக லம்பான
மற்புயமெ ஷிந்தானலம் வவவினாத மககே
யிற்படவ ருத்தியரு ளினனலம் னித்த
லற்படுகு முற்றெறிவை யாக்கழக தாமால.

(இ - ள்.) கற்புநிலையென்பதுயாது? மனமதனுடைய போர்ச்செய்யும் மலாக் கணையினால் மற்போபுரியும் தோள்கள மெலிந்து சுகத்தைக் கிரகிக்கவிரும்பினவர்களுக்கே, வீட்டில வருவித்து அனபோடு சுகந்தருதல். இருள்போற் கரியகூட் தலையுடைய மங்கையார்களுக்கு இதுவே அழகாகும். எ - று. (௧௭௩)

தன்னுயிரெ னற்குரிய கேள்வர்தழு வுந்தோ
நின் னாம மரிபபதும் னக்கினிய ரெண்ணி
யன்னதுதொ முத்தகைய கறபினிலை யல்லாற்
கணியர்த மககொருக வினபெறுவ தெங்கே.

(இ - ள்.) மனத்திற்கினியராகிப் தன்னுடைய வுயிரென்று சொல்லுதற் குரிய அன்பினா விருமபித்தமுவுதோமும் இனிய சுகததைக்கொடுப்பது வணங்கத்தக்க கற்பின் நிலைமை. அதுவேயல்லாமல் மாதர்களுக்கு வேறொரு அழகு உண்டாவது எங்கே? ஏ - று.

(கஎஇ)

ஆரெழில நங்குனைநி கற்பவரை யன்மி
வாரிளமு லைசசுவடு மாபுறவ நூத்திச
சோபவரவ யங்கழகு செலவநிறை வரணுள்
பெரெழின்ம கபபெறுதல் பெறந்நிது வாழ்வார்.

(இ - ள்.) அழகுபொருந்திய [அவகன் = உருவில்] மனமதனை யொத்த ஆடவரைநெருங்கி, கச்சணிகத முகிராதமுலையின சுவடு அவாகள் மார்பிற் பொருந்த அழுததிப்புணரும் மனகையாகள, பிரகாசிக்கின்ற அழகு செலவம் மிக்க ஆயுள் பேரழகுடைய புதலவரைப்பெறுதல முதலியபேறுகளையெய்தி இனிதாக வாழ்வார்கள். ஏ - று.

(கஎஃ)

செந்துவரி தழிப்பருகு தெள்ளமுதம் வ ள்
சிறதனைம ருண்டவாதெ ருட்சிமன னெனணி
யுந்தனிராவ னைக்கையின னைத்தாமரு மார்பு
றந்தமுயிர தமழுடல்வெ றுபபதிடை பாடார.

(இ - ள்.) செம்பவளம்போன்ற அதராமாதத்தைப் பாணஞ்செய்துதெளிந்த அமுதத்தைக்கொண்டு மனமயங்கி யவருடைய தெருட்சிமை மனதிற்கருதி, அழகிய மாந்தனிராபோன்ற வளையலணிந்த கையினுலணைத்து அதற்கையினரைப் புணராராகில், தங்களுயிர் தங்களுடலை வெறுப்பதைச் சிறிதும் தாமதியாரா.

செக்கரெழு வெண்பிறைசெ ழுந்தமுல்வி ரீப்பப்
புக்கினைய வரையுயிர தேடியிடை போத
நெக்குருகு நெஞ்சொடுவ ருந்துநெறி தேரா
மைக்குழல் வாக்குநிறை யக்குழிவ ழாதால்.

(இ - ள்.) செவ்வானத்திலெழுந்த வெண்மைதங்கிய சூரதிரன் செழிய அக்கினியவீச, இளமைதங்கிய வாடைக்காற்றினது புகுத்து உயிரைப்பருக)த தேடி இடையேவா, நெக்குவிட்டுருகும் மனத்துடன் வருந்துகின்ற ஆடவருடைய மார்க்கத்தைதேராத கரியகூடலையுடைய மாதருக்கு நாகக்குழிதவருது,

புற்றியவி ருப்பொடுப சித்தவ சிருப்ப
மற்றவர்த மக்கனம்வ பூருருரை யொப்ப
பூற்றுதுய சக்கடலின் மூழ்குருரை யன்றி
நற்றணைவ ரென்றருள்வ பூருருவது லன்றோ.

(இ - ள்.) பற்றிக்கொண்ட ஆசையோடு பசிப்பிணியெய்தியவர்கள். பட்டினியிருக்கவும், (பிசிப்பிணியிலலாத) ஏனையோருக்கு அன்னம் அளிப்பவர்களைப் போல, (காமப்பசியால்) முதிர்ந்த துண்டக்கடலில் மூழ்கியவர்களைவிடத்து (அப்பசியிலலாதவர்களை) கல்ல [துணைவர்] கணவரென்று கிருபைசெய்து சுகம் கொடுப்பது கல்லதோ? எ - று.

(க௭௯)

என்றினைப் பன்னினன ருந்தவனி ருந்தான்
மன்றன்மல போதியாம நககவலு முததா
நின்றமனி யைநதொழுது நீயிவனொ மக்கோர்
நன்றிச யப்பொருநா டத்தியரு ளெனறா.

(இ - ள்.) என்று இதகையை மொழிகளைச்சொல்லிப் பெருந்தவசியாகிய காரதமுனிவனிருந்தான். அதனால், மணந்தகிய மலாகையணிந்த கந்தலை டுடைய அசுரமங்கையாகிய மனத்தையெய்தினாள் பின்னா, அங்கிருந்த காரத முனிவனைவணங்கி, நீ இப்பொழுது எங்களுக்கு ஓர் திசையப்பொருளை நடத்தியருள்கவென்றார்கள். எ - று.

(க௮௦)

வாணலக ரம்பையரி யாருள்வரு மாறேர்
மேனிலையு னாதநனை டைநதனாவி ருப்பி
ணைவரை நீவிவ ளெனவவா யாருந்
கானிலடி காமமருள் கற்பினாக ளென்றா.

(இ - ள்.) சேவ. : தத்திலுள்ள அரம்பாஸ்திரீக ளெல்லாரும் வரும்படி ஒருமேலாடிய நிலை புகுந்தினன். உடனே அவர்கள் ஆசையுடனவந்தார்கள். அவர்களை நீங்கள் யாரென்னவின்னவ, அவர்கள், நாமங்களெல்லாரும் அளவாகிய காமசுகத்தைக் கொடுக்கும் கற்புடைய மங்கையாகளென்று சொன்னார்கள். எ - று.

(க௮௧)

சதுளம தித்தனரி லங்கிழையர் யாரும்
பேதுறும் நகதாபடு கற்பொடுபிழைத்தார்
மாதரவா பறபலரி டகதுமனம் வைத்தார்
போத்தில வாக்கிய பறபலரி நதான.

(இ - ள்.) விளங்குமினற ஆபரணமணிந்த அசுரமாதர்களையாவரும் இதனை மனதிற்கொண்டு மயங்கிய மனமுடையவர்களாகி, தவறிய கற்புடிலையோடு மாறுபட்டார்கள். அவர்கள் அழகினைடைய ஆடவா டலாபால் மனம்வீருயிணர்கள். அப்போது அவவாடவாக்கு இனியனவாகிய பலதொழிலகளைச் செய்தார்கள்.

வாயின்மறு கெய்துவர்ம நகனியர் வந்தாற
பாயலினழைத்திருப ணைப்புயம பூநத
வாய்வளம் லாகக்கொடி மூக்குவர துசகிச
சேயிதழ்கொடுப்பாபுது மைக்கலவி செய்வார்.

(இ - ள்.) தெருவிலுள்ள வாயிலின்பாலடைந்த, தங்கள் மனதிற்சினிய காழ்க்கர்கள் வரக்கண்டால், அவர்களைபுள்ளே யழைத்துச்சயனத்திற் சென்று

கிளைத்த இருதோள்களும் அழும்படி வளையலணிந்த தாமரைமலர்போன்ற
கைகளாலிடுக்கி ஆலிங்கனஞ்செய்வார்கள. செவ்விய இதழைக்கடித்துப் பரு
கும்படி கொடுப்பார்கள். புதிய புணர்ச்சியைச் செய்வார்கள். ஏ - டு. (௧௮௩)

பற்பலரி டத்தலது சிந்தனைப் ரப்பார்
கற்பினெந் யெனபதுக ழிந்தனரெ ழிந்தா
ரெற்படுமு கொக்குறிய ராகியெழி லெய்தும
வறபொருத னாதெரிய வீதிமறு குறறா.

(இ - ள்.) எண்ணிறந்தவ ரிடத்திலல்லாமல் (ஒருவர்பால்) மனத்தைப் புச
விடார்கள். கற்புவழியெனப்பதை அறவே நீங்கி யொழிந்தார்கள். பகற்கால
த்திலே, உண்டாகிய நகர்குறிச்செய்யுடையவராகி அழகுபொருந்திய சூதாடுகருவி
யைப்பொத்த முலைகள் தெரிபும்படி செருக்கடோறும் திரிவார்கள். ஏ - டு. ()

குங்குமமெ ழூக்கெறிந் ருக்குவவுக் கொங்கை
தங்கியது சுப்பொசித ருமபடியொ துகக்க
கொங்கலாம லாசுகிழி மைந்தாருவ வுத்தோர்
செங்கயலெ றிந்ததுநீசெ சூததுநகை செய்வார.

(இ - ள்.) குங்குமச்சேறு மெழுகிய சூவிவாகிய கொங்கையைச்சுமந்த இடை
யானது உடையுமபடி யொதுங்கி, மகரத்தகதேஜை மலராத மலாணிந்த முடிபை
யுடைய மைந்தர்களது, சூவிந்ததோள்களை, தமது செவ்விய கயலப்போன்ற விழி
களை யெறிந்து ஆவியையழித்துப் புணனகைபுரிவார்கள். ஏ - டு. (௧௮௪)

மற்படுபு யத்தறுகன் வாளசுர ரீதே
கற்பெனந் தித்தனா ருங்கலி தனனு
ஸற்புதம டைந்தனா மயங்கினா யாததார்
முற்கலி வீததுணைகொ டாதெனமு னிரதார்.

(இ - ள்.) மற்போர்புரியும் புபத்தையும் அஞ்சாமையையுடைய வானேன்
திய அசுரர்கள் இதுவே கற்பெனது மதித்தார்கள் அரிபசையோகத்தினால் மதி
மயங்கிச் சோந்தார்கள். முன்னைய புணர்ச்சி இவ்வளவு சுகத்தைக்கொடுக்கமாட்
டாதென்று (தமது பணடைய கணவர்களின்புணர்ச்சியை) வெறுத்தார்கள்.

மேற்படி வேறு.

இப்பரி சியற்றின் னியைந்த நாடதன்
செபபிள முலையவர் கற்பிற தீராதனர்
ரைப்பய லையவன் மருங்கு சாரந்தன
னொப்பற வெருவழி யிருந்து சான்னன்.

(இ - ள்.) பொருந்திய நாடதமுனிவன் அவகையாகச் செய்தனன். கண்
ணத்தையொத்த இளமைதங்கிய முலையையுடைய அசுரமாதர்கள் கற்புநிலையி
னினது பிரிவுபட்டார்கள். கரியமேகம்போலுந் திருமேனியையுடைய திருமா
லுக்கருகே சென்றான். இணக்கமெய்தும்படி ஓரிடத்திலிருந்து விடுவகின்றான்.

பேரரடு வானெயிற் றசுரா பூரணை
வேரற முடிந்ததோ வணைய மெல்லிய
லாரெழில கற்புநீத் தகன்று ளாராகொலே
சோர்வற வுரைத்தியென் றருகன் சொல்லினான்.

(இ - ள்) போர்க்களத்திற் கொல்லுகின்ற வெள்ளிப் பற்களையுடைய அசுரர்செய்த சிவபூசையானது அடியோடு அழிந்ததோ? அசுரமாதாகள் அழகுபொருத்திய கற்பென்பதை விலக்கிப்பிரிந்து விட்டார்களோ? சோர்வின்றிச்சொல்லுவாயாக வெணப்புத்தன் கேட்டனன். எ - று. (சஅஅ)

நீறழித தொழிந்தனா நீருந்த னின்னரு
ஞுறுமஞ சக்கரத துண்மை சோரந்தனர்
மாறொடு முருத்திர மணியு ந்ததன
ராறணித் தவனரு சனையு மறறனர்.

(இ - ள்.) (ஹேற்றியிலிட்ட) திருநீற்றைக் கலைத்துவிடுத்தார்கள். கடனஞ்செய்ப்புஞ் சிவபெருமானுடைய இனியநிருவருளானது ஊற்றெடுக்கும் பஞ்சாக் கரத்திற்கொண்ட உணமைபைக் கைவிட்டார்கள். மாறுபாட்டோடு உருத்திராக் கமணியையும் விலக்கினார்கள். கங்காநதிதரித்த அவவிறைவன் பூசையையும் பிரித்தார்கள். எ - று. (சஅக)

இறபடும வாழ்க்கையா யாருந் தமமுடைக்
கற்பற நீததனா கலவிப் பூரலின
முறபடு சிந்தைய ராகி முன்னினு
பறபலாக களித்தன ரதர பானமே.

(இ - ள்.) இல்லறவாழ்க்கை யுடையவாகவெல்லாரும் தமமுடைய கர்புத் தன்மைபை அறவே நீத்தார்கள். போசுசுத்தில முறபட்ட மனமுடையவர்களாகி அதனையே கருதியிருந்தார்கள். தங்கள் இதழ்க்கடித்துப் பருகுபடி பறபலருக்குங் கொடுத்தார்கள். எ - று. (சகௌ)

விரதமா தவந்தரு விரத்தன மறறொரு
பரமயோ கனகுண பரனென நினைவ
புறவுமா யையினம குளபுந் தாரை
பானடி துதாமரை யயாததி லாராமனே.

(இ - ள்.) எல்லிரதங்கோடும் சிறந்த தவத்தைமுடைய விரத்தன், மற் றொரு பரமயோக னென்பவன், குணபரன் என்றுசொல்லப்பட்ட விவர்கள், வலிதவிய மஹிமாயாசத்தியால் மகக்குமனந் திருமயினுரலலா. சிவபெருமா னுடைபபாதாரைபோல மந்தாரிலா. எ - று. (சகக)

ஆங்கவா தன்மையை யளபற்ற கொன்றையந்
தேங்கமழ சென்னியோற குவமை செபபலாம்
பூங்கழ லருசசனைப் போது போசுகுவா
நீங்கிலா சைவநா னெறியி னினறனா.

(இ - ன்.) அம்மாவருடைய நிலைமையை யளவிட்டுப் பார்த்தால் அழகிய தேன் சொரியுங் கொன்றைமாலையுடைய முடியையுடைய சிவபெருமானுக்கு ஒப்பு சொல்லுதல்கூடும். சிவபெருமானுடைய அழகிய வீரக்கழலணிந்த திருவடிகளில் ஆர்ச்சனைசெய்தும், நிககாதவர்கவாகிச் சைவதாஸ்களை முறையேபயின் றும் பொழுதுபோககுவார்கள். ஏ - று. (௧௬௨)

ஒருபுரத் தொருவரா யுறைவ ராங்கவர்
குருமொழித் ததீசியோ குமப யோனியோ
வருருப மன்னியத தறவ னோவவாத்
தெருமரு சிந்தையேந தெரிசிலே மென்றான்.

(இ - ன்.) ஒருபுரத்திற் கொருவராக (அம்மாவரும் அம்மன்று புரங்களில்) வசிக்கின்றார்கள. அவர்கள் குருமொழித் ததீசியுணியுணை, [குமபயோனி] குடத்திற்பிறந்த அகத்தியமுணியுணை, அருளபுரியும் உபமன்னியுணியுணை? மயமிய மனமுடைய அடியேன அவர்களை யினனவரென்று உணரமாட்டேன் என்று நாரதன் கூறினன். ஏ - று. (௧௬௩)

அணையது கேட்டலு மமல நாயகன்
றனதடிச சீடரைத் தருக வென்றன
னெனையரு மடைநதன ரிவரை நோக்கினுன்
கணைகமுற நிகிரியோன் கமுறன் மேயினுன்.

(இ - ன்.) அதனைக்கேட்டவுடனே அமலநாயகனாகிய திருமால், தன்திருவடிகளைப் பகதிசெய்யும் சீடர்களைக்கொண்டு வருகவென்றான். உடனே யெல்லோரும் வந்தார்கள். இவர்களைப்பார்த்து ஒலிக்கின்ற வீரகண்டாமணிதரித்த சகிராயுதமேந்திய திருமால் சொல்லத்தொடங்கினான். ஏ - று. (௧௬௪)

புன்குலச சமயமே பொருந்து மூவர்க
முன்புறப் போகலீர் முகமு நோக்கலீர்
வன்புலத் தவரொடு மாறு கொள்கலீர்
தென்புலத் தவரவ ரென்று செப்பினான்.

(இ - ன்.) இழி சுவத்தவருடைய மத்தத்தையேபொருந்திய அம்மாவர்களுக்கு முன்பாக நீங்கள் போகாதீர்கள். அவர்கள் முகத்தையும் நோக்காதீர்கள். அக்கடின புத்தியுடையவர்களோடு கூடாதீர்கள். பகைகொள்ளாதீர்கள். அவர்கள் [தென்புலம்] யம்புரமடையவேண்டியவர்களென்று கூறினன். ஏ - று. ()

தன்னிலை நிறுவுற நினைந்து தன்னுடைப்
புன்னிலை மாயையி னொருவன் போந்தற
முன்னின னாகவன் முகுந்தப் புத்தன
யன்னவ னுருவுகொண் டமைதன் மேயினான்.

(இ - ன்.) தன்னிலைமையை நிறுத்திவைக்கக்கருதி, தன்னுடைய இழி தகைமைபாகிய மாயையால் ஒருவன் வரும்படி கருதினான். அப்பொழுது அவன் முகுந்தப்புத்தனாகி அவனுடைய வடிவையே தன்வடிவாகக்கொண்டு பொருந்தவ தாயினான். ஏ - று. (௧௬௫)

ஆங்கவ. னவவுழைப் பிருப்ப வாடரித்
தேங்கமழ் துளவினன் சேறன் மேயினான்
வீங்குநீர்த் திரைபொரு தலைக்கும் வேணியோற்
ருங்கிருங் கயிலையஞ் சாரன் மேலினான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அத்தோன்றிய முருத்தப்புத்தன் அறகேதங்கி யிருக்க, வண்டுகள் மொய்க்கின்ற தேன்சொரியும் துளசிமாலேதரித்த திருமாள் செல்லுதல் பொருந்தினா. பெருக்கெடுக்கும் கங்காநதியின் அலைகள்மோது கின்ற சண்டையுடைய சிவபெருமானைதாங்கிய பெரிய கைலாயகிரியின் அழ கியசாரலை (காரதமுனிவனோடு) சேர்ந்தனா. எ - று. (௧௯௭)

நோக்கிய விருவருங் கயிலை நோக்குற
வாககிய விழிமறைந தலமவந தாரவ
ஊக்கிய கருத்தரா பொருங்கு சிந்தையைத்
தூக்கின் றளந்தன ரினைய சொல்லினா.

(இ - ள்.) சேர்ந்த இருவரும் திருக்கைலையத்தைநோக்கியவுடன், கண்பார வைமறைந்து வருத்தமெய்தினார்கள். அப்பொழுது தளர்ச்சியெதிய மனமு டையவராய் ஒருவழிப்பட்ட கருத்தைச்செலுத்தி நின்ற ஆலோசித்து இப்படிப் பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்லுவார்கள். எ - று. (௧௯௮)

சுழிகொணீர் வேணியைத் தொழுத பூசனைக்
கழிவுசெய் தியற்றினே மாத லானம்
விழிதெரி யாவழி யேவி னோமெனத்
தொழுதுயர் கையினா தவத்திற னுங்கினார்.

(இ - ள்.) சுழிகன்பொருந்திய கங்கைநீரையணிந்த சடையையுடைய சிவ பெருமானை வணங்கிய பூசைக்குக் கெடுதியைச்செய்து முடித்தோம். ஆனபடி யால், நம்முடைய கண்கள் பார்வைதெரியாத வகையை யெய்தினோமென்று, வணங்கி உயர்த்திய கையையுடையவாகளாய்த் தவச்செயலேமேற்கொண்டார்கள்.

ஊழிபல் கழித்தனா தவத்தி னோங்கினா
ராழிநளு சணிமிடற றவனை யாச்சியாப
பாழியே னுயாததருள பரம வீங்குவா
குழுவன திருவுளந தடைத்துத் தோளறினான்.

(இ - ள்.) தவத்தொழிலில் மேம்பட்டார்கள். திருப்பாற்கடலிற் றோன் றிய ஆலாலவிஷத்தை யணிந்த கண்டத்தைபுடைய சிவபெருமானை யாச்சித்து, பல ஊழிகாலங்கள் கழித்தனா. வலிதங்கிய இடபக்கொடிபை யுயாததி யருளிய சிவபெருமான், இவர்கள் கருதியனவற்றைத் திருவுளத்திற் கொண்டு காட்சிதந்தருளினா. எ - று. (௨௦௦)

பரித்துறு சிந்தையிற் பரிவி னுனெமை
யருச்சனை யாற்றினோர்க் கழிவு செயதுளந்

திரித்தனி ராதலிற் றெரிந்தி லீர்வழி
யுரித்தென் நமக்கவை புதவி னோமென.

(இ - ள்.) மனத்தில் பரிவுற்று ஆசையோடு எம்மைப்புகைசெய்த திரிபுர வர்சிகளுக்குக் கெடுதியுண்டிபண்ணி மனதைத்திருப்பி விட்டார்கள். ஆதலால் கண்களதெரியப் பெற்றிலீர். நமக்கு உரித்தெனறுகருதி அவற்றையுங் கட்டுக் கொடுத்தோமென்று திருவாய மலாநதருளி. எ - று. (௨௦௧)

மானத வாவியின் மருங்கு வானவ்
ரானவா யாவரு மடைநது ளாரவண்
டேனமா துளவினோய் செறி சென்றபி
னேனைய புரந்தெற்ற ஓயற்று வீரென்.

(இ - ள்.) மானத்திரத்தததினருகே தேவாகளான்வர்க ளெல்லாரும் சோந் துள்ளார்கள். தேனபொருந்திய துளசிமாலையிரித்த திருமாலே! நீயங்கேசெல் லக்கடவாய், அபபடிச்சென்றபிறகு அநதமுப்புரங்களை யழித்தறகு வகைசெய் யுக்கடவோகளென்று. எ - று. (௨௦௨)

திருவருள் புரிந்தருட் கயிலை சென்றனன்
மருவருந் துளவினோன் மான தபபெரும்
பொருபுனற் றிருநகரை யருகு போயினான்
றருநிழம் கடவுளா தொழுது சாரந்தனா.

(இ - ள்.) திருவருளசெய்ய, கிருபைதவகிய கைலாயகிரியை யடைந்தனர். மணமலீசுந் துளவமாலையிரித்த திருமால் மானத்திரத்தததின அலைகள் மோது கின்ற நீரையுடைய கரைகருகே சென்றனர். கற்பகத்தருவின நீழலில் வசிகருந் தேவாக்களெல்லாரும் திருமாலையுக்கண்டு வணங்கிச் சாரந்தார்கள். எ - று. (௨௦௩)

அனையவா தமமொடு மவணி ருந்துழி
முனைவரு மமரரு முருந்தற போற்றிநீ
புனைபுர மடைந்தவண புரிந்த வாறெலா
நினைவொடு மொழிதியென் றிரந்து நின்றனர்.

(இ - ள்.) அவ்வமரர்களோடும் அத்திரத்தக்கரையில் இருந்தகாலத்தில் முனி வர்களும் தேவர்களும் விஷ்ணுவைத் துதிசெய்து, தேவரீர் அலங்கரிக்கின்ற முப்புரங்களையெய்தி அங்கேசெய்த செயல்களையெல்லாம் நினைவாகச்சொல்ல வேண்டுமென்று யாசித்துக் கேட்டார்கள். எ - று. (௨௦௪)

முப்புர மடைந்தது முயன்ற மாயையா
லப்புர மழிந்தது மனைதது நாரதன்
செப்புர வளத்தினற் செப்பி னானுளத்
துப்புர வுடைந்தன ரமரா தொல்லையோர்.

(இ - ள்.) திரிபுரங்களைச் சோந்ததும், முயற்சிசெய்த மாயர்ச்சுத்தியரில் அப்புரங்கள் தாமமழிந்ததும் எல்லாவற்றையும் நாரதமுனிவன் செவ்வையாக வளமையோடு தெரியச்சொல்லினான். அதனைக்கேட்ட பழையோராகிய தேவா கள் மனத்தின ஓழுங்கைப்பெற்றார்கள். எ - று. (௨௦௫)

இலங்கெழிற் றசுரநக் கினைக் கீழ் அன்
வலங்கெழு தோனினுன் மயனு மந்றையோர்
குலநதழை தரத்தரு ஞருஷ் மான்குளா
பொலங்கெழு திகிரியாய் புரிந்த தெவ்வணம்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பற்களையுடைய அசுரர்களுக்குச் சிவலங்கங்கொ.
டுததுள்ள வெற்றிமிருந்த தோளையுடையோனாகிய மயனென்பவனும், அவவசுரர்
குலநதழையச்செய்யும் குருவாகிய சுககிரனும் அங்கேயிருக்கின்றார்கள். அப்படி
யிருக்க, அழகுமிருந்த சுககரந தாங்கிய திருமாலே! நீங்கள் இதுசெய்தவகை
எப்படி? எ - று. (உ-ரு)

என்னலு முயிர்புரந் தனிக்கு மெம்பிரா
னன்னவாக் கியமபுவா னவாகருத தமமிலேவர்
பின்னமுண் டாதலிற் பிறநதசா பததாற
பொன்னிம யாசலத தலத்திற போயினார்.

(இ - ள்.) என்னுமின்னவவும், உயிரகளைக காத்திரட்சிக்கும் எமது பெருமா
னாகிய திருமால், அததேவாகட்டுச் சொல்லுவார். அம்மயனாகும் சுககிரனுக்
கும் தங்களில் ஒரு குறைவுண்டாதலாற் றேற்றிய சாபகாரணமாக, அவர்கள்
அழகிய இமயாசலமாகிய இடத்திற்குச் சென்றார்கள். எ - று. (உ-ரு)

அன்னதோ வென்றனா பிரம னாதிய
ரினனல்கொண் டிததுணை யெடுத்த காரிய
முன்னினோ மாங்ககா முடிதது மெனறொளி
பொன்னினி சடையினோற போற்றன் மேயினார்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட பிரமன முத்தினோ அப்படியோ வென்றார்கள்.
துன்பத்தினால் கருதினோமாகிய இவ்வய்வினதாகிய எடுத்தகாரியத்தை முடிவு
செய்வோமென்று பேசிக்கொண்டு, பொன்போலப் பிரகாசக்குஞ் சடையை
யுடைய சிவபெருமானை துதிப்பாராளுகள். எ - று. (உ-ரு)

ஆழ்புன்ன மானத வாவி யாழ்நதுற
முகுகினன் கிடநதன் னினை ததன் முற்றுவான்
ருழசடை யவன்றிருப பூசை சாரநதன
ஊழ்பல கழித்தன னுவன ஞாதியே.

(இ - ள்.) ஆழ்ந்தநீரையுடைய மானதநீர்த்தத்திற் படிநது முழுகினன்.
ஊழ்நததிலிருந்து, தாங்கு கருதியதை முடிக்கும்படி, தாழ்ந்த சடையையுடைய
சிவபெருமான் திருப்பூசையைச் செய்பவராகிப்பலனுழிகாலம் கருடவாகனராகிய
திருமால் அமர்ந்து கழித்தனர். எ - று. (உ-ரு)

தாளுடைத் தாமரைச் சதுமு கத்தனோ
டாளுடை யிருதிர் னமரா யாவரு
மூனிருந தவமபுரி முனிவ ரேனையோ
கோளறு புன்றவங் குறித்து நின்றனா.

(இ - ள்.) தானையுடைய தாமரையிலெழுந்தருளிய நான்கு முகங்களை யுடைய பிரமனுடன், அரசரிமைபொருந்திய தேவேந்திரனும் ஏனையதேவர் களும், முயன்று பெருந்தவஞ்செய்த முனிவர்களும், மற்றையோர்களும், குற்ற மற்ற சலத்தில் தவஞ்செய்யலை மேற்கொண்டு நின்றனர். எ - று. (உக௦)

தீம்புனல் புறவடி தோய்க லார்தெளி
வாமபுன னின்றன ராணை யேத்தினார்
வாம்பரி மழவிடை வரதன் சேயொடுந்
தேம்புரி குழலொடு மெதிரிற் சென்றனன்.

(இ - ள்.) இனியநீரானது புறவடியில் தோயப்பெறுதவர்கள், தெளிவாகிய சலத்தில் நினதுகொண்டு சிவபெருமானைத் துதிசெய்தார்கள. தாவிச்செல்லும் இனமைதங்கிய இடபததைவாகனமாகவுடைய சிரேஷ்டமான சிவபெருமான், குமாரசுவாமியோடும் தேனொழுதும் (மலரணிநத) புரிநத கூந்தலையுடைய உமா தேவியோடும் பிரததியட்சமாயினா. எ - று. (உக௧)

சென்றதிர மழவிடைச செல்வற போற்றினார்
நின்றவா னவாரிலை நெடிது நோக்கநீர்
நன்றிழைத் தீரது நயநது னோமினி
யொன்றுள துரைததுமென றுரைத்தன் மேயினான்.

(இ - ள்.) எதிரசென்று, சத்திகின்ற இனமைதங்கிய இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானைத் துதித்தார்கள். அப்படித் துதித்து நின்றதேவர்கள் நிலைமையைச் சிவபெருமான் பார்த்து நீங்கள் வெருகாலமாக நன்றாகநோற்றீர்கள். அதனை விரும்பினோம். இனிச்சொல்லவேண்டிய தொன்றுண்டு. அதனையுஞ் சொல்லுவோமென்று சொல்லலானாயினர். எ - று. (உக௨)

பரகதி நெறிதரு பசுப திபபெரு
விரதநீ ரிழைத்திட வேண்டும வேண்டினார்
புரையற ஷுணாரதன பெறுதிர போமென
வரனவாக் கெடுத்துரைத் தருளு மெல்லையில்.

(இ - ள்.) பரகதிக்குரியவழியைத் தரத்தக்க பாசுபதவிதமெனலும் பெரிய விரதத்தை நீங்கள் அதுஷ்டிக்கவேண்டும. அவ்விரதத்தோடு நம்மைப் பிரார்த்தித் தால், குற்றமறக்கருதிய வரத்தைப் பெறுவீர்கள், போகுகளென்று, சிவபெரு மான் அவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்லுவகாலத்தில். எ - று. (உக௩)

பன்னிரு தடம்புயக் குழவிப பண்ணவ
னன்னயக குழவிநா டகந டித்தன
னென்னையா ளுடையவ னிவனை நோக்கனூங்
கன்னிகை யன்னது கடைக்கண சாததினாள்.

(இ - ள்.) விசாலமான பன்னிரு திருத்தோள்களையுடைய குமாரசுவாமி யானவர், நல்ல இனிமையோடுகூடிய குழந்தைத் திருவிளையாடலாக நடத்தனா. என்னையடிமையாகவுடைய சிவபெருமான இவனைப்பார்க்கவும், கன்னிகையாகிய உமாதேவியா அதனைத் திருக்கடைக்கண்ணோக்கஞ் செய்தருளினா. எ - று.

அறனெலா மொருவழி புரக்கு மமபுயத்
துறுமலாத் தாமரை வெறிதுற றேசசிஞன்
சிறுவனிச சிறுநட நோக்கல் செய்திலாய்
கறைமிடற் றேயெனக் கனன்று சீறிஞன்.

(இ - ள்) தருமங்கனையெல்லாம் ஒருவழியாகக்காக்கும் உமாபிராட்டியார் தமது தாமரைமலர்போன்ற அழகியகையினால் பிற்புறமெய்தித் தட்டினாள். இனையவனாகிய முருகன்செய்யும் இச்சிறு நடனத்தைக்காண்டவ புரியவில்லை. விஷம்பொருந்திய கண்டததையுடையவரே! என்று கோபிததுக்கொதித்தாள்.

முறுவலார் முகத்தினன் முருகப் பிள்ளையை
யுறுபெருவ கருணையி னுவந்து நோக்கினு
னறுமலாத் தளிரடி குழைய நாட்டியரு
சிறுதினங் காட்டெனச் செங்கை யொத்தினான்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான அதனாற்புண்ணைகபொருந்திய முகமுடையவராய், முருகனாகிய இனையகுமாரரைப் பொருந்திய டெருங்கிருபையோடு சந்தோஷித்துப் பார்த்து, மணந்தகுகிய மலரையும் தளிரையும் போன்ற திருவடிகள் குழையும்படி சிலகாலம் நாட்டியஞ்செய்து காட்டுகவென்று, அந்நடனத்திற்கியையதமது சிவரத கைகளால் தாளமிட்டனா, ஏ - று. (உகக)

பேரெழிற் குமாவே னாடிசுகும பெற்றியா
னாரான் மலரவன முதல நானிலத்
தாருயி ரனைத்தானை ருடிப பாடினார்
வேரசைந திடச்சினை யசையு மெயமமைபோல்.

(இ - ள்.) அடிமரமசைதலாற் கிளைகளெல்லாம் அசையுமென்னும் உண்மை போல, பேரழகுடைய குமாவேள நடனஞ்செய்யும் தன்மையால், அன்புடைய அனந்தலாந்த தாமரையிலுள்ள பிரம்மனமுதலிய பெரியபூமியிலுள்ள அரிய ஆன்மாக்கள யாவரும் ஆநந்தமயமாய் நின்று ஆடிப்பாடினார்கள். ஏ - று. (உக௪)

சேந்தனை முருகனைக் குகனைச் சேயினை
மோந்தெடுத்த தனைத்தன ருச்சி மோந்தனர்
காந்தையுந் தலைவனும புதலவற கைவிடார
போந்தனா கணத்தொடுங் கயிலை புக்கனர்.

(இ - ள்.) உமாதேவீடும் சிவபெருமானும், சேந்தன் முருகன் குகன் ஆகிய திருநாமங்கொண்டு விளங்கும் தமது இனையபிள்ளையாரை வாரியெடுத்த அனைத்துக்கொண்டு உச்சிமோந்து குழந்தையைக்கையினின்று விடாமல புறப்பட்டுத் தமது சிவகணங்களோடு திருக்கைலாயகிரியை யடைந்தார்கள். ஏ - று. (உக௫)

ஆயதோ ரளவையி னிலாகள் யாவருங்
காய்சின விடையினு னெதிராதுங் கட்கனற்
றியரை முடித்திலரு செய்வ தேதென
மேயினா பசுபதி விரத மாதவம்,

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட காலத்தில் இத்தேவர்த னெல்லோரும் சாய்ந்து கோபிக்கின்ற இடபவாகனனாகிய சிவபெருமான் காட்சிகொடுத்தும், கண்களில் தீப்பொறி சிந்தும் கொடியோராகிய திரிபுராசுரர்களை வென்றோயில்லை. யாது செய்வோமென்று பாசுபத விரதமென்னும் பெருந்தவத்தைச்செய்ய மேற் கொண்டார்கள். எ - று.

(உகக)

விரதமங் கதுபுநிந் தியற்றும் வேலையில்
வரந்திச சடைமுடி மழுவ லானுணர்ந்
துறவுறுந் தவப்பய னுணர்நத் நந்திபா
லிரைதருங் கருணையா னியம்பி னுனரோ.

(இ - ள்.) அப்பாசுபத விரதத்தை யதுஷ்டித்து வருணகாலத்தில், கண்களையு பொருந்திய சடைமுடியுடைய மழுப்படைதாங்கிய சிவபெருமான் தெரிந்து, வலிபொருந்திய தப்போலனை யுணர்ந்த நந்திதேவரிடத்தில் நிறைந்த கருணைக் கிருப்பிடமாகிய சிவபெருமான் திருவாய் மலாகினனா. எ - று.

அரிமுதற் றோன்றிய வமரா யாவருந்
திரிபுரத் தவாகளாற நீமை பெய்தினு
ருநிமையி னெமையீரந் துவந்து போற்றினார்
பரிவுழந் தினனமும பரசன மேயினார்.

(இ - ள்.) திருமால் முதலாகவுள்ள தேவர்களெல்லாரும் திரிபுரத்தசுரர்க ளால் துன்பமடைந்தார்கள். சுதந்திரத்தோடு எமமையாசித்துவந்து துதிசெய்தார்கள். துயரமதுபவித்து இதுகாலமவரையிலும் துதித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். எ - று.

(உகக)

ஈதிழைத் தாங்கவ றியற்று மெல்லையிற்
போதிநீ திரிபுரம் பொடித்து மாய்ப்பதற்
கேதமி விரதமே முதல யாவையுந்
தீதற வியற்றுவான் செபபி வாவென்னுன்.

(இ - ள்.) அம்மானத் தீர்த்தக்கரையில் அவர்கள் இப்பாசுபதவிரதத்தை நடத்தி நிற்கையில், நீ அவருச்சென்று முப்புரங்களை யெரித்தழிப்பதற்கு, குற்ற மில்லாத தோமுதலிய போர்க்கருவிக் கெல்லாவற்றையும் செவ்வையாகச் சித்தஞ் செய்யக் கட்டளையிட்டு வருகவெனத் திருவாய் மலாரதருளினார். எ - று. (1)

வேத்திரக் கரத்தினன் றவள வெண்பொடி
பூத்தொளிர் மேனியன் பூதா சூழ்வா
நேத்திர மூன்றுடை நிமலன் சேவடி
காததரு ணைதியங் கடவு டோனறினான்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் செவ்விய திருவடி யைக்காததருளுகின்ற அழகிய திருநந்திதேவா. [வேத்திரம்] பிரமபைததாங்கிய கையையுடையவரும், தாவளம்மாகிய திருவெண்ணீறு பிரகாசித்து விளங்கும் திருமேனியுடையவருமாய் பூதகணங்களை புடைசூழ்ந்து வருமபடி அங்கே எழுந்தருளினார். எ - று.

(உகக)

நந்திவர் திறுத்தலு நவின நான்முக
 னந்தரத் தவரரி முதல யாவருஞ்
 சிந்தையுற் றுயிர்த்தனா திருக்கை மாணுடை
 யெநதைபோற் றிருவரு ஞானதென் றெண்ணினார்.

(இ - ள்.) திருந்திதேவர் ஏழுந்தருளிக காட்சிதரவும், தாமரைமலரி
 லெழுந்தருளிய பிரமணம் தேவர்களும் திருமால் முதலிய வெல்லோரும் மனங்
 களித்தயிர்த்தார்கள். திருக்கரத்தில் மாணேந்திய எந்தையாகிய சிவபெருமானைப்
 போல திருவருள் புரிதலுண்டாகுமென்று கருதினார்கள். எ - று. (உஉச)

எண்ணுறு மளவையி னநதி யெம்பிரா
 னண்ணின னெதிருற நயந்து போற்றினார்
 கண்ணுதல வானவற காணு மனபினா
 புண்ணியற் கியைவன யாவும் போற்றினார்.

(இ - ள்.) அப்படி யெண்ணுகின்றகாலத்தில் எமது பெருமானாகிய நந்தி
 தேவர சமீபமாக வெழுந்தருளியணைய, யாவரும் விரும்பித் துதிசெய்தார்கள்.
 நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானைத் தரிசிக்கும் அன்புடைய அததேவர்
 கள், புண்ணிய சொரூபியாகிய திருந்திதேவருக்குப் பொருந்திய உபசார
 மொழிகளால் துதிசெய்தார்கள். எ - று. (உஉரு)

என்னையா ளுடையவ னநதி யெம்பிரான்
 றனைநா ரணனொடுந தழுவிச் சாராதனர்
 மின்னொரி யலங்குநான மாரப வெய்கிவண்
 முன்னிவந தடைநதவா மொழிசு வாயெனாரர்.

(இ - ள்.) என்னை யடிமையாகவுடைய எமது பெருமானாகிய திருந்தி
 தேவரை, திருமாலுடன் அங்கேபொருந்தியுள்ள தேவர்களும், பிரகாசிக்கின்ற
 ஒளியோடசையும் உபவீதமணிந்த திருமாபையுடைய நந்திபகவானே! தேவரீர்
 இவ்விடத்திற்கு யாதுகருதி விரைந்தெய்திய வகை. அதனைத் திருவாயமலர
 வேண்டுமெனாரர்கள். எ - று. (உஉச)

அககணத் தவரொடு நநதி யாரெயில
 புகழமுப புரத்தொடும பொருதப் போதுவான்
 றொகக்கோ முதலிய தொடுததி யறறுவான்
 முககண னுமககெதிர மொழிநது வாவெனாரன்.

(இ - ள்.) அககாலத்தில், அததேவர்களோடும சொல்லுகின்றார். சிவகிபரு
 மான் முமமதில்களமைந்த முப்புரத்தினருடன யுத்தஞ்செய்யச் செல்லுமபடி
 கூட்டமாகிய இரதமுதலிய யுத்தகருவிகளைச் சோததுவைக்குமபடி, திரிநேத்தி
 ரங்கனையுடைய அச்சிவபெருமான உகசளுக்கு நேரிற்சொல்லி வருகவென்
 றனுப்பினா. எ - று. (உஉரு)

அதுவுணர்ந தும்முழை யடைநது ளேனெனஞ்
 கதுமென வீங்குவை கடிதிற செய்திரென்
 றிதுவுரைத் தகன்றன னநதி யீங்கிவா
 புதிதிழைத் தனவெலாம புகலசெய் வாமரோ.

(இ - ள்.) அக்கட்டளையைத் தெரிந்து உககளிடத்திற் தெரிவிக்கும்படி வந்ததென்று கூறி, உடனே இவற்றை விரைது சித்தஞ்செய்வீர்களென்று இதனைத் திருவாய்மலர்ந்து திருநகரத்தேவர் திருக்கையாகிரிக்குச் சென்றருளினார். இத்தேவர்கள் புதிதாகப் புரிந்தனவற்றையெல்லாம் இனிச்சொல்லுவோம்.

கலிநிலைத்துறை.

மந்த ரத்தொடு கேசரி நெடுவரை வாங்கித்
தந்து திண்டிற் லசசெனப் படுத்தினா தழைக்குஞ்
செந்த னிக்கதி ரினைததைவெண் டிங்கனைத் திருத்தி
யுந்து பேரெழி லாழிகொண் டவைககடை யுறுத்தி.

(இ - ள்.) மந்தரமலையையும் கேசரியெனும் பெரியமலையையும் வாங்கித் தந்திரமாகிய மிகுவுல்லபமுடைய அச்சுக்கட்டைகளாகக் கிடத்தினார். சிவந்த கிரணங்கள் தழைத்த ஒம்பற்ற சூரியனையும் வெளரிய சந்திரனையும் திருத்த மாக்கிச் செலுத்தத்தக்க பேரழகுடைய சக்கரமாக்கி அவவச்சின் இறுதிகளிற் பூட்டி. எ - று.

(உஉக)

ஏழி ரட்டியென் றுரைத்திடு மிருநிலப் பரப்பைச்
சூழக் கப்படு நிலங்களை ரேழெனத் தொகுத்தாரா
பாழி வாளரிப் பிடரிப் பாசனப் பரப்பை
யாழி யொத்தலா தட்டினோ தட்டகத் தமைத்தார்.

(இ - ள்.) பதினான்கென்று சொல்லப்படும் பெரிய உலகப்பரப்பினை, சூழ்ந்த பதினான்கு நிலைகளாகத் தொகுத்தார்கள. பெருமைதங்கிய ஒளரியசெங்கதின பிடரியிலிட்ட பீடத்தினை பரப்பை, கடலபோற் பரந்துள்ள தட்டெளின் ஒருதட்டிலே பொருந்தினார்கள். எ - று,

(உஉ௦)

கலைக் ளாகம் வெள்ளிகள் கார்முத்த பருவ
நிலைகள் கோடியோ ரேழெனு மந்திர நியமந்
தொலைவி லோனாக டிங்களுற நெழப்படு தொன்னுட்
குலவி ருத்தையோ கங்கணமற னுள்ளன குணித்தது.

(இ - ள்.) கலைஞானங்கள் (அறுபத்துநான்கு) சிவாகமங்கள் (இருபத்தெட்டு) யாகங்கள் (இருபத்தொன்று) காரமுதலிய (ஆறு) பருவங்கள், கலைகள் ஏழுசோடி மகாமந்திரங்கள் நியமங்கள் நீங்காத இராசிகள் மாதங்கள் பொருந்தியுண்டாகின்ற பண்டைய தினங்கள் சிறந்த நாழிகைகள் யோக்கங்கள் மறுள்ளனவற்றையுங் கருதி. எ - று.

(உஉ௧)

கடைப்ப டசசெலுத் தரமுத லாயவாக் கருதிப்
புடைப்ப டுததவ ணவணைலாந் திருத்தினா பொருத்தி
யுடைத்தெ முங்கடத் தோங்கெழில யானையோ ரெட்டு
மிடைப்ப டசசுமந் தேந்துவ போலமைத் திட்டாரா.

(இ - ள்.) கடைப்பமும்படி செல்லுகின்ற உத்தரமுதலியனவாகக் கருதி அவ்வவ்விடங்களிற் பொருத்தி, அவகங்கெல்லாம் உடைத்தெழுகின்ற மதப்பெருக்கையும் மிக்க அழகையுமுடைய திக்கண்களெட்டினையும் நடுவிலேதாங்கி நிற் பனபோலப் பொருத்தி அமைத்தார்கள். எ - று.

(உஉ௨)

திகந்த முற்றிய புயங்கமோ ரெட்டுமத் திகந்தம்
பகுந்து தாககிய சூலவரை யெட்டுமேற பரிதி
புகுந்தி றங்கிய நெடுவரை யிரண்டுமேற் பொருந்தத்
தருந்த நிதனி மதலையி னமைத்தனா தரத்தால்.

(இ - ள்.) திசைகளி னிறுதியிலுள்ள அஷ்டநாகங்களையும், அதிசாந்தங்
களிப் பிரித்துச் சுமந்த அஷ்டகுல பர்வதங்களையும், சூரியன் உதித்து மறையும்
(உதயாஸ்தமன) கிரிகளிரண்டையும், மேலே பொருந்தத்தக்க தனித்தனி தூண்
களபோல முறைப்படி யமைத்தார்கள். எ - று. (உருக)

வருண மைந்தெனப் படுவன யாவையும் வருத்தி
யுருள்பெ ருந்திரை யேழையும் வருத்தின ரொருங்கே
யருக மைத்திடு கன்னசா லைகளதற் கருகே
மருவு கன்னகூ டங்கொளாத திருப்பன வருத்து.

(இ - ள்.) ஐரதுவருணங்களென்று சொல்லப்படுவனவற்றை யெல்லாம்
வருவித்து, உருளுகின்ற பெரிய அலையமான கடலகள் ஏழையும் ஒருசேரவரு
வித்தார்கள். அருகே யமைக்கத்தக்க கன்னசாலைகளும் அவற்றிற்கருகே பொருந
திய கன்னகூடங்களும்போ லிருப்பனவாகச் சமைத்து. எ - று.

கன்னகூடம் - கோபுரங்களினிலேயில் மூலைகளிற் சிறுகோபுரம்போல
விளங்கும். கன்னசாலை - கேரையங்களினிலேயில் நாற்புறமும் நடுவேநீண்டவடி
வாய் அல்லவததில் அரைப்பங்கு இடங்கொண்டு நிற்கும். இவ்விண்ணடிற்ரு
மிடையே பஞ்சரமெனப் தொன்னுண்டு. இது சிறப்பானமுடிபு. விரிப்பிற்
பெருகும். (உருக)

இடைப டும்படாம் வெண்மையி னியற்றின ரிவைக்கீழ்
மிடைப டுத்துவ கருநிறப் பண்பொடுவேய்ந்து
புடைப டுத்துவ சேயொளிப் படம்பொதிந் திட் டா
ரடைப சுமபடாம் வெளியமைத் தவணவ னமைத்தார.

(இ - ள்.) நடுவிலுள்ள கொடித்துவசங்கள் வெண்ணிறமாகச் சமைத்தார்
கள். இவற்றின்கீழே நெருங்கியுள்ளனவற்றைக் கருமை நிறம்பொருந்திய அழ
கோடு கட்டி, பக்கங்களிலுள்ளனவற்றை செந்நிறநதங்கிய சீலங்களால் நிறைத்
தார்கள். சுற்றிலும் பசுமைநிற மமைத்தனவாக அங்கங்கே பொருத்திவைத்
தார்கள். எ - று. (உருக)

குங்கு மத்தன படரம்படக் கோடிதோ றமைத்தார
தங்கு கீழ்த்திரை பெருமபுறக் கடலெனச் சமைத்தார
பொங்கு பேரொளி யைநதொடுங் கொடிஞ்சியும் புனைந்தா
ரங்கு நின்றடை தூக்குவ யாவையு மசைத்தார.

(இ - ள்.) குங்கும நிறநதங்கிய கொடிச்சீலைகள் பொருநதுமமடி மூலைகளி
லெல்லாம் அமைத்தார்கள். பொருந்திய கீழ்த்திசையிலுள்ள அலைகள் பொருந
திய பெருமபுறக்கடல் என்று கண்டோர் சொல்லும்படி யமைத்தார்கள். அதி
கரிககின்ற பஞ்சவர்ணப் பேரொளியோடும் [கொடிஞ்சி] மொட்டி அலங்கரித்
தார்கள், அங்கே யிடையில் தொங்கவிடுவனவற்றை யெய்லாம் கட்டினார்கள்.

மன்னு யிர்த்தொகை யாவைக்கும் வானவ ரெவர்க்கும்
பின்ன லநதுழைப் மருமற்கும் பிடிக்கைப் பொருட்டு
மன்னு நான்முக்கித் தீழுவற்கு மேலதாய் மறைந்தோன்
றன்னை யொத்தயர்ந் தொளிாமணித் தனித்தசம் பமைத்தார்.

(இ - ன்.) நிலைபெற்ற உயிர்த்தொகை எல்லாவற்றிற்கும் தேவர்கள் யாவர்க்கும் பின்னிய அழகிய துளவமாலையணிந்த திருமாலுக்கும் தாமரைப் பொருட்டாகிய பீடத்தில் நிலையாயுள்ள நான்குமுகங்களையுடைய பிரமனுக்கும் மேலாகி, அவர்கட்கு அதிதப்பட்ட சிவபெருமானைப் போன்றயர்ந்து பிரகாசிக் கின்ற ஒப்பற்ற நவமணிகள பதித்த கலசத்தை யமைத்தார்கள். எ - று. (உரு௭)

எழுது நுமறை யனைததையுட பரியென வியற்றி
வழுவ நககுறை நிரப்பின ரரிமுதல வாலோ
ரொழுது மாயிரங் கொடுமுடி வடவரை யோங்க
றழுவு செங்கையிற் பினுகமொத் தமைத்தனா தந்தார்.

(இ - ன்.) எழுதாக் கிளவியாகிய வேதங்களைப்பெல்லாம் குதிரைகளாகச் செய்து குற்றமறக் குறைவுபாட்டினை நிரம்பச்செய்தார்கள். திருமால் முதலாகிய தேவர்கள், பிரகாசிக்கின்ற ஆயிரம் [கொடுமுடி] சிகரங்களையுடைய மக் மேருமலையைச் சிவந்த கையிலதழுவிப் பிராக விலைப்போல விளங்க நியமித்த தந்தார்கள். எ - று. (உரு௮)

பொறிப்ப ணுடவி வாசுகி நானெனப் பொருத்தி
வெறிப்ப ஈரதுழா யலங்கலோன கணையென வியப்பக்
குறித்த வெருதுதி பாவகற பொருத்தினா குதைவாய்ச்
செறித்த தூவலை வாயுவிற் செறித்தனா திருத்தி.

(இ - ன்.) புள்ளிகள் பொருந்திய படகூட்டத்தை யுடைய வாசுகியென னும் பாம்பை நாணுகச்சோத்தி, மணமலீசம் பசிய துளசிமாலையித்த திருமால் அம்பாக, அதிசயிக்ககுறித்த வெவவிய அவவம்பின கூாவாய் அக்கினியாக அமைத்தார்கள். அம்பினி றுதியிற்கட்டிய சிறகு வாயுவாகவுந் திருத்தமாகக் கூட்டினார்கள். எ - று. (உரு௯)

முன்னை மாகவக் கடைப்பிடியிருந்தவா முளரி
யன்ன லூதியும வலவனோத் தமாகதன னமையாத்
தொன்ன லநதரு குடிமைத் திகையெனத் தொகுத்தார்
பின்னா வானவா சேனையொத் தெழுந்தனா பிரியார.

(இ - ன்.) பழயபெருந் தவத்தினாலே கருமமுடிக்குத் துணிவிலிருந்த அவர்கள், வீரும்பியபடி, தாமரைமலரி லெழுந்தருளிய அன்னவாகனனாகிய பிரமனும இரதசாரதியாகப் பொருந்தினன. அமையாத பண்டைய நன்மைகளையெல்லாக் தரத்தக்க பிரணவத்தைக் குதிரைச்சமட்டியாகச் சோதனார்கள். பின்னரே தேவர்கள் பிரியாதவர்களாய்ச் சேனையாகப் புறப்பட்டனா. எ - று. (உரு௦)

மாதி ரப்பெருங் கடவுள ரெண்மரு மறலி
காது சேனையின் றலைவறிற் பொலிந்தனா கணகச்
சோதி மேருவி ணுசசிபந தொன்னகாப பிரம
னாதி நாரண னாரைவாழ்த் தெடுத்தன ரடைய.

(இ - ள்.) பெரிய எண்டிசைப்பாலகர்களும், போர்ச்செய்கின்ற பெரிய இயமனுடைய சேனைகளின் நாயகர்கள் போல விளங்கினார்கள். அப்பொழுது பொன்மயமாகிய (மகேசுவதி வையுத்தமென்னும்) நகரங்களில் வசிக்கும் பிரம னும் தொல்லோனாகிய திருமாலும், சிவபெருமானே யடையும்படி வாழ்த்தெடுத்தார்கள். எ - று. (உசக)

அருந்த வத்தரோ ரெழுவரு மாசிசொற் றெடுப்பப்
பொருநது விஞ்சையா கின்னரா பூகதர்ப் பொருவது
திருநது மெல்லிசைத் துமபுரு நாரதா சிவனபா
லிருநது சிந்தைய ரருகுநின் றினனிசை தூங்க

(இ - ள்.) அருந்தவஞ்செய்த சப்தருவிகளும் ஆசீர்வசனங்களை யெடுத்துச் சொல்லவும், பொருந்திய வித்தியாதராகின்னரா பூகதாரைப்போல, மெல்லிய இசையையெழுப்பும் துமபுருநாரதா முதலிய சிவபெருமானிடத்திற் றங்கிய மன முடையவர்கள் அருகேறினா இளிய இசைப்பாடல்களை பாடவும். எ - று.

சங்கு வேண்டு வாயவையுங் குறைவற வியற்றித்
தாங்கு சகராத தடகையான நழுவளிழிப் பெருமா
னேங்கு வெள்ளரியம் பொருப்புற நடந்தன னெனினீர்
தேங்கு சென்னியன சினகரக கடைத்தலை சென்றான்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில யத்தத்திற்கு வேண்டுமெனவற்றையெல்லாம் குறை வின்றிச் செய்துமுடித்து, சுதரிசனத்தைத் தாங்கிய பரந்தகையையுடைய திரு மால், அக்கினிககண்ணையுடைய சிவபெருமானது உயாதத் வெள்ளியையாகிய அழகிய கையையத்தை யடையச்சென்று சபதிகின்ற நகராசலம் தேக்கெடுக கின்ற சடையையுடைய சிவபெருமான திருக்கோயிலின் திருவாயிலிலெய்தினார்.

நகதி பாலவ னியனறன யாவையு நளின்ருள
சிறதை கூரதா வாங்குவ னுணர்நகனன் சென்ற
னெனதை சேவடி யிறைஞ்சின் னிருநதுண ரலங்கற்
பைநது முயினே னடைந்தன னென்பது பகார்தான்.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்ற திருமால், திருநந்திகேவரோடு நடந்தனவற் றையெல்லாம் கூறினார். அத்திருநந்திகவான் மணங்களிப்பூர் அவற்றைத்தெ றிந்துகொண்டு சந்தித்தானத்தினுடசென்று, எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானு டைய சிவந்த திருவடிகளைவணங்கி, பரிய பூங்கொத்துக்களோடு கூடிய பெரிய துளசிமாலையணிந்த திருமால் வந்தனனென்பதைத் தெரிவித்தனார். எ - று. ()

ஒரும ருங்குறை மரகதப் பசுங்கொடி யோடுஞ்
செருவு வந்தெழு ணேட்கையிற் சினவிடை யுகைத்து
வருவ தோர்நன்ன ரெழுதன்ன மழைமுகில வண்ணன்
கருணை மிக்கெழுந தளித்தன னோக்கினன் களித்தான்.

(இ - ள்.) (உடனே சிவபெருமான்) தமது ஒப்பற்ற வாமபாகத்தில் வசித் தும் பரிய மரகதக்கொடிபோன்ற உபாதேவியாருடன், போர்புரிதலிற் களித்தெ ழுந்த விருப்பத்தோடு, கோபம்பொருந்திய இடப்பாகை மூர்த்தி எழுந்தருளு வதை, காகாஸமேகம்போலும் நிறமுடைய திருமால் உணர்ந்தனார். கருணை யிருந்தெழுந்து அதுக்கொடுத்ததைக் கண்டுகளித்தனார். எ - று. (உசக)

அடைந்த வான்வ ரினிதெழுந் தருள்வது நோக்கி
மிடைந்து வீழ்ந்தனர் பரடின ராடினர் வியந்தார்
தடங்கொ டினுசியந் தேரினை நோக்கினன் றையற்
கிடங்கொ ட்த்தரு னெம்பிரா னினிதுகொண் டியைந்தான்.

(இ - ன்.) திருக்கலாய கிரியையடைந்த தேவர்கள், சிவபெருமான் இனி
தாக வெழுந்தருள்வது கண்டு, நெருங்கி நமஸ்கரித்தார்கள். துதி செய்தாசன.
ஆரந்தக் கூத்தாடினார்கள். சந்தோஷித்தார்கள். உமாதேவிக்கு வாமபாகத்தைக்
கொடுத்தருளிய சிவபெருமான் விசாலமாகிய [கொடிஞ்சி] மொட்டினையுடைய
அழகிய தேரினைக் கண்டு இனிதாகச் சமமித்தனா எ - று. (உசக)

மூரி வெள்ளிமி லேறுவிட் டிழிந்தனன முதல்வன்
மேரு மால்வரை யொருதனி விலலொடு மேவித்
தேரி னோதனி யெடுத்தாற மிதித்தனா நெறிததுப்
பாரு மசகமற நிழிந்தது தோத்தடம பரப்பு.

(இ - ள்.) வலிதங்கிய வெள்ளிய இமலையுடைய இடபத்தை விட்டுச்
சிவபெருமான இழிந்தருளி, ஒப்பெற்ற தனியாகிய பெரிய மேருமலையாகிய
வீல்லுடன் பொருந்தித் தேரினை மிதித்தருளிய மாதிரிமே, தெறிப்பட்டுப்பாரும்
அச்சம் உடைபட்டு, தேரின விசாலமாகிய பரப்பானது நிலமிசைப் பொருந்த
இழிந்து விழுந்தது. எ - று. (உசஎ)

மடுததெ ட்த்தனன வெள்ளிடை யுருக்கொடு மாய
னெடுத்த வபபரம பொறுக்கலா னீருதொனை நாசி
விடுததெ டுந்தன குருதிநீர் விழித்தனை பிதுங்கிப்
படுதத வாயவழி யுமிழந்தன குருதிநீர்ப பரவை.

(இ - ள்.) அதனைக் கண்ட திருமால், வெண்மைதங்கிய இடபவாகன வடி
வந்தாங்கிச் சிவபெருமானை உடனே தாங்கினா. அப்படித் தாங்கிய அப்பாரத்
தினைப் பொறுக்க மாட்டாதவராய் நானியின் இருதொளைகளிலும் உதிரநீரானது
தோன்றிப் பெருங்குது. இருவழிசுளும் வெளிப்பட்டு வாயவழியாக உதிரநீர்ப்
பிரவாகத்தைச் சிறுதினா எ - று. (உசஅ)

வெருளி யேங்கினா னீண்ணவா வெள்ளிடை யாய
கருவி மாமழை வண்ணனும் பொறுக்கலன கவனரு
னிருது ணைப்பத மடக்கினன கவிழ்ந்தன னிவற்றாற
பொருதி றற்கொடு விலலியை நோக்கினா புகலவார.

(இ - ள்.) அதனைக் கண்ட தேவர்கள் பயந்த ஏக்கமெய்தினா. வெள்ளிய
இடப வடிவேற்ற பெரிய மோகவண்ணராகிய திருமாலும் சகித்தற் கேலாத
வராய் வருங்கினர். தமது இருபாதங்களையும் மடக்கிக்கொண்டு கீழே சவிழ்ந்
தனா, இவற்றால், போர் செய்யத்தக்க கொடியவில லேறதிய சிவபெருமானைத்
தேவர்கள் நோக்கி விண்ணப்பிக்கின்றார்கள், எ - று. (உசக)

எந்தை யேயுனக் கபயமற் றெவ்வுயிர்த் தொகைக்குந்
தந்தை யேயுனக் கபயமெத தலைவர்க்கு முதலா
முந்தை யேயுனக் கபயமென் றிரந்தனா மொழிந்தா
ரித்து சேகரன் மாயவற குறித்தன னிரங்கி.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! தேவரீருக்கு அடைக்கலம். எல்லா உயிர் தோகைகளுக்குத் தந்தையே! தேவரீருக்கு அடைக்கலம். எல்லாத் தலைவர்களுக்கும் முதன்மையானவரே! தேவரீருக்கு அடைக்கலமென்று யாசித்துக்கூறி முறையிட்டார்கள். சந்திரனைச் சடையிலணிந்த சிவபெருமான் திருமாலைக் கருதித் திருவுளமிரங்கி ஏ - டு.

(உரு)

முக்க ணெம்பிரா னிரங்கலு முளரிபூத தெழுந்த
மைக்க ரும்புயல் வண்ணனு க் கெழுழவலி வாய்ப்ப
வொக்க நின்றது தெய்வவான் நோமல ருவநத
திக்கு மாமுகன் தனனெடுந திகைத்தனர் தேவா.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களுடைய எமது சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கவும், கரியநீலமேக நிறமுடைய திருமாலுக்குப் பெருவிலம்பமுண்டாக, தெய்வீகம் பொருந்திய சிறந்த தேரானது சமான்மாக நின்றது. தாமரைமலரில வசிகும சிறந்த நான்குமுகங்களுடைய பிரமனுடன் தேவர்கள் அத்தனைகண்டு பிரமித்தார்கள். ஏ - டு.

(உருக)

மடந்தை பாகனு மாமழை வண்ணனை நோக்கி
யடைந்த பேருவ கைப்பெருங் கடலின னாகி
தொடர்ந்த சிந்தையின் வேண்டு வசொலுதி யெனான்
படர்ந்த வராசடைப பண்ணவற நினண்ணம் பகரும்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, பாவதிபாகராகிய சிவபெருமானும் சிறந்த மேக வண்ணராகிய திருமால்பொர்த்து, பெரிய சந்தோஷப் பெருக்காகிய பெருவ கடலில மூழ்கினவராகிப் பதிந்த திருவுள்ளத்தோடு, நீயிருமயிவராகை கேட்பாயாக வென்றனா, படர்ந்த மெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குத் திருமால் இவ்வகையாகச் சொல்லுகின்றா. ஏ - டு.

(உருஉ)

சத்தி யோரபுடையிருக்கவும் யானுமோ சத்தி
யொத்தி டப்பிரிந தருளின யாதுபோ லுடையாய்
வித்த கத்தனி யேறுளை யாயினும் வினையே
னத்த நித்திற லேறெனத் தாங்குதற கருளவாய்.

(இ - ள்.) என்னை யடிமையாக வுடையவரே! தேவரீருடைய சத்தி ஒரு பக்கலிலிருக்கவும் அடியேனையும் ஒருசத்தியை யொப்பாகச் செய்தருளினீர். அதுபோலவே, ஒப்பற்ற ஞானசொருபமாகிய இடப்பாக்கனதையுடைத்தாயிருக்கின்றீ ரானபோதிலும், அடியேனும் அத்தகைய ஒப்பற்ற வலிதங்கிய இடப்பம்போலத் தேவரீர் திருமேனியைப்பரித்தறகு அருகிருக்கவேண்டும்.

என்ப தாயலீ தளித்தனை நினையெரு ஞான்று
மென்ப தத்துனை மறப்புறு தருடர வேண்டு
மின்ப நுதிநல வேணியோ யென்றலும் மிமலன
றனபெ ருந்திருக் கருணையா லவறகவை தந்தான்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லுவதாகிய இவ்வரத்தைத் தந்து, எக்காலத்தும் தேவரீருடைய மெல்லிய உபயபாதகளை மறவாமறபடி திருவருள் புரியவேண்டும், மின்னலை வீசுகின்ற வலியசடையையுடைய சிவபெருமானே! என்று.

யாசெகவும், புனிதராகிய சிவபெருமான் தமதுசிறந்த பெருங்குணத்திறத்தால் அத்திருமாலுக்கு அவற்றை யதங்கொடுத்தனர். எ - று. (உருச)

ஓட்டு தேரெனத் திசைமுகன் றன்னொடு முரைப்பக்
தோட்டு நான்மறைப் பரியுகைத் தியக்கினன் கொடிஞ்சி
நீட்டு தேர்நிலை திரிந்தில மத்திகை நீட்டிப்
போட்ட னன்குல மலையன் புரவியம் புறத்து.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் இனிதேரின்ன யோட்டுகெவென்று நான்குமுகக் கணையுடைய பிரமனோடு திருவாய் மலர்ந்தருள, கூட்டமாகிய நான்குவெதப் புரவிகளையேறி யோட்டினன். கொடிஞ்சியையுடைய உயர்ந்ததேரானது நிலை திரிந்திலது. தன்கையிலேநிய குதிரைச் சமமட்டியைநீட்டி, சிறந்த தாமரை யில் வசிக்கும் பிரமன் குதிரைகளின் முதுகிலடித்தனன். எ - று. (உருச)

வேத வாம்பரி தங்சளி னுவன வெருவித்
காதி யோங்கலுந் திகிரின் றசைநதில காணு
வேரது சிந்தையின யாவரு முணாநதனர் வதனப்
போத கத்தினுன செயலென யாவரும் புலந்தார.

(இ - ள்.) தாவிச்செல்லும் வேதமாகிய குதிரைகள் தங்கனாலாவனவரை யில் பாய்ந்து விரைந்து நடக்க முயன்றும், சகரவகள் நின்ற நிலையினின்று அசையவல்லை. அவருளள தேவா முதலியயாவரும் அதனைக்கண்டு மனதில் ஆலோசித்தவாகளாய், இது யானைமுகமுடைய கணேசபெருமான செய் வென்று எல்லோரும் மனம் வருந்தினார்கள். எ - று. (உருச)

குருத்தி ளம்பிறைக் கண்ணியோன் றன்மகற் குறித்துக்
கருத்தி னோநதுள யாவையுங் கொடுத்தனன் கமழ்பூந்
தருத்த லத்தினோ ரயனெடு மருச்சினை தநதார
மருத்து முாயினோ னவ்வணந் தொழுதுள மகிழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) மிக இனம்பிறைச் சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வுணர்ந்த சிவ பெருமான் தமது மூததருமாராகிய கணபதியைக் குறித்து மனதில் கருதியவற் றையெல்லாம் உபகாரஞ் செய்தளித்தனா. மணஞ்சிர்தும் மலாகளமைந்த கற்பக வீருகூதையுடைய தேவலோகத்திலுள்ள அமரர்கள் பிரமனோடும் கணபதியைப் பூசித்தார்கள். வாசநதவிய துளசிமாலையுடைய திருமால் அவைகையே அவ ளைப்பணிந்து மனங்களித்தனா. எ - று. (உருச)

மூத றிந்துணர் கயமுகன் மூடிகத் தெழுந்தான்
சூத மாமூத மடிநதவன் றோகையி னிவாநதான்
சீத ரன்பெருந் கலுமுனிற் சிறந்தனன் சிறைப்பா
லோதி மத்தினோ னோதிம முகைத்தன னொருபால்.

(இ - ள்.) முற்றறிகதுணருந் தன்மையுடைய பழைய யானைமுகக்கடவுள் பெருச்சாளிகளையுடைய லாரோகணித்தனர். பெரியமாமர வடிவாயிருந்த சூர பன்மனைச் சுகரித்த குமாரகவாயி மயில்வாகனத்திலேறினார், திருமனை மாந்

பித்தமித்த திருமாள் பெரிய கருடவாகன மூர்த்தன். பரம்பொலும்வெள்ளிய
செருளமைத்த அன்னவாகனத்தினைபுடைய பிரமன் ஒருமுறத்திற் சென்றுத்
தை வாகனமாகச் செலுத்தினன். எ - று. (௨௮௮)

புரந்த சாதிய ரெண்மரும் புடைபடுங் கரடக்
கரந்த ருங்களி ருதிய வாகனங் கடவ
வரந்த ருந்தவ ரெழுவரு மாசிவாழ்த தெடுப்ப
விரங்கு மின்னிசை தும்புரு நாரத ரிசைப்ப.

(இ - ன்.) இரதிரன் முதலிய அஷ்டதிக்குப் பாலகரும் பக்கங்களிலே,
மதசலம்பொழியுந் துதிக்கையையுடைய யானைமுதலிய வாகனங்களைச் செலுத்த
வும், கிரேஷ்டம் பொருந்திய தவசிகளாகிய சப்தருஷிகளும் ஆசோவசனஞ்
சொல்லி வாழ்த்தவும், ஒலிக்கின்ற இனிய இசைப்பாடல்களைத் தும்புரு நாரதர்
பாடவும். எ - று. (௨௮௯)

விஞ்சை நாட்டவர் மாகத ரெனவெதிர் வியப்பக்
கஞ்ச யோனியை முதலினோ கைதொழ்த தகையோ
னஞ்ச யின்றவன் நிருமுன நடநதரு ணந்தி
யெஞ்ச விலலதோ வேததிரத திருக்கர மெடுப்ப.

(இ - ன்.) வித்தியாதராகன் [மாகதா] புகழ்பாடுவோராக எதிரே நின்று
துதிசெய்யவும், தாமரைமலரினுதித்த பிரமனைப்பொததவர்கள் பணியதக்கவரும்
ஆலாவலிஷத்தை யருந்தியவருமாகிய சிவபெருமான் நிருமுன்னே நடநதுசெல்
லும் திருமுறுபுகவான் குறைவிலலாத சிறப்புடைய ஒப்பற்ற பிரம்பினைத் தாக
கிய திருக்கரத்தையுடையதி நடத்தவும். எ - று. (௨௯௦)

தேவ துரதுமி முழக்குறச சிலலரிப் படுதத
பாவு கட்படு சல்லிகை யோங்குறப படாவான்
மேவு துள்ளொலி முருட்டொடு வெமமுழ வதிர
வோவில் பேரிய மாதிரம பிளப்பின் ரொலிப்ப.

(இ - ன்.) தேவதுரதுமி முழங்கவும், சிலபருக்கைகளிட்ட பரந்தகண்ணை
யுடைய சல்லிகையொலிக்கவும், படாரத ஆகாயவரையிற செவலும் துள்ளிய
வோசையுடைய முருட்டென் வலிய மததளம் அதிரவும், கெடுதலில்லாத
பேரொலிவாச்சியமாகிய பேரிகை திசைகள் பிளவுபடுமபடி சப்திக்கவும். எ - று.

வளைக்கு முகதொடு வலம்புரி வலம்பட முழங்கத்
தொளைக்கு லமபடு கருவியெண் டிசையொடுந் தொடர
முனைத்த வெண்பிறை வெள்ளெயிற நிருங்கண மொப்பப்
விளைத்த வெஞ்சினக் கடவுளா தானேகுழ் மிடைய.

(இ - ன்.) வெற்றியுண்டாகும்படி சங்குகூட்டங்களோடு வலம்புரிச் சங்கக்
களும் கோஷக்கவும், தொளைக்கூட்டங்கள் நிறைந்த (தொளைக்கருவியாகிய)
வாததியங்களினொலி அஷ்டதிசைகளிலும்பரவவும், வெள்ளிய பிறைச்சந்திரன்
முனைத்ததாற்போன்ற வெள்ளிய பற்களையுடைய பெரிய சிவகணங்கள் நெருங்க
வும், மிக்க கோபம்பொருந்திய தேவசேனை புடைசூழ்த்துவரவும். எ - று. (௨௯௧)

உருண்ட வாழியி னதிர்குரற் பிரளய முடைத்துப்
புரண்ட காலையின் மலையின மும்மடி பொலிய
வரண்ட ரும்புர மோரிடத் தமர்ந்தன வந்நாண்
முரண்ட ருந்திருத் தேர்நடந் தெதிர்ந்தது முன்னி.

(இ - ள்.) அதிர்குரலையுடைய பிரளயவெள்ளமானது உடைபட்டுப் புரண்ட காலம்போல, தேரின் உருண்ட சக்கரத்தினால் மலைதொகுதிகளும் அடிப்படவும், வலிமைபொருந்திய அழகிய இரதமானது விரைந்து நடந்தது, அக்காலத்தில் மதில்கள் சூழ்ந்த முப்புரமும் ஓரிடத்திலிருந்தன. எ - று. (உசக)

அறுசீக்கழநேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாயன் மாயையி னிருங்கடற் படிந்தெழா வானெயிற நசுரர்க்கன்
மேய கண்களுந் திண்டிறற் புயங்களு மிடநதுடித் தனவனனோ
சேயிழைக்குல மங்கையா மங்கலங் கமுனறன் சிறைக்காக
மாய்கொ டுஞ்சிறை பிணங்கிவீழ்ந தெழுவன முனறிலங் கணமெல்லாம்

(இ - ள்.) திருமாலின் மாயையினாற் பெரிய கடலிற படிந்து எழுந்திராத வெள்ளியப் பற்களையுடைய அசுரர்களுக்கு, அப்பொழுது பொருந்திய கண்களும் வலிய பராகிரமம் பொருந்திய தோள்களும் இடப்பக்கத்தில் துடித்தன. அவ் வசுரர்களுடைய செவ்விய ஆபரணங்களை யணிந்த மாதார்களது மங்கல குத்திரங்கள் கழுத்தினின்று கழலவனவாயின. சிறகுகளையுடைய காகங்கள் ஆயந்து விரைந்த சிறகுகள் கோடி அவர்கள் வாயில்கடோறும் வீழ்ந்தெழுந்தன. எ - று.

என்னை யாளுடை நாயகன் பூசையா லெழுந்தகற் பகமெல்லாம்
பின்ன ரெங்ஙனம் போயின் கண்டிலா பேரிருட் கனவெல்லாந்
துன்ன மெபெறற் காண்பன வன்றினன் னலத்தொடா காணுராற்
பொன்ன லங்கொளி மாளிகை யிருளொடும பொலிந்தன பகற்காலை.

(இ - ள்.) என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான பூசாவிசேடத்தால் விளங்கிய கற்பக விருட்சங்களையாவும் அதன் பின்னா யாண்டுச் சென்றனவோ ஒருவரும் பாராததாரிலை. அவர்கள் இரவித் தாணும் சொப்பனங்களெல்லாம் துர்சிமித்தங்களாகக் காணப்படுவன வல்லாமல் நண்ணிமித்த சம்பந்தத்தைக் காணா யினா, பொன்மயமாகப் பிரசிக்கின்ற மாளிகைகள் பகற்காலத்திலும் இருளோடு விளங்கின. எ - று. (உசக)

மணிம திப்புரத் தவரிவை நோக்கினா வருந்தின ரதுகாலை
யணிம ணிக்களத் தனையிரந் தேத்தின ரரிமுத் திமையோக
டிணித் தஞ்சிலை குழைநற் வளைத்துந் செலுத்துதி யமபெனனுப்
பணிப் வாக்கி குழைமடுத் தேற்றினன் பணிமதிச சடையோனே.

(இ - ள்.) அழகிய மதில் சூழ்ந்த முப்புரத்தவா இவற்றைக் கண்டார்கள். அப்பொழுது வருந்தினார்கள். அழகிய நீலத்தினம்போலும் ஸ்ரீகண்டத்தை யுடைய சிவபெருமானைத் திருமால் முதலிய தேவர்கள் யாசித்தது துதிசெய்தார்கள். வலியவிசாலமான மேருமலையாகிய வில்லைகருமழமுப்படி வளைத்துத் தேவரீர் அம்பினைச்செலுத்ததுகவென்று விண்ணப்பித்து வணங்க, குளிர்ச்சிதருகிய சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான், சர்ப்பமாகிய வாசகியைவீல்லின் குழையைவளைத் தேற்றினார். எ - று. (உசக)

இடத்தி ருக்கா மேருமால் வரைசகிலே பேந்தியுன் நியதன்ஞென்
மடற்ச ரோருக வலம்படு மலர்க்கரம் வானிகற் நியதாங்கண்.
புடைத்த வெம்முலை யிமாசலை திருமுக நோக்கின் புன்முரற்
படுதது நோக்கின் னெழுந்தது புரமெனு முன்றிலும் பட்டைத்.

(இ - ள்.) அவ்விதவனுடைய இடது திருக்கரமானது பெரிய மேருமலை யாகிய விலைத்தாகி யூனறிபது. இதழ்களையுடைய தாமரை மலாபோன்ற வலத்திருக்கரமானது வெற்றிபொருத்திய அம்பினைக் கவாந்தது. அப்பொழுது பூரித்த வலியதனவையுடைய இமாசல புத்திரியாராகிய உமாதேவியாருடைய திருமுகத்தைநோக்கிப் புன்னகையெய்து கடைக்கண சாதகியமாததிரமே மூப் புரவகளிலும் பட்டை தியானது எழுந்தது. [பட்டை=பரந்தவடிவு.] எ - று.

அருப்ப வெண்ணிறத் துய்யிடைப் பெருங்குன லுதென வணிமூர லுருத்த வெந்தழற் கொழுந்தற் வெண்ணிறத் தடலையி னெழிந்தற் திருத்த மாணிதீச செல்வரா யிரப்பவாக களித்துருத் தீயோதம் பெருத்த செல்வரீத தொழிந்தென மடிந்தவப் பெருக்கப் புரமுன் றும்

(இ - ள்.) வெண்ணிறம் பொருத்திய அற்பமாகிய [துய்] தூந்தும்பஞ்சின நுனியில் பெருந்தையடைந்தாற்போல, அழகிய புன்னகையினினை நெழுந்த கோபாக்கினிக் கொழுந்து பொருத்த, அப்பெரிய கருவங்களாகிய மூப்பங்களும், திருத்தமாகிய பெரிய நிதிச்செல்வராயிருந்தும் யாசித்தோர்க்குக் கொடுத்தல் புரியாத கொடியோராகிய உலோபிகளுடைய, பெரிய செல்வமானது நீங்கிச் சென்றாற்போல வெண்ணிறத்தாகிய சாமபரையொழிந்துபோயின. எ - று.

ஆன மாயையி னகப்படா தரனடி பருசனைக் குரியோரா
மோன மாதவ ராகிய மூவரு முரிதினைப் புனர்பூத்த
தேன வாமலாத தாமரை யொத்ததம் மனையொடுகு சிறப்புறறா
பான லங்கருங் கணையோ ரிடத்தனை யடைந்தனா பணிந்தற் றுரா.

(இ - ள்.) ஆகிய திருமாலின் மாயையில் அகப்படாதவர்களாய், சிவபெரு மான் திருவடிகளில் ஆசசனைசெய்தற்கு அன்புடையவர்களாய், மென்னும் பெருந்தவரிலையு முடையவர்களாகிய (விரத்தன் பரமயோகன் குணபரனென் னும்) மூவர்களும், முரிதினற் அலைகளையுடைய நீரில் மலாந்த வணக்க விரும் பும தாமரைமலரையொத்த தமது மாளிகைகளோடும் சிறப்புறநிருத்தவர்களாய், நீலோற்பலம்போலும் கரிய அழகிய விழிகளையுடைய உமாதேவியாரை யிடப்பா கத்திலுடைய சிவபெருமானைச் சாரந்து வணங்கி நின்றார்கள. எ - று. (உசுசு)

மெய்பொ டித்தனர் கண்கணீர் தறுமடின்ர் கிமமினா வியப்புற்றார்
செய்ய தாமரைச் சேவடி யுளம்படச் சிந்தைசெய் தனாநின்ற
ரைய னுங்கலாக் குறித்தநீர் வேணடுவ யாவென வருள செய்தான்
பொய்யில் கேள்வியோர் நந்தியோ டிருங்கடை காப்பது புரிகென்றார்.

(இ - ள்.) உடல்புளகித்தார்கள். கண்களில் ஆந்தபாஷ்பம் பெருக்கினார் கள். பூரித்தார்கள். சந்தோஷித்தார்கள். செவ்விய தாமரைமலாபோன்ற சிவந்த திருவடிகளை மனதிற்பொருத்தத் தியானித்தார்கள். பணிந்து நின்றார்கள். அப் பொழுது சிவபெருமான் அவர்களைநோக்கி நீங்க விரும்புகன யாவையென்று

யினவியருளினர். பொம்மைமயில்லாத நூற்சேவியையுடைய அங்கம் ஐய்னே! அடியேன்கள் கத்தியம் பெருமானுடன் திருக்கடைக் காவல்புரியும்படி அருள் புரிய வேண்டுமென்றார்கள். ஏ - று. (உஎ௦)

வாலொளிப்படு கயிலையங் கிரிதரு சினகர மணவாயநத வால யக்கடை காப்பதி யாவர்க்கு மளித்தில மானு னாலி யற்கையி னுங்களை மகிழ்ந்தன மாதலி னுமக்கந்தக் கேரல வாயில்காப் பளித்தன மென்றனை குளிர்சடைப் பெருமானே.

(இ - ள்.) வெண்ணிறம் பொருந்திய அழகிய கைலாயகிரியின் திருக்கோயிலினது மணிகள் பதித்த ஆலயவாயிலின காத்தற்றொழிலை எல்லோருக்குந் கொடுத்திலோம். ஆண்போதிலும், சாத்திரமுறைப்படி நடந்த உங்களை மகிழ்வுற்றோம். ஆண்படியால், அந்த மணந்தங்கிய அழகிய திருவாயில் காக்குந தொழிலை உங்கட்குக் கொடுத்தோமென்று குளிர்ந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் வரவகொடுத்தனா. ஏ - று. (உஎ௧)

பங்க யாசனத் தவனையே முதலினோ யாவர்க்கும் பனிவெற்பின் மங்கை பாகன்வேண் டினவர மியாவையும் வரன்முறை பணிதநீர்தான் பொங்கு முப்புரத தலைவரம மூவரைக் கணத்தொடும் புகவிட்டா னெங்க னுயகன் கணங்களோ டணிமணிக் கயிலையி னினிதற்றான்.

(இ - ள்.) தாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய பிரமன் முதலாகிய தேவாக னெல்லாருக்கும், இமாசல புத்திரியாரை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் வேண்டியவரங்களைக் கொடுத்தனர் வரன்முறையாக மேம்பட்ட முப்புரத்திலிருந்து உச்சிவித்த அச்சிறந்தோர மூவரைச் சிவகணங்களோடுசேர விடைதந்தனா. என்கள் நாயகனாகிய சிவபெருமானு அதுபின்னா, சிவகணங்களோடு அழகிய நவரத்தின கசிதமாகிய திருக்கைலாயகிரிக்கு இனிதாக வெழுந்தருளினா.

பதும பீடிகைத் திருமகட் கிறைவனை முதலினோர் பனிப்பள்ளைப் புதுநி லாவணி வேணியோன றன்செய னினைந்தனா புதுககொண்டா ரெதுகொ டெதுய ரடைந்தன நமக்கது துடைப்பதற கிடையினுள் முதிரு மாதவத் தருமகப் பெற்றவா காப்பது முனிவாரோ.

(இ - ள்.) செந்தாமரை மலர்ப்பீடத்திலுள்ள திருமகன் கொழுநனாகிய திருமால் முதலாகிய தேவர்கள், இளம்பிறைச் சக்திரிணையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான திருவருட் செயல்ககருதி அதிசயித்தார்கள். எந்தக் கொடிய துன்பத்தையடைந்தோமோ. அதனைபகற்றுதற்குச் சிவபெருமான் நடுவீனின்மனர். முதிர்ந்த பெருந்தவருசெய்யும் அரியகுழந்தைகளைப் பெற்றோர் அகருழந்தைகளைக் காப்பாற்றுதற்குக் கோப்பார்களோ? கோபிக்கமாட்டார்கள்

வெள்ளை வெண்பொடி யிகந்தவ ருருத்திர மாமணி வெறுப்புற்றார் தெள்ளு மாமறை யருசெழுத் தோதுறா சிவனருா ஈனைசெய்யார் பள்ள வரர்கட னெடுகிலத் தருந்தவம பற்பல புரிந்தாலுங் கள்ள வாழ்க்கைய ராங்கவர் கருத்திறை நீண்ப்பதுங் கடனன்றே.

(இ - ள்.) தாவன்யமான திருவெண்ணீற்றைப் பகைத்தவர்களும், சிறந்த உருத்திராக்க மணியினிடத்தில் வெறப்பெய்தியவர்களும், பெருமைதகவையே வேதத்திற் றென்றிய பொருளாயுள்ள ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷாததைச் சபிக்காதவர்களும் சிவபெருமானை யர்ச்சியாதவர்களும், பன்னமாகிய நெடியகடல் சூழ்ந்த பெரிய பூமியில் எண்ணிறந்தனவாகிய அரியதவகளைச் செயதபோதிலும் கன்னத்தன் மைப்பொருதிய வாழ்க்கையை புடையவாகனாவாகன். அவர்களை மனத்தில் இறைப்பொழுதாவது நினைப்பதுவ கடனன்று. எ - று. (உ௭௫)

எனமொழிக்கொடு மானத வாவியி னெனதையெம் பெருமானு மனனு வப்புற வருசசனை வகுத்தனா பறபல மகிழ்பெற்றா தனதெ னுமபதத தடைநதனா மன்னரிற் றழைசெவித் தனிபபூட்டைக் களைகு ரறகளி றுரித்தவன் றன்மையாங் கமுறுதற் கரிதன்றே.

(இ - ள்.) என்று சொல்லிக்கொண்டு மானததீர்த்தத்தின்கரையில் எழுது தகதையாகிய சிவபெருமானும் மனக்களிப்பெய்துமபடி பூசைபுரிந்து எண்ணி றந்த களிப்பையடைந்தார்கள் தககடங்களுக்குரித் தெனலும் பதவிளில் அர சாபோலச் சாரந்தார்கள். தழைத்த செவியையும் கிம்புரியனிர்த கோட்டை யும் துதிகனையபுருடைய பிளிறுகின்ற குரலையுடைய கயாசுரனென்னும் யானையையுரித்ததுடுத்த சிவபெருமானது சிறப்பு நாம எடுத்ததுச் சொல்லுதற்கரி தலவவா? எ - று. (உ௭௬)

திரிபுரத்தவ ரொருங்கிருந் தருசசனை செய்திகழந் ததனாலே யரிதெ னுந்திருப் பெற்றமிழந் தனாகண்முற புரியருா சனைப்பேற்று லுரிய நனகணத் தலைவராயப் பொலிந்தன ருமையிடத் தவறபோற்றித் தெரித் தரப்புரி பூசையா லிமையவா திரிபுரத் தெறப்பெற்றா.

(இ - ள்.) திரிபுராசராகள் ஒன்றாயக்கூடிச் சிவார்ச்சனைசெய்து பின்னா இகழ்ந்தனரானபடியால், அடைதற்கரிதென்று சொல்லுஞ் செவ்வதையடை யப்பெற்றும் இழந்தவர்களானார்கள். (அவர்களிலுமவா) பூவததிற்புரிந்த சிவா ர்ச்சனைப்பலனால, சிவபெருமான்பால் அனபிறகுரிய நலவ சிவகணத்தலைவர்க ளாய விளங்கினார்கள். உமாதேவியை யிடப்பாகத்திலுடைய அவவிதைவனைத் துதித்து, பலருமறியுமபடி யியற்றிய சிவபூசையால தேவர்கள் தங்கள் பகையாகிய முப்புரங்களும் அழியப்பெற்றார்கள். எ - று. (உ௭௭)

பெறல ருமபத யிழந்தவா னவாசிவ னருசசனை பெறப்பெற்றாங் குறுபெ ருமபதம் புகுந்தன ரரியொடு நானடிகத் துயரபுத்தே ணறும் லாபபழு ததெறிய பூசையாற் றமபத நனுகுற்ற ரறலு வடடெறி சடையினுன பூசனை யரிதெமக் கெளிதன்றே.

(இ - ள்.) அடைதற்கரிய தங்கள் பதவியை யிழந்த தேவர்கள் சிவார்ச்சனை மீண்டும் அடையப்பெற்று, அதனாற் பொருந்திய தமது உயர்ந்த பதவினை யடைந்தார்கள். திருமாலுடன் நான்குமுகங்களையுடைய உயர்ந்த பிரம்மனும் குற்றமகற்றிய நலவ மலர்கொண்டியற்றிய பூசாபலத்தால் தங்கள் பதவியை யடையப்பெற்றார்கள் கவகையாறு ஊற்றெடுக்கின்ற சடையையுடைய சிவபெரு மான பூசாமிகமையைச் சொல்லுது எமக்கு அரிதன்றி எளிதன்று. எ - று. (உ௭௮)

ஆரு யிர்ப்பொறை பெடுத்தமா லித்தறி ன்வைகொலப் பிட்டுப் பார்ப்பி
வார்பு னற்சடைப் புனிதனுக் கருச்சினை வரன்முறை தருவனென் னெம்
மோரி னப்பெரும் பூசனைக் கருமமே முதலின வொருங்கிப்
மார தற்குள பெருமையெப் பறிசைப்பவ ரெம்மனோர்க் கெனிதன்றே.

(இ - ள்) அரிய உயிர்ச்சுமை தாங்கிப் பெரியபூமியிலுதித்தால் கொல்லப்
பட்டனவாம். அப்படியாயினும் நீர்ப்பெருக்கமைந்த சடையபுடைய சிவபெரு
மான வரன்முறையே அர்ச்சனை செய்யவேண்டும். ஆலோசிக்குமிடத்தில் அவ்
வார்ச்சனைத் தொழிலே கருமமுதலியவற்றை ஒருசேர உதவும். ஆனபடியால்
அவ்வார்ச்சனைகருரிய பெருமையையெய்தி விளக்கிச்சொல்வோர் யாவா? அது
எம்மைப்போல்வார்க்கு எளிதானதல்ல. எ - று. (உஎஅ)

மனித ராயினும் வாளெயிற் றசுரரே யாயினு நெடுவானிற்
புனித ராயினும் ஸிஞ்சைய ராயினு மியக்கரா யினும்போற்றற்
கினிய மாதவ ராயினு நாகாகந தருவரா யினுமெமமான்
பனிம லாபபதத் தருசசனைக் குரியரைப் பரசுறக் கடவாரே.

(இ - ள்.) மனிதர்களானாலும் ஒளிதங்கிய பற்களையுடைய அசுரர்களான
லும் பெரிய ஆகாயத்தில் வசிக்கருந தேவர்களானாலும் வித்தியாதரரானாலும் இயக்
கர்களானாலும் துதித்ததற்கினியராகிய பெருந்தவசிகளானாலும் நாகர்களானாலும்
கந்தர்வர்களானாலும் எமது சிவபெருமானுடைய குளிரச்சிவாய்ந்த தாமரைமலர்
போன்ற திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்தற்குரியவாகளைத் துதிசெய்யக் கடமைப்
பட்டவர்கள். எ - று. (உஎக)

திரிபுரவிசயசசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் உஅ கருத் திருவிருத்தம் ஈசகூஉ.

இருபத்தொன்பதாவது

அந்தகாசுரன்வதைச் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

மின்னெத் தொளிவா ளெயிறறந்தக வெய்ய தீயோன்
பொன்னெத் தொளிவார சடைபபுங்கவன் பூசை போற்றி
வன்னத் துளவோன் முதற்றோன் றியவானு ளோருக்
கின்னத் புரிந்தா னதுகுத னியமப லுற்றான்.

(இ - ள்.) மின்னல்போன்று பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய பற்களையுடைய
கொடிய தீயோனாகிய அந்தகாசுரன், பொன்போன்று பிரகாசிக்கும் நெடிய
சடையபுடைய சிவபெருமான் பூசையைச்செய்து, நிறந்தங்கிய துளமொலை
தரித்த திருமலைமுதலாகிய தேவர்களுக்குத் துன்பம்புரித்தனன். அச்சரிதையைச்
சூதமுனிவர் ஐயிசாரணிய முனிவர்களுக்குச் சொல்லலாயினர். எ - று. (உஎ)

இப்பரா வலியர் தகனென்றெரு பேரி னின்றான்,
புயலெறுகிசுத் தகிசாசான் பொங்கு கேனை
யயல்கூழ் தாவந் தகற்கந்தக னாய தேவை
புயர்வந் ததிறத் தொழெழுகை வகுத்து நின்றான்.

(இ - ள்.) நீவகாத வல்லபத்தையுடைய அநதகனென்று ஒப்பற்ற பேர் பெற்று விளங்கியவன் மேகத்திலுண்டாகும் இடிபோன்ற அசுரன் மிக்கசேனை யானது பக்கலிற்கூழ், இயமனுக்கு இயமனாகிய சிவபெருமானை மயக்கமற்ற திட புத்தியோடும் பூசைசெய்துகொண்டிருந்தான். எ - று. (உ)

அரியே முதலா கியதேவரி னாவி நீங்கிப்
பிரியா வரணம் பிறழாவலிப் பேறு முற்றான
விரிதா ருவினீ முலினவெண்குடை மீவி எங்கப்
புரியா சனத்துற றவன்றன்னடி போற்ற நின்றான்.

(இ - ள்.) திருமாலே முதலாகச் சொல்லப்பட்ட தேவர்களால், தன்னுயிரா னது நீங்கிப் பிரியாதவரததையும், தவறுபடாத வல்லபத்தையும் பெற்றான். விரித கற்பகத்தருவின் நிழலில் சந்திரவாடககுடைமேலே பிரகாசிக்கச்செய்த சிவகாதனத்தில் வீற்றிருக்கும் இரதிரனும் தன்னடி பரவலிவன்கினான். எ - று.

பைந்தா தனாகுல் லையந்தாமனைப் பண்டு பூதத
வந்தா மரையோ னையுமே வலிநாடல் கொண்டான்
சந்தா டுபுயத தினவுறறன்ன றந்த போறிற
பிந்தா தவரில் லையமாகுகளம் பெற்று ளோரின்.

(இ - ள்.) பசிய மகரந்தததோடு அசைகின்ற அழகிய துளசிமாலை தரித்த திருமாலையும் பூரவம் உலகங்களைப்படைத்த அழகியதாமரை மலர்ப்பீடத்தை யுடைய பிரமனையும் கட்டளையிட்டுத் தொழில்செய்யக் கொண்டனன். சந்த னக்குழம்புபூசிய தோள்கள் தினவெய்தினன். மேற்கொண்டபோரில யுத்தகளைத் தில் எதிர்த்தவர்களில் இவனுக்குப் பிறப்பிடு புறமுதுகு காட்டாதவர்களொரு வருமிலா. எ - று. (ச)

எய்தா ிடரெய தினராறறல மென்ன நின்றா
மைதா மூமனத தனையஞ்சினா வானு ளோராகள்
பைதா முநடித் தபிரானெடும பைத லுற்றா
வைதா முழிறறந் தகனறனனை மருங்கு சாரந்தார்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் அதுகாறும் அடையாத துன்பத்தையடைந்து இனிச் சகியாமென்று வருசகம்பொருந்திய நெஞ்சையுடைய அநதகாசரனுக்குப் பயந்து, காளிகளது பணமுடிதாமுமடி அவன்சிரமிகைகடித்த திருமாலோடு வருந்தினார்கள். கூமைபொருந்தித் தாழ்ந்த பறகளையுடைய அநதகாசரன் பாலெய்தினார்கள். எ - று. (இ)

நின்னன் றியெம்மைப் புரந்தாளபவா யாவா நின்னு
லின்னுந் துயரெய் தினமெனபது றுமை யெம்பாற
பன்னம் பணியைத் தலைக்கொள்ளுதம் பாது காப்பாய்
மின்னுந் தனிகுந் நிலைவிட்டு விளங்கும் வேலோய்.

(இ - ன்.) மின்னுக்கின்ற ஒப்பற்ற கூர்மைவாய்ந்த இலைவடிவேற்றுப் பிரகர்
சிகரம் வேற்படைதாங்கிய அந்தகனே! உன்னையன்றி எங்கனெக்காத் திரட்சிப்ப
வா யாவருளா? உன்னால் நாங்கள் இன்னுந் துன்பமடைந்தோமென்பது உண்
டாகாமல், உன்னுடைய கட்டளைப்படி நாங்கள் பணிசெய்யப் பெறுவாயாக.
நீ எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக. எ - னு.

(சு)

என்றா னிமையோ ரொடுசக் கரமேந்து கையான்
ஞன்ற யதடம புயநோக கினனகூற்ற மன்னான்
பொன்றும் மணிமோ லிதுளக கினன்போற்றி முன்னர்
நின்றன முகநோக கினனமு ரணிகமுத்தி னனால்.

(இ - ன்.) எனது சக்கராயுதமேந்திய திருமால் தேவர்களோடு கூடிச்சொல்
லினா. [அந்தகன்] இயம்பன்போன்ற அந்தகன் மலையையொத்த பரந்த தன்
தோங்களை நோக்கின். பொன்மயமாய் இரத்தினநகரிகழைத்த கிரீடமணிந்த
சிரசையசைத்தனன். துதித்துத்தன் முன்னே நிற்கும் திருமால் முகத்தைநோக்
கிப் புன்னகைசெய்தனன். எ - னு,

(எ)

அடுபோரா வலித்திண் டிறலவா ளரியேறி யானே
கெடுநா ளுடைநீ விரெல்லோ களுங்கெண்டை யங்கட்
படுவால் வளைசசெந் துவாசசே யிதழபபாவை மாறொத்
திடுவீ ரெனசசொற் றனனபின் னுமிசைப்ப தானு.

(இ - ன்.) கொல்லத்தக்க போரா வல்லபமாகிய அடங்காத பராக்கிரம
முடைய ஆணைகவெறு யானொருவனே. தூக்காலமுடைய நீங்கெனலனோரும்
அழகிய சேறகணடைபோலும் விழிகளையும் வெள்ளிய வளையல்களையும் செம்
பவளம்போலும் வாயையும் செவந்த இதழையுமுடைய மாதாக்களைப்போன்று
திரியக்கடவீ ரென்றுசொல்லி மேலுந் கட்டளையினின்றான். எ - னு.

(அ)

செந்தா மரைக்கட் கடையஞ் சனநதீட்டி யம்பொற்
பைந்தா னையுமன் னவாகுகொத் தபரிந்தி றுககி
யந்தராக கிரியென னமிழற் றியரிசுரு லஞ்சூழ
கொந்தரா குழுவென னதுமபவ கியுங்கோத்த மைத்து.

(இ - ன்.) செவந்த தாடரைமலாபோன்ற விழிகளின் கடைசியில் மையெ
ழுதி அழகிய பீதாம்பரமும் அம்மாதாக்குரியனவாக விரும்பியணிந்து, அழகிய
மலாததாறுகளில் வசிகுருகி கிரிபோல வசனித்து, வண்டிகூட்டங்கள் மொயக
கும் மலாகுகொத்தணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையாக்களாக உமது தலையாக்களை
யுஞ் சேவிழுமுத்தி. எ - னு.

(சு)

பூண்ப படுபொற் பணியப் பணிபூண்ப தன்றிக்
காண்ப பெற்றினும முயிரின் றுகழிப்ப துண்டாற்
சேண்ப பதமே குதிரென றன்னவ ன தேவா
நாண்ப படுவா ரலரா விரயந்து சென்றா.

(இ - ன்.) அணியத்தக்க அழகிய ஆபரணங்களை அம்மாதாக்குரியனவற்றை
அணிவதல்லாமல் வேறுவகையாகப் பார்க்கப்பெற்றால், அன்றையதினமே உங்க
ளுயிர்தான் போகப்படும். அதிதூரமாகச் செல்லக்கூடவீரிகள் என்று கட்டளை

செய்தான். அந்தத்தேவர்கள் வெட்கமெய்தாதவர்களாய்த் தங்களுயிற்றுவிருந்த பிக் காத்துச்சென்றார்கள். எ - று. (க)

வெய்யோ நிலைவெசப் பனுமா லயன்விண்ணு ளோர்கள்
பொய்யா யறுகப் பினையா நமைபோற்றி நின்றார்
மைபா யமனத தினனந தகவாள ரக்கன்
செய்யா தனயா வையும்பின் னருளுசெய்த டர்ததான்.

(இ - ள்.) அந்தகாகரன் இதினைச்சொல்லவும், திருமால் பிரமண முதலிய தேவர்கள், துண்ணிய இடையையுடைய மகையைருளுவேறு விளங்கினா, வருசகருஞ்சினையுடைய வானேந்திய அந்தகன் செய்யத்தகாத பலவகைதான பங்களிமேலுஞ் செய்து வருகதினன. எ - று. (க)

சுயில்போன் மொழிக்கொம் பரன்னா குணங்கொண்டு மன்னோ
ரயிலவா ளெயிறநக தகனசெய் வனவாற்ற லாராய்ப்
பயினீன் முடிமந தாளுசென றனாபண்டை யோமான்
றெயினீ றகைத தவறபோற நியிரநது நின்றார்.

(இ - ள்.) சுயில்போன சொல்லையுடைய பூங்கொம்பையொத்தமாதாகந்து குணங்கொண்ட பின்னும், கூமைவாய்கு வெள்ளியபற்களையுடைய அவவகை கனசெய்யும் துயரங்களைச்சங்கமுடியாதவர்களாய், முடியசிகரத்தையுடைய மந்தர பாவத்தையடைந்து, முடகாலத்தில் ஒப்பற்ற முப்புரங்களுஞ் சாம்பராகப் புண்கைசெய்த சிவபெருமானைத் துதிசெய்து யாசித்து நின்றார்கள். எ - று.

அங்கோல வளைபங் கனருச சனைககனபி னோராய்ச்
செங்கோ கனகத திருக்கண ணினனறேவா யாருந்
தங்கோல வளைககை கொடருச சனைதநது நின்றார்
வெங்கோ லவிடைக கொடியோ னருணமிககெ முந்தான்.

(இ - ள்.) அழகிய வளையலையணிந்த பாபபதிபாகராகிய சிவபெருமானை யர்ச்சிப்பதற்கு அன்புடையவர்களாய், செந்தாமரை மலர்போலும் விழிகளையுடைய திருமால் முதலிய தேவர்களெல்லோரும், தமது அழகியவளையலணிந்த கைகளாற் சிவாச்சனை செய்திருந்தார்கள். வலிய அழகமைந்த இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமான் திருவருண மிகுந்து எழுந்தருளினான். எ - று. (க)

வள்ளே நியமுத தலைசூற படைமங்கை பாகன்
வெள்ளே றுகைத்தெய் தனுமவே தபுராந னறகும்
புள்ளே றுகைத்தோற சூடவிண ணையபுத்தே ளிருகரு
முள்ளே நியிறைத் தெழுந்தார வழுவுடடெ ழுந்த.

(இ - ள்.) கூமைமிக்க முத்தலைவலாகிய சூலத்தையுடையவரும் பார்வதி பாகருமாகிய சிவபெருமான், வெள்ளிய இடபவாகனமூரது எழுந்தருளவும் பிரமதேவனுக்கும், கருடவாகனமுடைய விஷ்ணுவுக்கும், ஆகாயத்தில் வசிக்கும் ஏனைத்தேவர்களுக்கும் சமதோஷவெள்ளமானது உள்ளததுவெழுந்து ஊற்றெ தெதுப்பெருக. எ - று. (க)

கொலைவா ளெயிறற்ற தகவா சுரன்கூற்ற மன்னு
கிலையா ளிடர்செய் தனனாற றலமாகி நின்றேற

கலைவான் மதிவான் முதல்பென் னைகார்து நின்று
முலையா வெமக்கின் னதிழைப் பதொழிந்தி லானால்.

(இ - ள்.) கொலத்தொழில் புரியும் வாள்போலும் பல்லுபுடைய அந்தகா
ரை இவ்வையொத்தவனாய், கைகள் ஓரிடத்தும் நிற்காமல் துன்புசெய்த
னன். சரியாது வருந்துகின்றோம். வெள்ளிய கண்ணுபுடைய சந்திரன்போன்ற
ஒளிவாய்ந்த முகத்துப் பெண்மைத் தன்மைவசித்தி மறைந்து வசித்திருந்தும்,
எவ்வுருக்கு நீங்காத துன்புசெய்வதை நீங்கினாலில்லை. ஏ - டு. (கடு)

ஆதிகாத தெமதா ருயிர்க்கன் பினிரங்கி யைய
புதிவாழ்க கையளித தவனோச சியபுண்ட மும்பின்
முழுகாற் றுதியன னதுசெய யமுயன்றி லாயே
லெதநாட் கரையே றுதுமென் றெடுத்தேத்தி னாரால்.

(இ - ள்.) ஐயனே! எகைள் அரியவுயிரை அததுயரத்தினின்றும் காதது
அன்போடு திருவுள்ளமிரங்கிப் புதிய வாழ்வினையறுக்கிரகித்தது, அவனடித்த
புண்களின் தழும்போடுகூடிய முதுகின் யாறச்செய்தருள்வீராக. அவனும்
திருவருஞ்செய்யத் திருவுளமியையாவிடின், அடியேன்கள எந்தக்காலத்தில் இத்
துயர்க்கடலினின்றும் கரையேறுவோமென்று பலவாறெடுத்தது துதிசெய
தார்கள். ஏ - டு. (கடு)

புரமூன்று தழற்பட வாணகை பூத்து நின்ற
சிரமேகது கரத்தின னாங்கது சிந்தை செய்யா
வரனோகிம வானருண மாமட மங்கை யேவற்
கரவாலவளை பாரொடு நீவிர் கரத்தி ரென்றான.

(இ - ள்.) திரிபுரங்களும் எரியும்படி ஒள்ளிய புன்னகையெது, பிரமசிரத
தைக் கையிற்றுகிப சிவபெருமான, அவர்கள் பிராராதனையைத் திருவுளங்
கொண்டு சிறப்புமிகக் இமாசலமன்னனென்ற பெருமைதங்கிய இளமங்கையா
கிய உமாதேவியாருடைய ஏவல்புரியும் வெள்ளியவளையலணிந்த கையையுடைய
மங்கையர்களோடுஞ் சோந்தது, நீங்கள் அவனுக்கு மறையக்கடவீர்களென்று திரு
வாய் மலர்ந்தருளினார். ஏ - டு. (கடு)

உமையாளுயிர்ப் பாங்கியர் பாங்கி னுவந்து நிறிபி
னுமையாங்கவ னின்ன லிழைத்திட நோக்கி னானே
லிமையாமுன மன்னவன் போாவலி யென்ப தொன்றை
யமையாதுமக் கந்நில யஞ்ச லனிதது மென்றான.

(இ - ள்.) உமாதேவியாருடைய உயிர்த்தோழியரோடு களித்து வசிப்பீரா
னால், உங்களை அங்கே அவ்வந்தகன் துன்புசெய்யக் கருதின மாதிராமே
இமைக்குங் காலத்திற்கும் முற்பட, அவனுடைய போாவல்லபமென்பது ஒரு
சிறிது மமையாமல், உங்கட்கு அக்காலத்தில் அபயங்கொடுப்போமென்று சிவபெ
ருமான் கூறியருளினார். ஏ - டு. (கடு)

இருளுங்கறைக் கண்டன வார்க்கென வன்றி ரங்கி
யருளும்படி நின்றன னாகத ரக்க னோரா
மருளுந்தனி நெஞ்சொடு வெஞ்சின மாறு கொண்டா
னுருளும்புரி வாசடை யோன்றிறத் துண்மை யோவான்.

(இ - ன்.) இருணிந்தத்தெய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் அந்தே வர்களுக்காக அப்பொழுது மனமிரங்கித் திருவருள்புரியத் திருவுள்ளக்கொண்டனரென்பதை அந்தகாசுரன் உணராதவனாகி மயக்கெய்திய ஒப்பற்ற மனத்தின் கொடுங்கோபம் பொருந்திய பகைமையெய்தி, புரிந்து புரள்கின்ற ஓடிய சடையையுடைய சிவபெருமான் திறத்தில் உண்மையுணரக்கருதி. எ - று. ௦

வெள்ளப்படை கொண்டொரு மந்தர வெற்பி செய்தி
வள்ளைக்குழை மங்கைய ரென்ன வளைந்து நின்ற
பள்ளத்திருப் பாற்கட லோன்முதற் பண்ண வர்க்கன்
றுள்ளப்பய மெய்துற வெமமை யுடற்றி நின்றான்.

(இ - ன்.) வெள்ளமென்னுந் தொகைகொண்ட சேனையோடு, ஒப்பற்ற மந்தரமலையையுடையது குண்டலமணிந்த வள்ளைக்கொடிபோன்ற செவியையுடைய மாதர்கன்போலச் சூழ்ந்துநின்ற ஆழமாகிய திருப்பாற்கடலில் துயிலும் திருமால் முதலாகிய தேவர்களுக்கு மனத்திற் பயமெய்தும்படி கொடுமைசெய்து கொண்டிருந்தான். எ - று. (௨௦)

அன்னுனம் ராடலுக் கஞ்சியன் னோர கன்று
பொன்னாகயி லைத்திரு வாயிலு குந்து கினரூர்
பன்னாகம் ணிததுணை நூபுரப் பங்க யத்தோன
முன்னாலு கக்க லுடகவன் மொயமபு ரைத்து.

(இ - ன்.) அவவந்தகன் போசெய்தற்குப் பயந்து அததேவர்கள் மந்தர கிரியைநீங்கி அழகுபொருந்திய திருக்கைலாயகிரியின் திருவாயிலையுடைய நின் றாகன். சாபங்களையணிந்த பாதசரமாகக்கொண்ட உபயதாமரை மலர் போன்ற பாதகையையுடைய சிவபெருமான் வடுக்கடவுளைக்கருதி அவவந்தகன் வல்லமையை வெளியிட்டு. எ - று. (௨௧)

பன்னாகம் = காளி காளஸ்திரி யமன யமதாதனென்னும் விஷப்பற்களை யுடைய நாகம், அல்லது பலநாகம் என்று பொருள்படும்.

சென்றுற்றவ னுவி செகுத்திடு மாறு செப்பக்
குன்றெடுத்த புயக்கட வுட்குவெங் கோப முற்றி
யன்றறெறு வாளெயிற நந்தக் குவி யுண்பா
னென்றெத்தெரி கடகனாத தோரொடு மெய்தி னுனல்.

(இ - ன்.) அவன்பாற்சென்று உயிராவாகுமபடி கட்டளையிட, விந்தகிரி யைப்போன்ற தோள்களையுடைய வைரவக்கடவுளுக்குப் பெருங்கோபமெய்தி, அப்பொழுது அந்த அந்தகாசுரனுயிரைப் பருகுமபடி சூரியன் போன்று பிரகாசிடும் விழிகளையுடைய தமது கணங்களோடும் வைரவக்கடவுள் அவன்பா லடைந்தனா. எ - று. (௨௨)

கண்டானது திண்டிற் லந்தகன் கால னெப்பான்
கொண்டானலட வைக்கு நிகரத்தெரி கோப வெந்நி
மண்டாவமர் தமயின் மலைந்தனா வாள ரக்கர்
திண்டாடின ரஞ்சின ரந்தரத் தேவா யாரும்.

(இ - ள்.) இயமனை யொத்தவனாகிய 'மிகவல்லபமுடைய அந்தகாசரன் அதனைக்கண்டு, வடவாழகாக்கினிகருச் சமாணமாகி யெரிகின்ற கொடியு கோபாகினி கொண்டான். அதனால் அவ்விருதிறத்தரும் நெருங்கித் தம்முட்போர செய்தனா. வானேந்திய அசுரர்கள் வருந்தினார்கள். ஆகாயவாகினாகிய தேவர்களெல்லாரும் பயந்தார்கள். எ - று. (உரு)

முறிபட்டன வானெயிற் றந்தகன் மொய்தத சேனை
தறிபட்டது தண்டொடு சககரம் பிண்டி. பாலம்
பொறிபட்டது மணபடு தூள் பொதிந்த வானம்
பறிபட்டன செங்கதி ரோனுடைப பசை வாமா.

(இ - ள்.) வாள்போலும் பற்களையுடைய அந்தகாசரனுடைய நெருங்கிய சேனைகள் முறிபட்டன. தண்டு சககரம் பிண்டிபாலமுதலிய ஆயுதங்கள் ஒடி பட்டன. மணபடுபூழியானது என்கும் பரவியது ஆகாயத்தைமூடியது. சிவந்த கிரணங்களையுடைய சூரியன் தேறிழைய தாவிச்செல்லும் பசுநிறந்தங்கிய குதிரைகள் நடைதவறி வழங்கின. எ - று. (உசு)

துள்ளுநதிரை யோடு பரந்தது சோரி வாரி
கொள்ளுநதிற னினறி நெடுங்கடல கோத்த லைப்பக்
கள்ளுண்புலை யாககைய ராவி கழிந்தது பட்டா
ருளருஞ்சின் வந்தக வெஞ்சமு ருத்த முனறூன்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது துண்டாகிய உதிரவெள்ளத்தைக் கடலானது அடக்கிக்கொள்ளுந் திறனிலலாமல் பெரிய கடலானது கலந்தது அலைககுப்படி துள்ளுகின்ற அலையுடன் கூடிப்பரவியது. கள்ளைக்குடிக்கும் புலத்தன்மை பொருந்திய உடலையுடைய அசுரர்கள் உயிரிழந்து யிறந்தார்கள். நினைக்கத்தக்க கோபத்தையுடைய அந்தகாசரன் கோபித்துக்கொடுத்தான். எ - று. (உசி)

வடுகக்கட வுட்பெருந தேவனும் வானெ யிறுறுக்
கடுவொத்தெழு மந்தக னோடு கன்னறு சினறு
னடுவறறன்ன வெள்ளிகை தந்தரு ணனம் ருந்த
கொடுபெற்றன ராவி யிறந்தவக கொண்ட லொப்பார்.

(இ - ள்.) வைரவக் கடவுளாகிய பெருவல்லபமுடைய தேவனும் வாட் படைபோலும் பல்லையுடைய விஷத்தன்மையோடோங்கிய அந்தகாசரனோடு கோபித்துப் போகரு நின்றனா. வெள்ளியாகிய சுகிரபகவான் போகர்களைத் திடையே யெய்திக்கொடுத்த நல்ல அமிாத சஞ்சிவமருந்தினால், முன்னேயிறந்த மேகநிறந்தங்கிய அவவசுரர்கள் மீண்டும் உயிர்பெற்றெழுந்தார்கள். எ - று. (உசு)

அக்கண்மய மிலலவ ராவி யடைந்த வாறுந
திக்கண்ணி நெடுஞ்செரு வன்னவா செயத வாறு
முகக்கண்ண னுணர்ந்தன்ன வெள்ளியை முன்ன ரள்ளி
விககின்றில னெய்தி நெடுதது விழுங்கி னுலை

(இ - ள்.) பட்சமில்லாத அவ்வசுரர்கள் உயிர்பெற்ற வகையும், அக்கொடியோ திசைகடோறுங் கலந்த பெருமபோபுரிந்த வகையையும், திரிநேத்திரங் களையுடைய சிவபெருமான் திருவுளத்துணர்ந்தது (அவனால் அத்துன்பங்கள் பெருகுதலின் அவற்றையகற்ற) முற்பட வெள்ளியைவாரி பெடுத்தது வாயிலகப் படாமல் இலேசாக விழுங்கி வியற்றிலடக்கினா. எ - று. (உசு)

மல்லாடு தடம்படு திண்புய மாக ணத்தோர்
கொல்லாவசு ரப்பெருந் தாணரு னைத்த றத்தார்
செல்லாவடு கத்தனி நாதனுந் திண்டி றற்போர்
வல்லாறு மெதிர்த்தன ருழிம லீந்து நின்றார்.

(இ - ள்.) மற்போர்புரியும் பரந்த வலியதோள்களையுடைய பெரியகணத் தலைவர்கள், கொல்லமுடியாத பெரிய அசுரர்சேனையைக் குறைவுறும்படி வெட்டியழித்தார்கள். பிறாவல்லபம் தம்மிது செல்லாத ஒப்பற்ற வைரவப் பெருமானும், திண்ணியவலிய போர்புரிதலில வனமையுற்றோளுகிய அந்தகாசுரனும் ஒருவரோடொருவ ரெதிராகது யுகாந்தம்போலப் போராபுரிந்தார்கள். ()

ஞாலப்படு டன்னுயி ரியாவுந டெக லுழிக
காலககட லென்னவ ருநது கட்டக டுநதீ
யாலத்திரு ளேறெனு மநதகன் றன்னை மின்னுந்
சூலத்தொடு குத்தியெ டுத்தன் னெல்லோ யோனே.

(இ - ள்.) உலகிலுண்டாகிய நிலைபெற்ற உயிர்களையாவும் நடுங்கும்படி, பிர னாயகால சமுத்திரமபோல வரும், அஞ்சாமையையுடைய ஆலாலவிஷத்தினைப் போற் கறுத்தும், ஆணசிறகதையொத்தும் விளங்கிய அந்தகாசுரனை, பழையோ ளுகிய வைரவககடவுள் பிரகாசிக்கின்ற சூலாயுதத்தாற்குத்தி மேலே தூக்கிக கொண்டனா. ஏ - று.

(உசு)

பத்தாயிர கோடியெ னும்பரு வங்க டக்க
முத்தாரை யயிற்படை கொண்டனன் மொயத்த சோரி
நெய்ததாரை யுணங்கி யொழுக்குற நின்ற நீதி
பொய்ததாண யுணக்கினன் வெந்திறற பூத நாதன்.

(இ - ள்.) பத்தாயிரகோடி வருஷங்கள் கழிய, முத்தலைகள் பொருந்திய சூலமுனையில் அந்தகாசுரனைத் தாக்கினா. நெருங்கிய உதிரவெள்ளமெல்லா மொழுதி, ஒழுக்கமாகிய நீதிமாககத்தினின்று பொய்ததுதவறிய அந்த கனை, வெவ்விய வல்லபமுடைய பூதகணங்கட் கிறைவராகிய வைரவககடவுள் உலாததினா. ஏ - று.

(ஈ0)

முதலிக்கனை நெற்றிவி ழிக்கனன் மூட்டி வென்ற
குதலைக்கொடி பங்கனி டத்தெதிர கொண்டு சென்றான்
விதலைப்படு வெந்திற லந்தக வெயய ணைக்காராக
கதலிக்கொடி யாமென முன்னிற காட்டி னானால்.

(இ - ள்.) பூவத்தில, கருப்புலிலையாகிய மனமதனைத் திருநெற்றிவிழிய லுண்டாகிய தீயைமூட்டி யெரித்துச்சயித்த, மழலைச்சொல்லையுடைய பூக்கொ டிபோன்ற உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானிடத்தில நேரே தூக்கிச்சென்றனர். மிகவுவலபமுடைய அந்தகாசுரனெனும் நடுக்கமெய்தியிருக்குங் கொடியோனை, கரிய [கதலிக்கொடி] விருதுக்கொடிபோலத் திருமுனனாககாட்டினார். ஏ - று.

கைகாலிடை தூங்குற வீங்குக் டற்க டெகார்
மைகான்மணி கண்டனை யநதகன வாய்வ முத்த
நெய்காரெனடு முசுகிகைச சூற்படை நீக்கி நோக்கி
யுய்காரணம் வேண்டெவ யாகொலு ரைத்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) அந்தகாசரன் (சூலதானியிவருந்துகொண்டு) கைகாலம் இடையெதொங்கும்படி யிருந்து, கடல்போலும் கொடிய கருகிறத்தகைய விஷம்பொருந்திய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை வாயாற்றித் திசெய்ய, செய்பூசிய முத்தலையையுடைய சூலாயுதத்தின் முனையினின்றகற்றி அவனைப்பார்த்தது, நீ உச்சிவிசுருங்காரணமாக யாதுவேண்டுவது? சொல்லுக வென்றனா. ஏ - று. (1)

மாதுக்கொரு பங்கனை யங்ஙன் வணங்கி பைய
பூதர்க்கொரு நாயக னாகுதல போற்றி நின்றே
னீதக்க தெனப்பணி யென்றுநி கழ்த்தி னுனப்
போதத்தலை யனனவற காதுபு ரிந்த ளித்தான்.

(இ - ள்.) உமாதேவிக்கு ஒருபாகமாகவுள்ள சிவபெருமானைப்பணிந்து, ஐயனே! பூதகணங்கட்கு ஒப்பற்ற தலைவனாகுதலை விரும்பி நின்றேன. தேவரீர் இது தக்கதென்று கட்டளையிட்டருள வேண்டென விண்ணப்பித்தனன். அப்பொழுது சிவபெருமான அததலைமைத் தனமையை அந்த அந்தகாசரனுக்குப் பிரசாதித்தருளினா. ஏ - று. (2)

மேற்படி வேறு.

பிரச ரன்றனை யுதரமலைத் தருளிய பெமமா
னுவலு மனனவன் செருக்கொழிந் ததுகருத் துணாநதான்
மரபி னீட்டிய வருடமை யாயிரத் திரட்டி
விரவி நீங்கிய பினனின் வெள்ளிடை விடுத்தான்.

(இ - ள்.) சுக்கிரனைத் திருவயிற்றிலடக்கிய சிவபெருமான், வலிதமகிய அலனுடைய இறுமாப்பை விலக்கியருளியதைத் திருவுளத்தினாநது, முறைப்படி நீடித்த பதினாயிரவருடங்கள் கலந்துகழிந்தயிரு, வெளியேவரும்படி (அச்சுக்கிரனை) விடுத்தருளினா. ஏ - று. (3)

முக்க ணையகன் றிருவுத ரத்தொடு முயங்கீச
சுக்கி லத்தொடுந் தோய்தலாற சுக்கிர னெனும்பேர்
தக்கு நின்றனன் பாரக்கவன் றயங்குநாட் கிரகம்
புக்க பேரொளி மழுங்குற விளங்கொளி பொலிந்தான்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான திருவயிற்றிற் பொருந்திச் சுக்கிலத்துடன் படிந்து வந்தமையால், சுக்கிரனென்னும் பெயர்திருத்தமாகப் பொருந்தினன். [பார்க்கவன்] சுக்கிரன் பிரகாசிக்கின்ற தினத்தில் கிரகங்கள் தமது பேரொளி மழுங்கும்படி விளங்குகின்ற தேஜஸோடு பொருந்தினான். ஏ - று. (4)

ஆட ராப்புனை வேணியோற் கருசகனை யயர்ந்து
பாட கன்றுதன் னிலைபுகுந் தடைநதனன் பன்னு
ளோட ரித்தடங் கண்ணிய ருருவுகொண் டடைந்த
நீத்தனர் யாவருந் தம்பதந் தெருககாந்.

(இ - ள்.) ஆடுகின்ற சர்ப்பத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை யார்ச்சினைசெய்து, அந்தகன் தனக்குற்ற துன்பநீங்கித் தனக்களித்த தலைமை சிலைமையை யெய்தினன். பலகாலம், நீண்ட அரிபரந்த விசாலித கண்ணையுடைய மாதருருவேற்ற தேவர்களுள்வாரும் தங்கட்குற்ற தோஷத்தை விலக்கித் தத்தம் பதவிகளையடைந்தார்கள். எ - று. (௩௬)

அந்தகாசுரன்வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் உக-கருத் திருவிருத்தம். ௩௬௨௮.

மும்பதாவது

பண்டாசுரன்வதைச் சருக்கம்.

இனிபபு கன்றன யாவையு மொழியமற் றின்னும்
பனிகொ டுஞ்சடைப பண்ணவன பூசனை பரிந்து
தன்ப்பெ ருமபதம் பெற்றன வுரைக்குந் தவதநீர
கனித்த சிந்தையிற் கேட்கெனப் பின்னருங் கழறும்,

(இ - ள்.) இதுகாறும் கூறியவையாவும் நீங்க, குளிர்ச்சிவாய்ந்த வுள்ளே சடையையுடைய சிவபெருமான் பூசையைச்செய்து ஒப்பற்ற சிறந்தபதவிகளையுடைய சரிதையை இன்னுஞ் சொல்லுகின்றோம். தவசிறந்தையுடையவாகனே! கனிவுற்றமனதோடு கேட்கக்கடவீர்களென்று குதமுனிவா மேலுஞ்சொல்லத் தொடங்கினா. எ - று. (௧)

ககன முற்றன விளநிலா வெறித்திடுங் கயிலைச
சிகர நீததெழு மகேசகர னுமையொடுஞ் செல்லா
நகைழு கிழத்தல ரிருஞ்சினை நறுநதழைப் பொதும்ப
ரகவை நோக்குவான கணத்தொடு மினிதெழுந் தருள.

(இ - ள்.) ஆகாயமளவி, இளஞ்சுநிலிகையை வீசுந் திருக்கையாகியியையகனது எழுந்தருளிய சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடுஞ்சென்று ஒளிவிட்டு மலாந்த பெரிய கிளைகளையும் நறுமணமமைந்த இலைகளையுமுடைய மலாச்சோலையைப் பாராக்கும்படி சிவகணங்களோடும் இனிதாக எழுந்தருள. எ - று.

கனைகு ரற்சரும் பினத்தொடுந் துதைந்தெழு கற்றை
வனைம லாககுழ லம்பிகை மலாககர தாங்கப்
புனைபு னற்சடை யெம்பிரான பொன்னடி சாதத்
வனைய சோலைமற் றியாவையும் பவித்திர மடைந்த.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற குரலையுடைய வண்டுகள் கூட்டத்தோடு மூங்கியை மூகின்ற கற்றையாகிய அலங்கரிகின்ற மலாக்கையணிந்த கூந்தலையுடைய உமா பிராட்டியாரா அம்மலர்களைத் தமது திருக்கரத்திற்குங் கவும், கங்காசலத்தைத் தரித்த சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் அழகிய திருவடியில் சாததவும்; அந்தச்சோலைமுழுவதும் புனித்தன்மை யடைந்தது. எ - று. (௩)

குழைத்த மென்சினைக் கொம்பர்கூழ் பொதும்பர்காப் புடைபோ
ருழைத்தி ருக்கரத் தெநதையை யுமையொடும் வணங்கத்
தழைத்த மல்லிகைப் பூங்கொடி தவழ்ந்தல ருயிர்க்கு
மிழைத்த மென்கனிப் படப்பைமுற் றெங்கணு டெய்தி.

(இ - று.) தளிர்ந்த மெல்லிய அரும்புகளையுடைய பூங்கொம்புகள் சூழ்ந்த
சோலையைக் காவற்றொழில் செய்வோர், மாணேந்திய திருக்கரதையுடைய
எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானை உமாதேவியாரோடும் பணிந்து ஏவல்புரிய,
தழைத்த மல்லிகையின் அழகிய கொடிபடர்ந்த மலர்கள் சொரியும் மெல்லிய
கனிகள் மிருத சோலைமுழுதும் யாணமெ சென்றுலாவி. ஏ - று. (சு)

திருக்க னோக்கின நெனதைதன் னிடம்படு தேவி
யருட்க னோக்கின ளாதலா லாங்கவை யனைத்து
மருக்க நிற்பன யாவையு மருததன் வினிமேற
குருக்க வேண்டுவ யாவையுங் குருத்தெழுந தனவால்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான திருக்கணனோக்கஞ் செய்
தருளினா. அர்விறைவருடைய வாம்பாகத்தி லெழுந்தருளிய உமாதேவியாரும்
கிருபாரோக்கஞ் செய்தருளினார். ஆதலால் அப்பொழுது அவை யெவற்றிலும்
மணந்தருவன வெல்லாம் மணஞ்செய்தன. இனிமேல் தளிராவிடவேண்டவன
வெல்லாம் அப்பொழுது தளிராவிட்டெழுந்தன. ஏ - று. (இ)

஁னிய நிற்பன கனிந்தன முகையலம் பொதுமபர்
பனிர றுந்தளி ரீன்றன பூததன பசும்பொற
புனித மென்கனி தூக்கின பொலம்பனைச சினைக்க
ணனிர றுங்கனி காலநீத தளித்தன நடுவண.

(இ - ள்.) பழக்கவேண்டி யிருந்தனவெல்லாம் பழுத்தன. அவ்வழகிய
சோலையிலுள்ள மரங்கள் மொட்டுகளையும் குளிரச்சிவாயந்த மணமமைந்த தளிர்
களையுந்தன. மலரந்தன. பசியபொன்னிறந்தவைய பரிசுத்தமான மெல்லியபழ
ங்களையேற்றின. அழகிய கிளைத்த கிளைகளில் மிகக் கருமணங்கமழும் பழங்களைக்
காலங்கடந்தும் இடையே கொடுத்தன. ஏ - று. (சு)

சந்த வாரபொழிற் றடம்பனைத் தழைமுகத் தீன்ற
பைந்த ளிராபுறத் திழிந்தன கிடந்தன பசுந்தா
துந்த ருமபசும பொற்றகட் டொருங்குறக் கவிழ்த்த
சிந்து ரத்தாக ளாமெனச சினைதொறுஞ் சிறந்த.

(இ - ள்.) அழகிய நெடியசோலையில் விசாலமான கிளைகளிலுள்ள தழை
களினுனியிற் றந்தபசிய தளிாடபுறத்திலே இழிந்தனவாய், பசியமகரந்தன
கள் நினைத்தற்கரிய பசும்பொற்றகட்டிலே ஒருசேரக்கவிழ்த்த கிந்துரப்பொடி
போலக்கிளைகடொறுஞ் சிறந்தனவாகி விளங்கின. ஏ - று. (சு)

அள்ளி யப்புற நிழற்றிய வாரிருட் பிழம்பை
வெள்ள வேணியி னிடைப்படு வெண்ணிலாக் குழைப்
பிள்ளை வாணிலாக் கவர்ந்தப் பெருநிலாப் பரப்பை
வள்ள நெற்றியங் கட்டகடை துகர்வதோர் மருங்கு.

(இ - ன்.) அப்புறத்திலே சிழவ்செய்யும் சிதைந்த விருட்டொருதியை யள்ளியெடுத்தது, சிவபெருமானது கங்காசலம் பொருந்திய சடைபினிடையே புள்ள வெள்ளிய சந்திரிகையைவிடும் இளம்பிறைச் சந்திரனுடைய ஒளிதங்கிய சந்திரிகையானது கவர்ந்துகொண்டது. அப்பெரிய சந்திரிகையின் ஒளியை, சிவபெருமானுடைய அழகிய திருநெற்றிவிழியின் கடைகோக்கானது பருகு வதும் ஓடிமுத்திலுள்ளது. எ - று. (அ)

குழைப்ப சும்பொனி னவமணி குயிற்றிய கொம்ப
ரிழைத்த பேரொளி கலத்தலா லிராபபக லென்ன
விழைத்த சிந்தையிற் பகுத்துணர்ந தறிவரி தெஹுந்
றழைத்த பூம்பொழிற் கேதுமற றறிவரோ தக்கோர.

(இ - ன்.) தளிரகனாகிய பசிய பொன்னினிடத்தில் நவரத்தின கசிதமா கிய மலாக்கொம்புகள் உண்டுசெய்த பெருங்காந்தி விராவுவதனால், இரவென் றும் பகலென்றும் விருட்டிய மனத்தோடு பிரித்துணர்ந்தறிதல் அருமையென்று சொல்வோமானால், தழைத்துச் செழித்துள்ள அம்மலாச்சோலைக்கு காரணம் இஃதென்று மேலோரு அறிவார்களோ? அறியாக்கள். எ - று. (ஆ)

வெள்ளி வெண்டி.ரை துரைதிரைத் திரங்குபால் வேலை
நளநு மந்தரந திரித்தமு தெடுகுநா ளலங்கற்
றெளநு தேத்தழா யவனுருத் தெறித்தபே ரமுதப்
புளளி யொத்தென மலாநதன கருஞ்சினைப் புண்ண.

(இ - ன்.) வெண்பொன்போலத் தாவள்யமான அலைகளையும் துரையையும் வரிசையாகக்காட்டி யொலகுகின்ற பாற்கடலை மந்தரகிரியாகிய மத்தினற்கடை நது அமுதத்தை யெடுத்த அக்காலத்தில், தெளிந்த தேறெழுகுகின்ற துளசிமா லைதரித்த திருமாலுடலினமேல் தெறித்துவீசிய யெரிய அமிர்த பிந்துகளைப் போலக் கரிய கிளைகளையுடைய புண்ணமரங்கள் புட்பித்திருந்தன. எ - று. (இ)

புண்ண திருமாலும், மலர்கள் அமிர்த பிந்துக்களுமாம்.

ஈர நாண்மல ரொருசுனை யோங்கனி யொருபாற்
பூரி யேந்திய தொருசுனை பொலங்கல னொருபா
லார மேந்திய தொருசுனை யிரப்பவாக் களிப்பான்
சாரு மணபினா போனறன தெய்வமாத தருக்கள்.

(இ - ன்.) அங்குள்ள தெய்வீகம் பொருந்திய பெரிய தருக்கள், குளிர்ச்சி வாய்ந்த அனல்வாக் மலாக்கொருகினையாலும், அழகிய பழங்கள் ஒருகினையா லும், பொண்ணைத்தாங்கிநிற்கும் ஒருகினையாலும், பொன்னுலாகிய ஆபரணங் களைப் பெற்றுள்ள ஒருகினையாலும், சந்தனத்தை யேந்திநிற்கும் ஒருகினையாலும், தம்மையாசிப்பவாக்குக் கொடுத்துதவப் பொருந்திய அன்புடையவர்களைப்போன றிருந்தன. எ - று. (ஈ)

பலங்கள் யாவையும் பொதிந்தன பாசடை பரப்பிப்
புலங்க ளொதுறு திருஞ்சுனை நெருங்கிப் போகக்
குலங்கொண் மாநிதி பொதுக்கிசல் குரவினர்க் குதவா
வலங்கு செல்வரை நிகாத்தன மாம்பொழி லடவி.

(இ - ள்.) அங்குள்ள மாமரச்சோலைகள் எல்லாப்பழங்களையும் பொதிர துள்ளனவும், பசிய இலைகளைப்பரப்பிக்கொண்டு கட்டிலவகட்டுக கண்டடையப் பெருமற் பெரிய கிளைகள் நெருக்கமாகி மேலேயுயர்ந்து, கூட்டமாகிய பெருஞ் செவ்வத்தை மறைத்தி, தமமையடுத்த வறிருர்கட்டுக் கொடாமல் வஞ்சிகளுக்கு செலவாகளைப் போன்றுவினனின. ஏ - று.

(கஉ)

ஊடொ துங்கினர்க் கின்னிழ லினிதென வுதவித்
தோட விழ்ந்தபூந கரங்களுக கணிததெனத துணர்த்துப்
பாடி ரந்தனர் கொண்மெனப் பொன்பரப் பினாபோற
கோட ரந்தொறு மலாந்தன பொன்னிறக் கொனறை.

(இ - ள்.) பொன்னிற தங்கிய மலாகளையுடைய கொன்றை மரங்கள் தம்பாலடைந்தவாக்குகு இனியநிழலை நன்றாகக்கொடுத்து, இதழ்கள் விகசித்த மலர்கள் கைகளுக்குச் சம்பமாகத் தொத்துகளையுடைத்தாய், தம்பால யாசித்த வா கொள்ளக்கடவரென்று பொண்ணைப்பரப்பி வைத்தாராபோல, சோலைகடோ றும புட்டித்திருந்தன. ஏ - று.

(கங)

மறிகொ முங்கதிர முழுகிலா வாலிளங குழவி
யெறித்த வராசடை யெம்பிராற கினிதென லாக
வெறித்த செங்கதிராச சிறுவரங் கதுகொடு வெதுமடுக்
குறித்து நோக்குறுந தன்மையொத தலாந்தன கோங்கம.

(இ - ள்.) மானபொருதிய கொழுவிய கிரணங்களையுடைய வெள்ளிய இளம்பிறைச்சந்திரன் பூரணசந்திரிகையைவீசும் நெடியச்சுடையையுடைய எமது சிவபெருமானுக்கு இனிதென்று சொல்லும்படியாய் விட்டமையின, அதுகா ரணமாகக் கோபித்த சிவந்த கிரணங்களையுடைய பாலஞ்சியாகள் மனமவெதும பிக குறிப்பாகப் பாகருத்தனமைபோலக் கோங்கமலாகள் பூத்திருந்தன. ஏ - று.

காரத்தி கேபனக கடற்படு மாமுத றடிய
மீத்த துமபுசெங் குருதியின மிதந்திள மென்கால்
சாயத்தி றுந்தொறு மசைந்தகன் றடம்பனை குழைந்து
பூத்த பரசடைக் கிடையிடை பிண்டிபூத தலாந்த.

(இ - ள்.) கிருத்திகாசுதனாகிய குமாரகடவுள், கடலினிடத்தேதோன்றிய ரூபனமனாகிய அம்மாமரத்தைச்சேடிக், மேலேததுமபிய செவ்விய உதிரம் போல மிதந்து, மெல்லிய இளங்காற்றுவிசி அசைக்குந்தோறும் அசைந்து அகன்ற விசாலமான கிளைகள் தளிரவிட்டு மலாந்த பசிய இலைகளுக்கு இடை யிடையே பூத்தலாந்த அசோமரங்களிருந்தன. ஏ - று.

(கஈ)

ஒரந தாங்கிய வேர்முதற் றடம்பனை யுமிழ்ந்த
வாரந தாங்கிய சினைதொறுங் குடக்கனி வழங்கி
யீரந தாங்கிய சுருணையி னிருங்களை பொறுகரும
பாரந் தாங்குறு மொருவனைப் பொருவின பணசம்.

(இ - ள்.) அவருள்ள [பணசம்] வோப்பலாமரங்கள், பக்கங்களிற்றுகிய வேர்முதலாக, பரந்த கிளைகந்தரத் உருட்சிவாயந்த சிறுகிளைகளிலும் குடம் போன்ற பெரிய பலாககளிகளைத்தந்து, அன்புபொருதிய கிருபையினால் பெரிய [கிளைகளை] சுற்றத்தாளைக்காப்பாற்றும் பாரத்தைத் தாங்குகின்ற ஒருவனை யொத்திருந்தன. ஏ - று.

(கஃ)

ஒருங்கு வர்க்கலை மதித்திற் துருட்டிய வனைப்
வருமபு முல்லையிப் பந்தரி னிடையிடைந் தலர்ந்த
பிரிந்து சேயொளி யுடுகருலம் பிறழ்ந்தக னெடுவான்
நிரிந்து துண்டமிட் டகனிலங் கிடப்பன சிவனும.

(இ - ள்.) நெடியகலைகளை யுடைய சந்திரனை யொருசேரப்பிழிந்து உருட்
டினாற்போன்ற மேலேயருட்பிய முல்லைப்பந்தரில் இடையிடையே மலர்ந்
துள்ள தோற்றமானது, பிரிந்துநின்று அதிநூர்த்தி லிருந்து ஒளியைச்செய
யும் நட்சத்திர கூட்டங்களை நெடிய ஆகாயத்தினின்று நீங்கிச் சஞ்சரித்ததித்
துண்டமிடப்பட்டுப் பெரியபூமியி லிருப்பனபோலும். எ - று. (க௭)

மழப்ப சம்பிறை நெற்றியோர் மரகதக் கொப்பப்
பிழற்று வாய்மலாக குவமையொத திலமென வெள்கி
யுழக்கு துன்பொடுங் கண்டக மூடறுத திடமென்
பழத்தொ டுந்தலை கவிழ்ந்தது மாதுளம் படப்பை.

(இ - ள்.) பசிய இளம்பிறைபோன்ற நெற்றியையுடைய ஒருமரகதக்கொ
டியொதத பெண்ணின் பேசுகின்ற வாய்மலருக்குச் சமானமானோயிலையென்று
மாதுளங் கொல்லையானது வெட்கமடைந்து, வருததுகின்ற துன்பத்தோடு
கண்டகம் தமமை ஊடறுக்குமபடி, மெல்லிய பழங்களைமெ தலைகவிழ்த்துள்
ளது. எ - று. கண்டகம் = காடு, நாமுள்ளி. (க௮)

இனைய காவகத் துழைதொறு முழைதொறு மியங்கிப்
புனைக் ருங்குழ லுமையொடு நோக்கினன யுகலு
மனைய பூம்பொழி லககையுட பளிங்கரிந் துடுத்த
வனைம லாககுழாம பொதுளிய தடத்தயல் வந்தான்.

(இ - ள்.) இத்தகைச் சிறப்புவாய்ந்த சோலையின் இடந்தோறும் இடந்
தோறும் சஞ்சரித்து, சிவபெருமான் அலங்கரிக்கின்ற கரியகூடலையுடைய
உமாதேவியாருடன் திருக்கண்ணைக்கஞ் செயதருளினர். சொல்லிய அத்தகைய
அழகிய சோலையினுள்ளே பளிங்குக் கற்களைப்பிளந்து போர்த்ததும் அலங்காரிக
கின்ற மலாககூட்டங்கள் நிரம்பியதுமான தடாகக்கரையில் வந்தனர். எ - று.

ததுமபு தண்புனற் பொய்சையாந் தடங்கரைப் பதலு
மொதுங்கு மோதிம முதலிய பிழற்றுத லுவரி
பதுங்கு நஞ்சுணி மிடற்றினன பதங்களிப் பாராமேல்
வெதுமபி நிற்பன கண்டெடுத்த திறறுதன் மேவும.

(இ - ள்.) ததும்புகின்ற குளிரந்த நீரையுடைய அழகிய பொய்கையின்
பரந்தகரையிலே, பதற்காலத்திலும் தடங்குளின அன்னமுதலிய பற்கைகள் ஒலி
செய்தல், திருப்பாறகடலில் உதித்த விஷத்தைத்தரித்த கண்டத்தினையுடைய
சிவபெருமான் திருவடிகள் இப்பூமியினின்று வெதுப்பெய்தி நிற்பனவற்றைப்
பார்த்து இரைந்தரற்றுவதை யொத்திருக்கும். எ - று. (௨௦)

கயங்கொ டாமரை கண்கரங் கழற்றுணை காட்ட
வயங்கு பாசடை திருவுருக காட்டவெள வளையுந்

தயங்கு நேமியும் பொறுத்தனன் சீதரன் சடிஸப்
புயங்கனைத்தொழப் புருந்தது போலுமப் பொய்கை.

(இ - ள்.) பெருமைபொருந்திய தாமரையாகிய கண்கள் கைகள் இருபா
தங்களைக்காட்டவும், விளங்குகின்ற பசிய இலைகள் திருவடிவத்தைக் காட்டவும்,
வெள்ளிய வளையும் விளங்குகின்ற நேமியும் தாங்கி, திருமால் சடையையுடைய
சர்ப்பாபரணனாகிய சிவபெருமானை, வணங்குதற்கு வந்ததுபோலும் அப்பொய்
கைவிளங்குகியது. ஏ - று. (உக)

திருமாலின் பக்கலில் வளை - பாஞ்சசன்னியம், நேமி - சக்கரமென்றும்,
பொய்கையின் பக்கலில் வளை - சங்குகள், நேமி - சக்கரவாகப் புள்ளென்றும்
பொருள்கொண்டு சிலேடைப்படுத்தல் காண்க.

புண்டரீகமீப பொலிந்தவெண் டாமரைப் பூவை
யெண்ட ரததரு நலனொடு மினிதுபெற நெய்தி
யண்டா நாயகந நெழுதத்தரு வேடகைய கைப
பண்டை நானமுகன புருந்தது போலுமப படுகர்.

(இ - ள்.) வெண்டாமரைக் கொடியின்மீது விளங்கிய வெண்டாமரைப்
பூவை எண்ணத்தக்க நன்மையோடு இனிதாக அடையப்பெற்று, தேவநாயக
னாகிய சிவபெருமானை வணங்கத்தக்க விருப்புடையவனாகி, பழய நான்குமுக
கையுடைய பிரமன் வந்துள்ளதை அத்தடாகமானது ஒத்திருக்கும். ஏ - று.

அரம்பை தன்மருக கணைதர வங்கமுற் றலாநது
நிரந்த கணமலா துளிதரத தருபபுடை நிறபக்
கரந்தை வராசடை யவறநெழுந் காதனமிக கெழுநது
புரந்தர ன்புருந தன்னெனப் போன்றதப் பொருநீர்.

(இ - ள்.) அரம்பை தனபக்கலிலணையவும், உடல் முழுவதும் மலர்ந்து
நீங்காத கணமலா துளிக்கவும், தருக்கள் பக்கலில் நிற்கவும், கரந்தைமலரை
யணிந்த செடிய சடையையுடைய சிவபெருமானை வணங்கும் ஆசையுடையதாகி,
இந்திரன் அங்கெய்தினுண்போல அவ்வலைமோதூர தடாகம் விளங்கியது. ஏ - று.

இந்திரன் பக்கலில் அரம்பை-அரம்பாஸ்திரீ, அங்கமுற்றலாநது-உடல்முழ
ுவதும் கண்கள் திறந்து, கணமலா துளிதர - கண்ணாகியமலா ஆந்தரபாஷ்பரு
சொரிய, தரு - கற்பத்தருவென்றும், தடாகப்பக்கலில் அரம்பை - வாழை,
அலாநது - மலர்களபெற்று, கணமலா - தேனையுடைய பூக்கள், தரு - பலவகை
மரங்களென்றும் பொருள்பட்டுச் சிலேடையாதல் காண்க.

மரைகி னைதலர் பாசடை வாயுவை யொடுக்கி
விரைசெய் மாமுகைக் கரங்குவித் தருமபுணன் மிதந்து
பிரச மென்குழ னினதுடற பேரொளி பெறுவான
பரசி மாதவ முஞ்றுதல் போன்றது பாராய்.

(இ - ள்.) தேன்சொரியும் மலாகுடிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய உமையே!
தாமரையானது கிளைத்துப்படாத பசிய இலைகளால் வாயுவையடக்கி(கம்பித்து)
மணஞ்செய்கின்ற சிறந்த அருமபாகிய கைகளைக்கூப்பி, அரிய நீர்மிசைக்கிடந்து
உன்னுடைய உடலின் பெருங்காந்தியை யெய்துமபடி துதித்துச் சிறந்தவத்
தைச் செய்வது போன்றுள்ளதைப் பாரப்பாயாக. ஏ - று. (உச)

விரிதத தாமரை யொனற்றினுக் கணித்தென மீப்போய்ப்
புரிதத மெல்லிதழ் முறைமுறை யவிழத்தழங் கமலம்
விரைத்த மென்குழல் வீங்கிள முகிண்முலை யொருநீ
கரத்தி னேந்திய தாமரை நிகாப்பது காணாய்.

(இ - ள்.) இயற்கை மணமுற்ற மெல்லிய கூடலையும், பூரிதத கோங்கு
ம்புபோன்ற முறையுடையதாயினே! விரிதத ஒரு தாமரை மலருக்க
ருகே மேலேயுயர்ந்து புரிபட்டமெல்லிய இதழ்களை முறைமுறையே மலராத
அழகிய மறநெரு தாமரைமலரானது ஒப்பற்ற நீ உனக்கெய்த ரூபகிய தாமரை
மலரைப்போன நிருப்பது காண்பாயாக. எ - று. (உரு)

வாககி னைவினா குயிலின மருட்டிய மாரிலே
தேக்கு நீரகத தருமபிய முளரிதேங் குவளை
தாக்கு வாககினை யெனறெமைச சாரதன வெளகி
நோக்கி லேமெனக் கரப்பன போனறன நோக்காய்.

(இ - ள்.) வாரத்தையினாலே இளமைதங்கிய குயில்கூட்டகளை மயக்கிய
மயிலினசாயலுடையானே! தேக்கெடுக்கின்ற நீரிலே மலராததாமரையும் தேன
பொருந்திய குவளையும், மனம்தன் எய்தத்தக்க நெடிய அம்புகளென்று எம்மை
யெய்தின. ஆனால் (பண்டைய மனம்தன் அபய்யத்தைக்) கருதி வெட்கமடை
ந்து இனி கண்ணிலும் பாரோமென்று மறைவன போன றுள்ளன பாப்பாயாக.

அளிகுரு லந்துவைத் திடச்சரி கருங்குழ லணங்கே
குளிர்ந்த மெனசடை நிலாப்பட வெருங்கலா குமுதந்
தளிர்ப்பு னறபது மங்கணின றளிர்வு. கருடைந்
களிப்பி ழந்திடச் சிரிப்பன போனறன காணாய்.

(இ - ள்.) வண்டுகூட்டங்கள் மிதித்தலாற் சரிந்த கரியகூடலையுடைய
உமையே! குளிர்ச்சிவாயந்த மெல்லிய சடையிலுள்ள நிலவானது பதெல்லாம்
ஒன்றுமலராத அல்லமலர்களும், நீரிலுள்ள தளிர்கள் வாயந்த தாமரைமலா
களும் நினது மாரத்தளிர்போன்ற பாதங்கட்குத் தோலவியெய்திச் சந்தோஷ
நீங்க (வருத்தமாற்றது) சிரிப்பனபோற் காணப்படுவனவற்றைக் காண்பாயாக.

குவளை யேந்தியு மனநடை காட்டியுங் குமுதந்
தவள முத்தினை யுணரத்தியுஞ் சங்குகைப் பொறுத்து
மீவரொ ளிககுணப் பாசடை பொருந்தியு மிலங்கு
பவள வாயுணைப் போனறதிம மலாததடம் பாராய்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற செம்பவளம்போலும் வாயையுடையானே! இம்
மலாததடாகமானது, நீலோதபலம் (ஆகியவிழி களைத்) தாங்கியும், அன்னடை
யைக்காட்டியும், (வாயாகிய) செவ்வாமபலையும் வெள்ளிய (பற்களாகிய) முத்
தையும் காட்டியும், (வளையலாகிய) சங்குகளை (அலைகளாகிய) கையிறகமரதும்,
அதிகரிக்கின்ற காரதியுடைய பசிய (வெற்றிலையாகிய) தீலைகளமைந்தும்
உன்னை யொத்திருந்ததி. எ - று. (உரு)

பொருது வாகுழை நடந்ததட் புனமயி லணையா
யுருகு சேவலி னுத்துழந் தாதயிரத் திருத்தி

மருவ னப்பெடை திருகிய சினத்தொடு மறுகிக்
கருகு சிந்தையி னூடலிற் றாங்குதல் காணாய்.

(இ - ள்) நெடிய குண்டலம் வரையில் நடந்து போர்புரிந்த விழிகளை
புடைய வனமயில் போலப்பவளே! மனமுருகிய சேவலின் உதறிய அழகியதுகளி
னைச் சிந்தையிற்று மருவிய அழகிய பெட்டைக்கோழி மாறுபட்ட கோபத்
தோடு வருந்திக் கொடுத்த மனதோடு ஊடல்கொண்டு துங்குவதைப் பாப்
பாயாக. எ - று.

(25)

அபபு ளோதிம மயிலையுண் சிரலேகா ரண்டம்
பம்பு புனசிறைக குரண்டமற றுளபல மிழற்ற
லிம்பா மாதவச சிருரிருக கிசைப்பன விசைகருங்
கம்ப லைக்குழா மொத்தன கேடடிகாரா மயிலே.

(இ - ள்) அழகிய அணுப்பறவை, மீன்களையேகுத்தித் தின்னும [சிரலை]
மீன்கொத்தி, காகை, பரவிய சிறு சிறகையுடைய கொக்கு, இன்னுமுள்ள
பலபறவைகளும் சத்தித்தல, இவ்வுலகத்திற் பெருந்தவமுடைய சிறுவர்கள்
வேதமோதுவனவற்றை இசைப்படுத்தித் கூட்டமாகிய ஒலியையொத்திருந்தன
கேட்பாக. காரகால மயிலபோலவாளே! எ - று.

(30)

கலவிந்தம்.

எனவிவை யெடுத்தெடுத்த திறைவிக் கோதினான்
பனிமலா பொதுளும்ப படுகாப பாங்கரி
னனிகெழு படிமாத தருகு நண்ணினான்
புனிதனப பனிவரைப் பூவை தன்னொடும்.

(இ - ள்) எனது இவற்றைப் பரிசுத்தராகிய சிவபெருமான உமாதேவிக்கு
எடுத்தெடுத்துச் சொல்லினா. குளிர்ச்சிபொருதிய மலர்கள் நிறைந்த அந்நீர்
நிலையின் பக்கலிலுள்ள மிகவுயரத் ஆலமரத்தினருகே, இமாசலபுத்திரியாரா
கிய பாவதிதேவியோடும் சேர்ந்தனா. எ - று.

(35)

ஆங்கதன முதற்பரிசு கரிந்து நெதய
லோங்கிய வடிவெல்லாம் பசும்பொ னொட்டிமீத
தேங்கொளி மனவணி திருத்தி வாளரி
தாங்கிய வாசனத் தருகு சாரதனன.

(இ - ள்) அவ்வடவிற்குத்தினடியிலே, பளிக்குக்கற்களைப் பிளந்துமூடிப்
பக்கலிலுயரத் உருவமுழுவதும் பசும்பொன்னைச்சோத்து மேலே பேரொளி
யுடைய நவமணிகளாலே திருத்தச்செய்து ஒளிபொருதிய சிங்கங்கள் கமந்த
பீடத்தின் அருடேயெய்தினா எ - று.

(42)

கண்ணுதற் பரமனுங் கமல வாணமுக
வொண்ணுதற் கௌரியு முடனி ருந்துழீஇ
வண்ணவால வளைகிற மலாடகை மால்வரைட்
பெண்ணமு தினையன பேசன் மேயினான்.

(இ - ள்.) செற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானும், தாமரைமலர்போன்ற ஒளிதவகிய முகத்தையும் ஒளளிய பூவத்தையுமுடைய உமாதேவியும் ஒன்றாக வீற்றிருக்கையில், அழகிய காகதியையுடைய வளைவல்களை வரிசையாகவணிகத தாமரை மலர்போன்ற கைகளையுடைய பெரிய இமாசலபுத்திரியாகிய உமாதேவியார இவ்வாறு சொல்வாராயினா. எ - று.

(௩௩)

விண்டொட நிவந்துமேல் விரிந்த தொன்மங்
கண்டதி லிதற்குநேர் கண்டி லேமென
வண்டாநா யகனிதத் தணங்கை நோக்கிமற
றொண்டொடி கேட்டியென் றுரைப்ப தாயினான்.

(இ - ள்.) ஆகாயமளாவ வுயரத்து மேலேபரவிய ஆமரத்ததைப்பார்த்த தில், சுவாமி! இதற்குச் சமானமான மரத்தை நாயிதுகாறுவ கண்டோமில்லையென முகந், தேவநாயகராகிய சிவபெருமான தமது வாமபாகத்திலுள்ள பார்வதி தேவியாரைப்பார்த்து, ஒளிபொருந்திய வளைவையணிந்தவனே! கேட்பாயாகவேன்று சொல்வாராயினா. எ - று.

(௩௪)

நாளநாண் மலரய னிறக்கு நாளையின்
மூளிரும பிரளய முற்று மறறைநா
ணீளிருந் தடஞ்சின் நிறுத்தி யிமமரங்
கோளொடு மடங்குநா றுயருங் கோளது.

(இ - ள்.) நாளத்தையுடைய அன்றலாகத் புதியதாமரை மலரிலெழுந்த குளியிருக்கும் பிரமன் இறக்குவகாலத்தில் உண்டாகின்ற பெரியபிரளயவெள்ளமானது மூளும். அக்காலத்தில் நெடிய பெரிய பரதங்களை நிறுத்தி இம்மரமானது வலிமையோடு நூறுமடங்குநாறு நிறகுந்தனமையுடையது. எ - று.

தார்புனை துளவினை றனது கண்முகிழ்த்
தோரிலை யகவையி னுறக்கங் கொளவன
லாருயிரத் தொகை முழு தளிக்க வேண்டி நின்
றோமுதற சத்தியா யெமமை வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) துளவமாலையிதத் திருமால் அக்காலத்தில் தனது கண்களைமூடி இதன் ஓரிலையில் நித்திரைசெய்வான். அரிய உயிரத்தொகைகள் முழுவதையும் படைக்கவேண்டி நினது, (அச்சமயத்தில் அவன்) அழகிய முத்தச்சத்தியாக எம்மைப்பிராத்திப்பான். எ - று.

(௩௫)

ஈதித் நிலையென றருளியின னுரை
மாதுட னளவளாய மகிழு மெலவையிற
காதுட னிகலிடுங் கடைக்க ணமபிகை
யோதிம மதுபிடித் துதவு கென்றனள்.

(இ - ள்.) இதுவே இவ்வாலமரத்தின் நிலையென்று அருளிச்செய்து, இளிய சொற்களையுடைய உமாதேவியோடு அளவளாவி மகிழ்ந்திருக்கு சமயத்தில், காதுடன் போசெய்கின்ற கடைக்கண்பார்வையுடைய உமாதேவியார் ஓரண்ப்பறவையை எனக்குப் பிடித்துக்கொடு எனுகேட்டனா. எ - று. (௩௬)

அன்னது காவலர்க் கருள வாங்கவர்
பொன்னிறத் தாமரைப் பொருட்டு மேயதோ
ரின்னிள மடப்பெடை யனதொ டின்னுரை
பன்னிய கிளியையும் பரிவிற பறறினர்.

(இ - ள்.) அவவாாததைபச் சிவபெருமான காவலானாகு அருளிச்
செய்ய, அக்காவலானா பொன்னிறத்தோடுகூடிய தாமரைப்பொருட்டிற் பொ
ருதிய ஓரிளமைதனகிய பேடன்னததுடன், இனமொழிபேசிய கிளியையும்
ஆசையோடு பிடித்தாரகன். எ - று. (௩௮)

பறறிய வோதிமம் பசலைப் பூங்கிளி
கறறைவார சடையினன றிருமுற காட்டலும்
பெறறெழு முவகையிற பெரிது நோகருற
மறறவை யொடுஞ்சில வருபப தாயினுன.

(இ - ள்.) பிடித்துவந்த அன்னததையும் அழகிய பச்சைக்கிளியையும்
தொகுதியாகிய நீண்டசடையையுடைய சிவபெருமானதிருமுன்னாகாட்டவும்,
உண்டாகியெழுந்த சந்தோவத்தோடு நன்றாகப்பாத்தது அவவிருபறவைகளோ
டு சிலவாாததைகள் சொல்வாராயினா. எ - று. (௩௯)

வைகலு மெவ்வுழை வைரு வீரெனச்
செய்யவாயப பசங்கிளி சிவனைப் போற்றுற
மையற முறபுரி தவத்தின மாட்சியா
லையநின் காவகத தடைநது னேனென.

(இ - ள்.) தினந்தோறும் எவ்விடத்தே நீங்கள் வசிப்பீர்களென வினவ,
சிவந்த வாயையுடைய பச்சைக்கிளியானது சிவபெருமானை துதிசெய்து,
குறறமறப பூர்வத்திறசெய்த தவத்தின மேம்பாட்டால், ஐயனே! தேவரீர் பூஞ்
சோலையில் வசித்துள்ளேனென றுகூற. எ - று. (௪௦)

பானிறத தோதிமம் பணிநது பண்ணை
மேனிலை தாருவி னடைநது மேமினேன
கானிகந தெண்டிசைக கடவுண மாநதி
யூனறி யாதன விலலை யெந்தையே.

(இ - ள்.) பால்போலும் வெண்ணிறத் தனகிய அன்னமானது வணங்கி,
கடவுளே! தேவலோகத்திலுள்ள கற்பகவிருட்சத்திறப்பொருதி வாழ்ந்திருந்
தேன். அக்கற்பகவனத்தைவிட்டு எட்டுத்திசைகளிலுள்ள தெய்வீகம்பொருந்
திய சிறந்த நதிகளில் யானறியாதன ஒன்றமிழலை. எனது தந்தையே! எ - று.

வடவரைப் புடைபடு வையம் யாவையுந்
தடவர வென்னுழைத தவத்தி னேன்மையா
லடலகெழு மழுப்படை யமல நீனனுடை
மடலவிழ தாமரை வாவி மேமினேன.

(இ - ள்.) மேருமலையைச் சூழ்ந்துள்ள உலகமுழுவதும் (தடவர = தடவ)
சஞ்சரிகக, அடியேனசெய்த தவமேம்பாட்டால், வலிமையிருந்த மழுப்படை
தானகிய மலரகிதனே! தேவரீருடைய இத்தகன விரிந்ததாமரைத் தடாகத்தின்
வகித்திருக்கின்றேன். எ - று. (௪௧)

வானியிற் பொன்னிற வனசு மேந்திட
மேனிவீற திருக்கன னினது வேனியிற்
நேவியக் திருந்தி சிறப்புச் செய்யுமிப
பூனியி மலர்தட்டம் பொருந்திப் போகலேன்.

(இ - ள்) தடாகத்திலே பொன்னிறத் தங்கிய தாமரைமலர் தாங்கும்படி பொருக்கி வசிக்கிருந்தேன தேவரீர் சடையிலுள்ள தேவியாகிய அழகிய சிறந்த கங்கா கி சிறப்புச்செய்ததக்க டிமலராக விரிந்த தாமரைத்தடாகத் தி - பொருத்திப் போகமாட்டாதவ னுயினேன். எ - று. (சுரு)

எனறின மடவன மியப்பக கேட்டதுங்
தொன்றையொரு சடையினுன் முறுவல் கோட்டினு
னவறின வனப்பெடை விடைகொண் டாருவிர்ப
பொன்றழை சிறைக்கனி யோடும போயதால்.

(இ - ள்) என்று இளமை ம் அறிபாமைக் குணமுமுடைய அன்னமானது சொல்லக் கேட்டவுடன், அழகிய கொணறைமாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான புனைகைபுரிந்தருளினா. அப்பொழுது இளமைதங்கிய அழகிய அன்னப்பேடு இறைவரால் விடைகொண்டு அரிய உயிர்போலும் பொன்னிற மாகத் தழைத்த சிறையையுடைய கிளியுடன் சென்றது. எ - று. (சுரு)

கங்கைபே ருரைத்தலுங் கனிக் குழாவிற்
பொங்கிய வுலகைநற் பொருமி னுனைப
பங்குடை மடமரில பரிவு கூர்ந்தன
செங்கயற் றுணைதுளி சிதறச் சிற்றினா.

(இ - ள்) கங்கையின் பெயரைச்சொன்னவுடன் உளங்களித்த புன்னகை யோடு அதிகரித்த சந்தோஷத்தினுற் புரித்தனவென்று, அச்சிவபெருமான் பாகத்திலிருந்த இளமைதங்கிய மயிலின் சாயலையுடைய உமாதேவியார் துன்ப மிருந்து செவ்விய கயற்கெண்டைபோலும் இருவழிகளில் கண்ணாசிகந்தக் கோ பித்தனா. எ - று. (சுரு)

போயின டிருமனம் பொருமை நீங்குகொள
மாயிருங் கலையின் மறுகத் மெய் தருப
பாயவிடைப் படாசடைப் பரம நெறுகுறித்
தேயவன செய்தில னெனவெ னுபபினா.

(இ - ள்) உமாதேவியார் திருவுள்ளம் வேறுபட்டு, பொருமையதிகரிக்க, மிகப்பெரிய கலையினால் துயரமெய்தி, பாயந்து செல்லும் இடப்பவாகனத்தை டம்படாகத் சடையையுடைய சிவபெருமான என்னைக்குறித்திச் செய்தற் குப்பொருத்திபவந்தைச் செய்தாரிலவென்று உள்ளம் வெதும்பினர். எ - று.

முன்னாநா எரிமவரை முடுகித் கறகுறித்
துன்னரும் பெருந்தவ முற்று பெலனவயி
னென்னுடைத் தனிமையோந் திகலு மாரணைத்
தனனொரு துதற்குறை சாட்ப ராக்கினா.

(இ - ள்.) யான் முற்காலத்தில் இமாசலத்தையடைந்து, அச்சிவபெருமானைக் குறித்து, நினைத்தற்கும் அரிதாகிய பெரியதவதைச் செய்து கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில், என்னுடைய தனித்திருக்குற தன்மையையுணர்ந்து, (எங்களை யொன்று கூட்ட) போருக்கு வந்த மனமதனை, தமது ஒப்பற்ற நெற்றிவழியினால் சாம்பராகச் செய்தழித்தனர். எ - று. (௪௭)

அதுபொறுத் தாற்றினே னுவி மேனியே
மதுமல ரோதிம மருவு கங்கையாள
புதுமொழி வழங்குற முறுவல் பூததன
னெதுபொறுத் தரற்றுக்கே நெளிய ளாயினேன்.

(இ - ள்.) அதனை மனம்பொறுத்து உயிரைத்தாங்கிச் சுகிததேன். தேனெனும் தாமரைமலரில் வசிக்கும் அன்னமானது, பொருந்திய கங்கையின் புதுமையாகிய பெயரைச்சொல்ல, இறைவா புனைகைசெய்தனா. எதனை மனம் பொறுத்துப் புலம்புவேன்? ஏழைப்பெண்ணை ஆயவிட்டேன். எ - று. (௪௮)

ஆயினு மென்னிலை யறியு மாறொரு
தீயன வியற்றுக்கே நென்று சீறியக்
காய்சின வநங்கன தடலை கண்ணுறு
வேயதோ ருருவகத தெழுதி பென்றனள்.

(இ - ள்.) ஆனாலும் என்னிலைமையை அறியும்படி ஒருகொடுதொழிலைச் செய்வேனென்று கோபித்தது, அக்கொல்லத்தக்க கோபமானது அதிகரிக்க, மன்மதனெனிக் சாம்பரைக் கண்ணுல்லநோக்கி, பொருந்திய ஒருருவங்கொண்டு இதினின்றும் உண்டாகுவென்று உமாதேவியா கூறினா. எ - று. (௪௯)

அடலையி னின்றபண் டாசு ரப்பெயர்
மிடல்கெழு நிருதரில் வெய்யன ரேனறினான்
படரொழி பருவமோர பத்துக் கோடிநின்
றிடரொழி பூசனையி யறறி னானரோ.

(இ - ள்.) அச்சாம்பரிலிருந்து பண்டாசுரனெனும் பெயரையுடைய வலிமைமிருந்த அசுரரிற் கொடியோன் உதித்தான். துன்பமகன்ற ஒரு பத்துக் கோடி வருஷகாலமட்டும் ஒரேநிலையிலிருந்து, தடையற்ற சிவபூசையை முறைப்படி செய்தனன் (பண்டாசுரன்) எ - று. (௫௦)

இப்பரி செம்பிராற் கியற்றி யெய்துறு
மபபொழு தியோகத்தி னடைத்த கண்ணனாய்த்
தப்பற வருந்தவஞ சார வைகினான்
முப்புர மெரிததவ னிரங்கி முன்னினான்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக எமது சிவபெருமானுக்குப் பூசைபுரிந்துகொண்டிருக்கும் அச்சமயத்தில், யோகத்திற்செலுத்திய விழியையுடையவனாய் தவறுதலற அரியதவநிலைபொருந்த விருந்தனன். திரிபுரங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கி ஆங்கெழுந்தருளினா. எ - று. (௫௧)

அருந்தவத் தருசசனை யரிதி னாற்றினை
திருந்துளத் துணர்ந்தவை செப்பு கென்றன

மிருந்திறற் றேவர்மற் றியாரு மென்னுழைப்
பொருந்திறற் பகைஞரென் றுரைத்துப் போற்றினான்.

(இ - ன்.) அரிய தவநிலையுற்றுச் செந்தருளிய பூசையை எம்மைகோக்கிச் செய்தாய். திருத்தமாகிய மனதில் நீவீருமப்பி வரங்களைச் சொல்லுகவென்று வினவவும், பெருவல்லபமுடைய தேவர்களும் மந்தெல்லோரும் என்னிடத்தில் போாபுரியும் ஆற்றலுடைய பகைஞர்களென்று கூறித்ததிசெய்தான். எ - று.

ஆங்கவ ராக்கைபுக் கடைநது தமமுடற்
அங்கிய சுக்கில சுரோணி தங்களை
வாங்கிமாந் துதலெனக் கருளி மறபுயந்
தாங்கிய வெறுழுவலி தருதி யெனறனன்.

(இ - ன்.) ஆதலின், அவர்களுடைய உடலிற்பிரவேசித்தது நின்று அவாச ளுடலிலுள்ள சுக்கிலத்தையும் சுரோணித்ததையும் எடுக்கதுக்குடிகுக்கும் வல்லபம் அடியேனுக்கு அருகுகிரக்கவேண்டும் அன்றியும் மற்போறபுரியும் தோளைத் தாங்கிய பெருவலிமையையுங் கொடுத்தருள்கவென்று யாசித்தான். எ - று.

என்னையா ளுடையவ னிரங்கி யீந்தனன்
பொன்னவிர நெடுமுடிக் கயிலை போயினு
னன்னவ னவரவ ராககை புககிருந்
துன்னருஞ் சுரோணித் முறுஞ்சி மாந்தினான்.

(இ - ன்.) என்னையாளாகவுடைய சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கி அவ்வ ரங்களைப் பிரசாதித்தனா. பொன்னாறசெய்து விளங்கும் நெடியசிகரங்களை யுடைய திருக்கையாகிரிக்கு எழுந்தருளினா. அப்பண்டாசுரன் அவரவர்களு டைய உடலுட்புகுந் திருந்து நினைத்ததற்கரிய சுக்கில சுரோணிதங்களை யுறிஞ்சிக் குடித்தனன். எ - று.

(இச)

சுக்கிலசு ரோணித்த தொடக்க மற்றபின்
முககணுன முதலினோ செயற்கை முறறுறத்
தக்கில ரிதுசெய்த தக்க தாரென
வொக்கநோக கினரது வுணரப் பெற்றிலார்.

(இ - ன்.) சுக்கில சுரோணிதங்களின் சம்பந்தம் அறவேநீங்கிய பின்னர், உருத்திரன் முதலானார், இச்செயல் முற்றுப்பெறுமபடி தருதியிலலாதவராய் இப்படிச்செய்யத்தக்கவா யாவரென்று, ஒருசேரக்கருதினார்கள். அதனையறியப் பெருதவாக ளானார்கள். எ - று.

(இஇ)

முழுமுதன் மகேசசுரன் கடவுண் மூர்த்தியை
யெழுதரு முவகையி னிரங்கிப் பூசியா
வழுவது முழுமணிக் கயிலை மாமருங்
கொழுகின ரிரகதிரந் துரைப்ப தாயினா.

(இ - ன்.) முழுமுதற் கடவுளாகிய மகேசப்பெருமானே, மனதின் கண்ணெ ழுந்த ஆநந்தத்தோடு உளங்கனிந்து பூசைசெய்து, குற்றமற்ற பெரிய நவமணி கள நிறைந்த திருக்கையாகிரியிலெய்தி நல்லொழுகுகின்றது உருகியுருகி விண்ணப்பிப்பாரானார்கள். எ - று.

(இச)

வெஞ்செய விழந்தனம் விளர்க்கு மெய்யினேந்
தஞ்சமொன் றிலமிது வுணரத் தக்கிலே
நஞ்சணி கறைமிடற ருதி நாயக
வுஞ்சறு நெறியளித் துதவு வாயென்றார்.

(இ - எ.) வலிய செயல்கள புரிதலையிழந்தோம். வெளுக்கத்தக்க உடலை
யடைந்தவர்களானோம். ஆதரவு பிறிதுடையேமல்லோம். இச்செயற்குக்காரணம்
அறியத்தக்கவர்களா யில்லோம். விஷத்தையணிந்த கரியகண்டத்தைபுடைய
முதற்கடவுளே! அடிபேய்கள உச்சீவிகளும் வகையைத்தந்து அநுகிரகிப்பாயாக
வென்று முறையிட்டார்கள். எ - று.

(இஎ)

அணையவ ரிரந்திரந தறைநத வாசகம்
புனைகுழைத் திருச்செவி யகத்துப் போதலு
நனைமல ரிதழியந தொடைய னாயகன்
வினையினோந தினையன விளம்பு வானரோ.

(இ - ள்) அததேவர்கள் யாசித்தி யாசித்துக்கூறிய சொற்கள், அலங்கரித்
கின்ற குண்டலமணிநத திருச்செவியி னுட்பிரவேசிக்கவும், தேனபொருந்திய
கொன்றைமலரின் அழகிய மாலையையணிந்த சிவபெருமான, அவாகட்குற்ற
வினைச்சம்பந்தத்தால் அவவரலாற்றினையறிந்து இவ்வகையாகத் திருவாய்மலர்
கின்றார். எ - று.

(இஅ)

அருந்திற லடுகின்ப பண்ட வாசுரப்
பொருந்திற லசுரனு முதரம் புககவ
ணிருந்தனன் சுக்கில சுரோணி தங்கனே
விருந்தெனப் பருகுவான வெள்ளி டைப்படான்.

(இ - ள்) பிறரால் வெல்லற்கரிய வல்லபமும் கொல்லத்தக்க கோபமும்
முடைய பண்டாசுரனாகிய போசெய்யும் ஆற்றலுடைய அசுரனானவன், உங்களு
டைய வயிற்றிற் பிரவேசித்து அங்குள்ளனவாகிய சுக்கில சுரோணிதங்கனையே
பெருவிருதுபோலக் குடித்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவன் உங்கள் கண்கட்கு
வெளியே புலப்படமாட்டான். எ - று.

(இக)

மன்னுயிர்ப் பொறைதொறும் வகையின் வைகுவா
ணிரநிலை யுயிரக்கெலா மிடுக்க ணீர்தனன்
றொன்னிலைச சத்தியாற பிறந்து தோன்றலா
லன்னசத் தியைதுகாந தழிப்ப தாயினான்.

(இ - ள்) நிலைபெற்ற உயிர்ப்பொறைகளினெல்லாம் இவ்வகைப்படவசிக்கின்
றான். இவ்வகையாக உயிரகட்கெல்லாம் துன்பத்தையுண்டு செய்கின்றான். பழய
நிலைமையுடைய நமது சத்தியாற்பிறந் துதித்தவனானபடியால், அப்படிப்பட்ட
சுக்கில சுரோணிதங்கனென்னும் சத்தியைப்புசித்து உங்களையழித்ததற்கெழிலை
மேற்கொண்டான். எ - று.

(இஃ)

இன்றியா மியறறுதற கியைநது நீவிரும்
பொன்றுதற கியைநதுநி னிஃது போக்கலா
மன்றெனி லித்துயா மாற்றி யாற்றனீ
ரென்றன் னவாக்கெலா முதன்மை யெய்தினான்.

(இ - ள்.) இப்பொழுது நாம் செய்வதற்கிணங்கி கீழ்களும் இரப்பதற்குச் சம்பதிப்பீர்களானால் இத்துயரை யகற்றலாம் அல்லாவிடினும் இத்துன்பத்தை நீக்கி யொழிக்கமாட்டாக்கொன்று, அததேவாகட்கெல்லாம் முதன்மைத்தன்மையுடைய சிவபெருமான் திருவாயமலாநதருளினா. எ - று. (சுக)

தேவரும் பத்ததுளோ ரெவருஞ் செயவினோ
மூவரு மருந்தவ முனிவ ரெனறுளோர
பாவருங் கதிராகரு மியைவ தாயினோ
மேவரு நிருதனூல விளங்க வெமமையால.

(இ - ள்.) இவ்வாற்தைகளைக் கேட்டவுடன், தேவர்களும் உயாபதவிகளி லுள்ளவர்களும் மற்றெல்லோரும், சிருட்டிமுதலிய முததொழில்களைச்செய்யும் திரிமூர்த்திகளும், அருந்தவஞ்செய்த முனிவாக்கொன்று சொல்லப்பட்டவா களெல்லோரும், சுடார்களும், அடைதற்கரிய அசுரனுலுண்டாகிய கொடுமையால அத்தற்குச் சம்பதிப்பவாக்களாய். எ - று. (சுக)

ஒக்கரின் றுயிராக்கெலா முதவுந தொல்லையோன்
றக்கதோர வேள்வியந தழலி ருமுசடை
முக்கண்ணை முதலிய மூவ ரன்னவா
பக்கரின் றியறறுவான் பணிதத சத்திகளா.

(இ - ள்.) எல்லாவுயிராக்குஞ் சமானமாக நின்று அதுககிரகிக்கும் பழை யோனாகிய சிவபெருமான் தகுதியாகிய அழகிய ஒருயாக்குண்டதக்கினியில், தாழ்ந்த சூடையையும் முக்கண்களையுமுடைய உருத்திரன் முதலிய திரிமூர்த்தி களை யொத்தவாகன் பக்கலிலிருந்து சத்திகளைப்படைப்பாராயினா. எ - று. (சுக)

வானவா விஞ்சைய ரியக்கா வன்றிறற்
றானவ ரெண்டிசைத் தலைவா பாதலா
மோனமா தவத்தரு முனிவா முறறுற
வேனையா பல்லுயிராத தொகுதி யாவையும்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் வித்தியாதராகள் யக்ஷர்கள் பெருவல்லபமுடைய அசுரர்கள் அஷ்டதிக்குப்பாலாள் பாதலவாசிகள மொன்னரிலையை மேற்கொ ண்ட பெருந்தவமுடைய அரிபமுனிவாக்கள் ஏனையோர் ஆகிய பலவகை உயிர் கூட்ட முழுவதும் முடியும்படி. எ - று. (சுக)

தரைப்படு தாவர சங்க மங்களென்
றுரைப்பன யாவையும் வாரி யோயிததா
னிரைத்தெழுந் கொழு வகன லஞ்சி யீங்கவர்
புரைப்படா தசுரனும் புறத்துப போயினான்.

(இ - ள்.) உலகிலுண்டாகிய [தாவரசுருக்கங்கள்] நிலையற்பொருள்கள் இயங்கியற்பொருள்களென்று சொல்லப்படுவனவற்றையெல்லாம் வாரிப்புசித் தான். சத்தித்தகிக்கொண்டெழுந்த கொழுவிய அக்கினிகுப்பயரது இவர்கள் இமபடித் தியரெய்தாது பண்டாசுரனும் அவர்கள் வயிற்றைவீட்டு வெளியே சென்றான். எ - று. (சுக)

: அக்கணத் திரிபுரை யென்னு மாயிழை
புக்கன ளிசின வடவைய போவையாண்
மிகெழுந் திருக்கர நான்கு மேயினுள
செக்காவான பொருப்பினைச் செங்கை கூப்பினுள்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில திரிபுரையென்னும் பெயருடைய ஆயநத ஆபரணங்களையணிந்த சத்தியானவள புருந்தனள். கொலத்தக்க கோபதையுடைய வடவாழு காக்கினியாகிய போவையணிந்தவள், கோபித்தத்தோன்றிய நான்கு திருக்கரங்களைப் பொருந்தியவள். சிறந்த செம்மலைபோன்ற சிவபெருமானைத் தனது சிவந்தகைகளைக் குவித்துப் பணிந்தனள். ஏ - று. (சுச)

ஒருகரங் கருப்புவி லொருகை பூங்களை
யொருகர மங்குச மொருகை பூந்தொடை
தருவன வனறியுந் தணந்த யாவையும்
தருவன வண்டமுன நேந்திச சாரந்தனள்.

(இ - ள்.) ஒருகையிற் கருப்புவிடலும் ஒருகையில் மலாப்பாணமும் ஒருகையில் அங்குசமும் ஒருகையில் மலாமாலையும் தாங்குவதுடன், பிரிந்த பலபொருள்களையும் தருககளையும் வனங்களையும் மூன்று அண்டங்களையும் தாங்கிச் சிவபெருமானை யடைந்தனள். ஏ - று. (சுஎ)

இத்தலை வருத்தனை யென்னை யென்னென
வத்தனை கினவலு மமலை நாயக
னொத்தெழு முயிரத்தொகை யுயிரு லைந்துக
வைத்தபண் டாசுர னிலைவ முங்கினுள்.

(இ - ள்.) அடியாளே இவ்விடத்தில் வருவித்தீர், யாதுகாரணமென்று சிவபெருமானே வினாவும், மலரகிதையாகிய உமாதேவி நாயகராகிய சிவபெருமான, உண்டாகிய உயிரத்தொகுதிகள் ஒரேமாதிரியாக உயிராகிய யிறக்கச் செய்த பண்டாசுரன கொடுமை நிலையைக்கூறினா, ஏ - று. (சுஅ)

இனறுகொண் டவனுழை யெய்தி யன்னவற்
கொன்றிவண் வருகென நிமலன கூறலுஞ்
செனறனள கருப்புவி லுடக்கித் தேமலாப
பொன்றழை வாள்யா லவனைப் போக்கினுள்.

(இ - ள்.) இப்பொழுதே அப்பண்டாசுரனிடஞ் சேர்ந்து அவனைக்கொன்று கொண்டு திரும்பிவருகவென்று நிமலனாகிய சிவபெருமான கட்டளையிடவும், அவனைமேசென்று கருப்புவில்லை வளைத்து, தேன்சிறுதும் மலாகளாகிய அழகிய அம்புகளால் அப்பண்டாசுரனுயிரை யகற்றினள். ஏ - று. (சுசு)

திரும்பின டிரிபுரை தெண்ணி லாக்கொழுந்
தரும்பிய சென்னிசே வடிவ ணங்கினுண்
முருந்திவா வாணகை முதலவி தன்னொடும்
பொருந்திற் குறபடைப புனிதன் கூறுவான்.

(இ - ள்.) திரிபுரையவனைக்கொன்று திரும்பி, தெளிந்த பிறைச்சந்திரன் பிரகாசிக்கும் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான சிவந்த பாதங்களைப்பணிந்தான். [முருந்து] மயிலறகின் அடியையொத்த ஒளிவாயந்த பற்சீர்புடைய

ஆதிநாயகியாகிய பாவாதிதேவியாரோடும், போர்புரியிதக்கூடில்லபமுடைய, குலாயுதரதானகிய பரிசுத்தரான சிவபெருமான் திருவாய்மலர் தருளுகின்றார்.

அண்டமூன் நிவற்றினு லரனை யேழுதற
பண்டைய மூவரைப் பயநது பாலவனை
யொண்டொடி யவரைநீ யுதவி முறசெயல்
கொண்டளித திடுமுறை கொடுத்தி யெனறனன.

(இ - ள்.) இம்மூன்று அண்டங்களினுலே உருத்திரனை முதலாகவுள்ள பழய திரிமூாததிகளைப்படைதது, வெள்ளியவனையலணிந்த அவாகள சத்திகளை நீயே சிருட்டித்து, பண்டைய சிருட்டியாதி செயல்களை மேற்கொண்டு உலககா சியத்தை நடத்தும் முறைமையைக் கொடுப்பாயாக வெனறருளினா. எ - று.

சசன தியற்கையி னிவளு மநநிலை
மாசற வகுததனண மகேச்சு ரனபுரி
யாசறச சதாசிவ மருளிற பூசியா
வேசற முசசெய லியல் நினறனன.

(இ - ள்.) சிவபெருமானியறகைக் குணத்தால இவவிறைவியும் ஆநநிலைமை யைக் குற்றமறச்செயதனன. மகேச்சுரன்செயத குறறமகல, சதாசிவம் திருவரு ளினற் பூசைபுரிநது ஏசுதல நீங்கிச் சிருட்டியாதி முததொழிகள நடைபெறும் படி விளவகினா. எ - று.

(எஉ)

பண்டாசுரனவதைச்சருக்கம் முற்றிற்று

ஆகச் சருக்கம் ௩௦-க்குத் திருவிருத்தம். ௪௬௦௦.

மும்பத்தொன்றாவது

அரிபிரமாதியர்பூசவணச் சருக்கம்.

எழுதிக்கூற்றேடிடையாசீரியவிருத்தம்.

தாம ரைத்தவிசின் மீதி ருககுமறை யநத ணறகுமொரு தண்டுழாய் மாமு கிறகுமிடை வெளுசெ ருககெழும் லேநது நினறனாம லேநதநாட் பாம கட்டகிறைவெ குண்டு வென்றிமகி டாசு ரப்பதக ணைததரா வாழு ணைததலைபு குநது நின்றெதிாம லேநது வாவெனமொழிந்தனன்.

(இ - ள்.) ஒருகாலத்தில், தாமரைமலர்ப் பீடத்தின்மேல் வீற்றிருக்கும் வே தங்கையோதிய பிரமனுக்கும், ஒப்பற்ற குளிரச்சிவாயநத துளசிமாலையிதத சிறந்த மேகவண்ணராகிய திருமாலுக்கு மிடையே, கொடிய இறுமாப்புண்டாகப் போபுரிநது நின்றார்கள. அப்படிப்போபுரிந்த காலத்தில், சரசுவதி கணவனு

கிய பிரமன் கோபித்து, வெற்றிபொருந்திய மகிடாசுரனென்னும் பாலியைப் படைத்து, தாவிச்செல்லும் யுத்தமுனையிற் சென்றெதிராது நின்று போசெய்து வருகவெனக் கூறினன். ஏ - று. (க)

அன்ன தன்மையை யுணர்ந்த னன்பெயர்க ளாயி ரந்தமுவு சீதர னுன்ன ரும்புலி மு கதத ரக்களைநினைப்பி னெய்துறவு ரைததனன் மின்னு வாளெயிறு னெண்பி றைக்குலநி கர்ப்ப வெங்கனல்விழிக்குலந் துன்ன ரும்பொறிபி நகக வெம்புலி முகதத னக்கடிகை தோன்றினான்.

(இ - ள்.) அவ்வகையினை, சுவரநாமதரனாகிய திருமால் தெரிந்துகொண்டு, நினைத்தற்கரிய கொடுமைகளையுடைய புலிமுகாசுரனை நினைத்தமாதிரியே வருமபடி சொல்லினர் அப்பொழுது, மின்னுகின்ற வெள்ளிய பற்கள் வெணமையாகிய பிறைகூட்டங்கள் போல் விளங்கவும், வெவ்வித தீயைச்சிந்தும்விழிகூட்டங்கள் அடைத்தற்கரிய தீப்பொறி சிந்தவும் கொடிய புலிமுகாசுரன், அத்திருமால் நினைத்த அந்தக்கணத்திலேயே உதித்தான். ஏ - று. (உ)

மாய னோடமரு டறறி நின்றனன்ம ருப்பி வாகதமகி டாசுரன் காய்சி னப்புலிநி சாச ரன்கமல நாத னோடமாக டிந்தனன் றிய ராமிவரு டைப்பெ ரும்படைசெ றுத்த தேவரையொ றுத்ததாற் பாய வெண்டிரைநெ டுந்த ராதலமு லைந்த தாமபரயல் பாறினா.

(இ - ள்.) கொம்புகளையுடைய மகிடாசுரன் திருமாலோடு போராடிருந்து கொண்டிருந்தான். கொலலத்தகக கோபதையுடைய புலிமுகாசுரன் தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமனுடன் போசெய்தனன். கொடியோராகிய இவ்விருவருடைய பெருஞ்சேனைகளும், போசெய்துகொண்டிருந்த தேவர்களைத் துரத்தியடித்தன. பரவிய வெணமைதங்கிய அலைகளையுடைய கடல்குழந்த பெரிய உலகமானது சோருலைத்தது. தேவர்கள் வேரறிடங்கட்கு ஒடினார்கள். ஏ - று.

செய்ய தாமரைம டந்தை நாயகன் மாக்கு டைந்தயல்சி தைந்தனன் வெய்ய வெம்புலிநி சாச ரற்கமரு டைந்து வேதனும் றைந்தனன் வைய மெங்கனும் ரந்தை கொண்டமரா நெஞ்ச மஞ்ச நவ ருந்தினர் தெய்வ வெண்கயிலை சென்றி ருந்துசிவ னுக்க ருசசனைதி ருத்தினா.

(இ - ள்.) செந்நிறத்தங்கிய தாமரைமலரில் வசிக்கும் திருமகள் கொழுநராகிய திருமால் (மகிடாசுரனுக்குத்) தோல்வியெய்தி அயலில் மறைந்தோடினா. பிரமதேவனும் அப்படியே கொடுமைபொருந்திய வலிய புலிமுகாசுரனுக்கு யுத்தத்தில அபய்யப்பட்டு மறைந்துபோயினன். உலகமுழுவதும் துன்பமெய்தி, தேவர்களும் மன திற்பயமெய்த வருத்தப்பட்டார்கள். தெய்வீகத்தங்கிய வெண்மையாகிய திருக்கைலாயகிரியை யடைந்திருந்து சிவபெருமானைத் திருத்தமாகப் பூசித்தார்கள். ஏ - று. (ச)

சேவு யாத்தவன ருசச னைக்குரிய ராகி நாளபலசெ லுத்தினர் காலி யங்கனும் பங்க னன்னதுக ருத்தது னாரதிறம் தித்தனன் பூவை மேனியன்மு தறபெ ரும்புலவா வைகு மத்தலைபு ருந்தனன் வாவு மனபொடுமெ முந்து சென்றுளமவ னாகி நினைடிவ ணங்கினார்.

(இ - ன்.) இடபத்தைக் கொடியாக வயர்த்திற் சிவபெருமானை யர்ச்சிப்பதற்கு உரியவர்களாகிப் பலகாலத்தைக் கழித்தார்கள். *அழகிய நீலோற்பலம் போலும் விழிகளையுடைய பார்வதிபாகராகிய சிவபெருமான் அப்பூசையைத் திருவுளத்தினர்ந்து மிகுதியாகக் களிப்பெய்தினா. காயாம்பூவையொத்த திருமேனியையுடைய திருமால் முதலாகிய பெருங்கடவுளர் வசிக்ருமிடத்திற்கெழுந்தருளினர். அப்பொழுது அவர்கள் அன்புடனெழுந்த நேரேசென்று மனத்தாற்பணிந்து நேர்நின்று திருவடிகளை நமஸ்கரித்தார்கள். எ - று (இ)

என்னை யிததலையி ருந்து நுமபதமி முநது நம்பதமவ ணங்கினீ ரன்ன செப்புதிரெ னாத தனித்தழல்வி ழிபபி ரானருள வனனவர் மின்னெ யிற நுநிரு தக்கொ டுநதலைவர் வெமமை யாவையுமவி ளம்பினார் நன்னு தற்கொடியி டத்து முக்கணுந டத்தி னுனமந்ரி டத்தினுன்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற தீவிழியையுடைய சிவபெருமான, தேவர்களே! நீங்கள் உங்கள் பதவிகளையிழந்து இவ்விடத்திலிருந்து நமமுடைய பாதங்களைப் பணிந்தீர்கள். யாதுகாரணம்? அதனைச் சொல்லீர்களாகவென்று திருவருள செயய, அதேதேவர்கள் மின்னுகின்ற பற்களையுடைய கொடிய அசுரத்தலைவர்களது கொடுமைகளெல்லாவற்றையும் சொன்னார்கள். மாளை யிடக்கரத்தேர்திய சிவபெருமான் நல்ல நெற்றியையுடைய பூங்கொடிபோலவாளாகிய உமாதேவியார் பால் தமது திருவிழிகள மூன்றையுஞ் செலுத்தினா எ - று. (ஈ)

அக்க ணத்தவண்மு கதது நின்றுமுரு மொத்து வந்தவந ரித்தனண், மிக்க வெமபடைக்க ரங்க ளொன்பதினி ரட்டி கொண்டன ள வெளிப் படா, முகக் ணற்பரசு தூக்கை யென்பணிமொ ழிகதி டெனறனள் பொழிந்தகா, மைநத ளத்தனொரு கோப வாளரிவ முங்க யநநிலைவ முங்குவான்.

(இ - று.) அக்காலத்தில அவ்விறைவி திருமுகத்தினின்றும் இடியைப் போல வந்து பிறந்தன. வலிமைமிக்குந ஆயுதங்களேந்திய பதினெட்டுக் கைகளைத்தாங்கித்தோன்றி, திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானைத் துதித்த தூக்கையானவள அடியானுக்கு யாதுகட்டின? திருவாய மலர்ந்தருள்கவென்ற னன். கரியமேகம்போலும் நீகண்டதையுடைய சிவபெருமான, கோபந்தனைய ஒருவாட்படையை யதுக்கிரகித்து அப்பொழுது அவருக்குச்சொல்லுகின்றனா. எ - று. (எ)

வெம்பு வெம்புலிமு கததி னுனமகிட வெநதொ ழிற்கொலைய ரக்கன லும்ப ரோடரிம லாசச ரோருகனு லைநது தமபதமி முநதனா செம்பு னற்படவ வாசசெ குத்திவாசி நகரு மப்பதம ளித்தியென் றமமி கைக்கிடம ளித்த நாயகன ளித்த லுநதழல்வி ழித்தனள்.

(இ - ள்.) கொடிய கோபங்கொண்ட புலிமுகாசுரன், வெவவிய கொலைத் தொழிலுபயியுமகிடாசுரனாகிய இவர்களால், தேவர்களும் திருமாலும் தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமனும் வருந்தித்தங்கடங்களை பதவிகளை யிழந்தார்கள். உதிரப்பெருகருண்டாக அவ்வகாசுரனைக்கொன்று, இத்தேவாக்குரிய சிறந்த பதவிகளை யெய்தும்படி கொடுப்பாயாகவென்று, உமாதேவிக்கு வாமபாகமுதவிய சிவபெருமான் திருவாய மலர்ந்தருளவும், தூக்காதேவி தீயெழவிழித்துப் பார்த்தனன். எ - று. (அ)

அண்ட கோளகைய திர்ந்தி டப்புவிய திர்ந்தி டப்புலிநி சாசரன், மண்டு வெஞ்சமாழ கதது நின்றமாம லேநது ருவழிம டுத்தன, டுண்டி றற்கொடும ருப்ப முற்கண்மகி டாச ரன்செருமு கப்படக, கொண்டெ ழுந்தவெகு ளிப்பெ ருங்கடல்கொ திப்ப வெம்படைவி திரத்தனன்.

(இ - ள்.) அண்டகோளகைய திரவும் உலகமதிரவும் புலிமுகாசரனுடன் நெருங்கிய கொடியுத்தமுத்திலிருந்து, அவனமிண்டும் யுத்தஞ்செய்யாதவகை யாகச் சங்கரித்தனன் மிகவல்லபதையும் வளைந்த கொம்பையும் தீச்சொரியுந் கண்ணையுமுடைய மகிடாசரன் யுத்தமுகத்திற்நேனற, மேற்கொண்டெழுந்த கோபமாகிய பெரிய கடலானது கொங்குமபுடி வெவவிய ஆயுதங்களைச் செலுத்தினன். ஏ - டு.

(க)

வாளெ யிறறுமகி டாச ரன்றனைவ லேநது வெஞ்சமாழி லேநது லீள நின்னுறெடு நாளக ழிந்துறநெ ருங்கி வெஞ்சமாழ ருங்கி னுள் காள கூடவிட மொத்தெ ழுந்தமகி டனக னைகருரலெ ழுப்பிடுளை கோளு திர்ந்தனவ திரந்த வெண்டிசைகு லுங்கி நின்றவகி லங்களை.

(இ - ள்.) வாட்படைபோலும் பற்களையுடைய மகிடாசரன், தன்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு கொடுமபோர புரியவும், தூக்கை கோபித்து நின்னு பலகாலம் கழியுமபடி மூண்டு பெருட்போர செய்தனன். காளகூடவிஷம்போற்றேனறிய மகிடாசரன் தனது பெருங்குரல்களிப்பினான். அப்பொழுது கங்கத்திரங்க னுதிர்ந்தன. அஷ்டதிசைகளும் அதிர்ந்தன. உலகங்கள் லைகுவிங்கின. ஏ - டு.

ஒள்ளெ ரிப்பொறிவி ழிப்பி றந்திடவு ருத்து வாயிதழ துக்கியோர் வளளி லைபுகாழ கதத வாளகொடும ருப்பு டைத்தலை மித்தனன் பள்ள வாரிதிநி மிரந்த செங்குருதி பாய வறறுவிழு மத்தலை பொள்ளெ னககடிதெ ழுந்து சென்றுருமெ னத்த முங்கமாபு ரிந்ததால்

(இ - ள்.) ஒளிதங்கிய தீப்பொறியானது விழிகளினினுஞ் சிந்துமபடி கோபித்து வாயிதழைக்கடித்து, ஒரு கூமைதங்கிய அச்சவடிவாகிய உதிரப் புள்ளிகள் பொருந்திப் முத்தையுடைய வாளாபுத்ததால் மகிடாசரனது கொம்புகளுடைய தலையைத் தூக்காதேவி வெட்டிபெறிந்தனன். பள்ளமாகிய கடலானது நிறைந்த தொத்த செவ்விய உதிரவெள்ளம்பெருக, அவ்வெள்ளத் தில லீழ்ந்த அமமகிடத்தலை அதிலிரைவிலெழுந்துபோய் இடிபோல முழங்கிப் போசெய்தது. ஏ - டு.

(க)

முசகி கைப்படைதி ரித்தெ டுத்தனண்மு முக்க மர்த்தலைம ருப்பினூ டுசகி குத்தினன் முக்க யத்தலைமி தித்த ருஞ்சமரொ ழித்தனன் பசசொ ளிக்கவுரி நூபு ரம்புண்ப தந்தொ டப்படுநி ராசர னசகி ரத்தையொழி யசகி றந்தருள் மைந்து மூதறிவ டைந்தனன்.

(இ - ள்.) அதுகண்ட தூக்காதேவி, முததலைச் சூலாயுத்ததை யெடுத்துச் சூழ்ந்றி, முழக்கத்துடன் போசெய்யும் எருமைத்தலையின் கொம்புக்கிடையே உச்சியிற் குத்தினன். அத்தலையை யமுக்கிமிதித்து அரியயுத்தத்தினை யகற்றினன். பசிய திருமேனியுடைய கௌரியின் பாதசரமணிந்த திருவடிதீண்டப் பெற்ற மகிடாசரன் அத்தலையையகல், மேம்பட்டுத் திருவருளபெற்று முதிர்ந்த ஞானத்தை பெய்தினன். ஏ - டு.

(க)

தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா.

ஒரெட்டித் தழுவட்டத துள்ளாய சடகோணம்
பாரிதத முககோண வட்டப பராபரையே
வாரிப படுநஞ சமுதாசும வாலவளைககை
வேரிக கருமபேவித தினறிவிளை மூலமே.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற எட்டித்தழக்கமல வட்டத்தினுள்ளாகிய அறுகோணத் திற் பெரிய முககோணவட்டத்தினுள்ளே விளங்கும் பராபரையே! பாற்கடலி லுதித்த ஆலாலவிஷத்தை யமுதமாகச்செய்யும், இளமைதங்கிய வளையலணிந்த கையையுடைய மணந்தங்கிய கருமபுபோல்வாளே! வீதையின் நி முளைத்த மூலப் பொருளே! எ - று.

(கக)

ஆதியா யந்தத்தி னந்தமாய் நினறோறகுப்
பாதியா யொனறாய்ப் பலவாகிப பல்லுயிராய்ப்
பேதியா நினறாய் பெருமாட்டி நின்பெருமை
சோதியா நினறாக கெளிதனறே துல்லவமே.

(இ - ள்.) முதனமையாகியும் இறுதிகிறுதியாகியும் விளங்கும் நித்தியப் பொருளாகிய சிவபெருமானுக்குப் பாதியாகியும், ஒன்றாகியும், பலவாகியும், பல் வேறுவகைப்பட்ட உயிர்களாகியும் வேறுபட்டு விளங்குகின்றாய். பெருமாட்டி யே! உனசிறப்பைச் சோதித்ததுணர்வார்க்கு இலேசானதன று. [துல்லபமே] மேனமையானவளே! எ - று.

(கச)

தோன்று சராசரங்க ளெல்லாந தொடாவிடா
தேன்ற சிவமயமு நினன்னற் றிலலையா
லானற விருப்பி னருநதுவன வின்ருமே
லூன்று சுவையுளவோ நந்தா வெள்ளிளிளக்கே.

(இ - ள்.) தோன்றப்படும எல்லாச் சராசரங்களையும் வியாபரித்த நிங்கா மற் பொருந்திய சிவமயமும் உன்னுடைய (சத்தி) மயமும்லலாமல் வேறுஒன்று யில்லை. ஆனபடியால் நீங்காத மாணிக்கத்திபம் போலவாளே! அதிகரித்த விருப் பத்துடன் ஒருவா புசிகும் பண்டங்களில்லையாயின ணன்றியுணர்த்தக்க உருசியென்பதொன்றுண்டோ? (இலலையல்லவா) எ - று.

(கஈ)

முசசெயலுங் காட்டி யவைபுரக்கு மூவரை தத
னிசசையிற் காட்டி யவருளதது மெட்டாபாற்
பசசை யிளங்குதலை கிளளாய் பரையேநினை
விசசையிவை யென்றால் விடுததுணர வல்லாரரா.

(இ - ள்.) சிருட்டியாதி முததொழில்களையுங் காண்பித்து அததொழில் களைக் காகும் திரிமூர்த்திகளைத் தனதிச்சாமாததிறையிற் படைத்து, அததிரி மூர்த்திகளுளளத்திலும் எட்டாமல் விளங்குகின்றன. ஆனபடியால், இளமை தங்கிய மழலைச்சொல்லைக்கூறும் பசுங்கிளிபோலவாளே! பராசத்தியே! உன்னு டையவித்தை இங்ஙனமாக விளக்கியுணரவல்லோ யாவா ஒருவருமில். எ - று.

பேதாதி பேதம் பிறந்த வுயிரத்தொகைக்கோ
ராதார மாகி யளவை யற்றதளித்தா

யோதா மறைநூ லுபநிடதத் துண்மயமாம்
பாதார விநதம பெறப்பெற்றேன் பாதகனே.

(இ - ள்.) பேதாதி பேதகனாகத் தோன்றிய உயாததொகுதிகளுக்கு ஐர் ஆதாரமாகி அவரவர் தநுகரணபுவன போகங்களை அளவறிந்து அநுகிரகித் தனை. ஓதற்கரிய வைதிக சம்பந்தமாகிய உபநிடததூலின் உட்பொருளாகிய உன்னுடைய பாததாமரையைப் பாதகனாகிய அடியேன அடையப்பெற்றேன்.

என்னப் பலவா நெடுததேத்தி நினநிரந்து
பன்னிப் பரசுதலு நன்கருணை பாவித்தாரா
பொன்னுத திலங்கு சடையோற புகழ்கணத்தது
மன்னிப் புகப்பணித்தா டென்கயிலை மன்னினாள்.

(இ - ள்.) என்று பலவகையாக வெடுததுச்சொல்லி, மகிடாசுரன் நேர் நின்று துதிசெய்து பிராத்தனிகவும், நல்லகிருபையை அவனுக்கு அநுகிரகித் தன்ன. பொன்போன்று பிரகாசக்கும் சடையையுடைய சிவபெருமானைப் புகழ் கின்ற சிவகணத் தொகுதியிலே நிலைபெற்றுப் பிரவேசிக்கும்படி, அழகிய கையிலெழுந்தருளிய அம்பிகை கட்டளையிட்டனள். ஏ - லு.

(கஅ)

ஈசற் பரவி யிருதா ளாசுசகிக்கும
பூசைத் திறுநா புயலவண னனைமுதலோ
ரேசற் றிருமபதவி யெய்தினு ரீரிதழி
வாசத் தொடையாண யாருணர் வல்லாரே.

(இ - ள்.) சிவபெருமானைத் துதிசெய்து அவருடைய உபயபாதகளைப் பூசைபுரியும் பூசாபலத்தினால், மேகவண்ணராசிய திருமாலே முதலானவாகள ருற்றமற்றுத் தமது பெரிய பதவிகளையடைந்தார்கள. குளிராத வாசநதங்கிய கொன்றை மலாமாலையணிந்த சிவபெருமானை எவர்தாம் உணருமாற்றலில் வல லவா? வருமிலா. ஏ - லு.

(கங)

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மொழிந்த சரிகை முழுதுணாநீ ரினியோர் சரிதை முழுமுதலோன்
பொழிந்த கருணை தரநீனைந்த ததுமற றுமக்குப் புகல்கின்றே
மிழ்ந்த குணமுன றற்போககி யெழுதா மறையி னுணுகக் கணர்ந்
தொழிந்த பவத்தீர கேண்மினென வெடுத்துச் சூத் னுரைசெய்வான்.

(இ - ள்.) இதுகாறும்கூறிய சரிதமுழுவதையும் உணர்ந்தீர்கள். இன்னும் ஒருசரிதை முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் மிகுந்த கிருபையைக்கொ டிகுக்கருதியது. அதனையுங்கட்டுச் சொல்லுகின்றோம். இழிவாகிய முக்குணங் களை யறவேயகற்றி, எழுதாக்களவியாகிய வேதத்தின் நுட்பதையறிந்து நீங் கிய பிறவியையுடையவாகனே! கேளுங்களென்று சூதமுனிவா கையிசாரணிய வாசிகளுக்குச் சொல்வாராயினா. ஏ - லு.

(உ௦)

பண்பாற் சூதலை மடமகளீ ரெடுதத் கவரி பணிமாறத்
தண்பாற் தருவி னடுநீழற் றுங்கு மரியா சனநதாங்க
வெண்பாற் கணிகை மீவிளங்க மகவா னிருக்கு மவ்வேலை
யெண்பாற் சிறந்த தவமுனிவ ரெழுவா வரசுகண் டெதிரெழுந்தான்.

(இ - ன்.) பண்போடு குதலைச்சொலிப்பேசும் இன்மாதர்கள் எடுத்த கவரியைப் பணிமாதவும், குளிர்ச்சியோடு கூடிய கற்பகத்தருவின் நீழலிடையே-கிண்கண சுமந்த பீடிகையானது தாவகவும், வெள்ளியபால்போன்ற சந்திரவட்டக் குடைமேலே பிரகாசிகவும், இரத்தின கொலுவீற்றிருக்கும் அக்காலத்தில், எண்ணூர்தன்மைவாய்ந்த சிறப்புற்ற தவமகிமையுடைய சப்தருவிகள் அங்கெழுந்தருள்க்கண்டு இரத்தின அவாகட்கெதிரே யெழுந்தனன். எ - று. (உக)

எழுந்த முனிவர்க் கெதிர்போகிக் கடன்கள் யாவு மினிதியற்றிக், காமுரது நிமிததுத் தனிப்படரும் புரிபுன் சடையோராக கொணர்திருத்தி, யழுந்த முவகையெழுந்திரைப்ப முகமன் கூறியளவளாய்த், தொழுங்கை தாமா னுரைப்பயிருந தினைய பேசத் தொடங்கினான்.

(இ - ன்.) இரத்தின எழுந்த எழுமுனிவாகட் கெதிரெனது, அவர்கட்குச் செய்யவேண்டிய கடன்களை யெல்லாம் இனிதாகச்செய்து முடித்து, கொழுதுவிட்டு ஒப்பறமுண்ட புரிந்த சிறுசுடையையுடைய அமுமுனிவர்களை யழைத்துக்கொண்டு வந்து பீடத்திலிருத்தி, ஆழ்ந்த அன்பானது அதிகரித்தித் மேம்படலால் உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி அவர்களோடுகலந்து கூப்பியகையை மீயடாதவனாயிருந்து இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றான். எ - று.

அருமா தவத்தீ ரெழுந்தருளற் களியேன் பெற்ற தளவினரூத், நருமா நிதியப் பெருஞ்செலவந தழைச்சுப் பெற்றே னின்றனரே, பொருவா மனத்தி னிடைக்கிடக்குங் குறையொன் றுண்ட லதுவுரைக்கேன, பொருவா ளசுர ரிடாவினாக்குங் கடுங்க ணுறற்ப பெறுக கிலனா.

(இ - ன்.) சிறந்த அருந்தவமுடையவாகளே! தேவரீர் எழுந்தருளுவதற்கு அடியேன் பெற்றபலன் எல்லையிலை. ஆதலால் இன்றல்லவோ கற்பகத்தருவும் சிறந்த பெரிய சித்திகளாகியசெலவமும் தழைக்கப்பெற்றேன். அடியேன்மனதில நீங்காமலிருக்கும் ஒருகுறையுள்ளது. அதனைச் சொல்லுகின்றேன். அதாவது போபுரியும் வானேதிய அசுரர்களுடைய துன்பஞ்செய்யுந்தீமையைப்பொறுத்துச் சகிக்கவில்லை. எ - று. (உங)

திரை நீ ராடையுலகத்துச் சிறக்கு முயிருஞ் செழும்பசும்பொற் புரைநீ ருலகத் திமையவருந் தருமத் தொழுககிற புகுந்தோருந் கரைநீர் துயரக கடற்கிடந்தா ரதுகாத தொழிக்குங் கடனற்றேன் விரைவா சடிலத் தருந்தவத்தீர் துமமால் வேண்டப் பெறுவேனா.

(இ - ன்.) அலைகள் பொருந்திய கடலாடையுடுத்த சிலவுலகத்திலே மேம்பட்ட உயிர்களும், செழிய பசும்பொன்னாலாகிய குற்றநீங்கிய அமரருலகத்திலுள்ள தேவர்களும், தருமநெறியிற் பிரவேசித்தவர்களும், எல்லையிலாத துன்பகடலில் மூழ்கியுள்ளார்கள். அதனை யொழித்து அவர்களைப் பாதுகாக்கும் கடன்மையை நீங்கியுள்ளேன். மணந்தவகிய நெடியசுடையையுடைய அருந்தவஞ் செய்த முனிவர்களே! உங்கனால் அலையடையப்பெற வேண்டுகின்றேன். எ - று.

புரக்குந் தருவி னிழற்கிடந்த பொன்னாட் டகவை யெண்டிசையுந் கரக்கு நிருதா குலமுடிய மறைமந திரத்திற் கனலோம்பிய

பரக்கு முலக வயிர்த்தொகையு முய்வா னிரங்கிப் பணிபுரென்
நிரக்க முனிவ ரெழுமோரு மதவாற குறித்தொன் நியமபுவரால்.

(இ - ன்.) என்னுலே காக்கப்படும் கற்பகதருவி னீழலிலுள்ள பொன்
னாட்டின்னை எட்டித் திசைகளிலும் ஒளித்துள்ள அசுரர்கள் குலமுதலற, வேத
மந்திரத்தால் யாகஞ்செய்து, தேவர்கள் மட்டுமல்லாமற் பரந்த சிலகிலுள்ள
உயிர்க்கூட்டங்களும் உச்சிவிக்குமபடி திருவுளமியங்கி அறுக்கிரகிப்பீர் என்று
கூசிச்சு, சந்தருஷிகள் இரதிரனோர்க்கி ஒன்று சொல்கின்றார்கள். எ - று.

அடலே றுகைக்கும் பெருமாற்கென் நியற்றி வணங்கு மருச்சீனகை
விடவா காது முப்பொழுது மதறகு வேண்டுங் குறைதீரவே
மிடைபேர கலமென மமுனிவ ரிசைப்பத தவளக கொடுங்கோட்டுக்
கடவா ரணத்தோ னெழுந்துபணிந திரப்ப நோக்கிக் கவலகூரதார.

(இ - ன்.) வெற்றிபொருத்திய இடத்தை வாகனமாகச் செலுத்தும் சிவ
பெருமானாகென்று செய்துபணியும் பூசையைக் கைவிடுதலாகாது, ஆதலால்
அதற்குவேண்டிய குறையை முக்காலத்திலுந் தவிரப்போம். நடுவேவிடமாட்
டோமென்று அச்சத்தமுனிவர்களுரைப்ப, வெள்ளியவனோட தந்ததையும்
மதப்பெருகையுமுடைய வெள்ளையானையுடைய இரதிரன் எழுந்துவணங்கி
வாசிக்க, அவனோர்க்கி அவர்கள் கவலைகுந்தாரான். எ - று. (உச)

என்னே யிவர்க்குப் பெருநதுயர மொழிப்பா னெதுவென் றுளமிறங்கி
யன்னே யவனசொற றனகேளா முனிவ ரெழுவ ரதற்கிசைநதார்
பொன்னேய் திருநாட்டெணடிசையும் புருநதார முனிவா புரந்தர னும்
பின்னே யிதறகு வேண்டுவன சமிதை முதல பெரிதீர்தான்.

(இ - ன்.) இவர்க்குள்ள பெருநதுயரத்தையொழிக்க ஏதுவழியென்று
மணக்கிறது, அந்த இரதிரன் கூறிய வார்த்தைகளைக்கேட்டு, சந்தருஷிகள்
அவன் வேண்டுகோளுக்கிணங்கினார்கள். பொன்மயமான சுவாகக்காட்டில் அஷ்ட
திசைகளிலும் முனிவர்கள் பிரவேசித்தார்கள். இரதிரனும் அம்முனிவர்கட்
குப்பின்னே இவர்கள் யாகத்திற்கு வேண்டுவனவாகிய சமிதைமுதலியவற்றை
மிகுதியாகக் கொடுத்தான். எ - று. (உஎ)

தருப்பை முதல வரனோர்க்கிக்குண்டந் திருத்தித் தழுவெழுப்பி
யிருக்கு முறைசொற் றனதுணுக மெடுத்தது கூறி யோமித்தார்
மருக்கு மிதழிச சடைமோலிப பெருமான பூசை வடிவரலாற
பெருகருந் தழல்வாய் முகந்தோறும் பிறந்தார பிறைவா னெயிற்றசூர்.

(இ - ன்.) தருப்பைமுதலிய உபகரணங்கள் தமக்கு வேண்டுவனவாககண்டு,
முனிவர்கள் யாகனுடம் நியமித்து அக்கினியை யெழுப்பி, வேதத்தில் முறை
யாகச் சொல்லப்பட்டனவாகிய துப்பங்களை யெடுத்துச்சுப்பித்து ஹோமஞ்செய்
தார்கள். மணகமழை கொன்றைமாலையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெ
ருமான பூசனை இதனால் தவறியபடியால், வளராத அவ்யாகாக்கினியில் இடந்
தோறும் பிறைச்சக்திரன்போலும் வெள்ளிய பற்களையுடைய அசுரர்கள் சனித்
தார்கள். எ - று. (உஅ)

அரத்தா ஸ்ரணென் நெருநிருத னரத்த வீர நெருநிருத
னுரப்பு திறலோ ரிராவணரென் நெழுவ ரோங்க யுருத்தெழுந்தர்
வரத்தா ஸுயரத முனிவரரைத் தின்பா நெழுநது வழியிலைத்துத்
துரத்தா நின்ற ரவரிவருக் கெட்டா மறையுந தொலைசென்றா.

(இ - ள்.) அரத்தா ஸ்ரணென்றே ரகரன், அரத்தவீரனென்றே ரகரன்,
அதட்டத்தக வல்லபமுடையோராகிய இராவணரெனனும் பெயருடைய
ஏழகராகன ஆகிய விவர்கள் கோபித்தெழுந்தார்கள். வரத்தினால் மிகுந்த சப்த
ருஷிகளைத் தினனும்படி யெழுநது வழிமறித்துத் துரத்தினார்கள். அம்முனிவர்
கள் இவ்வகரங்களுக்கு அகப்படாமல் மறைந்துபோகும்எனவும் ஒடிப்போனார்கள்.

வரிவண் டலைக்கும் பசுரதுளவத் தொடையோன் முதல வானவரை
யிரியும் படிக்கண் டவருலக மிடித்துப் பொடித்தா ரெவவுலகும்
புரியுந் துயரக கடலுழப்பப் புடைத்துச் செகுத்தா ருனெழுழிலோர்
விரியுந் கடனீ ருலகவுயிர் வெங்காற் பூளை யெனச்சிதைந்த.

(இ - ள்.) கீற்றுக்கனமரத் வண்டுகளிலேகின்ற பசியதுளசிமலை யணிந்த
திருமால் முதலாகிய தேவர்களைப் பரவியோடும்படிசெய்து, அவர்களுலகுகளா
கிய பதவிகளை யிடித்துப் பொடிபடுத்தினார்கள். எல்லாவுலகுகளிலும் இழிதொ
ழிலுடைய அவர்கள் தாம் செய்யுந் துன்பக்கடலால் வருந்த அடித்திகொண்
றார்கள். பரந்தகடனீர் சூழ்ந்த உலகத்திலுள்ள வுயிர்களெல்லாம், கடுகொற்றி
லகப்பட்ட பூளைமலர்போலச் சிதைந்தன. எ - று

(கூ)

நின்ற நினற பதவியொழித் தொருங்கு போகி நெடுங்கயிலைக்
குன்று புகுந்தா ரரிமுதலோ ரிமயச சிலையோற் குறித்திரங்கி
மன்றன மலரா லருசச்சீனகை வகுத்தா மலாத்தாள பூசித்தா
சென்று கழிந்த பெருங்காலம் புலவா யாருந் திகைப்புறரா.

(இ - ள்.) திருமால் முதலானவர்கள் தாங்களிருந்த நிலைபெற்ற பதவிகளை
விடுத்து ஒருசேரச்சென்று நெடிய கைலாயகிரியை யடைந்தார்கள். மேருமலையை
விலலாக வுடைய சிவபெருமானைத் தியானித்து மனயிரங்கி மணந்தவகிய
மலர்களைக்கொண்டு தமது கைபால் ஆச்சீனாபுரிந்து, அவ்விறைவனது தாமரை
மலர்போன்ற பாதங்களைப் பூசித்தார்கள். பலகாலங்கழிந்தன. தேவர்களெல்லா
ருந் திகைத்தார்கள். எ - று.

(கூ)

மல்லற கயிலைத் திருப்பொருப்புக் கிடந்த கோயி னெடுவாயிற
செல்லப் புகுந்தா ரிருமலச செங்கட் பெருமான முதலெவரும்
புலலத் துவசத் தனிப்பரணைத் தொழுதா ரழுதா புலம்புறநு
ரலலொத் தெழுந்த கொடுநிருத் ரிழைத்த வணைத்து மறிவித்தா.

(இ - ள்.) வளந்தவகிய திருக்கைலாயகிரியிலுள்ள திருக்கோயிலின் பெரிய
திருவாயிலிற் புகுந்துசென்றார்கள். செந்தாமரை மலர்போலும் இருவழிகளை
யுடைய திருமால் முதலிய தேவர்களெல்லாரும் இடபக்கொடியையுடைய ஒப்
பற்ற சிவபெருமானை வணங்கினார்கள். அழுதார்கள். புலம்பினார்கள். இருள்
போன்றெழுந்த கொடிய அசுரர்கள் செய்த கொடுமைகளையெல்லாம் வீண்ணப்
பளு செய்தார்கள். எ - று.

(கூ)

மத்த மறுகு புனைந்தசடா மகுடப பெருமான் மருங்கிருக்கு
முத்த நகையான் முகநோக்கி முறுவல புத்து மொழிசுவனா
சத்த முனிவர்க் கொடுதமது பகைதீரத் தொழிவான் சமைநதுற்றார்
நித்த நெறியன் னவாககழியப் பகைமேற பழியாய் நிகழ்ந்ததால்.

(இ - ள்.) ஊமத்தமலரையும் அறு கம்புல்லையும்ணிந்த சடாமுடியையுடைய
சிவபெருமான தமது வாமபாகத்திலிருக்கும் முத்துப்போன்ற தந்தபந்தியுடைய
பிராட்டியாரா திருமுகத்தைநோக்கிப் புன்னகையரும்பித் திருவாயமலாகின்றார்.
சத்தமுனிவர்களைக்கொண்டு தங்களை பகைவரைக்கொண்டொழிக்க ஆலோசித்துச்
செய்தார்கள. நித்தியமாகிய மார்க்கத்தையச்சத்த முனிவரீங்க, பகையேயன்
றிப் பழியாகவும் சம்பவித்தது. எ - று.

(௩௩)

என்ன வருளித் திரிசூலக கௌரி வதன மெதிர்நோக்கிக்
கொன்னே சூலப படையேந்திக் குண்டோ தரற்கொண் டவனெனிக்
மின்ன ரெயிற்று நிருதரவ ரெழுவா ளினிய விளித்ததுநெடும
பொன்னா திகிரி யவனுலகு மேனோ ருலகும் புரந்தளிப்பாய்.

(இ - ள்.) என்று அருளிச்செய்து, திரிசூல கௌரியின் முகத்தை நேரே
கண்டு, பெருமைதங்கிய சூலாயுதநாதங்கி, குண்டோதரனைக்கொண்டு ஆங்கெய் நி
மின்னல் பொருந்திய பற்களையுடைய அவ்வகரா எழுவரிடக்கும்படிக்கொன்று,
நெடிய பொன்மயமாகிய சக்கிராயுதநாதங்கிய திருமாலின் வைகுண்டலோகத்
தையும் பிறதேவருலகத்தையும் சாததிரட்சிப்பாயாக. எ - று.

(௩௪)

போதி நீயென் றுமையிடத்துப் புரிபுன் சடையோன பணித்தருளக்
காதி மறனுஞ் சினங்களைப்பக கௌரி கடுவா ளரியுகைத்துப்
பாத கரையெங் கெனத்தடவ வரத்தா சுரனவந தெதிப்பட்டான
மோதி யுடறறு மடுசினத்துத் திமிலத் திண்போர மூண்டனவே.

(இ - ள்.) இனி நீ செல்கவென்று, புரிந்த சிறு சடையையுடைய சிவபெ
ருமான உமாதேவியாரிடத்தில, தட்டனைசெய்தருள, உருத்தெழுந்த கோபா
வேசம் அதிகரித்த கௌரியுமமை கொடுமைதங்கிய வலிய சிங்கவாகனமேறி
அப்பாவினை யெங்குள்ளாரென்று தேடுகையில், அரத்தாசுரனைப்பவன் எதி
ரேவரது காணப்பட்டான். தாக்கிக்கிளம்பிக் கொலலுங் கோபத்தோடு போரொ
லியுடன் கூடிய வலியுபோர உண்டாயிற்று. எ - று.

(௩௫)

விளைத்த சினத்துக் கௌரிகர வெளவா ளெறிய வெவ்வசுரன்
கிளைத்த குருதித் துளியொன்றாக் கிவன துருவங் கிடைத்தெழுந்த
வளைத்த சேனை யளவிறந்த தாகப் பொருந்தான வல்லசுரன்
முளைத்த சிறநக தலைக்கொண்டு முனிநதான் முககட பெருமாட்டி.

(இ - ள்.) கௌரியம்மையாரா அதிகரித்த கோபத்தோடு கையிலேந்திய
வெவ்விய வாளால் வெட்டவும், கொடிய அசுரனுடைய சிந்திய உதிரத்தினி
யொவ்வொன்றும் அப்பொழுது அவன வுடிவம்பெற்றெழுந்து சுற்றிக்கொண்ட
அசுரச்சேனை யெண்ணிறத்தனவாக அவ்வலிய அசுரன் போரெய்தான். தோ
ன்றிய கோபமானது மீக்கொண்டெழும்பி, தீர்நேத்திரங்களையுடைய கௌரி
யம்மையார் சீற்றமெய்தினார். எ - று.

(௩௬)

சேற்றர் தலைக்கொண் டெரிவிழித்தது நினைக்குங் காலேச செருக்களத்துக் கூறறுந் துணுககம் பெறநடநது காளி புகுநதாள கொலைநிருத ராறுறுஞ் சமரி னரியுகைத்தாள் படைவா ளறுப்ப வவருடல முறறுங் குருதிக் கருங்காளி பேழவாய் மடுத்துண டிறுசினளால்.

(இ - ள்.) கோபநலைக்கேறித் தீயெழவிழித்தது நினைததகாலத்திலே, அவ் யுத்தபூமியில் இயமனும் நடுக்கமெய்துப்படி காளி தாதேவி நடநதுவந்தாள், கொலைத்தொழில் புரியும் அசுரர்கள் செய்த யுகத்திலே, சிங்கவாகனங்களரி, அசுரர்ச்சேனையை வாட்படையாலறுக்க, அவர்களுடலங்கள் சிந்திய உதிரத்தைக் கரிய காளியானவள் பிளவுபட்டவாயைத் திறந்து பருகியுறிஞ்சினள். எ - று.

கொடுமபோ ரீதியை விளைத்துடற்ற நிருத ரிருவா கொலைப்பட்டார் கடுமபோ ரவிளைக்கு மைவருமக குண்டோ தாறா கழிந்தொழிந்தா ரடுமபோ ரகவைச்சூற கருங்காளி குருதிச் செருக்கி னறிவொழிந்தா டொடுங்கா ருவரி யுலகனைத்துஞ் செகுத்தா ளமரா துணுக்குறறா.

(இ - ள்.) இததகைய கொடுமபோரபுரிந்து கலக்க, இரண்டசுரர்கள் கொல் லப்பட்டார்கள், இன்னும் கடுமபோரசெய்து கொண்டிருந்த ஐந்தசுரர்களாகிய இராவணாசன குண்டோதாறால் உயிரிங்கி யிறந்தார்கள். கொல்லத்தக்க போர புரியும் பிளவுபட்ட சூலாயுத்தநாகிய கரிய காளிகாதேவி உதிரமபெருகிய இறுமாப்பினால் மதியங்கிளுள் தோண்டப்பட்ட கரிய கடல்கூழ்ந்த உலகமுழுவதையும் அழித்தாள் தேவர்கள் நடுங்கினார்கள். எ - று. (௩௮)

ஆய் பொழுதி னிருங்கயிலைப் பெருமா னுணரா வவளுடனே மேய் நிருத்தத் தொழிலயாந்தா னுடனொத் தாடும விறலகொண்டாள் சேய் பவளக் கொடிச்சடிஸப் பெருமா னொருபொற் திருத்தாளை மீயம் பரத்தி னுச்சிதொட் விடுத்தா ளவளும் வெளகுறறாள்.

(இ - ள்.) ஆகிய அக்காலத்தில் பெரிய கைலாயகிரியி லெழுந்தருளிய சிவ பெருமான இவ்விரத்தாரத்தையை நிறிந்து அக்காளியோடு பொருந்திய நடனயுத் தஞ்செய்ய விரும்பினா அவளும் அவரோடு சமாணமாகி நடிகும ஆற்றலெய்தி னள். சிவந்த பவளக்கொடிபோலுஞ் சடையையுடைய சிவபெருமான தமது அழகிய ஒருதிருவடியை மேலே ஆகாயத்தைக்கோக்கி உச்சிதொடுப்படி யுயர்த்தி னா. அவரும் (அவனம்முரிய வியலாது) நாண்மெய்தினள் எ - று. (௩௯)

ஆடு நிருத்த முடனடித்தா ளந்தத் தொழிலி னறத்தோற்ற ணீடு செருக்கி னிலையொழிந்தா ளரியை முதலோரா நிலவலையச் சாடு திரைநீரச் சடையோனை நடனம் பரவுந் தகைபெற்ற ருடு நனைக்கு முவகையொடும பதம்பெற ரெழிந்தா ருறுதுயரம்.

(இ - ள்.) ஆடத்தக்க நடனமுறையாக வாடினா. அந்த நடனத்தொழி லில் அறவே தோற்றனள். மிக்க அகங்காரத்தினால் தன்னிலை நீங்கினள். திருமாலே முதலாகிய தேவர்கள் பூவலயத்திலே, மோதுகின்ற அலைகளையுடைய கண்காந்திதங்கிய சடையையுடைய சிவபெருமானைத் திருநடனகாலத்தில் துதி செய்யுந் தகுதியெய்தினார்கள் உள்ளத்தில் குளிர்ச்சி பெய்திய சந்தோஷத் தோடும் தங்கள் பதவிகளையெய்தி, அசுரர்களாற் பொருந்திய துயரத்தினின்றும் விலகினார்கள். எ - று. (௪௦)

அரிபிரமாதியர் பூசனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் ௩௧-க்குத் திருவிருத்தம் ௩௪௪௦.

மும்பத்திரண்டாவது

சனகாதியர் சிவார்ச்சவணச் சருக்கம்.

எழுதிக்கழுநெடியலடியாசிரிய விருத்தம்.

முள்ளுடை நெடுந்தாட் கமலபீ டிகையி னுனமறை முழுமுதற் கழுவ, னுள்ளுறு முவகை நிலைதர பயந்த பாலக ரொருதனி நால்வா, தள்ளுந் தவத்தி னோங்கிய தொலசீர்த தகுசன காதியா சடைமேற நெள்ளுநெண டிரைநீர் பிலைச்சமெம பரணை யருசசனை வரனமுறை செய்தார்.

(இ - ள்.) முள்ளாயுடைய நெடிய தாளமைந்த தாமரைமலர்ப் பீடத்தி லெழுந்தருளிய நாணகுவேதகட்கும் முழுமுதற்றலையினுயிர் பிரமன, மனத தின்சுட் பொருந்திய சந்தோஷம் நிலைக்குமபடி தவத்தினுலுயர்ந்த பழ மையாகிய சிறப்பையுடைய சனகனமுதலானவர்கள், சடையின்மேலே தெள ளிய அலைகள் பொருந்திய கங்காசலத்தையணிந்த எமதுசிவபெருமானே முறைப் படி அர்ச்சனை புரிந்தார்கள். எ - று

(க)

ஆண்டவ ரியற்று மருசசனைக் கிரங்கி யாடகப் பொருப்பருளு சிலையோ, னீண்டுபே ரனபி னாவகவா நோக்க வினிதெழுந் தருளின னீனையோ, தூண்டரு முவகை யிரைத்துமிக செழுந்த தொழுதன ரமுதனர் துணைக்கண், காண்டரு சிறப்பின் மெய்பொடித் தயாரந்தா ராடினர் பாடினா களித்தாரா.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அவர்கள் செய்யும் அர்ச்சனைக்கு மனதுகூழ்ந்து, பொன்மலையாகிய மேருவை அரியவிலலாக்கக்கொண்ட சிவபெருமான், நெருங் கிய பேரண்போடு அமரர்கள் தரிசிகரும்படி சூரிதாச முருகருளினர். ஆவர்கள் காலவரும் எழுதற்கரிய பேரணந்தமானது மேம்பட்டுத் தோன்றுதலால் வணங் கினார்கள் அமுதார்கள். இருவழிகளாற் றரிசிக்கத்தக்க சிறப்போடு உடல புள கித்துப் பரவசமாளுங்கள். ஆந்தக்கூத்தாடி னார்கள். பலவகைத்தோத்திரங்க ணைப் பாடினார்கள் சந்தோஷித்தார்கள். எ - று.

(உ)

விரித்தவார் சடையோன் நிருவரு னுவப்ப வேதவா ரிதிக்கரை கண்டாரா, தெரித்துமப புராண வாகமப பரவை சிவபுரா ணப்பெருந் திரட்சி, யுரித்தெனப் படுவ யோகமோ ரெட்டு மற்றுள கலையெலா மொருங்கே, தெரித்துணாந் தளந்த சிவானந்த வெள்ளத் தாழ்ந்தன ரருந்தவச செலவா.

(இ - ள்.) விரித்த நெடியசடையையுடைய சிவபெருமான் சந்தோஷித்துத் திருவருளபரிய, வேதக்கடலைக் கரைகண்டார்கள அப்புராணமக்கடலையும் சிவபுராணப் பெருந்தொருதியையும் உரித்தென்று சொல்லப்படுவனவாகிய ஒப் பற்ற அஷ்டாங்கயோகங்களையும், இன்னும் உள்ளனவாகிய பலகலை ஞானங்களை யும் ஒருசேர வோதியுணர்நதனபுபுத்திய சிவானந்தப் பெருக்கில் அவ்வருந் தவச்செலவர் நால்வரும் அமிழ்ந்தனர். எ - று.

(ஈ)

இனையரைப் போல வியாதனெம் பெருமா னிரங்குது புரப்பதங் குணியா, நனைமல ருவபபி னருசனை புரிந்தா னாகது நயந்தன னாகிப், புனைசடைப புனிதன சனகா தியர்க்குப் புரிந்தரு டிருவருள வழங்க, நினைவரு மறையு மாகம் புராணப் பரவையுங் கடந்தன னினறான்.

(இ - ள்.) இவர்களைப்போல, வியாதமுனிவன எமது சிவபெருமானது சத்திக்கின்ற பாதசரமணிந்த திருவடிகளைத் தியானித்தது களிப்போடுகுளிராச்சி பொருந்திய மலர்களால் ஆர்ச்சிப்புரிந்தனன் கட்டிய சடைமுடியையுடைய பரிசுத்தராகிய சிவபெருமான அபபூசையை விரும்பினவராகி, சனகாதிமுனி வர்கட்கு அதுக்கிரகித்த திருவருளைத்தந்தருள், எண்ணுதற்கரிய வேதாகுட்புராண மாகிய சமுத்திரத்தைக் கரைகடந்து விளங்கினான். ௭ - டு. (ச)

வாணிலா நகையி னடுபுரந் தீதத் வளரொளிக் கயிலையெம் பெரு மா, னீணிலா மௌலிப் பரமனே முதனமை யென்பதோர் நெறித்தலை நின்றான், கோணிலா வுளத்துச் சிவானந்த வெள்ளங் குளித்தன னுண்டுறை யொருநா, னாணவா செருக்கொண் டிருந்தவன் வாணித் திருந திக் கரைமருங் கடைந்தான்.

(இ - ள்.) ஒளிபொருந்திய சந்திரிகையைவீசும் புன்னகையினுற் கொல்லத்தக்க முப்புரங்களை யு மெரித்தருளிய, ஒளிவளருந் திருக்கையகிரியி லெழுந்தருளிய எமது சிவபெருமானாகிய நெடிய சந்திரசேகரனே ஆதிராயக னென்னும் ஒரேவழியிற் சிறந்து நின்றான். கோணுதலிலலாத மனத்தோடு சிவானந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கினா ஒருநாள அவன் ஆணவமலச்செருக்கோ டிருந்து சாகவது நதிக்கரையினருகே யெய்தினா. ௭ - டு. (இ)

நாரதன் முதல விருடிகண் முக்க னாயகற் பரசுறுந் தவத்தோர், வார்சடை மௌலி யெம்பிராற் குணித்த யோகிகள ருழாத்திடை வந்தா, னார்தரு வேட்கைக் குறையுள் ராகி யாங்கவற் கெதிரெழுந் தடைந தார, சோவறத் தெரிந்து செய்வன யாவும் வரனமுறை தொகுத்தனா கொணாதார.

(இ - ள்.) நாரதன் முதலாகிய விருடிகள், திரிநேத்திரராகிய சிவபெருமானைத் துதிசெய்யுந் தவமுடையவாள், நீண்ட சடைமுடியையுடைய எமது சிவபெருமானைத் தியானித்த யோகிகள் ஆகியவிவர்கள் கூட்டத்தில் வந்தனன். பொருந்திய ஆசைக்கு வாசஸ்தானமானவர்களாகி அவ்விபாதமுனிவனுக்கு எதிராகவெழுந்து சேர்ந்தார்கள். சோர்வின்றிச் செய்யத்தகுவனவாகிய உபசாரங்க ளையெல்லா முணர்ந்து முறையேசெய்து அழைத்துவந்தார்கள். ௭ - டு. (சு)

வேதமுற் றளந்த வியாதனு மறறை நாரதன் முதலெய்தத் தவத்து, மாதவா யாரு மொருவழிச் சிறப்பி னிருந்துழி மறறைய முனிவ, ராதியெம் பெருமான் திருவரு ளடைந்தா யாரண நான்கென்ப பகுந்தா, யோதுசின மயத்துக் கொருதலை நின்றாய் கலையெலா மொருதனி யுணராதாய்.

(இ - ள்.) வேதம்முழைத்தும் அளந்தறிந்த வியாதமுனிவனும் ஏனையநாரதாதி மெய்த்தவமுடைய முனிவர்களும் ஓரிடத்திற் சிறப்பாக வீற்றிருக்கையில், மற்றமுனிவர்கள் வியாதமுனிவரைநோக்கி ஆதிதேவனாகிய எமது சிவபெரு

மான் திருவருள்பெற்றீர். சேவதகனைநான் காப்பிரித்தீர். சொல்லத்தக்க ஞான மயத்திற்கு ஒருதலைமையாக நின்றீர். எல்லாக் கலைஞானங்களையும் ஒருசேர ஒப்பற்றுணர்ந்தீர். எ - று.

(எ)

முற்படு காலத் தொருதனிப் பெருமான் தன்மைமுற் றறைநதனை யனையான், சிற்றுண மளநது தெரிப்பதற் கரிதாய்த் தெருமரு சிநதை யே மெமக்கு, நற்படு வகையி னுதியங் கடவுட் டன்மையை நவிறறுதி யென்று, ரற்படு முளத்தி னுணவச செருக்கின் வியாதனீ தறைசுவ தானுன்.

(இ - ள்.) பூவகாலத்தில் ஒப்பற்ற ஒரு சிவபெருமான் தன்மையை முழு தும் ஓதினீர். அவவிறைவனுடைய ஞானமயத்தை யளவுபடுத்திச் சொல்லுதற் கரிதாய் மயங்கிய மனமுடைய வெங்களுக்கு, நலவகையாக ஆதிநாயகனுயி அழகிய சிவபெருமான் மகிமாவிசேஷங்களைக்கூறி யருளவீராக வெனறாகன. [திருந்தமகிய] அஞ்ஞானம் பொருந்திய மனத்திலெழுந்த ஆணவமலச்செருக கினால் வியாதமுனிவா இதனைச்சொல்வாராயினா. எ - று.

(அ)

உயிர்க்கெலா முறையு முடம்புமா யாங்க ணுயிர்தொறு முயிர் தொறு முதவி, யயிரக்கலாந தன்மை யனமைய னாகிச சராசர மனைத் தினு மளவிக், குயிறகொழுந் குதலைத் திருமகட் புணர்ந்து குரைதிரைப பாற்கடன் முகட்டிற், புயற்கிடந் தாங்கு யோகநித் திரையி னரவணை பொலியுமப் புனிதன்.

(இ - ள்.) உயிரக்டெல்லாம் வசிகரும் உடம்பாகியும், எல்லாவுயிரகடோ றுமிருந்து அதுககிரகித்து, ஐயப்படுந் தன்மையில்லாதவனாகி, சராசரப்பொ ருள்களிலெல்லாந் கலந்து, குயிலபோலுந் கொழுவிய மதலைச்சொல்புடைய திருமகளைக்கூடி, ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலி னுச்சியில் மேகமானது இருந்தாற்போல ஆதிசேஷனாகிய சயனத்தில் யோகநித்திரைபுரி யும் அநதப்பரிசுத்தமான நாராயணன். எ - று.

(க)

அண்டமு மண்டத் தகவையி னடங்கு மகிலமுந் குலவரை யனை த்து, மெண்டரற் கரிய வுயிர்தொகை யனைத்து முந்திரின் றெழுதரக் களைத்த, புண்டரி கத்த னினிதிருந் தளிப்பான் புராதனந் கின்னருள் வழங்கிக், கண்டியில் பவனே கடவுணமற் றில்லை யொருதனிக் கடவு ளென் றிசைத்தான்.

(இ - ள்.) அண்டமும், அண்டத்தினுள்ளடங்கிய உலகங்களும், சிறந்த மலைகள் யாவும், எண்ணுதற்கரிதாகிய உயிர்தொகுதிகள் முழுவதையும், திரு வுத்தியினின்று எழும்படி, கிளைத்த தாமரைத்தவசில் பிரமஞ்ஞவன் இனிதாக விருந்து படைக்கும்படி அப்பழையோனுக்கு இனிதாகத் திருவருள் செய்து யோகநித்திரைசெய்யும் அத்நிருமாலே கடவுள். ஒப்பற்ற மேலானகடவுள் வேறில்லையென்று வியாதமுனிவா கூறினார். எ - று.

(க)

ஆண்டவ னுரைத்த புன்மொழிகேட்ட நாரதன் முதலினோ ரழி ந்து, கீண்டருளு சினராய்ச் செவித்தொளை புதைத்தார சிவமெனும பெருந்தொனி கேட்ப, வேண்டரு நலத்தின் முன்னெமக் குணாததி விளக்களை யவையெலாந் கிடப்பத், தூண்டருந் கடவுள் வேறெடுத் துரைத்தா யயர்த்தனை பழமறைத் துணிவு.

சனகாதியர் சிவார்ச்சனைச் சுருக்கம் அருள்

(இ - ன்.) அப்பொழுது அவலியாதன்கூறிய இழிந்தவாரததைப்பக்கேட்ட நாரதன் முதலானா வருந்திப்புண்பட்ட மனமுடையவராய்த் தமது செவித் தொலைகளைப் பொத்திக்கொண்டார்கள். சிவமென்னும் பெருந்தொனியைக் கேட்கும்படி, வேண்டிய சிறப்புக்களோடு முனைவோங்களுக்கு விளக்கியுணர்த்தினார். இப்பொழுது அவையெல்லாமிருக்க, சுயஞ்சோதியாகிய உடவுள் வேறுண்டென்றெடுத்துக் கூறினார். பழமையாகிய வேதத்தின துணியொருளை மயங்கி னார்போலும். எ - று

(கக)

என்றவ ரிசைப்பத தன்னுழை யிருந்த சிட்டுத் தமதுள் மிகமுந்தா ரொன்றின் ரொரு து வியாதனை மூர்தி யிருந் யுடைத்தொ மாற்ற மின்றெழுந தியங்கு கவகை ரீ படிநது காசியர் னெமலெரு மான்ற னின்றிறைத் தனையே லத்தலை யாழ் நின்றிந்த கொழுஞ்ஞ மெனஞ்.

(இ - ன்.) எனது உமமுனிவர்களுந், அவலியாதமுனிவனோடிருந்தமான வரும் தமது மனதில் அவமதித்தார்கள். அப்பொழுது யாவரும் ஒன்றாகக் கூடி வியாதமுனிவனைநோக்கி, இவ்விடத்தில் நீர்சொல்லிய சொல்லானது, இப்பொழுதுசென்று கங்காசலத்தில் ஸாரானஞ்செய்து காசிசேஷத்திரத்திலெழுந்தருளிய எழுது சிவபெருமான சநித்தானத்திலிருந்து சொல்லுவீராகில், அப்பொழுதெந்நாங்களும உமமுடைய கருத்தின்படி நடப்போம் என்றார்கள் எ-று.

ஆதுசெய் ருதுமென நெழுந்தனள் வியாத னனைவரு மருநெறிப் ப்டாந்தார, மோதுவெண் டிசைநீர்ப பகிர்ந்தி மருங்கு புருந்தனா முரி திரைப் பெருநீர், தீகந்த துளைந்தார் மழவிடை யவனமுற் சென்றனா திருநடம் பயிலுஞ், சிதநாண மலாப்பொற் செவடி பணிந்தா ரெழுந தன் ரருந்தவச செல்வா.

(இ - ன்.) அதனைக்கேட்ட வியாதமுனிவன் அதனைச்செய்வோமென்றெ ழுந்தனன். யாவரும் அவவழியே சென்றார்கள். மோதுகின்ற வெள்ளிய அலை களையுடைய நீர் நிரம்பிய கங்கையாற்றினருகே சென்றார்கள். மறிக்கின்ற அலை யுடைய பெரிய கங்காநதியிற் குற்றமற்றமுழகினார்கள். இளமைதங்கிப் பூட்பவா கனமுடைய சிவபெருமான சநித்தியை யடைந்தார்கள். திருநடனம் புரியும் குளிரச்சிபொருந்திய அன்றலாந்த தாமரை மலாபோன்ற அழகிய சுவரத் திரு வடிகளை அவவருந்தவச செல்வர்கள் வணங்கினார்கள். எ - று.

(கங)

வெறிப்பட்ட மடக்கு மாணவச செருக்கு வீரவரின் றலமரு வியாத னெறிப்படு சடையீர் கேணமினென் றெருகை நிவத்திரை றுங்கிது நிகழ்த்தும், பொறிப்பணிப் பட்டைத் துழாய்புனை மருமப் புங்கவற கலலது முதனமை, குறிப்பரி தெனலு நாவயாந் தெடுத்த கொடுங்கா முடக்கில னின்றான.

(இ - ன்.) மயக்கமெய்தத் திருப்புகின்ற ஆணவமலச் செருக்கானது கலப்ப வீருந்து சுழலுகின்ற வியாதமுனிவன், நெறிதலுற்ற சடையையுடைய முனிவர் களே! கேட்பீர்களாக என்று ஒருகையைத்தூக்கி நின்று அப்பொழுது இத்னைச் சொல்லுகின்றான். புள்ளிகள் பொருந்திய சேஷசயனமுடைய துளவமாலே தரித்த மாபிணராகிய நாராயணனாகலலது தலைமைத்தனமை கூறுவதரிதெ ன்று சொல்லவும், நாசோரந்து தூக்கியவல்ல கரமானது முடக்கமாட்டாதவ ளாக நின்றான். எ - று.

(கச)

உரைத்தநா வயர நீட்டிய தடக்கை யந்தரத் தேகுற நீறுத்தான், வரைத்திர டிண்டோட் குற்படைக் கால வயிரவக கடவுளாங் கதனை, யிரைத்தெழு முவகை மிக்கெழுக் கண்ட முனிவர ரிவனுடைச சீடர், கரைத்தசின் தையராய வெள்ளிவெண் கயிலை கடவுளைத் தொழுதுளங் கணித்தார்.

(இ - ன்.) சொல்லிய நாவானது சேரவும் நீட்டியபரந்த கையானது மே னோக்கிச் செல்லவும், மலைபோலத் திரண்டதோனையுடைய குலாயுதமேந்திய ஹைவங்கடவுள் நீறுத்திலிட்டனர். அச்செயலை அதிகரித்தெழுந்த சந்தோஷ மீக்கூறகண்ட முனிவர்களும் இவ்வியாதனுடைய சீடர்களும் உருகிய மன முடையவர்களாய் வெண்ணிறந்தவகிய வெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்திலெழுந்தருளிய சிவபெருமானைவணங்கி மனமகிழ்ந்தார்கள். எ - று. (கடு)

நீட்டிய தடக்கை முடக்கல னாகி யுரைத்தநா நிமிர்க்கல னாகிக், கோட்டிய வருவிற் நன்செய லொழிந்து நிறநலுங் கொழித்தெறி கடுங் கான், மூட்டுவான் சிறைய புள்ளர சுகைத்து முளரியொன் றுநதிழுத் தலரம், காட்டிநான் முகனைப் பயந்தசெங் கமலக் கண்ணனாங் கடைந திவை கழறும்.

(இ - ன்.) அப்பொழுது வியாதமுனிவன் நீட்டிய தன் பரந்தகையினை முடக்கமாட்டாதவனாகியும், சிவநிறதைகூறியநாலினை நிமிர்க்கமுடியாதவனாகியும் விளங்கிய தன்வடிவத்தில் தனது செய்தொழிலற்றவனாய் நிற்கவும், கொழித்து வீசுவன் தொடியகாற்றை யெழுப்பும் பெரிய சிறகுகளையுடைய பட்சிராசனாகிய கருடனை வாகனமாகச்செலுத்தி, தமது உருதியினின்று தாமரையொன்று புப்பித்தலரம் காணித்தது, நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவனையின்று செந்தாமரை மலர்போன்ற விழிகளையுடைய திருமால் அங்கெழுந்தருளி அவ் வியாதமுனிவனோடு இப்படிக்கூறுவாரா. எ - று. (கசு)

இருந்தவக் தெவாகுகும் பரமயோ கததி னடைந்தரு ளியோகிய ரெவர்க்குந், திருந்தநான் மறைக்கு மாகம புராண மெவற்றிற்குஞ் செபபுமற் றெமக்கும், பொருநதுதற் கரிய யாவையுங் கடந்தது மேற்படு மொருநணிப் புனித, னருமடிகள நிகடககண்ணியோ னனநி யாருள ரநிந்தயந் தனையால்.

(இ - ன்.) பெருந்தவமுடைய ரெல்லாருக்கும், சிறந்த யோகநிலையின்பொ ருந்தியுள்ள யோகவான்களெல்லாருக்கும், திருத்தமாகிய நான்குவேதங்களுக் கும், ஆகமபுராணதிகளெல்லாவற்றிற்கும், சொல்லப்படும் சிறப்பமைந்த எமக் கும், அடைத்தகரிய எல்லாவற்றையுங் கடந்தது மேம்பட்ட ஒரு ஒப்பற்ற பரி சுத்தமுடையார் அரும்பிய இளஞ்சுநதிரனைச் சிரோமாலையாகவணிக் கிவபெரு மானையன்றி வேறிபாவரிருக்கின்றனர்? (ஒருவருமில்ர்) தெரிந்திருந்தும் மதி மயங்கின. எ - று. (கசு)

பல்லுயிர்த் தொகையு மண்டமு முலகு மப்படி வான்முறை படைத்துத், தொல்லையற் தொழிலு நடத்துவா னைந்து கடவுளர்த தொ குத்துமே லொருதா, னல்லன யாவா னருவுரு வன்றி யறிதரு மறிவி னுக் கெட்டா, வொல்லையு மொழியா. ழுழியு மாடு நின்றன னுணர்ந்தி லே போறும்.

(இ - ள்.) பலசிவராசிகளையும், அண்டங்களையும், உலகங்களையும் அவ்வகையே வரன்முறையாகச் சிருஷ்டித்து, பழமையாகிய பஞ்சசிருத்தியங்களையும் நடத்தும்படி பஞ்சகர்த்தாக்களை நியமித்து, உயர்தவனும் இழிந்தவனும் தானேயாகி, அருவமும் உருவமும்ல்லாமல், அநிபதக்க அநிவிந்ரு அதீதப் பட்ட ஒருசிறிதும் நீங்காது ஊழிக்காலமுமாகி வீணாகுபவன் சிவபெருமானென்று நியமிந்திலேபோலும். எ - று.

(௧௮)

ஆத்தனிக கடவுட் டன்மையெம் மாளு மளப்பரி தவன்றிரு வருளி, னொத்துநின் றருளு முயல்வன வெல்லா மஃதந் துணைதிலே போலும், பித்துற மயங்கி மருண்டனை பெமக்கும் பெருப்பிழை வருதனை நீயென், நத்தலை யவனை மறுத்தரு னெடுமான் முனிவராக கன்ன மறையும்.

(இ - ள்.) அந்த வொப்பற்ற சிவபெருமான் தன்மையை எம்மாலும் அளவிட்டுச் செல்லுத லருமையாம். ஒவ்வொருவரும் முயற்சிசெய்யுஞ் செயல்கள யாவும் அவ்விதையென திருவருளுக்கியைந்து நடக்கும். அதனைத்தெரிந்தாயில்லை போலும். பித்தமுண்டாக மயக்கமெய்திப் பிரமைகொண்டாய். எமக்கும் பெரிய குற்றத்தை நீவரும்படி செய்தனையென்று, அவ்விதையென மறுத்து அருளபுரிந்த திருநெடுமால் அங்குள்ள முனிசிரேஷ்டர்களுக்கு இப்படிச்சொல்லுகின்றார். எ - று.

(௧௯)

மூரிநீர்ப் பரவை நஞ்சனி களத்து முக்கணெண் டோருடையவனே, தேர்வருந தனமைப பராபர னியாமு மவனுடைத் திருவரு னெய்தி, யாருயி ரனைத்தும் புரகருது மீதுசத திய மறைத்தன மென்னு, வேராதனிக திகிரிக் கரமெடுத துரைத்தா னுவந்தனா முனிவர யாரும்.

(இ - ள்.) பெரிய நீரையுடைய கடலிலுதித்த விஷத்தைத்தரித்த கண்டத்தை யும் திரிநேத்திரங்களையும் எட்டுத்தோள்களையுமுடைய சிவபெருமானே ஆராயதற்கரிய தன்மையையுடைய பராபரன். நாமும் அவ்விதையென திருவருளையடைந்தால் அரிய உயிர்களையெல்லாம் இரட்சிப்போம். இது சத்தியம் சொன்னோமென்று, ஒப்பற்ற சககிராயுதமேந்திய திருக்கையையாத்தித் திருமால்குறினா. அதுகேட்ட முனிவர்கள் யாவரும் சந்தோஷத்தார்கள். எ - று.

அந்நிலை யுருகு சிந்தைய னாகி யம்புயத் தடக்கனீர மல்கத், தன்னிலை யுருவ மயிர்ப்புறம் பொடிப்பச செய்யவாய் நாத்தடு மாற, மின்னெழுக் கனைய வேணியெம் பரனை யுளப்பட விரும்பின னாகித், தொன்னிலை யுணர்ந்து பறபல மொழிந்து தொழுதன னொருதனி நின்றான்.

(இ - ள்.) அககாலத்தில் உருகிய மனமுடையவனாகி, தாமரைமலர்போன்ற பரந்த கண்கள் நீர்பெருகவும், தன்னுடைய அசையாத உருவமானது மேலே மயிர்க்கூச்செறியவும், சிவந்தவாயும் நாவுந்தமொறவும், மின்னல் ஒழுங்குற போன்ற சடையையுடைய எமது சிவபெருமானே மனத்தின்பொருத்த விரும்பினவனாகி, பழிய நிலைமையையறிந்து பற்பலவார்த்தைகளுநி வணங்கி ஒருபுறத்தே நின்றான். எ - று.

(௨௦)

விளங்குபொற் திகிரி*யொருதனித் திருமால் வியாதனை மருங்கு
 னோக்கிக், களந்தரு மிடறுப பவளவே ணியனைக் கைதொழு திரகருதி
 யென்ற, னுளந்தரு மயக்கி னுப பிறழாமையவிரயத் துணர்த்தலு ரெ
 டுமா, லளந்தறி வரிய வஞ்செழுத துணமை தெளிதர வுணாததனு
 மனையான.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பொன்மயமான சககிராயுதமேந்திய ஒப்பற்ற
 திருமால் வியாதமுனிவனை யருகேபாங்கு, விஷம்பொருந்திய கண்டதையும்
 பவளம்போன்ற சடையையுடைய சிவபெருமானைக் கைகுவித்து யாசிக்கக்கட
 வாயென்றனா. மனத்திற்பொருந்திய மயக்கத்தினால் நாவானது அசையாதிருக்
 குந் தன்மையைச் சைகையினால் தெரிவிக்கவும், திருமாலானவர் அளவிட்டு அறி
 தற்கரிய பஞ்சாகக் கத்தின் உண்மைப்பொருளைத் தெளியுமபடி யுபதேசிக்கவும்,
 அவ்வியாதமுனிவன். ஏ - று.

(உஉ)

புலர்நதுநீர் வறநது முரண்படு நெடுநாப புனற்றுளி கிளைத்தன
 வாகி, யலநதலைப் பட்ட சிந்தைய னாகி வெருவருந் துணுகுகொடு மய
 ரா, விலங்கொளிப் பவள வேணிநா யகனை யிணைமலாச சேவடி பணி
 நது, வலம்படு திகிரி மாயவற கொருபான மருவகுநின் றீனையன் வரு
 ப்பான.

(இ - ள்.) உலாநது நீர்வறண்டு பேசுமியற்கையினின்று மாறுபட்ட
 நெடிய நாவானது நீர்த்துளிகள் துளித்தனவாகி, துன்பமெய்திய மனமுடைய
 வனாகி அஞ்சத்தக்க நடுக்கத்தோடுஞ் சோர்ந்து, பிரகாசிக்கின்ற வொளியை
 யுடைய பவளம்போன்ற சடையையுடைய சிவபெருமான தாமரைமலா
 போன்ற உபயபாதகளை வணங்கி, வெற்றிபொருந்திய சககிராயுதமேந்திய
 திருமாலுக்கு ஒருபுறத்தில் அருகே நின்று இப்படிச்சொல்வாளுயின்ன. ஏ - று.

மேற்படி வேறு.

தேவாபொ றுத்தி யரனேபொ றுத்தி சிவனேபொ றுத்தி யருள்கர்
 மூவாத முகக் கணிறைவாபொ றுத்தி முதலவாபொ றுத்தி துளவச்
 சேவாபொ றுத்தி தெருளற்ற சிந்தை மருளுற்று ரைத்த செயலிற
 காவாவி டுக்கி லுயிர்பெற்ற ளித்த கருணைக்க டுப்ப தலவே.

(இ - ள்.) மகாதேவனே! மனம்பொறுப்பாயாக. ஹானே! பொறுப்பா
 யாக. சிவபெருமானே! பொறுப்பாயாக ஈருணைநீருத அழியாத திரிநேத்தி
 ரங்கனையுடைய தலைவா! பொறுப்பாயாக முதற்கடவுளே! பொறுப்பாயாக.
 துளவமாலையணிந்த (திருமாலாகிய) இடப்பவாகனமுடையவனே! பொறுப்பா
 யாக. அறிவற்ற மனமானது மயக்கமெய்திக்கூறிய குற்றத்தினின்று காவாது
 விடுவாயாகில், எல்லாவுயிரகளுடைய ஈன்று காதத் கிருபாவிசேடத்திற்குத் தக்க
 தன்று! ஏ - று.

(உச)

மோதுந்த ரங்க மெறிகங்கை திங்கு முனைகொண்ட லாந்த சடைமேற்
 றுதொன்று துமபை யறுகோட ணிந்த தலைவாவு னக்கு னடியா
 ரேதம்ப ழிசச ளிவையோரி ரண்டு மிருபால டுப்ப தருளோ
 பூதங்க டோறு முடனுடி நின்று புலவாதி யங்கு பொருளே.

(இ - ள்.) மோதுகின்ற அலைகளையெறியும் சுககாரதியையும் சந்திரனையும் முனையிற்கொண்டு பிரகாசிக்கின்ற சடையினமீது மகரநதம்பொருந்திய திம்பை மலரை அறுகம்புல்லோடு குடிய தலைவனே! நினதடியார்கள் செய்தகுற்றமும் துதியும் ஆகியவோரிரண்டு உனக்கு இருபகுப்பாக அடுப்பது கருணையோ? பூதங்களெல்லாவற்றிலும் கலந்திருந்து பிரியாது விளங்கும் பரம்பொருளே!

மாயாவி கார மிடைபட்டி ருண்டு மருளப்பட்ட மாயை யதனை தீயாகி நினது துருவத்தெ ளிந்த சிவஞான மினன செயலோ ரீயாதி யாயி னிகழ்வாலு யாரத புகழானி கழந்த வையெலாந தாயாய நின்னை யலதாரபொ ஁ப்ப ருலவாது நின்ற தகையோய்.

(இ - ள்.) மாயாவிகாரத்திற்கென அஞ்ஞானமெய்தி மயங்கிய மாயையும் அம்மாயையை ஞானக்கனியாகி நினது தேடத்தெளிந்த சிவஞானமுமாகிய இத்தகைய செயலுடையோ நீயேயாகின்றாயாதவின, இக்கழச்சியாலும் உயாரத புகழ்ச்சியாலும் நடந்தவையாவும் தாயாகிய வுன்னையனறி யெவாகள பொறுப் பார்கள். அழியாது நின்ற உயர்ந்ததகைமையையுடைய கடவுளே! எ - று.

அருவாதி மறறை யுருவாதி யெண்ணி லவையோரி ரண்டு மலையா யொருவாது நிறி யொருவிதது நத்தியுன்னையனறி யொன்று மியலா) விருமுனறி ரட்டி யென்கின்றெடுத்த சமயங்க டொறு முனையாய் மருவாம யங்கி யலையாதி யெங்ஙன மறைநூலு னாதது மரபே.

(இ - ள்.) ஆலோசிகருமிடத்தில், அருவமாயிருக்கின்றாய் மந்தைய உரு வமாயிருக்கின்றாய் - ஒப்பற்ற அவவிரண்டுமெல்லாமல் எல்லாப்பொருள்களிலும் நீங்காது நிற்கின்றாய் உன்னையனறி உன்னைவிட்டுநீங்கி ஒன்றும் நடவாது. (அகச்சமயம் ஆறுபுறச்சமயம் ஆறுஆக) அளவுபடுத்திய பன்னிருசமயங்களிலும் உள்ளன. ஆதிநாதனே! உன்னைக்கலந்தும் மயங்கி யல்கின்ற வேததூல்கள எங்ஙனம் தெரிவிக்கும் மரபினவாம? எ - று

(உஎ)

பையாயி ரங்கொள பொறிவாள ராணி னிருகண் படுத்த பரமன் கையாயி ரங்கண் முருகிதது நிற்ப விடமுண்டி ருண்ட களனைப் பொய்யாத வேத முரைசொற்றி ரந்த பரிசேயி வனபு கறலும் [ஞன். பெய்வாலவ னைக்கை யுமையாளி டங்கொள பெருமானெ முந்த ருளி

(இ - ள்.) ஆயிரம் பனாழுடிகளைக்கொண்ட புள்ளிகள் பொருந்திய ஒளி தங்கிய ஆகிசேஷனாகிய சயனத்தில் இருவிழிகள் துயின்ற திருமால், தமது கைகள் ஆயிரத்தையுடைய கூப்பிப்பணிந்து நற்க, ஆலாலவிஷத்தை யழுதுசெய்து கருநிறமெய்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானே, பொய்மையிலலாத வேத மாணது துதிசெய்து யாசித்தவகையே இவ்வியாதமுனிவன துதிசொல்லவும், வெள்ளிய வளையையணிந்த கையையுடைய உமாதேவியை இடப்புறத்தே யமாததிய சிவபெருமான அங்கெழுந்தருளினா. எ - று.

(உஅ)

ஆனந்த வெள்ளம் விழிநின்று பொங்க வனபுகது ணுக்கும் வீரவா ளானந்த வெனபு முருகிக்கு னைந்து பரசுற்ற வெல்லையுலவா ஞானந்த வாத திறனநதி யெனதை திருமுன்னா நினது நவைதீர் தானந்த மாதி யுணராவி யாத னுடலினன தன்மை மொழிவாண.

(இ - ள்.) அதிகண்ட வியாதமுனிவன் கண்களினின்று ஆரந்தப்பெருக்கு அதிகரிக்க, அன்பும் அச்சமுங்கலந்து, உடலினைக்க எலும்பு முருகிக்குழந்து துதிசெய்த காலத்தில், அழியாத ஞானநெறியிற்றவராத வல்லபமுடைய திருநந்திதேவா, எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருமுன்னர்நின்று, குற்றமற்ற தமது திருவாககால், ஆதியந்தமறியாத வியாதமுனிவனுடன் இன்னவகையாகச் சொல்லுகின்றா. எ - று.

(உ௯)

வேதங்க ணாலு வகைசெய்த வற்றின் விரிமுற்று ணர்ந்து முறையா னேதுமபு ராண மீரொன்ப தாய தொகைசெய்து முண்மை யுணரா வேதங்கொள சிந்தை யிரதங்க விழுத்த கலனாயெ டுத்த கரணு மீதங்க நிற்ப திதுமாலொ ழிப்ப துளதேல்வி ளம்பு தியெனா.

(இ - ள்.) வேதங்களை நான்குவகையாகப்பிரித்து, அவ்வேதங்களின் விரிபொருளை முழுவதும்நிந்து, முறைப்படி சொல்லுகின்ற புராணங்களைப் பதினெட்டு ஆகிய தொகைப்படுத்தியும் உண்மையை யறிபாமல் குற்றம்பொருளிய மனத்தினால், தன்பாற்பொருளிய சாரததைச்சிந்திய ஒட்டைப்பாத்திரமாகி, தூக்கியகையும் மேலே பொருந்த (கம்பித்து) நிற்பது மயக்கத்தை நீங்கும் வகையுளதாயிற் கூறுகவெனறு. எ - று.

(௩௦)

சதகொடி செங்க ணெடுமாய ரென்பு தலைமலை கொண்ட பரணை முதுநான்ம றைக்கு மரிதாகி மூல முதனீறு மன்றி யுலவாக் கத்தோறு நினறு சிவயோகா சிந்தை யுணராவங்க டந்த பொருளை யெதுநீநி னைந்து பிழைசொற்று நின்ற திழிதக்க செய்தல் கடனே.

(இ - ள்.) சிவந்த தாமரை மலாபோன்ற விழிகளையுடைய நூறுகோடி திருமால்களின் எனபுகளையும் தலைமலையையுமணிந்த சிவபெருமானை, பழமையாகிய நான்குவேதங்களுக்கும் அறிதற்கரிதாகி மூலப்பொருளாகி ஆதி (மத்தி) அந்தமற்றுவிடாபித்து எல்லாப்பதங்களிலும் விளங்கி, சிவயோகிகளுடையமனவுணர்ச்சியையுந் கடந்தபொருளை, நீயாது கருதிப்பிழைச் சொல்குறியிருந்தது? இழிவடைய ததக்க செயல்களைச் செய்வது முறையோ? எ - று.

(௩௧)

கையோடு நாவு மரிதக்க பொய்மை கழறுற்ற புன்மை கழிவான் மையால கண்ட னடிபேணி வெளகி மன்னஞ்சி நிறறி யதனற் செய்யாதொ ழித்து மெனலோடு மெந்தை திருவாய்ம லாந்த ருளினான் பொய்தீர் வியாதன வழிபாடு கண்டு பொறைதந்தெ மூந்த ருளினான்.

(இ - ள்.) கையுடனே நாவினையும் அரியதக்க பொய்மை மொழிகளைச் சொல்லிய இழிதகைமை நீங்குமபடி, விஷம்பொருளிய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான திருவடிகளைப்பணிந்து நானெனயதி நிற்கின்றனே. அதனால், அவனம் புரியாது விடுப்போமென்று திருவாய் மலாந்தருளவும், எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான அதனைச் செய்யாதொழித்தோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். வியாதமுனிவன் தான்குறிய பொய்மைககுற்ற மகலும்படிசெய்த வழிபாட்டைக்கண்டு சாரதமும்களித்து அங்கெழுந்தருளினார். எ - று.

முக்கட்டி ராணை யெதிர்கொண்டு மோன முனிவோமு முங்கு மழல்
நெக்குற்றி னைநத மெழுகிறகு நைநது விழிநீரக துமப வருகித [வாய்
திக்குற்றெ முநது தமதெல்லை சென்று சிவபூச னைகரு ரியரா
யெககததெ ளிரநது கயிலைப்பி ராணை யடிபேணி யினன முறைவார்.

(இ - ள்) திரிநேத்திரங்களை யுடைய சிவபெருமானை யெதிர்கொண்டு
பணிநது மௌனநிலையிலுள்ள முனிவர்கள், ஒலிக்கின்ற தீயிடையே தனாந்தரு
கிய மெழுகுபோலக்கசிற்து கண்களில் ஆநந்தபாவப்பருகின்ற மனமுருகி, திகருக
டோறு நோக்கித் தமது இருக்கையை யெய்தி, சிவபெருமானைப் பூசித்தற்குரிய
ராய் ஒருசேர மனநெளிந்த திருக்கைலாபநாதனாகிய சிவபெருமானைத் திரு
வடிவணங்கி இன்றுகாறும் வசிப்பார்கள. எ - று.

(நக)

செந்தாமரைக்க ணைமாலு மெநதை சிவனைப் பணிநத திறனா
னநதாது பெற்ற நிதியோடு முநதை நனிநாடு வந்து புருதச
சிந்தாரு லத்தி நிலைகூர வியாத முநிவனசி நந்த செயலாற
சந்தாப மற்று பணிகங்கை மூழ்கி யொருகாசி கின்று தணவான்.

(இ - ள்) செந்தாமரை மலாபோன்ற விழிகளையுடைய திருமாலும் ஈந்தை
யாகிய சிவபெருமானை வணங்கிய காரணத்தினால், குறையாமற்பெற்ற நவநிதிக
ளோடு, பழமையாகிய அழகிய நல்ல வைகுந்தபதியை வந்தடைய, மனவருந
தத்தின் றணமையதிகரிக்க, வியாதமுனிவனது நெந்த செய்கையால் சந்தாப
நீங்கி மணிகங்கை தீர்த்தத்தில ஸநானஞ்செய்து ஒப்பற்ற காசிப்பதியினின்று
நீங்காதவனாயினன. எ - று.

(நச)

மனமாலி னைத்து வருபுண்மை தீர மடமங்கை பங்க னவனைப்
புனைகோயி லுயதது வழிபாடு செய்து புதுஞான மெய்தியருளார்
கனைவாராக முற்கண விழிவைத்தி ரந்து கனிந்து சிந்தை யனுமாய்
வினைபோயொ ளிப்ப நெறிநின்று வேத முறையாலவி ளங்கி னனரோ.

(இ - ள்) மனதில் மயக்கமெய்தி வந்த பிழிதகைமை நீங்குமபடி, இள
மைதங்கிய பாப்பதிபாகராகிய சிவபெருமானை, அழகிய திருக்கோயில்லெழுந
தருளச்செய்து வழிபாடியற்றிப் புதிய சிவஞானமடைந்து, கருணைமிருந்த சத்
திகுகின்ற நெடிய வீரகண்டாமணி தரித்த திருவடிகளில் கண்களைப் பொருத்தி
யாசித்து, கனிந்த மனமுடையவனாய், தீவினையானது தனனைவிட்டு விலக, நன
னெறியிலிருந்து வேதமுறையாகிய வைதிகநெறியோடு விளங்கினன. எ - று.

கல்விருத்தம்.

மரபி னோக்கும் வசிட்டனும் வாளெயிற்
றரவ வராசுடை யணணலை யாசகியாப
பரவு கற்பி னருந்ததி பனமணி
விரவு பூணுறு வெமமுலை மேயினுன.

(இ - ள்) மரபினுலுயராத வசிட்டமுனிவனும், ஞானிதங்கிய பங்களை
யுடைய சாப்பதையைணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானைப்பூசித்தது, துதிச்
சுததக்க கற்பினையுடைய அருந்ததியின, பலரத்தினங்களிழைத்த ஆபரணமணி
ந்த வலிய ருசங்களிப் பொருந்தினன. எ - று.

(நக)

தெய்வ கோக்குலத் தேனுவும் பெற்றனன்
மெய்கொள வேத மனைததும் விளங்கினான்
பொய்யில் கேளவியா போற்றப் பொலிந்தனன்
ஹய நூனெறி யாவையுந் தோய்ந்தனன்.

(இ - ள்.) தெய்வீகம்பொருந்திய பசுக்குலத்தயாந்த காமதேனுவுமடையுமடைந்தனன். உண்மையாகிய வேதங்களிலெல்லாம் விளக்கமெய்தினன். பொய்யமையிலலாதனாற் கேளவியையுடையோர் துதிககப் பிரகாசித்தனன். புனிதமாகிய னாற்றுறைகளிலெல்லாம் படிந்தனன். எ - று. (௬௭)

பாத லாம லீவனறனிக கோத்திரத்
தாதி நாளவந் தயதரித் தென்பணி
சோதி நாயகன பூசை தொடுப்பறான
பாத லந்தொழ நின்றப ராசரன

(இ - ள்.) இதுவேயல்லாமல் இவனது ஒப்பற்ற கோத்திரத்தில் ஆதிகாஸத்தில் வந்துதோன்றி, எனமுமாலையணிந்த சோதிசொருபராகிய சிவபெருமான பூசைத்தொடக்கு நீங்காதவனாகிப் பாதலலோகமும் பணியுமபடியிருந்த பராசரமுனிவன். எ - று. (௬௮)

கனித்த சிந்தைக் கனமெழு காமெனத்
தனித்திருந்தன றுமரைத் தாளினை
பனித்த நாணமல ராறபர சுற்றனன்
முனிகு லத்தரின மாதவ முற்றினான்.

(இ - ள்.) கனிவுற்ற மனமானது தீயிவிட்டமெழுருபோலுருகி யொப்பற்று விளங்கி, சிவபெருமானது செந்தாமரை மலாபோன்ற உபயபாதகளைக் குளிர்ச்சிவாயந்த அன்றலாந்த மலர்களானாச்சித்துப் பூசித்தனன். முனிக்கூட்டத்தவரி லெல்லாம் சிறந்த தவத்தைச்செய்து முடித்தனன். எ - று. (௬௯)

இன்ன காலத் திவன்றிரு முன்னரி
னன்ன வன்றனை யீன்றவ ணங்களுன்
முன்னி நிறறு நோக்கினன் முததற்கு
கனனி மெனக்கு கககளத் தாடையே.

(இ - று.) இப்படிப்பட்ட காலத்தில் இவனுக்குமுன்னே, தன்னைப்பயதல்வனாகப்பெற்ற தெய்வப்பெண்ணை யொத்த தாயானவன் எண்ணுகொண்டு நிந்தவும், அவளுடைய முததுகள் நீங்காத இளமையாயந்த மெல்லிய பாகுமரத்தை யொத்த கழுத்தினுடையைப் பாதத்தனன். எ - று. (௭௦)

களத்தி னுடை கதுவுற நோக்கலு
முளத்தொ ரெதுணுக குறறுயிர்ப் போங்கினன்
றளைத்த வெநதுயாக கோதலே யாயினன்
விளைத்த கவலை விளைவய லாயினான்.

(இ - ள்.) கழுத்தப் போரவையைக் காணவும், மனமுந்துணுகெய்திப் பெருமூச்சு மிகுதியாக விருந்தான். தன்னைப்பிரிந்த கொடுதன்புத்திக்கு உதவியுக்கோடாயினான். உண்டாகிய இடர்ப்பாடென்னும் பரிந்துரை விளைந்தியாயினான். எ - று. (௭௧)

சுனந் தானை மந்ததெவ் வாறெனத்
தோன றுத் தாயாத தொழுதுவி னாயின
னாந் திரதைய ளனபின முகனா
நான் தனமுக்கு சாய தது நவிற றுவாள்

(இ - ள்) தனமுனனே நின்ற தாயைப்பணிந்து, எண்ணப்பெற்ற தந்தை எந்தவகையாக இறந்ததென்று கேட்டான். அவ்வினாவிலுள் அதிகரித்த சிந்தையுடைய அம்மாது அன்புடன் அழகின்ற கண்ணா சித்தகின்ற தனது முகத்தைச்சாயத்து மகனோடு சொல்லுவாள் எ - று. (சஉ)

மைந்தனே நின்னை யின்றருநா மாதவத்
தந்தை யாவி தறுகட டிறையெயிற
றுந்த ரகை றெருந னுண டானென
வெந்த சிரதைய ளாகி விளமபினுன்.

(இ - ள்) மகனே! உன்னைப்பெற்றருளிய பெருந்தவத்தைபுடைய பிதாவின் உயிரை, அஞ்சாமையையும் பிறைச்சந்திரன் போன்ற பலையுமுடைய அசுரனெருவன் பருகினென்று, வெதுமயிப மனமுடைபவளாகி அவன் தாய் சொல்லி வெளியிட்டனள். எ - று. (சங)

அனைய ளன்னது கூறலு மாதநிலை
வனையொ டிச்சடை மாதவ மைந்தனு
நினைபு நெருநொடு நின்றயாந் தானொ
வினைய மேதிதற் கெனற்கு விரபினுன்.

(இ - ள்) அவன் அதற்கைய சொல்லக்கூறவும், அச்சமயத்தில், கட்டிய கொடிபோலுஞ் சடையைடைய பெருந்தவஞ்செய்த புதலலனாகிய பராசரன் (யாதுசெய்வவென்று) எண்ணிய மனதோடு நின்று வருந்தினுன். இதற்குத் தோஷ்யாதென்று கருதி மனம்புழங்கினுன். எ - று. (சச)

கொற்ற வாடகைய ரகநா குலங்கெட்ட
பெற்ற தாதை வெளிபெறப் பெயவளை
யுற்ற பாக னருசனை யோமபினுன்
மற்று ணாந்தந் யாததனி மைந்தனே

(இ - ள்) வெற்றிவாயுத் வாடபடைதாங்கிய கையையுடைய இராகத்தா குலமானது அழியவும், தன்னைப்பெற்ற தந்தை வெளிப்பெறவும், அடுக்கியவளையையணிந்த பாவத்திபாகராகிய சிவபெருமானே, வேறென்றாக் கற்றறியாத புதலலனாகிய பராசாமுனிவன் பகதியோடு அாச்சனை புரிந்தனன். எ - று.

பன்னு வேதப் பராசா மாமுனி
பொன்னின் வராசடை யோனடி பூசியாக்
தனனை யோராதத் தலைவனை ரோககினுன்
எனனை யாளுடை நாயக னெயதினுன்.

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற வேதத்தைபுணர்ந்த பெருமைதனாகிய பராசாமுனிவனைப்பொன்னின் நீண்டசடையையுடைய சிவபெருமானை திணைக்காயாச்சனைசெய்து தன்னையுணர்ந்து அததலைவனாகிய சிவபெருமானை தாசித்த

னன். என்னையாளாகவுடைய சிவபெருமான் அப்பொழுது அவனுக்குக் காத்தி
தந்து அங்கெழுந்தருளினான். எ - று. (சசு)

கண்டு கண்களி கூர்ந்தனன் கைமுகிழ்
கொண்ட சென்னிய னுள்ளங் குழைந்தன
பண்ட ரபபதம் பாடிநின் றாடின
னண்டா நாயக னுள்ளனெக கானரோ.

(இ - ள்) சிவபெருமானே தரிசித்து, பராசர முனிவன் கண்களில் ஆந்த
மருந்தான். கையைக்கூப்பி யடைத்த சிரமுடையவனாகி மனமுருகினன்.
பண்ணொலிமுழங்கச் சிவதுதியாகிய பதங்களைப்பாடி நின்று ஆனந்தக்கூத்தா
டினன், அதனால் தேவர்கள் தலைவராகிய சிவபெருமான் திருவுள்ளங் கனிந்தனா.

பால நீயெம பதததுணை வேண்டி நின்
றாறு மனபி னருசசனை செயதனை
யேல வேண்டி ய யாவென நியமபலுங்
கால மோராதறி பிரானை கழறுவான்.

(இ - ள்) சிறுவனே! நீ நமமுடைய உபயபாதங்களை விரும்பி நின்று அதி
சுரிக்கும் பேரன்போடு நமமையாசரித்தாய் அதனால் உனக்கு ஆகவேண்டியகாரி
யங்களெவை? என்று திருவருள் புரியவும், தனக்குற்ற நற்காலத்தை யுணர்ந்
தறிந்த பராசரமுனிவன் கூறுவான். எ - று. (சசு)

எநதை யென்னை யருந்தவத தீன்றரு
டநதை யாவி தமுற்கணி சாசரன்
சிறதி யுண்டன னாகவன நீக்குலம்
வெந்து வீழ விழித்திட வேண்டினேன்

(இ - ள்) எமது தந்தையே! அடியேனை யருந்தவததாற் பெற்றருளிய
தந்தையினுயிரை, தீட்போலும் விழிகளையுடைய அரக்கன் அழித்தருந்தினான்.
ஆதலால் அவனுடைய கொடிய இரக்கக்குலம் வெந்துவிழுமபடி விழியால்
நோக்க விரும்பினேன் எ - று (சசு)

எய்து மாதவத தாலெனை யீன்றருள்
செய்த தந்தை திருமப விரும்பினேன்
பெய்த வாலவளைப பேதைக் கிடந்தரு
மைய நேயீ தளித்தருள் செய்கென.

(இ - ள்) பொருந்திய சிறந்த தவச்செயலால், அடியேனைப் புதல்வனாகப்
பெற்றருளிய தந்தை யீண்டும வருத்தரு விரும்பினேன். அடுக்கிய வெள்ளிய
வளையலையணிந்த உமாகேவியாருக்கு இடப்பாகந் தந்தருளிய சிவபெருமானே!
இவ்வரங்களை இனிதாக அடியேனுக்குத் திருவருள்புரிய வேண்டுமென்று பிரா
ர்த்திக்க. எ - று. (இ0)

மூண்ட வெஞ்சினத் தன்னவர் முற்றுற
மாண்டி றக்கு மரபுவ முங்கினான்
கண்ட ருந்தனித் தந்தையைக் கண்ணுதன்
மீண்டெ திராத்துற முன்னாவி டேதனன்.

(இ - ள்.) மேற்கொண்டெழுந்த கடுங்கோபத்தினால் அவ்வரக்கர்கள் குல முழுவதும் இறந்துபடும் மரக்கத்தை யதுக்கிரகித்தனா. காணத்தக்க ஒப்பற்ற பிதாவைத் திரும்பவும் நேரே வரும்படி, சிவபெருமான அப்பராசரமுனிவனுக்கு முன்னே விடுத்தனா. எ - று.

(இங்)

ஈச னின்னவ ரங்கொடுத தேகினு
சை யங்கயி லைக்கிரி யணமினா
பூச னைக்குரிந் தாயபு தல்வனு
மாச றுததுள மமமரொ ழிந்தன்ன

(இ - ள்.) சிவபெருமான இத்தகைய வரத்தைப் பராசரமுனிவனுக்குக் கொடுத்து, குற்றமற்ற கைலாயகிரிக்குச் சென்று எழுந்தருளினா. சிவபூசைக் குரித்தாகிய பராசரமுனிவனும் மனமாசுறுத்துத் தனக்குற்ற மயக்கம்கனறன்ன.

நாதை யைந்தொடிந் தாயைத் தனித்துணைப்
பாதம் வீழ்ந்து பணிந்தன்ன பனடிறை
யேதில சிந்தை யவனுமெ ந்தெடுத்த
தாத்ரத்தி னணைத்துயிரத் தானரோ.

(இ - ள்.) தந்தையையும் வளையலணிந்த தாயையும் ஒப்பற்ற உய்யபாதங் களில் வீழ்ந்து வணங்கினான். குற்றமில்லாத மனமுடைய அவன் தந்தையும் பராசரனை யெடுத்தெடுத்து ஆசையோடணைத்து உச்சிமோந்தன்ன. எ - று.

வாள ரக்கரம் நககுல முற்றவு
மூளெ ரித்தலை வீழ்ந்து முடிந்துநக
கோளெ ரித்தலை மந்திரங் கோட்டினு
மூளெ முந்தத் ரக்கரக் தொலகுலம்.

(இ - ள்.) வாடப்படையேந்திய இராககதரது குலமுழுவதும், அதிகரித்த தீவில் வீழ்ந்திறக்கும்படி வலிதங்கிய தீத்தலை மந்திரத்தைச் செலுத்தினான். அதனால் அவ்வரக்கருடைய பழமையாகிய குலம் தூளிப்பட்டழிந்தது எ - று.

தாம வேறகைய ரக்கா தனிகுல
மோம வெந்தழல புகுகொழிந் தாதிந்
மாம மண்டம னைத்தையுஞ் சூழ்ந்துபோ
யேம மாலவரைச் சுற்றுமெ முந்ததே.

* (இ - ள்.) மாலைசூடிய வேலேந்திய கையையுடைய இராககதரது ஒப்பற்ற குலத்தினர், வெவ்விவ் ஒமாக்கினியிற் பிரவேசித்து மாண்டார்கள். அததீப்புகையானது அண்டங்களை யெல்லாஞ் சூழ்ந்துசென்று, பெரிய பொன்மலையைச் சுற்றிலும் எழும்பியது. எ - று.

(இங்)

மூது ணாரதவ சிட்டன்மு தலினே
ரீது ணாரதுப ராசரை யெய்தினா
தீது தீரத்தனை யிசசெய நீரக்கென
வாது செய்தவர்க் காறுசெய தானரோ.

(இ - ள்) முற்றுமுணர்ந்த வசிஷ்டன் முதலிய முனிவர்கள் இதனையறிந்து பராசரமுனிவனை யடைந்தார்கள். அசுரர்கள் துன்பத்தை யகற்றினை. தீப புகையின் பெருக்குதலையும் நீக்குவென்று, அப்படிச்சொல்லி வந்தவர்களுக்கு ப்பராசரன் உலவழிசெய்தனன். ௭ - று. (௫௬)

மோன வேத முனிவராயாவரு
மான தமமுழையாசகிர மம்புகா
ஞான ரூப பராசர னன்கருண
மானி டத்த னடித்தினை வாழத்தினுன.

(இ - ள்) மௌனநிலைபையும் வேதவாராயச்சிமையுமுடைய முனிசிரேஷ்ட டர்கள் பலருந் தமது வாசஸ்தானங்களாகிய ஆச்சிரமங்களையடைய, ஞானரூபி யாகிய பராசரமுனிவனை நன்றாகத் திருவருள் புரியும் உமாதேவியாரை யிடப் பாக்கத்திலுடைய சிவபெருமான உபயதிருவடிக்கீத துதிசெய்தனன். ௭ - று.

மாது பாகன ருசசனை மாடசியே
திது தீர்ப்ப நக்கல திலலென்ப
போது போககிய ருசசனை போககினுன
சாத தீர்த்து தலைமைபெற ருனரோ

(இ - ள்) பாரபதி பாகாகிய சிவபெருமானுடைய பூசையின் சிறப்பே தீமைகளை யகற்றுவது அஃதன்றி வேறென்று இன்று. என்று துணிந்து, காலத்தைச் செலவிட்டுச் சிவராச்சனையை மிகுதியாகச் செய்தனன் அதனால் இரத்தலினின்றும் விலகித் தலைமைத்தன்மையெய்தினுன். ௭ - று. (௫௭)

கோசி கபபெரு மாதவக நோமகன
பூசை றிறசிவ பூசையு ரிதநென
வாசை பற்றிய ருசசனை யாற்றினுன
நேசின மாதவச செய்கைதி ருத்தினுன

(இ - ள்) கோசிகனெனமு சிறந்த பெருந்தவமுடைய மன்னவன், ஆர்ச் சனைசெய்தலிற் சிவராச்சனையேயொருவா செபத்தருளித்தென்று ஆசைகொண்டு சிவராச்சனை புரிந்தனன். குற்றமில்லாத பெரிய தவச்செய்யில் திருத்தமெய்தி னுன். ௭ - று. (௫௮)

ஐதி சாபந் தருவுதி ரித்தமுற
போத நீங்கிப் புலயறிற் போகிய
நீநொ நிகதி ரங்குனை மெய்யொடுப
போதி பெனறவா பொன்னகாப் போககினுன.

(இ - ள்) வசிஷ்டமுனிவா சொல்லிய சாபமொழியால், தன் வடிவமாறிப் பண்டைய ஞானத்தையிழந்து புலையா குலத்தினன் போலாகிய குற்றத்தோடு தரிசனாகுவென்னு மன்னவனை, உடம்போடுஞ் செலகவென்று அவனைச் சுவாக்க லோகத்திற்குச் செலுத்தினுன். ௭ - று. (௫௯)

தரும மாதவ ரெழுவறிற் ருனுமற
ரெருவ னாகியுயாகுலத் துற்றனன்
கருணை வானவன் கண்ணுதல் பூசனை
யருமை யாவ ரளவைசொற் றாகளே.

(இ - ள்) தருமசொருபிகளாகிய பெருந்தவமுடைய சபதருஷ்டிளில், தானும் ஒருவனென உயாசுலமாசுப பெற்றனன். கிருபாமூர்த்தியாகிய நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான பூசையின அருமைப்பிரபாவங்களை யெவாதாம முறையுஞ் சொன்னான். எ - று. (கக)

கலநிலைத்துயை.

புழுது ணாநதறி புலிப்பதத தொருசுனி பூனிவ
நெழுது மனபொடு மனடி யருச்சுனை போமபி
யெழுது சித்திர மொத்திருந தெம்பிரா னடி கரும
பழுதி றுண்டவந திலலைபி லனுதினம பணிவான

(இ - ள்) கலைஞானங்களை பெல்லாங் குற்றறிந்த புலிககாலையுடைய ஒப பற்ற மழமுனிவா அதிகரித்த அனபுடனே சிவனுடைய பூசையைக் காத்து, சுவாத தலத்தில வரைந்த சித்திரப்பதுமைபோல அசைவற்றிருந்து எமது சிவபெரு மான திருடமபுரிடங் குற்றமில்லாத அநவாத தாண்டவத்தைத் திலலைப்பதி யிற சதாகாலமும் வணங்குகின்றான். எ - று. (கஉ)

இறப்பு றுவரம பெற்றன னிருந்தன னினனு
மறத்தி றத்துப ணனியற பெற்றினி தளிக்தான
ற்றத்தி னோங்கிய மாகவச செயகையுட சிவனறு
ளுறக்கி டைப்பது பூசையி னன்றிமற றுளத்தா.

(இ - ள்) இறவாதவரத்தை யடைந்து இன்றையவரையில் விளங்குகின் றனா. தருமவெறிபையுடைய உபமரபுமுனிவரை இனிதாகப் புதலவராகப் பெற்றனரித்தனா. வல்லமையோடுயாந்த பெருந்தவச்செயலில், சிவபெருமான திருவடியை அடையப்பெறுவது பூசாபலத்தாலன்றிமற்றொன்ற லுண்டாகுமோ?

அனைய னீன்றுவந தருளுப மனனிய னுவறுகுத
தநய னாகிமென றளாநடை பரினறிநிந தலைநா
ளினைப் சுககெனப் பாணினை ந தழகலு மீனற
மனையின மாட்சியள வருத்தினன மகனாழக நோகந

(இ - ள்) அபுபுலிப்பதமுனிவா சந்தோர்த்து தானறருளிய உபமரபுமுனி வா, அவருக்குப் புத்திரராகி மெல்லிய தளாநடையிலும் ஆதிராளில், வருந்து கின்ற பசிக்காகப் பாலேப்பருக ினைத்து புலம்பவும், அவையுபமயவைப்பெற்ற மனைமாட்சியிறிற்றந்த தாபானவள, தனபுத்திரன் முகத்தைப்பார்த்து மனம வருந்தினான். எ - று. (கச)

குழவி பாறகென வருந்தலும் பச்சைநெற நு றுநா
விழையு மீக்கனைத் தரிமெடுந தீரமபுன லீட்டுக
குழை மலாககையா லுலககையா லிடிபடந குமைத்தாள
விழையு னறகாந தளித்தலு துகாநதிலன வெறுத்தான

(இ - று) குழந்தை பாலுக்காக அழவும், பச்சைநெல்லைக் குறுகியெடுத்து உமியையகற்றி விருமபத்தக்க அரிசிபைக்கொண்டு குளிரந்தநீரை யதிற்பெய்து, மெனமைத் தன்மையுடைய தாமரைமலாபோன்ற தனதுகையில் உலககை கொண்டு இடிபடுமபடி (மாவாமபடி) குத்தினான். அம்மாவின் நீரோடுகரைத் துப் பருக்கவொடுக்கவும் உபமரபுமுனிவா பருகாமல அதனைத் தள்ளினான். எ.று.

நின்றி ரங்கின னழுதன னவனிலை நோக்கிக்
கன்று சிந்தையி னெடுத்தெடுத்த தணைத்தனள கவலவா
ளொன்று மாவதி லாமையி னுருத்தன னுரைத்தா
ளினறு நீயழு தென்கொலென நினையன வியமபும.

(இ - ள்.) அநிலையே நின்ற மனமவருநதி அழுதனா அப்புதல்வன்
நிலைமைபககண்டு வருந்திய மனத்தோடு குழந்தையை எடுத்தெடுத்தணைத்துக்
கொண்டு மனம்வருந்துபவளாய், செய்யத்தக்கது ஒன்றுமில்லாமையால் கோப
மெய்தி மகனேநோக்கிச் சொல்லுகின்றான் மகனே! இப்பொழுது நீயழுது
என்னவாகுமென்று இப்படி மேலுஞ்சொல்லுகின்றான். எ - று. (சுசு)

பாசொ ளிககொடி யிடமபடா பவளமால் வரையின்
பூச னைக்குரி யராககலா னவளளம புகுமே
காய்சி னத்தினின் றழுதனை யெனசெய்க கடவேன்
மாசின மைநநீ யழேலெனக் கட்டினன் மறித்தாள்.

(இ - ள்.) ஒளிபொருந்திய உமாதேவியாகிய மாதக்கொடி இடப்புறம்
படாந்த சிவபெருமானாகிய பவளமலையின் அர்ச்சனையைச்செய்ய வல்லவாருந்
கல்லாமல் நவளங்கள் உண்டாகுமோ? குற்றமில்லாத மகனே! மிக்ககோபத்
தோடு நின்றழுந்தினை இதற்குயான யாதுசெய்யக் கடவேன்? நீயழாதே
யென்று கண்ணீரை மாற்றினான். எ - று. (சுசு)

அருந்த வத்தனி யாகிய ரளபபதற் கரிசாய
விரிந்த பூகமோ ரைந்தினும் புலப்படான விரவிப
பொருந்தி நின்றவ னருச்சனை போற்றினாக கல்லாற்
பெருஞ்சி ரப்பொடு நினைத்தவை கிடைக்குமோ பிள்ளாய

(இ - ள்.) குழந்தையே! அருந்தவம்பிரிந்த ஒப்பற்ற யோகிகளாலும் அள
வித்தற்கரிதாய், விரிந்த ஐம்பெரும் பூதங்களிலும் புலப்படாமற் கலந்து, பொ
ருந்தி விளங்குஞ் சிவபெருமானுடைய அர்ச்சனையைப் பாதுகாத்தவார்களுக்கல்
லாமல் ஏனையோருக்கு விரும்பிய பொருள்கள் பெருஞ்சிறப்புடன் உண்டாகப்
பெறுமோ. எ - று. (சுசு)

என்றெடுத்தெடுத்த தருச்சனைக் குரிமைசொற் றிசைத்தா
டன்று ணைச்செவி தாமுத்தவை சிறுவனூந் தரித்தா
னன்று ருத்திர மாமணி பூதிக்கொண் டணிந்தான்
வென்று தொடடெழு மஞ்செழுத துளத்தொடுந் தொனித்தான்.

(இ - ள்.) எனப்பலவா றெடுத்துச் சிவார்ச்சனையின் உரிமைச்சொற்களைக்
கூறினான் உபநயவும தன்னிருஷ்டிகளைச் சாயத்து மனதிற்கொண்டனா,
அப்பொழுதே சிறந்த உருத்திராகக் மணியையும் திருவெண்ணீற்றையும் எடுத்த
துத் தரித்தனர். பழமையாக உண்டாகிப் பஞ்சாக்ஷம் பந்திரத்தை மனதில தியா
னித்தனர். எ - று. (சுசு)

சிரித்து முப்பரம பொடிதவ னூபுரத் திருத்தா
ளருச்ச னைக்குரித் தாய்நினைந் துருகுமன பினனாயப்
பரித்த பத்திசோ புலத்தனை யொருநெறிப் படுத்திப்
புரித்த வாகுமு லிடத்தி னன்பூசனை புரிந்தான்.

(இ - ள்) புனனகைசெய்து புரமூன்றையும் பொடிசெய்த சிவபெருமானு
டைய தூபாமணிந்த திருவடிகள் அர்ச்சனைசெய்தற்குரியவாயக கருதிவருநதும்
அன்புடையவனாகிப் பகதிபொருந்திய மனதை யொருவழிசெலுத்தி, புரிவுற்ற
நெடிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியை யிடப்பாகமாகவுடைய சிவபெருமானைப்
பூசித்தனா. எ - று (எ0)

இன்ன தனமையி னீங்கிவ னருச்சனை யியற்ற
வன்ன லூதிக்கு மரிக்குமற றறிதென லானேன்
றன்ன ருபுரிந துதிரு னுருவொடு சாரந்து
முன்ன ரெய்தினன் சிறுவனை நோக்குபு மொழியும்.

(இ - ள்) இத்தகையதன்மைபோடு இவ்வுபமைய முனிவா சிவார்ச்சனைபுரிய,
அன்னவாகனமுடைய பிரமனுக்குத் திருமாலுக்கும காண்டற கரிதென்று
சொல்லத்தக்கவராகிய சிவபெருமான திருவருள்கொண்டு இந் திரனவடிவேற்றுச்
சென்று, சிறுவராகிய உபமைய முனிவாக்கு முன்னரெழுந்தருளி, அவரை
நோக்கித் திருவாய மலாநசருளுகின்றனா. எ - று (எ1)

பால னீயுனக நெம்பிரா னருச்சனை பயிலுங்
கால மோவிது பருவமன் றெனச்சில கழற
மூல மோந்தறி புதலவனு மவனெதிர முனிந்தா
னேனு மனபறச சயிப்பனென நெழுதலு மிறைவன.

(இ - ள்) நீயோ சிறுவன், எமது சிவபெருமான பூசையைச் செய்புகாலம்
உனக்கு இதுவே? காலநிதிவனது, என்று சிலசொற்கள சொல்ல, முலத்தை
யாயந்தறிந்த உபமைய முனிவரும் அவவித்திர வடிவினனுக்கு நோமுசமாகக்
கோபித்து பொருந்திய அன்பானது நீங்குமபடி சயிப்பேனென்று எழவும், சிவ
பெருமான. எ - று. (எ2)

பிள்ளை யிங்கிவ னருச்சனைப் பெருந்திற னோக்கி
யுள்ள மோந்தறிதன் திருவரு ஞ்வந்தன னாகி
வாளே வாகுழை யுமையொடு மழவிடைப பொலிந்தான
கொள்ளை யனபொடும பணிந்தன்ன புதலவனுங் குறுகி

(இ - ள்) இவ்விடத்தில், சிறுவனாகிய இவனுடைய அர்ச்சனையின் பெரு
வலிமையைக்கண்டு திருவுளங்கொண்டு, தமது திருவருள் மிகுந்தவராகி, வள்ளைக்
கொடிபோன்ற நீண்டசெவியையுடைய உமாதேவியாரோடு இளமைபொருந்திய
இடப்பவாகனத்தில் விளங்கினா மிகுதியாகிய அன்புடன் உபமைய முனிவரும்
இறைவரை நெருங்கி மலசுகரித்தனா. எ - று. (எ3)

கைபு டைத்தன்ன கணகணீர கலுழந்தன்ன களித்து
மெப்பொ டித்தன னாடினன பாடினன வியந்தா
னைய நின்னடித் தாமரை காண்பதற் களிப்பேன
செய்யு மாதவ முளதெனத் திகைத்தன்ன சிந்தை

(இ - ள்) உபமையமுனிவா சந்தோஷத்தாற் கைகொட்டினா, கணகளில்
ஆந்த பாஷ்பஞ்சுநினைர், உடல முழுதும் மயிர்க்கூச்செறிந்தனா, ஆந்தக்கூத
தாடினா, மதுரமாகப்பாடினா, அதிசயித்தனா ஐயனே! தேவரீருடைய திரு
வடித்தாமரைகளை அடியேன தரிசிப்பதற்குப் பூவத்திறுபுரிந்த சிந்தத்தவமுள்ள
தென்று மனமயங்கினா, எ - று. (எ4)

ஒருங்கு பூசனை திருந்துப மன்னிய னுளத்தைப்
பொருந்த நோக்குறு மெம்பிரா னுவகையிற பொங்கி
வருந்த ருசசனை புரிதரும் புதல்வரின் மனத்தி
னிருந்த தேதெமக கியமபுதி யொழிவுறு தென்றான்.

(இ - ன்.) சிவபூசையில் ஒருசேரத்திரும்பிய உபமரபுமுனிவா மனதைத்
திருத்தமாக்ககண்டு, சிவபெருமான சந்தோஷிக்குது, வருந்துகின்ற சிவாரச
சனைசெய்யுஞ் சிறுவனே! உனமனத்திற் கருதியதுயாது? தவறாமல் எனக்குச்
சொல்வாயாகவென வினவினான். எ - று. (எங்)

வெள்ளை மாலரிடை யெம்பிரா னருளினன வினவிப்
பிள்ளை பாலெனப் பிதற்றலும் பேரொளி பிறந்த
வள்ளை வாகுழை நோக்குபு நகைத்தனன வாத
னென்ன ருந்திருப் பாறகட லமுதொழி மீந்தான்.

(இ - ன்.) வெண்ணை சிறந்தருகிய பெரிய இடப்பவாகனமுடைய எடுத்து
சிவபெருமான வினாவியருளினான் உபமரபுமுனிவா பாலென்றுசொல்லவும்,
பேரொளிவீசிய வள்ளைக்கொடிபோலநீண்ட செவியையுடைய உமாதேவியைத்
திருக்கண்ணோக்கி நகைத்தருளினான் அப்பொழுதே சிவபெருமான இழிவற்ற
திருப்பாறகடலை அமுத்ததோடும் அருக்கிபுகித்தான். எ - று. (எங்)

தன்னை யோரந்தறி ஞானமுஞ் சாதமி வானும்
பின்னு மாகிய கலைஞந் நானமறைப் பெருஞ்ஞம
பன்னி யோரந்துண ரறிவறித தகனறனன் பரமன்
மின்னி மைத்தெறி கயிலைபுக கினிதுவீற திருநகான்

(இ - ன்.) தன்னைபுணராததிறும் ஞானமும், இறத்தலற்ற வாமும், கலை
ஞானங்களும், நான்குவேதங்களின் பெருக்கையும் ஒகிபுணராதறிபத்தக்க அறி
வைபுற தந்து சிவபெருமான அந்தாதானமாகி, மின்னலைப்போல ஒளிவீசுந்
திருக்கலைபகிரியை யடைந்து இனிதாக வீற்றிருந்தருளினான். எ - று. (எங்)

தாம வராசடைச சதானந்த நெனுஞ்சிவ போகி
பேம வெறபெனும விலலிபை யினிசூழ் சித்த
நாம மீறுபட் டிறப்புறு நலவெடு நவைகூட
காம னைத்தெறு துதலினை னருளொடுங் களிப்பான்

(இ - ன்.) மாலபணிக் த நீண்டசடைமையுடைய சதானந்தனென்னுஞ்சிவ
யோகியானவா, பொன்மலையென்று சொல்லப்படும் விலலையுடைய சிவபெரு
மானே இனிதாகவாச்சித்து, தம்பெயர் இறுதியெய்தி யழியாத நன்மையோடு,
குற்றமிகுந்த மனம்தனைப்பெரித்த திருவெற்றி விழியையுடைய சிவபெருமான
திருவருளோடு சந்தோஷித்த திருக்கின்றனான். எ - று. (எங்)

எழி ரண்டெனு முலகமுங் கணப்பொழு தெய்தி
யாழி யநிலத் தவரவ ரியற்கைமுற றறிந்து
தாழி ருஞ்சடை யெம்பிராற் கனுதினஞ் சாற்றுகு
சூழு மந்திரத் தியங்குறந் தன்னிலை தொலைபான்.

(இ - ள்.) பதினென்கென்று சொல்லும் உலகங்களிலும் கணப்பொழுதி னுட் சஞ்சரித்து, கடலுமுந் அப்பூமியிலுள்ளாருடைய இயற்கைகளை முழுவது முணர்ந்து, தொங்குகின்ற பெரிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமானுக்கு நாடோறும் விண்ணப்பிக்கின்ற தன்மையோடு, தியானிகளும் மந்திரத்தினால் எங்குஞ் சஞ்சரிகின்ற தமது நிலைமையினின்று நீங்காதிருக்கின்றனர்.

கோத மப்பெரும பெயரின னருச்சனை கோட்டிக
தித் துஞ்சிவ விரதநோற் றதனெடுஞ் சிறந்து
பூத் தத்தரை யமமுறை நோற்றிடப் புரிந்து
சாத தீராதன னருச்சனை யொழிந்திலன் சரிப்பான்.

(இ - ள்.) கோதமாகிய பெருமபெயரையுடைய முனிவர் சிவராச்சனை செய்து அதனெடு குற்றமற்ற சிவவிரதங்களை யநுஷ்டித்து மேம்பட்டு, பூலோகத்திலுள்ளவர்களையும் அலவகையே யநுஷ்டிக்கச்செய்து இறத்தலினின்று நீங்கினார். சிவராச்சனை நீங்கிலா, எங்குஞ் சஞ்சரிகின்றார். எ - று.

(அ0)

விரித்த நான்மறைக் குலத்துள்ளான் மிருகனாடு வென்பான்
புரித்த வராசடை யரனடி யருச்சனை போற்றிப்
பரித்த நான்மறைக் குருசினமராக் கண்டனைப் பயந்தா
னரிக்கு மெட்டருஞ் சத்திய லோகமுற் றடைந்தான்.

(இ - ள்.) சொல்லிய நான்குவேதங்களை யுணர்ந்த அந்தணர் குலத்திலுதித்த மிருகனாடுவெண்பவர், புரிந்துள்ள நீண்டசடையையுடைய சிவபெருமான திருவடிப்பூசையைச்செய்து, நான்குவேதங்களையும் முணர்ந்த தலைவராகிய மராகண்டேயரைப் புதல்வராகப் பெற்றனர். இறுதியில் திருமாலுக்கும் அடைதற்கரிய சத்தியலோக மெய்திப்பொருந்தினார். எ - று

(அக)

அனைய மைந்தனைப் பயந்தலா லானறிநு வருளா
லினைய லோகத்தி னினிதுவீற் றிருந்தன னின னும
புனித மாதவத் தலைவராக ளாங்கவன் புனிதத்
தநய னன்னிலை கேண்மெனச் சூதனுஞ் சாற்றும்

(இ - ள்.) அம்மராகண்டேயரைப் புதல்வராகப்பெற்றமையால், சிவபெருமான திருவருளோடு, இத்தகையலோகத்தில இனிதாக வசித்திருந்தனர். பரிசுத்தமான பெருந்தவஞ்செய்த தலைவர்களே! இன்னும் அம்மிருகனாடு முனிவர் புதல்வரது எல்ல நிலைமையைக் கேளுங்களென்று சூதமுனிவர் ரைமிசாரணிய வாசிகளுக்குச் சொல்லலாயினார். எ - று.

(அஉ)

வேத முற்றுணர்ந் திசைத்திடு மிருகனாடு வென்பான்
காதன மைந்தனுக் கருந்தவ மியற்றலுங் கருதி
யாகி நாயக் னருமக் வளித்தன னவற்குப்
போது மாணமுற் றெண்ணி ண டளவையிற் புரிந்தான்

(இ - ள்.) வேதமுழுவதையும் உணராதோதிய மிருகனாடு முனிவர், ஆசையுடைய புத்திரனுக்காக அருந்தவம் புரியவும், ஆதிராய்களுகிய சிவபெருமான் திருவுளங்கொண்டு அரியபுதல்வனை யநுக்கிரகித்தனர். அப்புதல்வனுக்கு எய்தும் வயது பதினாறுவரையி லிருக்கச்செய்தனர். எ - று.

(அங்)

சேட்ட நானமறை யந்தண னுவகையிற் கிளர்ந்தான்
மீட்டு வநதுமார்க் கண்டனைப் பயந்தனன் விருப்பா
லேட்டி ருங்குமுன் மனையொடுங் களித்தன னிருந்தான
றேட்ட லங்கலாற கெண்ணிரு பருவமுந் தொகக.

(இ - ள்.) அதனைக்கேட்ட நால்வேத முணர்ந்த மிருகண்டு முனிவர் சந
தோஷத்தில மிருந்தனா. திரும்பிவந்து மராககண்டேய முனிவனைப் புதல்வ
ராகப்பெற்றனர். மலரணிந்த பெரிய கூந்தலையுடைய மனைவியோடு ஆசை
யோடு சநதோஷத்திருந்தா இத்தகன மலர்ந்த மாலையணிந்த மராககண்ட
முனிவருக்குப் பதினாறுவருடமாயின. ௭ - று. (அசு)

சன்ற தாயருந் தந்தையு மிருந்திருந் திரங்கிக்
கானற நெஞ்சொடு மழுதழு தலமரக் காணுத
தோன்ற னீனாமற றயாகுவ தென்னெனச் சொற்றார்
மூன்று கட்பெருந் தலைவனன் றருளிய மொழியை

(இ - ள்.) தன்னைப்பெற்ற தாயும் தந்தையும் அடிக்கடி மனமிரங்கிக்கசுந்த
மனதோடு அழுதழுது வருந்தக்கண்டு, பெற்றோரே! நீங்கள் மனம வருந்துவ
தென்னகாரணமென மராககண்டா வினவ, திரிந்தேதிரங்கியுடைய பெரிய
தலைவராகிய சிவபெருநான் அக்காலத்திற் நிருவாய்பலாந்த வாரததையைத்தெரி
வித்தார்கள. ௭ - று (அரு)

இன்ன கோறும் தரந்தையென நிசைத்தன னுற்றித
துன்னி ருஞ்சடை யெம்பிரான நிருவடி துதித்துப்
பன்னு நாண்மலா பழுதறுத தருச்சனை பயின்ற
னன்ன காலையி னந்தக் னவற்கெதி ரடைநதான்.

(இ - ள்.) உங்கள் மனவருத்தம் இத்தகைத்தோவென மூக நி, அவர்களைத்
தேற்றி, நெருங்கிய பெரிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமான திருவடிக
ளைத் துதிசெய்து, சிவபூசைக்குச்சொல்லிய அனறலாந்த மலாகளைப்பழுதகற்றி
அருச்சனை செய்வாராயினா அப்படி மராககண்டமுனிவா சிவராச்சனைசெய்து
கொண்டிருக்குந் காலத்தில, இயமன் அவாகட்புலனுக்கு நேராகத்தோன்றினன

வருதி யெனறெதி ரந்தக் கழைத்தலு மதலை
யிருசெ வித்தொனே யேற்றில னுங்கவ னிசைத்தல
சுருதி நாயகற ரொழுதடி யருச்சனை தொகுத்தான
செருழு கததனித தென்றிசைக் கிழவனுஞ் சேற.

(இ - ள்.) இயமன் அவர்க்கு முன்னே நின்று வருகவென விலிக்கவும்,
மார்க்கண்டமுனிவா இயமன் கூறுவதை இருசெவித் தொன்களாலுங் கேளாத
வராகி, வேதநாயகனாகிய சிவபெருமானைப் பணந்தது திருவடிகளைப் பூசித்தலி
லிருந்தனா. போரமுகத்தில் ஒப்பற்றவனாகிய தென்றிசைக் கிறைவனாகிய இய
மன் கோபமெய்த. ௭ - று. (அரு)

உருத்தெ முந்தனா தெழித்தன ருருமெனத் தூதா
கருத்தி முந்திலன் பாலகன் கண்ணுதற் பரனைக்
குருத்தி ளம்பிறைக் கன்னியோற் றழீஇக்கொடு கிடந்தான்
செருக்கொ டுந்திறற் பாசமவிட் டெறிந்தனன் மீயோன்.

(இ - ள்.) இயமதூதர்கள் கோபித்தெழுந்தார்கள். இடிபோலக் காச்சிதது அத்தட்டினார்கள். அவற்றால் சிறுவராகிய மராகண்டா மனமயங்காதவராகி, நெற்றிக்கண்ணையுடைய, புனிற்றிளம்பிறையைச் சீரோமாலையாகவணிர்த மேன மைதங்கிய சிவபெருமானைத் தழுவிக் கொண்டிருந்தனா, அதனால் இறுமாப்புடன் இயமன் வலியபாசத்தை விசிறியெறிந்தனன். எ - று. (அஅ)

எதெதெ நிந்திடு பாசமுற் றெதிருறு முன்னங்
கடுதத கண்டமுஞ் சூலக பாலமும புலித்தோ
லுடுதத சைத்திடு றுசப்புமற றுமையொரு புறனும
விடுதத முககணுந் தோனறநின் றருளினன விமலன.

(இ - ள்.) எதெதுவீசிய பாசக்கயிருனது முழுவதும் நேரே வருவதன்முன னா, விஷம்பொருந்திய கண்டமும சூலகபாலங்களும் புலித்தோலாடையை யணிந்து விளங்கும் இடையும், உமாதேவியாரா வாமபாகமும, திரிநேத்திரங்களும் பிரகாசிக்குமபடி மலாகிதராகிய சிவபெருமான காட்சித்தந்தருளினா. எ - று.

சீற்ற மீக்கொள வொருதிருத தாளொடு மறலி
பூற்றெ முங்கொழுங் குருதியா றுவட்டெழ வுதைத்தான
மாற்ற ருமபத மணிரெடு மருமமுற றிடலும
வேற்று ணாச்சிபெற றெழுந்தில் நெடுந்தரை வீழந்தான.

(இ - ள்.) கோபமதிகரிக்க, ஒருதிருத்தாளினாலே, அவலிய மனது ஊற்றெ டுக்கின்ற கொழுவிய உதிரவெள்ளம் பெருக்கெடுக்க உதைத்தருளினா. நீக்குதற் கரிய அத்திருவடி, இயமனுடைய மணிமாலையுடைய மாபிற்படவும் அவன சிறி தும் உணர்வுற்று எழுந்திருக்கமாட்டாமல் நெடிய நிலரிசைவீழ்ந்து விட்டான்.

ஆய காலையி னரனடிக் கீழ்க்கிடந் தாற்றித்
தூய சிந்தனை வெருவொழிந் தடிக்கடி தொழுதான
பாய வெண்டிறைக் கடுதுகா பரமனைப் பற்றி
யேய வனபிஞ்சு டெடுதெடுதெத் தேத்துவா னிசைந்தான.

(இ - ள்.) ஆகிய அக்காலத்தில், மராகண்டமுனிவா சிவபெருமான திரு வடி நிழலிற் படிந்து அரற்றி, புனிதமான மனதில் அச்சமினறி அடிக்கடிவணங் கிக்கொண்டிருந்து, பரவிய வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடலிற்றோன்றிய விஷ ததைப் பாணஞ்செய்த சிவபெருமானே ஆதரவாகப்பிடித்துப் பொருந்திய அன்பு டனே எதெதெடுதெதுத் துதிசெய்யத் தொடங்கினா. எ - று. (கக)

தரவுக்கோச்சக்கல்லப்பா.

தோற்றப் படுபொருளாயத் தோன்று தனவாகிச்
சாற்றற் கரிதாயத் தனிநினைவுக் கெட்டாயா
லாற்றப் படாரா யரிமுதலோ ரனறெடுத்துப்
போற்றப் பெருமான் புரந்தீதத் தெவவாரே.

(இ - ள்.) காணப்பட்ட பொருள்களாகியும் எதெதுச்சொல்லுதற் கரிதாகி யும் ஒப்பற்ற மனதுக்கும் எட்டாததாகியு மிருக்கின்றீர். திருமால் முதலானவா கள சகிக்கமுடியாதவர்களாய் அக்காலத்தில் தேவரீரை யெடுத்துத் துதிபுரிய எமது பெருமானே! தேவரீர் முப்புரங்களை எரித்தது எப்படியோ? எ - று. (இ)

எண்ணிறந்த பலகோடி யண்டங்க் ளிங்கிவற்றி
 னுண்ணுறைந்த மேரு வுலகமுயி ரத்தனைக் கு
 மண்ண நிருவருளே முலமெனபா ராதுணரு
 நுண்ணறிவு முண்டேமற மெமமனோ நோக்குதற்கே

(இ - ள்.) கணக்கிறந்த பலகோடி யண்டங்களும் இவ்வண்டங்களினுள
 னே நிரம்பிய மகமேரு உலகங்கள் உயிர்கள் எல்லாவற்றிற்குந் தேவரீர் திரு
 வருளே காரணமென்று சொல்லுவார்கள். அதனையறியத்தக்க துட்பமாகிய புத
 தியும் எம்மையொத்தவர்கள் காண்டற்கு உளதாகுமோ? எ - று. (கூக)

அஞ்செழுததா யையையது பேதமா யஞ்செழுத்தின
 பிஞ்செழுததா யெப்பொறையு மேய பெருமாறகு
 மஞ்சனைய கோலத்தா னுள்ளிட்டரா மற்றையரா
 நெஞ்சமுத்தி யீதே நிலையெனப் தெவ்வாறே.

(இ - ள்.) பஞ்சாகக்ஷ ஸவருபமாகியும், (பஞ்சவிமசதி) இருபத்தைந்து
 (மூர்த்தி)பேதமாகியும், பஞ்சாக்ஷரங்களின் மூலாதாரமாகியும், எல்லாப்பொறுப
 பும் பொருந்திய எமது பெருமானுக்கு மேகத்தையொத்த அழகுடைய திருமால்
 முதலிய உள்ளிட்டவரும், ஏனையோரும் மனதால் ஊகித்து இதுதான் உண்மை
 நிலையென்று சொல்லுவது யாங்ஙனம்? எ - று. (கூச)

மூலமுத லாநீடனா யமமூ விரண்டினுகுந்
 தாலமுத லேந்தாய மனனாகி யத்தலத்தின
 மேலனுகி நினறு விரிபூஞ் சத்தளத்துன
 கோல மெவறிய நினறாய கொழுஞ்சுடரே.

(இ - ள்.) மூலாதாரமுதலிய ஆறுதாரங்களாய், அவ்வாறுதாரத்திற்குந்
 பிருதிவிமுதலாகிய ஐந்தாய், மனமாகி, அத்தலத்திற்குமேலெய்தி நினறு மலாந்த
 அழகிய [சத்தன] நூறித்தத்தாமரை மலரினமேலுள்ள தேவரீருடைய திருக்கோ
 லத்தையாவா அறிய வீற்றிருந்தீர்? கொழுமைதங்கிய சுடாமயமானவனே! எ - று.

ஆலத்தை யாரமுத மாககி யரிமுதலோரா
 காலத்தை யீந்தா யிதுநாட கடுஞ்சினத்த
 சூலக கொடுமறலி தோளசாயத் தநிலிலலாப
 பாலறகி ரங்கி யளித்தனையெம பண்ணவனே.

(இ - ள்.) ஆலாலவிஷத்தைப் பொருந்திய அமுதமாகிப் புசித்துத் திரு
 மால் முதலிய தேவர்கள் ஆயுள்காலத்தைத் தந்தருளினீர். இக்காலத்தில் கடுங்
 கோபமெய்திய சூலாயுதத்தரித்த வலிய இயமனைத் தோளசாயச்செய்து, அறி
 விலலாத பாலனாகிய சிறியேனுக்கு அருக்கிரகஞ் செய்தருளினீர். எமது சிவபெ
 ருமானாகிய கடவுளே! எ - று. (கூச)

என்னப் பலவாய்ப் பிதற்றி யழுதிரங்கிக
 கனனிக கொருபா லளித்ததனிக கண்ணுதலை
 முன்னாப பணிந்தான் முடிச்சடிவ முனனவனுந்
 தன்னெக்க சிந்தை யவறகருளிச் சாற்றுவான்.

(இ - ள்.) என்று பலவாறாகத் துதிசெய்து அழுது மனமிரங்கி, கன்னியாகிய உமாதேவியாருக்கு ஒருபாகத்தைத் தந்தருளிய ஒப்பற்ற நெற்றிககண்ணையுடைய சிவபெருமான் திருமுன்னா சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தனர். சடைமுடியுடைய சங்கரபகவானுந் தமது உருகியதிருவுள்ளத்தை மார்க்கண்டருக்குச் சாற்றியருளுகின்றார். எ - று. (கூஎ)

என்று மிறவாதான் டெட்டிரட்டி யாயிருத்தி
நின்று நினைந்தவெலா நிறகே வசமாக
நன்றி மறையு நவையில் கலையனைதது
மொன்றுநீ யோதா துணரப பெறுகென்றான்

(இ - ள்.) மாககண்டேயனே! நீ எககாலத்திலும் இறவாமல் பதினாறுவயதாகவே யிருக்கக்கடவாய். நீயெண்ணி விரும்பியயாவும் உனக்கே உரித்தாருக. நன்மைபொருந்திய வேதமும் குற்றமில்லாத கலேஞானங்கள் முதலியயாவும், நீ ஒன்றும் ஒதாமலே அறியப்பெறுகவென்று சிவபெருமான் திருவருள்புரிந்தனன்.

பின்னைப பலவு மவறகருளிப பிள்ளைநிலாச
சென்னிப பெருமான் நிருக்கயிலே சென்றடைந்தான்
றன்னைப பயந்தார தமக்கீ தெடுத்தியம்பி
யின்னற் கடற்கரைகனை டினபுறமு னின்னமுமே.

(இ - ள்.) இன்னும் பலவரங்களையும் ஆமமாக்கண்டருக்குப் பிரசாதித்து, இளம்பிறைச் சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருக்கைலாயகிரிக்கு எழுந்தருளினார். உடனே மாககண்டா தம்மையின்ற தாயதந்தையாபாலையதி இலவரவிசேடத்தை யெடுத்துக்கூறி, துன்பக்கடலின் கரையைக்கடந்து இப்பொழுதும் இன்பமெய்தியுள்ளனார். எ - று. (கூசு)

தேங்குந் குருதிக் கடற்கிடந்த தென்புலத்தோ
னோங்கு துயர்முணாந் துமபாதொழு தணமினா
வீங்கும புனற்சடையோற போற்றி வெருவருமற்
ருங்கவனைத் தென்பா லடைய விடுத்தனரால்

(இ - ள்.) தேங்கிய உதிரக்கடலிற் படிந்து கிடந்து தென்புலத்திறைவனாகிய இயமனது பெருந்தயரத்தைத் தேவர்களறிந்து, பெருகிய கங்காநதியையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை நெருங்கிப்பணிந்து துதிசெய்து, அஞ்சியுள்ள அவ்வியமனைப் பண்டுபோலத் தனது தெனறிசையெய்த விடுத்தார்கள். எ - று. (கூஓ)

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடி யாசிரியவ்நந்தம்.

முமமலங் கடிந்த சூத முனிவரன் முனிவாக கெல்லாரு
செம்மொழிக் காதை முற்றுந் தெரிவர வுணாததிப பின்னும்
மைமமலி களத்தது விண்ணோன் பூசனை மரபி னோன்மை
யெம்மனோ ரொழியா தின்னுங் கேட்கென விசைப்ப தானான்

(இ - ள்.) (ஆணவமுதலிய) முமமலங்களையும் வென்ற முனிசிரேஷ்டராகிய சூதமுனிவா, ரைமிசாரணியத்தி லிருந்த எல்லாமுனிவர்களுக்குச் செவ்விய சொற்களாலாகிய சிவசரிதையை முற்றுந் தெரிய வுணாததி, இன்னும், கருமைமிக்க கண்டதையுடைய சிவபெருமான பூசாமரபின் மேம்பாடுகளை, நம்மவர்கள் இன்னும் நீங்காமற் கேட்கக்கடவென்று சொல்லவாராயினார். எ - று. (கூஐ)

மலையமா தவததுத தெய்வ மாமுனி வழிநீரக கங்கை
யலைபுரண் டிரைக்குஞ் சென்னி யரனடி யருசசித் தங்க
முலைமெழு கென்ன வன்பி னென்பற வருகா நின்றான [ரூன்.
கொலெகொண்முத தலைவே லன்னேன வேண்டின கொடுக்கப் பெற

(இ - ள்.) பொதியாசலத்தி லெழுந்தருளிய பெருந்தவமுடைய தெய்வீகம்
வாய்ந்த சிறந்த அகத்திய முனிவா, பாய்கின்ற நீரையுடைய கங்கையாற்றின்
அலைகள் புரண்டொலிக்குஞ் சடையையுடைய சிவபெருமான திருவடியைப்
பூசைசெய்து, உலையிலிட்ட மெழுகுபோல அன்பினால் எண்புகள் நெகருவிடவும்
உடலுருகவும் நின்ற, கொலைத்தொழில் பொருந்திய சூலப்படையேந்திய அச்
சிவபெருமான விரும்பிய வரங்களைப் பிரசாதுக்கப் பெற்றனா. ஏ - னு. (௧௦௨)

நெளிதிரைப் பரவை யேழு மோகாத் தகவை நிறகுந்
துளியென வேந்தி மாந்தி யுமிழ்ந்தனன றொடாந்த ஷ்சி
வெளிமுக டணவ நின்ற விந்தியப் பொருப்பை மெல்லென
றளிர்நிறை யங்கை யூன்றி யமுககினன றரணி தாழ்த்தான

(இ - ள்.) நெளிகின்ற அலையையுடைய சததசமுத்திரங்களைப்பூம் ஒருகையி
லிருக்குந் துளிபோலத்தாங்கி உட்கொண்டுமீட்டும் வெளியிட்டனா. [ஆசுமனரு
செய்தனா] நீண்டகொடுமுடியானது அண்டகடாகந் தோய்கின்ற விரதமலையை,
மெத்தெனத் தளிரையொத்த [அகங்கை] உள்ளங்கையினாலானறிப் (பாதலம்
வரையில்) அழுத்தி நிலப்பட்டமாக இறக்கினா. ஏ - னு. (௧௦௩)

வெந்திறற் படைவா தாவி விலவல னென்னும் வெய்ய
செந்தழற் கண்ண ராவி யுதரவெந் தீயிற செற்றான
பைந்தமிழ் முழுதி யாக்கு மினிதெனப் பருகச் செயதான
முந்தைநான் மறைக ளெல்லா முதுக்குறை வோடுந் தோயந்தான.

(இ - ள்.) கொடிய வல்லபமுடைய வாதாவி விலவலனென்னும் கொடுமை
வாய்ந்த சிவந்த தீப்போலாக் கண்களையுடையாது உயிரை வயிறறினுள்ளவெப்ப
மாகிய அககினியாற் கொன்றனா. பசிய தமிழ்மீரத்ததை எல்லோருக்கும் இனி
தாக்கப்பருகும்படி செய்தனா பழமையாகிய நான்குவேதங்கண் முழுவதையும்
பேரறிவோடுமே தேர்ந்தனா. ஏ - னு. (௧௦௪)

பன்னிரு தடந்தோ ளெந்தை யருளொடும பகரா நிறப்
வுன்னரும் பொருளி னோங்குஞ் சிவாநபரத் துண்மை தோந்தான
றென்னிலத் திறவாத தனமை பெற்றனன றொடுநீர் வேலை
யிநிலம் பரவ நின்ற னிசைக்கலை முழுது மீந்தான்.

(இ - ள்.) பரந்த பன்னிரு திருத்தோள்களையுடைய எமது தந்தையாகிய
முருகக்கடவுள் திருவருள்கடாந்து உபதேசிக்க, நீனைத்தற்கரிய பொருள்களின்
மேம்பட்ட சிவாதபரத்தின உண்மை நிலையை யுணராதனா. பழையபூமியில் இற
வாததன்மையை யெய்தினர். தோண்டப்பட்ட நீராமமான கடல்குழந்த இவ
வுலகமானது துதிசெய்ய விளங்கினர். இசைநூல்களை யெல்லாந் தந்தனா.

பனிபட நிமய மென்னும் பருப்பதத் தரசர் கோமான்
றனிபடு தவத்தி னீன்ற சரிவளைத் தளர்க்கை நல்லாள்
குனிசிலை வரையொன் றேந்திப் புரந்தழல் கொளுத்தது வோனை
கனிபடு கருத்தி னோரநது மெய்ததவங் கருதி நின்றான்.

(இ - ள்.) பனிபடாநத இமயமென்னும மலையின அரசனானவன், ஒப்பற்ற தவத்தினுற்பெற்ற, சரிகின்ற வளையலணிந்த நாரதநிராபோன்ற கையையுடைய உமாதேவியாரா, ஒருமலையை [மேருவை]வளைத்த விலலாகத்தானகி முப்புரங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமானைக் கணிந்தமனத்தோடு தியானித்தது (விவாகஞ் செய்து கொள்ளுமபடி) உணமையாகிய தவச்செயலி லிருந்தனா. எ - று. (1)

ஆங்கவ ளிழைத்த நோன்பி னரிதுணாந தவிழநத கொன்றைத
தேங்கம முலங்கற செனனி திருவரு ளிரங்கி மறறைப
பூங்குமுன மணப்ப தோரநது வடதிசைப் பொருப்பி னெய்த
வோங்கிமண் ணாளநத மாயோன் முதலினோ ரொருங்கு சென்றா.

(இ - ள்.) அவவிடத்தில் அவவுமாபிராட்டியாரியற்றிய தவத்தினருமையிச் சிந்தித்து, மலாநத கொன்றைமலினி மணம்வீசும் மாலையணிந்த முடியையுடைய சிவபெருமான திருவருள்கனிந்து, அப்பொலிவுதங்கிய கூந்தலையுடைய பிராட்டியாமை த திருமணங்கொள்ளக்கருதி, இமாசலமாகிய வடதிசை மலையையடைந்தபோது, திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்ட நியாநது உலகினை மூவடியாலாநத திருமால் முதலானோ ஓன்றாகக்கூடினார்கள எ - று. (கௌ)

சித்தாகிம புருடா நாகா சினனரா சிறப்பி னோங்கு
மெய்ததவத் தலைவா யோகா விஞ்சையா விருப்பி னீண்டி.
யததலத் தடையச் சென்ற ராகையா லம்பொன மேரு
வுத்தரந தாழ்நது தெனபா லுயாநதது விண்ணி னோங்கி.

(இ - ள்.) சித்தாக்கள் கிம்புருஷாக்கள் நாகாக்கள் கின்னரர்கள் சிறப்புற்ற லுயாநத உணமைத்தவமுடைய மேலோர்கள் யோகிகள் வித்தியாதராகள் விருப்பத்தோடு சோநது, அவவிடத்திற் பொருந்தச் சென்றார்கள். ஆனபடியால் அழகிய பொனமலையாகிய மேருவும் வடக்கே தாழ்நது, தென்பக்கிலி ஆகாய நோக்கியுயாநதது. எ - று. (கௌ)

ஈதுணாந தமார யாரு மெ. பிராற திசைப்ப வெமமான
மாதலத் தட்டுச செவவ னிழைத்து மரபு தோநது
திதவித தரிதி னோற்ற தெய்வமா முனிவா யாரும்
போதுதி ரெனன முன்ன மழைத்தனன கயிலைப் புத்தேள்.

(இ - ள்.) தேவாக்களெல்லாரும் இதனையறிநது எமது சிவபெருமானுடன் விண்ணப்பஞ்செய்ய, எமது சிவபெருமான பூமியாகியதட்டினை, சமானமாக நிறுத்தத்தக்க முறைமையை யாலோசித்து, துன்பத்தையகற்றி அரிதாகத்தவஞ் செய்த தெய்வீகம் பொருந்திய முனிவாக்களெல்லாரும் முற்படவாருங்களு என்று திருக்கைலாயகிரி க் கடவுளாகிய சிவபெருமான் விளித்தருள். எ - று. (கௌ)

பொறியர் வணிந்த வேணிப் புண்ணிய னுருளச சென்ற
நெறிசடை முனிவ ரெம்மை நிறைதுலைத் தட்டி னேற்றி
யறிதிற னுணர்ந்த பின்னாத திருவுளத் தடைந்த செய்கே
மறிதரு திருக்கை யெந்தா யென்றடி வணங்கி நின்றா.

(இ - ள்.) புள்ளிகளையுடைய சர்ப்பதையணிந்த சடையையுடைய சிவ
பெருமான திருவருளபுரிதலால், அங்கடைந்த, நெறிதல பொருந்திய சடைய
யுடைய முனிவர்கள், அடியெங்களை நிலைத்தராசின தட்டிலேற்றி யளவறிந்
துணர்ந்த பிறகு தேவரீர் திருவுளத்திற் பொருந்திய கட்டளையைச்செய்வோம்.
மானேந்திய திருக்கரத்தையுடைய எந்தையே! என்று திருவடிகளிற் பணிந்து
நின்றார்கள். எ - று. (கக0)

எய்துமர முனிவா யாரு மோதனித தட்டி னேறச
செய்தனிக குமப யோனி யோதனித தட்டிற் சென்ற
ணையரீத தளவை நோகந வகத்திய னிருந்த தட்டுப
பைதரு நிலத்திற றுழ்ந்த துயரத்தப பரவைத கடடு.

(இ - ள்.) அங்கடைந்த சிறந்த முனிவர்களெல்லாரும் தராசின ஒருதட்டில்
தனியேயேற, ஒப்பற்ற கும்பயோனியாகிய அகத்தியமுனிவா ஒருதட்டில் தனி
யேயேறினா அதனால் சந்தேகமின்றி அளவைகாண அகத்தியமுனிவரேறிய
தட்டானது பசிய நிலத்தினிடமாக (ப்பாரத்தினால்) இறங்கியது. மற்றப்பாரந்த
தட்டானது (பாரமினமையால்) உயரவாக மேலெழுப்பியது. எ - று. (ககக)

மகத்துவத் தலைமை நோக்கி வரிவளை யிடத் துப பெமமா
னகத்திய நீபோய்த தென்பா லடைகென வருளிச செய்யச
செகத்தனி நாத னினனைத் திருமணக கோலங் காண்பான
மிகப்படு விருப்பி னினனே னென்றனன் நமிழ்து வேந்தன்.

(இ - ள்.) கீற்றுக்களமைந்த வளையலையணிந்த பாவதிதேவியாரை இடப்
பாகத்திலுடைய சிவபெருமான, அகத்திய முனிவருடைய மகத்துவத்தலைமை
யைப்பார்த்து, அகத்தியமுனிவனே! நீசென்று தென்திசை யடைகவென்று
திருவாய் மலர்ந்தருள, உலகிற்கெல்லாம் ஒப்பற்ற தலைவரே! தேவரீருடைய
திருமணக காட்சியைத் தரிசிக் குடபடி, அதிகரித்துண்டாகிய விருப்பத்தோ
டிருக்கின்றேனென்று தமிழரசராகிய அகத்தியமுனிவா கூறினா. எ - று. ()

வேதவா ரணியத் துன்பா லெய்தியாம விரைவண் டார்க்குரு
சீதவார் குழலி யோடுந் திருமணக கோலங் காட்டிப
போதுதாம போதி யெனரு னாங்குது போற்றி நின்றான
மாதிரத் தென்பாற நிக்கி னெடுமுடி மலயரு சாரநதான்.

(இ - ள்.) யாம் வேதாரணியத்தில் உன்டாலடைந்து, வணங்குளொலிசெய
யும் மனநதங்கிய குளிர்ச்சியாய்ந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியோடுந் திரு
மணக்கோலங் காட்சியை யளித்துவருவோம். செல்லுக்கவென்றனர். அவ்விடத்
தில் அதைத் துதிசெய்துகொண்டிருந்து பெரிய தெனறியையிலுள்ள நெடிய
கொடுமுடிகளையுடைய பொதியமலையை யடைந்தனர். எ - று. (ககக)

சாந்துறு மலயத துசசி யிருந்தனன் நமிழின் செல்வன்
பாகதளஞ் சென்னி தாங்கு நெடுநிலப் பரவை முன்னு
ளேந்திய தென்ன முற்றுஞ் சமதலத திருநத தெமமா
னோரதுணா பூசைத் தனமை யளவையா ருரைக்கற பாலார்.

(இ - ள்.) தமிழ்ச்செல்வராகிய அகத்தியமுனிவா சந்தனமரங்கள் பொருந்
திய பொதியமலையி னுச்சியில் வீற்றிருந்தனா. ஆதிசேடன அழகிய கிரசித்
ருங்கும பெரிய உலகமாகிய பரப்பு, முற்காலத்தில் தாங்கியிருந்தாற்போல முழு
வது உ சமதலமாக வீருந்தது எமது சிவபெருமானைக்கருதி யுணர்ந்து செய்யும்
பூசைத்தனமையின் பெருக்கை எவாதாரு சொல்லவல்லவா? எ - று. (ககச)

தெள்ளுதெண் டுரைநீர் வைப்பின் முன்னிற சென்ற காலம்
வெள்ளிவெண குடையிற் காக்குங் குபனெனுந் தனிககோல் வேந்த
னெள்ளருந் தவத்தி னோங்குந் ததீசியோ டினிது கூரா
வுள்ளநெக களவ ளாவி நடக்குநா ளொருநா ளன்னோன்.

(இ - ள்.) தெள்ளிததெளிந்த அலைகள் பொருந்திய கடல்குழந்த உலகத
தில், முன்னேகழிந்த தொருகாலத்தில், வெண்மைதங்கிய சந்திரவட்டக்குடை
நிழலில் உலகினைக்காக்குங் குபனென்னும ஒப்பற்ற செங்கோலையுடைய அரசன்,
இகழ்ச்சியற்ற தவத்தினுலையாந்த ததீசிமுனிவரோடு இனிமையிருந்து மனங்
கசுந்து அளவளாவி நடக்கு நாட்களில் ஒருநாளில். எ - று. (ககடு)

மரபுடைத் தனிககோல் வேந்தன ததீசியை வகுந நோக்கிப்
பிரமமோ வரசா செய்யு மறங்கொலோ பெரிதென் றோதத்
திரணெடுஞ் சடில மோலித் ததீசிபுன சிரிப்புக் கொண்டா
னரசாகோ னதனை நோக்கி யையுந்ந கருத்த னுணன்.

(இ - ள்.) மரபு வழியே ஒப்பற்ற செங்கோல் செலுத்தும் அரசன் ததீசி
முனிவா முகத்தைப்பார்த்து, பிரமமா அல்லது அரசாபுரியுந் தருமமா பெரியது
எனவினாவ, திரண்ட நீண்டசடைமுடியையுடைய ததீசிமுனிவா புண்கை
புரிந்தனா. அரச சிரேஷ்டனாகிய குபன் அதனைப்பாத்ததுச் சந்தேகமும் மன
முடையவனாயினான். எ - று. (ககசு)

சுக்கிரன் மருமான நெயவச சுருதிமுற் றளந்து தோயா
வொக்கநோக் கினைமற் றீதே யதிகமென் றிரைபப் தல்லா
னக்கனை யென்கொ லெனனு வுருத்தன னும வேந்த
னக்கணந் ததீசி நோக்கிப் பிரமமே யதிக மெனறான்.

(இ - ள்.) சுக்கிரன் வழித்தோன்றலே! தெய்வீகம் பொருந்திய வேதமுழு
வது மாராயநதறிந்து முழுவதுங்கண்டீன. தருமமே யதிகமென்று சொல்லுவ
தல்லாமல் புண்ணைக் புரிந்தாய். யாதுகாரணமென்று அச்சந்தரும் அச்சனாகிய
குபன் கோபித்தனன். அகணத்திலேயே ததீசிமுனிவா அவனைப்பாத்ததுப்
பிரமந்தான் அதிகப்பட்டதென்று கூறினார். எ - று. (ககசு)

ஆங்கது முனிவன் கூறக் கேட்டரு ளரச னோங்கி
யோங்குநீ ருலகங் காக்குந் தருமமே பெரிதென் றோதத்
வோங்கிருந் தவத்தி தீசியு தைத்தன னரசன் மாரபின்
வீங்கதின் நெழுந்த சீற்ற மிக்கனன் வேந்தா வேந்தன்.

(இ - று.) அப்படி, ததீசிமுனிவர் சொல்லக்கேட்ட மன்னவன், உயர்ந்த நீரககடல்குழந்த உலகினை மேம்பட்டுக் காகருந்தருமமே பெரிதென்றுகூற, அதி கரிதத பெருந்தவததையுடைய ததீசிமுனிவர் அரசனாகிய ருபன்மார்பில உதைத்தனர். இராசராசனாகிய ருபன் அதனால் மேம்பட்டெழுந்த கோபமதிகரி ததனன். எ - று. (ககஅ)

வண்டுமூ யலங்கள் மாயோற் போற்றிய வரத்காற் பெற்ற திண்டிறற் திகிரி யோசசி முனிவனைச் சிங்ங்கொய் திட்டான் கண்டவா பொறுக்க லாற்றா கண்கணீர கலுழ நினறா மண்டிரீர்க் குருதி சோரக் கிடந்தனன் மறையின் செலவன்.

(இ - ள்.) வளந்தவகிய துளசிமாலேதரிதத திருமாலே துதிசெய்த வர விசேடததால் அடைந்திருந்த பெருவல்லபமுடைய சககரததைச் செலுத்தித் ததீசிமுனிவனுடைய தலைப அறுத்ததுவிட்டான். அதனைக்கண்டவாகள மன்ற தாளாதவராகி விழிகளிற் கண்ணீர்சொரிய நினறார்கள வேதச்செலவராகிய ததீசிமுனிவா அதிகரித்த உதிரநீர்ப்பெருக கொழுக்கிடந்தனா. எ - று. (க)

அருமறைக் குலங்க னெல்லா மழுதழு தரற்றி நின்ற தருமநெரு சழுங்கிச சோரந்து தலைதடு மாறி நின்ற வுருகின ரிமையோரா கையாற கண்புடைத துள்ள நெக்கார வெருவின துலக மெல்லாம பின்னரின விளவ தோரரா

(இ - ள்.) அரிபவேதத தொகுதிகளெல்லாம் அழுதழுதிரங்கி நின்றன. தருமமானது மனம்பருந்திச் சோரவெய்தித் தலைதடுமாற்றங்கொண்டிருந்தது. தேவர்கள் மனமுருகினா கையாற் கண்களையடித்துக்கொண்டு மனமநெருவிட் டார்கள். உலகிலுள்ளார யாவரும் பயமெய திருஞாண், மேல்விளையுஞ்செயல இத் ததைத்தென்று உணராதவார்களானாகள் எ - று. (கஉ0)

ஈதுணர்ந தரிதி நெய்திச சுக்கிர நெடுத்துக் கொண்டான் சிதநீரக குருதி யெல்லாந தைவரப புழுதி தேய்த்தான் மாதூயாக களவை யற்றான் மமமர்நோய் மயக்கங் கொண்டான் றீதவித தரிதி னோற்ற சிந்தனை திருப்பிக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) சுக்கிரன் இதனையறிந்து அங்கெய்தித் ததீசிமுனிவரை அரி தாக எடுத்துக்கொண்டனன். குளிராத உதிர நீர்ப்பெருகை யெல்லாந துடை ததுப புழுதியையும் போககினன். தான்கொண்ட துன்பத்திற்கு எல்லையிலாத வனாயினன். கலகமாகிய ரோயினால் மனமபக்கங்கொண்டனன். தீமையைத் தவிர்த்து அரிதாகத் தவஞ்செய்த மனதைத் திருப்பிக்கொண்டனன். எ - று.

இறறிடு சிரத்தை யேந்தி யிசைத்தன னிசைக்குங் காலை யறறழி வுடம்பு தமமிற் பொருந்திய தமரா யாருங் கற்றைவாா சடையான் பூசைப பெருமையைக் கருத்துட் கொண்டா முறறவத் ததீசி யென்பா நெழுந்தனன முனிவு கூாவான்

(இ - ள்.) ததீசிமுனிவரது வெட்டுப்பட்டிப்பிரிந்த தலையைத்தாங்கிச்சேர்த் தனன். அப்படிச் சேர்க்குங்காலத்தில் அத்தலை பிரிந்துகழிந்த உடம்போடு பொருந்தியது. தேவர்களெல்லாரும், தொகுதியாகிய நெடிய சடையையுடைய

சிவபெருமான் பூசைச்சிறப்பை மனதிற்கொண்டார்கள். முற்பட்ட தவத்தை யுடைய ததீசிமுனிவ ரென்பவா உயிர்பெற்றெழுந்து கோபமதிகரிக்கின்றனர்.

அநநிலை யவனை நோக்கிச் சுககிர னருள்வ தானான்
மன்னவ னலங்கற் குல்லை மாயனை மரபிற போற்றி
மின்னிலைத் திகிரி பெற்றா னாகது விளித்த துனளை
யெனனை மதித்த துன்பா லுணாததுவ தினமொன றுண்டால்.

(இ - ள்.) அச்சமயத்திற் சுககிரன் ததீசியைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான். அரசனாகிய ருபன துளசிமாலையுடைய திருமலை வான்முறையே துதிசெய்து, மின்னுகின்ற நிலைமையையுடைய சுககிராயுத மெய்தினன். அது உனனைக் கொன்றது. நீமதித்தது யாது? உன்னிடத்தில் இன்னும் யான் சொல்லவேண்டியது ஒன்றுள்ளது. அஃதியாதென்னில். எ - று.

(கஉங்)

மாயனை வழிபட்டேற்ற திகிரியை மறுப்ப தங்கட்
பாய்விடைப பரனா லன்றி யாவரப் படையைத் தீர்ப்பா
சேயொளிக் குடில வேணிச சென்னியைக் கருத்தி னோரா
வாய்மலாப பழுது நோக்கி யருச்சனை யயாதி யென்றான்.

(இ - ள்.) திருமலை வழிபாடுசெய்து அவாபாற் பெற்ற சுககிரத்தைத் தடுப்பது, அழகிய கண்களையுடைய பாயந்துசெல்லும் இடப் வாசனமுடைய சிவ பெருமானானறி, வேறெவாதாம அச்சுகிராயுதத்தினை விலக்குபவா? செவ்வொளியாய்ந்த கட்டிய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானை மனதிற்கொடுத்தது ஆய்ந்த மலர்களைக் குற்றங்கடிக்ந்து எடுத்துச் சிவார்ச்சனை செய்வாயாக வென்றான். எ - று

(கஉச)

அரிமுத லமரா யாரு மாங்கவ னடிககீழ்த் தொண்டு
புதரிலா லெவாக்கு மெட்டாப பதவியும் புரந்து நின்றா
ருரியை நீ யவனைப் போற்றி யருச்சனை யுவப்பி னல்லான்
விநிதனிக கவிதை வேந்தை வெவறகரி தென்று விட்டான்

(இ - ள்.) திருமால் முதலிய தேவர்களெல்லாரும், அச்சிவபெருமான் திருவடியின் நிழலில் திருத்தொண்டினைச் செய்ததால் ஒருவருக்கும் எட்டாத உயர்பதவியையும் காதது நின்றாகள். உரியவனாகிய நீ அவ்விறைவனைத் துதிசெய்து சந்தோஷப்படுத்தினாலல்லது, பரந்த ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக் குடையையுடைய ருபனென்னும் அரசனை வெவறுத்தற்கரிதென்று சொல்லிவிடுதன்னன். எ - று

பூசனைக் குரிய வெல்லாம வரனமுறை போதித் தாங்க
ணீசனைப் பரவ வேண்டு முதுக்குறை யருளி னீந்தான்
மாசறு குணத்தான வெள்ளி தன்னுழை மருங்கு புக்கா
னேசறு ததீசி யென்பா னருச்சனைக் கியைவ தானான்

(இ - ள்.) குற்றமற்ற நற்குணங்களையுடைய சுககிரன் சிவபூசைக்கு உரித்தாயின வறறையெல்லாம் வரனமுறையாக உபதேசித்து, அப்பொழுது சிவபெருமானைத் தொழுதற்குரிய பேரறிவையுடைய கருணையோடு தந்தனன். ஏசுதலற்ற செயல்களமைந்த ததீசிமுனிவரென்பவா அவரதாச்சிரமத்திற் கருகெய்திச் சிவார்ச்சனை செய்தற்கு மனமியந்தனர். எ - று.

(கஉ ஈ)

ஆகமத துறைவ ழாம லருமறை மரபு நோக்கி
யேகரா யகனைப் பூசித் திருநதன்ன தீசி பெனபான்
மாகநான் மதியஞ் சூடும வளாசடைப பெருமா னுள்ளச
சேகறு முனிவற கென்னத் திருவரு ளிரக்கஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) சிவாகம நெறிதவறும் அரியவைதிக மரபைக்கருதி, ஏகநாயக
னாகிய சிவபெருமானைத் ததீசிமுனிவா பூசைசெய்து கொணடிருநதனா ஆகா
யத்திற்கேன் றும் இளஞ்சுநதிரனை யணிந்த பெருகிய சடையையுடைய சிவபெ
ருமான், மனதனை வைரமற்ற ததீசிமுனிவாக்கென்று திருவருட் கனிவுசெய
தருளினர். ஏ - று. (கஉஎ)

ஆயவ னினைநத வெல்லாம புரிநதன னமரர் கோமாற
கேயதா னளித்த முனனை வசகிரத் தென்பு கொண்டான்
மாயிரு ஞால மெல்லாம போறறுறு மரபி னின்றான
போயினன் குபனென றேது மரசவை யகததுப புககான்.

(இ - ள்.) அத்ததீசிமுனிவா கருதியன வற்றையெல்லாம செயதருளினா,
தேவராசனாகிய இரதிரனாகுத்தாம முன்னாககொடுத்த வச்சிரவடிவாகிய முத
கென்பைக கைக்கொண்டனர். மிகப்பெரிய உலகமுழுவதும் துதித்தற்குரிய
மரபின்மேம் பாட்டிலிருநதனா. குபனென்று சொல்லும் மனனவன சபையி
னிதத்திற் போயச்சோநதனா. ஏ - று. (கஉஅ)

கொதித்தெழு வெகுளி வெநதிக் கொழுந்தெழு வரசன மராபின்
மிதித்தனன் மிதித்த லோடு மரசனும் வெகுளி பொங்கித்
ததிப்பெரும் பெயரோன் றனபாற சககர மோசசி விட்டா
னுதித்தலை மடங்கி மீண்ட தபபடை நொடிபபி னுள்ளே.

(இ - ள்.) கொதித்தெழுந்த கொடிய கோபாக்கினிகொழுந்து விளங்கி
யெழு, அரசனாகிய குபனமாரபில் உதைத்தனா. அப்படி யுதைக்கவும் குபனுந்
கோபமிருநது, பெரிய ததீசியென்னும் பெயருடைய முனிவாபேரில் சககரா
யுத்ததை யோங்கிச்செலுத்தினான். அச்சககிராயுதமானது இமைப்பொழுதிற்
குள தன்கூடமைதங்கிய [தலை] ஈர வாய மழுங்கித்திரும்பியது. ஏ - று. (கஉக)

அதுகுறித் தடைய நின்ற வருநதவத் ததீசி மெல்லென்
புதுமணி முறுவல் பூததா னரசனும் புலமபு கொண்டான்
மதுகைவா ளரசை நோக்கி மாமுனித் தலைவன் வேநதே
யெதுநினைந் துறுதி யென்னுக் கேட்டியென நிசைபப தானான்,

(இ - ள்.) அருகேயிருந்த அருந்தவமுரிந்த ததீசிமுனிவா அச்சககிரா
திரும்பியது கருதிமெல்லியமுததுமாலைபோன்றபுனனைகசெய்தனா. மனனனும்
அச்சமெய்தினன். வெற்றிதங்கிய வானேந்திய அரசனைப்பார்த்து பெரியமுனித்
தலைவராகிய ததீசியெனப்பா, அரசனே! நீயெதனை உறுதியென்று கருதியுள்
ளாயெனபது கேட்பாயாக வென்று சொல்லுவாராயினா. ஏ - று. (கஉஐ)

தொல்லைநா ளரிதி னோலா வருநதவந தொலைய நினறு
சூலையந தடநதோண மாயன நிகிரிபெற றரச கொண்டா
யொல்லையி லவனற னாழி முனைமடிந துகுதல கண்டாய்
வல்லையேல வருதி யென்னு மனமறுத் தரசன போனான்,

(இ - ள்.) பூர்வகாலத்தில் அரிதாகநோற்று அருந்தவத்திற் பன்னுளிருந்து அழகிய துளசிமாலையணிந்த பரந்த தோளையுடைய திருமால் சக்கிரத்தைப் பெற்று அரசுரிமையைத் தாங்கினை அத்திருமால் சக்கிரம் அதிவிரைவில் கூர் வாய்மடிந்து சிந்தியதுபாத்தனை கூடுமானால் போருக்கு வருவாயாகவென, குபன்மனதைத் தடுத்துக்கொண்டு போயவிட்டனன். எ - று. (கருக)

பகுத்தநாச சுடிகைத் துத்திப் பாப்பனை யமலற போற்றித் தொகுத்தருந் தவத்தி னின்ற னாகவ நெளிதிற் றேற்ற மிகுத்தவென சினத்தா லந்தத் ததீசியால் விளைந் வெல்லாம் வருத்தெடுத்த துரைத்துச் செனனி மலாடி தடவ வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) பிளவுபட்ட நாவையும் உச்சிக்கொண்டையையும் படப்பொறியையுமுடைய ஆதிசேடனாகிய சயனத்தி லெழுந்தருளிய திருமால்துதி செய்து, அரியதவச்செயலிற் சோந்துநின்றனன். அதனால் அத்திருமால் இலேசாகக் காட்சித்தருள, அதிகரித்த கொடுங்கோபத்தால் அந்தத் ததீசிமுனிவரால் விளைந்த சங்கடங்களையெல்லாம் பிரித்தெடுத்துச்சொல்லி, தாமரை மலாபோன்ற திருவடியிற் பொருந்த நமஸ்கரித்தனன். எ - று. (கருஉ)

அன்னது கருத்துட் கொண்டான் றுழாய்'டிடி யலங்கன மாயோன செநநெறி தவத்தி னோங்குந் ததீசியாச் சிரமஞ் சென்ற னநநெறி யளவ ளாவித் தம்மிலோ ரன்புட் கொண்டா ரெய்ந்நிலை திகிரி மாயோ னினையன நிகழ்த்த லுற்றான்.

(இ - ள்.) துளசிமாலையணிந்த கிரீடத்தையுடைய திருமால் அக்குபன கூறியதை மனதிற்கொண்டு, செமமை நெறியாகிய தவச்செயலில் மேம்பட்ட ததீசிமுனிவா ஆச்சிரமமெய்தி, அவ்வழியில் அவரோடு அளவளாவி, தங்களிருவரில் ஒருவிசுவாசத்தை யுட்கொண்டவர்களாயினா, நெய்யூசிய சக்கிராயுதமேந்திய திருமால் இப்படிப்பட்டசொற்களைச் சொல்வாராயினா. எ - று. (கருங)

தண்ணளிக் கவிளைச செங்கோற் குபனெடுஞ் சலந்திரத் தின்னே கணமய மருளி வேந்த ரறநெறிக் கருமந் தானே யுண்மையென றுரைக்க வேண்டு மீதெனக் குதவ லென்றான் பணமரு சுருமப் றுதா ம படலையம் பசுந்து ழாயோன

(இ - ள்.) குளிரந்த கருணையுடைய வெண்கொற்றக் குடைதாங்கிய செங்கோலசெலுத்துங் குபனெனும் அரசனோடு இப்பொழுதே கோபந்தணிந்து கணபாத்தருளி, அரசருடைய தருமமாகக்கமாகிய செயலே யுண்மைப்பொருளென்று உரைக்கவேண்டி. இவ்வரத்தை யெனக்குத் தருகவென்று, பணனொலி பொருந்திய வண்டுகள் பணபாடுமவரிசையாகிய பசிய துளசிமாலேதரித்த திருமால் வேண்டினா. எ - று. (கருச)

மெய்ம்மொழி வரம்பி னிற்ப தல்லது வேத நீத்த பொய்ம்மொழி யெமக்க டாது யாமது புகலோ மென்ன மைமமழை யுருவத் தாழி மாயவன மதிப்பு ரும லெமமொழி மறுத்தா யெனன வெழுந்தனன் வெகுளித் தீயான்.

(இ - ள்.) நாம் சததியவாக்கி னெல்லையில் இருப்பதல்லது வேதபாகிய மான அசத்தியவாககு எமக்குப்பொருநதா தாகலின் அதனைச் சொல்லமாட்டோ மென்கூற, கரியமேகம்போனற திருவுருவும் சக்கிராயுதமுநதாங்கிய திருமால், ததீசிமுனிவரே! நீர் எம்முடைய வாரதையைச்சிறிதும் மதிப்பில்லாமல தடுத்தே ரென்று கோபாக்கினியோடு எழுந்தனா. எ - று (கருந்)

முந்தைநா ளவன்பா லேவ முனைமடி திகிரி யோசகித தந்தனன் விடுத்த லோடுஞ் சிதைந்ததத திகிரிச சாயை வெந்தழி மனதத னாகி வெகுண்டனன் விரைத்து முாயோ னாதரஞ் சிகரச சென்னி யணவுற நிமிரா நினுறன்.

(இ - ள்.) முன்னாளில் அதததீசிமுனிவாபாற் செலுத்தக்கூடாவாய் மமுங்கிய சக்கிராயுதத்தை விடுத்தனர். அப்படிவீடுப்பவும் அச்சக்கிரத்தினசாயை சிதை வுற்றது. மணம்பொருந்திய துளசிமாலையணிந்த திருமால் அதுசுண்டு கொதித் தழிந்த மனமுடையவராகிக் கோபித்து ஆகாயத்தில திருமுடியானது கல்கும படி உயர்ந்த வடிவமாயினா. எ - று. (கருந்)

காக்கட லுருவ நீண்டு காட்டலுந ததீசி யென்பான போககெனக கறுவு கொண்டா னவவுருப பொருநதா நினுற னூபபெருந துளவேன மாயை யாவையுந தருவ செயதான சோதவத தலைவ னனனோன செய்வன யாவுரு செயதான

(இ - ள்.) திருமால் தமது கருங்கடலுருவத்தை பெருங்செயதுகாட்டவும், ததீசிமுனிவா போசெயதற்காகக் கோபமெய தியவராய அவவடிவினைத்தாமுப் பொருந்தி நின்றனா. பெரிய துளசிமாலையணிந்த திருமால் செயயத்தருவன வாகிய மாயைகளையெல்லாருசெய்தனா. சிறப்புப்பொருந்தியதவசிரேஷ்டராகிய ததீசிமுனிவரும் அததிருமால் புரியும் மாயை களையெல்லாம் செய்தனா. எ-று.

அளபபருஞ் சேனை யீட்டி யாரமா தொடங்கு மாயோ னுளத்துறு மளவை நோக்கி யொண்டவத தலைவ னினுற னளபபனிக் கமலக கையாற றருபபை யொன்றெடுத்த நீலக களக்கறை மிடறறோன றெய்வ மந்திரங் கருத்ததுட கொண்டான்.

(இ - ள்.) அளவிடற்கரிய சேனைகளைச்சோதது, பொருந்திய போதொ டங்குகின்ற திருமாலின் மணம்பொருந்திய அளவீனை, ஒனிதங்கிய தவத்தலைவ ராகிய ததீசிமுனிவா பார்த்துக்கொண்டிருந்தனா. பின்னா, இத்தங்கையுடைய குளிர்ச்சிவாயந்த தாமரைமலர்போன்ற, தமது கையினால் ஒருதருபபைப் புலலை யெடுத்த நீலநிறந்தங்கிய ஆலாலவிஷம்பொருந்திய கண்டடையுடையசிவபெரு மானுடைய தெய்வீகத்தங்கிய மகாமந்திரத்தை மனதிற் நியானித்தனர். எ - று.

எடுத்தவத தருப்பை நோக்கி மந்திர மியலபிற சாற்றி விடுத்தலும் விரைத்து முாயோன சேனையை விழுங்கிக் கொண்ட தடுத்தன ரொருவ ரின்றி யோதனி யாக கினுறன் மடறபெருங் கமல பீடத தந்தனன் மருங்கு சாரந்தான்.

(இ - ள்.) கையிலெடுத்த அததருப்பையைநோக்கி முறைப்படி மந்திரஞ் சபித்தி விடுப்பவும், அது மணந்தங்கிய துளசிமாலையணிந்த திருமாலின் சேனை

முழுவதையும் விழுங்கியுட்கொண்டது. தடைசெய்வோர் ஒருவரு மில்லாமல் யாவரும்கல, திருமால் ஒருவரே தனியாகின்றனா. பெரிய மடல்களையுடைய தாமரைமலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமனுக்கு அருகேயெய்தினர். எ - று. (க௯)

அந்நர திமையோரா யாரு மவனெடு மருகு சாரநார்
மந்திரத தகைமை சான் ற ததீசியை வணக்கம் போக்கிப்
புந்திருநெக குருகி வாழ்த்திப் புகழ்ந்தனா புரங்க டத்த
வெநதையெம் பெருமான் பூசை யளவையா ரியம்பற பாலார்.

(இ - ள்) ஆகாயத்தில் வசிக்குநோர்கள் யாவரும் அததிருமாலோடு பிரமனருகே சேருதார்கள. மந்திரத்தகுதியிருந்த ததீசிமுனிவரை யடுத்துவணக் கஞ்செலுத்தி மனம்நெகருவிட்டுருகி, வாழ்த்திப் புகழ்ந்தார்கள். முப்புரங்களைப் பொடிபடுத்திய எமதுதந்தையும் எமது பெருமானுமாகிய சிவபகவான் பூசைச் சிறப்பை எவர்தாம் சொல்லுந்தன்மை யுடையாரா? எ - று. (கச௦)

பச்சொளிப் பருமத திண்டோ ளைம்படைப பசுநது ழாய
வசுசுதன வெருவி நிற்ப வருந்தவ,த தலைவ னோக்கிக்
கொச்சைநீ யொருநாட டககன வேளவியிற கொடிய வீரன்
கைச்சினக கதைபட டேங்குக கிடவெனக கனன்று சொன்னான்.

(இ - ள்.) பசிய வொளியைவீசும் பூரித்தவலிய தோளையுடையபஞ்சாயுதங்க ளேந்திய பசியதுளசி மாலையணிந்த திருமால் பயந்துநிற்கவும், அருந்தவத்தலைவ ராகிய ததீசிமுனிவர்கண்டு [கொச்சை] அறிவிலியாகியவீ ஒருநாள் தகூப்பிரசா பதியின் கொடுமைதங்கிய யாகத்தில் வீரபத்திரக கடவுள் கையிலேந்திய கோபத் தோடுகடிய கதாயுத்ததாலடிபட்டு வருந்துகவெனக் கோபித்துச்சுபித்தனா.

நின்னடிக் குரிய ராயோர் நிலவணி குடில வேணி
பொன்னடிக கயலா மீளா நரகிடைப புருத வென்று
நநநிலைக் கமல பீடத் தநருண் னலங்கக. மாயோன்
றன்னிலை கருதிச சாரா வினையன சாற்ற லுற்றான்.

(இ - ள்.) உன்னுடைய திருவடிப்பகதியுடையவர்கள், சந்திரனையணிந்த கட்டிய சடையையுடைய சிவபெருமான் அழகியதிருவடிக்கு அன்னியராய்த்தி ரும்பாத நரகத்திற் புகக்கடவென்று சபித்தாரா. துளவமாலையணிந்த திருமா லின் நிலைமையைச் சிந்தித்து, தாமரை மலரப் பீடத்திலெழுந்தருளிய பிரமன் நெருங்கி இப்படிப்பட்ட வாதத்தைகளைச் சொல்வானுயினான். எ - று. (கசஉ)

ஆதிரெய் கயிலைப பெமமா னடித்துணைக கன்பு பூண்ட
பூதசா தனத்தோர் தம்பா லாரமா புரிய லாமே
யோதிமற றுணரார் போல வருற்றினை யுரிமைத தனறே
போதியென் றுடன்கொண் டேகி நடந்தனன கமலப புத்தேள்.

*

(இ - ள்) ஆதிராயகனாக கைலாயத்தி லெழுந்தருளிய எமது சிவபெரு மான் உபயபாதங்களுக்கு அன்புபூண்ட திருவெண்ணீற்றின் சாதனமுடை யோரிடத்தில் பொருந்திய போர்செய்தல் கூடுமோ? தூல்களையோதி, மீண்டும் அறியாபோலச் செய்தீர் இதுதகுதியன்று வருகவென்று தன்னோடு உடன் கொண்டு பிரமதேவன் நடந்துபோயினான். எ - று. (கச௩)

தண்ணளிக் கவிதை வேந்தன் குபனெனுந் தாம வேலோ
 னண்ணன்மா முனிவர போற்றி மரபுக் கபயம் புக்கா
 னண்ணரும் புலையேன் செய்த படிமெலா நவைதீர் நோன்பி
 னெண்ணருந் தவத்தின் மிக்கோய் பொறுத்தியென் றிரநது சொல்வான்.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த கருணையோடு கூடிய வெண்கொற்றக்குடையணிந்த
 குபனென்னும் மாலைகுடிய வேலேந்திய மன்னவன், சிறந்த ததீசிமுனிவரைத்
 துதிசெய் துதாமரைமலாபோன்ற அவா திருவடிகளுக்கு அடைக்கலம்புகுநதான்.
 அடைதற்கரிய புலமைத்தன்மையுடைய அடியேனிய ற்றிய குற்றங்கனையெல்லாம்,
 குற்றத்தினின் டு நீங்கிய நல்லவிரதங்களால் எண்ணுதற்கரிய தவத்தின் மேம்
 பட்ட முனிவரே! பொறுத்தருள வேண்டுமென்று யாசித்துக் கூறுவான். எ - று.

வேதநூன் மரபிற் றேன்றும் வேதியா பெரிய ரென்னு
 வாதிவா னவனே யன்றி யமரரு மறித நேற்றா
 தீதவித தரிதி னோற்றூந் தெய்வமா முனிவன் கேள்வி
 முதுணா வொழிந்த வாழ்க்கை மனிதரோ மொழியற பாலா.

(இ - ள்.) வேதநூன் மரபிலுதித்த அநதணாகள் பெரியோர்க ளென்று
 சிவபெருமானே யல்லாமல் தேவர்களும் அறியமாட்டார்கள் தீமையைநீக்கி அரி
 தாகரோற்குந் தெய்வீகமொருந்திய சிறந்தமுனிவன், நூற்கேள்வியின முதிர்ச்சி
 யுணர்வு நீங்கிய சிறுவாழ்க்கையையுடைய மானுடரோ சொல்லத்தக்கவாகள்.

வெறுப்பொடு சிறியோ செய்த வெம்மையைத் தண்மை யாக்கிப்
 பொறுப்பவா பெரியோ ரென்ப யானசில புகல வேண்டா
 மறுப்பதாக குழவித தங்கட் கண்ணிபால வழிபா டெய்திப்
 பெறற்குந் நிலைமை பெற்றாய் நின்னலாற பெரியா யாரே,

(இ - ள்.) வெறுப்புடன் சிறியோசெய்தகொடுமையைநன்மையாக்கிணம்
 பொறுப்பவா பெரியோரென்று சொல்லப்படுவார்கள, யான அதுபற்றிச் சிறிது
 சொல்லவேண்டுவதின் டு, களங்கமெய்தாத பிறைச்சுந்திரனைச் சிரோமாலையாக
 வணிந்த சிவபெருமானிடத்தில வழிபாடுசெய்து அடைதற்கரிய உயர்நிலைமை
 யெய்தினோ, தேவரீரையல்லாமல் பெரியா யாவருள்ளா? எ - று. (கசக)

என்றவ னினை ய வெல்லா மிரந்திரந் தெடுத்தாக் கூறத்
 தன்றளித் தவத்து மேலோ னிரங்கினன் றனது சிந்தை
 யொன்றுநீ நினை யலை வெருவலை யெழுதி யென்றான்
 மன்றலந் தொடையன் மாபற கிணையன் வகுப்ப தானான்.

(இ - ள்.) என்று அக்குபன் இததகைய வாராதைகளை யெல்லாம் மிகவும்
 யாசித்து எடுத்துச்சொல்ல, தனது ஒப்பற்ற தவத்தினான் மேம்பட்ட ததீசி
 முனிவா தமது மனமிரங்கினா. ஐயனே! நீவேறென்றும் நினைக்கவேண்டாம்
 அஞ்சாதே எழுந்திருவென்றனர். மணந்தங்கிய அழகிய மலாமாலையணிந்த
 மாபையுடைய குபனுக்கு இன்னும் இததகைய வாராதைகளைச் சொல்வாரா
 னர். எ - று. (கசௌ)

தனிதுதல் விழித்து மாரற் செருகதரு டலைவற் போற்றிக்
 கனிதரு சிந்தை யோடு மருசச்சனைக் கடன்க ளாற்றிப்
 புனிதமா தவரைப் போற்றி யின்னுயிர புரத்தி யென்றான்
 குனிசிலைத் தடந்தோள் வீர னதுமனக் கொண்டு போனான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற நெற்றிகண்ணைத்திறந்து மன்மதனை யெரித்தருளிய சிவபெருமானைத் துதிசெய்து, கணிவுற்ற மனத்துடன் அருச்சுணைக்கடன்களைச் செய்து, பரிசுத்தராகிய பெருந்தவசிகளைத் துதித்து இனிய உயிர்களுையெல்லாம் காப்பாயாகவெனக் கூறினர். வளைந்த விலலோடிய பரந்ததோளையுடைய வீரனாகிய குபன அவ்வாததைகளை மனத்திற் கொண்டு சென்றனன். எ - று. (1)

அவ்வழி யானைப் போற்றி யருச்சுணை முறையி னூற்றிச் செவ்வழிக் குரவாக கெல்லாஞ் சிறுதனை திருந்த நின்றான் வெவ்வழிக் கொடுங்கோ னீத்துப் பேரறம் விளையச் செய்தா னுய்வழிக் கொண்டு வேந்தன கயிலைசென றுவந்து புக்கான்.

(இ - ள்.) அவவகையே சிவபெருமானைத் துதித்து முறைப்படி சிவார்ச்சனைபுரிந்து, செம்மையாகிய வழியிலே முதியோர்க்கெல்லாம் மனங்களிகக் விளங்கினான். வெவ்விய வழியாகிய கொடுங்கோனையாகன்று பெரிய தருமானது பெருகுமபடி செய்தனன். அவ்வரசன் இறுதியில் உச்சிவிக்கும் வழியை மேற்கொண்டு திருக்கையாகியிருந்த சந்தோர்த்துப்போயச் சோந்தனன். எ - று.

அருந்தவத் தீசி யென்பா னானடி யருச்சித் துள்ள மிருந்தவெந் தழலிற் பொன்னெருத் துருகிருஞ் சிரங்கி நின்றான் பெருந்தவத் தலைவாக கெல்லாம் பேரறி வுணாததப் பெற்றான்ருந்தவச் சனக ராதி யெவரினுந் தலைமை சானருன.

(இ - ள்.) அருந்தவமபுரிந்த தீசிமுனிவா சிவபெருமான திருவடிகளைப் பூசித்து மனமாகியகரி வெவ்விய சிவிலிட்ட பொன்போன்றருகி மனங்ககிந்து விளங்கினா. பெருந்தவமபுரிந்த தலைவாசருக்கெல்லாம் பேரறிவு உணாததப் பெற்றனா. அருந்தவமுடைய சனகாமுதலிய வெவலோரைக்காட்டிலும் தலைமை மிக்கனா. எ - று. (கரு0)

சனகாதியர் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆச்சுருக்கம் ௧௨-க்கு திருவிருத்தம் ௧௭௯௦.

முப்பத்து மூன்றாவது

வானசுரன் பூசவணச் சருக்கம்.

அனுசீர்க்கழிநேடி லடியாச் சியவிருத்தம்.

மங்கை பாகனுக் கருச்சுனை வானமுறை குழிவிக்கொடு வகு, தோரைப், பொங்கு சங்கையஞ் சடிபிறற் றனித்தனிப் பூசனைப் புரிந் தோரை, யங்க ணுற்றறிந் தனசில வறைந்தன மினியறி விலராகி, யெங்க ணுயகற் கருச்சுனை யியற்றினோ பெற்றன வினைக்கின்றேம்.

(இ - ள்.) பார்வதிபாகராகிய சிவபெருமானுக்கு அர்ச்சனையை வரன்முறையே கூட்டிக்கொண்டியற்றியவர்களையும், கங்கையாறு பெருக்கெடுக்கின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானிடத்தில் தனித்தனி பூசைசெய்தவர்களையும் பற்றிக் கேட்டறிந்தனவாகிய சிலசரிதகளை இதுகாறுஞ்சொன்னோம். அறிவில்லாதவர்களாய், எங்கள் சிவபெருமான் பூசையைச்செய்தோர் பெற்றபேறுகளை இனிச்சொல்லுகின்றோம். எ - று.

(க)

என்று சூதமா முனிவர னிசைத்தன விருசெவிப் புலன்றேககி நின்று கண்கணீர கலுழ்ந்தன ரருந்தவர் நெடுமுடி துளக்குற்றார் மன்று ளாடிபொற் பூசனை விரித்தனை வரன்முறை யினிமேலுஞ் சென்று தீமையோ ரருசசனை மொழிகெனச் செப்புறந் திறநின்றான்.

(இ - ள்.) என்று பெருமைவாய்ந்த சூதரென்னும் முனிசிரேஷ்டர்கூறிய வார்த்தைகள் அரிய தவசிகளாகிய நைமிசாரணிவாசிகள இருசெவிகளிலுந் தேக்கெடுத்து அசைவற்றிருந்து ஆந்தக்கண்ணீர் சிந்தினர். நெடிய முடிகளையசைத்தார்கள் பொன்னமலத்தில் நடனஞ்செய்தருளும் சிவபெருமானது அழகியபூசையை வரன்முறையாக இதுகாறுநுகூறியருளினீர் இன்னும், கொடுஞ்செயலுடையோர் (அபுத்தி பூர்வமாகச்) செய்த சிவார்ச்சனைகளையுந் திருவாய் மலாந்தருள வேண்டுமெனக்கேட்க, சூதமுனிவா சொல்லத்தலுற்றனா. எ - று.

கொழித்த வெண்டிறை நதிபுடை கிடந்திடக் கொடிமதி னுடுத தோங்குஞ், செழித்த பல்வள மகத்தே யத்தொரு திருநக ரவ்ஹிற, பழிபி னான்மறைச சுகிராங் கனுக்கொரு பாலக னுள்ளன்னேன், சுழித்த சிந்தையான் திரிதராட டிரனெனச் சொலத்தரும் பெயர்பெற றுன.

(இ - ள்.) வெள்ளிய அலைகளைக் கொழிக்கும் நதியானது புடைசூழ், கொடிகள் சுட்டிய மதில்கூழ்ந்துயர்ந்த பலவளங்களோடு செழித்த மகத்தேயத்தில் ஒருசிறந்த நகரமுண்டு. அந்நகரத்திலே பழித்தலில்லாத நான்குவேதங்களையுணர்ந்த சக்ஷிராங்க னென்பவனுக்கு ஒருபுத்திரனுண்டு அவன் சுழித்த மனமுடையவன். திரிதராட்டிரனென்று சொல்லத்தரும் பெயரெய்தினன். எ - று.

கொடுமை யென்பன யாவையு மிழைத்தனன் குலத்தொழில் வரம்பற்றான், வடிநெ டிங்குழைப் பொதுமகட் புணர்முலை மயங்குறு மரபோரான், படியி கந்தன நோக்கலன் புருடமு ம பாவமும பகுத்தோரான், குடிது நந்தன னுமைதுக் குடிப்பவா குலத்தொடுங் குடிபுகான்.

(இ - ள்.) கொடுதொழிலென்று சொல்லப்படுவனவற்றை யெல்லாம் செய்தான். தனது அநதணர் குலத்தொழிலின் எல்லையைக்கடந்தான். கூழிப் பீண்ட குண்டலமணிந் [பொதுமாதர்] வேசையர்களிருதனங்களிலும் மயங்குவான் மரபின் மேம்பாடுணரான். தனனை உலகினர் இழித்துரைத்தலைக்கருதான். புண்ணியபாவங்களைப் பிரித்தறியமாட்டான். அநதணருடன் குடியிருக்கையை விடுத்தான். நுரையோடுகூடிய கள்ளைக்குடிப்போர் குலத்துடன் குடிபுகான். பாவநான் எ - று.

(ஈ)

கொன்று தின்றறத துறைநெறி துறந்தன்ன கள்விலை குலப்பே
தை, மன்ற லோதியோர் மகட்புணர் தவனொடும மயங்கின் வரு
நாளின, வென்றி வேந்தன லியற்றிய நறுமலா விரிபொழி லவனோடுஞ்,
சென்று பூநதுணா கொய்தெடுத்திருவரும புணந்தனா செலவற்றா.

(இ - ள், உயிர்களை வதைத்துப் புசித்து, தருமநெறியினின்று நீங்கினான். கள்விலைபகரும் குலத்துதித்த அழகிய மணமலீசுவ கூந்தலையுடைய ஒருபெண்ணைக்கூடி அவள் பால மயங்கிக்கிடக்கும் நாளில், வெற்றிபொருந்திய அரசனால் அமைத்த மணந்தங்கிய பூக்களலாந்த சோலையில் அப்பெண்ணை புருத்த பூங்கொத்து போக கொய்தெடுத்து இருவருள் குடிக்கொண்டு செவ்வாராயினா.

எடுத்து வைகலு நறுமலா புண்குவா காவல ரிதுநோக்கி
யடுத்து நோக்கலுங் காண்கில ராங்கவாக கொருபொழுதகப்பட்டார
பிடித்த சைத்தன ரியுக்கின ரடித்தனா செய்தனா பிழையென்ன
விடுத்து விட்டனா பின்னரு மத்தொழில் விடுத்திலா வினையோரா.

(இ - ள்.) இப்படியே நாடோறும் மலர்கள் கொய்தெடுத்துச் குடிக்கொள
வார்கள் நந்தவனக காவலாளா இதனையடுத்தடுத்து கவனிக்கவுங்கண்டாரிலா.
அப்படியிருக்க அவர்கள் கண்ணுக்கு ஒருநாள் அகப்பட்டார்கள். அப்பொழுது
அவர்களைப்பிடித்துக் கட்டினார்கள். அடித்தார்கள் தவறுசெய்து விட்டார்க
ளென்று விட்டுவிட்டார்கள். (அவாசரிருவரும் இப்படி கஷ்டப்பட்டும்) மே
லும் அம்மலத்திருந்தே மேல்விளையு செயலையறியாதவர்கள் விடுத்தாரிலா.

நறவ ருந்திய மயக்கமீக் கொள்வொரு நாளிரு ளவனேகி
யிரவு பாரத்தணி மலாபறித் தணிந்தன ரிருந்தன ரிருட்காலேப
பெறவ ருமபெருந துயிலவறி காவலா பிடிப்பபென னுளமஞ்சி
யுறவ ருதுயி லொழிதர வேண்டியொன் றியற்றுவா னுளமோநதார.

(இ - ள்.) கட்டுடித்த வெறியானது அதிகரிக்க, ஒருபேரிருளில் அவர்கள்
அங்கடையது இரவுபாத்தது அழகிய மலர்களைக்கொய்து அணிந்துகொண்டிருந
தார்கள். இருட்காலத்தில் அடைத்தகரிய பெருந்திறைவந்தால் காவற்காரா
பிடித்துக் கொள்வார்களென்று மனதிற்பயந்து, அடைகின்ற நத்திறைநீங்க
விருமபி ஒன்றுசெய்ய மனதிற்குதினார்கள். எ - று, (எ)

குழைத்த மண்கொடு வேதிகை யமைத்தன ரதனடுக குலககவகை
தழைத்த வேணியெம பரமீன யமைத்தன ராங்கவன் றினைப்போற்றி
விழைத்த சிந்தைய ரலலராய்த துயிலெட வேண்டின ரருச்சித்தார
மழைத்த கூந்தலுந தானுமெய் தழுவினா துயின்றனா மறப்புறரா.

(இ - ள்) பிசைந்த மண்ணைக்கொண்டு மேடைபோட்டு, அதனடுவேசிந்த
கங்கைநதி விளங்கிய சட்டையையுடைய எமது சிவபெருமானை யமைத்து, அதில்
அவவிறைவனைத்துதிசெய்து விரும்பிய மனமுடையவரல்லராகி, நத்திறைகெட
விரும்பினவராகிப் பூசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியிருந்த பின், குளிரச்சி
தங்கிய கூந்தலையுடைய அப்பெண்ணுந தானுமாக மெய்மற்றது நத்திறை
செய்து விட்டார்கள். எ - று. (அ)

அற்றை நாளாகத் தநக ரரசாகோனயமலாப பொழில் காண்பா
ஹற்றெ முநதன்ன காவலர் முநதின ரோடியப பொழில்புக்கா
சுற்றி நோக்கின ரிருவருநத ழீஇக்கொடு கிடநதனா துயிலவோரைப
பற்றி வீக்கின ரப்பொழி லப்புறப படப்பையி னகத்திட்டா

(இ - ள்.) அன்றையதினத்தில அந்நகரத்தரசன அமலாசசோலையைப்
பார்க்கும்படி வந்தடைந்தனன காவற்காரா முற்படவோடி அச்சோலையுட் புகுந்
தார்கள். சுற்றிப்பாத்தாரகன இவ்விருவரும் ஒருவரையொருவா தழுவிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படித் தூங்கும் அவர்களைக் காவலாளா பிடித்துக்கட்டி
ஞாகன். அச்சோலைக்கு வெளியிலுள்ள ஆன்கொட்டிலினுள் விட்டார்கள.

இனைய ரின்னண மிப்புறங் கிடநதன ரீங்கிவ ரெதிரேகிப
புனைபொ லனகழன மனனவற போற்றினா பூமபொழில் கொடுபுககா
வனையு மாமணி ரெடுமுடி யரசாகோன மலாதொறுந துதைநதாடிக்
கனைசு ருமபெறி நறுமபொழி னோககலு மனனவா் செயல்கண்டான.

(இ - ள்.) இவ்விருவரும் இவ்வகையாக இப்புறங்கிடந்தார்கள. இக்காவ
லாளா அலங்கரிககின்ற பொன்னாலாகிய வீச்சண்டாமணிதரித்த அரசனைத்
துதித்தி அழகிய சோலைக்குள்ளே அழைத்துக்கொண்டு புகுந்தார்கள் சிறந்த
இரத்தினங்கன பதித்த ரெடிப கிரீடமணிநத அபபேரரசன, மலாக்களிலெல்
லாம மூழ்கி விளையாடிப்பண்பாடும் வண்டுகள பொருந்திய நல்லசோலையைக்
காணவும், அவ்விருவாசெய்வதைக் கண்டனன எ - று (க௦)

யாரி வட்புகுந தருச்சனை மியற்றினே ரியமபுதி ரெனநோக்கி
வாராத டம்பொழிற காவலாக கேட்டுற வாகவா மறுகுறறா
காரி ருட்படா கங்குலி மியற்றினா கண்டில மிதுவெனனா
வேரி யந்தொடை யரசனைத் தொழுதன ராங்கவன வெகுளுறறான.

(இ - ள்.) இங்கேவந்த சிவராச்சனை புரிந்தோர யாவா? சொல்வீராக
வென்று, பரந்த விராலித்த சோலைகாவலரைநோக்கிக்கேட்ட, அவர்கள் மயங்கி
ஞர்கள், கரிய இருள் சிறைநத இரவில் இதனையாரோ செய்தார்கள். இதனைக்
கண்டிலோமெனக்கூறி, தேவனொழுகின்ற அழகிய மாலையணிந்த அரசனை வணங்கி
ஞார்கள். அதற்கவன கோபித்தனன. எ - று. (க௧)

பக்க நோக்கின னுல்வரைப பணித்தனன பைம்பொழில் காப்போரை
யொக்க ரீவிரகொண டொருகற கற்றுணித தோட்டுதி ரெனலோடு
நெக்க சிந்தைய னமைச்சனமற நவவுழி நின்றன னதுகேளாப
புக்கி றைஞ்சின னரசனை வாய்புதைத் தினையன புகல்கின்றன.

(இ - ள்.) பக்கலிலிருந்த காவலரைப பாததுப் பின்வருமாறு கட்டின
யிட்டான. இப்பசிய சோலையைக் காவலசெய்வோரை நீங்கள் ஒருசேரக்கொண
டுபோய ஒருகையையும் காலையும் வெட்டி யோட்டி விடுககொணச்சொல்லவும்,
உருகிய மனமுடையவனாகிய மந்திரி அங்கிருந்தவனைய அதைக்கேட்டு அரசனை
நெருங்கிப்பணிந்து வாய்பொத்திக்கொண்டு இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லு
கின்றான். எ - று (க௨)

தெய்வ மாப்பொழி லீங்கிவ னருசனை திருத்திய செயனோக்கின
மெய்கொ டேவரோ வருந்தவத் தலைவரோ விண்படாந தெழுவோரோ

வைய யாவரென் றறிந்தில மெம்பிரா னருசனைப் பயனேக்கி
னுய்யு மாறுனக கலலது பிறாகுரு தென்றெடுத துரைசெய்தான்.

(இ - ள்.) தெய்வீகம் பொருந்திய பெரிய சோலையாகிய இவ்விடத்தில்
சிவார்ச்சனை புரிந்த செய்கையைப் பாககையில், உண்மைதன்கிய தேவர்களோ,
அருந்தவத தலைவர்களாகிய முனிவர்களோ, ஐயனே! யாரென்றும் அறியகில்
லோம். எமது சிவபெருமான அர்ச்சனைப்பயனை ரோககுமிடத்தில் உச்சிவக்கும்
வகை உமக்கேயன்றிப் பிறருக்கு உண்டாகாது எனறெடுத்துச் சொல்லினன்.

அருகு நின்றிரந தமைச்சாகோ னுரைத்தலுங் காறுணித் தகற்றது
வருக வென்றலுங் கடிபொழிற் காவலா வந்தடி வணங்குற்றா
திருகு வெஞ்சினக களிமத யானையான செழுமலாப பொழிநீங்கிக
குருகு றங்கிய தாமரைத்த டஞ்செறி கோங்கா குறுகுற்றான

(இ - ள்.) மந்திரத்தலைவன (அரசனுக்கு) அருகே நின்று இப்படியாகித்
துக்கடற்றவும், காலேத்துணித்தோட்டாமல் வருகவென்று கூறவும், மணந்தன்கிய
சோலைக்காவலாட்கள் வந்து பாதங்களைப் பணிந்தார்கள் திருகிய கொடியகோ
பத்தைபுடைய மதமயக்கமைந்த யானையையுடைய அரசன செழுமைதன்கிய
மலாச்சோலையினினும் நீங்கி, அன்னங்கள் துயிலுபுரியும் தாமரைத்தடாகள
கள் நெருங்கிய சிறந்த நகரத்தை யடைந்தான் எ - று. (கச)

ஈர நாண்மலாப பசும்பொழிற் காவலா விசித்தன விடுத்திட்டு
வோரி வாணிபத் தவளொடு மாங்கவன விசிப்பறுத் தயலபோனான
மூரி யம்புயக காவலா சேறலுங் கண்டிலா டுனிவுற்றா
காரி ருட்படு கங்குலுங் காததனா கடிமலாப பொழிறகாவை.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சி பொருந்திய அனறலாந்த மலர்கள் பொருந்திய பசிய
சோலைக் காவலாட்கள் கட்டிய கட்டுகளை யவிழ்த்துவிடுத்துக் களவாணிபஞ்
செய்பவளோடும் அக்கொடியோன தன்கட்டுகளையும் அவிழ்த்துக்கொண்டு
வெளியேபோயினன். வலிதன்கிய அழகிய தோளையுடைய, காவறகாரா அங்கு
வரவும் அவவிருவரையுங் காணுமற்கோபித்தார்கள் கருமைதன்கிய இருள்
சிறைந்த அவவிரவும் மணமலாச்சோலை பொருந்திய நகரத்தைக் காததிருந்
தார்கள். எ - று. (கரு)

கழிந்த நாள்சில வாங்கது காலையிற் கண்ணுடா மயக்கத்தா
லழிந்த சிந்தைய னப்பொழி லவளொடு மடைந்தன னதுநோகி
யெழுந்த கோபவெங் கனலொடுங் காவலா கடுகின ரிடைசென்றா [ம.
பொழிந்த செய்புன லொழுதுப புடைத்தனா விசித்தனா புயத்தோடு

(இ - ள்.) சிலதினங்கள் சென்றன. அப்பொழுது கட்டுடித்த வெறியி
னலே மதிமயங்கினவனைய, அச்சோலைக்கு அவளொடு மெய்தினன். காவலா
அதனைப்பாத்தித் தமக்குண்டாகிய கொடிய கோபாக்கினியோடும் விரைந்து
அவர்கள் பாலடைந்து உதிரநீர் சிந்தியொழுக அடித்துத் தோள்களைச்சோத்
துக் கட்டினா. எ - று. (கசு)

விடிய நோக்கினா கோங்கா குறுகின ரிவரொடும் விறல்வேந்தர்,
முடிதொ மெப்பத்த தரசனிற கொண்டுபோய் விடுத்தலு முடிவேந்தன்,

கொடிது ணர்ந்திவண் மூக்கொடு முலைத்துணை கொய்கெனக கொடியோனை, யடிக ரநதுணித திடுகெனப் பணிததன னுங்கவா கொடு போனார்.

(இ - ள்.) பொழுதுவிடியப் பாததார்கள். சிறந்த அரசகரத்தை யிவர்க ளோடும் அடைந்தார்கள். வெற்றிவாய்ந்த அரசர்கள் கிரீடந்தடவும் பாதத்தை யுடைய மன்னவன் மாளிகையிற் கொண்டுபோய விடவும், கிரீடமணிந்த அரசன், இவர்கள் செய்தகுற்றத்தை யறிந்து இவளமுககுடன இருஸ்தனங்களையும் அரிகவென்றும், இத்தீயோனைக காலுங்கையும் வெட்டி விடுகவென்றவ கட்டளையிட்டான். அக்காவலர் அப்படியே கொண்டு சென்றார்கள். எ - று. (கஎ)

முலைய ரிந்தனர் மூக்கரிந தனாபழ முதுமறைக் குலதோன்கைத் தலைய ரிந்தனர் தாளரிந திட்டனா தமமுயி ரறந்தீதா ரலைநெ டுகட னஞ்சமு தாககியோன நிருவரு ளவறகாகக் |வான. கொல்கொள் வாளெயிற ரசாரிற றேன்றின னஞ்சசனைக் குறைதீர

(இ - ள்.) அவளுடைய ஸ்தனங்களையரிந்தார்கள். மூக்கையரிந்தார்கள். பழமைமுதிரந்த வேதமுணர்ந்த அந்தணா மரபிலுதித்த அததீயோன கையையறிந்தார்கள். காலையரிந்தார்கள். அவற்றால் தங்களுயிரை அறவேயொழிந்தார்கள். அலைகள் பொருந்திய நெடிய கடலிலுதித்த விஷத்தை அமுதாகச்செய்த சிவ பெருமான நிருவருள் அவனுக்குண்டாக, கொலைதொழில் பொருந்திய வாள போன்ற பலையுடைய அசராகுலத்தில, தமது சிவாச்சனைக் குறைபாடு நீங்கும்படி யுதித்தனன். எ - று. (கஅ)

மண்ணெ டுததுவா ணித்தலான மதுறுக ரியறகையால் வயிரத் திண்ணெ டிமபுயத் தசுரன்வா னுசுர னென்னும்பெயா சிறப்பற்றா, னண்ணன மாவலிக கொருதனிப புதல்வனிற றேனநினைந்நை யாளும், வண்ண வால்வளைச சுபரதீ பிகையென்று தித்தனள வனப புற்றாள்.

(இ - ள்.) மண்ணெயெடுத்துச் (சிவலிங்கமாக) அழகுசெய்ததாலும், கள்ளைக் குடிக்கும் இயற்கையாலும் வயிரம்போல வலிய நெடிய தோளையுடைய அசுரனாகி வாணசூரனெனும் பெயரால் சிறப்பெய்தினன். பெருமையுடைய மாவலிக்கு ஒரு ஒப்பற்ற புதல்வனாக உதித்தனன். அப்பெண்ணும் அழகிய வெள்ளிய வளையலணிந்த சுப்பிரதீபிகையென்று தோன்றி அழகெய்தினாள். எ - று. (க)

ஆடி ருங்கொடிச சோணித மாநக ரநகாக கருகாகி யோடு மாநதி நருமதை யநநதி மருங்கிருந துமையாட்டு மாடு வநதரு னெம்பிரா னஞ்சசனை வரன்முறை வகுத்தனனோ னீடு வைகலொன் றுயிர மிலிங்கமந நீணதித் துறைவீழ்ப்பான.

(இ - ள்.) ஆடுகின்ற பெரிய துவசங்கள் கட்டிய சிறந்த சோணிதபுரியொன்று. அச்சோணிதபுரிகருகே யோடுகின்ற பெரிய நருமதை நதியொன்று. அநநருமதை நதிகருகிலிருந்து, உமாதேவியாரைப் பக்கலிலமாததி யருளிய எமது சிவபெருமானுக்கு வரன்முறைப்படி அாச்சனைசெய்து அவவாணன் நெடிய பகலொன்றிற்கு ஆயிரம் சிவலிங்கங்களை யாச்சித்து அநநெடிய நதித் துறையில் விடப்பான். எ - று. (உ௦)

வைக லிப்படி யாயிர மிலிங்கமு மருச்சனை வகுத்தன்பு
செய்ய நோக்கின னன்னவற் கெம்பிரான் திருவரு ளிரங்குற்று
வெய்து மால்விடைக் காட்சிதந் தருளினன் விண்ணவர் பெருமானைக்
கைக ளாயிரங் குவித்துநின் றிறைஞ்சினன் கண்கணீர் கலுழ்கின்றான்.

(இ - ள்.) நாடோறும் இவ்வகையாக ஆயிரஞ் சிவலிங்கங்களையும் அர்ச்சனை
புரிந்து அன்புசெய்ய, எமது சிவபெருமான் திருவருளைக்கஞ்செய்து திருவரு
ளிரங்கிப் பெரிய இடப்பலாகனத்தின்மீது தரிசனம் தந்தருளினார். தேவநாயக
ராகிய சிவபெருமானே (வாணசுரன்) ஆயிரங் கைகளுங் கூப்பினின்று பணிந்து
இருவிழிகளிலும் ஆநந்தக்கண்ணீர் சொரிகின்றான். ஏ - று. (உக)

மூவ ராயினை தனிமுத லாயினை மூவிரு சமயத்துத்
தேவ ராயினை பூதமைந் தாயினை நின்றிருச செயனோக்கின
யாவ ராயினு மேத்துதற கெளியையோ வரியைநீ யெம்மானே
பாவ காரியேன் கட்புலப படுவதற் கெளிதெனப் படாநதாயே.

(இ - ள்.) திரிமூர்த்திகளாக விளங்குகின்றீர்! ஒப்பற்ற தலைவராயினீர்!
சட்சமயத் தேவர்களாயினீர்! பஞ்சபூதங்களாயினீர்! தேவரீர் திருச்செயலைப்
பார்த்தால், எவர்களாலும் துதிசெய்தற்கெளியரோ? தேவரீர் அரியீர்! எமது
பெருமானே! பாவகாரியங்களைச் செய்வோனாகிய எனது கட்டிலுநிற்காண்டற்கு
எளிதாக வெழுந்தருளினீரே. ஏ - று. (உஉ)

நீல மேனியன் முதலினோர் கடைகரு நெடுங்கட லகத்தோங்கு
மால் மாரமு தாககியுண் டாங்கவாக காரூயிர புரந்தாய்ப்பொற
பால லோசன பாதக் முறபுரி பழவினை யொழிக் கதமபொற
கோல மால்விடைக் காட்சிதந் தருளினே யெத்தவங் குறித்தேனே.

(இ - ள்.) நீலமேனியுடைய திருமால் முதலானோர் கடைந்த பெரிய திருப்
பாற்கடலிற் றேன்றிய விஷத்தைப்பொருந்திய அமுதமாகச்செய்து ஆபோச
னஞ்செய்து அப்பொழுதே அவர்கட்கு அரியவுயிரைக் காததீர்! அழகிய நெற்றிக்
கண்ணையுடையவரே! முன்னேசெய்த பாவராகிய பழவினையை யகற்றி அழகிய
பொன்மயமாகிய பெரிய இடபாருடராய்க் காட்சிதந்தருளினீர்! யாது தவஞ்
செய்தேன்? ஏ - று. (உக)

ஆதி யாயினை யந்தமு மாயினை யன்பின ரகத்தோங்குஞ்
சோதி யாயினை மாதவத் துறையுளோர வேளவியந் துறைதோறும்
பேதி யாதுநின் றவியுணுங் கடவுளாயப் பேதபே தகமாகிப்
பாதி யாகியொன ரூயினை நினசெயல் பகர்வதற் கெளிதனறே.

(இ - ள்.) சாவ ஜகத்திற்கும் முதலாயினீர்! இறுதியாயினீர்! அடியார்க
ளுள்ளத்திலெழுஞ் சோதியாயினீர்! பெருந்தவத்துறையி லுள்ளவர்கள் அழகிய
வேள்வித் துறைகளிலெல்லாம் பேதமெய்தாமலிருந்து அவிபெற்றநருந்துங் கடவு
ளாயப் பேதாபேதங்களாய் பாதியாகி யொனரூயினீர்! தேவரீர் செயலை
யெடுத்துச் சொல்லுதற் கெளிதல்லவே. ஏ - று. (உச)

கட்பு லப்படி யாவையுங் கட்புலங் கதுவுறு துணர்ந்தோங்கு
முட்பு லப்படி யாவையு நின்னல துண்கொ லுடையோனே

விட்பு லததவர் யாவாக்கு மெட்டுரு விமலனே வினையேறகு
நட்பு லபபுரு தனிததெதி ரெழுநதனை நலவினைப் பயன்னறே

(இ - ன்.) கட்புலனுக்குத் தோற்றும் யாவையும், கட்புலனாகக்கப்படாது அறிந்தோங்கிய அறிவுக்குத் தோற்றும் யாவையும் தேவாரை யன்றிபுண்டோ? என்னை யடிமையாக வுடையவரே! தேவலோகத்தில் வசிப்போர்களெல்லாருக்கும் எட்டப்படாத மலரிகிறே! அடியேனுக்கு அன்பு குணரது காட்சிதந்தா! இது பூரவம் யானசெய்த புண்ணியப் பலனல்லவா? எ - று. (உரு)

என்ற டி.கதடி வீழரதுவீழர திறைஞ்சின நீங்கிவன செயனோகிக், கொன்றை வராசடை யெம்பிரான திருவருள குழைநதற்கு குளிர்ப புறறு, னினது வேண்டுவ தெனனெனா விரநிலை நிகழத்தென நிரா தோடடு, மன்ற லநதொடைத் திண்புயத் தகரா கோ னினையன வகுந கின்றன.

(இ - ன்.) என்றிககடிப் பலமுறை விழரது சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்த னன். இவ்வாறான செபகையைப் பார்த்து கொன்றைமலை குடிய ரெடிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமான திருவருள்கனிந்து மிக்ககுளிராசி யெய்தி, இப்பொழுது வேண்டிபது யாது? இங்கே சொல்லாயாகவென்று வினவ, வரிசையாகிய இதழ்களையுடைய மணமறைத் அழகிய மலரால் யணிந்த வியதோளையுடைய வாணசுரன் இவ்வாறாகப் பங்குளசெய்தொலி (வரந்) கேட்டுன்றன எ - று. (உரு)

கலிபுத்தம்.

ருணிப்பரும பெருநிதிசு குழையுந தெவ்வாற
தணிப்பற நிகரதெழு கனலிக கோட்டையுந
தணிப்பரும பெருவலித் தகையுந தெய்வமா
மணிப்படு வளங்களுந வழங்க வேண்டுமால்.

(இ - ன்.) அளவிடற்கரிய பெருஞ்செல்வக் குவிபலிம், பகைஞர்களாலே கணித்தற்கரிதாய உயாநதெழுந்த அக்கினிககோட்டையுந, அடக்குதற்கரிய பெரிய வலப்பதசைமையும், தெய்வீகம்பொருந்திய சிறந்த சிந்தாமணிமுதலிய வளப்பங்களுந் தந்தருளவேண்டுமெ - று. (உரு)

வெங்குளத் தொருவரால் வெலப்ப டாமையுந
திருகளங் கண்ணியோய தெறப்ப டாமையு
மங்கையா செல்வமு மைந்த ரீட்டமு
மிங்குகை கருளவதை யினிது வேண்டினேன.

(இ - ன்.) அழகிய சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்த சிவபெருமானே! அடியேன வெவ்விப் புத்தகங்களில் ஒருவரால் வெல்லப்படாமையும், கொல்லப் படாமையும் வினைவிமா செல்வமும் புத்திரத்தொகுதியும், இப்பொழுது எனக்கு அருளபுரிவதை இனிதாக விருமபினேன. எ - று. (உரு)

விண்ணகத் தியங்கியக் கயிலை வெறபின்வர
தண்ணின தேவடி யனபி னேத்துவா
னெண்ணினே நீங்கிவை முதல யாவையுந
கண்ணுதல்வ முங்கென வழங்குந காலையில்.

(இ - ள்.) அண்ணலே! ஆகாயவழியே சஞ்சரித்து, அந்தத் திருக்கலாய கிரியில் வந்து தேவரீருடைய சிவந்த பாதங்களை அன்போடு துதிசெய்யவுங் கரு தினேன். இவைமுதலிய எல்லாவரங்களுமும், நெற்றிகண்ணையுடைய சிவ பெருமானே! தந்தருள்கவெனக் கேட்கும்போது எ - று. (உ௯)

அளித்தன நவவர மனைத்து மாடுகேன்
றுளிப்பசுந தாரினான் றுயரம் போககினு
னெளித்திரைக் கருங்கட னேமி வேந்தாதந
களிப்பற வந்துவன கழற்கு ளாயினா.

(இ - ள்.) சிவபெருமான அவ்வரங்களுையெல்லாம் அளித்தருளினா. பக்கங் களில் தேன றுளிக்கும் பசிய மலாமாலையணிந்த வாணசுரன் தனது துயரத்தை யகற்றினான். நெளிகின்ற அலைகளையுடைய கரிய கடல்கூழ்ந்த உலகிலுள்ள ஆக கிஞ்சககிர மேந்திய அரசர்கள், தங்களு சந்தோஷ மகலவந்து அவவாணன் பாதத்தி லடங்கினார்கள். ஏ - று. (௩௦)

ஒருதனிக் கவிகையா னுலகங் காந்தன
னிருநிலத் தரசரை யிரியல் போககினுன்
பருமணிப பொலன்கழல் பருமத தோளினுன்
கருமிடற் றெந்தைபாற கருத்து நீங்கலான.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற ஒரே குடைநிழலில் உலகத்தைப் பாதுகாததான். பெரிய பூமியிலுள்ள மன்னர்களை ஓடச்செய்தான். பருத்த நவமணிகளாலாகிய அழகிய வீரகண்டாமணியையும் பூரித்த தோளையுமுடைய வாணன், கரியகண்டத்தை யுடைய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானிடத்தில் மனதை நீங்காதவ னாயிருந்தான். எ - று. (௩௧)

இப்பரி சின்னர சியறறுங் காலையிற
செப்பிள முகண்முலை தேவி பாகனை
மைப்படு களத்தனை வணக்கம் போகருவா
வொப்பருங் கயிலைவிண்ணுயாரது போயினு

(இ - ள்.) இவ்வகையாக அரசு நடாததுங் காலத்தில், செப்புப்போல அரும்பிப் பிளமைதவகிய தனங்களையுடைய பாவதி பாகரும், விஷம்பொருந் திய கண்டத்தையுடையவருமாகிப் சிவபெருமானை வணங்குங் காரணமாக, சமர நரத்தமாகிய திருக்கலாயமலைக்கு ஆகாபவீதியினுற் சென்று சேர்ந் தனன் எ - று. (௩௨)

போயினன் கயிலையங் கிரியிற புகுகன்
யிரிந திருமுகக் கங்கை யாளுடை
நாயகன் றிருநட நடப்ப வாயிரரு
சாயையந தடக்கையான் முழவு தாக்கினுன்.

(இ - ள்.) அழகிய திருக்கலாயகிரியிற் போய்ப்புகுந்தனன். அப்பொ முது ஆயிரந் திருமுகங்களையுடைய கங்காதேவியின் கணவராகிய சிவபெருமான் திருநடனம் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்ப, வாணசுரன் ஆயிரந் கிளைகளபோன்ற அழகிய பரந்த ஆயிரநகைகளால் குடமுழவு வாசித்தனன். எ - று. (௩௩)

முழக்கிய முழவினான் முனைக்கொ மும்பிறை
யுழப்பி வேணியா னுவகை கூர்ந்தனன்
விழைப்பவேட் டனவெலாம் விளம்புவா யென்றான்
கழறபடு காலினான் கழறன் மேயினான்,

(இ - ள்.) வாணசான் முழக்கிய குடமுழவினாலே, கூர்மைவாய்ந்த கொழு
விய பிறைச்சந்திரன் தவழ்கின்ற சடையையுடைய சிவபெருமான் சந்தோஷ
மிருத்தனா. வாண! நீயடைய விரும்பிட வரங்களை யெல்லாஞ் சொல்லுகவென
றனா, வீரகழலணிந்த காலையுடையவாணன் சொல்வானாயினன். ஏ - று. (1)

விண்ணாவ நின்னடி விரும்பி மேவுநாள
வண்ணவான் கயிலையின் வாயில் காப்பவ
ரெண்ணருந் துயாவினாத திடுக்கண் செயவரா
லண்ணலே யானதற் கறைதல் கேட்டியால்.

(இ - ள்.) கடவுளே! தேவரீர் திருவடியை விரும்பி அடியேன் வரும்போது,
அழகிய சிறந்த கைலாயத்தின் திருவாயிற் காவலசெயவோர், எண்ணுதற்கரிய
துன்பஞ்செய்து வருத்தப்படுத்துகின்றார்களா. ஆதலால், அண்ணலே! அதற்காக
யான் சொல்வதைக் கேட்டருளவேண்டும். ஏ - று. (௩௫)

மொய்குழன் மடநதையு முருகச செல்வனுந்
கைகளோ ரைநதுடைக களிறு நந்தியு
மையநின் னுடனடைந தளியன் வாயிலி
னெய்திவந திருப்பதற் கெரியன் வேண்டினேன்.

(இ - ள்.) ஐயனே! மெருங்கிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியும், முருகக்கடவு
ளாகிய செவககுமாரனும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய யானைமுகம் பொருந்
துபு கண்பதியும், நந்திதேவரும், தேவரீரோடும் எழுந்தருளி அடியேன் திருவா
யிலிலெய்தி வீற்றிருப்பதற்கு அடியேன் விரும்பினேன். ஏ - று. (௩௬)

அன்னது புரிதியே லைய நின்னிரு
பொன்னடி தாமரை வைகல் போற்றுவே
னென்னுடையருசசனைக கினிது மாமினி
மன்னுநின் னணதொடும் வருதியா லென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! அதனைத் தேவரீர் செய்தருளுவீராகில், தேவரீரது
உபயபாதங்களாகிய பெற்றாமரை மலர்களைத் தின்னதோமூறு துதிப்பேன். என
னுடைய சிவபூசைக்கு இனிப துமாகும். ஆதலால், இனி, தேவரீர் சிவகணநக
ளோடும் வந்தருள்வீராக வென்றனன். ஏ - று. (௩௭)

அவனஃ துரைத்தது மலங்கற் கொன்றைசூழ்
கவர்ச்சடைப் புங்கவல் கணதொடேகியச
சிவகணத் தவர்மலை மடந்தை செல்வரோ
டிவர்மணி வாயில்வா யிருக்கப் போற்றினான்.

(இ - ள்.) அவ்வாணன், அதனைச் சொல்லவும், கொன்றை மலாமலை சுற்றிய பிளவுப்பட்ட சடையையுடைய சிவபெருமான கணங்களோடு வாணன் மாளிகைக்கெழுந்தருளி, அந்தச் சிவகணத்தவர்களோடும், மலையரசு புத்திரியாகிய பாவதிதேவியாரோடும், கணபதி ஸகந்தபோடும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்கள்ளிழைத்த வாயிலில் வீற்றிருக்க, வாணன் அவர்களைத் துதித்திருந்தான். ஏ - று.

விடுகினை கற்பகத் தருவும் விண்ணகத்
தடுதிற்ற கோமக னரசுங் கொண்டன
னெடுநில முதலமுன் ஹகு நித்திலங்
கொடுவடிம பிழைத்ததன் குடைசு குளாககினுன.

(இ - ள்.) கிளைகளவிட்ட கற்பக விருட்சத்தையும், தேவலோகத்திலுள்ள கொலலத்தக வல்லபமடொருந்திய தேவேந்திரனுடைய அபகரிமையுங் கைக கொண்டனன. பெரிய பூலோகமுதலிய திரிலோகங்களையும் தனது முத்துக்களாலாகிய விரைந்த ஓரஞ்செய்யப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடையின் நிழலுக்குட் படுத்தினன. ஏ - று.

(168)

வினைமுகத் தடுசமம் விளைகும் வேடகையாற
றினவுறத் தேய்ப்புறத் திணிபொற றோளிஞின
கனைகட னெடுநிலஞ் சமகருங் காவனமாப
புனைகளி றெட்டொடும் பொருது போககினுன.

(இ - ள்.) தொழின முகத்தாற கொலலத்தக போபுரியும் விருப்பத்தோடு தினவு உண்டாகத் தேய்த்துக்கொள்ளும் வலிய பொன்போன்ற தோளையுடைய வாணசுரன், சத்திக்கின்ற கட்டல்கூழந்த கெடிய வுலகத்தைத் தாங்குங் காவல்கொண்ட அழகிய பெரிய அஷ்டகஜங்களோடும் போசெய்து தோற்கச்செய்தனன. ஏ - று.

(சு0)

மேருவே முதலிய வெறபி யாவையும்
வேரொடுங் கிளைத்தவை மீக்கொண மெய்யம்பினுன
போரடு குலிசியே முதல புங்கவாத்
தாரணி முருக்கிய தறுக ணுணமையான.

(இ - ள்.) மேருபாவத் முதலிய பாவதகளை யெல்லாம் வேரோடுகல்லி மேலேகொள்ளத்தக வலிமையுடையவனும், போர்த்தொழிலிலேகொலலத்தக வச்சிராயுதமேந்திய இரத்திராதி தேவர்களையும் உலகினரையும் துன்புசெய்த அஞ்சாமைபொருந்திய ஆண தன்மையுடையவனுமாயினன. ஏ - று.

(சு1)

இரத்திரன் முதலினோ ரிடுக்க ணைறறலா
பைரதுள வலங்கலாற பணிந்து போற்றினு
ரெந்தைநீ யீரங்கலை யென்னின யாமுயி
ருய்ந்தில மெனப்பல வுரைத்து வாழத்தினு

(இ - ள்.) இரத்திராதி தேவர்கள் இவன்புரியுந் துன்பைச்சகியாதவர்களாய், பசிய துளசிமாலையணிகத் திருமலை வணங்கித் துதிசெய்தார்கள் எந்தையே! தேவரீர் திருவுளமிரங்கா திருந்திரேனறல், யான்கள உயிர் பிழைத்திலோ மென்று பலவாறுகூறி வாழ்த்தெடுத்தார்கள். ஏ - று.

(சு2)

சேனமுகப பரவையீ நலகுஞ் சேயனா
நான்முகத் தவனரு ஞயிரு நானொடும்
வேன்முகப படுவது சரதம் விண்ணவா
நான்முகத் தறமெலா நொடிப்பி னோயுமால்.

(இ - ள்.) கெண்டை மீன்கள் வசிக்ருக கடனீரார் சூழப்பட்ட பூலோகமும் தேவரீர குமாரராகிய நானகு திருமுகங்கனையுடைய பிரமதேவனாற் படைக்கப் பட்ட உயிராகும் நாளடைவில் அம்பின்வாயில் அகப்பட்டு இறப்பது சத்தியம். தேவர்களும் சாஸ்திரங்களிற் கூறப்பட்ட தருமங்கள் யாவும் இமைப்பொழுதில் இல்லையாம். எ - று. (சுந)

என்பன பலவெடுத் திரநது கூறலு
மின்படு திகிரியான் வெகுளி மீக்கொளாத
துன்பறுத் தவனுயிர தொலைப்பன் யானென
வன்பிடாக் கலுழன்மேல் வருதன் மேயினான்.

(இ - ள்.) எனபனவாகிய இவைபோன்ற பலசொற்களை யெடுத்தது யாசித் திகூறவும், மின்னல்வீசும் சக்கிராயுதமேந்திய திருமால் கோபமிக்குதியாகக் கொண்டு, உங்கள் துன்பத்தை யகற்றி அவ்வாணசுரனுயிரை யகற்றுவேனென னறு, வலிய கருடனுடைய பிடரினமேற்கொண்டு திருமால் அங்கே எழுந தருளவதாயினா. எ - று. (சுச)

வெண்ணிறக் களி றுகைத் தமரர் வேந்தனுந்
கண்ணனுக் கருகுறக் கடவு ளோரெலாந்
துண்ணெனு மனத்தராய் மருநகு சூழுவா
வண்ணல்வா ளசுரனோ டமாசெய் தாற்றினான்.

(இ - ள்.) தேவராசனாகிய இரதிரனும், வெணமை நிறந்தவகிய ஐயாவத் மென்னும் யானையூரது திருமாலுக்கருகேவர, தேவர்கள் யாவரும் துணுகுற்ற மனமுடையவராய் பக்கலிற் சூழ்ந்தவர, பெருமை தங்கிய திருமால் வாட் படையேந்திய வாணசுரனோடு போர்ச்செயல் மேற்கொண்டான். எ - று. (1)

ஆற்றிய வமரகத் தாற்ற லாரென
நாற்றிசை பிழைத்தனா நடந்த வானவர்
போற்றிய நறுமலாப புனதது முாயினன்
வேற்றரு வெடுததம் ரஞ்சி மீண்டனன்.

(இ - ள்.) நடத்திய புத்தத்திலே ஆற்றமுடியாதவர்களாகி, தேவர்கள் நாற்றிசைகளிலும் ஓடிப்பிழைத்தார்கள். துதிக்கத்தக்க நல்லமலரோடுகூடிய வயலிலுள்ள துளசிமாலைதரித்த திருமால், வேற்றுவுடிவந்தாங்கிப் போருக்குப் பயந்து திரும்பினார். எ - று. (சுச)

உடற்றிய பேரமர்க் குடைநது பன்முறை
கடப்பருந் திறலினு கனலப போயினு
னடறபெறுங் குவிசிமீண் டபயம் புக்கனன்
விடத்தினுங் கொடியரை யாவா வெல்வரே.

(இ - ஹ.) துன்புசெய்த பெரிய போருக்குத்தோற்று, கடத்தற்கரிய வலலமையுடைய திருமால் தீப்போலெரிகப்பட்டுப் பலமுறை திரும்பிப்போயினா வலிமைபெற்ற வச்சிராயுத மேந்திய இரதிரன ஆற்றாது திரும்பி அபயம்புகுநத னன். ஆலாலத்தினுந் தீயோராகிய அசுரரைவெல்ல வல்லவா யாவா? எ - ஹ.

வெஞ்சம ருளுற்றினோர் விளிர்து ளாரென
மஞ்சிவா தோளினை நினவு மாறறுவா
னஞ்சணி கறைமிடற நிறையை நண்ணினு
னஞ்சல னிணையின் றறைகு வானரோ.

(இ - ள) கொடும்போரா புரிந்தவாகன இறந்தாபோலாக, வலிமைபொருந்திய தோளையுடைய வாணசுரன தனது தோட்டினவுதீர, விஷத்தைப் பொருந்திய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை யடைந்து முன்னின்ற சிறிதும் அஞ்சாதவனாகி இப்படிப்பட்ட சொற்களைச் சொல்வானாயின. எ - ஹ.

அடுகளத தெனனெடு மமாகுத தோன்றினா
படுகதாப் பனியெனப் பரந்து பாறினா
நெடுநிலந தாங்கிய நெடுநல யானையுந
தொடுமதம் புலாநதுவாய் பிளிறித் தூங்கின

(இ - ள.) கொலலத்தகைய யுத்தகளத்தில் எனனுடன் போப்புரிதற்குத் தோன்றிய தேவர்கள் சூரியனுக்கு முற்பட்ட பனியைப்போலப் பரவியோடிப் போனாகன பெரிய நிலவுலகத்தைத் தாங்கிய பெரிய நல்லதிக்கு யானைகளும் ஊறறெடுக்கும் மதப்பெருக்குநீங்கி வாயாற் பிளிறிக்கொண்டு வாடிப்போயின

ஏழெனப் படுகிரி யெடுத்த தோளகொடு
பூழிபட டுதிநதன புலவா யாவரும
பாழிநீர்ப் பெருமபுறக கடலுட் பாந்தினா
காழ்வரைக் குலங்களைக் கரத்தி னீற்றினேன

(இ - ள.) ஏழென்று தொகைசொல்லப்படும் மலைகள், உயர்ந்த எனது தோளினால் புழுதியாகிப் பொடிபட்டுதிநதன தேவர்களெல்லாரும் பரந்த நீரையுடைய பெருமபுறக கடலில் மறைந்தார்கள். வலியமலைத் தொகுதிகளைக் கையினாலே பொடிப்படுத்தினேன். எ - ஹ. (இ0)

பொன்னுல களித்தருள புரந்த ரப்பெயா
முன்னவன் முப்பதிற் றிரட்டி மொய்யமாக
கந்நிலை யுடைந்துமீண் டபயம் புக்கனன்
ஞென்மலர்க் கிழவனோ டமாகுத தொட்டிலேன.

(இ - ள) பொன்னுலகத்தைக் காததருளும் இரதிரனென்றும் பெயரையுடைய தலைவன், முப்பத்திரண்டுமுறை நெருங்கிய போரில், அப்போப்புரிநத தன்மையற்றுத்திரும்பி என்னையே சரணடைந்தான். பழமையாகிய தாமரை மலரி லெழுந்தருளிய பிரமதேவனோடும் போருக்குத் தொடங்கினேனில்லை. (1)

என்னொடும பேரம ரெடுத்த ளாரிலா
மனனெடுந திரள்புயத் தினவு மாறறுவா
னின்னெடு முடற்றுவா னினைநது ளேனதற
குன்னுடைத் திருவரு ளுரைத்தி யாலென்றான்.

(இ - ள்.) எனனுடன் பெரும்போரெடுத்தவர்கள் ஒருவருமில்லை நிலை பெற்ற பெரிய தோள்களின் திணவை நீக்கும்படி, தேவரீரோடு போராசெய்யக் கருதியுள்ளேன். அதற்காகத் தேவரீருடைய திருவருட் சம்மதம் திருவாய்மலராகத் தருளவேண்டுமென்று வாணன் கூறினான். ஏ - று. (௫௨)

வாளெயிற நகரனீ துரைத்த மாற்றத்தான்
மூளிருங் கறுவொடு முறுவல பூத்தன
னாளுடை நாயக னவனை நோக்கிநின்
கோளம் டடக்குநாள் குறுகிற நெனறனன்.

(இ - ள்.) வாளபோன்ற பற்களையுடைய வாணசுரன் இப்படிச்சொல்லிய சொற்களால், உண்டாகிய பெரிய கோபத்தோடு புண்கையரும்பினன். யாவரை அடிமையாகவுடைய சிவபெருமான், அவ்வாண்ணைப்பார்த்து, உன்னுடைய வலிய யுத்தத்தை யடக்குகின்றகாலம் சம்பித்ததென்று கூறினான். ஏ - று. (௫௩)

ஈசனீ துரைத்தலு மெறுழ்வ லிப்புயக
காய்சினத் தவுணனுங் கன்னறு பொங்கினுன்
மூகவெஞ் செருநிலென முரண டக்குவா
னேசறும் பெருவலி யெவாகுண் டாமென்றான்

(இ - ள்.) சிவபெருமான் இதனைத் திருவாய் மலர்தருளவும், பெருவலி வாய்ந்த தோளையுங் கொலலத்தக்க கோபத்தையுமுடைய வாணசுரனுங் கோப மெய்திப் பொங்கி யெழுந்தான். நெருங்கிய கொடியபோரில் என்வல்லபத்தை யடக்க, குற்றமற்ற பெருவல்லபம் யாவாக்குளதாகுமென வினாவினான். ஏ - று.

யாமுடையருச்சனைக கெளிய னாகியங்
கோட்டி புனைநடுத்து குலத்து வைகினுன்
ருமரை யுந்தியந் தலத்து மன்னுயிர்ப்
பாமரு முலகெலாம் பயந்த பண்ணவன்.

(இ - ள்.) தாமரையாகிய அழகிய உந்தித்தலத்திலே, நிலைபெற்ற உயிராக னாயும் பரவிய உலகமுழுவதையும் பெற்ற திருமால், எம்முடைய சிவராச்சனைக்கு எளிய மனமுடையவனாகி அழகிய சிறந்த கிரீடநதிரித்து எதுகுலத்தவ தரித்து (கண்ணென்னும் பெயரோடு) வசிக்கின்றனன். ஏ - று. (௫௪)

என்றலு மசுராகோ நெயிறு தீயுக்
மென்றன னகைநிலா விளங்க நககன்
ன்னறமர்க் காற்றல னாகி யஞ்சியத்
துன்றிரும் பாறகடற் றுஞ்சினு னென்றான்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லியவுடனே அசுரர் தலைவனாகிய வாணன், பற்களை நெருப்புப்பொறிசுந்தக கடித்தது, பற்களாலாகிய சந்திரிகைவீசச் சிரித்தான். அப்பொழுது போருக்குச் சரியாதவனாகிப்பயந்தது அந்தப்பெரிய திருப்பாற்கடலில் (தேவரீராகுறிய திருமால்) தூங்கிக்கொண்டுள்ளான் எ - று. (௫௬)

மூன்றுபத் தாகிய முறையி னீண்டமாச்
கேன்றுவந தெதிராததன னென்னைக காண்டொறு
நான்றமா முகத்தொடு நடந்து போயினான்
கான்றவெஞ் சிறைப்பெருங் குலுழப புள்ளொடும்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய போசெய்தற்கு மனமியைநது மூப்பது முறைகள் வந்தெதிராதவனாகி (ஒவ்வொரு முறையிலும்) என்னைப்பார்க்குந்தோறும், யுத்தத்தில் கவிழ்ந்த முகத்தோடும், (அவனவாகனமாகிய) வெவவிய சிறையுடைய பெரிய கருடபகியோடும் பிற்பட்டி நடந்துபோய்விட்டான். எ - று. (௫௭)

ஆயிரம் பெயருடை யமல னுறறல
னீயது நீனைகலை நிமல வென்றான்
சேயரித தறுகண னினைய செப்பலும்
பாயவிடைப பண்ணவன பகாதன மேயினான்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் திருநாமங்களையுடைய அத்திருமால் என்னோடு போயிரியச் சகதியில்லாதவன். மலரகிதராகிய சிவபெருமானே! தேவரீர் அதனைத் திருவுளங்கொள்ள வேண்டாமென்று செவ்விர்பரந்தவழியையும் அஞ்சாமையையுமுடைய வாணசுரன் இதனைச்சொல்லவும், பாயந்துசெல்லும் இடத்தை வாகனமாகவுடைய சிவபெருமான திருவாய் மலாவதாயினா. எ - று. (௫௮)

முன்னைநா னீயடு முனையிற னேற்றபி
னினனம் ரொடுக்குவா னினைந்து ளாணுப
மனனிய னிடத்தருள வைதி கம்பெரு
வென்னிலை யெறுழவலி மேவினு னென்றான்

(இ - ள்.) பூவத்திலநீ போர்புரிந்த யுத்தமுனையில் அவன் தோல்வியெய்திய பிறகு, உன் போரவல்லபத்தை யொடுக்கக்கருதி, உபமநயமுனிவரிடத்தில வைதிநீசிக்கப்பெற்று (சிவராச்சினைசெய்த விசேஷத்தால்) வெல்லத்தக்க பெருவல்லபம் அடைந்தாளானென்று சிவபெருமான திருவாய் மலர்ந்தனா. எ - று.

ஆங்கவ னினசெருந் கடக்குவா னென்ப
நுங்குழற றொன்றையான புகலக கேட்டனன்
வீங்கிய புயத்தினு னவுணன் மெல்லியல்
பாங்கவ தெந்தநாட் பகாசெய் வாயெனறான்.

(இ - ள்.) அக்கண்ணன் உன்னிறுமாப்பையடக்கி விவொன்னென்று, அழகிய வீரகண்டமாணியும் கொன்றைமாலையும்ணிந்த சிவபெருமான் கூறக்கேட்டான். பூரித்ததோளையுடைய வாணசுரன், உமாதேவிபாகரே! அந்நிகழ்ச்சி எங்காலத்தி லுளதாகும். திருவாய் மலர்ந்தருள்கவென்றான். எ - று. கூ. (௬0)

ஆணவச் செருக்கினு லமைத்த நின்னுடை
நீணகர்க் கொடுமுடி நிறுதது மோர்கொடி
மாணழிந தொடியுநான் மாத ராயநின்
பூண்முலை கோபழி பொருந்து மென்றனன்

(இ - ள்.) ஆணவச் செருக்கோடு பொருந்திய உன்னுடைய நெடிய நகரத் தின் உச்சியிற்கட்டி நிறுத்திய ஒருதுவசமானது மாட்சிமைநீங்கி பொடிபடும். அநதக்காலத்தில அழகுபொருந்திய ஆபரணமணிந்த குசங்குளையுடைய உன் குமாரத்திக்கு ஒரு பழிச்சொல் ஔதாருமென்று தெரிவித்தருளினா, எ - று

அற்றைநா ணின்னொடு மாயிரம பெயர்க்
கொற்றவ னின்னமா குறிகொள் வானெனச
சொற்றன னெம்பிரா னசுரன் றெல்கொடி
யிறறிடு நாள்குறித திருநத வெல்வையின்.

(இ - ள்.) அநதக்காலத்தில, ஆயிரம்பெயா வாயநத திருமால் உன்னுடன் இனிய போசெய்தலை மேற்கொள்வானென்று எமது சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளினா, வாணசுரன் பழமையாகிய துவசம் ஒடிபடுகின்றதைக் கரு திகொண்டிருந்தகாலத்தில். எ - று

(௬௨)

சுழித்தெறி காலொடுந துவச மிற்றிற
விழித்தன னடுகிற லசுரர் வேந்தனும
வழித்திறத தொழுகிய மகட்டு வந்தெழும்
பழித்திற மிதுவெனப பகாசெய் வாமரோ

(இ - ள்.) சுழன்றுவீசிய காற்றினால் அததுவசம் முறிபட்டொடிய, கொல் லதக்க வல்லபமுடைய அசுரேந்திரனாகிய வாணசுரனும மயங்கினன லலொ முக்க நெறியில நடந்த அவன் மகளுக்கு உண்டாகித் தோற்றிய பழித்திறம் இத் தகைத்தென்று இனிச்சொல்லுவேன, எ - று.

(௬௩)

பூநதுழாய்க் கண்ணியன் புதல்வன் வேனிலவே
ளேந்திய பெயாபிரத தியுமன னென்னுள
சாந்தன்மா தவதொடுஞ் சரிக்கு மனபின
னீந்திட வருமனு ருத்தனென றுளான்.

(இ - ள்.) அழகிய துளசிமாலையணிந்த திருமாலின் புதல்வன், வேனிற் கா லத்திற்குரிய மன்மதன் பிரத்யுமனனென்னும் பெயரோடுள்ளான், சாந்தமு டையவன், பெருந்தவத்தோடு பழகிய அன்புடையவன், அவன்பெறத்தோன் றிய குமாரன் அதுருத்தனென்று ஒருவனுண்டு எ - று.

(௬௪)

அனைபவ னசுரர்கோன் மகளை யற்றைநாட்
புனைமல ரமளியிற கனவிற புல்லினு
னனைமலர்க கூந்தலாள் விழித்து நாடினாள்
வனைகழற குமரனை மருங்கு கண்டிலாள்.

(இ - ள்) அவவதருததன் வாணசுரன் புதல்வியை அன்றுதினத்தில அவங்கரிகுகின்ற புஷ்பசயனத்தில அவள கனாவிற்கலந்தானு, குளிரச்சிபொருந திய மலரணிந்த கூந்தலையுடைய உஷையென்பவன் கணவழித்ததுப்பார்த்தது, வீரக்கழலணிந்த அப்பருஷணப் பக்கலிற்காணாவளாய். எ - று. (கூடு)

வெய்துயிரித் திருந்தனள வெதுமபு மேனியள்
பைதலுற ரெழுதிவுறு பழங்க நெய்தினு
கொய்தழற கருப்புவிற் குமா நேந்தின
பெய்தபூங் கணைபடப பிளந்த நெஞ்சினுள.

(இ - ள்) பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு உடல வெதுப்பெய்தி, பசுமைநிறங் கொண்டு, நீங்காத காமததுயரடைந்தனள். கொய்த நெருப்புபோன்ற கருப்பு விலலை மனமதன தாங்கினவனாகி அவனவிடுத்த மலாபபாணங்கள் படுதலால் உள்ளம் உடைபட்டனள். எ - று. (கூடு)

மைபுரை நெடுங்கணீர் மாரி தூங்குறப்
பைபுரை யலகுலாள் பதைத்து விமமினா
நெய்புனை கருங்குழ னிலந்து முாய்வரப்
பொய்புரை மருங்குலாள் புலம்பு வாளரோ.

(இ - ள்) பாம்பின்படத்தையொத்த அலகுலையுடைய உஷையென்பாள் மைதிட்டிய நெடியவழிகள் சலமழைசிறந்த, உடலபதைத்து விமமினா. நெய் பூசிய கரிய கூந்தலானது பூசியைத்தடவிக்கொண்டிருவ, பொய்யினைப்போலக் காணப்பட்ட இடையையுடைய அப்பெண் பின்வருமாறு புலம்புவாளா யினள். எ - று. (கூடு)

மேற்படி வேறு.

பாரா விருளு பீடார் தனையெம்
பேரா சைபெறும் படிபுல வினையாற்
பேரா டனமதன கணைபுக கதுநீ
வாரா வழியென் கொலவயக் களிதே.

(இ - ள்) பாக்கப்படாத இருளிடையே வந்தனை எம்முடைய மிக்க ஆசை யைப்பெறும்படி கூடினையாதலால், போர்புரியும் வலவமுடைய மனமதனது மலரம்புகள் புருந்தன. நீவாராத வகைபாது கொல்லோ? வெற்றிபொருந்திய யானைபோலவானே! எ - று. (கூடு)

கனலு நுகலந் துபுலந் தனைநீ
நனலு நெருந் திறநல கிலையா
வினவால் வளைசிற தியிருந் தனனென்
வினையோ விதுவந் துவினைந் ததுவே.

(இ - ள்) நீ என சொப்பனத்திடையேவந்து பிரிந்தனை. எனது சாக்கி ராவஸ்தையில் வருந்திறமையை எனக்குக்கொடுத்தாயிலலை யாதலால், தொகுதி யாகிய தெள்ளிய வினையலைச் சிறத்தப்பெற்றிருந்தேன. என்னுள் வினைச்சம்பந்த மோ? இத்தியரம் வந்து சம்பவித்தது. எ - று. (கூடு)

இன்று லியவா டையெழுந துயிரைத்
தன்று லடல்வே னெதுசெய் குவனே
குன்று டருவிக குளிர்பூ சிவருந்
தென்று லிவணீ யெதுசெய் குதியே.

(இ - ள்) இப்பொழுது முழங்குகின்ற வாடைக்காற்றானது எழுந்தது, என
னுயிரைப் பருகுமானால், வெற்றிபொருந்திய மன்மதன் எவ்வகைத் துயாசெய்
வான்? பொதியமலையில் அசையும் அருவியாற்றின் குளிர்ச்சிகலந்துவருதென
றற்காற்றே! இங்கு நீ யெதனைச் செய்வாய்? எ - று. (எ0)

வள்ளைக் குழையா ரிடைவந் துயிரைக்
கொள்ளைக் குயிலுண் டதுகூ றுவதென்
பிள்ளைப் பிறைபூ பிற்றந் தழலும்
வெள்ளைக் கனலென நனவினாந் ததுவே

(இ - ள்) வள்ளைக்கொடிபோலுஞ் செவியிற் குண்டலமணிநத் மாதரிடத்
திற் குயிலானது வநது உயிரைக் கொள்ளை கொண்கெண்டது கூறவேண்டிவ
தேதுக்கு? இளம்பிறைச் சந்திரனிடத்தில உதித்துச் சுடுகின்ற வெள்ளிய அக்
கினியானது எப்படிப் பெருகியது? எ - று. (எ1)

அவரித் தனியா சைவினாந் தகலக்
கவரிச சிறுதென் றல்கனற் றுறநின
நெவரிப் படிவெம புவரென றுணரா
யுவரிக் கடனீ யுமுறந் கலையால

(இ - ள்) அவா இவ்வொப்பற்ற ஆசையையுண்டுசெய்து நீங்கவும், சாமரை
வீசிஊறபோன்ற இளந் தெனறற்காற்று வெதுப்பவு மிருந்து யாவா, இப்படி
வெம்பி வருந்துவரென றுணராதனையாகி, உவாததனமை பொருந்திய கடலே!
நீயும் (எனபோனது) கண்ணுறங்கினு யில்லை. எ - று. (எ2)

மனற்ற பனிவா டைதொடா வதனங்
கனறிக் கனன்மா லையெனக் கவலவெ
னினறிக் தனைபட டனளென் பதுணாந்
தனற்ற குரல்யா வரடைப் பவரே.

(இ - ள்) மணந்தங்கிய குளிராத வாடையானதைத் தாங்காத முகங்கன
றிப்போய், மாலையிப்பொழுது தீயேயென்று வருந்துவேன். இப்பொழுது இத
தனை துயரையெய்தின ளென்பதனை யறிந்திருந்தும், அனறிற் பட்சியின் குரலை
யடக்க வல்லவாயாவா? (ஒருவருமில்லையே) எ - று. (எ3)

வல்லா ரிளவெம முலைமங் கையாழன
பொல்லா யுயிரகொண டுபுலம் புறுவே
னல்லா குழலீ ரெனதா ருயிரைக்
கொல்லா துகொலா யாகுறுங் குழலே.

(இ - ள்) கச்சணி பொருந்திய முதிராதவலிய தனங்கையுடைய மங்கை
யாகட்கு முன்னா, சுகமற்ற பிராணனைத் தாங்கி வருந்தி நிற்கின்றேன். இரூன
போனது கருநிறம்பொருந்திய கூந்தலையுடைய மாதர்களே! என்னரிய உயிரை
ஆயர்கள் தங்கன்கையிற்றுகங்கியுதுங் குறுகிய வேய்க்குழலொலி கொல்லாதோ?

செருவா டியதிண் சிலைவீ ரரொடு
மொருவா நுடந திவனுற நிலையா
லிருளு டினியென் செயலகண னுறுவான
வருமா நினமுண டுகொனமன னுயிரே,

(இ - ள்) போர்புரிந்த அரிய விலலைதநாகதிய வீரருடனே, ஒருவகையாக
நடந்து இங்கே வந்தாயிலலை. இருட்காலத்தில இனி எனக்குந் துன்பச்செய
லைக் காணுமபடிவரும் வகை இன்னுமிருக்குமோ? என சிலைபெற்ற வுயிரே! (கூறு
வாயாக). எ - று.

(௭௭)

மென்ற தனீமென மலர்வா ளியினுன
கொன்று னலனென் னைகுறித தனனே
வனறு மெனவந திலையன பிலாபா
னினறு யிதுவென னைகொனெஞ் சகமே.

(இ - ள். மெல்லிய மகரந்தம் பொருந்திய மென்மைத்தன்மை வாய்ந்த
புஷ்பபாணத்தையுடைய மனமதன் கொன்றவனுமல்லன். யாது சுருதியுள்ளனே?
அன்பிலலா பாற்றாதுசென்ற என்மனமே! அல்லவெனறும் ஆமெனறும் செய
திகொண்டு வந்தாயிலலை அங்கேயே யிருந்தனே (ஆ! நன்றாயிருந்தது, எ - று.

மதியா துவளேந ததுவல னினையூழ்
விதியா ரிதுவென னனவிளேந தனனே
யிதியா துகொலென றுணரா தகலும
புதியா ரொடுபோ யினைபொன னுயிரே.

(இ - ள்.) வலிய ஊழ்வினையானது மதியா மல சூழ்ந்துகொண்டது, பிரம
தேவா இத்ததியரை எப்படி உண்டுசெய்தனரோ? இது யாதாகுமோவென
றூலோசியாது பிரிந்துசெல்லும் புதியவரோடு நீயும் சென்றனை. என பொன்
போன்ற உயிரே! எ - று.

(௭௭)

எனறித தனைபன் னியிருந்த யாவாளா
சென்றுற றனளசித திரனே கையெனும்
மனற்ற சுருளோ திமடந் தையவட
கன்றுற றனயா வுமறைந தனளால்.

(இ - ள்.) எனறிவவாாததைகளை யெல்லாளு சொல்லிக்கொண்டு வருந்தும்
உகைத், தன்பால் வந்தடைந்தவளாகிய சித்தியரே கையெனும் மணந்தங்கிய
சுருண்ட கூடநிலையுடைய தோழியானவளுக்கு, அப்பொழுது நிகழ்ந்த விராத
தாந்தங்களை யெல்லாளு சொல்லினன். எ - று.

(௭௮)

நீறுந் தனிரெஞ் சநெருப புமடிந்
தாறும் படிக்க றினளன னவளாற
றேறுண் டிலளசிர தனைசெய் கைதிரிந்
தூறும் படிபின் னுமுழந் தனளால்.

(இ - ள்.) நீறுபடும் ஒப்பற்ற மனத்திலுள்ள காமத்தீமடங்கித் தணியும்
வகையாகச் சித்திரரேகை பலவாாததைகள் சொல்லினன். (ஆனால்) அவளால்
உகைத் மனந்தேறினாளில்லை. மனமுஞ் செயலும் மாறுபட்டுத் துன்பம் ஊற்றெ
டுக்குமபடி மேலும் வருந்தினன் எ - று.

(௭௯)

வாசந தருமான மதமென் பனிநீர்
பூசந தொறுமவெந் துபொருக கெழுமாற
கூசந குளிரசா மரைகொண டிருபால்
வீசந தொறுமங் கமவெதுப் பெழுமே.

(இ - ள்.) மணம்வீசும் [மாண்மதம்] கஸ்தாரியும் மென்மணங்கமழும் பனி நீரும் பூசும்பொழுதெல்லாம் உடல் வெந்து கொப்புளிப்பான். பயன்படத்தக்க குளிரச்சிதங்கிய சாமரையினால் இருபுறத்திலும் வீசியபோதெல்லாம் உடல் வெதுப்பெழுவான். ஏ - று. (௮௦)

பாவுண் டதளிப படுபா யலொடும்
வேவுண் டுமெலிந் துவெதும புறுமாற
கூவுங் குதலைக் குயிலக வுதொறு
மாவென அபிதற நியரற அறுமே.

(இ - ள்.) பரவிய தளிரகா பரப்பிய சயனத்தோடும் வெந்துமெலிந்து உடல் வாடுவான். கூவுகின்ற குதலைக்குரலையுடைய குயில்கள் கூவுப்பொழுதெல்லாம், ஆவென அகவி (மண்மதவாததாளாமல்) அழுவான். ஏ - று. (௮௧)

மாகப பதிந தவயங் கிழையா
போகப பதிநத பொலங் குழையா
மோகத தனிவிஞ் சையாமொய் குழலா
ரேகிப புடைசுற அமிருந் தனரால்.

(இ - ள்.) விண்ணகரமாகிய தேவலோகத்திலுதித்த விளங்குகின்ற ஆபரணமணிநத அரம்பாஸ்திரீகளும், போகபூமியிறசுனித்த பொன்னாலாகிய குண்டலமணிநத மங்கையார்களும், மோகத்தை விளக்கும் நெருங்கிய கூந்தலையுடைய ஒப்பற்ற வித்தியாதரப பெண்களுமாகிய இவாகன உஷையின் அருகேசென்று பக்கலிற்குமுந்து உபசரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஏ - று. (௮௨)

எனசெய யுமெனக கைநெரித திலகும்
பொனசெய தபொலங் குழையா ளிவளபால்
வனசெய கைவிளைத் துமயக கியதா
முனசெய் வினையென அமொழிந் தனரால்.

(இ - ள்.) என்னசெயவோமென்று கைநெரித்துக்கொண்டிருக்கும் பொன்னாற்செய்த அழகிய குண்டலமணிநதவளாகிய இவவுஷையினிடத்தில இக்கொடுஞ் செயலைப்பூரித்து இவளை மயக்கியது யாவா? இது ஜநமாநதரத்திற் செய்த தீவினையென்று சொன்னார்கள். ஏ - று. (௮௩)

எனனா வவனைய துறுமெல லையுயி
ரனனா ளிவளுக கருகா கவடைந்
துனனா விகொடே குமொருத தனைநீ
யின்னா ளிவனென னவியம் புதியால்.

(இ - ள்.) எனநிவ்வகையாக அங்கே நிகழுகாலத்தில், அவவுஷைக்குச் சம்பமாக, அவளுயிரை யொத்தவளாகிய சித்திரரேகை யென்பாளெய்தி, உன்னுடைய உயிரைக் கொள்ளுகொண்டு செல்லும் ஒருவனை நீ இன்னவனென்றும் இவனென்றும் எனக்குச் சொல்லுவாயாக. ஏ - று. (௮௪)

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடி யாசிரியநீர்த்தம்.

செயொளிப பருதிக் காந்தி மழுங்கிய செம்பொன் மோலிப
பாயொளி மரக தத்திண பருப்பதங் கவிழத்தி யாங்கு
மீயுயர தெழுந்த மேனி விரிநறுங் கமலம் பூத
சாய்திரைப் பரவை யேயப்ப தனறெனத் தருவ தனறே.

(இ - ள்) செவ்வொளியாய்ந்த சூரியகாந்தியை மழுங்கச்செய்த செம்
பொன்னுலாகிய கிரீடமானது, பாவிய ஒளியையுடைய மரகதமலையினமேலே
கவிழ்த்தாற்போன்று, மேனோக்கியெழுந்த திருமேனியானது மணம்விரிந்த நல்ல
தாமரைகளாலாந்த, மடிகின்ற அலையையுடைய கடலநிறத்தையொப்பது அல்ல
வென்று சொல்லத்தக்கதல்ல எ - று. (அரு)

விண்டொட நிவந்த திணடோள வெற்பொடுந் துவண்டு லாவுங்
குண்டல வதன மிந்தக் குளிரமதி நிகரப்ப தாமே
பண்டரு பவள முதததம் பங்கயஞ் சிலையி ண்டு
முண்டென்றி சிறிது போலு மனறெனி லுவமிப் பாமே.

(இ - ள்.) ஆகாயமளாவ வுயர்ந்த வலியதோள்கள், மலேபோலப்பூரித்து
ஒசிற்துலாவும் குண்டலமணிந்த முகத்தைக் குளிரச்சிபொருந்திய பூரணசந்தி
ரண ஒப்பாகுமோ, அழகமைந்த பவளக்கரணையும் முத்துமாலையும் செந்தாமரை
மலரும் விலலும் இவ்விரண்டுகள் (சந்திரனிடத்திற் பொருந்தி) இருக்குமென
ரூல (அம்முகத்திற்குச்) சிறிது ஒக்கும் அல்லாவிடில் உவமானமாகுமோ? எ - று.

மழலையங் குதலைச் செவ்வாய மங்கையா கொங்கை யானே
புழுதுழு தகன்ற மாரபிற குவமையொன றுளது கானே
னெழுதரும் பரிதி வாங்கிச் சாணைவாய திருத்தி யீரந்தா
லொழுசுசாந் தணிந்த மாரபை யொக்குமே லொக்கு மனறே

(இ - ள்.) இளமைதங்கிய அழகிய குதலைச்சொல்பேசும் செவந்தவாயை
யுடைய மங்கையாக்கது குசங்களாகிய யானைகள் மிகவும் உழுதலாற் பரந்துள்ள
மாரபிறகுச் சமானப்பொருள் ஒன்றிருப்பதாகக் கண்டிலேன் எழுதுதற்கரிய
சூரியனை யெடுத்துச் சாணையிலிட்டுக் கடைந்து எடுத்தால், ஒழுதுகின்ற சந்தனக்
குழம்புபூசிய மாரபத்தை நிகாக்குமானால் நிகாக்கும் எ - று. (அரு)

குழைபொரு தடங்க ணல்லாரா குங்கும மெழுதி விட்ட
வெழுவுறழ் குவவுத் திணடோட குவமிக்கு மியலடி கானேன
முழவுகொல லுலங்க ளேகொன மொயவரைக் குலங்கொ லனறேன
மழைதவழ நீலரதன வரைகொலோ வறித் தேற்றேம.

(இ - ள்.) [குண்டலமணிந்த செவியோடு போரசெய்யும்] காதளவாக
வோடிய பரந்த கண்களையுடைய மங்கையா குங்குமக்குழம்பைத் தடவிவிட்ட
எழுகம்பத்தையொத்த குவந்த வலியதோள்குச் சமானப்படுத்தி இயல்
புடைய பொருளொன்றைக் கண்டிலேன் மத்தளமோ கற்றிப் பளக்கோ நெருங்
கிய மலைகூட்டங்களோ அல்லது மேகந்தவழும் நீலரத்தின பாவதமோ? சமான
மென்று உணர்தல் தெளிந்திலேம. எ - று. (அரு)

தாடொடுந் தடக்கை மறறையழிமதத் தறுகண் யானே
நீடுறு தடக்கை மாணு மன்றெனி னெடுவா னுமபாத
தோடுறு தருவி னோடுகுந் தொடுகினை நிகாப்ப தனறே
லாடலந் தடக்கை தனனை யினனதென் மறைதற பாறறே.

(இ - ள்.) காலேததொடும்படி நீண்ட பரந்தகையானது மதமொழுகுகின்ற அஞ்சாமையையுடைய யானையின் நீட்சிபொருந்திய விசாலிதத் துதிகையை யொக்கும். அல்லவென்றால், பெரிய ஆகாயத்தினமீது இதழ்கள பொருந்திய கற்பகத்தருவினை உயாந்த கிளைத்தகிலையை நிகாக்கும்-அல்லாவிடில், போர்புரியத் தக்க அழகிய பரந்தகையினை யின்னதையொத்ததென்று சொல்வதற்காகுமோ.

கொய்யுளைப் புரவி யொற்றை யாழியங் கொடிஞ்சித் திண்டோ
வெய்யவற கொணாநது காரதியனைததையும் விரைய வாரிச
செய்தெனத் திகழு மமபொற பீதகச செழுமபொன் னாடை
நொய்தெனப் படுதது விக்கு துசுபடினுக் குவமை யுண்டே.

(இ - ள்.) கத்திரிக்கின்ற புறமயிரையுடைய சபதாவென்னுங் குதிரைபூட் டிய அழகிய ஒற்றைச்சக்கரத்தையும் [கொடிஞ்சி] தோமொட்டையுமுடைய வலிய தேரில் வரும் சூரியனைக் கொண்டுவந்து அவன் கிரணங்களையெல்லாம் விரைந்து வாரியெடுத்துச் செய்ததுபோல விளங்குங் அழகிய செழுமைதங்கிய பொற்பீதாம்பரத்தைச் சாமானியமாக அணிந்திருக்கும் இடைக்குச் சொல்லத் தக்க உவமானமுமுண்டோ? (இலலை). எ - று.

(கூ0)

குருதியி னரத்த மூட்டிப் பஞ்சொடுங் குழைத்த மாட்டித்
தருவன வெனனச் சேந்த தாமரைச் சரண மீங்கென
னிருகருங் கண்ணி னுள்ளே யிருந்தன வினனு நீங்கா
பொருவயக களிறு போல்வார தமமொடும போய சிந்தை.

(இ - ள்.) உதிரம்போலச் செந்நிறத்தைக் கலந்த செம்பஞ்சோடுமட்டித் துக் குழைத்துத் தந்தனவெனச் சொல்லும்படி செவந்த தாமரைமலாபோன்ற பாதுகளை இங்கே என்கரிய இருவிழிகளினுள்ளே நீங்காதின்னுந் தங்கியிருந்தன. எனமனமோ போர்செய்யத்தக்க வெற்றிவாயந்த யானைபோன்ற அவரோடும பின்பற்றிப் போயிற்று எ - று.

(கூக)

ஆங்கவ ளினை யூற யாவனென றறித் தேற்ற
டேங்கமழ் பவளச் செவவாய்ச் சித்திர ரேகை யெனபாள
வாங்குநீ ருலகங் காக்கு மன்னவாப் படத்திற மீட்டி
யீங்குனக் களிப்ப னோக்கி யினையினை யுரைத்தி யென்றாள்.

(இ - ள்.) அவவிடத்தில் அவவுகை இப்படிச்சொல்ல, தேனொழுகுகின்ற பவளம்போலும் செவந்த வாயையுடைய சித்திரரேகையென்று சொல்லப்படுபவள் எவனென்றும் உணரக்கூடாதவளாகி, விரைந்த கடல்சூழந்த உலகத்தை யாசுசெய்யும் அரசார்களைச் சித்திரப்படத்திலெழுதி இப்போது உனக்குக்கொடுப்பேன். அவற்றைப்பார்த்து இவனை இன்னவெனென்று சொல்லுகவென்றாள்.

என்னனு முவகை மீக்கொண டெழுதுதி தோழி யெனனாப்
பொன்னடி வணக்கம் போக்கிப் போக்கின ளவளும் போனாள்

பன்னெடுந் துகிலி னீலக காளிமம பசையிற ரேய்த்தாள
பின்னதற கியைவ கூட்டித் தூரிகை பிழம்பு தோய்த்தாள்

(இ-ள்.) என்று சித்திரரேகை யென்பாள் சொல்லவும், உஷை சந்தோஷ மிருந்து, தோழி! அப்படியே யெழுதுகவென்று அவள் பொன்போன்ற பாதத் தைவணங்கி யனுப்பினாள். அச்சித்திர ரேகையுஞ்சென்று பலநீண்ட வஸ்திரங் களில் நீலக [காளிமம்] கறுப்புப்பசையால தடவினாள். அதன்பின்னர் அதற் கியைவன் சோதது [தூரிகை] எழுதுகோலின் திரட்சியைத் தோய்த்தது. எ-று.

வீழ்த்திரைப் பரவை வைப்பின வேந்தறிந் கணிகைச் செங்கோ
லாழியந் தடந்தோள் வேந்த ரவயவ மனத்துட் கொண்டா
னாழமுறை மரபிற நீட்டி நோக்கின ஞாயிரை யனனாள்
வாழிய நலனுண் டேருங் குமரனை மதித்துக் கொண்டாள்.

(இ - ள்.) வீழ்கின்ற அலைகளையுடைய கடல்கூற்றத் பூலோகத்திலுள்ள மன்னர்களில் வெண்கொற்றக் குடையையும் செங்கோலையும் ஆக்கினாக்கரத் தையும் அழகிய பரந்ததோளையுமுடைய மன்னவாக்களுப்புக்களை தன்மனத்தி னுட்கொண்டவளாகி, ஊழ்வீனவழியாக முறைப்படி யெழுதிப்பாதத்தளை . தன்னுயிர்க்குச் சமானமாகிய உஷையினது சிறந்த சுகத்தை நுகர்ந்து சென்ற இளைஞனை இன்னவெனென்று தன்னுள்ளத்தில தீர்மானித்துக்கொண்டனர்

எழுதுறு படத்திற நீட்டு மரசரி லிவனே யாவி
யொழுக்குவால் வளையை யுண்டா னென்பதென னுளமே கூறுங்
கழைகுனித் துலக முறையங் கடந்தவன் குமரன போலு
மழைமதக் களிற்றை யனனா னனுருந்தன மன்னா கொமான.

(இ - ள்.) எழுதியுறு படத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள அரசர்களில் இவ்வதருத் தனை, சிறதுகின்ற வொள்ளியவலைபலையணிந்த உஷையின் உயிரைக்கொண் டவெனென்பதை என்மனமே சொல்லுகின்றது. கருப்பு விலலைவீளத்து உலக முழுவதைபுஞ் சயித்த மனத்தையும் குமரசுவாமிபையும் போலும், மேகம்போ லும் மத்ததைச்சொரிபும் யானைபோலும் விளங்கிய இராசராசனாகிய அநருத் தன். எ - று. (கூக)

என்பன பலவு மெண்ணி யெழுதிய படங்கொ டேகி
மின்புரை துசுப்பி னுளபாற காட்டினள் விரைமென கோதை
யன்பொடும் படத்து வராக னுலுறப் பரப்பா நினறு
டன்புனை நலனுண் டேருங் குமரனைத் தனித்துக் கண்டாள்.

(இ - ள்.) என்பனமுதலாகப் பலவுங்கருதி, தானெழுதிய சித்திரப்படங் களைக் காண்கு சென்று, மின்னலையொத்த இடையையுடைய உஷையென்பா ளிடத்திற சித்திரரேகை காண்பித்தனாள். படத்தின்கண்ணே தன்நெடிய கண் னால் அனபுடன் பாதத்துக்கொண்டிருந்தாள் அப்பொழுது தன்னிடத்தி லுள்ள அலங்கரிககின்ற இன்பநலத்தைப் பருகிச்சென்றவிடனாகிய அநருத்தனைத் தனியே பார்த்தனர் எ - று (கூக)

கூத்தனள் புளக மேனி பொங்கினள் குலவுக் கொங்கை
நீத்தொழி வளைக ளெல்லா நெரிந்தன சரிந்த கூந்த

லேததின ளிருகை கூப்பி யிரந்தன ளினியென் னை
காததனை யாவி யேகா தொழியெனக் கலுமா நினறா

(இ - ள்.) உடல முழுவதும் மயக்கூச்சினுற் போர்க்கப்பட்டன. குவிந்த குசங்கள் பூரித்தன. கழன்றெதுங்கத்தக்க கிலையிலிருந்த வளையல்களையாவும் நெரிபட்டன. அளகபாரம் சரிந்தது. உடனே உஷை தன்னிருகைகளைபுற குவித்துயாசித்தன. இனி எனனுயிரைக் காததனை. உயிர்போசரார் பாதுகாக்க வென்று வருந்துவாளாயின. எ - று. (௯௭)

அணையவ டனனை நோக்கிச் சித்திர ரேகை யன்ன
யிணையன் யிவனை யானே தருகுவ நென்னத தேற்றிப்
புண்கமுற குமர குமாண்டு போதுறு விணையந் தோவா
ணினைதொறு நெஞ்ச வெவவோ ருயின ணிரைமென கோதை.

(இ - ள்.) சித்திரரேகை அவவகைத் துயரெய்தும் உஷையைப்பாத்திக் தாயே! நீவருந்தாகே. இம்மன்னவனை நானே யுனக்குக்கொடுப்பேன் என்று மணந்தேற்றி, வீரக்கழலணிந்த அவவிளைஞனைக் கொண்டிருந் உபாயத்தை யாலோசித்து எண்ணுந்தோறும், வரிசையாகிய மெல்லிய மலாமாலையணிந்த சித்திரரேகை மனம் வெவ்வேறு வகைப்பட்டன. எ - று. (௯௮)

மந்திர மாயந கூந்த துவாரகை மருங்கு சாரந்தாள்
சுந்தாத தடககை வீர னமளியிற றுயிலக கண்டா
டந்திரத் தமளி யோடுந் தாங்கின டணதது போந்தா
நொந்திரப் பாவை போலத் துயனறன னிறைவா கோமான.

(இ - ள்.) மந்திர வல்லபத்தால் மாயை மிகுந்து துவாரகா புரிக்கருகிலெய் தின. அழகிப் பரந்தகையையுடைய வீரஞ்சிய அருந்தன கட்டிலில் நித்திரை செய்யப் பார்த்தன. தந்திரத்தால் அப்படுக்கையோடு அவனையெடுத்தகொண்டு அங்கிருந்து நீங்கிவந்தன. சூத்திரப்பதுமைபோல அரசுகுமாரனும் நித்திரையிலிருந்தன. எ - று. (௯௯)

தாங்கிய வமளி யோடுஞ் சோணித் புரத்தசு சாரந்தா
ளொங்குகியி லகன்று கோயில் புகுந்தன ளொலிமென கோதை
பூங்குழ லவடக முன்ன ரமைத்தன. ிலம்பு தீரந்தாள்
வீங்கின முகிணமென கொங்கை தழீழிகொடு வெம்மை தீர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) எடுத்தகொண்ட கட்டிலுடன் சோணித் புரத்தையெய்தின. உயர்ந்த மதிலைக்கடந்து ஆரணமனையிற் பிரவேசித்தன. வண்டிகளொலிக்கும் மெல்லிய கூர்தலையுடைய உஷைக்குமுன்னே வைத்தன. அவள் அழகையை யகன்றன. உடனே உஷைபூரித்த இளமைவாயந்த கோங்குரும்பையொத்த மெல்லிய தனங்களில் தழுவிகொண்டு காமவெப்பத்தை நீங்கின. எ - று. (100)

சித்திர ரேகை யெனனுந் தேமொழிக் குதலைச் செவவாய்த்
ததையங் கணையா டனை வளையகையாற் றழுவிக் கொண்டான்
முத்தணி முதல யாவும் மளித்தனன் முகிணமென கொங்கை
யுத்தனை யாவி யெனனா நினைதொறு முவகை பூத்தாள்.

(இ - ள்) சித்திரரேகை பென்றுசொல்லும் மதுமாதிய குதலைச்சொல்லையும் செவ்விய வாயையுமுடைய தனதோழியைச் சந்தோஷப்பெருகாகல் உஷை தழுவிக் கொண்டான் முத்துமலைமுதலிய பல சனமானங்களைத் தந்தனன். அரும்பிய மெல்லிப கொங்கையையுடையாளே! என்னுயிரைத் தந்தாயென்று கூறிக் கருதுந்தோலும் ஆனந்த மதிகரித்தனன். எ - று. (க0க)

அசைகழ லரசர் கோமான் விழிகதன னசுர னீன்ற
வுசையொடு முகின்மென் கொங்கை யினனல மினிகி னுண்டான்
ருசைவிடு புரவித் தானைக் கோமகன் றடந்தோல வைகி
நசைதரு கலவிப பூச னுடொறும் விளைப்ப தானா.

(இ - ள்) வீரகண்டாமணி யணிந்த இராசராசனாகிய அநருத்தன் நிறைந்தெளிந்தனன். வாணசுரனபெற்ற உஷையுடனகடி அரும்பியமெல்லிய கொங்கையின் இனிய நலத்தைச் சுகமாக அநுபவித்தனன் கடிவாளம் பூட்டிய குதிரைச்சேனைபையுடைய அம்மனனவனுடைய பரந்த தோளிற்றங்கி விருப்பத்தைச்செய்யும் புணர்ச்சியாதிய காமப்போதை தினந்தோறும் செயவாளாயினன். எ - று. (க0உ)

நடந்தன சிறிது வைக னகைநிலாத் தரளச செவ்வாய்
துடங்கிடை கருப்ப மாகி துதல்பசப பூர நின்றாள்
கடம்புரை குவவுக் கொங்கை யருமபுகண் கறுத்து மீப்போய்ச்
கிடந்தன நரமபு பசுசென் றெழுந்தன கிளவிக் கிளவீ.

(இ - ள்) சிலதினங்கள் சென்றன. ஒளிபொருந்திய சந்திரிகையை வீசும் முத்துப்போன்ற பற்களையும் சிவந்தவாயையும் ஒசிகின்ற இடையையும் கிள்ளை மொழியையுமுடைய உஷைபானவள் கருப்பமெய்திப் பசப்பெய்தி நின்றனள். கும்பத்தையொத்தகுவிவாகிய கொங்கையென்னும் அருமபுகள்கண்கறுத்து நரம்புகள் பச்சென்றுதோன்றி, கிளிமொழிமேலெழும்பிக்கிடந்தன. எ - று. (க0ங்)

வளவெயிறு றசுரா கோமான் கோயிலுள் வாயில் காப்போ
ருளளயிரத் துணாரதா ரீது மன்னவற குரைத்து மென்றப
பொள்ளெனப் புருந்தாா நின்று கணைகழற பொலந்தாள் போற்றி
யளளலங் களபத் தோளா னருகுவாய் புதைத்துத் தாழ்ந்தாா.

(இ - ள்) கூடமவாயந்த பற்களையுடைய வாணசுரன் மாளிகையின் உள்வாயிற் காவலா மனத்திற் சந்தேகித்து இவ்விடயத்தைத் தெரிந்துகொண்டார்கள். அரசனாக கறிவப்போமென்று விழைந்து மன்னவனபாறசென்று சத்திகின்ற வீரகழலணிந்த அழகிய பாதங்களைத் துதிசெய்து, அழகிய களபச்சேறணிந்த தோளையுடைய வாணசுரனாகருகே வணங்கி வாய்பொத்தி நின்றார்கள். எ - று.

ஆங்கவா தாழ் நோக்கிக் குண்டல மருகு தாழ்ந்து
தூங்குற மகு - ளு சாய்ததான் சொற்றன சருகுகொண் டேற
வீங்கிய வெகுளி வெநநீ மிகசெழு வெழுந்து போனான்
றேங்கம மூலங்க லோதி யுசையுழைசு சென்று சாராதான்.

(இ - ள்) அககாவலாட்கள் வணங்கக்கண்டு, குண்டலமானது பக்கலில் அசைவுறும்படி கிரீடத்தைச் சாயத்தான் அவர்கள் சொல்லிய சொற்கள்

செவியில் சுறுகெனதுழைய, பூரித்த கொடிய கோபாக்கினியானது மேலோங்கிய திகிரிக் புறப்பட்டச்சென்று, மணம் வீசுகின்ற மலாமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய உஷையினிடத்திற்குப் போயச்சோந்தனன். எ - று. (க0௫)

தீதெறு சினத்த னாகி நிருகாகோன் செல்வ தோரார
சூழிழைத தாட லுற்று ராங்கவா தொடர நோக்கி
யேதில னிவனைப் பறறி யெற்றாமி நெறிமி நென்றான்
கோதறு குணத்தான வீரத்த ண்டொரு தடக்கை கொண்டான்.

(இ - ள்.) அசுரேசுராகிய வாணசுரன் இதனால் தீச்சிற்துங் கோபமுடைய வனாகிச் செல்வதை யுணராதவாகளாய், அவர்கள் அவ்வரணமணியினுள்ளே சொக்கட்டான காய்களைப்பரப்பி யாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். தொடர்ந்து செல்லக்கண்டு அயலாணாகிய இவனைப்பிடித்தது இடியங்கள் வெட்டுங்கொன்றான். குற்றமற்ற குணத்தையுடைய அந்ருத்தன் வீரத்தரும் தண்டாயுதத்தை விசாலமான கையிற் பிடித்துக்கொண்டான். எ - று (க0௬)

எறிந்தன ருடிகோல் வாங்கி யெய்தன ரிவைக னெல்லாரு
சொறிந்தன வெனினுஞ் செயயா வாங்கவன் சுழற்று தண்டான்
முறிந்தன பிடருந் தாளு முழுவடு திரடோட குன்றுஞ்
செறிந்தன குருதிச சேற்றிற றண்டொடுந் தேயத் தேய்த்தான்.

(இ - ள்.) விலலைவிடத்து நாணோசையெறிந்து கொல்லத்தக்க அஸ்திரங்களை விடுத்தார்கள். இவையாவும் சொறிந்தன வென்றாலும், அவன் சுழற்று கின்ற தண்டாயுதத்தால் ஒன்றுஞ் செயயாவாயின. தோள்களுந் தாள்களும் முறிந்தன. மத்தளத்தைவென்ற திரண்டதோள்களாகிய மலையுஞ்செறிந்தன. உதிர்ச்சேற்றில் தண்டாயுதத்தோடுந் தேயுமபடி தேயத்தனன் எ - று (க0௭)

வந்துவந் தெழுந்த சேனை யாவையு மண்டை துண்டந்
தந்தனா மூளைச் சேற்றிற சறுக்கின ருறுகருந் தோறுஞ்
சுருதினா சிதறி மீண்டா செழுமணி வயிரத் தண்ட
மந்தகன னுறுக்குற நேங்கச் சுற்றின னடலவேற காளை.

(இ - ள்.) மேனமேலும் வந்து போகக்கெழுந்த சேனை நாயகர்களெல்லாம் மண்டைகளி ளையுபட்டார்கள் மூளைகள் சேற்றில் சறுக்கினார்கள் அத்தோடு தோறும் சுருதிச சிதறித்திருமயினாக வொற்றிப்பொருந்திய வேலையுடைய காளையாகிய அந்ருத்தன் செழிய நவமணிகள் பதித்த வச்சிரத்தண்டாயுதத்தை இயமமும் விரைந்து பரப்பிப்படி சுழற்றினன். எ - று. (க0௮)

புனைகழ னிருந் நந்தப் புரத்தன மகரீர யாருங்
கனைகட லரவ மென்னக கரநெறித் தலறு நின்றா
முனைகொள்வே னிருநா வாழ்கை முடிவுநா ளிதுகொ லெனை
வனெகுர லரவ மறறைத் திகந்தமுற நெழுந்த வன்றே.

(இ - ள்.) அலங்கரிகின்ற வீரக்கழலணிந்த வாணசுரனுடைய அநதப்புரத்திலுள்ள மாதர்களெல்லாரும் சத்திக்கின்ற கடலொலிபோலக் கையைநெரித்துக்கொண்டு அலறினார்கள். கூர்மைப்பொருந்திய வேலாயுதமேந்திய அசுரர்கள் வாழ்க்கை முடிவெய்துங்காலம் இதுதானாவென்று சொல்லத்தக்க அத்தகைய குரலோசையானது மற்றத்திசைக ளெல்லாவற்றிலும் அப்பொழுது எழும்பின.

வரைமுழை திறந்து போந்த வானரி மடங்க லொப்பான
நிரைபொரு தடகுகைத் தண்டா லரைத்தனன சேனை யெல்லாங்
கரையறித தொழுகு செந்நீர் கண்டன னவுணா கோமா
னிரைமணித் தடகுகை மாட்டிப் பிடிப்பனென நெதிர் நோந்தான்.

(இ - ள்.) மலைக்குகையைத் திறந்துகொண்டு வந்த ஒளிதங்கிய சிங்களேற்
றியையொத்தவனாகிய அந்நுத்தன அலையை யொத்த விசாலமான கையிலேந்திய
தண்டாயுத்தத்தினாலே சேனைபைமுற்றும் அரைத்துவிட்டனன். அகநேர்திரளு
கிய வாணசுரன் எல்லைகடந்து பெருகுகின்ற உதிர்வெள்ளத்தைப்பார்த்தனன்.
வரிசையாகிய மாணிக்கத் தூண்போன்ற பரந்தகைகளேமாட்டி இவனைப் பிடிப்
பெனென்று எதிர்ப்படலாயினன். எ - று. (கக0)

பற்றினன றடகுகைத் தண்டம் பனமுறை கீழு மேலுஞ்
சுற்றினன சுற்ற லோடு மவுணஹ் துணுகுகங் கொண்டா
னிறறவன் றனைப பற்ற லரிதென வெண்ணி நின்றான
பெற்றமே யுகைத்தோ னாக பாசத்தாற பிணித்துக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அந்நுத்தன தன்விசாலமான கையில தண்டாயுத்த
தைத்தாங்கினன். கீழுமேலுமாகச் சுழற்றினன். அப்படிச் சுழற்றவும் வாணசுர
னும் மனந்துணுக செய்தினன் இவ்வகையாக இவனைப்பிடித்தல் அருமை
யென்று கருதியிருந்தனன் பின்னா, இடபத்தை வாசனாகக் செலுத்திய சிவ
பெருமானுடைய நாகபாசத்தினாலே கட்டிக்கொண்டனன் எ - று (ககக)

கண்டன னுசையென றோ தங் கன்னிகை வெருவா நெஞ்சு
ளினடன எல்லந தேங்கி வெயதுயிர்ப் பெறிந்து மாழ்சி
மண்டலத் தரசா கோமாற திதுகொலோ வருபென நெண்ணு
தண்டுண ரெரியிட டாங்கு வெதம்பின டரிப்ப சோராள,

(இ - ள்.) உடைவென்று சொல்லப்படும் கன்னிகை இத்தனைகண்டான்.
அஞ்சாத மனமானது விண்டு வருந்தி யேக்கமுற்று வெவ்விய பெருமூச்செறிந்து
வீசுனாது, நிலவுலகிலுள்ள அரசா தலைவனாகிய உனக்கு இதுவா சம்பவிப்பது?
எனநெண்ணமிட்டு, குளிராத மலாக்கொத்தினைத் தீயிலிட்டார்போலச் சகிக்க
வழிதெரிய மாட்டாது வெதும்பினன் எ - று (ககஉ)

பொங்கொளி மேலி காணேன றிருமுகப் பொலிவு காணேன
மங்கல மடநதை நீங்கா வலையமுந தோளுங் காணேன
முங்கிய தரளக் காந்தி வெண்ணிலா முறுவல் காணே
னெங்கொளித் தெனனை நீத்தா யெறுழவலித் தடகுகை வேந்தே

(இ - ள்.) அதிகரிக்கின்ற காந்திபையுடைய கிரீடத்தைக் காண்கிலேன்.
திருமுகத்தின் அழகினைக் காண்கிலேன். மங்கலம் பொருந்திய விஜயலட்சுரி
எக்காலத்திலும் நீங்காத அணிந்த வாசுவலயத்தையுந் தோளையுந் காண்கிலேன்.
முத்துமாலையின் பிராசத்தையடக்கிய வெள்ளிய சந்திரிகை வீசும் தந்தபந்தி
(புன்னை)யைக் காண்கிலேன். எங்கேயொளித்துக்கொண்டு அடியார்பீப்பிரிந்
தனைப் பெருவல்லபம் வாயந்த பரந்தகையையுடைய அர்ச்சனை! எ - று. (ககங்)

தேன்பிறந தொலிச்சு மாலைத் திருநெந் தடநதோட சொலவ
மானபிறந் தனைய கண்ணா முன்னாநான் வருபா றுண்டே
யூனபிறா தெடுத்த யாககை யுயிராகமந் தோங்கி நின்றே
னேனபிறந் திருநேன் பானி பிறப்பதொன் றறிகி லேனே.

(இ - ள்.) தேன்கிநதி வண்டுகளொலிக்கும் மாலையணிந்த அழகிய நீண்ட
பரந்த தோளையுடைய செல்வவானே! மானபிறந்தாறபோன்ற கண்ணையுடைய
மாதாகள் முன்னே நானவரும் வகையுளதாருமோ? மாமிச தேகத்தோடுதித்த
இவ்வுடலில் உயிரைத்தாங்கி வளர்ந்து நிற்கின்றேன். யாதுகருப் பெண்ணாகப்
பிறந்திருக்கின்றேன். பாலியாகிய நான் இறத்தற்கு வழியொன்றும் அறிந்திலன்
(யாதுசெய்வேன்?) ஏ - று. (ககச)

தழன்மணிக் கடகத் திண்டோ டாமபுகொண் டி றுக்கக் கண்டே
னிழன்மணி மகுட நீதந் நீணமுடி வறுமை கண்டே
னழன்மணி மருமச் செவ்வி யெவ்வுழி யடைவே னையா
பழவினை யிருந்த வாபெண் பானியாற படுவ தீதோ.

(இ - ள்.) தீப்போனற (செம்மணியாகிய) மாணிக்கங்களிழைத்த வாகு
வலயமணிந்த வலிய தோளினைப் பாசத்தை வீசிப்பிணிக்கக்கண்டேன். நிழல
செய்யத்தக்க ரத்தினங்களிழைத்த கிரீடத்தை யகற்றிய நீண்ட (வறுமையா
கிய) வெறுமுடியைப் பாராதேன சூரியனபோன்ற காரதியுடைய உள்திருமார்
பின பொலிவை எவ்விடத்தில இனிக்காணப் பெறுவேன்? ஐயனே! பழவினை
யிருந்தவகை, பெண்பாலியாகிய அடியாளால் படுந்துயர மிவையோ? ஏ - று.

எனவெடுத்தாறறு நின்றா ளிங்கிவ ளகான கோயின்
முனைவழி நிகழ்ந்த வெல்லா நாரத முனிவன் கேட்டா
னினைதரு முளத்த னாகித் துவாரகை யெய்தச சென்றான்
நனைமலாத துளவி னோற்கு நடத்தின னிகழ்ந்த வெல்லாம

(இ - ள்.) எனறிவவாறு இப்பொழுது இவவுகை அழுது புலம்பிக்கொண்
டிருந்தனள். வாணசுரன் மாளிகையில் புத்தமுகத்தில நடந்த வரலாறுகளை
யெல்லாம் நாரதமுனிவா கேட்டுணர்ந்து வருந்திய மனதையுடையவராகித்
துவாரகாபுரியை யடையப்போய, குளிர்ச்சிபொருந்திய மலாந்ததுளவமலை
தரித்த கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நடந்த சங்கதிகளெல்லாவற்றையுந் தெரிவித்தனா.

நாரத னுரைப்பக கேட்ட கண்ணனு நரினச செங்கை
வாகமுற் குமாறற நேடி மறுகிய மறுககந தீரந்தா
னாரம ருடற்ற வேண்டுங் காலமவந் தடுத்த தெனறாப்
போர்செழு வயிரத் திண்டோ ளடிக்கடி புளகம் பூததான

(இ - ள்.) நாரதமுனிவா சொல்லக்கேட்ட கண்ணபிரானும், தாமரை
மலர்போன்ற சிவந்த கையையுடைய நெடிய வீரகசுழலணிந்த புதலவனைத்தேடி
வருந்திய துன்பமகன்றன் பொருந்திய போரபுரிய வேண்டியகாலம் வந்து
சம்பவித்ததென்று, போர்வன்மைமிக்க வச்சிரத்தம்பம்போன்ற வலியதோள
கள் அடிக்கடி புளகித்தனன். ஏ - று. (ககள)

எழுதற்கு சேனை யென்று மணிமுர சியமபச சொற்ற
னிழிமதக களிற்றின் மேலகொண்டியமுர சறைவ தானார்
சுழிதிரைப் பரவை யாராத துண்மணற் றெகைக்கு மீப்போய்
சுழிபெருக கணககை நீத்த கடற்பலையெழுந்த தனறே

(இ - ள்.) நம்முடையசேனை போருக்கெழுக்கவென்று அழகியபேரிகை முழ
ககும்படி கட்டளையிட்டனன். அக்கட்டளைபெற்று, சொரிசினற் மதத்தை
புடைய யானையின்மேல் ஏறிக்கொண்டு அழகிய பேரிகையறைந்தார்கள். சுழிக
கின்ற அலைகள் நிரம்பிய சமுத்திரத்திற் பொருந்திய துட்பமாகிய மணற்
ற்றெகைக்கும் மேம்பட்டு, மிகப்பெரிய தொகையை யகற்றிய சேனாசமுத்திரம்
போருக்கெழுந்தது. எ - று. (ககஅ)

நெடுமுகி நடவிச செல்லு மழிமத நெடுநல் யானை
படுகட லுருவு கொண்டா லெனப்பல பாரது செல்ல
விடுவயப் புரவி யநீராத திரையென வெகுண்டு பாயச
சுடாமுடிப் புலவாக கேயு மளபபருஞ் சேனை தொகக

(இ - ள்.) பெருங்கடலானது வடிவெடுத்தது வந்தாற்போல, நெடியபோகத்
தையளவிச் செல்லுகின்ற மதஞ்சொரியும் பெரிய நல்லயானைகள் பலவிரைந்து
செல்லவும், வெற்றிபொருந்திய குதிரைகள் அநீரின் அலைபோலக் கோபித்துப்
பாயவும், ஒளிவீசுக கிரீடமணிந்த தேவாகடகு ஒப்பாகும் அளவிடற்கரிய சே
னைத்தொகுதி சோந்தன் எ - று. (ககஆ)

கொடிநெடுங் கொடிஞ்சித் திண்டோ நெடுநிலங் குழியச செல்ல
விடுகுர லதிரச்சி யெட்டுத் திகையும விழுங்கிக் கொண்ட
தொடுகட லுவரி யெல்லாந் திடாபடத் தூளி போராத
படுமணிப் படம்பொ ருமை யனந்தனும் பதைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) கொடிசுள கட்டிய நெடிய கொடிஞ்சியையுடைய வலியதோகள்
பெரிய பூமியானது புதைபடுமபடி செல்லுதலாலுண்டாகிய குரல்திசையானது
அஷ்டதிசைகளையும் விழுங்கிக்கொண்டது. தோண்டப்பட்ட கடல் முழுவதும்
மேடுபடும்படி புழுதிழுமிக்கொண்டது பெரியமாணிக்கம் பொருந்திய படமா
னது சுமைதாங்க மாட்டாமல் ஆகிசேடலுந் துடிப்பதானான். எ - று (ககௌ)

தொன்னிலைப் பரவை யேழு மொருவழித் தொடர்ந்த வாபோல்
வன்னகப் புலவுப் பேழுவாய் வாளரி மடங்க லொப்பார
பன்னெடுஞ் சேனைத் தானை காவலா பாரது மொய்த்தார
பொன்னெடுஞ் சிகரத் திண்டோ டினவுறப் பொருமா நின்றார்.

(இ - ள்.) பழமைத்தன்மை வாய்ந்த சப்த மகாசமுத்திரங்களும் ஒருவழி
யாய்த் தொடர்ந்துவந்த வாறுபோல, வலிய நகத்தையும் புலான் மணங்கமழும்
பிளவுபட்டவாயையுமுடைய வொளிதங்கிய ஆண்கிங்கத்தை யொத்தவர்களாய்,
பலபெருஞ் சேனையின் படைக்காலவர்கள் என்கும் பரவி நெருங்கி நெடியபொன்
மலைபோலும் வலியதோர்கள் தினவுண்டாக ஆர்ப்பரித்தார்கள். எ - று (ககசு)

வனைதுகற் கதளி மீப்போய் வன்சிறைப் பறவை மானப்
புனைமணிக் கவிகை யெல்லாம் வெண்சிறை யனமே போல

வினமணி கவரி யீட்டம் வெண்டிரைப் புணரி யேப்பக
கணைகடற் றுணை மறறோ கருங்கட னிகாதத மாதோ

(இ - ள்) அலங்கரித்த வஸ்திரத்தாலாய விருதுகொடிகள் மேலோங்கிச் சென்று வலிய சிறையுடைய பறவைபோலவும், அணிந்த மணிகளையுடைய குடைகளெல்லாந் தெள்ளிய சிறையுடைய அன்னத்தைப்போலவும், தொகுதியாகிய இரத்தினங்களைப் பதித்த சாமரைக்கூட்டம் வெள்ளிய அலையையுடைய சமுத்திரத்தைப் போலவும் விளங்குதலின், கோஷ்த்தையுடைய சமுத்திரத்தை யொத்த அச்சேனையானது பிறிதொரு கருங்கடலையு மொத்திருந்தது. எ - று.

பொலங்குழ லரவ மநறைப் புரவியின் சிரிப்பு வீரத
துலங்கெழு வயிரத தோளா ருரப்பொலி நீழல சீற்
நிலம்பக்க குமுறிப் பாயு நீனிறக கொடுங்கை யானை
குலங்கொடு பிளிறு மோதை யொருவழிக குழீஇய வனறே.

(இ - ள்.) அழகிய வீரக்கழலின் அதிாப்பொலியும், குதிரைகளின் கலைப் பொலியும், வீரத்தின் வன்மை மிக்க வச்சிரத்தம்மப்போன்ற தோளையுடைய போரவீரர்களின் அத்தடுகின்ற ஆப்பரிப்பும், தன்னிழலைக் கோபித்துப் பூ'ரி யானது பிளவுறுமபடி குமுறிப்பாட்கின்ற நீலநிறம் பொருந்திய வளைந்த கையையுடைய யானைக்கூட்டங்களின் வலியபிளிறுதலா லுண்டாகிய ஓசையு மொருவழியாக்ககூட்டின எ - று. (கஉங)

கரும்பனைத் தடக்கை நாலவாயக களிற்றி'நி மதத்தி னாலும்
பொருந்திரை யுதண்ட வரபோற புரவிவாய விலா'நி யானு
மருந்திறல வயவா திண்டோட சாந்தழிந் திழித் லானும்
வருந்திய புவனப் பேதை முதுகுற வழுக்கு வாரால.

(இ - ள்.) கரிய பனைமரத்தாண்டுபோன்ற பரந்தகையையும் [நாலவாய] தொங்குகின்ற வாயையுமுடைய யானையின் சொரிகின்ற மதப்பெருக்கினாலும், (பின்சென்று) போராசெய்யும் அலைகள் புரண்டவாறுபோலக்குதிரைகளின் வாயினின்றுழியும் [விலாழி] துரையினாலும் அரியவல்லபமுடைய போரவீரர்களின் திண்ணிய புயத்திலணிந்த செஞ்சந்தனக் குழம்பு அழிந்து சொரிந்தலாலும், வருத்தமெய்திய பூமியாகிய பெண்ணின் முதுகிற்பொருத்தக் காலவழுக்குவாரா யினா. எ - று. (கஉச)

முறப்பட நடந்த தானைச் செதும்பிகல முனைவ ரேறிப்
பிறப்பட நடந்த திண்டே ராழியிற பெருந்தூ ளாகி
யெறப்பி மிரவி யோட்டு மெழுபசும் புரவி போரத்து
நிற்பன திகந்த மெல்லாம பொதிந்தன நிமிர்ந்த தூளி.

(இ - ள்) முற்பட்டு நடந்தசேனைகளாலாகிய சேருனது வலிதங்கிய போர வீரர்கள் ஏறிப்பின்பட்டு நடத்தும் வலியமைந்த தோகளின் சக்கிரத்தினால் பெருந்தூசாகி, இருளையகற்றும் சூரியன்செலுத்துகின்ற பசுநிறம்மைந்த எழுபுரவியைமூடிக்கொண்டு விளங்குகின்ற திசைகளெல்லாம் எழும்பிச்சென்ற தூளிகள் பரந்தன. எ - று. (கஉடு)

பரந்தெழு பூழ்தி யுள்ளம் படுதெடுத தளவிட் டாலுந்
சுரந்தெழு பனியின் றுரைத் துளியொரு தொகையிற் டாலு
நிரந்தெழும் பரவைத் தானே நிலைதெரிந் தளவை கூறிப்
புரிந்தவ ருளரேல வையத் தவாகளே புலமை மிக்கோர

(இ - ள்.) பரவியெழுந்த புழுதியை மனத்தாற் கணித்தெடுத்தது அளவு
சொன்னபோதிலும், சுரந்து துளிக்கும் பனித்தாரையின் துளிகளை யொருகணக்
கிட்டபோதிலும், நிரம்பியெழுந்த கடல்போன்ற சேனையின் நிலைமையையுணர்
ந்து அளவுபடுத்திச் சொல்லவல்லவாரிருப்பராயின், அவர்களே நிலவுலகத்திற்கணி
ததூற்புலமையில் மிகுந்தவர்களென்று சொல்லப்படுவார்களெ - று. (கஉசு)

படுகுர லெழுந்த வீங்கும் பல்விய விடிபுரி னோங்கி
விடுகடா வயிர வொளவாண மினனொளி மருட்டிக் காட்டிக்
கொடிவிடு துவச நீழற் காரொளி யடையக் கொற்ற
நெடுநக ரொழியத் தானே மழைப்புய னிமர்ந்த தனறே.

(இ - ள்.) பெருங்குரலிட்டு முழங்கும் பலவாததியங்களின் இடிப்பினால்
யாந்து, சுடாவிடுகின்ற வொளிபொருந்திய வச்சிரவாளினால் நினைவொளியை
மயக்கிக்காட்டி விருதுகொடியாகிய துவசங்களை நந்த சிழலினுற் [கா] கரிய
வொளியை யடைதலால் வெற்றிபொருந்திய நெடிய நகரத்தைநீங்க, அச்சேனை
யாந்து மழைசொரியுஞ் சூலகொண்ட மேகத்தையொத்திருந்தது. எ - று. ()

எழுபுய லெழுந்த விமயி யினத்தொடு மிடித்துப் பொங்கிப்
பொழிபல புனலு மேழு பாவையும் புரண்டு போகி
முழுதொரு வழிகொண்ட டாறபோ னடந்தன மூரித் தானே
பிழித்த வுடைய வாணன சோணித்த திறுத்த வனறே

(இ - ள்.) சப்தமேகங்களு மொன்றுமெழுது டுரித்துத் தமமினத்தோடு
மிடித்து அதிகரித்துப் பொழிந்த மழைவெள்ளமுஞ் சப்தசாகங்களுங் கரை
புரண்டு பாய்ந்து முற்றுமொருவழிக் கொண்டாறபோல ஆவவலிய பெருஞ்
சேனையானது நடைகொண்டு இழிதக்கமை பொருத்திப் வாணசுரனுடைய
சோணிதபுரத்தை யடைந்தது. எ - று (கஉஅ)

ஐந்தட னுறு கோடி நிலந்தெழு மககு ரோணி
பைந்துகிற கதலித் தானே படுகொடி யினுசி சூழ்
வெந்தழற் றறுகட் பேழுவாய வெள்ளெயிற நகர னோந்தா
னெந்தையெம் பெருமான் முன்ன ருளிய வெவலை யொலலை.

(இ - ள்.) முப்பதுகோடி யென்னுங் கணக்கோடுபாந்த அககுரோணிகளா
கிய பசிய விருதுகொடிகளேந்திய சேனை வளைதல் பொருந்திய மதில்கூழ்,
வெவவிய தீயைச்சொரியுங் கோபக்கண்ணையும் பிளவுபட்ட வாயையும் வெள
ளிய பலையுமுடைய வாணசுரன், எமது தந்தையுந் தலைவனுமாகிய சிவபெரு
மான தனக்குப் பூரவமருளிச்செய்த காலகணித்ததை யுணர்ந்தவனுயினான். எ - று.

படுகடற் பரவைத் தானே யாங்கவன பரிந்த நாட்டை
யடுத்தித் திரியல் போக்கி வெள்ளிடை யடையச் செய்தக்

கொடுநில வெயிற்று வெங்க ணகராகோன கொதித்துப் பொங்கி விடுபரி வெள்ளத தானை வம்மென விளிப்ப தானன்.

(இ - ள்.) ஆழமாகிய கடல்போலப் பரவுதலுடைய சேனையானது அவ்வா ணகர னரசுபுரிந்த சோணிதபுரியைக் கொலலும் வலலமையாற் பலரையும் புறத் தேதுரத்தி வெற்றிடங்களி லோடச்செய்தது. விளைந்த பிறைச்சந்திரனபோன்ற பற்களைபுங் கோபகண்ணையுமுடைய அசுரேசனாகிய வானன் கோபமிருது விரைவிற் செலுத்தத்தக்க வெள்ளங் கணக்காகிய குதிரைமுதலிய சேனைகளை வருகவென்றழைப்பவனுயினான் எ - று (கரு0)

என்னிடைப் பிறந்த வைஞ்ஞாற் திரட்டியி னிவாந்த தோடகுப பின்னிடு றளவ மாயோன் பேடியிற றணந்து போனான் புன்னுனை யுகிரத்தாட் பூசை புலியெனிற புலியே நெுப்பா ரென்னென்ப படுவ ரெனனு வெண்ணில னிகறகுப போந்தான்

(இ - ள்.) என்னிடத்தித்த பெரிய ஆயிரந்தோள்களுக்குப் பன்முறை பின்னிட்டோடிய துளசிமாலையணிந்த கண்ணன் நடும்சகளைப்போலப் போர் செயதாற்றாது புறந்தந்து போயினான். புல்லினுனிபோன்ற (நுண்ணிய) நகம் பொருந்திய காலையுடைய பொருபூனையானது புலியெனறுசொல்லிக்கொண்டால் ஆண்புலியை யொப்பானவர்கள் யாதெனறு சொல்லப்படுவார்களென்றெண்ணாமல் இப்பொழுது மீண்டுமே போர்புரிடவந்துள்ளான் எ - று. (கருக)

வருகவென றுரைத்த மாற்றத்தெழுந்தன வயவெஞ் சேனை கருமுக்கிற கணத்தை யொப்பரா வடவையிற கனலுங் கண்ணா திருகிய சினத்தார வானந தீண்டிய சிகரத்தோளா ருருமென முழக்க மிக்கார மொய்த்தன ரொருங்கு சூழந்தார.

(இ - ள்.) வருகவெனறுகூறிய வாததையால் வலியசேனையானது போர்க் கோலமெய்திப் புறப்பட்டது. கரிய மேககூட்டத்தை யொத்தவாகளும் வட வாக்கினிபோல எரியும் விழியையுடையவாகளும், மாறுபட்ட கோபத்தையுடைய வாகளும், ஆகாயமளாவிய தலைபையும் தோள்களிற பொருந்திய இடியொலி போன்ற மிக்க முழக்கத்தையுடையவா்களுடைய நெருங்கி ஒருசேரச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள. எ - று (கருஉ)

கல்லெனக் கலிகுஞ் சேனை யளவையிற கண்ணு றுவா லொல்லென வொலிகுஞ் மோதையுமபருந துணுக்கங் கொண்டார வில்லினா வயிர வாளா தினவுறு வீரத்தோளார பல்லியந துவைப்பப் போந்தார படுகடல் பருகும் வாயார.

(இ - ள்.) கல்லென்று முழங்குஞ் சேனையானது அளவைக் குட்படாதது. ஒல்லென்று சத்திக்கும் ஒசைப்பெருக்கினால் தேவர்களும் அச்சமெய்தினார்கள். வில்லெந்தியவா்களும் வச்சிரவானைத் தாங்கியவா்களும் தினவெடுக்கும் வீரந்தன கிய தோளையுடையவா்களும், ஆழமாகிய கடலைப்பருக்கத்தக்க வாயைவாய்ந்தவா களுமாகப் பலவகை வாத்தியங்கள் கோஷிக்க நடந்தார்கள். எ - று. (கருங)

எந்தறு முலக மீரே மோரகரத் தெடுத்தக கொள்வார்
காந்தறு தெறுகட் டியாற கருங்கடல சுவற்றுந் தீயோர்
பாந்தனின் மகுட கோடிப் பருமணி பறிக்கு வ கைபா
போந்தனா கடல் தாண்ப பொருந்திறற் றலைவா யாரும்.

(இ - ன்) ஆதிசேடன் தாங்கிய பதினாஞ்சுலகங்களையும் ஒரேகையில் எடுத்துக்கொள்ளத் தக்கவர்களும், காந்துரத்தனைமை பொருந்திய கொடியகண்ணினி லுள்ள அக்கினியாற் கரிய சமுத்திரத்தையும் வறளச்செய்யத்தக்க கொடியவா களும், ஆதிசேடனுடைய கிரீடகோடிகளிலமைந்த பருத்த சிமோரத்தினைக் களைப்பறிக்கத்தக்க கையையுடையவாளுமாக அழகிய சமுத்திரத்தை யொத்த சேனையாகிய போபுரியத்தக வல்லமுடைய போர்வீரர்களெல்லாரும் வந தார்கள். எ - று. (க௬ச)

எண்ணருங் கணக்கி னீத்த வெட்குவை யெண்ணிட் டாலுங்
கண்ணுத்த கரிய சேனைக் கருங்கடல பரக்க தம்மா
வண்ணவான கொடிக்கோட டிஞ்சி மணிநெடு வாரி னீப்பார்
திண்ணெடுந் திறைகொண்டாடுங் கடனமடை திறந்த வாபோல்.

(இ - ளு.) கணக்கிடுதற்கரிய தொகையிற்கழிந்த எட்குவியலைக் கணக்கிட்ட போதினும், கணக்கிடற்கரிதாகிய சேனையாகிய கரியகடலானது பரவியது குளிர்ச்சிவாய்ந்த டெடிய அலைகளால் அசைந்துகொண்டிருக்கும் சமுத்திரமானது மடைதிறந்து பாய்ந்தாற்போல, அழகிய ஆகாயமானவிய கொடிகள் கட்டிய சிகரத்தையுடைய மதிவின அழகிய டெடியவாயிலைக் கடப்பாராயினர்.

சில்லியங் கொடிஞ்சித் தேரோ திரைபொரும புரவித் காடோ
செல்லென முழங்கும் பூட்கைச் சிறுவிழிச் சிகரக் குன்றோ
மல்லலந் திரடோள வீர வயவரோ மிகுதி யோவான்
ரெல்லையம் புலவர்க் கேனு மரிதெவா தொகுக்கற பாலா.

(இ - ன்.) அழகிய சக்கரத்தையும் மொட்டினையுமுடைய இரதங்களோ? அலைகளபோல வரிசையாகவரும் திரகத்தொகுதியோ? வளந்தங்கிய அழகிய திரண்ட தோளையுடைய காலாட்களோ? இச்சேனையிற பெருந்தொகையென றுணாதற்கு, பழமையாகிய தேவர்களுக்கானாலும் அரிதாகுமானால், வேறெவா தாம் உளவிட்டுச் சொல்ல வல்லவா? எ - று (க௬ச)

வாவினா சிகரி யேந்தங் கரத்தினா வயிர மேருந்
தோளின ருவரி யேழுஞ் சுவற்றுறப் புறத்தா லெற்றுந்
தாவினா மறலி யேனுந் துணுக்குறம் வயிரத் தண்டரா
கோளினம் பிறைபூத் தோங்கு மழைமுதிற் குழுவை யொப்பா.

(இ - ள்) வாட்படையேந்தியவார்களும், மலைகளைத்தாங்கிய கைகளையுடையவார்களும், வச்சிரத்தம்பம்போலும் மேருவரைபோலும் விளங்குந் தோளைத்தாங்கியவர்களும், சத்தசமுத்திரங்களும் வறண்டுபோக வெளியே யெற்றத்தக்க கால வகித்தவர்களும், இயமனையென்றாலும் (எதிர்த்தகாலத்தில்) அஞ்சத்தக்க வச்சிர தண்டம் பிடித்தவர்களும், வலிய இளம்பிறைச் சரதிரன் பிரகாசித்தது விளங்கும் சூலகொண்ட மேகசாலம்போன்ற (வகிரத்தம் பிரகாசிடும் கரிய உடலையுடைய)வர்களும் (ஆக.) எ - று. (க௬எ)

அளவெழு வயவெஞ் சேனை மதிளகத் தளவை நீத்த
கிளைபடு வயிரத் தோளா னுருமெனக் கிளத்துஞ் சொல்லான்
வளையெயிற நசுரா கோமான் வாளரி மடங்கல் போல
விளைசினரு சுறுக்கொண் டேற வெள்ளிடை யெழுநது போந்தான்.

(இ - ள்) கணக்கிறந்த வெற்றிபொருநதிய வலியசேனையானது மதிலிடத் தின் எலையைக்கடந்தது. கிளைபட்ட வச்சிர தம்பம்போன்ற தோளையுடைய வனும் இடிபோலக் காச்சித்துப்பேசுவ குரலையுடையவனும், வளைந்த பற்களையுடைய அசுரர் தலைவனுமாகிய வாணசுரன், ஒளிதங்கிய ஆண்சிங்கம்போல உண்டாகிய கோபமானது விரைந்து அதிகரிக்க வெளியே புறப்பட்டு வந்தன.

பீதகப் பசும்பட் டாடை மருங்கொடும பிறழ வீக்கி
மீதகக் கொய்யஞ் சாததிக கொடுக்கிரு மருங்கு வீழ்த்துத்
நீதகு வயிர வொளவாள கச்சொடுஞ் செறிநது வானத்
தாதவற சிழிவு காட்டுங் கனைகழ லடியிற் சோததி.

(இ - ள்) பசும்பட்டாகிய பீதகவாடையை இடையிலே பிறழும்படி கடடி மேலே கொய்சகமணிந்து, கவைததான யிருபுறத்திலும் விழுத்தி, நெருப்புப் போன்ற வச்சிரவானை அரைக்கச்சுடன்கட்டி, ஆகாயத்திலுள்ள சூரியனுக்கும் இழிதலகமையைக் காட்டத்தக்க சத்திக்கின்ற வீரகண்டாமணியைத் தன் காலில் அணிந்துகொண்டு. ஏ - று. (௧௩௯)

மனவிழைத் தியறறு வாகு வலையமார குவட்டுத் தோண்மேற
றினவுதேயத் திடுவ போலக் கிம்புரிக் கடகஞ் சேர்த்தி
வனைமணித் தொகுதிச சன்ன வீரமு மாறிச சாததிப்
புனைமணித் தடந்தோ ணக்கிக் குண்டலம் புரளா நின்றான்.

(இ - ள்) இரத்தினங்க ளிழைத்துச்செய்த வாகுவலையம் புனைந்த தோ ளின்பேரில், தினைவாதேயத் தகற்றுவனபோலக் கிம்புரிக்கடந்தரித்து அலங்கரிக்கின்ற நவமணித்தொகுதியாலாகிய சன்னவீரத்தையும் மாறுபடவணிந்து, குண்டலமானது அழகமைந்த பரந்ததோளை வருடிப்புரளும்படிபூண்டு விளங்கி னான். ஏ - று. (௧௪௦)

வினமணித் தொகுதி காரதி வேறுவே றிமைத்துக் காட்ட
வனமணி மகுடஞ் சாததிப் பட்டமு மருகு வீக்கிப்
புனைவிற நரடு கோதை வலமிடம் புதையப் போராததான்
முனைமுகப் பகழி யோயாத தூணியு முதுகு சோததான்.

(இ-ள்) வெவ்வேறினமாகிய இரத்தினத் தொகுதிகளின் பிரகாசமானது கூட்டங்கூட்டமாகப் பிரகாசித்தது காட்டுமபடி அழகிய நவரத்தின கிரீடமணி ந்து, அதற்கருகே பட்டத்தையுமணிந்து, விரலினாலே சரட்டிற்றபுனைந்த மலாமா லையை வலமிடமாகப் புதைபடும்படி தரித்தான். போர்முகத்திலே அம்புகள் நீங்காத அம்புறத்தூணியையும் முதுகிற்கட்டினான். ஏ - று. (௧௪௧)

தற்பொதி சேமத் தோரோ ராயிரந தழுவச சொற்றான்
விற்படை நூற்றுப் பத்தின் மேலென விளமபி விட்டான்
கொற்படை நெடுவே றோட்டி தோமரங் கொடுவா ணேமி
பற்படை யமைக்க வென்றான் நன்னுடைப் பரவைத் தேர்மேல்.

(இ - ள்.) தன்னைச்சூழ்ந்தது மறைத்துள்ள ஓராயிரஞ் சேமத்தோகள அடையும்படி உதரவளித்தான். அனறியும் ஆயிரத்திற் கதிகமான விற்படைகளையும், கொல்லத்தக்க நெடியவேலாயுதங்களையும் தோட்டி தோமரம்கொடுவான் சக்கரமுதலிய பலவகை ஆயுதங்களையும் தன்னுடைய பரவுதலமைந்த தேரின மேல் அமர்த்துகவென்று சொல்லிவிட்டான். எ - று. (கசஉ)

தன்னுடைக கோயி னீங்கி வாயிலிற றழுவச சாரந்தா
நெனனையா ளுடைய கோமா னிருந்துழி யெதிர நினறூன
பொன்னவி ரலங்கு வேணிப புங்கவ போற்றி யெனனா
நின்னல தமாககு யானே யேகல னிமல வெனறூன

(இ - ள்.) தன்னுடைய அரண்மனையைவிட்டுநீங்கி வாயிலையுடையவெளிச் சாரந்தான். என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய விடத்திலே நேராக நின்றவனாகி, பொன்போலப் பிரகாசித்த தசைகின்ற சடையை யுடைய சிவபெருமானே! போற்றியெனது துதிசெய்து, மலரகித்தனே! தேவரீரையன்றி யானொருவனாகவே போருக்குப்போக மாட்டேனென்று விண்ணப்பித்தான். எ - று. (கசங்)

பூங்குழ லுமையை நீக்கிப் புகாமுகப் பிள்ளை யோடும்
வாங்குவேற குமா னோடு மன்னிய கணத்தி னோடும்
வீங்குநீ ரொலிக்கும் வேணி விண்ணவா பெரும லினனே
யாங்கணுற றடைதி யெனனா வெழுந்தன னசுர னோடும்

(இ - ள்.) பெருக்கெடுத்த கங்காசலமானது கோட்க்கின்ற சடையையுடைய தேவநாயகராகிய சிவபெருமானே! மலரணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரை யிகழ்க்கீக்கி, புள்ளிகளமைந்த யானைமுகமுடைய மூத்தபிள்ளையாராகிய விநாயக்கடவுளோடும், வேறப்படையேந்திய சூனையபிள்ளையாராகிய முருக்கடவுளோடும், நிலைபெற்ற சிவகணங்களோடும், இப்பொழுதே போரமுகத்திற்கு வந்தருள்கவென்றுவேண்ட, சிவபெருமான் வாணசுரனோடும் எழுந்தருளினான். எ - று. (கசச)

கொடி நகாப புரிசை வாயிற கோனகா பிறகிட டேகி
நெடுமுடிச சிகரத்திண டே ரேறின னிமிர்ந்த சேனை
யங்கொடிச சேமத்திண டே ராயிர மருங்கு சூழ்ந்த
துடியிடத்தோளை நோக்கிச் சூழுகொளச சினக்குஞ் சொல்லான்.

(இ - ள்.) துவசங்கள் கடடிய நகாமதிலையும் வாயிலையும் சிறந்த நகரத்தையும் பின்றச்சென்று, நீண்டமுடியமைந்த சிகரத்தையுடைய வலியதேரினமீதேறினன். சைனியங்கள் புறப்பட்டன. கொல்லத்தக்க கொடிகள் கடடிய வலிய ஆயிரஞ் சேமத்தோகளும் பக்கலிற சூழ்ந்துகொண்டன அப்பொழுது, துடிகின்ற தன்னிடது தோளைப்பார்த்துக் கோபச்சொல்லையுடைய வாணசுரன் விரைந்து. எ - று. (கசசூ)

வாரிதி யமலை நீக்கி மாதிர மதிர வீசுகும்
பேரிய மதிர மறைத்த திமிலையோ பிறங்கா நின்ற
தூரியங் கறங்கப் பம்பை துடியொடு முழுவ் மாப்பபக்
காரிண ரோதி மாதா கவரிகா லசைப்பச செனறூன.

(இ - ள்.) கடன முழுகையகற்றி, எண்டிசைகளும் அதிருமபடி வாரிறுக கிய பெரிய வாசசியங்கன முழுகவும், திமிலை முதலிய அழகுவிளங்கும் வாததி யங்கன ஒலிக்கவும், பம்பை உடுக்கை மத்தளம் ஆகிய இவைகள் சத்திக்கவும், மலர்க்கொத்துவிளையணிந்த கரியகூந்தலையுடைய மங்கையா இருபுறத்திலும் சாமரையிரட்டவும் வாணசுரன் சென்றான். எ - று. (கசசு)

சேயிதழ்க் கமல பீடத தந்தனை முதல தேவ ராயிர நயனம பூதத விந்திர னரம்பை நல்லா ராய்யர் விசுமபு மொய்ததா ரெதுகொலோ விளைவ தென்னா நாயகத துளவத தாழ்கே நலவினை பயகக வென்றா.

(இ - ள்.) சிவந்த இதழ்களையுடைய தாமரைமலர்ப் பீடத்தி லெழுந்தரு ளிய பிரமன முதலான தேவர்களும், ஆயிரவகணகள் பிரகாசிக்கும் தேவேந்திர னும், தேவஸ்திரீகளாகிய நல்லவர்களும் யாதுவிளையுமோவென மனன திறகருதி, மேலோங்கிய ஆகாயவீதியில் நெருங்கியவராகி, துளசிமாலையணிந்த நாயகனாகிய திருமாலுக்கே நனமையுண்டாகட்டுமென்று பிரார்த்தித்து நின்றார்கள். எ-று.

எதிர்ந்தன விருபாற ழுனை யெதிரெழு மமலை தாககி யதிர்ந்தன திசைக னெட்டு மதிருர லாழி காலாற பிதிர்ந்தன வவனி யண்டம பிளந்தன பிறங்கு வைவாள விதிர்ந்தன திமிலத திண்போ விளைத்தன விளைவ தோரான்.

(இ - ள்.) இருடககலிலுள்ள சேனைகளும் ஒன்றோடொன் றெதிர்ந்தன. அப்படி யெதிர்த்தெழுந்ததனுண்டாகிய பேரொலியானது தாககி அஷ்டதி சைகளும் அதிர்ந்தன. ஒலிக்கின்ற குரலையுடைய கடலைக்காலாற பிதிர்ந்ததின். உலகமும் அண்டகடாகமும் பிளவுபட்டன. பிரகாசிக்கின்ற கூமைவாயந்த வாட்படைகள் அசைந்தன மேலவிளைவ தின்னதென மூண்டவனும் வாண சுரன் வலிதங்கிய போபுரிவானாயின. எ - று. (கசஅ)

எதிர்ந்தன கொடுங்கு வாளி யெய்தன ரிடை யமுற செறிந்தனா திகிரி யாழி செலுத்தினா சிகரத திண்டோண் முறிந்தன ரெயிறு தீண்டி முறுக்கின ரசுரா வாங்கிப் பிறிந்தல விருபாற ழுனை பெருகின குருதி வெள்ளம்

(இ - ள்.) அகசாலத்தில், அசுரர்கள் வில்லைவிளத்து நானொலியெறிந்து வலிய கூர்மைவாயந்த அம்புகளையேவினார்கள். இடைவிடாமற் றொடர்ந்து நெருங்கினார்கள். வட்டவடிவாகிய சக்கிராயுதத்தைப் பரியோகித்தார்கள். உயர்வாகிய வலிய தோள்கள் முறிபட்டார்கள் பற்களை யிறுக்கி முறுக்கினார்கள். இரு பக்கத்துச் சேனைகளும் நீங்காதனவாகிப் போபுரிய உதிரப்பெருக்குப் பிரவகித தோடியது. எ - று. (கசசு)

கலிநிலைத்துறை.

சிகர மாலவரை யெடுத்தனா தெழித்த குரலா ரகனி லம்பட விடுத்தன ரரகக ரத்தினத தகரு மாறுபல தண்டமொ டுதுண்ட மிடலுங் ககன நின்றமர கைத்தலம் விதித்த னாகளால்.

(இ - ள்.) அரக்கா உச்சியையுடைய பெரியமலைகளைப்பறித்தெடுத்து ஆர்ப் பரித்த குரலோடு, அகன்ற பூமியிற்படும்படி யெறிந்தார்கள். அப்படி அவர்கள் விடுத்தனவற்றை யுடையபுடைய பல தண்டாயுதங்களால் துண்டங்களாகச் செய்யவும், ஆகாயத்திலிருந்த தேவர்கள் கைகள்நடுங்கினார்கள். ஏ - று. (௧௫௦)

நீறு செய்தன ரெடுத்தெறி நெடுஞ்சி கரியைக்
கூறு செய்தனா குறித்தன ராககா கொடியோ
ரேறு முததலை யயிற்படை யெடுத்தெறி தலும
பாறி விட்டது துழாயவன் விடுத்த படையே

(இ - ள்.) நீற்றணிந்த அரக்கர்கள், எடுத்தெறிந்த பெரிய மலைகளைப் பொடி படுத்தியதை யாலோதித்து அக்கொடியோர பகைஞராமேசுலத்தக்க முதத லைச்சூலாயுதத்தை யெடுத்துஎறியவும், துள்ளிமலை யணிந்த கண்ணபிரான சேனை ஓடிப்போயிற்று. ஏ - று. (௧௫௧)

கொக்க ரித்தநி ருதக்குல நகைத்த குரலா
லக்க ரித்தகட லடங்கிய தறிந்த துளவோன
புக்க தேரோடு புகுந்தன னதிரந்த தவனி
செக்க ரொத்துல வுகுஞ்சிய ரெதிரந்து செல்லும்.

(இ - ள்.) கொக்கரித்துக்கொண்டிருந்த அரக்கூட்டத்தின் சிரித்த குரலி னால், தமதுசேனைக்கடல் அடங்கிய செய்தியை யுணர்ந்த துள்ளிமலை தரித்த கண்ணபிரான, போக்கோலங்கொண்டெய்திய இரத்ததோடு போக்களம் புகுந் தனா. அப்பொழுது பூமி யதிரந்தது செவ்வானத்தையொத்து விளங்குந் தலை யயிரையுடைய அரக்கர்கள் எதிர்த்துவரவும். ஏ - று. (௧௫௨)

தாளி முந்தனா தனித்தலை யிழந்த னாதுணைத்
தோளி முந்தனா நெடுங்குடா துறந்த னாகவான
மூளை சிந்தினா முடித்தலை நெரிந்க னாபொருங்
கோளி முந்தனா கொடிக்குடையிழந்த னாக்களால்.

(இ - ள்.) அப்படி யெதிர்த்தவர்களில் அநேகாதாளிமுந்தார்கள். தனித்தனி காலிமுந்தார்கள், தலையறுப்பட்டார்கள். இருதோள்கள் வெட்டுப்பட்டார்கள். நெடிய குட ரறுப்பட்டார்கள் மூளையை யிழந்தார்கள். கிரீடமணிந்த தலைகள் நறுக்கப்பட்டார்கள். போர்புரியும் வலவமழிந்தார்கள். கொடிகளைபுகுடை களையும் போக்கடித்தார்கள். ஏ - று. (௧௫௩)

வெள்ளெ யிறறவுணா வாளிபட விண்ண மளவுந்
துள்ளி யோடினா தெறித்தனா துளைக்கை மதமாக
கொள்ளை வெம்பக முறைத்துல வைக்குத் விழுமாற
கள்ள் விழ்ந்ததுள வோனெடி யகைச்சி லையினே

(இ - ள்.) வெள்ளிய பற்களையுடைய அவுணர்கள், தேனசொரிகின்ற துள்ளி மலை யணிந்த கண்ணபிரானுடைய நெடிய கையிலேந்திய விலலி னின்று புறப் பட்ட அம்புகள் படுதலால். ஆகாயமவையில் துள்ளியோடினார்கள். தெறித்துப் போனார்கள். அப்பொழுது தொலைபொருத்திய கையையும் மத்தையுமுடைய யானைகள் கூட்டமாகிய கொடிய அம்புகள் பாயத்தலால், தமது கொம்புகள் குத் திக்கொள்ள நிலத்தில் விழுந்தன. ஏ - று. (௧௫௪)

மதத மாகரி பிளநதன வயபபு ரவியு
மொய்தத கொய்யுளே நெடுங்குள முறிநது விழுவ
ததது வெண்டிறை புரண்டகு ருதிசச லதிவாயச
சித்தி ரககொடி துடங்குபல தோதி ரியுபால்.

(இ - ன்.) பெரிய யானைகள் மததகம் பிளவுற்றன. வெற்றிதங்கிய குதிரைக
ளும் நெருங்கிய கததரித்த புறமயிரோடு நெடிய போரக்களத்திலே முறிநது
விழுந்தன. மோதுகின்ற வெள்ளிய அலையோடு புறண்ட உதிரக்கடலில், சித்தி
ரங்கள்செய்த துவசங்கள் அசையுமபல இரதங்களதிரிந்துகொண்டிருந்தன. ஏ - னு

ஆழி யற்றசில தோசெருகு மசச முறியப
சூழி பட்டசில தோதரை புரண்ட சிலதே
சூழி வெங்கட லெனத்திறை யுகண்ட குருதிப
பாழி யாறொடுங் கண்டுவரி புகக பலதோ.

(இ - ன்.) சிலதோகள் சககிரங்கொழிந்தன. சிலதோகளுசெருகிய அச்சு
கட்டை முரிப்பட்டடையிற் புழுதிப்பட்டழிந்தன. சிலதோகள் நிலைதவறித்தரை
யிற் புரண்டன. ஊழிக்காலத்தி லுண்டாகும் பெருங் கடற்பெருக்குபோல, அலை
கள் புரளும் பெரிய உதிரந்தியோடுங்கூடிப் பலதோகள் கடலிற் புகுந்தன.

கண்டெ நிததனா மணித்தலை தெறித்த நாகதூக்
குண்ட லம்பல தெறித்தனா குனித்த சிலையோ
டெண்ட ருங்கர மிழந்தன ரிழந்த வயிரைச
சண்ட னுண்டுவகை தநதுநட னம்பு ரிவனூல்.

(இ - ன்.) சில போரவீரர்கள் தங்கள் கண்கள் தெறிபட்டார்கள். அழகிய
தலைகள் ளுறுபட்டார்கள். கிரணங்களுடைய பலகுண்டலங்கள் பறிபட்டார்கள்.
வளை ததவிலலோடு எண்ணுதற்கரிய கைகளை இழந்தார்கள் அவரில் இறந்தவயி
ர்களை இயமனபருகிச் சாதோஷமெய்தி நடனஞ்செய்வானாயின. ஏ . னு

வாளி யொன்றுசில மாகளிற் தோபு ரவியைத
தூளி கண்டுருவி யெண்டிசை தொடர்நது செலுமா
லாள் மொயமபரை யரசகரை யமுககி யழலவாயக
கூளி செங்குருதி யிறகுமிழி பொங்க விழுமால்.

(இ - ன்.) ஒவ்வோரம்புஞ் சில பெரிய யானைகளையுந் தோகளுடைய குதிரை
களையுந் தூளபடுத்தி ஊடுருவி யெட்டுத்திசைகளிலுந் தொடர்நது செலலும். தீப
பொருந்திய வாயையுடைய பூதங்கள், யாளிபோலும் வலிமையுடைய அரசுகரி
லிறந்தாரை யமுககிக்கொண்டு செவ்விய வுதிரப்பெருக்கிற் குமிழிகளுண்டாம்
படிக்கு வீழாநிற்கும். ஏ . னு. (கூறு)

அம்பொ ராயிர மரசகரை யறுக்கு மழலவா
யம்பொ ராயிர மதக்களி றறுக்கு மெரிவா
யம்பொ ராயிர மடறபரி யறுக்கு மகலவா
யம்பொ ராயிர மறுபபதி ரத்ததி னையரோ.

(இ - ன்.) ஒவ்வோரம்புகள் ஆயிரமரசகர்களை யழிக்கும். தீவாயமைந்த
வொவ்வோரம்புகள் மதப்பெருக்குடைய ஆயிரம் யானைகளைக்கொல்லும். எரிகின்

றவாயுடைய வொவ்வோரம்புகள் வெற்றிபொருந்திய ஆயிரங் குதிரைகளைச் சங்கரிக்கும். அகன்ற வாயுடைய வொவ்வோரம்புகள் ஆயிரங் தேரினை யழிப் பதுமாயின. ஏ - று. (கஊ)

தேரி முந்தனர் சினப்பரி யிழந்த னர்சினக்
காரி முந்தனர் கதிரப்படை யிழந்த னாகளாற்
றாரி முந்தனா தனிககழ லிழந்த னர்வயப
போரி முந்தனா புகுந்தி லிழந்த நிருதா.

(இ - ள்.) போருக்குப்புகுந்த வல்லபத்தைக் கண்ணபிரான அம்பினுலிழந்த அரக்கரில், அனேகர்தங்கள் தேரையிழந்தார்கள். கோபம்பொருந்திய குதிரை களை விடுதலார்கள. கோபத்தையுடைய அழகையொழிந்தார்கள். ஒளிவீசுகின்ற ஆயுதங்களைப் போக்கடித்தார்கள். வெற்றிமாலையுடைய னுடையதாக்கள். ஒப்பற்ற வீர கண்டாமணியைத் திறந்தார்கள். வெற்றிபொருந்திய போராபுரியுமாற்றலையுடன் னார்கள். ஏ - று. (கஊ0)

வண்டு முாயவன் விடுதலா மாரி யதனைக்
கண்டு நெஞ்சிறை கலங்கில னணிந்த சமுலோன்
றுண்ட வெண்பிறை யெயிறற்றழல னுடையகொ ளநெரிந்
துண்ட வெஞ்சின முருத்தெழ வுருத்த னனரோ.

(இ - ள்.) வளந்தங்கிய துளசிமாலையணிந்த கண்ணபிரான பிரயோகித்த அஸ்திரவருஷத்தைக்கண்டு சிறிதும் மனது கலங்காதவனாகி வீரக்கழலணிந்தவானா னுரன் வெள்ளிய பிறைத்துண்டம்போன்ற பற்களைத் தீப்பொறித்ததக் கடித்துத் தனை விழுங்கிய பெருங்கோபமானது உருத்தெழக் காச்சித்தனை. ஏ - று.

விடுக தேரென வெகுண்டனன் வெகுண்டு விடலுந்
தொடுபி ணக்குவை நெரித்தது தொடுத்த திகிரி
யடுப டைத்தலைவ ராவியிழ வாரு மறிவா
கொடுவி னைத்தொகை விளைப்பது குறிக்க வசமோ.

(இ - ள்.) தேரினைச் செலுத்தவுகவென்று கோபித்தனை. அப்படிக்கோபித் துத் தேரைச் செலுத்தவும் பிணக்குவியல் நிறைந்தது. அததேரிந்பூட்டிய சக்கிரத்தால் கொல்லத்தக்க ஆயுதமேந்திய யுத்தவீரரி லுயிரிழக்காதவர்களு மிறப்பா ரானார்கள். தீவினைச்செயலசெய்யுங் கருமத்தை யளவிட்டுரைப்பது சாத்திய மாகுமா? ஏ - று. (கஊஉ)

சேம மாயிர மெனப்புடை வளைந்து செறிதோ
வாம முற்றுற வளைந்தனை வயப்ப டையொடுந்
தாம வராசில குனித்தொரு தழற்க ணிருந்த
வேம னத்தொடு முருத்தெழ முழங்கி வெகுளவான,

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற தீப்பொறித்தது கண்களையுடைய வாணசுரன் தனைச் சூழ்ந்து வளைந்து நெருங்கிய ஆயிரஞ் சேமத்தேர்கள் அழகுபொருந்திவர, கண்ணபிரானே முற்றுக்கையெய்து மாலையுடைய நெடிய வில்லைவளைத்து எரிகின்ற மனத்தோடு இடிபோலக்காச்சித்துக் கோபிப்பானாயின. ஏ - று. (கஊங்)

ஆயி ரத்தினொரு பாதியு மடுக்கு சிலையா
னாயி ரத்தினொரு பாதியி னடறப கழியா
னாயி ரத்தலை யனந்தனி லனநத லெழுவா
னாயி ரப்பெயரி னுனெதி ருழன்று புகுவான்.

(இ - ள்.) அடுக்கிய [ஆயிரத்தினொருபாதி] ஐந்தாறு விந்ளால் வெற்றி
பொருந்திய ஐந்தாறு அம்புள்ளால், ஆயிரஞ்சிறங்கையுடைய ஆதிசேஷனாகிய
சயனத்தி லறியுலபுரிபும் ஆயிரத்திருநாமங்கையுடைய கண்ணபிரானாக கெதி
ரே கோயித்துப் புகுவானுயினன். ஏ - ஹ.

(ககச)

தேரி னின்றுதொடை கொட்டியுரு மொத்த செயலிற
போரு வந்தெதிரா முழங்கின னதிர்ந்த புவனம்
வீர மங்கலை கறுத்தனள வெறுத்தொ ருவினா
வாராத டம்புய மிடத்தொடு துடித்த வலையம்.

(இ - ள்.) வாணசுரன் தந்தேரிலிருந்து தொடையைத்தட்டி இடிபோன்ற
முழக்கத்தோடு யுத்தாபேடையெய்தி யெதிரே காச்சித்தனன் அதனால் உலக
மதிராதது வீரலட்சுமிமனங் கொதித்தனன். அவனைவெறுத்தது அப்பொழுதே
நீங்கினான் நெடிய விசாலமான தோள்கள், பூண்டிருந்த வலயத்தோடு இடப்புறத்
தே துடித்தன. ஏ - ஹ.

(ககச)

வட்ட வாரபுய றுளிக்குருதி மாரி சிதற்கு
கட்டு வெமபுரவி குன்றியொரு கணங் லுழமா
லெட்டி ருஞ்சிறைய சுங்கமிவ னேறி ரதநீன
மொட்டி ருந்ததயல் வெள்ளிடை முயங்கி யதுவால்

(இ - ள்.) வட்டவடிவமாகிய நெடிய புயல்கள் உதிர்ந்ததுளிகளாகிய மழை
யைச்சொரியவும், தேரிந்பூட்டிய கொடிய குதிரைகள் வலிமைகுறைந்து ஒருகண
களாலழவும், நீண்டு பெருத்த சிறகையுடைய பருந்துகளிவனேறிய நீண்டதேரின்
மொட்டிலிருந்து சமீபத்தே முழக்கஞ்செய்தன. ஏ - ஹ

(ககச)

ஆது ணர்ந்துவிளை புன்னகை யமைத்த பெருமான்
மாது பங்களை யடைந்தனன் வணங்கி மொழிவரான
றீது புன்குறி யெழுந்ததிகல் செய்வ னினிமே
னீத டுத்தியென நினறன னமுன்ற நிருதன்.

(இ - ள்.) அதனை யுணர்ந்துண்டாகிய புனனகையை யடக்கிய தலைவராகிய
உமாதேவியாகரை, கோபமெய்தியிருந்த வாணசுரன் சமீபித்துப்பணிந்து சொல்
லுக்கின்றான் தீமைபயக்குற துஸசகுணங்கள் தோன்றின. யான போபுரிவேன்
தேவாரீரினிமேல் சத்துருக்களைத் தடுப்பீராகவென்றுகூறி நினறனன். ஏ - ஹ.

அநதி வெண்பிறை யணிந்தரு நடம்பு ரிபிரான்
றநதி மாமுகளை நீயிது தடுத்தி யெனலுஞ்
சிறது ரத்தனி முகக்கடவுள் சேற லுணராய்
பைந்து மூய்முடி யவன்சில பரிந்து புரிவான்.

(இ - ள்.) மாலேக்காலத்தி லுதிக்கும் வெள்ளியபிறைச் சந்திரனைத் தரித்து அரியதிருடமபயிலுஞ் சிவபெருமான், தமது மூத்தபிள்ளையாகிய சிறந்த யானை முக்ககடவுளை, நீயிதைத் தடுப்பாயாகவெனக் கட்டளையிடவும் ஒப்பற்ற யானை முகமுடைய விநாயக்ககடவுளாயுத்தகதையைடைதலைப்பசிய துளவமாலையணிந்த முடியையுடைய கண்ணபிரான் தெரிந்து அன்புகூர்ந்துசில உபசாரங்களை (பின் வருமாறு) செய்வாராயினா. எ - று (ககஅ)

ஏன லெட்பொரியொ டப்பமிவை யெனப் புணரா
மான தப்பெரிய பூசனை வருத்த வழிபா
டான வாசசனை யயாந்தன நயாந்த துணராப்
போன சிறத்தை திரிந்துவின யாடல் புரிவான.

(இ - ள்.) [ஏனல்] தினையினுல மோதகமும் எட்பொரியும் அப்பமுமாகிய விவற்றைச் சிறத்திதுப்பெரியமானதமாகிய பூசையை யியற்றிப் வழிபாடாகிய அருச்சுனையைச் செய்தனா. அங்ஙனஞ்செய்தனவற்றை யுணர்ந்துகொண்டு விநாயக்ககடவுள் தந்தைகட்டளைப்படி சென்றகருத்தினீமாறி, திருவிளையாடல்செய்து கொண்டிருந்தாரா. எ - று. (ககக)

அனன் போதவ ணயாநதுவின யாடி மறுகப்
பினன் லஞ்சடை முடிப்பிறை முடித்த பெருமான
மினனி லங்குசுடா வேலினைய காளை யைவின
யெனனை நினசெய லெனக்குமா நீது புகல்வான.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், கணேசப்பெருமான அங்கேசோந்து திருவிளையாடல்செய்துகொண்டிருக்க, பின்னலாகிய அழகியசடைமுடியினமீது பிறைச் சந்திரனை முடித்தருளிய சிவபெருமான; மின்னலைக்ககடும் காரதியுடைய வேலாயுதமேந்திய இளையபிள்ளையாராகிய குமாரக்கடவுளை விளித்து உன்செயலயாது? எனக்கேட்க, குமாரசுவாமி இதனைக்கூறுகின்றாரா எ - று. (கக௦)

சென்றெ திரந்தரி பெருமபடைசி தைந்து மடியக
கொன்று மீளவது குறிக்கொள்ளென நினது தொழுநாந
மன்றல வராசடையி னுனுள மகிழ்ந்த ருளின
னன்று நன்றென மொழிந்தன னடந்த னனரோ.

(இ - ள்.) இப்பொழுதே சென்று, கண்ணபிரான் பெருஞ் சேனையை யெதிர்த்து அது சிதைவுற்றிறக்குமபடி கொன்று திருமபுவது குறிக்கொளவீராக வெனக்கூறிநன்று வணங்கினா. மணந்தங்கியெட்டிய சடையையுடைய சிவபெருமான திருவுள்ளமகிழ்ந்து அங்ஙனமேபுரிகவென்றருளினா. குமாரசுவாமியும் நல்லது நல்லதென்று கூறி உடனே நடந்துபோயினா. எ - று. (கக௧)

தோகை மாமயி லுதைத்தெதிர தொடந தபுகலு
மேக வண்ணனெதிர கண்டுள நடுங்கி வெருவா
மோக முற்றவ ணருச்சனை முயன்று புரிய
வாகை வேன்முருக னன்னவை யிரங்கி மதியா.

(இ - ள்.) கலாபத்தையுடைய பெரிய மயிலவாகனத்தி லாரோகணித்து, சேனையைநோக்கி எதிராமுகமாகப்புகவும், மேகவண்ணராகிய கண்ணபிரான் எதி

ரிற்பார்த்து மனநடுக்கெய்திப் பயந்தது, மோகிதது, பிரயத்தினத்தோடு அருச்
சனைசெய்ய, வெற்றிமாலையணிந்த வேற்படையேந்திய முருகக்கடவுள் அவ்வருச
சனையை மனமிரங்கி மதித்தது. ஏ - மூ. (௧௭௨)

வெய்ய வெஞ்செரு விளைப்பவ ரெனசசு லவினா
செய்ய பைந்துளவி னோனஃ துணாந்து தெளியா
வைய போருதி யெனப்புகல வாறி ருதடங்
கையி னுனுமவெரு வுறறவரி னின்று கழல்வான்.

(இ - ள்) கொடுமைதங்கிய வலியபோர்செய்பவரைப்போல உலாவினா,
செழுமை தங்கிய பசியதுளசிமாலையணிந்த கண்ணபிரான அதனைத் தெளிந
துணாந்து ஐயனே! இனிச்செலகவென்று வேண்டி, பரந்த பன்னிரு திருக
சுரங்கனையுடைய குமாரசுவாமியும் பயந்தவாபோல அங்குரின்று திருப்பிச் சென
நனா. ஏ - மூ. (௧௭௩)

துமபி மாமுகனும் வாகைபுனை தந்த சுடாவேற
றமபி யுஞ்சமா மறுத்தனா தழறக ணிறைவா
வெமபு வெஞ்சமா விளைத்தியென வெய்ய நிருதன்
நமப னைத்தொழுது பறபல நவிறி னன்னோ.

(இ - ள்) துதிக்கையையுடைய யானைமுகக்கடவுளும், வெற்றிமாலையணிந்த
ஞனிவிடும் வேறபடையேந்திய இனையிளையும போப்புரிய மறுத்தாராக. ஆத்
லால், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானே! தேவரீரே அவாகளையெதிராகத்
துண்புறத்தக்கொடிய போரினைச்செயலீராகவென்று கொடியவாணசுரன், சிவ
பெருமானைவணங்கிப் பறபலவாரத்தைகள் சொல்லினன். ஏ - மூ. (௧௭௪)

ஆது ணர்ந்துயி ரளித்தருளு மெந்தை பெருமான
காது வெஞ்சமாவி னைப்பது கருத்தி னுணராப
பூதமை நதுமவெரு வப்படு களமபு குதலும்
மாத வன்சிறி துணாநதெதிர வணங்கி மொழிவான்.

(இ - ள்) ஆன்மக்களைக் காததிரட்சிக்கும் எமதுதந்தையாகிய சிவபெரு
மான், அதனையறிந்து, மோத்தத்தக் வலிய போப்புரிவதைத் திருவுள்ளத்திற்
சுருதி, ஐம்பெரும்பூதங்களும் அஞ்சுமபடி யுத்தபூமியிற் பிரவேசிக்கவும், கண்ண
பிரான சிறிது யோசித்துப் பணிர்து நோரின்று சொல்லுகின்றான். ஏ - மூ. (௧௭௫)

ஐய நீயுயி ரனைதையு மளித்து தவினா
பொய்யில கேளவிய ரகத்தருள புரிந்து புகுவாய்
வெய்ய னன்னவை யழித்தற வெகுண்டு முனிவா
னெய்தி னன்னது துடைப்பனின தின்ன ருளினால்.

(இ - ள்) ஐயனே! தேவரீர் எல்லாவுயிரகளையும் படைத்தருளினீர். பொய்
மையில்லாத தூறகேளவியுடையோர் உள்ளத்தின்கண் திருவுள்ளசெய்து விளங்கு
வீர். கொடியோளுகிய வாணசுரனுடைய தீமைகளை யொழித்து மிகப்பதைத்
துக் கோபித்துப் போருக்குவந்தனன். அவனபோரைத் தேவரீர் இனிய திருவரு
ளால் அகற்றவேன். ஏ - மூ. (௧௭௬)

மாய நீயுனது மாயையென வந்த னனியான்
நாய நீயிறை புலப்படுவ தொலனு லகிலயா
நாய வேளவியிறை நீயளியன வேளவி யலனோ
பாயி ரப்பனுவ லுக்குமுத னின்ற பரனே.

(இ - ள்.) முகவுரையோடுகூடிய நூலினுக்கு ஆதியாக விளங்குந் சிவபெரு
மானே! நீயே மாயையுடையவன். உன்னுடைய மாயையென நு தோன்றியவன்
அடியேன். புனிதமாகிய நீயேதலைவன் பழமையாகிய உலகத்தில் காணப்படுப
வன் யான். ஆகிய யாகத்தலைவன் நீ அடியேன் யாகமாயுள்ளவன் னனே? எ-று.()

வேழ விற்படை குனிதவனை நெறறி விழியாற
பூழி படடெழ விழித்தனை புரம்பொ டியுமா
நூழி வெங்கனன் மடுதது நகைத்த னையுனக
காழி வெம்படை நெடுஞ்சிலை தரிப்ப தழுகோ.

(இ - ள்.) கருப்புவில்லவனைத் து மலாக்கணையெய்த மன் றதனைத்திருநெற்
றிககண்ணினுற் புழுதிபடடொழியுமபடி நோக்கியருளினீர். முப்புரங்களைக்கொ
டிய பிரளயகாலக்கினியாய் மடுததுணனுமபடி புன்னகைபுரிநீர். தேவரீருக்கு
இப்போரில் சக்கரமுதலிய வெவவிய ஆபுதங்களைத்தாங்கி புதத்ததிறகு வருவது
அழகாகுமோ? எ - று. (௧௭௮)

என்ற டிககடி பணிந்திவை யெடுத்த மொழியக்
கொன்றை யஞ்சடி யனனது குறித்து நறைகூ
மன்ற லந்துளவி னோயவருதி பென்ன வரலு
மன்ற வறகினிய மென்மொழி யறைந்த ஞா செய்வான்.

(இ - ள்.) என்று பலமுறை வணங்கி இத்தகைய சொற்களை யெடுத்துக்
கூற, அழகிய கொன்றை மாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான அத
னைக்கருதி, புன்னகைபுரிந்து மணஞ்சொரியும் அழகியதுளசிமாலையணிந்த கண்
ண்பிரானே! வருவென, (கண்ணபிரான் அருகே) வரவும் அப்பொழுது சிவ
பெருமான அவருக்கு இனிமையாகிய மெல்லிய சொற்களாற கூறியருளுகின்
றா எ - று. (௧௭௯)

செந்த முற்கணிநு தனசெரு வடக்கு வையென
முந்தை நாணிருத னோடிது மொழிந தன்மியா
மெந்த மாசனை தனக்குரிய நினனெடு மியாந
தந்த போரசரத மனறிது தனித்து ணாகுவாய்.

(இ - ள்.) செவந்த தீயைச்சொரியும் விழிகளையுடைய வாணசுரன் போ
ரை நீயே யடக்குவாயென்று பூவத்திலேயே அவ்வாணனுடன் இதனையாக்கூறி
யுள்ளோம் எமமுடைய அாச்சனைக்கு உரித்தாகிய உன்னுடன் யாம் புரிந்த புத
தம் சத்தியமானதென நு. இதனைத்தனியே நீ யுணரக்கடவாய். எ-று. (௧௮௦)

அஞ்ச லஞ்சலினி வெங்குள மடைந்த முழவுரு
வெஞ்செ ருப்பல விளைத்தியெனில வேறு நினையே
னஞ்ச மன்னவா நளிச்செரு வடக்கு தியென
வஞ்சி பாகனை மனக்கொடு வணங்கு துளவோன்,

(இ - ள்.) பயப்படாதே. பயப்படாதே. இனி வெவ்வித யுத்தகளத்தை யெய்தி அழிவற்ற கொடிய பலகைப்போரும் புரிகவென்று கூறினால், வேறொன் றுங் கருதற்கு. விஷதையொத்த அசுரருடைய தொகுதியாகிய யுத்தத்தையடக் கக்கடவாயென்று திருவாயமலாநதருள், பாவத்தேவியாரை ஒருபாகத்திலு டைய சிவபெருமானை மனத்திற்கொண்டு வணங்கிய துளசிமாலையணிந்த கண்ண பிரான். எ - று. (கஅக)

சிறதை கொண்டரு ளாசசனை தெரிந்து முறையார்
நந்து தந்தகர தாமரை குவித்தனனரோ
வெநதை கண்டுள மிரங்கின னிரங்கு புலவோர்
புந்தி பேருவகை கொண்டரனை நின்று புகழ்வார்.

(இ - ள்.) சிந்தித்துச் சிவாச்சனையை யாலோசித்து முறைப்படி மான சிகமாகச்செய்துசெய்து கைகளாகிய தாமரைமலர்களைக் குவித்துப் பணிந்தனன், எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானபாத்தது மனங்களிந்தனா. மனமவருந்திய தேவாகளமனத்திற் பெருங்களிப்பெய்தி நின்று சிவபெருமானைத் துதிபுரிவாரா னாகள். எ - று. (கஅஉ)

மேற்படி வேறு.

சேரதை பூட்டினன குழைவழி நுழைந்துலாங் கருங்கட்
பேதை பாகனும் பிணைமொன் றெடுத்தநாண் டொடுத்தா
னோத ருஞ்சிறு நானெலி கேட்டலு முலகுங்
கோதி லண்டமுந் திகந்தமுங் குலுங்கின வன்றே.

(இ - ள்.) குண்டலத்தின் வழியே நுழைந்து உலாவதக்க கரியகண்களை யுடைய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானும் உடனே கோதைபூட்டிப் பிணை மென்னும் தமது ஒப்பற்றவிலையெடுத்தது நானேறிட்டனா. சொல்லுதற்கரிய சிறிப் [நானெலி] குணத்தொளிகேட்டமாத்திரத்தில உலகமும் குற்றமில்லாத அண்டமும் அஷ்டதிசைகளும் அப்பொழுதே நிலைகுலுங்கின. எ - று. (கஅங்)

பிளந்த தெண்டிசை மேருவே முதலிய பிறங்க
றுளங்க லுற்றன வனந்தனுந் துணுகக்கெத் தயாந்தான்
றளாந்த வானவா முடி பொதி ரெறிந்தன தருணக்
களங்க றுத்தவ னடுசிலைப் பேரொலி கலந்தது.

(இ - ள்.) புதுமையாகிய நீலகண்டதையுடைய சிவபெருமான், கொல லத்தக்க பிணை விலலின் பெரிய குணத்தொனியானது எங்குகலந்து அஷ்ட திசைகளும் பிளவுபட்டன. கமேருமுதலிய மலைகளசலித்தன. ஆதிசேடனுந் துணுகுறமுப் பயந்தான் மனந்தளர்ந்த தேவர்கள் கிரீடங்கள பொதி ரெறிந்தன. எ - று. (கஅச)

தளைத்த குலையோன் றனனுடைச சாரங்கமொன றெடுத்தது
வளைத்து நானுதி மடுத்தன னுணெலிப் படுத்தான
கிளைத்த வண்டமு மெண்டிசைத் தலைவருங் கிளைத்துத்
தொளைத்த பூட்டிகையுந் துணுகுற வெழுந்ததத் தொனியே

(இ - ள்.) துளசிமாலையைத்தரித்த கண்ணபிரான் தன்னுடைய சார்ங்க மெனலும் ஒருவிலையெடுத்தி வளைத்து நாணைக்குதையி லேற்றினா அதனை டங்கராஞ்செய்தனர் கிளைப்பட்ட அண்டங்களும அஷ்டதிக்ரூப பாலாசுரந் தொன்பொருந்திய துதிக்கையையடைய அஷ்டதிக்ரூபங்களும் அச்சமெய்தும் படி அந்நாணைச் செயமுப்பியது எ-று (கஅ௫)

கரந்தை சூடிய கண்ணுதற் றனிமுதற் பரமன்
சரந்தொடுத்தன னாகது தடுப்பனென் றுணராப்
பரந்த பச்சிலைத் துளவினோ னடுசரம் பரப்ப
நிரந்த வையமு மண்டமுஞ் சாமென நிரந்த.

(இ - ள்.) கரந்தைமாலையணிந்த நெற்றிக்கண்ணையுடைய ஒப்பற்ற முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் அம்பினை விடுத்தனா. பரவியபசிய துளசியிலேமாலையணிந்த கண்ணபிரான் அவ்வஸ்திரத்தைத் தடுப்பேனென்று யோசித்துக் கொல்லத்தக்க அம்புகளைப்பரவச்செய்ய, அவை உலகமும் அண்டமும் அழியுமென்று சொல்லும்படி நிரம்பின. எ-று. (கஅ௬)

இருவ ருந்தொடுத் தெய்தன வடுசா மிமையோ
கருதி நோக்கலா கண்புதைத் தலமற லுறரா
பொருதி ரைக்கடற் பரவையு மறமுள் பொருப்பு
மிருகி லப்பெருந் திசைகளுஞ் சாமென லாய

(இ - ள்.) (கண்ணபிரான் சிவபிரானென்று சொல்லப்படும்) இருவரும் வில்லிறறெடுத்தி எய்தனவாகிய கொல்லத்தக்க அம்புகளைத் தேவர்கள் கருதிக் காணமாட்டாதவர்களாய்க் கண்ணைப்பொத்திக்கொண்டு வருந்துவாரானார்கள். மோதுகின்ற அலையையுடையகடற்பரப்பும் மற்றுள்ளனவாகிய மலைகளும்பெரிய பூமியின் நாற்பெருந்திசைகளும் அழியுமென்று சொல்லும்படியாயின. எ - று.

தரும் மேங்கின சராசரஞ் சலித்தன விமையோ
கருதன் முறறுற வென்பது கருதினா கருதா
வெருவு பூதமு மயங்கின வேதநூற் றலேவ
நிருவ ருஞ்செரு விளைத்தன ரென் கொலென நெண்ணி.

(இ - ள்.) வேதநூற்றலேவர்களான இருபெருந்தேவரும் போர்புரிவாராயினா, யாதுகாரணமென்றுகருதி தரும்ச்செயல்க ளேக்கமுற்றன [சரம்] இயங்கியற் பொருளேயணி [அசரம்] நிலையிற்பொருளு மசைவுற்றன தேவர்கள் எண்ணுதல் முடியாதென்றெண்ணினார்கள். அதனைக்கருதிப் பயந்த ஐம்பெரும பூதங்களும் மயங்கின. எ - று. (கஅ௭)

இன்ன தன்மையி் நெடிதுநாட் பொருந்தன நிவாகுண
மின்னு வாளெயிறற் றசுராகோன செருக்கற் வேண்டி
யெனனை யாளுடை நாயகன வாகுகின னெயிறறுப
பன்ன கப்படு பாயலான் பறந்தலை நின்றன.

(இ - ள்.) இதத்கைய தன்மையால பலதினங்கள் இவ்விருவரும் போர்புரிந்தார்கள். அப்பொழுது, பிரகாசிக்கின்ற வாட்டடைபோன்ற பலலையுடைய அசுரேசனாகிய வாணனுடைய இறுமாப்பு நீங்கக்கருதி, என்னை யடிமையாக

வுடைய சிவபெருமான நீங்கினா (காளி, காளாஸ்திரி, யமன், யமதாதனென் னும நானகு) விஷப்பற்களையுடைய சேஷசயனத்தி லமருந திருமால்மட்டுமே யுத்தபூமியிலிருந்தனா. எ - று. (௧௮௬)

தெரிந்த நான்மறை யெவற்றிற்குஞ் செவனிதழ் வீழ்தது
விரித்த தாமரை மேலவன முதலினோ யார்க்கும
பிரித்தது ணாரதுறான பேரமா துறந்தனன முனிவீ
ரருச்ச னைக்கெலா மினனண மிரங்குறு மமலன.

(இ - ள்.) முனிவாகனே! சொல்லிய நானகு வேதங்களுக்கும், எல்லாக் கலை கட்டும், செவ்விய இதழ்களை வீழ்த்தி விரிந்த தாமரை மலாமேல விளங்கும் பிரம தேவன முதலினோ ரெல்லாருக்கும் பிரித்துணரப்படாத சிவபெருமான பெரிய யுத்தத்தினின்று நீங்கினா அமமலரகிதனாகிய சிவபெருமான தமக்கியற்றிய அருச்சனைகளெல்லாவற்றிற்கும் இவ்வகையே திருவுள்ளமிடங்குவா. எ - று (1)

முக்க ணெம்பிரா னிகந்தது மொய்கழ லசுர
னெக்க நோக்கின னகைத்தன னுருமெனக் கொதித்தான்
றிகத் திராதுற நெடுநிலம் பிதிராதிடச் செலவா
னக்க ளத்துநின் றுயிரந தோளபுடைத் தாராதான்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களுையுடைய எமது சிவபெருமான யுத்தகளத்தி னின்று நீங்கியதை, நெருங்கிய வீரக்கழலணிந்த வாணசுரன் ஒருசேரக்கண்டு பெ ருக்கெசையது இடியேறுபோலக் கொதித்தான். திசைக் கதிர்வும் பெரியபூமி யானது பிதிராபடவுஞ் சென்று அவயுத்தபூமியில் நீன்று தனது ஆயிரந்தோளசு ளோடங்கொட்டி யாரப்பரித்தான் எ - று. (௧௯௧)

கோடு வாளெயிற றடுகின் வசுராகோன் குறுகி
யோடு நேமியந தேரோடு மடுகனத் துறறு
னீடு தெண்டிரைக் கருங்கட னிரைத்தழக் கமலக்
காடு சூத்தன திருவுருத் தெரிவுறக் கண்டான்.

(இ - ள்.) வளைந்த வௌளிய பலையுந் கொல்லத்தக்க கோபத்தையு முடைய வாணசுரன் சென்று ஓடுகின்ற சக்கிரம் பூட்டிய அழகிய தேருடன் யுத்தபூமியை யெய்தினான் தெளளிய நீண்ட அலையையுடைய கரியகடலானது வரிசையாகிய இத்தழக்காட்டைய தாமரைக்காட்டினை மலராதாற்போன்ற கண் ணபிராணுடைய திருவுருவர் தெரியப்பாராதான். எ - று. (௧௯௨)

கண்ட காலையி லடுகினம வடவையிற கதுவத்
துண்ட வாளெயி றதுக்கினன நீப்பொறி துள்ள
விண்ட லத்தது விண்ணவா வெருவர லுறறு
ரண்டா நாயக னிவனசெய னெக்கின னடுத்தான்.

(இ - ள்.) அப்படிப் பாராதபோது கொலலத்தக்க கோபமானது வடவாக கிளிபோனெறிய,வாளின் றுண்டமபோன்ற பற்களைத் தீப்பொரிசிறதக் கடித்த னன், ஆகாயத்தில வசிக்கரு தேவர்கள் அதுகண்டு பயந்தார்கள், [அண்டா=தே வர்] ஆயாகுலத்தின் தலைவராகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி இவ்வாணன் செய்கையைப் பார்த்துச் சமீபித்தனா. எ - று. (௧௯௩)

அடுத்த தேரகத தாயிரம் பெயருடை யமல
னெடுத்த விலலொடு நின்றமை நோக்கின னிசைப்பான
கமித்த வெஞ்செருப பனமுறை தோற்றனை கழிந்தாய்
விடுத்த துனையுள் றொன்னிலை பழவினை விதியே.

(இ - ள்) சமீபித்தேரில் ஆயிரத்திரு நாமங்களையுடைய பரிசுத்தராகிய
கண்ணபிரான் கையிற்றுகிய சராகநம் எனஹ விலலொடு நின்றமையை வா
ணன்பாத்துச் சொல்லுகின்றான். கோபத்தோடுகூடிய வெவவிய யுத்தத்திலே
எனக்குப் பலமுறை தோற்றோடிப்போயினே. இப்பொழுது உன்னுடையபூரவத
திற்செய்த பழவினையின் விதி மீண்டும் போருக்குவிடுத்தது. எ - று. (ககசு)

எனச்சி னத்தவா ளரகுகனின் றிசைத்தன நெமமான்
முனைக்க ளத்தினின் றின்னண மொழிவது முறையோ
வினைப்ப யன்றெரிந துணாநதிலே வெய்யநின் சேனை
யனைத்து மிக்களாத தவிந்தன வறிந்திலே போலும்

(இ - ள்) என்று கோபம்பொருந்திய வாட்படையேந்திய வாணசுரன்
தேரின்னன்று கூறினன். எமது கண்ணபிரான், யுத்தகளத்திலே நின்று இப்படிச்
சொல்வதும் முறையாகுமோ? உனது ஊழவினைப் பயனை ஆலோசித்தநிந்தா
யிலலை. கொடியோனே! உனசேனைமுழுவதும் இவயுத்தபூமியிலழிந்து போயின
தன்மைபைத் தெரிந்தாயிலலைபோற் காணப்படுகின்றது எ - று (கககூ)

என்று மாயவ னுரைத்தலு மெறுழுவலி நிருதன்
கனறி வாளெயி னாழிவெங் கனலுக்க கறித்தான
வெனறி வெஞ்சிலை யைநதுநா நெடுத்தனை வெருண்டான
பொன்ற யங்கொளி வடிமபுடைப பலகணை பொழிந்தான.

(இ - ள்) என்று திருமால் சொல்லவும், பெருவலிபுடைய வாணசுரன் மன
நொந்து வாளபோன்ற பற்களை வெவவிய சூழித்தசிர துமபடிசுறித்தான். வெற
றிப்பொருந்திய வலிய ஐந்தாறு விற்களைக்கையி லெடுத்தான். கோபித்தான்.
பொன்போலும் ஒளிவீசும் வடிமபினையுடைய பல அலுநரங்களை மாரிபோல வரு
வத்தான். எ - று. (கககூ)

பொழிந்த பலகணை யனிகவெஞ் சேனையைப் புட்டிக
கழிந்து போயின குருதிபோய்க் கருங்கடன மடுத்த
விழிந்த புனறொழி லீங்குவ னெய்தவெஞ் சரத்தா
லழிந்து சேனைபட டிறப்பது நோக்கின னையன்.

(இ - ள்) வாணசுரன் சிந்திய பலஅமபுகள் கூட்டமாகிய பெரியசேனை
யைப் புட்டி விலகிப்போயின. உதிரப்பெருக்கானது கருங்கடலிற் கலந்தது.
தாழ்வாகிய இழிதொழிலையுடைய இவ்வாணன் பிரயோகித்த வலிய சரங்களால்
தமது சேனையானது அழிவுறறு இறப்பதைக் கண்ணபிரான் கண்டனா எ - று.

காரமு கப்படை பொறுத்தனை கடுஞ்சரந தெரிந்தான
போமு கத்தெழு வாளெயிற றசுரநிற பொழிந்தா
னாரமு கப்பரி யானையை யுருட்டிய தொருங்கே
நீரமு கத்தெழு மழையென நிமிர்ந்தன நெடுங்கோல.

(இ - ள்.) தமது வில்லாயுதத்தை யெடுத்து வலிய அம்புகளைப் பிரயோகித்தனா, ஜலமழைசொரியும் மேகம்போல நீண்ட அம்புகள் யுத்தபூமிமுழுவதும் நிரம்பின. யுத்தபூமியிலெழுந்த வாளைபும் வகரத்ததையுமுடைய அசுரரிற் சிறந்த வாணசுரனூராத தேர்முகத்திலிருந்த குதிரைகளையும் யானைகளையும் ஒரு சேரத்தள்ளின. எ - று. (ககஅ)

சேமத் தேரினை யசுரிச சிதறின வத்தோ
நாமச சாரதி புன்றலை யுருட்டின நடநது
தூமத் திண்பொறி யுமிழநதன சுடுசர மதனா
பாமத் திண்புவி புதைத்தன கொடும்புகைப் படலை

(இ - ள்.) கண்ணபிரானவிடுத சுடுசரங்கள், வாணனுடைய சேமத்தேரை அச்சுக்கட்டையடைபடும்படிச் சிதைத்தன அன்றியும் அததேரின அச்சந்தரத்தக்க சாரதியின இழிதகைமைபுடைய தலையுருளச் செய்தன. மேலுஞ் சென்று புகையோடுகடிய வலிய தீப்பொரிகளைச்சிந்தின. அதனால், பரவிய பூமியானது கொழுவிய புகைப்படலத்தால் மூடுண்டது. எ - று. (ககக)

ஆனை பட்டன கடுந்திற லடுந்தொழி லசுரத
தானை பட்டன குரகதன குரமறச சாயநத
சேனை பட்டன நோக்கின வெந்திறற் றியோன்
மோனை பட்டெழு வெகுளிமீக கொண்டெழு முனிந்தான

(இ - ள்.) யானைகளிறந்தன. பெருவல்லபத்தையுங் கொலலுந்தொழிலையுமுடைய அசுரச்சேனைக ளிறந்தன. குதிரைகள் குளம்புகளறுபட வீழ்ந்தன. இப்படித்தனது சேனைகளிப்பட்டனவற்றைக கடுந்திறற்கொடியோனாகிய வாணசுரன் கண்டு பெருங்கோபமெய்தி, எழுந்தகோப ம்திகரித்தனன. எ - று. (க)

கொடுமு கக்களை யாயிரத் திரட்டிமேற் கோத்தா
னடுசி லைத்தொழி லையனு மாங்கவை யறுத்தான
விடுக டுவகளை யாயிரந துரந்தனன விமலன
சுடுச ரந்தெரிந தாங்கவை யசுரனுந துரந்தான்.

(இ - ள்.) வளைந்த முகத்தையுடைய இரண்டாயிரம் அம்புகளை வாணசுரன பியோகித்தான. கொல்லத்தக்க விற்போடியும் கண்ணபிரானும் அவவம்புகளை யறுத்தகற்றினா. செலுத்தத்தக்க ஆயிரமவலியபாணங்களைச்செலுத்தினா. அவற்றையகற்றத்தக்க வாளிகளைபுணர்ந்து வாணசுரனும் நேரேவிடுதனன

எரிமு கப்படை தொழுதெடுத தெய்தன னிருநன
கரிய காமுகி லப்படை யதுகொடு காததான்
பரிதி மாப்படை தொடுத்தனன பத்கனப் படையைச
சுருதி நாயக னப்படை தொடுத்தனன் றுரந்தான்.

(இ - ள்.) வாணசுரன் அக்கினிமுகாஸதிரத்தை மஸகரித்தெடுத்துப் பிரயோகித்தனன கரியகாக்காலமேகம்போன்ற கண்ணபிரான அவவஸ்திரங்களை யவவஸ்திரங்களாலேயே காததுக்கொண்டனர். வாணசுரன சிறந்த சூரியாஸ்திரத்தைவிடுத்தான். வேதநாயகராகிய கண்ணபிரான் அச்சூரியாஸ்திரத்தைச் சூரியாஸ்திரத்தைவிடுத்தது விலக்கினா. எ - று. (உ௦உ)

வாயு வத்திரந தொடுதனன் வானெயிற் றசுரன்
மாய னாகது வபபை - தொடுதன னறுதநா
னைய வாருணை திரநதொடுத தெய்தன னிருதன்
மாய னப்படைக கப்படை தொடுததெதிர் மறுததான்.

(இ - ள்) வாள்போன்ற பலையுடைய வாணசுரன் வாயு அஸ்திரத்தைச்
செலுத்தினன். கண்ணபிரான அதனை அவ்வாயுவஸ்திரத்தையே விடுத்தது கண்
டித்தனா. அசுரன், பொருந்திய வருணஸ்திரத்தை தொடுத்தது பிரயோகித்தான்.
கண்ணபிரான அவ்வருணைத் திரத்திற்கு அவ்வருணைத் திரத்தையே எதிர்விடுத
துத் தடைசெய்தனா. எ - று. (உ௦௬)

முத்த லைககழு தொடுதனன் முனிநதவா ளரக்க
னதத னாகதற கென்செய்து மெனறக மயிராதான்
மத்த வாரணத திரிவையாற றொழுதுள மதிதநா
னெய்தத லைப்படை யநநிலை திரிநதது நெடுவான

(இ - ள்) அதனால் கோபமெய்திய வாளேந்திய வாணசுரன் முததலைச் சூல
த்தை விடுத்தான். கண்ணபிரான அதற்கு யாதுசெய்வோமென்று மனந்தளாந
தனா. கயாசுரனென்னும் யானையெயிரித்தடுத்த சிவபெருமானைப்பணிந்து தியா
னஞ்செய்தனா. நெய பூசிய குடுமியையுடைய அச்சூலாயுதம் அப்பொழுதே
நெடிய ஆகாயத்தை நோக்கித் திரும்பியது. எ - று. (உ௦௭)

ஆழி மாப்படை தொடுதனன் வானெயிற் றசுரன்
கேழ்கி ளாநதுவெம புகையொடும பொறித்தாளி கிளைப்பப
போழி கம்பறுத தெதிரநதது புயனிறத் தவனைச
சூழ்வ லங்கொடு மீண்டதச சுடுகினத திகிரி.

(இ - ள்) வாளபோலும் பல்லைடைய வாணசுரன் பெரிய சக்கிராயுதத்
தைவிடுத்தான். நிறம் விளங்கிய வெவவிய புகையொடுந தீப்பொறிகளைச் சிறும
படி, பிளந்து ஆகாயத்தை யறுத்துக்கொண்டு நேரேவந்தது. ஆனால் சுடுகின்ற
கோபத்தோடு கூடிய அந்தச் சக்கிரம் உடனே மேகநிறத்தங்கிய கண்ணபிரானைச்
சூழ்ந்து பிரதக்ஷிணஞ் செய்து திரும்பியது. எ - று. (உ௦௮)

காய்சி னத்தராப படைதொடுத திவனறனைக கட்டிப
பூச றீரப்பனென நெடுததனன் விடுததனன் புகலும
பாய்சி றைக்கலு மூத்திரந தொடுததனன் பரமன
மூச லெஞ்சினத தெதிநெதிர் விழுங்கின முனிநது.

(இ - ள்) எரிசினற கோபத்தையுடைய நாகாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து
இக்கண்ணைக்கட்டிப் பிணித்து யுத்தத்தை யொழிப்பேனென்று சொல்லி
வாணசுரன் விடுத்தான். கண்ணபிரான பாயந்து செல்லுஞ் சிறகையுடைய கரு
டாஸ்திரத்தை விடுத்தார். அது அதிகரித்தபெருங்கோபத்தோடு அநநாகாஸ்தி
ரத்தை யெதிர்த்தது நேர்பட்டு விழுங்கியது. எ - று. (உ௦௯)

ஒன்று மாவதன் நெனசசிலை யெடுத்தமுன் றுருததான்
குன்று கைக்குடை யாகக்கொடு கோப்புரந தனித்த
வென்றி மாயனு மாங்கவ நெடுததவெஞ் சிலைக
ளென்ற குறநமைஞ ஊற்றையுந துண்டமிட டி.றுத்தான்.

(இ - ள்.) வாணன், ஒன்றும் ஆவதாயில்லையென்று வில்லைக்கையிலெடுத்துக் கொதித்துக் கோபித்தனன். கோவாத்தன் கிரியைக் குடையாகவெடுத்துப் பசுமறையைக் காததளித்த வெற்றிபொருந்திய கிருஷ்ணமூர்த்தியும் அப்பொழுது அவ்வாணன் தாங்கிய வலிய விற்கள் என்று சொல்லப்படும மலைகள் ஐந்துற றையுட னுண்டமிட்டறுத்தனர். எ - று. (உ௦௭)

பின்னு மைந்துநூ றுகிய பெருஞ்சிலை பொறுத்தான்
பொன்ன லங்கொளி வடிம்புடை நெடுங்கணைபொழிந்தா
னெனனை யாளுடை நாயக னசகிலை யிறுத்தான்
வன்னெ மெப்புத தழுத்தினன் சிலசில வாளி.

(இ - ள்.) அவன்மீண்டும் ஐந்துறு பெரிய வில்லுகளைத்தாங்கினன். பொன் மயமாகிப்பிரகாசுக்கும் ஒளிவாயந்த வடிம்பையுடைய நெடிய அம்புகளைச்செலுத்தினான். எனனை யாளாகவுடைய கண்ணபிரான் அந்த வில்லையும் ஒடித்தனா. அன்றியும் அவனுடைய வலிதங்கிய நெடிய தோள்களிற சிற்சில பாணங்களை விட்டு அழுத்தினா. எ - று. (உ௦௮)

ஆர மாரபினூ டழுத்தினன் சிலகணை யழல்வாய்த
தீர நெற்றியிற செலுத்தினன் சிலகணை குருதி
சோர நின்றன னயாந்தனன் றாங்கினன் கமல
வார்கொ மும்புயல வண்ணனு மணிநகை பூத்தான்.

(இ - ள்.) சில அம்புகளை மாரபிடையே பொருந்த அழுத்தினன். திச்சிந்தும் வாயையுடைய வாணன் நெற்றியிற் சிலபாணங்களை விடுத்தனர். அதனால் வாணசூ ன உத்தரஞ்சொரிய நின்று சேராந்த மயங்கினன். தாமரை மலாக ளலாந்த நெடிய மதாதத மேகவண்ணராகிய கண்ணபிரானும் அழகிய புனன்கையரும்பினா. எ - று. (உ௦௯)

இவனி னிப்படு மெனப்பென் றுணாந்தன னிடையே
யலனை யீன்றிடு கோட்டளி நக்கினத தடைந்தாள்
புலனி நாயகன் வெள்கினன் றிருப்பினன் பொலந்தோ
கவாத டம்புயத தகரனுங் கடிந்தா டைந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வாணன் இனியிறப்பானென்று கருதியாலோசித்தனா. அப்பொழுது, அவ்வாணசூனைப் பெற்ற கோட்டவியென்பான் நிரவாணத்துடை அங்கடைந்தனள். நிலங்கள் கொழுந்தாகிய திருமால் நாணமெய்தித்தபுது அழகிய தேரைத்திருப்பினா பிளவுபட்ட பந்த தோளையுடையவாணசூனாந்தனது காவல பூண்ட நகரத்தைச்சேர்ந்தனன். எ - று. (உ௧௦)

கூவ கம்பனுங் கொதித்தகும் பாண்டனுஞ் சேனை
காவல பூண்டவ ரிருவரும் வடவையிற கன்னுற
ரோவ ருமபல பத்திர ராமனோடுருத்தா
வாவு தோமர மெடுத்தனன் மடுத்தனன் மறித்தான்.

(இ - ள்.) கூவகம்பனென்பவனுங் கோபித்த கும்பாண்டனென்பவனுமாகிய சேனைக் காவலரிருவரும் வடவாக்கினிபோலச் சின்னது, கெடுதலல்லவல்லபமுடைய பலபத்திரராமனுடன் போர்தொடங்கினர். தாவிச்செல்லும் [தோமரம்] இருப்புகக்கையைப் பலராமனெடுத்து அவர்களைமறித்துத் தடுத்தனன். எ - று.

அளபப நுகுதிற சேனையு மிருவரு மதிக
கனத்தி னோந்தனா பத்திர ராமனுங் கனன்று
னுளபப டுஞ்சினந தலைக்கொளச சுழற்றின னுலகை
தளபப டப்படுத தரைத்தன னிரைத்தத்த தானே.

(இ - ள்.) அளவீடற்கரிய வலப்பமுடைய சேனைகளும் இருவரும் அதிரும
படியுத்தபூமியிலெதிரத்தார்கள. பலபத்திர ராமனுங்கோபமெய்தினன். மனத
திலுண்டாகிய கோபமதிகரித்தலால், தனது இருப்புலகைகையச சுழற்றிப்பொடி
படுமபடி தரையோடரைத்தனன். அச்சேனையானது பேரிரைச்சலிட்டது. எ-று.

சுற்றி னன்பல சுழற்றின னுருமெனச சுழற்றி
யெற்றி னனபடப புடைத்தன னிகலெயிற நகர
னுற்ற சேனையைத் தொன்னிலங் குழப பெழத் துலைத்தா
னற்ற துண்டமுங் கண்டில பசைப்படுத்த தரைத்தான,

(இ - ள்.) அப்பொழுது பலபத்திர ராமன் பலமுறை சுற்றினன். சுழற்றி
னன். இடிபோலச் சுழற்றிமோதி யிறக்குமபடி யடித்தனன். வலிதங்கிய பலலை
புடைய வாணசுரன் சாரிற்றொருநதிய சேனையை, பழைய பூமியானது குழம்பு
படுமபடி மிதித்தனன். அறுபட்டொடிந்த துண்டுகளுங் காண்கிலவாக குழம்புபட
அரைத்துத்தேயத்தனன். (உக௯)

கரங்க ளீதிகல் வாளெயிற நகராதங் கழல்கள
சிரங்க ளீதடு பரியிது தெரிது சிதைந்த
வுரங்க ளீதென வறிவரி தனைவ னுலகை
பரங்கொண மாரிலஞ் சேற்றெழப பசைபட்டத் தேயப்ப.

(இ - ள்.) அப்பலபத்திர ராமனுடைய இருப்புலகையானது பாபமாகிய
பெரிய நிலவுலகு சேறுபடுமபடி தேயத்தலால், வெள்ளிய பலலைபுடைய அசு
ரர்கள் கைகள் இவை, கால்கள் இவை, தலைகள் இவை, கொல்லத்தக்க புயவிகள்
இவை, தோள்கள் இவை, சிதைவுற்ற மாபகங்கள் இவையென்று தெரித்தற்கரி
தாயது. எ - று. (உ௧௦)

கண்டெ றித்தனா பணைப்புய முறித்தனா சனக
குண்ட லங்களு மகுட்டாந் தகாத்தனா கொடியோர்
மண்டை சிந்தினா தாளறப படுகன மறிந்தா
ரண்டா நாய்கன றேறமரத் துலகையா லநேகா.

(இ - ள்.) ஆயாகுலத்தலைவனாகிய பலபத்திர ராமனுடைய தோமரமாகிய
இருப்புலகையால், அக்கொடியோர்களில் அநோர், கண்கள் தெறிபட்டார்கள்
கிளைத்த தோள்கள் முறிபட்டார்கள். பொன்னுலாகிய குண்டலங்களுங் கிரீ
டங்களும் பொடிபட்டார்கள். மண்டைகளுடைபட்டார்கள் கால்கள் அறுபட
யுத்த பூமியில் வீழ்ந்திருந்தார்கள். எ - று. (உ௧௧)

ஈது கண்டன ருபுடைத தலைவாமற நிருவா
பூத ரஞ்சமந தூழிவெங் கனலெனப் புகுந்தா
காது வெஞ்சினத் தெறிதலுந் தோமங் கடாவிப
பாத கத்தாகைப பருப்பத நெருப்பெழப பகுத்தான.

(இ - ள்.) இச்செயல்களை, கொல்லத்தக்க சேனைகதலைவர்களாகிய (கடவ கம்பன் தும்பாண்டனென்னும்) இ்ருவரும் பார்த்தவராகி, மலைநீததாங்கிக் கொண்டு வேகத்தோடுகூடிய பிரசண்டமாருதம்போலப் பாயத்தாக்கள். பலபத திர ராமனை மோதுகின்ற பெருங்கோபத்தோடு எறியவும், உடனே இராமன் நெருப்பெழச் சினந்து தோமரத்தைச்செலுத்தி அப்பாவிக்கள் கையிலிருந்த மலைக் ளையுடைத்தனன். எ - று (உ௧௬)

மாறி போச்சினன் வயிரவா னுலக்கையான் மருமங்
கீறி வீழ்ந்தன நொருவனமற நொருவனைக் கிடைத்தா
னேறு வெஞ்சும ரேறறன னாகவ னிவனு
முறு செம்புனற் சென்னியைத் துண்டமிட்டுடைத்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய வயிற் புலக்கையால் மாறியடித்தனன். அதனால் அவயிரு வரிலொருவன் மாபம் பிளவுபட்டு விழுந்தனன். மற்றொருவன் இடியேறுபோ லப் பெரிய போர்புரிதற்குத் தொடங்கினன். அப்பொழுது இப்பலபததிரராம னும் உதிர்வெனளம் பெருக்கெடுக்கும்படி அவனுடைய சிரசை இருப்புலக்கை யால் துண்டுகளாக உடைத்தனன். எ - று. (உ௧௭)

அனன காலையின மீண்டன னயிலெயிற் றசுரன்
றனை யீனறவ ளாழுதிடை விலக்கவுந் தாழான
மின்னு வாளெயிற் றடுபுலி யேறென வெருண்டா
னெனனை யாளுடை நாயகன் முறுவலகூத தெதிரந்நான்.

(இ - ள்.) அதற்கைய வேளையில், கூமைபொருந்திய பலையுடைய வாண சுரன், தண்ணீர்ப்பெற்ற தாயாகிய கோட்டவியெனபாள் (போருக்குப்புகவேண்டாமென்று) புலம்பித்தடைசெய்யவுந் கேளாதவனாகி யுத்தழ்மியிறிறுபி, மின் னுவின்ற வாட்படைபோன்ற பலையுடைய கொலலத்தக்க ஆண்புலிபோலக் கோபித்தான். என்னையாளாகவுடைய திருமால் புண்ணைசெய்து விதாத்தான்.

வளைத்த சேனைம்ற் றியாவையும் பிண்ப்பட மடித்துத்
தொளைக்கை யானையுந் துரகமுங் கீழ்ப்படத் தொலைத்துக்
கிளைத்த வாளெயிற் றசுராகோன றன்ப்படக் கிடைத்தா
த்தளைத்து முாயினன விளைத்தன னடுபெருஞ் சமரம்.

(இ - ள்.) சூழ்ந்துள்ள சேனைகளெல்லாவற்றையும் பிணமாகும்படிகொண் ஁துள்ளி, துவாரம்பொருந்திய கையையுடைய யானைகளையுந் குதிரைகளையுந் கீழ்ப்படும்படி மொழித்து, கிளைபட்டவாளோலும் பலையுடைய அசுராதலைவ னாகிய வாணனைத் தனிப்பட்டச்செய்து, கடடிய துளசிமாலையணிந்த கண்ண பிரான் கொலலத்தக்க பெரும்போர்புரிந்தனன். எ - று (உ௧௯)

தேருந் தேருமாய்த் திரிந்தன திரிந்தவெண் டிசையும்
பாரு மண்டமுங் குலுங்கின பேரறம் பதைத்த
தாரு வானகத் திமையவா வெருவினா சலித்தாரா
போவி னைத்தெது விளைப்பென் றஞ்சினா போனா

(இ - ள்.) தேருந் தேருமாகத் திரிந்தன. எட்டுத்திசைகளுக்கழைநன. பூமி யும் அண்டமும் நிலைகுலங்கின. பெரிய தருமானது பதைத்தது. கற்பகத்

தருவையுடைய தேவலோகத்தில்வசிக்ரும அமராகளபயந துமனஞ்சலித்தார்கள.
இவர்கள் போபுரிநது எதனையுண்டு செபவார்களோ வென்று பயந்துபோ
றார்கள் எ - று. (உஉ௦)

இனைய தன்மைய ரின்னண முடறநிய வெல்லை
நனை ந றுநதுழாய நாயக னாகவ னடதநுந
துனை க மெபரித் தோமுகச சாரதி சுடரும
புனை மு டித்தலை யுருட்டின னெருசரம போககி

(இ - ள்.) இதனமையராகிய கண்ணபிரானும வாணசுரனும இவ்வகையா
கப் போபுரிநதகாலத்திற் குளிராத மணநதங்கிய துளசிமலை யணிந்த கண்ண
பிரான அவ்வாணசுரனடததுகின்ற வலிய வேகத்தோடு க-டிய குதிரைபூட்டிய
தோமுகத்திலிருக்கும் சாரதியின் பிரகாசிக்கின்ற அலங்கரித்த கிரீடமணிந்த
தலையை ஓரம்பினைட் பிரயோகஞ்செய்து நிலமிசையுருட்டினா. எ - று. (உஉ௧)

மாண்டி றநதனன் சாரதி வயப்பரி நெடுநான்
பூண்ட கோலொடுஞ் சரிவரப் போககினன புனிதன
மாண்டு தேரினை யசசிறச சரங்கொடு துணிததா
னாண்டு வானெயிற நசுரனு மிருநிலத தானா.

(இ-ள.) சாரதியிறநதுயிர் நீங்கினன. வெற்றிபொருநதிய குதிரையை
மெடிய நாணிப்பூட்டிய அம்புடன் சரிவரக்கண்ணபிரான செலுத்திய தேரினை
நடத்தினா. அப்பொழுது வானபோன்ற பலையுடைய வாணசுரன கண்ணபி
ரான தேரினில அச்சாணி முறியுமபடித்துணடித்துப் பெரியபூமியில் வந்தன.

நாறு பூந்துழாய்த தனிமுத னாயக னமாககென
நேறு தேரிழிந கிருநிலத தாயின னவனகைச
சீறு திண்சிலையனைத்தையுந துணிபடச சிதைத்தா
னீநீ லாபபெருந தனனுடைத திகிரிகொண டெதிரந்தான.

(இ - ள்.) மணம வீசும அழகிய துளவமாலையரித்த ஒப்பற்ற முதலவனாகிய
கண்ணபிரான போருக்கென்று ஆரோகணித்த தேரினினிறநங்கிப் பெரிய நில
மிசைநன்று, அவ்வாணனது கையிலுள்ள கோபத்தோடுகூடிய வலியவிலலை
யெல்லாநதுணிட்டுமபடிக்கணடித்து, அழிவில்லாத தம்முடைய பெரிய சுதரிசனத்
தைக கையிறருங்கி யெதிரத்தார்கள. எ - று. (உஉ௨)

நீல வாரகட லுருவுகொண்டனையவ னிரைத்தோ
ளால மாமரந தூக்கிய விழுதென வரிநதான
பால லோசன லோககினன பசுநதுழா யவறகுச
சாலு மனபொடும வெளவிடைக காட்சிதந தளித்தான.

(இ - ள்.) பெரிய நீலநிறநதங்கியகடலானது வடிவெடுத்தாலொத்த வாண
சுரனது வரிசையாகிய தோள்களைப் பெரிய ஆலமரத்தின் தொங்கவிட்ட விழு
துகளபோல அரித்தனா. அதனை நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான பார்த்த
ருளிப் பசிய துளவமலை யணிந்த கண்ணபிரானுக்குப் பேரனபோடுந தாவன்ய
மாகிய இடபாஸுடககாட்சியைக கொடுத்தருளினா. எ - று. (உஉ௩)

அரிநது போககின வனறியெம மருசசனை யயாரது
புரிநத கைகளோரா நான்கையும் போககலை யெனனா
விரிநத வராசடை யெம்பிரா னருளின வேண்டிப்
பரிநது போறநின னிரிநதில னாகவன பணிப்பில்.

(இ - ள்.) அரிநதொழித்தனவாகிப் கைகளல்லாமல் எம்மை அருச்சனை
செய்த கைகள் நான்கினையும் போககவேண்டாமென்று பரநதுநீண்ட சடையையு
டைய எமது சிவபெருமான் அருளினவற்றை விருமபி யன்போடு காப்பாற்றி
அவ்வீறைவன கட்டளைப்படி வாணனது நான்குகவகளை அரியாதுவிடுதனா.

தூக்கு கைகளோரா நான்கொடு மரனடி தொழுதான
மேககு யாநதெழு குருதியான லெளகின னினறான
றுக்கு வெஞ்செரு வேண்டிய செருக்கொடு தடக்கை
போக்கி நினறனை புயத்தின வொழிநதனை போலும்.

(இ - ள்) தூக்கிய ஒரு நான்குகைகளோடும் வாணன சிவபெருமான் திரு
வடிகளை வணங்கி மேம்பட்டு உயாநதெழுகின்ற உதிரத்தோடு நானூற்று மின்ற
னன். மோதுகின்ற வெவவியபோரவிருமபிய இறுமாப்புடன் பரநத கைகளை
யொழித்து நிற்கின்றனை. தோளதினவு நீங்கினாய்போலும். எ - று. (உஉசு)

இனிசசெ நுக்கொழிந திருத்திமற நிருநதுழா யலங்கற
கனிககொ மூமபுயல் வண்ணனோ டளவளாய்க் கலநது
பனிதத வாகுமு னினமக னுசையினை ப பணவிற
குனிதத காரனு நுத்தனுக கிரநிலை கொடுத்தி.

(இ - ள்) இனி யிறுமாப்பகனநிருக்கக் கடவாய பெரிய துளசிமாலையணி
நத பழத்துக்கொழுவிய மேகவண்ணனாகிய கண்ணனோடு கூடிக் கலந்து குளிராச்சி
தங்கிய நெடிய கூந்தலையுடைய உனதுகுமாரி உசையென்பானை விருப்பத்தோடு
இப்பொழுதே விளைத்தவிலைத்தாகிய அநுருத்தனுக்குக் கொடுப்பாயாக. எ - று.

என்ற ளித்திக் லேறுடை யெம்பிரான சுயிலைக
குன்ற மெய்தலு மெறுழவலி யசுராதக கோமான
மனற் லோதியை வதுவைசெய தவறகென வளித்தா
னன்று வேண்டிய யாவையு மன்னவற கீநதான.

• (இ - ள்.) எனநதுக்கிரகித்து வலிதங்கிய இடபவாகனமுடைய எய்து சிவ
பெருமான் திருக்கைலாயகிரியையடையவும், பெருவலியுடைய அசுரமன்னனா
கிய வாணசரண மனநதங்கிய கூந்தலையுடைய உடைவைய விவாகமுடித்து அவ
வநுருத்தனுக்கென்று கொடுத்தனன் அப்பொழுது விரும்பிய பலபொருள்களா
யும் அவனுக்குச் சீதனமாகக் கொடுத்தனன் எ - று. (உஉஅ)

வதுவை முற்றிய பின்னரின் வரிசசுரும பரந்தம
புதுந றுநதுழாய்க் கண்ணிபோன றுவாரகை புகுநதான
விதுவ லங்கலஞ் சடையினை னருசசனை விருமபி
யெதுகு லத்தனி நாயக னரசுவீற நிருநதான.

(இ - ள்.) திருமணமுடிந்த பின்னர், ஈற்றுக்களபொருந்தியவன்களொலிக்
கும் புதிய மணந்தங்கிய துளசிமாலையணிந்த கண்ணபிரான் தனது பரிவாரத்
துடன் துவாரகாபுரியை யடைந்தது, சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்து அழ
கிய சட்டையையுடைய சிவபெருமான பூசையை விரும்பி, யதுகுலத்தி னெப்பற்ற
தலைவன் அரசுபுரிந்திருந்தனா. எ - று. (உஉக)

சோணி தப்புரத் திருந்தன னசுராகோன றெனனீர்
வேணி யெம்பிரா னருச்சனை வரனமுறை விளைத்தான
மாணி மைக்கொரு புறங்கொடுத தருளிய வரதற்
காண நோற்றலா லெம்பிரான காட்சிந தளித்தான்

(இ - ள்) அக்ரேந்திரனாகிய வாணசுரன் சோணிதபுரியிலிருந்து பழைய
கங்காஜலத்தை யணிந்த சட்டையையுடைய எமது சிவபெருமான பூசையை வரன
முறைப்படி செய்தனன். மாட்சி பொருந்திய ஆபரணங்களை யணிந்த உமாதேவி
யாருக்கு ஒப்பற்ற வாமபாகத்தைத் தந்தருளிய சிறந்தோளுகிய சிவபெருமானைத்
தெரிசிக்கும்படி நோற்றபடியால் எமது சிவபெருமான அவனுக்குத் தெரிசுந்
தருளினா. எ - று. (உஉக)

என்னை வேண்டினை யென்றலு மசுராகோ நெந்தாய்
நின்ன டித்துணை போற்றவு நிருத்தநா டகத்தின
முன்னா நின்றியான குடமுழ விசைப்பவு முயன்றே
ன்னன தந்தெனக் கருளெனப் பின்னரு மறைவான.

(இ - ள்.) நீயாது விரும்பினை எனச் சிவபெருமான வினவவும், அக்ரேந்திர
னாகிய வாணன், எந்தாய்! தேவரீர் உபயபாதங்களைத் துதிக் கவுந் தேவரீரியற்று
சிருத்த நாடகங்களின் முன்னிருந்து அடியேன் குடமுழவு ஒலிக்கவும் விரும்பி
னேன். அவற்றைத் தந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து மேலும் விண்ணப்
பிக்கின்றன. எ - று. (உஉக)

கருணை பெற்றதுநின் கணத்தினு னைக்கவுங் கருத்திற்
பெருகு மனபொடு நின்னடி யருச்சனை பேணி
நரும தைப்பெரு நதியிடைப் பந்ததிய விலிங்க
மிருகி லப்புறத் தென்பெய ராகக்வு மியைந்தேன.

(இ - ள்) கிருபையெய்தித் தேவரீர் கணத்தினில ஒருவனாகவும், எனமன
திற் பெருகிய அன்புடன் தேவரீர் திருவடிப் பூசனைசெய்து பெரிய நருமதை
ஆற்றில் விசாஜனஞ் செய்த சிவலிங்கங்களுள்லாம பெரிய பூமியில் எனபெய
ரால் விளங்கும்படி செய்யவும் விரும்பியுள்ளேன். எ - று. (உஉஉ)

அநத மாந்தி யிலிங்கமற் றருச்சனை யபாந்தா
நெந்தை நின்னடி பெறவரு ளீகுதி யென்ற
னந்த நலவரம் யாவையு மளித்தன னமலன்
புந்தி கூந்தவன் றனனெடுங் கயிலைபோய்ப் புருந்தான.

(இ - ள்.) அநதப் பெரிய நதியிலுள்ள சிவலிங்கங்களை யருச்சனை செய்த
வாகன், எந்தையே தேவரீர் திருவடிநீழலைப்பெறுமாறு திருவருள் புரிதல்

வேண்டுமென்று யாசித்தான் மலரகிராகிய சிவபெருமான் அந்த நல்லவரங்
களையெல்லாம் அங்ஙனமே யறுக்கிரகித்தி மணக்களி மிகுந்து அவ்வாணுகரனெ
டுக கலாயகிரிகெழுந்தருளினான். எ - று. (உரு)

வாணுகரன் பூசனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் நுகுகு திருவிருத்தம் சௌஎ.

முப்பத்து நான்காவது

மன்மதன் சிவார்ச்சவணச் சருக்கம்.

கலிவந்தம்.

மன்னு வராசடை மாதவத் தந்தணி
ரின்னு மோகதை கேட்டி ரியமபுதும
பொன்ன லங்கு புரிசடைப் புலகவன
றன்ன ருசசனைக் கின்னரு டந்ததே.

(இ - ள்.) நிலபெற்ற பெருந்தவதையம் உண - சடையையுமுடைய அந்த
ணாகளே! பொன்னிறமாகப்பிரகாசிககும் புரிந்தசடையையுடைய சிவபெருமான்
தமமைபருச்சித்ததற்கு இனிய திருவருளபுரிந்ததாகிய மறறொருசரித்திரத்தைச்
சொல்லுவோம். கேட்டிராக. எ - று. (க)

பள்ள நீாவயற பப்பா தேபத்தி
னெள்ள நீந்த பகவதி யென்னுமுாத
தெள்ள நான்மறைச் செலவன றபன்னோ
பிள்ளை யன்னவன பேரும் சித்தனே.

(இ - ள்.) ஆழமாகிய நீ நிரம்பிய வயல்களையுடைய பப்பாதேசத்திலே,
இழிதகைமை நீங்கிய பகவதியென்னும் நகரத்திலே, தெள்ளிய நான்கு வேதங்
களையுமுணராதசெலவனாகிய தபன்னென்றொருவன். அவனுடைய அபுத்திரன
அவன் பேரும் அசித்தனென்பமே எ - று. (உ)

தரும் நீததனன் றனகுல வைதிகக
கரும் நீததனன் கண்ணுகா வாழுகையா
னுருவ மங்கையாக் காணிநெ ருத்தரை
வெருவ லனறொடா காமவி ருப்பினன்.

(இ - ள்.) தரும்ச்செயலொழிந்தனன் குலவியறகையாகத் தனது கைத்திக்
கரும்புகளை யகற்றினன். கட்டுக்கட்கும் வாழ்க்கையுடையவன். அழகிய மங்
கையாகளைக் கண்டால் ஒருவருக்கும் பயப்படாமல் பின்னொடரும் காமவிருப்பு
கையாவன். எ - று. (உ)

இழிகு லததவ ராயினு மினனுரு
விழியி னோக்குறின வெமமுலை புலனு வான்
கழிபெ ருங்கருங் கங்குற களவின
லொழிவ ருமபொரு ளீட்டி யுதவுவான்.

(இ - ன்.) தாழ்குலததிற் பிறந்தவாகனானுலம் இனிய வடிவத்தைக் கண்
ணிற் கண்டால், அவர்கள் வலிய தனங்களைத் தழுவுவான். மிகக் பேரிரு ணிரம்
பிப இராககாலததிற் களவாடுதலால் நீக்கமற்ற ஆரிய பொருளைச் சமபாதித்து
அமர்மகையர்க்குக் வரவிடப்பான். எ-று. (ச)

புனறொ மிற்கு னாகிய புன்மையா
னனறி தீர் நடக்குறு நாளையிற
கன்று காரிருட கங்குலிற றூரககிக
மென்று ரைத்திடு மானக ரெய்தினன்.

(இ - ன்.) இழிதொழிலுக்கு உட்பட்டவனாகிய அவவற்பன் நன்மையென்
பது சிறிதுமினறிக் கழிய நடந்துவருங்காலததில, மிக்ககரிய இருளையுடையஒரி
ரலில், தராககிகமென்று சொல்லப்படும பெரிய நகரத்தை யெய்தினன் எ-று.

மண்டு கங்குன மறைப்பர வைக்கரை
கண்ட வன்சங் கரிசனை றனமனை
கொண்ட நன்பொருள வவவினன கோடலுந
கண்ட ருத்திடு லோனைத் தழீஇக கொண்டான்.

(இ - ன்.) நெருங்கிய இரவிலீ வேதநூற்கடலைக்கரை கண்டவனாகிய சங்க
ரிசன்னவீட்டிலே பொருந்தியிருந்த நலவழியிற நேடிய திரவியத்தை யபகரித்
தெடுத்தகொள்ளவும், அவவந்தணன் பெருவல்லபமுடைய அசித்தலோ யனைத்
துப்பிடித்துக்கொண்டனன். எ-று. (சு)

விட்டி லன்னவ னைக்குல வேதியன்
கட்டு கைக்க னெகிழநதிலை கண்ணுறு
வட்ட வாண்முத நோக்கி மறைக்குலம்
நீயிப பழிசெய வேண்டுமோ

(இ - ன்.) சிறந்தஅவவீட்டந்தணன் அக்களவினைவிடுததாளிலலை. பிணித்த
கையையும நெகிழ விட்டாளிலலை. வட்டவடிவமைந்த வொள்ளிய முகத்தைப்
பார்த்து, வேதியாகுலததிலுதித்தநீ இப்பழிச்செயலேச் செயதலகூடுமோ. எ-று.

மரபி னோங்கிய வான்குலத் துறநனை
யுரவு நீணிலத் தாரெழி லோங்கினை
கரவு செய்யக் கடவதன் நேயெனாக
குரவ னிறசில பின்னருங் கூறுவான்.

(இ - ன்.) மரபினுலயாரந்த சிறந்த அந்தணாகுலததிற் பிறந்தனை. வலிதக
கிய ஓடுடிய உலசத்திலே பேரழகுற்றனை திருநில செயபத்தகக் தல்லவே
யென்று, ஆசிரியன்போல மேலுஞ் சொல்வானுயினன். எ-று. (அ)

குலங்கெ டுத்தனை கோத்திர ருத்திர
நலங்கெ டுத்தனை நல்லொழுக கெய்திய

புலங்கெடுத்தனை புல்லொழுக் கெய்திய
துலங்கொடோள வுரைத்தியென் றேறினான்.

(இ - ன்) குலத்தின் சிறப்பைக் கெடுத்தாய். கோத்திரகுத்திரங்களின் நனமையை யழித்தாய். நல்லொழுககமடைந்த அறிவை யகற்றினாய் இழிநடையடைந்த வலிதங்கியதோலையுடையவனே! என்று அவ்வநதணன் கூறினான், ஏ-று

அன்ன வன்சொலக் கேட்ட வ சித்தனும்
பன்னு நான்மறைப பண்டித வென்னுடை
முன்ன பூழின முயற்சியின் மொய்குழற்
கன்னி மாரதவ கலவினி ருமபுவேன்,

(இ - ன்.) அவவேதியன அநநனஞ் சொல்லக்கேட்ட அசித்தனென்பவனும், கொல்லத்தக்க நான்குவேதங்களிலும் வல்ல பண்டிதனே! என்னுடைய பண்டைய ஊழ்வினையின் முயற்சியால், நெருங்கிய கூந்தலையுடைய மங்கையர்கள முயக்கத்தில் இச்சிப்பேன. ஏ-று. (கௌ)

அன்ன மன்னவாக் காட்பட்ட டழிகுல
மன்ன சாதி வாமபழிந தேகினேன்
பின்ன வாகுகென நலகப பெருமபொருண்
முன்னி யீங்கிது செய்ய முயன்றனன்.

(இ - ன்.) அன்னம்போலும் நடையையுடைய நங்கையாகளுக்காளாகி கீழ்க் குலத்தார்போலச் சாதிவரமபு கெட்டுப்போயினேன், மேலும் அவவனிதையாகக் கக்கொடுக்கப் பெருமபொருளைக்கருதி, இக்களவுத் தொழிலைச் செய்யத்தொடங்கினேன் ஏ-று. (கக)

அந்த னுள னசித்த னுரைத்தசொற்
சிறதை மேவுறக் கேட்டனன் றீமையோய
நிறதை நீத்து நெடுங்கதி யெய்தினை
யுயர்ந்து போதியென றேறுதன மேயினான்.

(இ - ன்.) அசித்தன கூறியவாரததையை அவவேதிய சிரேஷ்டன மனத்திற் பொருந்தக்கேட்டு, கொடியோனே! பழித்தனமையகன்று பெருங்கதி யெய்தினவாகி உச்சிவித்துப்போக்ககடவாயென்று மேலுஞ் சொல்லுவதாயினன். ஏ-று

கண்ணு தற்கட வுடபெரு மானனை
வண்ண நான்மல ரானமலாத தாளினை
யெண்ணி யெண்ணி யருச்சித் திரங்குதி
நண்ணி யோரந்தவை யாவையு நலகுமால்

(இ - ன்.) நெற்றிக்கண்ணையுடைய தெய்வ நாயகராகிய சிவபெருமானுடைய தாமரைமலர்போன்ற உபயபாதங்களை அழகிய அநநலாந்த மலர்களால் மிகவுஞ் சிறுத்திது மனமிரங்கி ஆர்ச்சனைபுரிவாயாக. அதுவே, நீ யெண்ணிவிரும்பியவற்றையெல்லாம் கொடுக்கும். ஏ-று. (கங)

பொருளு மேன்மையும் புல்லொழுக் கெய்துரு
வருளு மீயு மவனடித் தாமரை

மருளசெய் காம வெகுளி மயக்கம்
மொருவி நீங்குவை யெனநெடுதே தோதினான்.

(இ-ள்.) செல்வதையும் மேம்பாட்டையும் இழிதொழிலடையாத திருவருளையும் அச்சிவபெருமான திருவடித்தாமரைகளேகொடுக்கும். மயக்கத்தைச்செய்யுங் காமவெகுளி மயக்கங்களை விலக்கி யகலவாயாகவென்று எடுத்துச் சொல்லினான் எ-று. (கசு)

தூய்மை யெனபன சொற்றுணாத தந்தனன
வாய்மை கேட்டு மணிநகை பூததனன
நீமை யேனறனை யெனசொலித தேற்றின
யாய்ம யிறகுலத தாரடிக் கனபனை

(இ-ள்.) புனிதமென்று சொல்லப்படுவனவற்றைச் சொல்லித் தெரிவித்த வேதியன சத்தியவாதத்தைக்கேட்கேட்டு அழகிய புனன்கைபுரிந்தான். ஆயந்த மயிலின் கூட்டத்தையொத்த மன்கையா பாதங்களில் அன்புடைய சொடியேனாகிய என்னையாதுகூறித் தேற்றினான். எ-று. (கசு)

மானி ளமபெடை மங்கையாக் காட்பட
லான தொண்டு வேலரு ளையநீ
கான மானினைக் கைநொடித் தாயயல
போன நீரணை மீளப்படி காத்தெனறான.

(இ-ள்.) இளமைவாயந்த பெண்மானபோன்ற மங்கையருக்கு ஆட்படுதலாகிய ஒருதொண்டு இருக்குமாயின், அதனை யருள்புரிவீராக ஐயனே! நீர் காட்டாணையக்கைநொடித்தீர். வெளியேயசென்ற நீர்வெள்ளம், கடடிய அணையில் மீண்டும புகுமோ? என்றான். எ-று. (கசு)

நனறு சொற்றனை யாயினு நல்லுணா
வொன்று சொற்றும் சித்தவு ணாதியால
மன்ற லோதி மயிலனை யாழுலைக்
குன்றி லிங்கமெ னவுளங் கோடியால.

(இ-ள்.) அசித்தனே! நீன்றாகச் சொல்லினை ஆளுதும் மல்லறிவு ஒன்று உனக்குச்சொல்லுவோம் அறிவாயாக. மணந்தங்கிய கூந்தலையுடைய மயிலின் சாயல்பொருந்திய மங்கையா தனங்களாகிய மலைகளைச் சிவலிங்கக்குறிக்கென்று மனதிற்கொளவாயாக. எ-று. (கசு)

பூசப் பட்டன முனபுறப் பூசிரல
வாச நாண்மல ராலவழி பட்டரி
னேசில பண்டரை வேத்திய மீந்தரு
ளீச நேயென றினமுலை யேத்தெனறான.

(இ-ள்.) பூசத்தக்கனவாகிய கலலை முதலியவற்றை முதலிலே பூசி, மல்ல மணந்தங்கிய புதியமலர்களால் வழிபாடுசெய்த பின்னா, குற்றமில்லாத பலபண்டங்களை நிவேதனஞ்செய்து, அநுகரிக்குகின்ற கடவுளே! என்று இளமைதங்கிய குசங்களைத்துதிசெய்கவென்றான். எ-று. (கசு)

இனைய தன்மை யெடுத்ததுரைத் தத்தொழில்
வினவி னுனைவி டுதநனை வேதிய
னனைய னேகி யழித்தொழிற் பாராப்பினி
மனைபு குந்தனை காமம் யக்கினால்.

(இ-ள்.) இத்தகைய பூசைத்தன்மையை யெடுத்துக்கூறி, அத்தொண்டினைக் கேட்டுக்கொண்ட அசித்தனைச்சங்கரிசனை செல்லவிடுத்தான். அவ்வசித்தன் அங்கிருந்துபோய், குலத்தொழிலகெட்ட அந்தணச்சிறுமி மனையைக் காடமயக்கத்தோடு புருந்தனை, ஏ-று. (கக)

அரவ வல்கு லவனொடு மின்னலந்
தரவி ரும்பினன் றமமிற் பொருந்தினா
மரபி னீங்கு மசித்தனு மங்கையு
மிரவி னுண்மலாப பாயலி னெய்தினா.

(இ-ள்.) பாம்பின் படம்போன்ற அலகுலையுடைய அப்பாராப்பினியுடன் இனியசுகத்தைக்கொடுக்க விரும்பினன் தங்கள் வீட்டிலிருந்தார்கள வருணசிரமதாமததிற் கழிந்த அசித்தனும் அவளும் அன்றிரவிற புதியமலர்கள் பரப்பிய சயனத்தை யடைந்தார்கள். ஏ-று. (உ௦)

மங்கை யன்னவ ளேந்திம் தாததெழு
கொங்கை நோக்கினன் வேதியா கோன்றனக்
கங்கு ணாததிய துளாவம் டைத்தனை
பொங்கு நாண்மலாப பூசனை போற்றினான்

(இ-ள்.) அந்த மங்கையின் பூரித்து மதாததெழுந்த குசங்களைக் கண்டான். அந்தணசிரேஷ்டன் தனக்குபதேசித்ததைத் தன்மன திறகொண்டான் அதி கரித்தபுதிய மலர்களால் அதனைப்பூசித்துத் துதிசெய்தான். ஏ-று. (உ௧)

இசைய வேண்டிய வெள்ளிலை யோக்ககன்
றசைத் ருந்தன் தேவனுக் காக்கினான்
வசையி லாசையி னுல்வழி பட்டன்
னசைவி ருப்பி னினையந னிறறுவான்.

(இ-ள்.) இசையவேண்டிய வெள்ளிய வெற்றிலையை நரம்பகிழித்து ஆசை தரத்தக்க தன்னுடைய தேவனுக்கு நிவேதனம் ஆக்கினான். குற்றமில்லாத உண்மையன்போடு வழிபாடுசெய்து, பெருவிருப்பத்தோடு இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லுகின்றான். ஏ-று. (உ௨)

தேவ தேவத் தனேசுர தேவநீ
பாவை மாாபிற பணைத்தெழு கொங்கையா
மேவ ருஞ்செ யனல்கென வேண்டினன்
றுவ கூறி யவட் புணாந தானரோ.

(இ-ள்.) தேவதேவனே! தனேசுவரனே! தேவனே! தேவரீர் இப்பெண்ணின் மாபிலே கிளைத்தெழுந்த கொங்கைகளுப்பாக அடைதற்கரிய செயலேத் தந்தருள்கவென்று பிரார்த்தித்து நினறு ஆவனவற்றைச்சொல்லி அப்பெண்ணைக் கலந்தான். ஏ-று. (உ௩)

விடிய நோக்கினன வெள்ளிடைப் போயினான்
கொடிம ருங்குனல் லாதுணைக கொங்கையின
கடிகொ ணுணமல ராச்சனை கைவிடா
னெடிது வைகலு மினன்ன நீதனன

(இ-ள) பொழுது புலரப்பாத்துக்கொண டிருந்தனன. வெற்றிடத்திற் சென்றான். பூங்கொடிபோலும் இடைபையடைய நல்லாராகிய மாதா களது இரு கொங்கையினிடத்தில், மணம்பொருந்திய அனநலாந்த மலாகளாற் பூசித்தலைக் கைவிடாமற் பலகாலத்தையும் இவ்வகையாகக் கழித்தனன. ஏ-று. (௨௪)

ஈது காலத் திருஞ்சுர மெய்தினான்
காது வெஞ்சினக் கைக்கதை யாலவண்
போது மாகக் ஞாயிரப்பொறை போக்குவான
வாதை செயதவா கைப்பொருள் வவவுவான.

(இ-ள.) இப்படிப்பட்டகாலத்தில் அவனபெரியவனத்தை யடைந்து கடுங் கோபம் பொருந்திய கையிலுள்ள கதாயுத்தத்தினால், அவவழியே செல்லும் மாந் தார்களுடைய உயிர்ச்சுமை யகற்றியும், பலவகைத் துன்பம்புரிந்தும் அவர்களைக் கயிலிருக்கும் பொருள்களை யபகரிப்பான் ஏ-று. (௨௫)

இன்ன லீதிழைத் தெய்திய காலையி
லன்ன கானத் தெரியழ லாங்கவன
றனனை யாருயி ருண்ணத் தழறிசூர்
சென்னெ நீத்தலைத் தீமையொ ழிந்தநால்.

(இ-ள) இத்தகைய துன்பஞ் செய்துகொண்டிருந்தகாலத்தில், அவ்வனத்தி லெரிந்துகொண்டிருந்த [தாவானலம்] காட்டுத்தீயானது அவனை அரிய உயி ருண்ண, தீமயமான காட்டிற் செல்லும் வழிமாசுக்கத்தில் அவனொலுண்டாயிருந்த துன்பம்கனந்து. (அவனிற்ந்தானென்றபடி.) ஏ-று. (௨௬)

மாதா கொங்கையெனனனும் வரதனைத்
தீதில சிந்தையி னுலருச சித்தலா
லோது பாவ மொழிந்தன னோங்கிரும
பாத கற்கும் பவித்திர முற்றநால்.

(இ-ள.) மாதா களது கொங்கையின்கண் விளங்கும் (தனைச்சுவரென்னும்) சிவபெருமானை, குற்ற மில்லாத மனத்தினாற் பூசித்தகாரணத்தினால், சொல்லத் தக்கபாவங்களை நீங்கினான். அதிகரித்த பெருமபாவம்புரிந்தவனுக்கும் (சிவராச சனையினாற்) புனித்ததன்மையுண்டாயிற்று. ஏ-று. (௨௭)

கந்த வராகுழ லாக்கதிக கொங்கையி
னெநதை தாளருச சித்திரந தேத்தலாற்
பைந்து ழாயமுடிப பாம்பனைப் பள்ளியான
சிந்தை தந்துற்ச சித்தச னாயினான்

(இ-ள்) மணந்தங்கிய நெடிய கூந்தலையுடைய மங்கையர்கள் ஒளிரவீசுந் தனத்தில், எந்தையாகிய சிவபெருமான திருவடிகளை யார்ச்சனைசெய்து யாசித்துத் துதித்தபடியால், பசிய துளசிமாலையணிந்த கிரீடத்தையுடைய சேஷசயனத்தி

லறிதுயிலபுரியுந் திருமால் மனமானது தரப்பெற்றுச் சித்தசன்னெனும் பெயரு
டையவனுயினான். எ-று. (உஅ)

மேற்படி வேறு.

நல்லெழி லுருவததா னவையி னோக்கததான்
மல்லெழு தடம்புய வனப்பு வாய்ந்தனன
றொலலைவா னமரருந் தொழுதன மேயின
னல்லொளி மரகத்த தலங்கு மேனியான.

(இ-ள்.) இருணமயமாகிய மரகதம்போலவிளங்குந் தேகமுடையவனும், நல
லழகமைந்த வடிவமுடையவனும், குற்றமில்லாத பாவையுடையவனும், வளந்
தங்கிய எழுத்தம்மப்போன்ற பூரித்த தோளமுருவாய்ந்தவனுமாகி, பழமையாகிய
தேவலோகத்திலுள்ள அமரர்களும் வணங்குதலெய்தினன். எ-று. (உக)

வரிப்பொறிப பாட்பனை வரத னேவலி
னருசசனைக குறைமுடித தாற்ற வேண்டுவான
விரித்தவெண் டிரைப்புனற காசி மேயினான்
புரித்தவரா சடைமுடிப புனிதற போற்றுவான.

(இ-ள்.) வரிகளபொருந்திய படப்பொறியையுடைய ஆதிசேஷனாகிய சய
னத்தில யோகித்ததியைபுரியுந் திருமால் கட்டளையினால், சிவராச்சனையினகுறை
பாட்டை முடித்துச்செய்ய விரும்பி, பரந்தவெள்ளிய அலைகளபொருந்திய நீரை
யுடைய காசிசேஷத்திரமெய்தினான் புரிவுபட்ட நீண்டசடைமுடியையுடைய சிவ
பெருமானைத் துதிப்பானுயினான். எ-று. (ங0)

ஆததலை யருசசனை யயாந்த தேவற்குச
சித்தச நெனத்திரு நாமஞ் சோத்தினான்
மெயத்திறத தாலயம விதியிற் கோட்டினான்
பத்தியி னருசசனை பயிலவ தாயினான்.

(இ-ள்.) அங்கே தானசிவராச்சனையெய்த சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு சித்த
சன்னென்று திருநாமஞ் சூட்டினான். உண்மைத்திறத்தோடு சிவாலயத்தைச் சிற
பதூல விதிமுறையே கட்டிமுடித்தான பத்தியோடு சிவராச்சனையைக் கால
ரியதிகடவாமல் விதிப்படிசெய்யவானுயினான். எ-று. (ஙக)

இயற்றிய வருசசனைக கிரங்கி யெம்பிரான
புயற்குழ லவனொடும விடையிற் போந்தனன
மயக்கறச சித்தசன மரபிற போற்றினான்
வியப்பொடுவ கண்கணீர கலுழ வீழ்ந்தனன்.

(இ-ள்.) சித்தசனையெய்த சிவபூசைக்குமது சிவபெருமான திருவுள்ளியங்கி,
மேகம்போலக்கூறுதத் கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரோடும்இடப்பகா கனமூர்து
காட்சித்தநருளினா சித்தசன தரிசித்ததுமனமயக்ககல, சந்தோஷத்திடன் கண
களில ஆந்தரபாட்சருநித்தப்பணிந்து துதிசெய்தான். எ-று. (ஙஉ)

தென்றலந் தேரொடு கருப்புச செஞ்சிலை
துனறிய புகாமுகச கருப்பு நானொடு

மன்றனான் மலாககனை வழங்கி னுன்கலை
குன்றுறு முழுமதிக்குடைய மீதனன்,

(இ-ள்.) அழகிய தென்றலாகிய தேருடன், சிவந்தகருப்புயில்லும், நெருங்கிய புள்ளிகளமைந்த முத்தையுடைய வண்டுகளாகிய காணும், மணந்தகைய புதியமலர்ப்பாணங்களும் வழங்கினர் கலைகள் குறைவுபடாத பூரணசந்திரனாகிய வெண்கொற்றக்குடையபும அளித்தனா. ஏ-று. (1.௧)

களாவாம புரவியும் பூவை களவையும
வள்ளாவார நெடுங்குழை மகவிரச சேனையுங்
கள்ளவிழ கருங்குழ விரதியுங்கனி
நளளிநுட் பகடுமே முதல நலகினான்.

(இ-ள்.) கிளியாகிய தாவீச்செல்லுங் குதிரையும், காணவாயப்புள்ளாகிய கிளியும், வள்ளைக்கொடிபோலுஞ் செவியிலநெடிய குண்டலமணிந்த மாதாக்காகிய சேனையும், தேனசிறந்துகரிய கூந்தலையுடைய விரதிதேவியும், கனிந்தபேரிருளாகியபாணையும் முதலியவற்றைத் தந்தருளினா. ஏ-று (1.௨)

பெற்றன னிவையெலாம பெற்ற போவலி
முற்றமூன் னுலகெலாங் கடந்த முற்றினான்
பற்றுள தேவரும் வைய மாகுகளுங்
கொற்றவெண் முழுமதி குடைசுரு ளாகுகினான்

(இ-ள்.) இவற்றையெல்லாங் சிவபெருமானுற் கொடுக்கப்பெற்றனன். ஆப்படிப் பெற்ற போவலையுடையது முற்றுப்பெற்ற திரிலோகங்களையுஞ் சயித்து முடித்தான். மற்றுள்ள தேவர்களையும் பூலோத்திலுள்ள மாந்தர்களையும் தனது பூரணசந்திரனாகிய வெண்கொற்றக்குடை நிழற்குட்படச்செய்தான். ஏ-று. (1.௩)

விருப்பினு லருச்சனை மரபின வேண்டலா
னருட்பெறப் பெற்றபே றிவையென றுலலி
யிருடகறை மிடற்றனை யினிதி நேத்ததினோக
கொருப்பிடம் பேறுயா முறைக்கற பாலத்தோ

(இ-ள்.) (தாமரை மா அசோகு முல்லை நீலோற்பலமென்னும்) மலாப்பாணங்கள் ஐந்தினால் திரிலோகங்களிலும் உயர்ந்தபெரியதன் செங்கோலைச் செலுத்திச் சூங்கொண்டான். நீங்குதற்கரிய சராசரங்களெல்லாம் நெடிய சந்திரிகைவீசும் அரியபெரியகுடையாகிய பூரணசந்திரன் நிழலில்லவசிக்கும். ஏ-று. (1.௪)

பூங்கனை யைந்தினுற புவன மூன்றிலு
மோங்கருந் தனதுகோ லோசசி வென்றன்
னீங்கருஞ் சராசர மனைத்து நீணிலா
வாங்கரும் பெருங்குடை மதிக்குண வையுமால்.

(இ-ள்.) விருப்பத்துடன் சிவார்ச்சனைபுரிதலை மரபுவழிவிருமபாதவன் திருவருளையடையப் பெற்றபேறு இத்தகையினவென்று சொன்னால், அழகிய இருன்போன்ற விஷம்பொருந்திய கண்டதையுடைய சிவபெருமானை இனிதாசுத்துதிசெய்தவர்களுக்கு அடையப்பெறும் பதவியாம் எடுத்துச்சொல்லுந் தன்மையுடையதோ. ஏ-று. (1.௫)

எள்ளரு மதச்செருக் கிருந்த வாபிறைப்
பிள்ளைவே ணியணியு மதிக்கப் பெற்றிலான
கள்ளவிழ் கணையவன கருத்திற சாரத்தினை
பொள்ளெனத் தொடையுடைத் தெழுந்து பொங்கினான்.

(இ-ள்) இவ்வுத்தம்கரிய மதச்செருக் கிருந்தவையால் இளம்பிறைச்சந்திரனை யணிக் தடையையுடைய சிவபெருமானையும் மதிக்கப்பெற்றவனாய், தேனசொரியும் மலர்க்கணையை அவ்விறைவனுளத்திற்பொருத்தினை விரைந்துதொடையை தட்டிக்கொண்டு எழுந்துகோபித்தான். எ-று. (கூ)

என்னையா னுடையவ னென்கொ லீதென
வுன்னருந் திருவரு னுருந்து நோக்கலும
வெநருநப் பெழுதுதல விழித்த தாகவன
மன்னுடற் பொடிபடு சாமப் ராரினான்

(இ-ள்.) என்னையடிமையாகவுடைய சிவபெருமான இஃதிபாடுதென்று நினைத்தம்கரிய திருவருளாற் கோபித்துப்பாடகவும நெற்றிவிழி வெவ்விய நெருப்பெழ விழித்தது. அதனால் அச்சித்தசன் தன்னுடலமானது பொடிபடுமபடி சாமப்ராக ஆயினான். எ-று. (கூ)

தேவருந் திகைத்தனா திகந்த மெட்டுள
காவலா திகைத்தனா கடவுட சித்தசன
வேவருந் தழற்புகை விழிக்கொ ணுமையாற்
ருவரு முலகெலாந் தவழந்து வீடுநிறே

(இ-ள்.) தேவர்களுந் திகைத்தாரான. அஷ்டதிகைகளிலுள்ள திகுப்பாலாகுள் மயங்கினார்கள். கடவுளாகிய சித்தசனுடைய வேகத்தரிய தீமபுகையானது காணப்படாமையால், கெடுதலற்ற உலகமுழுவதும் பரந்துபெருகியது எ-று.

ஓரந்தன விரதிவெந் தொழிந்த சாம்பரிற்
சோரந்தன வரற்றின டினுக்க மெய்தின
வீரஞ்சுடைப் புனிதனை யிரந்து போற்றினான்
பொருதில் எநநிலை யழுது பேதுறு

(இ - ள்) இரத்தேவி இத்தனையிறத்தன சித்தசன வெந்தழிந்த சாம்பரிற் சோரவடைந்து விழுந்தன. அழுத்தன. துணுக்கெய்தினன் குளிரந்த சடையையுடைய சிவபெருமனையாசித்ததுதித்தன. அந்நிலைமையிலேயே அழுதுகொண்டு துன்பமெய்திப் பெயராதாளிலை எ-று. (கூ)

நின்றன ளவனிலை நிமல டினுக்குறாக
சுன்றிய திருவுளக் கறுப்பு நீத்தன
னன்றவட குருவமா யருவ மறறவாக
சென்றளித் தநநிலை யெழுப்பி யீந்தன.

(இ - ள்.) இப்படி வருத்தினவளாகிய இரதியின் நிலைமைபச்சிவபெருமான் திருவருணைக்கஞ்செய்து, கோபித்த திருவுள்ளத்தின் சினக்குறிப்பையகற்றினான். அப்பொழுது அவளுக்கு உருவமாகவும் ஏனையோருக்கு அருவமாகவும் விளங்குவென்றதுக்கிரகித்தது மனத்தனை யெழுப்பிக்கொடுத்தன. (கூ)

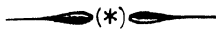
தேவரி லொருவனென் றானைச் சிந்தியப்
பூவருங் கணைகளாற பொருது மாண்டனன்
யாவரு மிங்ஙன மதிக்கி லாதணீர்
மேவருந் தழற்படு நிரையம் வீழ்வரால்.

(இ - ள்) சிவபெருமானைத் தேவர்களிலொருவனென்று கருதி, அரிய
புஷ்பாணங்களாற் போர்செய்திறந்தனன். வேதியாகனே! எவராயினும் இங்
கனம் மதிப்பார்களானால், அடைதற்கரிய தீமபமாகிய நரகத்தில் வீழ்ந்து
வருந்துவார்கள். எ - று. (சுக்)

மன்மதன் சிவராச்சனைச் சருக்கம் முறற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் ௩௪-க்கு திருவிருத்தம் ௪௦௭௦.

முப்பத்தைந்தாவது, கிருது சிவார்ச்சவணச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிஞ்சிடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

இந்தியங் கடந்து புலன்களோ ரைந்து மொருவழி நிறுத்தி மற நெ
ழுதா, முநதைநான மறைக்கு மரிமுத லெவாகுது மளபபரு முழுமுதற்
பொருளிற, சிந்தனை திருத்து ஈருந்தவத் தலைவீ ரினனுமோர் கதைய
தன் றிறத்துப், புத்திவைத் தொருங்கு கேட்கெனச் சூகன் புகன்றவாக
காங்கது புகல்வான்.

(இ - ள்) பஞ்சேந்திரியங்களை யுங்கடந்து, ஒப்பற்ற ஐம்புலன்களையும் ஒரே
வழியில் நிறுவி, எழுதாக்கிளவியாகிய பழைய நாலவேதங் கட்டும் திருமால் முத
லியவெல்லாருக்கும் அளவிடற்கரிய முழுமுதற் கடவுளாகிய பொருளினிடத்தில
மனதைத் திருத்திய அருந்தவம்புரிந்த தலைவாகனே! இன்னுமோர் சரித்திரமுள்
ளது. அதன்பால் மனதை ஒருசேரவைத்துக் கேடீர்களாக வென்று சொல்லி,
சூதமுனிவா அவ்விருடிக்கு அதனைச் சொல்வா ராயினா. எ-று. (சு)

மணிகொழித் திரைக்கும் பெருந்தி யுடுத்த மாளவ தேயமத் தே
யத், தணிரெடும புரிசை வயிணவ மென்னு மணிகளா பெருந்திரு நக
ரிற், கணிதான மறையின் குலத்தவ தரித்த கிருதுவென் றெருக்குங்
கண்ணன், குணில்படு கரத்தோ னுயிர செருத் துண்ணுங் கொலைத் தொ
ழி லடுதிற் கொடியோன்.

(இ - ள்) நவமணிகளைக் கொழித்திரைக்கும்படியான பெரிய நதிசூழ்ந்த
மாளவதேயமொன்று. அததேயத்திலே அழகியநெடிய மதிலையுடைய வயிணவ
மென்னும் அழகுவிளங்கும் பெரிய செல்வநதங்கிய நகரத்தில்கணித்த நாலவேத
முணர்ந்த அநதணா குலத்திற் பிறந்த கிருதுவென்று சொல்லப்படுக கடுங்கண்
னனொருவன், குணில்பொருந்திய கையைபுடையவன், உயிரகளைக் கொன்று தின்
னுங் கொலைத்தொழிலையும், கொல்லத்தக்க வல்லபத்தைபுமுடையதீயோன்,

புண்ணிய பாவ மென்பன விரண்டும் பகுத்துண ரறிவிலன் பொரு கோட், டண்ணல்வெள ளிடையோ னடியவ ரொழியா வரநதைபெற றலமரப புடைகருந, துண்ணெனக கழுதுஞ சுழல்வரு மிருளிற பிறா மனை தொறுமபொருள கவரும், வண்ணவால வளைக்கைப பொதுமகட் குதவி வளரிள வனமுலை முயங்கும.

(இ - ள்.) புண்ணியம் பாவமென்று சொல்லப்படும் இரண்டினையும் பகுத தறியும் அறிவிலலாதவன். போபுரியுந கொம்பையுடைய பெருமைபொருந்திய வெள்ளிய இடப்பவாக்ணராகியசிவபெருமான் அடியவாளை ஒழியாததுன்பமெய் திவருநதும்படியடிப்பான். பேயும் விரைநது சுழலும் இருட்காலத்தில் அன்னி யர்வீடுகளிலெல்லாம் பொருளை யபகரிப்பான். அழகிய ஒள்ளிய வளையலணிநத கையையுடைய பொதுமாதாகுக் கொடுத்தது வளர்கின்ற இளமைதனாகிய அழகிய தனங்களைச்சேருவான். எ - று.

(ரு)

நநற வெடுத்தது வெளிப்பட துகரும் பல்லுயி ரீரந்தெடுத்த துண்ணுந, காண்கரு சுழலு நெறிப்படு மாககட் புடைத்தவா கைப்பொருள கவரு, மேனையோ னினன புல்லொழுக கொழுகு மெல்லையி னிளமுலைக கருந கட், நேகைப புலைசரி நலனுநர் தவள்டுற் றுயருமுன நியங்குறு மந நாள்.

(இ - ள்) ஈககள் மொய்க்குந கள்ளையெடுத்தது வெளிப்படையாகக் குடிப் பான். பலவகைப்பிராணிகளையுந கொன்றெடுத்துப் புசிப்பான். காட்டிலே சஞ்ச ரிப்பான். வழியிலகப்பட்டமாநதாகளை யடித்து அவாகன கையிலுள்ள பொருள களை யபகரிப்பான் இவன் இததகைய இழிதொழினமேற்கொண்டொழுக நாட் களில இளமைதனாகிய தனசதையும் கரியவிழியையும் சுத்தமாகிய பலையுமு டைய ஒருபுலைசரியின இனபதைய னுபவித்து அவளித்ததில் துன்பமெய்தி அலைகின்றகாலத்தில எ - று

(சு)

கருங்கடற் பரவை கிழித்தெழு மால காளகண் டத்தினோற கென் னப, பொருந்திய புலரி நறுமலா தெரிநது போதரு மொருவனப பொ முதி, வெரிநதெழ வெகுளி மீக்கொளத தொடரா வோடின னமமலாக குடமபை, பரிநதிடை பறித்தா னாங்கவ னரற்றக குணிலகொடு புடைத தன்ன பதகன்.

(இ - ள்.) கரிய கடற்பரப்பைக் கிழித்துக்கொண்டுதித்த ஆலாலம்பொருந் திய கரியகண்டதையுடைய சிவபெருமானுக்கென்று, பொருந்திய விடியற்கா லத்தில் மணநதங்கிய நல்லமலாளைத் தெரிநதெடுத்திவருகின்ற ஒருவனை, அப பொழுது எரிநதுகொண்டெழுந்த கோபமதிசுரிககத்தொடாநதோடி, அமமலாப் புட்டிலையிடையே பறித்தான். அதற்கவன இரைச்சலிட, அப்பாவிதன் கையிலி ருநதகுறுந்தடியா லடித்தனன். எ - று.

(இ)

தண்மலாக் குடமபை பறித்தலு மொழுகி வீழ்ந்ததோர தனிமு கையதனை, மண்மலாந ததுவீ தெமக்கல வரறகீ தென்றுதன் மனத தொடு மதித்தான், புண்மலாந தடுவேற கருநெடுந தடங்கட புலைசரியுந தானுமாய்ப புனைந்தா, னுண்மருந கொசிக்கு மிளமுலை யவளைத கழிஇக்கொடு நன்னல துகாநதான்.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சிபொருந்திய புட்பக குடலையைப்பறிக்கவும், சிந்திவிழுந்த தொரு ஒப்பற்ற அருமயினை இது மணணிப்படிந்தது ஆனபடியால் இது எமக்கா காதி. சிவபெருமானுக்குரிதது என்று மனதிற் கருதினான். புண்படுத்திக்கொல்லும் வேல்போன்ற கரிய நீண்டுபரந்த விழியையுடைய புலேச்சியுந் தானுமாய் அணிர்துகொண்டு, நுட்பமாகிய இடையை ஒடியச்செய்யும் இளமைதங்கிய தன் முடைய வவளை ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு நல்ல இன்பத்தை யறுபவீததான்.

அழுதழுத தரற்றி யாவெனக் கூவி மழவிடை யானடித் தொண்ட, நெழுதரு கவிகை மன்னவற் குரைப்ப வாங்கவன வெகுளியிக் கெழுந் தான், பழுதிழைத் தகலு மன்னவற் கொணாமி நென்றலு மிரவுப்பாற் கணரப், பொழுதவற் கொணாதா ரருஞ்சிறைப் பிணித்தபு புருத்தி னாகார்கத் தகவை.

(இ - ள்.) இளமைதங்கிய இடப்பாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் திரு வடிககன்பன், (மலா - புட்டிலையிழுந்து) மிகவும் அழுதுபுலம்பி ஆஆவென்று கூச் சலிட்டு, உயர்ந்த வெற்றிக் குடையையுடைய அரசனுக்குக்கூற, அவன் கோப மிருந்தவனாய், சிவாபசாரஞ்செய்து சென்ற அக்கொடியோனைக் கொண்டுவருக வெனக் கட்டினாயிடவும், அவர்கள் இரவிற்பாத்திருந்து அப்பொழுது அவ னைக்கொண்டுவந்து அரிய சிறைப்பிணித்து காராக்கிரகத்தில அடைத்து வைத் தார்கள். எ - று. (ஏ)

அருஞ்சிறைக் கிடருது நாட்பல கழிய வாக்கைவிட்டாருயிர துறந தான், பொருஞ்சினத் தறுகட் டெனபுலத் தூதா புருந்தனா புயத்தொ டுந் தாம்பு, விரிந்துகொண்டி றுககிச சேறலு மதனை நோக்கினா மழ விடைப் பெருமான, பெருந்திருக் கயிலைக் கணத்தவா படாந்தா ராங்க வாப் பிறப்பப் புடைத்தா

(இ - ள்.) அரிய சிறைக்களத்திற் பலகாலம் நீங்க உடலேவிட்டு அரிய வயிர் நீங்கினான். போசெய்ததக்க கோபத்தையுடைய அஞ்சாமைதன்மைவாய்ந்த இயம்புரத்தூதுவர்கள் அங்கெய்தி, தோள்களைக்கயிற்றூற்கட்டிக்கொண்டி றுககிச் செல்லவும், இளமைதங்கிய இடபாருடாகிய சிவபெருமானது பெரியதிருக்கை லாயத்திலுள்ள சிவகணத்தவாக்களண்டு அவவிடஞ்சென்று அவர்களைப்பிற்படும படியடித்தார்கள். எ - று. (அ)

வானொளி யிமைக்கு ஞானமீப் பொருத்திச சென்றனர் மகரநீ ரளித்த, காளசண் டத்தன முன்னரின விடுப்பத் திருவருட கருணை பெற றுவந்தான், மூளம் ரிழந்த தென்புலத் தூதா மறலிபா லீங்கிது மொழிந்து, தாவினை தொழுகா சித்திர குத்தன றனனெனும் வினவ லும் புகலவான்.

(இ - ள்.) ஒளரிய காரதியைவீசும் விமானத்தின்மீதி லிருத்திக்கொண்டு போயிராகி, சமுத்திரநீரிற்றேன்றிய விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான திருமுனை ரிறுத்த, சிறந்த பெருங்கருணை பெறறுக் களித்த னன். நெருங்கிய போர்க்குத் தோற்ற இயமதுதர்கள் இயமனிதத்தில் இச்செய் தியைக் கூறி இருபாதங்களையும் வணங்கினார்கள். சித்திரகுத்தனோடு சொல்லவும், அவன் சொல்லுகின்றான். எ - று. (கூ)

மல்லனீர்ப் பழன மாளவ தேய வயிண்வத் தொன்னக ரதன்பாற்,
 ரெல்லநான் மறையோர் குலத்தவ தரித்துத் தன்னிலை துறநதன
 னவனா, லெல்லமா நிலத்தி னிகழ்ந்தபா தகத்தை யெம்மனோ மொழி
 யமுற் றுறுமோ, குல்லநீண் மோலி முதலினோ ரளப்பிற் கற்பமோ
 கோடிபெற் றுறுமால்.

(இ - ள்.) வளநதனிய நீர் நிறைந்த கழனிகளையுடைய மாளவதேசத்திலே
 வயிண்வமென்னும் பழமையாகிய நகரத்திலே, தொன்றுதொட்டுவரும் நான்கு
 வேதங்களுணர்ந்த வேதியா குலத்திலே பிறந்து தன்னிலைமைமாறினவன். பெரி
 யபூமியில் அவனாற் செய்யப்பட்ட பாவங்களை யெம்மவர்கள் சொல்ல முற்றுப்
 பெறுமோ? துளவமாலையணிந்த நெடிய கிரீடதையுடைய திருமால் முதலா
 னோ அளவிட்டாலும் ஒருகோடிக்கற்பகாலஞ் செல்லும். எ - று. (கௌ)

பூதிகா தனத்த னுருத்திர மணிய னெருத்தனெம புனிதனுககென்
 னாச, சீதநான் மலாகொண் டேகலு மவனைச் செயிர்த்திடை பறித்த
 னன் பறிககும், போதினோ ரருமபு நிலத்திடை வீழ வீதரற் கென்றனன்
 போனா, னீதலா லிவனாற் செய்ததோ தரும முண்டிகொ லென்றன
 னெனலும்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீ ரணிந்தவனும் உருத்திராக்கம் பூண்டவனுமாகிய
 வொருத்தன், எமது புனிதனாகிய சிவபெருமானாகுகென்று, குளிர்ச்சிவாயந்த
 அன்றலாந்த மலாகளைக்கொண்டு செல்லவும், அவனை வழியிடையே தடுத்தபு
 பறித்தான். அப்படிப் பிறகுருகையில் ஒரு அரும்புபூமியில் வீழ், இது சிவபெருமா
 னாகுகென்று சொல்லிப்போயவிட்டான். இதுவேயலலாமல் இவனாற் செய்யப்
 பட்ட தருமடொன்றுள்ளதோவென்று சித்திரகுத்தன் சொல்லினன். அப்படிச்
 சொல்லவும் எ - று (கக)

வயிரவா னெறிக்கு நெடுங்குழை மகரந துயலவர மணிமுடி யசை
 த்தா, னயிலெயிற நாவ மிலைசிய பெருமான் திருவரு ளறிந்ததி சயித்
 தான், குயின்மொழிக் குதலை பங்கனுக குரியோரா கொலைத்தொழில
 புரிந்தன ரெனினு, மயாவறத் தொழுது நீங்குமி னமாகா னென்றன
 பின்னரும் வலிப்பான்.

(இ - ள்.) வச்சிர ரத்தினங்கள் வெள்ளொளிவீசும் நெடிய மகரகுண்டலமா
 னது அசையும்படி நவரத்தினங்கள்பதித்த கிரீடத்தை யசைத்தனன். கூாமையா
 கிய பற்களையுடைய சாப்பத்தை யணிந்த சிவபெருமானது திருவருட்டிறத்தை
 யுணர்ந்து அதிசயமெய்தினன். குயிலபோலுங் குதலைச்சொல்லையுடைய பாவதி
 பாகராகிய சிவபெருமானுக்கு உரியவர்கள் கொலைப்பாதகஞ்செய்தனரானபோதி
 லும், மயக்க மகல அவர்களைப்பணிந்து நீங்கக்கடவீர்கள். நம்மவர்களே! என்று
 மேலுஞ்சொல்வானுயினான். எ - று. (கஉ)

வருகுதிர் நீவிர் மழவிடைப் பெருமான் மலரடி யருசசனை புரிவோ,
 ரருகுதின் நவர்க்கொன் றியற்றின கொடுப்போ ராங்கவர் பணிவிடைக்
 குரியோரா, கருதுயிம் மூவர்க் காணுறி னமர்காள கையெடுத் தடிக்கடி
 தொழுமி, னுருகிநீத் தகன்மி னனநெனி னமது கோமுறை யழிவுபெற்
 றிடுமால்.

(இ - ள்.) நம்மவர்களே! வாருங்கள். நீங்கள் இளமைத்திய இடப்பவான முடைய சிவபெருமான் தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை யர்ச்சனை செய்பவர்கள், அவர்கட்கருகே யிருந்து தமமாற் கூடிய பொருளை யுபகரித்தவர்கள், அவர்கள் தொண்டுபுரிதல்கு குரியவர்கள் ஆகிய எண்ணத்தக இம்மூவகையினரைக்காணப் பெற்றால், அடிக்கடி கைகூப்பிப் பணியகடவீர்கள், மனங்கொடுத்து அவர்களை வீட்டு நீங்குகள. அல்லாவிடின் நமமுடைய அரசமுறைமை கெட்டுப்போய விடும். எ - று. (௧௬)

விரிதிரை புரளு நெடுங்கடல வரைப்பின் வெண்மருப பொருகை மால் யானை, யுரிவைபோத துடுதேதான் பூசனை புரிவா ருளரென லாங்கவா நோன்மை, யரிமுத லெவாககு முறைப்பதற கெளிதன றெமம னோ ரறைவதற கெளிதோ, புரிசடையவனை யருச்சனை மரபிற போற்றி னோர் விழுப்பமரா புகல்வார.

(இ - ள்.) விரிந்த அலைகள் புரளுகின்ற நெடிய கடல்குழந்தழியியல் வெள்ளிய தந்தத்தையும் ஒற்றைக்கையையுமுடைய பெரிய (கயாசு) னென்னும் யானையின் றோலை யுரிததுப் போததிய சிவபெருமான பூசையைச் செய்பவர்களுண்டாகில், அவர்கள் தவசிலம் திருமால் முதலிய எவருக்கும் சொல்லுவதற் கிலேசானதல்ல, நம்மவர்கள் சொல்லுவதற் கெளியதோ? புரிந்தசுடையையுடைய சிவபெருமானை முறைப்படி அருச்சிததுத துதித்தோர் சிறப்பினை யாவா சொல்ல வல்லவா? எ - று. (௧௭)

முத்தவா ணகைய முகின்புலக கௌரியைங்கரன் டருகவேள வீரபத்திரை கணத்தோர நந்திமா காளா வயிரவா பரமனுக கரிக்குப புத்திர னினையோ மறறுளோ ரெவருட புராந்தகன மலாடி போற்றி நித்தலும் பரவி யருச்சனை வகுப்பா ரினனமு கிகழ்த்துவன் கேண்மின்.

(இ - ள்.) முததுப்போன்ற வெள்ளிய தந்தபந்தியையும் கோக கரும்பு போன்ற குசத்தையுமுடைய உமாதேவியார்-ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணை சப்பெருமான-குமாரசுவாமி-வீரபத்திரா-சிவகணங்கள்-நந்திமாகாளர் - வயிரவா-சிவபெருமானுக்கும் திருமாலுக்கும் பிறந்த அரியாபுத்திரனென்னும் ஐயனா-இவர்களும் இன்னும் உள்ளவாகளெல்லாரும், திரிபுரத்தகனராகிய சிவபெருமான் மலாபோன்ற பாதங்களைத் துதித்து நாடோறும் வணங்கி யருச்சிப்பார்கள், இன்னும் சொல்லுவேன். கேட்பீர்களாக. எ - று. (௧௮)

கன்னியர் கருப்ப மகளிரான மறையோ ரினனவர்க கடிந்துயிர் செகுத்தோர், பொன்னவிா சடையோன் சினகரம் புருந்து நிதிகவா புலையாதற் குருவின், பன்னிகைப் பிடித்தோ ரிவரலாற் கொடிய பாதகராயினும் பரமன், நன்னடிப் பூசைக் குரியரே லவரே யரிமுத லவா தொழந் தலைவா.

(இ - ள்.) கன்னிகைகள்-கருப்பஸ்திரீகள்-நான்குவேதங்களையுணர்ந்த அந்தணர்கள்-இவர்களை வருத்தி உயிர்வதை செய்தவர்கள், சிவாலயத்தினுட் பிரவேசித்த திரவியத்தைத் திருவின்ற நீசர்கள்-கருப்பத்தினியைக்கைப்பிடித்தவர்கள், இவர்களேயல்லாமல் மகாபாதகர்களானபோதிலும், சிவபெருமான் திருவடிப்

பூசைக்கு உரியவர்களானால் அவர்களே திருமால் முதலானோர்களாலும் வணங்கத் தகுந்தலைவாகளாவார்கள் எ - று. (கசு)

என்றுதென் புலத்தோ னெடுத்தவர்க் குரைத்த யாவையு மெடுத்தன நியமபிப, பொன்றிகழ் சடிலச சூதமா முனிவ நருந்தவாக் கின்னமும புகல்வான், கன்றுமா னெடுத்த திருக்கரப பெருமா நருசசனைக் கடன்முறை புரிந்தோராக், கொன்றுநன் கிழைப்பி னாங்கவ ரரனுக் கொருமருங் கனிதிருந துவப்பரா

(இ - ள்.) என்று இயமதருமன் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லியவற்றையெல்லாம் பொன்போலப் பிரகாசிக்குஞ் சடையையுடைய சிறந்த சூதமுனிவரெடுத்திக்கூறி மேலுஞ் சொல்லுகின்றோ, மாண கன்றினைத் திருக்கரத்திற்றுகிய சிவபெருமானுக்கு முறைப்படி அர்ச்சினைபுரிந்தவர்களுக்கு ஒருபகாரஞ் செயதவர்கள் சிவபெருமானுக்கு ஒருபக்கலில் இனிதாகச் சந்தோஷித்து வீற்றிருப்பார்கள். எ - று. (கசு)

சூதமா முனிவ னின்னாமிசைப்ப முழுதுண ரருந்தவத தொல்லோராரதிநாயகன தருசசனை மரபி னதிகமீ தெனவுரைத் தருநென் றோதலும் பரம னாயிர நாம முசசரிப பனவென வுரைத்தான் கோத்து நாம மெவவழித் தென்று வினாயின ரருந்தவக குலத்தோர.

(இ - ள்.) சிறந்த சூதமுனிவா இவ்வாறு கூறவும், முற்றுணர்ந்த பழையாயிய அருந்தவமுடைய ஸைமிசாரணிய முனிவர்கள், முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் அர்ச்சினை முறைப்படி இப்படிச்சிறந்ததென்று திருவாயமலாநருளவேண்டுமென வினாவும், சிவபெருமானது சுகத்திராமங்களை ஸமரித்தலெனக் கூறினா. அருந்தவம்புரிந்த அம்முனிவர்கள், குறறமில்லாத அத்திருநாமங்கள் எவ்வகையதென்று கேட்டார்கள். எ - று. (கசு)

பரந்தவன் டரறறும் பசுநதுழாயலங்கற பண்ணவ னெடுத்தெடுத்த தேத்திப, புரந்தன நவறரைப் பாரத காதை புகலவன காண்டி ரென றருள, நிரந்தர மவற்றி னெறித்தலை நினறு நிமலனைப் பூசனை புரிந்தோ, ரரன்றிரு வருளிற பெற்றவா றுளவே லருநெனச சூதனாங்கசைக்கும.

(இ - ள்) வண்டுகள் பரவியொலிக்கும் பசிய துளசிமாலையணிந்த திருமால் எடுத்தெடுத்திக்கூறிப் பாதுகாததனா அத்திருநாமங்களைப் பாரததூலகூறுகின்றது காண்பீர்களாகவெனச் சூதமுனிவர் சொல்லவும், இடையீடின்னி அத்திருநாமங்களின் தியானத்திலிருந்து சிவபெருமானைப் பூசித்தவர்கள் சிவாநுககிரகம் பெற்றவகையிருக்குமாயின் திருவருளபுரியவேண்டுமென வேண்ட, சூதமுனிவா சொல்லத்தொடங்கினா. எ - று. (கசு)

கிருது சிவாரசனைச்சருக்கம் முற்றிறறு.

ஆசுச் சருக்கம் கரு.இ திருவிருத்தம் ௪௦௮௬.

இலக்குமிழுமிதேவி சுகத்திர நாமார்ச்சனைச் சருக்கம்.கூடு கூ

முப்பத்தாறாவது

இலக்குமிழுமிதேவி சுகத்திர நாமார்ச்சனைச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவந்தம்.

சேயகா லதது வெங்க ணசுராதங் குலத் து டடயோ
னாயவா லததை யொப்பான் சலந்தர னலங்கற் குலலை
மாயவன் றன்னை யேறது மண்டமா விளைபப தானுன்
போயது பருவ நூறு யிரமிடை பொருது நின்றா.

(இ - ன்.) பூவகாலத்திலே, அஞ்சாமைதன்மையையுடைய அசுராகுலத்
திற்கொடியோனாகிய விஷத்தையொத்தவனாகிய சலந்தரனென்னும் பெயரினன்,
துளசிமாலை யணிந்த திருமாலை யெதிர்த்து நெருங்கிய போர்புரிபவனாயினான்.
நூறுயிரவருட்காலங்கள் கழியுப்படி இருவரும் இடைவிடாது போர்புரிந்திருந்
தார்கள். எ - று.

(க)

புனத்துழா யலங்கற் றோளான் புறங்கொடுத் திரிந்தபோனா
னின்ப்புயத் தினவு தீரப்பான் சலந்தர னெழுந்தது போந்தது
சினப்பிலி யுரிவை யாரத்த செஞ்சடைப புனிதன் றன்னை
முனைச்சமரக் களத்துக் கூவி யாரமா முயலவ தானுன்.

(இ - ன்.) வனத்திலுள்ள துளவினை மாலையாகவணிந்த தோள்களையுடைய
திருமால் புறமுதுகு காட்டித் தோற்றுப் போயினான். இன்னமும்தன் தோளினைத்
தினவு தீராதவனாகிய சலந்தரன் எழுந்தசென்று, கோபந்தனாகிய புலித்தோலை
யுடுத்த செவ்விய சடையையுடைய சிவபெருமானை யுத்தப்பூரியிற் போர்புரியும்படி
அறைகூவியழைத்துப் பொருந்திய போரசெய்வானையினான்.

(உ)

வாலிளம பிறைமென கண்ணி மணிநகை பூத்து மெல்லென
கரல்கொடு வரைநத நேமிப படையொடுந கழிந்தா னாவி
யேலுமக காலந தனனி லிருந்ததுழா யவனு மன்னோன
மேலெழு மலாககா வெய்தி யருந்தவம் விளைத்து நின்றான்.

(இ - ன்.) வெள்ளிய இளமைத்தன்கிய சுகத்திரனைச் சிரோமாலையாகவணிந்த
சிவபெருமான அழகிய புன்னகைசெய்து, மெல்லெனத்தமது திருவடியா லெழு
திய சுகராயுத்ததோடும் சலந்தரன் உயிரிளங்கினான். பொருந்திய அக்காலத்தில்
பெரிய துளசிமாலைக்குடிய திருமாலும் அச்சலந்தராசரனது மேனோக்கியெழுந்த
பூஞ்சோலையை யடைந்த அரியதவம்புரிந்துகொண்டிருந்தனான். எ - று.

(ங)

அவ்வனத் தசுரன தேவி யாரெழில் விருந்தை யென்னுஞ்
செவ்விய ணறும்பூக் கொய்வான சென்றனன் முனிவற காண
வவ்விதழ்க் கமலச செங்கை கூப்பினள் வணக்கம் போக்கி
நவ்வியம் பேடை போல்வா ளினையன நவிலவ தானா.

(இ - ள்.) அந்த வனத்திலே, சலந்தராசரன் மனைவி அழகுபொருந்திய விருந்தையென்னுஞ் செவ்வியமாத், மணந்தங்கிய மலர்களைக் கொய்யும்படிசென் றவளாகி (திருமாலாகிய) முனிவனைப்பார்த்து, தாமரையிதழ்கள் போன்ற செவ்விய கரத்தைக்குவித்து வந்தனெசெய்து, பெணமான்போன்ற அப்பெண இத்தகைய வாரத்தைக் களைச்சொல்லுவாளாயினள். எ - று. (ச)

ஐயனே தவமேற் கொண்ட வந்தண மறறென் றோரா
மெய்யனே யளியேற கொன்று விளமபுதல வேண்டு மென்னுப
பையரா வணிந்த வேணிப் பண்ணவ னுடனெங் கோமான்
மொய்யமா விளைப்பச சென்று னடுதிறன் மொழிதி யென்றா.

(இ - ள்.) ஐயரே! தவதொழின்மேற்கொண்ட வேதியரே! வேறென்று மறியாத உண்மையானவரே! அடியாளுக்கு ஒன்று திருவாய்மலாந்தருளவேண்டு மென்று, எமதுகணவன் படம்பொருந்திய சாப்பதையைணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானோடு நெருங்கிய போராடியச் சென்றுள்ளாரா. அடுதிறன் இத்த கைத்தென அருளவேண்டுமென்றன. எ - று. (இ)

நின்னுயிராக கொழுந னுனோ னேமியா விருகூ முகித
தன்னுயி ரொழிய வீழ்ந்தா னென்றலுந் தமிய ளாகி
யநிலை யலறிச செவகை நெரித்தன ளலறி வீழ்ந்தாள்
பன்னக மழலிட் டெனனப புரண்டனள பதையா நின்றாள்.

(இ - ள்.) உன்னுயிரா நாயகனுனவன் சக்கரத்த ல் இருப்பினவாகி, தன்னு யிராக விறந்தான் எனக்கூறவும், அநிலையிலேயே விருந்தை யலறிக்கொண்டு செவந்த கைகளை நெரித்துக்கொண்டு கோவென்றலறி (நில நிசை) வீழ்ந்தனள். தீயிற்போட்ட சாப்பதைப்போலப் புரண்டு பதைப்பதைப்புறாள் எ - று. (சு)

பின்னரு முனிவற போற்றிப் பெருந்தவத் தலைவ னேநீ
சொன்னது சரத் மாயி னவவுடற் றுணியி ரண்டு
மிநிலை யழைத்தி நோக்கின மெய்மையென றிரந்து சொற்றாள்
கொன்னுலீத் திகிரிக் கோமா னாகது கருத்துட கொண்டான்.

(இ - ள்.) மேலும் விருந்தை முனிவரைத் துதிசெய்து, பெருந்தவம்புரிந்த பெரியோரே! தேவரீர் கூறியது சத்தியமானால் அவவுடற்கூறுகளிரண்டினையும் இவவிடத்திற்கு வருவிப்பீராக. அதனைப்பார்த்தால் உண்மையாமென்று யாசித் துச்சொல்லினன். பெருமைபொருந்திய சக்கராபுத்தமேந்திய திருமால் அதனைத் தமது திருவுளங்கொண்டான். எ - று. (ஏ)

மாயமற் கடங்க ளாக விரண்டுந் வகுத்த லீனா
தாயரன் றிகிரி கீண்ட சலந்தர னுருவ யாககை
யாயவோ ரிரண்டுங் கொண்டு வருதிரென றருள வாங்குப்
போயவை யிரண்டுங் கொண்டு புகுந்தன விருந்தை கண்டாள்.

(இ - ள்.) மாயவடிவங்களாக இரண்டு வானரங்களைப்படைத்து நீங்கள் தாவி, சிவபெருமான சக்கரத்தாற் பிளந்த சலந்தராசரன் வடிவமாகிய உடற்றுண்டி ரண்டையுங் கொண்டுவருவீர்களாக வென்றருளிச்செய்ய, அவ்விரண்டு வானரங் களும் அங்கெய்தி அவற்றைக்கொண்டுவந்தன. விருந்தையென்பான் பார்த்தனள்.

இலங்குமிழ்மீதேவி சகத்திர நாமார்ச்சனைச் சருக்கம். கூகுக

கண்டனா விருதை யென்பாள கண்புடைத தலறி மாழ்கி
விண்டன னெஞ்ச வெந்து வீழ்ந்தனள் வெதுமப லுற்றாள்
கொண்டவெந் துயர்க்கோ யெலலை கண்டிலள் குழைவ தானு
டண்டலி லருந்த வத்தோற பணிந்தனள் சரணம் போற்றி.

(இ - ள்.) விருதை யென்பாள பாததுக கணகளைப் பொத்திக்கொண்டு
கூச்சலிட்டுப் புலம்பி மனம் புண்ணாகிவெந்து வீழ்ந்து துக்கிப்பாளாயினள். தா
னெய்திய துயரத்திற்கு ஓரளவு காணாதவளாகியிருக்கி, குறைதலிலலாத அருந்
தவம் புரிந்த முனிவரைத் திருவடிகளில் வணங்கித் துதித்தனள். எ - று. (கூ)

ஆருயிர கொழுநற போககி யாவிக்கொண் டிருக்க மாட்டேன்
வாருமு லவாககு நீங்கா மங்கலப் பிச்சை நலகி
னோதவ மதனமே லுண்டோ வாதுனாந தூவோ யீங்கெ
னோகெழு துணைவ னாவி தருகென விரந்து வீழ்தாளா.

(இ - ள்.) அரிய பிராண நாயகனைப் போதலிட்டு உயிரைச் சுமந்திருக்க
மாட்டேன். கெடிய கூந்தலுடைய மங்கையருக்கு அழியாத மாங்கல்யபிடைசை
கொடுத்தால் அதனமேம்பட்ட தவமொன்றுள்ளதோ? முனிவரே! அதனையறிந்து
அடியாளது அழகுமிருந்த கணவனுயிரை யெழுப்பித் தருகவென்று பிரார்த்தித்
துப் பணிந்தாள் எ - று. (கூ)

ஆயவ ன்ருவ நோகி யநநல நுகர வேண்டி.
மாயவ னவனற னாகை புருந்தவன் வடிவு தாங்கிச்
சேயநா ளவளபாற காமச செருக்கொடு மயக்க முற்றான
பாயதிரைப் பரவை ஞாலத் திதிமுறை பார்த்தி லானால்.

(இ - ள்.) திருமால் அவவிருந்தையின் உருவத்தைப் பார்த்து அவவிற்பத்
தையனுபவிக்க வேண்டி, அச்சலந்தரன் வடிவாகிய களேபரத்திற பிரவேசித்து
அவனுருவேற்று வெகுதூரம் அவவிருந்தையிடங் காமச்செருக்கோடு மயங்கி
யிருந்தனா. பரவிய அலைகளைடைய கடல்குழந்த பூமியில், தமது[திது]காகரு
தொழின முறையைக் கவனித்தாரிலா. எ - று. (கூ)

அணையவ ளிளமென கொங்கை யணிநல துகரு மநநாட
புனைமலாத தவிசின மாயோன் கண்படை பொருந்தாங் காலை
வினைபுரி மாயம் போக மரகத வெற்பி னோங்கிச்
சினவுகைத் திகிரி சங்கிற றயிலவன தெரியக் கண்டாள்.

(இ - ள்.) திருமால் அவவிருந்தையின் இளமைதங்கிய மெல்லிய குசங்க
ளின் அழகிய இனப்பதையநுபவித்திருக்கும் அக்காலத்தில், ஒருநாள் அலங்காரிக
கின்ற புஷ்பசயனத்தில் துயிலுபுரியும் பொழுது இச்செயல் புரிந்த மாயமானது
நீங்க, மரகதமலைபோலோங்கிக் கைகளிற் கோபிக்கின்ற சகராயுதமும் சங்கமும்
விளங்குவனவாகத் தோன்றப் பார்த்தாள். எ - று. (கூ)

ஆவென வரற்றி யெங்கோ னல்லெனன் றலறிப் பாயந்து
வேவழற் புருந்து மாண்டாள் விரைநறுந் துளவத் தண்ணல்
பூவையங் குதலைச் செவ்வாய விருந்தைபாற புந்தி போககி
வாவிரும் புலங்கள வேறாய்க் காமத்தான் மயக்கங் கொண்டான்.

(இ - ள்.) ஆவென்றலறி, எமதுகணவ னல்லனென்றினாநதுகொண்டு எரி கினற அக்கினியிற் பாயநது பிரவேசித்தது விருந்தை யிறந்தனன். மணநதற்கிய நல்ல துளசிமாலைதரித்த திருமால் நாகணவாயப் புள்ளைப்போன்ற அழகிய ருத லைச்சொல்லையுஞ் செவ்விய வாயையுமுடைய விருந்தையினிடத்தே மனதைச்செ லுத்தி, தாவுகின்ற ஐம்புலன்களும் வேறுபட்டுக் காமவிச்சையான் மயங்கியிருந் தனா. எ - று.

(கங)

ஆங்கவ ளடலைப் பூத்தி புரண்டனன மாய னநநாட்
டேங்குநீ ருலகக காவ லொழிந்தது செழுநதோட டம்பொற
பூங்கமழ் முளரி மேலோன முதலினோ கயிலை புககா
ரீங்கவன நனமை கூறி யிரந்தனா வழிபட டேத்தி.

(இ - ள்.) திருமால் அவ்விருந்தையின் சாம்பற்புழுதியிற் புரண்டனர். அப் பொழுது கடல்குழந்த உலகமானது காவறநனமை நீங்கியது. செழுமை தற்கிய இத்தகையுடைய அழகிய மணநதற்கிய பொற்றாமரையில் வீற்றிருக்குந் திரு மால் முதலாயினோ திருக்கைலாயகிரியை யடைந்து வழிபாடு புரிந்து இத்திரு மாலின் செயலை விண்ணப்பித்தது யாசித்தார்கள. எ - று.

(கச)

பம்புநீரச சடி-லப பெமமான் பனிமொழிப பவளச செவ்வா
யம்பிகை வதன நோக்க வருமபிய வதன வோவை
யுமபரி னொருவித் தெய்த வெயாவொடு முகிரின வாங்கி
நம்பர னளித்தான் நெய்வ நான்முகக கடவு டனபால்.

(இ - ள்.) பெருகுகின்ற கங்காசலத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெரு மான், மெல்லிய சொல்லையும் பவளம்போற் செவந்த வாயையுமுடைய உமா பிராட்டியாரா திருமுகத்தை நோக்க, அருமபிய முகவோவையின மீது ஒருவதை யுண்டாக, நமது சிவபெருமான் அதனை வெயாவுடன திருக்கத்தின லெடுத்தது, தெய்வீகநதற்கிய நானமுகனாகிய பிரமனிடத்திற் கொடுத்தனா. எ - று. (கக)

அங்குர மதனைக் குல்லை யலங்கலோற களிகதி யென்னச
செங்கணமா லவறருக கொண்டு தந்தனன் றிசைமு கத்தோ
னங்கண்மா லதனை வாங்கி யடலையி னடுவி னுயத்தான்
பொங்குபூந் குழலி பச்சைத் துளவெனப் போதா நின்றாள்.

(இ - ள்.) அவ்விதையினைத் துளவமாலையணிந்த திருமாலுக்குக் கொடுக்க வென்று கட்டளையிட, பிரமதேவன அங்கனமே அதனைக் கொணரந்து சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலுக்குக்கொடுத்தனா. திருமாலோ அதனை வாங்கிச் சாம் பரினிடையி லிட்டனர். விளங்குகின்ற மலரணிந்த கூந்தலையுடைய விருந்தை துள சியென்று சொல்லும்படி வளரா நின்றனன். எ - று.

(கக)

அடலையின் நெழுநது போந்த விருந்தைபா லுள்ள மாக்கித்
தடமுலை முயங்கிப் போந்து கிடந்தனன் சங்க மேந்தி
மடவறற பிரிவ தோரா னஃதுணா மலாபபூந கோதை
நெடுநில மடநதை யினனோ நெடுநியாப் பெறிவ தானா.

(இ - ள்.) சங்கேந்திய திருமால் அம்மடநதை பிரிந்ததை யுணராமல், சாம பரிணின்று பிறந்து தோன்றிய விருந்தையினிடத்தே மனதைச்செலுத்தி, பரந்த

இலக்குமிபூமிதேவி சுகத்திர நாமார்ச்சனைச் சருக்கம். கூக்ங்

குசங்களைத் தழுவிக் கொண்டிருந்தனர். அதனை யறிந்த அழகிய மலாமடந்தையா கிய இலக்குமி, நெடிய சீலமடந்தையாகிய பூமிதேவி இருவரும் பெருமூச்சு விடு வதானார்கள். எ - று (க௭)

துவாபர யுகத்துங் காம வேட்கையிற் றயரங் கூரு
மவாவொடு மயங்கி யீரெண் ணாயிர மகளி ரோடுந்
தவாநல னுகாந்தா நென்மைத் தணநதுபோய்த தமிழே மென்று
முவாமதி யொழிந்த வாறே நன்னல முருகி னேமால்.

(இ - ள்) துவாபர யுகத்திலேயும் காமவிரும்பத்தால் துயரமிகும் ஆசை யோடு மயக்கடைந் து பதினொயிரங் கோபிகைகளுடன் நீங்காதகாமவின்ப மனுப வித்தான். ஏகளைப் பிரிந்துபோய்த தமிழேமாகி, பூரணிமாகாலத்திற் சந்திரனை நீங்கிய வகையாக உள்ளமுருகி நிற்கின்றோம். எ - று. (க௮)

சிறத்தை திரிந்தது வேறாய்த் தெருமரு நெடுமா னம்பால்
வந்தருள புரக்க வேண்டும வருதியென் றவனி யோடு
மெந்தையா ஞரி நெய்தி யிருந்தனரா கமலப பேதை
தந்தமி லுவகை யோடு மருச்சனை தருவ தானா.

(இ-ள்) மண்திரிந்தது வேறுபட்டு மயக்கங்கொண்ட திருநெடுமாலானவர், நமமிடத்தில திருமபித் திருவருள புரியவேண்டும். நீயும்வருகவென்று பூமிதேவி யுடன், செந்தாமரையில் வசிகும இலக்குமிதேவி எமது தந்தையாகிய சிவபெரு மான் வீற்றிருக்குந் திருவாருடையடைந்து முடிவிலலாத சந்தோஷத்தோடு வீற் றிருந்து (இருவரும்) அருச்சிப்பாராளார்கள். எ - று. (க௯)

அரனடிக் கமலம் பூசிட் தனபினென புருக நின் று
பரவிநா மங்க னென்னு மாயிரம் பரிவி னேதி
விரைநறுங் கமல மன்ன கரத்தினா விருப்பி னினரா
புரமெரித் தவனு மன்னோக கெதிராதனன் புலப்ப நின்றான்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான திருவடித்தாமரைகளை யாச்சுனைசெய்து அன்பு டன் எலும்புருக விருந்து திருநாமங்கனென்று சொல்லும் ஆயிரத்தினையும்ஆசை யோடு தியானித்துத் துதிசெய்து, மணந்தங்கிய நல்ல செந்தாமரைமலர்போன்ற கையையுடைய அம்மங்கையா (இலக்குமி பூமிதேவி) இருவரும் விருப்புறநிறுந் தார்கள். திரிபுரதகனராகிய சிவபெருமானும் அவரகட்குக் கட்டிலுக்கக் காட்சி தந்தருளினா. எ - று. (௨௦)

கருதிய தெனனை யெனபா லருச்சனைக் கடனக ளாற்றி
யுருகிய தெனனை யெனதுத் திருவரு ளவநது கேட்பத்
திருமக ளவனிப பேதை யவனொடுஞ் செங்கை கூப்பி
யிருநில வதனங் கோட்டி நின்றன ள்ளைய சொல்வாள்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான திருவருள சுந்தது, நீங்கள் எமமிடத்தில விரும்பி யதுயாது? அருச்சனை முதலியன புரிந்து மனமுருகியது யாதுகாரணம்? என்று வினாவியருள, இலக்குமிதேவி யானவள் பூமிதேவியோடும் சிவந்த கரங்களைக் குவித்துப் பெரிய நிலமுகமாக முகத்தைவளைத்துக்கொண்டு நின் னு இவ்வாறத்தை களை விண்ணப்பிப்பாளாயினாள். எ - று. (௨௧)

ஆருயிராத தொகுதி காட்டி யைந்தொழிற் குரியை யாகி
யோருயிராக கொருவ னாக யமாந்தரு னொருவ மறறை
வாரியுட் பிபிலு மாயோன விருந்தையான மயங்கப் பெற்றான
சோவுறத தணந்தா நெமமை யத்துயா துடைத்தி யெனறாள்.

(இ - ள்.) அரிப உயிரத்தொகைகளைச் சிருஷ்டித்து, பஞ்சகிருத்தியங் கட்
கும் உரியவராகி, ஒப்பற்ற உயிருக்கும் ஒருவனாகி வீற்றிருக்கின்ற ஏகனாகிய சிவ
பெருமானே! திருப்பாற் கடலில் அறிதுயிலபுரியுந் திருமால் விருந்தையெனப்பவ
ளால் மயக்கப் பெற்றவராகி, எங்களைச் சோவெய்தும்படி பிரிந்தனா (ஆத
லின்) அத்துன்பத்தை நீக்கியருள வேண்டுமென்று கூறினாள். எ - று. (உஉ)

அவ்வர மவாகரு நலகி யளித்தன நமல நமபொற
செவவிய டனனை யீனற பாறகட னகரஞ் சோந்தா
ளெவவமி லவனிப பூவை மேருவை குண்டத் தெய்தி
வெவவடு துயர நீங்கி யிருந்தனள விருப்பி னனனாள்.

(இ - ள்.) மலரகிதராகிய சிவபெருமான அவாகட்கு அவ்வரத்தினை உறுக்கி
ரகித்தனா, அழகிய இலக்குமிதேவி, தன்னைப்பெற்ற திருப்பாறகடல் நகரத்தை
யடைந்தனா. அழகினையிழந்த பூவ்தேவியானவள மகமேருவிலுள்ள வைகுண்ட
நகரமடைந்து துயரமகன்று விருப்பத்துடன் வீற்றிருந்தனாள். எ - று (உ௩)

வளர்திரைப் பரவை துஞ்சு மாயவன விருந்தை யென்னு
மிளைதுசுப் பணங்க னுளைத் துறந்தன நெழுது சென்றன
வளநகர வைகுண்டத்து மாணிழை யவரைக் காணு
னுளைதிரை கொழித்து வீங்கு பாறகட லகவை யுறநா

(இ - ள்.) வளங்கின்ற அலைபையுடைய திருப்பாறகடல் ற்றுயிலும் திரு
மால் விருந்தை யென்னும் துண்ணிய இடையையுடைய மங்கையின்மையலைநீங்கி
யெழுத்துபோயினா, வளந்தங்கிய வைகுண்ட நகரத்திலே மாட்சிபெற்ற ஆபர
ணங்களணிந்த மனைவிமாரைக்காணப் பெறுதவாய, சேற்றினை அலைகள் கொ
ழித்துப் பெருக்குந் திருப்பாறகட லெய்தினா. எ - று. (உ௪)

வரிந்தகசு சறுத்து வீங்கும் வனமுலைக் கலை தன்பாற
புரிந்தபே ரனபி னோடும் பொலங்குழை போதி யென்றான்
பிரிந்திடல் வரம்பெற றன்றிப் பெருநில மடந்தை யோடும்
பிரிந்துநின் னிடத்து வைகே னென்னறனப் பதுமப் பாவை.

(இ - ள்.) இறுக்கிய கச்சினைக்கிழித்துப் புரித்த அழகிய தனங்களை யுடைய
திருமகளிடத்திற் சென்று, தமக்குண்டாகிய பேரன்புடன் பொன்னாலாகிய
குண்டல் மணிக் தவளே! வருகவென்றனா. செந்தாமரையில் வசிக் குந் திருமகள்,
பிரியப்பெறுத வரத்தினைப் பெற்றல்லாமல், பெரியபூமிதேவியோடும் உம்மிடத்
தில் ஆசைகொண்டு வசிக்கமாட்டேனென்று மறுத்தனாள். எ - று (உ௫)

கண்ண்குழை யுறைத்த மாற்ற மயிரத்தனன் கமலக் கண்ண
னணங்கிரா பிலைந்த வேணி யரனடி யருசுகித் தன்றி
யினங்கில ரிவரென் நெண்ணிக காஞ்சிமா நகர மெய்தி
வணங்கினன் கயிலைப் பெமமான பரிபுர மலாததாள் போற்றி.

இலககும்பூமிதேவி சகததிர நாமாச்சனைச சருககம். கூகரு

(இ - ன்.) இலககும்பூமிதேவி யிசைத்த சொல்லினால் மனம் வருந்தியவராகிய திருமால், துன்பஞ் செய்புகு சாப்பங்களை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை யருச்சித்தாலல்லாமல், இடமகைய ரிருவரும் நமக்கு இணக்கமாகாக னென்று கருதி, சிறந்த காஞ்சிரகரமடைந்து திருக்கலைய நாதராகிய சிவபெருமானுடைய சிலம்பணிந்த மலர்போன்ற பாதங்களை வணங்கித் துதிசெய்து. எ - மு.

அருச்சனை யயருந் தோய மாயிரந் திருநா மங்கள்
விரித்தானை நிரந்த வாழ்த்தி வெள்ளிவெண் கயிலை நின்றும்
புரித்தவரா சடிவ மோலி வெள்விடை யுகைத்தப போந்தான்
மெரித்தநான் மறைகொண்டேத்தி வழத்தின்ன செங்கண் மாயன்

(இ - ன்.) பூசிகும் பொழுதெல்லாம் ஆயிரந் திருநாமங்களையும் சொல்லித் துதித்து நின்ற யாகித்து வாழ்த்த, வெள்ளி மலையாகிய திருக்கலையினின்றும், புரிந்த நீண்ட சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான தாவளயமான இடபவாகன ரூடராய் எழுந்தருளினான். சிவந்த தாமரைக்கண்ணையுடைய திருமால் நான்குவை தங்கையுடைய கொண்டு துதிசெய்து வணங்கினான். எ - மு. (உள்)

நினைத்தநின் கருத்தின் வேடகை யென்னென கிமலன் கூற
நனைப்பனிக் கமலத்தாளு நானிலத் தவளு மினனே
யெனைக்கருத் துணாந்து போத வேண்டின னிதுமற் றன்றி
முனைக்கடுந் திகிரி யீவா யென்றன டமுளரிக் கண்ணன்

(இ - ன்.) கருதிய நின் மனவிருப்பம் யாதென்று சிவபெருமான வினாவி யருள், செந்தாமரை மலர்போலாக கண்களையுடைய திருமால், தேனொழுகி குளிரச்சி தங்கிய கமலாசனத்திலுள்ள திருமகனும் பூமிதேவியும் இப்பொழுதே என்னை மனத்திற்கருதி யென்பால் வரவேண்டினேன். இதுவே யல்லாமல் போர செய்தற்குத்த சக்கராயுதத்தையும் அடியேனக்குத் தந்தருளக் வொன்றான். ()

வரங்களோ ரிரண்டு மீந்து மணிநெடுங்க கயிலை புககான்
கரந்தைவரா சடையோ நீலக் கராமழை கமலம் பூத்துப்
புரிந்தன வருவ மாயோன் றனதுவை குண்டம் புககா
னிரந்தவால் வளைக்கை நல்லா ரிருவரந் நிலையிற் சென்றான்.

(இ - ன்.) கரந்தை மலரணிந்த நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமான, அவ்விரு வரங்களையும் அதுக்கிரகித்து அழகிய நெடிய கையையங்குரியை யடைந்தான் இப்பால், கரிய மேகமானது தாமரை மலர்களைப் பூத்து விளங்கினுற் போன்ற உருவத்தையுடைய திருமால் தமது வைகுண்ட பதவியை யெய்தினான். வரிசைப்பட்ட வெள்ளிய வளையலணிந்த கையையுடைய (இலககும்பூமிதேவி யென்னுள்) மகைய ரிருவரும் அப்பொழுதே ஆடுகையினான். எ - மு. (உள்)

அலங்குவால் வளைக்கை நல்லா ராயிர நாமத் தண்ணல்
சிலம்படி யருச்சித் தந்நான் மாயனைச் சேரப் பெற்றான்
வலம்படு திகிரி யோனு மாங்குதன் மயி னினது
பொலங்குழை மகளீர் தண்ணென புணர்முலை புணரப் பெற்றான்.

(இ - ன்.) ஒலிக்கின்ற வளையலணிந்த கையையுடைய இலககும்பூமிதேவி பூமி தேவியாகிய விருவர், சிவபெருமானைச் சகததிர நாமங்களாற் சிலம்பணிந்த திரு

வடிகளை யர்ச்சித்து அக்காலத்தில் (தம்மைப் பிரிந்த) திருமாலையடையப் பெற்றார்கள். வெற்றிபொருந்திய சக்கரத்தையுடைய திருமாலும் அச்சகத்திர நாமங்களின் ஆச்சனையிலிருந்து அழகிய குண்டலமணிநதமனைவிமார்களுடைய நெருங்கிய குசங்களைக் கலக்கப்பெற்றனா, எ - று, (௧௦)

இலக்குமிபூமிதேவி சகத்திரநாமராசசனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் கூசு-க்குத் திருவிருத்தம். சக்ககம்

முப்பத்தேழாவது சிவார்ச்சவனமான்மியச் சருக்கம்.

கலிநிலத்துறை.

(முன்னொர் காலத்து முழுமலர்ப் பீடிகை முதல்வ
னன்ன நாமங்க ளாயிரத் தொடுருச சித்து
நன்ன லத்தொடுஞ் சிறந்தகோ கன்னமா நகரிற்
பின்னல் வேணியன் நிருவுருப பெறுஞ்சிறப் படைந்தான்.

(இ - எ) பூர்வம் ஒருகாலத்திலே மலாந்த தாமரைமலர்ப் பீடத்திலெழுந்த ருளிய பிரமதேவன், அத்தகைய ஆயிரநதிருநாமங்களால் ஆர்ச்சனைபுரிந்து, நல்ல நலங்களோடு மேம்பட்ட பெரியகோகனனமென்னு நகரத்தில், பின்னலிட்ட சடையையுடைய சிவபெருமான் சாரூபத்தை யெய்தும் மேம்பாட்டைந்தன்ன.

கண்ணொ ராயிரக் கடவுளுங் கண்ணுத லவருத
தண்ண ருமலா சாததின னாகவை சாததி
வண்ண வாலவளைப புலோமசை முகிண்முலை மருவி
விண்ணி வந்தெழு கற்பக நீழலவீற்றிருந்தான்.

(இ - எ.) ஆயிரங் கண்கள் பெற்ற இந்நிரனும், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானுக்குக் குளிர்ச்சி பொருந்திய தேனொழுதுகின்ற மலர்களைச் சாத்தி, அத்திருநாமங்களால் லர்ச்சித்து அழகிய வளையலணிந்த இந்நிராணியின் கோங்க ரும்பு போன்ற குசங்களைக்கலந்து ஆகாயமளாவி யுயர்ந்த கற்பகத்தருவின் நிழலில் அரசவீற்றிருந்தன்ன, எ - று, (௨)

ஐய னாயிர நாமத்தி னருச்சனை புரிந்து
தெய்வ மாகக்கதி யடைந்தவாச செப்புவார திரைநீர்
மொழ்கொள வேலைநுண் மணலளந தற்குவா முனிவீர்
நொய்ய சிந்தையே னளவையி னொடிதர பாரறே.

(இ - எ) சிவபெருமானைச் சகத்திரநாமங்களால் அருச்சனை செய்துசிறந்த தெய்வகதியைப் பெற்றவா தொகையைச் சொல்பவர்கள், அலைகள் பொருந்திய நீர் நிறைந்த சமுத்திரத்திலுள்ள நுட்பமாகிய மணலின் தொகையையும் கணக்கிட்டுத் தெரியவல்லவாக ளாவார்கள், முனிவர்களே! அற்ப அறிவுடையேனது அளவினாற் சொல்லத் தக்கதோ? எ - று, (௩)

எட்டு மேற்கொளு மாயிர மன்றிநூற் றெட்டுத்
தொட்ட நிரதமு வெட்டிரண் டாறிவை தொகுககப்
பட்ட நாமஞ்சொற றரனடி யருசசனை பயிலவார்
கட்டு வராசடை யெம்பிரான கயிலேவீற நிருப்பார.

(இ - ள்.) ஆயிரத்தெட்டு, அலலாமலும் நூறெட்டு, இருபத்து நான்கு, பன்னிரண்டு ஆகிய இவை அவ்வாயிரத் தெட்டினின்றும் தொகுககப்பட்ட திரு நாமங்களாம். அவற்றைச் சபித்துக்கொண்டு சிவபெருமான திருவடிகளையருச்சித் தவாகள, கட்டிய நீண்ட சட்டையுடைய எமது சிவபெருமான வீற்றிருந் தரு ள்ந் திருக்கைலாயமலையில் வசிப்பார்கள. எ - று. (சு)

உரைத்த நாமஞ்சொற றருசசனை புரிசுவோ ருவப்பின
விரைத்த பூவினா புலவினா விலலத்தி னுலு
மிரைத்த மெனபுனற கழுவுபச சரிசிபச சில்லயா
னிறைத்த வராசடைப பரமனைத் தொழுவது நெறியால.

(இ - ள்.) மேலே சொல்லிய தொகையுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லி யருச்சிப்பவர்கள் சந்தோஷத்தோடு மணந்தவகிய மலர்களாலும் அழகம்புலலின லும் விலவத்தினாலும் ஒலிக்கின்ற மெல்லிய நீரிற் சுத்திசெய்த பச்சரிசியினாலும் பச்சிலையாலும், வரிசையாக நீண்ட சட்டையுடைய சிவபெருமானைப் பணிவது முறையாகும். எ - று. (இ)

சொற்ற நூறபடி யருசசனைக கிரியையிற் றெகுத்தன
மற்றை மானத் பூசனை மனத்தொடு மதித்த
லுற்ற பூசனை யிரண்டுள வனனவை யுரைப்பிற்
பொற்ற லத்துளொர கண்ணுறப் புரிவதோர பூசை.

(இ - ள்.) சொல்லிய நான்முறையாக அருச்சனையைக் கிரியையாற்செய்தல் மாத்பூசை மனதாற் செய்தல் ஆகப்பொருந்திய பூசைகள் இருவகையாக உள் ளன. அவற்றைச் சொல்லியிடத்தில, அழகிய உலகிலுள்ளார கண்ணுக்குப்பொ ருதுமபடி செய்வது ஒருவகைப் பூசை. எ - று. (சு)

அனைய பூசனைக கிரியையின் மெய்யயார திருந்து
நீனைய லாவது மானத் பூசனை நிமலன்
புனைய வேண்டுகை வேத்திய முதலின் பொருத்தி
வினையம் யாவையு மனத்தினு லியற்றுவா மேலோ.

(இ - ள்.) அதற்கைய கிரியா பூசைபோல மெய்மறந்திருந்து சிந்தித்தலா வது மாத்பூசை. மலர்கிதாங்கிய சிவபெருமான அணிபவேண்டிய னைவேத்திய முதலியனவற்றை யமைத்து, தொண்டுகளை யெல்லாம் தமது மனதினாலே செய பவாமேலோரெனப்படுவா. எ - று. (எ)

மனத்தி னேத்திய பூசனை வரனமுறை மாகக்
ணினைத்த போதுடாக காலமா லையினுமா நினைத்த
வனைத்து மீசனாக காககவெத் தலத்தினு மாமாற்
புனைத்த வராசடைப் புனிதாகாண மானத் பூசை.

(இ - ள்.) மனத்தினாலாக்கிய பூசையானது, கிரமப்படி. மாந்தர்கள் கருதிய போதுங் கைகூடும். காலமாலையினிலும் ஆகும் கருதிய எல்லா (அபிவேக நிவே தன உபசாராதிகளு)ம சிவபெருமானாகுஞ்ச் சமாப்பிக்க எல்லா விடங்களிலுஞ் சாததியப்படும். கட்டிய நெடிய சடைமையுடைய பெரியோரார் காணத்தக்கது மாந்தபூசை. எ - று.

(அ)

உ - சிந்தையின் மானத பூசனை யுஞற்றிக்
கருதி வேண்டி ன பெறுகுவா கடைமுறை கயிலைப்
பெருவ னம்பெறப் பெறுகுவ ரீங்கிது பேசின
மருவி நித்தலும் வழுக்குறு தியற்றுதன் மாபே.

(இ - ள்) உருகிய மனதுடன் மாந்த பூசையைச்செய்து, நினைத்து விரும்பி யவற்றையடைவாராகன். இறுதியில் திருக்கையாகியிருப் பெருவளப்பங்களை யடையப்பெறுவாராகன் இத்தனைப்பற்றிச்சொல்லமிடத்தில் நானோறுமனம் பொருந்தி நியதி தவறாமல் மாந்த பூசையையிற்றுதல் முறையாகும். எ - று

பரவை மாநிலத் துயிராக்கெலாக குருவெனப் பட்ட
வரன மாந்தி மிலிங்குகள பலவித மவற்றிற்
குரவ ரேததுறத் தோற்றின கொழுமபுயல் வண்ணை
மரபி னாற்பிர திட்டையின மாநிலத் தமாந்த

(இ - ள்.) கடல்குமுந்த பெரியபூமியில் உயிரகட்கெல்லாகுருவென னுசொ ல்லப்பட்ட சிவபெருமான பொருந்தியுள்ள சிவலிங்குகள் பலவகைப்பட்டன. அவ்விவிலங்குகளில், குரவர்கள் துதிசெய்யும்படி முனைதன, மதாததமேக வண்ணராகிய திருமால் முறைப்படி உலகத்தின்பொருந்தப் பிரதிட்டைசெய்தன எ - று.

(க)

முனிவ ராற்பிர திட்டையி னமாந்தன முயன்ற
மனித ராற்பிர திட்டையி னமாந்தன மறைப
புனிதா விஞ்சைய ரரக்காவா எசுராகிம் புருட
ரணைய ராற்பிர திட்டையி னமாந்தன விவிங்கம்.

(இ - ள்.) முனிவரார் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டு விளங்குவன, முயற்சி செய்த மனிதர்களாற் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளன, ஏனைய புனிதர்கள் வித்தி யாதரர்கள் இராககதர்கள் வாளேந்திய அசுரர்கள் கிம்புருடர்கள் முதலிய அத கையினரார் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டனவாகி இலிங்குகள் விளங்கும்.

சயம்பு திவனிய மாரிட மாநிடந தருமபே
ரியம்பி யவ்வழி நிறைந்தன வீங்கிவை யுணரக
கயங்க டிருதுரித் தாராதருள கண்ணுத் தவற்றின
முயங்கு சத்தியோ நிறைகுவ னுயினு மொழிவாம.

(இ - ள்) (தாமேதோன்றிய) சயம்புலிங்கங்கள், (தேவர்கள் பிரதிஷ்டித்த) திவனியலிங்கங்கள், (இருஷிகளாற் பிரதிட்டைபுரிந்த) ஆரிடலிங்கங்கள், (மாது டர்களமைத்த) மாதுஷலிங்கங்கள் என்னுங் காரணப்பெயரெய் தியெங்கும் நிறைந துள்ளன கயாசுரனென்னும் யானையைக் கோபித்து உரித்தணிந்த சிவபெருமான இவ்விவிலங்குகளில் தமது சத்தியோடு வீற்றிருப்பாரா. ஆனாலும் சொல்லுகின் றோம். எ - று.

(கஉ)

எழுத ருந்தனிப பவித்திர லிங்கத்திற் சயனம்
பழுதி நிவவியத் திருப்பமுற் றூரிடப் பகுபடி
னெழுது வாரசடைப் பண்ணவ னிறறனமற் றுலகந்
தொழுத மானிடம் விநோதமுற் றிவைதொகுத் துரைக்கேம்.

(இ - ள்.) தொங்குகின்ற நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமான் எழுதுதற் கரிய ஒப்பற்ற பரிசுத்தமான சயம்புலிங்கத்திற் சயனமும், குற்றமில்லாத நிவயலிங்கத்திலிருத்தலும், மற்றையபகுப்பாகிய ஆரிஷ்லிங்கத்தில நின்றலும், மற்ற வுலகினாவணங்கிய மானுஷ்லிங்கத்தில விநோதமுமாக விளங்குவா. இவற்றைத் தொகுத்துச் சொல்லுவோம். ஏ - று. (கூ)

ஆரு யிர்த்தொகை புரந்தறு மரசர்தங் கோயி
லோரி டத்தினிற் றுயிலவாமற் றூரிடத் திருப்பா
தேரின மறமையோ ரிடத்தினிற் றுலவுவா செல்லா
நேரி. னூரிடங் களிவிளைத் தகலவாந் நெறிபோல.

(இ - ள்.) ஆரிய வுயிர்த்தொகைகளைக் காவலபுரியும் மன்னவா, தமதுமானி கையில ஓர் புறத்திற் சயனிப்பார்கள. மற்றூரிடத்தில் வீற்றிருப்பார்கள். ஆலோசிக்குமிடத்தில், பிறிதோரிடத்தில் நின்றாலாவார்கள். சென்று நேரிட் டால பின்னுமோரிடத்திற் களிவிளையாடி நீங்குவார்கள். அமமுறைபோல.

விதது மாலுமொத் தெங்கணு நிறைநதிம விமலன்
சத்தி யோடுமற் றிலிங்கத்துத் தனித்தனித் தழுவி
யொத்தது நின்றவா நெனனை கொ லென்பிரே லுரைக்கே
முத்தியாருயிர்த் தொகைக்களித் தருளுவான முயுனறு.

(இ - ள்.) விதையும் மரமும்போல எங்கும் வியாபித்துள்ள சிவபெருமான் தமது (காருண்ய) சத்தியோடு அவவிலிங்கங்களில் தனித்தனிக்குலநது விளங்கும் வகையாது காரணமோ? எனவின்வவீராயிற்சொல்லுவோம். ஆரியவுயிர்த்தொ கைக்களுக்கு முயற்சித்து மோட்சத்தைக்கொடுத்ததருளும்படி. ஏ - று. (கூ)

எண்ணு நெய்யுமொத் தெங்கணு நிறைநதநு ளிவனைத்
திண்ணெ டம்புவி யிலிங்கத்தி னருசசனை செயவோ
நண்ண ருங்கதி நண்ணுவா சத்திய நவினறே
மொண்ணெ டுஞ்சடை முனிநிர்நா ளுண்மையீ துண்மை.

⁶ (இ - ள்.) எள்ளும் நெய்யும் போன்று எவவிடத்தும் பூரணமாக விளங்கும் இச்சிவபெருமானை வலிய விசாலமான வுலகத்திற் சிவலிங்கக் குறியினிடத்திலருச் சித்தவாக ளடைதற்கரிய பதவிகளை மடைவார்கள் சத்தியத்தைச் சொன்னோம் ஒளிபொருந்திய நெடிய சடையையுடைய முனிவர்களே! இது சத்தியம் சத்தி யம். ஏ - று. (கூ)

உரைத்த சூதனாற் கேட்டருண முனிவர ருவகை
யிரைத்த சிந்தைய ராகிநிற் றெமமனோக் கெல்லாந்
திரைப்பு னற்சடை யெம்பிரா னருசசனைத் திறத்தை
வரைத்து ணாத்தின போலுணாத தீனையென மகிழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சொல்லிய சூதமுனிவரார் கேட்டருளிய கைமிசாரணிய முனிவர்கள் சந்தோஷமடிகரித்த மனமுடையவர்களாக நின்று, எம்மவர்களைல்லாருக்கும் அலைகள் பொருந்திய கங்காசலத்தையணிகத சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் அருச்சுனையின் மகிமையை அளவிட்டு நன்குணர்த்தியருளினார் என்று சந்தோஷித்தார்கள். ஏ - று. (௧௭)

சிவார்ச்சனை மான்மியச்சருக்கம முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம ஈனக்குத திருவிருத்தம் - சககூ.

முப்பத்தெட்டாவது குருமான்மியச் சருக்கம்.

குரவ நின்னவ நென்பதொன் றுணர்ந்திலங் குறைநீ
ராவ வார்சடை யண்ணலோ சக்கரத் தவனோ
வரச ரோருகத தொருவனோ தந்தையோ மற்றோ
திரமு ணாநதிலே மன்பதை யின்னமுந் தெரியா.

(இ - ள்.) மாந்தர்களின்னும உணரமாட்டாத குரவன் இவனென்பதொன்றினை யாங்குநிறந்திலோம ஒலிகின்ற கவகை நீரையும் சாப்பததையு மணிகத நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானோ, சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தைத் தாங்கிய திருமாலோ, சிறந்த [சரோருகம்] தாமரையில் வசிகும் ஒப்பற்றபிரம தேவனோ, பிதாவோ, வேறுயாரோ? அதன் உணமையறியோம். ஏ - று. (௧)

அன்ன தன்மையை யின்னதென் றருளுதி யைய
தொன்னி லைக்குரு வரம்பினின் றருச்சனை தொகுப்பா
நென்ன மாதவ ரியம்பலு மென்னையா னுடையான்
பன்ன ருந்தவக குரவாதொன் மரபினைப் பகாவான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! பழமை நிலையாகிய குருவை வரம்பின்படி யிருந்து அருச்சனை செய்யும்படி, அதற்கைய குருவின் தன்மையை இஃதென்றருள செய்வேண்டுமென்று பெருந்தவமுடைய முனிவர்களை கேட்கவும், என்னை ஆளாகவுடையவர் துத்ததற்கரிய சிறந்த குரவரது பழமையாகிய மரபினை யெடுத்துச் சொல்வாராயினர். ஏ - று. (௨)

தேவர் கின்னர ரியக்கர்கந் தருவர்கீம புருட
ரோவ ருந்திறற் கணத்தர்மற் றியோகிக ளுரகா
பேவு நால்வகை வருணத்தா விஞ்சைய ரொழியாப்
பாவ ராயினுங் குருமுகப் படுவது வேண்டும.

(இ - ள்.) தேவர்கள், கின்னரர்கள், இயக்கர்கள், கந்தர்வர்கள், கிம்புருஷர்கள், கெடுதற்கரிய வல்லபமுடைய கணத்தவர்கள், யோகிகள், நாகர்கள், பொருந்திய நால்வகை வருணத்தார்கள், வித்தியாதரர்கள், நீங்காத பாவமுடையவர்களானாலும் குருமுகத்தி லெய் துவதாவயசுகம். ஏ - று. (௩)

நெற்றி யொள்ளெரி துறநதுமன் மதனுட னீற்றுங்
கறறை வராசடை யெம்பிரான கயிலைவீற் றிருநது
மறறை யனபதை யாவுக்குந் திருவருள் வழங்கி
யுற்றி ரங்கிய காலையி னறறமுற னுணர்நதார.

(இ - ன்.) திருநெற்றியினின்று மொளிபொருந்திய அக்கினியைச்செலுத்தி
மனமதன் உடலினைச் சாமபராக்கிய தொகுதியாகிய நீண்டசடையை புடைய
எமது சிவபெருமான் திருக்கைலாயகிரியில் வீற்றிருந்தது, மாந்தா முதலிய எல்லோ
ருக்குந் திருவருள் கரந்து அதுக்கிரகித்தருளிய காலத்தில், நல்லசமய மறிந்து
உணர்ந்தவர்களாய். எ - று.

(சு)

இமய மீன்றரு ளொப்பெரு மாட்டியின் நெடுத்த
குமர னைங்கரக குழவிமற றரிமுதற் குணிகு
மமரா நந்தியோ டருந்தவத் தலைவாகள யாருளு
சுனை வென்றடு திருக்கழன் முறைமுறை தாழ்ந்தார.

(இ - ள்.) இமாசல மன்னன் தந்தருளிய எமது உமாபிராட்டியார பெற்ற
குமாரக்கடவுளும், ஐந்து திருக்கரங்களைபுடைய மூத்த பிள்ளையாரும், திருமால்
முதலாகச் சொல்லப்பட்டதேவர்களும், திருநந்தி தேவரோடு அருந்தவம்புரிந்த
தலைவார்களு ாகிய யாவரும், இயமனைச்சயித்து வென்ற சிவபெருமானது திரு
வடிகளில் முறைமுறையாகப் பணிந்ததாகன். எ - று.

(இ)

வெள்ள மீக்கொளும் பிரளயத் தொடுமலா வேத
னுள்ளி டப்படு தேவாமற நியாவரு மொடுங்கி
நள்ளி ருடபெயா காலையிற் றேனறுவ ரதுநா
ளொள்ள றீர்த்துப் தேசமுற றளித்தனை யெநதாய்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது மேலோங்கியெழும் பிரளயகாலத்துடன் பிரம
தேவன் உள்ளிடப்பட்ட தேவர்கள் முதலிய வெவ்வேறான இலயமெய்தி, அப்
பேரிருளானது நீங்கிய விடியற்காலையிற் சனிப்பாக்கள். அக்காலத்தில் எமதுதாய்
போலவாராகிய சிவபெருமானே! தேவரீர் அவர்கள் இழிதகைமையை விலக்கி
உபதேசஞ் செய்து காததருளினீர். எ - று.

(சு)

சூரவ னீயெமக கருமறைக் குலமுழு துணாததித்
தரவி ருமபினே மெனபது திருச்செனி சாததி
யரவ வராசடை யண்ணலக் கயிலையி னருகு
பரவு நீண்முடிப் பனிமலாப் பருப்பத் தடைந்தான.

(இ - ள்.) தேவரீரே எமக்கு ஆசிரியர். அரியவேதத்தின் தொகுதி முழுவ
தையுந் தெரிவித்துக்கொடுக்க அவாவுடையோமெனக் கூறியதை, சாப்பமணிந்த
சடையினராகிய சிவபெருமான் திருச்செவியிலேறறு, அக்கைலாயகிரிக் கருகே
யுள்ள, துதிக்கத்தக்க நீண்டகொடுமுடியையுடைய டனிமிகுந்த இமாசலத்தை
யடைந்தனார். எ - று.

(எ)

சிகர நீண்முடித் தெக்கிண மூர்த்தமொன் நெடுத்துத்
தகர வார்குழ லுடைக்குமவேன் முருகற்குந் தந்திப்
புகர்மு கத்தவன் நனக்குமோ வடுகற்கும புகாவா
ணிகரில் பத்திரன் நனக்குமன் றருளின னிமலன்.

(இ - ள்.) மலையினுயர்ந்த சிகரத்தில் சிவபெருமான் ஒருதங்ங்ண மூத்த மாசி, மயிர்ச்சாரதணிந்த நீண்டகூடதலையுடைய உமாதேவியாருக்கும் முருகவேளுக்கும் புள்ளிகள் வாய்ந்த யானைமுகமுடைய விராயசுப் பெருமானுக்கும் ஒப்பற்ற வைரவகூடவுளுக்கும் வாட்போரில் ஒப்பிலலாத வீரபத்திர சுவாமிகும அக்காலத்தில் அநுககிரகித்தருளினா. ஏ - று. (அ)

பொய்யில் கேள்வியோர்க் குரியவா மததனிப பொருடபிலைய
னவ்வுரு மூத்தத்தி னினிதெழுந் தருளி
வெய்ய திணடிற்ற காளர்பிங் கிருடிமெய்ப் பொருளாற
றுயய சோமநந திகுமுற றுணாத்தினன றாய்மை

(இ - ள்.) பொய்யமையில்லாத நூற்கேள்வியை யுடையவர்களுக்கே உரித்தாகிய அவ்வொப்பற்ற மலையிலிருந்து சிவபெருமான அந்தத் தங்ங்ணமூத்தத்திலே இனிதாக வெழுந்தருளியிருந்து வெவ்விய பெருவல்லபமுடைய மாகாளா பிருங்கிமுனிவா உணமைப்பொருளாற் புனிதமாகிய சோமநநதிகுப இவாகுட்கெல்லாம் அத்தாய்மைப்பொருளை முழுதுந் தெளிவித்தருளினா. ஏ - று. (க)

கோள மால்வரை யுச்சியந குவட்டெழுந் தருளி
வாள ராவணை யவனுக்கு மலரயன் றனக்கு
நிளி ருளுகினைக் கற்பக நாடற்கு நிமலன்
மூள நின்றெழுந் கருணையி னருளினன் முறையால்.

(இ - ள்.) கோளவடிவமாகிய பெரியமலையுச்சியிலுள்ள அழகியகுவட்டில் வீற்றிருந்தருளி, ஒளிதங்கிய சேஷசயனத்தையுடைய திருமாலுக்கும் தாமரை மலரிலுள்ள பிரபலுக்கும் நீண்டபெரிய கிளைகளையுடைய கற்பகவிருட்சம் பொருந்திய பொன்னாட்டிற் கிளைவனாகிய இந்திரனுக்கும், சிவபெருமான அதிகரிக்கும்படி தோன்றிய கிருபையோடு முறைப்படிய ருளிச்செய்தனா. ஏ - று. (க)

பெருந்த வத்துளோக குரியபிச சாடனப பொருபி
னிருந்த வச்சன காதியாக கினிதுவந் தருள
வொருங்கு நின்றவே தாகம் முதலிய வுணாதார
திருந்து கேள்விபெற றனைவரும பவித்திரஞ் சிறந்தார.

(இ - ள்.) பெரிய தவசிலையிலிருப்ப வாகளுக்கும் பிச்சாடனமலையில் வீற்றிருந்த அந்தச் சனகாதி முனிவர்களுக்கு, இனிதாகச் சந்தோஷித்த தருளலால் ஒருசேரவின்ற வேதாகம் முதலியவற்றை யுணாதவர்கள், திருத்தமாகிய நூற்கேள்வியை யெய்தி எல்லோரும் புனித்ததன்மையில் மேம்பட்டார்கள். ஏ - று.

திங்க ளஞ்சடை யெம்பிரான நிருவரு ளடைந்த
பொங்கு நால்வகைப பொருபபினோ தமமடி பேரற்றி
யங்கண் மாதவத் தலைவாமற் றியாவரு மடைந்தார
தங்க டங்குறை கேள்வியி னிரப்பினா தக்கோ.

(இ - ள்.) அழகிய சந்திரனை யணிந்த சடையையுடைய எமது சிவபெருமானது திருவருளாப்பெற்ற மேம்பட்ட, நால்வகை மலையிலுள்ளோரது திருவடிகளைத் துதிசெய்து, அங்குள்ள பெருந்தவத் தலைவர்களெல்லாரும், தங்கடங்கள் மனக்குறைகளை நூற்கேள்வியால் நிரப்பித்தக்கவ ரானார்கள். ஏ - று. (க)

தொல்லை நாள்பல கழிந்தன துவாபர யுகத்தி
 நெல்லை நானமறை யாகம புராணங்க ளிறப்ப
 வலலை மாமுதற றலைவாபாற கேட்டநான் மரபோ
 ரலல னீதத்தை நிறுததுவா னெடுநிலத் தடைநதாரா.

(இ - ள்.) பழமையாகிய பலநான்கள் கழிந்தன. துவாபரயுகத்தி னிறுதியில நான்கு வேதங்களும் ஆகமபுராணங்களும் இறக்க, சிறந்த முதற்றலைவர்களிடத்திற் கேட்டறிந்த நான்கு மரபினரும், துண்பதையைகற்றி அவற்றை நிலைநிறுத்தும்படி பெரிய பூமியிலடைந்தார்கள். எ - று. (கௌ)

இறந்த நான்மறை யாகம புராணங்க ளிவற்றை
 யறந்த ரப்படுஞ் சரியையே முதலிய வவற்றைச்
 சிறந்த மேலவாக கமடிறை யருளினா திரைநீர்
 நிறைந்த வேணியான் சைவவா கமந்தலை நிரிந்த.

(இ - ள்.) இறந்துபட்ட நான்குவேதங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்களாகிய விவற்றையும், தருமத்தைத் தருஞ்சரியை முதலிய பாதங்களையும், சிறப்பெய்திய மேலோருக்கு அம்முறையாகவே யருளிச்செய்தனா அதனால், அலைகள் பொருந்திய கங்கைநீர் நிறைந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய சைவாகமங்கள் தலைதூக்கின. எ - று. (கௌ)

வரைக ணன்குள குரவாதந திருப்பெயா வழங்கிப்
 புரைத விரத்தபி டேகமும புரிந்தனா போனா
 திரைகொண் மாநிலத் தப்பரம பரைசிறந் ததுவால்
 விரத நாலவகை குரவரா யொழுக்கினர் விரதா.

(இ - ள்.) ஆசிரியர்கள் திருப்பெயராலவழங்கி நான்குமலைகளுள்ள குற்ற நீக்கி ஆசாரிய ரபிஷேகமுஞ் செய்து சென்றார்கள். அலைகள் பொருந்திய கடலுக்குந்த பெரிய பூமியில் அந்தப்பரம்பரை மேம்பட்டது. அவ்விரதிகள் சிறந்த விரதத்தையுடைய நாலவகைப்பட்ட ஆசிரியர்களாக விளங்கினார்கள். எ - று. (கௌ)

அறறை நாணமுத லின்றுகா றுருயிரத் தொகைக்கும்
 பெற்ற மேறியோன் பதம்பெற்ற கருளிய பெரியோ
 கற்றை வராதிரைக கடனிலங் கடபுலங் காண்பா
 னுற்று வந்தெழுந் தருளின ரிருந்தன ருவப்பின.

(இ - ள்.) அனறுமுதல இன்றுவரையிலும், அரிய உயிரத் தொகைகளுக்கெல்லாம், இடபாருடராகிய சிவபெருமான் திருவடிபை யடைதற் கருக்கிரகித்த மேலோர், தொகுதியாகிய நெடிய அலைகளையுடைய கடலுக்குந்த பூமியில் அப்பெருந்தவ முடையோர் யாவாக்குங் கட்புலனாகச் சந்தோஷத்துடன் பொருந்திவந்தெழுந்தருளினார்கள். எ - று. (கௌ)

குருப ரம்பரை யீதுபுன் கொடிச்சடைப பெருமா
 நெருவன் யாவாக்கு முளளிருந் துணாததிய குரவன்
 கருணை யனபொடு முணாததுமெக குரவருந் கயிலைப
 பொருளி டைக்கொடி யுயாததியோன றணிநிலை புகல்வாரா.

(இ - ள்.) இதுவே குருபரம்பரை. சிறியகொடிபோன்ற சடையையுடைய சிவபெருமா நெருவனே எல்லோருக்கும் உள்ளத்திலிருந்து விளக்கிய ஆசிரியனா

வான். கிருபை தங்கிய அன்புடன் விளக்கத்தகக் எல்லாக்குரவாகளும் திருக்கை
லையி லெழுந்தருளிய போரசெய்யும் இடபக்கொடியை புயர்த்திய சிவபெருமா
னுடைய ஒப்பற்ற நிலைமையைக் கூறுவார்கள். எ - று. (கௌ)

ஆத லாறசிவ னருச்சனை யாகமத தடைவே
தீதி னறகுரு மொழிவழி செயப்பட வேண்டு
மோது மஞ்செழுத தாதிய வுணாததுந ரன்றிப
பேத பேதமிட் டோதினா பிழைத்திடார நரகம்.

(இ - ள்.) ஆதலால், சீவார்ச்சனையானது ஆகமமுறைப்படி குற்றமில்லாத
உத்தமாளிரியன் உரைத்தவழியாகச் செய்யப்படவேண்டிம சொல்லுகின்ற பரு
சாக்ஷர முதலியவற்றை உபதேசஞ் செய்பவர்களல்லாமல், பேதபேதங்களாகச்
சொல்லிவைத்தவர்கள் நரகத்துண்பத்திற்குத் தவறமாட்டார்கள். எ - று. (கௌ)

போய காலத்து நிகழ்ந்ததோர கதையது புகல்கே
மாயி ரந்தலைச சேடனா வாயிரத தளநது
பாயி ரததலைப் பனுவனமுற னுணர்ந்தனன் பரவித
னாய சற்குரு வழிப்படா னக்கலை தொலைத்தான

(இ - ள்.) கடந்துபோன முற்காலத்திலே ஓசரிதம நிகழ்ந்ததைச்சொல்லு
கின்றேன்: ஆயிரந்தலைகளை யுடைய ஆதிசேடன் தனது ஆயிரம் வாய்களாலும்
அளவுபடுத்தி, பாயிரத்தை முதலாகவுடைய நூலைமுழுதும் அறிந்தனன். புனித
மாகிய சற்குருவைத் துதித்து வழிபாடு செய்யாமல் அகலவியை யொழித்தான்.

கலைசெ ருககிணை கண்ணனோ டருங்கலை கடலை
நிலைத்த ளரந்தனை வாதியென னெடுமென நிகழ்த்தக
குலைத்து ழாயினோற கருகுறு மாதவக் குலத்தோர
சிலைக்கை மாயவற கியமபுவா ரிவனுடைச செய்கை.

(இ - ள்.) வித்தியாமத்ததினால், சாஸ்திரக்கடலை கண்டளவிட்டனை. நீ
யென்னோடு வாதிடுகவென்று திருமாலுடன் சொல்ல, கொத்தாகிய துளசிமாலே
யணிந்த திருமாலைத் துதிக்கத்தகுந்த பெருந்தவக்குலத்தினா, விலலேந்தியகை
யையுடைய அம்மாயோனுக்கு இவன் செய்கையைச் சொல்லுவார்கள். எ - று.

ஒருவா மறறையோரக் குணாததுத லருகுக்கேட்டுணாநதுங்
குருமொ ழிப்படி யெழுதிய துணாநதுமிக கொடியோ
னிருநிலக்கலை யாவையுந தோய்ந்தன னிவனை
கருதிற் கண்ணுறிற் கிடைப்பன் கறைபடு நிரயம்.

(இ - ள்.) ஒருவா மற்றொருவருக்கு உபதேசித்தலை அருகிருந்து கேட்ட
நிறதும், குருபதேசப்படி யெழுதியவற்றைக் கொண்டு கற்றும், பெரிய பூமியி
லுள்ள கலைஞானகளை யெல்லாம் தோந்தனன். இவனை தீனைத்தாலும் பாராததா
லும், களங்கம் பொருந்திய நரகமே பிராப்தியாகும். எ - று. (உக)

என்று மாதவ ரியமபுறு மெல்லையிற் பொதியக்
குன்றி ருந்தவ னெய்தினன் பாறகடல குறுகி
நின்ற சேடன் தியறகையை நிகழ்த்தலும் வினவி
மன்ற லந்துழாய் மாயவற் கின்னணம் வலிப்பான்.

(இ - ன்.) என்று பெருந்தவசிகள சொல்லுங் காலத்தில், பொதியாசலத் தில் வீற்றிருந்த அகத்தியமுனிவா வந்தது திருப்பாற்கடலை யடைந்து, அங்கிருந்த ஆதிசேடன் சபாவத்தைச் சொல்லவும் கேட்டு மணந்தங்கிய அழகியதுளசிமாலை தரித்த திருமாலுக்கு இப்படிச் சொல்லுகின்றா. எ - று. (௨௨)

குருவெ னக்கென நினைந்தொரு குரவனைப் போற்று
னிருநி லக்கலை யாவையுங் கரந்தன னிவன்றன்
நிருவி லாமுக நோக்கரி திவனெடுகு செப்பி
நெருவி டாரெடு நிரையமவீழ்ந துறுவது திண்ணம்.

(இ - ன்.) எனக்குக் குருவென்று கருதி ஓராசிரியனைத் துதிசெய்யான். பெரிய பூமியிலுள்ள கலைஞானங்களை யெல்லாம் ஒளித்துக்கற்றான். இவனு டைய இலக்குமி விலாசமில்லாத முகத்தைப் பாப்பதரிது. இவனெடுகுபெசின் நீங்காத பெரிய நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவது சத்திடம் எ - று. (௨௩)

என்ன மாயவற கியமபின்ன சேடனை யெதிராது
நினை நோக்குறி பாவமுண் டெனபது நிகழ்த்தித்
தொன்னி லைக்கலை கரந்தனை குருநெறி தொடராப்
புன்மை யாளநிற் குணாததுவ துளதெனப் புகலவான்.

(இ - ன்.) என்று அகத்தியமுனிவா திருமாலுக்குச் சொல்லினா. ஆதிசே டனை நோக்கி, உண்ணப்பாாததால் பாவமுண்டாமென்று கூறி, பழமையாகிய நிலைமையையுடைய கலைஞானங்களை மறைத்தனை. குருவழித் தொண்புரியாத இழிதகையையான உனக்குச்சொல்ல தொன்றுண்டென்று சொல்லுவா. எ - று.

வரச ரோருகன் முதலினோ யாவாக்கு மதிக்குங்
குரவன் மாயவ னிவனைநீ குருவெனக் கொண்டு
விரவு பல்லை யாவையும் விளங்குதி யென்ன
வரவ நாயகன் குருமுனிசு கின்னண மறைவான்.

(இ - ன்.) சிறந்த தாமரையில வசிகுக்கும் பிரமன் முதலான ரெல்லாருக்கும் மதிக்கத்தக்க ஆசிரியன் திருமால். இத்திருமாலே ஆசிரிபராகக்கொண்டு நெருங் கிய பலசாஸ்திரங்களுடைய விளக்கமுறுக வெனக்கூற, சாப்பராசனாகிய ஆதிசே டன் அகத்திய முனிவருக்கு இவ்வாறு கூறுவான். எ - று. (௨௪)

ஐத வேண்டும யாவையு மொருங்குற வுணாதேன்
பூத லததுள குரவரீங் கெனக்கெது புகலவரா
நீதின முறசென னக்குறைக் கலைபெலாந தெநிரதே
னது ணாநதிலை யென்னைகொ லருளினை யையா,

(இ - ன்.) கற்க வேண்டுவனவற்றை யெல்லாம் ஒருசேரக் கற்றறிந்தேன். உலகத்திலேயுள்ள ஆசிரியர்களை இப்பொழுது எனக்கு வேறெதனை யுபதேசிப் பாகனா? குற்றமில்லாத பண்டைய பிறவியிற் குறைவாகிய கலைனை யெல்லாந தெநிரது கொண்டேன். அதனை புணராதவராய, ஐயனே! யாதுகூறியருளினீர்.

எனதத டுத்தனன் சேடனுங் குறுமுனி யெதிராது
சினதத சிந்தையன் சேடனீ தெநிரதருங் கலைக்
ளனைத்து நீதனை யாகிமற ருயிர நாமப்
புனத்து முாயவன் றுயில்பெறக் கிடவெனப் போனான்.

(இ - ன்.) என்று ஆதிசேடனும் மறத்துரைத்தான். குறுகிய வடிவுடைய அகத்திய முனிவர் கோபங்கொண்ட மனமுடையவரா யெதிர்த்து, சேஷா! நீயு ணாராத கலைஞானங்களை யெல்லாம் ஒழித்தவனாகி, ஆயிரத்திருநாமங்களையுடைய வனததுவவ மாலையணிந்த திருமால் துயிலபுரியப் பாயலாய்க் கிடக்க வென்று சபித்தப் போயினர். ஏ - று. (௨௭)

வெருவி நீனறனன் சேடனும் விழுத்தவ முனியை யிருப தந்தொழு தறிவிலா திசைத்தன னிவறறைப பொருவில சாபநீத தொழிவது புகலுதி யென்றான் பருவ ரற்குட னாயின னடிக்கடி பணிந்தான்.

(இ - ன்.) ஆதிசேடனும் பயந்திருந்து, பெருந்தவமுடைய அகத்திய முனி வரை உபயபாதங்களிற் பணிந்து, அடியேன மதியின்றி இமமொழிகளை யுரைத் தேன் ஒப்பில்லாத சாபத்தையகன்று நீங்குவது சொல்லுவாயாக வென்றனன். துன்பத்திற்கு உடனாயிருந்தவன் அடிக்கடி முனிவரை வணங்கினான். ஏ - று. ()

என்று மாயிரம் பெயரவற கிருவிழி துயிறித தான் பாயலிற் கிடந்தவன் சொற்கலை யுணர்நது பின்று நினகலை யாலையும் பெறுகுவை யநநா ளின்றி யாமபுகல் சாபநீத தொழிசுவை யென்றான்.

(இ - ன்.) ஆயிரத் திருநாமங்களையுடைய திருமாலுக்கு எக்காலமும் இருவி ழிகளைத் துயிலவித்து, பெருங்கிய சபனப் போலக் கிடந்து, அவா கூறியகலைகளை யெல்லா மறிந்து, பிறப்பட்டுப்போன உன கலைஞானங்களை யெல்லாம் அடையக் கடவாய், அக்காலத்தில் இப்பொழுதுநா மகூறியசாபநீங்கி விளங்குவையென நனா.

சங்கு சக்கரத் தாங்குகைத் தாமரைக் கண்ணன் பொங்கு பேரரு ளாற்சிவ பூசனை புரிந்து கங்கை வராசடைக் கண்ணுதற் பரமனைக் கருதி யெங்கி ருப்பினு மறக்கலை யெனமுனி பெழுந்தான்

(இ - ன்.) சங்கு சக்கரங்களைத் தாங்கிய கைகளையுடைய செந்தாமரை மலர் போன்றவிழிகளையுடைய திருமாலே! அதிகரித்த பேஷன்போடு சிவபூசைசெய்து கங்கையையணிந்த நெடிய சடையையுடைய நெற்றிக்கண் வாய்ந்த சிவபெருமா னைத் தியானித்து எவ்விடத்திலிருந்தாலும் மறவாதே யென்றுகூறி அகத்திய முனிவா போயினர். ஏ - று. (௩௦)

அணைய தப்பரி சாதலி னாயிரத் தொகைக்கு வினையொ ழித்துறக் குரவனை வேண்டுமால் விரிநீர புனைநெ டுஞ்சடைப் புங்கவன பூசனை புனித முனைவா காணுமக் கறிந்தவா றின்னண மொழிந்தேம்.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான முனிவர்களே! அச்சிவாச்சுனையின் தன்மை அத்தகையது. ஆனபடியால் அரிய உயிர்த்தொகைகளுக்கு இருவினைச் சம்பந தத்தை யகற்றுமபடி ஆசிரியனையடையவேண்டும் பரந்த கங்காசலத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான பூசையைத் தெரிந்தவனாயில் உகைக்கு இப்ப டிச்சொன்னேன். ஏ - று. (௩௧)

வேத நான்கெனப் பகுத்தருள் வியாதமா முனிவ
னேது மின்னரு ளாறசில வறிந்தன வுரைத்தே
னதி நாயக னருச்சனைப் பெருமைமுற மளப்பிற
சீத ரற்குமற நயனுக்கு மூழ்பல செல்லும.

(இ - ள்.) வேதங்களை நான்கெனப் பிரித்தருளிய சிறந்த வியாசமுனிவர்
திருவருளாற் கூறியவற்றிற் சிவதெரிந்தன வற்றைச் சொன்னோம். முதற்கடவு
ளாகிய சிவபெருமான் ஆச்சனைச் சிறப்பை முழுதும் அளவிட்டால் திருமாலுக்
கும் பிரமனுக்கும் அநேக ஊழிகளாகும் எ-று (கூஉ)

இனியு ரைப்பன கேட்குதி ரெம்பிரா னருளா
னனிபெ ரப்பெறுஞ் சரியையே முதலிய நான்கும்
புனித மாதவத் தந்தனீ ரெமமனோரே புகலற
கனித மாவன வாரினு மறைவனென் றறைவான்.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான பெருந்தவத்தை யுடைய வேதியர்களே! இன்னுஞ்
சொலவன வற்றைக் கேட்பீர்களாக எமது சிவபெருமான் திருவருளால நன்றாக
அடையப்பெறுஞ் சரியை முதலாகிய நான்கு பாதங்களும் எம்மை யொப்பார
சொல்லுதற்கு அளவுபடாதன. ஆனாலுஞ் சொல்கின்றோமென்று சூதமுனிவர்
சொலவாராயினா. எ - று. (கூக)

குருமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் கூஅ-க்குத் திருவிருத்தம்-சகககூ.

முப்பத்தொன்பதாவது

சரியையாதிமான்மியச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநேடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

கனையிருள்போழ்ந் தலரியெழு புலரியினிற் சரீரகத்தி கழித்த பின்னர்ப்
புனறுளைந்து வெள்ளாடை வெண்பட்டுப் புனைந்துனை பூதி சாததி
வனையுமுருத் திரவககம் புனைந்துவா னவாககுழனி வராககு மெனனா
நினைகினருக் கியங்கொடுத துப் பரிதிவா னவறகியற்று நியமம் போற்றி.

(இ - ள்.) மிககவிருளைவிலக்கிச் சூரியனுதயமாகும் விடியற்காலத்தில், தேக
சுததி முடித்தபிறகு நீராடி, வெள்ளிய வஸ்திரத்தையும் வெள்ளிய பட்டாடை
பையுமணிந்து குளிர்ந்த திருவெண்ணீறு தரித்து, அணியத்தக்க உருத்தி
ராககத்தை யணிந்து, தேவாக்கென்றும் முனிவாக்கென்றும் விரும்போடு அருக
கியமளித்து, சூரியபகவானுக்குச் செய்யும் நித்தியகடனாற் துதிசெய்து. எ - று.

திருமலாக்கூ வாய்ப்புருது மலரெடுத்ததுப் பழுதகற்றித் தெரிந்து
நோக்கிப், பொருவருபூ சனைத்தலத்தித் திருமெழுக்கீட் டியற்றுகலம்

புதுக்கிச சுத்தி, தருநிலத்துக் கவிழ்த்தியீர்ம் புனறெளித்தாங் கவையெ
டுததுத தையல் பாகற், குருகியபே ரன்பொடுமஞ் சணங்கொணர்ந்து
நறுஞ்சார்த முரைததுப் பினனா.

(இ - ள்.) சிறந்த மலர்ச்சோலையிற் பிரவேசித்துப் பூக்கள கொய்து குற்ற
நீக்கிப் பார்த்ததாய்ந்து, ஒப்பிடற்கரிய பூசாஸ்தானத்தில் திருமெழுகிட்டு, பாத்
திரசத்திசெய்து புனிதமானவிடத்திற் கவிழ்த்தி, குளிராதசலத்தைத் தெளித்தது
அவற்றையெடுத்தது, உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானுக்கு உருசிய பேரன்
போடுந் திருமஞ்சனசலம் கொண்டுவந்து, நல்ல சந்தனத்தை யுரைத்து அதன்
பிறகு. எ-று.

(உ)

ராசனருச சனைததலத்து விதானித்துக் கொழுநதீப மேற்றி யின்ன
வாசமுசசெய் வனசரியை யினிக்கிரியை யெனுமதனை வகுப்பா மறறைக
காசறுமந் திரமானமாத திரவியம்பூ தங்கடவு ளிலிங்க மைந்தி
னேசறுசுத் தியைவருகதியமைததபீ டத்தரனை யினிதி னேற்றி.

(இ - ள்.) சிவராச்சனை புரியுமிடத்தில் விதானஞ்செய்து திருவிளக்கேற்றி
இப்படிப்பட்டனவற்றைக் குற்றமற் செய்வன சரியெயெனப்படும். இனி, கிரி
யையென்று சொல்லப்படும் ஆதனைப்பிரித்துக் கூறுவாம். குற்றமற்ற மந்திரம்
ஆன்மா திரவியம் பூதம் தெய்வீகநதங்கிய சிவலிங்கமாகிய இவ்வைந்தின் ஏசுத
லற்ற சுததியைச்செய்து அமைக்கப்பட்டுள்ள பீடிகையின்மீது சிவபெருமானை
இனிதாக வேற்ச்செய்து. எ - று.

(ங)

புரிந்தபுனற கொண்டுதிரு வடிவிளக்கிப் பொதியநறுஞ் சாரதஞ்
சாத்தித், தெரிந்தமலாத திருமாலே யுரைத்தவரன முறைசாததி யுபதே
சத்தாற, பரிந்துதிருக் கருணைபுரி குரவனரு ளியபரிசு பனைக்கை யானை,
யுரிந்துடுததோன நனக்கீரெட் டுபசாரத தொடும்பூசை யுவநதினனர்.

(இ - ள்.) கொணாத சலத்தினுலே திருவடிமைச் சுததிசெய்து, பொதிய
மலையிற்றேனறிய நல்ல சந்தனத்தைச்சாததி, தெரிந்தெடுத்த சிறந்த மலாமா
லையை நூல்களிற சொல்லிய வரன முறையோசொத்தி, உபதேச முறையால்
விருமபித் திருக்கருணைசெய்த ஆசிரியனருளபுரிந்த முறையே, பனைபோலுங்
கையையுடைய கயாகரனென்னும் யானையை உரித்துடுத்த சிவபெருமானுக்கு
ஷோடஸோபசாரங்களோடும் பூசையைவிருப்பிச் செய்தபின்னர், எ - று 'ச)

மற்றுளபுந் கவர்க்கோமத தவிப்பாகந் தருதலிது கிரியை வாசஞ்.
சுற்றுக்கொடிச சடைமுடியீ ரினியுமக்கு யோகத்தின் றொடாசகி சொல்
முற்றியம் நியமமுட னைனமபரா ணயாம முதலிந் நான்கு [கே
வுற்றபிரத் யாகாரந் தாரணைதி யானமற்றைச சமாதி நான்கே.

(இ - ள்.) இன்னுமுள்ள தேவர்களுக்கு ஓமாக்கினியில் அவிப்பாகந் தருவ
தாகிய இது கிரியையாம். வாசநதங்கிய சுற்றியக்கொடிபோலுஞ் சடைமுடியையு
டைய முனிவர்களே! இனி உங்கட்குயோகத்தின் றொடாபினைச் சொல்லுவோம்
முற்றிய இயமம்-நியமம்-இதனுடன் ஆசனம்-பிராணயாமமாகிய முதனன்கும்
பொருநகிய பிரத்தியாகாரம்-தாரணை-தியானம்-சமாதியாகிய ஓனையநான்கும்.

எய்துமெட்டு யோகத்தி னியமமெனப் தொருவாக்கு மிடர்செய் யாமை பொய்களவு பிறாபொருளை நயத்தலொழிந் திந்திரியப் புலத்தை வெல்ல றுய்யசிய மங்கோப மொழிந்துபெறு வனநயநது தூநீர் கனமஞ் செய்துகுரு மொழிவழிப்பட டருச்சித்தா சாரத்திற் சிறப்ப தாமே.

(இ - ள்.) என்றெய்திய அஷ்டாங்கயோகத்தில், இயமமெனப்பது ஒருவர்க ளுந் தினபு செய்யாதிருத்தல், பொய் களவு பிறாபொருள் விஷயத்தினமை, இரதி ரியங்களையும் ஐம்புலன்களையும் வெல்லுதல். புனிதமாகிய ரியமமெனப்பது கோப நீங்கி அடையப் பெறுவனவற்றை விரும்பி, புனிதமான நீரிற்செய்யுஞ் சுக்தி செய்து, ஆசிரியனகட்டளைப்படி வழிபாடு புரிந்து பூசித்து, ஆசாரத்தில் மேம்படு வதாம். எ - று.

(சு)

ஆசனமென் பதுபுலித்தோ லரிணத்தோல் பதுமவா சனங்கூர் மத்தி னேசறுமா சனமிவற்றிற் பொருந்தியவா சனத்திருந்தி யோக சித்தி மாசறுதது நிருமிக்கக் கடவதினிப் பிராணாயாம வகுப்பேந் தெய்வப் பூசுரமா தவத்தலை ரொருங்கிருந்து கேண்மினெனப் புசல்வ தானு.

(இ - ள்.) ஆசனமென்பது புலித்தோலாசனம் மான தோலாசனம் பதுமா சனம் குற்றமற்ற கூமாசனம் இவற்றென்றிற் நமக்கியைந்ததோ ராசனத்தி ருந்து, குற்றநீக்கி யோகசித்தியை நிருமிக்கக்கடவதாம். இனி, பிராணாயாமத் தைச் சொல்லுவோம், தெய்வீகம் பொருந்திய டெருந்தவமுடைய அந்நணத்தலை வாகனே! ஒன்றுபட்டிருந்துகேட்பீர்களாகவென்று சூதமுனிவாசொலவாராயினா.

வல்துமூக் கங்குட்டத் தாற்புதைத்தீ ரெண்குழலை வாங்கி யேற்றி, யுலவமெண்ணெண் பிரணவத்தைச் சுவாசமவிடா துருவேற்றி யகத்துக் குமபித், திலகிடநா சியைப்புதைத்து வலமூக்கா லநதவெண்ணெண் பிரண வத்தைச், சுவலவெளி விடுகமுப்பா னிரண்டுபிர ணவமாக்கிச் சுவாசத் தோடும்.

(இ - ள்.) வலப்புற நாசியை [அங்குஷ்டம்] பெருவிரலாற் பொத்திக் கொண்டு பதினாறு பிரணவத்தை உள்ளேவாங்கியேற்றி, உலாவுகின்ற அறுபத்து நான்கு பிரணவத்தைச் சுவாசம் விடாமல் உருவேற்றி உள்ளே குமபக்குசெய்து விளங்குகின்ற இடப்புற நாசியை மூடிக்கொண்டு வலப்புற நாசியால், அந் அறு பத்து நான்கு பிரணவத்தை முப்பத்திரண்டு பிரணவமாக்கிச் சுவாசத்துடன் சுழ லிம்படி வெளியே விடுக. எ - று

(அ)

இடநாசி நடுவிரலிற் புதைத்துவல நாசியினப் பரிசி னேற்றி
நெடுநாசி வலமபொத்தி யிடநாசி வழி றுனனா நிகழ்நத வாறே
விடலீது பிராணாய மிதுவிரண்டு விதஞ்சுக்றப்பக் கறப் மெனனப்
பட்டலாகு மாங்கவற்றி னிலையுரைப்பக்கேணமினெனப் பகாவ தானு.

(இ - ள்.) இடப்புற நாசியை மத்தியமையினுற்பொத்திக்கொண்டு, வலப்புற நாசியில் அங்ஙனவாகவேற்றி, நெடியநாசியை வலப்புறத்திற் பொத்திக்கொண்டு இடநாசி வழியிலே முன்னே நடந்தவசையாகவே விடுவதாகியவிது பிராணாயா மம். இப்பிராணாயாமம் இரண்டு வகையாய்ச் சுகற்பம் கறப்மென்று சொல்லப்படும். அவற்றின் தன்மைகளைச் சொல்லக் கேளுங்களென்று சூதமுனிவா சொல வாராயினர். எ - று.

(சு)

மந்திரதி யாளத்தோ டிருக்கையாற் சகற்பமென வழங்கு மன்றை, யிரதவோ ரிரண்டுமனறிக் குமபித்து விடல்கற்ப மென்ப தசுரு, முந் தையா சனத்திருநது பிரணவத்தைச் செவித்து முக்கட பரமனென்னு, மெந்தைதிரு வஞ்செழுத்தை வரன்முறைநித் டையிறசெபிப தியலப தாமே,

(இ - ள்.) மந்திர தியானத்தோடிருப்பதனால் அதுசகற்பமெனப்படும். மற்று இவ்விரண்டு மல்லாமல் குமபஞ்செய்து வெளிவீடுவது கற்பமென்று சொல்லப் படுவதாகும். முற்கூறியபடி சுகாசனத்திலிருந்து பிரணவத்தைச் செபஞ்செய்து, திரிநேத்திரங்களை யுடைய கடவுளென்று சொல்லும் எமது தந்தையாகிய சிவபெ ருமானுடைய சூப்பஞ்சாகரத்தைக் கிரமப்படி நிஷ்டையிலிருந்து ஐப்பிப்பது இயற் கையாம். எ - று.

(க0)

வருணமூ வகைததாயோர பிரணவத்தி னொடுஞ் செவிகக மறறையோரத், திருவெழுத்தஞ் சினையுரைத்துப் பிரணவமின நிசசெவிக்கக் கடவ ராவ, ருரியயோ கந்திளைப்போர துவாபபினிப்பு மிளகுபுளி சுரைக்கா யுப்பு, பருகுதனீத் தருந்தாக மடைந்தென்றூல வெந்த புனல் பருக லாமே.

(இ-ள்) முதனமூன்று வருணத்தினராகிய பிரமக்ஷத்திரிய வைசியா பிரணவத்தோடுஞ் செபிக்கக்கடவோ. ஏனைய சூத்திராதியா அத் திருவைந்தெழுத் தைப் பிரணவ நீக்கி உரைத்துச் செபிக்கக்கடவ ராவார்கள். அவ்வாகட் குரிய டோகத்தை யறுஷ்டிப்போர துவாப்பு இனிப்பு மிளகு புளி சுரைக்காய் உப்பு இவற்றைப் புசியாமல் தடுத்தது, தாகவிடா யுண்டாகியதானால் வெந்நீரையே பரு குதலாகும். எ - று.

(கக)

ஈதுபிரா ணுயாம மினிபரதயா காரமிதை யியம்பக கேண்மின் றீத்துபஞ் சேந்திரியம் புறம்புகா வழிநிறுத்தல் சிவனைப் போற்றிப் பாதமல ரிடைவிடா துவத்திருத்த ஞாணமாம் பகாதி யான மாதியைத்தன் னிதயமல ரகத்திருத்தித் தியானிப்ப தசுரு மனரே.

(இ - ள்.) இதுவே பிராணயாமமாம். இனி, பிரத்தியாகாரமாகிய இத்னைச் சொல்லக் கேட்பீர்களாக. குற்றமற்ற பஞ்சேந்திரியங்களையும் புறஞ்செல்லாத வகையாகத் தடுத்தல்-சிவபெருமானைத் துதிசெய்து திருவடித்தாமரைகளை நீங்காமல் எப்பொழுதும் தமது மணத்திலிருந்துதல தாரணமாகும். சொல்லுகின்ற தியானயோகமாவது முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானைத் தமது இதயதாமரையி லெழுந்தருள்செய்து தியானித்தலாகும். எ - று.

(கஉ)

ஈறுபடு சமாதியென்ப தெரிபுரையுந் திருமேனி யெநதை தன்பாற் கூறருமைம புலனமைத்துக் கரணங்க லாதியொடுங் குணங்க ணீத்து மாறிடுமா ணவங்கெடுத்துத் தனைமறந்து காரந்தமுற நிருமபு மென்ன வேறுபடா தொன்றாகப் படுவதந்தச் சமாதியென விளம்ப லாமே.

(இ - ள்) இறுதியாகிய சமாதியென்பது, தீவண்ணத்திருமேனியையுடைய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானிடத்தில் சொல்லுதற்கரிய ஐம்புலன்களையி ருத்தி கரணங்களைக் கலாதிக்களோடும் குணங்களோடும் விலக்கி, பகைசெய்யும்

ஆணவமலத்தை நீக்கித் தன்வசமாறி, காந்தமும் திரும்பும்போல வேறுபாடினறி ஒன்றாகக் கலந்திருப்பது அந்தச்சமாதியென்று சொல்லுவதாகும். எ - று. (கங)

சரியையீ திதுகிரியை யிவையோக மெனவறிந்த தன்மை சொற்றேற, முரியசிவ ஞானத்தி னுண்மைசிறி தறிந்தவா றுரைக்கே மென்னப், புரிதருமில் லொழுக்கத்திற ருயென்றுத் தமரென்றும் புதல்வ ரென்றும், பரிவுறுபா சத்தினின்றங் கரையேறிப் பிறப்பொழிக்கப் படுவ தெனறன.

(இ - ள்.) சரியாமாக்கம் இது. கிரியா பாககம் இது. யோகமாவகம் இவை யென்று எமக்குத்தெரிந்த தன்மையைச் சொன்னோம். பொருத்திய சிவஞானத்தி னுண்மையை ஒருசிறிது தெரிந்தமட்டிற் சொல்லுவோமென்று, நடத்துகின்ற இல்லொழுக்கத்திலே தாயரென்றும் உறவினரென்றும் புத்திரபென்றும் பரியத தக்க பாசக்கடலிலிருந்து கரையேறிப் பிறவிப்பகையை நீக்கத் தருவதென்று சொல்லினர். எ - று. (கச)

சூதமா முனிவனுங் கஃதுரைப்ப முழுதுணர்ந்த தூயோரையா யாதுநீ யெமக்குணாத துஞ்சிவஞான மாங்கதனு லறியாநிறப் (பெல்லாந தேது ணாததும் பொருளறிந்தா லப்பொருளாற பெறுவதியா திவ்வா தீதறவெவ வேறுணாததி யெனப்பரவ வன்னவாக்ஞ்சு செப்ப லுற்றான.

(இ - ள்.) பெருமை தங்கிய சூதமுனிவா அதனைச் சொல்லவும், முற்று ணாத பரிசுத்தராகிய கைரிசாரணியவாசிகள, ஐயா! எமக்குத்தேவரீர் உணாத தியருளுஞ் சிவஞானம்யாது? அந்த ஞானத்தால் அறியவுள்ளது எப்பொருள்? அறிவித்தபொருளை யறிந்தால் அந்தப்பொருளால் அடைவதுயாது? இவ்வகைகளை யெல்லாங் குற்றமற வெவவேறுக விளக்கியருளவேண்டுமென்று துதிக்க, சூத முனிவா அவாகட்குச் சொல்வாராயினா எ - று. (கரு)

பதியென்றும் பசுவென்றும் பாசமென்று மொருமூன்றாயப் பரு தது நின்ற, விதிக்கணடிக மூன்றுமுணர்ந்த தறிப்பவனே ஞானியென விள மப் லாமாற, கதிகொண்ட ஞானமெது வென்பீரே லஞ்ஞானக களங்க நீக்கு, மதுவெந்தை நீலமைதெரிந் தறிவிக்கு ஞானமென வறைய லாமால்.

(இ - ள்.) பதியென்றும், பசுவென்னும், பாசமென்றும் மூன்றாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ள முறையைத்தெரிந்த தூமமூன்றையும் விசாரித்து உணர்பவனையே ஞானியென்று சொல்லுவதாகும். மோட்சத்தைப்பயனாக்கக்கொண்ட ஞானமென் பது யாதென்று வினவுவீராகில், அஞ்ஞானமாகிய விருகாவில்கும் அதுவே எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய நிலைமையை உணர்ந்து தெரிவிக்கும் ஞானமென்று சொல்லப்படுவதாம். எ - று (கச)

அப்பரிசி னறியுமறி வாங்கதனு லறிப்பொருணின றறியப் பெற்றோ, னிப்படிமூன றளவிறந்த மூனறிவநி பொருணமூன்றா யிருக்கு மன்னே, செப்பிலச டஞ்சடமென றிரண்டிவற்றைக் கொடுசரிக்கச் செய்யா நின்ற, தொப்பிலகருத் தாவெனப் தொன்றாக மூன்றிவற்றை யுணரக் கேண்மின்.

(இ - ள்.) அவகையில அறிகின்ற அறிவு-அவ்வறிவாலறியத்தக்கபொருள்-அறியப்பெற்றவன ஆக இப்படி மூன்று அளவுக்கெட்டாத அம்மூன்றில அறியத்தக்கபொருள் மூன்றாகவீருக்கும். சொல்லுமிடத்தில் அசடம் சடமென்றிரண்டு. இவ்விரண்டினக்கொண்டு சரிகுடம்படி செய்கின்றதாகிய ஒப்பில்லாத கருத்தாவென்பதொன்று. ஆகமூன்றும். இவற்றினைத் தெளியும்படி கேட்பீர்களாக.

இனையவற்றையும்பசுபா சமபதியென்றியம்புவாமற் றிந்த மூன்றி, னினையுமச டம்பசுவச சடம்பாச மிவைக்கிறைவ னிமல னாகு, மனைய மூன்றினையுமறறையநாதியென்று சொல்லப்படுமா லறிதி ரென்றான், புனையுநெடுஞ் சடைமோலிச சூதனஃ துணாந்தவப் புனிதர் சொல்வாரா.

(இ - ள்.) இவற்றையும் பசு பாசம் பதியென்று சொல்லுவார்கள் இதக்கைய மூன்றனுள், எண்ணத்தக்க அசடமானது பசு, அந்தச் சடமானது பாசம், இவற்றிற்குத் தலைவன் பதி அப்படிப்பட்ட மூன்றுபாதாதகங்களுட அநாதிரித்தியப் பொருள்களென்று சொல்லப்படும். அறியக்கடவீர்களுென்று, அவங்கரித்தநெடிய சடைமுடியையுடைய சூதமுனிவாசொல்லினா. அதனையறிந்த அமமுனிவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். எ - று.

(கஅ)

தெரித்தெமக்கு நீயுரைத்த துள முணரப் பெற்றிலமச சிவஞானத்தை, விரித்தவதன் சொருபமதன் நெழுநிலனைத்தும் விளங்குகிளம புதி கொ லென்னப், புரித்திடுபுன் சடைசூத னினிககேணமி னென்பபுகலு மாயை தனைப், பரப்பிரமம் பிரகிருதி சடம்பாச மெனவெடுத்துப் பகாந்தார நல்லோர்.

(இ - ள்.) தேவரீர் எமக்குவிளக்கிச் சொல்லியதை யான்கள மனதில அறியப் பெற்றோமில்லை. ஆதலால் அந்தச்சிவஞானத்தை விரிவாகவெடுத்து அதனசொருபம் அதனசெயல் முதலிய வெல்லாவற்றையும் விளக்கமாக வியம்பியருள வீரோவென்ன, இனிககேளுங்களுென்று சொல்லுகின்றோர். மாயையைப்பரப்பிரமம் பிரகிருதியென்றும் சடம்பாசமென்றும் பெரியோர்கள் எடுத்திச்சொல்லியுள்ளார்கள். எ - று.

(கக)

ஆங்கஃத நாதியிலே பதியினின்றந தோன்றியதாம் பசுவென்றோது, நீங்கரிய வானமாவை மலபேதங் கொடுவனோது நிறப் வங்க, னோங்குபசு விருவினையா லுண்டான பயனுண்ணும் வினைகட் கெல்லா, மீங்கவனசெய் திருநொழிலே காரணமவ விருவினையெய் போது முண்டால்.

(இ - ள்.) அந்தமாயை அநாதியிலேயே பதியினின்றந தோன்றியதாகும். பசுவென்று சொல்லப்படும் நீங்கறகரிய ஆன்மாவைப் பாசமானது பலபேதங்களாற் சூழ்ந்த நிற்க, அப்படியெழுந்த பசுவானது இருவினையாலுண்டான பயனுடாகும். வினைகளுக்கெல்லாம் இவ்வானமா செய்கின்ற செயலேகாரணமாக இருவினை யெக்காலத்திலும் உண்டாகும். எ - று.

(உ௦)

இருவினையெய் போதொடுங்கு மெனிலான்மா வினைவனோத்த மலம போ யன்றி, யொருவலவ வினையாதென் றுரைத்திடிற் புண்ணிய

பாவ மிவை வளீட்டித், தருவதுக ரும்போக துகர்வதற்குச் சரீரங்கா ரணமே யாகும், பொருவருமைம் புலத்திலநதக கரணத்தாற பொசிக்கு மலம பொதிநத சீவன்.

(இ - ள்.) இருவினைகள் எககாலத்தில் ஒடுகருமென்றால், ஆன்மாவைச் சூழ் நதுகொண்ட மலசம்பந்தம் நீங்கி யல்லது நீங்கமாட்டாது. அவ்வினையை ஏதெ னச்சொன்னாலு, புண்ணிய பாவங்களாகிய இவைகள் சம்பாதித்துத்தருவன துக ரத்தக்க போகங்களை துகருதற்குத்தேகமே காரணமாகும். ஒப்பற்ற ஐம்புலன்களி னாலும் அநதக்கரணங்களாலும் மலபந்தமெய்திய சீவனே அவற்றைப்பொசிக கும. எ - று. (உக)

சீவனெனப் படுபுருட னேகனவன் றமரோடுஞ் செல்வா ரோடு மேவருமென் பதுகொடிய வெஞ்சுரத்தி னருநீழற் சீழ்வே டைக்கா யாவருநதொக கதுபோலு மிவனுடம்ப நேகமெடுத திழப்பா னநத மீவருங்க லாமதியைப் பன் றுறையாற புயன்மறைத்து விடுதலபோலும்

(இ - ள்.) சீவனென்று சொல்லப்பட்ட புருடன எகனாவான். அவன் சுற் றத்தாரோடும் செல்லபவாகனோடும் பொருந துவானெனப்பது, கொடிய வெப்ப யாகிய பாலைவழியில், கிடைத்தற்கரிய நிழலினகீழே வெயில் வெப்பமாற்றா மைக்காக எல்லோருங் கூடியதுபோலும். அழகிய ஆசாயத்தில் வருகின்ற கலை களோடுகூடிய சுகதிரினைப்பலமுறையும் மேகமானது மறைத்தது விடுவதுபோல இவன் அநேக தேகங்களையடைந்து ஒவ்வொன்றாக இழப்பான் எ - று. (உஉ)

இவன்றிரிந்த காயத்திற களவையிலே பழங்கலைநீத தெடுததுக் கொண்டு, சுவரந்தபுதுக கலையெடுக்கு மாபோல வெடுததபல காயம போக்கி, நிவாரதெழுமச சடமகற்றி யசசீவன் முத்திசென்று நிலைக்குங் காறு, முவந்தபுனற் கயல்கரைப்பா னுலவுதல்போற் சடந்தோறு முல வா நிற்கும்

(இ - ள்.) இவ்வான்மா மாறியதேகத்திற்கோ கணக்கில்லை. பழய வஸ்திர ததை யகற்றிவிட்டுப் புதிதாக வெடுததுக்கொண்ட கோடிவஸ்திரமபோல, அது காறுங்கொண்ட பல உடல்களை யகற்றி, மேற்கொண்டெழுந்த அச்சடத்தை யகற்றி அநதச் சீவனாவான் முத்தியிறசென்று நிலைபெறுமெல்லையும், விரும்பிய சலத்திற்கு அயலிலேயுள்ளகரைமேல் திரிதலபோலச் சடங்களில் உலவிக் கொண் டிருப்பான் எ - று. (உங்)

விளைத்தவிரு விளைத்தொடரா லசசீவன றனைப்பட்டு மேவி மூன் றாய்க், கிளைத்தபுல னநதோறு மின்பதுன்பந் துயத்தழலல கிளாபூங் கொன்றை, தளைத்தமோ லிப்பெருமான றிருவிளையாட டென்னுரைக் குஞ் சாததி ரங்கனா, வளைத்தெழுசீ வனுக்கெல்லாம் பசுவெனுமபே ரென்னையெனின் வகுத்துச் சொல்கேம்

(இ - ள்.) தானியற்றிய இருவினைத்தொடாபினால் அச்சீவனக்கடப்பட்டு, மூன்றும்பொருள்திப் பிரிந்த புலனங்களில் இன்பதுன்பங்களை யதுபவித்தழல் வது, பிரகாசிக்கின்ற அழகிய கொணறைமாலையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவிளையாடலென்று சாததிரங்கனா சாற்றுகிறதும், மலபந்த

முடைய எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் பசுவென்னும் பேர் யாது காரணமென்றால்
வினக்கிச்சொல்லுவோம். எ - று. (உச)

பிரமனே முதலெறும்பு கடையாகப் பசுவென்று பேசலாம், சுர
பிதறித் தளைப்பட்டா லோரிடத்தும் போகாத தொடாபே போல, விர
வுமிநதச சீவனுக்கன் மத்தனையாற் கட்டுண்டால் வேறு போகா, துரவு
தளைக் கிடந்துழுவ மாதலாற பசுவென்னும்பே ருரிமைத் தாமே.

(இ - ன்.) இரணிய கருப்பன் முதல எறும்பு (பிபிலிகை) இறுதியாகப்
பசுக்களென்று சொல்லுதலாம் அப்பசுவானது கட்டுத்தறியிற் கட்டப்பட்டால்
ஒரிடத்திற்குஞ் செல்லாது. அப்பிணிப்பைப்போல, இரதச் சீவனுக்கலந்தகன்
மபாசத்தாற் பிறிதொன்றிற் செல்லாது, உறவாகிய பாசத்தின்பொருநதி யுழன்
றுகொண்டிருக்கும். ஆகிய இக்காரணத்தால், இதற்குப் பசுவென்னும்பே உரிமை
யுடையதாகும். எ - று. (உடு)

என்றாக மததுறையோக கியமபியஞ் தனையனையோ யாருந்
போற்றி, நின்றாக மததுறையோப பசுவினிலே முழுதுணாதே மினி நீ
யான்மா, வொன்றாய மாயையெடுத ததன்றெழுழிலைச் சொரூபத்தை
யுரைத்தி யென்னப, பொன்றாழ்புன் சடைச்சூத முனிவனாங் கவர்க்கத
னைப் புகல்வ தானான்.

(இ - ள்.) என்று, ஆகமததுறையிலிருந்த செளநகாதிமுனிவாகட்டுக்கூறிய
சூதமுனிவனே, அந்த கைமிசாரணியவாசிகள் யாவருந் துதித்துவினது, ஆதமநெ
றியை யறிந்தவரே! பசுவின நன்மையை முற்றும்றிந்தோம். தேவரீர் இனி, ஆன்
மா ஒன்றாகிய மாயையெடுத்ததன் செயலையும் சொரூபத்தையும் சொல்லுவீராக
வெனக்கேட்க, பொன்னிறமாகித் தொங்கிய சிறுசடையையுடைய சூதமுனிவா
அம்முனிவர்களுக்கு அதனைச்சொல்வாராயினா. எ - று. (உச)

பிரகிருதி யெனச்சொல்லப படுமாயை யுமையிடத்தெதம பபருமா
னென்னு, மரணையா தரித்திருக்கும் பிரமனா தியாககுமயக களிப்பு தா
கும், விரவுபசும பொன்னணிப்பால வெவவேறு சூதலபோனமென்க
கலைக்கு தூலபோற, பரவுபிர பஞ்சமுண்டா வதற்கதுவே காரணமாய்ப்
பவித்த தாமே.

(இ - ன்.) பிரகிருதியென்று சொல்லப்படும் மாயையானது, உமாதேவியா
ரைவாமபாகத்திலுடைய எம்பெருமானாகிய சிவபெருமானே தீர்த்தித்திருக்கும்.
பிரமாதிகளுக்கும் மயக்கத்தைக்கொடுப்பதாகும் பசு பிறம்பொருநதிய பொன்னா
னது ஆபாணங்களில் வெவவேறுகத்திரிதல்போலவும், மெல்லியவஸ்திரத்திற்கு
தூலிழைபோலவும், துதிகத்தக்க பிரபஞ்சத்தோற்றத்திற்கு அதுவே காரண
மாக உற்பவித்தாம். எ - று. (உஎ)

ஒதுறுமம் மாயைபிர பஞ்சமொடுங் குறிலொடுங்கு முளதே லுண்
டா, மேதுவெது வெனின்னித்து மாலுமபோன் மாயைமா பையிலே நிற்
குந், தீதிலின்ப துன்பமோ கங்கொடுக்க வுளவாகித் திரியா நின்றகோத
றுமுக குணமுண்டக் குணசெய்கை மும்முறையாற் கூறக் கேண்மின்

(இ - ள்.) ஒதுகின்ற அஃதமாயையானது பிரபஞ்சம் ஒங்கினால் ஒங்கி நிற்கும் பிரபஞ்சமிருக்குமானால் இருக்கும். காரணம் யாதென்றால் விதையும் ஆலம்போல மாயையானது மாயையிலேயேயிருக்கும் குற்றமில்லாத இன்பம் துன்பம் மோகம் இவற்றைக் கொடுக்க வுண்டாகித்திரிகின்ற குற்றமற்ற முக்குணங்களுண்டு. அக்குணச் செய்கைப் பழுமுறையாகச் சொல்லக் கேட்பீர்களாக எ - று.

(உஅ)

தாமதரா சதஞ்சாதது விகமென்னுங் குணமுனத தனமை சொல்லிற், தாமருதா மதநதுனப மிராசதமோ கம்மொன்று கருது நனமை, நாமமிவை பெறுமுன்று மாயையிலுண்டானவிவை யனறி நலலோ, ரோ முறுமாயையிறேனு னுஞ்சிலவுளவென ருரவறறையியம்பக கேணமின்.

(இ - ள்.) தாமத ராசத சாததுவிகங்கென்னுங் குணங்கள மூன்று, அவற்றின் தனமைபைச்சொன்னால், விருமபத்தக்க தாமதம் துன்பமா. இராசதம் மோகமா. மற்றொன்றாகிய சாததுவிகம் நனமையாம் மூன்றுபெபாகளெய்திய விவை, மாயையினின்றுண்டாயின உவையே யனறி மாயையினுதிக்கும் வேறு சில உண்டென்று பெரியோரொசொல்லுவார்கள். அவற்றையுஞ் சொல்லக்கேட்பீர்களாக எ - று.

(உக)

சதமுத லேதநில முதலேததுஞ் சடசமுத லேதது மற்றைச, சத்த வாககனை முதல வைநதுமன முதனுஞ் சன்னாச சொற்ற, வத்த கைய குணமுன்றிம மூவொன்பான மாயையிலுண்டாவ தாகும், வைத தபிர பஞ்சமொடுங் குறின்மாயை யுடனெடுங்கும் வரிலுண்டாமால்.

(இ - ள்.) சதமுதலாக வைத்தும், பிருதிவிமுதலாக வைத்தும், சடசமுதலாக வைத்தும், மற்றப்புனிதமாகிய வாகமுதலாக வைத்தும், மனமுதலாக நான்கும், முன்னேகூறிய அத்தனமைத்தான் (தாமதராசத சாததுவிகங்களாகிய) முக்குணங்களும் ஆக இருபத்தேழும் மாயையினின்று உண்டாவதாகும், பொருத்திய ஷீர்பஞ்சமானது ஒங்கினால் அவை மாயையோடு இலயமெய்தும். பிரபஞ்சநதோன்றினால் அதனோடுண்டாகும். எ - று.

இச்செய்யுளிற் காட்டிய தொகை சதத ஸ்பரிச ருப ரச கந்தங்கள். பிருதிவி அபிபு தேபு வாயு ஆகாசங்கள். சட்சி தோத்திரம் தொக்கு சிவநிலை ஆக்கிராணங்கள். வாக்குபாதம் பாணி பாபுரு உபஸ்தங்கள். மனம் புத்தி சித்த அங்காரங்கள் எனபதாய்

(கூ0)

∴ விரித்திபூ வொன்பானு மாயையும்வேற்றுமையன்றல் விரிகட்கெல்லை, முரித்தெனநிற பதுமாயை யுடம்புககா தாரமிமமூ வொன்பா, னுஞ்சு, தெரித்தசரீ ரம்பொசிக்கு மதற்கவையே யாதாரந தீய மாயை, பரித்தகர ணங்களொடு மானமாவைச சூழ்ந்திருக்கப் படுவ தாமே.

(இ - ள்.) விளக்கிய அவவிருபத்தேழும்மாயையும் வேற்றுமைபுடையவல்ல. அந்த விரிவுக்கெல்லாம் உரித்தாக விளக்குவது மாயையாம். உடலுக்கு இவ்விருபத்தேழும் ஆதாரங்களாயுள்ளன விளக்கிய தேகமானது பொசிப்பதற்கு அவையே காரணமாகும். கொடிய மாயையானது கரணங்களோடும் ஆனமாவைச் சூழ்ந்திருக்கப்படுவதொன்றும், எ - று.

(கூக)

உரைக்குமிந்தச் சீவனுடைப் பிரமாதிகளைப்பசுவென் றுரைக்க லாகும், விரைக்கமலத் தயனானே பிரமமென்று மேதனியீன் றளித்தே னென்று, மிரைக்குமுளத் துவகையொடு மாயையுட்பட்ட டிருப்பனுடம் பிலனா யெங்கு, நிரைத்துநிரம பியபரமன் றன்னியாட் டிவைநோக்கி மகிழ்நது நிற்கும்.

(இ - ன்.) சொல்லிய இததகைய சீவனையுடைய பிரமாதிகளைப் பசுக்க ளென்று சொல்லுவதாகும். மணந்தங்கிய தாமரைமலரில் வசிகும் பிரமதேவன் னானே பிரமமென்றும், உலகினைப்படைத்தேனென்றும் மனதிற் சந்தோஷித்து மாயையின் வயப்பட்டிருப்பான். தேகமில்லாதவராய் என்கும் நிரம்பிப் பூரணத் துவமெய்திய கடவுள் தனது திருவினையாடல்களாகிய விவற்றைக்கண்டு களித் திருப்பா. எ - று. (௩௨)

பாசததா லுண்டான தத்துவங்க ளாலறியப் படுவா னல்ல
னேசித்த சீவனுமாயையுமறிதற கரிகாசி நிறப் பனந்த
வீசறகாண் பான்வேண்டிற் சற்குருவி னுபதேச மெய்தி மறறை
மாசற்ற சோதியைக்கண் டிருவினையற ரவனோடே வதிப்ப ரனறே.

(இ - ன்.) பாசபந்தத்தினு லுண்டாகிய தத்துவங்களினு லுணராததக்கவனல லாதவனும், விரும்பிய சீவனாலும் மாயையாலும் உணாதற்கு அரிதானவனுமாக நிற்பவனுமாகிய அநதப்பதிப்பொருளாகிய சிவபெருமானைத் தரிசிக்க விரும்பி னால, சற்குருவினுடைய உபதேசத்தைப்பெற்று, அநதக்குற்றமற்ற சுயஞ்சோதி யைத் தரிசித்து, இருவினையதொடக்ககன்று அநதப்பதியோடு கலந்திருப்பா. எ - று.

முதலுரைத்த வான்மாவைச் சடப்படுத்தி யாட்டுவிக்கு முகலவ னந்தத் திதமுறுமரன் மாவுகளுஞ் சுவததைசாக கிரந்துரியா தீத மீரு
மிதமுறுமவ வுடம்பெடுத்த சீவனகே வலசகல சுதத் மெனனும் [ணமின்.
விதமுறுமூன் றினையுடைத்தா யிருக்குமிந்த மூன்றினையும் விளமபசுகே

(இ - ன்.) முதலிந்கறிய ஆன்மாவைக்கடவுளே சடமாகி யாட்ச்செயவிய பான். இறுதியிற் சுகமடையும் ஆன்மாவுக்குச் சாக்கிரமுதல துரியாதீதமிறுதியா கப்பஞ்சாவஸ்தைகளுண்டு. நன்மைபெறத்தக்க அத்தகைத் தேகமெடுத்த அவ் வான்மா, கேவலம் சுகம் சுததமெனனும் அவஸ்தாததிரயத்திற் பட்டதாயிருக் கும். இநதமுத்திறத்தானமாவையுஞ் சொல்லக்கேட்பார்களாக. எ - று. (௩௪)

உறக்கமுற்ற கேவலமான பாசத்தா ருடன்கூ யுவந்து சிந்தை, சிறப்புறுதல சகலமெனபா சீவன்மன னரனடிக்கீழ்ச் செலுத்தித் த னனை, மறப்புறுதல சுததமெனப ரிவைமூன்றிப் படியானை மனத்தினோ ரா, விறைப்பொழுது தியானிக்கிற பரமசிவன றிருவருண்மற நிவனுக குண்டாம்.

(இ - ன்.) நித்திரையெய்திற் கேவலாவஸ்தையாம். பாசபந்தமுடையாரோ டுகலந்து மனங்களித்து மேம்படுதல சகலாவஸ்தையென்று சொல்லுவார்கள. ஆன்மாமிகுதியும் சிவபெருமான் திருவடிமீழ்வில் மனதைச்செலுத்தித் தன்னை மறந்திருத்தலைச் சுததாவஸ்தையென்பார்கள். இவ்வவஸ்தாததிரயம் இத்தகை யன. சிவபெருமான் திருவடியை மனதிற்கருதி க்ஷணகாலம் தியானித்தால இவ னுக்குச் சிவகடாக்ஷமுண்டாம். எ - று. (௩௫)

அக்கால நல்லறிவென் றென்றுண்டா மதுசிவனை யறிவித் தன்னோன் மிக்காய நூலவழியிற் செலுஞ்சென்றா சிவனடியி லன்பு மேவுந் [ர் தொக்காய வுடம்புக்கு முயிராகத் து] ள வேற்றுமையுந் தோன்றும் பின்ன மைக்காள் கண்டனவ னேயிறவாப பொருளெ ன்னு மனனுண் டாமால்.

(இ - ள்) அக்காலத்தில், நல்லறிவென்ப தொனறுண்டாகும். அவ்வறிவே சிவனையுணர்த்தி, அவனருளிய மேம்பட்ட சிவாகமத்தையிலே செல்லும். அப் படிச்சென்றால், இவனடியிலே அனுபுண்டாகும். கலந்துள்ளதாகிய உடலுக்கும் உயிருக்குமுள்ளவேறுபாடுந் தெரியவரும் அதன்பிறகு, விஷம்பொருள்திய நீல கண்டதையுடைய சிவபெருமானே அழியாப்பரம்பொருளெனனுஞ் சித்தமுண்டாகும். எ - று. (கூச)

திருக்கோயி னியமமரன் பணிவிடையிற் சிந்தைசெலுந் தேசிகன்ற, னருட்கூர வேண்டுமெனுங் கருததுண்டாந் தொண்டரிடத்ததன்பு முண், டா, முருகதிரவக் கம்பூதி யஞ்செழுத்தை யிடைமறத்தற் குள்ள மோ ரா, திருக்குமா னருச்சனைபெற ற நிலையா சாரத்தி னிருக்கவேண்டும்.

(இ - ள்) திருக்கோயில் நியமம், சிவபணிவிடையில் மனஞ்செல்லுகின்ற ஆசாரியனுடைய திருவருளை மிகுதியும் பெறவேண்டுமெனனுங் கருததுண்டாகும். அடியார்களிடத்தில் அன்பும் உளதாகும், உருத்திராகமம் திருவெண்ணீறு பஞ்சாகரத்தை நடுவே மறப்பதற்கு மனமிணங்காது. விளங்குஞ் சிவராச்சனையையெய்தி அந்த நிலையிலேயே யாசாரத்தோடு இருக்கவேண்டும். எ - று. (கூச)

எப்பரிசுப பரிசரனபா லுளமிருத்தி யிரநெறிக் கணியலா நிற்போ னொப்பரிய பாசநீத தொழிநகசிவ ஞானியவ னுலகோ ரேத்திசு செப்பியருச சிப்பதற்கு முரியனவன சிவகதியிற் செல்லா நிற்போ னிப்புவனத் தவறகனமீந் திடிற்சிவனுக் கற்புதமா யிருக்கு மன்றே.

(இ - ள்) எத்தன்மை யெனினும், அதன்மையாகச் சிவபெருமானிடத் தில் மனதையிருத்தி இவ்வழியில் நடப்பவன், ஒப்பிடுதற்கரிய பாசத்தை யகற்றியொழிந்த சிவஞானியாவான். அவனே உலகினா துதிசெய்து புகழ்ந்து பூசிப்பதற்கும் உரியவன், அவனே சிவகதியிற் செல்லுபவன். இவ்வுலகத்திலே அதற்கைய சிவஞானிக்கு அன்னமளித்தால், சிவபெருமானுக்கு ஆனந்தமாக விருக்கும். எ - று. (கூஅ)

அன்னவனை நிரதிப்ப தரணநிந் திப்பதவன் றன்னை வாழ்ததன், முன்னவனை வாழ்த்துவதா மவனருட்கண் ணோக்கடைந்தா முத்த ராவ, ரென்னிலர னருச்சனையே செயவேண்டு மிவனபெறுதற் கரிய விலலை, சொன்னதுசத் தியமெனறாந் கேட்டமுனி வராசடிவர துளக சிச சொல்வார்.

(இ - ள்) அவ்வகைச் சிவஞானியை நிரதிப்பது சிவபெருமானை நிரதிப்பதாம். வாழ்த்துவது சிவபெருமானை வாழ்த்துவதாம். அவன் கிருபாநோக்க மெய்தியவர்கள் சீவன்முத்தராவார்கள் என்று சொன்னால், சிவராச்சனையே செய்யவேண்டும். இவன் அடைதற்கரியவை யிலலை. சொல்லியவையெல்லாஞ் சத்தியமென்று ருதமுனிவர்கூறினர். கேட்டிருந்த னைமிசாரணிய முனிவர்கள் சிரமசைத்திச் சொல்வார்கள். எ - று. (கூஅ)

தீட்டரிய பழமறைநான கனைததுணாகது புராணமுற்றுந தெளி நோய் சொல்லக, கேட்டுணாகதோம பசுபாச நிலையிந்தப பாசக்தாற கனையா நின்ற, மோட்டறிவு நீத்தொழியா முதத்திரும் பதிநிலைமை மொழிதி யெனறா, நீட்டுநெடுங் கொடிச்சடிவ மாதவாக்குச சூதனது நிகழத்த ஹறா.

(இ - ள்.) எழுதுதற்கரிய பழமையாகிய நான்குவேதங்களையுங் கற்றுப் புராணங்களையெல்லாந் தெளிந்த சூதமுனிவரே! பசுநிலை பாசநிலை யிவற்றை, தேவரீர சொல்லககேட்டநிற்கோம் இநதப்பாசத்தினாலே கிளைக்கின்ற பெருமைதங்கிய அறிவு நீங்கி, அகலாமல முத்திதரத்தக்க பதிநிலைமையைச் சொல்வீராகவென்றார்கள. நீட்டியநெடியகொடிபோன்ற சடையையுடைய பெருந்தவஞ்செய்தவாகுச் சூதமுனிவர அத்தைச்சொல்வதானா. ஏ - று. (௪௦)

கண்ணலுங் கருத்தாலு மெமமனோ ரரிபிரமா கருதி நோக்கு முண்டா மெண்ணலும் புலப்படா பொருபொருணா உபபொருணமற் றெங்கு னண்ணது நண்ணிநிறை தெப்பொருட்கு மேலாகி நலவாயின மேலோ ருண்ணுடித் தெளிந்தநியிற பரஞான ரூபத்தி னுண்மை யாமால்

(இ - ள்.) எமமையொத்தோர்களுடைய கண்ணலுங் கருத்தாலும், அரிபிரமாதிகள் எண்ணிப்பார்க்கும் ஞானநோக்காலும் புலப்படாத ஒரு பம்பொரு ண்டு. அப்பொருளோ எல்லாவிடத்தும் உள்ளதாம். என்னுள்ளும் பொருந் தாது பொருந்திப் பூரணமாகி, எல்லாப்பொருள்கட்கும்மேலாகி, குற்றமில்லாத மேலோ உள்ளத்தால் நாடித்தெளிந் துணாகநால், அப்பா ஞானரூபத்தின் உண்மையுண்டாகு. ஏ - று. (௪௧)

அநதரூ ரணமாகிச சோதிமய மாநிருக்கு மானமா வாகுப பந்தமறுத் தருளபுரிய மாணவமற் றத்தெல்லை பகரி னீது வந்தனைநிட களமெனப ரரிபிரம னுருத்திப னம கேச னென்னு மிரந்தநால் வரைச்சுகள மெனபாசதா சிவஞ்சுகளா களமென பாரால்.

(இ - ள்.) அநதரூரணமாகியும் சோதிமயமாகியும் விளங்கும் ஆனமாவுக் குப் பந்தமோசனஞ்செய்து அதுக்கிரகிக்கும் ஆணவமென்பது அவ்வானமாவுக்குக் கிடையாது. சொல்லுமிடத்தில இத்தை வந்திக்கத்தக்க நிஷ்களமெனபார்கள். திருமால் பிரமன் உருத்திரன் மகேசனென்னும் இந்த நாலவரைச் சுகள மென பார்கள். சதாசிவத்தைச் சுகளநிஷ்கள மெனபார்கள். ஏ - று. (௪௨)

இத்தகைய வைரதுமுல கிலக்கக மகாசதா சிவத்திற றோனறு முய்த்தசா தாககியநக ளைநதுமந்தப பொருளிடைத்து முதித்த வாகுஞ் சுத்தவீ சானதி யைநதுபிர மத்தோடு மிதய மாதி வைத்தமு வீரங்கத் தொடுமிருப்ப ததுவத்தை வகுக்க லாமே.

(இ - ள்.) இவ்வகைத்தாகிய ஐந்தும் உலகமானது இலயமெய்துகையில் மகாசதாசிவத்தினின்று திகழும். செலுத்திய ஐவகைச் சாதாககியநகளும் அநதச் சதாசிவப் பொருளினின்ற நோன நியனவாம். புனிதமாகிய சசானுதிபஞ்சப பிரமத்துடன் இதயமுதலாகப் பொருந்திய ஆறகங்கனோடு மிருப்பது அது வாம், அதனைவகுத்துச்சொல்லுவாம். ஏ - று. (௪௩)

தீதறுமப் பொருளினேச சதாசிவம் காசதா சிவமென் றோது
மோதரும் கேசசுரத்தி னையெனது மூத்ததியுதித துளவா மந்த
வாதிகேச சுரனைந்து தொழிலுக்குங் கருத்தனவ னன்றி யுள்ள
பேதமலப படுமான் மாக களையெல்லாம் பசுக்களென்று பேச லாமே.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற அப்பொருளைச் சதாசிவம் மகாசதாசிவமென்றுசொல்
லப்பெம் சொல்லுதற்கரிய மகேச்சுரத்தினின்றும் இருபத்தைந்து மூர்த்திகள்
உதித்துள்ளார்கள். அந்தமுதலவனாகிய மகேச்சுரனே பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கும்
கருத்தாவாவான் அவ்விறைவனல்லாமலுள்ள பேதமாகிய மலசம்பந்தப்பட்ட
ஆன்மாக்களெல்லாவற்றையும் பசுக்களென்று சொல்லுவதாகும். எ-று. (சச)

விளம்புமிநதப பசுக்கடமைப பாசத்தாற கட்டியருள் விளையாட்
டாடு, மளந்தறியி னப்பசுவுக கணுககிகி சருளபுரியுமந்த வீச, னுள
நதெரிசு தாசிவத்தை மகாசதா சிவத்தையொழித்திடையே நின்று, கள
ங்கறுத்தமகேச்சுரனேபொருளெனபதெனையெனிறகமு, மகேசன்மின்.

(இ - ள்.) அளவுபடுத்தி அறியுமிடத்தில் அந்தமகேச்சுரனே, சொல்லிய
வந்தப்பசுக்களையெல்லாம் பாசபந்தத்தாலவீக்கி அருட்டிரு விளையாடலைச் செய்
யாநிற்பன. அந்தப்பசுக்களுக்கு அதுககிரகஞ்செய்யத்தக்க காலத்திலே அருள
புரிவான். மனதால் அறியத்தக்க சதாசிவத்தையும் மகாசதாசிவத்தையும் விலக்கி
நடுவேயிருந்து நீலகண்டத்தையுடைய மகேச்சுரனையே பொருளென்று சொல்
லுவது யாதுகாரணமெனில் அதனைச் சொல்லக்கேட்பீர்களாக. எ-று. (சசி)

நிட்களமென றுரைப்பாமகா சதாசிவத்தைச் சகளநிட்களமென்
றோதி, யுட்கருதி யுரைப்பாசதா சிவத்தைமகேச சுரஞ்சுகள மென்ப
ருணமை, பெடபுறுமுப பொருட்குமொரு பேதமில் யவையுணர்ந்து
பிரித்துச் சொற்றே, நட்புறுமா தவத்தலைவீ ராங்கவைக ளொருபேத
நடத்தற பாறோ.

(இ - ள்., மகா சதாசிவத்தை நிட்களமென்று சொல்லுவார்கள். சதாசிவத்
தைச் சுகள நிட்களமெனக்கூறி மனதிற்றியானித துரைப்பார்கள், மகேச்சுரத்
தைச் சுகளமென்பார்கள். உணமைத்தனமைபொருத்திய அமமுப பொருள்களுக்
கும் ஒரு பேதமுங் கிடையாது அவற்றையறிந்து பிரிவுபடுத்திக் கூறினோம்.
அன்புபொருத்திய பெருந்தவத்தலைவர்களே! அவைகள் ஒருபேதமாக நட்கரு
தனமையவோ? எ - று. (சசு)

எடுத்ததுரைக்கு மகேச்சுரனா வியலாத தொன்றில்லை யெவைக்கு
மேலாய்ப், படுத்தசத்தி யொடுமிருப்ப னினைத்தவையெல லாமுடிக
கும் பரம னன்னோன, றொடுத்தறிதற கரியவனப பொருளறிந்தோன
பாசத்தின றொடாபை நீக்க, விடுத்தமுத்தியடைவனினிச சரியைமுத
னன்குத்தரு மேனமை கேணமின.

(இ - ள்.) எடுத்துச் சொல்லிய மகேச்சுரனால முடியாத்கரும் மொன்று
மில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகியுள்ளகிய சத்தியோடும் வீற்றிருப்பன, கரு
தியவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றும் மேலானவன். அவனே ஆலோசித்தணர்
தற்கு அருமையானவன். அந்தப்பொருளை யுணர்ந்தவன் பாசபந்தத்தை யகற்றிக்
கொண்டு சீவனமுத்தியெய்துவான் இனி, சரியைமுதலியநான்கும் கொடுக்கத்
தக்க மேன்மைகளாக கேட்பீர்களாக. எ - று. (சஎ)

முநதுரைத்த சரியையோன் சிவலோகம்பெறுங்கிரியை முயன்றோ
ன்மற்றை, யெநதைசா மீபம்பெற றிருக்குமியோ கததைடைந்தோன்சாரு
பத்தை, வந்தடைவன சிவஞானி சாயுச்சி யம்பெறுவன மறைவல்லோர
கள், சிந்தைதெரிந திடுஞான மேமுத்தி தருவதுணமை செப்புநகாலே

(இ - ள்.) முதலிந்ஈறிய சரியையிலிருப்போன சிவலோகத்தை யெய்து
வான் கிரியையிற பழகினோன எமதுதந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய சாமீபத
தையடைந்திருப்பான யோகநிலையெய்தியவன சிவசாரூபத்தைப் பொருநது
வான். சிவஞானியாயுள்ளவன சாயுச்சிய முத்தியடைவான் சொல்லுமிடத்தில
வேதத்தில வல்லவர்கள் மனதா ஓணாத சிவஞானமே மோகூதத்தைக் கொடுப்ப
துணமை. ஏ - று (சஅ)

பரமஞா னந்தெரிததற கரிதரிதப பரமஞா னத்தா லானமா
விரவுமா யையைத்தூரக்க லாமபலவாங் கலையனைததும் விரித்துக் கற்று
முரவுநான் மறையுணர்நதும் புராணசாத திரங்களா கமங்களுாரநதுங்
கரவுதரு பதிபசுபா சததையறிந தவாக்கல்லாற கதியுண் டாமே

(இ - ள்.) பரமஞானமானது எடுத்திச்சொல்லுதற்கரியது அரியது. அந்த
மேலான ஞானத்தினாலேயே ஆனமாவானது பொருந்திய மாயையைத் தூரது
விடலாகும் பல்வகைத்தாகிய கலையனையெல்லாம் விரித்துணர்நதும் நான்குவே
தங்களை யறிந்தும் புராணங்கள் சாததிரங்களை ஆமங்கனையெல்லாந் கற்றுமறை
பொருளாகிய பதிபசு பாசங்களை யுணர்ந்தவாகட்டேயல்லாமல் ஏனையோர்க்கு
மோட்சமுண்டாகுமோ? ஏ - று. (சக)

மோனத்தா லருந்தவங்க ளியற்றுமுனி வராகாளம் முதலவன் றனை
ஞானத்தா லலதுணரப படுமோவிஞ ஞானமகத திருப்ப நன்றென
றேனைப்பா சத்திலகப பட்டுமயங் குறுவரி ட் தொழிந்து ஞானத
தானத்தா னிறபாநலலோ ரவரடியை யருச்சிக்கத தருவ தாமே.

(இ - ள்.) மவுநநிலமையால அருந்தவங்களபுரிந்த முனிவர்களே! அவ்வி
றைவனை ஞானமாகக்கதாலல்லாமல் அறியப்படுமோ? விஞ்ஞானமானது மனத
திலிருப்பவும், ஏனையபாசங்களில நனறென்று அகப்பட்டு மயங்குவார்கள இதினை
யகற்றி ஞானத்தானத்திலே நலலோ ரிறபார்கள. அத்தகையினா பாதங்களை
அறிவுடையோ பூசிக்கத்தகும். ஏ - று. (இ௦)

சரியையாதி மான்மியச்சருக்கம் முற்றிறு

ஆகச்சருக்கம் கூகூ-கருத திருவிருத்தம்-சஉகூ,

நாற்பதாவது

மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்.

கலிவந்தம்.

அருந்தவத தலைவர்கா னையைந தாநிலை
தருங்குண மூர்த்தியின றனமை பேசுவா
மொருங்குணாந துளமொருப படுத்திக் கேட்டுகனப
பெருங்குணத தருந்தவச சூதன பேசுவான.

(இ - ள்.) அரியதவச்செயலுடைய தலைவர்களே! இருபத்தைநது நிலைமை யாகிய மூர்த்தியின தன்மைகளைச்சொல்வோம். நன்குணாந்து மனவொருமைப் பாட்டுடன் சேட்பீரகளாகவென்று பெருமைதங்கிய குணத்தையும் அரியதவத தையுமுடைய சூதமுனிவா சொல்வாராயினா. எ - று.

அததிறக தோதிய தையைந தாநதிறத
தொத்துநின் நியலவ து காநிலை யோங்கலின்
முத்கரோங் சியசிவ கதியின மொய்ப்புன
றததுமா கயிலையிற சரிபப தாகுமால.

(இ - ள்.) அவ்வகைபாக்கூறியது இருபத்தைநது மூர்த்தங்களாம். அவை வல்லபத்தில் ஒருபடித்தாக நின்றவிலங்குவது, திருக்கைலாயகிரியின் சிவன முததாகள மேம்பட்டுள்ள சிவபதவியில், நெருங்கிய நீரலமபுகின்ற பெரியகைலாயத்தில் சஞ்சரிப்பதாகும். எ - று.

ஆதிநா யகனநிரு வருளி னப்பொருள்
பேதமின மகேசகரப பிரிவிற் றேனறிய
தோதநீ ருலகிலா ருயிருண டாககுவா
னேதமில் குணத்தா னிலிங்க மாயினுள்.

(இ - ள்.) முதறகூடவுளாகிய சிவபெருமான திருவருளினால் அப்பொருளானது பேதமில்லாத மகேசுவரபிரிவினாற்றேனறிய குளிர்ச்சிதங்கிய கடல்கூழ்க்கத் பூமியில், பொருந்திய உயிரகளைப்படைக்குமபடி, குற்றமில்லாத குணத்தோடு சிவபெருமான் சிவலிங்கமூர்த்தியாயினா. எ - று.

முககண னிலிங்கமா மூர்த்தி யாதலி
னசகுநி யுயிரத்தொகை யனைத்து மெய்தின
வொக்கநோக காவிடை யானை யொண்டொடி.
மைக்குழை மடந்தையா வதியப பெற்றநா.

(இ - ள்.) திரிநேததிரங்களையுடைய சிவபெருமானசிறந்த இலிங்கமூர்த்தி யானபடியால், உயிரத்தொகுதிகளையாவும் அககுறியையடைந்தன. அதுபோலவே ஒளிதங்கியவனையலையணிந்த கரியகூந்தலையுடைய மாதாக்கள் ஆவடையானை எய்தப்பெற்றார்கள். எ - று.

(ச)

ஆதலா லுயிர்த்தொகைக் கருளு மத்தனா
தீதறு மன்னையுளு சிவனுந் தேவியு
மாதல முயிர்த்தொகை வகுக்க வேண்டியே
யோதரு மிஷிகததி னுருவ மாயினான்.

(இ - ன்.) ஆனபடியால் ஆன்மகோடிகளுக்கு அநுக்கிரகிக்கும் தருதையும் குற்றமற்றதாயுமாகிய சிவபெருமானும் உமாதேவியுடன், பெரிய உலகிலுள்ள பிராணகோடிகளைச் சிருட்டிக்கவிரும்பியே சொல்லுதற்கரிய இலிங்கத்தினவடிவமாயினர். எ - று. (இ)

முந்திய மூர்த்தம் தடுத்த மூர்த்தமோர்
சுந்தர வருவமாய்ச் சுகாசனத்தாய்
யெந்தைநா யகனெனும் பெயர தாயிக
“ லுந்திய மழுப்படை யுழையுந் தாங்குமால்.

(இ - ன்.) இதுவே முற்பட்டமூர்த்தம் இதனையடுத்த மூர்த்தமாவது - ஒப்பற்ற சுந்தரரூபமாய்ச் சுகாசனத்திலுற்றதாய் எமது தருதையாகிய சுகாசனமூர்த்தியென்னும்பெயருடையதாய், பகைமையை நீக்கிய மழுவாயுத்ததையும் மாணியுமேற்று நிற்கும். எ - று. (சு)

அப்பரி சிருத்தலா லுயிராக் யாவையுளு
செப்பரு மிளமையிற் சிலைக்கை மாரனால
வெப்பெழு விகாரமுற் றிருநத மெய்ததவத
தொப்பரு முனிவிரீ துபய மூர்த்தமே.

(இ - ன்.) அவ்வகையாக விளங்குதலால் ஆன்மாக்களெல்லாம் சொல்லுதற்கரிய இளமைப்பருவத்தில விலவேந்தியகையையுடைய மனமதனாற் கொடுமையாகிய காமவிகாரமெய்தியிருநதன உன்மைத் தவத்தினால் ஒப்புக்கூற்றற்கரிய முனிவர்களை! இது இரண்டாவது மூர்த்தம். எ - று. (ஞ)

மூன்றெனப் படுத்தனி மூர்த்தி யம்பிகை
யேன்றுறத் திருவுளத் தெண்ண லானிலந்
தோன்றிய வுயிரத்தொகை தொடுத்த காமத்தி
னூன்றிய விருப்பினு லொருத்தி வேண்டின.

(இ - ன்.) மூன்றாவதென்றுசொல்லப்பட்ட ஒப்பற்ற உமேசமூர்த்தி, உமா பிராட்டியாரை வாமபாகத்திற்பொருநதுமபடி திருவுளத்திற கருதியதால், உலகிற்கேற்றிய உயிரத்தொகைகள், உண்டாகிய காமவேட்கையால் மாதர்களை விரும்புவனவாயின எ - று. (அ)

நாலெனப் படுவது நமப நமபிகை
வால்வளைக் கரந்தொடு வதுவை வேண்டலாற்
பால்படு முயிர்த்தொகை வதுவைப் பண்பொடுந்
கோல்வளைக் கரந்தொட்க குணிதது நின்றதால்.

(இ - ன்.) நான்காவதென்று சொல்லப்படுவது சிவபெருமான் உமாதேவியின் தெனளியடையலணிநத திருக்கரத்தைப்பற்றித் திருக்கலியாணஞ்செய்ய விரும்பிய உமேசமாகையால், பகும்புகளையுடைய உயிரத்தொகைகள் கலியாணத்தன்மையோடும் அழகியவளையணிநத மாதாகையைப்பற்றக்கருதி நின்றன,

ஐந்தெனப் படுவதம் பிகையின் றன்மணசு
சுந்தரக கோலங்கொண் டிருந்த தோற்றத்தான்
மைந்தரு மாதரும் வதுவை முற்றியே
தந்தமி லுவகைபெற நிருக்கத் தந்ததே

(இ - ன்.) ஐந்தாவதென்றுசொல்லப்படுவது உமாதேவியாரின் திருக்கலியாணசுந்தரகோலத்தைக்கொண்டிருந்த காட்சியினாலே ஆடவரும் மகளிருந் திருக்கலியாணச்சடங்குமுடித்த தங்கடங்களிற் சந்தோஷமெய் தியிருக்கத்தக்கதாயிற்று. எ - று. (கௌ)

ஆறெனப் படுவதி மாசு லத்தியை
வேறுறு துருவொடுங் கலந்த மெய்மையா
லூறிய கலையெலா முணரந் து மன்பதை
நாறுபூங் குழலொடு நயக்க வேண்டிற்றே

(இ - ன்.) ஆறாவதென்றுசொல்லப்படுவது, இமாசலகுமாரியாகிய உமாதேவியைவேறுபடாமல் தமது திருவுருவோடும் ஆர்த்த நாரீசமாகக்கலந்த வுண்மையினாலே, அநிகரிக்கின்ற கலையொருங்களைப்பெல்லாத் தெரிந்திருந்தும் மாந்தர்கள், மணம்பொருந்திய அழகிய கூந்தலையுடைய மங்கையருடன் விரும்பவேண்டியதாயிற்று. எ - று. (கக)

ஏழெனப் படுவது குமர னெம்பிரான
றுமுக்கு லுமைபொடுந் தண்பபு றுமையால்
வாழிய நெடுநிலம் பிறந்த மனப்பதை
பூழ்முறைத் தநயரோடு வகை யுற்றதே.

(இ - ன்.) ஏழாவதென்றுசொல்லப்படுவது எமது சிவபெருமான் ஸுந்தரரையும் தொங்குகின்ற கூந்தலையுடைய உமாதேவியையும் பிரியாது சோமாஸுந்தராகவிலங்குதலால், பெரிய நிலவுலகத்திற்பிறந்த மாந்தரக ணுழ்வினை வசத்தாற் புதலவரோடுகளிப்புறுவாராயினா. எ - று. (கஉ)

எட்டெனப் படுமுரு னிறைவன பாலின
மட்டுவார துளவினோன் நிகிரி வாங்குமேம்
பட்டெழு திதிமுறை பரிப்பப் பண்டையோர்
தொட்டநீ ருலகெலாம் போந்து தய்ப்பவே.

(இ - ன்.) எட்டாவதென்றுசொல்லப்படுகு சுகிரதானமூர்த்தம், சிவபெருமானிடத்திலு, இளமைதங்கிய மணமமைந்த நெடிய துளசிமாலையுடையதிருமால் சுதரிசனமெனனுஞ் சுகிராயுதத்தைப்பெற்று மேம்பட்டுள்ள காதத்தொழுது முறைப்படி தாங்குதலால், முன்னோ[சகரா] தோண்டியகடல்குழந்த உலகமுழுவதும் தோன்றிப்புகுகின்றன. எ - று. (கக)

ஒன்பதென றுரைப்பதெம் மொருந் தனிப்பொரு
ளன்பொடு மூவுரு வெடுப்ப வாருயிர
துன்புறு மாயமத் தூல ரூக்கும்
மெனபன முசுசட மெடுக்க வேண்டின.

(இ - ன்.) ஒன்பதாவதென்றுசொல்லப்படுவது எமது ஒன்றியாகிய ஒப்பற்ற பரம்பொருளானது அன்புடன் திரிமூர்த்தவடிவம். அவ்வடிவெடுத்தலால் அரிய

வுயிர்கள் துன்பம்பொருந்திய மாயவுடல் தூலசரீரம் சூகசுமசரீரமெனனும் முசசரீரங்களுக்கேவெண்டுவந்தன. ஏ - று. (கச)

பத்தெனப் படுவதப பரம நாயகன்
முதநிற நெக்கிண மூரத்த மாயவாக்
கொத்துநின் றுண்மைசொற றுறுத லாருயி
ரித்தலைக் குருமுகத திறைஞ்சிக கேட்கவே.

(இ - ள்.) பததாவதென்றுசொல்லப்படுவது அம்மேலாகிய சிவபெருமான் சீவனமுததாபோலத் தக்ஷிணமூரத்தமாகி, அவாகடஞ்ச் சமானமாயிருந்து சத்தி யப்பொருளை உபதேசித்தபடியால், அரியமாநதாகள் இவ்வுலகத்திற் குருமுகத் திலே வணங்கி உபதேசங்கேட்கக்கடவராயினா. ஏ - று (கக)

அமபணி வேணிபிச சாட னப்பெயா
நமபனா யந்தர நாத னாதலா
லெம்பிரான ஞானநா யகனென நிவவுயி
ருமபரு முணாவாபன னென்றி னெனபரால்.

(இ - ள்.) பதினெனாறாவதில், கங்காசலத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவ பெருமான் பிக்ஷாடனப்பெயாமூரத்தியாகி அந்தரநாதஞராயினமையால், எஃது சிவபெருமானே ஞானநாயகனென்று இவ்வுலகிலுள்ள வுயிர்களுந் தேவாகளும் தெரிவார்கள் ஏ - று. (கக)

பன்னிரண் டாவதப பால லோசனன
கவ னிகை யொழிந்துகங் காள னாதலாற
றென்னிலத் தியோகியா தூரி லாசகிற
யன்னமன னவரிடத் தாசை நீத்ததே.

(இ - ள்.) பன்னிரண்டாவது நெற்றிக்கண்ணையுடைய அந்தச் சிவபெரு மான் உமாதேவியை விலக்கி (வாமனனமுதுகந்தண்டையேடுகிய) கங்காளமூர த்தியானபடியால், பெரியபூறியில் யோகிகள் புனிதமானவெள்ளிய சிறையை யுடைய அனனம்போன்ற மங்கையரிடத்தில் ஆசையகன்றதாம். ஏ - று. (கக)

மூன்றுபத் தாவது முகக னுணிக
லேனறெழு மாரனை யெரிகக வறறைநாட்
டோன்றுரு வெடுத்தலாற றெனனி லத்தவ
ரானறெழு காமத்தி யவிக்கப பெற்றதே

(இ - ள்.) பதினமூன்றுவது சிவபெருமான, பகைமைகொண்டெழுந்தமன் மதனை யெரிகக்கும்படி அக்காலத்திற் றேனறிய காமசங்காரமூரத்தியுருவகித்த லால், பழையபூறியிலுள்ளவாகள், அதிகரித்தெழுந்தகாமாக்கினியை யடக்கப்பெற் றார்கள். ஏ - று. (கஅ)

ஈரெழு தொகுதிமற் றீச னாதகன
போரசெகுத் துறவெனப பொருந்து மூரத்தத்தாற
பாமிசைப பகுவ மடைநத மேலவ
ரோசிறி தவன்பய மொழிய நிற்பதே.

(இ - ள்.) பதினான்காவது சிவபெருமான இயமனைப்போரிற் செயிதநுக் கொணு வருகவெனறுபொருந்திய காலாரி மூர்த்தத்தால், உலகத்திற் பரிபக்குவமெய்திய மேலோர் அவ்வந்தகன் பயத்தினினமும் ஒரு சிறிது நீங்கப்பெற்று நிற்பதாம். ஏ - று. (கூ)

ஐந்தாமுன நெனபதென னீச ஓர்மா
தந்தெதி ரெழுசுலக தரணை மாய்ததலான
மூர்த்தநான மறைத்தவா முனிவு நீதநுந
சிறந்தயி னருந்தவகு செய்து நிற்பரால்.

(இ - ள்.) பதினான்காவது மூர்த்தமாவது எனது சிவபெருமான போர்புரிந்து எதிர்த்தெழுந்த சலந்தராகரண்கொன்ற சலந்தாரிமூர்த்தம் அதனாலே பழமையாயிய நான்கு வேதங்களைபுணராததவசிகள் கோபநீக்கி நற்கருத்துடனே அரிய தவத்தைசெய்துகொண்டிருப்பார்கள. ஏ - று. (உ)

எண்ணிரண் டாகுவ தெந்தை யெம்பிரான
றிண்ணெடு முப்புரகு செகுத்த நேற்றத்தா
னண்ணரு நிமலமாய நானிலத்துள
புண்ணியத் தவாகுணத் திரயம் போனதே

(இ - ள்.) பதினான்காவது எமதுதந்தையாகிய சிவபெருமான வலிதங்கியநெடிய முப்புரங்களையெரித்த திரிபுரசம்மாரமூர்த்தமாம். அதனால் அடைத்தற்கரிய மலரகிதராய உலகின் கணவசிகமும் புண்ணியசொருபிகள் முக்துணங்குகளும் நீங்கப்பெற்றதாம். ஏ - று. (உ)

சொறநிடப படுபதி னேழிற ரெல்லையோன
செற்றமுற நெழுநர சிங்க மாயப்பதற
குற்றதோர் சரபமா யுதிப்ப மேலவா
பெற்றபா சங்களைத் தொழிக்கப் பெற்றனா.

(இ - ள்.) சொல்லப்பட்ட பதினேழிலே, பழையோனாகிய சிவபெருமான், (இரணியனமீது, கோபங்கொண்டெழுந்த சரங்கத்தைச் சங்கரிப்பதற்குப்பொருந்திய ஒப்பற்ற சரபமூர்த்தியாத்தோன்ற, மேன்மைக்குணமுடையோர் தமக்குற்ற பாசங்களைக்களைந்து நீக்கப்பெற்றார்கள. ஏ - று. (உ)

ஒன்பதிற நிரட்டியி னுமையொர பாகத்தான்
றுன்புறத் தருவிட நுகாத தோற்றத்தா
லினபுறு மருந்தவ மியற்றித் தொன்னில
மனபதை யாணவ மலத்தை நீத்தே.

(இ - ள்.) பதினெட்டில் உமாதேவியை ஒருபாகமாகவுடைய சிவபெருமான், (உலகமானது) துன்பமெய்துமபடி (திருப்பாறக - ல) தந்தவிஷத்தை ஆபோசனஞ்செய்த நீலகண்டமூர்த்தத்தால், பழையுமியிலுள்ள மாந்தர்கள் இன்பம்பொருந்திய அருந்தவஞ்செய்து ஆணவமலத்தை நீக்கியதாம். ஏ - று. (உ)

ஒன்றெழி யிருபஃ துரைபபிற நேனுலாங்
கொணறையோ னிருதலை மூன்று காலொடு
வன்றிறன் மருப்புநான் கெழுமை வாயந்தரு
ளன்புறு பிரம் மேழெனப் தாயினு.

(இ - ள்.) பத்தொன்பதாவது, மூர்த்தத்தைச்சொன்னால், தேனபொருந தியகொன்றைமாலையணிந்த சிவபெருமான், இருசிரங்களும் மூன்றுகால்களும் வலியவெற்றித்தங்கிய நான்குமூர்த்தங்களும் ஏழுகைகளும்பொருந்தி அருள்புரிந் து அன்புதங்கிய சப்தப்பிரமமென்னுமூர்த்ததியாயினா. எ - று. (உச)

ஆதலா லுயிரத்தொகை யனைத்து மவ்வழி
தீத்து கிரியையுந் தெளிந்த ஞானமு
மூதறி வுடனடைந் தடங்க முநதையோன்
வேதநூற கைலையின விளங்கப் பெற்றதே.

(இ - ள்.) ஆனபடியால் ஆனமகோடிகளெல்லாம் அவ்வகையாகக்குற்றமற்ற கிரியையும் தெளிவுற்றஞானமும் மூதறிவோடுபெற்று அடங்குமபடி ஆதிநாயக னாதிய சிவபெருமானுடைய வேதநூனமுட்கருடைய திருக்கைலையில் விளக்க மெய்தியது. எ - று. (உரு)

இருபஃ தெனப்பட லெமமை யாளுடை
யொருவனத் தருமத்தி லுருவ மாதலாற
றருமமே யருங்கதி தருவ தாமெனக்
கருதியிவ வுயிரக்கெலாங் கருத்து ஞறறதே.

(இ - ள்.) இருபதாவதென்று சொல்லப்படுவது, எ - றுமையடிமையாகவுடைய ஓப்பற்ற சிவபெருமான் அததருமத்தினசொருபமானபடியால், தருமமே யடை தற்கரிய முததியைக்கொடுப்பதாமென்றுகருதி இவவுயிரக்கெலலாம மனத்திற் பொருந்தியது. எ - று. (உச)

மூவெழு தொகுதியின முக்க ணையக்
னோவரு வயிரவத் துருவ மாதலான
மேவரு மிருநிலப் புனித மேலவா
தாவருந் துறவராய்த் தணரது நீததனர்.

(இ - ள்.) இருபத்தொன்றில், திரிநேத்திரங்களுடைய சிவபெருமான் கெடுதலற்றவைவமூர்த்தமானபடியால், அடைதற்கரியபெரியபூமியிலுள்ளபரி சுத்தமானமேலோர்கள், பெறுதற்கரியதுறவிகளாய் (உலகவின்பங்களை) விட்டுநீங்க ினார்கள். எ - று. (உரு)

பத்திரண் டேற்றிடு மிரண்டிற் பண்ணவன்
றத்துவென விடையிருந் தருளுந் தனமையான்
மொய்த்தெழு பஃற்றை மூரி நீரிடை
யித்தலத் துயிரெலா மின்பம் பெற்றதே.

(இ - ள்.) இருபத்திரண்டில், சிவபெருமான தாவிச்செல்லும் வெள்ளிய இடபத்தினம்தெழுந்தருளியிருக்கும் (ருஷ்பாருட) மூர்த்தத்தால், நெருங்கியெ முகின்றபல அலைகளுடையவலிய சமுத்திரங்குழந்த இவவுலகத்தில உயிர்கள் யாவும் சுகமெய்தின. எ - று. (உஅ)

முமமைசா லிருபஃ திமைப்பின் முக்கணன்
வெமமைதீர பிறையணி வேடத் தாலுயிர
தமமுடைப் பிறப்பிறப் பொழிந்தது சாவருந்
செமமைசா லிருங்கதி செல்ல நிற்பதே.

(இ - ள்.) இருபத்தாழ்வாரவது, இமைத்தலில்லாத திரிநேத்திரங்களை யுடைய சிவபெருமான, வெப்பமொழிந்த பிறைச்சுந்திரனைச்சூடிய (சுந்திரசேகர) மூர்த்தத்தால், ஆனமக்களுடையபிறப்பும் இறப்புகளும், அடைதற்கரியசெம்மை மிகுந்தமேலானமுத்தியை, அடைய நிற்பதாம். ஏ - று. (உ௯)

ஆறுநான் வென்பபடு மதனி லைமுகுன
சீறுமஞ ஞானததுச சிவநத தாளுறுத
துறுமா னநதமா நடமு ஞற்றலாற
சீறந முவகையி னுலகஞ செலவதே.

(இ - ள்.) இருபத்தான்கெனறுசொல்லப்படுவதில், ஐந்து திருமுகங்களை யுடைய சிவபெருமான, கோபிக்கின்ற அஞ்ஞானத்திலே தமது செவ்விய திருவடியையுன்றி ஆனந்தமபெருகுகின்ற சிறந்ததிருநடனம்புரிதலால், நீக்கற்கரிய சந்தோஷத்தோடு உலக்கிருத்தியங்கள் நிகழும். ஏ - று. (௧௦)

உரைக்குமை யைநதரு ஞடைய நாயகன
நிரைக்குநீக கங்கையைச செநிகுந தோற்றத்தாற
றரைப்படு முயிராததொகை தமது சிறதையையக
கரைக்குமா னநதமா கடலி னுழ்வதே.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற இருபத்தைநதில், காருணணியத்திருமேனியுடைய சிவபெருமான அலைகளவீசும் கங்காசலத்தைச் சடையிலணிந்த, (கங்காதர) மூர்த்தத்தால், உலகிலுள்ள ஆனமகூட்டங்கள் தமதுமனதைக்கணக்கின்ற பெரிய ஆனந்தக கடலிலாழ்வதாம் ஏ - று (௧௧)

உரைக்குமற றுணாவுக்கு மறிய வொண்கிலாப
பரப்பிர மத்தினிற றேனறிப் பல்லுயிராக
சிரக்கமுற றளித்திட வெய்து மிப்பொரு
ணிரப்பறு முயிராததொகை நிறைந்து நிறகுமால்.

(இ - ள்.) வாகுக்குட அறிவுக்குந்தெரியமுடியாத பரப்பிரமத்தினின்றமுதித்தது, பலவகையுடையகடும் இரக்கமெய்திக்காக்குமபடியெய்திய இப்பரம்பொருள், நிறைந்துள்ள ஆனமக்கடோறும் நிறைந்துநிற்கின்றது. ஏ - று (௧௨)

வித்தெனப படுமுத லொனநின் மெனசினை
கொத்திண ரலாமுறி குழைந்த பாசடை
வைத்தகாய் பலமிவை திரிந்த வாறுபோன்
முத்தனிற பிரிந்ததிப பொருளாகண் முற்றமே

(இ - ள்.) விதையெனறுசொல்லப்படும முதற்பொருளானது, ஒன்றினுடைய மெல்லியகிளைகள் மலாக்கொத்துகள் இலைகள் இளமைதங்கியபகிய தளிரகள் பொருந்தியகாய்கள் பழங்கள் இவை முதலியவாகத்திரிந்தவகைபோல், முததனாகிய சிவபெருமானிடத்திலிருந்து இப்பொருள்களெல்லாவற்றிலும் பிரிந்து விளங்கும். ஏ - று. (௧௩)

ஈதெலா மிப்பரி செடுததுக் காட்டின்
வேதமப பொருளெலாம் விரிந்தவாற்றினைப்
பேதுறப பொய்மையென் நிழியப பேசினோ
திதுறு நரகெலாஞ் சென்று வீழ்வரே.

(இ - ள்.) அப்பரம் பொருள்யாவுமாகப் பாரததன்மையாகிய இவற்றையெல்லாம் இதனமையாக வேதங்கள் எதெதுரைத்தன இவற்றை மயக்கமெய்தப் பொயமைத்தன்மையுடையவென்று தாழ்த்திக்கூறினவாகன, தீமைபொருந்திய நரகங்களினெல்லாம் போய்ப்பழிவாகன. எ - று. (௧௪)

இன்னண முரைத்தன வனைத்து மெம்பிரான்
றென்னிலை யெனவகுத துணருந தொனமையோ
மின்னிய விருவினைத் தொடாபின டினன்னீத
துன்னருந கதியடைந துறுவ துண்மையால.

(இ - ள்.) இவ்வகையாகச்சொல்லினவற்றையெல்லாம் எமது சிவபெருமானுடைய பழய நிலையென்று தெரியத்தக்க பழமைபாணவாகன, தமமைப்பிணித்தாளன இருவினைப்பாசபரத்தினையதற்றி அடைதற்கரிய சிவகதியைச் சேர்ந்துவசிப்பது சததியமென்று சூதமுனிவா ரைமிசாரணியவாசிகளுக்குக் கூறினர் எ - று. (௧௫)

மூர்த்திவிசேடசசருக்கம முறற்றறு.

ஆகச்சருக்கம் ௪௦-க்குத திருவிருத்தம. ௪௨௫௪

நாறபத்தொன்றாவது

சிவகாட்சிப்பேற்றுச் சருக்கம்.

[*]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரூத்தம்.

தத்து வங்கடந தொருநிலை மனநிறீஇத தற்பர முணாநதீரின
றித்தி றத்துப் தேசகாண டத்துமுற றிசைத்தன மிதனமுன்ன
ருய்த்த சமபவ காண்டமுன் றெக்கிண காண்டமீ றுரைத்தெம்பால்
வைத்த சிந்தைய ராயினீ ரென்னுடை மாதவப பயனென்றான.

(இ - ள்.) தத்துவங்களைக்கடந்து ஒரேசிலையிலமனதை நிறுத்தித்தற்பரததையநிரத முனிவர்களே! இப்பொழுது இவ்வகையாக உபதேசகாண்டத்தை முழுதுஞ்சொன்னோம் இதனமுன்னரே உறபத்திகாண்ட முதலதக்காண்ட மிறுதியாக்கூறிய எமமிடத்தில் பொருந்திய மனமுடையவார்களானீர்கள். இதுவும் எமமுடையபெருந்தவப்பயனையென்றனா. எ - று. (௧)

எனனு மாதவச சூதனை யருநதவ ரியாவரு நெழுநகேத்திப்
பொன்ன லங்குபுன் புரிசடை மாதவப புனிதநினை பொருட்டாலத
தொன்னி லைப்படு ஞானமே முதலிய யாவையுந தொகப்பெற்றே
மின்னி லைப்படு மியாக்கைநீத திருங்கதி பெறப்பெறும் வியப்புறமே.

(இ - ள்.) என்றுகூறிய பெருந்தவமுடைய சூதமுனிவரை, அருந்தவஞ் செய்த ரைமிசாரணிய முனிவர்களெல்லாரும் எழுந்தது துதிசெய்து, பொன்போலசைகின்றபுரிந்த சிறுசுடையையுடைய பெருந்தவமுடைய பரிசுத்தராகிய சூத

முனிவரே! தேவரீர் காரணமாக அநதப்பழமையாகிய நிலையுடைய ஞான முதலியவெல்லாமடையப்பெற்றேரூ மின்னலபோலழியுந் தன்மையுடைய உடலையொழித்துப் பெரியமோகத்தையடையதக்க ஆசையுடையோம். ஏ - று. (உ)

சுன்ற தாயருந் தந்தையுந் கடவுளுந் குரவரு மெமக்கிங்ஙன்
 ரோனறு நின்னல துளாகொலோ வீனறவா தொலகதி யளிப்பாரோ
 வானற சோதிமா மயத்தவா மந்தாயா மியையறி தற்கேநற்
 சான்றெ னப்படு ஞானமுற றளித்தனை யெதுசெய்த தருவேமே.

(இ - ள்.) எங்களைப்பெற்ற அன்னையும் அப்பனும் தெய்வமும் குருவும் அடியேங்கட்கு இப்பொழுது பிரத்தியட்சமாயுள்ள தேவரீரையறிவேனெருவருண்டோ? எயமைப் பெற்ற தாயத்தையா பெரிய மோகத்தைக் கொடுப்பார்களோ? அகன்ற சோதிமயமாகிய அந்தாயாமிபையுணராதற்காகவே நல்ல சாக்ஷியென்று சொல்லப்படும் ஞானமுழுவதையுந்நதீர். (பிரதிபுபகாரமாக) எதனைச்செய்யக் கடவோம்? ஏ - று. (௩)

பெற்ற வன்பசிக் கனங்கொடுத் தளித்தவன பெரிதுறு மிடுககண்ணாததுறற ளித்தவன முப்புரி நூலபுனை துதவினே நெருங்குதானகற்ற விஞ்சைந் தருளினேன முழுமுதற் காணகுறுகு சிவஞானமுற்று ணாததினே னீங்கிவா பிதாவென மொழிசுவா பெரியோரே.

(இ - ள்.) தன்னையின்றவனும், பசிவேளையில் உணவளித்துக்கூத்தவனும், பெரிதாகவெய்துந் துன்பத்தைத் தவிர்த்துத் தவியவனும், உபவீதமணிவித்தவனும் தானுணாதவித்தையை ஒரு சேரகற்பித்தவனும், முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானைத் தரிசிக்கத்தக்க சிவஞானத்தைமுழுவதும் தெரிவித்தவனுமாகியவீரர்கள் தந்தையராவரென்று பெரியோர்கள் சொல்வார்கள். ஏ - று. (௪)

உரைத்த மூவீரு தந்தையி னறிவரு ஞானமுய்த துரைத்துள்ளக் கரைத்த தந்தையே தந்தைமற் றுங்கவா கதிதரக் கடவாரோ புரைத்த மெய்யுயிர பொருளெனு மூனறுமப புனிதரேயுடையோரென்றிரைத்தி ரங்குநான மறைசகுல மாதலின யாமுனக் குரியேமால்.

(இ - ள்.) சொல்லிய இந்த ஆறுதந்தைகளிலும், அறிதற்கரிய ஞானத்தை யுபதேசித்து மனதைக்கரைவித்த பிதாவே பிதாவாவான். மற்ற ஐவரும்முத்தியைக்கொடுக்க வல்லவர்களோ? புரைபட்ட உடல்பொருளாவியெனுமுகுறிய, மூன்றையும் அப்புனிதரேயுடையவரென்று, ஒலிசின்ற நான்குவேதங்களுணராத அநதனாகுலமாதலின் அடியேங்களுதேவரீருக்கு உரியோம் ஏ - று. (௫)

ஊதை மீப்படு புனசரு கருநதீர் டிலவையுண டிலநதேமற், ருதிநாயகன றிருவருள பெறப்பெறே மங்கன மருண்டேழுக், கோதியப பொரு ணுணாததிமெய்ரு ஞானமுற றுணாததினை யுனக்கென்னுப, பேதை யெங்களா லியற்றுமை மறுமொன றுண்டுகொல் பெரியோனே.

(இ - ள்.) பெருந்தன்மையுடைய சுழல்காற்றிலடித்துவந்த சிறுசருகளைப் புகித்து, நெடியவாயுபுணர்ஞ்செய்து உடலினாததும், சிவபெருமான் திருவரு

ஜாயடையப்பெற்றேயில்லை. அப்படிமயங்கியவர்களுக்கு அப்பரம்பொருட் டன்மையை யோதியுணர்ந்தி மெயஞ்ஞானமுழுவதையுநதெளிவித்தீர். தேவரீ ருக்கென்று அறிவில்களாகிய எவகளால் செய்யத்தக்க பிரதியுபகாரமொன்றி ருக்கின்றேதோ? ஏ - ஹ.

(சு)

தனக்கு வேண்டுவ யாவையுங் குரவனிற சாற்றியங் கவனன்பா னினைத்து வேண்டுவ பெறுகவென் றுதாதன ரருமறை நெறிநின்றோ புனற்ச டாடவிப புங்கவற் காண்குறு வேடகையுள் புகுகின்றேம் வினைக்கு றுமபற் நோற்றவா வருளுதி பென்றவ னடிவீழ்ந்தார்.

(இ - ள்) ஒருவன் தனக்குவேண்டுவற்றையெல்லாம் ஆசிரியன்பால் தெரிவித்து அன்போடுகருதிவிரும்பியவற்றையடையக்கடவென்று, அரியவை திகமாகத்ததில் நின்றவர்கள் சொன்னார்கள் கங்காசலத்தையணிந்த சடைக் காட்டையுடைய சிவபெருமானைதரிசிக்கு விரும்பமானது மன திற்குடிகொள ளவிரக்கின்றேம் இருவினையாகிப் சிறு குழம்புகள் நீங்கும்படி தவஞ்செய்துத் முனிவரே! அருள்புரிவீராகவென்று அசுருதமுனிவா திருவடிகளிற் பணிந தார்கள். ஏ - ஹ.

(எ)

வீழ்ந்த மாதவத் தலைவாபாற் சூதமா முனிவரன் வியப்பெய்தித் தாழ்ந்த சிந்தையி னவாக்கெதிர் தாழ்த்தலு மெடுத்தனா தழீஇக்கொள்ள வாழ்ந்த பேரறி வுடையநீ ரிங்கென தருளினை பகம்பாவை வாழ்ந்த பங்கனைக் காண்குதிர் றுமமுடை மாதவ மெளிதன்றே.

(இ - ள்) அப்படி நமஸ்கரித்த பெருந்தவத்தலைவர்களாகிய முனிவர்கள் டத்தில, சிறந்த சூதமுனிவா சந்தோ டித்து, சீழ்ப்படிந்தமனதோடு அவர்கட் கெதிரேவணங்கவும், அவர்கள்வாரியெடுத்து ஆவிகளைஞ்செய்துகொள்ள, ஆழ மாகிய பேரறிவுடைய நீங்கள் எமதுசொற்படி, பசியபதுமைபோன்ற உமா பிராட்டியாராபொருந்திய வாமபாகத்தையுடைய சிவபெருமானைத் தரிசப்பீர்கள். உங்களுடைய பெருந்தவம் இலேசானதல்ல. ஏ - ஹ.

(அ)

வகுத்த வராசடை மாதவத் தந்தனார் றுமமுடை மரபோரந்து நெகிழ்த்த சிந்தையி னெம்பிரா ணுமமுழைத் திருவரு னீங்காறா றெருகுத்த வாரணத் துறைமுறை யேத்துதிர் யாமுமத் தொல்லோனைப் பகுத்த வாறுணாந் தேத்துது மென்றன னனைவரும் பரசுற்றார்.

(இ - ள்) பிரித்த நெடியசடையையுடையபெருந்தவம்புரிந்த வேதியாகனே! உங்கள் வரன்முறையறிந்த உருகிய திருவுள்ளத்தோடு எமது சிவபெருமானும் உங்கள்பால் திருவருள் நீங்கமாட்டார். தொகுத்துள்ளவை திகநெறிவழியே துதி புரியுங்கள். யாமும் அப்பழையோனைப்பகுப்புற்றவையாகவே தெரிந்ததோத் திரஞ்செய்வோமென்றனா-எல்லோரும்சொல்லுவதானார்கள். ஏ - ஹ.

(கூ)

எண்கீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருந்தம்.

ஒன்றாய்ப் பலவா யருவாகி யோருருவு மல்லையா யுட்புலத்துக் கெட்டாய், நின்றா யகண்டபரி பூரணமாய் வாழி நிராதார மாகநீ ரிற் பதுண ரேமாற், பொன்றாழ் புரிசடையெய் புங்ாவனே போற்றி புண் னியனே புண்ணியபு ராதனனே போற்றி, பென்றாக்கெளிவரவி னெய் தினையே பெந்தா யாமுமடி கட்டகடிமை யல்லாமை யுண்டே.

(இ - ள்.) ஏகமாகியும் அநந்தமாகியும் உருவமாகியும் அருவமாகியும் ஒருருவ மல்லாதவனாகியும் உளளத்திற்கும் ஐம்புலத்திற்கும் எட்டாதுநின்றவரே! அகண்டபரிபூரணமாய் நின்றவரே! 'நீபேசகலத்திற்கும் ஆதாயமாகி உமக்கு' யாதொரு ஆதாரமுமில்லாமல் நிற்பதைப்பறியேம் ஆனபடியால் பொண்ணுது வீழ்ந்தாற் போன்ற புரிந்தசுடையையுடைய எடுத்துசிவபெருமானே! போற்றி. புண்ணியமே! புண்ணியசொரூபமாகிய பழையமையானவரே! போற்றியென்று துதித்தவாகட்டு எளிதாகக் காட்சித்தருளிரீரே. எந்தாய்போலவாரே! யாவகளுந் தேவரீருடைய திருவடிக்கு ஆளாகாமைபுள்ளதோ? எ - று.

(௧௦)

ஐந்தாகி யைந்தாய்ப்புறத்துக் கப்பாலநாதியா யாருயிரக்கு மாறியிரே யாகித், தந்தாயளவிறந்த பலகோடி யண்டந் தண்ணளியாற்றியுப் பனவுந் தாராரின் றையா, லெந்தாயிமைப்பளவி வீங்கிவறறை நீப்பாயீதுனக்கு விளையாட லிவவிளையாட்டயாந்தால, நந்தா விளக்கொளியே நின்னிலைமை புணரே நாளாகழித்தே மெக்கால நம்பநீற்காண் குதுமே.

(இ - ள்.) ஐந்துமூத்திகளாகியும், ஐந்தாகிய அப்புறத்துக்கப்பாலாகியும், அநாதியாகியும், பொருந்திய உயிரகட்கும் உயிராகியும், எண்ணிறந்தபலகோடியண்டகளையும் படைத்தவரே! குளிரந்தகருணையால் புகிக்கத்தக்கபோகங்களை யுங் கொடுத்தருளுகின்றீர். எமதுதாயானவரே! இவற்றையெல்லாம் ஒருகூண்ப பொழுதில் துடைப்பீர். இது தேவரீருக்குத் திருவிளையாடல் இவ்விளையாட்டை நீங்கினால் தேவரீர் நிலைமையை நான்களறியோம். அழியாதசுடா விளக்கொளி யானவரே! பலகாலங்கழித்தோம். நம்பனே! எந்தக்காலத்தில் தேவரீரைத் தரிசிப்போம். எ - று.

(௧௧)

ஆதியாய் நெடுமேரு ஆடுருவிச் சமக்கு மளவொழிந்த மண்டங்க ளண்டத்தோடகன்று, பேதியா வுலகங்க ளுயிரத்தொகுதி யிவற்றைப் பேதித்து நின்றிரைக்கும் பிரளயத்தி லொடுங்குஞ், சோதிமா மயமாகி ரிராதார மாருந் தொன்மையோ யீங்கிவறறைத் தொட்டறியாதவரி, னேதில் னாகியந் திரந்தரமாய் நின்றா யெம்பிரா னேகளு யிருபாற்பட டனையே.

(இ - ள்.) ஆதியாகியும், நெடியமேருமலையானது ஊடுருவித்தாங்குகின்ற எண்ணிறந்த அண்டங்களும் அவ்வண்டங்களோடுபரந்து பேதியாத உலகங்களும் உயிரத்தொகுதிகளுமாகிய இவற்றைப்பேதித்து நின்ற ஒலிக்கின்ற பிரளயகாலத்தில் இலயமெய்துஞ் சிந்தைசோதிமயமாய்வுடைய, தமக்கொரு ஆதாரமில்லாத பழையானவரே! அவ்விடத்தில் இவற்றைக்கலந்தும் அவர்களாலறியப்படாமல் அவாகட்கு அன்னியமாகியும் அந் திரந்தரமாகியும் நின்றவரே! எமது பெருமானே! தேவரீர் ஏகனாகி இருப்பகுப்பெய்தினீரே. எ - று.

(௧௨)

இருநோக்கு நெடுமூக்கி னுதிககிடப்பக கிடத்தி யிரந்தியங்க ளவித் தைநது புலனுமொருங் கிருத்தி, யொருநோக்கி னுளம்போககி விகாரப்பா டொழியா வுணையுணரி னினனுருமற் றிவவுருவென் றுணரார், செருநோக்கிக் கழைகுணித்த மலாப்பகழி தெரிந்த சீறிளங்கா னீர் யைச்சீறுந் திருதுத்தலெம் பெருமா. னருநோக்கு நோக்கு முவந் தருள் யுள மிரங்கி யருநோக்க மெமக்களிப்ப தெம்பெருமாற் கழுகே.

(இ - ள்.) இருபார்வையும் நெடியமூக்குமுனையிலிருக்கவிருத்தி, இந்தியக ளைப்படக்கி, ஐயுடையனகளையும் ஒன்றுபடுத்தி, ஒரேயெண்ணத்தில மனதைச்செ லுத்தி, விகாரப்படுதலொழிந்து தேவரீரைத்தியானித்தாலுந் தேவரீர் திருவுரு வம் இத்திருவுருவமென்றறியமாட்டார்கள போசெயதலைக்கருதிக்கருப்புவிலை வளைத்து மலாப்பாணங்களையெடுத்துக்கோபித்த இளமைதன்கிய மனமதனைக்கோ பித்தெறித்தருளிய நெற்றிவீழியையுடைய எமது சிவபெருமானே! அருமையா கநோக்குகின்ற நோக்கமானது களித்தருளித் திருவுளமிரங்கித்திருவருணைக் கத்தை அடியேனக்கட்குத்தந்தருளவது எம்பெருமானாகிய தேவரீருக்கு அழ காகும். எ - று. (க௭)

காட்டியபல் லுயிரத்தொகைக்கு மலபாசம புரிந்த கருமத்தாலிரு வினையுங் காட்டியந்த வினையா, லீட்டினவுண் பனவாக்கி யுண்பதற்குச் சரீர மெதுவாக் கிணையுன்பா னின்னுயிரே யாக்கி, யூட்டியுறக் கிணைமு டிவி னவவினையின செயல்கண்டுறுகதியு நரகுமீந கொருங்கின்ற வயி ரை, யாட்டுவித்தா யீதுனது வினையாட லீசற கவவினையாட டினிறபெ டுவ தற்கிலமற் றருளே.

(இ - ள்.) சிருட்டித்தபல உயிரத்தொகைகளுக்கும் மலபந்தஞ்செய்த காமத தினாலே இருவினைகளையுங்காட்டி, அந்தவினையினாலே தேடியபொசிக்கத்தக்க போகங்களையுண்டுசெய்து, அந்நன்மம் பொசிப்பதற்குச் சரீரத்தைக்காரணமாக்கி ணீர். உண்ணுதற்கு இனிய உயிரையே படைத்து உண்பித்து உறவுச்செய்தீர், இறுதியில் அவ்வினைச்செயலப்பார்த்து அடையத்தக்க யோட்ச நரகங்களைத் தீர்த்து, சிருட்டித்தவியாகளை ஒருசேரவியங்கச்செய்தீர். இவைதேவரீருக்குத் திருவினையாடல்கள ஈசுவரனாகிய தேவரீருக்கு இத்திருவினையாட்டினுற்பெறத் தக்கதுமாது? அறியோம். அருளபுரிவீராக. எ - று. (க௮)

ஆரணமா யாரணத்தி னுபநிடதப் பொருளா யப்பாலா யிப்பாலா யனுவினுக்கு மணுவாயப, பூரணமாயச சச்சிகா னந்தமா யாாகும புலப்படா லொன்றாகிப் பொயயாகி மெய்யாயக, காரணமாயக காரி யமாயக கருவியாய முடிக்குங் கருத்தனுமா யாவாக்குங் கடபுலப்பட் டிடினு, நாரணமாயப பிரமமாய நினறியே யெந்தாய நாயேழுக்கு னைக்காட்டு நாளொருநா ளுளதோ.

(இ - ள்.) வேதங்களாகியும், வேதங்களின் சிகையாகிய உபநிடதங்களிற கூறப்பட்டபொருளாகியும், அதற்கப்பாலாகியும் இப்பாலாகியும், அணுவுக்கும் அணுவாகியும், (என்கும் நிறைந்த பூரணமாகியும், சத்ததுச்சித்தி ஆனந்தமாகியும், எத்தகையினருக்குங் காணப்பட்டாத ஒருபொருளாகியும், பொய்யாகியும் மெய யாகியும், காரணமாகியும் காரியமாகியும் கருவியாகியும், (செயலவினையை)முற் றப்பெறச்செய்யுங் காததாவாகியும், யாவாக்குங்கண்கூடாகக் காணப்பட்டா லுங் காரணமாகியும் பிரமமாகியும் விளங்குகின்றீரே! எமது தாயபோலவாரே! நாயபோலவாராகிய எங்களுக்குத் தேவரீரைக்காண்பிக்குநதினம் ஒருதினமிருக் குமோ? எ - று. (௮௯)

எண்பாலா முட்சமயம் புறச்சமய மென்னு மீராறு யீராறுகளுகை யாகியிவைக்கு, நண்பாய கடவுளுமா யநநெறிநினை நவர்க்கு நண்களத்தி ச்சமய நடத்துநூற் கெட்டாய், பெண்பாலோ வாண்பாலோ ஷனி

யோமற றுணரேம் பின்னறியே முன்னறியேம் பெருமானே யொருநீ,
யுண்பானு முண்பனவு மூட்டுவனு மானு யுததமனே யெததிறத்து மு
னைக்காண்ப தரிதே.

(இ - ள்.) எண்ணத்தக்க பகுதியவாகிய அகச்சமயம் புறச்சமயமென்னும்
பாராது சமயங்களாகிடம், இவ்வீரானு சமயங்கட்டுப்பட்டவராகியும், இச்சமயங்
கட்டு நண்பாகிய கடவுளுமாகியும், அம்மாரக்கததில் நின்றவாக்கு நன்றாக
அதுக்கிரகிக்கிறீர் அவ்வச்சமயங்களை நடைபெறச்செய்ய ஒரு சமயநூல்களுக்கும்
அதீதப்பட்டா தேவரீர் பெண்பாலினரோ ஆண்பாலினரோ அலியினரோ?
அறிபமாட்டோம் பின்னுமறியோம் முன்னுமறியோம் பெருமானே! ஒப்
பற்ற தேவரீரே உண்பவனும் உண்பொருளும் உண்ணச்செய்வவனுமாக விரி
கின்றீர். உததமசொருபியே! எவ்வகையாலாயினுந்தேவரீரைத் தரிப்பது
அருமைபாகும் எ - று. (கௌ)

அஞ்செழுத்தி னுட்பொருளாயகமுதற றேனறு மைம்பகதோ
ரககரமா யாவையினுங் கரந்தாய், நெஞ்சழுத்தி நினைப்பானு நினைத்
தனவு நினைப்பு நியாகி நின்றனையா னின்னையா ரறிவார, மஞ்சனைய நோ
லத்தான் மலாயனே முதலோர் மாணடிநவா திரைதிரைநீ வயிற் றுபா
தீன றறித்த, நஞ்சழுத்தது மணிமிடற்றாய் சிறபரா னந்த நாயகமே
யுனைக்காணு நாளொருநா ளுளதோ.

(இ - ள்.) பஞ்சாக்ஷரத்தின உட்பொருளாகியும், அகாரமுதலாகத்தோன்
றுகின்ற ஐம்பததோரக்ஷரமாகியும், எல்லாவற்றினும் மறைந்துவிளங்குபவரே!
மனத்திற்குநி நினைப்பவனும் நினைக்கப்படுபொருளும் நினைத்தலுந்தேவரீரே
யாகி விளங்குகின்றனர். தேவரீரை எவா உணரவல்லவா? மேகத்தைப்பொத்த
திருமேனியையுடையவனாகிய திருமாலும் பிரமனு முதலானவர்கள் இரங்குப
டாமல், ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலானது அகடுவருநித்தந்த
ஆலாலத்தை நிலைநிறுத்திய நீலமணிபோன்ற கண்டதலையுடையவரே! (சித் =
ஞானம், பரமமேனமை, ஆனந்தம் = இன்பம்) சித்பரானந்தத்தலைவரே!
தேவரீரைத்தரிக்கருந்தினமாக ஒருதினம் இருக்குமோ? எ - று. (கௌ)

என்றென்று பலவாற்றா நெடுதெடுத்தப பரசி யிருக்கண் ளா
னந்த வாரிரீரத் தொழுக, நின்றென்று நெஞ்சுபுகா தொருநெற்கு
ணி றுத்தி நினைவயாநது மெய்யயாநது நாககுழறி நிற்பக, குன்றென்று
வரிசிலையான் றுழாயநாறுங் கொடியோன குடைசங்க வாரகுழை
யோன குதித்துகளுஞ் சிறுமான, கன்றென்று திருக்கரத்தோன கண்
ணுதலெம் பெருமான களிவிளைந்து திருவுள்ளங் களிநதுருகி நெகிழ்ந
தான.

(இ - ள்.) எனறிப்பட்டிப்பலவகையாகப்பன்முறையெடுத்துத் துதித்து இரு
விழிகளும் ஆநந்தபாஷ்பமபெருகியொழுக்குமபடிநின்றும், மனதில் ஒன்றையும்கரு
தாது அதனைப்போயேவழியிற்செலுத்தி எண்ணமற்று உடல்கம்பித்து, சொற்கள
தழதழத்திருக்கையில், வரிககட்டுகளமைந்தவிலபோல மேருமலையையுடையவ
ரும், துவவமாலிகை மண்க்குந் திருமாலாகிய இடபத்தைக்கொடியாகவுடைய
வரும், தோண்டியெடுத்த சங்காலாகிய நெடியகுண்டலமணிநதவரும், குதித்துப்
புரளுகின்ற சிறுமான கன்றினைப்பொருந்திய திருக்கரமுடையவரும், நெற்றிக்

கண்ணப்பொருந்தியவருமாகிய எமது சிவபெருமான் சந்தோஷமெய் தித்திருவுள் ளவகனிநது ருகியிரங்கினா எ - று. (௧௮)

எழுகீர்க்கழிநெடியடியாசிரியவிரதம்.

இனைய காலையி னநதியை நோக்கி னொருதனி முக்கணெம பெருமான், புனை நறுந்துணாப் பொதுமபாகுமு நைமிசாரணியமா தவத்தரிற் போகி, யனைய வாகஞநங் காட்சிதந தருளசெய்வா னினைநதன மாதலா னமது, துனைகடு வகதியடுதிற்ற பொருவிடை யிரநிலை கொணாகெனச சொற்றான.

(இ - ள்.) இப்படிப்பட்ட காலத்தில், ஒப்பற்றசிறந்ததிரிநேத்திரங்களுடைய எமது சிவபெருமான் திருநந்திதேவரைநோக்கி, அலங்கரிக்கின்ற மணநதங்கிய மலாகக்கொத்துகளமைந்த சோலைசூழ்ந்த நைமிசவனத்திலுள்ள பெருந்தவசிகளிடஞ்சென்று அவாகட்கு நமது தரிசனங்கொடுத்து அநுக்கிரகிக்கும்படி திருவுளங்கொண்டோம். ஆனபடியால், நீ நமமுடைய வேகமாகிய பெருநடையையும்கொலத்தக்கவல்லபதையுமுடைய போசெய்யத்தக்க இடபத்தை இப்பொழுதுகொண்டுவருக வெனறுகட்டினையிட்டனா, எ - று. (௧௯)

பின்னு மன்னவன் றன்முத நோக்கியப்பெருக்கணத்த தருந்தவத் தலைவாமன்னு மாதவச சூதனா னமமுடைக் குமரவேள வரன மறைச சரிதை சொன்ன சம்பவ காண்டமே முதலிய வேழையும் வகுத்துற வுணாநதாரன்ன தனமைய ரினலுநின் நேத்தின் ரென்பகேட டகமகிழ்சிறந்தான.

(இ - ள்.) மேலும், அநந்தியமபகவான் திருமுக்கதைப்பாராதது, அப்பெருங்கட்டமாகிய அருந்தவமுபிரந்த நைமிசாரணிய முனிவர்கள், நிலைபெற்ற சிறந்தவமுடைய சூதமுனிவனொன்றமுடைய இனையபிள்ளையாராகியகுமாரசவாமியின் சரிதையைக்கிரமமாகச்சொல்லிய உற்பத்திகாண்டமுதலாக ஏழுநாண்டங்களையும் விளக்கிச்சொல்லக்கேட்டார்கள். அததையினா இதுகாறும் அநநிலையிலேயேயிருந்து துதிசெய்கின்றார்கள் எனபதைக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சியிருந்தனா, எ - று. (௨௦)

எல்லொ ளிப்பசும் பொன்னினு மணியினு மியனநன வீரிரு பத்ததுக, கலலெ னக்கெழு தண்டையைப் புனைந்தன்ன பன்மணித் தொடையலைப் புனைந்தான, மல்லன மாமருங் கரசிலைக் கிடையிடை மணித் தொடா பிணித்தன்ன வனைந்தா, னொலை வெண்கதாப் பிதிர்தொகுத்தன்னவெண் கவரிகீழ் விடுத்தரு குறுத்தான,

(இ - ள்.) சூரிய காந்தியைச்செய்யும் பசும்பொன்னாலும் நவரத்தினங்களாலுஞ் செய்தனவாகிய கலலெனவொலிக்கும் தண்டையை நான்குசாலைகளிலுங்கட்டினா, பலரத்தினமாலைகளைத்தரித்தனா. வளநதங்கிய சிறந்த பக்கலிலே அரகிலைமாலையின் நடுவெல்லாம மணிமாலைகளைக்கட்டி யலங்கரித்தனா. சீக்கிரத்திலே சந்திரனாடைய அமிர்த தாராபிந்துகளைச்சோத்தாரபோல வெண்ணிறத்தங்கிய சாமரையைக்கீழே தொங்கவிட்டுப் பீக்கலிலலங்கரித்தனா, எ - று.

மருப்பு மாமுகத் தியைவன வனைந்துபின் வேண்டுவ யாவையும் வனைந்தான், குருத்த வெண்ணிலா வெள்ளியங் கிரியெனு மால்விடை

வாயிலிற் கொணர்ந்தா, நெருக்க லாந்தவார் சடைமுடி யெம்பிராற்
கினமணிப பாதுகையிடடான, செருக்கு முப்புரங் கடந்தவ னந்திகை
கொடுத்தறச் சென்றெழுந் தருளி,

(இ - ள்) கொம்பிலும் பெரியமுகத்திலும் பொருந்திய ஆபரணங்களா
லலங்கரித்து, பின்னா விரும்பியவற்றையெல்லாம் அணிந்தனா. தளிராக்கவெள
ளிய சந்திரிகையைவீசும் அழகிய வெள்ளிமலையெனறுசொல்லத்தக்க பெரிய
இடபத்தைத் திருவாயிலிடங்கொணவெந்தனா. வெள்ளெருக்க மலாக்கள் விக
சித்த நீண்டசடைமுடியையுடைய எமது சிவபெருமானுக்குஉபய(பாதங்களிலு)
இரத்தினபாதுகை களைச்சோத்தனா இஹமாந்த முப்புரங்களையெரித்த சிவபெ
ருமான திருந்திதேவா கைலாகுகொடுப்ப ஆஸ்தானத்தினின்றும் எழுந்தருளி.

வாயி லெய்தினன மழவிடைக் கடவுள் நோக்கினன திருவுள் மகி
ழ்ந்தான, பாய வெளவிடையடைந் தடும் போதான புறத்திரு சேவ
தித்து, மேய பனமணிக் கம்பள வெரிந்தத் தேறின னுமையோடும
வியந்தா, னேய மாதவத் தலைவரி னைமிசா ரணியமுற நெய்துவா நெ
ழுந்தான.

(இ - ள், திருவாயிலையடைந்து இளமைதங்கிய இடபதேவரைக்கடைக்
கணித்து, திருவுள்ளங்களித்து, பாயந்துசெல்லத்தக்க வெண்மையாகிய இட
பத்தை நெருங்கி, குமபோதானமுதுகிற் செவ்விய உபயபாதங்களைவைத்து, பல
மணிகள் பதித்தகம்பளம்பொருந்திய முதுகின்பேரில் உமாத்தேவியாரோடும
ஆரோகணித்துக்களித்தனா. பெருந்தவம்பொருந்திய முனிவர்கள் வசிக்கும்
நைமிசாரணியத்தையடையுமபடி புறப்பட்டனா எ - று. (உரு)

வேத யோகிய ரருமறைத் திறமெலா மிடைவிடார முன்னரின் விளம்
பூகராயிற் கோடிய ரெம்பிரான நிறத்தியற் கடடியும் புகலப் [ப
போத கத்திரு முக்குகளி றுருளிற் போதரப் பொறிப்பி லுக்கத் துத்
தாது லாந்தொடைப் பன்னிரு தடம்புயக் காட்டி மருங்கயல சார.

(இ - ள்.) வேதமோகிகள் அரியவேததூல்களையெல்லாம் இடையீட்டல்லா
தவர்களாய்த், திருமுன்னே சொல்லிவரவும், ஆயிரகோடிப்பூதந்தாங்கள் எ - று
பெருமானவலப்பத்திற் கியைந்தகடடியங்கள் சொல்லவும், அழகிய யானை
முகத்தைபுடைய விராயகப்பெருமான பெருச்சாளிவாகனத்தில் எழுந்தருளவும்,
மகரத்தஞ்சிர்தும் (கடப்பமலா) மாலையணிந்த பன்னிருபரந்த திருத்தோள்களை
யுடைய இனைய குமரர்கடவுள் புள்ளிகளமைந்த மயிலவாகனமூர்ந்து ஒருபக்க
லிற் சமீபித்துவரவும். எ - று. (உசு)

இரங்கு வெணடிரைப் பாறகடற் றுயின்றவ நெறுழ்வலிக் கலு
முன்மீ தெழுந்தான், பரந்த செவவிதழ்த் தாமரை நாயக னோதிம மு
கைத்தன்னப் படாந்தா, னரங்க டிந்தவெங் குலிசிவெள வாரணத் தெ
ழுந்தன னருந்தவத் தலைவா, புரங்க டந்தவற் சூழ்ந்துடன் போந்தனா
தம்முடை யூதியிற் பொலிவா.

இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற வெண்மைதங்கிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில்
யோகரித்திறைசெய்யுந்திருமால்பெருவலிதங்கிய கருடவாகனத்தினின்று புறப்

பட்டனா பரவிய சிவந்த இதழ்களையுடைய செந்தாமரைமலரில்வசிகரும் பிரம தேவன் அன்னவாகனமூர்ந்துசென்றன அரததைவென்ற வெவவியவச்சிரா யுதமேந்திய இரத்திரன் வெள்ளானையினிது புறப்பட்டான். அரியதவசிரேஷ்ட டர்கனாகிப் ஏனையோராதகன்வாகனங்களில் விளங்கி, புராரியாகிய சிவபெரு மாளைச் சூழ்ந்துகொண்டு வருவாராயினர். எ - று (உடு)

ஆய காலகா லாக்கினி யுருத்திர ன்னந்தகோ டியகணத தோடும, போய டைநதன டுடகேச சரனகண மாயிர கோடியிற புருந்தான், காய்சி னத்தகா மாண்டாமா கோடிவெங் கணத்தோடு மடைநதனன குருகிச, சேய கண்ணனி ரைநதகோ டியரெனுங் கணத்தோடுஞ் சென மெதி ரடைநதான.

(இ - ள்) அக்காலத்திலே, காலக்கினியுருத்திரதேவா எண்ணிறந்தகோடியாகிய கணங்களுமடும்போயச்சோநதனா. ஆடகேச்சுரா ஆயிரகோடிகணங்களுமடும் புருந்தனா கொடுக்கின்றகோபததையுடைய கூடாமாண்டா மகாகோடியாகிய வலிதங்கிய கணத்தினரோடும் வந்துசோநதனா சிவந்தகுருதிக்கண்ணா பத்துக்கோடிய ரெனனுங்கணத்தோடும்போய் எதிரிந்தசோநதனா. எ - று.

வரித்து வனகணங்கோடிகொண்டடைந்தன வரைபெறு தடம் புய விசாகன, செயிர்ப்பு றுங்கணம் பதுமகோ டியரொடுஞ் சென்றன நின்றிறற கபில, நயிர்ப்பு றுங்கணம் பராரததமோ டடைநதனன பிருங்கிசும் பகன்சக கிலாதன, மயிர்ப்பு றம்பொடித தெழுந்தன ரெழுந்தனா மற்றுள கணத்தவா யாரும்.

(இ - ள்.) வரித்துவா கோடிகணங்களுமடும்வந்து உடன கூடினா மலை போன நவிசாலமானதோளையுடைய விசாகா சயம்பொருந்திய கணங்கள் பதும கோடியரோடும் போயினா. பெருவல்லபமுடைய விர பராரத்தங்கணங்களுமடும் வயதினா. பிருங்கி-குமபகன்-சங்கிலாதா இவர்களும் மற்றுள்ள கணத்தலைவர்களெல்லாரும் உடலமுழுதும் மயிரகூச்செறிப்பபுறப்பட்டார்கள்.

வள்ளெ யிறறுவா எசுரவெள எப்படை வளைந்தன முறைமுறை வணங்கி, வெள்ளி வெண்ணிறக் கவிதைகுண்டோது னிவத்தின னக குடை விளிமடி, னள்ளி நாற்றிய கொத்துடித தக்கொடை யெம்பிரா னணிதருங் கங்கை, துள்ளி நின்றசைந திழிவன போன்றன வெனறுவா னவரெலாந் துதிப்ப.

(இ - ள்.) கூடமைபொருந்திய பலையுடைய வாளேந்திய அசுரர்களின் வெள்ளமாகிய சேனைகள் கிரமமாகப்பணிந்து, சூழ்ந்துகொண்டன. வெள்ளியைப்போலும் வெண்ணிறந்தங்கிய குடையைக் குண்டோதரன பிடித்தனன் அந்தக்குடையின் ஓரத்தில அளளித்தொங்கவிட்ட கொத்தாகியமுத்து மாலைகள் எமது சிவபிரான் அணிந்துள்ள கங்காரதியானது துள்ளிநின்று அசைந்திறங்குவதுபோன்றனவென்று தேவாகள்யாவருந்துதிசெய்ய. எ - று.

சித்திராசனன றுமபுரு நாரத ரேழிசைச சித்திர சேனன் மெயதத கந்தரு மன்னவா கினனர ரொழிந்தகிம் புருடரை முதலோ ரதத மூட்டிய நரப்பிசைக கருவியர் விதிமுறை யடுக்கிய கிரஸி நெத்த பாடலி னின்னிசை யாரமு திருகுழைச் செவிவழி யொழுக்க.

(இ - ன்.) சித்திரசனன்-தும்புருராதர்-ஏழிசையில்வல்ல சித்திரசேனன். நெருங்கிய சுந்தர்வமனனாகன-கினனராடன்-ஏனைய கிம்புருடர்கள்முதலானவர்கள் கைகளில் சுருதிசெய்த (யாழ்முதலிய) நரம்பிசைக்கருவியுடையவாகளாய் அடுக்கியவிரலினெலிகஞ்சுசமானமானபாடலால இனிப் இசையாகிய அரிய அமிரதத்தைக்குண்டலமணிந்த இருசெவிள்ளினவழியார் வொழிக்கிவாக்கவும்.

வள்ளி கழுகம் லாலய பீமனக யினிநுறை தருதிரு மடநதை வெள்ளி கழுகம் லாலய பீமனை நாமந றிவெடுந டீமய [ளிர்களை விழ்ந்தமென புரி சூழற றியரிதழந் கயலவிழிக் கனங்குழை மக வெள்ள மாபிர முலகமீன றரித்தரு ணபிகை மென்பதம் பரவ

(இ - ள்) கூாமையாகிய இத்தமுளமைந்த கமலாலயமாகிய பீடத்திலே இனிதூகவசிக்கின்ற இவ்வுருத்தேவி, வெள்ளிய இத்தமுளையுடைய தாமரைக்கோயிலாகிய இருக்கையிலுள்ள சரசுந்திவே ஆகியவர்களுடைய பொருந்திய தேனசிற்துகின்ற வெல்லிப்படுத்தக்கூந்தலை ம பவளமப்போன்ற அசுரத்தையும் சேலபோன்ற கண்ணையும் கனமாகிய காதலிபைப்புமுடையமாடாள் ஆயிரவெள்ளக்கணந்தினா, சாவலோந்தையும் பெற்று வந்திருளிய உமாதேவியாராமெல்லிய திருவடிபைத்ததுதிபுரியவும். எ - று. (கூ0)

அரன ருச்சனை வரன முறை யியற்றலா லாங்கவன றிருவுரு வடைநது வரனு வப்புறு மனவொழி நாரண வாகனது ஆடனயன மருவப் பிரம ராயிர கோடிய ரவவாழியேருறப் பெருந்தவத் தலைவா பரவ ருஞ்சன காதியா போடுகன கபிலரை முதலினோ பரவ.

(இ - ள்) சிவாச்சனையை வரன முறைபாகச்செய்ததால் அவலிறைவனது சார்பமடைந்து, வரங்களை விரும்பியுள்ள கணத்திரந்த நாராயணர்கள் வாகனங்களோடு பக்கல்லவரவும் ஆயிரகோடி பிரமாக்கள அப்படியே செல்லவும், பெருந்தவத்தலைவாக்கிய துதிசெய்தற்கரிய சனகாதிமுனிவார்களும் யோகிகளாகிய கபிலரை முதலானவாக்களும் துதிபுரியவும். எ - று. (கூ1)

மூன்று பத்துமுகக் கோடிய தீர்த்தமு மேருவே முதலிய வரையுந் கானற வெணாடியை யுகதியோ ரேழுமக கலைகளும் வருடமு மதியு மேனற பக்கமு மிருத்தையு முதலிய வித்திறக் தியாவையு இருவிநிடா. றேனனி நெயம்பிராற நெழுதகை மறந்திலா கூப்பிய கரத்தொடுந தொ

(இ-ள.) மூப்பத்துமுகக்கோடியாகிய தீர்த்தங்களும் மேருமுதலியமலைகளுஞ் சிற்துகின்றவெள்ளிய அலைகளையுடைய சபதசமுத்திரங்களும், கலைகளும் வருடங்களும் மாதங்களும்பொருந்திய பக்ஷங்களும் இருத்தைமுதலிய இவ்வகைப்பட்டகாலதுப்பங்களெல்லாம் உருவத்தோடெழுந்து எமது சிவபெருமானைப் பணிக்கைமை மறவாதவாகளாய் எடுத்தகையோடுந் தொடர்ந்துவரவும். எ - று.

கான நான்மலாக கற்பகளு சினைதொறும் பொதுளிய கடிமல ரிறைப்ப, வான நாட்டா மடநதையா மறமுள பெருமபத் மடநதையர் மருளி, யேனை மாகணத்த திடையிடை கலந்தன ரெடுத்தவெண் சாமரை யிரட்ட, வான தொல்லறந் திருவுருக் கொண்டிங்க ரக்கமுற றடைநது பின் றொடா.

(இ - ன்.) மணந்தகிய அன்றலாத மலர்களையுடைய கற்பக விருட்சமா னது கீள்களிலெல்லாம் நெருங்கிய வாசநதகிய பூக்களைச் சிறுதி நிறகவும் தேவ லோகத்திலுள்ள அரம்பாஸ்திரீகளும் ஏனையபெரிய பதவிகளில் வசிகுமமங்கை யாகளுமபொருந்தி, பெரியமற்றக்கணங்களோடு நடுவே கலந்துநின்று கையிற் பற்றியவெள்ளியகவரி னேப்பூரட்டவும், பழமையாகிய தருமமானது ஓர்திருவுரு வேற்று மனவிரககமெய்திப்பின் றொடாந்துவரவும். எ - று. (௩௩)

தேவ தூதுமி மீசசுரம படுமொரு கரடிகை திண்டிமந திமிலை பாவு கோமுகை குடமுழ விடககைநினை ததிராசுர பேரிகை படக மேவு சல்லரி முதலிய பலலியந துவைபபுற வளைககுலம விமம வோவ ருந்திசை துளங்குறத நொளேபடு கருவிநினை நெங்குனுமோங்க.

(இ - ள்.) தெய்வதூதுமி பேயொலிமுழக்குடைய ஒப்பற்றக்கரடிகை தம்பட் டம் பம்பை பரந்தகோமுகை குடமுழவு உடுகை ஒலித்ததிராகின்ற குரலைய டைய பேரிகை இரண்பேரி பொருந்தியசல்லரி முதலிய பலவாததியங்கள் முழக கவும், தொன்ககருவிகளாகிய நோகசுரம புள்ளங்குமல பூரி எகாளம சின்ன முத லிய) வாததியங்கள் நின்று எங்குமொலிக்கவு. எ - று. (௩௪)

முகக னெமபிரா னைமிசா ரணியமுற நெழுந்தனை முயற்சியின் முறைமை, யொகக நோகநய தெய்வமாத தச்சன துணாரதனை னொரு நெறியடைந்தான, பகக நோககின்ன் வெள்ளிடை குணித்தவ லெரு தனி மண்டபம் படுத்தா, னகக னுங்கவ னியற்றிய சித்திரத் தளவையை யாவரே யளப்பார

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான கைமிசாரணியத்தை நோக்கி எழுந்தருளினா. முயற்சியின்முறைமையை ஒருசேரக்கண்ட சிறந்த தெய்வத் தச்சுல்கிய விசுவகாமா அத்ணையறிந்து ஒருபுறத்தெய்திப் பக்கலிற பார்த்து, ஒருவெற்றிடத்தில் மாணசுகமாக ஒருஒப்பற்றமண்டபத்தை நிருமித் தான அவவிடத்தில் அவவிசுவகாமனியற்றிய மண்டபத்தின் சிறப்பினையெவா தாம் அளவிடுவார்கள? எ - று. (௩௫)

கலநிலைத்துறை.

அடுத்த யோசனை யகவைநா றுயிரத் தளவை யெடுத்த கோபுர மாயிர நிலைநீய்வு யதற்குத் தொடுத்த பலவூருப் பொன்னினு மணியினுந் தொகுத்தான மடுத்த மச்சியிற னாவியோ ராயிரம் வகுத்தான.

(இ - ன்.) பொருந்திய நூறுயிரக்கணக்குயோசனையளவாக நிரமித்தகோபு ரமும் அதற்கு ஆயிரம் நிலைகளும் நிறுத்தி அதிறசோததபலபிரதிமைகள் பொன னாலும் இரத்தினங்களாலும் அமைத்தான. மேற்கொண்ட உச்சியிலே ஆயிரந தூபிகளைப் பிரித்தான. எ - று. (௩௬)

பாரு மண்டமுந் தாங்குவான் பஹலைப் பசுமபொன் மேருவாற்றல தென்றுகொண்டருமறை விரிஞ்சன நேரு நன்னெறிச சிந்தையா னுலகெலாம் பொறுக்க நேரு மேருவொத் தெழுந்ததக கோபுரநிலையே.

(இ - ன்.) உலகத்தையும் அண்டத்தையும் தாங்கும்படி பலதலைகளையுடைய பசும்பொன்னாகிய மேருமலையானது சாத்தியமாகாதென்று, அரிய வேதங்களைக் கூறிய பிரமதேவன், நல்லவழியை ஆலோசித்தமனதோடு உலகத்தையெல்லாம் தாங்கும்படி இப்பைந்தமைத்த (மற்றொரு)மேருமலைபோன்று அக்கோபுர நிலை தோன்றியது. எ-று. (௬௭)

தூண் மெனப் பூரூபம் நிறைநிறை தொகுத்ததூண்
சேணி வந்தபாற சந்திர காதம் சேறித்தா
சீரொடுங்கொடுங் கபோதகம் பசும்பொன்னினைத் தான்
மாணி லககுல மணியினு லல்லது வனையான்.

(இ - ள்.) தூண்களென்று சொல்லப்படுபவை நூழியர்க்கண்களில் வரிசை வரிசையாக அமைத்தான். ஆகாயத்திலுயராத வெண்மைதங்கிய சந்திர காதக் கற்களைமேலே பரப்பினான் நீண்டெட்டி சாகிலானாத கபோதவரிசையைப்பசும் பொன்னுலவரிசைப்படுத்தினான் பெரியபூரியிலுள்ள சிறந்த இரத்தினங்களாலல்லாது பிறிதாலல்களையான். எ - று. (௬௮)

போதி கைக்குல மாகத்த தியற்றினன் பொலங்கோ
மேத கத்தினு நெடுவழிப் பொழுக்கினன் விரிக்குரு
சோதி மாமணி சூழிறறின பல்லுருத் தொகுத்தான்
சித் தாதர ளத்தொடை மேற்படச் செறித்தான்.

(இ - ள்.) [போதினை] தூண்மீதிருக்குரு சுண்டைக்கட்டைகளை மரந்த ரத்தினத்தினுநசெய்தான். அழகிய கோமேதகத்தினுலே நீண்டவிலிமயினைச் செய்தான். சோதியைப்பரப்பும்பெரியமாணிக்கங்களாலியற்றியனவாகியபல உரு வகளைச்சேர்த்தான். குளிராத முததுமாலைமேலேக்கட்டினான். எ-று. (௬௯)

பரந்த வானொளி ததுமபிய வசிரப் பலகை
நிரந்து கீழ்ப்படப் படுத்தன னிரைக்கிதத் தொகுதி
சுரந்த பனமணிப் பலகையா நெடுமபடி தொகுத்தான்
புரந்த வானகதி ரொளிமழுங் குறவொளி புரந்தான்.

(இ - ள்.) பரவிய வெள்ளொளியீசிய வச்சிரரத்தினப் பலகையை வரிசைப் படுத்திக் கீழேபொருந்தப்படுத்தினான் வரிசையாகிய கிரணத்தொகுதி பெரு கிய பலகை ரத்தினப்பலகைகளால் நெடியபடிக்கட்டுகளமைத்தான். (உலகி னைக்)காதத் ஆகாயவழியிற செல்லும் சூரியகாந்தியும் மழங்குமபடி காந்தியெய்தான். எ - று. (௭0)

சூரி கைப்புறத் திருத்தி ரீடறவின வென்று
மாளிகைக்குல மளவொழிந் தனவென வகுத்தான்
சாள ரம்பல பனமணி சூழிறறினன் சமைத்தா
னீர் நின்றெழு வாயிலக் ளவனவ னிரைத்தான்.

(இ - ன்.) சூளிகையின்பக்கில, (சூரியசந்திரங்களாகிய) இருசூடரும் வழி யிடறுமபடி ஆகாயமளவிய மாளிகைக்கட்டங்களை அளவிற்றதனவெனச்சொல் லுமபடி நிரூபித்தான். பலசன்னல்களைப் பலரத்தினங்களால் சமைத்தான். நீள மாகநின்றதோன்றும் வாயில்கள் ஆங்காங்கு வரிசையாகச் செய்தான். எ - று.

வாயி லீன்றிய சுவாததலம் வாயிலக் கோனற
வேய வாயில்கள வாயிலன் நெனமன் மருட்டப்
பாய வசிரத் தளவிசை வெள்ளொளி படைத்தான்
மேய வாருதித் திரைபுரண் டனவென விதித்தான்.

(இ - ள்.) வாயில்களில்லாத சுவர்களில் வாயில்கள்போலத் தோன்றவும், பொருந்திய வாயில்கள வாயில்களல்லவென மன மத மயக்கவும், பரவிய வச்சிர ரத்தினத்தின் அளவாகச்சொல்லும் வெள்ளியவொளியைப்படைத்தான். (சில வீடங்களில்) கடலானது பொருந்திய அலைகள் புரண்டதென்று சொல்லப்படி நியமித்தான். எ - று. (சஉ)

இயங்கு பேரொளி வெள்ளியங் கயிலையென நிருப்ப
வயங்கு பொற்கயி லாயமீ தென்கில மதிப்பத
தயங்கு வாளரி யாசன மகவையுட டந்தான
முயங்கு பனமணித தொகுதியிற கதிரொளி முளைப்ப.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பேரொளியையுடைய அழகிய வெள்ளிமலையா கிய கையையகிரியொன்றிருக்கவும், விளங்குகின்ற பொன்மயமாகிய கையையிது வென்று உலகினா மதிக்கும்படி அதனிடையே கூடிய பலரத்தினங்களின் கூட்டத்தார் சூரியகாந்தி தோன்றுமபடி ஒளிதங்கிய சிங்காசனத்தைச் சிருட்டித்தான். எ - று. (சங)

இனைய வாகிய திருச்சபை யலங்கொளி யியங்குத
தினக ரனபசும புரவியுந தமமொளி திரிந்த
கணைக ருங்கட லுலகெலா மவ்வொளி கரப்ப
வணைச ராசரத னுருவுகட் புலப்படா மயங்கும.

(இ - ள்.) இத்தகைத்தாகிப் சிறந்தசபையின் பிரகாசிக்கின்ற காரதியானது விளங்குதலால், சூரியனும் அவன்பச்சைக குதிரையும் தங்கள் தேகவொளி மாறின. சப்திக்கின்ற கரிய கடல்குழந்த வுலகமுழுவதும் அவ்வொளியில் மறைய, அழகிய சராசரப் பொருள்களின் வடிவங்கள் எட்டிலுக்குத் தெரியாமல் மயங்கின. எ - று. (சச)

சிகர மீப்படா செறித்தன னப்பெருநு சிகரப
புகரின் மாமணி யிமைத்தெறி கொழுகொளி போகிக
ககன மெங்கணும பனமணிக குழம்பொடு கரதகா
னிகரி னன்னவன றீற்றிய தொக்குமா னிகழத்தின்.

(இ - ள்.) சிகரத்தைமேலோங்கி நிற்பச் சேர்த்தன அருதப்பெரிய சிகரத்தின்கண்ணுள்ள குற்றமில்லாத பருத்தமாணிக்கங்களை ஒளிவிட்டு வீசுகின்ற கொழுகின் காரதியானது ஒப்புசொல்லிடத்தில இரதிரானுடைய உலகமுழுவதையும், பலரத்தினக்குழம்பால் தனதுகையைக்கொண்டு ஒப்பில்லாத அவன தீட்டியதை யொத்திருக்கும். எ - று. (சசு)

எண்ணி றந்தொழி யண்டமுற் றுயிராததொகை யாவு
நண்ணி யெய்தினு மோபுடை யொடுங்குமா னவைதீர்
வண்ண வாரதிரைப பிரளயம் புகுதினு மருங்கோ
கண்ண டங்குமென றுலினி யெனசொல்க கடலோம.

(இ - ள்.) கணக்கின்றியுள்ள அண்டமுழுவதுமுள்ள உயிர்த தொகுதி களெல்லாம் அடைந்திருந்தாலும் அதில் ஒருபக்கவி டடங்கும் குற்றநீங்கிய அழகிய ரெடிய அலைகளையுடைய பிரளயவெள்ளம் புகுந்தாலும் பக்கவி ட ஓரிடத்தில் அடங்கிவிடுமென்று சொல்வோமானால், இன்னும் அதனை என்ன வர்ணித்துச் சொல்லக்கூடும்? எ - று. (சக)

இன்ன தன்மைய வாகிய தெய்வமாச சபையிற்
பொன்ன வகொளித திகிரியோன முதலிய புலவா
மன்னு மாகணாத தொகுதியா யாவரும் வணங்க
வெண்ணை யாளுடை நாயக னினிதெழுந தருளி.

(இ - ள்.) இவ்வகைததாகிய பெரியதெய்வசபையில், பொன்போலப் பிரகா
சுக்குஞ் சக்கிராயுதமுடைய திருமால் முதலாகிய தேவர்கள், நிலைபெற்ற பெரிய
கூட்டமாகிய சிவகணங்கள் எல்லோரும் வணங்குமுடி, என்னை யடிமையாக
வுடைய சிவபெருமான இனிதாக வெழுந்தருளி. ஏ - று. (சஎ)

வள்ளை வார்துழை மரகதப் பகன்கொடியைங்கைப்
பிள்ளை வெள்ளிலை வேற்படை யொருதனிப் பெருமா
னுளாரு வந்தெழு முவகையி னொருங்குவந் திருப்ப
வெள்ளின் பரமணி யாசனத் திருந்தன னெம்மான.

(இ - ள்.) வள்ளைக்கொடிபோலும் செடிப் குண்டலமணிந்த காதினையுடைய
பசியகொடிபோன்ற உமாதேவியார ஐந்துதிருக்காங்கையுடைய மூத்தபிள்ளை
யார வெள்ளிய அச்சுவடிவாகிய வேலாயுதமேந்திய ஒப்பற்ற இளையபிள்ளையா
ராகிய குமாரசுவாமி மனத்தின்கண் சந்தோஷத்தெழுதின ஆரத்தத்தோடு ஒரு
சேரவந்திருக்கவும், எமது சிவபெருமான இகழ்ச்சியிலலாதபெரிய ரத்தினசிங்
காசனத்தில் வீற்றிருந்தனா. ஏ - று. (சஅ)

இலகு மாமணி மண்டபத் தரிமுத லிவாந்த
புலவா யாவருஞ் சொற்றனா முறைமுறை புஞ்சுதார
விலகி நின்றனா நந்திகை வேத்திரம் புடைப்ப
வலகி னீண்முடிப் பனமணி தெறித்தன ரநேகா.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்றபெரிய இரத்தினமண்டபத்திலே திருமால்முத
லாக ஏறிய தேவர்களெல்லாரும் துதிசொன்னார்கள் வரிசைவரிசையாகப் பிர
வேசித்தார்கள். தூபமாக நின்றார்கள் திருந்திதேவா தமதுகையிலுள்ள பிரம்பி
னாடித்தலால் அநேகா தங்கள் குற்றமில்லாத செடிய முடிகளி லிருந்து பலரத்
தினங்களைச் சிந்தினார்கள். ஏ - று. (சக)

இரும் நுககிணு மரிமுதற் புங்கவ ரெவரு
மருளி நின்றன ராகவ ரணிமணி மகுட
மருண ராயிரங் கோடியின மேற்பட வடைந்த
பொருப் சங்கதி ருமிழந்தமிழ் திமைப்பது போன்ற.

(இ - ள்.) இருபுறத்திலும் திருமால்முதலிய தேவர்களெல்லாரும் பொ
ருந்தி நின்றார்கள். அப்பொழுது அத்தேவர்களணிந்த ரத்தினகிரீடங்கள் (எப்படி
யிருந்தனவென்றால்) சூரியர் ஆயிரக்கோடிச் சதிகமாகவந்து சுடுகின்ற பரிய கிர
ணத்தைச்சிந்திச்சிந்திப் பிரகாசிப்பதுபோன்று விளங்கின. ஏ - று. (ச0)

மலாகக் குஞ்சுரு னோதிய வானவா மகரி
ரிளித்த சாமரை யெடுத்தன ரிருமருங் கிரட்ட
வுலத்த டம்புயங் கணத்தவா நறுமபுகை யோட்டச
சிளித்த திண்சினைக் கற்பகம் பூமழை சிஹ.

(இ - ள்.) மலாடடிய கரிய சுருண்ட கூர்தலையுடைய அரம்பாஸ்திரீகள்
தலைபரந்த சாமரைகளைக்கையிற்றுகி இருபக்கலிலும் புரட்டவும், திரண்ட க
போன்ற பரந்த தோளையுடைய சிவகணங்கள் மணம்பொருளிய தூபம்போட

வும், குளிர்சிவாயந்தவலிய கிளைகளையுடைய சுற்பகவிருட்சமானது மலர்மாரி
சொரியவும். ஏ - ஹ. (௧௧)

நார தாதிய ரெடுத்திய னரப்பிசையமுதஞ
சோர வாயினினை திராகுரப் பல்லியந துவைப்ப
மூரி யெண்டிசையரகர வெனுநதொனி முழங்க
வேர வராசடை யெமபிரான றிருச்சபை விளங்க.

(இ - ன்.) நாரதா முதலானவர்கள் எடுத்து நடத்துகின்ற நரம்புக கருவி
யின் இசையமுதமுஞ் சோரவெய்துமபடி வாயினின்று அதிரகின்ற குரவொலி
யோடு பலவாததியங்கள் முழங்கவுட, மண்பொருந்திய நெடியசடையையுடைய
எமது சிவபெருமானுடைய சிறந்த சபையானது விளங்க. ஏ - ஹ. (௧௨)

அவிழநத வராசடை குலைந்தலை தருளுகவற புறத்துக
கவிழநது சோரதரச சிந்தனை முநதுறக கரத்தாற
குவிநத சென்னிய ரோடினா கொடுநதவ மல்லாற
றவிநத சிந்தைய ரடைநதனா சநந்திச சபையில்.

(இ - ன்.) வலியதவமேயல்லாமல் (மறநெல்லாவற்றையு) நீக்கிய மனமு
டைய முனிவர்கள், தமது கட்டவிழ்ந்த நீண்டசடையானது குலைந்தலைத்து,
அரியதோட்புறத்தில்விழ்ந்து தொங்கவும், தங்களமனம் முறப்பட, கூப்பிய கையு
டன் வணங்கிய சிரமுடையவர்களாயோடி, சபையின் சந்தியில் லடைந்தார்கள்.

ஆடி னாசில ரங்கையிற குடநதமிட டசைநது
பாடி னாசில ருயிராததனா சிலாசிலா பதைநது
வீடி னாருயிராத தாரெனு முவகையால் விழிநீ
ரோடி னாசிலா புரண்டனா சிலாசில ருருண்டார

(இ - ன்.) அப்பொழுது அவர்களிற சிலா ஆனந்தக்கூத்தாடினார்கள். சிலா
அழகியகையினால் [குடநதம்] நாலவிரன்முடக்கிப் பெருவில நிறுத்தி நெஞ்சி
டைவைத்து நின்று அசைநது பாடினார்கள். சிலாபெருமுகசுவிட்டார்கள். சிலா
பதைநது மரித்தார்கள் (அவர்கள் மீண்டும்) பிழைத்தார்களென்னுஞ் சந்தோ
ஷத்தாற் சிலா ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்தார்கள். சிலா நிலாசியைப் புரண்டா
கள். சிலா உருண்டார்கள் ஏ - ஹ. (௧௩)

உயிர்த்தி லாசில ரொருதனித தங்களை மறப்புற
றயிர்த்தி லாசில ரானந்த வாரிலீழந துடலம்
பெயராததி லாசிலா பேசினா சிலாசிலா பிரியாக
குயிறகு லமபடு பாகனைக கண்டுகண குளிரநதார

(இ - ன்.) சிலா சுவாசமவிட்டாரிலலை சிலாதனிதனி ஒப்பற்ற தங்களை
மறந்து சந்தேகித்தாரிலர். சிலா ஆனந்தக்கூடலிற் படிந்து தேகத்தை யசைத்தா
ரிலர். சிலா பலவாறு பேசினார்கள் சிலா குயினொழியுடைய உமாதேவியாரை
யென்றும் பிரியாது வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானைத் தரிசித்துக் கண்கள்
குளிரப்பெற்றார்கள். ஏ - ஹ. (௧௪)

மெய்பொ டித்தனா சிலாசிலா விமமலுற றயாநது
செய்கை யறநனர் சிலாருயிரப் பெறிநதனா சிலாநா
மைய லுறநனா நாததடு மாநினா மருண்டார
பொய்க டிந்தரு மாதவ மியற்றிய புனிதர்.

(இ - ள்.) பொய்யையகற்றி அரும்பெருந்தவஞ்செய்த பரிசுத்தர்களாகிய அமுனிவர்களிற் சிலா உடனமுழுதும் மயாககூச்செறிந்தார்கள். சிலர் பூரித் துச்சோர்ந்து செயலற்றிருந்தார்கள் சிலாசுவாசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் மனமயக்கெய்தினார்கள் சிலா சொற்றொழிந்தார்கள். சிலாபிரமித்தார்கள். எ - று.

இன்ன தனமைய சவுனக ராதியா மிவரை
யென்னை யாளுடை நாயகன குழாததொடு மெதிரந்த
மன்னு நானமறை வசிட்டனே முதலமா தவத்தோர
முன்னை நாரதன் முதலிய கடவுண்மா முனிவா.

(இ - ள்.) இத்தகையதன்மையராகிய சவுனக முதலாகச் சொல்லப்பட்ட இந்தநைமிசாணியமுனிவர்களை, என்னையாளாகவுடைய சிவபெருமான திருக்கூட்டத்தினுள் எதிரந்த நிலைபெற்ற நான்குவேதங்களும்உணர்ந்த வசிட்டாமுதலாகிய பெருந்தவமுடையோராகும், பழமையாகிய நாரதாமுதலிய தெய்வீகம் பொருந்திய முனிவர்களும். எ - று. (இஎ)

காசி பனறவக கணனுவன கவுதமன் பிருகு
கோசி கனபரா சராத்தீ சீயொடுங் குச்சா
மாச றுந்தவத் தேவலா முறகலா மரீசி
யேச றுந்தவத் துரோமச ரங்கிர சிவாகள்

(இ - ள்.) காசிபா தவத்தைபுடைய கணனுவா கவுதமா பிருகு கௌசிகா பராசரா ததீசி குச்சகா குற்றமற்றதவத்தையுடைய தேவலா முறகலா மரீசி ஏச தலற்ற தவமகிமையுடைய உரோமசா அங்கிரசு ஆகிய இவர்களும். எ - று. (இ)

ஏனை மாமுனித் தல்வரு முவகைமிக தெழுந்ந
மோன மாதவ ரிவரொடு மெதிரெதிர் முன்னி
யான வனபொடு மளவளாயத் தழுவின ராகி
மான மாதவத் தந்தனீர் கேட்கென வலிப்பார.

(இ - ள்.) சிறந்த மறையை முனிசிரேஷ்டர்களும் சந்தோஷ மதிக்கத்துப் புறப்பட்டு, மௌனநிலையையுடைய பெருந்தவசிகள் இவர்களோடும் எதிரெதி ராகக் கருதிய அன்புடன் அளவளாவித் தழுவிக்கொண்டவர்களாய் மானத்தை யும் சிறந்த தவத்தையுமுடைய அந்தணர்களே! கேட்பீர்களாகவென்று சொல்வாரானார்கள். எ - று. (இக)

மூரி நாணமலாக கிழவனன றருளிய மொழியா
லாவ முறறெழ நைமிசா ரணியமுற றடைந்தீர்
வாராகொடுஞ்சடைச சூதனோ முககலை மதியாற
சூத டிந்தவன கதைய மு தினிதுறத் துயத்தீர்.

(இ-எ.) பழமையாகிய அனறலாந்த தாமரைமலரில் வசிக்குமபிரமதேவன் அக்காலத்திற் கூறிப்பருளிய சொற்படி ஆசையதிகரித்ததுண்டாக நைமிசாரணியத்தைச்சென்றடைந்தீர்கள். நீண்டவீளந்த சடையையுடைய சூதமுனிவரது முகமாகிய ஒற்றைக்கலையையுடைய சந்திரனில், சூரபன்மனைச்சங்கரித்த குமார சுவாமியின் சரிதமாகிய அமிரத்தத்தை இனிமையுண்டாகப் புசித்தீர்கள். எ - று.

ஆத் லானுமக கரிக்குமற நயனுக்கு மரிய
வேத நாயகன காட்சித்த நருளினன விருப்பாற்
றீதின மாதவச செய்கையிற் பெறுவன சிறந்த
ரோத வேணடுவ திலலென விழுப்பமுற்றுரைத்தார்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால், திருமாலுக்கும் பிரமதேவனுக்கும் அறிதற்கரியவேத நாயகராகிய சிவபெருமான உவகளுக்குத் தரிசனநதந்தருளினா. குற்றமில்லாத பெருந்தவச்செயலையில் அடையவேண்டவெனவற்றில் விரும்போடு மேம்பட்டா கள். இனி, சொல்லவேண்டியதில்லையென்று மேனமையான வாகததைகளை யெல்லாஞ்சொன்னார்கள். எ - று.

(சுக)

ஆய மாதவத தலைவருக் காங்குரு தவத்துத
தூய நைமிசா ரணியமா தவததருந துவனநி
யேய வேண்டிய யாவையு மிசைப்பன விசைத்தார
பாய வெளவிடை யவற்றெழு தேத்தினா பணிவார.

(இ-ள்.) அபடிச்சொன்னவர்களாகிய பெருந்தவதலைவர்களுக்கு அப பொழுது அருந்தவமுடைய புனிதமாகிய நைமிசாரணியத்துப் பெருந்தவசிகளும் தோன்றிச்சொல்லவேண்டிய உபசாரங்களைப்பெல்லாஞ் சொல்லத்தக்கனவாகச் சொன்னார்கள். பாயநதுசெல்லும் வெண்மையாகிய இடப்பவாகனமுடைய சிவ பெருமானைப் பணிந்து நமஸ்கரித்துத்ததிப்பாரானார்கள். எ-று.

(சுஉ)

அறுசீர்க்கழந்நெடிலடியாசிரியவிரூத்தம்.

சுகரார போற்றி போற்றி தற்பரா நந்தா போற்றி
கங்கரா போற்றி போற்றி கண்ணுதற பரமா போற்றி
பொங்கரா வணிந்த வேணிப புண்ணியா போற்றி போற்றி
திங்களாக 'கண்ணித தொல்லோய் சிவசிவ போற்றி போற்றி

(இ - ள்) [சுகரார] சுகத்தைச் செயப்பவரே ! போற்றி போற்றி. [தற்பரா] தனக்குத் தானே பரமானந்தமானவரே ! போற்றி. [கங்கரா] (பிரமண) தலைபொ ருந்திய கையையுடையவரே ! போற்றி போற்றி. நெற்றிக்கண்ணையுடைய மேலா னவரே ! போற்றி கோபித்த சாப்பததையணிந்த சடையையுடைய புண்ணிய சொருபியே ! போற்றி போற்றி அழகிய சந்திரனைச் சிவோலையாகவணிந்த பழமையானவரே ! சிவசிவ ! போற்றி போற்றி. எ - று.

(சுக)

அரியடாக கெட்டாய போற்றி யானந்த நிருத்தா போற்றி
கரியமா ணிக்க மனன கறைமிடற நிறைவா போற்றி
புரிதரு முகுள மூரற பொங்கொளி நிலவு காட்டித
திரிபு மெரித்தாய போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் அளித்தப்பட்டவரே ! போற்றி ஆந் தத்திருநடனஞ் செயப்பவரே ! போற்றி. கருமாணிக்கம் போன்ற விஷம்பொருந திய கண்டததையுடைய தலைவரே ! போற்றி. புரித அரும்புபோன்ற புண்கை யால், மிக்கநாந்தியுடைய சந்திரிகையைக் காண்பித்துத் திரிபுரத்கனஞ் செயத் தவரே ! போற்றி. சிவசிவ ! போற்றி போற்றி. எ - று.

(சுக)

புகார முருதி யாண்ப புரந துல களித்தாய் போற்றி
நீகதி லுயிராக டோறு நிர றுண வளித்தாய போற்றி
யாககிய முகங்க டோறு ப லபுரண டிரைக்குர கங்கை
தேகடுகறி சடையாய் போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்) மணம்வீசுந தாமரைபுந்தியையுடைய திருமலைக்காதது உலகத் தை 'கா ததவரே ! போற்றி, நீகதிலவாத உயிரகளிலெல்லாம் நின்ற உண வாக் களைக் கொடுப்பவரே ! போற்றி. (ஆயிரமாக) ஆகிய முகங்களிலெல்லாம்

அலைகள் புரண்டொலிக்கும் கங்காநதியானது ஊற்றெடுத்து வீசுகின்ற சடையை யுடையவரே! போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (சுடு)

முக்கண யகனே போற்றி முழுமுதற் தலைவா போற்றி
நக்கனே போற்றி போற்றி நானமறைக கொழுந்தே போற்றி
யெசுருவென பிறையி னோங்கி யிருநீசம் படைநது நின்ற
செக்கரம் பரமே போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) திரிநேதிரங்களை யுடைய தலைவரே! போற்றி முழுமுதற் கடவுளே! போற்றி. [நக்கனே] திகம்பரரே! போற்றி. போற்றி நான்குவேதங்களின் உச்சியில் விளங்குபவரே! போற்றி ஏழ்கின்ற வெள்ளியபிணைச் சந்திரனபோலு யானது, பெரிய ஆகாயத்திற் பொருந்திவின அழகிய செவ்வாண்மபோன்ற பரமனே! போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (சுசு)

ஒருதனித தலைவா போற்றி யுயிரகமுந் ரானாய போற்றி
கருணையங் கடலே போற்றி கனங்குழையிடத்தாய் போற்றி
பொருசிலே வேன்றி காலை பொங்கமுற் கொளுத்தி வீழ்த
திருதுத நிறந்தாய போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற தனியாகிய தலைவரே! போற்றி சிவானமாகுட்கெல்லாம பரமானமாவானவரே! போற்றி. அழகிய கிருபா சமுத்திரமே! போற்றி கனமாகிய காத்தனியையுடைய உமாதேவியை வாமபாகத்தி லுடையவரே! போற்றி. போராசெய்யுங் கருப்புவிலலேந்திய வேன்றிகாலத்திற் குரிய காலையாகிய மனமதனை, அதிகரித்த தீயினவெரிந்து விழுமபடி அழகிய நெற்றி விழியைத் திறந்தவரே! போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (சுசு)

முற்பரா போற்றி யையைந் தாகிய முதலவா போற்றி
நிற்பரா வினாககி ரங்கி நினைநிலை யளித்தாய் போற்றி
தற்பரா போற்றி போற்றி சகலநிட களமே போற்றி
சிற்பரா னந்தரா போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) முதலாகிய பரமானவரே! போற்றி. திருத்ததைந்தி மூத்ததங்களாகிய தலைவரே! போற்றி. தேவரீரைத் துதித்தவர்களுக்கிரங்கித் தேவரீர் நிலைமையை யளித்தவரே! போற்றி தற்பரா! போற்றி. போற்றி. சகல நிட்களமே! போற்றி. சிற்பரா னந்தரே! போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (சுசு)

தருமதற் பரமே போற்றி தவமபுரி தவமே போற்றி
கருணைவா ருதியே போற்றி கடபுலத் தரியாய் போற்றி
யொருதனிக் கயிலே கீண்டோன் புயநிரை யொடிய வொற்றைத்
திருவிர லுறுத்தாய் போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) தருமமமாகித் தமக்குத்தாமே பரமானவரே! போற்றி. தவஞ் செய்கின்ற தவசொருபியே! போற்றி. கருணைக்கடலானவரே! போற்றி. கட்புலனுக்கு அருமையானவரே! போற்றி. ஒப்பற்ற திருக்கைலாயகிரியை யசைத்த இராவணனுடைய, தோளவரிசை யொடிபடுமபடி ஒரு திருவிரலை யமுத்தியவரே! போற்றி சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (சுசு)

எந்தையே போற்றி போற்றி யிறைவனே போற்றி போற்றி
நந்தையே போற்றி போற்றி தருமமே போற்றி போற்றி
முந்தையோய் போற்றி போற்றி முக்கணமே பெருபரா போற்றி
செந்தமுற் கொழுந்தே போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) எமது தந்தையானவரே! போற்றி போற்றி. தலைவராயுள்ளவரே போற்றி போற்றி. தகப்பனானவரே! போற்றி போற்றி. தருமசொரூபியே! போற்றி போற்றி. முற்பட்டவரே! போற்றி போற்றி. திரிநேதிரங்கையுடைய எமது பெருமானே! போற்றி. செவ்விய அக்கினிகொழுந்தாவவரே! போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி எ - று.

(எ0)

வம்பவி ழலங்க லோதி மலைமக டலைவா போற்றி
பமபுசெந குருதிச சூலப படையுடைப் பரணே போற்றி
வெம்புலி யரவ நோக்கி வேட்டைமிக் கிரபப ஞானச
செம்பொனம் பலத்து ளாடுஞ் சிவசிவ போற்றி போற்றி

(இ - ள்.) மணத்தோடலர்ந்த மலாமலைபணிந்த கூந்தலையுடைய பாவதரா சகுமாரியின் கணவரே! போற்றி. சிவந்த உதிரந்தோய்ந்த சூலாயுததையுடைய மேலானவரே! போற்றி. வெவ்வியபுலியாகிய விகாயாக்கிரபாத் முனிவரும் ஆர வமாகிய (பதஞ்சலி) முனிவரும் ஆசைமிசுந்த நேசிக, ஞானசொரூபமாகிய செம்பொனஞ் சிவசிவ அன்பலத்திலே திருடஞ்செய்கின்ற சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று.

(எக)

மாசற விளங்குஞ் சோதி மாணிக்க மலையே போற்றி
பூசுவெண பொடியாய் போற்றி புராதன போற்றி போற்றி
யேசுறு தவத்தோர்க் ஞானத திருநற விளக்கு ஞான
தேசிக பரமா போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) குற்றமறப் பிரகாசிகுஞ் சோதிமாணிக்க மலையாயுள்ளவரே! போற்றி. பூசிய தாவன்யமான விபூதியையுடையவரே! போற்றி. பழமையான வரே! போற்றி போற்றி ஏகதலந் தவமுடையோர்களுக்கு மனத்திலுள்ள அஞ்ஞான நீங்கப் பிரகாசிக்கின்ற ஞானதீபமாகிய தேசிகரே! மேலானவரே! போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி எ - று.

(எஉ)

ஐயனே போற்றி போற்றி யமலனே போற்றி போற்றி
மெய்யனே போற்றி போற்றி விமலனே போற்றி போற்றி
பையரா வணியாய் போற்றி பவளமால வரையே போற்றி
செய்யனே போற்றி போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) ஐயரே! போற்றி போற்றி. அமலரே! போற்றி போற்றி உண மையமானவரே! போற்றி போற்றி. மலரகிரே! போற்றி போற்றி படம்பொ ருத்திய பாம்பினே ஆபரணமாக வணிந்தவரே! போற்றி. பெரிய பவளமலைபோல் பவரே! போற்றி. செவ்வத்திருமேனியுடையவரே! போற்றி போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று.

(எஃ)

என்பன பலவும் பன்னி யெடுத்தெடுத்த திரங்கி யேந்தி
யன்புநெக் குருதிச சிந்தை யண்ணலபாற செலுத்தி ளார்
புன்புறம் பொடிபப நின்று புரிசடைப புனித னுடன்
மென்பதக் கமலந தாழ்ந்து வீழ்ந்தனா முனிவா யாரும்.

(இ - ள்.) என்பனவலவற்றையும் எடுத்தெடுத்துக்கூறியாசித்துத்துதித்து, அன்புடன் நெக்குவிட்டு. மனத்தைச்சிவபெருமானிடத்திற்செலுத்தித்திருப்பா ராய், முனிவர்களையாவரும் உடல்முழுதும் மயிரககூச்செறியநின்று, புரிநகசுடையுடைய பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானது திருடடம்புரியும் மெல்லியபாததா மரையிற்படிந்து நமஸ்கரித்தார்கள். எ - று.

(எ௪)

இததிற முனிவா யாரு மென்புடைந் துருகி யுள்ள
மொத்தற நோக்கி யெமமான நிருவரு ளு வபப தானுன்
மெய்தவத திறததீர் நீலிர் வேண்டிய விருப்பாற சூத
னுய்ததுரைத் துணாதத மெம்பாற சரிதைமுற' அணைப் பெறநீர்.

(இ - ள்) இவ்வகையாக முனிவாகளெல்லாரும் எனபுகளுடைநதுருகி மன
மொத்திருப்பகணடு, எமது சிவபெருமான திருவுள்ளங் களிப்பதா னுர்-உணமைத
தவததிறமுடையவாகளே! நீககளவேண்டியவிருப்பத்துடன், குசமுனிவா ஆலோ
சித்துச்சொல்லித்தெளிவிகக எமமுடையசிவசரிதமுடிவது ம அறியப்பெறநீராகள

பரமரா சியமென் றோது மிகக்கைப பரவை யாய்ந்து
விரவிய காண்ட மேழு மறுவற விளங்கப பெறநீ
ரொருவினன் மறையா லெமமைப பரசினீ ருடமை நோக்கிக
கரையழி யுவகை யோடு மெம்புமைக் காட்சி தந்தேம.

(இ - ள்) மேலான அந்தரங்கமெனது சொல்லப்பட்ட இக்கதாசாகரத்தை
[கந்தபுராணசிவரகசியசுண்டத்தை] ஆராய்ந்து, பொருந்திய சபதகாண்டங்ளை
யும் குற்றமற நன்குணரப்பெற்றீர்கள். நீக்கமில்லாதநல்ல வேதவாக்கியங்களால்
நம்மைத்துபுரிநீதீர்கள் உங்களைப்பார்த்து எல்லையிலாதபேரானந்தத்தோடும்,
எமது தரிசனத்தைக்கொடுத்தோம். எ - ம.

(எ௭)

நீவிரிங் கியற்றா நின்ற மாதவ நீனைதே மலலேஞ்
சேவலங் கொடியோன நெயவச சரிதைநீர் தெளியப் பெறநீ
ராவது சுருதி துமபா லளித்தன மருந்த வததீ
ரோவறு சுருத்தில வேடகை யுரைத்திரென் றருளிச் சொல்வார.

(இ - ள்) நீங்கள் இவ்விடத்திற் புரிகின்ற பெருந்தவத்தைக்கருதினோம்
லோம் அழகிய சேவறகொடியையுடைய குமாரசுவாமியின் தெய்வீகநத்தகிய
சரிதத்தை நீங்கள் அறியப்பெறநீர்கள். ஆனதுயோசித்து உங்களுக்கு அருட்கிர
கித்தோம். அருந்தவம்புரிந்தமுனிவர்களே! கெடுதலற்றமனதில் வீருமபியதைச்
சொல்லுகளென்றருளிச்செய்ய, முனிவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள் எ-ம (எ௭)

ஐப்பெருஞ் சரிதை கேட்போராக கெம்பிரான காட்சி நல்கி
முப்பெருஞ் சிறப்பு நல்கி முத்தியீ றறித்தல வேண்டுஞ்
செப்பநும் குணத்த ரனபாற சிந்தைநீன சரிதை கேட்ப
தொப்பரு நீனை மருமை வேண்டுது முடையோ யெனார.

(இ - ள்) எமதுபெருமானே! எம்மை உடையவரே! இம்மகாசரிதத்தைச்
சிரவணஞ்செய்பவர்களுக்குத் தேவரீரூடாகியளித்தது, (அறம்பொருளினபமென
னும்) பெரியமுனறுசிறப்புகளுங்கொடுத்தது, அவாண் தேகாந்தத்தில் மோகக்
முந் தந்தருளல் வேண்டும சொல்லுதற்கரிய நற்குணமுடையவர்கள் அன்பு
பொருந்திய மனதுடன் தேவரீர்சரிதையைக்கேட்பதும், ஒப்பற்றதேவரீரை மற
வாமையுமேவென்கின்றோ மென்றார்கள். எ - ம.

(எ௮)

எம்பிரான றொண்ட ரோடு மளவளா யிருத்தன் முக்கட்
டம்பிராற குரிய வெண்ணீ றஞ்செழுத் திவறறைச சாரத

னம்பரின் விளையாட் டெல்லாங் காண்வர நல்க வேண்டு
மிமபரி னெமக்கு முத்தி யீதென விரந்து நின்றார்.

(இ - ள்.) கடவுளே! எமதுபெருமானாகிய தேவரீருடைய அடியார்களோடும்
அளவளாவியிருக்கவும், திரிதேததிரங்களையுடைய தேவரீருக்குரிய திருவெண்
ணி பஞ்சாக்ஷரமாகிய விவற்றையடையவும், தேவரீர் திருவிளையாடல்களை
யெல்லாம் காணவுமவர்தரவேண்டும் இவ்வுலகத்தில் அடியேங்கட்கு இதுவே
முத்தி யின்பெருமையாகித்து நின்றாகன். எ - று. (எக்)

என்றிவ பெடுத்தாசு சொற்ற யாவையு மினிது நலகிக்
கொன்றையஞ் சடிவி தேவா குழாததொடுங் கைலை புகசா
னின்மறா முனிவர் நோக்கி நெஞ்சழிந் திருகை கூப்பிக
சன்றுதாய்க் கிரங்கு மாபோற் கரைநதுகண் கலுழவ தானா

(இ - ள்.) என்று இம்முனிவர்கள் எடுத்திக்கூறியவற்றையெல்லாம் இனி
தாக்கப்பிச்சாதித்து, அழகியகொன்றைமாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெரு
மானதேவாகூட்டத்துடன் திருக்கைலாயத்தையடைந்தனர் அங்கிருந்த சிறந்த
முனிவர்கள் அதனைக்கண்டு மனம்வருதி இருக்கரங்களைக்குவித்து, கன்றுககுட்டி
யானது தாய்ப்பசுவுக்காசவருந்தும் வகைபோலவருந்திக்கண்ணீர்சொரிந்தாராகன்.

தெய்வமாக் கூறிலை நோக்கி யெம்பிரான் சேற னோக்கிப்
பொய்யின்மா தவததா யாரு மொருவழிக் கொண்டு போந்தார
மையினமா தவததுச சூத முனிவனை வணக்கம் போகக்
யையநின் னுந்நாற பெற்றே மிப்பய னனிய மென்றா

(இ - ள்.) தெய்வீகம்பொருந்தியபெரிய கைலாயகிரியைநோக்கி எமது சிவ
பெருமாள்செவ்லுவதைக்கண்டு, பொய்மையில்லாத பெருந்தவசிகளெல்லாரும்
மனதையொருவழிப்படுத்தித் திரும்பினார்கள். குற்றமில்லாத பெருந்தவமுடைய
சூதமுனிவரை நமஸ்காரஞ்செய்து, ஐயனே! தேவரீர் திருவருளால் எளியேங்
கள் இப்பெரும்பயனையடையப்பெற்றேமென்றார்கள். எ - று. (அக்)

பூக்கமழ் கமலத தோனா லிவ்வுழைப் போந்தே மெங்கள்
பாக்கிய மிருந்த வாரீ யிரநிலை படரப் பெற்றேந்
தாக்குவெஞ் சமரில வெஞ்சூர் தடிந்தவன் சரிதை யீங்குன்
வாக்கின லுணரப் பெற்றே மினிப்பெறுவர லு முண்டோ.

(இ - ள்.) மணம்பொருந்திய தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவனால்
இவ்விடத்திற்கு வந்தோமாகிய அடியேங்களை பாக்கியம் இருந்தவகையாக, தேவ
ரீர் இந்நைமிசாரணியத்திற்கு அடையப்பெற்றோம். மோதுகின்றகொடியபுத்
தத்திலே வலியுருபம்மனைச் சுககரித்த சூமாரககடவுளின் சரித்திரத்தை இப்
பொழுது தேவரீர்திருவாக்கால அறியப்பெற்றோம் இன்னும் அடையத்தக்க
வரமென்றுள்ளதோ? எ - று. (அஉ)

இப்பெரும் புராணக் கேட்ப திதுபடித துரைப்ப தீது
செப்பருந் தலமற நெல்லாம் வரன்முறை செப்பு கென்றா
துப்புவிட் டனைய வேணிச் சூதமா முனிவன் சொன்ன
வபபரி சனையர்க் கெல்லா மெடுத்தெடுத்த தறைவ தானான்.

(இ - ன்.) இப்பெரிய புராணத்தைச்சிவவணிக்கும் வகையும், இதனைவாசித் துச்சொல்லும்திதமும், இதனையுபநயசுகமும்இடமும், மற்றெவையும்வரன்முறை யாகச்சொல்லவேண்டுமென்றார்கள். பவளமான துகிலோவிட்டதுபோன்ற சடையையுடைய பெருமைதவகிய குதமுனிவா, அவாகன்சொல்லிய அத்தன்மைகளை அம்முனிவாகட்கெல்லாம எதெதெதெதுச்சொல்வாராயினர். எ - று. (அக)

மங்கல தினத்திற நேவ ராலயங் குரவா வாயில
பொங்குநீர நதியின் பாகநா புண்ணிய, தலங்கண் மன்றந
தங்குகோ மயத்தா லீவித தண்மலாத தொடைய னூற்றி
யங்கண்மாக் கருமபு வாழை தீபமிட் டமையச செய்து.

(இ - ள்.) சுபதினத்திலே, தேவாலயம், ஆசிரியரிருக்கை, அதிகரித்த நீரை யுடைய நதிக்கரை, புண்ணியஸ்தலங்கள், சபைகள் ஆகிய இவற்றென்றில், பொருந்திய பசுவினசாணத்தாலே மெழுகி, குளிரந்தமலாமாலேகளைத்தொகை விட்டு, அவவிடத்தில், மாயிலே கருப்பங்கோல் வாழ்க்கண்டு தீபங்கள் இவற்றைப்பொருத்தச்செய்து. எ - று. (அச)

பட்டுரை கொய்து நாற்றிப பசுங்கழு கமைத்துப பின்ன
ரிட்டபொற பீடந கன்னிற புத்தக மினிதி னேற்றி
மட்டுவார தூபஞ் சாந்த மலரினா லருசசித் தாவந
ணட்டவா கிளைஞ ரோடுங் கேட்பது நன்மைத் தாமரல்.

(இ - ள்.) பட்டுவஸ்திரத்தைக் கிழித்துத்தொகைவிட்டு, பசியகழுக்களமை தது, அதன்பின்னர் அங்கமைத்தபொன்மயமாகிய பீடத்திலே புராணப்புத்த கத்தை இனிதாகவைத்து மணமிருந்த தூபம் சந்தனம் புட்பம் இவற்றினால் பூசை செய்து, அவகே சிறேகா உறவினாமுதலானாரோடும் சிவவணஞ்செய்வது நன்மையுடையதாம். எ - று. (அரு)

அரசரே லமைச்ச ரோடுந தந்திற தலைவ ரோடு
மரபினாற் கேடக வேண்டு மருங்கிருந தோகட் கெல்லாம
விரைமலா நறுமென் சாந்தம் வெள்ளடை முதல நல்கிப
பரசுறுங் கருணை யோடுங் கேட்பது பண்பிற முமால்.

(இ - ள்.) மன்னர்களாயிருப்பின், மந்திரிகளோடும் பிரதானிமுதலிய பரி சனரோடும் வரன்முறையாகக்கேட்கவேண்டும். அப்பொழுதுபக்கலிருந்தவா களெல்லாருக்கும் மணந்தவகிய புஷ்பங்கள் மென்மணம் வீசுநுதனக்குழம்பு தாம்பூலமுதலியவற்றைக் கொடுத்தி, துதிக்கத்தக்கிருபையோடு சிவவணஞ் செய்வது தகுதியாம். எ - று. (அசு)

ஏசுறு புராணக் காதை படித்தெடுத் திசைப்போக கென்ன
வாசன மளித்துப பூவாற் சாந்தத்தா லவாகுது வேணமும்
பூசனை யியற்றி யனனோ பூநவ நோக்கி வைக
மாசுறு சரிதை கேட்போ ரிருப்பது வடக்கு நோக்கி.

(இ - ள்.) ஏசுதலற்ற புராணசரிதையை வாசித்துப்பொருளையெடுத்துப்பிர சங்கிப்பவர்களுக்கென்று பீடங்கொடுத்து, மலர்களாலும் சந்தனத்தாலும் அவர்க ளுக்குவேண்டிய பூசைகளைச்செய்து, அப்பெண்ணாகர் கிழக்குத்திசைநோக்கி

யிருக்க, குற்றமற்ற புராணசிரவணஞ்செய்வோர் வடக்குநோக்கியிருப்பது
(முறையாகும்) எ - று. (அவு)

பெருகுநூற் புராண மோதிப் பிரித்துரைத் திடுவோர் நாலு
வருணத்தி னொருவ ராகிப் பொறையொடு மரபி னோங்கி
முருகவே ளடிககீழ்த் தொண்டு முயன்றவ ராகி யம்பொற
நிறுவொடுந் தநய ரோடுங் கிளையொடுஞ் சிறக்க வேண்டும்.

(இ - ள்) பெருகியபுராணநூலவாசித்துப் பதச்சேதஞ்செய்துபொருளைப்
பிரச்சனகிப்பவாகள ஒப்பற்றநான்குவருணத்தவரில் ஒருவராகியும், சாரத்ததுடன்
குடிப்பிறப்பினுணமேம்பட்டு, குமாரசுவாமியின் திருவடிகளின்கீழ்த்தொண்டுபுரி
யுங்கருத்தினராகி, அழகியபொருட் செல்வத்தோடும் புதலவாக்ளோடும் உறவின
ரோடுஞ் சிறந்தவாக்ளாயிருக்கவேண்டும். எ - று. (அவு)

ஆதிதொட டீறு காறு முடக்குறு தருளிற கேட்க
வோதிய புராணத் தெமமா னுமையினை மணக்கு நாளிற
காதுவேற குமரற் கம்பொற கதிமுடி கவிக்கு நாளிற
நித்து தெய்வ யானை திருமணஞ் சிறக்கு நாளில.

(இ - ள்.) ஆதிமுதல அந்தமவரையில் தடைபடாமல் அனபோடுகேட்கக்
கடவர். சொல்லிய அப்புராணத்திலே எமது சிவபெருமான் உமாதேவியாரைத்
திருமணம் புரியுந்தினத்திலும், கோபிக்கின்றவேற்படைதாங்கிய குமாரசுவா
மிக்கு அழகியபொன்னாலாகிப் ஒளிபொருந்திய மகுடாபிஷேகஞ்செய்யுந் தினத்
திலும், குற்றமற்ற தெய்வயானை நாயகியார் திருமணச்சரிதம் மேம்பட நடக்கு
நாளிலும். எ - று. (அவு)

மறையவாக் கினிய வேண்டும் போசன மரபி னீர்து
நிறைதமிழ்ப் புராணக் காதை நிகழ்த்தினோப் பணிநது போற்றி
யுறுகதிப் பசுட்பொ னுடை பொலன்கல னுவநது நல்கி
நறைசுமழ் மலரிற் சாந்தி னருசசனை நடத்த வேண்டும்.

(இ - ள்.) வேதியாகளுக்கு இனிமையாகிய விருமபத்தகக் போசனத்தினை
முறைப்படியளித்து, தமிழ்ச்சுவை நிறைந்த புராணசரிதையைப் பிரசுங்கித்தவா
களை வணங்கித்ததுதெய்து ஒளிபொருந்திய பசியபீதாம்பரங்களும் பொன்னு
பரணங்களும் சந்தோஷத்துப்பரிசளித்து மணஞ்சொரியும் புஷ்பங்களாலும் சந்
தனத்தினாலும் பூசிக்கவேண்டுமெ எ - று. (கூ0)

எண்ணியிப் புராணங் கேட்போ ரிருக்குநா லுணர்நதோர் பெற்ற
புண்ணிய மதளிற் கோடி புண்ணியம் பெறுவா மறநிம்
மண்ணிடை யாக முற்றும் வளர்ப்பவா பெறும்பே றெல்லா
நண்ணுவா தான மெல்லாம் புரிபய னனுஞ் வாரால்.

(இ - ள்.) இப்புராணத்தை விருமபிச்சிரவணஞ்செய்தவர்கள், நான்குவே
தங்கனாயுக்கற்றிறதோரடைந்த புண்ணியத்தைக்காட்டிலுங்கோடிப்பங்கு அதிக
மாகிய புண்ணியத்தையடைவார்கள். (அனநிபும்) உலகத்திலேயாகக்களையெல்
லாம் வளர்ப்பவர்கள் அடையத்தக்க பதவிகளையெல்லாம் பொருந்துவார்கள்
(மேலும்) எல்லாததானங்களையுஞ்செய்த பயனையுமெய்தப்பெறுவார்கள். எ - று

கலிவந்தம்.

அறநதழைத்தெழு நான்மறை யாகம்
நிறைந்த சைவ நிலைமைபெற றோங்குக
கறங்கு வாரதிரை வையகங் காராமழை
சிறந்து முழுமுறை பெய்கமற நிககளே

(இ - ள்.) தருமானது தழைத்தோங்குக. நான்குவேதங்களும் சிவாகமங்
களும் (என்கும்) நிறைந்தசைவசமயமும் நன்னிலையெய்தி யபிவாததியாகுக.
சுழலகின்றநெடிய அலைகடல் சூழ்ந்த பூமியில், மேகங்களை மேம்பட்டுமாதமமும்
முறைமழைசொரிக, எ - று. (கூஉ)

வாழி நான்மறை வாழிய வந்தனா
வாழி சைவ மதுமுறை யோங்குக
வாழி வையகம் வாழிய மன்னுயிர
வாழி வாழி யறநெறி வாழியே.

(இ - ள்.) நான்குவேதங்களும்வாழ்க, வேதியாகளவாழ்க. சைவ்சமயம்
வாழ்க. மதுமுறைவளநதுயாக. உலகம்வாழ்க. நிலைபெற்ற பிராணகோடிகள
வாழ்க. நீதிமார்க்கமவாழ்ககடவது வாழ்ககடவது வாழ்ககடவது, எ - று. (கூங)

சிவகாட்சிப்பேற்றுச் சருக்கம் முற்றிற்று

ஆகச்சருக்கம் சக-ககுத் திருவிருத்தங் கூசுஎ.

உபதேசகாண்டம்

பொழிப்புரையுடன் முற்றுப் பெற்றது.

சாம்பசிவாரீப்பண மஸ்து.

உ

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அலப்படைசேர் வல்லிபுரத் தெய்வநா யகப்புலவ னரன்பா லன்பன்
உலப்பில்புக முபதேச காண்டவுரை முற்றுவிக்க வுன்னி யாகுகும்
புலப்படவோர் பொழிப்புலரைந தளித்ததியென மனங்கொண்டு புடவ் போற்ற
நலப்படுவார்த் திகமவரைநதா னீக்காட்டி ரத்தினவே னுவ லோனே.

உபதேசகாண்டப் பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
14	30	6	தாமதேவர்கள்	பிர்மதேவர்கள்
22	65	1	லரியா	லரியா
26	4	8	யணிற்	பணிந
31	25	4	தொடாந	தொடர்ந
40	65	10	இரணியன்	இரணியன்
41	68	9	நீங்கிப்	நீங்கப்
45	80	2	முறுமுனி	குறுமுனி
51	108	5	சொல்லிப	சொல்லிய
58	137	5	ளாதலின	ளாதலின
58	2	7	அவ்விசிஷ்டன	அவ்விசிஷ்டன
58	3	1	அனையாள	அனையாள
59	3	2	போளறவள்	போளறவள்
65	34	4	வோடினா	வோடினா
65	36	4	தெண்ணினாள்	தெண்ணினாள்
72	71	7	இளகின	இளகின
73	75	1	எந்த	எந்தை
76	5	1	னாலவா	னாலவா
96	80	7	மாட்டான	மாட்டேன்
98	89	1	நீந்திரகும்	நீந்திரகும்
104	113	6	லததிலிருக்குள்	பததிலிருக்கும
111	145	6	கும்பயோனிதி	கும்பயோனி
117	176	8	விலக்குபவரார்	விலக்குபவரார்
120	191	8	திருக்கரத்தால	திருக்கரத்தால
120	192	2	துடம்பறப்ப	துடம்புறப்பு
120	192	8	இனாமவன்	இனாமவன்
122	201	4	யரக்கரை	யரக்கரை
123	207	2	நான்மலாக	நான்மலாக
123	8	7	பூசிக	பூசிடத
127	13	7	கணிர்தாள	கணிர்தாள
132	34	1	குடிநதி	குடிநதி
132	118	8	சொன்னா	சொன்னா
155	134	7	இகழ்விலலாத	இகழ்விலலாத
156	136	1	யோகாங்கன	யோகாங்கன
156	138	1	முத்தன்	முத்தன்
158	147	9	வினங்கச்	வினங்கச்
165	178	1	ஒறை	ஒறை
173	213	2	சரணெனப்	சரணெனப்
173	214	3	துணர்த்துது	குணர்த்துது
177	234	3	முகோடி	முகோடி
184	10	8	சிகதும்	சிகதும்
186	15	2	உயிரைப்	உயிரைப்
186	16	5	தீப்போற்	தீப்போற்

பகசம்.	பாட்டு	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
482	107	6	எல்வா	எல்லா
483	109	8	விசாலிதத	விசாலிதத
484	112	2	விரலற்றா	விரலற்றா
487	127	3	தன் றனி	தன் றனி
491	142	4	சென்னீக	சென்னீக
492	150	9	நகரவேதனை	நகரவேதனை
493	153	7	திரயகக	திரவியகக
501	186	8	யுவடய	யுடைய
512	233	1	குறியிட்ட	கும்பியிட்ட
512	234	3	துருதுறப்	தருதுறப்
513	237	6	நகரக	நகரக
513	237	10	குழமயு	குழம்பு
535	332	1	வினைவன	வினைவன
544	372	10	ணிநுந்தான	ணிநுந்தான்
544	373	3	பொதிகது	பொதிகது
557	431	6	கில	கில
567	471	4	நால்வா	நால்வா
567	471	2	புரத்தின்	புறத்தின்
568	478	6	மித்திரி	மந்திரி
570	486	8	சிவத்துரோகிகத்தா	சிவத்துரோகத்தா
578	14	4	பிரணவ	பிரணவ
579	18	2	லிகசாரச்சனை	லிககாரச்சனை
580	21	6	செந்தந்	செந்தந்
580	33	4	தராநினுன	தராநினுன
585	41	2	வானபெற்றுன	வாட்பெற்றான்
590	63	2	ஐத்தானபரத	ஐத்தானபரத
591	64	3	புதலவன	புதலவன
594	79	2	வேணடிரைப	வேணடிரைப்
595	84	4	மால்கை	மாளிகை
598	97	7	அக்காலத்திற	அக்கபாலத்திற
612	9	7	பாக்கோபும	பக்கோபும
613	13	4	முழகி	மூழ்கி
623	57	2	மொருகரு	மொருக்கு
625	68	4	யுவவை	யுவமை
631	94	7	தலைவனே	தலைவனே
637	17	6	முட்புரங்களை	முட்புரங்களை
642	2	11	அதைக்கோக்கித்	அதைநோக்கித்
644	7	2	ஊள்ள	ஊள்ள
644	10	6	மலைகளின்	மலைகளின்
648	23	3	பின்னை	பின்னை
649	24	3	வாறு	வரணு
651	35	1	குடிதறுச்	குடித்துச்
653	42	5	பொன்னிற	பொன்னிற
666	42	6	திரயம்	திரவியம்
679	25	7	காலப்	காலத
681	34	4	வோய்த்தன	வோய்த்தன்
683	41	9	திரும்பினோகன்	திரும்பினோகள்
684	44	9	போனான	போனான்
685	47	2	நெடுஜி	நெறியி
686	51	9	கொடுத்தோ	கொடுத்தோம்

பகம.	பாட்டு	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
688	2	7	கலிநிலைத்துறை	கலிநிலைத்துறை
697	14	8	கிராத	கிராத
698	15	3	னவ	னவை
704	13	8	அவவரசன்பால்	அவவரசன்பால்
710	36	1	நிரா	நிசா
711	40	2	புரந்தற்குப்	புரந்தற்குப்
714	10	3	புட	புடை
715	14	8	சேயய	செயய
715	16	4	தீரதான	தீரதான
722	44	4	மீண்டுபுந	மீண்டுபுந
733	41	2	தோன்றினுள	தோன்றினுள
734	45	4	வேண்டுமால	வேண்டுமால
736	6	7	யிருக்கும்	யிருக்கும்
736	7	4	லரனா	லரனா
737	10	8	செசு	செசு
739	17	4	மாழிதி	மாழிதி
739	19	2	சோரா	சோரா
740	23	10	பொத்திருக்கும்	பொத்திருக்கும்
743	35	5	ஆலவட்டமொன	ஆலவட்டமொன
745	41	8	உளதாகுமோ	உளதாகுமோ
745	45	4	மிச்சி	மிச்சி
747	52	7	முனிவா	முனிவா
747	53	5	துவக்கி	துவக்கி
749	57	7	வந்தனா	வந்தனா
752	68	5	கோல	கோல
752	68	7	தியானித்து	தியானித்து
762	35	3	சிறுவிளக்கு	சிறுவிளக்கு
766	56	3	திசைப்பின	திசைப்பின
767	61	6	சொல்லவாகள	சொல்லவாகள
774	92	6	அர்ச்சுனேசு	அர்ச்சுனேசு
774	93	7	ஸ்ரீபஞ்சாகசா	ஸ்ரீபஞ்சாகசா
774	94	7	உருத்திராக	உருத்திராக
775	98	4	தொண்டினே	தொண்டினே
782	124	2	அதவிநைவன்	அதவிநைவன்
782	125	7	புளகித்த	புளகித்த
784	134	10	மறவாதவா	மறவாதவா
785	138	9	விளக்கும்	விளக்கும்
789	152	2	அதனை	அதனை
789	154	2	வற்ற	வற்ற
800	203	6	திருமால	திருமால
805	226	3	வெய்திவன	வெய்திவன
805	227	5	சுவகிபரு	சுவகிபரு
806	229	8	முககளைத்	முககளைத்
808	238	8	வில்லாக	வில்லாக
814	264	9	கழுத்தினின்ற	கழுத்தினின்ற
823	21	2	கிணரா	கிணரா
825	31	1	லிககளை	லிககளை
829	8	5	வழியின்	வழியின்
829	10	8	பெரிய	பெரிய
846	12	10	பெய்தினன்	பெய்தினன்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
848	20	9	கைமிசாரணிய	கைமிசாரணிய
857	13	1	மெழுந்தனன்	மெழுந்தனன்
867	55	3	சூழ்ந்தபோ	சூழ்ந்தபோ
871	72	6	மூலத்தை	மூலத்தை
873	80	8	அவ்வகை	அவ்வகை
874	89	3	கணனி	கண்ணி
876	93	3	மூலமென்பா	மூலமென்பா
879	109	4	கிசைப்ப	கிசைப்ப
883	123	3	தண்ணை	தண்ணை
894	18	1	குலத்தோன்	குலத்தோன்
903	56	3	சகியா	சகியா
915	113	3	பிரகாசத்தை	பிரகாசத்தை
916	116	8	உன்திரு	உன்திரு
928	167	2	மொழிவான்	மொழிவான்
932	182	4	நின்று	நின்று
946	10	6	கொல்லத்தக்க	கொல்லத்தக்க
962	14	7	திருமால்	பிரமன்
972	10	3	நீளி	நீளி
983	22	2	திழ்வே	திழ்வே
992	7	7	உண்மைத	உண்மைத்
997	33	6	பசியதளிர்	பசியதளிர்
1000	6	1	வெங்களுக்கு	வெங்களுக்கு
1002	16	3	யச்சமய	யச்சமய
1005	23	2	சேவ	சேவடிப

15-ம் பக்கம், 32-ம் பாட்டு, 8-ம் வரியில் விததியாதசர்க்கூர் என்பதன் பின்னா, கருடாகளுமென்று சேர்த்துக்கொள்க.

249-ம் பக்கமுதல 295-ம் பக்கம் வரையில தலைப்பிலுள்ள சிவநாமமான மிய மென்பதைச் சிவவிரதமானமிய மென மாற்றிக்கொள்க.

951-ம் பக்கத்திலுள்ள 36-வது பாட்டின் உரை 37-வது பாட்டின் அடியிலும், 37-வது பாட்டின் உரை 36-வது பாட்டின் அடியிலுமாக மாற்றியுள்ளன.

